

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

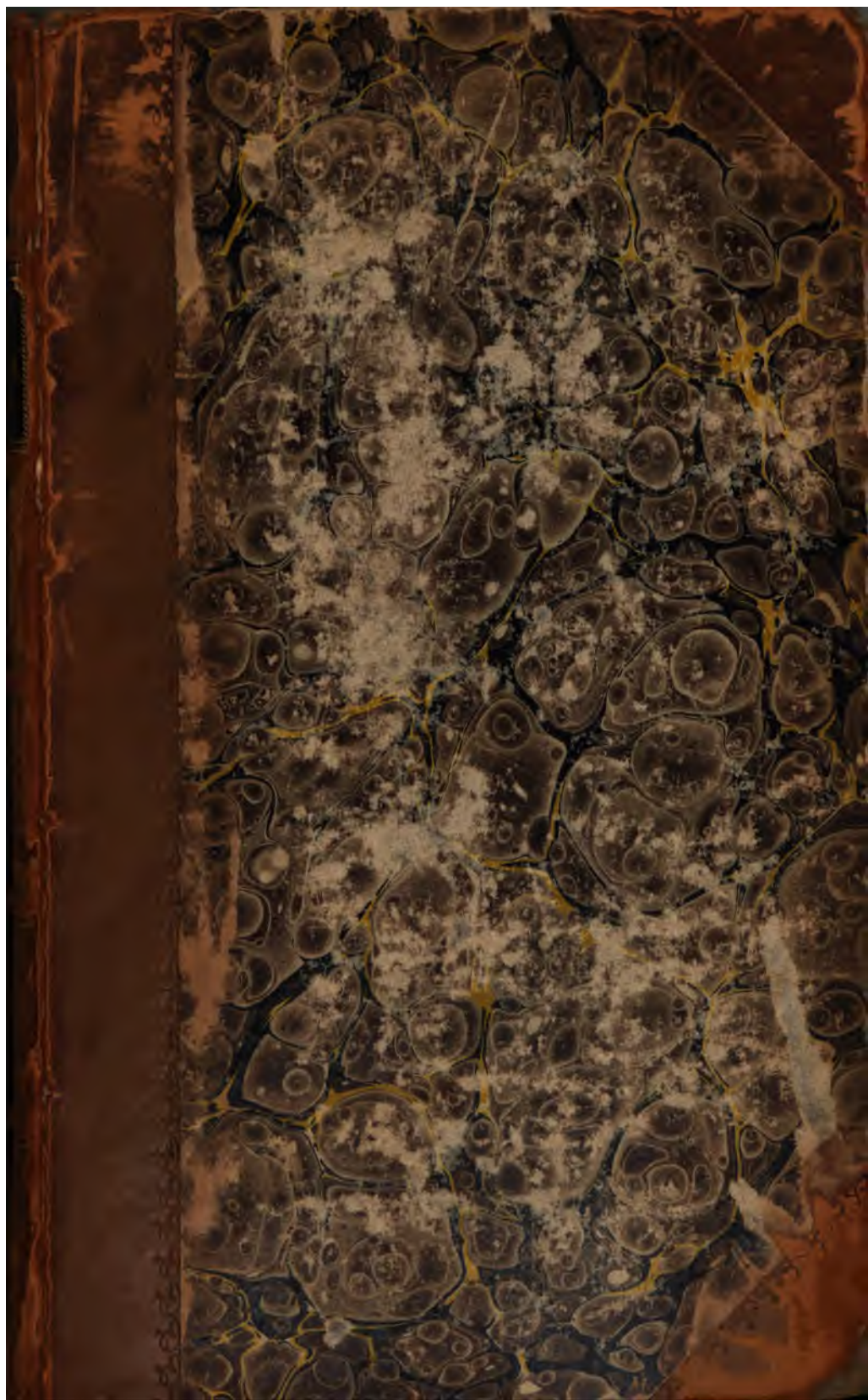
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

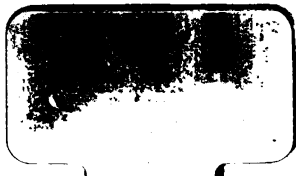
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

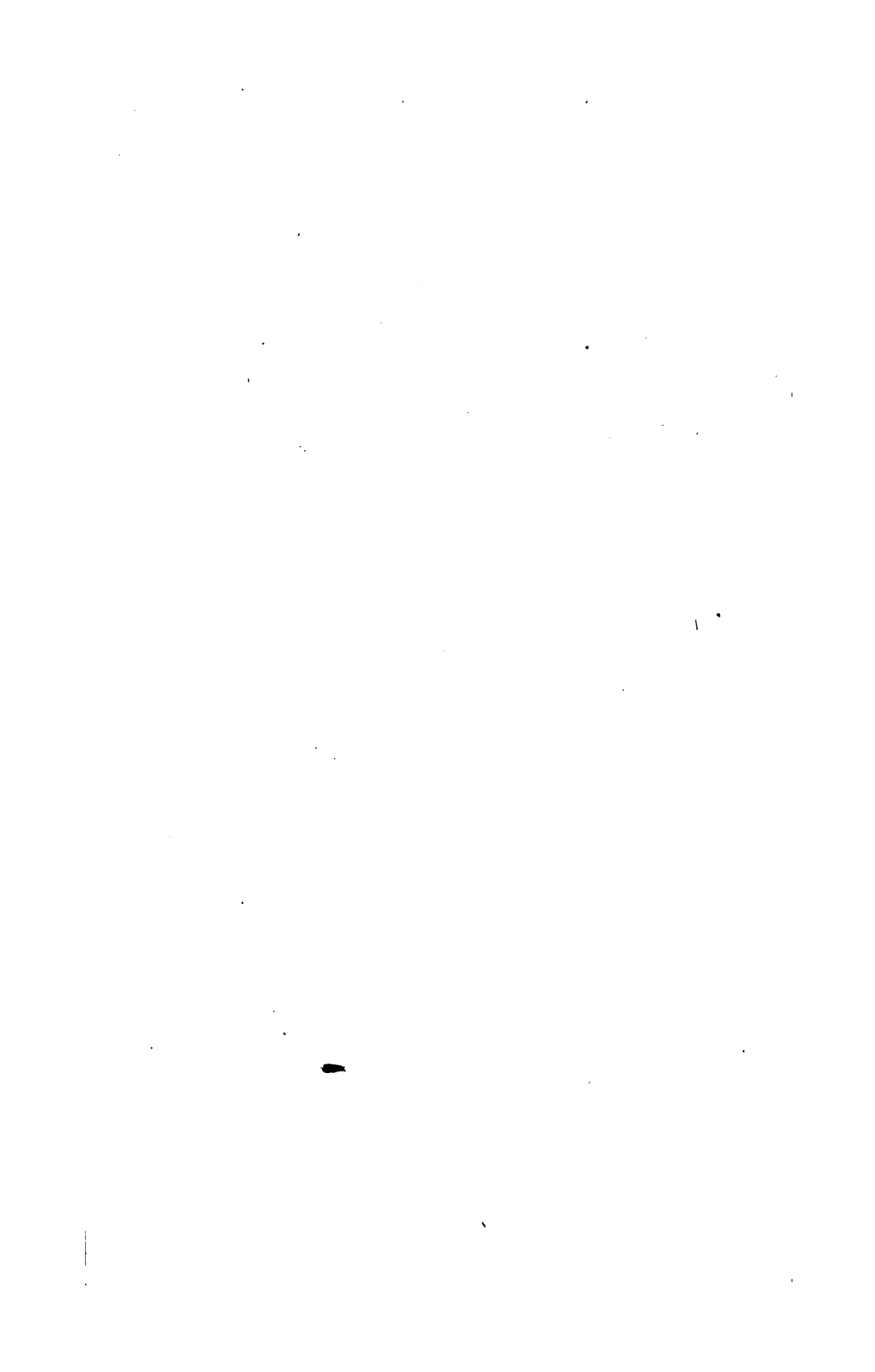

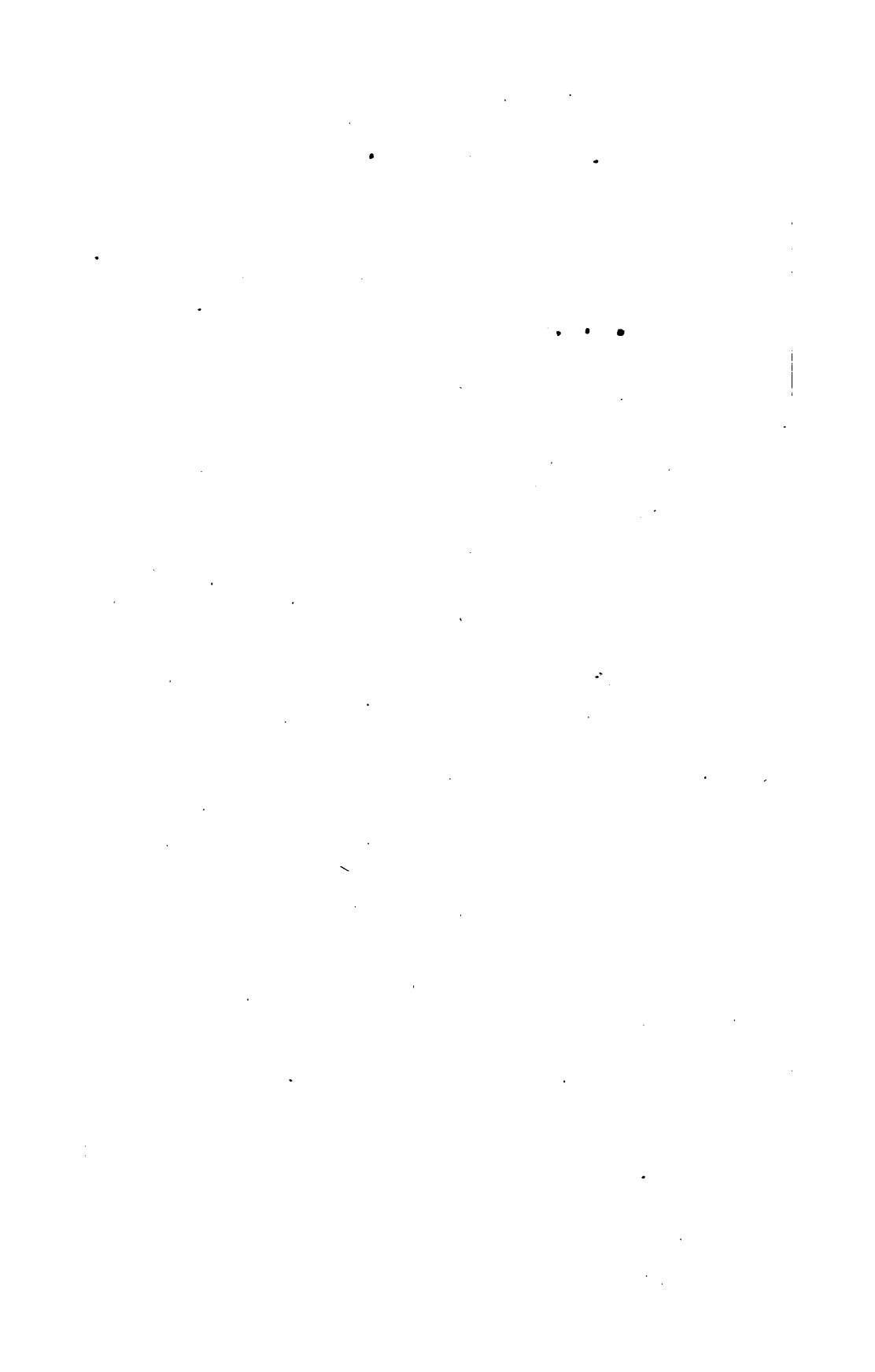
600004642M

26.303

1027 30

✓

SCHOLIA

IN

ÆLII ARISTIDIS SOPHISTÆ

ORATIONES

PANATHENAICAM ET PLATONICAS.

Plurima ex parte nunc primum ex Codd. Mscr.

edidit

Guilielmus Frommel,

Prorector Pædagogii Pforzhemiensis.

FRANCOFURTI AD MËNUM

SUMPTIBUS ET TYPIS HENR. LUD. BRËNNERI

1826.

303 ~~308~~

1871

...

103 208

P R A E F A T I O .

Plures abierunt anni, ex quo Creuzerus V. D., cum etiamnunc inter spatia seminarii philologici versarer, publico meis verbis nomen dedit (vid. Melet. I, p. 98), me ubi ejus rei copia facta fuisset, de Aristide edendo aliquando cogitaturum esse. Susceperam enim hanc provinciam, morte mihi heu nimis matura dilectissimo Fr. X. Werfero Monacensi erepto, quem, dum erat inter vivos, intima mihi amicitia conjunctum habebam, Silenum eum ex Alcibiadis more dicere solitus, quippe cujus candidos mores atque summam liberalium artium cognitionem invida natura facie parum venusta veluti dehonestare studuisset; nunc, ubi mortem naturae debitam obiens ad coelites transmigravit, manet mihi dolor distractae amicitiae, cui me plura debitorum fuisse meo jure confido. Noster hic dolor, nostrum vulnus. Atque Werferus, priusquam se Heidelbergam litteris ibi Creuzero duce vacaturus conferret, ex Codd. Monacc. descripserat scholia, quae multis partibus auxit ex Cod. Schellershemiano, ab Illustrissimo ejus possessore cum ipso communicato, Aristidem emendatum, notis suis itemque scholiis illustratum editurus. Quae quando in posterum differre et temporis iniquitate coactus et plura etiam conquirendi generoso incitatus studio ad omnia alia se dedit, in usum Creuzeri, quem unâ tanquam parentem summa

pietate colebamus, suum apographum descripsit, raris hinc inde additis emendationibus vel conjecturis, quas suo quamque loco memoratas invenies. Jam ubi tristissimus ille nuntius ad nos allatus est, Werferum e vita decessisse, Creuzerus Codicem Schell. Monacio, quo loco ὁ μὲν σὺν suis temporibus erat defunctus, Heidelbergam remitti jussit, remissum mihi tradidit, ut negotium a Werfero tantum non affectum conficerem. Addidit his amplissimus Vir pro sua in juvenes litterarum studiosos liberalitate Apographi Monacensis exemplar, itemque excerpta ex Cod. Leidensi, in quo ipsi, cum Leidae esset, multo plura quam in editis legi D. Wyttenbachius affirmans apographum ejus Codicis ad excerptandum permisit; casu denique secundo Aristidis exemplar ed. Jebb., quo usus Valckenarius ad oram ex eodem Leidensi Mscr. scholia edita vel emendavit vel locupletavit, in Creuzeri manus pervenerat. Quibus opibus instructum etsi Werferum scholia, quae mendosissime multoque segniore cura, quam par erat, edita queruntur Hemsterh. ad Plut. p. 206. et Koen. ad Greg. Cor. p. 735. ed. Schaeff., longe politiora editurum fuisse, satis mihi persuasum haberem, oblatum tamen munus nolui recusare.

Collectis igitur ex Photio scholiis et quaecunque in Palatino Nro. 129 indagare potui satis quidem illis tenuibus, sed tamen iis, quae non spernenda crederem, protinus doctorum virorum, Abreschii, Valckenarii, Wyttenbachii, et qui hos aetate antecesserunt, D. Erasmi, F. Ursini, L. Holstenii, H. Valesii, quos scholiis ineditis usos ex parte Fabricius Bibl. gr. jam edocuerat, opera pervolvere institui. Ex qua lectione quid lucri fecerim, huc adponam.

Desiderius Erasmus, cum Venetae esset, a viris doctis secum communicatos habuit plurimorum auctorum Codd. Mscr., in his *totum Aristidem cum scholiis* (cf. Adag. chil. II, cent. 1, pag. 360.), quae minime contemnenda duxit, (I, 6, p. 209). Nonnulla

ex his scholiis eadem esse vel cum editis vel cum ineditis, ubi huic rei locus erit, lectorem monebo.

Fulvius Ursinus, hunc scholiasten mscr., quem vetusti nomine ornat, (ad poet. lyr. p. 307.), apud se fuisse testatur (p. 302), ex Cod. Vaticano forte excerptum, quos Vaticanos perlustrasse et scholia inde descripsisse profitetur p. 318, ubi egregium schol. platon.

Lucas Holstenius item ex Vaticano excerpfit, quae prodidit ad Steph. s. v. Σάϊς p. 277. Quo cum scholion ineditum in Panathenaicam orationem edidisset, addit in calce: Cod. mscr. Vatic. 1415. Dolet autem hunc doctissimum Virum plura addere neglexisse, cum opportunitas ejus rei plus semel adfuisset, v. gr. p. 280 de Samothracum gente. Morte abreptus postea forte additurus erat.

Henricus Valesius ad Harp. p. 71. unde sua habuerit, nescio; differunt et a Leid. et a Mon. et Schellersh. Hoc unum subiit mirari, cur vir doctus unicum tantummodo scholion ediderit, cum pluribus edendis honesta data esset occasio, v. gr. de προνοία p. 101., de Ἀθηνᾶ προνοία p. 161., de μεταστάσει p. 174., de Erechthei filiarum voluntaria morte p. 190., de incursione ab Eumolpo cum Thracibus in agros Atticos facta p. 261., ubi vel Euripidem testem facit; de filiabus Leo nostrum pag. 302 laudat, pluribus de his puellis exponens, Scholio non memorato. Quodsi igitur ab uno illo de Demophonte scholio discesseris, nil praeterea Valesium in promptu habuisse suspicor.

Leo Allatius, qui in libello de Patria Homeri inedita nonnulla publici juris ex scholiis in Aristidem fecit, Palatinis forte Codicibus haec debuit, quos in suum usum se pervolvisse profitetur p. 240. Habuit autem vir doctus nonnulla, quae neque in Leid. neque Mon. neque bomb. inveniuntur, sed nullius pretii ea existimavit p. 211. Nescio, an eundem Codicem Mscr. et Lu-

cas Holstenius et Leo Allatius tractaverint. Utrique patebant immensae Vaticani copiae. Inter Palatinos, postea Vaticanos, Codd. Mscritos cum egregiis scholiis fuisse, patet vel ex brevi Sylburgii recensione v. gr. nro. 29. 52. (qui Codex, forma fol., praeter Apollodorum et Achillem Tatium, in Aristidis orationes scholia continet) 90.

Memoratur praeterea in *J. Hertelii* introd. in theatrum comicorum scholiastes in Aristidem ineditus inter fontes, unde comicorum fragmina collegit vir doctus; quatenam autem inde servaverit, nusquam legere memini. Suspiciabar autem, fragmentum Eupolidis de Pericle dici, quod publicavit Des. Erasm. III. 4, p. 732, quodque in theatrum pag. 298, nro. 6. retulit Hertelius. Desiderius autem ex schol. inedito ad Aristid. Periclem loco ab ipso laudato depromsisse videtur, licet in scholiis quoque ad Aristophanem reperiat.

J. G. Graevius, scholia ad Aristidem habuit inedita, vid. Harl. ad Fabr. B. Gr. t. VI, p. 33.

J. A. Bosius, ad Nep. Milt. VII scholiasten in Aristidem memorat.

Inedita praeterea habuerunt scholia *Schottus* in paroem. ὁ Κρης τὴν θάλασσαν et Καδμεία νίκη. *Politianus* Observ. c. 91. *Rutgersius* Var. lect. I, 9. *Salmas. deUs.* p. 464. Vide *Abreschii* epistolam ad J. J. Reiskium datam in ejus vita ab ipso conscripta p. 203.

Arnold. Drakenborchius, habuit Codicem Aristidis, cui inerant scholia inedita in Panathen. et orat. pro Quatuorviris. Is autem Cod. postea ex publica librorum Drakenb. distractione ad *P. Burmannum priorem* pervenit, Vita J. J. Reiskii p. 197. Pluribus autem annis ante (1725) Drakenborchius *L. Abreschio* hunc codicem ad apographum scholiorum inde conficiendum concesserat, cf. *ibid.* p. 201 seq. ubi Scholion de Saite, Aegypti urbe, cum Reiskio communicavit *Abreschius*.

L. Abreschio, praeter apographum, ex Cod. Drakenborchii confectum suppetebat collatio scholiorum tam ad totam orat. Platon. I, quam ad II, verum ad hanc tantum ad pag. 172. ed. Jebb., quam collationem d'Orville instituendam curaverat et cum Abreschio communicaverat, Vita Reiskii pag. 202 et 205. Ex his vel Reiskio, ut supra demonstravimus, vel Valckenario nonnulla ad publicandum concessit (vid. ad Phoeniss. vrs. 81), vel ipse ad Aristaen. in add. p. 33 et ad Thom. Mag. p. 114 publicavit. Reiskius cum Zwollae cum Abreschio esset ex Hollandia decedens, hunc scholasten inspexerat, Vita J. J. Reiskii p. 40.

J. J. Reiskius, ex duobus Cod. Bavaricis, quorum usum comitati Andreae Fel. Oefelii debuit, scholia in Panath. collegerat, V. R. p. 120. 639. et 649., quorum alterum mirum in modum cum Cod. Drakenb. convenire, vid. p. 204. Praeterea obtulit ipsi *Gerh. Meermannus* duos Cod. Aristidis seculi XVI, in quibus Dav. Ruhnkenius et lectiones bonae notae et scholia inedita inesse possessori confirmavit, V. R. p. 627. 629. Hos ex bibliotheca Claromontana ad se pervenisse ait Meermannus l. l. In iis autem, quae post Bergeri decessum ad Meermannum pervenerunt, forte scholia erant, p. 127. Inde J. J. Reiskius tria scholiorum volumina in forma quadruplicata collegerat, p. 172, quae nunc Havniae servantur.

L. C. Valckenarius, Codicem, qui Abreschii humanitate ipsi innotuerat, cum Leidam se contulisset, a P. Burmanno II (Harles. ad Fabr. B. G. t. VI, p. 33) mutuatum accepit, indeque scholiis suum exemplar Jebb. auxit. *Praestantissimum* eum vocat ad Herod. VI, 97. *egregium*, VIII, 23. quae qui tradidisset, non parvi esse pendenda, VI, 34. En audi ipsum ad VIII, 93. „Ut ex opere inedito, nec a quopiam absque alterius codicis adjumento facile edendo, paulo plura descripsi lectu digna, qualia Codex iste Clar. Burmanni multa continet ad historiam graecam illustrandam

eximia.“ Sunt praeterea in eod. Cod. nonnulla a docta manu emendata, ad Herod. VI, 136. VIII, 65. quae Canteri esse ait Wyttenb. in excerptis, a quo autem sint profecta nescire se profitetur Abreschius V. R. p. 205. Valckenarius in suo exemplari Jebb. unamquamque vocem, quae in Cod. scholio illustraretur, linea rubra subducta insignivit; unde factum est, ut passim in hac scholiorum editione legas: Valcken. sublin.

D. Wyttenbachius, ex eod. Cod., ex quo nonnulla cum ipso a Valckenario communicata publicaverat ad Plat. de S. N. V. p. 8, apographum sibi comparavit, quod Creuzero, cum una essent perbreve temporis spatium, excerptum concessit, unde ad nos excerpta Leidensia pervenerunt. Ipse autem Vir doctus hunc scriptorum, qui in his scholiis Leid. laudantur, confecit catalogum:

<i>Aeschines</i> philosophus,	<i>Dionysius</i> perieg.
<i>Aeschines</i> rhetor,	<i>Dionysius</i> musicus,
<i>Aeschylus</i> ,	<i>Dionysius</i> Halicarn.
<i>Alcman</i> ,	<i>Ephorus</i> ,
<i>Anaxagoras</i> ,	<i>Epigramma</i> ,
<i>Androtion</i> ,	<i>Eupolis</i> ,
<i>Antiochus</i> ,	<i>Euripides</i> ,
<i>Aphthonius</i> ,	<i>Herodotus</i> ,
<i>Aristides</i> ,	<i>Hesiodus</i> ,
<i>Aristophanes</i> ,	<i>Historici</i> ,
<i>Aristoteles</i> ,	<i>Homerus</i> (multis locis)
<i>Arrianus</i> ,	<i>Hyperides</i> ,
<i>Athanasius</i> ,	<i>Isocrates</i> ,
<i>Bacchylides</i> ,	<i>Longinus</i> ,
<i>Charax</i> ,	<i>Lysias</i> ,
<i>Comicus</i> ,	<i>Meles</i> ,
<i>Cratinus</i> ,	<i>Menander</i> comicus,
<i>Demophilus</i> ,	<i>Menander</i> rhetor,
<i>Demosthenes</i> (saepissime)	<i>Onomacritus</i> ,
<i>Dinarchus</i> ,	<i>Oracula</i> (plura),

Orpheus,
Pherecydes,
Philochorus,
Philoxenus,
Phylarchus,
Pindarus,
Plato (saepe)
Plutarchus,
Polemon,
Polycrates,
Proverbia,

Psephisma,
Rhetor (f. Demosthenes)
Rufus,
Terpander,
Theocritus,
Theon,
Theopompus,
Timocreon,
Thucydides (saepissime)
Xenophon (aliquoties)
Ἱστορικὰ.

Poterat his addere *Solonem, Sabinum, Libanium, Simonidem, Sophoclem*, alios. Ex his autem satis constare opinor, quanto Leidensis locupletior sit Monacensi Apographo, quod quem numerum in fronte gerat, addere neglexit Werferus. Neque convenit huic Apographo cum ullo Codicum, quos recensuit Hardtius in tribus prioribus Voluminibus Catalogi Monac.; quartum autem Volumen non erat ad manus. Licet vero Leidensis longe superet Apogr. Mon., uterque tamen Cod. vitia tam religiose inter se servant, ut Monacensem Cod., resectis quibusdam, a nescio quo ex Leidensi descriptum protinus dejeres. Praeterea Werfero patebant Cod. Mon. bombyc. nro. CCXLIX (Hardt. Catal. III, p. 28 seqq.) atque in fine orationum Platt. (t. II, p. 228 ed. Jebb.) Cod. Aug. chart. sec. XV, nro. DXV (cujus tamen pauca scholia ad unum omnia cum editis convenire ait Werferus).

Nuperrime autem D. *Wytttenbachius* ad Pl. de S. N. V., *Creuzerus* de Ath., Symb. et Myth., ad Plot., epp. ad Hermannum datis, *Baehrius* de Ap. et Min., *Marxius* ad Ephorum nonnulla vel ex Leidensi vel ex Monacensibus ediderunt. Quin adeo ipse *Werferus* in Act. Phill. Monacc.

Photius cum Aristidem exciperet, Myriobiblio suo excerpta inserturus, Codicem scholiis, qualia nunc feruntur, ornatum habuisse videtur. Etenim inveni-

untur plurima, quae ad verbum usque cum editis atque ineditis congruunt, cf. e. gr. Intt. ad Herodot. V, 23. Ex suis grammaticorumque placitis nonnulla addidisse suspicor. Tenendum autem hoc loco illud, quod Photius, cum inter excerpendum orationem nimium distrahi sensisset, passim et singularia nomina et integras ῥήσεις immisit, quibus tenor orationis et lucidus ordo in excerptis servaretur, v. gr. t. II, p. 19, 6. (Jebb.) post δῆπουθεν inseruntur τῶν ἰωμένων — II, p. 22, 10. post κρατοῦντι ins. τῷ ὑπὲρ τὴν τέχνην — II, 27, 4 f. ποικίλην, Photius addit στοάν — II, 31, 7. post ἀπέδειξαν inseruntur δυνάμει φύσεως — II, 62, 4 f. post τοῖς νόμοις leguntur in Phot. ὡς δέδεικται τὴν αὐτὴν — seq. ult. post ἔχη addit Photius in excerptis ἐκβάλλωμεν τῆς πόλεως καὶ τοῦ βίου — II, 70, 4 post δεῖν Phot. ins. εἰς Σικελίαν — II, 77. ult. post εὐρέθη ins. εὐρέθη δὲ τὸ λέγειν ὑπὲρ τῶν δικαίων — II, 87. fin. τάξιν insertum post εὔρε, propter μέσην — II, 96, 4. post λόγους insert. οὐς μέλλω λέγειν — II, 101, 6. pro ἀλλ' εἰς τε inser. εἰς τὸ γυν σχῆμα, ἀξίωμα χρόνῳ τε καὶ κατὰ μικρὸν ἀνήχθησαν (in m. alii ἀνηνήχθησαν) II, p. 110, 13. post Πλάτων leguntur in excerptis ὡς πολλάκις ἐδείξαμεν πρότερον — II, p. 112, 15. post παρατιθέντα inseruntur πολλῶ γὰρ ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων διήρηται — II, 118, 15. pro ὅς γε οὐδὲ γελῶν κ. τ. λ. haec prodit Phot. Περικλῆς τοίνυν τὰ τε ἄλλα ἦν ἄριστος καὶ ὅσγε οὐδὲ γελῶν πώποτε ὑπό τινος ᾤφθη. In marg. autem: Περικλῆς τοίνυν λέγεται, ὅς γε οὐδὲ γελῶν οὐδ' ὑφ' ἐνός πώποτε ὀφθῆναι ἀλλὰ καὶ τῇ μὲν κ. τ. λ. mira perturbatione — II, 159, 4 f. post ἀρμόσει Phot. ἤγουν ἐν τῇ κοινῇ ἀπολογία — II, 181, 8. πάντα γὰρ εἰς Phot. πάντα δὲ τὰ ἐπιόντα Θεμιστοκλῆς εἰς — II, 230, 7. ἐν ᾗ σοι τὰ ὅσα ὑπέσχον addit Phot. Διονύσιος καὶ Δίων. — II, 233, 6. αὐτὸν addit Phot. τὸν ναύαρχον τῶν Πελοποννησίων Πόλλιν.

Jam vero *κολοφῶνα ἐπαθήσω*, ne tibi in re per se jam satis molesta nauseam his quisquiliis creem; hoc unum probare studui lectori, penes Photium non omnia inter scholia ponenda esse quae scholii speciem gerant.

In marg. *Cod. Schellershemiani*, quem ubi justam Aristidis editionem instituam, prolixius descripturus sum, insunt scholia, plus minusve ab editis atque ineditis diversa, nihilo hinc inde; nonnulla solus Schellersh. servavit. Haud raro autem ex grammaticorum scriptis, si quid descriptori aut nescio cui lectori (multa enim a rec. m. adscripta sunt) male intellectum fuerit, aliquid in marginem migrasse arbitror, v. gr. *Ἀμαθῶς* II, p. 304, Jebb., cui suprascriptum est in Schell. *ἀνεξετάτως*, omnino ex doctrina Thomae Mag. p. 39., t. II, pag. 316. *Συνεισπήκοι*, in Schell. explicatur *γνώριμος εἶη*, tu lege Th. M. s. v. *Συνίσταται — καὶ συνίσταται τις τινὲ ἀντὶ τοῦ γνώριμος γίνεται, οὗ τὸ ἐνεργητικὸν συνίστημι* — ultima vox in his scholiis *λύγγα* explicatur in Schell. *ἦτοι κλώζω*, cf. Th. M. p. 585. Nolo plura; satis constat inter omnes Aristidem tantum apud Th. M. auctoritate valuisse, ut qualibet fere pagina eum obtestatus sit. Neque tamen Aristidi fortuna pepercit, quin ipsi per hominum oscitantiam vel ignorantiam ejusmodi explicationes intrudere conaretur. Immo vero intrusit, expulsa genuina sophistae prole, quae temporum dein decursu veluti *ἐκκήρυκτος* in marginibus, foras projecta, vitam aleret aut una cum adulterinis antiquas casque suo sibi jure debitas sedes reciperet. Optimis Codicibus inter se accuratissime conferendis eo demum perventum iri arbitror, ut Aristides, qui ab ultimo editore, Sam. Jebbio, non levissimas plagas accepit, cum profecto Jebbii, utpote medici, sanare vulnera fuisset, non infligere, repurgatus et ab omni parte sanatus in publicum emittatur. Ejusmodi curationes equidem ipse pro parte virili hinc inde sum conatus instituere, v. gr. de voce *ἐκβολή*, Pan. p. 92

Jebb. (162, C. Cant.), de *τεταγμένοι*, 93 (166, D) de *καταβαλεῖν*, II, p. 163 (III, 270, C.). τῷ φόβῳ τοὺς Ἕλληνας, II, 157 (III, 261, B.). Idem feci t. II, p. 166 (III, 275, C.), Panath. p. 326, C., p. 187, ed. Jebb. Sed hanc medelam item adhibendam esse suspicor in his locis — in Cod. Bar. 7. t. III, p. 113 A., II, 67, 8. Jebb. post *ἔνα* legitur *ἐπειδὴ τιμᾶ τὸ ἔνα ψηφίζειν*, quae manifeste ex margine in Cod. irrepserunt — t. III, p. 127, C., II, 67, 3. voces *καὶ ὑβρίζοντων* vellem dixisset nobis Jebb. quibus in Codd. invenerit, certo in edd. et Schell. desunt et vocis *βιαζομένων* profecto gemella videntur — III, 385, A., II, 235, 9. quae post *συμφοραῖς* inseruntur in Coll. Nov., ea interpretationem continent ita constituendam *συμφοραῖς ἀπεχρήσατο] Πρόφασιν τῆς γνώσεως εὐρῶν τὰς Πλάτωνος συμφοράς*. Erat cum idem suspicarer de II, 330, 11., III, 551, D. *Μαντινεῖς μὲν γὰρ — πρὸ* (non *πρὸς*, illud Schell.) *τοῦ Σωκράτους*, quae a Valckenario uncis inclusa vereor ne inde ex p. 287, Jebb. 466, Cant. huc migraverint. Tenendum et illud, Scholiastas editos hinc inde alias sibi lectiones proposuisse explicandas, quam quae nunc in Aristide ferantur, v. gr. III, 89, A., II, 52, 9. Schol. editus legit *δίκαιον τὸν βιαιότατον*, in ed. est *δικαιῶν*, III, 46, A., II, 27, 13 *πῶς*, schol. legit *ὅπως* — III, 180, B., II, 107, 10. *πέμματα*, schol. legit *πράγματα*, ut est in Coisl., Coll. Nov. et Bar. 7.

In his autem rebus Jebb. admodum negligenter versatus est. Nolo nunc de ipso textu querelas inchoare, qui quam misere sit habitus, ex paucillis his conjici potest — At scholia? Quae modo transposuit, ut longe alias voces praefigeret atque scholia explanatura essent, modo coalescere passus est, vix ut digitos prae tenebris dignoscere possis, modo unâ cum scriptoris verbis, veluti unum scholion conficerent, coegit, modo hiulca, modo perturbata edidit, modo — sed quousque tandem modo? — audi ipsos Viros doctos, quos supra laudavi, quibus adde

Valck. ad Herod. VIII, 4. et 5. Haec ergo omnia exantlata fuerunt, priusquam fructus aliquis ex meo labore redundare posset. Neglexit et illud Jebbius, ut indicaret, quo ex Codice, quos habuit egregios, excerpserit scholia. Hos autem in Catalogo, Aristidi praemisso, recenset Codices (memoro nunc temporis eos tantum, quos scholia complecti testatur).

Bar. I. — Continet scholia in libros duos de rhetorica, in orat. pro Quatuorv., et in communem apologiam, in Platoniam tertiam ad Capitonem.

Bar. 7. Continet varia Sopatri Apameensis in Aristidis orationes Prolegomena et orationes XXVI — cum scholiis veteris cujusdam mutilatis in orat. Panathen., fortasse Sopatri, ejus etenim nomen his adscriptum invenis in pag. praecedenti. Scholia sunt altera exarata manu, quam textus ipse orationum.

Coll. Novi Codex — cum Prolegomenis quibusdam mutilatis et scholiis. Ad calcem libri legimus *Ἀντωνῖνος Δαμιλᾶς καὶ τοῦτο ἀνεπλήρωσε τὸ βιβλίον.*

Edita autem scholia ad Panathenaicam orationem desinunt jam pag. 104, ed. Jebb.

Ex Cod. *Palatino* nro. 129. qui qualis sit, jam ante me doctos edocuit Creuzerus V. D. in Meletem. I, p. 98. seq. et qui eum secutus est Wilkenius in hist. bibl. Heidelb. p. 279 — ex *Palatino* unâ cum flosculis Aristideis excerpta hinc inde ex scholiis Codicis, unde sciolus excerpserit, margini procul dubio adscriptis, nam ipsius excerptoris non sunt, eum expiscatus. Lévia illa quidem, ut supra jam docui, et nonnisi ad locos quos dicunt communes pertinentia v. gr. *καδμεία νίκη, ξύοντα ἀντιξύειν, λέοντα ξυρεῖν, ὁ Κρής τὸν πόντον*, de singulari vocis *διαφέρειν* sensu pro *ἀνύειν*, quam rationem item obtinere videmus in scholiis platoniciis, quae inde edidit Creuzerus l. l. Ad verbum autem saepiuscule cum reliquis consentiunt.

Jam habes, dilectissime lector, quibus copiis confisus ad haec scholia edenda me accinxerim. Quodsi

citra opinionem meam provinciam ornasse visus fuero, meliora me edoceas, meliora cupidissimum edoceri.

Restat nunc, ut de ipso scholiorum auctore paucis defungar. Quem non unum, eundemque genuinum nunc ferri opinor, sed ex plurimorum ad Aristidem commentariis haec scholia coacta, adeoque haec, quae ab uno profecto sunt, non leves commutationes in se fieri passa videntur. Quodsi vero ex me quaeris, quisnam tandem primarius auctor sit habendus? *Sopatrum Apameensem* me auctorem suspicari satis confidenter respondeo. Praeterquam enim quod facile conjectu sit, qui prolegomena in doctissimum hunc sophistam conscripserit, eundem facile ob tot tantasque difficultates ejus copiosorem explanationem suscepisse — accedit, ut Jebbiius in Bar. 7. Sopatri (Sophianus dicitur ab auctore, Catal. Bibl. Bar. cf. Fabr. VI, 33.) nomen his scholiis praemitti testatus sit, ut ipse Prolegom. auctor, qui fertur *Sopater Apameensis Σώπατρος ὁ Ἀπαμεύς*, explanaturum se Aristidis Panathenaicam orationem et orationes platonicas professus sit. Etenim Alexandro familiari, cujus in gratiam Prolegomena condidit, haec scripsit in Proleg. ad orat. de Rhet. Ἀριστείδης ὁ σοφιστής (in Schell. desunt ὁ σ.) ἐντυχῶν τῷ Γοργία τοῦ Πλάτωνος καὶ τοὺς τῶν Ἀθηναίων ῥήτορας διαβαλλομένους εὐρῶν τῷ πῦθανῷ πρὸς τὴν τῶν ἀναγκαίων λύσιν χρησάμενος, τὸν λόγον συνέθηκε προσποιούμενος παρατρέπειν (Schell. et Bar. 7. rectius περιτρέπειν) εἰς τοῦναντίον, ἃ Πλάτων μετ' ἀποδείξεων εἴρηκε· ἵνα δέ σοι σαφέστερον, Ἀλέξανδρε τιμιώτατε, τὴν τε τοῦ Πλάτωνος καὶ τὴν τοῦ σοφιστοῦ μεταχειρίσιν ἐκκαλύψωμεν περὶ τοῦ πολιτικοῦ κ. τ. λ. — duabus fere paginis interjectis — ὁ τοίνυν Ἀριστείδης — πρὸς δὲ τὴν διαβολὴν τῶν ἀνδρῶν τὸν νῦν εἰς ἐξήγησιν ἡμῖν προκείμενον — et in Proleg. ad orat. pro Quatuorviris, ἵνα δὲ λοιπὸν ἡμῖν ὁ λόγος γένηται πρὸς τὸ τὴν

ἐξηγήσιν εὐρεῖν (Schell. *ἐφευρεῖν*) *ἐτοιμῶς, Πλάτωνος πρότερον ἐφοδεύσω τὸν λόγον* — Cujusmodi autem ratio hujus ἐξηγήσεως futura esset, discimus ex ipsorum Proleg. in Panath. clausula. — "Ὅτι δὲ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν ὁ λόγος φιλότιμος καὶ τὸ τῶν πανηγυρικῶν εἶδος διόλου τετήρηκε σεμνοτάτην φράσιν διδοὺς καὶ αὐξητικὸς ἐν πᾶσι τυγχάνει τοῖς πράγμασιν, τὴν Δημοσθένους βίαν μιμούμενος (οὐ γὰρ ἄρκει τὰ τῶν ἐγκωμίων τῇ φύσει, ἀλλὰ τι καὶ τῆς τέχνης προστίθησιν, εἰς μέγεθος ἔτι μείζον ἐπαύξων τὰ κατωρθώμενα) μετὰ τούτων δεικνύναι τὸ σαφὲς τῆς λέξεως ἐπεξιόντες παρατηρήσομεν. Jam vero neminem, qui attento animo haec scholia legerit, fugiturum arbitror, auctorem eorum illud praecipue agere, ut lectorem, quibus rationibus sophista, Demosthenem in Leptinea, Midiana, reliquis orationibus imitatus Atheniensium virtutes in majus extulerit, quam callide et artificiose crimina in illustrissimos Atheniensium rhetores a Platone conjecta diluerit, luculenter edoceret. Jam audi ipsum in Prolegomenis — Ἐπειτα αἱ ἀντιθέσεις οὐ μόνον ἐμπίπτουσι ἐν δικανικαῖς ὑποθέσεσι, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐν ἐγκωμιαστικαῖς· ὡς Ἰσοκράτης ἐν τῷ Βουσίριδι καὶ αὐτὸς Ἀριστείδης ἐν Παναθηναϊκῷ, καὶ τὰς αἰτίας ἐκεῖ ἐξηγησάμενοί σοι πρῶτον τούτον τὸν λόγον εἰρήκαμεν· ἔφαμεν γὰρ, ὅτι τὰ ἀμφίδοξα τῶν ἐγκωμίων εἴαν ἀκριβῶς ἐνδοξα κατασκευάσαι θελήσωμεν, ἐξ ἀντιθέσεως λαβόντες τὰ δοκοῦντα διαβολῆς ἄξια εἰς ἐγκώμια μετατίθεμεν, ἵνα τελείως ὁ λόγος ἐνδοξος γένηται. Eadem haec supra praeceperat in Proleg. ad Panath. et repetit ad Panath. p. 305, B. ed. Cant., 175. ed. Jebb. Probe autem tenendum illa καὶ τὰς αἰτίας — τὰ ἀμφ., his extremis exceptis, desiderari in Schell. et Florentina editione, quam ex Schellersh. fluxisse olim probabo. Cum his mire consentiunt, quae docet Menander rhetor saepiuscule a nostro schol. laudatus, pag. 600, 6

fin. ἐκεῖνό γε μὴν ἰστέον, ὅτι τῶν γε ἐγκωμίων τὰ μὲν ἐστὶν ἔνδοξα, τὰ δὲ ἄδοξα, τὰ δὲ ἀμφίδοξα, τὰ δὲ παράδοξα, ἀμφίδοξα δὲ ὅσα πῆ μὲν ἔνδοξά ἐστι, πῆ δὲ ἄδοξα, ὃ ἐν τοῖς Παναθηναϊκοῖς εὐρίσκεται καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀριστείδου· τὰ μὲν ἐστὶν ἐπαινετὰ, τὰ δὲ ψεκτὰ, ὑπὲρ ὧν ἀπολογοῦνται. His similia prostant item in Sopatri libello περὶ διαιρέσεως ζητημάτων inter rhetores Aldinos p. 437, 12 f. Quae statim in limine Proleg. ad Aristidem legimus, ἐκελεύθη δὲ παρὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καθ' ἡμέραν τριάκοντα λέγειν στίχους, καὶ περαιτέρω μὲν ἐξεῖναι τούτων λέγειν ἥττονας δὲ οὐ, eadem leguntur in clausula scholiorum ad secundam de rhetorica orat. — Neque vero Sopater has rhetorum machinas suo Alexandro commonstrasse satis duxit, sed quidquid Athenis viros doctos de his orationibus disserentes audiisset quidve multifaria librorum tractatione memoria dignum eam in rem censuisset, ea omnia in unum quasi corpus collecta τῷ τιμωτάτῳ Ἀλεξάνδρῳ tradidit — in fine Proleg. Ταῦτ' ἐγὼ σοι Σώπατρος ἐπιδίδωμι, ὅσα γε μαθῶν (Schell. et Flor. ὅσα γε ἔμαθον) παρὰ τῶν διδασκάλων Ἀθήνησι καὶ ὅσα μεθ' ἐτέρων ζητῶν καὶ ἐξ ἀναγνωσμάτων ποικίλων συνήγαγον. (Cf. Plut. in Demosth. vit. extr.)

Laudantur autem in his commentariis praeter Theonem et Aphthonium, Menander et Athanasius, tanquam κριτικοί. In Athanasium autem Sopatro bilem haud leviter esse motam existimo, quem semel acerbè tetigisset. Ait Sopater in Proleg. Ἄλλ' οἱ (lege ex Schell. ἄλλοι) δὲ παραπαίοντες ἀνασκευὴν λέγουσι εἶναι τὸν λόγον· κατὰ δὲ τοῦτον τὸν λόγον πᾶσαν ἀντιρῶσιν ἀνασκευὴν ὧρα καλεῖν (sic infra II, 229. εἰ δὲ τὴν τῶν ζῶντων προσωποποιῶν ἐποίησε, λείπεται πᾶσαν ἡθοποιῶν προσωποποιῶν εἰπεῖν)· ἴσμεν δὲ, ὅτι τῶν λόγων αἱ διαιρέσεις τὸ τέλειον ἢ τὸ ἐλλιπὲς δεικνύουσιν· εἰ μὲν οὖν τοιαύτη τοῦ λόγου τίς ἐστὶν ἢ τομὴ, ὡς

προγυμνάματος ἐπέχειν διαίρεσιν, καλῶς ἀνασκευαστικήν (lege ex Flor. et Schell. ἀνασκευήν) εἶναι φασίν· εἰ δὲ αἱ πράξεις εἰσὶ τέλειαι καὶ ὕλης ἐγκωμιαστικῆς ἐστὶ πλήθος ἐν τῷ λόγῳ, πῶς ἀνασκευήν τὸ τοιοῦτον ἂν ἔτι ῥηθῆι; πῶς δὲ προγυμνάσματα τοσοῦτο μέγεθος ὑποθέσεως, καὶ ταῦτα μὲν τοσοῦτον; λοιπὸν δὲ κ. τ. λ. (quae extrema sic constitue — τοσοῦτο μέγεθος ὑποθέσεως; καὶ ταῦτα μὲν τοσοῦτον. *Λοιπὸν δὲ κ. τ. λ. Atque haec hactenus; restat, ut etc. ex more Sopatri, cujus Prolegomena ad orat. de Rhet. in eadem desinere testatur Hardt. III, 28 seq. in Cod. Mon. CCXLIX, fol. 85 seq.) — His adde, quae in argumento orat. de Quatuorviris leguntur: *Λείπεται τοίνυν εἶδος μὴ ἔχειν τὸν λόγον· καὶ γὰρ τοι τῶν σοφῶν τις Ἀθήνησιν ἀπορήσας καὶ ἀποδείξας, ὡς οὐδ' ἕτερον τῶν εἰδῶν δύναται εἶναι ὁ λόγος, ἀνασκευήν αὐτὸν ἀπεφήνατο, ὅπερ ἐστὶν ἐν τῶν προγυμνασμάτων· καὶ πῶς οὐκ ἀτοπώτερον τοσαύτην ὑπόθεσιν ὑποβάλλειν τοῖς προγυμνάσμασι κ. τ. λ. Ille παραπαίων et ἀπορήσας Athanasius dicitur, schol. ad orat. de Quatuorv. II, p. 203 Cant., 122. ed. Jebb. ad ἀλλὰ ἴσως κ. τ. λ. Athanasius et Sopater de dividenda oratione Panath. inter se non consensisse videntur, aut confusum est scholion ad Panath. p. 158 Jebb., 275, C. Cant. ad οὕτω δὲ τούτων κ. τ. λ., qua de re proluxius olim, ubi ad ipsam Panath. orat. perventum fuerit. Neque minus benigne alii docti viri a Sopatro excepti sunt, quos in Prolegomenis esse dicit τῶν τὰς βαθείας ὑπήνας ἐλκόντων, mutuatis his verbis ex Aristid. II, 212. Jebb., qui nescio an expresserit Aristophanem Lys. 1074. — Alii dicuntur *τινὲς τῶν ἐμπροσάντων ἐνδόξως ἐφ' ἡμῶν, ὥσπερ τι μέγα καὶ σεμνὸν ἐπινοήσαντες μεταστάσειν εἶναι τὴν ὑπόθεσιν ἔφασαν κ. τ. λ. Quorum recensita explicatione suam demum sententiam tulit Sopater, inde sexcenties *Ζητεῖται — οἱ μὲν, οἱ δὲ — ἡμεῖς δὲ — ὁ δὲ Σόπατρος. —****

Quis autem ille Sopater Apameensis fuerit, fa-
 teor me ignorare. Wytttenbachius in excerptis stilum
 hujus scholiastae bene graecum dicit et ante Justiniani
 aetatem censendum. Jam vero ubi idem Sopater fue-
 rit, de quo Suidas et Eunapius, non multum a vero
 Wytttenbachius erravit. Etenim bini a Suida memo-
 rantur Sopatri Apameenses, quorum alter Jambli-
 chi discipulus a Constantino M. interfectus, alter epi-
 tomarum et eclogae ex historicis confectae (cui in-
 fuerunt nonnulla Aelii Aristidis, teste Photio Cod. CXLI,
 p. 177.) auctor fuisse traditur. Illum inter praestan-
 tissimos sophistas enumerat Eunapius p. 24. ed. Com-
 mel. *Σάπατρος ὁ ἐκ Συρίας, Αἰδέσιος, Εὐστάδιος*
ἐκ Καππαδοκίας, ἐκ τῆς Ἑλλάδος Θεόδωρός τε καὶ
Εὐφράσιος, quos Constantini Magni aetate floruisse
 constat. Hunc Sopatrum Prolegomenorum auctorem
 dicit Nesselius in Catal. Vindob. Cod. nro CXVI, p.
 71., dubitante Fabricio, cf. Bibl. gr. Vol. VI, 18. ed.
 H. et p. 25. Similitudinis autem aliquid inter libel-
 lum *περὶ διαιρέσεως ζητημάτων*, qui Sopatri nomen
 inter Rhet. Aldin. prae se fert, et Prolegomena, nec
 non scholia, neminem, qui attento animo perlegat,
 praeterit. Praeterquam enim quod rabulam se, *τὸν*
ἥττονα λόγον κρείττω faciendi peritissimum uter-
 que auctor praebet, vel ipsa vox *κατόρθωμα*, cui
 ad Aristidem scholiast. ad Panath. 323, C. Cant., 185.
 Jebb. ex Longini auctoritate patrocinator (Longinus
 laudatur item in Proleg. et alibi in schol.), non modo
 in ipsis Proleg., sed sexcenties in libro de *διαίρεσι*
ζητ. occurrit v. gr. p. 287, 26. quater, 288, quater,
 329, 15 f. 332, bis, 334, ter, 341, ter, totidem pag.
 342, 343, 431, 12 sunt *δυστυχῆ κατορθώματα*.
 Eandem vocem usurparunt autem praeter Plutarchum
 (Alcib. 1, XIV.), Stoici, qui recte facta sic appella-
 runt, Cic. Parad. III, in Proleg. semel legitur for-
 mula *ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους*, quam in libro de *διαίρ.*
ζ. unaquaque fere pagina bis terve legis. In Proleg.
 et scholiis plerumque Demosthenis Leptinea et Midiana

veluti norma de virtutibus oratoriiis iudicandi proponuntur; quod item in *διαμ. ζητ.* factum vides. *Χρόνος*, quod a recentioribus Graecis usurpatur pro *ἔτος*, Valcken. Diatr. p. 135 (cf. Schol. ad Nab. 59.), eodem sensu a schol. ad Panath. p. 275. C. p. 138, Jebb., *αἱ τῆς εἰρήνης σπονδαὶ οὐκ εἰς ἄ' χρόνους ἐχώρησαν*, itemque in *διαμ. ζ.* p. 354 *ψευδεῖς ἀπαγγελίαι καὶ λόγοι, χρόνων πλήθος μάτην ἀπολωλός* ubi *χρόνοι* non sunt tempora ut in schol. ad Ran. 33). Ipse autem libelli auctor p. 309, 1. sic: *Σώπατρος ἐγὼ τῶν Ἀθηναίων διδάσκαλος*; et laudantur *Minucianus* p. 293, 20 f. *Porphyrius*, 300, 15 f. qui proxime Constantini M. aetatem praecesserunt.

Quamvis autem Sopater hujus commentarii auctor sit credendus, tamen, ut supra memoravi, non ipsum commentarium legimus, sed excerpta tantum eaque multo locupletiora in Leidensi, quam quae in Mon. servantur. Excerpta tantum superesse, tum inde patet, quod ipse Sopater bis terve (ad Panath. 190, B., 110 Jebb., Orat. pro Quat. III, 376, A. II, 229.) tum inde quod in Apogr. Mon. passim vel initio vel in fine aliquid desiderari punctis indicavit excerptor, id quod religiose servavi ubi Werferus indicasset, tum quod Wytttenbachio in excerptis notante vox *φησὶ* ita hinc inde per haec scholia occurrit, ut minus commode in ipsum scriptorem, quam in ejus enarratorem, cadere posse videatur. *Sophianum* Scholiorum in Cod. Bar. auctorem dicit, qui confecit Catal. Barocc. vide supra. Neque *Menodotum*, neque *Metrophanem*, qui a Suida dicitur *ὑπόμνημα* in Aristidem conscripsisse, scholia in Cod. Marciano condidisse Morellius probavit, cf. Fabr. B. Gr. VI, 33. Quem autem Aristidis commentatorem ineditum dicit D. Wytttenbachius Vita Ruhnck. p. 127 seq., *Johannes Siceliotus*, is Hermogenis enarrator dicitur ab ipso Ruhnkenio in Bibliothéque des sciences et des beaux arts t. XXIV, P. I, p. 273. et Heidelb. Jahrb. anni 1824. Nov. p. 1086.

Plura, dilectissime lector, in hac librorum penuria, remotis bibliothecis, ad meas qualescunque facultates redactus, plura expiscatus non sum; paucis ergo his fac contentus sis. Quodsi vero, ut fere fit inter homines, humani aliquid mihi accidere sim passus, humane meliora me edoce et fave studiis. Vale.

Dabam Portae Hercyniae ipsis Calendis Januariis MDCCCXXIV.

Spatio, ut vides, satis longo tandem haec scholia in lucem prodeunt. Etenim quam praefationem ante hos duos annos et id quod excedit scripseram, ei nunc haec fere addere singulari quodam fato cogar. Dum enim sub prelo plagulae sudant, ipse Parisios profectus additamenta ad scholia in orat. pro Quatuorviris, quae statim post edita pag. 286. seqq. sunt addita, et ad Panathen. (pag. 311 seqq.) inde retuli. Quibus ipsis additamentis vixdum excudi coeptis, a *Jacobo Geelio*, V. D., Lugduno Batavorum ex Cod. Leidensi, quem supra dixi, descripta scholia ad Panath. transmissa sunt, quae adjecti inde a pag. 391. Praemisi autem utrique appendici et Parisino et Leidensi, quae in eam rem fore visa sunt. Inde igitur factum scito, ut et morae nonnihil sit interpositum et ipsa haec additamenta minus apte cum scholiis cohaerere videantur.

Dabam VIII Cal. Febr. MDCCCXXVI.

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΝ.

Νόμος ἐστὶ τοῖς Ἑλλησιν παλαιός] Sch. ed. Τὸ προοίμιον ed. Stephani t. I, p. 160, B.
 ἀπὸ προσοχῆς εἰληπται καὶ συστάσεως τοῦ οἰκείου προσώπου·
 συνειδῶς γὰρ ὁ ῥήτωρ, ὅτι εἰς μεγάλην ὑπόθεσιν ἐνέβα-
 λεν ἑαυτὸν, μεταστατικῶς καταφεύγει ἐπὶ τὸν νόμον. Νό-
 μοι δὲ τρεῖς εἰσὶν, ὁ ἐκ φύσεως, ὁ ἔγγραφος, ὁ ἐξ ἔθους·
 ἐστὶ δὲ ὁ ἐκ φύσεως, οἷον τὸ ἐρᾶν, τὸ γελᾶν, ὁ δὲ ἔγγρα-
 φος πᾶσι πρόδηλος, ὁ δὲ ἐξ ἔθους, οἷον τὸν στρατιώ-
 την τοιάνδε ὁ σκευὴν φερεῖν. Περὶ ποίου οὖν ἄρα νόμου
 ἐνταῦθα λέγει, λέγομεν, ὅτι τοῦ ἀπὸ ἔθους, συνηθεία γάρ
 τινι τιμῶμεν τοὺς τροφείας. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι, διατί ἀπὸ
 νόμου ἤρξατο διόπερ³, φημὲν, ὅτι, ἐπειδήπερ παρ' Ἀθη-
 ναίοις ὁ λόγος ἐλέγετο δημοκρατουμένοις ἀνθρώποις καὶ οἷς
 προσφιλεῖς ἦσαν οἱ νόμοι, διὰ τοῦτο ἀπὸ νόμου κατήρξατο·
 μαρτυρεῖ δὲ καὶ Δημοσθένης⁴ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους,
 νόμον καλέσας τὴν πόλιν. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ὅσα ἐστὶ
 νόμου ἐγκώμια, ταῦτα ἀνέθηκε⁵ Ἀριστείδης τῷ παρόντι
 νόμῳ· ἐγκωμιάζεται δὲ νόμος ἐπὶ χρόνου, ἐκ τῶν χρωμένων,
 καὶ εἰ ἐπέμεινε κρατῶν, ἅπερ ἐν ἀρχῇ δηλοῖ· ἐκ μὲν γὰρ
 τοῦ παλαιὸς εἰπεῖν τὸν χρόνον ἐδήλωσε, ἐκ δὲ τοῦ τοῖς
 Ἑλλησι τοὺς χρωμένους, ἐνδοξοὶ γὰρ, ἐκ δὲ τοῦ ἐστὶ
 τὸ ἔτι αὐτὸν κρατεῖν.

1) οἷον τὸν, f. οἷον τὸ τὸν. — 2) τοιάνδε, ed. τοιάν δε. —
 3) ed. διόπερ φημὲν ὅτι ἐπειδήπερ. — 4) Δημοσθένης καὶ Τιμοκρ.,
 forte pag. 155 ed. Sch. — 5) ἀνέθηκε, ed. ἀνέθηκε.

p. 160, B. Οἶμαι δὲ καὶ] Sch. ed. Καλῶς προέθηκε τὸ οἶμαι· ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν, σὶ τοῖς Ἕλλησιν ἔστιν οὗτος ὁ νόμος κελειῶν τιμῶν τοὺς τροφείας, ἐπήγαγε¹ δὲ καὶ βαρβάρους, ἵνα μὴ δόξωσιν οἱ Ἕλληνες ὅμοιοι τοῖς βαρβάροις, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε τὸ οἶμαι, διστακτικῶς ἐπὶ τῶν βαρβάρων εἰπὼν.

p. 160, C. Τῶν βαρβάρων τοῖς πλείστοις] Sch. ed. Τῶν βαρβάρων πλείστοις εἶπε καὶ οὐχ ἅπασι, διὰ Ἰνδοὺς καὶ Μασσαγέτας², οὗτοι γὰρ οὐ θάπτουσι τοὺς πατέρας, ἀλλὰ κατεσθίουσι. Οὐκ ἔστι³ δὲ πρὸς τὸ προκειμένον· εἰ μὲν ἀτιμάζοντες⁴ αὐτοὺς ἐποίουν, εἶχε λόγον τὸ λεχθὲν, ἐπει⁵ δὲ, κἂν ἄτοπον τὸ γενόμενον, νόμος τιμῆς παρ' αὐτοῖς, τοῦτου χάριν οὐ δεῖ νομίζειν, ὅτι τούτους ὑπεξελῶν⁶ εἶπεν, ἀλλ' ὑπεξαιρεῖται τινὰς βαρβάρους καὶ μήτε θεοὺς, μήτε γονεῖς εἰδότες τιμῶν. Διὸ⁷ εἶπε τὸ οἶμαι. Ἀμέλει λέγει περὶ αὐτῶν τῶν Μασσαγετῶν, ὅτι σφάζοντες τοὺς γονεῖς πρὸ τοῦ τελευτᾶν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐχρῶσθαι καὶ μέρη τινὰ τοῦ σώματος· ταῦτα δὲ πάλιν ἐποίουν διὰ τιμὴν αὐτῶν, ὥστε⁸ οὖν οὐ διὰ τοῦτο εἶπεν ὁ ἤρωρ.

ibid. Τροφεῦσι] Sch. ed. Καλῶς εἶπε Τροφεῦσι, καὶ οὐ γονεῦσι· γονεὺς μὲν γὰρ ἔστιν ὁ γεννήτωρ, τροφεὺς δὲ ὁ θρέψας· τοὺς διδασκάλους καλεῖ τροφείας. Cod. Mon. nro. CXXIII. Τροφείας τοὺς διδασκάλους καλεῖ (cf. Hardtii Catal. Bibl. Mon. t. II, 63.)

ibid. Χάριν ἐκτίνειν] Sch. ed. Ἀντέπιπτεν αὐτῷ τὸ τῆς ὀμωνυμίας τῆς τροφῆς· ἐπειδὴ γὰρ τροφεῦσιν χάριν ἐκτίνειν, τροφή δὲ μᾶλλον ὁ σῖτος νενομίσταί, λύει τῇ προσθήκῃ

1) ἐπήγαγε, ed. ἐπειταγε. Ἐπάγειν in hac re scholiastis solemne, cuius sexcenta sunt in Aristophaneis itemque Homericis exempla, itemque in nostro; nec non ἐπάγομαι, Sch. ad Pac. 578 et noster infra ad p. 222 t. III. Non displiceret item ἐπεισάγει vel ἐπεισάγει, praesertim cum ἐπήγαγε statim legatur. Sed ἐπεισάγειν atque ἐισφέρειν nonnisi de personis usurpantur, quas in scriptis velut in scena producimus; ἐπεισάγει eo magis arridebat, quod pressius editum sequeretur. — 2) Μασσαγέτας; ed. bis Μασσιγέτας. — 3) Οὐκ ἔστι δὲ, ed. δὴ. — 4) ἀτιμάζοντες αὐτοὺς, ed. τοὺς. — 5) ἐπει δὲ, ed. ἐπειδὴ, f. ἐπειδὴ δὲ. — 6) ὑπεξελῶν, ed. ἐπ. — 7) Διὸ κ. τ. λ. Quae sequuntur, alius enarratoris esse videntur. — 8) ὥστε, ed. οὖστε.

τὴν ἡμωθυμίαν καὶ ταῦτα Ἀθηναίους ἀνατιθεῖς, αὐτοὶ γὰρ εὔρεται καὶ τοῦτου γεγόνασι. Διὰ τοῦ εἰπεῖν μάλιστα γὰρ, τὸ λεπτόγεων τῆς Ἀττικῆς ἐκάλυπεν· ἐπειδὴ γὰρ εἰς τοῦτο διεβάλλετο, ἐκ περιτροπῆς αὐτὸ τοῦτο κατασκευάζει, λέγων ὅτι καὶ αὐτοῦ τοῦ σίτου τὴν εὔρεσιν αὐτῆ· ἢ πόλις ἐφεῦρε παρὰ τῶν θεῶν.

Δοκῶν γε δὴ πως εἰς Ἑλληνας] Arogr. Monac. Σο- ibid.
φούς καὶ Μέτανδρος·

Ἑλληνές· εἰσιν ἄνδρες οὐκ ἀγνώμονες,

Καὶ μετὰ λογισμοῦ πάντα πραττουσίν⁵ τινος.

Κοιῆς⁵] Sch. ed. Τοῦ σίτου λέγει, κοιῆ γὰρ ἀνδρῶ· p. 161, A.
πων καὶ ἄλογων τροφή ὁ σίτος· ὁ γὰρ μῦθος αὐτοὺς πρώ-
τους λέγει παρὰ θεῶν δεξαμένους τὰ σπέρματα δι' Ἄδου
καὶ Κελεοῦ καὶ διὰ Τροπτολέμου.

Τροφέων Sch. ed. Κἂν παραλείπω τοὺς τῶν λόγων p. 161, B.
τροφέας, ἢ τοῦ⁵ σίτου ἱκανὴ ἦν πάνυ ἡμῖν ἀνθρώπους
παρασκευάσαι.

Καὶ περὶ τῆς] Sch. ed. Τοῦτο πρὸς τὸ νενομισμέ- ibid.
νης ἀντέδηκεν.

Διαφερόντως] Sch. ed. Ἐντὶ τοῦ ἰδιαζόντως. p. 161, C.

Τῆς ἐν μαθῆμ.] Sch. ed. Τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ibid.
ῥητορικῆς,

Τοὺς γιγνομένους] Supra in Cod. Schellersh. Ἦγουν ibid.
διὰ τῶν ὑφειλομένων.

Ἄλλὰ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ λόγου] Sch. ed. Ἔχει γὰρ τὸ p. 162, A.
δίκαιον τῆς ἀμοιβῆς καὶ τὸ ὅμοιον τῆς εὐεργεσίας· κυρία
γὰρ ἢ διὰ λόγων πρὸς λόγους⁶ ἀμοιβὴ καλεῖται εὐλογος,

1) αὐτῆ ἢ π. f. αὐτῆ ἢ π. — 2) Priorem senariam vide in Menandri reliqq. p. 265. edente Clerico, qui e contraria regione ad versionem haec addit: » Apud Grotium, sine nomine auctoris unde habet« (cf. Menk. p. 267.) Nec R. Bentlejus in emendat. nec P. Burmannus in praefat. quidquam de auctore aut altero senario, quo Menandrum ditatum laetor; potuit ditare Burmannus. — 3) πρᾶττουσίν τινος, sic Werferus, Ap. πρᾶττουσίν τινος; ceterum σοφῆν Ἑλλάδα dixit ante Menandrum Aristoph. Av. 409. — 4) His punctis Werf. aliquid deesse significat. — 5) ἰ τοῦ σίτου sc. εὔρεσις vel τροφή. — 6) cf. Orionem in Et. M. s. v. Βιλτίων.

ὁ καλῶς τοξεύων κυριῶς καλεῖται βέλτιστος, παρὰ τὸ καλῶς βάλλειν.

- ibid. Χρόνῳ συνεσόμενοι] Supra in Schell. "Ἐπιπλέον ἀναγνωσόμενοι, ὁμιλήσοντες.
- ibid. Προπέτειαν] Ibid. Τόλμαν καὶ ἀπρόσεκτον παρῆρσιαν. Ibidem super εὐθήθειαν legitur κουφότητα.
- p. 162, B. Θεοὺς] Sch. ed. Ἐρεῖ τις ὅτι οὐ δεῖ μείζονι ἐγκλήματι τὸ μικρὸν λέγειν· λέγομεν, ὅτι ὡς ὁμολογοῦμενον αὐτὸ ἔλαβεν, ὅτι δεῖ τὰ θεῖα τιμᾶν καὶ οὐ χρεῖα περὶ τούτου ἀπολογήσασθαι· εἰ οὖν περὶ τῶν θεῶν οὐ δεῖ ἀπολογήσασθαι, πολλῶ πλεον ἐπὶ τῶν οὐ θεῶν.
- ibid. Ἡμῖν γε παρῆται] Sch. ed. Ἡ παραλέλειπται. Supra in Schell. συγκεχώρηται.
- p. 162, C. Χαλεπὸς³ διενεγκεῖν] Ap. Mon. Αἰ Θουκυδιδεῖως εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀνύτεω, ὡς ἐκεῖνος εἶπε, διέφερον τὸν πόλεμον ἀντὶ τοῦ ἥρην.
- ibid. Τὰς⁴ ἐκδρομάς] Sch. ed. Ἡ τοὺς μερισμούς. Supra in Schell. Τὰς ἀπὸ τοῦ προκειμένου εἰς ἕτερον τι μεταβάσεις.
- ibid. Καθ' ἑκάστην] Sch. ed. Ἐκδρομήν.
- ibid. Μὴ οὐ σὺν μεγάλῃ κ. τ. λ.] Apogr. Mon. Δημοσθενικὸν τὸ ἐπιχειρημα· ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμετέρας τύχης ὑπολαμβάνω πολλά τῶν δεόντων.
- ibid. Ἐφ' ὅσοις] Supra in Schell. Μετὰ πολλοὺς ῥήτορας καὶ συγγραφεῖς. In marg. ῥήτορων, συγγραφεῦσιν.
- ibid. Προκατελληφόσι] Supra in Schell. Προκατασχοῦσι

1) ὁμολογοῦμενον, Jebb. ὁμολογ. — 2) ἡμῖν γε παρῆται, Valken. Schol. in Leid. legi significat. Excidisse nonnulla in Ap. M. Werferus punctis innuit; in Apogr. autem sic: ἡμῖν γε παρῆται . . . ἢ Θουκυδ., quae explicant sequentia. — 3) χαλεπὸς δ., sublin. Valk. et margini sui exempl. adscripsit » schol. « Θουκυδ., lib. I, 11. — 4) τὰς ἐκδρομάς subl. Valken. Thom. M. p. 180 legerat h. l. ἐκβολάς, quod Oudendorp. pro genuino habet, ἐκδρομάς pro insititio. Quoties hoc miser Arist. in se fieri sit passus, vidisti in praefat. 'Si Codices addiderent vel aliquid vestigii adesset, statim reciperem ἐκβολάς, eo magis quod Th. M. l. l. hunc locum cum Thucydideo comparet, cujus noster accuratissimus imitator fuerit cumque imitetur Apsines rhetor p. 715, 6. ed. Aldus. Scholion tum sic constitue: Ἐκβολάς] ἐκδρομάς ἢ τοῦς μερισμούς. Hoc nil ad rem, quod statim in scholiis est ἐκδρομήν. Transiit haec glossa in Hesych. I, p. 1128 ibiq. intt.

ταῖς ἀκοαῖς τῶν ἀνδράπων. Ibid. super ἐπερχόμεθα legitur ἐπιχειροῦμεν, super χρησόμεθα — λάβομεν.

"Ἄλλων γὰρ ἄλλα 1] Sch. ed. Ἡρόδοτος εἶπε τὰ Μη- p. 162, D. δικὰ, Θουκυδίδης τὰ Πελοποννησιακὰ, Ξενοφῶν τὰ Ἑλληνικά.

Οὕτω πολλοῖς] Sch. ed. et in m. Schell. Τὰ κεφάλ- p. 163, A. λαιά φησι τοῦ ἐγκωμίου.

Μεγάλοις] Sch. ed. Τοῖς πλεονεκτίμασι. ibid.

Τόπον] Supra in Schell. Χώρον, ὑπόθεσιν. ibid

Καθήμεν] Sch. ed. Κατέβημεν. p. 163, B.

Ἀπὸ τοῦ παρσίκοντος 2] Aporgr. M. Ὡς Θουκυ- ibid.
δίδης ἐν τῇ τετάρτῃ, κατὰ τὸ παρσίκον τῆς νήσου.

In marg. Cod. Schell. Ἐκ τοῦ παρατυχόντος.

Τὴν πολιτείαν] Sch. ed. Τὴν δημοκρατίας λέγει πο- p. 163, C.
λιτείαν. Supra in Sch. τὴν δημοκρατίαν.

Οἱ δὲ 3 ἐν τοῖς ἐπιταφίαις] Sch. ed. Ὡς ὁ Θουκυδίδης. ibid.
Supra in Sch. Θουκυδίδης, Πλάτων.

Εἰσὶ 4 δὲ οἱ κἄν τούτοις] Sch. ed. Δοκοῦντες 5 ibid.
ἐγκωμιάζων, φησὶν, οὐκ ἐνεκωμιάζον

Ἄλλ' οὖν οὕτω] Cod. bomb. Σημείωσαι τὴν σύν- p. 165, D.
ταξιν, δεήσαντες γὰρ δέον εἰπεῖν, ἐδέησαν εἶπεν ὥσπερ
ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Πίνδαρος 6 ποιεῖ λέγων·

δρέπων μὲν

Κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν·

Ἀγλαΐζεται δὲ καὶ

Μουσικῶς ἐν ᾧπτερ.

Οἱ δὲ τὰς ἀποικίας] Sch. ed. Εἰς Ἐφορον 7 ἀποκτείνε- p. 164, A
ται, ὅς περὶ 8 τῆς ἰωνικῆς ἀποικίας ἔγραψεν. In m. Schell.
Ὡς ὁ Ἐφορος.

1) Ἄλλων γὰρ ἄλλα, Jebbiius adscripserat ad verbum συμβα-
ντι. — 2) παρσίκοντος, ita ex Cod. Barocc. 7. Schelleroh. et schol.
rescripsi pro ed. παρήκοντος, quam varietatem invenis in Thucy-
didis loco, IV, 36, cf. iatt. — 3) οἱ δὲ ἐν τ. ἐπ., subl. Valk. —
4) εἰσὶ δὲ οἱ κἄν τούτοις, sublin. Valk. Werf. ex Ap. M. huc
transtulerat, quae infra pertinent ad ὥσπερ ἀνιγμα, p. 164, C. —
5) δοκοῦντες, ed. δοκοῦντος, ibid. ἐνεκωμιάζον, ed. ἐνεγκωμιάζον —
6) Πίνδαρος, Olymp. I, 29. Cod. bomb. ἀρετῶν — πασῶν — μου-
σικῆς — 7) εἰς Ἐφορον, Schell. εὐφορος, Leid. ἕτερος, cf. Marx.
ad Ephor. pag. 9. — 8) περὶ τῆς ἰωνικῆς ἀποικίας, erat cum mal-

- ibid. Κατὰ τὸ συμβαῖνον τῇ μνήμῃ] In m. Schell. Καθὸ
 διαμνημονεῦσαι συμβέβηκε¹, ὡς οἱ κατὰ Περικλέα σχε-
 διάζοντες.
- p. 164, B. Ἀλλὰ ὥσπερ πελάγους ἀπείρου] Sch. ed. Ἡ παρα-
 βολή² αὕτη ἀναπόδοτος δύναται δὲ καὶ ἀποδομένη φα-
 νῆναι, εἶγε τις οὕτω συντάξοι, ἀλλ' ὅσον ἕκαστος καθορᾷ,
 τοσοῦτον θαυμάζει, ὥσπερ πελόγους ἀπείρου καὶ ὀφθαλ-
 μοῖς οὐχ ὀρίζοντος, ἀντὶ οὐ παρέχοντος ὄρον διὰ τὸ ἄπει-
 ρον καὶ πολὺ μῆκος αὐτοῦ· καὶ ὥσπερ τὸ μέτρον, φησί,
 τοῦ πελάγους οὐ δύναται τις ὀρίζειν ὀφθαλμῷ, οὐδὲ τὸ
 τέλος ἰδεῖν, οὕτως οὐδὲ τέλος τοῦ ἐγκωμιάσαι τὴν Ἀττικὴν
 δύναται τις ἰδεῖν καὶ ἐπαινεῖσαι τὴν πόλιν ἄχρι τέλους.
- p. 164, C. Ὡσπερ³ αἴνιγμα] Schol. ed. Ὡς πρὸς ἑαυτὸν τοῦτο
 εἶπε αἴνιγμα· καὶ καλῶς τοῦτο, λέγει γάρ, ὅτι ἐγκωμιά-
 ζων τὴν πόλιν κατὰ μέρος τοῦ παντὸς οὐχ ἀμαρτήσεται·
 οὐ παντὸς βούλεται ἐγκωμίου, ἀλλὰ παντὸς τελείου καὶ
 ἐγκωμιαστικοῦ λόγου. Τί ἐστὶν αἴνιγμα, αὐτὸς ἐξηγεῖται,
 τὸ ὄν καὶ μὴ ὄν, ὁ λίθος καὶ οὐ λίθος, καὶ ἡ πόλις ἐγ-
 κωμιάσεται μὲν τῷ⁴ μέρος⁵ αὐτῆς ἐγκωμιάσαι τινὰς⁶,
 τῷ⁷ δὲ μὴ πάντα τὰ⁸ αὐτῆς ἄξια εἰπεῖν τινὰ, οὐκ ἀνεγκ-
 κωμιάσεται⁹. Aporr. Mon. Αἴνιγμα γάρ ἐστι τὸ δο-

lem περὶ τῶν ἰωνικῶν ἀποικιῶν, cum probe constet, Ephorum de
 coloniis in Asiam profectis libro III egisse, cf. Marx. p. 27. et
 ad lib. III. Nunc de sola Nelei colonia accipio. — 1) Cod.
 συμ — κε et σχε — ζοντες. — 2) Ἡ παραβολή, his in ed. prae-
 figuntur Ἀλλ' ὥσπερ, quae ipsius Aristidis sint; expressit ea Menan-
 der rhetor p. 612, 8. af. ed. Ald. — 3) Ὡσπερ αἴνιγμα, sublin.
 Valken, cui utinam placuisset ex Leid. excerpere, quae ibi le-
 guntur, praesertim cum edita misere luxata sint. Valken. pro καὶ
 ἐγκωμιαστικοῦ exhibet τὰ ἐγκωμιαστικά, pro ὁ λίθος — οἷον λί-
 θος, atque alia id genus alibi legi, in margine affirmat idem
 V. d., cf. infra ad orat. plat. p. 245, C. — 4) μὲν τῷ, ed. μετὰ
 τῷ. — 5) μέρος, ed. μήρος. — 6) τινὰς, f. τινὰ. — 7) τῷ δὲ
 μὴ ed. τῷ δ' ἐκ μὴ, unde conjiciat quis τῷ δὲ καὶ μὴ. — 8) τὰ
 αὐτῆς ἄξια, ed. ἑαυτῆς — 9) ἀνεγκωμιάσεται, noli discernas in ἄν
 ἐγκωμιάσεται; vocem credo recentioris commatis atque rarioris
 formae ἀνεγκωμιάζειν, non laudare, prorsus hoc loco necessarium,
 in lexicis habes ἀνεγκωμιάσας. Quid si ita concinnaveris hoc
 scholion, manifeste in plures partes distractum: . . . Τί ἐστὶν
 αἴνιγμα, αὐτὸς ἐξηγεῖται· αἴνιγμα γάρ ἐστι τὸ δοκοῦν εἶναι τι μὴ ὄν
 (ex quibus nata ista τὸ ὄν καὶ μὴ ὄν), οἷον λίθος καὶ οὐ λίθος, ἐγκω-
 μιαστής καὶ οὐκ ἐγκωμιαστής, καὶ ἡ πόλις ἐγκωμιάσεται μὲν κ. τ. λ.

κοῦν εἶναι τι μὴ ὄν. In marg. Schell. *Λίθος καὶ οὐ λίθος, ἐγκωμιστοῦς καὶ οὐκ ἐγκωμιστοῦς.*

^εἩ γὰρ τοσοῦτον] Construitur ita oratio in marg. Cod. *ibid.*
Schell. Οὐ γὰρ τοῦ παντός ἀμαρτήσεται — (Cod. ταῖς, leg. τις; excidit ὄν) — εἴπη καὶ τὸ λίαν ἐλάχιστον τούτων — (excidit ὄν) — μέτεσσι ταύτη, ἧ τοσοῦτον εὐ — (excidit φημιῶν) — καὶ δόξης περίεστι.

Οὐ δὴ δίκαιον] Sch. ed. *Αἰτία λέγεται καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ φαύλου· φησὶν οὖν, ὅτι οὐκ ἐστὶ δίκαιον, ἄξιον μὲν γενέσθαι τῆς τὸ φαῦλον ἐχούσης ὄνομα αἰτίας, διότι τοσοῦτον ἐτόλμησα ὑποστῆναι ἀγῶνα.* *ibid.*

Τῇ πείρῃ] Sch. ed. *Ἦ τῇ τόλμῃ.* p. 165, A.

^εἘκτίνομεν] Sch. ed. *Τὸ ἐκτίνομεν ὡς ἐπὶ χρέους.* p. 165, B.
τινὲς δὲ διὰ¹ διφθόγγου γράφουσιν, ἀντὶ ἐπαίρομεν καὶ αὔξομεν.

Εἰρημένον δὲ ὑπὸ πολλῶν κ. τ. λ.] Sch. ed. *Ἀντὶ εἰπεῖν εἰρημένου εἶπεν εἰρημένον, ἀττικῶς. Apogr. Mon. Ομηρος μὲν γὰρ φησὶ (Od. IX, 14).* *ibid.*

Τὶ πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω; Καὶ Δημοσθένης δὲ οὐκ ἀπορῶν δ' ὅτι γρηὶ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν, ἀπορῶ, τοῦ πρῶτον μνησοθῶ. In marg. Schell. *αὐξητικὰ ἐπιχειρήματα.*

Τῷ προσβυτάτην εἶναι] Sch. ed. *Διὰ τὸ εἶναι αὐτόχρονος.* p. 165, C.

1) διὰ διφθόγγου, monstri simile διὰ φόβου, quod edidit Jebbiius, compendiorum vel imperitus vel parum curiosus. Ceterum tantundem est διὰ διφθόγγου scribas, an διφθόγγου, utroque grammaticorum filiis usitatissimo, cf. Viros d. ad Gregor. Cor. p. 35. *Διὰ διφθόγγου* cum sexcenties apud Steph. Byz. (cf. s. v. *Ἀλλεμερα* Holsten. p. 281), apud Porphyz. in eclogis ad Odys. ω, vrs. 207, sed a collectore relatis ad Iliad t 71 vel 226. cf. Valken. de schol. Leid., tum frequentissime in scholiis ad Aristophan., ad Nub. 643. Ran. 586. *Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου* est in sch. ad Ach. 1108. Av. 682. Et. M. saepiuscule. Possis item *διφθογγογραφεῖν*, sch. ad Nub. 1302, 1559. ad Ach. 581. ut *ἰστογραφεῖν*, ad Vesp. 921. In nonnullis codicibus scholiastes invenerat *ἐκτείνω χάριτας* quod legitur hodie in ed. Stephani ex Aldina receptum. Ita Sopater *περὶ διαρρέσεως ζήτημάτων* pag. 349. 2. ed. Ald. *Ὅπως ἐκτείνω χάριτας, ὃ διασταλ.* Menander rhetor p. 633, 1. ubi *ἐκτείνουσα χάριτας ὑπερ ὄν* omnino retinendum, id. p. 634, 16. ed. Ald. 1. 3. *αὔξομεν*, ed. *ἠύξομεν*.

- ibid. Ἀνήκειν] In marg. Schell. Ἀνατρέχειν.
- ibid. Ἵσπερ ἐν κύκλῳ] Sch. ed. Τὸ δὲ κύκλῳ γεωμετρικόν· ἐν γὰρ τῷ κύκλῳ πῦσαι αἱ ἄρχαι ἴσαι τυγχάνουσιν.
- ibid. Ὅμοῦ ποιήσασθαι] Sch. ed. Συντάξει.
- ibid. Ἄλλα γὰρ κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἄλλα γὰρ ἄλλων ἔνεκα δόξαν παρίστησιν ἀρμόττειν πρῶτα λεχθῆναι, ὡς ἐκ τοῦ προφαινομένου.
- ibid. Προφαινομένου] Sch. ed. Φανεροῦ.
- p. 165, D. Ἦν δὲ ἀπασῶν κ. τ. λ.] In marg. Schell. Ἡ μὲν σύνταξις τῶν κεφαλαίων ἀπῆται πρῶτον ἄρξασθαι ἀπὸ τοῦ οικιστοῦ, εἶτα ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀφ' ἧς ἡ ἀποικία ἐγένετο, εἶτα ἀπὸ τῆς θέσεως. Ἄλλ' ἐπειδὴν αὐτόχθονες, παρέλιπε τὰ δεύτερα καὶ ἤρξατο ἀπὸ τοῦ τρίτου.
- p. 166, A. Ἀμαρτεῖν] Sch. ed. Ἐπολαμβάνω, ἀπὸ κοινῶ.
- ibid. Πάρεστι κοινανεῖν κ. τ. λ.] Sch. ed. Κοινανεῖν τῷ λόγῳ τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπεὶ τοῦτο φθάσας προδιορθώσατο, οἶμαι ὥσπερ οἶον εἶπε.
- ibid. Οἶμαι δὲ καὶ κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἐπειδὴ αὐτὸς Ἀδριανουπολίτης⁵ ἢ⁴ Σμυρναῖος ὃν μέλλει πολλάκις ὡς οικεῖον καὶ Ἀθηναῖον ἑαυτὸν καλεῖν, τοῦτο δὲ ὥσπερ προδιορθοῦται. Ἔστι δὲ ὡς μεταξυλογία τοῦτο, ἐν γὰρ τοῖς μέσοις ἑαυτὸν καταριθμεῖ, ὥσπερ νῦν.
- ibid. Ἡ⁵ γὰρ τῆς χώρας] Sch. ed. Ἀπῆται⁶ τὸ οικείας

1) Ἀμαρτεῖν, ita constitui hoc schol., Jebbiius ita: ἐπολαμβάνω] ἀπὸ κοινῶ. — 2) προδιορθώσατο, ed. προδιορθώσατο; quae adduntur, sensu carent, quare sic emendaverim: τὸ οἶμαι ὡς ἐπὶ οικείας εἰπών, quae sunt ipsius sophistae. — 3) Ἀδριανουπολίτης, ed. Ἀδριανουπολίτης ἦτοι Σμ., nolui Ἀδριανουπολίτης, licet usitatus, quum ejusdem generis et alia inveniantur, veluti Ἡλιουπολίτης, St. Byz., Plut. Solon. c. 26. — 4) ἢ pro ἦτοι ex Leid. cum Valk. recepi. De addidamento hoc cf. Masson. De vita Aristid. III, 3; foras projecisset Leo Allatius de P. Hom. p. 211. Valk. ex Leid. addidit μέλλει πολλάκις, itemque αὐτὸν καλεῖν, unde pro καλεῖν reposui καλεῖν. Mscr. Leid. pergit, ut edidimus, omisissis ἐν γὰρ τοῖς μέσοις κ. τ. λ. Sciat autem lector edita sic habere. Ἐπειδὴ αὐτὸς Ἀδρ. ἦτοι Σμυρν. ὃν ὡς οικεῖον καὶ Ἀθ. ἑαυτὸν καταριθμῶν ὥσπερ νῦν; in vocula forte latet Ἀθηναῖον. — 5) Ἡ γὰρ τῆς χώρας ἡμῶν, haec Aristidea ipsi scholio praemiseraut Jebbiius. — 6) Ἀπῆται τὸ οικείας ἐπὶ τέχῃ ἑαυτοῦ, ed. ἀπῆται τοῖς οἰκίαν ἐπὶ τέχῃ πρῶτον ἑαυτοῦ.

τῇ τέγῃ πρῶτον ἔπαινον, ἐπειδή, εἰ φανήσεται ὁ τοιοῦτος τῷ ἀρχαίῳ εἶναι τὴν πόλιν, καὶ ὁ¹ κατὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται ἔπαινος. Ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς θέσεως, ὅτι καὶ αὐτὴ μέρος ὡσπερ² μέγα τοῦ γένους οὕσα τυγχάνει· θανμασίως δὲ τῇ φύσει τῶν ἀνδρῶν ἐξομοιοῦ καὶ σχῆμα τῆς θέσεως τῆς χώρας.

Καὶ οὔτε ἡ γῆ] Sch. ed. Ἰστορήται³, ἐπὶ τοῦ p. 166, B. Χάρακος⁴, ἀποίκους Σαῦτῶν εἶναι τοὺς Ἀθηναίους· ἔστι δὲ Σαῖς πόλις Αἰγύπτου, ἐρμηγεύεται⁵ δὲ τοῦτο τῇ Ἑλληνίδι φωνῇ Ἀθηναῖα, διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ προκοδείλου ἔποχος παρ' Ἀθηναίους ἱστορεῖται Ἀθηναῖα, ὡς ἐκ τοῦ Νείλου τυγχάνουσα. Πρῶτον δὲ Ἀθηναίων οἰκιστῆρα τὸν Ἐρεχθεῖα ἄδουσιν, ὃν καὶ διφυᾶ⁶ διὰ τὸ ἐξ ἑκατέρων γλωσσῶν εἶναι, Ἀττικῆς καὶ Αἰγυπτιακῆς, ἐκάλεσεν⁷. ἔτεροι δὲ διφυᾶ ἐκάλεσαν διὰ τὸ δεῖξαι πρῶτον αὐτὸν παράγεσθαι τοὺς γεννωμένους⁸, ἐκ τε ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Apogr. Mon. et Leid.⁹ Δεῖ δὲ γνῶναι, ὅτι ὁ Χάραξ ἱστορεῖ, τοὺς Ἀθηναίους ἀποίκους εἶναι τῶν Σαῦτῶν· ἔστι δὲ Σαῖς πόλις Αἰγυπτίων καὶ οἰκιστῆρα ἔσχεν Ἐρεχθεῖα, διὸ καὶ διφυᾶ προσαγορεύεσθαι φησιν ὄντα δίγλωσσον· ἔτεροι δὲ φασιν, ὅτι πρῶτος ἐδόξασεν ἐκ τε γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς τοὺς γεννωμένους παράγεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο διφυῆς ἰδοξάζετο· περὶ μὲν οὖν τούτου¹⁰ πολλὴ διαφορὰ.

1) ὁ κατὰ τοῦτο ἀπ. ed. ὁ κατὰ τοῦτον παραίτεται. — 2) ὡσπερ μέγα ed. ὡσπερ μέγας. Reliqua in Leid. legi Valken. indicat, his fere additis varietatibus, τὴν φύσιν τῶν ἀνδρῶν παραβάλλει τῇ φύσει τῆς γῆς. — 3) Ἰστορήται ἐπὶ, sic solent enarratores, itaque nolui ἱσορεῖται ἀπὸ. — 4) Χάρακος, ex Charace eadem ferme tradidit Agallias Corcyrensis, teste Eustathio ad Hom., quem lege apud Scalig. ad Euseb. p. 27. — 5) ἐρμ. δὲ, ed. ἐρμ. δῆ. — 6) διφυᾶ ex Mon. et Leid. ed. διφυῆ bis. — 7) ἐκάλεσεν, pro φησὶ, quod mox ex Mon. et Leid. legis, retinui ἐκάλεσεν, pro ἐκάλεσαν, in quod olim propensior fui. — 8) τοὺς γεννωμένους, ed. γεννωμένους. — 9) Quae ex Apogr. Mon. et Leid. edidi, dudum est, quod innuerat Creuzerus Myth. et Symb. t. I, p. 265. ed. prioris, vulgavit autem idem Vir doctus in Meletem. I, p. 63. Egregie autem ad eam rem illustrandam (cur a conjugio maris foeminaeque Cecropi nomen διφυῆς inditum sit) facit obolus, quem excudendum curavit Cel. Ez. Spanh. ad Aristoph. Nub. 861, No. 5, ubi biforme Cecropis caput conspicitur. — 10) τοῦτον, sic Monac., Leidensis τούτων.

Ἐκ δὲ τῆς ἀποικίας ὠνομάσθαι φησι πολιοῦχον τὴν Ἀθη-
νῶν, ἔστι γὰρ ἡ Σαῖς Αἰγυπτίων φωνῇ παρ' Ἑλλήσιν Ἀθη-
νῶν· καὶ τούτου παράγει μάρτυρα τὸ τὴν Ἀθηῶν ἐποχεῖσ-
θαι κροκοδείλῳ πρὸς τῇ ἀκροπόλει, δηλοῦσαν τὴν ἀποικίαν
ἐκ τοῦ Νεῖλου τυγχάνουσαν.

p. 166, C. Παρασχόντι] In m. Schell. C. Ἐαυτὸν δηλονότι,
ἦγον κατανάγοντι.

ibid. Ὁμοίως] Supra in Schell. Τοῖς Ἀθηναίοις.

p. 166, C. Ἐν προβόλου] Sch. ed. Ἀντὶ ἄλλης πόλεως ἢ στρα-
τιᾶς ἢ τιως τοιοῦτου, ἀναπληροῦσα τὸ φυλακτήριον¹, ἢ
ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ ἔστηκεν, ἐπιδείξασθαι² τοὺς Ἀθη-
ναίους τὴν ἑαυτῶν καλοκάγαθίαν ἢ τοὺς φιλανθρωπίαν. . . .
Supra in Cod. Schell. προστάτου.

p. 166, D. Τεταγμένοι³] In marg. Coll. Nov. γρ. γενόμενοι.

p. 167, A. Γιγνομένην] Supra in Schell. Προσήκουσαν.

ibid. Πρώτη] Sch. ed. Πρώτη δὲ λέγεται ἀπὸ τῶν δυτικῶν
πόλεων.

p. 167, B. Νοτιωτέρα] Sch. ed. Τὸ νοτιωτέρα διαβολὴν ἔχει
τοῦ κεῖσθαι τὴν Ἀττικὴν ἐν νοτιῳ μέρει· οὐκ ἔστιν οὖν
τόπου δηλωτικόν, ἀλλ' ἀντιπίπτοντος λύσεως, ἀντέπιπτε⁴
γὰρ αὐτῶν⁵, ὅτι νῆσος οὖσα τῶν ὑδάτων ἐν σπίνει καθέστηκε·
φησὶ γοῦν⁶ ἐνυδροτέρα καὶ τούτων, διὰ καὶ ἐπῆγε⁶
μετὰ βραχὺ τὸ καὶ πηγὰς ἀφθόνοους ἔχειν τὴν πόλιν· κεῖ-
ται δὲ καὶ ἐπὶ⁷ Θουκυδίδου⁸ τὸ νότιον ἀντὶ τοῦ διύγρου,
ἐνθα λέγει, χειμῶν ἦν νοτιωτέρα. Progr. Mon.

1) Τὸ φυλ., ed. τὸν φυλ. — 2) Desideratur nonnihil, quod
referatur ad urbem, licet sophista de ipsis Atheniensibus loqua-
tur. Quid si post ἢ inseras τῶ? Deesse autem aliquid, indi-
cant puncta in extremo hoc scholio. — 3) Τεταγμένοι sic ex
Bar. 7. 3. Coll. Nov. Schell. et ed. Florent. recepi, Jebbicus
cum Stephano γενόμενοι, quod est in marg. Coll. Nov. Ex
Menandro rhetore, qui hunc locum pag. 682, 18 a fin. expressit,
nil in eam rem confici potest. — 4) ἀντέπιπτε, ed. ἀντέπιπτον. —
5) φησὶ γοῦν, ed. φ. γοῦν, nolui φησὶν οὖν, cum frequentet no-
ster γοῦν. — 6) ἐπῆγε, ed. ἐπέγε — 7) καὶ ἐπὶ, ed. κἀπὶ — 8) Θου-
κυδίδου, III, 21, ubi haec: τὰς μὲν νύκτας ὅποτε χειμῶν εἶη νοτε-
ρὸς, τὰς μὲν ἐπάλξεις ἀπέλειπον. Ex memoria laudasse videtur
schol. Thucydidis locum, itaque intacta reliqui. De ipso hoc
scholio cf. Interprett. ad Thom. Mag. p. 629.

Κεῖται δὲ καὶ ¹ παρὰ Θουκυδίδη τὸ νόημα ἐπὶ τοῦ δυνήρου ²,
ἐνθα λέγει, χειμῶνος ³ ἢ νοτιώτερον, καὶ Ὀμηρος ⁴.

. Κατὰ δὲ νότιος ἔεον ἰδρῶς.

Πρώτη μὲν] Sch. ed. Ἀντὶ πλέον τῶν ἄλλων προκε-
κλιμένη ⁴ εἰς τὸ πέλαγος καὶ σώζουσα τοὺς θαλαττεύοντας
τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ χειρῶνα προτείνουσα ⁵ ἀπέφηνεν.

ibid.

Παντοδαπούς δὲ ⁶ κ. τ. λ.] Sch. ed. Γραμματικόν
ἔστι τὸ σχῆμα, ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι, οὐκ ἀπέχουσιν
οἱ πορθμοὶ ἀπ' ἑαυτῶν, εἰ μὴ ὅσον αἱ νῆσοι ἑαυτῶν διεστη-
κασιν. Apogr. Mon. Τινὲς λέγουσι, λιμένας εἶναι ἀχει-
ροποιήτους ⁷, ὄρους δὲ τοὺς ἐμποδομημένους. Καλῶς δὲ ⁸
εἶπε τῆς θαλάττης καὶ ἑαυτῆς, λιμὴν γὰρ γίνεται ἐν
τῷ τέλει τῆς θαλάττης, ὅπου γὰρ μόνη θάλασσα, οὐκ
ἔστι λιμὴν, οὐδὲ ὄρος· λέγεται γοῦν ὄρος καὶ ὁ λιμὴν,
ὅτι τέθεικε τοῦτο ἐκ παραλλήλου. Ἄλλοι δὲ φασιν ⁹, ὅτι
ὄρος μὲν καλεῖται, ἐνθα προσοκέλλει τις τὸ πλοῖον ¹⁰, λιμὴν
δὲ ἐνθα μετῆρος ἐπὶ τῶν πελαγῶν φέρεται.

ibid.

Διαλείποντας] Supra in Schell. Διεστηκός.

p. 167, C.

Παραπλεῖν] Sch. ed. Ὡς ἐπὶ παραθαλασσίον.

ibid.

Περιπλεῖν] Sch. ed. Ὡς ἐπὶ νήσων.

ibid.

Πεζεύειν] Sch. ed. Ὡς ἐπὶ ἡπείρου.

ibid.

Ἵσπερ ἐν πομπῇ] Cod. Leid. Ἐν ταῖς πομπαῖς ὁ p. 167, D.

μὲν Διονύσου, ὃ δὲ Σατύρου, ὃ δὲ Βάκχου ἀνελάμβανε ¹¹
τὸ σχῆμα· τὸ δὲ αἵρουμένους ἐπιλεγόμενον ¹² εἰς θεῶν

1) κεῖται δὲ καὶ κ. τ. λ. Werferus ad *προβαίνει* adscripserat, magis laudandus, quod pro γὰρ Θουκυδίδη emendatius exhibet παρὰ Θ. — 2) τοῦ δυνήρου, Ap. τῆς δ. — 3) καὶ Ὀμηρος, Iliad. XI, 811. — 4) προκεκλιμένη, ed. προκεκλημένη — 5) χειρῶνα προτείνουσα, imitatus est Menander rhetor, pag. 603, 19. ed. Ald. — 6) Παντοδαπούς δὲ κ. τ. λ., significat in marg. Valken. multo plura in mscr. Leid. legi, quae non diversa esse ad his credo, quae ex Mon. edidi. — 7) ἀχειροποιήτους ita Werf. Ap. ἀχειροπορήτους. Menander p. 603, 16. ἢ αὐτοφρεῖς εἰσὶν (sc. οἱ λιμένες) ἢ χειροποίητοι· ἂν μὲν τοῖνυν χειροποίητοι ὡσαν κ. τ. λ. — 8) καλῶς δὲ εἶπε, Apogr. κακῶς δ. εἶπε. — 9) Ἄλλοι δὲ φασιν, cf. Wolf. praef. ad Hom. p. LIV. — 10) τὸ πλοῖον, sic Werf. pro τὸ πλείον, quod erat in Apogr. — 11) Principium hujus scholii publici juris fecit Valken. Diatr. Euripid. p. 135, ex cujus emendatione recepi ἀνελάμβανε τὸ pro ἀνελαμβάνετο. Significat hoc sch. Creuz. Myth. III. 474. — 12) ἐπιλεγόμενον f. ἴσπερ λεγόμενον.

ὡσπερ ἐν πομπῇ, ὃ θέλει τις, ὄρα, οὐχ, ὃ θέλει, περικείται σχῆμα, οὐ γὰρ ὁ πεζὸς τὸν ἰσάμε δύναται μιμησασθαι, οὐδ' ἔμπαλιν.

p. 168, A. Σελήνην ἀστέρας] Sch. ed. Σελήνην τὴν Ἀττικὴν, ἀστέρας τὰς νήσους φησί.

p. 168, B. Φέρουσαι] Sch. ed. Ἀντὶ λαμβάνουσαι.

ibid. Δι' ἃ δὴ καὶ ἡ μόνη τῇ πόλει] Sch. ed. Ἀπὸ τῆς θέσεως ἰδιοποιεῖ τὴν ἀρχὴν τῶν νήσων τῇ πόλει. Ἔτα ἔπει-
δή καὶ Λακεδαιμόνιοι ἤρξαν ποτε τῆς θαλάττης, νόθους αὐτοὺς, οὐ γνησίους καλεῖ. Τινὲς τὸ φέρουσαι ἔλαβον διὰ τὸν φόρον, ὃν παρέχουσιν, ἢ ἢ οὕτω, κέρδος δέχονται παρὰ τῆς πόλεως τῷ προσοικεῖν πλείον, ἢ ἢ παρέχουσι φόρους.

ibid. Ἐπὶ τῶν Ἑλλ.] Sch. ed. Καλῶς τοῦτο ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν προσέθηκεν, ὃ γὰρ λόγος ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐλέχθη. ἅμα δὲ καὶ διὰ τοῦτου θεραπεύει τοὺς Ῥωμαίους.

p. 169, A. Ὡσπερ ἐν ἱεροῖς προτελουμένη] Schol. ed. Μυουμένη. Ap. Mon. Ἀντὶ τοῦ μυουμένη³, ἵνα εἴπῃ προτέ-
λεια μὲν τὰς νήσους, αὐτὴν δὲ τὴν Ἀττικὴν τελετήν· τὸ δὲ κοῦφον, ὅτι τὰ ἱερά εἶχόν τινα συνακοδομημένα, σημαίνοντα, ὡς δεῖ μετέωρον γίνεσθαι τὸν μυούμενον· ὅθεν καὶ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ τὰ πτερά τοῦ Κανώβου φασί.

ibid. Ἀφαιρούσης] Sch. ed. Οὐκ Ἀρισταίδου, ἀλλ' Ὀμήρου⁴ τὸ μυθολόγημα, πλάττοντος τὴν Ἀθηναίων τῷ Διομήδει λέγουσαν

1) Δι' ἃ δὴ κ. μ. lectori rectissime consultum crediderim, si edita qualia feruntur ob oculos ponam: Ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν] Καλῶς τοῦτο ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν προσέθηκεν· ὃ γὰρ λόγος ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐλέχθη· ἅμα δὲ διὰ τοῦτου θεραπεύει τοὺς Ῥωμαίους· δι' ἃ δὴ καὶ μόνης τῆς πόλεως ἀπὸ τῆς θέσεως ἰδιοποιεῖ τὴν ἀρχὴν νήσων τῇ πόλει· εἶτα κ. τ. λ. Ergo schol. legerat μόνης τῆς πόλεως, ut est a prima manu in Schell., cui recentior manus adpinxit vulgatam. Tene item, ὡς post πόλει in Bar. 7. et 3. et Schell. deese. — 2) πλείον ἢ, ed. πλείονας παρ. — 3) μυουμένη, Apogr. μυουμένους. Vulgavit autem hoc schol. Cl. Creuz. ad Plot. p. 308. atque in Leidensi nonnihil in hanc rem, forte eadem legi, tum in marg. tum sublineando significavit Valken. — 4) Ὀμήρου, Iliad V. 127. ed. sic, ἄχλιν δ' αὐ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν, ἢ πρὶν ἐπῆεν, ἀφείλον —

Ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν.

Τοῖς δ' ὀραμένοις ¹⁾ Sch. ed. *Τοῦναντίον ἄπειλεν* p. 169, B. εἰπεῖν, τοῖς λεγομένοις συμβαίνει καὶ τὰ ὀράμενα. Ap. Mon. Τοῦτο ἐκ τοῦ ἐναντίου εἴρηται· ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν, τοῖς λεγομένοις συμβαίνει καὶ τὰ ὀράμενα· διὸ καὶ Μένανδρος μέμφεται τῷ Ἀριστείδῃ.

Λυσαμένη τὴν ζωνήν] Sch. ed. *Ἐμφαίνει διὰ τοῦτο* ²⁾ p. 169, C. τὴν διαξὶν τῆς Ἥρας ὑπὸ ζηλοτυπίας τοῦ Διὸς αὐτῇ συγγενομένου ³⁾, πάλιν δὲ τῷ κατὰ πρόσληψιν ἐχρίσατο σχήματι, εἰπὼν ἐν ζωστῆρι

Τῆς Προνοίας Ἀθηναῖς] Schol. ed. *Πρόνοια ἐκλήθη* ⁴⁾ ἢ Ἀθηναῖα, ὅτι τῆς Λητοῦς ἐν τῷ τίκειν προνοησαμένη διὰ τοῦ Σούνιου τῆς Ἀττικῆς εἰς τὴν Ἀῆλον ⁵⁾ διεβίβασε. Aporgr. Mon. Καὶ ⁶⁾ πρὸς τὴν Ἀῆλον χειραγωγεῖ τὴν θεῶν· τοῦτο καὶ Ἐπερίδης ἐν Δηλιακῷ, βουλούμενος δεῖξαι, ὅτι αἱ νῆσοι ἐγγύς εἰσι τῆς Ἀττικῆς, εἶπεν, ὅτι ἀπ' ἄκρας τῆς Ἀττικῆς ἢ Λητῶ ἐπέβη τῆς νήσου. Cod. bomb. *Προνοίας* ⁶⁾ Ἀθηναῖς ἰερὸν ἐν τῷ ἄκρω τῆς Ἀττικῆς ἦν· ἐποίησαν δὲ τοῦτο Ἀθηναῖοι, ἣ διότι προνοεῖται ἡ θεὸς τῆς πόλεως, ἣ ὅτι τοῦ τῆς Λητοῦς τόκου προνοίαν ἔσχεν, ὅτε ἐπίεργητο παρὰ τῆς Ἥρας ἐν γῆ ταύτην τεκεῖν καὶ

1) τοῖς δ' ὀρωμ., subl. Valk. — 2) διὸ τοῦτο Valk. ex Leid. διὰ τούτων — 3) τοῦ Διὸς αὐτῇ συγγενομένου, ed. τοῦ Διὸς συγγενομένης, Valk. ex Leid. αὐτῇ συγγενομένης, unde illa finxi. — 4) εἰς τὴν Ἀῆλον, ed. εἰς τὸ Ἀῆλον. — 5) Werferus punctis aliquid desiderari significavit. Desiderantur autem ea, quae prima in Cod. bomb. leguntur usque ad καὶ ἰδεῖτε τὸ Σούνιον κ. τ. λ. Expressit hunc locum Menand. p. 640, 14. Quae autem ex Ap. M. edidi, iis convenire cum codice Leid., suspicor ex annot. Valken, ad Herod. VI, 87. — 6) *Προνοίας Ἀθηναῖς* κ. τ. λ., edidit Baehr in commentatione de Minerva primig. et Apoll. patr. p. 28. satis mendose, cum post Ἐπερίδης (lin. 5.) desit δεῖξαι, post ἄκρας (lin. 6.) om. τῆς. Ibidem pro ἔφορος (lin. 8.) legis εὔφορος, quod exhibet Cod. Id consultone consilio fecerit doctus vir, an celeritate scribendi nescio. Solutum autem hunc librarium errorem sibi imponere passus est in eadem ferme re Ez. ille Spanhemius, qui vel patrocinator lectioni εὔφορος, cf. Valken. de schol. Leid. p. 100, t. II, ed. Lips. Sic schol. ad Aristoph. Ran. 1398. Artemis dicitur ἔφορος τῆς κνηγίας, ad Nub. 52. Venus est ἔφορος τῆς γενέσεως, quae item leguntur in sch. Ven. ad Jl. II, 820. (327.)

ἔδειξε τὸ Σούνιον καὶ πρὸς τὴν Ἀἴηλον ἐχειραγωγῆσε. Βου-
 λόμενος δὲ καὶ Ἰπερίδης δεῖξαι τὰς νῆσους πλησίον εἶναι
 τῆς Ἀττικῆς, φησὶν ἐν Δηλιακῷ, ὅτι ἀπ' ἄκρας τῆς Ἀττι-
 κῆς ἐπέβη τῆς νῆσου "Ἔτεκε δὲ τὴν Ἄρτεμιν πρῶ-
 τον, ἵνα μαιεύσῃ Ἀπόλλωνα, διὸ καὶ ἔφορος ἢ θεὸς τῆς
 λοχείας. In marg. Schell. Διὰ τοῦτο γὰρ ἐκλήθη Πρό-
 νοια Ἀθηναῖα, ὅτι προὔνοήθη τοῦ τόκου τῆς Αἴητους· ἡγεί-
 ται γοῦν αὐτῇ τὴν ὁδὸν ὡς μαιευσομένη, ἄγει δὲ αὐτὴν
 ἐπὶ νῆσον ἔτι ὑποβρύχιον καὶ πλανωμένην, μὴ διδοῦσης
 ἐτέρωθι τῆς γῆς χώραν, τῷ δέει τῆς Ἥρας. Πατρῶος δὲ ὁ
 Ἀπόλλων ἢ ὅτι ἀπὸ τῆς Κρεούσης τῆς Ἐρεχθίδεως τέτοκε
 Ἴωνα, τὸν τῶν Ἀθηναίων ἀρχηγέτην, ἢ ὅτι πρῶτοι εἶδον
 τὸν Ἥλιον¹, ὡς ἀντόχθονες, οὐ ἔκγονος Ἀπόλλων κα-
 τὰ³ ἐνίους.

ibid. Ἀπ' ἄκρας] Sch. ed. Βουλομένος⁴ δεῖξαι, ὅτι καὶ
 αἱ νῆσοι πλησίον τῆς Ἀττικῆς, τοῦτο προσέθηκεν.

p. 169, D. Τὸν πατρῶον Ἀπ.] Sch. ed. Διὰ τὴν Κρεούσαν, τοῦ
 Ἐρεχθίδεως θυγατέρα, τινὲς φασί, πατρῶον λέγει ὅτι ἡ-
 ράσθη ταύτης καὶ τέτοκεν Ἴωνα, ἀπ' οὗ εἰσὶν⁵ Ἴωνες οἱ
 Ἀθηναῖοι.

ibid. Πρώτη] Sch. ed. Τὴν Δαρσίου φησι, διὰ τοῦτο καὶ
 πρώτην λέγει.

p. 170, B. Ὅσον⁶ γὰρ τῇ φύσει] Ap. Mon. Οὐ γὰρ ὡς Τά-
 ναῖς καὶ συνάπτει καὶ διορίζει τὴν Ἀσίαν τῆς Εὐρώπης,
 ὡς φησι Διονύσιος⁷.

Εὐρώπην Ἀσίας Τανάις διὰ μέσον ὀρίζει.

1) τὸν Ἀθηναίων, f. τ. Ἀθηναίων. — 2) τὸν Ἥλιον, in Cod.
 erat εἶπε i. e. ἥλιον, cf. doctiss. Gaisford, ad Hesiodi Theog.
 pag. 113. et Phanodemum ex Suida s. v. Τριτοπάτορες, apud
 Vales. ad Mauss. not. 5. p. 223. — 3) κατὰ ἐνίους, sic interpre-
 tatus sum, quae evanida in marg. Sch. leguntur ενί . . . , licet
 Werf. legisset κατῷ . . . reliqua cum marg. desunt. — 4) Βουλό-
 μενος x. τ. λ. haec cum sequente schol. manifeste ex majori illo,
 quod supra dedi, excerpta sunt; βουλόμενος δεῖξαι, quod ibi de
 Hyperide dicitur, male hic in Aristidem transfertur. — 5) εἰσὶν
 ed. εἰσιν. — 6) Ὅσον γὰρ τῇ φ., sublin. Valk. Werferus dedit ὅσα
 γ. τ. φ. — 7) Διονύσιος vrs. 14. Apogr. Εὐρώπην τῆς Ἀσίας Τά-
 ναῖς διὰ μέσον ὀρίζει, unde illud confecit Werferus, in ipso Dio-
 nys. Εὐρώπην δ' Ἀσίας: ex δ' prognatum est τῆς.

Οὕτω καὶ τὴν Ἀττικὴν ἄλλος τις ποταμὸς.

Πρὸς ἀσπίδος ἐπίσημον] Sch. ed. Ἡ τὸν λεγόμενον p. 170, C. ὄμφαλον.

Ἐστία] Sch. ed. Ὡς τῶν ἐστιῶν μέσον οὖσαν τῶν p. 170, D. οἰκιῶν.

Ἐτέραν Ἑλλάδα] Sch. ed. Τὴν Ἰωνίαν λέγει ἐτέραν p. 171, A. Ἑλλάδα.

Παράδειγμα] Sch. ed. Παράδειγμα δὲ πάσης τῆς Ἑλ- p. 171, B. ληκτικῆς τὴν Ἀττικὴν λέγει, ἐπεὶ δὲ εὐρίσκονται ἐν αὐτῇ τινα, ἄπερ ἐξ αὐτῆς ἔσχον αἱ ἄλλαι.

Ἡς] Supra in Schell. Ἡς Τινός.

ibid.

Τρίτη δὲ ἀκόλουθος] Sch. ed. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπό- ibid.
δοσις, ἡ τρίτη δὲ ἀκόλουθος τούτων, ἀνέχει ἡ
ἀκρόπολις, ἐπεὶ δὲ πᾶν ἄκρον ἔσχατόν ἐστι, προδιωρίσατο,
ὅτι οὐ λέγει τὸ ἔσχατον, ἀλλὰ τὸ ὑψηλόν. Progr. Mon.
Ἀντίκειται δὲ εἰς Θουκυδίδην² λέγει γὰρ οὗτος, ὅτι
πρὸ τοῦ Θησέως τὸ περὶ τὴν ἀκρόπολιν μέρος μόνον πόλις
οὗτος δὲ γενόμενος καὶ αὐξήσας τὸν περίβολον ἠνάγκασε τοὺς
κατὰ κόμας οἰκοῦντας εἰς τὰς Ἀθήνας ἐμβῆναι καὶ οὕτως
ἐκίσθη πᾶσα ἡ πόλις. In Schell. super tούτων est Ἑλλά-
δος καὶ Ἀττικῆς.

Κορυφῆ³] Supra in Schell. Κεφαλῆ σώματος. p. 171, C.

Ταύτου συμπεπτωκότος] Supra in Schell. Ἐνός συν- ibid.
ελθόντος.

Κάλλος] Supra in Schell. Ἡ διὰ πάντων κεκαλλω- ibid.
πισμένη. Congeram autem huc, quae usque ad Ἀλλὰ μὴν
τόγχε κ. τ. λ. (p. 172. β.) inter lineas Cod. Schell. legun-
tur. Super ὁ τελευταῖος — ὁ τέλειος καὶ ἰκριβής, s. ὄρος —
ὁ κενὸν, s. περὶ γῆν εὐκαιρίας — περὶ πᾶσαν εὐκρασίας
(Cod. ἰκρασίας) sup. εἰς ὄμφ. — μέχρι τοῦ, s. πληροῦ —
καταντῆ, post ὁ κάλλιστος inseruntur haec: οὕτως ἐπὶ τῆς

1) Τρίτη δὲ ἀκολ., Thom. Mag. p. 71 legit τῇ τρίτῃ δὲ καὶ
ἐκ. Ceterum Valk. non has voces, sed ἔνω διὰ μέσης τῆς πόλιος
sublineavit. — 2) εἰς Θουκυδίδην, II, 15. — 3) κορυφῆ, quum
in textu esset κορυφή, margo quoque tulit κεφαλῆ; utrumque cor-
rexit rec. man.

ἀκροπόλεως veluti ἀπόδοσις, -quam desiderat scholiastes codicis bomb., ἢ ὁμώνυμος — ἡ ἀκρόπολις (idem schol. edit.), παρήνευγε — παρείλκυσε, παραπιντούσης — παρατυγγανούσης, ἐχόμενος — ἀπτόμενος, πρὸς γῆς — ἀπὸ γῆς.

ibid.

Ἰσοπερ γὰρ ἐπ' ἀσπίδος] Cod. bomb. Ἰστέον, ὅτι τὸ παλαιὸν αἱ ἀσπίδες κυκλωτερεῖς ἦσαν καὶ πέντε τοὺς σύμπαντας κύκλους εἶχον μέχρι τοῦ ὀμφάλου, εἴτε¹ ἐκ σφυρηλάτου χαλκοῦ, εἴτε ἄλλως πως ἐν χρώματι· διὸ καὶ εἰκότως χρῆται τῷ παραδείγματι· πέντε γὰρ κύκλοι κἀνταῦθα, ὅ, τε² τῆς οἰκουμένης, ὅ, τε τῆς Ἑλλάδος, ὅ, τε τῆς Ἀττικῆς, ο, τε τῆς πόλεως καὶ ὁ τῆς ἀκροπόλεως. Ἔστι δὲ ἡ παραβολὴ³ ἀναπόδοτος, νοουμένης τῆς ἀποδόσεως· ποιούσιν δὲ τοῦτο ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ παρὰ⁴ Λιβανίῳ ἔστιν εὐρεῖν ἐν τῇ Ἀχιλλείῳ ἀντιλογία, λέγει γὰρ, ὥσπερ οὖν ὑμῖν ἀπολαμβάνουσιν οὐκ ἂν ἀπέχρησεν οὐδετέρω.....

p. 172, A.

Ἐπιστρεπτέον δὲ κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἐπειδὴ τὸ μετὰ τὸν οἰκιστὴν εἰπεῖν μεμνησθαι, τῆς θέσεως τῆς χώρας τεχνικὸν ἔστι, λέγων δὲ τὴν θέσιν τῆς ἀκροπόλεως ἐμελλε διεξιέναι καὶ περὶ τῶν οἰκοδομημάτων, ὑπερ τοῖς ἐπιλόγοις ἀρμόττει, διὰ τοῦτο πάλιν ἐπὶ τὴν θέσιν ἀνέδρομε, ἵνα ἐν τῷ τέλει εἴπῃ τὰ τῶν οἰκοδομημάτων.

p. 172, B.

Μετέρχουσα] Supra in Schell. Κοινωνούσα, super dυνάμειος ἐκ. — ποιότητος ὥρας, s. ἐκάστη — ὥρα s. κατέχουσι — διάρχουσι, s. ἀποστάσει — τῇ ἀποδημίᾳ τῆς πόλεως καὶ διαστάσει.

p. 172, B.

Παρὰ τὴν⁵ ἐπωνυμίαν] Sch. ed. Ὡραῖοι οἱ καρποὶ γράφονται ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ καλλίστῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους γίνεσθαι οὐ μόνον, φησὶν, γνωρίσαι τῷ κάλλει τῶν ὥραιων τὸ διάφορον τῆς χώρας πρὸς τὰς ἄλλας προσγίνεται, ἀλλ' ὅτι καὶ

1) εἴτε ἄλλως πως ἐν χρώματι, sic. Cod., suspicabar εἴτε ἄλλου πως ἐκ χρώματος — 2) ὅ, τε, Cod. semper ὅτε. — 3) παραβολή, noli περιβολή. — 4) παρὰ Λιβανίῳ, pag. 15. ἐμελλε δὲ διεξίεναι; praetera Jebb's prava interpunctione sensum disturbavit, ἐπειδὴ — τεχνικὸν ἔστι· λέγων δὲ τὴν θέσιν τῆς ἀκροπόλεως, ἐμελλε δὲ διεξίεναι. — οἰκοδομημάτων, ὅπερ — ἀρμόττει· διὰ τοῦτο κ. τ. λ. — 5) παρὰ τὴν ἐπωνυμίαν, huc pertinet hoc schol., non ad τῇ ἀποστάσει, ut est in ed.

διὰ χρόνου μένουσιν οἱ καρπὸν ἀτενεῖς¹, ὡσπερ ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις κατὰ τὸν ἴδιον καὶ οἰκετον τῆς ὑπώρας καιρόν. In marg. Cod. Schell. Ἰσραῖτα γὰρ αἱ ὀπαῖραι λέγονται παρὰ τὸ ἐν τῇ καλλίστῃ τοῦ ἔτους ὥρα γενέσθαι.

Τὸ νικᾶν] Supra in Schell. Ἡ νίκη.

p. 173, A.

Ἵσπερ καὶ τῶν ἄλλων] Arogr. Mon. et Leid. Ἄφ' Ἡροδότου ἀφέληται² τοῦτο ὡσπερ δὲ ἀέρος αποικίαν ἔοικεν ἡμῖν ὑποτίθεσθαι, ᾧ³ καὶ τινες αὐτὸν τῆς κουφότητος ἠτιάσαντο.

Οὐ πάντα] Supra in Schell. Ὅπου.

p. 173, C.

Ἐπ' αὐτὴν⁴] Sch. ed. Τὴν ἀκρόπολιν τοῦ Διὸς καλῶς αὐτὸς ἐκάλεσε διὰ τοῦ ὡς εἰπεῖν, οὐ γὰρ ἐστὼ οὐράνου ἀκρόπολις· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀκρόπολις τίμιον νομίζεται, πρὸς⁵ τὸ τίμιον αὐτὴν παρέβηλεν καὶ λέγει, ὅτι εἰ ἦν ἀκρόπολις τοῦ οὐρανοῦ, ταύτη ἴν ὁμοία· ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀκρόπολις τοῖς τυράννοις ἀνακεῖται, διὰ τοῦτο προσέθηκε τὴν Διὸς ἀρχὴν.

Ἀἴξιν] Sch. ed. Κληῖρον, ὅτι αὐτὴν Ἀθηναῖ ἔχει. Supra in Cod. Schell. Κληρονομίαν. ibid.

Ἐργων τε καὶ θρεμμάτων] Sch. ed. Ἔργα λέγει τῆν σύνεσιν, θρέμματα δὲ τοὺς ἀνθρώπους διὰ τὸν Ἐρχιδότιον. Super θρέμματων in Schell. παιδευμάτων. ibid.

Τῶν δὲ ἐφ' ἐκάστη κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἐφ' ἐκάστῳ⁶ μέρει φησιν τῆς θαλάττης, ὡς πανταχόθεν περιεχομένην⁷ ὑπὸ θαλάττης καὶ τῇ μὲν τῶν πεδίων ὕρον ἐχόντων τὴν θαλάτταν, τῇ⁸ δὲ τὰ ὄρη· ἐνθα γίνεται καὶ ἡ χρυσίτις⁹ ψάμμος καὶ ἀργυρίτις, ὡς εἰπεῖν τὰ μέταλλα· αἰνίττεται δὲ εἰς¹⁰ τὸ Λαύριον.

1) ἀτενεῖς ed. ἀτινεῖς. — 2) ἀφέληται ex utroque mscr. retinui, cum praestet ἀφέληται, quod legitur in marg. Leidensis. Herod. 1, 142. — 3) ᾧ καὶ τινες αὐτὸν. Mscr. ὁ καὶ τινες αὐτὸν εἰς κουφότητος ἠτιάσαντο. — 4) Ἐπ' αὐτὴν, ed. Ἐπ' αὐτὴν ὡς εἰπεῖν et cett.] Ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀκρόπολιν τ. Δ. — 5) Πρὸς τὸ τίμιον αὐτὴν, ed. αὐτὸ. — 6) Ἐφ' ἐκάστῳ μέρει, ἐφ' a Valk. deletum, ex mscr. ut videtur. — 7) περιεχομένην, sic ed., Valken. ex mscr. περιεχομένης. — 8) τῇ δὲ, sic Valk. ex mscr., ed. τῆδε. — 9) χρυσίτις φ. καὶ ἀργυρίτις, sic Valk. ex mscr., nisi quod ἀργυροῦτις, ed. χρυσίτις εἰ ἀργυρίτις. — 10) εἰς τὸ Λαύριον, articulum cum

- p. 174, C. Ἐπιτηδαιοτάτη] Sch. ed. Διὰ τὸ ἐκείθεν τὸν ἰλευκὸν τέμεσθαι λίθον, ἀφ' οὗ οἱ ναοὶ καὶ τεμένη τῶν δαιμόνων κεκόσμηται. Valken. ex Leid. Ἐμφαίνει δὲ τὸν λευκὸν λίθον, ἀφ' οὗ φησι καὶ τῶν ναῶν (Aristides νεῶν) καὶ τῶν ἀγαλμάτων τὴν κατασκευὴν γερονόται.
- p. 175, A. Πάσης] Sch. ed. Βούλεται δεῖξαι σώζουσαν τῆς πάσης οἰκουμένης τὸ σχῆμα· εἰ γὰρ μήτε ὑπτία, μήτε ὄρειος, πῶς οὐχὶ τελείας² καὶ πάσης τῆς οἰκουμένης εἴποι τις αὐτὴν εἶναι μίμημα;
- p. 175, C. Ἴδεν ὁ πάντων] Sch. ed. Τὸν αἶτον, φασὶ τινες, λέγει. οὐδὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐπεὶ καὶ ὡσπερ βοτάνην⁵ φασὶν ἀναδοθῆναι αὐτόν. In m. Schell. Στάχυν ἢ τὸν ἄνθρωπον, ὡς στάχυν ἀναδοθέντα τῇ Ἀττικῇ.
- p. 176, A. Ἀπὸ τῶν θρασημάτων] In marg. Schell. Παροιμία.
- ibid. Ἐλέφαντες καὶ λέοντες] Sch. ed. Λέοντας ἢ Ἰταλία⁴, διαφοροὺς ἔχει τῶν ἄλλων, ἐλέφαντας ἢ Ἰνδική, κύνας ἢ Κρήτη, ἵππους Θετταλία.
- ibid. Ἄ τοὺς παῖδας ἄκ. ἐκπλ.⁵] Sch. ed. Τὴν Μορμῶ λέγει. Ap. Mon. Οἶον Λαμία⁶ καὶ τὰ τοιαῦτα φάσματα· λέγει δὲ τὴν Μορμῶ, ἣν ἀκούοντα⁷ ὀρῶσθε τὰ παιδία φασὶ ταύτην⁸ γυναῖκα εἶναι Κορινθίαν, ἣτις ἐν ἐσπέρω τὰ παιδία αὐτῆς⁹ καταφαγοῦσα ἀπέπη, κατὰ τινα πρόνοιαν· καὶ λοιπὸν, ὅτε βούλονται φοβῆσαι τὰ παιδία αὐτῶν αἱ γυναῖκες, ἐπιβοῶσι Μορμῶ. Καὶ ὁ Πλάτων λέγει τὰ Μορμολύκεια, καὶ ὁ Θεόκριτος·

Valk. ex Leid. recepi. — 1) τὸν λευκὸν, ed. λακὸν, unde Jebbicus λευκὸν vel Λακωνικὸν mavult, quorum illud a Leid. firmatur. — 2) τελείας, ut in textu Jebbicus maluit τελείας, sic ipsi in schol. τέλειαν erat emendandum; qua de re olim agam. — 3) βοτάνην, ed. βοτάνη. — 4) ἢ Ἰταλία, articulos ante Ἰταλ., Ἰνδ. Κρήτη delevit Valk. ex mscr. — ibid. Ἰταλία, sic in mscr. legi expressis verbis testatur Valken., qui praeterea addit διαφοροὺς ἔχει τῶν ἄλλων, unde recepi. — 5) Ἄ τοὺς παῖδας ἄκ. ἐκπλ., Werferus ita: ἄ τοὺς παῖδας ἀκούοντας φοβεῖ καὶ ἐκπλήττει. — 6) Λαμία, sic cum Valken. ad Adoniaz. vrs. 40, p. 247, A., Apogr. Mon. Λαμίας, sc. φάσμα, non ita male. — 7) Μορμῶ ἢ ἄκ., quae disjunctit Werf. atque ante ipsam Valken. l. l. — 8) φασὶ ταύτην κ. τ. λ. usque ad διε βούλονται a Valk. l. l. transmissa. — 9) παιδία αὐτῆς, sic Apogr. Creuzerus in commentationibus Herodoteis pag. 267. dedit αὐτῆς mox αὐτῶν et Μορμῶ. Μορμῶ erat in

. Μορμῶ, δάκνει ἵππος'.

Φασὶ δὲ τὴν τὴν Μορμῶ Ὀνοσελίδα * Ἡ δὲ Λαμία
γένετο Αἰβύσσα γυνὴ περικαλλῆς· ταύτη Ζεὺς ἐμίγη καὶ
Ἡρα ζηλοτυπῆσασα ἀπώλλυ τὰ τικόμενα ὑπ' αὐτῆς, διὰ
καὶ ἀπὸ τῆς λύπης αὐτὴ μὲν δὴσμορφος ἐγγόνει, τὰ δὲ
τῶν ἄλλων γυναικῶν ἀναφύζουσα παιδία αὐτῇ διέφθειρεν.
Cod. Schell. Μορμῶ, Λαμία, ἃν ἢ μὲν Κορινθία, ἢ δὲ
Λαμία Αἰβύσσα, παλλακὴ Δίως, ἣς τὰ τέκνα ἀνήγει ἢ Ἡρα
ζηλοτυπῆσα. Ἀμφότεραι τῶν βρεφῶν ἀναιρετικάι. Ὁ δὲ
Φιλόστρατος ⁵ Μορμῶ καὶ Λαμίαν καὶ Ἐμπουσιαν τὴν αὐ-
τὴν λέγει.

Κατὰ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς μύμηκας] Sch. ed. Τούτους p. 176, B.
φασιν ⁴, ὅτι χρυσὸν δρίσσουσιν καὶ ὅτι κατ' ἀλώπεκα τὸ μέ-
γεθος τυγχάνουσιν· οὐ κατὰ τούτους ⁵ ἀξίω καὶ γὰρ, φησὶν,
το κάλλιστον τῆς ἡμετέρας χώρας σεμνύνειν, τὸν ἄνθρωπον,
ἀλλὰ κρεῖττον, ὡς δῆλον. Ap. Mon. Ἡ ἱστορία τούτους
ἐπαιεὶ κατὰ μέγεθος τυγχάνουσιν, ὡς Ἡρόδοτος ⁶ ἐν τῇ
τρίτῃ φησὶν. Schol. Leid. Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ φησὶ.

Ἀφορμῇ] Supra in Schell. Ἀρχή, ῥίζα.

ibid.

Οὐ γὰρ πλάνην κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἵσπερ οἱ Ἡρα- p. 176, C.
κλεῖδαι, οἱ τῶν Λακεδαιμονίων πρόγονοι· πλανώμενοι γὰρ
μόλις εὗρον ὁδὸν, εἰσελθεῖν εἰς Πελοπόννησον. Apogr.
Mon. De Heraclidis καὶ Θουκυδίδης· ⁷ βιαζόμενοι ὑπὸ
τινων ἀεὶ πλείονων.

Ἐπὶ σκότους] In marg. Cod. Schell. Σκότος λέγει ibid.
τὴν ἄνοιαν.

Λυοῖν δυστυχίαι] Sch. ed. Τὸ ἐκβληθῆναι λέγει p. 176, D.
καὶ ἐκβαλεῖν.

Apogr. et supra in ed. Αἰτῶν item legitur apud Valk. l. 1. —

1) Μορμῶ, δάκνει ἵππος, sic Theocr. Adon. l. 1., sed. Apogr.
et Mon. et Leid. μορμῶ δάκνει με. — 2) φασὶ δὲ τὴν τὴν Ὀνοσε-
λίδα, his non plura addidit Valk., quae sequuntur autem, leni-
ter tetigit Creuzerus V. D. comment. Herodot. p. 324, edidit
pag. 249. — 3) Ὁ δὲ Φιλόστρατος κ. τ. λ. Philostrati loca con-
cessit Valk. diatr. Eurip. p. 132. — 4) τούτους φασὶν, ed. φησὶν. —
5) κατὰ τούτους, ed. κατὰ τούτου. — 6) ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ,
cap. 105. qui de celeritate, non de magnitudine. — 7) Apogr.
Mon. De Heraclidis καὶ Θουκ., sic exhibet Werferus, cf. Thucyd.
1, 2. Ap. ὑπὸ τινῶν.

- ibid. *Βιασάμενοι τὴν ἑπωνυμίαν*] Sch. ed. Ὡςπερ οἱ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀποικοὶ οὐκέτι ἐλέγοντο Ἀθηναῖοι, ἀλλ' οἱ μὲν Χῖοι, οἱ δὲ Μιλήσιοι. Valken. delete ex mscr. articulo post ὥςπερ ita pergīt post Ἀθηναῖοι, ἀλλ' οἱ μὲν Αἰδέσιοι² (sic) οἱ δὲ Χῖοι, οἱ δὲ Μιλήσιοι μετεβάλλοντο γὰρ τῷ τόπῳ τὴν ἑπωνυμίαν In marg. Schell. Μετεβάλλοντο γὰρ τῷ τόπῳ τὴν ἑπωνυμίαν, οὐκέτι Ἀθηναῖοι λεγόμενοι, ἀλλὰ Μιλήσιοι, καὶ Ἐδέσιοι (sic) ἢ Χῖοι.
- p. 177, A. Ἀλλ' ὥςπερ τὸ ἐκ τῶν πηγῶν ὕδωρ κ. τ. λ.] Ap. Mon. et Leid. Ὡς ἐπὶ γαστρὸς εἶπε κόλπων.
- ibid. Αὐτὸ ἐξ αὐτοῦ³] Apogr. Mon. et Leid. Τουτέστιν ἄνευ σπέρματος· σιωπᾶ δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸν μῦθον, ὅτι τῆς Ἀθηνᾶς ἔρασθεις καὶ διαίκων αὐτὴν ἀρτεκε τὸ σπέρμα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ οὕτως ἀνεδόθη ὁ πρῶτος ἄνθρωπος.
- p. 177, B. Τῶν δημοποιήτων] In marg. Schell. Τῶν διὰ ψηφίσματος γυνομένων πολιτῶν.
- p. 177, C. Ἐνέχονται Supra in Schell. Ἐπόμενται.
- p. 178, A. Ἐξούλης⁴] Sch. ed. Ἐξούλης δικιάζεται τις, ὅταν φάσκη κτῆμα κατέχεσθαι τῷ⁵, ἐπιβάλλον αὐτῷ· οὐδεὶς οὖν ἐν ὑμῖν μόνοις λάχοι δίκην ἐξούλης τῆς γῆς, οὐ μᾶλλον ἢ λάχοι τις ἂν τιμὴ δίκην τῆς μητρὸς ἐξούλης.
- p. 178, B. Ὡςπερ ἐν συνοικίᾳ] Sch. ed. Συνοικίαν καλοῦσι⁶ τὴν ἀπὸ πολλῶν ξένων οἰκουμένην. Φησὶ τοίνυν, ὥςπερ ἐν μεγάλῃ οἰκίᾳ, οὐ πολλοὶ μένουσιν, ἀπὸ τοῦ οἰκήματός τινος εἰς ἕτερόν· τις μετέρχεται. Apogr. Mon. Ὡς Αἰσχίνης εἶπεν, ἐνθα πολλοὶ διελόμενοι μένουσιν (p. 137, R.)
- p. 178, C. Μόνοις δὲ τοῖς] Ap. Mon. Πῦρ δὲ τὴν ἄσβεστον καὶ

1) Quae ad Ἀλλ' ὥςπερ et Αὐτὸ ἐξ αὐτοῦ leguntur, non disjungebantur in Apogr. — 2) Αἰδέσιοι, Schell. Ἐδέσιοι, f. leg. Ἐφῆσιοι. — 3) Αὐτὸ ἐξ αὐτοῦ, edidit Baehr. comment. de Minerva et Apoll. p. 30. innuit Creuz. Myth. et Symb. t. II, p. 401. cf. quae Schol. Ven. ad. Jl. II, 547 (54) ex Callimachi Hecale servarant, quae pluribus leguntur, ex ipso uti videtur Callim. ap. Etym. M. 371, 29. fragm. Call. No. CXI. Bentl., ubi ex sch. Ven. pro ὡς οὐκ legend. οὔσα οὐκ. — 4) Ἐξούλης, sublineavit Valken. — 5) κατέχεσθαι τῷ, editus κατέχεσθαι τῷ. — 6) καλοῦσι, ed. καλοῦσαι.

ἀδιαλείπτως καιόμενον ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνῶν καθ' ἱστορίαν τοιαύτην· γινόντες Ἀθηναῖοι τὸν Ἥφαιστον ἐρασθέντα τῆς Ἀθηνῶν καὶ μὴ τυχόντα, εἶτα διὰ τοῦτο μετ' ὀργῆς ἔχοντα πρὸς τὴν πόλιν, ἄσβεστον ὑφῆπτον τὸ πῦρ, τρόπον τινὰ νέμοντες¹ αὐτῷ μετασχεῖν τῆς θεοῦ καὶ ταύτη γε δὴ² ἐξίλουμένοι αὐτόν.

Ἐστίαν ἀκίνητον] Sch. ed. Ἔχομεν ἀπὸ τῆς ἱστορίας, ἴbid. ὅτι οὐκ ἦν τὸ πῦρ ἀρχῆθεν ἀνθρώποις, ἀλλ' ὁ Προμηθεὺς ἔειπε παρὰ τῶν θεῶν καὶ τοῖς ἀνθρώποις κατήγαγεν ἐν γάρθῃ. οἱ Ἀθηναῖοι γοῦν ὡς αὐτόχθονες καὶ πρῶτον φανεύτες καὶ πρῶτον ἀπὸ τοῦ Γίγαντος ἐδέξαντο τὸ πῦρ· ἐνθένδε³ καὶ ἀκίνητον αὐτὸ ἔχειν λέγεται. — Τὸ δὲ πρυτανεῖον τόπον εἶναι λέγουσι τῆς Παλλάδος ἱερὸν, ἐν ᾧ ἐφυλάττετο τὸ πῦρ, ἐξ οὗ καὶ οἱ ἄποικοι Ἀθηναῖοι μετελάμβανον· δίτην δὲ ἔχει τὴν σημασίαν, ἣ γὰρ τὸ τοῦ πυρὸς ταμειὸν ἢ τῶν πυρῶν ἦτοι τοῦ σίτου λέγει. Cod. Schell. Τὴν ἀρχὴν οὐκ ἦν πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ κεκλοφῶς ἐξ οὐρανοῦ Προμηθεὺς καὶ τοῖς ἀνθρώποις μετέδωκε· οἱ νῦν Ἀθηναῖοι ὡς αὐτόχθονες μετέσχον πρῶτον τοῦ πυρὸς διὸ καὶ λέγει ἀκίνητον· ἐν γὰρ τῷ πρυτανεῖῳ ἐφυλάττετο τὸ πῦρ ἄσβεστον⁴, ἐξ οὗ καὶ οἱ ἄποικοι ἐλάμβανον.

Βεβαιούην] Sch. ed. Ἡ γενέσθαι πρῶτον ἐν τῇ Ἀττικῇ p. 178, D. τὸν ἄνθρωπον τῷ καὶ⁵ ἐξ αὐτῆς γενέσθαι τὰς τροφάς.

Θεοὶ δὲ συμφέροντες] Ap. Mon. et Leid. Ἀντὶ τοῦ p. 179, B. ὁμοιοῦντες διὰ τὸν Δία. Ἀθηνᾶ γὰρ τοὶ⁶ ἐλαίαν ἔδωκε, οὐκῆν δὲ καὶ ἄμπτελον Διόνυσος, Ζεὺς κριὸν⁷, Ἐρμῆς αἶγα,

1) νέμοντες, Werf. corrigit νομίζοντες et post eum Baehr. in comment. p. 20, cum in Codice pro αὐτῷ esset αὐτὸ sc. τὸ πῦρ. At vero sic interpretare: ipsi (sc. Vulcano) quodammodo Deae particeps fieri copiam facientes. — 2) γε δὴ, δὴ ex Leid. addidi, cum in Mon. deesset, unde non adjecit Baehr. l. 1. — 3) ἐνθένδε, ed. ἐνθέντι — 4) τὸ πῦρ ἄσβεστον, de ejus cultu vide H. Vales. ad. Mauss. not. p. 295. — 5) τῷ καὶ, ed. τὸ καὶ, sed ubi primus homo nascebatur, ibi prima alimenta nasci opus erat. — 6) γὰρ τοι, utrumque Ap. γὰρ τι. — 7) κριὸν, supra in Leid. est αἶγας et super αἶγα, quod continuo sequitur, est κρόβατι.

καρπούς Δημήτηρ¹, και ἄλλος ἄλλο τι. Τὰς μὲν², ὡς ἡ χαλκευτικὴ διὰ τοῦ Ἡφαίστου.

p. 179, D. Ὑπερφέρειν] C. Coll. Nov. habet ὑπερβαίνειν, in marg. γρ. ὑπερφέρειν.

p. 180, C. Κατελάμβανε] Supra in Schell. additur ἡ χρεία.

p. 181, B. Ἦδε ἐτίμησεν αὐτόν] Cod. bomb. Πρῶτοι γὰρ Ἀθηναῖοι Ἡρακλέους θανάτῳ ναὸν ἰδρῦσαντο καὶ μόνον τῶν ξένων ἐμίησαν τὰ Ἐλευσίαια

ibid. Πέμπουσι δὴ] Cod. bomb. Ἡ Δημήτηρ παρέδωκε τοῖς Ἀθηναίοις τὸν σῖτον οὕτως· Πλούτωνος ἀρπάζαντος ἐν Σικελίας τὴν θυγατέρα Δημήτρος καὶ Διὸς, Περσεφόνην, τὴν καὶ Κόρην, Δημήτηρ πανταχοῦ περιήει ζητοῦσα αὐτήν· ἐλθοῦσα δὲ εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ παρὰ Κελεοῦ καὶ Τριπτολέμου τὸν ἥρπικῆτα μαθοῦσα, μισθὸν αὐτοῖς ἀποδίδουσι τῆς μηνύσεως τὸν σῖτον, πρῶτον ἀθέσμως συγγενομένη Κελεῶ τῷ Τριπτολέμου πατρὶ. Δέδωκε δὲ καὶ ἄγμα δρακόντων ὑπόπτερον, ᾧ ἐποχοῦμενος Τριπτόλεμος ἐκασταχόσε τῆς γῆς τὸν σῖτον ἔσπειρε· καλῶς δὲ καθάπερ Θεωρικοῦ³ εἶπεν, ἐπεὶ ταῦτό πένησιν ἐδίδοτο πᾶσι καὶ πλουσίοις καὶ πολλάνικς καὶ ξένοις.

ibid. Θεῖα πομπῆ] Supra in Cod. Schell. Πέμπει, ἐορτῆ.

p. 181, C. Τροφίμων ἕνα] Ap. Mon. Τροφίμων δὲ τὸν Τριπτόλεμόν φησι, ὃς υἱὸς ἦν Κελεοῦ ὑπὸ Δημήτρος τραφεῖς, ὡς ἐνταῦθα εἶπεν· δύο οὖν ἵ λέξις σημαίνει, καὶ τὸν θρέψαντα τὸν δεσπότην, ὡς παρὰ Μενάνδρω⁴, τραφέντα δὲ ὡς ἐνταῦθα τὸν Τριπτόλεμον. Cod. Schell. in marg. Τὸν τοῦ Κελεοῦ⁵ Τριπτόλεμον.

1) Δημήτηρ, sic Werferus ex more nostri, utrumque Apogr. Δημήτρα, quae forma sat probos habeat auctores, cf. Matth. gramm. gr. §. 79 et quos laudat Creuz. comm. Herod. p. 308. — 2) Τὰς μὲν, utrumque Apogr. τὰς μὲν ὡς ἐγάλκευται (sic Leid., Mon. ἐγάλκευτο) καὶ διὰ τοῦ Ἡφ., unde Creuzerus efformat: Τέχναις δὲ ὡς χαλκευτικὴ διὰ τ. Ἡφ.; Τὰς μὲν autem sunt ipsius sophistae, et ἐγάλκευται καὶ natum ex ἡ χαλκευτικῆ, ut bene vidit V. D. — 3) Θεωρικοῦ, Cod. Θεωρικῶς. — 4) ὡς παρὰ Μενάνδρω, comico opinor. Atqui in ejus fragmentis semel occurrit veluti nomen proprium, pag. 158. ed. Cler., quod emendat R. Benti. p. 98. — 5) Κελεοῦ, Cod. Κελαοῦ.

● Τὸ ἄρμα πτερωτῶν] Apogr. Mon. et Leid. Φιλόγορος¹ δὲ ἰστορεῖ, ὅτι ἰ ναῦς, ἐνθα ἦν ὁ Τριπτόλεμος, διὰ τοῦτο ἐνομισθῆ ὑπόπτερος, ἐπεὶ ἐξ οὐρίας ἐφέρετο δρόμον οἱ δὲ² ἀναλύοντες τὸν μῦθόν φασὶ τοῦτου³, ἄρμα γὰρ δρακόντων φασιν, ὅτι τῶ πλούσιον ὄνομα ἄρμα, πτερωτῶν δὲ εἶναι τῶν δρακόντων τὸ ἄρμα διὰ⁴ τὰ ἄρμενα, ἐπαι καὶ Ἡσιόδος φησι πτερά⁵ νεὸς τὰ ἄρμενα.

ibid.

Τὰς Χάριτας ταχίας] Cod. bomb. Οὐ μόνον γυμνάς p. 181, D. τὰς Χάριτας γράφουσι, ὅτι δεῖ τὴν χάριν ἐπίδηλον εἶναι, ἀλλὰ καὶ πτερωτάς, δεῖ γὰρ ταχίως αὐτάς⁶ γενέσθαι, ἵνα μὴ τοῦ χρόνου τὸ μῆκος τὴν ἐντεῦθεν τέρψιν ἀμβλύνη.

Διὰ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπαρχαί] Ap. Mon. Λοιμοῦ p. 182, A ἐνοκίμματος τοῖς Ἑλλήσιν, ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων, μὴ πρότερον παύσασθαι τὴν νόσον, μὴ δὲ ἄλλως⁷, εἰ μὴ πρὸ πάντων θύσωσιν Ἀθηναῖοι προηροσίαν. καὶ δὴ ποιήσαντες Ἀθηναῖοι τὴν καλουμένην προηροσίαν ἔθυσαν καὶ ὁ λοιμὸς ἐπαύσατο. Cod. bomb. Λοιμοῦ ἐνοκίμματος τοῖς Ἑλλήσιν, ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων, μὴ πρότερον ἢν παυῦσθαι τὴν νόσον, εἰ μὴ σὺν τῇ τῶν καρπῶν μητροπόλει τὴν προηροσίαν θύσωσι⁸ Δήμητρι, δεικνὺς ἐντεῦθεν πρώτους Ἀθηναίους δεδέχθαι τὸν σίτον· προηροσία γὰρ θυσία ἦν ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἀρῶσει τῆς γῆς γενομένη, ἣν Ἀθηναῖοι τότε ἔθυσαν, ὅτε παρὰ Δήμητρος τὸν σίτον ἔλαβον. Ἀγῶνις (p. 182, B.) δὲ λέγει τὰ Ἐλευσίγια εἰς τὴν Δήμητρα τελοῦμενα, ἐν οἷς ὁ νικῶν ἀστάχνας ἐλάμβανεν· εἰς ἀμοιβὴν δὲ τοῦ σίτου τὴν εορτὴν ἐποίησαν.

Ἀλλὰ καλλίω] In marg. Schell. Τὰ ἀγάλματά φησι p. 182, C. καὶ τὰς θυσίας τῶν θεῶν.

1) Φιλόγορος, p. 25. ed Sieb. cf. Creuz. M. et S. t. IV, p. 208. — 2) δρόμῳ· οἱ δὲ κ. τ. λ. In utroque Apogr. ἐφέρετο. Ἀρμαῖοι δὲ ἀναλ., unde illud elicuit Creuzerus in excerptis. Notissima autem locutio de navigio, ἐξ οὐρίας φέρεσθαι δρόμῳ. — 3) τοῦτου, i. e. Triptolemi, f. τοῦτο v. τοῦτον. — 4) διὰ τὸ ἄρμενα, Leid. διὰ ταῦτα ἄρμενα. Utrumque Apogr. bis habet ἄρμενα. — 5) πτερά νεὸς τὰ ἄρμενα, ea sejuncta a reliquis Werferus, ut versiculi pars esse viderentur. sed confer Hesiod. Op. et D. vs. 625. — 6) αὐτάς, Cod. αὐτούς. — 7) μὴδὲ ἄλλως, Ap. μὴδὲ ἄλλως. — 8) θύσωσι, Cod. θύσουσι.

- ibid. Καὶ τοῦτο μὲν ἐνταυθοῖ λήξαν κ. τ. λ.] In marg. Schell. Ἀκολουθίαν μὲν σωζον ἕκαστον πρὸς τὰ εἰρημένα οὐπω δὲ δῆλον, εἰ σώζει τὴν συνέχειαν ἀπ' ἄλλου πρὸς ἄλλο μετατιθέμενον· ὡσπερ γὰρ ἀνωτέρω Ἡρακλέος ἠμνησθέντα ἤρμωσεν εἰπεῖν καὶ ὅπως αὐτοὺς Ἀθηναῖοι κατήγαγον, ἀλλὰ παρείδη διὰ τὸ ἄτοπον, οὕτω κἀνταῦθα μνησθεὶς τῆς πόλεως θέσεώς τε καὶ χώρας ἤρμωσεν εἰπεῖν καὶ περὶ τῶν οἰκοδομημάτων, ἀλλὰ παρέπεμπε εἰς τοὺς ἐπιλόγους καὶ τοῦτο καὶ περὶ τῶν θείων διεξέρχεται.
- p. 183, B. Χάριεν καὶ κοῦφον] Ap. Mon. Ἐχρήσατο δὲ καὶ Θεουκιδίδης τῇ λέξει.
- p. 163, D. Ἐν τοῖς παιδικοῖς κριθῆναι] Apogr. Mon. et Leid. Παιδικὰ τὰ ἐρωμένα λέγει· ἔστι δὲ ἐπὶ καλοῦ ἢ λέξις. Κέχρηται δὲ Κρατῖνος⁵ καὶ ἐπὶ γυναικὸς ἐν Ὀραιοῖς. Κριθῆναι (ibid.) δὲ περὶ⁴ ὧν ἡ ἔρις αὐτοῖς ἐνέπεσεν ἢ ὑπὸ τῶν ἐρωμένων κριθῆναι, ὡς Ἀπόλλων καὶ Βορῆας ἐπέτρψε τῷ Τανίνθῳ τὴν κρίσιν. In marg. Schell. a rec. manu: Ἦτοι ἐν τοῖς ἀγαπωμένοις⁵ ὑπ' αὐτῶν.
- ibid. Τοῦτ' ἐροθίου] Apogr. Mon. et Leid. Οὐκ εἶπεν ἕδωρ ἀλμυρὸν, ἀλλὰ ῥόδιον, τιμῆσαι βουλόμενος· τοῦτο γὰρ

1) Ἡρακλέος, expressi locutionem Codicis, unde conjeceris vel τῶν Ἡρακλέους vel Ἡρακλειδῶν; sequitur e vestigio αὐτοῦ. — 2) Ἐχρήσατο, sic Werferus, Apogr. Ἐχρήσατο. — 3) Κρατῖνος, schol. ad Aristoph. Vesp. 1021 post plura: Ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτω καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας, Ἐθπολις· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς ἀλλητρίδα τις·

Ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς τοῖς σοῖσι παιδικοῖς.

Καὶ Κρατῖνος ἐν Ὀραιοῖς (sic Kust. in indice, in ed. erat δὲ δοῦξ; firmatur ea emend. a nostro), τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ·

Μακάριος τῶν παιδικῶν.

Cum his non convenit Heindorfio ad Parmenid. p. 190, qui vocem παιδικὰ de foeminis non nisi postrema Graecorum aetate legi confirmat, contra schol. ad Platon., ad Aristoph., quem ipse laudat, et contra hunc nostrum. De qualibet re cara et amata autem vocem παιδικὸν dici, idem V. D. docet ad Phaedon. p. 52. — 4) περὶ ὧν ἡ ἔρις, Ap. Mon. περιώνη ἔρις (hoc item in Leid.). Dicitur ἔρις quoque ἐμπίπτειν vel παρεμπίπτειν vel προσπίπτειν, cf. Bergl. ad Alciphbr. I, 13. p. 79, itaque erat cum malletm περὶ ὧν ἡ ἔρις κ. τ. λ. — 5) ἀγαπωμένοις, Cod. ἀγαπουμένοις.

ἔδειξεν ὁ Ποσειδῶν, θάλλον δὲ ἢ Ἀθηναῖα, ὅτι ἐλαιας κλάδον¹. Ἄλλοι² δὲ φασί, ὅτι Ζεὺς ἐπέτρεψε³ τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας ἐν μέρει ψηφισασθαι· εὐρέθησαν αἱ ψῆφοι ἴσαι καὶ ἀκηκοῶς ὁ Ζεὺς εἶπεν, ὅτι ὁ οἶκος τοῦ τότε βασιλέως οὐπω ἐψηφίσαστο καὶ ψηφισαμένου τὸν οἶκον αὐτοῦ, εὐρέθησαν θυγατέρες τρεῖς καὶ αὐτὸς εἷς, καὶ πλείονων οὐσῶν τῶν γυναικῶν ἀπεδόθη τῇ Ἀθηναῖ ἢ πόλει. In Cod. bomb. super τούτοις Ἡρόδιου legitur ὁ⁴ ἐν ἀκροπόλει Ποσειδῶν ἐξέφηγε.

⁵ Τοὺς ἀνταγωνιστάς] Apogr. Mon. et Leid. Ἄντα— p. 183, D. αγωνιστάς φησι τοὺς τὴν ὁμοίαν ἐσχηκότας τέχνην, λέγει δ' ἂν Αἰγινήτας· αὐτοὶ (f. οὗτοι) γὰρ μετ' αὐτοὺς ἦδσαν τὰ ναυτικά· ὁ γοῦν Ἡρόδοτος ἐν τοῖς Περσικοῖς καὶ τὰ προπεῖα αὐτοῖς δίδωσι.

Παραδείγματα] In Cod. Schell. a rec. man suprascr. p. 184, B. Πάντα.

Ὁ δὲ τῆς θεοῦ πάρεδρος] Apogr. Mon. ed Erechtheo p. 184, C. ἐπειδὴ⁶ ἐν τῇ ἀκροπόλει ὀπίσω τῆς θεοῦ ὁ Ἐρεχθεὺς γέγραπται ἄρμα ἐλαύνων, πρῶτος γὰρ οὗτος ἄρμα τέλειον, ὃ ἐστὶ τέθροικτον, ἔζηξε. Cod. bomb. Πάρεδρον τῆς θεοῦ τὸν Ἐρεχθέα φησι, ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀκροπόλει, ὀπίσω αὐτῆς γέγραπται ἄρμα ἐλαύνων, ὡς πρῶτον τοῦτο παρὰ τῆς θεοῦ δεξάμενος, ἐπειδὴ⁷ τρόπον τινα υἱὸς αὐτῆς ἐδόκει· διώκων

1) κλάδον, Ap. κλάδου, reposui κλάδον sc. ἴδεε; ἦτοι pro ὅτι. — 2) Ἄλλοι, Ap. ἄλλο. — 3) ἐπέτρεψε, Apogr. ἀπέτρεψε, illud Leid. in excerptis, in quibus quae ab initio inde usque ad Ἄλλοι δὲ φασιν edidit desiderantur. — 4) ὁ ἐν ἀκρ., Cod. ὁ ἐν ἀκρ. — 5) Werf. ita: de Aeginetis αὐτοὶ γὰρ κ. τ. λ. Reliqua, quae antecedunt, debeo Valkenarior, qui publici juris fecit ad Herod. VIII, 95. Sublineavit idem V. D. voces ὁ δὲ ταῖς ναυμαχίας, quae paullo supra leguntur et quo retulerat hoc schol. Werferus. Ceterum Mon. et Leid. nihil variant, nisi quod Mon. δίδωσαν. — 6) Ap. Mon. de Erechtheo ἐπειδὴ κ. τ. λ., sic Werferus ut subinde fecit; scholii caput procul dubio servat Cod. bomb. Canterus de Erichthonio accepit, cf. Pausan. Attic. I, 2 extr. et 14. — 7) ἐπειδὴ τρόπον κ. τ. λ. edidit Baehr comment. de Min. et Apoll. p. 20, ubi quae Vir doctus addit: et quae sunt reliqua, ea non ita accipi debent, quasi sequerentur plura huc facientia. Quae subsequuntur in Cod., pertinent ad Ἄλλαι δὲ ἄλλων κ. τ. λ.; quae cum Cod. adderet nihil intermittens, fucum fecit amicissimo juveni.

- p. 174, C. Ἐπιτηδαιοτάτη] Sch. ed. *Διὰ τὸ ἐκείθεν τὸν ἰλευκὸν τέμσθαι λίθον, ἀφ' οὗ οἱ ναοὶ καὶ τεμένη τῶν δαιμόνων κεκόσμηται.* Valken. ex Leid. Ἐμφαίνει δὲ τὸν λευκὸν λίθον, ἀφ' οὗ φησι καὶ τῶν ναῶν (Aristides νεῶν) καὶ τῶν ἀγαλμάτων τὴν κατασκευὴν γεγονέναι.
- p. 175, A. Πάσης] Sch. ed. *Βούλεται δεῖξαι σώζουσαν τῆς πάσης οἰκουμένης τὸ σχῆμα· εἰ γὰρ μήτε ὑπτία, μήτε ὄρειος, πᾶς οὐχὶ τελείας¹ καὶ πάσης τῆς οἰκουμένης εἶποι τις αὐτὴν εἶναι μίμημα;*
- p. 175, C. Ὡν ὁ πάντων] Sch. ed. *Τὸν σίτον, φασὶ τινες, λέγει. οὗ δὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐπεὶ καὶ ὡσπερ βοτάνην² φασὶν ἀναδοθῆναι αὐτόν. In m. Schell. Σταχυν ἢ τὸν ἄνθρωπον, ὡς στάχυν ἀναδοθέντα τῇ Ἀττικῇ.*
- p. 176, A. Ἀπὸ τῶν τραγημάτων] In marg. Schell. *Παροιμία.*
- ibid. Ἐλέφαντες καὶ λέοντες] Sch. ed. *Λέοντας ἢ Ἰταλία⁴, διαφόρους ἔχει τῶν ἄλλων, ἐλέφαντας ἢ Ἰνδική, κύνας ἢ Κρήτη, ἵππους Θευταλία.*
- ibid. Ἄ τούς παῖδας ἀκ. ἐκπλ.⁵] Sch. ed. *Τὴν Μορμῶ λέγει. Ap. Mon. Οἶον Λαμίαι⁶ καὶ τὰ τοιαῦτα φάσματα· λέγει δὲ τὴν Μορμῶ, ἣν ἀκούοντα⁷ ὀρθῶς δὲ τὰ παιδιὰ φασὶ ταύτην⁸ γυναῖκα εἶναι Κορινθίαν, ἣτις ἐν ἐσπέρῳ τὰ παιδιὰ αὐτῆς⁹ καταφαγοῦσα ἀνέπτυ, κατὰ τινὰ πρόνοιαν· καὶ λοιπὸν, ὅτε βούλονται φοβῆσαι τὰ παιδιὰ αὐτῶν αἱ γυναῖκες, ἐπιβοῶσι Μορμῶ. Καὶ ὁ Πλάτων λέγει τὰ Μορμολύκεια, καὶ ὁ Θεόκριτος·*

Valk. ex Leid. recepi. — 1) τὸν λευκὸν, ed. λακὸν, unde Jebbicus λευκὸν vel Λακωνικὸν mavult, quorum illud a Leid. firmatur. — 2) τελείας, ut in textu Jebbicus maluit τελείας, sic ipsi in schol. τέλειαν erat emendandum; qua de re olim agam. — 3) βοτάνην, ed. βοτάνη. — 4) ἢ Ἰταλία, articulos ante Ἰταλ., Ἰνδ. Κρήτη delevit Valk. ex mscr. — ibid. Ἰταλία, sic in mscr. legi expressis verbis testatur Valken., qui praeterea addit διαφόρους ἔχει τῶν ἄλλων, unde recepi. — 5) Ἄ τούς παῖδας ἀκ. ἐκπλ., Werferus ita: ἄ τούς παῖδας ἀκούοντας φοβεῖ καὶ ἐκπλήττει. — 6) Λαμίαι, sic cum Valken. ad Adoniaz. vrs. 40, p. 247, A., Aprog. Mon. Λαμίας, sc. φάσμα, non ita male. — 7) Μορμῶ ἢ ἀκ., quae disjunctit Werf. atque ante ipsum Valken. l. l. — 8) φασὶ ταύτην κ. τ. λ. usque ad ὅτε βούλονται a Valk. l. l. transmissa. — 9) παιδιὰ αὐτῆς, sic Aprog. Creuzerus in commentationibus Herodoteis pag. 267. dedit αὐτῆς mox αὐτῶν et Μορμῶ. Μορμῶ erat in

. Μορμῶ, δάκνει ἔπκος'.

Φασὶ δὲ τὴν τὴν Μορμῶ Ὀνοσκαλίδα * Ἡ δὲ Λαμία γέγονε Αἰβύσσα γυνὴ περικαλλῆς· ταύτη Ζεὺς ἐμίγη καὶ Ἡρα ζηλοτυπῆσασα ἀπώλλυ τὰ τικτόμενα ὑπ' αὐτῆς, διὸ καὶ ἀπὸ τῆς λύπης αὐτὴ μὲν δὺσμορφος ἐγγόνει, τὰ δὲ τῶν ἄλλων γυναικῶν ἀναρπάζουσα παῖδια αὐτῇ διεφθίρειν. Cod. Schell. Μορμῶ, Λαμία, ὣν ἡ μὲν Κορινθία, ἡ δὲ Λαμία Αἰβύσσα, παλλακὴ Δίος, ἧς τὰ τέκνα ἀγῆρει ἡ Ἡρα ζηλοτυποῦσα. Ἀμφότεραι τῶν βρεφῶν ἀναιρετικάι. Ὁ δὲ Φιλόστρατος ⁵ Μορμῶ καὶ Λαμίαν καὶ Ἐμπούσαν τὴν αὐτὴν λέγει.

Κατὰ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς μύθους] Sch. ed. Τούτους p. 176, B. φασιν ⁴, ὅτι χρυσὸν δρίσσουσιν καὶ ὅτι κατ' ἀλώπεκα τὸ μέγεθος τυγχάνουσιν· οὐ κατὰ τούτους ⁵ ἀξιώ καγῶ, φησὶν, το κάλλιστον τῆς ἡμετέρας χώρας σεμνύνειν, τὸν ἀνδραγον, ἀλλὰ κρεῖττον, ὡς δῆλον. Ap. Mon. Ἡ ἱστορία τούτους ἐπαινεὶ κατὰ μέγεθος τυγχάνουσιν, ὡς Ἡρόδοτος ⁶ ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν. Schol. Leid. Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ φησὶ.

Ἀφορμῇ] Supra in Schell. Ἀρχῇ, ῥίζα.

ibid.

Ὁὗ γὰρ πλάνην κ. τ. λ.] Sch. ed. Ὡσπερ οἱ Ἡρα- p. 176, C. κλειδαί, οἱ τῶν Λακεδαιμονίων πρόγονοι· πλανώμενοι γὰρ μόλις εὗρον ὁδὸν, εἰσελθεῖν εἰς Πελοπόννησον. Apogr. Mon. De Heraclidis καὶ Θουκυδίδης· ⁷ βιαζόμενοι ὑπὸ τινῶν ἀεὶ πλείονων.

Ἐπὶ σκότους] In marg. Cod. Schell. Σκότος λέγει ibid. τὴν ἄνοιαν.

Λυοῖν δυστυχίαι] Sch. ed. Τὸ ἐκβληθῆναι λέγει p. 176, D. καὶ ἐκβαλεῖν.

Apogr. et supra in ed. Αἰτῶν item legitur apud Valk. l. l. — 1) Μορμῶ, δάκνει ἔπκος, sic Theocr. Adon. l. l., sed Apogr. et Mon. et Leid. μορμῶ δάκνει με. — 2) φασὶ δὲ τὴν Ὀνοσκαλίδα, his non plura addidit Valk., quae sequuntur autem, leniter tetigit Creuzerus V. D. comment. Herodot. p. 324, edidit pag. 249. — 3) Ὁ δὲ Φιλόστρατος κ. τ. λ. Philostrati loca congescit Valk. diatr. Eurip. p. 132. — 4) τοῦτους φασὶν, ed. φησὶν. — 5) κατὰ τούτους, ed. κατὰ τούτου. — 6) ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ, cap. 105. qui de celeritate, non de magnitudine. — 7) Apogr. Mon. De Heraclidis καὶ Θουκ., sic exhibet Werferus, cf. Thucyd. l. 2. Ap. ἰπὸ τινῶν.

- ἐργαστήριόν ἐστι, ἐπειδὴ θεοὶ ἐν αὐτῷ ἐκρίθησαν· ἐδικάζοντο δὲ ἐνταῦθα αἱ φονικαὶ δίκαι μόναι. Cod. Schell. in m. Διὰ τὸ τὸν Ἄρεα ἐκεῖ πῆξι τοῦ δορυ ἢ διὰ τὸ κρίνεσθαι ἐκεῖ τὰς φονιάς¹. Ibid. supra: Κατὰ Ἄρεως δίκην.
- p. 185, C. Μαρτύριον] Supra in Schell. Βεβαίωσιν.
- ibid. Ἐπεὶ τὸν Ἄρειον πάγον] Cod. bomb. Διάφορα δικαστήρια ἦσαν ἐν Ἀθήναις διαφόρων ἐγγλημάτων, Βασιλεὺς, Εὐμολπίδαι, Θεσμοθέται καὶ οἱ ἕνδεκα καλούμενοι, ἃ πάντα οὐδὲν ἐδόκει πρὸς τὸν Ἄρειον πάγον.
- ibid. Ὅσα² μαντικά] Cod. bomb. Διὰ τὴν ἐν τῇ Βοιωτῷ Κασταλίαν. Super πνεύματα haec: τοὺς θεοφορήτους φησι, atque in marg. Τοὺς καὶ θεομάντεις.
- p. 186, A. Ἦκοντες] Cod. Schell. Εἴκοντες, in marg. γρ. ἤκοντες.
- p. 186, B. Ἐτέρᾳ³ δὲ γίνεται κ. τ. λ.] Cod. bomb. Τὴν τοῦ Ὁρέστου καὶ Ἐριννύων δίκην δώδεκα θεοὺς φασὶ δικάσαι, οὐ παρούσης τῆς Ἀθηνᾶς, ὧν τοὺς μὲν ἐξ ψήφους θεῖναι δικαιοσύνης ταῖς Ἐριννύσι, τοὺς δ' ἄλλους ἐξ τῶ Ὁρέστη. Ἐλθούσης δὲ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ συμψηφισαμένης τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν ψήφων γενομένων πλειόνων τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ ὁ Ὁρέστης, αὐτὰρ ἦν εἰκὸς θνητὸν θεοῖς ἐξισοῦσθαι⁴.
- ibid. Πρὸς τὰς νῦν προσοίκους τῶ τόπῳ θεᾶς κ. τ. λ.] Cod. bomb. Φασὶ γὰρ, ὡς Ὁρέστης ἐξιλεόμενος αὐτὰς εὐμενεῖς αὐτῷ τοῦ λοιποῦ⁵ εἶναι πλησίον τοῦ Ἄρειου πάγου ἱερὸν αὐτῶν ἐποίησεν.
- ibid. Ὡσπερ ἔφασιν⁶] Cod. bomb. Ἐφασὶς ἐστὶν ὄνομα δίκης, ὅταν τις τὰ ἐλάττω δικαστήρια καταλιπὼν καταφεύγῃ⁷ ἐπὶ τὸ μείζον· τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ὁρέστην συνέβη, καταδικασθεὶς γὰρ ἐν Ἄργει, ὡς Εὐριπίδης⁸

1) τὰς φονιάς, Werf. maluit φονικὰς sc. δίκαις, quo non est opus; φονιάς per se stare potest. — 2) Ὅσα μαντικά subl. Valken. — 3) ἔτέρα δὲ, Werf. dedit ex Cod. δη; de ipsa re autem aliter exponunt schol. et Biset. ad Aristoph. Ran. 697. — 4) ἐξισοῦσθαι, Cod. ἐξιούσαι, unde possis si velis ἐξιῶσαι. — 5) τοῦ λοιποῦ, Cod. conjunctim τουλοιποῦ. — 6) Ὡσπερ ἔφασιν, subl. Valk. — 7) καταφεύγῃ, Cod. καταφεύγει. — 8) ὡς Εὐριπίδης, Orceste vrs. 1664.

φθιν, ὕστερον Ἀπόλλωνος προστάξαντος ἀφινεῖται Ἀθή-
ναζε.

Ἀκόλουθον ἴσως] In marg. Schell. Τῶν ἐν εἰρήνῃ p. 186, D.
πράξασιν ἄρχεται.

Ἐπὶ ¹ καιρῶν] Ap. Mon. Καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλίπ- p. 187, B.
πικοῖς· Καιροῦ μὲν δὴ πρὸς ταῦτα παρέστη Φιλίπ-
πῳ τὰ πράγματα.

Οἱ γνωριμώτατοι] Cod. Schell. in marg. Ὁ Ὀρέστης, p. 187, C.
ὁ Οἰδιπούς.

Ὡσπερ ἀρχὴ τοῖς πολλοῖς] Apogr. Mon. Οἱ πολλοὶ ibid.
ἀπὸ Ἡρακλέους ἤρχοντο, ὡς ¹ καὶ Ἰσοκράτης ὁ Ἀθηναῖος.

Ἡ μὲν πόλις] Schol. apud Photium in excerptis: p. 187, D.
Κατὰ ἔλλειψιν ἢ προκειμένη φράσις, ἔχουσα τι ἐπαγωγόν·
πολλαχοῦ δὲ αὐτῇ κέχρηται.

Εὐρησθῆώς δ' ἐλάσαντος] Ap. Mon. Καὶ ὁ συγγρα- p. 188, C.
φεύς ⁵ φησι· Δωριεῖς τῷ π ἔτε, ξὺν Ἡρακλείδαις
Πελοπόννησον ἔσχον.

Ἐράνου] In marg. Schell. Ἦγουν συλλογῆς. p. 189, A.

Καθήκει] Ibid. Ἦτοι πρέπει. p. 189, B.

Τέτταρας μὲν δοῦσα] Cod. bomb. Τέτταρας πόλεις p. 189, C.
λέγει τὴν καλουμένην ἐν τῇ Ἀττικῇ τετράπολιν, Μαρα-
θῶνα, Προβάλλεσθον, Τρικορῦσιον, Οἰνόην· καὶ τὸ μὲν
οἰκουμένην εἶπε δηλῶν τὸ λαμπρὸν τῆς εὐεργεσίας, ὅτι
οὐκ ἀοικήτους, ἀλλ' οἰκουμένονους ⁴ αὐτοῖς ἐδόσαν νεμε-
σθαι τόπους· τὸ δὲ πόλεις, ἢ ὅτι ὕστερον οἱ τόποι οὗτοι

1) ἐπὶ καιρῶν, huc retuli hoc schol., non ad ἢ τῶν παν-
ταρόθεν, quo adscripserat Werf., licet ἢ τῶν παντ. sublineata
sint a Valken. Demosthenis verba leguntur in Olynth. II, p. 23.
ed. Sch. ubi pro πρὸς ταῦτα est πρὸς ταῦτο et παρίστη, quod recepi
pro πάρεστι, quod est in Ap. Vides autem vel Sopatrum, intelli-
gentem Demosthenis lectorem, has Olynthiacas nuncupasse Philip-
picas, quibus jam pridem eas annumeratas ex Harpocrationis lau-
dandi genere voluit Henr. Valesius in notis ad Harp. passim. —
2) ὡς καὶ Ἰσοκράτης, in Panegyrico, quem prae ceteris in Athe-
nas encomiis imitatus est Aristides. — 3) ὁ συγγραφεύς, Thucyd.
I, 12. ex quo recepi π pro τ, quod erat in Apogr. Pro τῷ in
Thucyd. legitur τε. — 4) οἰκουμένονους, Cod. οἰκουμένους.

πόλεις γεγόνασαν, ἢ ὅτι πόλεις ὁ συγγραφεὺς καλεῖ
τὰς κόμας διὰ τὸ δίκην πόλεων ταύτας οἰκεῖσθαι.

- ibid. Τρέφειν ἐνόμισε] In marg. Schell. Ἐνομοθέτησε.
- p. 189, D. Ὀδός] Ibid. Καταφυγή.
- p. 190, A. Ἐπὶ δυεῖν ὀρμεῖν] Cod. bomb. Παροιμία τὸ ἐπὶ
δυοῖν ὀρμεῖν (sic) ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς⁵ πρὸς τι χωροῦν-
των εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλεόντων, ὅταν ἢ δυ-
σὶν ἀγκύραις ὀρμίζονται ἢ ὅταν ἐλλιμενίσωσι μὲν, προσ-
χρῶνται δὲ καὶ ἀγκύρα διὰ πλείστην ἀσφάλειαν. In marg.
Schell. Ἀγκύραν δηλονότι.
- ibid. Προτέραν, δευτέραν] Aporgr. Mon. Ἔοικε τῷ Δη-
μοσθενικῷ⁴ τὸ γὰρ πράττειν τοῦ λέγειν καὶ χει-
ροτονεῖν ὕστερον ὢν τῇ τάξει, πρότερον τῇ δυνά-
μει καὶ κρείττον ἐστὶν
- p. 190, B. Ἀνάλωτον καὶ ὡς ἀληθῶς ἱερὰν] Ap. Mon. et Leid.
Τὸ δὲ ἱερὰν πάλιν εἴρηται ἀπὸ παροιμίας, ἱερὰν ἀγκύ-
ραν διὰ τὴν ἀσυλίαν τὴν δομένην τοῖς ἐπὶ τὰ ἱερὰ κάτα-
φεύγουσι· καλεῖται δὲ ἱερὰ ἢ μείζων πασῶν, μεθ' ἣν οὐ-
δεμίαις⁵ ἐστὶ σωτηρίας ἐλπίς, ἐὰν μὴ ἰσχύσῃ κατασχεῖν
τὴν ναῦν· τὸ δὲ ἱερὸν οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου⁶ λέ-
γουσιν, ἱερὰν ἰχθύν καὶ ἱερὰν⁷ νόσον τὴν ἐπιληψίαν.
- ibid. Πάσης⁸ τῆς Βοιωτίας] Aporgr. Mon. . . . Ὁ δὲ
Σώπατρος ταύτην λέγει τὴν ἱστορίαν, ὅτι Ὀρχομένιοι κατὰ
Θηβαίων ἐστρατεύσαντο σὺν Ἡρακλεῖ, παρ' ὧν ἠττηθέντες
ἐξέπεσον τῆς Βοιωτίας καὶ Ἀθηναῖοι αὐτοὺς ὑπεδέξαντο·

1) ὁ συγγραφεὺς, Thucyd. I, 5 ibiq. Intt. Ceterum Val-
ken. sublineavit et τέταρας et πόλεις — 2) ἐπὶ δυεῖν ὀρμεῖν,
ed. ἐπὶ δυοῖν ὀρμον. — 3) ἀσφαλῶς, Cod. ἀσφαλῶν. — 4) τῷ
Δημοσθενικῷ, ex Olynth. III, pag. 36. Werferus, qui scho-
liastae crederet, quae Demosthenis essent, sic emendaverat:
τὸ γὰρ πράττειν τοῦ λέγειν καὶ χειρ. ὕστερον (Ap. ὕστερον οὐ) τῇ
τάξει, πρότερον τῇ δ. κ. τ. λ. Ceterum voces προτέραν, δευτέραν
subl. Valken. — 5) οὐδεμίαις ἐστὶ σωτηρίας ἐλπίς, f. οὐδεμία. —
6) ἐπὶ τοῦ μεγάλου, articulus in Leid. deest. — 7) καὶ ἱερὰν,
Aporgr. καὶ οἱ ἱερὰν. — 8) πάσης τῆς B., subl. Valk. Quae in
Ap. M. deese punctis significatur, ea suppl. ex bomb.

ἐπολέμησαν δὲ πρὸς αὐτοὺς Ὀρχομένιοι μὴ βουλομένους, αὐτοὺς ὑπακοῦειν. Cod. bomb. Περὶ Θήβας ἀτυχήσαντας λέγει, ὡς μὲν τινὲς φασί, τὸν Οἰδίποδα, ὡς δὲ ὁ Σώπατρος, τοὺς Ὀρχομενίους. Ὀρχομενός γὰρ πόλις τῆς Βοιωτίας, ἧς οἱ οἰκήτορες κατὰ Θηβαίων στρατεύσαντες καὶ ὑπὸ τούτων καταπολεμηθέντες, Ἡρακλέους συμμαχοῦντος (Θηβαῖος γὰρ ἦν), ἀπάσης τῆς Βοιωτίας ἐξελαθέντες τῆς σφετέρως αὐτῶν καταστραφείσης ὑπὸ Θηβαίων πατριδος, Ἀθήναζε καταφεύγουσι. Γέγονε δὲ ἡ τούτων κατὰ Θηβαίων στρατεία διὰ τοὺς φόρους, οὓς Θηβαῖοι Ὀρχομενίοις πολὺν χρόνον ἐτέλουν. Cod. Schell. in marg. Οἱ μὲν τοὺς περὶ τὸν Οἰδιποῦν φασίν, οἱ δὲ, Ὀρχομενίοι κατὰ Θηβαίων στρατεύσαντες καὶ ἠττηθέντες ἐξέπεσον τῆς Βοιωτίας καὶ Ἀθηναῖοι αὐτοὺς ὑπέδξαντο.

Ταύτη] Sic in textu Schell. cujus in marg. Γρ. ταύ- p. 190, C. τὴν τὴν ἰδὸν δηλονότι.

Ταναγραίων² οἱ μεταναστάντες] Ap. Mon. et Leid. ibid. Τάναγρα πόλις Βοιωτίας· τοὺτους τοὺς Ταναγραίους μὴ βουλομένους αὐτῶν ὑπακοῦσαι, οἱ Θηβαῖοι ἐξέβαλον, οἱ δὲ εἰς τὰς Ἀθήνας ἐλθόντες ᾤκησαν· μέμνηται δὲ τῆς ἱστορίας Ἡρόδοτος, Γεφυραῖους³ τοὺς Ταναγραίους καλῶν, ἡ δὲ ἱστορία πρὸ τῶν Μηδικῶν. Cod. bomb. Τάναγρα πόλις Βοιωτίας· οὗτοι μὴ ὑπακούοντες Θηβαίοις ἰπ' αὐτῶν ἐξεβλήθησαν, ὧν ἔνιοι εἰς Ἀθήνας ἐλθόντες ᾤκησαν. In marg. Schell. Ἐπὶ Ἀχαιῶν τῶν ἐξελαθέντων ὑπὸ Δωριέων οἱ Ἴωνες ἀνέστησαν.

Ἐιζάντων ἀναστάντες] In marg. Schell. haec interse- ibid. runtur: Ἀθηναίους καὶ οἱ (sic).

1) μὴ βουλομένους, Ap. M. μὴ βουλόμενοι, sed. cf. Pausan. Boeot. c. 37. Verba autem σὺν Ἡρακλεῖ non idoneum sibi locum occupasse videntur atque post ἠττηθέντες collocanda. — 2) Ταναγραίων οἱ μεταν. sublin. Valken., qui quae leguntur ab τοὺτους τοὺς Ταν. καλῶν, in vulgum edidit ad Herod. V, 57, principio et clausula neglectis, quae sunt in excerptis meis Leid. — 3) Γεφυραῖους, Leid. Γεφυραῖους (sic), quod addere sprexit Valken. l. l. non item Creuz. in excerptis.

ibid.

Οὗτοι δ' ἦσαν Ἰωνία πάντες] Ap. Mon. Ἰνάρου τελευτήσαντος Μέδων καὶ Νηλεὺς οἱ ἀδελφοὶ περὶ βασιλείας, πότερος αὐτὴν λάβοι ἔχρησεν αὐτοῖς ἐρωτῶσιν, ἐνθα ἂν ὁ σιάλος τὸν σιάλον τρίσαι πρώτος τις τῶν δύο πείσῃ, ἐκείνος λάβοι καὶ τὴν βασιλείαν. Ἀπιόντων τῶν δύο, τῷ Μέδωντι προσεφώνησεν ἡ ἰέρεια τῆς Ἀθηναῖς ἐπισπεῖσαι· εἶτα ἔφησεν ὁ Μέδων, αὐτοῦ εἶναι τὴν βασιλείαν καὶ Νηλεὺς ἀντέφησε φάσκων εἰρηκέναι τὸ τοῦ χρησμοῦ, ἐνθα ἂν ὁ σιάλος τὸν σιάλον τρίβῃ, πρώτον ὅ τῶν δύο σπεῖσαι, ἐκείνου εἶναι καὶ τὴν βασιλείαν· ὁ Μέδων κατὰ τύχην θεαταὶ δύο ἐλαίας διακεχωρισμέναις μὲν ταῖς ῥίζαις, τοῖς δὲ κλάδοις ἐκπεπλεγμέναις⁴ καὶ ἐκ τοῦ τρίβειν ἀλλήλοις ἐκβαλοῦσας πρίσμα· ἐπένω⁵ τὸν χρησμὸν ὁ Μέδων καὶ λαμβάνει τὴν βασιλείαν, ἀπιστῶν δὲ ὁ Νηλεὺς τοῦτο εἶναι τὸν σιάλον, ἀπελθὼν εἰς Δελφοὺς ἤρετο τὸν Ἀπόλλωνα, εἰ⁶ αὐτὸς εἴη ὁ σιάλος· ὁ δὲ εἶπε, τοῦτο εἶναι· ἀκούσας τοῦτο ὁ Νηλεὺς ἠρώτησε πόλιν ἄρα⁷ οἰκίσει· ἔχρησεν οὕτως· Νηλεὺς, φράζεν ὅπως ἀδικῶν καρῶν γένος ἀνδρῶν ἐξελάσας Ἑλληνας καὶ Ἰωνας ἐγκατακῆσαι· καὶ τότε λαβὼν τοὺς Ἰωνας τοὺς ἐξελαθέντας καὶ ὑπὸ τῶν⁸ Ἀχαιῶν ἐπήγαγεν⁹ εἰς τὴν Ἀσίαν.

p. 190, D. Δρύσπας καὶ Πελασγούς¹⁰] Apogr. Mon. et Leid. Ἰστῆον

1) Οὗτοι δ' ἦσαν Ἰωνία πάντες, sublin. Valken. Ipsum autem hoc scholion, quod mancum et depravatum esse nemo non videt vel non monente Werfero, ita ut Codex fert exhibui, in notulas has vel Werferi vel meae conjecturas repositurus. Atque statim post λάβοι desiderantur ἠρώτων τὸν θεόν, τὸν Ἀπόλλωνα, τὴν Πυθίαν vel id genus aliquid; eam lacunam punctis indicavi, quae desunt in Apogr. — 2) ἐνθα ἂν κ. τ. λ. sic restituere conatur Werferus ἐνθα ἂν ὁ σιάλος τὸν σιάλον τρίβῃ, πρώτος ὅστις τῶν δύο σπείσῃ. — 3) πρώτον τῶν δύο σπεῖσαι, Werf. πρώτον ὄν τῶν δύο. — 4) ἐκπεπλεγμέναις, leg. ἐμπεπλεγμέναις. — 5) ἐπένω leg. ἐπέγνω, vel ἐπενοίει. — 6) εἰ αὐτὸς εἴη ὁ σιάλος, f. οὔτος. — 7) πόλιν ἄρα κ. τ. λ. Werferus εἰ πόλιν ἄρα κ. τ. λ. Sequens oraculum sic in metrum redigendum censet Werferus:

Νηλεὺς φράζεν ὅπως ἀδικῶν Καρῶν γένος ἀνδρῶν
Ἐξελάσας Ἑλληνας Ἰωνάς τ' ἐγκατανάσσης.

Duriusculum et a vestigiis longius paullo recedens, quam par erat, pro ἐγκατακῆσαι legere ἐγκατανάσσης. Quodsi οἱ in οἰκίειν breve esset, mallet ἐγκατοικῆσαι. — 8) καὶ ἐπὶ τῶν, καὶ delendum. — 9) ἐπήγαγεν, leg. ἀπήγαγεν. — 10) Δρύσπας καὶ Πελασγούς, huc retuli schol., quod Werferus ex Mon. et Wyt-

δὲ οἱ τῶν Ἀρνούπων ἱστορίαν λέγειν οὐκ ἔχομεν, πλὴν ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐλθόντες ὤκησαν εἰς Ἀθήνας. Ἡ δὲ τῶν Πελασγῶν αὐτῆ· λησταί τινες ἦσαν οἱ Πελασγοὶ οἰκοῦντες περὶ τὰ μέρη τῆς Τυρρῆνιας, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῷ α, οὗ ἐλθόντες¹ κατώκησαν ἐν Θετταλίᾳ· ἐκδιωχθέντες δὲ ὑπὸ τῶν προσοίκων ἦλθον εἰς Ἀθήνας κακέϊσε γυναῖκας Ἀττικῶς βιασάμενοι ἔφυγον εἰς Ἀἴμνον καὶ νοσοῦσι Ἀημιόως ἔχρησεν ὁ θεὸς, μὴ παύσασθαι τὸ κακόν, εἰ μὴ Πελασγούς Ἀἴμνιοι Ἀθηναίους ἐκδῶσι· οἱ δὲ ἐξέδωκαν. Cod. bomb. Ἀἴτται τινες ἦσαν . . . reliqua cum Apogr. consentiunt . . . ἐν τῷ πρώτῳ φησὶ καὶ ἐλθόντες κατώκησαν εἰς Θετταλίαν· ἐκδιωχθέντες — Ἀθήνας· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ Ἀρνούπες κατὰ τινα τύχην τῆς πατρίδος ἐξελαθέντες ἐνταυθοῖ κατέφυγον.

Ἰὼν ἐτι καὶ νῦν] Apogr. Mon. Οὐ γὰρ ἀπὸ Ἀρνούπων ὁ τόπος ἐν Ἀθήναις προσαγορεύεται, ἀλλ' ἀπὸ μόνων² Πελασγῶν, ὡς μαρτυρεῖ Θουκυδίδης·

. τὸ Πελασγικὸν Ἄργος⁴,
εἰπὼν In marg. Schell. Οὐκ ἀπὸ Ἀρνούπων ὁ τόπος ἐν Ἀθήναις προσαγορεύεται, ἀλλ' ἀπὸ μόνων τῶν Πελασγῶν· εἴρηται γοῦν περιληπτικῶς.

Τῆς Μεσσηνίων] Apogr. Mon. Οἱ Ἡρακλεῖδαι, ὅτε p. 191, C. ἠθέλησαν κρατῆσαι τῆς Πελοποννήσου, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ β' χρησμούς⁵ εἰλήφασιν, ὧν ὁ εἰς ἐκέλευσε⁶ τὸν ἀπαντίσαντα⁷ ἡγεμόνα ποιήσασθαι⁸, ὁ δὲ ἕτερος, μεθ' ὧν φαγῶσιν, ἐκείνοις μὴ πολεμῆσαι. Ὡς κατέρχοντο οὖν οἱ Ἡρα-

tenb. ex Leid. ad ἐκχωρηκότα retulerant, miror quod Valken. non sublin. Magis autem illud miror quidni Valken. ediderit ad Herod. I, 56, cum hujus nostri testimonium admodum faceret ad dispellendas eorum dubitationes, qui totum de Pelasgis locum, invito Herodoto, a nescio quo lectore adscriptum dein textus vices suscepisse dicerent. — 1) οὗ ἐλθ., s.c. Leid., Mon. oi. — 2) οὐ γὰρ ἀπὸ, aut γὰρ exulare debet, aut exciderunt ante nonnulla; forte ea, quae in clausula annotationis in marg. Schell. leguntur, a γοῦν discesseris, γὰρ in Schell. deest. — 3) μόνων; Ap. μόνων. — 4) τὸ Πελασγικὸν Ἄργος, sic ex Thucyd. II, 17 rescipi, Ap. τὸ Πελαγῆ καὶ Ἄργος. — 5) χρησμούς, sic ex bomb., Ap. χρησαμένους. — 6) ἐκέλευσε, bomb. ἐκέλευε. — 7) ἀπαντήσαντα bomb. addit αὐτοῖς — 8) ποιήσασθαι, bomb. ποιῆσαι.

κλειδαι¹, ἀπήντησεν² αὐτοῖς· ὁ Ὁξύλος³ μετὰ ἑτεροφθάλμου ἡμίονου⁴, γνόντες⁵ τὸν χρησμόν οἱ Ἡρακλεῖδαι ἐποίησαν αὐτὸν ἡγεμόνα, ὑποκαταστήσαντες αὐτῷ τὴν πατρικὴν βασιλείαν τῆς Ἡλίδος⁶, ἐκβληθεὶς γὰρ ἦν ἐξ αὐτῆς ὁ Ὁξύλος· ἀπιόντων δὲ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν ὁ τῶν Ἀρκαδῶν βασιλεὺς, ἀκούσας ἔρχεσθαι τοὺς Ἡρακλεῖδας, ἔπεμψε τινας μετὰ δώρων· εἶτα ὑπήντησαν οἱ Ἀρκαδες τοῖς προδρόμοις τῶν Ἡρακλειδῶν καὶ ἤρξαντο αὐτοῖς πωλεῖν τιὰ καὶ συνεσθίειν· μετὰ δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀρκαδῶν ἐδήλωσε τοῖς Ἡρακλεΐδαις, ὅτι ἀδικεῖτε πολεμοῦντες τοὺς μεθ' ὑμῶν ἐστιαθέντας, καὶ ἀναπολήσαντες⁷ τὸν χρησμόν οἱ Ἡρακλεῖδαι ἐπαύσαντο καὶ ἔσχον λοιπὸν τὴν Ἀργολικὴν καὶ Μεσσηνιακὴν καὶ Λακωνικὴν. Cod. bomb. post narrationem de Oxylo, cujus varietatem infra posui, pergit: Ἀπιόντων δὲ πάλιν αὐτῶν ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν ὁ τῶν Ἀρκαδῶν βασιλεὺς, ἀκούσας αὐτοὺς ἔρχεσθαι, ἔπεμψε τινας μετὰ δώρων· εἶτα ὑπήντησαν οἱ Ἀρκαδες τοῖς προδρόμοις τῶν Ἡρακλειδῶν καὶ ἤρξαντο πωλεῖν αὐτοῖς τινα καὶ συνεσθίειν, μεταξὺ δὲ εἰς στάσιον ἐκινήθησαν· ἐδήλωσεν οὖν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀρκαδῶν, ὅτι ἀδικεῖτε πολεμοῦντες τοῖς μεθ' ὑμῶν ἐστιαθεῖσι, καὶ ἀναπολήσαντες τὸν χρησμόν ἐπαύσαντο καὶ ἐξελύσαντες Μεσσηνίους ὥκησαν τὴν αὐτῶν, καὶ οἱ ἀποφυγόντες Μεσσηνίων καὶ μὴ τῷ πολέμῳ φθαρόντες Ἀθήνησιν ἀφικνοῦνται. Ἄλλως· ἔθος ἦν Λακεδαιμόνιοις πέμπειν κόρας ἐν τῇ Μεσσηνίῳ ἐορτῇ· τινες τῶν Μεσσηνίων βία τὰς κόρας διέφθειραν· ἐξήκων⁸ εἰς τιμωρίαν τοὺς φθείραντας Λακεδαιμόνιοι· οὐκ ἔδωκαν· ὀργισθέντες οὖν κατέσκαψαν τὴν Μεσσηνίην Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ἐκφυγόντες τούτους ἐν τῷ πολέμῳ, εἰς Ἀθήνας ἔρχονται. In marg. Schell. Λακωνικῆς κόρας διέφθειραν οἱ Μεσση-

1) οἱ Ἡρακλεΐδαι desunt in bomb. — 2) ἀπήντησεν, sic bomb., Ap. ἀπήντησαν — 3) Ὁξύλος, sic bomb. sine articulo, Ap. Ὁξύλογος. — 4) ἡμίονου, sic bomb., Ap. ἡμίονος. — 5) γνόντες, sic bomb., Ap. γνώντες. — 6) Ἡλίδος, sic Ap., bomb. Ἑλλάδος, cf. Ephor. p. 106. — 7) ἀναπολήσαντες, Progr. ἀναπολήσαντες. — 8) ἐξήκων, bomb. et mox Schell. ἐξήκων, quae item confusa apud Brunck. ad Anal. t. III, p. 203.

νοι εἰς ἑορτὴν ἐλθούσας· ἐξήτουν οὖν τοὺς βιασαμένους οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ μὴ ἐκδιδόντων κατέσκαψαν τὴν Μεσσηνίαν, ὣν τὸ λευπόμενον Ἀθηναῖοι ἐδέξαντο.

Τοὺς τόπους] In marg. Schell. Τὴν Ναύπακτον λέγει. ibid.

Ἀδίδις δὲ τοῦ περὶ Βοιωτίαν πάθους] Ap. Mon. Ἡ ιστορία ἐν τῇ ᾗ Θουκυδίδου¹, ὅτι Θηβαῖοι κατέσκαψαν Πλάταιαν μετὰ Λακεδαιμονίων· τοὺς δὲ νύκτωρ ἐξελάθοντας λέγει τῶν Πλαταίων καὶ ὑπερβάντας τὰ τεῖχη. Cod. bomb. Πλησίον Βοιωτίας ἢ Πλάταια, ἣν πολιορκοῦντες μετὰ Θηβαίων Λακεδαιμόνιοι, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ ιστοριῶν φησὶ καὶ πάσῃ χρώμενοι μηχανῇ μάλιστα κατέσκαψαν· πρὸ δὲ τῆς κατασκαφῆς ἄνδρες τινὲς τῶν Πλαταίων ἔκκριτοι νυκτὸς ὑπερβάντες τὰ τεῖχη καὶ λαθόντες τὸ τῶν πολέμιων στρατεύμα, Ἀθήναζε παρεγένοντο, οὓς καὶ πταίσαντας λέγει ἦτοι δυστυχήσαντας. In marg. Schell. Θηβαῖοι κατέσκαψαν μετὰ Λακεδαιμονίων Πλαταίας. ibid.

Τοῖς Ἕλλησι] Supra in Schell. Τὸ πεζὸν τῶν Περσῶν καταλύσασι. ibid.

Ἐπεκούφισαν] Ibid. Παρεμυθήσαντο. p. 191, D

Ἐξήκει³] In marg. Schell. Εἰς ἐξωλείαν ἦκει, πανωλεθρία ἀπώλετο. ibid.

Πάλιν τοίνυν Θηβαίων⁴] Apogr. Mon. Ἐξ Ἀκάνθου p. 192, A. καὶ Ἀπολλωνίας ἐπέμψθησαν πρέσβεις πρὸς Λακεδαιμονίους φάσκοιτες⁵ τοὺς Ὀλύμπιους ποιῆσθαι ἑαυτοῖς συμμαχίαν παρ' Ἀθηναίων ἐπὶ τῷ καταλαβεῖν τὰς Χαλκιδικάς⁶ πόλεις·

1) ἐν τῇ ᾗ Θουκυδίδου, c. 20 — 25. — 2) πρὸ δὲ τῆς κατασκ., Cod. bomb. πρὶν κ. τ. λ. — 3) Ἐξήκει subl. Valken. ex Leid., ubi enarratorem eadem ratione vocem ἐξήκειν interpretari suspicor, qua interpretatus est Schell., de interneccione. Canterus, quantum ex versione intelligi potest, de statione relinquenda cepit. Ἐξήκειν de tempore, quod absumitur, cf. Wessel. ad Herod. VI, 69, sic ἀπογίνεσθαι, Schweigh. ad II, 85 cui adde Dion. Chrysost. orat. XXX, p. 299. ed Mor. de ἀπέρχεσθαι notissimum. — 4) Πάλιν τοίνυν Θηβ., subl. Valk. Legitur idem schol. in bomb. unde varietatem enotabo. — 5) φάσκοιτες τ. Ὀλ. κ. τ. λ., bomb., φάσκοιτες, ὡς οἱ Ὀλύμπιοι ποιῶνται συμμαχίαν παρ' Ἀθ. — 6) Χαλκιδικάς, bomb. Χαλκηδικάς.

ἀκούσαντες τούτο οἱ Λακεδαιμόνιοι ¹, τὴν μὲν εὐτρεπή ² δύναμιν ἐπεμψαν δι' Εὐδαμίδα ³. ὕστερον δὲ διὰ Φοιβίδου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπέστειλαν τὴν λουπήν, καὶ κατ' ἐκεῖνο ⁴ καιροῦ ἐν Θήβαις ἀντεπολιτεύοντο ἀλλήλοις Ἰσμηνίας ⁵ καὶ Λεοντιάδης· ἀπερχομένου ⁶ δὲ τοῦ Φοιβίδου διὰ Θηβαίων, ἐπὶ τὴν Ὀλυμπον, τῶν ἄλλων ⁸ μὴ ἀπαντησάντων, μῆτε μὴν Ἰσμηνίου, ὃ Λεοντιάδης μόνος ὑπήντησεν, εἶτα ⁹ ἤρξατο πείθειν αὐτοὺς ἐπὶ τῷ καταλαβεῖν τὴν Καδυμίαν, ἀναμιμνήσκων αὐτοὺς καὶ παλαιᾶς ἔχθρας Θηβαίων πρὸς Λακεδαιμόνιους. Τὸ δὲ τέλος ¹⁰ ὁ Φοιβίδας καταλαμβάνει τὴν ἀκρόπολιν, καταστήσας ἐν αὐτῇ ¹¹ τυράννους τοὺς περὶ Ἀρχίαν καὶ φρουράν· τῶν γοῦν τυράννων κυκλῶς χωρμένων τοῖς Θηβαίοις, ἔφυγον ¹² πολλοὶ τῶν Θηβαίων Ἀθήνησιν, ὧν ἦσαν καὶ οἱ περὶ Μέλων· ὅστις Μέλων ¹³ ἐλθόντι Φιλίδα ἐν τῇ Ἀττικῇ, τῶν τυράννων ὑπηρέτη συνετάξατο, ὅτι εἰς Θέλωσιν οἱ περὶ Ἀρχίαν πρὸς συνουσίαν γυναῖκας, προσκαλεῖν ¹⁴ ἡμᾶς καὶ λέγειν, ὅτι τινες ἐλευθέραι ἦσαν καὶ οὐκ ἐθέλουσιν, ὥστε καὶ τὸ πρᾶγμα γνώσκουσθαι· ὁ δὲ Φυλί-

1) οἱ Λακεδαιμόνιοι, addit bomb. καὶ βουλόμενοι κολύειν. — 2) εὐτρεπή, bomb. εὐπρεπή. — 3) δι' Εὐδαμίδα, bomb. δι' Εὐδαμίδου. — 4) καὶ κατ' ἐκεῖνο, καὶ in bomb. deest. — 5) Ἰσμηνίας, bomb. Ἰσμησίας. — 6) ἀπερχομένου κ. τ. λ., Ap. φοιδίμου, bomb. omittit δὲ. — 7) διὰ Θηβαίων, bomb. δι' Ἀθηναίων, facili lapsu ΔΙΑΘΗΒΑΙΩΝ et ΔΙΑΘΗΒΑΙΩΝ commutantur, sic παρ' Ἀθηναίους et παρὰ Θηβαίους Vales. ad Harp. p. 98, sic μετ' Ἀθην. et μετὰ Θηβ. Ex his emienda Arpinem in art. rhet. p. 709, 15 ed. Ald. — 8) τῶν ἄλλων κ. τ. λ. bomb. μῆτε κ. ἄλλων, μῆτε Ἰσμ. — 9) εἶτα, bomb. καὶ — penult. αὐτοὺς, bomb. bis αὐτὸν. — 10) Τὸ δὲ τέλος, bomb. καὶ πεμθεῖς. — 11) ἐν αὐτῇ, sic bomb., Ap. ἐν αὐτῷ τοὺς τυράννους. — 12) ἔφυγον, bomb. ἔφυγον πολλοὶ τούτων ἐν Ἀθήναις. — 13) ὅστις Μέλων, bomb. ὅστις Μέλων ἐλθόντι (Ap. ἐλθόντος Φιλίδα) ἐν τῇ Ἀττικῇ τῶν τυράννων ὑπηρέτη (sic Arogr.) Φυλίδα κ. τ. λ. — 14) γυναῖκας, προσκαλεῖν κ. τ. λ. sic. Ap., bomb. γυναῖκας, ἐμοὶ τούτο λέγειν· οἶδα γὰρ τινες ἐλευθέραις βουλομέναι τὴν μόνην τούτων μῆξιν· ὁ δὲ Φυλίδας κλεισθεῖς κ. τ. λ. ἐνεργεῖν γυναῖκας, εἶπε τῷ Μέλωνι· καὶ ὅς γενομένης ἐσπίρας καὶ μεθυσθέντων τῶν τυράννων, πέμπει ὡσπλαγμένους ἄνδρας Ἀθηναίους γυναῖκας περιβεβλημένους στολήν· ἀποδυσθέτες οὖν οἱ τυράννοι πρὸς τὸ τούτους συγκαθευδῆσαι ἀποσφάττονται ἐπ' αὐτῶν καὶ σφρονται δι' ὄλης τῆς πόλεως ἐν τῇ νυκτὶ καὶ οὕτω συνέβη ἀνηρῆσθαι τοὺς τυράννους· ἀπελθόντες δὲ καὶ πρὸς τὸν Λεοντιάδην ἀνέκρουον τὴν δύναμιν· καὶ ὅς μηδὲν τῶν γενομένων εἰδὼς κατήλθε καὶ φωνεῖται παρ' αὐτῶν. His verbis eadem fere narratur in bomb.

δας κελευσθεὶς παρὰ τῶν τυράννων ἐνεγκεῖν τὰς γυναῖκας, εἶπε τοῦτο· εἶτα, φησὶ, γενομένης ἐσπέρας πέμπει ὁ Φιλίδας τοὺς τούτων οἰκέτας εἰς τινα οἰκίαν φίλου μετ' οἴνου· καὶ δὴ, φησὶν, εἰσῆλθον οἱ περὶ Μέλωνα γυναικίαν στολὴν περιβεβλημένοι καὶ τὰς ὄψεις ὡσαύτως δὴ τινες γυναῖκες γινόμενοι· εἶτα εἰσελθόντων τούτων καὶ ἀποδυσασμένων πρὸς τὸ τούτοις συγκαθεύδειν, ἐγένετο ἡ σπονδὴ· φονεύσαντες δὲ τοὺς τυράννους ἔσυρον αὐτοὺς δι' ὅλης τῆς πόλεως ἐν τῇ νυκτὶ καὶ οὕτω συνέβη ἀνηρῆσθαι τοὺς τυράννους· ἀπελθόντες δὲ καὶ πρὸς τὸν Λεοντιάδην οἱ περὶ Μέλωνα καὶ Φιλίδα ἀνέκρουον τὴν θύραν· ὁ Λεοντιάδης νομίσας τοὺς ὑπὲρ τῶν τυράννων δεσμευθέντας¹ μὴ ἴκειν, κατήλθε καὶ φονεύεται παρ' αὐτῶν.

Ἄτυχήμασι] In marg. Schell. "Ἄ περιέβαλεν Ἄλεξαν· p. 193, C. δρος αὐτοὺς, ὁ Φιλίππου.

Τοὺς ἐκ² Κορίνθου] Arogr. Mon. Τούτων τῶν ibid. τριῶν μέμνηται Δημοσθένης³ φανερῶς ἐν τοῖς πρὸς Λεπτίνην· Κορινθίαν μὲν, ὅτι ἐδέξαντο ἐν τῷ τείχει τοὺς Ἀθηναίους στρατιώτας, Θασίων⁴ δὲ διὰ τὸν Ἐκφαντον, Βυζαντιῶν δὲ διὰ Ἀρχέβιον⁵ καὶ Ἡρακλείδην.

Οὐ γὰρ ἐκποδῶν κ. τ. λ.] Cod. bomb. Σοφοκλέ· p. 193, C. οὐς⁶ ὃν ἐν Οἰδίποδι τοῦτο εἰς παροιμίαν ἐπεκράτησε τὸ·

Φίλου κακῶς πρᾶξαντος ἐκποδῶν φίλοι.

Τὴν ἐπιτηδειότητα] Supra in Schell. Φιλίαν. p. 193, C.

Τὸν κοινὸν τῶν Ἑλλήνων] Cod. bomb. Πᾶσι γὰρ p. 194, A. ἀνθρώποις τὰς μαντείας ἐμφαίνει⁷· ἐρωτῶσι δὲ καὶ τοῖς

1) τοὺς ὑπὲρ τῶν τυράννων δεσμευθέντας, forte leg. τοὺς ὑπὸ τῶν τυράννων δημοσθέντας, qui a tyrannia proscripti erant. — 2) Τοὺς δ' ἐκ Κορίνθου, subl. Valk. — 3) Δημοσθένης, adv. Lept. p. 53 et seq. ed. Wolf. — 4) Θασίων et mox Βυζαντιῶν, Ap. Θασιῶν et Βυζαντιῶν. — 5) Ἀρχέβιον, Ap. Ἀρχέβιον. — 6) Σοφοκλέους ὃν ἐν Οἰδ., in neutro Oedipo inveni neque magis in Menandri reliquiis, cujus esse affirmat Canterus. Ἄνδρὸς κακῶς πρᾶσσοντος ἐκποδῶν φίλοι. Ex Aristidis h. l. laudat Des. Erasmus in Adag. p. 590, de ipsa proverbii sede nil addens: reliquorum paroemiographorum nullus ad manus erat. — 7) ἐμφαίνει, bomb. ἐμφαίνειν.

- Ἀθηναίους, τί δεῖ περὶ τῶν κεφαλαίων ποιῆσαι ἔχρησεν, ὡς δεῖ ἀποικίας τοιῶτων ποιῆσαι.
- ibid. Ἐκάθηρε¹⁾] Ap. Mon. Ἐκάθηρε δὲ τοῦ ληστι-
κοῦ²⁾, ὅ ἐστι ἡμέρωσε³⁾ καὶ ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ.
- p. 195, A. Εἰ οἶόν τ' εἶπειν] In marg. Schell. Διὰ τὴν τροπήν.
- p. 195, B. Ἀμφοτέρω τῶ γένει] Ibid. Τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ.
- ibid. Τὴν ὁμοιοίαν] Ap. Mon. Πῶς οὖν ὁ συγγραφεὺς⁵⁾
λέγει, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐστασιάζετο;
- ibid. Ἵσπερ κρηπίδος] Ap. Mon. Καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ
Πανηγυρικῷ εἶπεν. Εἰς ἣν⁴⁾ ἐτοιμῶς οἱ ἄλλοι πύντες
ἀπέκησαν⁵⁾ ἀπηλλαγμένοι πόνου πολλοῦ.
- p. 195, D. Ἀπὸ Μασσαλίας] Ap. Mon. Πόλις⁶⁾ τῆς Ἀφρικῆς·
μύνηται δὲ Θουκυδίδης Φωκαεῖς τε Μασσαλίαν οἰκί-
ζοντες.
- p. 196, A. Τῷ Ταναΐδι] Ap. Mon. Ἔστι δὲ μεθύριον ὁ Ταναΐς
Εὐρώπης καὶ Ἀσίας, ὡς φησι Διονύσιος⁷⁾.
Εὐρώπῃ δ' Ἀσίῃς Ταναΐς διὰ μέσον ὀρίζει.
Ἐταῦθα δὲ ἀπέμισαν οἱ Μιλίσιοι.
- p. 196, B. ἐνανελθῶν] In marg. Schell. Ἀνακεφαλαιοῦ⁸⁾
ibid. Τῆς πολιτείας] Ap. Mon. Καὶ Δημοσθένης⁸⁾ εἶτα
καὶ πολλῶν προαιρέσεων οὐσῶν τῆς πολιτείας,
τάς περὶ τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις εἰλόμην ἐγώ.

1) ἐκάθηρε, hanc voc. sublin. Valken. Werferus schol. ad
πρῶτον μὲν, quae praecedunt, retulit. — 2) ληστικοῦ, sic Ap.,
sed Aristides pag. 113 ed. Jebbii ληστρικοῦ, quod item legitur
in optimo Schell., Piers. ad Herod. pag. 450 emendat ληστικοῦ.
De utraque forma vid. Poppo obs. cr. in Thucyd. pag. 14.
Oudend. ad Th. M. p. 657 laudat Aristidis locum, quin mutet.
Thucydidis locus est I, 4. — 3) ὁ συγγραφεὺς, passim, e. gr.
III, 82. — 4) εἰς ἣν ἐτοιμῶς κ. τ. λ. non sunt Isocratis ver-
ba in Paneg. — 5) ἀπέκησαν, Ap. ἀπέμισαν — 6) Πόλις τῆς
Ἀφρικῆς, sic schol. ad Thucyd. I, 15., quem locum noster lau-
dat. Scholiasten ad h. l. Gottleberus erroris arguit; error et
inde natus, quod Λιβυκῆς et Λιγυστικῆς inter se confusa, cujus
confusionis (Λιβυστικῆς et Λιγυστικῆς) exemplum habes apud
Berk. ad Steph. sub ipsa voce Μασσαλία, et quod gens quaedam
Africae Μασσαλοὶ esset. Post οἰκίζοντες in Ap. puncta conspici-
untur, quae excipiuntur a sequente schol., inde illud δὲ post
ἴσσι. — 7) Διονύσιος, vrs. 14., Apog. Εὐρώπῃ et μέσον. — 8) καὶ
Δημοσθένης, de Coron. p. 142. ed. Harl., Apogr. πολλῶν γὰρ
περὶ οὐα. τ. πολ., τὴν π. τ. Ἑλλ. περ. εἰλ., om. ἐγώ.

Δωριέων γενέσθαι] Cod. bomb. *Τῶν Ἑρακλειδῶν*, p. 196, C. *ἄς και προήην εἶναι· ἐκλήθησαν δὲ Δωριεῖς ἀπό τινος Δωριέως*¹, ἐκγότου Ἑρακλείους.

Νεωτέρων] In marg. Schell. *Νεωτερισμοῦ ἦγουν καινοτομίας.* ibid.

Τὸ κινήθ'εν] Supra in Schell. *Τὸ ἐκδιωχθέν.* ibid.

Ἐν ᾧ] Ibid in marg. *Ἐπί.* ibid.

Πολιτεία] Supra in Schell. *Τάξει και στάσει πόλεως* p. 198, A.

Ἀκολουθίας] Ibid. *Ὁμοιότητος.* ibid.

Τοῖς ἐν ταύτῃ] Coll. Nov. *Ταύτη*, in marg. γρ. τε p. 198, C. *ταύτη.* Voces *τοῖς ἐν* desunt item in Bar. 7, *ἐν* in Bar. 3. et in marg. Schell. est *τοῖς ταύτη*, quod desideratur in textu.

Καθάπερ τὸν Διόνυσον γράφουσιν] Cod. Leid. *Ἀντί* p. 198, D. *τοῦ ζωγράφουσιν· οὕτω γὰρ και νέον και παλαιὸν αὐτὸν γράφουσιν, διὰ τὸ και τὸν οἶνον παλαιὸν εἶναι και νέον, ἢ ὅτι οἱ μὲν δεόντως αὐτῷ κέχρηται², οἱ δὲ πλέον τοῦ δέοντος, καθ'ἑἰς εἰσιν ὥσπερ οἱ γέροντες.*

Πάλιν ἀρχῆν] In marg. Schell. *Ἀπὸ φιλανθρωπίας* p. 200, B. *εἰς φιλανθρωπίαν.*

Τῷ συνειδότε³] Ap. Mon. *Ὅτι⁴ και τῷ συνειδότε* p. 202, B. *ἀντι τοῦ τῷ ἀνδρείῳ ἐπιτρέψαντες⁵ και Θουκυδίδης ἐχρήσατο τῷ ὁμοίῳ ἐνθυμήματι ἐν τῷ ἐπιταφίῳ.*

Ἦστ' ἄμφω⁶ τὰ γένη] Schol. apud Phot. *Τὸ προκει-* p. 203, B. *μενον τοῦ λόγου σχῆμα διαφόροις ὀνόμασι κέκληται, και γὰρ στρεπτόλυτον καλεῖται και διάλληλον, ἐναγώνιον, διαγώνιον, χῆχαστὸν πλεκτὸν και λυτὸν, προκειμένου κακοῦ ἰναίρεσις· στρεπτόλυτον μὲν, παρὰ τὸ ἐκ τῶν ἀντιστρόφων λύειν τὰ λεγόμενα· ἐναγώνιον δὲ, διὰ τὸ δοκεῖν ἔχειν ἀγῶνα τῇ ἐπαγωγῇ τῶν*

1) *Δωριέως*, bomb. *Δωριός*. — 2) post *κέχρηται* exciderunt *λογοῖς εἰσιν ὥσπερ οἱ νέοι*, aut id genus alia. — 3) *Τῷ συνειδότε*, huc retuli schol., non ad *ἐπίασιν*, quod fecit Werferus, ex Ap. exhibens *ἐπίασιν*. — 4) *Ὅτι και τῷ*, Ap. *Ὅτι και αὐτῷ*, sed *av* ex vocula *και* adhaesit et deest *Σημειῶσαι, σημειωτίον, ἰστίον*, ut assolet fieri, cf. Valk. de schol Leid. p. 222. in opp. t. II. ed. Lips. et Intt. ad Greg. Cor. p. 52. — 5) *ἐπιτρέποντες*, Ap. *ἐπιτρέποντες*, sed Aristides *ἐπίδα δότες*.

νοημάτων· χι δὲ χιαστὸν ¹, διότι δύο προτάσεων ουσῶν, τοῦ δικαίου καὶ τοῦ δυνατοῦ, ὃ μὲν ἔδει δοῦναι τῷ δικαίῳ, τοῦτο ἀπένευμε τῷ δυνάτῳ, ὃ δὲ ἔδει τῷ δυνάτῳ ἀνέθηκε τῷ δικαίῳ πάλιν, ἐναλλάξ τὰς ἐννοίας· παρακειμένου δὲ κακοῦ ἀναίρεσις λέγεται, ἐπειδὴ παράκειται ὡς δικαίους τὸ εὐχερῶς πάσχειν καὶ ἀδικεῖσθαι, ὡς δὲ ἀνδρείους τὸ ἀδικεῖν, ἀνείλε τὴν ἐκατέρου κακίαν· οἷον δικαία οὔσα καὶ οὐ πάσχουσα, καὶ ἀνδρεία οὔσα καὶ ἀδικοῦσα οὐδ' ὄλως, εἰ γὰρ καὶ ἐν τέλει ἔθηκε τὸ συγκριτικὸν τοῦ ὀνόματος, ἀλλ' οὐκ ἔστι τὸ σχῆμα συγκριτικόν, ἀλλ' ὡς εἴρηται παρακειμένου κακοῦ μεθόδευει ἀναίρεσιν.

p. 204, B.

Ὀἴμαι δὲ οὐδὲ Θρακίας] Apogr. Mon. et Leid. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Θρακίαι ἐστράτευσαν ἐπὶ Ἀθήνας, καθ' ὃν καὶ οἱ ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας, ὡς δηλοῖ ² ἐν Φοινίσσῳ Εὐριπίδης διὰ Τειρεσίῳ πρὸς Κρόνῳ λέγων·

Κακεῖ γὰρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου δορός,

Οὐ καλλινίκους Κεκροπίδας ἔθηκε ἔγῳ.

Δείκνυσι δὲ τὴν ἱστορίαν, ταύτην προτέραν τῶν Ἀμαζόνων, ἔστι δὲ αὐτή. Εὐμόλπος ³, ὁ βασιλεὺς Θρακίας, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης, ἀντιποιοῦμενος τῆς Ἀττικῆς ὡς πατρῷου κτήματος καὶ ὀργισθεὶς ⁴ ὑπὲρ οὗ ἠττήθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐστράτευσε κατὰ τῆς Ἀττικῆς. Μηκνυρομένου ⁵ δὲ τοῦ πολέμου ἔδοξε καταλύσαι τὴν ἐχθρὰν καὶ τὸ μὲν γένος τὸ ἀπ' ἐκείνου καταστῆσαι ⁶ δικάζειν τὰ περὶ ἀσεβείας καὶ ἀρχιερατεύειν ⁷, τὸ δὲ τοῦ Ἐρεχθίδεω βασιλεύειν. Καὶ ⁸ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ

1) χι δὲ χιαστὸν, cujus exemplum vide infra ad pag. 328, A. ed. Cant. — 2) Apogr. Mon. incipit ab his, ὡς δηλοῖ κ. τ. λ., superioribus neglectis, quae cum Valkenario communicaverat Abreschius ex Leid. Publicavit Valk. ad Phoeniss. 861, unde recepi; quae post Εὐμόλπος, ὁ βασιλεὺς Θρακίας leguntur, veluti notiora praetermisit Valken. De scholiastae autem errore cf. Valken. ad scholia in Euripidis hunc locum. — 3) Εὐμόλπος κ. τ. λ., quae reticuit Valken. l. 1., Creuzerus servavit in excerptis, cf. Myth. et Symb. t. I, p. 264. ed. prior, IV, 334. post. — 4) ὀργισθεὶς, Leid. ὀρηθεὶς. — 5) Μηκνυρομ. sic Leid., Mon. Μηκ. — 6) καταστῆσαι, Leid. μεταστῆσαι. — 7) ἀρχιερατεύειν, Leid. ἀρχιερατεύειν. — 8) καὶ Δημοσθένης, Leid. καὶ Δημοσθένην, f. κατὰ Δημοσθένην.

Ἀνδροτίωνος, δικάζεσθαι¹ πρὸς Εὐμολπίδας, φράζειν πρὸς τὸν βασιλέα. Cod. bomb. Εὐμολπος, Θράκης βασιλεὺς, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης, ἀμνυόμενος Ἀθηναίους, ὡς ἡττηθέντος αὐτοῦ τοῦ πατρὸς Ἀθηναίην περὶ τῆς πόλεως κρίσειν, ἐστράτευσεν κατ' αὐτῶν. Μηκνυομένου δὲ τοῦ πολέμου, ἔχρησεν ὁ θεὸς, Ἐρεχθεῖα θυῖσαι τὴν θυγατέρα Ἀγραυλον, καὶ τούτου γενομένου ἔδοξεν Εὐμόλῳ καταλῦσαι τὴν ἔχθραν· διὸ τὸ μὲν γένος αὐτοῦ ἀπ' ἐκείνου κατέστη δικάζειν ἐν Ἐλευσίῃ τὰ περὶ ἀσεβείας καὶ ἀρχερατεύειν, διὸ καὶ Κήρυκας καὶ Εὐμολπίδας ἐνταυθαῖ ἐστιν ἀκούειν, τὸ δὲ τοῦ Ἐρεχθεῖως βασιλεύειν. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ Ἔρσα² καὶ ἡ Πανδρόσα, αἱ τῆς Ἀγραύλου³ ἀδελφαί, συνανεῖλον ἑαυτὰς τῇ ἀδελφῇ· ὄρκω γάρ πρόσθεν ἑαυτὰς κατέλαβον κοινωνεῖν ἐν ἵπασι ταύτῃ.

Ἦνικ' ἂν ὁ καιρὸς κηλοίη] In marg. Bar. 7. γρ. διδῶ. p. 204, D.

Τὴν θυγατέρα] Ap. Mon. et Leid. Ἐργατέρα⁴ p. 205, A. λέγει τὴν Ἀγραυλον, περὶ ἧς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ⁵ παραπροσβείας φησί· καὶ τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὄρκον; Αἱ δὲ ταύτης ἀδελφαί συνανεῖλον ἑαυτὰς⁶ τῇ ἀδελφῇ, ἥτε Ἔρσα καὶ Πανδρόσα, ὄρκω γάρ

1) Demosthenis verba ex ipsa orat. restitui, quam vid. p. 284. ed. Sch., Ap. Mon. sic: ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος δικάζεσθαι, πρὸς Εὐμολπίδας φρ. π. τὸν βασιλέα. — 2) ἡ Ἔρσα, Cod. bomb. Ἔρρη, sed Ἔρσα, quod habet infra Mon. et Leid., et Ἔρρη in usu facere, Ovidius modo Herse, modo Hersa, cf. Berk. ad Steph. Byz. p. 27 seq. — 3) Ἀγραύλου, sic constanter et infra sprogapha, Ἀγραύλη est in sch. ad Lysistr. 440. cf. Intt. ad Hyg. CLXVI. Vales. ad Not. Mauss. mavult Ἀγλαυρος, conf. p. 319. — 4) Θυγατέρα λέγει, forte Θυγατέρα ex Aristidis verbis irrepsit, et sic inchoandum schol.; λέγει τὴν Ἀγο., certe θυγ. deest in Leid. — 5) ἐν τῷ παραπρο., sic utrumq. Ap., Werferus mavult ἐν τῷ περὶ τῆς π. Audio, sed illud non alienum a scholiastarum more, qui Isocratem ἐν τῇ ἀντιδόσει, Demosthenem ἐν τῷ τῆς παραπροσβείας, quin adeo ἐν τῷ παραπροσβείας laudare soleant, schol. plat. p. 10. ed. St., Bekkeri Anecdota, Suid., alii passim. Quin ipse Aristid. t. II, p. 470 ed. Jebb. Apsines rhetor p. 696, 7, 707, 3 ed. Ald. cf. Hessii observ. ad Plut. Timol. p. 19. Demosthenis verba (pag. 112 ed. Sch.) ita leguntur in Apogr. καὶ τῶν τῶν ἐφήβου τῆς Ἀγραύλου ὄρκων, in Leid. ita: καὶ τῶν φηβου τῆς Ἀγραύλου ὄρκων. — 6) ἑαυτὰς, Leid. ἑαυτούς. — 7) Πανδρόσα, Leid. πολυδρόση cf. Creuz. Myth. et Symb. t. II, p. 401 et IV, 367, seqq. Steph. l. l. Πανδρόσος.

ἀλλήλας κατέκλεισαν¹· κοινωνῆσαι² ἐν ἀσασιν
ἑαυταῖς·

ibid. λέγεται γὰρ Ἐρεχθίδης] Ap. Mon. et Leid. Τινὲς³
ἐνόμισαν ὡς ξένου⁴ αὐτὸν μεμνησθαι τοῦ Ἐρεχθίδεω
διὰ τὸ πρὸ αὐτοῦ εἰρημένον· οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ περὶ πολι-
τῶν εἰπῶν ἄνω καὶ περὶ ξένων δύο, τρία ἐπάγει τὰ παραδείγ-
ματα, πολίτην μὲν τὸν Ἐρεχθίδα καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ,
ξένον δὲ τὸν Κόδρον εἰς βασιλείαν ξένον ὄντα οὕτως· Θυ-
μοίτης ἐβασίλευσε τῆς Ἀττικῆς ἐκ Θησεῶς καταγόμενος, ἐφ'
οὗ Βοιωτοὶ Ξάνθου ἡγουμένου αὐτῶν, ἐφιλονείκησαν πρὸς
Ἀθηναίους περὶ χωρίου τινός, καὶ ἔδοξε⁵ τοὺς ἐξ ἑκατέρων
βασιλεῖς μονομαχῆσαι ὁ Θημοίτης δὲ γεγηρακῶς καὶ μὴ δυ-
νάμενος ἀγωνίσασθαι⁶, Μελιάνθῳ τινὶ Μεσηνίῳ⁷,
ἀπογονῷ τοῦ Νέστορος, παρεχώρησε τὴν βασιλείαν ἐπὶ τῶ
μονομαχῆσαι· φανέντος δὲ τοῦ Διονύσου, ἐνεκάλει ὁ Μέ-
λανθος τῷ Ξάνθῳ, ὡς μεθ' ἑτέρου μαχομένῳ· ἐκείνου δὲ
στραφέντος ἐπὶ τῷ ἰδεῖν τὸν μεθ' ἑαυτοῦ, βαλὼν ἠπέτελεν,
ὄψεν τὰ Ἀπατούρια τὴν ἑορτὴν ἄγουσιν Ἀθηναῖοι· τοῦ
δὲ Μελιάνθου πῶς γίνεται Κόδρος. Cod. bomb. Τινὲς⁸
ἐνόμισαν ὡς ξένου αὐτὸν μεμνησθαι τοῦ Ἐρεχθίδεω διὰ τὸ
πρὸ αὐτοῦ εἰρημένον· οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ περὶ πολιτῶν εἰπῶν
ἄνω καὶ ξένων, πρῶτον μὲν περὶ πολιτῶν διέξεισι τοῦ
Ἐρεχθίδεω καὶ τοῦ Λεῷ, εἶτα καὶ περὶ ξένων, τοῦ Κόδρου·
ἔχει γὰρ ὡδε. Θημοίτης⁸ ἐβασίλευσε τῆς Ἀττικῆς ἐκ Θη-
σεῶς καταγόμενος, ἐφ' οὗ Βοιωτοὶ, Ξάνθου ἡγουμένου αὐ-
τῶν ἐφιλονείκησαν πρὸς Ἀθηναίους περὶ χωρίας τινός καὶ
ἔδοξε τοὺς ἐξ ἑκατέρου βασιλεῖς μονομαχῆσαι· ὁ Θημοίτης
γηράσκων καὶ μὴ δυνάμενος μαχέσασθαι, Μελιάνθῳ τινὶ

1) κατέκλεισαν, Leid. κατέκλεισαν (sic). — 2) κοινωνῆσαι, Leid. κοινωνεῖν. — 3) Τινὲς ἐνόμισαν κ. τ. λ. Ap. τινὲς δὲ ἐνόμι- cum uno tenore hoc schol. et ad. τὴν θυγατέρα legerentur. — 4) ὡς ξένου κ. τ. λ., Mon. ὡς ξένους αὐτῶν μ. τοῦ Ἐρεχθίδεω δὲ τὸ κ. τ. λ. In Leidensibus excerptis desunt, quae pergunt: Θημοίτης ἔβασ. — 5) ἔδοξε, sic Leid., Mon. ἔδοξε. — 6) ἀγωνίσασθαι, Leid. ἀγωνίσ. — 7) Μεσηνίῳ, Leid. Μεσσο. — 8) Θημοίτης, bomb. Θυμολίτης constanter, sed vid. schol. plat. p. 48, p. 201. Etym. M. s. v. Κουρεῶτις, schol. ad Aristoph. Ach. 146. Vesp. 1135. Pac. 890. et Creuz. S. et M. t. III, p. 541.

Μεσηνίῳ, ἀπογόνῳ Νέστορος, πατρὶ δὲ Κόδρου παρεχώρησε τῆς βασιλείας ἐπὶ τῷ μονομαχῆσαι· συμμαχοῦντος δὲ Διονύσου τῷ Ξόνθῳ, ἐνεκάλει ὁ Μέλανθος ὡς μεθ' ἑτέρου μαχομένου· στραφέντος ἐκείνου ἐπὶ τῷ ἰδεῖν τὸν μεθ' ἑαυτοῦ, βαλὼν ἀνείλεν· ὅθεν τὰ Ἀπατούρμα τὴν ἑορτὴν ἄγουσιν Ἀθηναῖοι, διότι ἀπατήσας αὐτὸν ἀνείλεν.

Καὶ οὗτος ¹ ἐν τῷ λοιμῷ (Cant. λιμῷ) Apogr. Mon. p. 205, B. Λοιμοῦ ποτε καταλαβόντος τὰς Ἀθήνας, ἔχρησεν ὁ θεὸς μὴ πρότερον ² παύσασθαι τὸ δεινὸν, πρὶν τις τῶν πολιτῶν τὰ ἑαυτοῦ τέκνα ἐπιθῶ πρὸς ἀναίρεσιν. Λεὼς δὲ τις ³ ἔχων τρεῖς θυγατέρας, Φασιδεάν ⁴, Θεοπόμπην, Εὐβούλην, προθύμως ἐπιθέδωκεν, ὅθεν αὐταῖς τὸ ἱερὸν ἀποδομήθη τὸ καλούμενον Λεωκόριον.

Κόδρου μὲν κ. τ. λ.] Apogr. Mon. Τὸν μὲν γὰρ Μέ- p. 206, A. δοντα βασιλεὺς κατέστησε γυλὸν ὄντα καὶ μὴ δυνάμενον τῆς πατρίδος ἐξελεθεῖν ⁵, ὁ δὲ Νηλεὺς τῆς Ἰώνων ⁶ ἡγήσατο ἐν Μιλήτῳ, ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐπειδὴ δὲ ἐτεθνήκει Κόδρος, οἱ τούτου παῖδες τὴν δωρεάν ⁷ ἐκομίσαντο. Cod. bomb. Τὸν γὰρ Μέδοντα βασιλεὺς κατέστησε τῆς πόλεως γυλὸν ὄντα καὶ μὴ δυνάμενον ἐξελεθεῖν· Νηλεὺς δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τῆς Ἰώνων ἀποικίας ἡγήσατο ἐν Μιλήτῳ.

Τῶν δὲ κορῶν ἱερὰ] Supra in Cod. Schell. Τὸ κα- ibid. λούμενον Λεωκόριον.

Τὰ νικήσαντα] Phot. in marg. Δόξαντα καλλίω λεχ- p. 207, A. θῆναι.

Τριῶν ⁸ γὰρ ἐθνῶν] Apogr. Mon. Αὖξει τὸν πό- p. 207, B.

1) Καὶ οὗτος κ. τ. λ. Ad haec idem schol. legitur in Cod. bomb. — 2) μὴ πρότερον κ. τ. λ. ea sic bomb. μὴ παύσασθαι τὸ δεινὸν, πρὶν ἂν τῶν πολιτῶν τις . . . — 3) Λεὼς δὲ τις, bomb. Λεὼς τις. — 4) Φασιδεάν, bomb. Φρασιδέαν (quam nonnulli Πρασιδέαν appellant, Vales. ad Harp. s. v. Λεωκόριον) Θεοπόμπην καὶ Εὐβούλην. — 5) ἐξελεθεῖν, Ap. διεξελεθεῖν. — 6) τῆς Ἰώνων, vel τῶν Ἰώνων, vel τῆς Ἰώνων ἀποικίας, ut est in bomb. — 7) τὴν δωρεάν, Werferus ex Ap. τὴν Δωρεάν, sed: Codro defuncto munus obtinuerunt, forte addendum τὴν ἀρχὴν δ. ἐκ., summum imperium pro munere acceperunt. — 8) Τριῶν γὰρ ἐθνῶν κ. τ. λ. sublin. Valken., neque vero publicavit ad Herod. V, 71, ubi erat hic locus.

λεμον εἰπὼν τριῶν ἐθνῶν τῶν μεγίστων εἰς ἓν γε-
νομένων· ἢ δὲ ἐπὶ πρόθεσις ἀντὶ τῆς κατὰ ἐστίν, ὡς καὶ
παρὰ Δημοσθένει. Ἐν δὲ τῇ μάχῃ ταύτῃ ἤγειτο τοῦ στρα-
τοῦ Δημάρatos, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, λέγει δὲ καὶ ἐν
τῷ¹ πρώτῳ τῶν Λευκτρικῶν τὴν ἱστορίαν· Κύλων δὲ τις
᾽Ολυμπιονίκης καταλαβὼν τὴν ἀκρόπολιν ἐπολιορκεῖτο ὑπὲρ
τῶν Ἀθηναίων· εἶτα χρόνῳ οὗτος μὲν ἔφυγεν, οἱ δὲ πολι-
ορκούμενοι μετὰ σπονδῶν ἤβουλήθησαν κατελθεῖν· κατελ-
θόντας τοὺτους ἐφόνευσαν Ἀθηναῖοι καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη
τὸ γένος τῶν ἑναγῶν, ἐξ ὧν εἰς ἣν καὶ ὁ Κλεισθένης. Μετὰ
τὸ ἐκβληθῆναι τοὺς ἑναγεῖς ἐπιχειροῦντος καὶ τὴν βουλήν
διαφθεῖρειν Κλεομένους, ἐξέβαλον τοῦτον Ἀθηναῖοι· ὀρ-
γισθεὶς ἐκεῖνος στρατεύεται κατὰ Ἀθηναίων μετὰ Δημάρ-
του, Λακεδαιμονίους συμμάχους προσειληφώς, Βοιωτοὺς,
Εὐβοέας, Κορινθίους· εἶτα οἱ Κορινθιοὶ, ὡς ἄτε δὴ
εὐσεβεῖς, ἤρξαντο ἀναβύλλεσθαι τὴν συμμαχίαν, φάσκον-
τες μὴδὲν ἡδικῆσθαι ὑπὲρ Ἀθηναίων. Λεγόντων τούτων
ταῦτα καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι, οἱ μὲν ἐπείθοντο, οἱ
δ' οὐ, καὶ ὁ Δημάρτος δὲ τῶν μὴ βουλομένων πολε-
μεῖν τοῖς Ἀθηναίοις ἐτύγχανε. Τέλος γοῦν στασιαζόν-
των τῶν συμμάχων, οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἀνεχώρησαν,
οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τῶν μὲν Λακεδαιμονίων ἐφείσαντο ὡς μὴ
συγγωρησάντων γενέσθαι τὸν πόλεμον, τοὺς δὲ Εὐβοέας καὶ
Βοιωτοὺς ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κατήγονισαντο· διὸ² καὶ οἱ
Λακεδαιμόνιοι ἐπολέμησαν τοὺς δώδεκα βασιλεῖς. Cod.
bomb. . . . Ἔστι³ δὲ αὕτη Ἐπιχειροῦντος τὴν βουλήν
διαφθεῖρειν⁴ Κλεομένους⁵, ἐξήλασαν τοῦτον Ἀθη-
ναῖοι· ὀργισθεὶς ἐκεῖνος στρατεύεται κατὰ Ἀθηναίων, Λα-
κεδαιμονίους συμμάχους προσειληφώς, ὧν ἦρχε Δημάρτος,

1) ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Λευκτρικῶν, p. 121, ed. Steph. — 2) διὰ
καὶ οἱ x. τ. λ. ea quae sibi velint, nescio. — 3) Ἔστι δὲ αὕτη,
et puncta, quae praemittuntur, et vocula αὕτη satis arguunt,
una cum plurimis excidisse vocem ἱστορία, quae supra legitur in
Apogr.; demtis et capite et calce nil nisi truncus restitit. —
4) διαφθεῖρειν hoc loco non est corrumpere, sed dissol-
vere, καταλύειν, qua voce utitur hac in re Herod. V, 72. —
5) Κλεομένους, bomb. Κλεισθένους, vid. Herod. l. l.

καὶ Εὐβοέας· εἶτα οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἀναβαλλόμενοι τὴν
 συμμαχίαν ἀνεχώρησαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ
 τῶν μὲν Βοιωτῶν συμβαλόντες ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐκράτησαν,
 πρὸς δὲ τὴν Εὐβοίαν στρατὸν πέμψαντες τοὺς τε Εὐβοέας
 κατεστρέψαντο καὶ τικεῖνη κατωκράτος διέφθειραν. . . .

Ἐπιθεμένων 1] Arog. Mon. et Leid. Ἰππάρχου,
 τοῦ Πεισιστράτου υἱοῦ, τελευτήσαντος ὁ ἀδελφὸς τούτου
 Ἰππίας, ὁμῶς ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων· μὴ φέροντες τούτου
 τὴν βίαν οἱ Ἀλκμαιωνίδαι ἐξῆλθον ἐκ τῆς Ἀττικῆς, ὧν εἷς
 ἦν καὶ Κλεισθένης, ὃς τὴν Πυθίαν, τουτέστιν, τὴν ἐν
 Δελφοῖς ἱερεῖαν, παρκαλεῖ ἐπὶ τῷ χρῆσθαι τοῖς Λακεδαιμο-
 νίοις, βοηθῆσαι ταῖς Ἀθήναις, πολέμων 5 (sic) τοῖς
 τυράννοις. λαβόντες τοίνυν τὸν χρησμὸν Λακεδαιμόνιοι
 ἀπέστειλαν κατὰ τῶν τυράννων δευτέραν βοηθείαν μετὰ
 Κλεομένους ἄρχοντας, ὃς συμβαλὼν νικᾷ τοὺς περὶ Ἰππίαν.
 Κατ' ἐκεῖνον τοίνυν καιροῦ ἀντεπολιτεύοντο ἀλλήλοισι Κλεισ-
 θένης, ὁ Ἀλκμαιωνίδης, καὶ Ἰσαγόρας, ὃς μετεκαλέ-
 σατο 4 Κλεομένην πρὸς συμμαχίαν κατὰ Κλεισθέτους, καὶ
 γὰρ ἐτύγγανε μοιχεύων τὴν τοῦ Ἰσαγόρου ὁ Κλεομένης·
 βουλόμενος οὖν ἐκβάλλειν τὸν Κλεισθένην ἀπὸ τῆς πόλεως
 ὁ Κλεομένης, ἀναγορεύει πάντας τοὺς ἐναγεῖς ἐκβληθῆναι
 τῆς πόλεως, οἵτινες τούτῳ τῷ τρόπῳ ἦσαν ἐναγεῖς, ὧ ἀνω-
 τέρω εἰρήκαμεν τῷ 5 τοῦ Κύλωνος.

ibid.

Τὸ μὲν αὐτῷ φυγῆς 1] Arog. Mon. et Leid. Τὸν
 πόλεμον λέγει, ὃν Ἡρόδοτος ἱστορεῖ πρὸ τοῦ Μηδικοῦ γε-
 νόμενον· ἡ δὲ ἱστορία αὐτή. Πελοποννήσιοι καὶ Εὐβοεῖς καὶ
 Βοιωτοὶ κατὰ Ἀθηναίων ἐστρατεύσαντο· οἱ δὲ Κορίνθιοι

ibid.

1) Ἐπιθεμένων subl. Valken. et principium hujus schol. ex
 Leid. in vulg. edidit ad Herod. V, 63. usque ad ταῖς Ἀθήναις,
 quibus quae adduntur praetermissa a Valk. innuit Creuz. melet. I.
 p. 65. — 2) τουτέστιν τὴν ἐν Δελφ. κ. τ. λ. sequutus sum Valk.
 l. l. de confusis ἀδελφοῖς et ἐν Δελφοῖς vid. Valk. et Wessel.
 ad V, 72. et Viros d. ad Greg. Cor. p. 344. Werf. ἐν Δελφοῖς,
 τὴν forte ab τῷ, in quam syllabam exit τουτέστιν, absorptum. —
 3) πολέμων, vel πολεμοῦντας vel καὶ πολεμῆν, πόλεμῳ nimis du-
 rum. — 4) μετεκαλέσατο, Mon. κατεκαλέσατο. — 5) τῷ τοῦ Κί-
 λωνος, a nescio quo adjecta forte.

ἄδικον τὸ πρᾶγμα νομίσαντες ἔπεισαν Λακεδαιμονίους καὶ ἀνεχώρησαν· φυγὴν ὅν ἀνακαλεῖ τὴν ἀναχώρησιν.

- p. 207, C. Βοιωτοὶ δὲ] Apogr. Mon. et Leid. Ὁ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πέμπτῃ βίβλῳ μετὰ τὸ διηγήσασθαι τὰ κατὰ² τὸν Κλεισθένην καὶ ὅτι ὑπὸ Κλεομένους ἐξηλάθη, ἐπιφέρει ὅπως ἐντυπαρωταξαμένων Ἀθηναίων Λωριεῖς μὲν ἀνεχώρησαν, οὐ δίκαια γνόντες ποιεῖν, Ἀθηναῖοι δὲ Βοιωτοῖς ἐπελθόντες ὅπως αὐτοὺς νικήσαντες καὶ ὁποίας ἀπαιτήσαντες δίκας, καὶ Χαλκιδικίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἀνέδησάν τε τὰς πέδας ἐν τῇ ἄκροπόλει αἰς τοὺς αἰχμαλώτους ἔδησαν, καὶ χαλκοῦν τέθριππον ἀπότισιν τῶν λύτρων.
- p. 208, A. Τὸ μὲν] Apud Phot. in m. Τὸ Ἑλληνικόν.
 ibid. Τὸ δὲ] Ibid. Τὸ βαρβαρικόν
- p. 208, B. Καθάπερ τοὺς εἰωθότας] In marg. Schell. Τὰ Ὀλύμπια, τὰ Πύθια.
- p. 208, C. Οἱ ὕστερον διαβάντες εἰς Ἀσίαν] Apogr. Mon. Εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους αἰνίττεται νικήσαντες γὰρ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον, καὶ τῆς Ἀσίας ἡβουλήθησαν κρατῆσαι, ὡς³ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγόρα εἶπε. In marg. Schell. Λακεδαιμόνιοι νικήσαντες πελοποννησιακὸν πόλεμον ἡβουλήθησαν κρατῆσαι καὶ τῆς Ἀσίας.
- p. 209, A. Τέως⁴ δὲ ἐν Βαβυλῶνος τάξει] Cod. bomb. Τὴν τεῖχην γὰρ αὐτῆς πρὸς ἐκπληξιν ἔγει, οὐ μόνον τοὺς θεωμένους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας, ὡπερ καὶ τὰ ἐν Ἰνδοῖς θεάματα, ἑλέφαντες καὶ μύρμηκες καὶ ὅσα τοιοῦτότροπα.
- p. 211, A. Τῷ διαφθεῖραι τοὺς ἀγγέλους] In marg. Schell. Ἐμ-

1) φυγὴν ὅν κ. τ. λ. desunt in Leid. excerptis. — 2) τὰ κατὰ τὸν Κλ., Leid. τὰ μετὰ τ. Κλ. Reliqua inde ab καὶ Χαλκιδικίας κ. τ. λ. publicavit Valk. ad Herodot. V, 77. pro τοὺς παῖδας corrigens πέδας (in excerptis Leid. autem diserte legitur πέδας), pro χαλκίς τεθρίππων, quod est in utroque Apogr., χαλκοῦν τέθριππον. In Apogr. Mon. punctum post ἡμέρας abest. — 3) ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγ., p. 534. ed L. Ceterum idem schol. legitur in bomb., qui pro εἶπε exhibet φησί. Subl. Valken. — 4) Τέως δὲ ἐν Βαβ. τ., quae statim adjiciuntur, τῶν ἐν Ἰνδοῖς, ea Valk. sublin.

βαλόντες γὰρ εἰς φρέαρ κατέκωσαν, δόντες αὐτοῖς ὕδαρ καὶ γῆν.

Τῷ δ' ἐρμηνεύσαντι] *Apogr. Mon.* Οὗτος ὁ ἐρμη- p. 211, B. νεύς Σάμιος ἦν, ἄποικος δὲ τῆς πόλεως, τὴν Περσίδα γλῶσσαν ἐπιστάμενος· τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι τὸ μὲν κύριον ὄνομα ἐκαλεῖτο Μῦς, τὸ δὲ ἔθνικόν ἑ Σάμιος. *Cod. bomb.* Οὗτος ὁ ἐρμηνεύς Μῦς μὲν ἐκαλεῖτο, ἐν Σάμῳ δὲ κατέκει· ἄποικον δὲ τοῦτον λέγει ἢ ὅτι⁵ τὸ ἀνεκαθεῖν Ἀθηναῖος ὡν ἐλθὼν εἰς Σάμον κατέκωσεν ἢ ὅτι οἱ Σάμιοι ἐξ Ἀθηναίων ἀπωκίσθησαν· ἠπίστατο δὲ τὴν Ἑλλάδα γλῶτταν καὶ τὴν Περσίδα, διὸ καὶ Δαρεῖος ἄκοντα τοῦτον μετὰ τῶν κηρύκων Ἀθήναζε ἔπεμψεν. *In marg. Schell.* Τὸν ἐρμηνεῖα οἱ μὲν καλοῦσι Μῦν, οἱ δὲ Σάμιον. *Penes Phot.*⁴ Ὁ ἐρμηνεύς ὁ ἀναιρεθεὶς Σάμιος ἦν τὸ γένος, τοῦτομα⁵ (δὲ) Μῦς.

Διὰ χειροτονίαν] *Supra in Schell.* Διάσκεψιν⁶. *ibid.*

Ὁ δ' τὸ διαλλάττον] *Cod. bomb.* Οἱ μὲν τῶν ἰστο- p. 212, A. ρικῶν μ' μυριάδας εἶναι τὸν Δαρείου φασὶ στρατὸν, οἱ δὲ μὲν λέγει οὖν τὴν τοιαύτην διαφορὰν μέγιστον ὅρον σιόλου, οὐ γὰρ ὀλίγος στρατός αἱ ἐξ μυριάδες. Ἀθηναῖοι δὲ πρὸς τοσοῦτον πλῆθος χιλίους μόνους ἔπεμψαν, ἐπιστήσαντες αὐτοῖς στρατηγούς Πολύζηλον⁸, Καλλιμάχον, Κυναίγειρον, Μιλτιάδην καὶ ἑτέρους σί· γενομένης δὲ τῆς παρατάξεως, Πολύζηλος μὲν ὡς ἄνθρωπον φαντασίαν⁹ θεα-

1) Τῷ δ' ἐρμηνεύσαντι κ. τ. λ. Werferus ita: Schol. ad οὐ-
τος ὁ ἐρμηνεύς, quae cum Aristidis non essent, ipsi scholio
praefixi, eo magis, quod ab iisdem inchoaret *Cod. bomb.* —
2) τὸ δὲ ἔθνικόν, *Apogr. ἔθνικός.* — 3) ἢ ὅτι κ. τ. λ., *Cod. b.*
sic: ἢ ἢ ὅτι κ. τ. λ. — 4) scholion penes Phot. adscribitur ad
ἐρμηνεῖα τῆ φάσει, quae item sublin. Valken., ego illuc retuli. —
5) τοῦτομα (δὲ) Μῦς, δὲ in Phot. insertum, de nomine hujus in-
terpretis Samii vide Wessel. ad Herod., VIII 133. — 6) Διά-
σκεψιν, f. διὰ σκέψιν. — 7) οὐ τὸ δ., subl. Valk., Werferus ad-
scripsit hoc schol. ad δίδωσι πλῆθος τῆς στρατιᾶς. — 8) Valken.
ad Herod. VI, 114. » de Callimacho non nominato vide Aristid.
Panath. I, 216, schol. ibi mscr. et Cynaegiri facinus enarrat
et Callimacho quid cveniret. « Vide *ibid.* Virum doctiss. de Πο-
λύζηλῳ, qui in Herodoto audit Ἐπιζήλος. — 9) φαντασίαν, *Cod.*
φαντάσαν, Werfero dubitandi signum adpingente, f. φάντασμα.

σάμενος τὴν ὄρασιw ἀπέβαλε καὶ τυφλὸς ὦν ἀνείλεν ὀκτὶ καὶ τεσσαράκοντα· Κυναίγειρος δὲ περσικὴν ναῦν κατασχὼν ἐχειροκοπήθη, εἶτα πάλιν κατασχὼν τοῖς ὁδοῦσιν ἀφῆρέθη τὴν κεφαλὴν· Καλλιμαχος δὲ πολλοῖς πεπαρμένους βέλεσι καὶ νεκρὸς ἴστατο, ὅθεν πρὸς τοὺτους ὑπὸ Παντελείου¹ τοιαῦδε γεγράφθαι λέγεται·

Ἦ κενεὺ καμάτοιο καὶ ἀπρήκτου πολέμοιο·

Ἡμετέρῳ βασιλῆϊ τί λέξομεν ἀντιώσαντες;

Ἦ βασιλεῦ, τί μ' ἐπεμπες ἐπ' ἀθανάτους πολεμιστάς;
Βάλλομεν, οὐ πίπτουσι· τιτρώσκομεν, οὐ φοβέονται·
Μοῦνος ἀνῆρ σύλησεν ὅλον στρατόν· ἐν δ' ἄρα μέσσω
Αἱματόεις ἔστηκε σιθηρειαῖς ὑπὸ ῥίξαις
Αἱματόεις ἔστηκεν ἀτειρέος Ἄρεος εἰκῶν².

Κοῦκί³ θέλει πεσέειν, τάχα δ' ἔρχεται ἐνδοθι νηῶν
Λῦε, κυβερνήτα, νέκυος προφύγωμεν⁴ ἀπειλάς.

Ἰστέον δὲ, ὅτι δέκα ὄντες, ὡς ἔφαμεν⁵, οἱ στρατηγοὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν⁶ εἰς ἕκαστος ἐστρατήγει· ἐλαχεν οὖν, ὅτε ἡ τροπὴ τῶν βαρβάρων ἐγένετο, Μιλτιάδης στρατηγῶν καὶ διὰ τοῦτο τὸ πᾶν τῆς νίκης εἰς μόνον τοῦτον στρατηγῶν ἀνετέθη.

p. 212, C. Ἀποστεραῶντες] Arogr. Mon. Ὡς⁷ καὶ Ὅμηρος·

Ἴπποι γὰρ με παρήϊξαν. . . .

p. 213, B. Ἐκ τοῦ⁸ πελάγους] Arogr. Mon. Ἦ διὰ τὸν λοιμὸν, ὃν φησι Θουκυδίδης⁹ διὰ τοῦ πελάγους ἐκπεσεῖν πρῶτον εἰς τὸν Πειραῖα.

p. 213, C. Πόμπην ἀγούση] In marg. Schell. Ἐν γὰρ ταῖς πα-

1) Παντελείου, in Brunckii Anal. t. II, p. 404. est Παντελείου. In Anal. l. l. vers. 6 et 7. ita leguntur:

Αἱματόεις ἔστηκεν ἀτειρέος Ἄρεος εἰκῶν·

Δένδρον δ' ὡς ἔστηκε σιθηρειαῖς ὑπὸ ῥίξαις.

2) εἰκῶν, Cod. εἰκων. — 3) Κοῦκί θέλει, apud Br. Κοῦκ ἐθέλει. — 4) προφύγωμεν, Cod. προσφύγωμεν. — 5) ὡς ἔφαμεν, Cod. ἔφημεν. — 6) καθ' ἑκάστην, Cod. καθ' ἑκάστην. — 7) ὡς καὶ Ὅμηρος, Iliad. XI, 615. Arographum, veluti clausulam hexametri sic exhibet: παρήϊξαν δέ με Ἴπποι. Valken. sublineavit vocem ἱππηρχῶντες, quae proxime praecedat. — 8) Ἐκ τοῦ πελάγους, sublia Valken. — 9) Θουκυδίδης, II, 48.

κηγύρεσιν ἕκαστος τῶν στρατιωτῶν τὸ εἶδ' ¹ (sic? f. ἑόρτιον)
φορῶν σχῆμα ἐπόμπευσεν.

'*Ἀνέωγε*'] In marg. Schell. "Ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς p. 213, D.
ἐφόδοις τῶν πολεμίων κλείειν τὰ ἱερά.

'*Ἰερέων γένη*] Ibid. *Κήρυκας καὶ Εὐμολπίδας αἰνίτ-* ibid.
τεται.

Διεπρεσβεύετο ² πρὸς τοὺς θεοὺς] Ibid. *Τὰς ἀρ-* ibid.
χὰς πρεσβείαν ἐκάλουν, ὡς πρὸς ὁμοίους.

'*Ἀρχαῖον τρόπον*] Ibid. "Ὀν Ὀμηρος καὶ οἱ κατ' ἐκεί-

νον ἐποίουν. *Καλοῦσα*] Cod. Schell. *Τοὺς θεοὺς.* p. 214, A.

'*Ἐπειτα* ⁴ *κρείττους*] Arogr. Mon. *Τοῦτο εἶπεν, p. 214, B.*
ἐπειδὴ εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι περὶ μὲν τὰς ἀρχὰς ὄξειε εἶναι,
πρὸς δὲ τὸ τέλος ἀμβλύτεροι, καὶ ὁ Θουκυδίδης ⁵ ἀρχό-
μειοι γὰρ ἅπαντες δξύτερον ἀντιλαμβάνονται.

Τῶν ἄλλων ⁶ *ἐφορκίων*] Arogr. Mon. *Κατεχορήσατο* ibid.
ἐφορκίων εἰπῶν ἐπὶ γῆς· κυρίως γὰρ ἐφόρκια καλοῦνται
τὰ μικρὰ σκαφίδια τὰ ἐφελκίμενα τοῖς μεγάλοις πλοίοις.

Χρείας] Arogr. Mon. *Ὀῖον ἵππων, καμήλων, ψυ-* p. 214, C.
χωγωγίας δὲ, κυνῶν Ἰνδικῶν καὶ ὀρνέων, τῶν τοιούτων.

'*Περβαλόντες*'] Arogr. Mon. *Παρὰ τοὺς πολε-* ibid.
μίους ἐλθόντες.

'*Περρηφανία*] Arogr. Mon. *Ὁ μὲν Πλάτων τὸ τῆς* ibid.
ὑπερρηφανίας καὶ ἐπὶ καλοῦ λαμβάνει, σημαίνων τὸ μέγε-

1) τὸ εἶδ', repraesentavi Codicis scripturam, in qua forte
latet τὸ δῖόν. — 2) *Ἀνέωγε*, sic Schell. et Thom. Mag. p. 71.,
ad quem loc. Clarissimus Ōudendorpius ab editore anglico inepte
ἀνέωγε expressum ait. Sublin. Valk. — 3) *Διεπρεσβεύετο*, subl. Valk.
4) *Ἐπειτα κρείττους*, sublin. Valk. atque idem schol. legitur in
bomb., ubi omittitur οἱ ante ἄνθρωποι, εἶναι ὄξειε pro ὄξειε εἶναι
legitur et ὥσπερ φησὶ ὁ Θουκυδίδης. — 5) Thucydidis locus non
praesto erat, neque continetur in collectione sententiarum polit.
et moral., quam priori suae editionis volumini inseruit praestan-
tissimus Em. Porro; a lectore me edoctum velim. — 6) τῶν
ἄλλων ἐφορκίων x. τ. λ. significat scholion Creuzerus V. D. ad
Plotin. p. 252. ubi alterum scholion, multo hoc locupletius, ad
Platon. orat. editum est. — 7) *Περβαλόντες*, quae ad h. v. le-
gantur, adprime adposita erant ad proxime praecedentia, sic
fere: ὀρνέων, τῶν τοιούτων ὑπερβαλόντες παρὰ x. τ. λ.

δος. Coll. Nov. Ἡ περιφάνεια, in marg. γρ. ὑπερηφανία.

- p. 215, C. Παιῶνος¹ (sic Jebb., al. Παιᾶνος) Cod. bomb. Οὐ μόνον ὁ ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενος πρὸς Ἀπόλλωνι ὕμνος παιῶν λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς πᾶς ὁ πρὸς Θεοῦς ὕμνος καὶ ὁ πρὸς ἀνθρώπους· τινὲς δὲ καὶ ἄσμα πολεμικὸν ἐντυθῆ φασὶ τὸν παιῶνα νοεῖσθαι· εὐρηται δὲ οὐ μόνον παιῶν, παιάνος, ἀλλὰ καὶ παιῶν, παιῶνος.
- p. 216, A. Θεόντες²] Arogr. Mon. Καὶ Ὅμηρος
Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης.
- ibid. Τάξεις ἐξῥώγεσαν] Arogr. Mon. Τουτέστι συνεπλέκοντο καὶ συνέβυλλον· καὶ³ ὁ Θουκυδίδης, οὐ μέντοι ὄγε πόλεμός πω ξυνεξῥώγει· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ συνήπτο.
- ibid. Νῆες⁴ εἴλκοντο] Arogr. Mon. Ἀηλοῖ τὸν Κυναίγειρον, ὃς φεύγουσαν κατέσχε τὴν Δάτιδος ναῦν καὶ ἀποβαλὰν⁵ τὴν δεξιάν ἤπτετο τῇ εὐωνύμῳ καὶ πάλιν καὶ αὐτῆς ἀφαιρέθεις κατέσχε τῷ στόματι, ἕως ἀπετμήθη καὶ τὸν τράχηλον. Cod. bomb. Τὸ νῆες εἴλκοντο λέγει διὰ τὸν Κυναίγειρον· οἶτος γὰρ ἀγομένην τὴν Δάτιος⁶ ναῦν κατασχὼν ἐχειροκοπήθη, ὡς πρόσθεν⁷ ἔφαμεν. Τὸ δὲ χορεία Πανὸς κ. τ. λ. vide infra.
- ibid. Χορεία Πανὸς] Arogr. Mon. et Leid. Ζητεῖται⁸,

1) Παιῶνος, sic bomb., Ap. παιᾶνος, (unde expressit Werf., apponens scholion, quod pertinet ad Θεόντες, vide paullo infra), utrumque Schell., qui ab ead. man. παιῶνες (sic). Cfr. in eam rem Thom. Mag. p. 670. qui ipsum hunc Aristidis l. laudat, ibique intt.; his adde schol. ad Eurip. Phoen. 1109, qui nostro hoc loco legit παιῶνος, ibiq. Valk. et eund. ad Hippol. 1372, Rubnk. ad Tim. p. 202, nec non schol. ad Thucyd. I, 50 ibiq. Intt., qui si vera tradidit cum dicit priorem cantum bellicum ἀπο Ἀρῆως ἄρξασθαι, alterum demum ἀπὸ Ἀπόλλωνος, sequitur, ut Canterus male verterit: et amico orsi Apolline. — 2) Θεόντες, huc referendus Homeri ex Iliad. V, 85 versiculus, non ad παιῶνα, ut fecit Werferus. — 3) καὶ ὁ Θουκυδίδης, I, 66. Arogr. συνεξῥώγει, reliqua sine div. Subl. Valken. — 4) Νῆες εἴλκοντο subl. Valk. — 5) ἀποβαλὰν Arogr. ἐπιβαλὼν. — 6) Δάτιος, sic bomb., cujus in vicem nolui substituere Δάτιδος. — 7) πρόσθεν ἔφαμεν, bomb. ὀπισθεν ἔφημεν. — 8) Utrumque Arogr. ita: ζητεῖται διατ (Mon. διὰ τλ) μὴ εἶπε ἄλλου Θεοῦ χορείαν λεγομένην· ὅτι ἐμμοῦντο τὸν Πᾶνα sic Leid., Mon. πάντα) χορεῖοντα·

διατῆ μὴ εἶπε ἄλλον θεοῦ χορείαν; λέγομεν, ἢ ὅτι ἐμμοῦν-
το τὸν Πᾶνα χορεύοντα, ἢ διότι καὶ ὁ Πᾶν αὐτοῖς συν-
επολέμησε, οἷονεὶ καὶ ὁ Πᾶν ἐχόρευε· λέγεται γὰρ ὅτι ἐπι-
όντων τῶν Περσῶν ἐπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς Λακεδαιμο-
νίους Φιλιππίδην τὸν ἡμεροδρόμον· ἐν Ἀρκαδίᾳ δὲ ἐν
Παρθενίῳ ὄρει ὁ Πᾶν συναντήσας αὐτῷ εἶπεν, ὅτι τῆ μά-
χη παρέσομαι· εἶπε δὲ Ἀθηναῖοις τιμᾶν με. Λακεδαιμό-
νιοι μὲν οὖν, οὐκ ἦλθον διὰ τὴν πανσέληνον, μόνοι δὲ
Ἀθηναῖοι μετ' ὀλίγων Πλαταιῶν² συνέβαλλον. Cod. bomb.
exposito Cynaegiri facinore, (vide supra) ita pergit:
Τὸ δὲ χορεία Πανὸς νοητέον, ἢ διότι καὶ ὁ Πᾶν αὐ-
τοῖς συνεμάχε· φασὶ γὰρ ἐπιόντων τῶν Περσῶν πέμψαι
τοὺς Ἀθηναίους πρὸς Λακεδαιμονίους Φιλιππίδην τὸν ἡμε-
ροδρόμον· ἐν Ἀρκαδίᾳ δὲ ἐν τῷ παρθενίῳ ὄρει συναντήσας
αὐτῷ ὁ Πᾶν εἶπεν· ὅτι τῆ μάχῃ παρέσομαι· εἶπε δὲ Ἀθη-
ναῖοις τιμᾶν με³· ἢ ὅτι ταύτην τέρψιν εἶχον τοὺς βαρ-
βάρους φονευόντες, οἷα ἐστὶν ὅποτε ὁ Πᾶν χορεύει· Λακε-
δαιμόνιοι μὲν οὖν οὐκ ἦλθον διὰ τὴν πανσέληνον, μόνοι δὲ
Ἀθηναῖοι μετ' ὀλίγων Πλαταιῶν συνέβαλον.

Τὰ ποιούμενα] In marg. Schell. Τὰ γινόμενα.

ibid.

Καὶ τρόπαια⁴] Cod. bomb. Μέγιστον λίθον ἐν p. 216, B.
ταῖς αὐτῶν ναυσὶν οἱ Πέρσαι ἐκ Σούσων ἔφερον, ἵνα τρό-
παιον ἐγείρωσι κατ' Ἀθηναίων⁵, ὁμολογουμένην τὴν νίκην
ἐλπίζοντες, ὃν Ἀθηναῖοι λαβόντες Νεμέσως ἄγαλμα ἐν
Μαραθῶνι ἔστησαν εἰς ἔλεγχον καὶ μέμνην τῶν βαρβάρων.

ἴτοι ὅτι καὶ ὁ Πᾶν (sic Leid., Mon. ὁ πάντα) αὐτοῖς συνεπολέμη
(sic Leid. Mon. συνεπολέμησε, in Leid. f. συνεπολέμει), οἷονεὶ καὶ ὁ
Πᾶν (sic Leid., Mon. recte ὁ Πᾶν, de quibus confusis vid. d'Orvill.
vann. crit. p. 51. seqq.) ἐχόρευε. Post ἐχόρευε desinunt excerpta
Leidensia, quibus haec addidit Cruzerus V. D. Sequitur historia
de Philippide cursore, cui Pan dixerit se in pugna Plataeensi opi-
tularum Atheniensibus. — 1) εἶπε, Progr. εἶπε, sed εἶπε jam
dedum est, ex quo edidit Valken. ad Herod. VI, 105. Φιλιππίδην
nostri constanter, non Φειδικπίδην, quae vox, etsi sana per se,
forte exstitit ex jotacismo et confusis litteris Δ et Λ., cf. Wes-
seling. l. l. — 2) Πλαταιῶν, Ap. Πλαταίων. — 3) τιμᾶν με· ἢ
κ. τ. λ. bomb. τιμᾶν με, καὶ κ. τ. λ. Possis item ἢ καὶ ὅτι, si
magis credideris ἢ latere in με. — 4) καὶ τρόπαια, subl. Valk. —
5) κατ' Ἀθην., post vocem Ἀθηναίων immisi virgulam, quae de-
erat in Cod., referendum ad ea, quae praecedunt.

- p. 216, C. Ἦρκουν ἐν νοτίῳ] Apogr. Mon. Ἀντι τοῦ ἐν διύρῳ, ὃ ἐστὶν ὑδατώδει· καὶ ὁ Θουκυδίδης· ὁπότε χειμῶν εἶη νοτερός, ἀντι τοῦ διύρῳ καὶ ὑδατώδης. Cod. Schell. Ἐν διύρῳ, ὑδατώδει· καὶ ὁ Θουκυδίδης· ὁπότε χειμῶν εἶη νοτερός.
- p. 217, C. Ὡσπερ ἐλευθέριον τοῖς Ἕλλησιν] In marg. Photii: Ἐλευσίνα τοῖς ἄλλοις, forte varia lectio.
- ibid. Κατὰ γένος] Supra in Schell. Καθόλου.
- ibid. Νεανικώτερον] In marg. Schell. Τολμηρότερον.
- p. 218, A. Ἀντι κρηπίδος¹ (Jebb. κρηπῆδος, per tyrothetæ orpinor errorem)] Apogr. Mon. Ἀντι ἀρχῆς καὶ ῥίξης, ὅτι δὲ βαρβύρων καταφρονεῖν.
- Ἀκμῶς ἐστακυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
Ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ἑυσάμενοι.
Παῖδες Ἀθηναίων, Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες,
Ἦρκεσαν ἀργαλίην πατριδί δουλοσύνην.
- ibid. Προτελεσθεῖσα] In marg. Schell. γρ. προτεθεῖσα.
- p. 218, B. Οὕτω² διήνεγκεν] Ap. Mon. Ἀντι τοῦ ἦνυσε³,
Θουκυδίδης· ὡς⁴ δὲ εἰπεῖν, τὸν πόλεμον διέφερον....
- ibid. Παραιτησάμενον] Supra in Schell. Ἐξιλεωσάμενον.
- p. 218, C. Οἶμαι⁵ μὲν οὖν] Apogr. Mon. Ἐντεῦθεν ἀρχεται τῆς ἀνακεφαλαιώσεως τῶν εἰρημέτων, ἢ τις⁶ τυγχάνει μερικὴ κατὰ μίμησιν Δημοσθένους· καὶ γὰρ κἀκεῖνος ἐν τῷ περὶ παραπροσβείας διὰ τὸ μῆκος τοῦ λόγου κατὰ μέρος μερικὴν ποιεῖται ἀνακεφαλαιώσιν, ἀναμνήσκων συντόμως τῶν

1) ὑδατώδει Apogr. ὑλατώδει, Thucydides locus rectius laudatur, quam supra, ad 167, B. Sublin. Valken. Ἦρκουν ἐν νοτίῳ. — 2) Ἀντι κρηπῆδος, sublin. Valk., sed non memorat ad Herod. VI, 11. sunt autem duo epigrammata, cf. Gaisf. in poet. minorr. t. I, p. 371, unde recepi doricum δουλοσύνην pro δουλοσύνην, quod erat in Apogr. Excidit forte post priores duo versiculos vocula Καὶ, quae alibi inseritur. — 3) ἦνυσε, sublin. Valk. — 4) ἦνυσε, Apogr. ἦρησε. — 5) ὡς δὲ εἰπεῖν, locus corruptus legitur, f. ὡς δὴ εἰπὼν vel ὅς δὲ εἶπεν, is vero dixit, id quod plus semel noster occupavit. — Thucydides autem passim hac ῥήσει usus est, cf. Intt. ad I, 11. Duk. ad VI, 54. — 6) Οἶμαι μὲν οὖν, sublin. Valken. — 7) ἢ τις, Apogr. εἶ τις.

ειρημένων τὸν ἀκροατῆν. Cod. bomb. Τὸ μὲν ἐνταῦθα¹ πρὸς τὸ οὐ μὴν (p. 219, B.) ἔχει τὴν ἀπόδοσιν· ἐπεὶ δὲ μέλλει τῆς ἐν Σαλαμίτι ναυμαχίας ἀρξέσθαι, προοιμιάζεται. Ποιεῖται δὲ μερικὴν ἀνυκαφαλαίωσιν ζήλω Δημοσθενικῷ· ἐκεῖνος γὰρ ἐν ἄλλοις πολλοῖς καὶ ἐν τῷ² παραπροσβείας οὕτω ποιῶ. In marg. Schell. Ἀνυκαφαλαίωσις ἐν ἐπιτόμῳ.

Βίου χρῆσιν] Supra in Schell. Τὺς τέχνας. p. 218, D.

Τῶν³ ἐν τῇ ὑπερορίῳ] In marg. Schell. Τῶν Ἴων p. 219, A. των, ὅτι δι' αὐτοὺς ἐνέπρησαν τὰς Σάρδεσις.

Τῆς ἀρχαίας⁴ Ἑλλάδος] Ibid. Ἐπιθετὴν τῶν Ἑλλίδου καλεῖ τὴν Ἰονίαν, διὰ τοῦτο εἶπε τὴν ἀρχαίαν. ibid.

Τὸ γινόμενον πεπλ.] Supra in Cod. Schell. Τὸ p. 219, B. ὀφειλόμενον συμ (i. e. συμπεπληρόως).

Προεληλύθει⁵] Ibid. Ἡϋξήθη (sic). ibid.

Ταῦτα] Ibid. Ὑστερον.

Ὅσῳ — ἐξήτασται] In marg. Schell. Ἡ ἐμοὶ ἢ τῇ p. 219, C. πόλει, δοκεῖ γὰρ φιλοτιμότερον ἐκθῆναι τὸν τοῦ Ξέρξου πόλεμον.

Ἄτοπον] Phot. in marg. Παράδοξον. ibid.

Τοῦ κρείττονος] In Schell. supra: Τῆς ὑπερβολῆς. p. 220, B.

Ἐβρισε] Ibid. Ἐπλεονέκτησε. ibid.

Ἐργῳ] Ibid. Ἐθῆλγησε. p. 220, C.

Διοσημείας] Cod. bomb. Εἰπὼν διοσημείας μετ' ὀλίγον ἀπαριθμῶν ταύτας, ὅταν λέγῃ⁶ ποίαν γὰρ κυμάτων ἐπιρροὴν ἢ τίνας σκηπτοὺς καὶ τᾶλλα πάντα γὰρ ταῦτα ὅταν γίνηται, σημεία τοῖς ἀνθρώποις παρά Διὸς γίγνεται· τὸ δὲ ὅτι αὐτοῦ βεβαίως ἐστὶν ἡ γῆ, ὥσπερ

1) τὸ μὲν ἐνταῦθα, f. τὸ μὲν ἐνταῦθεν. — 2) ἐν τῷ παραπροσβείας, Werferus iterum inseruit περὶ quod hoc loco facilius obtinere poteret, quod legitur in Aprog. — 3) τῶν ἐν τῇ ὑπ., subl. Valk. — 4) τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, subl. Valk. — 5) προεληλύθει, Bar. 7. παρεληλύθει, i. e. supererat. F. ἠϋξήθη. — 6) ὅταν λέγῃ ποίαν κ. τ. λ. Cod. ita: ὅταν λέγῃ ποίαν γὰρ ἢν μετὰ ἐπιρροὴν ἢ τίνας κ. τ. λ. — penult. τὸ δὲ ὅτι κ. τ. λ. suo loco adrosui.

παρ' Ἴσοκράτους κ. τ. λ. vide infra. In marg. Schell.
"Ἦγουν πρὸς τὰ τοῦ Διὸς σημεῖα.

ibid.

"Ὅτι αὐτοῦ (Jebb. αὐτοῦ) βεβαίως ἐστὶν ἡ γῆ] Apogr. Mon. Ὁ θεῖος¹ Ἴσοκράτης ἀνθηρότερον εἶπεν αὐτὸ λέγον, καθάπερ πρὸς τὸν Δία τὰ ὄντα διανεμόμενος, τῷ μὲν Διὶ παραχωρήσας τοῦ οὐρανοῦ, ἑαυτῷ δὲ τὴν γῆν. Cod. bomb. Τὸ δὲ ὅτι αὐτοῦ βεβαίως ἐστὶν ἡ γῆ, ὡσπερ παρ' Ἴσοκράτους μεταπέφρασται, λέγει γὰρ, ὡσπερ πρὸς τὸν Δία τὰ ὄντα διανεμόμενος, τῷ μὲν τοῦ Ὀλύμπου παραχωρῶν, ἑαυτῷ δὲ τὴν γῆν ἔχει. Penes Photium: Ὅτι Ἴσοκράτης ἀνθηρότερον εἶπεν οὕτω τὴν προᾶξιν (al. λέξιν) ἀπαγγείλας, καθάπερ πρὸς τὸν Δία τὰ ὄντα διανεμιόμενος, καὶ τῷ μὲν Διὶ παραχωρήσας τοῦ οὐρανοῦ, ἑαυτῷ δὲ τὴν γῆν.

ibid.

Ἀήθεις ἀστέρας] Apogr. Mon. Τοὺς καλουμένους κομήτας· ταῦτα μὲν οὖν καθ' ἑαυτὰ οὐκ ἔστι δεινὰ, σημεῖα δὲ μᾶλλον τῶν δεινῶν. Κομῆται δὲ καλοῦνται ἀστέρες οἱ κόμη ἀνδρὸς παραπλήσιοι· πωγωνίαί δὲ οἱ τριγωνοειδεῖς, δοκίδες δὲ οἱ ἐπιμήκεις. Φόβους² δὲ ἐγγεῖους σεισμούς ἢ κατακλυσμούς. Cod. bomb. Ἀήθεις³ δὲ ἀστέρας τόει κομήτας, πωγωνίας, δοκίδας, ξιφίας καὶ ὅσα τοιαῦτα· κομῆται μὲν οὖν εἰσὶν οἱ κόμη ἀνδρὸς εἰκότες, πωγωνίαί δὲ οἱ τριγωνοειδεῖς, δοκίδες δὲ οἱ στενοεπιμήκεις, ξιφίαί δὲ οἱ ὀξεῖς· ἅπαντες δὲ οὗτοι οὐκ αἰεὶ ὄρωνται, ἀλλ' ὅταν φανῶσι, σημεῖα τοῖς ἀνθρώποις δεινῶν μαντεύονται.

p. 221, B.

Ἄγνωμοσύνης] In marg. Schell. Ἀνοίας καὶ θρασύτητος.

p. 221, C.

Ἰερά τε συμφλ. (Jebb. δὲ) συμφλέξω] Apogr. Mon. Τοῦτο

1) ὁ θεῖος Ἴσοκρ., Paneg. p. 110. ed. Lang., cap. XLVIII, ed. Mor., ὡσπερ πρὸς τὸν Δία τὴν χώραν νεμόμενος, quorum schol. memor Isocratem denuo inspicere neglexit. Subl. Valken. —

2) Φόβους δὲ ἐγγεῖλους, sic Phot. in exc. et Schell., Jebb. ἐγγεῖνους 3) Ἀήθεις δὲ ἀστέρας κ. τ. λ. vocula δὲ adjecta in bomb., quoniam haec veluti unum scholion confecerant cum his, quae supra ex bomb. ad ὅτι αὐτοῦ κ. τ. λ. leguntur. Subl. Valk. —

4) Ἰερά τε συμφλ. huc retuli schol., non ad eis τὸ αὐτὸ, quod frustra quaesivi, duplicis forte scholii indicium; illa subl. Valken.

κατὰ τὸ ἀληθές¹ ἐποίησε· πολλὰ γὰρ ἱερὰ ἐνέπηρσεν, ἀμυνόμενος ὅτι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτε² καὶ Σάρδεις ἐπόρθησον, ἔκαυσαν τῆς Πέας τὸ ἱερὸν, οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ἐν τῷ καιῖν τὴν πόλιν· ὅπερ πρὸς ὕβριν οἰκίαν ὁ Ξέρξης ἐνόμισε γίνεσθαι. Cod. bomb. Ξέρξης ἐνθουσιάζων, ὡς ὅτε Ἀθηναῖοι τὰς Σάρδεις ἐπόρθησαν, ἐν τῷ καιῖν αὐτὰς τὸ τῆς Πέας ἱερὸν ἀκόντες ἔκαυσαν, πολλὰ ἱερὰ ἐν τῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρατεῖα καὶ αὐτὸς ἔκαυσεν.

Ῥαχίαν] In marg. Schell. Πιτραδὴ τόπον θαλαττι- P. 222, B. κὸν κυρίως· καὶ τοὺς τὴν Ῥαχίαν³ οἰκούντας ἐπὶ τὸν πόλεμον ἤγαγεν.

Εἰσεχόντων] Supra in Schell. Εἰσεχόντων. ibid.

Διαφέρειν] In marg. Schell. Ταῦτὸ πάθος ἔπασχον p. 222, D. καὶ ποταμοὶ καὶ πόρθοι, ξηραίνόμενοι γὰρ οἱ μὲν πινόμενοι, οἱ δὲ πατούμενοι.

Χρόνος] Ibid. Ὅσον ἐστὶν ἀπ' ἐκείνου εἰς ἡμᾶς διά- P. 223, B. στήμα χρόνου, τοσοῦτον καὶ ἡ τῆς θυλιότητος καινοτομία.

Κάμηλοι] Ibid. Χιλίας ὄ εἰχε καμήλους σκευαγωγούς ibid. καὶ τοσαύτας τριήρεις.

Ἄνυσαι] In Schell. supra additur: Τῷ βαδίζοντι. p. 223, C.

Λένδρον⁴ ἢ αὐτῷ] Apogr. Mon. et Leid. Λέγεται, ibid.

1) ἀληθές, sic pro ἀληθες, cf. Schol. ad Aristoph. Nub. 839. adde Eq. 89. Ach. 559. cavillantibus subinde est ἀληθες ἐνέπηρσεν, Ap. ἐνέπηρσων, nisi malis haec per parenthesis capere: ἐποίησε (π. γ. ἐφ. ἐνέπηρσων), ἀμυν. κ. τ. λ. — 2) ὅτε καὶ, submolesti aliquid inest duplici καὶ, sed non nisi codicum consensu alterum utrum ejiciendum vel mutandum, cum vel optimi scriptores illud sibi excidere passi sint, licet res paullo secus habeat, V. gr. Hom. Odys. I, 33. Thucyd. VII, 48. Plat. Gorg. p. 57. ed. H. p. 39, p. 141. Theaetet. p. 326, p. 436. Lys. p. 21. ed. H., Charmid. p. 92, p. 108, Cratyl. p. 117, 149. Phaedon. p. 34. ed. Wyt. Symb. p. 269. ed. Bip. cf. Heind. ad Cratyl. p. 83., ad Phaedon. p. 36. Ast. ad Alcib. I, p. 306. Xenoph. Cyrop. III, 3, 55. II, 2, 6. de rep. Laced. IV, 2. male Hutchins. ibid. I, 4. alterum καὶ ex Stobaeo dispungit. Quae res quo minoris momento ducta est, eo facilius in ea peccarunt editores; codices in his disceptatores ubivis fere exspectandi. Inde forte patrocinaandum particulae et, quam ex Cic. ad fam. VIII, 25 abire jussit Schüzius. — 3) Ῥαχίαν Valken. sublin. itemque διαφέρειν, et Κάμηλοι. — 4) Λένδρον ἢ αὐτῷ, sublin. Valken. qui edidit ad Herod. VII, 27. addens, neutrum

ὅτι πλάτανον εἶχε χρυσὴν ἐπὶ τοῦ ὀρχήματος συσκιάζουσαν αὐτὸν, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, ἣν παρέσχεν αὐτῷ Πυθίας ὁ Λυδός. Cod. bomb. Πλάτανον εἶχεν ἐκ χρυσοῦ κατασκευασμένην, ἣν ἐχαρίσατο αὐτῷ ὁ Λυδῶν βασιλεὺς¹.

p. 224, B. Τῆς ὑπερφηανίας] Supra in Schell. Τοῦ μεγέθους.

p. 224, C. Κρινομένων (Cant. manvult κινουμένων)] In marg. Schell. Ἀγωνιζομένων.

p. 225, B. Κερδανούσων] Ibid. Οὐ τῷ σώζεσθαι, ἀλλὰ τῷ τελευταῖοι πεσεῖν.

p. 226, A. Ἡ προτέρα κρίσις] Supra in Schell. Ἐκβασίς, δοκιμασία.

p. 226, C. Ἐχων] In marg. Schell. annotatur: Καὶ ταῦτα.

ibid. Τὸν Ἀλέξανδρον² τῆς Ἑλένης κ. τ. λ.] Apogr. Mon. Εἰς Στησίχορον³ αἰνίττεται· λέγει γὰρ ἐκεῖνος, ὅτι ἔλθων ὁ Ἀλέξανδρος ἐπὶ ταύτης τῆς ρήσου τῆς Φάρου ἀφηρέθη παρὰ τοῦ Πρωτέως τὴν Ἑλένην καὶ εἰδῶλον αὐτῆς ἐδέξατο. Καὶ Ὅμηρος δὲ αἰνίττεται τοῦτο, ἐνθα λέγει (Iliad. V, 450.)

Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλον Τρῶες καὶ δίοι Ἀχαιοί

ἐμίχοντο· φανερῶς δὲ οὐκ εἶπεν, ἵνα μὴ τὴν ποίησιν ἀσύστατον ἐργάσθαι, ὅτι διὰ εἰδῶλον τοσοῦτος γέγονε πόλεμος. Cod. bomb. Στησίχορος ἐν τῇ ποιήσει λέγει, ὡς ἠροπακῶς τὴν Ἑλένην Ἀλέξανδρος καὶ διὰ τῆς Φάρου ἐρχόμενος ἀφηρέθη μὲν ταύτην παρὰ Πρωτέως, ἔλαβε δὲ ἐν

narrasse Herodotum. — κατασκευασμένην bomb. κατασκευασμένην. — 1) ὁ Λυδῶν βασιλεὺς, serione haec an fucum facere lectori studet scholiastes? — 2) Τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Ἑλένης, sublin. Valk. — 3) Εἰς Στησίχορον κ. τ. λ. vulgavit Fr. Ursinus ad poett. lyr. p. 86. in eo falsus, quod verba τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Ἑλένης ex Sophistae Miltiade (orat. pro quatuorviris) desumta credidit. Inde ab καὶ Ὅμηρος δὲ κ. τ. λ. omisit Ursinus l. l., non eo quod in Cod. suo desiderarentur, sed quod ad ipsum Stesichorum pertinerent. Idem de aliis scholiis fecit. Quae autem supra exhibui ex Cod. bomb. ea vid. apud Creuz. V. D. ad Scholia in Philostratum, quae edid. Bekkerus in specimine suo Philostr. pag. 126.

πίνακι τὸ εἰδῶλον αὐτῆς γεγραμμένον, ἵνα ὁρῶν παραμυθούτο τὸν αὐτοῦ ἔρωτα.

Οἱ μὲν γὰρ εἰς Πύλας] Arogr. Mon. Οὐκ ἐνεγκότες p. 226, B. τοὺς Πέρσας διπλῆ δυνάμει ἐλθόντος τοῦ Πέρσου περὶ καὶ ναυτικῆ, ἐμερίσαντο τὸν πόλεμον Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι. Καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἅτε πεζόμαχοι, χιλίους πέμψαντες ἀπήντησαν εἰς Πύλας, κωλύειν θέλοντες αὐτὸν εἰσελθεῖν· τούτων οἱ μὲν ἑπτακόσιοι ἔφυγον, οἱ δὲ τριακόσιοι, οἱ καὶ Σπαρτιάται, μείναντες ὑπὸ Θετταλῶν τινων προεδόθησαν· οἱτοὶ γοῦν ἐδίδαξαν τοὺς Πέρσας τὴν ὁδόν, καὶ κατὰ τούτου ἐλθόντες ἔλαβον αὐτοὺς ἐν μέσῳ καὶ κατεπάτησαν. Λέγουσι δὲ, ὅτι μάντις τις τῶν Λακεδαιμονίων εἶπεν, ὅτι ἐὰν μείνωμεν, τελευτώμεν· καὶ ὁμῶς ἱρήσαντο ἢ μὴ φυγεῖν, ὑλλὰ ἐνδύξως θανεῖν. Cod. bomb. Χιλίους ἑαυτῶν ἐπεμψαν Λακεδαιμόνιοι ἐν ταῖς Πύλαις (αἱ δὲ εἰσι τόπος οὕτω καλούμενος), κωλύσαι τὸ Ξέρξου περὶ, ἐν τῇ παρόδῳ· μέλλοντος δὲ ἤδη τούτου καταλαβεῖν, μάντις τις ἐξ αὐτῶν εἶπε τούτοις, ὡς εἰ μενοῦμεν, τεθνηξόμεθα, εἰ δὲ φευξόμεθα, σώσομεν ἑαυτούς. Τούτων οἱ μὲν τριακόσιοι παραμείναντες, ἠγωνίσαντο μέχρι θανάτου, οἱ δὲ φεύγειν ἐπιχειρήσαντες ἑπτακόσιοι ὑπὸ Θετταλῶν προδοθέντες, ἴοντος κατὰ πόδας τοῦ Ξέρξου, ἀτίμως διεφθάρησαν. Cod. Schell. 2 Χιλίων ὄντων τῶν εἰς τὰς παρόδους πεμφθέντων ὑπὸ Λακεδαιμονίων, τ' ἴσον Σπαρτιάται ἔμειναν καὶ παραδοθέντες ὑπὸ Θετταλῶν κατηκοντίσθησαν, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἔφυγον.

1) καὶ ὁμοίως ἠρήσαντο κ. τ. λ., Leid. penes Valk. ad Herod. VII, 221 ἠρήσαντο, unde ἠρήσαντο quod effingi posset, aequè inusitatum censet Valk. atque ἠρησα; mavult igitur V. D. ἠρησάντο, cui suffragatur spiritus lenis in Mon. ἠρησάντο μὴ φυγεῖν, ἀλλὰ κ. τ. λ. nihilominus fugere recusantes, honestam mortem praecaptarunt, ut vertit Valken., quem lege docte ut omnia, ibi de verbis exponentem, quae cum per se negent, in altera enuntiatione ab ipsis pendente affirmationem subaudire jubent, cf. Heind. ad Gorg. p. 37. Viros doctos ad Liv. XXXIX, 15. Gronov. ad XXII, 55. Heusing. ad Off. III, 2. Manut. ad Cic. epist. ad Div. IV, 5 p. 274 ed. Richt. ad VIII, 10 p. 580. Matth. de Anacol. p. 14. De solvendis prohibere, cedere, nullus, cf. Drak. ad Liv. XXII, 35. et quos laudat Duk. — 2) Iterata vice, quae in ipso scholio traduntur, confudit epitomator in Cod. Schell.

p. 229, A. Χειμάρδους¹⁾] Apogr. Mon. 'Ρεύμασι παραβάλλει
 τοὺς Πέρσας, τὸ πλήθος δῆλοι· δεχομένων²⁾ τῶν Βοιω-
 τῶν λέγει, πρὸ γὰρ τῆς Ἀττικῆς ἢ Βοιωτίας· Σιμωνίδης³⁾
 Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
 Ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένευμε τύχη.
 Ἐλλάδι γὰρ σπεύσαντες ἔλευθερίαν⁴⁾ παραθεῖναι
 Κεῖμεθ' ἀγηράτω⁵⁾ χρώμενοι εὐλογίῃ.
 Ἄλλο⁶⁾ τοῦ αὐτοῦ Σιμωνίδου·

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες
 Ἦρκεσαν ἀργαλήν πατριδί δουλοσύναν.

In eodem scholio Καὶ Θουκυδίδης οὕτως
 ἐποίησε, βουλόμενος δεῖξαι τῶν Ἀθηναίων τὸ πᾶν κατόρ-
 θωμα, πρῶτον εἶπε τὴν εὐβουλίαν, εἶτα τὸ πλήθος τριῆ-
 ρων, τρίτον, τὴν ἀπόλειψιν τῆς πόλεως. Cod. bomb.
 Εἰκότως χειμάρδω αὐτοὺς παρέικασεν, ὥσπερ γὰρ οὐχ ἓνα
 τόπον ὁ χειμάρδος τῇ ῥοῇ κατέχει, ἀλλ' ἀσπέτως πανταχῇ
 λιμνάζει, οὕτω καὶ Πέρσαι πάντα τὸν τῆς Ἑλλάδος τόπον
 κατέσχον τῷ πλήθει. Ἐπίγραμμα εἰς τοὺς ἐν Πύλαις ἵπο-
 θανόντας τριακοσίους.

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
 Ἡμῖν⁵⁾ ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένευμε τύχη.
 Ἐλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἔλευθερίαν⁶⁾ περιθεῖναι
 Κεῖμεθ' ἀγηράτω⁷⁾ χρώμενοι εὐλογίῃ.

1) Χειμάρδους, sublin. Valken. — 2) δεχομένων, sic ex ipso Aristide emendavi, Apogr. ἐχομένων. — 3) ἔλευθερίαν et δουλοσύναν ex ipso Apogr. retinui, cum Werferus mallet ἔλευθερίαν et δουλοσύνην, ut legitur in bomb. Sed ego secutus sum Gaisford. in poett. minor. I, p. 369 et 372, Dorismum Simonideum in Aristide ubi vis fere negligi querentem, praeuante Brunckio in Anal. t. III, emend. p. 20. Ursinus, qui laudatur in poett. minor. l. I., pag. 351. se ex schol. mscr. hos versus depromsisse fatetur. Adde Valken. ad Herod. VII, 228., qui silet de hoc scholiastae nostri testimonio, quod miror. — 4) Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ Σ., Apogr. ἄλλου. Id genus quidvis excidisse, ad pag. 218, A. suspicatus sum. — 5) Ἡμῖν ἐκ κ. τ. λ. Cod. ita fert: Ἐκ πάντων τοῦθ' ἡμῖν ἀπένευμε τύχη. Nota item σπεύδοντες pro σπεύσαντες et περιθεῖναι, pro παραθεῖναι. — 6) ἔλευθερίαν, Cod. ἔλευθερίην. — 7) ἀγηράτω, Cod. ἀκηράτω, quod quum per se stare posset, metrum erat in caussa, cur repudiarem, cf. Ruhnk. ad Tim. pag. 17 seq. Gaisf. l. I. ἀγηράτω.

Οὕτω δὲ καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ ἐπιταφίῳ ποιεῖ, σεμνῶν δὲ σοφιστικῶς τὴν ἀπόλειψιν, εὐφυγίαν καὶ τόλμαν καλεῖ· τὸ δὲ ἄληθές διὰ τοῦτο τὴν πόλιν ἀπέλιπον, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἐν τῇ γῇ σωτηρίαν· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸ τὸ εἰς τὴν θάλατταν ἐμβῆναι, οὐκ ἐντεῦθεν ἐλπίδα ἔχοντες ἀγαθὴν, ἀλλ' ἀπορίμω πολλῇ συνεγόμενοι, ῥιπρονκινδύνως εἰργάσαντο. In marg. Schell.

Σιμωνίδης·

Παῖδες Ἀθηναίων, Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες,

Ἦρκεσαν ἀργαλίην πατριδι δουλοσύναν·

Τῷ πλήθει τῶν κρήρων] In marg. Schell. Ἦσαν p. 229, C. γὰρ τῶν μὲν ἄλων Ἑλλήνων ῥγ', αἱ δὲ τῆς πόλεως σξσ·

Κατασχῆ] Supra in Schell. Ἦγον λαβῆ. p. 230, C.

Ἄλλ' ἀπέραντα ποιεῖ καὶ τοῖς ἐν Ἄδου καταδ. ὄμ.] p. 231, A.

Apogr. Mon. et Leid. Ἄντι τοῦ ἀδύνατον ποιεῖ, ὡς Τίανταλος ἦ αἱ τοῦ Δαναοῦ θυγατέρες ἐν Ἄδου· ὁ μὲν ὑπεκφεύγον⁵ ἔχων τὸ ἴδιον, αἱ δὲ κοσκίνῳ φέρουσαι ὕδωρ, τὸν τετραμένον οὐ δυνάμεσαι πίθον πληρῶσαι. Αἰνίττεται δὲ οἶμαι Ταντάλου μὲν ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς λίθος τὴν λήθη, ἧ⁴ κατακέκρται φιλόσοφος φυσικός ὢν· ἐν ἴσῳ γὰρ τι τῶν δι' ἐπιθυμίας θεωριῶν ἐπήρατο τὴν διάνοιαν τοῦ φιλοσόφου, περὶ ἃ μάλιστα⁵ διψητικώτατος ἦν, ἧ λήθη τοῦτου ὑποτρέχουσα⁶ διαδιδράσκειν ἐποίει τὸ θηραθέν. Τῶν δὲ Δαναίδων ὁ τετραμένονος πίθος τὸ μήποτε⁷ ταύτας μετὰ

1) δουλοσύναν, Schell. δουλοσύνην. — 2) σξσ, 266, cf. Intt. ad Herod. VIII, 1. — 3) ὑπεκφεύγον, Apogr. ἐπ' ἐκφυγίων. — 4) ἧ, Apogr. ἧ. — 5) μάλιστα διψητικώτατος, nescio an emend. — 6) post ὑποτρέχουσα erat punctum in Apogr. itemque post πίθος, ubi subaudi αἰνίττεται. — 7) μήποτε, i. e. nunquam, quod bene tenendum, cum aliis in schol., praesertim autem in Aristophaneis semper fere audiat fortasse, ad Vesp. 438. 479. 491. 716. 769. 854. 942. 1113. ad Pac. 696. 831. 1012. Av. 917. Lys. 768. Nimio honore itaque hanc voculam affecit Clericus, qui vel pro Menandrea eam venire voluisset, fragm. Menandr. p. 178. Omne vero dubium Clerico exemit Bentl. emend. p. 61. seq. qui recte verit fortasse, cum Clericus vertisset nec unquam. Idem accidit Heynio ad Il. I, 522, ubi cum dixisset sch. Ven. καὶ μήποτε ἐκ περισσοῦ τὸ τι προσκείται — addit V D. declaratur quoque exemplis, τι non abundare; id quod nemo ignorat. Immo μήποτε h. l. est fortasse, ut passim, exstat autem, ut hoc addam, idem

τὸν φόρον τῶν φιλτάτων τὴν ἀναψύχουσαν αὐτάς¹ ἐκ τῆς ἀνδρείας κηδεμονίας χάριν παρ' ἄλλων τυγχάνειν, πῶσι γενομένης ὑπόπτους διὰ τὸ ἄγος καὶ μὴ δυναμένας² ταύτην πληρουμένην εὐρεῖν. Ἐν Ἄδου δὲ ταῦτα πάσχειν αὐτοὺς³ μυθολογεῖται ἢ διὰ τὸ τοῖς πολλοῖς ἀδήλους καὶ ἀφανεῖς εἶναι τὰς τιμωρίας, ἢ διὰ τὸ ξενικὸν τῆς κατακρίσεως, ὡς οὐχ οἶδν τε ἐν ζῶσιν ὄν τοιοῦτον εἰς καταδίκην ἰδεῖν· ὁ δὲ τοῦς, ὅτι ὡσπερ ἐκείνας ἀδύνατόν ἐστι πληρῶσαι τὸν πῖθον, οὕτω καὶ τὸν Ξέρξην λαβεῖν τὰς Ἀθήνας. Cod. bomb. Κατάδικοι ἐν Ἄδου εἰσι Τάνταλος, Σίσυφος, Τίτυος, Ἰξίων, καὶ αἱ Λυραοῦ θυγατέρες· αἱ μὲν γὰρ κόσκιον κατέχουσαι εἰς τετραπημέμον πῖθον ἀντλοῦσι, Τάνταλος δὲ κολάζεται τῇ⁴ τοῦ ὕδατος καὶ τῇ ὑπὲρ⁵ κεφαλὴν λίθῳ, Ἰξίων δὲ τροχῶ περιφορᾷ συνεχεῖ, Σίσυφος δὲ πρὸς κολυτὸν πέτρου ἀγωγῇ καὶ ὀλίσθῳ, Τίτυος δὲ τῇ τῶν ἐγκάτων ὑπὸ ὄρνεως⁶ βρώσει. Πάντες οὖν οὗτοι ἰσπεραντα κίμνουσι.

p. 231, C. Ἐπὶ σφῶν] Supra in Schell. Καθ' ἑαυτῶν.

p. 235, C. Κρατηθῶσι] Ibid. Οἱ Ἕλληνας.

p. 234, A. Τὰ κοινὰ τῆς ἀνθρ. φ.] Ibid. Παῖδες, γυναῖκες καὶ τῶν ἄλλων.

p. 234, C. Ὅτι εἰ μὲν δέχεσθε] Apogr. Mon. Λεῖπει τὸ εὖ ἂν ἔχοι. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ⁷.

Ἄλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι⁸ Ἀχαιοὶ
ἄρσαντες κατὰ θυμόν.

Εὐθύς ἐπήγαγεν

Εἰ δὲ κε μὲ δώσοι.

schol. in Leid. (et subl. Valken.) inde ab *ἀντίττειται* δ' οἶμαι κ. τ. λ. — *κεπληρουμένην εὐρεῖν*, reliqua desiderantur in excerptis. En varietates: Leid. δ' οἶμαι — ἢ — *κατεκρίκτο* — post φιλοσόφον deest interp. — *τούτων ἰποτρέχουσα διαδιδρ.* — κατὰ τὸν φόρον. — 1) *αὐτάς*, Ap. Mon. et Leid. *ταύτας*. — 2) *δυναμένας*, utrumque Ap. *δυνάμεθα*. — 3) *αὐτοὺς*, f. *αὐτάς*, cum statim de Danaid. — *τετραπημέμον*, Cod. *τετραπ.* — 4) *τῇ* τοῦ ὕδατος, excidit ἀποφόρη vel φυγῇ vel id genus aliquid. — 5) *ὑπὲρ κεφαλῆν*, f. *κεφαλῆς*. — 6) *ὑπὸ ὄρνεως βρώσει*, Cod. *ὑπὸ ὄρνων τρώσει*. — 7) *τῷ ποιητῇ*, Iliad I, 135. — 8) *μεγάθυμοι*, sic Hom. et infra bomb., Apogr. *μεγέθυμοι*. Quae sequuntur, Werf. ex Apogr. non distinxerat.

Τὸ δὲ σχῆμα καλεῖται ἀναπόδοτον. Cod. bomb. Τὸ σχῆμα ἀναπόδοτον, λείπεται γὰρ τὸ εὖ ἂν ἔχοι, ὡς καὶ παῦρ Ὀμήρω·

Ἄλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί.

Προκλήσει) Supra in Schell. Ζητήσει. ibid.

Συμβαίνοιτας] In marg. Schell. Ἦγουν συμφωνοῦντας. p. 255, A.

Οἱ δὲ ναύαρχοι] Apogr. Mon. Θεμιστοκλέα δὲ λέγει p. 255, C. καὶ Εὐρυβιάδην τὸν τῶν Λακεδαιμοτιῶν· λέγει δὲ τοὺς στρατηγούς· οὕτω γὰρ καὶ Δημοσθένης καλεῖ τούτους.

Παρακλήσεως] In marg. Schell. Παρακινήσεως. p. 258, C.

Τοῖς ψηφίσμασιν] Supra in Schell. Διὰ γραφῆς. ibid.

Πάντ' ἴν ἄκυρα] In Phot. Πάντα ἦν (τῶν ἄλλων Ἐλ. p. 258, D. λήγων) ἄκυρα.

Τὰ ἀριστεία τῶν ναυμαχιῶν¹⁾] Apogr. Mon. et Leid. p. 259, A. Ἀριστεία δὲ λέγει τὰ ἐξαιρετὰ τῶν λαφύρων· μέμνηται Δημοσθένης τὸν δίφρον τὸν ἀργυρόποδα καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίου. (p. 129. ed. S.) Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι τῶν πρὸς χάριν τῶν Ἀθηναίων λέγει· ὁ γὰρ Ἡρόδοτος λέγει τῆς ναυμαχίας ἀπενέγκασθαι²⁾ δόξαν τοὺς Αἰγινήτας. Cod. bomb. Τὰ ἐξαιρετὰ τῶν λαφύρων, λέγει δὲ τὸν δίφρον τὸν ἀργυρόποδα, καὶ τὸν Μαρδονίου ἀκινάκην³⁾.

Ἠγησάμενοι] Supra in Schell. Προοδοποιήσαντες. p. 259, B.

Ἐν τῷ] Ibid. Διά. ibid.

Προέστησαν] Ibid. Προστώτην ἐποίησαν. p. 259, C.

Οἱ σύλλογοι⁴⁾] In marg. Schell. Σύλλογος ὁ ἀπὸ μῆς πόλεως ἀθροισμός, σύνοδος ὁ ἀπο πολλῶν.

Παρ' Ἀθηναίων] Supra in Schell. Πρὸς τοὺς Ἕλλητας μετὰ ταῦτα. ibid.

1) Τὰ ἀριστεία τῶν κ. subl'n. Valken. et publicavit ad Herod. VIII, 95. inde ab τειὲς δὲ λέγουσιν κ. τ. λ. Quae de sella Xerxis et acinace Mardonii prodit, schol., et Valken. innuit l. l. et leguntur in excerptis Leid., unde recepi Ἀριστεία δὲ λ. pro Ἀριστείδης δὲ λέγει quod erat in Apogr. Mon. Ἀριστοφάνης, Ἀριστοτέλης, Ἀριστείδης, Ἀριστεία κ. τ. λ. facile confunduntur. — 2) ἀπενέγκασθαι, sic Mon., Leid. ἐπενέγκασθαι, dudum emendat. a Valken. l. l. — ibid. Αἰγινήτας, sic Mon. et Valk. l. l., in excerpt. Leid. male Ἀθηναίους describentis culpa. — 3) τὸν ἀκινάκην, Cod. ἀκινάκιν. — 4) Οἱ σύλλογοι subl. Valk.

- ibid. Ἐν τῷ μέσῳ] Ibid. Ἐν τῷ μεταξύ τῆς μάχης.
 p. 240, A. Διατρέβειν] Ibid. Ἀργεῖν.
 ibid. Ἐπ' ἔξιερῳ.] Ibid. Μετά. Item super ἀναλαβ. est
 ἐπαναλ.
 p. 240, B. Ἡρμοττεν] Ibid. Ἐρεῖσθαι.
 p. 241, A. Μικρολογουμένου] Ibid. βασικάνοντος.
 ibid. Τοῦ περὶ Πύλας πάθους ¹⁾] Apogr. Mon. Καὶ Ἰσο-
 κράτης φησὶν ἐν τῷ Παναηγυρικῷ ²⁾. οὐ γὰρ φεύγειν ἤξιω-
 σαν, ἀλλ' οὐκ ἤρκεσαν αὐτῶν πρὸς τὴν μάχην τὰ σώματα.
 p. 241, C. Μάλα ἴλεω κ. τ. λ.] In marg. Schell. Στοχάζονται
 τῆς τοῦ χρημοῦ τοῦ θεοῦ διανοίας ἴλεω, εὐμενῶς γὰρ δια-
 τεθεῖς ἐνέπνευσεν αὐτοῖς σύνεσιν τῆς ματείας συννεῖναι ³⁾.
 Χρᾶ ὁ χρησιμοδότης ⁴⁾, χρᾶται ὁ τοὺς χρησμοὺς δεχόμενος.
 p. 242, B. Ἀλλὰ μὴν] Ibid. Ἀλλὰ μὴν τίς ἐκείνοις ὅμοιος τὸ
 γνῶναι, τὴν σοφίαν λέγω, τουτέστι τὴν φρόνησιν καὶ ἀλη-
 θῆ γνῶσιν, δι' ἣν — (reliqua in ipso Aristide leguntur).
 ibid. Τῷ δέγματι] Ibid. Τῷ δόγματι τῆς εὐπαθείας,
 ἕπερ ἐδογματίσεν αὐτοὶ ἑαυτοῖς, πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσιν.
 p. 243, A. Αἰ δὲ γυναῖκες ⁵⁾] Ibid. Ἀκούσασαι γὰρ ἐν Τροίῃνι
 τοῦ Κυροίλου τὸν θάνατον, τὴν αὐτοῦ γυναῖκα διέ-
 φθειραν.
 p. 243, B. Διεκόλυσαν] Apogr. Mon. Καὶ γὰρ Θεμιστοκλῆς,
 ὅτε ἔωρα αὐτοὺς φεύγειν ἐθέλοντας, ὡς δῆθεν προδότης
 δηλοῦ τῷ Πέροσῳ διὰ Συκίνου ⁶⁾ τοῦ παιδαγωγοῦ τῶν παι-
 δων αὐτοῦ, ἐπειδὴ φυγεῖν θελουσιν, ἐπίθου καὶ
 νίκα. ὁ δὲ πεισθεῖς ἐπετέθη ⁷⁾ τοῦτο ἑωρακότες οἱ Ἕλλη-

1) τοῦ περὶ Π. κ. subI. Valken. — 2) Καὶ Ἰσοκράτης ἐν Π.
 p. 80. ed. L. ex memoria laudatur Isocrates, quem lege. —
 3) erat cum malleum συννεῖναι. — 4) χρησιμοδότης, Cod. Sch. χρη-
 μοδότης. — 5) Αἰ δὲ γυναῖκες κ. τ. λ. sublin. Valk., sed profunde
 silent et Apogr. Mon., et bomb. et excerpta Leid. In Leidensi
 autem plura forte legi, colligi potest ex annot. Valk. ad He-
 rod. IX, 5. — 6) διὰ Συκίνου, sic bomb., Plutarch. Them. cap.
 XII, Σικίνος, Herod. VIII, 75 et 110 Σικίνος, Apogr. οἰκίου ubi
 vel illud vel οἰκίτου, (cf. Valk. ad Herod. VIII, 75. qui silentio
 hoc scholion transmisit atque adeo verbum Διεκόλυσαν ne subl.
 quidem) vel Δυκίον et cett. latere potest. — 7) ἐπετέθη, Αρ.
 ἐπετέθη.

νες οὐκέτι¹ φεύγειν ἠδυνήθησαν, ἀλλ' ἀνάγκη ἔμειναν. Cod. bomb. Ἰδόντες οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν νεῶν πλῆθος, ἐκπλαγέντες εἰς δρασμὸν ἐχώρησαν. Θεμιστοκλῆς οὖν λογιζόμενος, ὡς εἰ τοῦτο γένοιτο, οἰχήσεται ἡ Ἑλλάς, καὶ ἄκοντας ἠραγκάσαντες ὑποστῆναι τὴν μάχην· πέμψας γὰρ ὡς τὸν ναύαρχον τῶν Περσῶν Σύνκινον τὸν τῶν υἱέων αὐτοῦ παιδαγωγὸν, ἔφησεν ὡς ἐπεὶ φεύγειν θείλουθιν, ἐπίθου σφισὶ καὶ νίκα· καὶ ὅς πεισθεῖς ἐπετίθη²· τοῦτο ἐωρακότες Ἕλληνες, οὐκέτι φεύγειν ἠδύνατο, ἀλλ' ἠναγκάσθησαν μένειν· ὅθεν ἐνίκησαν.

Τὸν ἕξω τρόπον] Supra in Schell. Σαλαμίνα. p. 243, D.

Ἀλλὰ πρῶτοι μὲν κ. τ. λ.] Ap. Mon. et Leid. Σω- p. 244, A. κλῆς³ πρῶτος Ἀθηναῖος ἐπέβαλε Περσικῇ νηϊ καὶ ἐνεπέγη· ὁ ἐμβολός· ἐνταῦθα τῶν Περσῶν νικηθέντων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀντελάβοντο. Cod. bomb. Σώφιλος τις ἀνὴρ Ἀθηναῖος πρῶτος ἐν τῇ σφετέρᾳ τριήρει κατὰ τινας τριήρους Περσικῆς ἐχώρησεν· ἐμπαγέντος οὖν ταύτῃ τοῦ τῆς τριήρους αὐτοῦ ἐμβόλου καὶ θραύσειν ποιήσαντος, ἰδόντες οἱ ἄλλοι ταῦτα ποιεῖν ἤρξαντο καὶ οὕτως ἐνίκησαν. Τὸ δὲ πᾶντων ἀποκνοῦντων καὶ πρὸς τὴν Σαλαμίνα νοεῖ καὶ πρὸς τὴν Εὐβοίαν. Cod. Schell. Πρῶτος Σωκλῆς, ἀνὴρ Ἀθηναῖος ἐπέβαλε Περσικῇ νηϊ καὶ τοῦ ἐμβόλου ἐμπαγέντος εἰς ναυμαχίαν πᾶν τὸ Περσικὸν ἐκινήθη.

Ὡστε ἐν τοῖς πολεμίοις φιλίαν⁴] Apogr. Mon. Περί p. 244, B. τῶν Ἴωνων δὲ λέγειν ἄποικοι γὰρ ὄντες τῶν Ἀθηναίων μετὰ τοῦ Ξέρξου ἦλθον· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς προορώμενος, ἐνθα ἤμελλον προορμίσασθαι, ἐν ταῖς ναυλόχοις πέτραις ἔγραψεν Μίμνησθε, Ἴωνες, κατὰ πατέρων στρατεύοντες, καὶ τοῦτο ἀναγνόντες πρὸς Ἀθηναίους ἦλθον. Cod. bomb.

1) οὐκέτι Ap. οὐκ ἔστι. — 2) ἐπετίθη. Cod. ἐπετέθη. — 3) Σωκλῆς κ. τ. λ. Hujus viri nomen vel Σωκλῆς vel Σωαικλῆς scribi, cf. Valken ad Herod. VIII, 11. ubi quae inde ab ἐνταῦθα τῶν II. leguntur, edidit, reliquis omissis. Cod. bomb. Σώφιλος, Schell. Σωκλῆς, lineola supra transverse ducta, quae vel nominis proprii vel compendii indicio est. De ejus commatis confusionibus vid. Valk. ad Herod. V, 92. — 4) ὡστε ἐν τοῖς πολεμίοις κ. τ. λ. sublin. Valken.

Ἴωνες, ἄποικοι Ἰωνῶν ὄντες, ὡς ἴσμεν, μετὰ Ξέρξου κατ' αὐτῶν ἐστράτευσαν. Θεμιστοκλῆς οὖν προῖδων ἔνθα ἔμελλον ὀρμίσασθαι, ἔγραψεν ἐν ταῖς ναυλόχοις πέτραις ταυτί· Μέμνησθε, ἄνδρες Ἴωνες, κατὰ πατέρων στρατεύοντες. Ἐλθίντες οὖν Ἴωνες καὶ ταυτ' ἀγαγόντες, ἐβουλεύσαντο ἐν τῇ τῆς μάχης συμβολῇ Ἀθηναίους συμπρᾶξαι καὶ μετ' τὸ αὐτῶν ναυτικὸν καταπολεμῆσαι τοῦ Πέρσου. Cod. Schell. Θεμιστοκλῆς ταῖς ναυλόχοις πέτραις, ἔνθα προσοκέλευεν οἱ Ἴωνες ἔμελλον, οὕτως ἐνέγραψε· Μέμνησθε, Ἴωνες, κατὰ πατέρων στρατεύοντες.

ibid. 'Τφ' ἤλιφ μάρτυρι'] Aporgr. Mon. Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν·

Ἡελίος τ' ὅς παντ' ἐφορᾷς καὶ παντ' ἐπακούεις.

p. 244, C. Παντοδαποίς τῶν ἔργων εἶδеси] Aporgr. Mon. Τουτέστι τροπαιοῖς¹ πολλοῖς πολεμικοῖς· εἶδеси ἐντὶ τοῦ τρόποις, τουτέστι ἐμβολαῖς, ἀναστροφαῖς, διέκπλοις· πολλὰ γὰρ εἶδη τῆς ναυμαχίας.

p. 245, C. Τὴν πρὸ τῆς Σαλαμῖνος νῆσον³] Aporgr. Mon. et Leid. Τὴν Ψυτταλίαν λέγει· ἐκεῖ γὰρ τινες τῶν Περσῶν ἀπέβησαν, ἵνα ὄσοι⁴ τῶν Ἑλλήνων τὴν ναυμαχίαν ἐκφύγουσι, περιτυγχάνοντες αὐτοῖς διαφθείρωται⁵. Ἐνταῦθα οὖν Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, συστρατηγὸς Θεμιστοκλέους, μετὰ τὴν νίκην τῆς ναυμαχίας ἀποβὰς μετὰ τῶν γερόντων⁶ τῶν

1) 'Τφ' ἤλιφ μάρτυρι, sic noster. supra pag. 106. ed. Jebb. τῶν ἔφ' ἤλιφ π. et imitatur Menander 606, 18. 619, 13. 632, 5. ubi excidit aliquid, v. gr. καλλίστης ἔφ' ἤλιφ vel τῶν ἔφ' ἤλιφ, p. 653, 13. — ibid. τὸ Ὀμηρικόν Iliad III, 277. unde rescripsi Ἡελίος τ' ὅς pro Ἡελίος ὅς, et ἐφορᾷς — ἐπακούεις, pro ἐφορᾷ — ἐπακούει. — 2) Aporgr. M. sic: τουτέστι τροπαιοῖς (f. τρόποις v. τροπαιῖς) πολλοῖς πολεμικοῖς εἶδеси ἐντὶ τοῦ τρόποις· τουτέστι ἐμφ. x. τ. λ. — 3) Τὴν πρὸ τῆς Σαλ. sublin. Valken. et edid. ad Herod. VIII, 96, ubi legitur ex Leid. Ψυτταλίαν, ex Herodoto. Dissentiunt et Aporgr. Mon. et bomb., qui Ψυττάλλα, et Coll. Nov. qui Ψυτταλίαν, nec non Barocc. 7, Steph. Byz. Ψυτταλίαν. vid. Jebb. ad p. 143. Falli autem nostrum cum in pluribus, tum in eo, quod Aristidem dixerit Themistoclis συστρατηγόν, non praeteriit doctiss. Valkenarium l. l. — 4) ὄσοι, Mon. ὄσαι, illud recte bomb. et Leid. — 5) διαφθείρωται, sic Leid. et bomb., Mon. διαφθείρωται. — 6) μετὰ τῶν γ., sic Leid., Mon. κατὰ. — Ἄντιλεγειν τῷ βουσιεῖ sublin. Valk.

Ἀθηναίων ἀνείλε τὰ Περσικόν. Cod. bomb. Ἐν γὰρ τῇ Ψυτταλία ἀπέβησαν τινες τῶν Περσῶν, ἵνα ὅσοι τῶν Ἑλλήνων τὴν ναυμαχίαν ἐκφεύγουσι, περιτυγχάνοντες αὐτοῖς διαφθεύωνται. Coll. Nov. Ψυτταλίαν in marg. et Bar. 7. ἡ τὴν Ψυτταλίαν.

Ἀνταίρειν τῷ βασιλεῖ] Arogr. Mon. Νόμος γὰρ ἦν, p. 246, A. μᾶλλον δὲ ἔθος Περσικῶν, κατὰ κράτος φονεύειν τοὺς τολμῶντας ἀντιστῆναι τῷ βασιλεῖ, ὡς λέγει¹ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγόρῳ. Cod bomb. Νόμος ἦν Περσικός, εἴτις ἀντήρ² τῷ βασιλεῖ, τοῦτον φονεύειν, ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγόρῳ μαρτυρεῖ.

Παλινοφθίαν ἡδε] Arogr. Mon. Παροιμία ἐπὶ τῶν p. 246, D. τὰ ἐναντία ἑαυτοῖς ποιούντων, ἀπὸ Στησιγόρου τοῦ Ἱμερραίου. Cod. bomb. Παροιμία³ ἐστὶν ἐπὶ τοὺς τὰναντία ποιούντας τοῖς πρόσθεν, ἀπὸ Στησιγόρου τοῦ Ἱμερραίου, ποιήσαντος μὲν πρόγον εἰς τὴν Ἑλένην καὶ διὰ τοῦτο τυφλωθέντος, μετὰ ταῦτα δὲ ἔπαινον ἄσαντος καὶ ἀπειληφότος τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὡς Ἰσοκράτης φησι⁴ ἐν τῷ τῆς Ἑλένης ἔγκωμίῳ.

Τοὺς συστάντας] In marg. Schell. Τοὺς συμπολεμη- p. 247, B. σοντας Ἑλληνας.

Ταῖς τοῦ Θεοῦ μαντεῖαις] Arogr. Mon. Λιτταὶ ἦσαν αἱ μαντεῖαι, αἱ μὲν διὰ τὸ ξύλινον τείχος, αἱ δὲ ὅτι ἀπολούνται τέκνα γυναικῶν παρὰ Σαλαμῖνι. Cod. bomb. Διπλοὶ ἦσαν οἱ χρησμοὶ, ὃ μὲν γὰρ ἔλεγε⁵ ibid.

Τείχος Τριτογενεῖ⁵ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς.
Ὁ δὲ Ἑλλήνων ἀπαύειαν ἐδέσπιζε τὴν Ἀθηναίων μετὰ τῶν βαρβάρων παραύξειν.

1) ὡς λέγει καὶ Ἰσοκρ. ἐν τ. Εὐαγ. p. 327. ed. Lang. τελευτῶν δ' οὕτως ἀπέβησαν (Εὐαγόρας) αὐτοὺς (τοὺς πολεμικοὺς) τοῦ πολεμῆν, ὅστε εἰδικμένον τὸν ἄλλον χρόνον τῶν βασιλέων μὴ διαλλάττεσθαι τοῖς ἐποστάσι, πρὶν κύριοι γένοιτο τῶν σωμάτων, ἄσμενοι τὴν εἰρήνην ἐποιήσαντο, λύσαντες μὲν τὸν νόμον τοῦτον κ. τ. λ. — 2) ἀντήρ, Ar. ἀντήρ, debet saltem ἀντήρκει. — 3) Παροιμία κ. τ. λ. Vulgavit hoc schol. F. Ursinus ad poet. lyr. p. 307. ubi τὰ ἀνταντία deest, reliqua sine varietate. — 4) ὡς Ἰσοκράτης φ. κ. τ. λ. pag. 560. ed. Lang. — 5) Τείχος Τριτογενεῖ, bomb. invers. ord. Διδοὶ τριτογενεῖ ξύλινον τείχος εὐρύοπα Ζεὺς.

p. 247, D. Τούς τόπους] Supra in Schell. Τῆς ναυμαχίας.
p. 248, A. Τοῖς ἀπ' Ἐλευσίνος φάσμασι] Apogr. Mon. et Leid.

Δικαῖος καὶ Δημάρατος¹, φυγάδες ὄντες καὶ μένοντες παρα Ξέρξῃ, ἔφησαν τῷ βασιλεῖ, καθ' ὧν ἂν ἔλθῃ ὁ κοινορτός οὗτος, πάντως ἐκείνοι ἠτιτῶνται. Ἦλθε κατὰ τῶν Περσικῶν τριήρων καὶ διεσκεδάσθη ἐν αὐτοῖς καὶ τεκμήριον τοῦ μέλλειν νικᾶσθαι τὸν βασιλέα γέγονε τοῦτο· ἦσαν δὲ καὶ ἀκούσαντες οἱ τῶν Ἀθηναίων μεμνημένοι ἀφανῶς καὶ ἀπροόπτως ἐκ δαίμονός τινος τὸ ἐπίφθεγμα τὸ λεγόμενον ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις². Cod. bomb. Δικαῖος³ καὶ Δημάρατος, Ἀθηναῖοι⁴ ὄντες καὶ πάλαι φυγάδες ἐκ τῆς πόλεως ὄντες παρά Ξέρξῃ, γενομένης συμπλοκῆς καὶ κοινορτοῦ ἀρθέντος εἰς ἄερα ἐξ Ἐλευσίνος, ἔφησαν τῷ βασιλεῖ, ὡς καθ' ὧν ἂν ὁ κοινορτός πέσῃ, ἠτιτηθήσονται· πέπτωκε κατὰ Περσικῶν τριήρων καὶ σκεδασθεὶς ἐν αὐταῖς εἰς φόβον ἐτήκε τὸν βασιλέα, ὧν ὕστερον ἐμέλλε πείσασθαι. Ἐν δὲ τῇ τοῦ κοινορτοῦ ἄρσει καὶ ὅσοι τῶν Ἀθηναίων ἦσαν μεμνημένοι, ἤκουσαν φωνῆς τινός ἐκ δαίμονός τινος ἀφανοῦς λεχθεύσης, ὡς παρέσονται τῇ ναυμαχίᾳ Περσεφόνη καὶ Δημήτηρ. In marg. Schell. Τοῖς παραδόξοις θαύμασι⁵.

ibid. Τοῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν] In marg. Schell. Ἐνόμιζον γὰρ μὴ πρὶν κρατῆσαι τῶν ἄλλων, πρὶν Ἀθηναίους καταστρέψασθαι.

1) Δικαῖος καὶ Δημάρατος in Mon. et Leid. abierant in Ἄκατος (ΔΙΚΑΙΟΣ in ΑΚΑΤΟΣ) et Δημάρατος, quem errorem jam ante Valkenarium viderat doctus Codicis Burmanniani lector, cf. Valken. ad Herod. VIII, 65. et Creuz. comment. Herodot. I. p. 234. Valkenario l. l. imposuit mala in Leid. interpunctio, ita emendat: καὶ τεκμήριον (ἦν) τὸ μέλλειν νικᾶσθαι τὸν βασιλέα· γέγονε τοῦτο· ἦσαν δὲ κ. τ. λ. Jam si illud τὸ, quod legitur item in Mon. mutaveris in τοῦ, sublatis istis interpunctionibus, et sensus et verba constabunt. — 2) In clausula hujus schol. Monacensis addit: Τοῖς ἀπ' Ἐλευσίνος δὲ φάσματι, quae ipsius Aristidis sint. — 3) Δικαῖος, bomb. Δικαίος. — 4) Ἀθηναῖοι κ. τ. λ. Quid? Demaratumne nobis Atheniensem mentitur? Non magis recte, cum nubem istam mysticam in Persarum triremes deplasam prodit, qui quidem error antiquitus obtinuisse videtur, cum vel ipsi Aristidi a Jebbio ex schedis Baroce. inculcatus sit, vide Wessel. ad Herod. VIII, 65 extr. Alius erroris coarguit nostrum Valken. l. l. — 5) Θαύμασι, f. φεῖμασι.

Ἄλλοι δὲ ἐκείνων βασιλεὺς] *Supra in Schell. Τους περὶ ibid. τὸν Μαρδόνιον λέγει.*

Τῶν ἐκ Δελφῶν λογίων¹⁾] *Apogr. Mon. Σοφίζεται p. 249, C. τοῦτο· ἦν γὰρ Μαρδόνιος πέμπας εἰς πολλὰ μαντεῖα, καὶ εἰς τὸ Ἀμφιαράου Ἄρμα²⁾ καὶ εἰς τὴν Λεβιάδειαν, πόλιν τῆς Βοιωτίας, ἔνθα ἦν τὸ ἱερὸν Τροφωνίου, βουλόμενος μάθειν, πῶς ἂν προλάβοι³⁾ τὴν Ἑλλάδα. Εἶτα ἐδόθη αὐτῷ χρησμός· ὡς δὲ οὐκ ἐνόησεν αὐτὸν, πέμπει πρὸς βίβαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τῷ προδοῦναι τὴν Ἑλλάδα· καὶ ἐκ τούτου ἐστοχάσατο ὑστερον, ὅτι ἐδήλου ὁ χρησμός⁴⁾, εἰ προδαῖεν Ἀθηναῖοι τὴν Ἑλλάδα, πάντων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Πέρσαι κρατήσουσι.*

Ἀλέξανδρος] *In marg. Schell. Ὁ καὶ φιλέλλην κα- p. 250, B. λούμενος.*

Πρὸ ἡλίου δύνοντος] *In marg. Coll. Nov. Γρ. δυ- ibid. σμοῦ.*

Τοῦ λοιποῦ προειπόντος⁵⁾] *Apogr. Mon. Ταύτην p. 250, C. λέγει τὴν μωρίαν, καὶ Θουκυδίδης τοῦτο εἶπε περὶ τοῦ Μελισσάνδρου.*

Διαρκέστερον] *In marg. Schell. Ἦγουν σὺτελέστε- p. 251, B. ρον τῶν Ἀθηναίων, a rec. man.*

Συνέγνωσαν] *Ibid. Ἦτοι κατέγνωσαν. p. 252, A*

Πολλοῦ τ. κρ.] *Ibid. Ἐκ τοῦ πολλῶ ὑπερέχοιτος. p. 253, B.*

Ἀκολουθεῖν δυναμένους] *Ibid. Εἰς τὸ συμμαχεῖν προ- p. 253, C. θυμυτέρους γεγεννημένους· πρότερον ἐδεδίεσαν, μὴ εἰδότες τὴν ἄρετὴν αὐτῶν.*

Ἐξεχώρησαν] *Ibid. Ὡς πρὸς τὸ ὄλον στρατόπεδον p. 254, C. πολλὸν (sic) καὶ οἱ φεύγοντες πολλοὶ διὰ πλήθους περιουσίαν.*

1) Τῶν ἐκ Δ. λογ. sublin. Valken. Apogr. Mon. ita: Σοφί-
σαι· τοῦτο γὰρ ἦν Μαρδόνιος. — 2) εἰς τὸ Ἀμφιαράου Ἄρμα,
recte; vide Steph. B. s. v. et Et. M. s. v. et Intt. ad Hesych.
s. v. — 3) προλάβοι, sic Apogr. f. προσλάβοι. — 4) a fine vocis
χρησμός absorptum forte ὡς. — 5) τοῦ λοιποῦ προειπ., huc Werf.
ex Apogr. retulit schol., quod quā hic locum habeat, non video;
certe quidem ex Thucyd. II, 69. lucis nil affulget. Attamen pro
τὴν μωρίαν suspiricor τιμωρίαν legendum.

- p. 255, B. Ἀπῆλθον] Ibid. Τέλος τῆς ᾧ στάσεως. Ἄλλοι δὲ εἰς τρία μέρη διαιροῦσι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν τῆς ἐορτῆς ἡμερῶν, ἄλλοι δὲ εἰς β' ὅτι καὶ ἡμέραι β'.
- p. 257, A. Παραιτούμενος] Supra in Schell. Συγγνώμην αἰτῶν.
- p. 257, C. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου'] Apogr. Mon. et Leid. Ἐπι τῆς Πλαταιᾶς³ τὸν μάντιν δὲ λέγουσιν εἰπεῖν τοῖς Ἕλλησιν ἐν Πλαταιαῖς οὔσιν, ὅτι εἰ θύομεν τοῖς θεοῖς, μὴ ἀφώμεθα⁵ τοῦ παρ' ἡμῶν πυρός, ἐμολύνθη γὰρ ἐκ τῶν Μήδων· ἀλλὰ πέμψωμεν εἰς Δελφούς. Τότε Πλαταιεὺς τις ἀπῆλθεν εἰς Δελφούς καὶ ἦλθεν αὐθήμερον χιλιῶς σταδίου ποιήσας· καὶ ἔλθων ἐς Πλαταιᾶς καὶ ῥίψας ἐν μέσῳ τὸ πῦρ, ἐτελεύτησε μὴ ἐνεγκῶν τὸν κίματον. Cod. bomb. Τῆς Πλαταιᾶς⁴ φασὶ δὲ, ὡς μάντις τις εἶπε τοῖς Ἕλλησιν, ἐν Πλαταιαῖς⁵ οὔσι καὶ βουλομένοις θῦσαι Δίι, ὡς εἰ πρέπουσαν θυσίαν ἡμᾶς δεῖ ποιήσασθαι, οὐ δίκαιον ἦν συμπαραλαβεῖν τὸ εὐρισκόμενον πῦρ, ἀλλ' ἐτέρωθεν μετενεγκεῖν, ἐμολύνθη γὰρ ἐκ τῶν Μήδων. Τότε Πλαταιεὺς τις ἀπῆλθεν εἰς Δελφούς καὶ ἦλθεν αὐθήμερον χιλιῶς σταδίου καὶ ἔλθων εἰς Πλαταιᾶν⁶ καὶ ῥίψας ἐν μέσῳ τὸ πῦρ ἐτελεύτησε, μὴ ἐνεγκῶν τὸν πόνον.
- ibid. Ἐπιγράμμασιν 7] Cod. bomb. Ἀναθήματα εἰς θεοὺς ἤγουν εἰς τοὺς Δελφούς μετὰ τὴν νίκην Ἀθηναῖοι καὶ Ἕλληνες ἤγαγον, ἀσπίδας καὶ κράνη, ἐφ' ὧν ἐπέγραψαν, ὅτι ἀπὸ Μήδων λαβόντες ἀνέθεσαν τῷ διὰ τῶν χρησμῶν παρσεκευακῶτι τὴν νίκην. Barocc. 7. ἀποτάγμασιν (sic, f. ἐπιτόγμ.), in marg. γρ. ἐπιγράμμασιν.
- p. 258, A. Εἰς τοὺς κρείττους] In marg. Schell. Εἰς θεοὺς εἰς ἀρίστους ἀνδραγαθία.

1) Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τ., subl. Valk. et edid. ad Herod. VI, 106. inde ab: ἀπῆλθεν εἰς Δελφούς κ. τ. λ. sine variet. — 2) Πλαταιας, Mon. Πλαταιᾶς. — 3) μὴ ἀφώμεθα, f. φφώμεθα. — 4) Τῆς Πλαταιας, pendet a praep. ἐπι, quae est Aristidis. — 5) ἐν Πλαταιαῖς, Cod. ἐν Πλαταιᾶσιν, cuius in locum illud substitui vel propter Apogr. Mon. vel propter voculam ἐν, quam fateor ex Ἕλλησιν enatam esse posse, de Πλαταιαῖσι et Πλαταιαῖσι cf. Intt. ad Thucyd. I, 131, de diverso accentu in Πλάταια et Πλαταιαῖ cf. Steph. Byz. s. v. et Duk. ad Thucyd. III, 32. — 6) εἰς Πλάταιαν, Cod. b. εἰς Πλαταιᾶν. — 7) Ἐπιγράμμασιν, subl. Valken.

Ἄντ' ἀναθήματος κ. τ. λ. ¹⁾] Apogr. Mon. et Leid. p. 258, B.
 Ἀνάθημά ἐστι το χαριστήριον, ἄγαλμα δὲ τὸ ξόανον· τὰ
 γοῦν ἱερά ἄει ἐξ ἀναθημάτων κοσμοῦνται· ἡ δὲ ἀκρόπολις
 αὐτῆ ²⁾ κόσμος ὑπῆρχεν ³⁾ οὐκ ἐξ ἑτέρου τὸν κόσμον ἐδέ-
 χετο. Τῇ ἐπαγορθώσει δὲ τὸν λόγον ἐκόσμησεν· ἀνάθημα
 μὲν γάρ ἐστι τὸ εὐχαριστήριον τοῖς θεοῖς ἀνατιθέμενον,
 ἄγαλμα δὲ ὅσον ⁴⁾ εἰς χρεῖαν ὑπουργεῖ· καὶ γὰρ μαντεύεται
 καὶ μείζον γέ ἐστι τῷ μεγέθει τοῦ ἀναθήματος. ⁵⁾

Ἐν τῇ ὑπερορίᾳ] Apogr. Mon. et Leid. Ἐπεμψε ibid.
 δὲ καὶ εἰς Μίλητον ἀναθήματα τῷ καλουμένῳ Διδύμῳ.
 Cod. Schell. Ἐν Μιλήτῳ τῷ Ἀπόλλωνι τῷ καλουμένῳ
 Διδύμῳ

Τὴν τοῦ κύκλου ⁶⁾] In marg. Schell. Τοῦ περιβόλου, p. 258, C.
 ὡς ἔνδον παραλαβεῖν ἔρημα πολλὰ τῆς πόλεως.

Καλλίων καὶ μείζων ⁷⁾] Apogr. Mon. Μείζονα γάρ ibid.
 τοῦ περιβόλου ποιήσασθαι ὕστερον· διὸ καὶ ὁ Ἀδριανὸς
 ἐλθὼν καὶ μείζονα ποιήσας τὸν περιβόλον, ἔνθα μὲν ἦν
 πρὸ τοῦ τείρους τὸ παλαιον, ἔγραψε· Τοῦτο ὁ Θησεύς
 ἔκτισε καὶ οὐκ Ἀδριανός· ἔνθα δὲ αὐτὸς ἔκτισεν,
 ἔγραψε· Τοῦτο Ἀδριανὸς καὶ οὐ Θησεύς ἠκοδόμησεν.

Καθ' ὁδὸν] Phot. Τὸ καθ' ὁδὸν ἢ κατ' ἄξιαν λέγει, ibid.
 ὥσπερ ἐστὶν εὐθεία ἡ ὁδὸς ἢ ὥσπερ συμβαίνει ἐν ὁδῷ
 γενέσθαι· πολλὰκις γάρ τις ἀπερχόμενος τήνδε τὴν ὁδὸν,
 ἄλλην ἔλκοντος αὐτὸν βαδίσει φίλου.

Ἀντεπελθεῖν] In marg. Schell. Ἀντεπήλθον ἐν p. 260, C.
 Μυκάλη, Κίμωνος στρατηγούντος.

Ἐλευθερία ⁸⁾] Ibid. Ἡ δεῖ χρῆσθαι τοὺς ἄρχοντας ibid.
 πολέμου, οἱ δὲ ἀδικοῦσιν ὡς ἐπίπαν.

1) Ἄντ' ἀναθήματος κ. τ. λ. Huc cum Leid. retuli hoc
 schol., non cum Werf. ad Ἀκρόπολιν. — 2) αὐτῆ, sic Leid.,
 Mon. αὐτῆ. — 3) ἡ f. καὶ — 4) ὅσον, sic Leid., Mon. ὅσαι. —
 5) His addita erant, quae statim subjunguntur ex utroque Apogr.
 ad Ἐν τῇ ὑπερορίᾳ, unde factum est, ut in excerptis Leid. duo-
 rum scholiastarum scholia hic legi animadverteretur; id quod
 secus habebat. — 6) Τὴν τοῦ κύκλου subl. Valk. — 7) Καλλίων
 καὶ μ. subl. Valk. — 8) Ἐλευθερία, subl. Valk.

- p. 261, A. Ἀνάγκης] Ibid. Πολέμου ἀναγκάσαντος, τύχης γὰρ ἔργον ὁ πόλεμος.
- p. 262, A. Ἐν Μυκάλῃ] Apogr. Mon. Ὅρος ἐστὶ τῆς Ἀσίας κατανατικῶν τῆς Σάμου· ἐκλήθη Μυκάλῃ, ὅτι ὅτε ἡ Γοργῶ ἀπετμήθη παρὰ τοῦ Περσέως ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, ἐμυκήσατο. Ταῦτα δὲ ἐποιοῦν¹ Ἀθηναῖοι ἐν τῇ διώξει καὶ τὴν δίκην² καθαιρόντες τὴν Εὐρώπην. Cod. bomb. Ὅρος τῆς Ἀσίας ἢ Μυκάλῃ κατανατικῶν Σάμου· ἐκλήθη δὲ Μυκάλῃ διὰ τὸ μυκήσασθαι τὴν Γοργῶ ἐκεῖσε, ὅτε ὑπὸ Περσέως ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.
- p. 262, B. Οὐκ ἐλάττω κ. τ. λ.] In marg. Schell. Ἀθηναῖοι γὰρ ἀπογαίους οὐκ ἐγρῶντο διὰ τὸ τέμνειν αὐτὰ τοὺς πολεμίους.
- p. 263, A. Ἐπειτ' ἀπῆραν] Apogr. Mon. Ἐπέστρεψαν φησὶ καὶ ὁ Θουκυδίδης.³
- ibid. Ἐπ' ἐκείνους κ. τ. λ.] Supra in Schell. Μετ' ἐκείνων τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆς Ἑλλάδος.
- p. 263, C. Δύο τρόπαια] Apogr. Mon. Σημαίνει τὸ Κίμωνος κατόρθωμα, ὅτε ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐνίκησε καὶ ναυμαχίαν καὶ πεζομαχίαν. Ταῦτα δὲ λέγει Θουκυδίδης⁴ ἐν τῇ πεντηκονταεστία Cod. bomb. Εἰς τὰς αὐθήμερον ταύτας νικᾷς Σιμωνίδης⁵ ἕμνησε λέγων
Ἐξ οὗγ' Ἐυρώπην⁶ Ἀσίας δίχα πόντος ἐνειμε⁸,
Καὶ πόλιας θνατῶν⁹ θούρος Ἄρης ἐφέπει

1) Ταῦτα δὲ ἐποιοῦν κ. τ. λ. haec ad ea pertinent, quae continuo leguntur in Aristide. — 2) καὶ τὴν δίκην κ. τ. λ. Utrum τὴν δίκην h. l. est quasi, veluti? An legendum κατὰ τὴν δίκην, an καταδίκων, cum subsequatur λήσται? — 3) ὁ Θουκ., f. II, 25. — 4) Θουκυδίδης I, 100. 112. — 5) Σιμωνίδης, vid. Gaisford. poett. min. t. I, p. 574. ex quo omnem lectionis varietatem huc adponere, non adinet. — 6) Ἐξ οὗγ', sic ex Gaisf. et d' Orvill. ad Charit. p. 628. recepi, Cod. bomb. et ipse Aristid. t. II, p. 156. et p. 380, ed. Jebb. ἐξ οὗτ' — 7) Εὐρώπην, Cod. b. Εὐρώπην. — 8) ἐνειμε, Cod. bomb. ἐνειμε, sic Aristides ejusque enarratores in Codd. invenisse videntur, quod vel cum d' Orvillio p. 629. glossam vocis ἐνειμε crede, vel cum Wessel. ad Diod. I, p. 450. ex diversa epigrammatis editione natum. — 9) θνατῶν, bomb. θνητῶν.

Οὐδενί πω καλλίον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 Ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ.
 Οἱ δε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες
 Φοινίκων ἑκατὸν ταῦς ἔλον ἐν πελάγει
 Ἀνδρῶν πληθούσας· μέγα δ' ἔστανεν Ἀσις ὑπ' αὐτῶν
 Πληγῆισ' ἀμφοτέραις ἁερσί, κράτει πολέμου.

Οὐ λινοδέσμῳ] Supra in Schell. Διὰ λίνου ἦτοι p. 264, A. καννάβους. At in marg. Περιουσία κέρδους ἐγένετο. Θουμασίως εἴρηται ἡ τὸ ἐπίσημα γενέσθαι τὰ Μήδων, ἐν οἷς ἐδυστήχησαν, κέρδος ἄκερδες καρπωσάμενοι.

Εἰ δὲ βούλει] Supra in Schell. Διωρθωτικῶς, μοx p. 264, B. super ἐπεικῶς leg. βεβαίως, ἀληθῶς.

Ἦστ' ἐκινήθησαν⁵] Arogr. Mon. Ἀντὶ τοῦ p. 264, C. ἀπέστησαν· λέγει γὰρ Θουκυδίδης·⁴ Ἰναρος δὲ ὁ Ψαμμητίχου, Λιβύων βασιλεὺς, ἀπέστη βασιλέως. Cod. bomb. Ἰναρος ὁ Ψαμμητίχου, ὢν Λιβύων βασιλεὺς, ἐκπλαγεὶς πρὸς τὴν τῶν Ἀθηναίων ἔφοδον, ἀποστάς ἐκ τοῦ βασιλέως, αὐτοῖς προσεχώρησεν.

Τὸ ἔλος] Cod. bomb. Μέρος τι τῆς Αἰγύπτου ἔλος p. 264, D. καλεῖται, ὃ πρὸς Ἀθηναίους ἐχώρησε. Ἰστέον δὲ, ὅτι πᾶσα ἡ Αἴγυπτος ὑπήκουσεν οὐσα Πέρσαις, δις ὑπ' αὐτῶν ἀπέστη, ἐπὶ Καμβύσου καὶ Ξέρξου, καὶ πάλιν αὐτοῖς ὑπήκουσεν ὑπὸ πολέμου καταδουλωθεῖσα.

Εἰς κοινόν] Supra in Schell. Ἐπὲρ τοῦ κοινοῦ. p. 265, A.

Κακία] Supra in Schell. Ἀνανδρία. ibid.

Περσέλους] In marg. Schell. Φύλακας. Αἰβά- p. 265, B. νιος· πάλαι γὰρ σὺ περίπολος καὶ φιλόδομος.

Ἰλιν ἐπηρμένος] Ad Ἰλιν⁵ in marg. ὡς ὄπλον p. 265, C. δηλονότι. Super ἐπηρμένος legitur βυστάζων.

1) ἀμφοτέραις χερσὶ, Aristid. t. II, p. 157. ed Jebb. ἀμφοτέρῃ χερσὶ, quod maluit Ursin. cf. Brunck. Anthol. t. III, emendat. p. 20 et Gaisf. l. I, ibi autem Cod. Bar. 7. Coll. Nov. et Schell. ἀμφοτέραις χερσὶ. — 2) εἴρηται τὸ, Cod. εἴρηται τὰ. — 3) Ἦστ' ἐκινήθησαν, subl. Valk. — 4) Θουκυδίδης, I, 104, memorter laudatus. — 5) Ἰλιν ἐπηρμένος, subl. Valken.

- p. 265, D. Τὴν χώραν] In marg. Schell. Τὴν Ἀσίαν λέγει, τὴν ἰδίαν ἢ χώραν, ἣν ἦσθετο ὀρηκτήριον οὖσαν κατ' αὐτοῦ· ἐκεῖθεν γὰρ ὀρμώμενοι κατέτρεχον τὴν ἄνω χώραν. Phot. Τὴν ἰδίαν χώραν καθ' ἑαυτοῦ· ἐξ αὐτῆς γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι, ἦτοι τῆς Ἀσίας, ὡς ἐξ ὀρηκτηρίου ἀφορμῶντες (sic, leg. pro ἀφορῶντες) ἔβλαπτον αὐτόν.
- p. 266, B. Ἐκ γῆς καὶ θαλάττης] Arogr. Mon. Τουτέστι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.
- ibid. Πρύμναν κρούσασθαι] Cod. bomb. Τὸ πρύμναν κρούσασθαι παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸς ὀλίγον μεταχωρούντων· τοιοῦτον δὲ ἐστὶ καὶ τὸ ἐπὶ πόδα ἀναχωρῶν, ὃ καλεῖ Ὅμηρος ἐντροπαλισμόν.
- ibid. Οὐδ' ὡς ἐπὶ πόδα ἀναχωρήσαι] Arogr. Mon. Ὁ καλεῖ Ὅμηρος·
Ἐντροπαλιζόμενος ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
- ibid. Μυριάδας ⁴ σταδίων] Arogr. Mon. Τὸ παρὰ θάλατταν, λέγει τῆς Ἰωνίας. Οὕτω καὶ ⁵ Δημοσθένης· ἵππου μὲν δρόμον ἡμέρας μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν βασιλέα. Ταῦτα δὲ Καλλίας ὁ πρεσβευτὴς συνέθετο μετὰ τὰ Μηδικὰ καὶ ὅτι κατὰ θάλατταν ἐντὸς Κυανέων μὴ εἰσιέναι βασιλέα.
- p. 266, C. Πηγείῳ] Cod. bomb. Ἰστέον, ὅτι δύο Πηγείοι εἰσὶν, ὁ μὲν γὰρ διὰ τῶν Θετταλικῶν Τεμπῶν ῥέει καὶ καλεῖται Σαλαβρία, ὁ δὲ ἐν Μασσαλία ἐστὶ, περὶ οὗ νῦν λέγει.
- p. 266, D. Τὸν ὄμφαλον τῆς γῆς κ. τ. λ.] Arogr. Mon. Ἐκάλεσε τῆς οἰκουμένης τοὺς Δελφοὺς. Φασὶ ⁶ γὰρ ὅτι ὁ Ζεὺς βουλόμενος γνῶναι τὸ μέσον τῆς γῆς, αἰτοῦς ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς ἀπέλυσε καὶ συνήτησαν ἑαυτοῖς εἰς Δελφοὺς. Cod. bomb. Ἦσπερ ἐπὶ σώματος ἀνθρωπίνου ὄμφαλός ἐστι μέσον ⁷,

1) ἰδίαν, Cod. ἰδίαν. — 2) Πρύμναν κρ. subl. Valken. —

3) Ὁ καλεῖ Ὅμηρος, Iliad. XI, 547. cf. Schol. ad Av. 382, ubi tacite laudatur Homeri versiculus. Aristophanes l. l.

. Ἀναγ' ἐπὶ σκελος.

4) Μυριάδας σταδίων, subl. Valk. — 5) καὶ Δημοσθένης, de falsa leg. p. 102 ed. Schaef. cf. Wessel. ad Diod. Sicul. XII, 4. pag. 480. In Demosthenis verbis excidit περὶ post ἡμέρας. — 6) φασὶ γ., Ap. φησὶ γ. — 7) μέσον, f. τὸ μέσον.

οὕτω καὶ οἱ Δεῖλφοι τὸ μέσον εἰσὶ πύσης τῆς γῆς καὶ ἑμφύλου τόπον ἐπέχουσι. Φασὶ γάρ, ὡς ὁ Ζεὺς βουλόμενος ἀνθρώποις τὸ μέσον τῆς γῆς ἐμφανίσαι, δύο ἀετοὺς ἰσοπετεῖς ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς ἀπέλυσε καὶ συναντηθέντες εἰς Δελφούς δῆλον τὸ μέσον τῆς γῆς ἐποίησαν.

Κεφάλαιον] In marg. Schell. Τὸ κεκορυφωμένον p. 267, C. καὶ ἐξεργασμένον ἀκροτλεύτιον.

Κατέκλεισε¹⁾ Apogr. Mon. Περιέλαβε. Δη- ibid.
μοσθένης²⁾ ἐν Φιλιππικοῖς νόμῳ κατακλείσητε· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπεβεβαίωσεν, ἐπεσφραγίσατο. In marg. Schell. Περιέλαβεν, ἠσφαλίσατο, ἐπεβεβαίωσεν. Δημοσθένης νόμῳ κατακλείσητε.

Αἰγινήτων] Apogr. Mon. et Leid. Τὴν μάχην³⁾ p. 268, A. αἰνίττεται τὴν περὶ τῶν ἀγαλμάτων. Ἐπιδουρίοις γὰρ λιμώττουσιν ἔχρησεν ὁ θεός, ἀγάλματα ποιήσασθαι Ταμίης⁴⁾ καὶ Αὐξησίης, δαιμόνων τινῶν ἀπὸ ξύλου ἐλαίας⁵⁾ ἱερᾶς τῶν ἐν ἀκροπόλει· οἱ δὲ ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας ἐδέξαντο τὸ ξύλον, φόρον τινὰ φέρειν ταξάμενοι. Αἰγινήται δὲ μετὰ ταῦτα πολεμοῦντες πρὸς αὐτοὺς καὶ νικήσαντες τὴν τε πόλιν ἐπόρθησαν καὶ τὰ ἀγάλματα ἔλαβον· ἀπαιτούμενοι δὲ τὸν φόρον Ἐπιδουρίοι ἔφησαν, μὴ ἔχειν τὰ ἀγάλματα, δίκαιον δὲ εἶναι τοὺς ἔχοντας παρασχεῖν· καὶ οὕτως ἀναγκάζονται Ἀθηναῖοι πρὸς Αἰγινήτας ἄρασθαι πόλεμον. Cod. bomb. Ἐπιδουρίοις λιμώττουσιν ἔχρησεν ὁ θεός ἀγάλματα ποιήσασθαι Ταμίης καὶ Αὐξησίης, αἱ εἰσι θεαὶ ἔφοροι τῶν ταμιῶν καὶ τῆς τούτων αὐξήσεως, ἀπὸ ξύλου ἐλαίας ἱερᾶς τῆς ἐν ἀκροπόλει· οἱ δὲ ἐλθόντες⁶⁾ κ. τ. λ. In marg. Schell. Ἐπιδουρίοις λιμώττουσιν ἔχρη⁷⁾ ὁ θεός, ἀγάλ-

1) Κατέκλεισε, subl. Valken. — 2) Δημοσθένης ἐν Φ., Philipp. p. 54. ed. Schaeff. — 3) Τὴν μάχην αἰνίττεται κ. τ. λ. haec publicavit Valken. ad. Herod. V, 82, omissis quae post οἱ δὲ ἐλθόντες κ. τ. λ. leguntur. — 4) Ταμίης et Αὐξησίης, sic Leid. apud Valken., Mon. et Schellersh., quare cum Valken. retinui; solus bomb. Ταμίης et Αὐξησίης, al. Ταμίης vel Ταμίης, cf. Creuz. Symb. t. IV, p. 50 seq. — 5) ἐλαίας ἱερᾶς, Mon. ἐλαίας ἢ ἱερᾶς, ἣ non legitur penes Valken. l. l. — 6) οἱ δὲ ἐλθόντες, κ. τ. λ. reliqua enim plane ut in Apogr. Mon. — 7) ἔχρη Cod. ἔχρη.

ματα ποιησασθαι Τιμής και Αύξησής δαιμόνων τινῶν ἀπὸ ξύλου ἐλαίας τῆς Ἀθήνησιν ἱερᾶς ἐν ἀκροπόλει, ὅπερ ἔδοσαν Ἀθηναῖοι φόρον τινὰ φέρειν ταξίμενοι. Ταῦτα τὰ ἀγάλματα Αἰγινήται τὴν Ἐπίδαυρον πορθήσαντες ἔλαβον, ὅθεν και μὴ τελούντων τὴν φορὰν Ἐπίδαυρίων, πρὸς Αἰγινήτας Ἀθηναῖοι πόλεμον ἤραυτο.

- ibid. Τὰ ναυτικά¹ πρώτους] Apogr. Mon. et Leid. Καὶ ὁ Ἡρόδοτος αὐτοῖς δίδωσι τὰ πρωτεῖα τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, ὡς ναυτικοῖς². Ἐπαινος τοίνυν Ἀθηναίων ἐστὶ, ὅτι τοὺς ναυτικοὺς ἐνίκησαν.
- ibid. Κορινθίων³] Apogr. Leid. Κορινθίων γὰρ περὶ γῆς ὄρων πολεμούντων πρὸς Μεγαρέας, Ἀθηναῖοι Μεγαρεῦσιν ἐβοήθησαν.
- p. 268, B. Καὶ Θασιῶν⁴] Apogr. Mon. Οὗτοι γὰρ ἀπέστησαν πρῶτοι, ὡς Θουκυδίδης⁵ φησὶν ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ. Ἀλλὰ και οἱ Καρύστιοι.
- ibid. Βουλευομένων] Supra in Schell. Ἀποστάτων.
- ibid. Καλούντων⁶ δὲ κ. τ. λ.] Apogr. Mon. Καὶ διὰ τὸ ἱερόν, ὡς φησιν⁷ ὁ συγγραφεὺς, ὅτι Λακεδαιμόνιοι Δελφοῖς δεδάκασιν, ἀφελόμενοι Φωκίων. Λέγει δὲ νῦν τὴν⁸ μάχην τὴν πρὸς τοὺς Ἐλλώτας γεγενημένην, ὅτι ἐν σεισμῷ ἀπέστησαν, ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἐχθρας αὐτοῖς γέγοτε, ὡς φησι⁹ Θουκυδίδης.
- p. 269, C. Ἐνίκων¹⁰ δὲ Κορινθίους] Apogr. Mon. Ἡ ἱστορία δὲ παρὰ Θουκυδίδη¹¹ ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ λέγει, Μυρωνίδου¹² στρατηγοῦντος.

1) Τὰ ναυτικά πρώτους, subl. Valken. et edidit ad Herodot. VIII, 93. — 2) ὡς ναυτικοῖς, Werferus ex Monac. puncta post ναυτικοῖς posuit, omissis his: Ἐπαινος τοίνυν κ. τ. λ. — 3) Κορινθίων, scholion hoc a proxime antecedenti non erat se junctum in Leid., atque ideo opinor Valk. vocem Κορινθίων in suo exemplari non sublineaverat. — 4) Καὶ Θασιῶν subl. Valk. — 5) ὡς Θουκυδίδης φ., I, 100. — 6) Καλούντων δὲ subl. Valken. — 7) ὡς φησιν ὁ συγγραφεὺς, I, 112. — 8) νῦν τὴν, Apogr. τὴν νῦν. — 9) ὡς φησι Θουκυδίδης, I, 102. — 10) Ἐνίκων δὲ Κορινθίους subl. Valken. — 11) παρὰ Θουκυδίδη, I, 105. — 12) Μυρωνίδου, Apogr. Μυρωνίδου. Eundem de Corinthiis ab Atheniensibus fuis

Τοῦ σοφίσματος] Supra in Schell. Τῆς ἐπινοίας. p. 270, B.

Ἀκμῆς] Arogr. Mon. Νεότητος. Καὶ Ἰσοκράτης¹ p. 270, C. ὑστερίζω² γὰρ ἀκμῆς τῆς ἐμαυτοῦ.

Ἦσπερ³ ἐν δράματι] Arogr. Mon. Ἔχομεν γὰρ p. 270, D. πολλάκις ἐν τοῖς κωμικοῖς δράμασι θεοὺς φαινόμενους διὰ μηχανῆς· καὶ πρὸς τὸ συμφέρον δὲ ἐν τοῖς⁴ δράμασι διασκευάζεται. Cod. bomb. Ἔχομεν πολλάκις ἐν τοῖς ποιητῶν δράμασι θεοὺς φαινόμενους ἐκ μηχανῆς· καὶ πρὸς τὸ συμφέρον δὲ ἐν τοῖς δράμασι τὰ πράγματα διασκευάζεται, ὡς περὶ Εὐρυπίδης εἰσήγαγε τὸν Ἀπολλωνα, Ὁρέστην⁵ καὶ Μενέλαον εἰς ὁμόνοιαν ἔγοντα.

Ἄποιο σωθήσονται⁶] Schol. mscr. Werferi in Actis p. 272, A. philol. mon. t. I, fasc. III, p. 417. γρ. ὅπη καὶ ὅπως, ἀπεκέκλειντο⁷ γὰρ πανταχόθεν.

Ἐν Τανάγρα] Arogr. Mon. Τούτου μέμνηται Θουκιδίδης, (I, 102.) ὅτι ἤνικα ἐπολέμου⁸ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τῶν Εἰλωτῶν⁹, τειχομαχῆσαι βουλόμενοι, ἐπεκαλέσαντο Ἀθηναίους· εἶτα δεδιότες τὸ νεωτεροποιῶν αὐτῶν, ἀπεπέμψαντο αὐτούς. Ὁργισθέντες οὖν οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ Φωκίων στρατευσάντων καὶ μελλόντων¹⁰ ἐπανέειναι, πανταχόθεν ἀπέκλεισαν ἐπιστρέφοντας ἐν τῇ Πελοποννήσῳ καὶ συνέβαλον αὐτοῖς ἐν Τανάγρα καὶ ἠττήθησαν Cod. bomb. Λακεδαιμόνιοι ἐν τινι τόπῳ κατὰ Εἰλωτῶν¹¹ πολεμοῦντες ἐπεκαλέσαντο Ἀθηναίους, ὡς δεινούς τειχομαχεῖν καὶ φοβηθέντες αὐτούς ὡς νεωτεροποιούς πάλιν ἀπεπέμψαν. Ὁργισθέν-

in bomb. fol. 52. vers. occurrere, adnotavit Werferus. — 1) Ἰσοκράτης, p. 332. — 2) Ἰστερίζων, Ap. ὑπερβῶν ἀκμῆς subl. Valken. — 3) Ἦσπερ ἐν δράματι subl. Valken. — 4) ἐν τοῖς δράμασι, Ap. γράμμασι. — 5) Εὐρυπίδης Orest. vrs. 1641. — 6) Ἄποιο σωθήσονται (schol. mscr. σωθήσεται), Werf. mavult ὅπη σωθήσονται, quem vid. pag. 411. — 7) ἀπεκέκλειντο, Cod. ἀποκεκλειντο, pro quo Werf. restituit ἀποκέκλειντο. — 8) ἐπολέμου, Ap. ἐπολέμου. — 9) κατὰ τῶν Εἰλωτῶν, Arogr. et bomb. μετὰ τ. Εἰλ. — 10) καὶ μελλόντων, Ap. ἢ μελλόντων. — 11) Εἰλωτῶν, Arogr. Εἰλωτῶν, utrumque recte, ab Εἰλωσ et Εἰλωτῆς. Schweigh. in var. lect. ad Herod. IX, 10.

τες οὖν Ἀθηναῖοι συνέβαλον αὐτοῖς ἐν Τανάγρα τῆς Εἰω-
τίας καὶ ἐνικήθησαν. . . .

p. 273, B. Τῶν περιοίκων ¹⁾ Apogr. Leid. Οἱ περιοικοὶ . . . οἱ
περιοικοῦντες Σπάρτην τὴν μητρόπολιν.

p. 274, A. Εἰρήνην ποιεῖται ²⁾ Apogr. Mon. Ἀηλοὶ τὰς τρια-
κοντούτους σπονδὰς, ὡς ἐποίησαν μετὰ Εὐβοίας ἄλωσιν ³⁾,
ὡς φησιν ὁ συγγραφεὺς.

p. 275, C. Οὕτω δὲ τούτων κ. τ. λ. ⁴⁾ Apogr. Mon. Ἐντεῦθεν
ἄρχεται τοῦ τετάρτου μέρους, ποιούμενος τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.
Κατὰ δὲ Ἀθανάσιον ἐνταῦθα ἄρχεται τὸ τρίτον μέρος τοῦ
λόγου. Πληρώσας δὲ τὴν πενηκονταετίαν ἄρχεται τοῦ
Πελοποννησιακοῦ.

ibid. Μέχρι μὲν τινος ⁵⁾ ἦν ἡσυχία] Apogr. Mon. Ἐδίδαξε
καὶ τοῦτο Θουκυδίδης, λέγων τὰς σπονδὰς ἐπὶ ἠ' ἔτη φυ-
λαχθείσας. Cod. bomb. Τὸ μέχρι μὲν τινος λέγει,
ἐπειδὴ αἱ τῆς εἰρήνης σπονδαὶ οὐκ εἰς λ' χρόνους ⁶⁾ ἐχώρη-
σαν, ὡς συνέθετο, ἀλλ' εἰς τεσσαρεςκαίδεκα, ὡς Θουκυ-
δίδης φησί. Κατέλυσαν δὲ τὰς συνθήκας Λυκεδαιμόνιοι,
φοβηθέντες Ἀθηναίους, μὴ ἀξηθέντες τῶ χρόνῳ αὐτούς
τε τούτους καὶ πάντα τοὺς Ἕλληνας καταδουλώσονται,
καὶ διὰ τοῦτο πέμποντες πρέσβεις πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος
κατεπεύδοντο Ἀθηναίων, ὡς οὐκ εἰς καλὸν ἡμῖν τὰ τῆς
εἰρήνης ἀπαντήσει, λέγοντες.

ibid. Οὐχ ἂν εὖ ἐπαθον] Apogr. Mon. Λυκεδαιμόνιοι·
καὶ Θουκυδίδης ⁷⁾, καὶ ἀδήλως ἔχθοντο.

p. 276, A. Κατασχεῖν ⁸⁾ Apogr. Mon. Κωλύειν ⁹⁾. Λείπει δὲ τὸ
ἐβούλετο· λέγει γὰρ καὶ ὁ συγγραφεὺς ¹⁰⁾, ὅτι εἶδετο ¹¹⁾ δὲ
δίκη διαλύσασθαι τὰ διάφορα.

1) Valken. ad Herod. IX, 11. » Scholiastae Aristidae Mscr. οἱ περιοικοὶ esse dicuntur οἱ περιοικοῦντες Σπ. τ. μ. « — 2) Εἰρή-
νην. π. subl. Valken. — 3) μετὰ Εὐβοίας ἄλωσιν sunt ipsius
Thucydidis (I, 23.) verba. — 4) Οὕτω δὲ τούτων, subl. Valken. —
5) Μέχρι μὲν τινος subl. Valk. — Θουκυδίδης, I, 87. — 6) εἰς λ'
χρόνους, in triginta annos. Χρόνοι recentiores saepiuscule pro
ἔτη usurpant, vid. Valken. ad Euripid. reliq. p. 135. — 7) Θου-
κυδίδης, I, 92. — 8) Κατασχεῖν subl. Valken. — 9) Κωλύειν
Apogr. Κωλύει. — 10) ὁ συγγραφεὺς, I, 78. unde δέην recepi pro
δίκη, quod erat in Apogr. 11) εἶδετο, Apogr. εἶδετο.

Τὰς ἐν Ναυπάκτῳ] Apogr. Mon. Ἄς ὁ Φορμίων p. 276, B. ἐνίκησε Λακεδαιμονίους ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ Cod. bomb. Φορμίων, στρατηγὸς ὢν Ἀθηναίων, εἴκοσι ναυσὶν ἠ' καὶ ἑ μ' Λακεδαιμονίων ἐνίκη ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ εἰς τὴν Ναύπακτον· κατὰ γὰρ ταύτην ἐστράτευσαν Λακεδαιμόνιοι. Ὑστερον δὲ ταῖς αὐταῖς ναυσὶν ἐνίκησε πάλιν αὐτοὺς τούτους κατὰ Ἐπίδαμνον ἐλθόντας μετὰ ὀκτώ καὶ πενήτηκοντα νεῶν. Ἐπεὶ δὲ Φορμίων μὲν εἴκοσι ναῦς εἶχε, Λακεδαιμόνιοι δὲ ὅσας ἔφαμεν², διὰ τοῦτο λέγει οὔτε ὀλίγω πλείονας.

Πενταετηρίδα] Apogr. Leid. Διὰ πέντε γὰρ ἐτῶν p. 277, A. ἦγον τὰ μέγιστα Παναθηναῖαι, διὰ τριῶν τὰ Διονύσια. In marg. Schell. Διὰ πέντε γὰρ ἐτ. ἦγ. τ. μέγ. Παν., reliquis omissis.

Ἄλλ' ἀπόντων³ μὲν κ. τ. λ.] Apogr. Mon. et Leid. p. 278, A. Ὅτι ἄλλ' ἀπόντων μὲν εὐφήμεως εἶπεν ἀπὸ τοῦ ἀπολωλότων⁴, μεγάλη γὰρ συμφορὰ περιπεπτώκασιν ἐν Σικελίᾳ, ὡς φησὶν ὁ συγγραφεὺς.

Ἐκ Δεκλείας⁵] In marg. Schell. Ταύτην γὰρ ἐτεί- p. 278, C. ρισαν Λακεδαιμόνιοι, κώμην οὖσαν τῆς Ἀττικῆς, ὅτε ἐδυστύχησαν Ἀθηναῖοι ἐν Σικελίᾳ.

Καὶ στρατηγὸς ἐφαμίλλους] Apogr. Mon. Ὡς συμ- ibid. μαχοῦντας τοῖς ἐν Σικελίᾳ. Λαμάχου γὰρ ἀποθανόντος ἐκεῖ καὶ γραύπαντος Νικίᾳ⁶ πεμφθῆναι αὐτῷ ἄλλον στρατηγὸν διὰ τὴν νεφρίτιν⁷ νόσον, ἐπέμψαν Δημοσθένην τὸν ἐν τῇ Πύλῳ ἀριστεύσαντα. Cod. bomb. Πρώην ἐν Σικελίᾳ πενήτηκοντα καὶ ἑκατὸν ναῦς πέμψασιν Ἀθηναῖοις καὶ στρατηγὸς Νικίαν καὶ Λάμαχον, ἐπειδὴ ἅπανα ἡ τοιαύτη παρασκευὴ ἤττηται καὶ Λάμαχος ἐτεθνήκει, γράφει πάλιν

1) ἠ' καὶ μ', i. e. XLVII, cf. Thucyd. II, 83. — 2) ἔφαμεν, Cod. ἔφημεν. — 3) Ἄλλ' ἀπόντων subl. Valk., ex Leidensi autem edidisse Abreschium ad Aristaenetum annot. p. 34, inde suspicor, quod plane congruit cum Monac. Ὅτι ex Abresch. recepi. Non sublin. Valk. — 4) ἀπολωλότων, Mon. ἀπολωλότος. — 5) Ἐκ Δεκλείας subl. Valken. — 6) Νικία Apogr. Νικία. — 7) νεφρίτιν, Ap. νεφρίτιν.

Νίκιας ἕτερον πέμπειν στόλον καὶ στρατηγόν, αὐτὸς γὰρ νεφρίτιδι νόσῳ κατείχετο· ἐπεμφαν οὖν Ἀθηναῖοι στόλον παραπλήσιον τῷ προτέρῳ καὶ στρατηγὸν Δημοσθένη τὸν ἐν τῇ Πύλῳ ἤριστευκότα.

p. 279, A. Τὴν μὲν τῶν τρόπων κ. τ. λ.] Apogr. Mon. Λέγει δὲ ὁ Θουκυδίδης¹, ὅτι μετὰ τὴν ἤτταν οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ἐτρέφον.

p. 279, B. Ἐπὲρ τοῦ μηδὲν αἰσχρὸν κ. τ. λ.] Apogr. Mon. Ἐπὲρ τοῦ μηδὲν ποιῆσαι², τουτέστι παραχωρῆσαι τοῖς Σικελίαι.

p. 279, C. Ὡστε καὶ βασιλέα] In marg. Schell. Ὅτι τὸν Πέρσην ἤγαγον κατ' αὐτῶν.

p. 280, B. Ὅτι καὶ τῆς πολιτείας κινήσεως] Apogr. Mon. Τούτου μέμνηται καὶ ὁ Θουκυδίδης³, λέγει γὰρ οὕτως· καταφρονήσαντες τινες τῶν Ἀθηναίων, ὅτι ἤττωντο ἐν Σικελίᾳ⁴, τετρακόσιοι τὸν ἀριθμὸν καὶ ἀχθόμενοι ἐπὶ τῇ δημοκρατίᾳ, ἐζήτησαν καταλύσαι αὐτὴν⁵ καὶ αὐτοὶ ἄρξαι, ἀλλὰ κατέλυσεν καὶ αὐτοὺς ἡ πόλις. Λέγει οὖν ὅτι καὶ τοὺς πολίτας εἶχον πολεμίους. Cod. bomb. Ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ φησὶ Θουκυδίδης, ὅτι τινες τῶν Ἀθηναίων τετρακόσιοι τὸν ἀριθμὸν ὄραντες τὴν πόλιν οὕτως ἔχουσαν, ἐστασίασαν⁶, βουλόμενοι τὴν μὲν δημοκρατίαν καταλύσαι, αὐτοὶ δὲ ἄρξαι.

ibid. Ἀλλοτριωθέντων] Apogr. Mon. Πολεμίων γινομένων· καὶ Ὅμηρος⁷·

. Ἀλλότριος φῶς.

p. 280, D. Ὡς ἑτέρῳ προεῖρηται] Apogr. Mon. Τῷ Θουκυδίδῃ⁸.

1) ὁ Θουκυδίδης, lib. VIII init. — 2) Ἐπὲρ τοῦ μηδὲν ποιῆσαι κ. τ. λ. hoc scholion priori addiderat Werf. ex Apogr., quae disjuncti; sed ne ita quidem satisfacit, deest aliquid, forte αἰσχρὸν post ποιῆσαι. — 3) καὶ ὁ Θουκυδίδης· λέγει γὰρ οὕτως· καταφρ. κ. τ. λ. Frustra quaesivi, illa καταφρονήσαντες κ. τ. λ. Thucydidis ipsius esse arbitratus. Narrat eam rem Th. libro VII, inde a cap. 63. Quae cum ita sint, pro οὕτως malim ὅτι, quod legitur in bomb., λέγει γὰρ, ὅτι καταφρ. κ. τ. λ. — 4) ὅτι ἤττωντο ἐν Σικελίᾳ, Apogr. ὅτι ἤττωντο ἐν Σικελίᾳ. — 5) αὐτὴν, Ap. αὐτοὺς. — 6) ἐστασίασαν, sic Werf.. Cod. ἐστασίασαν. — 7) καὶ Ὅμηρος, Iliad. V, 224., quem laudat Hesych. t I, p. 242. ed. Alb., ubi male φῶς, ut est in Apogr. — 8) Τῷ Θουκυδίδῃ κ. τ. λ. I, 18. Edidit hoc sch. Creuz. V. D. ad Plotin. p. 514, ubi κινδύου, typo-

μέχρι γὰρ τῶν ἐνταῦθα τὰ Θουκυδίδου. Τινὲς οὖν αὐτὸν εἰς Θουκυδίδην αἰνίττεσθαι λέγουσιν, εἶπε γὰρ κἀκείνος ἐν τῷ πρώτῳ, μετὰ κινδύνων τὰς μελετὰς ποιούμενοι¹. Ἡ εἰς Πλάτωνα αἰνίττεται, καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς φαίνεται ἐπιτάφιον γράψας τὸν καλούμενον Μενέξενον, ἐν ᾧ² ἐχρήσατο τοῖς ἐπιχειρήμασι τούτοις. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι εἰς Ξενοφῶντα ἀποτίενται· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ταῦτα ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς³ εἶπε. Cod. bomb. Τινὲς τὸ ἐτέρωθ διὰ τὸν Θουκυδίδην νοοῦσι· εἶπε γὰρ κἀκείνος τὸ ἐνθύμημα τοῦτο ἐν ἀρχῇ, μετὰ κινδύνων τὰς μελετὰς ποιούμενοι. Ἄλλοι δὲ εἰς Πλάτωνα⁴ λέγουσιν αἰνίττεσθαι, καὶ αὐτὸς γὰρ ἐχρήσατο τοῖς ἐπιχειρήμασι τούτοις εἰς τὸν ἐπιτάφιον τὸν καλούμενον καὶ Μενέξενον. Ἄλλοι δὲ εἰς Ξενοφῶντα, καὶ γὰρ αὐτὸς ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς ταῦτα εἶπεν. In marg. Schell. Τῷ Θουκυδίδῃ, μετὰ κ. τ. μ. π. λέγοντι.

Ἐκ ποδός] Cod. bomb. Οὐ μόνον τὸ ἐκποδῶν ἀντὶ p. 281, B. τοῦ μακρᾶν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ παραινέμα, ὥσπερ κἀνταῦθα τὸ ἐκποδός. . . .

Ἀεὶ μὲν οἷν ἔγωγε κ. τ. λ.] Apogr. Mon. . . Καὶ p. 281, C. ἐστὶ Θουκυδίδου ἢ μεταχειρίσις· κἀκείνος γὰρ ἐν τῷ προοίμῳ τοῦ Ἐπιταφίου καταμέμφεται τὸν τομοδέτην τὸν κελεύσαντα τὸν ἐπιτάφιον λέγεσθαι· εἴτα ὕστερον καὶ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ. Cod. bomb. . . . Θουκυδίδου ἢ μεταχειρίσις κ. τ. λ. plane ut apogr., nisi quod in fine τὸν κελεύοντα ἐπιτάφιον λέγεσθαι.

Τὰ πρὸς ἄλληλα] Supra in Schell. Ἐὶ συγκρίσεις. p. 282, B.

Πᾶς τις] In marg. Schell. γρ. πᾶν, ἦτοι ἐστὶ τὸ πᾶν p. 282, D.

thetae errore; nam et Apogr. et Cod. bomb. et ipse Thucyd. l. 1. κινδύνων. — 1) ποιούμενοι, cujus in locum se insinuaverat ποσόμενος in Apogr., ex bomb., Schell. et Thucyd. restitui. — 2) ἐν ᾧ, Apogr. ἐν ᾧ. — 3) ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς, bomb. ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ad quam varietatem animum attendere nos jubet Creuzerus l. 1. Utrumque probum, eademque diversitate uti solent scriptores in laudandis Theopompi Ἑλληνικοῖς et Ἑλληνικαῖς, Φιλιππικοῖς et Φιλιππικαῖς. — 4) Ἄλλοι δὲ εἰς Πλάτωνα κ. τ. λ. edidit Creuzerus l. 1. usque ad Ἄλλοι δὲ εἰς Ξενοφ., quae cum reliquis desunt.

ἔργον τῆς ἀγωνίας δίσκου, πυγμαῆς, διαύλου, ἄλματος καὶ παλῆς.

ibid. *Εἶκη*] Supra in Schell. Ἐργονίζομενος.

p. 283, A. Ἐν Μιτυλήνῃ¹⁾] Apogr. Mon. Εἰς γὰρ Μιτυλήνην Κόνων συνηλάθη μετὰ Λέοντος καὶ Ἐρασινίδου²⁾, συστρατήγων ὄντων³⁾, ὑπὸ Καλλικρατίδου κατὰ γῆν⁴⁾ μὲν τῷ ἀπὸ⁵⁾ Χίου στρατεύματι καὶ τοῖς Μηθυμναίοις, κατὰ θάλατταν δὲ ταῖς ναυσὶ τὸν λιμένα,⁶⁾ ὡς Ξενοφῶν. Συμβαλῶν δὲ ὁ Κόνων τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐκεῖ, ἠττήθη καὶ πολιορκήθη παρ' αὐτῶν. Cod. bomb. Ἐπὶ Καλλικρατίδου, στρατηγῶν Λακεδαιμονίων, συνηλάθη εἰς Μιτυλήνην Κόνων μετὰ Λέοντος καὶ Ἐρασινίδου τῶν συστρατήγων· καὶ γὰρ κατὰ γῆν μὲν ἐβιάζετο τῷ ἀπὸ Χίου στρατεύματι καὶ τῷ ἐκ Μηθύμνης, κατὰ θάλατταν δὲ ὑπὸ Λακεδαιμονίων. Συμβαλῶν οὖν Καλλικρατίδῃ κατὰ θάλατταν ἐνίκηθη· μαθόντες δὲ Ἀθηναῖοι τὴν τῶν σφετέρων στρατηγῶν ἦτταν⁷⁾ καὶ παροξυνθέντες ἐπεμψάν οὐκ ὀλίγας ναῦς ἐκείσε καὶ στρατηγούς δέκα, οἳ καὶ⁸⁾ συμβαλόντες ἐπ' Ἀργινοῖσιν τοῖς Λακεδαιμονίοις, κατὰ κράτος ἐνίκησαν.

p. 283, B. Ἐν δὲ τῷ Καρῷ¹⁾] Apogr. Mon. Παροιμία, ἐν Καρῷ τὸν κίνδυνον· τὸ δὲ οὐκ ἐν τοῖς⁹⁾ αὐτῶν σώμασι, οἱ γὰρ μισθούμενοι αὐτοὺς προέταττον ἐν τοῖς κινδύνοις. Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφειδῶς¹⁰⁾ εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα πολεμούντων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Καρῶν· οὗτοι γὰρ τὰ ἑαυτῶν σώματα ἐμισθον εἰς τοὺς πολέμους. Πρῶτοι δὲ λέγονται βαρβάρων μισθοφορῆσαι, ὅθεν καὶ ὁ ποιητῆς¹¹⁾ φησι·

1) Ἐν Μιτυλήνῃ sublin. Valken. — 2) Ἐρασινίδου, sic bomb., Thucyd. VII, 7. et Aristophanes, Apogr. Ἐρασινίδου. — 3) συστρατήγων ὄντων, Apogr. συστρατηγωνόντων. — 4) κατὰ γῆν, Apogr. κατὰ τὴν frequenti errore. — 5) τῷ ἀπὸ, Apogr. τῶν ἀπὸ. — 6) τὸν λιμένα, f. εἰς τὸν λιμένα, Xenophontis locum vide apud Wesseling, ad Diodor. XIII, p. 602 seqq. — 7) ἦτταν, bomb. ἦτταν. — 8) οἳ καὶ κ. τ. λ., sic exhibit bomb.: οἳ καὶ συμβαλόντες ἐπ' Ἀργινοῖσιν, τοῖς Λακεδαιμονίοις κ. κρ. ἐν., tum foret legendum τοῖς Λακεδαιμονίοις. Utrumque scribendi genus autem optimis scriptoribus in usu. — 9) τὸ δὲ, f. τουτέστιν v. τὸ δὲ ἔστιν. — 10) ἐπὶ τῶν ἀφειδῶς, Apogr. ἐπὶ τῷ ἀφ. — 11) ὁ ποιητῆς, Iliad. IX, 378. cf. Valken. ad Herod. V, 66. et schol. ad Hom. l. I.

. *Τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴση.*
 Ἑλλήνων δὲ πρῶτοι Ἀρκάδες ἐμισθοφόρησαν. Cod. bomb.
 Παροιμία ἐστὶν ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον, τουτέστιν οὐκ
 ἐν τοῖς αὐτῶν σώμασι, ἀλλ' ἐν ἄλλοτρίοις, ὡς καὶ οὗτος
 ἐρμηνεύων φησί, Κᾶρες γὰρ πρῶτοι ἀνθρώπων ἐμισθοφό-
 ρησαν, οὓς καὶ προὔτατον τῷ πολέμῳ·¹ φέρεται δὲ καὶ ἕτερα
 παροιμία, ἐν Καρὸς μοίρα, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ δουλο-
 κρεπῶν ταυτομένη.

Καλλικρατίδου²] Supra in Schell. Στρατηγοῦ τῶν
 Λακεδαιμονίων.

Ἑλλοτριωμένης] Ibid. Ἀποστάσης. ibid.

Ἵτι³ τὸν ἄνδρα ῥύονται] Aporgr. Mon. Τῆν⁴ ἱστο- p. 284, A.
 ρίαν (de Conone ad Evagoram fugiente, dein Athenis moe-
 nia restituente, Werf.) Ἰσοκράτης λέγει ἐν τῷ Εὐαγόρῳ.
 In marg. Schell. Τὸν Κόνωνα· εἰς γὰρ ὧν τῶν ἰβ στρα-
 τηγῶν ἔφυγεν αἰσθημένος τῆς Ἀθηναίων ὀργῆς καὶ ἔλθων
 πρὸς Εὐαγόραν, τὸν τῆς Κύπρου βασιλέα, διείριβε. Ὅτε-
 ρον δὲ μετὰ τὸ νικῆσαι τοὺς Ἀθηναίους Λακεδαιμόνιοι καὶ
 κατὰ τῆς Ἀσίας στρατεύονται Εὐαγόρα συμμαχοῦντες καὶ
 Κόνων παρεγένετο. Καὶ καταναυμαχήσας Λακεδαιμονίους
 ἔλθων εἰς τὴν Ἀττικὴν τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων ἀνέστησε.

Δυναστείαν] Supra in Schell. Ἐν Κνίδῳ. ibid.

Πρὸς αὐτοὺς] Ibid. Λακεδαιμονίους. p. 284, C.

Ἀντιπολιτευομένους] Ibid. Ἀντισεμνυνομένους⁵. ibid.

Ὅστις οὐ μετὰ] Aporgr. Mon. Εἰς Λακεδαιμονίους p. 285, A.
 αἰνιττεται, ὡς λέγει ὁ Θουκυδίδης, ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, ὅτι
 μέρος τῆς πόλεως ἐνίκησαν συμβαλόντες μέρος τῶν ἱππέων.

Ἵτις⁶ ἢ οὐδεῖς] Aporgr. Mon. Τὸ Θουκυδίδειον p. 285, B.
 ἢ οὐδεῖς, φησὶν, ἐπειράθη τῆς πόλεως ἢ μόνος εἰς, τουτέστιν

apud Valken. de scholiis Leid. in opusc. t. II, p. 102. ed. Lips.,
 cui adde schol. ad Aristoph. Av. 765. schol. plat. p. 93. ed.
 Ruhnk. — 1) προὔτατον τῷ π., forte προὔτατον ἐν τῷ π. —
 2) Καλλικρατίδου subl Valken. — 3) Ὅτι τὸν ἄνδρα ῥύονται subl.
 Valken. — 4) Τὴν ἱστορίαν κ. τ. λ. sic exhibet Werf., forte in-
 tercederunt, quae dedi ex Schell. — 5) Post glossam interlin.
 ad Ἀντιπολιτευομένους super voce Ὅμοῦ πάντες, pag. 284., quae
 a Valken. sublin., conspicitur in Cod. Schell. glossae signum,
 glossa ipsa praetermissa. — 6) Ἵτις ἢ οὐδεῖς subl. Valken.

- ὁ Ξέρξης. Cod. bomb. Τὸ μὲν τίς λέγει διὰ μόνον τὸν Ξέρξην, τὸ δὲ οὐδείς, ἐπειδὴ καὶ οὗτος κατακράτος ἦτηθαις ἐφυγεν. Ἄλλωστε καὶ παρομιῆς λεγούσης, εἰς οὐδείς, διὰ τὸ μὴ τοῦ ἐνὸς λόγον εἶναι. In marg. Schell. Ὁ Ξέρξης.
- ibid. Ἴσα καὶ ἀήττητος] In marg. Schell. Σχεδὸν καὶ παρέλκει ἀττικῶς.
- p. 285, C. Ἀνακλίνασα] Supra in Schell. Εἰς τοῦπίσω κλίνασα. Photius: Εἰς τί ἀνέκλιεν ἢ εἰς τὸ ἐπιδυμηῆσαι εἰρήνης;
- p. 286, B. Ἡ δὲ πόλις κλαπείσα] Supra in Schell. Κατὰ λήθην ἦτηθαισα.
- ibid. Ναυμαχία τῇ καθ' Ἑλλ.] In marg. Schell. Ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς· ἀπόντων γὰρ ἐπὶ χρεῖαν Λύσανδρος ἐπιθέμενος τὰς τριήρεις ἀφείλετο.
- p. 286, C. Δι' ἐνὸς ἀνδρός] Ibid. Τοῦ Κόνωνος.
- ibid. Γενομένων] Ibid. γρ. γεγενημένων¹.
- p. 287, A. Ἀποφητί] Aporogr. Mon. Ἀπὸ τοῦ ἀμαχητί· καὶ γὰρ αὐτὸς λέγει ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ,² ὅτι ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Σάμῳ, ταύτην γὰρ μόνην εἶχον ὀρμητήριον κατὰ πάντων τῶν πολεμίων, τετρακόσιοί τινες Ἀθηναίων ἐπανέστησαν, αὐτοὶ θέλοντες ἔχειν τὴν πολιτείαν· ἀκούσαντες οἱ ἐν Σάμῳ ἐβουλεύσαντο ἐλθόντες καταλύσαι αὐτούς· οἱ δὲ ἀκηκόητες, ὅτι μέλλουσιν ἐλθεῖν, διέλυσαν ἑαυτούς. Cod. bomb. Τετρακόσιοί τινες Ἀθηναῖοι ἤβουλήθησαν ἐπαραστῆναι τῇ πολιτείᾳ καὶ κατακυριεῦσαι αὐτῆς· μαθόντες οὖν Σάμιοι τοῦτο ὄρμησαν εἰς τὴν τοῦτων κατάλυσιν, ἅτε μάλιστα πάντων φιλίαν πρὸς Ἀθηναίους ἔχοντες· ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ τετρακόσιοι, ἔκοντες διελύθησαν ἀποφητί. . . .
- ibid. Τοὺς τριάκοντα] In marg. Schell. Ἄ ὄντων καὶ οἱ ἀντίφραντες λ' ἦσαν.
- ibid. Σωφροσύνης] Ibid. Ὅτι καλῶς παρεσκευάσαντο.

¹) γεγενημένων, Cod. γενημένων. — ²) Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ, cap. 65. Ceterum ἀποφητί a Valk. subl.

Ὀλίγω¹ μὲν πλείους] Ibid. Ὅτι ὀλίγοι πρὸς τοσοῦ- p. 287, B.
τους ἀντήραν.

Τῶν ἐν τοῖς δεινοῖς ἔλπ.] Apogr. Mon. Θουκυδί- p. 289, C.
δειον· καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς εὐελπίδες.

Ἐπὶ² τὸν δῆμον] Apogr. Mon. Ἐπὶ τοῦ κατὰ τοῦ p. 289, B.
δήμου. Τοῦτο³ καὶ Δημοσθένους⁴ ἐν τῷ πρὸς Λεπ-
τίνην⁵ εἶπεν.

Τοὺς τε γὰρ Ἑλληνας κ. τ. λ.] In marg. Schell. p. 290, A.
Ἐπιλογίζεται τὰς συγκρίσεις.

Ἄλλοθεν] In marg. Schell. Ἐκ τῆς Βουωτίας εἰς ibid.
Πελοπόννησον, τῆς καὶ Λωρίδος.

Καταδειξάσης] Ibid. Διὰ ματαιίας γὰρ αὐτοῦς Ἄθη- p. 290, B.
ναῖοι κατήγαγον μετὰ τῶν Ἡρακλειδῶν.

Ἡ ταύτη νικώσης] Ibid. Τὸ ἢ συντακτέον τοῖς ἄλλοις ibid.
καθ' ὑπερβιβασμόν.

Πλὴν τῶν εἰς τὸν πολ.] Apogr. Mon. et bomb. Λα- ibid.
κεδαιμόνιοι γὰρ παράμονα⁶ εἶχον τὰ πολεμικά, ὡς λέγει
καὶ Ἰσοκράτης⁷ ἐν τῷ Βουσίριδι καὶ Δημοσθένους φησί,
ὅτι τὰ Ἀθηναίων νόμιμα ἐξήλωσαν, ἐν τῷ τέλει τοῦ κατὰ⁸
Τιμοκράτους.

Οὐ ταῦτα⁹ μόνα] Cod. bomb. Ἰστέον, ὅτι τὸ μὲν ibid.
ταῦτα αἰτιατική ἐστι, τὸ δὲ οὐκ ἴσον εὐθεῖα· σύν-
τασε δὲ οὕτως· τὸ οὐκ ἴσον, ἤγουν ἢ οὐκ ἰσότης, οὐ
μόνον δείκνυσσι ταῦτα, λέγω τοὺς ἄλλοθεν, ἤκοντας καὶ πόλ-
λη νεωτέρους πρὸς αὐτόχθονας καὶ πρεσβυτέρους, οὐδὲ τὸ
τῆς πόλεως καταδειξάσης ἑτέροις δηλονότι, οὐδὲ τὸ προ-
νοούμενος μηδένοσ ἄλλου πλὴν τῶν εἰς τὸν πόλεμον νικώ-
σης τῆς πόλεως, πλεον ἐν τοῖς ἄλλοις, ἢ ταύτη καὶ οὕτως.
Λέγει δὲ ἄλλοθεν ἤκοντας καὶ πολλῶ νεωτέρους
τοὺς Λακεδαιμονίους· καὶ γὰρ Λωριεῖς ὄντες τὸ παλαιὸν

1) Ὀλίγω μὲν πλείους subl. Valken. — 2) Ἐπὶ τὸν δῆμον,
subl. Valk. — 3) τοῦτο, Apogr. τούτω. 4) Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς
Λεπ., cf. Wolf. ad eam orat. p. 227. — 5) Λεπτίνην, Ap. Λεπ-
τίνην. — 6) παράμονα, Ap. et bomb. περὶ μόνα. — 7) καὶ Ἰσο-
κράτης, Busir. p. 371. cd. Lang. — 8) τοῦ κατὰ Τιμ., Codd.
τῶ κ. T. — 9) Οὐ ταῦτα μόνα, subl. Valk.

Πελοποννήσιοι ἕσπερον γεγονάσι, ὡς Ἑλλανίκος¹ λέγει καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν οἱ περὶ αὐτῶν γράμαντες. Αὐτόχθονας δὲ καὶ πρεσβυτέρους ὁπάντων Ἑλλήνων λέγει τοὺς Ἀθηναίους, ὡς ἐμάθομεν. Τὸ δὲ ἤκοντας ἢ σύναπτε πρὸς τὸ αὐτόχθονας, ἢ ἢ διὰ τὴν πάλαι τῶν Ἡρακλειδῶν φυγὴν εἰς Ἀθήνας, ὅτε ὑπ' Ἐρεχθίδος ἐδιώκοντο, ἢ τὸ μὲν ἤκοντας λέγει², διότι Λωρεῖς ὄντες ἤλθον εἰς Πελοπόννησον, ὡς ἔφαμεν³ τὴν δὲ πρὸς πρόθεσιν νόει συγκριτικῶς ἐκφέρεσθαι· καὶ γὰρ οὕτως εἰώθαμεν λέγειν, δείκνυμι τὸν δεῖνα νεώτερον πρὸς τὸν δεῖνα⁴. Τὸ τῆς πόλεως δὲ λέγει ἀντὶ τοῦ ὅπερ εἴωθεν ἢ πόλις ποιεῖν⁵ ἐξ ἀρχῆς, τοὺς καταφεύγοντας ὑποδέχεσθαι, τοὺς κινδυνεύοντας ἐπαρορθεῖν, καὶ ὅσα τοιαῦτα πλεονεκτήματα, ἅπαντα ἢ πόλις εὐρούσα ἐτέροις κατέδειξε ποιεῖν. Μηθένος δὲ ἄλλου προνοουμένων λέγει τοὺς Λακεδαιμονίους, οἱ μόνων τῶν πολεμικῶν ἐπειοῦντο πρόνοιαν, ὡς Ἰσοκράτης φησὶν ἐν Βουσίριδι. . . .

- p. 290, C. Τὸν λόγον] Supra in Schell. Τὸν εὐλογον.
 ibid. Ἐξ ὧν ἅμα⁶] Apogr. Mon. Ἐνταῦθα βούλεται εἰπεῖν, ὅσα οὐκ ἔστι μὲν ὑπὲρ αὐτῆς, ὑπὲρ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἠγωνίσαιτο πρὸς Λακεδαιμονίους. Ἐνταῦθα γὰρ ἀρχεται τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ὧν ἐποίησε μετὰ⁷ τοὺς λ', ὡς φησι Μένανδρος.
- p. 291, A. Ἄτοπον⁸] Supra in Schell. Παράδοξον et in marg. Ὅτι ὑπὲρ ἐχθρῶν.
- p. 291, C. Μῆτε⁹ τείχος] In marg. Schell. Τὸ μακρὸν ὃ Κόρων ἕσπερον ἔκτισε.
- ibid. Ἀπαντῶντας] Ibid. Τοὺς ἐναντιουμένους, ἀμυνομένους.

1) Ἑλλάνικος, Cod. Ἑλάνικος. — 2) λέγει, f. λέγει, quod infra, licet subsequatur νόει. — 3) ὡς ἔφαμεν, Cod. ὡς ἔφημεν. — 4) πρὸς τὸν δεῖνα, Cod. τὸ. — 5) ποιεῖν ἐξ ἀρχῆς, κ. τ. λ. Cod. ita exhibet: ποιεῖν ἐξ ἀρχῆς, τοὺς καταφεύγοντας ὑποδέχεσθαι τοὺς κ. ἐπαρορθεῖν· καὶ ὅσα κ. πλεονεκτήματα· ἅπαντα κ. τ. λ. Possis vel post ἐξ ἀρχῆς· τοὺς κ. τ. λ. pergere virgulis tantum immissis, vel ita: ἐξ ἀρχῆς, τοὺς κ. τ. λ. — πλεονεκτήματα· ἢ πάντα κ. τ. λ. — 6) Ἐξ ὧν ἅμα subl. Valk. — 7) μετὰ τοὺς λ', Apogr. μετὰ τῶν λ. — 8) Ἄτοπον subl. Valk. — 9) Μῆτε τείχος subl. Valk.

Ἑλληνική¹⁾] Ibid. Φιλάνθρωπος, ἕως σωφρονισμοῦ· p. 292, A.
ἐχώρησαν γὰρ καὶ κατ' ἐκείων Λακεδαιμόνιοι.

Πρέπουσα] Ibid. Προσήκουσα. ibid.

Καταφεύγουσι²⁾] Arogr. Mon. Καὶ Ἀριστο- ibid.
φάνης³⁾ μέμνηται τῆς στρατιᾶς λέγων·

Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει.

Δρωσαν⁴⁾ κακὸν] In marg. Schell. Ἄυτοί γὰρ αὐτοὶ ibid.
τοῦ πολέμου καὶ πολλῶν ἄλλων κακῶν ἐγένοντο.

Τὸν Ἀροκόρινθον] Cod. bomb. Ἡ τῶν Κορινθίων p. 292, C.
ἀρόπολις Ἀροκόρινθος λέγεται, ὡσπερ καὶ ἡ τῆς Ἰλίου
Πέργαμος, καὶ ἡ τῶν Θηβῶν Κιάμεια, καὶ ἡ τοῦ Ἄργου
Λάρισσα.

Τὸν Περσῶν βασιλέα⁵⁾] Arogr. Mon. Τὸν υἱὸν Λα- ibid.
ρείου τοῦ νεωτέρου· Κύρον δὲ ὁ Ἀλέξανδρος, Ἀρταξέρξη
δὲ λέγει, οὗ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς μέμνηται Ξενοφῶν. Τὸ δὲ
γένος οὗτος ἔχει ἀπὸ Δαρείου· Ξέρξης ὁ κατὰ τῆς Ἑλλά-
δος στρατεύσας. εἶτα Ἀρταξέρξης καὶ Κύρος· οἱ ἐν ταῖς
ἀναβάσεσι. Τὸ δὲ πάλιν εἶπεν, ἐπειδὴ ἐν τῷ Πελοπον-
νησιακῷ πολέμῳ πρὸς τὸν Πέρσην κατέφυγον. In marg.

1) Ἑλληνική subsl. Valken. — 2) Καταφεύγουσι, subsl. Valk.
3) Καὶ Ἀριστοφ., Plut. 173. — στρατιᾶς, Arogr. στρατιᾶς, quod
foret mutandum in στρατεία, cf. Hess. ad Timol. p. 14. seq. —
4) Δρωσαν κακὸν subsl. Valk. — 5) Τὸν Περσῶν βασιλέα, subsl. Valk.,
Werk. τῶν Περσῶν. Ipsius Arographi lectiones corruptissimas
excudendas curavi, si diacesseris a voce Ἀρταξέρξης, pro qua in
Arogr. est Ἀρκαξέρξης. Scholion ipsum autem adeo vel distur-
batum vel mancum, ut de sanando desperarem. Latet vitium in
Ἀλεξάνδρος, qui utrum inter Aristidia enarratores sit recense-
ndus, an mutandus in Μένανδρος, an familiaris ille credendus, cui
Sopater sua in Aristidem scholia transmisisse videtur, id Oedi-
pus enuclearit, donec Codices nos expedierint. Erat eum ita
cmendanda haec arbitrarer: Τὸν υἱὸν Δαρείου τοῦ νεωτέρου, Κύρου
δὲ ἀδελφόν, Ἀρταξέρξη λέγει, οὗ ἐν τ. Ἑλλ. μ. Ξ., τὸ δὲ γένος
οὗτος (f. οὗτος) ἔχει ἀπὸ Δ., Ξ. ὁ κ. τ. Ἑλλ. σ., εἶτα Ἀρτ. κ.
Κ., οὗ ἐν τῇ ἀναβάσει (An schol. de duplici et Xenophontis et
quae Sophraeneti fertur, expeditione Cyri cogitavit, ut retinen-
dum sit οἱ ἐν ταῖς ἀναβάσεσι?). Τὸ δὲ πάλιν κ. τ. λ. sed ne ita
quidem salutaris medicina, id quod bene video, affertur. Malum
inde obortum, quod vel scholii auctor vel epitomator, confudit
Artax. I, qui erat Xerxis I f., et Artax. II, Darii II f. et Cyri
junioris fratrem. Quem errorem manifestius etiam deprehendis
in schol. ex Cod. Schell. Nunc aliunde meliora exspecto.

- Schell. Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου, τοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεύσαντος, ἀδελφὸν δὲ Κύρου τοῦ χρησαμένου Ξενοφῶντι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ.
- ibid. Θουλλουμένην ¹⁾] Supra in Schell. Ἐπὶ ἀδοξίᾳ.
- p. 295, A. Πότερον ἐκόντες] In marg. Schell. Ἐξ ἀμφοτέρων φανλίζει τοὺς Λακεδαιμονίους.
- p. 295, C. Τοῦ πολέμου] Supra in Schell. Τοῦ ἐν Μαραθῶνι.
- ibid. Ἡ τοῖς ὑστερον] Ibid. Ἐν Σαλαμῖνι.
- ibid. Τιθοῖτο] Ibid. Πῶς ἀρεστὸν φαίνοντο, ἀρέσκοντο.
- ibid. Ἐπερῶρον] Ibid. Περιεγένετο.
- ibid. Τὰ δ' αὖ τελευταῖα] Ibid. Τὸ ἐπεξελεθεῖν.
- p. 294, C. Ἡ δ' ἑτέρα] Ibid. Εἰρήνην φησί.
- ibid. Καταλύσεις] Ibid. Καταπαύσεις.
- p. 296, A. Τύχης ²⁾] Arogr. Mon. Ἀντὶ τοῦ εὐτυχίας τὸ ἐν-
θύμημα εἶπε καὶ Θουκυδίδης ³⁾ ἐν τῇ δ', ἔνθα οἱ Λακε-
δαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους δημηγοροῦσι περὶ τῆς Πύλου.
In marg. Schell. Εὐτυχίας ⁴⁾.
- ibid. Ἐξ ἴσου ⁵⁾ τοῖς παρούσι] Arogr. Mon. Θουκυδίδειόν
ἔστι, ὡς λέγει ἐκεῖνος· ἐξ ἴσου τὰ ἀπόντα ἔχειν νομί-
ζουσιν.
- p. 296, B. Ἀνήρ εἰς ⁶⁾] In marg. Schell. Κόνων ὁ Πέρσης (sic),
Λακεδαιμονίους καταδιώκων ἐν τῷ παριέναι, δέδωκε τοῖς
Ἀθηναίοις χρήματα περσικά, ἐφ' ᾧ ὁ βασιλεὺς ⁷⁾ συναλάβετο
αὐτόν· ὁ δὲ πάλιν πρὸς Εὐαγόραν φηγῆ διασωῆται.
- p. 297, A. Ὡστε κάλλιστ' ἀνθρώπων ⁸⁾] Arogr. Mon. Θουκυδί-
δης ⁹⁾ ἄλλους γ' ἂν οὖν οἴομεθα τὰ ἡμέτερα λα-
βόντας δεῖξαι ἂν μάλιστα, εἴ τι μετριάζομεν....
In marg. Schell. Τὴν ὑπερβολὴν τῆς Λακεδαιμονίων

1) Θουλλουμένην, subl. Valk. — 2) Τύχης subl. Valk. —
3) Θουκ. ἐν τῇ δ', c. 17. seq. — 4) Εὐτυχίας, Schell. ἀτυχίας,
sic ἀπαθῆς et εὐπαθῆς, Vales. ad Harp. p. 153. ἀσιβῆς et εἰς.
p. 170. ἀμεγῆς et εὐμ. p. 211. ἀτρεπῆς et εὐτρ. Reisk. ad Orat.
de Cor. p. 107. ed H. — 5) Ἐξ ἴσου τ. π. sublin. Valken. —
6) Ἀνήρ εἰς, Valken. sublin. Τοῖς Λακεδ., quae subsequuntur. —
7) ἐφ' ᾧ ὁ β., in Schell. ὁ deest. — 8) Ὡστε κάλλ. ἀνθρ. sublin.
Valken. — 9) Θουκυδίδης I, 76. unde ἄλλους γ' ἂν pro ἄλλοις ἂν
recipi, et μάλιστα pro μάλιστος, itemque μετριάζομεν pro μετριά-
ζωμεν.

αδικίας ἀπολογία ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ πέλει ὑπαιτίων ἐκάλεσε, ἣ γὰρ ἄκρα ἂ αὐτῶν ὁμότης ἐξαιτεῖται τὰ τῆς πόλεως ὑπαίτια.

Ἐξικνεῖσθαι] Supra in Schell. Φθάνειν et super p. 297, B. φῦσις est τῶν Λακεδαιμονίων.

Οὐδ' εἰς τρεῖς] Apogr. Mon. et bomb. Ἄξιον ζητῆσαι, τί δῆποτε μὲν Ἀριστείδης λέγει ἕε ἔτη τοὺς Λακεδαιμονίους τὴν ἀρχὴν ἐσηκέναι, ὃ δὲ Δημοσθένης ἂ φησὶν κθ ἔτη³; λέγομεν⁴, ὅτι ἕως τῶν ἐν Κνίδῳ ἕε ἔτη εἶχον τὴν ἡγεμονίαν κτησάμενοι⁵, εἶτα καταναυμαχηθέντες μετρίως εἶχον· εἶτα πάλιν ἕως τῶν Λευκτρικῶν ἔχοντες τὴν ἀρχὴν, τότε καταπολεμήθησαν ὑπὸ Θηβαίων τελέως, ὅθεν οὐκέτι ἀνήνεγκαν. Ὡσθ' ὃ μὲν Ἀριστείδης ἐπιβλέπων⁶ πρὸς τὰ ἕως ἐν Κνίδῳ⁷, ὃ δὲ Δημοσθένης πρὸς τὸν ὄλον χρόνον ἕως τῶν Λευκτρικῶν⁸. Τὸ δὲ προσαγόντων ἀντὶ τοῦ ἐγγιζόντων καὶ ἀρχομένων, ἵνα δείξῃ τὴν ἀκρίβειαν, οὕτω προσέθηκε. In marg. Schell. Ὁ μὲν Δημοσθένης κθ ἔτη φησὶ τὴν ἀρχὴν ἐσηκέναι Λακεδαιμονίους μέχρι τῶν Λευκτρικῶν ἀριδμῶν· οὗτος δὲ ἕε μέχρι τῆς ἐν Κνίδῳ ναυμαχίας λογιζόμενος, θέλων δηλοῦσαι τὴν ἀκμὴν τῆς ἀρχῆς.

Τοὺς ὁμοίους λόγους] Supra in Schell. Τοὺς αὐτοὺς. p. 297, C. Statim οἱ λόγοι, supra τῆς συγκρίσεως.

Οὐτ' ἐξεπίτηδες] Phot. Ἄλλὰ κατὰ τὸ πάρεργον οἶον p. 298, A. ὡσπερ νῦν ἐγώ.

Ἀποδείξει] Supra in Schell. Ἐκείνο. p. 298, B.

Ἐξ ὧν ἐφευγον] Ibid. Ἦγουν ἂ ἐδει φυγεῖν. ibid.

Προήχθησαν] Ibid. Ἦναγκάσθησαν. ibid.

Ἀναχωρεῖ] Ibid. Κατέφευγε. ibid.

Προκινδυνεύων] Ibid. Προμαγόμενος. ibid.

1) ἄκρα, Cod. ἄκρας. — 2) ὃ δὲ Δημοσθένης, Philipp. III, p. 125 ed Sch. — 3) κθ, bomb. κα. — 4) λέγομεν, ὅτι κ. τ. λ. bomb. λέγομεν οὖν τοῦτο. — 5) κτησάμενοι in bomb. deest. — 6) ἐπιβλέπων, bomb. ἀποβλέπων. — 7) ἕως ἐν Κνίδῳ, f. ἕως τῶν ἐν Κνίδῳ. — 8) ἕως τῶν Λευκτρικῶν. Τὸ δὲ κ. τ. λ. bomb. ἕως τῶν Λευκτρικῶν, οὕτως ἀνομοίως εἰρήμασαν, reliquis omissis.

p. 298, C. Παραβαλεῖν¹ (Steph. παραβάλλειν, Werf. παραβιά-
λεσθαι] Apogr. Mon. Παρ² Ὀμήρου², ἐν οἷς φησιν ἔ
ποιητῆς³

..... παῖς ὡς⁵ ὑπὸ μητέρα, δύσκειν

Εἰς Αἴανθ⁴. ὁ δέ μιν σάκει κρύπτασκε⁴ φαινω⁵.

Cod. bomb. Οὕτως Ὀμηρος περὶ Τεύκρου φησί.

..... παῖς⁵ ὡς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν

Εἰς Αἴανθ⁴. ὁ δέ μιν σάκει κρύπτασκε φαινω⁵.

Supra in Schell. Παραξετασθῆναι.

p. 299, B. Δρόμου] Apogr. Mon. Εἰδός ἐστι σχήματος λόγου.
Διανύσιος γὰρ ὁ Ἀλικαρνασσεύς⁶ λέγει, ὅτι ἄβ εἰσὶ σχί-
ματα τοῦ λόγου, ὧν ἓν ἐστι τὸ τοῦ δρόμου.

ibid. Ἐν Λεχαιῶ⁷] Cod. bomb. Λέχαιος λιμήν ἐστι Κοριν-
θου, πρὸς δυσμαῖς τῆς πόλεως κείμενος⁸. Ἡ δὲ ἱστορία
αὕτη ἐπιστρατεύσαντο Κορινθίων Λακεδαιμόνιοι, ὅτι μὴ
συνεστρατεύσαντο αὐτοῖς κατὰ Ἀθηναίων, λέγοντες, ὅτι
ἤνικα ἐκινδυνεύετε, ἐβοηθήσαμεν, νῦν οὖν ἀδικεῖτε· ἐλθόν-
τες οὖν πρὸς συμμαχίαν Κορινθίων Ἀθηναῖοι ἐν τῷ Λε-
χαιῶ γενικήμασιν. Ἔστι δὲ τόπος πλησίαν τοῦ Λεχαιῶ
μόρα καλούμενος ἣν ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς Ἰφικράτης
κατέκοψε καὶ ἐφεξῆς δὲ πάντα οὕτως ἐποίησε· καὶ γὰρ τὰ
ἐν Ὀροδοῦντι καὶ ἐν Κρομίῳ καὶ ἐν Οἰνῳ φρούρια Λα-
κεδαιμονίων πάντα εἴλε καὶ τὰ τείχη κατέσκαψεν, ἃ ἦσαν
περιβαλάντες περὶ τὴν Κόρινθον Λακεδαιμόνιοι, ἵνα αὕτην
παραστήσονται βία.

p. 300, C. Τοὺς ἐν Φλιοῦντι⁹] Cod. bomb. Τὰ μετὰ Κοριν-
θίων αὐτοῖς λέγει γινόμενα πρὸς τῷ Τρικαρῶν¹⁰ καὶ τὸ

1) Παραβ., subl. Valk. — 2) Παρ² Ὀμήρου, Iliad, VIII, 271, Forte παρ² Ὀμηρον, i. e. secundum Homerum, sic παρ² Ἐδριπύδην, παρὰ τὸν ποιητὴν, παρ² Ἀισχυλον, Sch. ad Pac. 677. inde παραφῶδια, παραγλύφειν σφραγίδας, παρακόπτειν νόμισμα, clavem faciendam curare, excudere numismata in modum alius clavis, alius numis-
metis. — 3) παῖς ὡς κ. τ. λ. Apogr. παῖς ὡς ὑπὸ μητέρα δύσκειν, Εἰς Αἴ. κ. τ. λ. — 4) κρύπτασκε, Ap. et bomb. κρύπτασκε. — 5) παῖς, bomb. παῖς ὡς, ὑπὸ μητέρα δύσκειν Εἰς Αἴανθ⁴ ὁ δέ μιν κ. τ. λ. — 6) Ap. Ἀλικαρνασσεύς. Vocem Δρόμου sublin. Valken. — 7) Ἐν Λεχαιῶ subl. Valk. — 8) κείμενος, bomb. κείμενον. — 9) Τοὺς ἐν Φλ. subl. Valk. — 10) πρὸς τῷ Τρ., bomb. πρὸς τὸ Τρ.

κατὰ Φλιασίων τρόποιον, στρατηγούντος Ἰφικράτους· Φλιούς δὲ πόλις Πελοποννήσου· Φλιασίους οὖν φίλους όντας Λακεδαιμονίων ἐπίορκησαν καὶ τινας αὐτῶν ἐπεξελεύοντας διέφθειραν, στρατηγόν ἔχοντες Χαβρίαν. Ἐκράτησαν δὲ καὶ Σικωνίων καὶ Μαντινέων, στρατηγόν ἔχοντες Διότιμον.

Μαντινέων ¹⁾] Arogr. Mon. "Ότε ἐν Κορίνθῳ πελ-
τασταὶ τῶν Ἀθηναίων ἐνίκων, στρατηγούντος Χαβρίου,
Σικωνίων δὲ, ἐπειδὴ καὶ οὗτοι Λακεδαιμονίους συνεμάχουν.
Διότιμος δὲ Σικωνίων καὶ τῶν συμμάχων ἐκράτησεν ἐν τῷ
πεδίῳ.

ibid.

Κατέγνωσαν] Cod. bomb. Εἰς Ἐπικράτην αἰνίττεται,
ὅς ἐπεισεν Ἀθηναίους δι' ὕσπερ ἴσμεν αἰτίας, δέξασθαι
τὴν εἰρήνην.

p. 300, C.

Παρά ταύτην τὴν εἰρήνην] In marg. Schell. Παρα-
βάντες τὴν ἐπὶ Ἀνταλκίδου οἱ περὶ Φοιβίδαν τὸν Σπαρ-
τιάτην.

ibid.

Οὐχ ἐν εἶδος] In marg. Schell. Ἐκ καταθέσεως καὶ
ἰσφαρέσεως τοῦπαιζήριμα.

ibid.

Τὴν φυγὴν ²⁾] Arogr. Mon. Τετρακόσιοι ἦσαν οἱ φυ-
γάδες, ὡς Ἀνδροτίων λέγει. In marg. Schell. Ἀντί
προσώπου τὸ πρᾶγμα, τοὺς φεύγοντας δηλονότι· κατασχε-
θείσης γὰρ τῆς Καδμείας ὑ Θηβυίων εἰς Ἀθήνας κατέ-
φυγον.

ibid.

Τὴν πρᾶξιν ³⁾] Arogr. Mon. . . . Λέγει δὲ, ὅτι ἐδί-
δαξαν αὐτοὺς, πῶς δεῖ τοὺς καταλαβόντας τὴν Καδμείαν
χρησασθαι· συνεβούλευσαν γὰρ ἐγγχειρίδια λαβόντας νεω-
τέρους τινὰς καὶ γυναικεῖον σχῆμα περιδεμένους αὐτοῖς
εἰς τὴν ἰκρόπολιν ὡς γυναῖκας συγγενέσθαι τοῖς καταλα-
βοῦσι τὴν Καδμείαν, τούτων αἰτησάντων εὐρεῖν πρὸς συνου-
σίαν γυναικας, καὶ οὕτως ἀνελεῖν αὐτοὺς. "Όσπερ δὲ
δρᾶμα λέγει, ὅτι δώθασιν ⁴⁾ (sic). In marg. Schell. Συν-
εβούλευσαν γὰρ ἐγγχειρίδια λαβόντας τῶν ἀγενείων ἐνίους

ibid.

1) Μαντινέων subl. Valk. — 2) Τὴν φυγὴν subl. Valken. —
3) Τὴν πρᾶξιν, subl. Valken. — 4) δώθασιν. Quid sibi vult δώ-
θασιν? Utrum δειδάσασιν? Felicitate quadam factum, ut supersit
explicatio ex Cod. Schell.

- καὶ γυναικεῖον σῆμα περιθεμένους συμμίξει αὐτοῖς γυναῖκας αἰτήσασιν πρὸς συνουσίαν.
- ibid. *Συνθέντες*] *Supra in Schell. Συγγράμματα.*
- p. 301, A. *Ἵσπερ δράμα* ¹] *In marg. Schell. Προτυποῦσι γὰρ οἱ τραγωδοὶ καὶ προκατασκευάζουσιν τὴν ἐπιδείξιν.*
- ibid. *Καὶ Βυζαντίου* ²] *Apogr. Mon. Τοῖς μετοικήσασιν* ³. *Ταῦτα καὶ Δημοσθένης λέγει ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην* ⁴.
- p. 301, B. *Τὴν προτέραν* ⁵] *In marg. Schell. Τὴν ἐν Ἀλιάρτῳ κατὰ Λυσάνδρου καὶ Πανσανίου, τῶν Λακεδαιμονίων ἡγουμένων.*
- ibid. *Στηλῶν* ⁶] *Ibid. Ἐνεγράφοντο γὰρ στήλαις καὶ συμμαχίαι, καθάπερ αἱ δωρεαί.*
- p. 301, C. *Ἰσχυρίσθησαν*] *Ibid. Τουτέστιν ἀνεγέρθησαν* ⁷ *εἰς ἀμοιβὴν τῆς ἐν Ἀλιάρτῳ συμμαχίας.*
- p. 302, A. *Παροξυνθέντων*] *Cod. bomb. Ἀκούσαντες Λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν Κορωνεῖα τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν ἦτταν* ⁸, *μετὰ δυνάμεως πολλῆς ἐπεμψαν Ἀγησίλαον κατὰ Θηβαίων, ὃς μάλιστα πάντων ἐδόκει φιλοπόλεμος εἶναι. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ αὐτῶν ἐβοήθησαν Θηβαίους καὶ συμβαλόντες πρὸ τῆς Θηβαίων πόλεως Ἀγησίλαῳ, εἰς φυγὴν ἔτρεψαν, στρατηγούντος αὐτοῖς Χαβρίου καὶ Δημέου. Τὸ δὲ σὺν Ἀγησίλαῳ λέγει, ἢ ὅτι μετ' αὐτοῦ ἦσαν καὶ ἕτεροι στρατηγοὶ, ἢ ὥσπερ φαμέν τοὺς ἀμφὶ τὸν Ἀχιλλεῦ, δηλοῦντες αὐτὸν μόνον τὸν Ἀχιλλεῦ.*
- p. 302, A. *Στρατηγούς τε φοβερωτέρους* ⁹] *Apogr. Mon. Τὸν Χαβρίαν λέγει καὶ Δημέαν· ἐπέμφθη δὲ ὕστερον Ἀγησίλαος μετὰ δυνάμεως πολλῆς κατὰ Θηβαίων· οὗτος δὲ πάνυ ἐγένετο φιλοπόλεμος, ὡς μαρτυρεῖ Ξενοφῶν, πρὸς ὃν Θηβαῖοι μετὰ Χαβρίου ἀντετάξαντο. In marg. Schell. Χαβρίαν καὶ Δημέαν* ¹⁰.

1) Ἵσπερ δράμα subl. Valk. — 2) Καὶ Βυζαντίου subl. Valken. — 3) Τοῖς μετ., Apogr. sic: τοῖς μετοικήσασιν ταῦτα· Καὶ Δημ. — 4) Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λ., p. 55. ed. Wolf. — 5) Τὴν προτέραν subl. Valken. — 6) Στηλῶν subl. Valken. — 7) τουτέστιν ἀνεγέρθησαν, Cod. sic: ἡ ἀνεγερθεῖσα. — 8) ἦτταν, bomb. ἦτταν. — 9) Στρατηγούς τε φοβ. subl. Valken. — 10) Δημέαν, Cod. Δημέα.

Τῆς ἐν Νάξῳ¹⁾ In marg. Schell. $\overline{\text{Kd}}$ ναῦς ὁ Χα- p. 502, B.
βρίας τῶν Ναξίων κατέδυσε.

Περὶ Κέρκυραν²⁾ Apogr. Mon. "Ὅτε Τιμόθεος εἶλε Κέρκυραν· καὶ παρ' αὐτὴν Λακεδαιμονίους καὶ τὸν ναύ-
αρχον Νικόλαον ἐνίκησε καὶ ἐν Ἀλυζᾷ τροπαίον ἔστησε καὶ
ἐπεκράτησε³⁾ τῶν κατ' ἐκεῖνα τόπων. "Ὅτε ὕστερον Λακε-
δαιμονίων Κέρκυραν πολιορκούντων Ἰφικράτης πλεύσας τὰς
Λιουσιῶν τριῖρεις Λακεδαιμονίοις ἤκουσας βοηθούς ἐλθὼν
διέφθειρε καὶ ἀπήλλαξε κινδύνων τὴν νῆσον. Cod. bomb.
Ἡ Κέρκυρα Λακεδαιμονίων οὐσα ὑπ' Ἀθηναίων ἐπολιορ-
κεῖτο στρατηγούντος αὐτοῖς Τιμοδέου. Ἀκούσαντες δὲ
Λακεδαιμόνιοι, στρατεύμα οὐκ ὀλίγον ἐπεμψαν καὶ στρα-
τηγὸν Νικόλαον· Τιμόθεος δὲ τὴν τε Κέρκυραν παρεστή-
σατο καὶ Λακεδαιμονίους διέφθειρεν. Ὑστερον δὲ ἐπ' ἀναι-
ρέσει Κερκύρας πεπλευκόσι Λακεδαιμονίοις, μαθόντες Ἀθη-
ναῖοι, ἐπεμψαν Ἰφικράτην μετὰ νεῶν οὐ πολλῶν, ὅς συμ-
βαλὼν αὐτοῖς καὶ κατακράτος νικήσας ἀπήλλαξε κινδύνου
τὴν νῆσον. In marg. Schell. Λακεδαιμονίων Κέρκυραν
πολιορκούντων πλεύσας Ἰφικράτης τὰς Λιουσιῶν τριῖρεις
Λακεδαιμονίους ἤκουσας βοηθούς διέφθειρε καὶ τὴν νῆσον
διέσωσε.

Κελεύουσα⁴⁾ In marg. Schell. Παρακαλοῦσα, ἄττικῶς. p. 503, A.
Ἀναιρέσει] Supra in Schell. Κατα . . . sc. κατα- ibid.
ρέσει.

Ἐσθέντας] Apogr. Mon. Ἄντι τοῦ καλῶς παθόν- p. 503, D.
τας· δεινὸν γὰρ τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ τινα πληγῆναι. Ἔστι δὲ
καὶ παροιμία ἐπ' ὀλέθρου ταττομένη, παρὸ οἱ ἐπὶ κεφα-
λὴν φερόμενοι κινδυνεύουσιν. Cod. bomb. Παροιμία ἐστὶν
ἐπὶ τῶν κακῶς παθόντων καὶ ἀπολωλότων ταττομένη· εἴρη-
ται δὲ ἀπὸ τῶν κακούργων⁵⁾ τῶν δικαζομένων ἐκ κρημνοῦ
ρίπτεσθαι κατὰ κεφαλὴν.

Μηλίων καὶ Σκιωναίων⁶⁾ Apogr. Mon. Τὰ περὶ p. 504, B.

1) Τῆς ἐν Νάξῳ subl. Valken. — 2) Περὶ Κέρκυραν sublin.
Valken. — 3) ἐπεκράτησε, Ap. ἐπικράτησε. — 4) Κελεύουσα subl.
Valken. — 5) ἀπὸ τῶν κακούργων, f. ἐπὶ τ. κ. — 6) Μηλίων καὶ
Σκιωνίων subl. Valken.

τῆς Σκιώνης ὁ Θουκυδίδης λέγει ἐν τῇ δ'·¹ αὕτη γὰρ ἐν Θράκῃ πόλις οὖσα τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοος ἀπέστη· αὐτῶν καὶ Λακεδαιμονίοις συνεμάχει· καὶ ὄργισθέντες Ἀθηναῖοι ἀπελθόντες κατέσκαψαν αὐτήν. Ὁ αὐτὸς λέγει² καὶ περὶ τῆς Μήλου ἐν τῇ ε', ὅτι νῆσός ἐστιν αὕτη ἢ Μῆλος ἄποικος μὲν Λακεδαιμονίων, Ἀθηναίους δὲ συμμαχεῖν μὴ βουλομένη,³ ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων κατεσκάφη, ὅτι νῆσος οὖσα θαλαττοκράτοσιν Ἀθηναίοις οὖσιν οὐχ ὑπήκουσεν. Ταῦτα οὖν ἐδόκουν εἶναι μόνα τῶν Ἀθηναίων ὠμὰ καὶ ἀπάνθρωπα,⁴ ἄπερ ἀναγκαίως ὁ Ἀριστείδης ἀπολύεται. Καλῶς⁵ δὲ εἶπε Μηλίων καὶ οὐ Μηλιέων· Μηλῖοι μὲν γὰρ οἱ τὴν νῆσον οἰκοῦντες, Μηλιεῖς δὲ οἱ ἐν τῷ Μηλιακῷ κόλπῳ. Cod. bomb. Τὰ περὶ τῆς Σκιώνης ὁ Θουκυδίδης λέγει ἐν τῇ δ'· αὕτη γὰρ ἐν Θράκῃ οὖσα πόλις τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοος ἀπέστη αὐτῶν καὶ Λακεδαιμονίοις συνεμάχει· ὄργισθέντες οὖν Ἀθηναῖοι κατέσκαψαν αὐτήν. Ὁ αὐτὸς δὲ λέγει καὶ περὶ τῆς Μήλου ἐν τῇ δευτέρῃ,⁶ ὅτι νῆσός ἐστιν ἄποικος μὲν Λακεδαιμονίων, Ἀθηναίους δὲ οὐ συμμαχεῖν δὲ οὐ βουλομένη, ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων κατεσκάφη, ὅτι νῆσος οὖσα θαλαττοκράτοσιν Ἀθηναίοις οὖσιν οὐχ ὑπήκουεν. Ταῦτα οὖν ἐδόκουν εἶναι μόνα τῶν Ἀθηναίων ὠμὰ καὶ ἀπάνθρωπα. Ἔστι δὲ ἢ μὲν Μῆλος νῆσος πρὸς τῇ Πελοποννήσῳ, ἢ δὲ Σκιώνη περὶ Παλήνην. In marg. Schell. Μῆλος, νῆσος ἄποικος Λακεδαιμονίων, οἱ ἀπὸ ταύτης⁷. Μηλιεῖς δὲ οἱ ἐν τῷ Μηλιακῷ κόλπῳ· Σκιώνη πόλις Θρακική, ἣτις⁸ κατεσκάφη ὑπὸ Ἀθηναίων, ὅτι συνεμάχον Λακεδαιμονίους.

1) ὁ Θουκυδίδης λέγει ἐν τῇ δ', cap. 120. — 2) ὑπήκοος ἀπέστη Aporr. ὑπήκοος· ἀπέστη. — 3) Ὁ αὐτὸς λέγει. — ἐν τῇ ε', cap. 114. 116. — 4) βουλομένη, Aporr. βουλομένους. — 5) ἀπάνθρωπα, Aporr. ἀπάντα, notissimo ex compendio. — 6) Καλῶς δὲ εἶπε κ. τ. λ., quae hinc leguntur, edidit Valken. ad Herod. VIII, 31. vid. Palmer. ad schol. in Av. 186. — 7) ἐν τῇ δευτέρῃ, II, 9. de Meliis quidem loquitur Thucydides, sed perpauca et ne ea quidem, quae intelligi voluerit enarrator; itaque auctor sim, ut pro ἐν τῇ β' restituitur ἐν τῇ ε'. — 8) οἱ ἀπὸ ταύτης excidit vox Μῆλιοι. — 9) ἣτις, in Cod. ἦτις, quoniam exciderant apiculi, quibus discernuntur ῥ et ῑς in Cod. mscr.

- Μόνα**] Cod. bomb. *μόνω*, inter lin. γρ. *μόνα*. p. 305, A.
Λαμβάνη] Supra in Schell. Κατηγορεῖ. In Cod. ibid.
 Palatino: 'Ὅτι τὸ λαμβάνομαι κείται κατὰ καταγνώσεως γενικῆ συντακτικῶν, ὡς ἐν Παναθηναϊκῶ ὄϊον· ὅταν δ' ἐξετάζων διὰ πάντων ἐνὸς καὶ δυεῖν¹ λαμβάνη, λέληθας ἐπαινωῶν οἷς ἀφίης.²
Ἄλλωστε] Supra in Schell. Καὶ μάλιστα. ibid.
 Οὐκ ἐρῶ³ πῶς] Apogr. Mon. et bomb. Ἰσοκρα- p. 305, B.
 τικόν⁴ δὲ τὸ μεταχείρισμα· ὄνπερ⁴ γὰρ τρόπον ἐκείνος ἐν τῷ Βουσίριδι, ὅτε εἰσήγαγε τὸν Πολυκράτην, διέβαλεν αὐτὸν ὡς ἀπαιδευτὸς ἀντιτιθέντα καὶ ὕστερον ἔλυσεν,⁵ οὕτω καὶ ὁ Ἀριστείδης δείξας,⁶ ἀμαθείς τοὺς ἀντιτιθέντας νῦν λύει τὰ παρ' αὐτῶν·⁷ τὸ δὲ οὕτως⁸ μεταχειρισθαι ῥητορικόν ἐστι.
Δυνηθέντες] Supra in Schell. Οἱ ἄρξαντες Λικευδαί- ibid.
 μόνιοι.
Προσηνήχθησαν] Ibid. Ὡμίλου. ibid.
Συγγνώμην] Ibid. Συγκαταγνώμην. p. 305, C.
Ἄλλά μοι δοκοῦσιν] Cod. bomb. Μεταφέρων τὴν p. 305, D.
 αἰτίαν τοῦ ἀδικήματος ἐπὶ τὴν φύσιν τοῦ πράγματος. Θουκυδίδης δὲ ἡ μεταχείρισις.
Ἀνάγκη] Cod. bomb. Ἀναγκαῖον, ἐστὶν ὅτε τὸν ἄφ- p. 307, C.
 χοντα διὰ τὸ τῆς ἀρχῆς συμφέρον καὶ τὸ ἀδικαίωτα ποιεῖν· ὄθεν καὶ ὁ Σοφοκλέους⁹ Ἀγαμέμνων φησί·
 Τὸν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥάδιον.
Αὐτὸ] τοῦτ' Supra in Schell. Τὴν φιλανθρωπίαν. p. 308, B.
Μιτυληναίων¹⁰] Cod. bomb. Μιτυληναίους¹¹ ibid.
 κακοὺς ὑπολειφθέντας περὶ Ἀθηναίους εἶναι καὶ ἀναφα-

1) *δυεῖν* sic Schell. et Phot., Jebb. *δυοῖν*. — 2) *ἀφίης*. sic Palat. et Schell., Jebb. *ἀφίης*. — 3) *Ὁὐκ ἐρῶ πῶς* subl. Valk. — 4) *Ἰσοκρατικόν δὲ τὸ, δὲ* in bomb. deest. — 4) *ὄνπερ γὰρ τρόπον, bomb. ὡπερ γὰρ*. — 5) *ἔλυσεν*, bomb. *διέλυσεν*. — 6) *δείξας*, sic bomb., Apogr. *δόξας*. — 7) *τὰ παρ' αὐτῶν*, sic bomb., Ap. *τὰ περὶ αὐτῶν*. — 8) Pro τὸ δὲ οὕτως κ. τ. λ. bomb. addit: *πεποίηκε δὲ τοῦτο καὶ Δημοσθένης πολλάκις*. — 9) ὁ Σοφοκλέους Ἀγαμέμνων φ., Ajac. frag. vrs. 1337. ed. Erf. — 10) *Μιτυληναίων*, sublin. Valken. — 11) *Μιτυληναίους* κ. τ. λ. uberius rem exponit schol. ad Equit. vrs. 831.

νέντας ακριβῶς ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι διαφθεῖραι καθάπαξ. Ὑστερον δὲ Διοδότῳ πεισθέντες τῷ ῥήτορι μετέγνωσαν. . . . τὸ δὲ ἢ τριήρης τὴν τριήρη κατεσλήθει, ἀντὶ τοῦ ἢ φιλανθρωπία τὴν ἀπανθρωπίαν· ἔστι δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν μεταβλλομένων, εἴρηται δὲ ἐκ τῶν πεμπόντων μὲν πρόσθεν τριήρη κατὰ τινας, ἔπειτα δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ τούτου ἑτέραν πεμπόντων.

p. 308, C. Ἀ μὲν τῇ προτεραία] Apogr. Mon. Μέχρι τούτου Θουκυδίδης ἔν τῇ γ' κατεψηφίσαντο γὰρ τοῦτων ἄθνατον ὕστερον δὲ μετέγνωσαν, Διοδότῳ πεισθέντες τῷ ῥήτορι.

p. 309, B. Εἴ τι σεισθῆ] Coll. Nov. Εἴ τι σεισθείη, in marg. γρ. κἂν εἴ τις εἰσθείη.

ibid. Τὰ τοιαῦτα] In marg. Schell. Τὰ τηλικαῦτα. ita legitur in Bar. 7.

ibid. Διονυσίου³ γὰρ κ. τ. λ.] Apogr. Mon. et Leid. Λέγει τοῦ δευτέρου· οὗτος γὰρ ἦλθε βουλόμενος μὲν τῷ σχήματι Λακεδαιμονίους βοηθῆσαι κατὰ Ἀθηναίων, τῇ δὲ ἀληθείᾳ⁴ βουλόμενος τὴν Ἑλλάδα μετὰ Πέρσου⁵ μερίσασθαι, ἐκείνου δηλώσαντος αὐτῷ, ὡς Ἐφορος ἱστορεῖ. Cod. bomb. Διονύσιος, ὁ Διονυσίου τοῦ τυράννου υἱός, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν συνθήκας ἐποιήσατο πρὸς τὸν Περσῶν βασιλείᾳ, ἵνα τῷ μὲν φαινομένῳ Λακεδαιμονίους βοηθῶν ἔλθῃ κατ' Ἀθηναίων, τῇ δὲ ἀληθείᾳ πορθήσας τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν μετὰ Πέρσου μερίσειεν, ὡς Ἐφορος ἱστορεῖ. Καὶ διὰ τοῦτο συναγαγὼν ἀπάσας μικροῦ τὰς ἐν Σικελίᾳ ναῦς ἐχώρει θέλων συμμίξει τῷ Λακεδαιμονίων ναυτικῷ, ἵνα ὁμοῦ γενόμενα τὰ ναυτικά ταῦτα καταγωνίσσῃται Ἀθηναίους μὴ δυνηθέντας ὑποστῆναι τοσαύτην παρασκευήν. Ἀθηναῖοι δὲ πρὶν Διονύσιον καὶ Λακεδαιμονίους

1) Θουκυδίδης ἐν τῇ γ'. 49. de ipsa Diodoti sententia cap. 41 seqq. — 2) τοῦτων, Apogr. τούτου, secus atque debuit, cum referendum sit ad Mitylensaeos. — 3) Διονυσίου γὰρ κ. τ. λ. subl. Valken. Excerptum ex schol. Leid. Marcius hoc Ephori inter fragmenta retulit pag. 249.; communicarat autem cum eo Creuzerus V. D. — 4) τῇ δὲ ἀληθείᾳ, Leid. τῆδ' ἀλ. — 5) μετὰ Πέρσου, Leid. μετὰ τοῦ Πέρσου.

συμμίξαι ἄλληλοις, πέμψαντες στρατηγὸν ἄ ὄνομα (in Cod. spatium vacuum) μετὰ πλείστων νεῶν πρὸς τὰς Διονυσίου τριήρεις, καὶ ἕτερον ἄ ὄνομα (spatium vacuum) πρὸς Λακεδαιμονίους, εἶλον μὲν πᾶν τὸ Διονυσίου ναυτικόν, κατεπολέμησαν δὲ Λακεδαιμονίους ἐπὶ Λευκαδί.

Ἐπάρχοντος] In marg. Schell. Καλῶς τὸ ἐπὶ, πρὸς *ibid.*
τῷ ἄρχειν Σικελίας.

Τοὺς προσοίκους³] Arogr. Mon. Ἔοικε γὰρ τοὺς p. 310, B. Σικελούς λέγειν⁴ οὗτοι⁵ γὰρ, ὡς φησὶ Θουκυδίδης πολ-
λάκις αὐτοὺς ὀνομάζον, τινὲς δὲ τοὺς Κελτοὺς λέγουσι,⁶
οὗτοι γὰρ τῇ Σικελίᾳ πρόσοικοι. In marg. Schell. Οἱ
μὲν βάρβαροι τῆς Σικελίας Σικελοὶ, οἱ δὲ Ἕλληγες Σικε-
λιῶται προσηγορεύοντο.

Ἄ ὄ μὲν τὰς ἀπὸ Σικελίας] Supra in Schell. Χαβρίας. *ibid.*

Ἄ ὄ δὲ καταναυμαγῆσας] *Ibid.* Ἰφικράτης. p. 310, B.

Ἰσοπερ ὄρον] *Ibid.* Κανόνα. p. 311, A.

Σύμβολον] *Ibid.* Τὴν ἐλευθερίαν. *ibid.*

Συνεσκίασε] *Ibid.* Συνεκίλυψε. p. 311, B.

Τὸ σχῆμα] *Ibid.* Τὸ εἶδος. p. 312, A.

Εὐβοέας] Arogr. Mon. Καὶ Δημοσθένης⁷ ἐν p. 312, B.
Φιλιππικοῖς· εἰ γὰρ ἤκομεν Εὐβοεῦσι βεβροηθηκό-
τες, ὅτε Θηβαῖοι ἐζήτουν αὐτοὺς χειρώσασθαι καὶ ἄρξαι
τῆς ὅλης Ἑλλάδος.

Ἄπὸ Θηβαίων] Arogr. Mon. Ὅτε διέβησαν ἐξαίφνης *ibid.*
Θηβαῖοι τοῖς Τισιφρόνου⁸ νηυσὶ χρησάμενοι.

Καὶ τὴν⁹ χώραν] Arogr. Mon. Τὴν Ὀρωπόν *ibid.*
σημαίνει. Καὶ Δημοσθένης¹⁰ φησὶν, ὅτι Θεόδωρος καὶ

1) στρατηγὸν ὄνομα supple Ἰφικράτην vel Χαβρίαν. — 2) καὶ ἕτερον ὄνομα i. e. Τιμόθεον, sed tu vide Wessel. ad. Diod. Sic. XV, 47. — 3) Τοὺς προσοίκους, subl. Valk. — 4) λέγειν, Arogr. λέγει. — 5) οὗτοι γὰρ κ. τ. λ. desunt nonnulla. Thucydides locus non occurrit. — 6) λέγουσι Arogr. λέγει, quasi excidisset ἔτι. — 7) Καὶ Δημ. ἐν Φιλιππικοῖς i. e. Olynth. I, p. 13. ed. Schaef. ubi sic: εἰ γὰρ, ὅθ' ἤκομεν κ. τ. λ. Ceterum subl. Valk. 8) τοῖς Τισιφρόνου, Arogr. Τισιφρόνου. — 9) Καὶ τὴν χώραν subl. Valk. — 10) Καὶ Δημοσθένης φησὶν κ. τ. λ. de Coron. pag. 208. ed. Harl.

- Θεμισίων τύραννοι ὄντες ἤτοι στρατηγοὶ τῶν Εὐβοέων ἀφελοντο χωρίον τῶν Ἀθηναίων.
- p. 312, C. *Ἀύθις Εὐβοέας*] Apogr. Mon. "Ὅτε Φίλιππος ἐξήγησε λαβεῖν τὴν Εὐβοίαν, ὡς λέγει Δημοσθένης.
- p. 312, D. *Ἐποθέσεις*] Supra in Schell. Ἀφορμῆς.
- p. 313, A. *Ἐξω*] Ibid. Ἄνευ.
- ibid. *Τὸ τῶν Ἀθηναίων πρῶγμα*] Ibid. *Τὰ καλὰ τῶν Ἀθηναίων.*
- ibid. *Τοὺς μηδίσαντας*] Ibid. *Θηβαίους καὶ τοὺς ἄλλους.*
- p. 314, B. *Ἦν Ἰδὸς παῖδα*] Apogr. Mon. et Leid. *Παρά τὸ κωμικόν*
Ἦδ' εὐπατέρεια φιλόγελως τε παρθενικά μεθ' ἡμῶν
Εὐμένης ποτ' ἄει.
Λέγει δὲ τὴν Ἀθηναῖαν.
- p. 314, C. *Ἦ δύναμις*] Supra in Schell. *Ἦ ἀρχή* Sed in marg. *Λεδοικότες οἱ ἀρχοντες ἀποστῆσεις ἐγκαθίστων δυνάμεις ταῖς πόλεσιν.*
- ibid. *Λιβύης* ἢ *κολωνοῦς*] Supra in Schell. *Περιφραστικῶς.*
- ibid. *Ὀρίζεται*] Ibid. *Περαιούται.*
- p. 315, D. *Μεταβέβληκεν*] In marg. Schell. *Ἐπειδὴ πολλοὶ αὐτῶν ἤρξαν, ὡς περ Λακεδαιμόνιοι, Ἀθηναῖοι καὶ Φίλιππος.*
- p. 316, B. *Καίροισ ἢ καὶ τόποις*] Supra in Schell. *Πολέμου καὶ εἰρήνης δικαστηρίοις ἰκανή ἐστὶ.*
- p. 316, C. *Δὲ ἴσου πρέπει*] Supra in Schell. *Ὅμοίως ἀρμόττει.*
 In marg. Schell. *Δὲ ἴσου εἶπεν, ἐπειδὴ οὐ δυνάμεθα λέγειν, ἐν τῷδε μὲν πρωτεύει, ἐν τῷδε δὲ ἡττᾶται. Τόποις δὲ δικαστηρίοις, ἐκκλησίαις, θαλάμοις, τάφοις.*
- ibid. *Δὲ ἀγῶνος*] In marg. Schell. *Τούτεστι τοῦ δικανικοῦ*

1) Ἦν Ἰδὸς παῖδα sublin. Valken., qui legit, εὐπατέρεια pro εἰπάτεια, quod erat in Apographis. Vid. ad Hippolyt. vrs. 58. Formae εἰπάτεια ne patrociniū suscipias ex σώτεια, ἀρπάτεια atque id genus pluribus. Aristophanis, quae nunc supersunt comoediis versiculi illi non leguntur. — 2) Λιβύης κολ. sublin. Valken. — 3) Καίροις καὶ τ. subl. Valken.

λόγου, ὃς πέφυκε δι' ὄλου¹ εἶναι ἀγωνιστικός ἔχων, τὰ ὑποκειμένα σχήματα, τουτέστι τοῦ τόνου καὶ δρόμου, καὶ τὸ κράτος· τόνον τὴν σφοδρότητα, παρ' ὃ καὶ σύντονον· δρόμον δὲ τὸ εὐτρέχον καὶ στρόγγυλον τοῦ λόγου, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ συμβουλευτικοῦ καὶ τοῦ παρηγορικοῦ· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτοις, εἰ καὶ μὴ δι' ὄλου, ἀλλ' ὅμως εἰσὶν ἄγωνες.

Σεμνότητος] Supra in Schell. Τὴν τραγικὴν (sc. p. 316, D. λέγει).

Χαρίτων] Ibid. Τὴν κωμικὴν. ibid.

Τῆς ἀποίκου πόλεως²] Cod. bomb. et penes Alla- p. 317, A. tium de Vita Homeri pag. 195. Συμροναῖος ὁ Ὅμηρος· Σμύρνη δὲ ἰωνικὴ πόλις, Ἴωνες δὲ Ἀθηναίων ἀποικοὶ· ἢ ὡς³ Ἀριστείδης ἐν τῇ Σμύρνης μονωδίᾳ⁴ φησι, Θησεύς οἰκίστης γέγονε ταύτης. Ἀποίκου πόλεως τὴν Χίον φησι ἢ Κολοφῶνα, ὅθεν Ὅμηρος εἶναι νομίζεται. Ἀποικος δὲ αὕτη Ἀθηναίων καὶ τοῦ Ὀμήρου· καὶ γὰρ οὗτος ἀπικίζει εὐθὺς ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ λέγων Πηληϊάδew· ἀπικὸν γὰρ ἔστι, ὡς τὸ Μενέλαω.

Ἀναφέρει] Supra in Schell. Ἀνατρέφει. p. 317, B.

Τῶν λόγων] Ibid. Τῶν ἐμῶν. ibid.

Ξενίαν⁵] Apogr. Mon. Ξενία γὰρ κυρίως ἢ φιλία ibid. καλεῖται· Ξενία πάλιν ὄνομα δίκης, ὡσπερ λέγει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· νῦν οὖν Ξενίαν λέγει οἰκειώς· Ξενία γὰρ ἔστιν ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ξένων τῶν ἐγγραφόντων ἑαυτοὺς εἰς πολιτείαν, ὡς ἔτυχε. Φησὶ⁶ γοῦν οὕτως οὐκ ἔστι καταγνώσαι τῶν ἐμῶν λόγων⁷ Ξενίαν, τουτέστιν Ἀπικούς αὐτοὺς εὐρήσεις καὶ οὐ ξένους. Cod. bomb. Ξενία ἔστιν ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ξένων τῶν ἐγγραφόντων

1) δι' ὄλου Cod. διόλου. — 2) Τῆς ἀποίκου πόλεως sublin. Valken. — Laudat eundem Aristidis locum Allatius de P. Hom. p. 161. — 3) ἢ ὡς, penes Allat. ἤς. — 4) Μονωδία, t. I, pag. 210, ed Jebb. — Ibid. Ἀποίκου π. κ. τ. λ. Ea in Cod. bomb. desiderantur. — 5) Ξενίαν κ. τ. λ. subl. Valk. Ipsum hoc schol. editum est ab Abreschio ad Thom. Mag. p. 639. — 6) φησὶ, Abresch. φησὶν — 7) τῶν ἐμῶν λ., Abresch. τ. ἐμῶν λ.

ελευτούς εις πολίτας, ὡς ἔτυχεν. In marg. Schell. Του-
τέστιν Ἀττικούς αὐτούς εὐρήσεις καὶ οὐ ξένους.

p. 317, D. Ἐξηγηταί] Supra in Schell. Διδάσκαλοι.

p. 318, A. Τῶν εἰς τὸ μέσον εισφορῶν ¹⁾ In marg. Schell. Τῶν
φανερῶν, κατὰ σύγκρισιν τῶν Ἐλευσινίων τῶν ἀποδρήτων.

ibid. Ἰύγγι ²⁾ Arogr. Mon. Ἰύγξ ἐστὶν ὄρνειον ἀεὶ σεῖον τῆν
οὐρανὸν λέγεται δὲ ἔχειν ἐπιτηδείως πρὸς τὰ ἐρωτικά καὶ
εἶναι ἀγωγόν. Καὶ Θεόκριτος ³⁾.

Ἰύγξ, ἔλκε τὸ τῆρον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Τινὲς δὲ λέγουσιν χορδὴν τινα κινθάρας πάνυ ἐμμελῆ. Cod.
bomb. Ἡ Ἰύγξ τὸ ὄρνειον, ἢ καὶ λεγομένη σεισποπυγίς, ἐπι-
τηδείως ἔχει πρὸς τὰ ἐρωτικά.

p. 318, C. Ἄξιον τοίνυν] In marg. Schell. Ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι.

p. 319, A. Αἰδοῖ ⁴⁾ Arogr. Mon. Τὸν φόβον σημαίνει ἢ ἐκφαίνει φησὶ
γὰρ οὐτι ἐξήγησε μετὰ τὴν νίκην καὶ εἰς Ἀθήνας εἰσελθεῖν καὶ
τὸ αὐτὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ τὰ θύματα ⁵⁾ αὐτὸν ἀπέστρεψαν, ⁶⁾
ἀσύμβουλα ⁷⁾ ὄντα· ὅθεν καὶ εἰρήνην συνδέμενος τοὺς αἰχ-
μαλώτους ἀπέδωκε καὶ ἦλθεν εἰς Πελοπόννησον. Cod.
bomb. Κατὰ χάριν ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἡσυχίας· βουλευθεὶς γὰρ
καὶ εἰς Ἀθήνας εἰσιέναι καὶ ἐμφρούρους καὶ αὐτὰς πεποι-
κέναι, καθάπερ τὰς Θήβας, ἀπετράπη ὑπὸ τῶν θυμάτων
οὐκ εὐσυμβοίλων γενομένων, ἃ ἐπεποιήκει ⁸⁾ μαθεῖν ἐθέ-
λων, εἰ καλῶς ἐστὶ τὸ πρῶγμα. Ὅθεν τοῦτο νομίσας οὐ
κατὰ γνώμην εἶναι θεῶν εἰρήνην συνδέμενος πρὸς τὴν πό-
λιν, τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέδωκε καὶ ἦλθεν εἰς Πελοπον-
νησον.

ibid. Καὶ σιωπῶ ⁹⁾ Arogr. Mon. Σφόδρα γὰρ ἐτίμα τὴν
Ἀθηναίων πόλιν καὶ ἐπεμψεν ¹⁰⁾ ἀκροθίνια τῶν πολέμων
αὐτῇ καὶ συνανέγραψε τοῖς κατορθώμασι, ὡς Ἀρρίανός
ἐν τῇ Ἀναβίσει.

1) εισφορῶν subl. Valken. — 2) Ἰύγγι subl. Valk. — 3) Καὶ
Θεόκριτος, Idyll. II. — 4) αἰδοῖ subl. Valken. — 5) θύματα,
Arogr. θάματα. — 6) ἀπεστρ., f. ἀπετρ. — 7) ἀσύμβουλα, Ar.
ἀσύμβουλον. — 8) ἐπεποιήκει f. ἀπερ ποιήσαι. — 9) Καὶ σιωπῶ,
Werk. proximo scholio post εἰς Πελοπόννησον adjecerat. — 10) ἐπε-
μψεν, Ar. Ἰπεμψεν.

"Ἦτε νῦν ἀρχή"] Apogr. Mon. Σημαίνει τὴν Ἀδρια-
νοῦ τοῦ βασιλέως, τότε γὰρ ἐπὶ τοῦ Ἀριστείδου οὗτος
ἦν βασιλεύς. "Ἡ Ἀντωνίνου, καὶ γὰρ ἐπὶ Ἀντωνίνου ἦν
Ἀριστείδης, ὅς και ἄλλα πολλὰ τοὺς Ἀθηναίους ἐτιμῆσε
καὶ τὸν ἐν Ἐλευσίνι ναὸν πολυτελῶς κατασκεύασε. ibid.

Μὴ οὐκ ἐν διδασκάλων] Apogr. Mon. (de Alexan- p. 519, B.
dro) ¹. "Ἡ ἐπειδὴ οὐδὲν κακὸν ἐποίησεν αὐτοῖς, ἢ ἐπειδὴ
ἔγραψέ ποτε Ἀθηναίους λέγων· *Θαρσεῖτε*, ² ἂν γὰρ ἐγώ
τε παθῶ, ὑμεῖς ἄρξετε. Ἀντὶ τοῦ ἐν διδασκάλου λέγει ³
πεφιλοσοφηκέναι καὶ ἀνεγνωκέναι. Cod. bomb. Ἀντωνίνος
ὁ βασιλεύς, ἐφ' οὗ ⁴ Ἀριστείδης ἦν Ἀθήνησι ἀνεγνωκῶς
καὶ φιλοσοφήσας, ἐν διδασκάλου μοῖρα τὴν πόλιν ἐτίμα
καὶ πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας εὐεργεσίας αὐτῇ παρέσχε καὶ τὸν
ἐν Ἐλευσίνι ναὸν πολυτελῶς ἐπεσκεύασεν.

"Ὅσον οὐ πραγματεύεται] Supra in Schell. "Ἦγουν ibid.
ἀκινδύνως καὶ χωρὶς πραγμάτων εὐτυχῆ.

Ἐξ ὅσου] Ibid. Πάλαι. p. 320, A.

"Ὅσω μέγρι] Ibid. Ἐν τῷ χρόνῳ μέγρι. ibid.

Πρὸ ἐκείνων] Ibid. Πλέον, idem super πρὸ τῶν ibid.
ἄλλων legitur.

Τρόπον] Ibid. Μηχανήν p. 520, B.

Ἀν. νεγκεῦν] Ibid. Ἀνατεθῆναι. ibid.

Ἄι πρῶται τῆς πόλεως] Cod. bomb. Πρώτας πρῶ- p. 320, C.
ξεις λέγει τῆς πόλεως τὰ κατ' Ἀμαζόνων ἔργα, τὰ κατ'
Ἑρμόλπου, τὰ κατὰ Θηβαίων, μὴ βουλευθέντων θάψαι
τοὺς σὺν Πολυνεκῆι πεσόντας Ἀργεῖους, τὰ κατὰ τῶν ἄλλων.
"Ὅσα δὲ τῶν θεῶν λέγει τὴν τῆς Δήμητρος ἐπιδημίαν,
ὅτι ἔδωκε τοὺς καρπούς, τὸ Ποσειδῶ καὶ Ἄρη ὑπὲρ τῆς πό-
λεως, τὸ δικάσασθαι τὸν αὐτὸν τοῦτον Ἄρη ὑπὲρ Ἀλιθρό-
δίου, τὴν Ὀρέστου μετ' Ἐρινύων κρίσιν, τὸ νομίσαι Ἡρα-
κλῆα θεὸν καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Εἰς τοῦτον] Supra in Schell. Ἐκείνον. ibid.)]

1) de Alexandro, hoc addidit Werf. — 2) *Θαρσεῖτε*, Ap.
θηραῖται. — 3) λέγει, f. μέγρι — 4) ἐφ' οὗ, bomb. ἐφ' οὗ.

p. 323, B. Τούς ἐν τέλει] Apogr. Mon. et Leid. Τούς ἐν ἀξιώματι φησι καὶ ἐπιδήμιους· Δημήτηρ γὰρ τὰς ἀμφὶ Κελεόν, Ἰδιόνυσος δὲ τὰς ἀμφὶ τὸν Ἰκαρον.

p. 323, C. Ἡ δὲ τοὺς· τοῦ Διονυσίου] Apogr. Mon. et Leid. Εὐεργετῆν φησι τὸν Διόνυσον καὶ δοῦναι ἀνθρώποις. Δηλοῖ καὶ ὁ Φερεκύδης⁵ καὶ ἐπ' ἐκεῖνον Ἀντιόχος, λέγοντες καὶ διὰ τοῦτο κεκληθῆναι Διόνυσον, ὡς δὴ⁴ Διὸς ἐς νύσας⁵ ῥέοντα, νύσας γὰρ, φησὶ, ἐκάλουν τὰ δένδρα εἴτ'⁶ ἐπεξῆσσι φυσικατέρω τῷ λόγῳ λέγοντες Ἴσιν⁷ μετανομάσθαι τὴν γῆν, ἀπὸ τῆς περὶ τὴν θέσιν τῆς κατὰ μέσον⁸ ἰσότητος· ταύτης δὲ ἀδελφὸν Ὀσίριον καθ' Ἑλληνας καὶ Διόνυσον τὸν ἐκ Διὸς ἐτὸς γῆν ῥέομενον⁹ — Βρόντου παῖδα¹⁰ τὸν Ἄριον τὸν ἄριον ἤδη κάριον. Ταῦτα δὲ λέγουσιν¹¹ Ἄργου καὶ Θήβης τῆς τούτου γυναικός· τῶν Ἀττικῶν αὐτοχθόνων ἐλθόντων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ταύτη μυστήρια πρῶτον αὐτοῖς κατασκευάσασθαι τὰ περὶ τὴν Ἴσιν καὶ Θεοῦς οὕτως ὀνομάσαι τούτους μετὰ τὸ κρίσαι τὸν Ἄργυρον τὰ ἐκεῖ Θήβας τὴν πόλιν. Cod. bomb. Οὐ μόνον

1) τὰς ἀμφὶ Κελ. et statim τὰς ἀμφὶ τὸν Ἰκαρον κ. τ. λ. f. τοὺς ἀμφ. K. et τοὺς ἀμφ. τ. Ικ. Miror autem voces τοὺς ἐν τέλει non sublin. Valken. — 2) Ἡ δὲ τοὺς κ. τ. λ. subl. Valk. et ex Leidensi edidit egregium hoc scholion, quod utinam minus depravatam esset, Creuzerus, V. D., in Meletem. I, p. 20. pag. 94. quo amandat lectorem in Herodoteis pag. 89. et pag. 209. Explicuit autem scholii partem in Mythol. et Symb. t. IV, p. 56. seqq. ed. prior. — 3) Δηλοῖ καὶ ὁ Φ., Leid. Δηλοῖ δὲ καὶ Φ. — 4) ὡς δὴ, sic emendarat Wyt. in suo exemplo, utrumque Apogr. δὲ, erat cum suspicarer Διὸς, vide paullo infra. — 5) ἐς νύσας Leid. εἰς νύσας. — 6) εἴτ' Mon. εἴτα. — 7) Ἴσιν, Leid. Ἴσι. — 8) τῆς κατὰ μέσον, Leid. τὴν κατὰ μ., fortasse melius. — 9) τὸν ἐκ Διὸς ἐτὸς γῆν ῥέομενον, Leid. ἐτὸς, ad sensum, ei Diis placet, utrumque aequae idoneum. F. τὸν ἐκ Διὸς ὑετὸν εἰς γῆν ῥ. ex decreto Pherecydis, qui Dionysum humorem esse statuisset, vid. Creuz. Myth. et Symb. I. l. — 10) ῥέομενον — Βρόντου παῖδα, quid hoc sibi vult? Ex Codicibus pendemus et locum impeditum dudum est, quod compellavit Creuz. Melet. I. l. Hoc unum addam, mihi prae ἄριον quod manifeste in Apogr. legitur, placere ἄριον ἦτοι κ. — 11) Ταῦτα δὲ λέγουσιν. Equidem locum ita constituerem: p. 323, B. Ἐπειτα ἢ τῶν τελευτῶν ἕτερα (sc. μετὰδοις)] Ταῦτα δὲ λέγουσιν Ἄργου καὶ Θήβης, τῆς τούτου γυναικός, τῶν Ἀττικῶν αὐτοχθόνων, ἐλθόντων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ταύτη μυστήρια πρῶτον αὐτοῖς (sc. Αἴγυπτίοις, quod latet in voc. Αἴγυπτος, vel. αὐτοῖς mutandum in αἰγυπτίοις) κατασκ. κ. τ. λ.

τὴν ἄμπελον ὁ Διόνυσος Ἀθηναίοις παρέσχεν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα ἡμερὰ δένδρα, ὡς ἔν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου εἶπομεν.

Καὶ ταύτην διπλῆν] In marg. Schell. "Ὅτι καὶ εἰς βρωσίν καὶ εἰς ὕγιαν ἐπιτήθειά ἐστιν.

ibid.

Τὰς δ' ἀδρότους τελετάς] Cod. bomb. "Ἐλεγον Ἕλλη-
νες, ὡς οἱ τὰ μυστήρια μνηθέντες εὐμενοῦς καὶ ἔλεω τῆς p. 323, A.
Περσεφόνης ἐτύγγανον, ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυ-
ρικῷ³ φησὶ λόγῳ.

Τῆς τοίνυν σοφίας⁵] Apogr. Mon. Λέγει δὲ τοὺς
Ῥωμαίους· Ῥωμαῖοι δὲ τοὺς νόμους ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν ἔγρα- p. 325, B.
ψαν, ἐκεῖθεν μεταπεμφάμενοι τὸν κληθέντα δυοδεκάδεκτον.
Τοῦτο δὲ καὶ Δημοσθένης λέγει καὶ Θουκυδίδης, ὅτι πάν-
τες οἱ Ἕλληνες τὰ τῶν Ἀθηναίων ἐζήλωσαν νόμιμα. Cod.
bomb. Τοῦτο καὶ Δημοσθένης καὶ Θουκυδίδης λέγει⁴,
ὅτι πάντες οἱ Ἕλλ. κ. τ. λ. Ἀλλὰ καὶ Ῥωμαῖοι τοὺς νόμους
ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν μετέβαλον πρὸς τὴν ἐκείνων διαίλεκτον.

Τῆς πρώτης] In marg. Schell. Μοίρας δηλονότι.

Κατορθώματα] Apogr. Mon. Σημείωσαι, ὅτι εἶπε p. 323, C.
κατορθώματα⁵ φασὶ δὲ μὴ λέγεσθαι τὴν λέξιν. Λέγει
δὲ ὁ Λογγίνος ἐν τρίτῃ φιλολόγων, ὅτι εὐρῆται πολλαχῶς. ibid.

"Ὅσοι] In marg. Schell. Κανόνες, ἀποδείξεις.

Πᾶσι τοῖς κριταῖς] Cod. bomb. Τὸ πᾶσι τοῖς p. 324, B.
κριταῖς⁶ παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν τελείως νικούντων p. 325, C.
εἶρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν κρινόμενων καὶ ἅπασι τοῖς
κριταῖς ἀνατίων δοξάντων. Λέγει δὲ τὸ χῶραις ἀπά-
σαις, ἐπειδὴ οὕτως ἀνεκηρύττοντο οἱ νικῶντες, ὅδε πρῶτος
ἐνίκησεν, δεῦτερος ὁ δεῖνα, τρίτος ὁ δεῖνα, τέταρτος ἐκεῖ-
νος, καὶ περαιτέρω οὐκ ἔξην ἀνακηρυχθῆναι. Ἐγίνετο δὲ
αὕτη ἡ ἀνακήρυξις ἐπὶ τοὺς νικῶντας ἐν ταῖς ἰππηλασίαις.

1) ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ κ. τ. λ. ad pag. 178, B. Tenendum autem, ibi schol. ex utroq. Apogr., non ex bomb. proferri. — 2) ὡς καὶ Ἰσοκρ. ἐν τῷ Πανηγ. p. 17. ed. Mon. — 3) Τῆς τοίνυν σοφίας subl. Valk. — 4) λέγει, Werf. mavult λέγουσι. — 5) κατορθώματα subl. Valken. — 6) Πᾶσι τοῖς κριταῖς, cf. Aristoph. Av. 445. et 447. Valken. sublin. voces ὅτι χρεὶ καὶ πρώτην, quae paullo post leguntur.

- p. 326, A. Οὐκ ἀπὸ τῆς Σικελίας ¹⁾] Apogr. Mon. Leid. et Fulvii Ursini. Τούτο εἶπεν, ὡς τινων λεγόντων, ὅτι οἱ Σικελιώται ἐξεῦρον τὸ ἄρμα· οἱ γὰρ περὶ Βακχυλίδην καὶ Πίνδαρον ὑμνίσαντες τοὺς περὶ Ἴέρανα καὶ Γέλωνα ἐν ἱππικῇ παρέσχον ὑπόνοιαν, Σικελιώτας τὴν ἱππικὴν ἐξευρεῖν. Cod. bomb. Ἐρεχθεὺς πρῶτος παρ' Ἀθηναῖς τὸ ἄρμα ἐδέξατο. Ἔτεροι δὲ φασιν, Πέλοπα παρὰ Ποσειδῶνος· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὡς ἐκ Σικελίας ἐφάνη τὴν ἀρχήν. Βακχυλίδης γὰρ καὶ Πίνδαρος Ἴέρανα καὶ Γέλωνα τοὺς Σικελίας ἀρχοντας ὑμνήσαντες καὶ πλεῖστα θαυμάσαντες ἐν ἱππηλασίᾳ, πρὸς χάριν αὐτῶν εἶπον, ὡς Σικελιώται πρῶτοι ἄρμα ἐξεῖρον.
- p. 326, B. Ἡμερησίας ³⁾ ὁδοῦ] In marg. Schell. Συμπεριέλαβε καὶ τὸν κύκλον τῆς πόλεως, ἐπεὶ τῶν Σικελῶν τὸ κατ' εὐδὺ διάστημα λ σταδίου μεμέτρηται.
- p. 326, C. Ἐξαίρετος ⁴⁾ τοῦ πολλοῦ] In Cod. Bar. 7. Κεχωρισμένος, διαφέρων πολὺ καὶ ἰδιάζων.
- ibid. Οὐρανοῦ] Phot. in marg. Τοῦ ἀέρος. In marg. Schell. Τῆς θέσεως τοῦ οὐρανοῦ· πρὸς γὰρ τὸν οὐρανόθεν καὶ ἡ κρᾶσις συμβαίνει.
- p. 327, B. Ἀγάλματι ⁵⁾] Apogr. Mon. et Leid. Διὰ τὸ Παλ-

1) Οὐκ ἀπὸ τῆς Σικελίας subl. Valken. — 2) Fulvii Ursini, qui nescio quo ex Codice edidit ad poet. lyr. p. 208 inde ab οἱ γὰρ περὶ Βακχυλίδην κ. τ. λ. sine ulla varietate lectionis. — 3) ἡμερησίας ὁδοῦ, non subl. Valk. sed ἀντιστρόφως, quod subsequitur. — 4) Ἐξαίρετος κ. π. Legitur in Cod. Bar. 7. ἀῆρ τε κεχωρισμένος, διαφέρων πολὺ καὶ ἰδιάζων εξαίρετος τοῦ πολλοῦ. F. Ἀῆρ τε οὕτω κεχωρισμένος] Διαφ. κ. κ. ἰδ., εξαίρετος τοῦ πολλοῦ. Certe ἀῆρ εξαίρετος τοῦ πολλοῦ quid sit facilius intelligitur, quam quid ἀῆρ κεχωρισμένος vel ἀῆρ κεχωρισμένος τοῦ πολλοῦ. — 5) Ἀγάλματα κ. τ. λ. subl. Valk. et nonnihil ex Leid. prodidit ad L. Q. N. T. p. 366. et Henr. Vales. ad Harp. p. 71. Adponam hic, Creuzeri bona venia si liceat, quae ipse doctiss. Vir marg. excerptorum Leidens. adpinxit. Sunt autem haec: »Schol. » ed. ad h. l. nihil. cf. Schol. Arist. mscr. in marg. Cod. a » Schell. f. 41. (vide Exc.), qui tamen et ipse exhibet ὁ Δημόφιλος (ipse inspexi). Haec scholiastae mscr. verba usque ad » Πολυκράτην λόγῳ laud. Vales. ad Harp. in ἐπὶ Παλλάδιῳ p. m. » 71. (qui hunc locum sic exhibet; διπτερές παλλάδιον λέγει τὸ ἀπὸ » Τροίας· ὃ γὰρ Δημόφιλος παρὰ Δημοφίδου ἀρπάσας εἰς τὴν πόλιν » ἤγαγεν, ὡς Ἀνακλ. ἐν τῷ ἐπιθρ. Σωκράτους πρὸς Πολυκράτην λόγῳ.

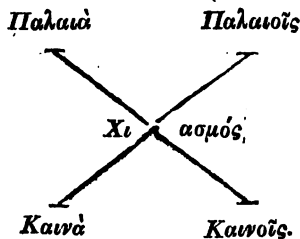
λάδιον φησὶ τὸ ἀπὸ Τροίας· ὁ γὰρ Δημόφιλος¹ παρὰ Διομήδους² ἀρπύσας εἰς τὴν πόλιν ἤγαγεν· σημαίνει³ Ἀσσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Σωκράτους πρὸς Πολυκράτην λόγῳ· λέγοι⁴ δ' ἂν καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν Παλλάδιων, τοῦτε⁵ καταλυόμενον τὸν αὐτόχθονα καὶ τῶν περὶ αὐτῶν καλουμένων, ὡς Φερεκίδης καὶ Ἀντίοχος ἱστοροῦσι καὶ τῶν κατενηνεγμένων⁶ ἐν τῇ τῶν Γιγάντων μάχῃ, ὡς ἐν ἀγράφοις ὁ Φύλαρχος φησι. Παλλάδιον δὲ ἐκίλουν, καθὰ λέγει Φερεκίδης, τὰ βαλλόμενα εἰς γῆν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀγύλατα· πάλλειν⁷ γὰρ φησὶ, τὸ βάλ्लειν ἔλεγον. Ἄνευ δὲ τῶν οὐρανίων, τουτέστι τῶν δῦπετων. In marg. Schell. Διῦπετων⁸ τῶν Παλλάδιων δηλονότι, ὅπερ τε ὁ Δημόφιλος παρὰ Διομήδους ἀρπύσας εἰς τὴν πόλιν ἤγαγεν, καὶ ἄπερ ἐν τῇ Γιγάντων κατηνέχθη μάχῃ, ὡς Φερεκίδης φησὶ.

Ἄνευ τῶν⁹ οὐρανίων] Apogr. Mon. et Leid. Τρία ibid.

» Not. Inde patet, Valesii schol. mscr. tum a Leid., tum a Schell. » diversum esse, qui ex Harp. l. l. et Paus. I, 28. in schol. nostro Δημοφῶν emendavit. Ceterum in Polluce (VIII, 119) inse- » readum est nomen Δημοφῶν. Totus locus Pollucis lacunosus » (vid. Intt. ad eam). De re vide Hes. in ἀγνώστους (T. I, p. 59. » ubi item conferendi intt.) Hic Demophon erat Thesei f. cf. » Meursii regn. att. II, 6. de Palladiis cf. Saintcroix. in Notices » et Extr. des Mscr. de la bibl. du Roi I, p. 539. « Hactenus » Creuzerus. — ibid. Διὰ τὸ. in Leid. exc. emendatur: f. διῦπετες. — » 1) Δημόφιλος, alii Δημοφῶν, cf. Et. M. s. v. Ἐπὶ Παλλ., ob » consensum autem Mon. Leid. Schell. bomb. nolui quidquam im- » mutare. — 2) παρὰ Διομήδους, Mon. et Leid., περὶ Διομήδην. — » 3) σημαίνει, sic diserte Mon. Leid. in m. Ζ., quod corruptelae » signum in exc. dicitur. — 4) λέγοι δ' ἂν utrumq. apogr. λέγει δ' » ἂν. — 5) Τοῦτε καταλ. κ. τ. λ. Haec peritioribus sananda relin- » quere cogor. — 6) κατενηνεγμένων ἐν κ. τ. λ. Mon. κατενηνεγμέ- » των, μὲν κ. τ. λ., Leid. κατενηνεγμένων μὲν κ. τ. λ. — 7) Πάλλειν » Leid. πάλιν, Mon. πάλλειν. Creuzerus: » Haec postrema habet » Elym. M. in Παλλάδιᾳ et Tzetzes ad Lycophr. vrs. 355. unde » noster Schol. emendandus est. Uterque laudat Pherecydem, » vid. Sturz. p. 208. fragm. « Valken. l. l. exhibet Πάλλειν, et » emend. item πάλλειν. — 8) Διῦπετων κ. τ. λ. ex casu genit. vides » haec ad proxima Ἄνευ τῶν οὐρ. pertinere. — 9) Ἄνευ τῶν οὐρα- » νίων, subl. Valk. et publicavit l. l. Ibi autem οὐρανίων i. e. ἀν- » θρωπίνων legi confirmat; atque sic expressis verbis habent ex- » cerpta Leidensia, non item Monacense Ap., in quo autem paullo » supra ἀνθρώπων et ἀνθρωπίνων pro οὐρανοῦ et οὐρανίων leguntur, » plane ut in Leid., cf. Valk. l. l.

ἦσαν ἀγάλματα ἐν ἀκροπόλει τῆς Ἀθηνῶς, ἐν μὲν τὸ ἀρχαῖον καὶ διώπετες, ἕτερον δὲ χαλκοῦν, ὃ ἀνέθεσαν¹ μετὰ τὸν Περσικόν² πόλεμον, τρίτον τοῦ Φειδίου³, τὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος κατασκευασμένον. Cod. bomb. Οὐράνια λέγει τὸ διώπετῃ· ἦσαν δὲ τῆς Ἀθηνῶς ἐν ἀκροπόλει τρία ἀγάλματα, τὸ μὲν ἐν χαλκοῦν, ὃ μετὰ τὰ Περσικὰ Ἀθηναῖοι ἔστησαν, τὸ δὲ ἕτερον ἐκ χρύσου καὶ ἐλέφαντος, παριστῶντα ἄμφω τέχνην ὑπερφυῆ· κατασκεύασε δὲ τὸ μὲν Φειδίας, τὸ δὲ χαλκοῦν⁴ Πραξιτέλης. Καὶ τὰ μὲν ἐκ τέχνης ταῦτα· ἴστατο δὲ πρὸ τούτων ἕτερον διοπετές· ἐν γὰρ τῇ Τροίᾳ φασὶν ἐξ οὐρανοῦ τουτὶ πεπτωκέναι· λαβόντος δὲ Διομήδους, ἀρπάσας ἀπὸ τούτου Δημόσιος Ἀθηναῖος ἤγαγεν, ὡς Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Σωκράτους πρὸς Πολυκράτην λόγῳ φησί. In marg. Schell. Τρία ἦσαν ἀγάλματα ἐν ἀκροπόλει, τὸ ἀρχαῖον καὶ διώπετες, τὸ χαλκοῦν, ὅπερ ἀνέθεσαν μετὰ τὸν Περσικόν, καὶ τοῦ Φειδίου, τὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος.

p. 328, A. Τὰ μὲν παλαιὰ τοῖς παλαιοῖς κ. τ. λ.] In marg. Schell. hoc conspicitur schema.

Photius: ⁵ Ὅτι πολλάκις σχηματίζεται. Σχηματίσαις δ' ἂν τὸ χωρίον, μεταλαμβάνων καὶ οὕτω· τὲ μὲν παλαιὰ τοῖς παλαιοῖς νικᾷ, τα δὲ καινὰ παλαιοῖς· μᾶλλον δὲ ἀντὶ τοῦ εἰ βούλει καὶ ἐξῆς. Καὶ ἔτι τὰ μὲν παλαιὰ τοῖς παλαιοῖς

1) ἀνέθεσαν, Mon. ἀνάθεσαν. — 2) τὸν Περσικὸν πόλεμον, vox πόλεμον, quam addi jubet Valk. l. l., diserte legitur in Mon. — 3) Τοῦ Φειδίου, Leid. apud Valk. Φειστοῦ, in exc. τὸ τοῦ Φειδίου, in. Mon. Φειστοῦ. — 4) τὸ δὲ χαλκοῦν, bomb. χαλκοῦ, ubi Creuz. in Meletem. I, p. 24. mavult subaudiri ἐκ χαλκοῦ sc. κατασκευασμένον. — 5) Scholium ex Photio nescio qua ex parte laborat.

νικᾶ, τὰ δὲ καινὰ τοῖς καινοῖς. Ἐἴτα, πῶς εἶπον, ἀλλὰ καὶ τὰ παλαιὰ τοῖς καινοῖς, καὶ τὰ καινὰ τοῖς παλαιοῖς· ἔτι δὲ εἶποι δ' ἂν τις ἄμεινον ἢ διέλοι δ' ἂν τις οἰκειότερον λέγων, ἢ οὐκ ἂν διαμάρτοις, καὶ πολλαχῶς ἄλλους¹⁾.

Οἶον Ἀργεῖοι²⁾ Apogr. Mon. et Leid. Τοῦτο ἐπὶ p. 526, C. τῶν Ἀργείων εἰσήγησεν, ἐπειδὴ καὶ Ἀργεῖους οἶδε φρονούντας, ὡς ἐν τῇ Ἀργείῳ σπαρέντος τοῦ πυρῶν σπερματος, ἐκ Λιβύης Ἄργου μεταπεμψαμένου· διὸ καὶ Δημήτριος Λιβύης³⁾ ἱερὸν ἔδρυσεν ἐν τῷ Ἄργει, ἐν Χαράδραις, οὕτω καλουμένῳ τόπῳ, ὡς φησι Πολέμων.

Οὐχ ὅμοια τὰ τῶν Ἀργ.⁴⁾ Apogr. Mon. et Leid. ibid. Τοιαύτας γὰρ τιμὰς⁵⁾ τῶν θεῶν καὶ εἰς τὰς θεὰς ἰμοιβὰς οὐκ ἔχουσι. Λέγει δὲ ὁ Πολέμων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ, ὅτι ἤρισαν⁶⁾ καὶ περὶ τοῦ Ἄργου Ποσειδῶν καὶ Ἥρα, καὶ ἠτιήθη κικῆ⁷⁾· σύμβολα μέντοι οὐκ ἔδωκαν οἶον Ἀθῆναις⁸⁾.

Ἔχει] Supra in Schell. Φέρει. ibid.

Οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγῶνες⁹⁾ Apogr. Mon. et Leid. p. 529, B. Ἡ τάξις¹⁰⁾ τῶν ἀγῶνων κατὰ Ἀριστοτέλη¹¹⁾ γράφεται· πρῶτα μὲν τὰ Ἐλευσίνια διὰ τὸν καρπὸν τῆς Δήμητρος· δεύτερα δὲ τὰ Παναθηναῖα ἐπὶ Ἀστέρει¹²⁾ τῷ Γίγαντι ὑπὸ Ἀθηναίων¹³⁾ ἀναίρεθῆντι· τρίτος¹⁴⁾, ὃν ἐν Ἄργει Δαναὸς ἔθηκε διὰ τὸν γάμον τῶν θυγατέρων αὐτοῦ· τέταρτος ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ τεθεῖς ὑπὸ Λυκάονος, ὃς ἐκλήθη Λύκαια· πεμπτός ὁ

1) ἄλλους, f. ἄλλως. — 2) Οἶον Ἀργεῖοι subl. Valk. — 3) διὸ καὶ Δημήτριος Λιβύης κ. τ. λ. Leid. Λιβύοις, sed Wyttenb. in excerpt. emendavit Δημήτριος Λιβύσσης ἱερὸν ἔδρυσεν ἐν Ἄργει, probante Creuzero in Symb. et Mythol. t. IV, 57. Demetrius a Plut. cap. XXV. ἐν Ἄργει, τῆς τῶν Ἡραίων ἑορτῆς καθηκούσης, ἀγωνοθετήσαι καὶ συμπανηγυρίσαι τοῖς Ἑλλήσιν, praeterea nil fecisse dicitur, certe quidem non sanum condidisse, itemque frustra in Pausania quaesivi. — 4) Οὐχ ὅμοια κ. τ. λ. Ἀργ. subl. Valken. — 5) τιμὰς, utrumque Apogr. τομὰς. — 6) ἤρισαν, Mon. ἤρεισαν. — 7) κικῆ, Leid. καὶ κικῆ. — 8) οὐκ ἔδωκαν οἶον Ἀθ., utrumque Ap. οὐκ ἔδοξαν οἱ ἐν Ἀθ. — 9) Οἱ κατὰ τὴν Ἑλλ. ἀγ. subl. Valken. — 10) Ἡ τάξις κ. τ. λ. Nonnihil hujus scholii edidit Creuz. in Symb. et Myth. t. II. p. 106. et t. IV, p. 512. seq. Integra leguntur in meletem. I, 5. — 11) Ἀριστοτέλη, Leid. Ἀριστοτέλην. — 12) Ἀστέρει, hunc paullo infra Ἀστέρειον vocari jam advertere nos jusserrat Creuzerus l. I. — 13) ἀναίρεθῆντι, Leid. ἀναίρεθῆντι. — 14) Τρίτος, utrumque Apogr. τρίτον.

ἐν Ἰολκῶ, Ἰοκάστου ¹ καθηγησαμένου ἐπὶ Πελία τῷ πα-
τρὶ· ἔκτος ὁ ἐν Ἰσθμῶ, Σισίφου νομοθετήσαντος ἐπὶ Μελι-
κέρτῃ· ἕβδομος ὁ Ὀλυμπικός, Ἡρακλέους νομοθετήσαντος
ἐπὶ Πέλοπι· ὄγδοος ² ὁ ἐν Νεμέᾳ, ὃν ἔθηκαν οἱ ἑπτὰ ἐπὶ
Θήβας ἐπὶ Ἀρχεμόρῳ· ³ θ' ὁ ἐν Τροίᾳ, ὃν Ἀχιλλεὺς ἐπὶ
Πατρόκλῳ ἐποίησε· ἰ' ὁ Πυθικός, ὃν οἱ Ἀμφικτύονες ⁴ ἐπὶ
τῷ Πύθωνος φόνῳ ἔθηκαν. Ταύτην τὴν τάξιν εἰς πέ-
πλους συνθεῖς ὁ Ἀριστοτέλης ἐξέθετο τῶν ἀρχαίων καὶ πα-
λαιῶν ἀγῶνων. Cod. bomb. Ὀλύμπια, Πύθια, Νέμεια,
Ἰσθμια· Ὀλυμπίων ἐπαθλον, κότινος· Πυθίων, μῦλα·
Νεμέων, σέλινα· Ἰσθμίων πίτυς. Καὶ οὔτοι μὲν οἱ ἀγῶ-
νες μεγάλοι· γίνονται δὲ καὶ ἄλλοι τούτων ἐλάττους.

p. 529, C. Ὁ τῶν ⁵ Παναθηναίων] Arogr. Mon. et Leid. Παν-
αθηναίων τῶν μικρῶν λέγει· ταῦτα γὰρ ἀρχαιότερα, ἐπὶ
Ἐριχθονίου τοῦ Ἀμφικτύονος γενόμενα ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ
Ἄστερίου τοῦ γίγαντος· τὰ δὲ μέγαρα Πεισίστρατος ἐποίησε·
τὰ δὲ Ἐλευσίνα ἐπὶ Πανδίωνος ἐγένετο, ὃς πεμπτὸς ἦν
βασιλεὺς ἀπὸ Ἐριχθονίου· διὰ δὲ τὸν καρπὸν ἐτέθησαν.
In marg. Schell. Τῶν μικρῶν λέγει· ταῦτα γὰρ ἀρχαιότερα
ἐπὶ Ἐριχθονίου τοῦ Ἀμφικτύονος γενόμενα

ibid. Σαμόθρακες ⁶] Arogr. Mon. et Leid. Μικτὸν ἐστὶ
τοῦτο τὸ γένος ἀπὸ Σαμίων καὶ Θρακῶν, ἀπὸ ἐπιγαμβρίας ⁷,
ὡς φασὶ, ⁸ γενόμενον· οὔτοι οὖν μυστήρια εἶχον φοβερὰ τῆς
Ῥέας· ἱεροῖς γὰρ λέγει τοῖς μυστηρίοις, οἷς μουόμενοι
οὐδέποτε ἐνανάγουν ⁹. Cod. bomb. Σαμόθρακες μικτὸν
ἐστὶ ἔθνος, ἀπὸ Σαμίων καὶ Θρακῶν, ἀπὸ ἐπιγαμβρίας,
ὡς φασὶ, γενόμενον· οὔτοι οὖν μυστήρια εἶχον φοβερὰ τῆς
Ῥέας, οἷς μουόμενοι κ. τ. λ. In marg. Schell. ad Ἰεροῖς]

1) Ἰοκάστου, Leid. Ἀκάστου. — 2) ὄγδοος δ, Mon. ἦ. —
3) Ἀρχεμόρῳ, Mon. ἀρχεμόρῳ (sic), Leid. ἀρχεμόρῳ. — 4) Ἀμ-
φικτύονες, Mon. Ἀμφικτυωνες. — 5) ὁ τῶν Παν. subl. Valk. in
Leid. scholion incipit ab τῶν μικρῶν λέγει, in Mon. sic: τῶν πα-
λαιῶν ἀγῶνων· (vide supra) Παναθηναίων τῶν μικρῶν λέγει. Inde
suspicio ita constituendum esse schol. Παναθηναίων] Arographa:
τῶν μ. κ. τ. λ. — 6) Σαμόθρακες subl. Valken. — 7) ὡς φασὶ,
illud bomb. — 8) ἐπιγαμβρίας, Leid. ἐνγαμβρίας. — 9) ἐνανάγουν,
Mon. ἐνανάγουν.

Τοῖς μυστηρίοις τῆς 'Ρέας· Σαμόθρακες ἀπὸ Σαμίων καὶ Θρακῶν ἀπὸ ἐπιγαμβρίας γενόμενοι.¹

Τὴν εἰς Δελφούς ὁδὸν² | Apogr. Mon. Τὴν Θυσίαν, ibid.
τὴν πομπὴν εἰς τὰ Πύθια. Ἐλέγτο δέ ποτε ἡ ὁδὸς αὐτῆ
λησιτεύσθαι, τοῦτο δὲ τὸ ληστικὸν καθεῖλον Ἀθηναῖοι·
ἔργον οὖν καλεῖ τὸν ληστικὸν διωγμὸν. Cod. bomb. Ἐν
τῇ πρὸς Δελφούς ὁδῷ λησταί ποτε καθήμενοι τοὺς παριόν-
τας διέφθειραν· Θησεὺς οὖν ἀνείλεν ἅπαν τοῦτο τὸ ληστι-
κόν, ὅθεν Ἀθηναῖοι αἰτίον τῆς ἀναιρέσεως τὸν Ἀπόλλων το-
μίζοντες κατ' ἐμιαυτὸν ναῦν εἰς Δελφούς ἔπεμπον, Θυσίαν
χομίζουσαν τῷ Ἀπόλλωνι ἐν τῇ τῶν Πυθίων πανηγύρει.
Ἐργον δὲ τῆς πόλεως λέγει τὴν ὁδὸν, ἐπειδήπερ εἰ μὴ
τοὺς ληστάς ἀνείλεν, οὐκ ἂν οἶόντε ἦν εἰς Δελφούς ἀφι-
κνεῖσθαι. In marg. Schell. Αὕτη ἡ ὁδὸς ἐλησιτεύετο·
τοῦτο δὲ τὸ ληστικὸν καθεῖλον Ἀθηναῖοι.

Θεωρίαν | In marg. Schell. Τὴν Θυσίαν· τὴν πομ- ibid.
πὴν εἰς Πυθιάδα.

Ἐπιβάλλειν | Apogr. Mon. Ἀντὶ τοῦ μολίσεσθαι. p. 530, A.
Τοῦτο δὲ εἶπεν οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὅτι ἔθος εἶχόν τινες, ἄλ-
λων θυόντων συνεφάπτεσθαι τῆς Θυσίας³ καὶ κοινωνεῖν·
τοῦτο οὖν ἐκάλουν χεῖρα ἐπιβάλλειν, ὅ ἐστι μετέχειν
πάντων τῶν καλῶν· καὶ Δισχίνης⁴ οὐκ ἔφη γινώσκειν,
ὡσπερ τοὺς συνεφαπτομένους τῶν ἱερῶν. Cod.
bomb. Τὸ χεῖρα ἐπιβάλλειν παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν
κοινωνούντων τισιν ἀγαθῶν λεγομένη, ἐπειδὴ εἶχον ἔθος
τινές, ἄλλων θυόντων συνδράτεσθαι τῆς Θυσίας καὶ κοι-
νωεῖν. In marg. Schell. Κοινωνεῖν· ἔθος εἶχόν τινες,
ἄλλων θυόντων συνεφάπτεσθαι τῆς Θυσίας; τοῦτο οὖν
ἐκάλουν χεῖρα ἐπιβάλλειν ἦτοι μετέχειν τῶν καλῶν.

Τὸ παρ' ἡμῖν | In marg. Schell. Ἐν τῇ ἀκροπόλει p. 530, B.
τὸ τοῦ Φειδίου ἔργον.

1) γενόμενοι, Cod. γενόμενον. — 2) Τὴν εἰς Δελφούς ὁδὸν
sublin. Valken. Edidit autem Baehrius in comment. de Apoll.
et Min. pag. 29. (cf. pag. 25.), qui unde sua desumerit, ex
Aprographone an ex Cod. bomb. non addidit. — 3) τῆς Θυσίας,
Mon. τὰς Θυσίας. — 4) καὶ Δισχίνης κ. τ. λ. Monac. ita: καὶ
Δισχίνης· οὐκ, ἔρη. γινώσκειν ὡσπερ κ. τ. λ.

p. 331, A. *Λυκούργω*¹ *τε τῷ Λακεδ. καὶ Σωκράτει*] Ap. Mon. et Leid. *Διὰ τὸν χρησμὸν λέγει τὸν λέγοντα·*

*Ἦκεις, ὦ Λυκόεργε ἐμὸν ποτὶ νηὸν² ἁγίων
Ζητὴ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.³
Δίξω, ἢ σε θεὸν μαντεύομαι ἢ ἐ ἀνθρώπων.*

Ἀνδρῶν πάντων Σωκράτης σοφώτατος⁴. Cod. bomb. *Ἐλ-
θὼν πρὸς Δελφούς ὁ Λυκαῦργος τοιαῦτ' ἤκουσε παρὰ τοῦ
Ἀπόλλωνος·*

*Ἦκεις, ὦ Λυκόεργε, ἐμὸν ποτὶ νηὸν ἁγίων,
Ζητὴ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι·
Δίξω, εἴ σε θεὸν μαντεύσομαι, ἢ ἐ βροτόντε·
Ἄλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπυμαι, ὦ Λυκόεργε.*

*Ζητούντων δὲ τιῶν ἐν τῷ Ἀπόλλωνι (sic), τίς εἴη μάλιστα⁵
ἀπάντων σοφὸς ἀνείλεν ἢ Πυθία,*

Ἀνδρῶν ἀπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

In marg. Schell.

Ἦκεις, ὦ Λυκόεργε, ἐμ. π. ν. ἁν.

Ζ. φ. κ. π. Ὀλ. δ. ἔχ.

Δ. ἢ σε θ. μ. ἢ ἀνθρωπον.

Ἀνδρῶν πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

p. 355, A. *Κορινθίαν*] Apogr. Mon. *λέγει Δημοσθένης⁵ ἐπὶ
μὲν Κορινθίους καὶ Μεγαρέας ἀρπάσαντας τα
ὄπλα πορεύεσθε. Πανήγυριν δὲ λέγει τῷ (sic) τῶν
Ἀθηναίων.*

p. 355, B.

1) *Λυκούργω τε κ. τ. λ.* subl. Valken. Exhibui autem lec-
tiones Apogr. Monac. En varietas Leid. — 2) *νηὸν* Leid. *ναὸν*.
3) *δώματ' ἔχουσι* Leid. *δ. ἔχουσιν*, Mon. *δώματ' ἔχουσι*. — 4) *Σω-
κράτης σοφ.*, Leid. *Σωκράτη σοφώτατον*. Illud oraculum desum-
tum ex Herod. I, 65. Inter haec et quae sequuntur *Ἀνδρῶν π.*
excidisse nonnihil, facile intelligitur, nam *Ἀνδρῶν πάντων κ. τ. λ.*
ex oraculo, quod servavit schol. ad Aristoph. Nub. vrs. 145.
(cf. Creuz. ad Olymp. II, p. 53.)

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Ἐυρηπίδης,

Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Hinc simillima leguntur in bomb. F. *Ἀνδρῶν δ' ἀπάντων κ. τ. λ.*,
etenim bomb. sic: *Σωκράτης ἀνδρῶν ἀπάντων σοφώτατος*. Quodsi
Apologia Socratis Xenophontea esset, ex sect. 14. pluribus hoc
oraculum constituisse crederem. Memoratur ib. orac. Lycurgi. —
5) *Δημοσθένης*, subl. Valk. vocem *Κορινθίαν*. — 6) *ὡς ἀρχαία*
subl. Valk.

Ὡς ἀρχαῖα ⁶] Apogr. Mon. Ἀρχαῖα μὲν τὰ Σαμο-
θράκης ἢ τὰ Λυκομήδου· ἀναγκαῖα δὲ καὶ πάντα τὰ
μυστήρια τῶν θεῶν ἄλλωστε ἐν Αἰγίνῃ¹ γνώριμα δὲ τὰ
Ἴσθμοι² ἢ Πυθοῖ ἢ ἄ καλοῦσι δημοτελῆ.

Οὐχ ἡμῶν ὁ λόγος] In marg. Schell. Ἀπόβόητα γὰρ *ibid.*
καὶ κρυπτὰ τὰ μυστήρια.

Τῷ Ἐλευσινίῳ] Supra in Schell. Τῷ ἱερῷ τῆς Δῆ- p. 335, C.
μητρος.

Τέλους] In marg. Schell. Τέλους, δαπανήματος (sic.) p. 334, A.

Οἱ μηδὲν ἔχοντες φανερόν] Apogr. Mon. Ταυτέστι p. 384, B.
μηδὲν ἐπίδηλον⁵, μηδὲ ἐνδοξόν· καὶ Ὅμηρος⁴

. Ἴν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν

Ἀργεῖοισι γένοιτο.

Οὐδὲν κοινὸν] Supra in Schell. Πόλως δηλονότι *ibid.*
κατόρθωμα.

Γεωπεῖναι] Penes Photium: Οἱ γεωργοί, οἱ μὴ οἰκείαν p. 334, C.
ἦν ἔχοντες ἄροῦν.

Τοῦ ἡδύσματος] In marg. Schell. Οὐκ εἶπεν⁵ φιλο- *ibid.*
τιμῆματος, ἀλλ' ἡδύσματος, εὐτελίζων.

Κοσμηῖσαι ἵππους] Penes Phot. Εἰς Μενεσθέα⁶ p. 334, D.
Ἀλέξανδρον (sic) ἀποτείνεται.

Κράτιστος] In Schell. Κάρτιστος, in marg. Ἦτοι p. 335, A.
κράτιστος.

Ἐπωνύμων] In marg. Schell. Ἀφ' ὧν αἱ φύλαι ὄνο- p. 356, A.
μίζονται· καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ἐν αὐταῖς ἀρίστων γενομένων
εἶχον τὰ ὀνόματα.

Συνέταξε] Apogr. Mon. Συνέταξε λέγει, ὅτι γνώ- *ibid.*
μη τοῦ Ἀπόλλωνος· ὁ Λυκοῦργος παρὰ τοῦ Κρητὸς τοῦ
Μίνωος τὰ νόμιμα δεξάμενος κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ Ἀπόλ-
λωνος, οὕτως ἐθάβησε παρὰ Λακεδαιμονίοις θεῖναι τοὺς

1) ἄλλωστε ἐν Αἰγ., Apogr. ἀλλ' ὡς τὰ, f. ἄλλως τε τὰ ἐν
Αἰγ. — 2) Ἴσθμοῖ, Apogr. Mon. Ἴσθμῷ. — 5) Ἐπίδηλον, Apogr.
ἐκδηλον μὴ δὲ ἐνδ. — 4) Καὶ Ὅμηρος, Iliad. V, 2. Apogr. sic
exhibit:

Ἴν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν Ἀργεῖοι
γένοιται (in Cod. corr. γένηται.)

5) οὐκ εἶπεν, Cod. εἶπεν. — 6) Εἰς Μενεσθέα⁴ 11., cf. Iliad. II, 554.

νόμους. Cod. bomb. *Συνέταξε λέγει, ὅτι γνώμη τοῦ Ἀπόλλωνος*¹⁾ ὁ Ἀυκοῦργος παρὰ τῶν Κρητῶν καὶ τοῦ Μίτωος τὰ νόμιμα λαβῶν κατὰ μαντείαν τοῦ Ἀπόλλωνος, οὕτως ἐθάύρησε παρὰ Λυκαδαίμονιους θεῖναι τοὺς νόμους. In marg. Schell. "Ὅτι γνώμη Ἀπόλλωνος ὁ Ἀυκοῦργος παρὰ τοῦ Μίτωος τὰ νόμιμα δεξάμενος οὕτως ἐθάύρησε θεῖναι τοὺς νόμους.

Ἄ ibid. *Ὁ δέ γε*²⁾ αὐτὸς οὗτος θεὸς] Apogr. Mon. et Leid. Τεσσαράων οὐσῶν φυλῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις Κλεισθένης ὁ Ἀλκμαϊωνίδης³⁾ δεδιώς, μὴ ἔν τινι καιρῷ μία τῶν δ' φυλῶν βουλευθεῖσα τυραννήσαι, προσποιήσῃ ἑαυτῇ τῶν ἄλλων μίαν⁴⁾ καὶ ἐκ τούτου κρατήσῃ τῶν ἄλλων δύο φυλῶν, λαβῶν⁵⁾ ῥ' ἡρώων ὀνόματα ἤλθεν εἰς Πυθίαν, μαθεῖν βουλόμενος, ἐκ ποίων ὀνομάτων καλέσει τὰς φυλάς, ἃς μέλλει κτίζειν. Λαβῶν τὸν χρησμὸν καὶ ἔλθων Ἀθήνησιν, ἐποίησε δέκα φυλάς, ἵνα καὶ ἓν βούληται μία τῶν δέκα τυραννήσαι, μὴ δύνηται πείσαι τὰς λοιπὰς. Ὑστερον,⁶⁾ ὡς ἐταπεινώθησαν Ἀθηναῖοι ὑπὸ Μακεδόνων, χαριζόμενοι αὐτοῖς ἐποίησαν δύο φυλάς καὶ ὠνόμασαν τὴν μὲν Ἀκτιγονίαν, τὴν δὲ Δημητρίαν, ἀπὸ Ἀκτιγόου καὶ Δημητρίου βασιλέων. In marg. Schell. "Ὅτι δ' οὐσῶν τῶν φυλῶν Ἀθήνησι Κλεισθένης⁷⁾ δεδιώς, μὴ μία τούτων ἐπίθῃται τυραννίδι, εἰς δέκα ταύτας διεῖλε χρησμῶν πειθόμενος.

Τὰς ἐκάστοις προσηκούσας θυσίας] Cod. bomb. *Τὸ*
p. 336, B. *ἐκάστοις ἢ ἀντὶ τοῦ θεοῦς νόει ἢ ἀντὶ τοῦ γένεσι*
λέγει δὲ ὅτι ὁ Ἀπόλλων προσέταξε ταύτην μὲν τὴν φυλὴν

1) ὅτι γνώμη τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Ἀυκοῦργος κ. τ. λ. Interpungendum censui post Ἀπόλλωνος, ut disertè exhibet Apogr. Mon. Quodsi abessent κ. μ. τ. Ἀπ., cum Schell. ita legere possis; *Συνέταξε λέγει, ὅτι γνώμη τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Ἀυκοῦργος κ. τ. λ., lenius item fluente oratione.* Forte κατὰ μαντείαν, vel κατὰ τὴν μ. τ. Ἀπ. sunt interpretamenta illorum, γνώμη τ. Ἀπ. — 2) Ὁ δέ γε κ. τ. λ. subl. Valk. et edid. ad Herod. V, 66. — 3) Κλεισθ. ὁ Ἀλκμ., sic emend. Valk. l. l. et probat Fisch. ad Aeschin. p. 105., ed. sec. Utrumque apogr. Καλλισθένης ἢ Ἀλκμ. — 4) τῶν ἄλλων μίαν, ita Valk., Codd. τὴν ἄλλην μίαν. — 5) λαβῶν ῥ' ἡρ., monet Valk. ne ῥ' legas pro ῥ', cum Clistheneas Pythiae de multis eligendi potestatem facere vellet. cf. Creuz. S. et M. t. III, 63. — 6) ὕστερον κ. τ. λ. non éd. Valken. — 7) Κλεισθένης, Schell. Καλλ.

θύειν Διῖ, ταύτην δὲ Ποσειδῶνι, ἄλλην δὲ Διονύσῳ, καὶ ἑτέραν ἑτέρῳ· Τὸ δὲ βασιλέας καὶ ἄρχοντας, δικαστήριμα ἦσαν ἐν Ἀθήναις διαίφορα· τὸ μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο Ἄρειος πάγος, κρίνον περὶ φόνων, τὸ δὲ βασιλεὺς, κρίνον περὶ δημοσίων, τὸ δὲ Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες, κρίνον περὶ ἱερῶν, τὸ δὲ Ἐνδεκα, κρίνον περὶ ἄλλου τινός.

Ἀπλοῦν τε καὶ οὐχ ἄπλ.] In ora inferiore Schell. p. 336. C. Ἀπλοῦν μὲν διὰ τὴν διαίρεσιν, οὐχ ἄπλοῦν δὲ διὰ τὸ εἶναι ἐν αὐτῇ τὰς τρεῖς πολιτείας, μᾶλλον δὲ τὰ τῶν τριῶν χορήσιμα.

Ἀλλὰ καὶ τῶν ὕστερον] Arogr. Mon. Τοῦτο διὰ p. 336, D. θυμοίτην φησὶν τὸν βασιλέα τῶν Ἀθηναίων· ἐπερχομένου γὰρ Ξάνθου τοῦ Βοιωτῶν βασιλέως καὶ δόξαν, ἵνα μονομαχήσωσιν οἱ δύο στρατηγοὶ τῶν στρατοπέδων, θυμοίτης γέρον ἂν καὶ μὴ δυνάμενος μονομαχήσαι, ἔδωκε τὴν βασιλείαν Μελάρθῳ καὶ αὐτὸς ἐμονομάχησε. . . .

Ἦσπερ γὰρ ὁ πᾶς οὐποσὶ κόσμος] Arogr. Leid. Πλα- p. 358, A. τωρικὸν δὲ τοῦτο θεώρημά ἐστιν, ὅτι οὐδὲ ἐν τούτων ἀπλοῦν ἐστι καθ' ἑαυτὸ· οὐ γὰρ ἂν συνέστη, ἀλλὰ ἐν ἑαυτῷ καὶ τὰ ἄλλα στοιχεῖα τῷ πλεονάζοντι ἔσχε τὴν προσηγορίαν· οὕτω καὶ αἱ πολιτεῖαι εἰ καὶ ἰδίᾳ πεχωρισμέναι εἰσιν, ἀλλὰ μετέχουσι καὶ τῶν ἄλλων.

Συνέδριον] Supra in Schell. Φανήσεται προέχον. p. 338, C.

Ἠγούμενα] Ibid. Ἠγεμονεύμενα. ibid.

Ἐβριστότεροι] Sic Colleg. Nov. Sed in marg. γρ. p. 339, A.

Ἐβριστικώτεροι.

Γεγεννημένοι] Ibid. Δεδειγμένοι. ibid.

Τίθεσθαι] Ibid. Ἀρέσκεσθαι. ibid.

Ἄλλ' ὅσον μὴ ἀδικέσθαι] Cod. bomb. Ἐπειδὴ p. 359, B. πρὸς τοὺς ἔχοντας φθόνος ἔρπει, κατὰ Σοφοκλῆ,³ διὰ τοῦτο ἢ πόλις οἶκ εἴα τοὺς πλουτοῦντας ἀδικέσθαι ὑπὸ τῶν ἄλλων τοῖς τοιούτοις φθονούντων. Penes Phot. Ἐπειδὴ πρὸς τοὺς ἔχοντας ὁ φθόνος ἔρπει.

1) Ἦσπερ γὰρ ὁ πᾶς κ. τ. λ. non subl. Valken. — 2) post στοιχεῖα excidit forte ἔχων. — 3) κατὰ Σοφοκλῆ, Ajax. vers. 157. πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φθόνος ἔρπει.

- p. 339, C. Τὸν Θεσμόν] Supra in Schell. Τὸν φυσικὸν νόμον.
 ibid. Τὰ τῆ φύσει τρίτα] Cod. bomb. Τὰ χρήματα λέγει ἰ Πλατωνικὸν δὲ τὸ νόημα· λέγει γὰρ ἐκεῖνος πρῶτον μὲν ψυχὴν, δεύτερον δὲ τὸ σῶμα, τρίτον δὲ τὰ τοῦ σώματος, ἅπερ ἔστι τὰ χρήματα καὶ ἄρχαι καὶ ὅσα τοιαῦτα. Λέγει δὲ ὡς οὐκ ἄρετῆς τὸν πλοῦτον προετίμησεν. In marg. Schell. Τὰ χρήματα λέγει κατὰ Πλάτωνα, λέγοντα μὲν πρῶτον τὴν ψυχὴν, δεύτερον δὲ τὸ σῶμα, τρίτον δὲ τὰ τοῦ σώματος, χρήματα, ἄρχην, φίλους καὶ ὅσα τῶν ἐκτός.
- p. 340, A. Ἀπὸ τῶν μεγίστων τιμημάτων¹⁾] Cod. bomb. Τίμημα λέγει τὸν πλοῦτον, ὡς καὶ Πλάτων καὶ Δημοσθένης χρῆται τῇ λέξει· ἀπειτετίμητό²⁾ γὰρ ἐκάστων αἱ οὐσίαι ἐν Ἀττικῇ, ὥστε εἶναι δήλας καὶ τὰς λειτουργίας καὶ τὰς εἰσφοράς. In marg. Schell. Τιμήματα ἐκάλουν τοὺς πλοῦτους καὶ τὰς οὐσίας, ἐπιτετιμήσθαι γὰρ εἰώθασιν· ὡς ἂν ἀνάλογοι αἱ εἰσφοραὶ πρὸς τὰς οὐσίας γίνοντο. Supra in Schell. Πάντων (sc. μεγίστων) οὐσιῶν (sc. τιμημάτων).
- ibid. Φύσεις] Supra in Schell. Προαιρέσεις, ὅτι κ. τ. λ.
- p. 340, C. Ἐν ἡ ζῆν⁴⁾] Apogr. Mon. Τὸ νόημα Θουκυδίδειον, ἐκ τῶν ἐπιταφίων⁵⁾ κείμενον.
- p. 341, B. Εἰ δὲ που διασταῖεν] In marg. Schell. Τὰ ἐπὶ τῶν Α αἰνίττεται.
- ibid. Πένταθλοι⁶⁾] Apogr. Mon. Ἀντὶ τῶν ἄθλος ἔχων πέντε ἀγωνίσματα, πάλην, δρόμον, ἀκόντιον, δίσκον, παγκράτιον· ἢ ἀντὶ τοῦ οἱ εἴ ἑξαγωνιζόμενοι, ἢ ἐν τοῖς εἴ ἀγωνίσμασι νικῶντες· οὐχ ὅτι πάντως οἱ πένταθλοι πάντα νικῶσιν· ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς γ' τῶν εἴ 7' πρὸς νίκην. Λέγεται δὲ πρῶτος Πηλεὺς, ὅτε ἦν μετὰ τῶν Ἀργοναυτῶν, τοῦτον θεῖναι τὸν ἀγῶνα· τὰ δὲ πένταθλα ἦν ταῦτα· δρόμος, πάλη, δίσκος, ἀκόντιον, ἄλμα·⁸⁾ οἱ δὲ παγκράτιον. In marg. Schell.

1) Τὰ χρήματα λέγει κ. τ. λ. Ea prostant edita in Creuz. annot. ad Plot. p. 329. Quae inde ab λέγει δὲ ὡς κ. τ. λ. legitur, praetermissit V. D. — 2) Ἀπὸ τῶν μεγ. τιμ. subl. Valken. — 3) ἀπειτετίμητο, Ap. ἀποτετιμητό, f. ἀποτετιμηται. — 4) ἐν ἡ ζῆν subl. Valk. — 5) ἐκ τῶν ἐπιταφίων, sic. f. ἐν τῶ ἐπιταφίῳ. — 6) Πένταθλοι subl. Valk. — 7) ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς γ' τῶν εἴ, sic ex Photio emendavi, Apogr. ἀρκ. γ. ἀπ. γ' κρείς εἴ. — 8) ἄλμα, Apogr. ἄμυ.

Ἐμοὶ μὲν οὐδ' οἱ πάντα νικῶντες πένταθλοι τοσοῦτο δοκοῦσι τοῖς πᾶσι κρατεῖν. Penes Phot. Πράγματα εἶπεν ἀντὶ προσώπων· δέον γὰρ εἰπεῖν οἱ τοὺς πεντάθλους νικῶντες, ὁ δὲ εἶπεν οἱ πένταθλοι, πάλην, δρόμον, ἀκόντιον, δίσκον, παγκράτιον· ἢ ἀντὶ τοῦ οἱ ἐ' ἀγωνιζόμενοι, ἢ οἱ ἐν τοῖς πέντε ἀγωνίσμασι νικῶντες· οὐχ ὅτι δὲ οἱ πένταθλοι πάντα νικῶσιν, ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς τρία τῶν πέντε πρὸς νίκην. Λέγεται δὲ Πηλεὺς, ὅτε ἦν μετὰ τῶν Ἀργοναυτῶν¹ τοῦτον θεῖται τὸν ἀγῶνα πρῶτος· τὰ δὲ πέντε ἄθλα ἦν ἃ προεῖρηται· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ παγκρατίου τὸ ἄλμα συνυριθμοῦσι.

Βελτίων] Supra in Schell. Ἡ πόλις.

p. 541, C.

Τῆς λοιπῆς σοφίας²] Cod. bomb. Λοιπὴν σοφίαν ibid. λέγει ἱατρικὴν, ζωγραφίαν, τὰς ἄλλας τέχνας· καὶ γὰρ Ὅμηρος οὐ μόνον ἐπὶ τῶν λόγων τὸ σοφὸν³ χρῆται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν, ὡς τὸ⁴

. σοφὸς ἦραρς τέκτων.

Προηροσίαν⁵] Arogr. Mon. Τουτέστι πρὸ τοῦ ἀρο- p. 542, D. τρου καὶ τοῦ σπόρου· λέγει δὲ τὴν πρὸ τοῦ ἀροτριᾶν θυσίαν, ἣν ποιοῦσιν, ὥστε καλοῦς τοὺς καρποὺς γενέσθαι. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· λιμοῦ⁶ κατασχόντος τοὺς Ἕλληνας, ἔχρησεν ὁ θεὸς παύσασθαι, εἰ Ἀθηναῖοι εὐξοῖντο⁷ ὑπὲρ αὐτῶν· ἐλθόντων δὲ πρέσβων ἐς τὴν Ἀττικὴν, πεισθέντες ἔθυσαν ὑπὲρ αὐτῶν τὴν προηροσίαν⁸ ἀντὶ τοῦ τὴν πρὸ ἀρότρου, οὕτως ἐπαύσατο ὁ λιμός. In marg. Schell. Τὴν προηροσίαν⁹ ἔθυσαν Ἀθηναῖοι ὑπὲρ Ἑλλήνων διὰ χηρισμοῦ, λιμοῦ κατασχόντος αὐτούς.

1) τῶν Ἀργοναυτῶν, sic in marg., in ipsis excerptis Photii est Ἀργείων αὐτῶν. — 2) Τῆς λοιπῆς σοφίας, Werf. dedit τῇ λοιπῇ σοφίᾳ — 3) τὸ σοφὸν nolui τῷ emendare propter scholion, quod legitur inter edita ad. t. III, p. 93, C. — 4) Utrumque expressit Pind. Pyth. III, 201. — 5) Προηροσίαν, subl. Valken. — Cf. ad hoc scholion enarratorem graecum ad Aristoph. Eq. vrs. 725. quem laudat et cum Suida comparat H. Vales. ad Harp. p. I. — 6) λιμοῦ, Arogr. λοιμοῦ; refert sch. l. I. alios λοιμόν, alios λιμόν in causa fuisse perhibere. — 7) εὐξοῖντο, hoc in marg. Arogr. ἔξοιτο. — 8) προηροσίαν, schol. l. I. εἰ προηρόσιον, quod tacite emendavit Vales.

ibid. Ἄετον ἐν νεφέλαις ¹⁾] *Apogr. Mon.* Λέγεται ὁ ἄετός βασιλεὺς εἶναι τῶν ὀρνέων· οὕτω καὶ ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων τῶν ἄλλων πόλεων. Τοῦτο δὲ ἐστὶ μὲν ἀπὸ χρησμοῦ· εἰς δὲ παροιμίαν ἦλθεν ἐπὶ τῶν δυσαλώτων, καὶ γὰρ ὁ ἄετός ἐν νεφέλαις ὧν δυσάλωτός ἐστι· τὸ δὲ τοῦ χρησμοῦ μέρος τοιοῦτον·

Εὐδαιμον πτολίεθρον Ἀθηναίης ἀγελείης ⁵⁾

Ἄετός ἐν νεφέλῃσι πετήσεται ἥματα πάντα.

Cod. bomb. Ἐπειδὴ ὁ ἄετός ἄρχει τῶν ἄλλων ὀρνέων, (διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τῷ Διὶ ἀνάκειται), καὶ ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων κρείττων ἀπασῶν ἐστὶ τοῖς ὄλοις, τούτου χάριν ἄετον ὁ θεὸς ταύτην προσεῖπε, δεικνύς αὐτῆς τὴν ὑπεροχὴν καὶ ὅτι ὅσον αἱ νεφέλαι τῆς γῆς ἀπέχουσι, τοσοῦτον καὶ αὕτη τῶν ἄλλων πόλεων. In marg. Schell.

Εὐδαιμον πτολίεθρον Ἀθηναίης ἀγελείης

Ἄετός ἐν νεφέλῃσι πετήσεται ἥματα πάντα.

Ἐντεῦθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσαλώτων. Ἄετός ἐν νεφέλῃσι.

p. 343, A.

Τὸ τῆς σοφίας πρυτανεῖον ³⁾] *Apogr. Mon.* Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ ⁴⁾ κατὰ ταῦτό νῦν συνεληλυθότες εἰς Ἑλλάδος πρυτανεῖον. Τὴν ἐστίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Πύθιος λέγει· χρωμένοις τοῖς Λακεδαι-

1) Ἄετον ἐν νεφ. subl. Valken., Steph. Ἄετον, quod malui in oraculo obtinere, quam in ipsius Sophistae verbis. — 2) ἀγελείης, *Apogr. ἀδολαν*, vid. Hom. Iliad. VI, 269. 279. Legitur hoc oraculum plenius in schol. ad Aristoph. Eq. vrs. 1010.

Εὐδαιμον πτολίεθρον Ἀθηναίης ἀγελείης
Πολλὰ ἰδὼν καὶ παθὼν καὶ πολλὰ μάγησαν
Ἄετός ἐν νεφέλῃσι γενήσεται ἥματι πάντα.

In ultimo hujus oraculi versu marg. Schell. hab. ἄετός, Attice quidem, sed secus atque oraculorum mos fert. Comicus cum suo interprete ibidem exhibent γενήσεται pro πετήσεται cf. vrs. 1085. item γενήσεται in Av. 979 et schol. ad Av. 989. — 3) Τὸ τῆς σοφ. πρ. subl. Valken. — 4) Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ pag. 561. ex quo post συνεληλυθότες inserui εἰς. Totum autem sch. ita fere habet: Πλ. ἐν Πρ. κατὰ ταῦτό νῦν συνεληλυθότες Ἑλλάδος πρυτανεῖον τῆς περὶ τῆς ἐστίας τῆς Ἑλλάδος· καὶ ὁ Πύθιος λέγει χρωμένοις τὴν Λακεδαιμονίαν μετὰ τὰ ἐν αἰγῶς ποταμοῖς ἔχρησεν κ. τ. λ. F. — πρυτανεῖον· περὶ κ. τ. λ. —

μονίους μετὰ τὰ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων, μὴ δεῖν ἀνελεῖν τὴν τῆς Ἑλλάδος ἐστίαν. Τὸ δὲ ἔρρεισμα πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι καὶ Πίνδαρος δὲ φησιν· Ἔρρεισμ' Ἀθηνᾶ,¹ εὐδαιμόνιον πτολίεθρον. Cod. bomb. Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ² σοφίας πρυτανεῖον τὰς Ἀθήνας καλεῖ, Ἑλλάδος δὲ ἐστίαν ὁ Πύθιος· βουλομένους γὰρ Λακεδαιμονίους μετὰ τὰ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς καθάπαξ Ἀθήνας καὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων ὄνομα ἀπολέσαι καὶ ἔρομένους περὶ τούτου τὸν Πύθιον, χρησμὸς αὐτοῖς δέδοται, ὡς οὐ τὴν τῆς Ἑλλάδος ἀνελεῖν ἐστίαν. Τὸ δὲ ἔρρεισμα Πίνδαρος φησιν οὕτως· Ἔρρεισμ' Ἀθάνας, δαιμόνιον πτολίεθρον.

Εἶσω πίπτειν³] Supra in Schell. Μικρὰ εἶναι. ibid.

Προσβύη τὴν ἀρκ.] Penes Phot. Ἀντὶ τοῦ τιμιωτέ- p. 343, D.
ραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῆς πάσης Ἀττικῆς, εἴ τις λέγει τὴν ἀκρόπολιν.

Ἀντὶ τοῦ πέπλου⁴] Apogr. Mon. et Leid. Πέ- p. 344, A.
πλον⁵ λέγει τὸ ἰστίον τῆς νεώς· φυσὶ γὰρ, ὅτι νεὺς ἦν ὑπότροχος κατασκευασθεῖσα, ἣτις ἐν τοῖς Παναθηναίοις ἀπὸ τινος τόπου ἀγομένη ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν εἶχεν ἄρμενον,⁶ ἐν ἣ ἦν γεγραμμένη⁷ ἡ γιγαντομαχία, ἐν ἣ φασὶν ἀριστεῦσαι τὴν Ἀθηνᾶν· λέγουσι δὲ, ὅτι αἱ καλάι τῶν παρθένων ἐν τοῖς Παναθηναίοις εἰργάζοντο πέπλους, οὓς ἀνετίθεισαν τῇ Ἀθηνᾶ. Cod. bomb. Ἐν τοῖς Παναθηναίοις ὑφαίνον αἱ παρθενοὶ Ἀθήνησι πέπλον, ἐν ᾧ ἄρμα ἦν ἐντετυπωμένον, καὶ ἡ κατὰ τῶν γυμνάτων ἡ θεὸς ἐπραξεν· ἐποίουν

1) Ἔρρεισμ' Ἀθ. x. τ. λ. vide Pind. fragm. p. 74 seq. et Creuz. de civit. Athen. p. 62. — 2) Πλάτων ἐν Πρ. edid. Creuz. ad Plot. p. 464. ad Orat. de Ath. p. 54. — 3) Εἶσω πίπτειν subl. Valken. — 4) Ἀντὶ τοῦ πέπλου non subl. Valk. sed ἡσπερ καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ πόλις, quae extrema leguntur. — 5) Πέπλον, Mon. et Leid. πέπλου — ibid. νεὺς ἦν ὑπότροχος, ea adprime recte a scholiasta dici, vide Creuz. Myth. et Symb. t. II, 409. — 6) ἄρμενον, Apogr. utrumque ἄρμενον, illud recepi ex Schol. ad Aristoph. Equit. vrs. 563, ubi haec: πέπλον δὲ καλοῦσι ἄρμενον, διὰ τὸ ἄρμα ἐν αὐτῷ εἶναι. — 7) ἐν ἣ ἦν γεγρ., Ap. utrumque ἐν ἣ ἦν γεγραμμένον, f. ἐν ᾧ ἦν γεγραμμένη, ut scete legitur in marg. Schell.

τοῦτον τὸν πέπλον ἰστίον τῆς νηὸς, ἣμις ὑπότροχος κατε-
 σκεύαστο καὶ ἐκ τινὸς τόπου πρὸς τὴν ἀκρόπολιν ἤγετο.
 In marg. Schell. Πέπλον λέγει τὸ ἰστίον τῆς νεώς τῆς
 ἐπὶ χέρσου φερομένης διὰ τροχῶν· ἐνεγγράπτο γὰρ αὐτῷ
 ἡ γιγαντομαχία, ἐν ἣ φασὶ ἀριστεῦσαι τὴν Ἀθηνᾶν.
 Ἀλλὰ καὶ αἱ πάρθενοι πέπλους ἐργαζόμεναι ἀνετίθεσαν τῇ
 Ἀθηνᾶ.

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ

ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΠΕΡ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΛΟΓΩΝ
ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ.

Εἰ τινη τῶν πρότερον] Schol. ed. Τὸ τινὶ ἢ πρὸς τ. III, 3. A. τὸ τῶν πρότερον καὶ δόξαν ἐχόντων σὺναπτε, λέγων τινη τῶν παλαιῶν καὶ ἐνδόξων, ἢ πρὸς τὸ συμβέβηκεν, ἢ ἔγη τὸ ἐτέρως πρὸς τὸ τῶν πρότερον καὶ δόξαν ἐχόντων σὺνάπτεσθαι οὕτως, εἰς τινη — ὑστέρω², δηλονότι — συμβέβηκεν εἰρησθαι περὶ τῶν αὐτῶν ἐτέρως τῶν πρότερον καὶ δόξαν ἐχόντων. "Ὁ μοι δοκεῖ κρεῖττον· καὶ γὰρ τὸ βασκαίνειν πρὸς τὸν ὑστερον ἔχει τὴν ἔμφασιν, οὐ γὰρ βασκαίνει τις τῷ πρὸ αὐτοῦ³, ἀλλὰ τῷ ὑστερον εἰρηκότε ἐτέρως τοῦ παλαιοῦ⁴ καὶ ἐνδόξου.

Κιθαριστάς] Schol. ed. Κιθαρωδὸς ὁ καὶ πρὸς τὴν 4, A. φωνὴν τῆς κιθάρας ἄδων· κιθαριστῆς δὲ ὁ κρούειν μόνον ἐπιστάμενος. Schol. Mon.⁵ Κιθαρωδὸς κιθαριστοῦ διαφέρει, ὅτι ὁ κὲν κιθαρωδὸς τῇ φωνῇ κέχρηται, ὁ δὲ κιθαριστῆς κρούειν μόνον ἐπίσταται.

1) Σχόλια εἰς τὸν πρῶτον κ. τ. λ. sic Jebbicus, ex suone an ex Cod. nescio. Ex meo autem inserui πρῶτον, quod deesset in Jebb. edit., propter — δεύτερον λόγον ὑπὲρ φ., quae leguntur pag. 79. — 2) ὑστέρω δηλονότι a reliquis dejunxī, παρενθέσειως vicem ea arbitratu agere. — 3) πρὸ αὐτοῦ ed. παρὰ αὐτοῦ. — 4) παλαιοῦ ed. παλαιού. — 5) Quae Schol. Mon. dixi, ea neque in Arogr., neque in bomb. descripsert Werferus, sed ex Cod. nro CCXLIX edidit Hardt. in Catal. Bibl. Mon. t. III, p. 85.

- ib. Καὶ τῆς τάξεως] Schol. ed. Ἦγουν¹ καθ' ἣν τάξιν εἰσηλθε τρίτος, εἰ τύχοι τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ἢ τέταρτος, οὕτω καὶ τὴν τιμὴν δέχεσθαι.
- ib. Ἡ κληροῦν γε ἄν] Schol. ed. Κατὰ κλήρους γὰρ εἰσήρχοντο οἱ ἀγωνισταί. Τοὺς δὲ τῶν ἀσπειότερων] Schol. ed. Τοὺς λόγους² λέγει ἀσπειότερα ἀγωνίσματα, ἦτοι σεμνότερα, ἐπειδὴ καὶ τὸ τῆς πολιτείας ὄνομα σεμνόν· εὐρηται δὲ καὶ ἀλλαγῶν τὸ ἀσπειότερον ἀντὶ τοῦ ἡδύ.
- 4, C. Γυμνικοῖς ἀγῶσι] Schol. ed. Γυμνικοὺς ἀγῶνας³ λέγει τὰ ἐπὶ τῆς εἰρήνης ἀμιλλητήρια, ἄρματα· ἐνοπλοὶ τινες ἀγωνίζονται τῆς ἀλλήλων ἰσχύος πειρώμενοι, ἢ ἀκοντίζονται, ἢ τοξεύουσι. Ταῦτα γὰρ πάντα καὶ ὅσα τοιαῦτα, γυμνάσιά ἐστι τῶν ἐν πολέμοις.
- ib. Οὗ τὴν ἀπογραφὴν] Id. Ἀπεγράφοντο γὰρ παρὰ τῶν τοὺς ἀγῶνας καθισταμένων οἱ ἀγωνισόμενοι.
- 5, A. Τὸ τοῦ λόγου καλὸν κ. τ. λ.] Id. Τὸ τοῦ λόγου ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ εὐταξίας⁴ νοεῖ· ἐπειδὴ πᾶν τὸ εὐτακτον κατὰ λόγον γίνεται, τὸ δὲ ἄτακτον ἀλόγως.
- ib. Οὕτως ἀργῶς] Id. Ἀργῶς εἶπε⁵ διὰ τοὺς μὴ ἀντιλέγοντας, ἀδίκως δὲ διὰ τοὺς ἐπιτιμῶντας τοῖς ἀντιλέγουσιν.
- 5, B. Τοὺς περὶ τῶν ἀεὶ κ. τ. λ.] Id. Τοῦτο λέγει, ἢ ὅτι κατὰ τὴν αὐτῆς φύσιν ἢ ρητορικὴ ἀεὶ ἐστὶ, κἂν ἐπιλείπη τῷ χρόνῳ, ἢ ὅτι τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ σύμφυτός ἐστιν.
- ib. Ἐπὶ τοῖς πρώτοις] Id. Ἐπὶ τῷ πρότερον εἰρηκότε καὶ ἔτερον μὴ δέχεσθαι.

1) Ἦγουν κ. τ. λ. Quid? si legere malis: ἦγουν καθ' ἣν τάξιν εἰσηλθε τρίτος, εἰ τύχοιεν δύο πρὸ αὐτοῦ, ἢ τετ. κ. τ. λ. — 2) Τοὺς λόγους λέγει κ. τ. λ. hanc nostri observationem dilaudare non sprexit Abresch. religiosissimus alioquin Atticissimi reconditoris aestimator, quem vid. lectt. Aristaen. p. 119. — 3) Γυμνικοὺς ἀγῶνας κ. τ. λ. non sine subrustico quodam pudore ad verbum reddidi, quae vel librariorum vel Jebbii vel operarum incuria disturbaverat. Auctor sim tibi ut legas: — τὰ ἐπὶ τῆς εἰρήνης ἀμιλλητήρια, ἄρματα, ἢ ἐὰν ἐνοπλοὶ τινες κ. τ. λ. seu malis: ἀμιλλητήρια ἄρματα, ἢ ἐὰν κ. τ. λ. — 4) Photius ita: ἦτοι τῆς εὐταξίας· ἐπειδὴ πᾶν κ. τ. λ. nulla varietate. — 5) Ἀργῶς εἶπε κ. τ. λ. eadem servavit Phot., sola vocula δὲ post ἀδίκως ommissa.

Ἄλλ' ὡσπερ ὄρους κ. τ. λ.] Id. Τὸ μὲν ὄρους ἐπὶ ib. τῶν χωρίων εἰρηται, τὸ δὲ στηλας ἐπὶ τῶν συνθηκῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ αἱ συνθήκαι³ ἐγράφοντο.

Καὶ μηδ' ἐκεῖνο ὄραν] Id. Πρὸς το προσθεῖναι^{6, A.} συνάπτεται· τὸ δὲ ὡσπερ ἂν εἴ τις διὰ μέσου⁴.

Ἰασος γὰρ ἂν οὕτω γε νικῆ (Jebb. 1. γὰρ ἂν οὕτω^{6, B.} γεννικῆ] Cod. bomb. Ἰασος κριτῆς δίκαιος Ἰργεῖος καὶ οὗτοι πάντες Ἀργεῖοι. Εἷς δὲ ἕκαστος τούτων ἀρχαιότερος ἑτέρου, Κρίστος Ἰάσου, Κρόταπος Ἰάσου, Φορωνεὺς Κροτάπου. Schol. ed. Ἰασος κριτῆς τε καὶ δήμαρχος· οὕτως τε καὶ⁵ οἱ λοιποὶ, οὓς φησιν, Ἀργεῖοι.

Διὰ τὴν τοῦ παρὰ τοῦ βαίικου ὄνομα] Sch. ed. Πα-^{ib.} φλαγόνες καὶ Φρυγες ἤρισαν¹ πρὸς ἀλλήλους περὶ ἀρχαιότητος· θέλοντες οὖν τοῦτο μαθεῖν, ἐνέβαλον οἰκῶ τινι παιδίον ἄρτι τεχθέν, καὶ γυναῖκα μετ' αὐτοῦ γαλακτοτροφούσαν, ἄλαλον. Τὸ δὲ αὐξηθὲν βαίικ πρῶτον ἐφώνησεν, ὅπερ ἔστι παρὰ Φρυξίν ὁ ἄρτος. Ἐγνώσαν οὖν, ὅτι οἱ Φρυγες εἰσὶν ἀρχαιότεροι· ἐξελληνίζων δὲ ὁ Ἀριστείδης τὸ βαίικ¹ βαίικος λέγει. In marg. Schell. *Εαίικης τῶν Φρυγῶν.*

Ὀμήρου δὲ καὶ Ἡσιόδου] Id. Αἱ γενεαὶ αὗται πρὸς^{6, C.} τὸ πολλοστὸν εἰσι, τὸ δὲ συμπροϋόντος ἴσον ἀντὶ τοῦ ὁμοίως συμπροέλθοι αὐτοῖς, ὅπερ εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν συμβαίνει. Λέγει τὸ τῶν μετ' αὐτοὺς εἶναι κρείττους διὰ τὸν ἀρχαιότερος λόγον· τὸ δὲ ἀεὶ εἶπεν, ἐπειδὴ ἀεὶ τοῦτο οὕτω χωρήσει.

Πολλοστὸν] Phot. Ἰσπερον.^{6, D.}

Λόγος] In marg. Schell. Λόγος, ἐξέτασις.^{7, B.}

Ἄλλὰ παρ' αὐτῶν κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἐξ οὗ τιμῶ-^{ib.} μεν τὸν Πλάτωνα ἢ Δημοσθένην, λέγω τοῦ διενεγκεῖν⁸ ἐν τοῖς λόγοις, ἐκ τούτου γινώσκειν εἰκὸς, ποστὴν διαφορὰν

1) συνθήκαι, Jebb. σύνθηκαι. — 2) διὰ μέσου, ed. διαμέσου, sed illud semper usurpatur, hoc nunquam. — 3) οὕτως δὲ καὶ οἱ λ., f. οἴτος (sc. Ἰασος) δὲ καὶ κ. τ. λ. — 4) ἤρισαν, ed. ἤρισαν. — 5) βαίικ, Jebb. βαίικ. Male, nam et in Herod. II, 2 est βεικός et in sch. ad Apoll. Rhod. IV, 262 est βέικ. — 6) αὗται, ed. αὗται. — 7) τοῦ διενεγκεῖν, f. τὸ διεν.

ἔχει τὸ προσίεσθαι καὶ προσέχειν τισὶ πρὸς τὸ μὴ προσίεσθαι, μηδὲ προσέχειν· ἔστι δὲ ἡ διαφορὰ τὸ τοὺς μὲν καλοὺς προσίεσθαι, καὶν τε τῶν ἔπειτα ὄσι, τοὺς δὲ μὴ καλοὺς ἀποστρέφασθαι, καὶν ἀρχαιότατοι πάντων ὄσιν· ὡστε τοῦτου οὕτως ἔχοντος φαίνεται μὴ τὸν χρόνον ἰσχύειν, ἀλλὰ τὴν ποιότητα τοῦ προσώπου. In marg. Schell. Ἀλλὰ πιστεύειν ὑπάρχειν εἰδέναι τὸ προσίεσθαι καὶ προσέχειν, ὡς ἔοικεν ὅσον διαφέρει τὰ τῶν νῦν τῶν παλαιῶν παρ' αὐτῶν ὧν τιμῶμεν, τουτέστι, δεῖ ἕκαστον ἐκ τῆς οἰκείας καὶ νῦν ὑποστάσεως, οὐκ ἐκ τῆς τῶν παλαιῶν κρίνεσθαι.

8, B. Γοργίου καὶ Σωκρ.] Sch. ed. Ἀπόδειξιν τῆς ὑπὲρ τοῦ¹ δέοντος φιλονεκίας ἐπήνεγκε τῇ συνουσίᾳ τῶν προσώπων· ὡσπερ τοῦτο λέγων, ὅτι διὰ τοῦτο ἐποιήσω² τὴν συνουσίαν, ἵνα χωρήσης κατὰ ῥητορικῆς. Πῶς γὰρ οἰόντες Γοργίᾳ τῶν δικαίων³ τυχεῖν, Σωκράτους ἀγανίζομένου παρὰ Πλάτωνι κριτῆ;

9, B. Ἀλλὰ δεῖν (Jebb. δυοῖν) θάτερον] Schol. ed. Τὸ μὲν πρῶτον δοκεῖν ἀντὶ τοῦ νομίζεν, τὸ δὲ δεύτερον ἀντὶ τοῦ φαίνεσθαι νόει. Λέγει δὲ⁴ ἀντὶ τοῦ ἢ νομίζεν, αὐτὴν οὐ τέχνην, ὡς Πλάτων εἰρήκει, ἢ ὑπὲρ αὐτῆς ἀπολογησασθαι, μὴ τέχνην φαίνεσθαι αὐτὴν ποιῆσαι, ἢ ἔχη τὸ οὐ γὰρ ἔστι τὴν συναφὴν πρὸς τὸ ταύτη τῶν παρ' αὐτῆς μὴ μεταδοῦναι, καὶ γὰρ τὸ ἀλλὰ δυοῖν (sic Schol.) θάτερον διὰ μέσου· ἢ ἄμφω τὸ δοκεῖν αὐτὴν φαίνεσθαι⁵ νόει, ἵνα λέγη,⁶ ὅτι ἐν οἷς οὐκ ὑπὲρ αὐτῆς ἀπολογησόμεθα, ποιήσομεν αὐτὴν καὶ μὴ⁷ τέχνην εἶναι φαίνεσθαι κατὰ τὸν λόγον τοῦ Πλάτωνος, ἢ ποιήσομεν αὐτὸν τοιοῦτον⁸ εἶναι φαίνεσθαι, οἷον μέλλει εἰπεῖν ἐκ τῆς κατασκευῆς. Λέγει

1) τῆς ὑπὲρ τοῦ δ., ed. περὶ τ. δ. — 2) ἐποιήσω, ed. ἐπάσω. 3) δικαίων, ed. δικαίων. — 4) Λέγει δὲ, Jebb. λέγειν δὲ, quod non crediderim penderē a νόει — 5) ἢ ἄμφω τὸ δοκεῖν αὐτὴν φ., sic Jebb. Mallem equidem ἢ ἄμφω τὸ δοκεῖν ἀντὶ τοῦ φαίνεσθαι νόει, his etenim in textu occurrit δοκεῖν et quam saepe ἀντὶ τοῦ, ἀντὶ τῆς abierit in αὐτοῦ, αὐτῆς, non est quod dicam, vid. Ind. ad. Greg. Cor. s. v. — 6) ἵνα λέγη, Jebb. λέγει. — 7) αὐτὴν καὶ μὴ, Jebb. αὐτὴν, καὶ μὴ. — 8) αὐτὸν τοιοῦτον κ. τ. λ. lege ex Aristid. αὐτὴν.

γὰρ, ὡς οὐ μόνον¹ βεβαιωθήσεται ἢ κατ' αὐτῆς δόξα τοῦ Πλάτωνος, ἀλλ' ἄμφω ταῦτα συμβήσεται, τό τε μὴ τυχεῖν τῆς προσηκούσης αὐτῇ ἀπολογίας, καὶ τὸ ἀπολέσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς· φανήσεται γὰρ οὐ δύνασθαι τὰ δίκαια σώζειν.

Ἐν τούτῳ] In marg. Schell. γρ. ἐν τούτῳ. ib.

Οἷς ἐνταῦθα κ. τ. λ.] Id. Τὸ ἐνταῦθα καὶ περὶ 10, C. τούτων ἐν ἔστιν.

Ἦσπερ οὖν οἱ κ. τ. λ.] Id. Οἱ γὰρ παρανόμων ψηφισμάτων κατηγορησάμενοι βουλόμενοι πρῶτον ἀναγινώσκουσι ταῦτα, εἴτα παραβάλλοντες τοῖς νόμοις ἐντεῦθεν δεικνύουσι τὸ παράνομον.

Ἐπιτήδευμα] In marg. Schell. Ἐπιτήδευμα² ἐπιτη- ib. δεύσεως διαφέρει, φησὶν ὁ Πλούταρχος· αὐτὴ μὲν γὰρ ἐνεργείαν δηλοῖ, ἐκείνο δὲ οἶον οὐσίαν. Οὕτως οὖν καὶ ἀκοή καὶ ἄκουσις, καὶ ψόφος καὶ ψόφησις, τὰ μὲν πρῶτα οἶον οὐσίαν, τὰ δὲ⁵ ἐνεργείαν σημαίνει.⁴

Πολιτικῆς μορίου εἶδωλον] In marg. Schell. Τί⁵ ἔστι 12, A. ἕτηροικῆ; πολιτικῆς ἐπιτηδεύσεως δηλονότι, ἧτοι κολακειᾶς μορίου εἶδωλον.

Ἔστι ταῦτα] Sic, in marg. Schell. Οὕτως ἔλεγε. 13, A.

Τῆς δὲ πολιτικῆς κ. τ. λ.] In marg. Schell. leguntur 13, C. quae jam pridem edidit D. Ruhnken. inter schol. plat. p. 106 ad Πολιτικὴν] Ἡ πολιτικὴ κ. τ. λ. pro τὰ δὲ ἀντιδ. legitur in Schell. τὰ δ' ἀντιδ.

Ἡ δικαιοσύνη] Cf. Ruhnk. l. l. Δικαιοσύνην, ἀλλ' 14, C. οὐ δικαστικὴν κ. τ. λ. paullo infra pro edito: αὐτὴν τῆν τῆς ψυχῆς κ. τ. λ.

1) οὐ μόνον, f. οὐ μόνον. — 2) Ἐπιτήδευμα κ. τ. λ. Ex scholiis platoniciis haec irrepsisse, dudum est ex quo suspicatus est Creuzerus, V. D., quem vide ad Plot. p. 469, ubi nonnihil hujus scholii praegustandum proposuit. — 3) τὰ δὲ, in Cod. juncta leg. τὰδε. — 4) σημαίνει Cod. σημαίνειν. — 5) Τί ἔστι ἕτη. κ. τ. λ. vide Creuz. ad Plot. p. 470. ubi et quae statim sequuntur schemata, eundemque doctiss. virum in Meletem. I 117. ὁ κομμ. πρὸς γμν. sunt ipsius Platonis verba, paullo uberius in marginis ora adposita, quam in Aristide factum fuerat. Lector hujus cod. Schell. Platonis exemplar scholiis instructum ad manum habuisse videtur, unde cum textu simul scholia transscriberet, nobis non invitis.

- 14, C. Ἔχει λόγον] Supra in Schell. Δύναμιν.
 ib. Προσφέρει] Ibid. Δείξει.
 ib. Ὡστε κ. τ. λ.] Ibid. Συμβαίνει.
 14, D. Ὡσπερ λέγω] Sic, supra ὕπερ εἶπον.
 ib. Κολάκεια] Supra a rec. m. ὡς κολάκεια.
 15, B. Ὅτι ὁ κομμωτικὴ κ. τ. λ.] In infima Cod. Schell.

ora haec adjecta sunt:

Περιδειγμάτων (sic) εἰδωλα	{	σώματα ψυχὴ γυμναστικὴ νομοθετικὴ ἰατρικὴ δικαστικὴ κομμωτικὴ σοφιστικὴ ὀψοποιικὴ ῥητορικὴ	}	παραδειγμάτων εἰδωλα
-------------------------------	---	--	---	-------------------------

Ὁ κομμωτικὴ πρὸς γυμναστικὴν, τοῦτο ὀψοποιικὴ πρὸς ἰατρικὴν· μᾶλλον δὲ ὧδε· ὅτι ὁ κομμωτικὴ πρὸς γυμναστικὴν, τοῦτο σοφιστικὴ πρὸς νομοθετικὴν. Καὶ ἐτι (sic Cod. Schell.) ὁ ὀψοποιικὴ πρὸς ἰατρικὴν, τοῦτο ῥητορικὴ πρὸς δικαιουσύνην.

- ib. Προεληλυθώς] Supra in Schell. Κινηθεῖς.
 15, C. Ἀπλῶς ὡσπερ] In marg. Schell. Ὡς ἀδείας οὔσης, ὡσπερ εἰ προεμύχθησεν εἰς τι καὶ τοὺς ἀκούοντας κατὰ χάριν ἤτει συντίθεσθαι τοῖς λεγομένοις ἄντικρυς.
 16, A. Μάλιστα] Supra in Schell. Πρῶτον. At in marg. Μάλιστα μὲν γὰρ ἦτοι πρῶτον μὲν γὰρ δύο (sic cod.) οὐσῶν δυνάμεων ἢ ἐπιστημῶν, τοῖς μὲν προϋσταμένοις τῆς ἐτέρας οὐ φήσομεν καὶ ἐνδόσομεν ὑπεῖναι ἀγροικότερον, οὐδὲν ἐὰν ὅτιον βλασφημῶσιν εἰς τοὺς ἐτέρους· τοῖς δὲ ἄλλοις δεῖ οὐδὲ διὰ τῶν αὐτῶν δάσομεν ἀμύνασθαι. (sic cod. Schell.)
 ib. Οὐ δῆπου] Supra in Schell. Οὐ πάντως.
 ib. Δυεῖν (Jebb. δυοῖν)] Ibid. Οὐσῶν δηλονότι.
 16, B. Φορτικοῦ] Ibid. Ἐπιθετικοῦ.
 17, A. Μεταλαμβάνοι (Sch. — εἰ) Ibid. Μετατίθησι.
 18, C. Καί τινα] In marg. Schell. Τινὰ τῶν Πυθίων (sic).
 19, B. Εὔπερ ἔν γε τοῦτ' ἐπ κ. τ. λ.] Ibid. Εἰ σώας τὰς φρέγας ἔχουσι.

Ἐκ τῆς Ἀποκρίσεως] Cod. bomb. Οὗτος γὰρ, ὅτε τοὺς νόμους ἐμελλε θῆσειν, εἰς Δελφούς ἑλθὼν πρῶτον ἐχρήσατο· πρὸ αὐτοῦ δὲ ἄλλοι, ὧν εἰς καὶ Βάκις.

Χάριον τοῦ λόγου] Supra in Schell. χρησιμοῦ. ib.

Οὐτ' ἔτι (Schell. οὐτε εἶτι)] In marg. Schell. Οὐτε εἴαν τι καὶ λέγωσι, γινώσκουσιν ἅψ' ὧν πεπαιδευταὶ καὶ προῦσασιν.

Καὶ πάντων] Supra in Schell. περί. 21, C.

Ἵσοι περι χρηστήρια] Ibid. additur. Ἀνάστρέφονται. ib.

Τὸν λόγον] In marg. Schell. Τὴν τέχνην. ib.

Βάκις] Ibid. Βάκις χρησιμολόγος· τρεῖς δὲ λέγονται Βάκιδες, Ἀττικὸς, Κορίνθιος, Ἀρκάς· ἡ μὲν γὰρ καὶ Ἀριστοφάνης.

Τὴν τῶν Μουσαῶν] Sch. ed. Ἐπειδὴ τὰ μὲν ἀπὸ τέχνης ἄριστα μετὰ τὴν τοῦ λόγου ἀκολουθίαν· ἡ δὲ τῶν Μουσαῶν δωρεὰ, οὐκ ἐκ τέχνης.

Ἐν μέτρῳ μὲν εἰπεῖν] In marg. Photii: Μουσοληπτου- μενον. 23, A.

Τὸν ῥήτορα² μιμήσεται] Sch. ed. Ἐπειδὴ τῆς ποιήσεως εἴ τις ἀφέλοι τὸ μέτρον, ὁμοία τοῖς τῶν ῥητόρων ἔσται. ib.

Λέγωμεν Σίβυλλάν τε κ. τ. λ.] Sch. ed. Δέκα Σίβυλλαι γεγόνασιν, ὡς φασιν. 24, C.

Τῇ καλλίστῃ τέχνῃ] Id. Τέχνην καλεῖ, οὐχ ὅτι ἐστὶ τέχνη, τὰ γὰρ ἀπὸ θεῶν ὑπερ τέχνην, ἀλλ' ὅτι ἐνεργεῖται αἰεὶ παρὰ τοῦ αὐτῆν ἔχοντος, ὡσπερ ἡ τέχνη.

Ὅσοι δὴ οὖν] Sch. ed. Τὸ μὲν γὰρ ἐξ ἐπιπνοίας θείας, οἰωνιστικῆ δὲ ἐξ ἀνθρωπίνης διανοίας. 25, C.

Ἄθ' παλαιῶν] Id. Παλαιῶν μηνιμάτων λέγει 25, D.

1) Ἀρκάς cod. Ἀργίας, sed illud recepi ex schol. ad Aristoph. Av. 965 et ad Pac. 1071, unde sua excerpserunt Suidas et Eudocia. Pro Bacide Corinthio ibi legitur Boeotius, de quo pluribus egisse tradunt Theopompum libro nono Philippicarum. Adde Aelian. V. H. XII, 35. In schol. ad Aristoph. Eq. 125 pro Corinthio memoratur Λοκρός, cf. Wesseling. ad Herodot. VIII, 20. — 2) τὸν ῥήτορα μιμήσεται, quae scholiasta addidit, hausit ex ipso Platone, cf. Gorg. p. 191. ed. Heind.

τῶν προγονικῶν· πολλάκις γὰρ καὶ τοὺς ἐκγόνους δίκην ἔπραττον οἱ θεοὶ τῶν ἁμαρτημάτων, ὡς Ἀγαμέμνονα ὑπὲρ Ταντάλου, τὰ τῶν θεῶν ἐξειπόντας μυστήρια, καὶ Κροῖσον ὑπὲρ Γύγου.

- 27, B. Σαφῶς γὰρ οὕτως] Id. Ἐπειδὴ οἱ διάλογοι ὡς ἐπὶ πλείστον κατὰ ἀλληγορίαν νοοῦνται ἄσαφεῖς ὄντες, διὰ τοῦτο ἐνταῦθα πάνυ σαφῶς αὐτόν (sc. Platonem) εἰρηκέναι Penes Photium: Ὅτι Πλάτων αὐτήν οὐ τέχνην νομίζει· καίτοι αὐτὸς Πλάτων διορίζεται τὸ μὴ δεῖν ἐπὶ τῶν μεγίστων τέχνην ζητεῖν.
- 27, C. Τελετὰς δὲ κ. τ. λ.] Schol. ed. Ῥέας, Δήμητρος, Περσεφόνης, Διονύσου.
- 28, C. Πρὸς ἐκείνῳ (Jebb. ἐκεῖνο, secus atque Codd. et schol.) Sch. ed. Ὁ προεῖπεν, ὅτι δεῖ τῷ μὴ ἐρῶντι τοῦ ἐρῶτος μᾶλλον χαρίζεσθαι.
- ib. Τοῖνυν πρὸς ἐκείνῳ δεῖξις] Id. Ὁ εἶπεν, ὡς ἄλογος ἐμπειρία ἢ ῥητορικὴ καὶ διὰ τοῦτο φανύλη.
- 28, C. Λόγοι παρὰ θεῶν κ. τ. λ.] Id. Εἰκότως εἶπε λόγοι καὶ οὐ ῥητορικὴ, κλέπτων διὰ τοῦ γεννικωτάτου τοὺς ἀκροατάς.
- 29, A. Τὸν δὲ Τηλέφον κ. τ. λ.] Id. Τίς τῶν ποιητῶν¹ εἰσάγει τὸν Τηλέφον ἐλέγχοντα τὸν Ὀδυσσεά ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων, οὓς πρὸς Τηλέφον εἶπε. Παρεικάζων οὖν Ἀριστιδῆς ἐαυτὸν τῷ Τηλέφῳ φησι, ὡς οὐκ οἷῃ (in Aristide οἷει) καὶ ἡμῶν² τι ἂν εἶπον ἐλέγξαι σε. Ἐπεὶ δὲ ὁ Τηλέφος παλαιότερος ἦν Πλάτωνος, διὰ τοῦτο λέγει τὸ εἰ δ' ἄρα μὴ δὲν ἐκεῖνος προτιμᾷ. In marg Schell. ad Τηλέφον legitur τὸν βάρβαρον.
- 29, B. Εἰ δ' οὐδὲν] Sch. ed. Τεχνικῶς εἶπε τίς, ἵνα μὴ δυσχερὲς δόξη αὐτὸς τοιαῦτα περὶ Πλάτωνος λέγων. In marg. Photii haec: ἀξιόπιστον ἦν ἄν.
- 29, C. Ταῦτα ἢ κείνα] Schol. ed. Ταῦτα λέγει, ἃ δεικνυ-

1) Τίς τῶν π., Euripides, vid. Valken. diatriba pag. 211. —
2) ἡμῶν τι, Jebb. ἡμ. δὲ.

σιν, ὡς τὸ ὑπὲρ τέχνην ¹ κρείττον, ἐκεῖνα δὲ, ἃ κατὰ ἠθορικῆς ² εἶπεν, ὡς οὐκ ἔστι τέχνη.

Σειμνός ἐστι] Id. Ἀξιόπιστος καὶ αἰδέσιμος.

ib.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου] Id. Πλάτων ἢ Γοργία τῷ ³ 29, C.
 διαλόγῳ Πῶλον καὶ Γοργίαν εἰσάγων ὑπὲρ ἠθορικῆς μα-
 χουμένους, φησὶν, ἐκ τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου ⁵ ἦκειν αὐτούς
 ἢ τὰ αὐτὰ ἀμφοτέρους ἀγωνίζεσθαι. Ἐπεὶ οὖν καὶ Αἰσχί-
 νης ὁ Λυσανίου, Σωκρατικός ὢν ὡσπερ Πλάτων, ταῦτα
 Πλάτωνι φθέγγεται, ὅτι τὸ ὑπὲρ τέχνην κρείττον, εἰκότως
 ἐκ τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου λέγει. Ἔστι δὲ το ἐγὼ
 δὲ ἀπὸ τοῦ Σωκράτους, ⁴ εἰσάγει γὰρ καὶ οὗτος τὸν διδά-
 σκαλον ἐν τοῖς διαλόγοις, ὡσπερ ὁ Πλάτων.

Πολλῶ καὶ ἀνθρωπινώτερα (Jebb. in textu ἀνθρωπι- ^{31, A.}
 νότερα, sed illud Codd., in schol. ἀνθρωπινωτέρῳ] Sch.
 ed. Ἐπειδὴ ἐν τῷ Γοργία διέβαλε τὴν ἠθορικὴν, ὡς οὐ
 τέχνην καὶ ὀσοποιικῆ παρσίκασεν αὐτήν, ἐν δὲ τῷ Φαίδρῳ
 ἔδειξεν, ὡς θεῖον ⁵ τὸ ὑπὲρ τέχνην, φησὶν Ἀριστιδεῖδης, ὡς
 ἃ τοῦ Αἰσχίνου νῦν προβαλλόμεθα, ⁶ δεικνύουσι τὰ ἐν
 τῷ Φαίδρῳ εἰρημένα Πλάτωνι εἶναι κρείττω τῶν ἐν τῷ
 Γοργία ὑπ' αὐτοῦ τούτου λεχθέντων. Τὸ δὲ ἀνθρωπινώ-
 τερα καὶ, πρὸς θεῶν, εἶναι καλλίονα ἀπὸ τοῦ καὶ ἡμε-
 ρώτερα ⁷ — τοιοῦτον γὰρ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος — καὶ θεϊώ-
 τερα δὲ εἶπεν ἃ συνεσκεύασεν ὢν εἶπε πρὸς τὴν νοουμένην
 ἐκ τοῦ καλλίονα γενικῆν· ἔνεκα δὲ τοῦ παραδόξου

1) ὑπὲρ τέχνην, ed. τέχνη. — 2) κατὰ ἠθορικῆς, ed. ἠθορι-
 κῆν. — 3) Ἐκ τοῦ αὐτοῦ γυμν., quae de Platonis loco garrit
 schol., mere nugae sunt, cf. Gorg. §. 106. neque Heindorfius,
 quando haec aberius explicita voluit, nostro gratias habiturus
 fuisse videtur, cf. pag. 161. — 4) ἀπὸ τοῦ Σωκρ., i. e. ex per-
 sona Socratis, cf. Schol. ed., t. II, p. 200, ubi paucis inter-
 jectis additur ἀγαθῶν τὸ πρόσωπον τοῦ Δ., t. II, p. 329., Apogr.
 Mon. ad II, 236 ed. Jebb., schol. ad Aristoph. Acharn. 376.
 plenius ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ, schol. in aram Dosiadae
 in Valk. Diatr. p. 150. Ἀπὸ subinde usurpari pro secundum, cf.
 Heind. ad Gorg. p. 103. — 5) θεῖον τὸ ὑπὲρ τ., f. τὸ θεῖον ὑπὲρ
 τ. — 6) προβαλλόμεθα f. προῦβαλλόμεθα. certe in Aristide est ἃ
 μικρῶ πρόσθεν παρεσχόμεθα. — 7) ἀπὸ τοῦ καὶ ἡμ., interpunctione
 haec sananda existimavi. In illis autem καὶ θεϊότερα δὲ κ. τ. λ.
 mendum inesse, quis est, quin viderit? Quid? si mecum legas:
 καὶ θεϊότερα δὴ (vel καὶ θεϊότερά τε) εἶπεν ἢ ἃ οὐν.

λέγει, ἐπειδὴ παράδοξον ἦν λέγειν, ὡς ὁμοία ἐστὶν ἡ ὀποποιϊκὴ τῇ ῥητορικῇ.

31, B. Τους γὰρ πρὸς ἡμῶν κ. τ. λ.] Id. Τὸ πρὸς ἐνταῦθα¹ ἄργον, ὅπερ ἐστὶ καὶ τὸ

. . . . οὐ πρὸς ἱατροῦ σοφοῦ².

καὶ ἄλλα· τοὺς γὰρ αὐτοῦ λόγους πρὸς ἡμῶν³ ἀντὶ τοῦ τοὺς ἡμῖν συντελοῦντας.

52, B. Τετελεσμένοι] Id. Ἡ οἱ⁴ τελεσθέντες τῇ μανίᾳ, ἢ οἱ μανέντες, ἥτις ἐστὶν ἐπώνυμος τῶν πραγμάτων ἥτοι τῆς μαντικῆς· ἀπὸ γὰρ τῆς μανίας ἡ μαντικὴ τὸ ὄνομα εἶχεν⁵, ὡς ἔφη Πλάτων, μανικὴ γὰρ οὕσα μαντικὴ γέγονε, προστιθέντος τοῦ ταῦ. Λέγει δὲ, ὥσπερ οἱ θεοῦ μάντις ἐκ θεῶν τὸ μαντεύεσθαι ἔχουσι, οὕτω αὐτὸς δι' Ἀσκληπιοῦ ἔχω τὸ μάθημα, λέγω τὸ, ὡς ἄρα πολλοὶ ἐκ θείας μοίρας ἐσώθησαν, σωθεῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐν μεγάλοις κινδύνοις, εἰπὼν δὲ ὑφ' ἐνός, ἐπειδὴ οὐχ ὑπὸ πολλῶν ἐσώθη θεῶν, ἀλλ' ὑπὸ μονοῦ Ἀσκληπιοῦ· διὰ τοῦτο ἐπήγαγε τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ· ἢ τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ παραμυθίαις καὶ συμβουλαῖς συναπτε, ἵνα τὴν τοῦ Ἀσκληπιοῦ βοήθειαν κοινὴν ἀπάντων θεῶν φαίνεται⁶ λογιζόμενος. In marg. Schell. οἱ ἐκ θείας ἐπιπτοίας μεμνημένοι⁷ τὰ μαντικά. Super ἐπωνύμοις est θεοῖς.

ib. Τὸ μάθημα] Supra in Schell. Τὴν πείραν, γινῶσιν ἐκείνων τῶν πραγμάτων.

ib. Οὐχ ὅπως] Ibid. Οὐ μόνον. Penes Phot. Τῶν ἐπιπίπτων γὰρ ἦν Ἀριστείδης.

ib. Παραμυθίαις] Ibid. Διὰ παραμυθιῶν καὶ συμβουλῶν ἐκ τῆς συνεργείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ, quae sunt interpretandis his: ἐκ τοῦ θ.

32, B. Ζῶν (Jebb. ζῶ, sc. διαφεύγων ζῶ, cum Cod. Schell.

1) ἐνταῦθα, ed. ἐκταῦθα. — 2) οὐ πρὸς ἰ. σ., Soph. Aj. 576. ibi Brunck, qui secus atque noster schol. ibi judicat. — 3) λόγους πρὸς ἡμῶν, inserui πρὸς, cum in edito esset λόγους ἡμῶν. — 4) Ἡ οἱ τελ., f. ἢ οἱ τελεσθέντες, ἢ οἱ μανέντες τῇ μανίᾳ, ἥτις κ. τ. λ. — 5) εἶχεν, ed. εἶχεν, unde retento accentu eodem possis jure fingere ἔσχεν. — 6) φαίνεται ed. φαίνεται. — 7) μεμνημένοι, Cod. μεμνημένα.

et Phot., Coisl. Barocc. I, 7 διαφεύγω (ζῶν) παρὰ πᾶν] Sch. ed. "Ἡ παρ' ὃ ἔδει προσδοκᾶν ἐξ ὧν κατειχόμεν κακῶν. In marg. Schell. Ζῶν ἐκ τῶν εἰς δύναμιν ἠκόντων παρὰ πᾶσαν εἰκασίαν.

Μὲν ἡμῶν] Supra in Schell. ἄφ?

ib.

Λήπουθεν] In Phot. post hanc vocem legimus τῶν 32, C. ἰωμένων, quae ex scholio forte irrepserunt. Ita paullo post infra: τῶν θεῶν ἔργων, cum alii θεῶν negligent.

Ἀρχῇ] Supra in Schell. Αἰτία.

ib.

Ἐπεριθεῖν] Ibid. Καταφρονεῖν.

ib.

Ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῦτο] Ibid. Τὸ δεύτερον.

35 B.

Τετλεισμένου] In marg. Schell. Τοῦ οἴον ἀνακει- 33, D. μένου.

Παθόντι] Ibid. Ἦτοι μανέντι ἢ ἐνθέῳ γενομένου. 34, A.

Διὰ τὸ ἔρᾶν βελτίω] Sch. ed. Ἐπειδή, ὡς Πλάτων 34, C. εἰρήκει, ἐπ' ὠφελείᾳ τῷ ἐρῶντι καὶ τῷ ἐρωμένῳ ὁ ἔρωσ ἐκ θεῶν ἐπιπέμπεται.

Τιμίσας φαίνεται] In marg. Schell. Ἰσοτ' ἐντεῦθεν 36, C. σοφώτατον τῇ Πυθίᾳ μαρτυρηθῆναι. . . .

Ἀλλὰ μὴν εἰ μηδετέρως] Sch. ed. Τὸ ἀλλὰ μὴν 36, C. πρὸς τὸ ἅμα σύναπτε οὕτω, ἀλλὰ μὴν ἅμα ὁ Σωκράτης μαρτυρεῖ τῷ λόγῳ, ὅτι τὸ ὑπερ τέχνην καλὸν, ἐξ ἀμφοτέρων· ἐξ ὧν ἠρνεῖτο μὴ εἰδέναι τι, οὐ γὰρ οἶδε κατὰ τέχνην, ἄλλ' ἐξ ὧν ἔλεγε σημαίνειν αὐτῷ τὸ δαιμόνιον περὶ οὗ βούλεται· οὐ γὰρ ἐχρήτο τέχνην ὁ πρὸς³ θεὸν καταφεύγων· εἰ καὶ δολίμεν, μηδὲ⁴ καθ' ἕτερον τρόπον αὐτὸν εἶναι σοφὸν εἴτε ἐψεύδεται λέγων, ὡς οὐδὲν ἐπίστατο, οὐ σοφοῦ γὰρ τὸ ψεύδασθαι, εἴτε ἠλήθευεν, εἴπερ αἰσχρὸν ἦν κατὰ τὸν σὸν λόγον· τὸ μὴ τέχνη χρῆσθαι. In marg. Schell. Ἀλλὰ μὴν ἔτι εἰ μίτε ψευδόμενος, μίτε ἀληθεύων μηδετέρως ἦν σοφώτατος, δηλον . . . exciderunt nonnulla — δι'

1) ἀλλὰ μὴν ἅμα ὁ Σ. κ. τ. λ., ea sic constituerim, ἀλλὰ μὴν ἅμα ὁ Σ. μαρτυρεῖ κ. τ. λ. ἀμφοτέρων, ἐξ ὧν ἠρν. κ. τ. λ. ἅμ' (pro ἄλλ') ἐξ ὧν ἔλεγε κ. τ. λ. — 2) κατὰ τέχνην, ed. κ. τέκνην. — 3) ὁ πρὸς θεὸν, ed. ὁ πρ. θεῶν. — 4) μηδὲ καθ' ἕτ., ed. μὴ δε. — 5) ψευδόμενος, cod. ψευδομένου.

ἀμφοτέρων μαρτυρεῖ τῷ λόγῳ Σωκράτης καὶ μὴν ψευδόμενος⁵ περὶ τῆς τέχνης ὅτι αἰσχρόν· καὶ μὴ ἀληθεύων, ὅτι κέχρηται τῇ τέχνῃ, αἰσχρόν γὰρ καὶ τοῦτο γε.

Σοφώτατον εἶναι] Penes Phot. Τὸ μὲν παρὸν ἐπιχείρημα διλήμματόν ἐστι, ναῦν δὲ τοιοῦτον δηλοῦ· εἶπε, φησὶν, ὁ Σωκράτης μηδὲν ἐπίστασθαι· εἰ μὲν ἀληθῆ δῶμεν λέγειν αὐτόν, οὐ σοφός Σωκράτης, εἰ δὲ ψευδῆ¹, πάλιν οὐ σοφός· καὶ κατ' ἀμφοτέρα σοφός, καὶ δι' ὧν ἀρνεῖται τι εἰδέναι — οὐ γὰρ ἤδει τέχνη, καὶ ἀληθεύσε λέγων μὴ εἰδέναι — καὶ δι' ὧν ὁμολογεῖ τὸ δαιμόνιον αὐτῷ λέγειν. Διπλῆ δὲ μαρτυρεῖ Σωκράτης· μᾶ μὲν, ὅτι τὸ δαιμόνιον αὐτῷ προλέγειν φάσκει, δεύτερα δὲ, ὅτι λέγει μὴ εἰδέναι· καὶ ἑκατέραν μαρτυρίαν ἐπισφραγίζεται ὁ Ἀπόλλων, σοφώτατον αὐτόν εἶναι λέγων, τοῦτ' ἐστι, μήτε ψευδόμενον, μήτ' αἰσχρόν εἶναι τὸ μὴ εἰδέναι τέχνη.

57, A. Τοῦ Σωκράτους] Supra in Schell. Καὶ ψευδομένου καὶ ἀληθεύοντος.

ib. Παρ' αὐτοῦ] Ibid. ὁ Ἀπόλλων.

37, D. Εἶπερ] Ibid. Ἐπειδῆ.

ib. Κοιῆ μὲν οὖν] Schol. ed. Αὐτοὶ γὰρ ἐξ ἐπιπνοίας Μουσῶν καὶ οὐχ ὑπὸ τέχνης ποιηταὶ γενόμενοι ἔργῳ ματυροῦσι, ὡς ἄρα τὸ ὑπὲρ τέχνην κρεῖττον τῆς τέχνης.

39, C. Ἡ τέχνη] Sch. ed. Τὸ ἢ τέχνη πρὸς τὸ κομψὸν σύναπτε.

40, A. Ἀπό] Supra in Schellersh. περὶ, et 41 C super ὅδ' est ὁ Μέντωρ.

42, C. Τροφή] Supra in Schell. Ἀνατροφή et paullo post super προστιθεῖς — ἀνατιθεῖς.

42, A. Καὶ λόγους ἀποχρῶντας] Schol. ed. Ἐπειδῆ Πλάτων ἔλεγεν, ὅτι οἱ ἐκ φύσεως λέγοντες, εἰ καὶ ἄριστα λέγουσιν, ἀλλ' ὅμως οὐ πρὸς τὴν χρείαν οὐδὲ ὥστε πείθειν, οὕτως φησιν, ὅτι Τηλέμαχος πρῶτον δημηγορῶν συνεμέτρει τῇ χρείᾳ τοὺς λόγους καὶ πείθει δημηγορῶν.

1) εἰ δὲ ψευδῆ, πάλιν οὐ σοφός, in ed. Hoesch. εἰ (δὲ) ψευδῆ πάλιν, οὐ σοφός.

Ἐὼ λέγειν] Sch. ed. Μὴ πως τις αὐτῷ ἀντιπέσῃ, ib.
ὅτι πρῶτος ἐν τοῖς μνηστῆρον ἐδημηγόρησεν, ὁμολογουμέ-
ως φησιν, ὅτι Ἀθηναῖς ἦν τὰ ῥήματα.

Τῆς Ἀθηναῖς] Supra in Schell. διὰ, cujus generis ib.
quid desiderasse sibi visus est Canterus.

Ἵστε ὄγε Νέστορα] Sch. ed. Ἐπειδὴ πολλάκις¹ πεί- 42, C.
θουσί τινες, οὐ κατὰ τέχνην, διὰ τὴν² τῶν ἀκροωμένων
εὐήθειαν, ἔφη, ὡς οὐ τὸν ἀνχόντα ἐπείθεν, ἀλλὰ τὸν Νέστορα.

Ἡ τοι] Supra in Schell. σο ib.

Εοικότες] Ibid. ὅμοιοί εἰσιν. ib.

Ἵσπερ ἐν ἀριθμῶν ὅροις] Sch. ed. Ἀριθμητικόν ἐστι 44, B.
νόημα, οἱ γὰρ ἀριθμητικοὶ³ τὸ πρῶτον κατὰ τὴν τάξιν
ἄκρον λέγουσι, καὶ πάλιν τὸ τρίτον ἄκρον ἔσχατον, τὸ δὲ
μέσον, ὃ ἐστὶ τὸ δεύτερον, ὄρον καλοῦσιν, ἐπειδὴ τοσοῦτον
ὑπερέχει κατὰ τὴν τάξιν τοῦ τρίτου, ὅσον ἀπολείπεται τοῦ⁴
πρώτου. Οὕτω, φησὶ, καὶ ὁ πεισθεὶς λείπεται μὲν τῇ φύσει
τοῦ εὐρόντος, ὑπερέχει δὲ τοῦ μήτε εὐρόντος, μήτε νοήσαντος.

Ἵσφα βελτίω] Id. Ἐπειδὴ οὐ πάντως ὁ νοῶν καὶ φράσαι ib.
δύναται, ἀλλ' ὁ φράσαι δυνάμενος οὗτος καὶ νοεῖ καὶ ἄρι-
στα· ὁ δὲ μὴ δυνάμενος φράσαι ἀπόβλητός ἐστιν, ὡς καὶ ὁ⁵
Θουκυδίδης φησὶν, ὅτι ὁ συνιεὶς καὶ μὴ φράσας ἐν ἴσφ ἐστὶ,
εἰ καὶ μὴ ἐνεθυμήθη· διὰ τοῦτο οὗτος ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν
εὐρόντος, εἰπόντος εἶπε, εἰς τὸ ὁμολογούμενον, καλὸν⁶
εἶναι τὸν λόγον, λέγω· τὸ εἰπεῖν, κατὰ γὰρ τὸν Ἰσοκράτην
εἰδωλὸν ἐστὶ τῆς ψυχῆς ὁ λόγος· φησὶ γὰρ, καὶ λόγος⁷
νόμιμος καὶ δίκαιος ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ πιστῆς εἰ-
δωλὸν ἐστίν.

Πολλῷ (Cod. Schell. πολλοῦ] In marg. Schell. Πολ- 45, C.

1) πολλάκις, ed. πολλάκις — 2) διὰ τὴν τῶν ἀκρ., fortasse
ἀλλὰ ante διὰ, vel δὲ post hanc voc. — 3) ἀριθμητικοί, ed.
ἀριθμητοί, satis vulgari errore, de quo frequentes sunt nuper-
pimi editores Greg. Cor. ibid. τὸ πρῶτον, ed. τὸ πρῶτον — 4)
τοῦ πρώτου, ed. τ. πρώτου — 5) ὁ Θουκυδίδης, II, 60, ubi sic:
ὅτι γὰρ γνοῦς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας, ἐν ἴσφ, εἰ καὶ μὴ ἐνεθ., quae
lectio a nostro item defenditur contra nonnullos, qui maluerunt,
καὶ εἰ μὴ ἐνεθ. — 6) καλὸν εἶναι, ed. καλὸν εἶεν — 7) καὶ
λόγος; κ. τ. λ. in ipso Isocr. p. 34. ed. L. est: καὶ λόγος ἐληθῆς;
καὶ νομ. κ. τ. λ.

λοῦ τινος δεῖ εἶς τὸ εἶναι τὴν τέχνην προσθήκην τοῦ νικῶ-
τος, ἤτοι ἡ τέχνη πολλοῦ λείπεται τῆς νικώσης ψήφου τῆ
προθήκην λέγειν.

- 46, B. "Οπου γὰρ ἂν τις κ. τ. λ.] Sch. ed. Τὸ ὅπου ἐν-
ταῦθα ἀντὶ τοῦ ποῦ, ὡςπερ καὶ τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ πῶς.
In marg. Schell. Οὐκ ἔστι γὰρ οὐδὲ βουλευμένῳ τρόπος
ὅπως, οὐδὲ τόπος ὅπου καὶ τὸν μαθόντα θείη ἂν τις
κράτιστον.
- ib. Πρῶτον τὸ μαθεῖν] Schell. in marg. Ἀλλὰ δεύτερον,
δηλαδὶ τῆς φύσεως.
- 47, B. Τὰ πλείστου, φασὶν] Sch. ed. Διὰ τὸ εἶναι παροι-
μίαν τὸ τὰ πλείστου ἄξια χρῆται, διὰ τοῦτο τὸ φασὶν
εἶπεν. In marg. Schell. γρ καὶ χρῆσθαι.
- 47, C. Ἀνθρώπους] In cod. Schell. Οὐρανούς, sed in m.
γρ. ἀνθρώπους.
- ib. ὡςπερ σιωπὴν κηρύξας] Sch. ed. Ἡ ἐπειδὴ μετὰ τὴν
κήρυκος φωνὴν σιωπὴ γίνεται, ἵνα εὐτάκτως ἀκούωσι τὰ
λεγόμενα παρ' οὐτινοσοῦν, διὰ τοῦτο λέγει ὡςπερ σιωπὴν
κηρύξας, ἢ τῷ καθαρῶς ἀποφαίνεσθαι τὸ διάφορον τῆς
φύσεως πρὸς τὴν τέχνην, ὡςπερ σιγῶν παρασκευάζει τοὺς
ἀντιλέγειν ἐθέλοντας καὶ ἀπαλλάττει ἡμᾶς πραγμάτων.
- ib. Ὅρνιθα (sic. Mscr., vulg. et Pind. Olymp. II, 154
seq. ὄρνιθα, Schell. ὄρνιθα^α)] Supra in Schell. Ἄετόν.
In marg. Ἦτοι, πρὸς τὸν ἔχοντα δηλονότι τὴν ἰσχὺν ἀπὸ
φύσεως.
- 49, C. Μῆτ' αὐτόν] Sic cod., sed in marg. γρ μῆτ' αὐ τὸν —
- 50, B. Οὐκοῦν διακόνου κ. τ. λ.] Schol. ed. Ἐπειδὴ Πλάτων
διακόνους τοὺς ῥήτορας ἔλεγεν, ἀντιπεριύστησιν αὐτῷ τὴν
κατηγορίαν, ὅτι διακόνῳ ἔοικεν ἡ τέχνη.
- 51, A. Κληρονομήσαντος] Id. Παλλίας γὰρ ἐ οὗτος ἔλαβε,
διαφθεῖρει ἀσωτία φύσεως.
- 53, A. Οὐχ ὡς ἡ κ. τ. λ.] Cod. Schell. Οὐχ ἡ τέχνη φύσεως
ἔργον, in marg. γρ. οὐχ ὡς κ. τ. λ.
- 55, A. Ἀισχρόν ἄρχοντος] Schol. ed. Κατ' ἔμφω τοὺς θεοὺς
ἄρχοντας δέικνυσιν, καὶ ὅτι τὸ εὐρεῖν ἀρχῆς προστακτικόν,
ἐπειδὴ τὸ εὐρεθὲν, οὐπω πρότερον ὄν, ἀρχὴν ἔλαβεν εὐ-

ρεθὲν, ἅπαντα δὲ οἱ θεοὶ εὖρον, καὶ ὅτι ὁ ἄρχων οὐκ ἑτερός ἐστιν ἀλλ' ἢ ὁ προστάτις αἴσιος. Τοιοῦτον δὲ οἱ θεοί, ὥστε ἐξ ἀποτέρων τὸ τῆς ἀρχῆς ὄνομα ἔχουσιν.

Ἐπισημασθέντος ποιητῆς] In marg. Schell. ὁ Ἀλκμάν 55, B. (fragm. ed. F. Ursin. p. 69 et Schol. p. 302.)

Τοὺς σκυτοτόμους κ. τ. λ.] Cod. Schell. τοὺς σκυτεῖς 56, C. καὶ σκυτοδέσπας (atque sic in Coisl. et Bar. 7. legi testatur Jebbii) καὶ σκυτοτόμους καὶ νευρογράφους (rec. m. νευροδρόφους), sed in marg. γρ. ὅλον τοὺς σκυτοδέσπας καὶ σκυτοτόμους. Illa καὶ γναφεῖς in textu ommissa ad marginem adpinguntur.

Τὸ τοῦ Εὐριπίδου] Sch. ed. Ἐν τινι δράματι Εὐριπίδης οὕτως ἔφη, ib.

Σοῦ τάδ', οὐκ ἐμοῦ¹ κλύεις.
προσπαίξων οὖν ὁ Πλάτων εἰς τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἱαμβεῖον, ἔφη, οὐκ ἐμὸς² ὁ μῦθος.

Ἡ ταῦτα ἴσα ἀντ' ἴσων;] Schol. ed. Οὕτως³ γὰρ ἐκεῖ 57, C. λέγει, οὐ ταῦτα ἴσα ἀντ' ἴσων.

Ὅπερ δὲ ἐν τοῖς ἄνω] Id. χρησάμενος ἄνω τῇ αὐτῇ 58, A. παραστάσει, ὡς εἰ καὶ οὐ τέχνη ἢ ῥητορικὴ οὐδὲν βλάβος αὐτῇ, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον ἔπαινος, καὶ τοῦτο μάλιστα ἀποδείξας, νῦν κέχρηται τῇ ἐνοστάσει, δεικνύς ταύτην ὅτι καὶ τέχνη.

Ἡ ῥητορικὴ σώζει λόγον] Schol. ed. Ἡ οὐκ ἄλογός 59, B. ἐστιν, ὡς σὺ φῆς, ἀλλὰ πλείστῳ χρῆται τῷ λόγῳ.

Οὐκοῦν ὁπόταν] Cod. Schell. οὐκοῦν ὅταν, in m. γρ. 60, A. ὁπόταν.

Διὰ βιβλίου] In marg. Schell. Δι' ἀναγνώσεως βιβλίου. 61, B.

Εἰς ἔλεγχον κατὰ Πίνδαρον] Schol. ed. Καλοῦντι 62, B. γὰρ ῥητορικὴν πολιτικῆς μορίου εἰδῶλον ἀνυπόστατον σοι τοῦτο εἰς τὸν αὐτῆς ἔλεγχον γίνεται, οὐδὲν γὰρ ἐστὶ τὸ

1) Σοῦ τάδ' οὐκ ἐμοῦ κλ., haec ex Hippol. vrs. 552. ibiq. Valk., quem vid. ad Eurip. reliq. p. 46. Sed οὐκ ἐμὸς ὁ μ. desumpta sunt ex Euripidis Melanippa (non Menalippa, cf. Wolf. ad Symp. p. 15. et Munck. ad Ant. Liber. VIII, p. 68) — 2) ἴμος ὁ μ., ed. ἴμοι ὁ μ. — 3) Οὕτως, f. οὔτως, sc. Ἰδομενεύς, cf.

τῆς σκιᾶς ὄναρ. Λέγει δὲ τοῦτο ὁ Πίνδαρος ἑπεὶ τοῦ ἀνθρώπου,

Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι.²

63, B. Ἰσχύσας] Cod. Schell. ἡκίνας (sic), in m. γρ. ισχύσας.

ib. Ἐχει φύσεως] Schol. ed. Φύσεως μὲν, ὡς ἐπὶ ὅλον τοῦ σώματος, οἰοῖται⁵ θερμὸς, ψυχρὸς, ὑγρὸς, συκρίσεως δὲ, ἐπὶ μορίου, οἰοῖται τὸ μὲν ἦπαρ θερμότερος, τὸν δὲ ἐγκέφαλον ψυχρότερος, ἢ τὸν μὲν ἐγκέφαλον θερμότερος, τὴν δὲ καρδίαν ψυχρότερος.

64, A. Οὔτε ἐν ταῖς νόσοις] Sch. ed. ὁ βούλεται εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστι, ὅτι ἐπειδὴ διάφοροί εἰσιν αἱ τῶν σωματικῶν λυσιστελήσεις, νοσοῦντων τε καὶ ὑγιαίνοντων, οὕτω καὶ αἱ ὑγείαι⁴ καὶ νόσοι διάφοροι.

67, B. Καὶ ὅτι γε δι' αὐτό] In marg. Schell. Καὶ ὅτι γε δι' αὐτό τοῦτο τὸ τῆς μαντείας δηλονότι καὶ τὸ τέλος ἦτοι τὴν ἀρχὴν αὐτὸς ὁ Ζεὺς ἔχει, ὁ αὐτὸς ποιητῆς μαρτυρεῖ. Τὸ γὰρ δευτέρον⁶ ἐστὶν αὐτῶ τῷ ποιητῇ δηλονότι, τουτέστι κατὰ τὴν μαντείαν, τὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῶ τέθειται, ἢ τὸ ἀνάπαλιν (cod. ἀνάπλ.)

68, A. Ποιητῶν ἦδη τις] Schol. ed. Ὁ Μένανδρος⁵ εἶπε γὰρ, Μάντις δ' ἄριστος, ὅστις εἰκάζει καλῶς.

68, C. Ἀλλὰ τὰ μὲν κ. τ. λ.] Id. Τὰ μὲν, πρὸς τὸ μέγεθος, οἷον ὅτε⁶ ἐστὶν ὁ Ἥλιος ἀπέχων πολὺ τοῦ Ἑρμοῦ, εἰκάζει τὴν ἀμουσίαν τοῦ τεχθέντος· τὰ δὲ, πρὸς τὰ νόμιμα, οἷον εἰ Αἰγύπτιος ἢ Σκύθης πρὸς τὰ τούτων ἀρμόζεται νόμιμα· τὰ δὲ, πρὸς τὰ ὅμοια, οἷον ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπιτηδύματος, οἷον ἐστὶ ζώδιον (sic) τὸ ποιοῦν στρατηγὸν Ἑλλήνων, καὶ ἕτερον τὸ ποιοῦν στρατηγὸν βαρβάρων· τὰ

Hom. Iliad. XIII, 446. — 1) ὁ Πίνδαρος, Pyth. VIII, 136. — 1) ἄνθρωποι, ed. ἄνθρωποι. — 5) οἰοῖται, ed. bis οἷον εἶ — 4) ὑγείαι, cf. Piers. ad Moer. p. 360. — 5) ὁ Μένανδρος, immo Euripides, notante Cantero, cf. Plut. de def. orac. t. I, p. 768, ed. St., quem locum laudat Ernest. Cl. Cic. p. 878, cum vel Cicero ad Att. VII, 13. versiculi caput usurpasset. Euripidem imitatus est Menander, p. 80, ed Cl. p. 78 ed. Menk. Ed. ὁ Μένανδρος εἶπε, Γὰρ μάντις ἄριστος κ. τ. κ. — 6) ὅτε, ed. δε.

δὲ ἔστιν ἃ καὶ πλεῖστον ἀλλήλων κειρωσιμένα, οἷον ναυτική γεωργίας πολὺ διήνεγκε. τὰ οὖν διεστημότα ἐξ εἰκασίας προλέγει.

Ἀπόνοιαν] Schell. in marg. ad ἐπίνοιαν, quod legitur in Cod.: στοχασασμένην, δευτέραν ἔννοιαν. 69, A.

Ἀλλὰ μὴν οὕτω γε] Schol. ed. Ἐπειδὴ ἡ ῥητορική ἢ αὐτὴ ἔστι τῇ στρατηγικῇ καὶ τὰ τῆς στρατηγικῆς διὰ τῶν ὑπηρετῶν πράττει, ἡ δὲ στρατηγική μόνον τῆς πολιτικῆς ὑπρέτας δὲ λέγει νῦν τοὺς στρατευομένους· καὶ γὰρ ὁ ῥήτωρ παρελθὼν λέγει, ὡς δεῖ πολεμεῖν· τοῦτο οὖν οἱ στρατιῶται πληροῦσιν. Penes Phot.: κατ' εἰρώνειαν τὸ οὕτω οἷον εἰ μὴ κατὰ τὸ εἰκέναι τῇ στρατηγικῇ καὶ λοιπὸν ἐξ ἐπικρίσεως, ὅτι οὔτε κατὰ τοῦτο δύναται ἂν εἰδῶλον εἶναι. 69, C.

Δι' ἐν τοῦτο κ. τ. λ.] Schol. ed. Τὸ διὰ κατὰ συγκεδογὴν εἰς τὸ μὴθὲν λαμβόνει. 70, A.

Ἄλλ' ἐγὼ, τοῦτ' εἰπέ μοι] Id. Ἐπειδὴ ἡ πασῶν ἐπιστημῶν ὑπερκειμένη φιλοσοφία, κατὰ τὸν σὸν λόγον οὐ περὶ τῶν θεῶν διίσχυρίζεται, ἀλλ' ἀφίης τῷ θεῷ τ' ἀκριβές, πῶς ἂν αὐτὸς πεισθῆην, ὡς οὐκ ἔστιν ὁ Ζεὺς κρείττων τοῦ Σολέως σοφιστοῦ εἰς τὰς περὶ τῶν πραγμάτων εἰδήσεις; δεικνυσι δὲ διὰ τούτου, ὅτι ἐν πάσῃ μὲν ἔστι τέχνη τὸ εἰκάσειν, ἡ δὲ ἀκριβὴς γνῶσις παρὰ θεοῖς, ὥστε οὐδὲ ἡ ῥητορική φαῦλόν ἐστι, ὡς εἰκάζουσα, ἐπειδὴ πασῶν ἔστι τὸ εἰκάσειν. 70, C.

Φάσκειν τὰ δοκοῦντα] Cod. Schell. haec ita exhibit in marg.: Τὸ φάσκειν οὖν συμβουλεύειν τοὺς ῥήτορας ταῦτα (leg. ταῦτά) τὰ δοκοῦντα τοῖς πλήθεσι καὶ τούτου μόνου στοχάζεσθαι, εἰ καὶ μὴ ἐξελέγξειε παῖς. Pergitur in marg. "Ὅτι ὅλως ἔστι σόφισμα, ἀλλ' ἐξελέγξεν ἐκείνος, ὅστις εὐφρονεῖ. 70, D.

Εἰ τοῦ βίου] Supra in Schell. Πολιτείας. 72, A.

Τὰ τῶν ἀκροαμένων] Ibid. Οἱ ἀκροῦνται. 72, C.

Τῶν ἴσων τεύξεσθαι] Supra in Sch. Ψήφων. 73, A.

1) φαῦλόν ἐστι, quod licet sexcentis exemplis defendi posse nemo nesciat, tamen ex Schol. more in φαῦλός ἐστι mutandum crediderim.

- 74, C. *Εἰ τοῦτ' ἐστιν*] In marg. Sch. Ἡ σύνταξις οὕτως· εἰ τοῦτο, ἦτοι ἢ παρήρησία τοῦ Δημοσθένους καὶ τὸ τηροῦντα τὰς φύσεις καὶ διαθέσεις τῶν ἀκροαμένων προσομιλεῖν αὐτοῖς δηλονότι καὶ προσφέρεισθαι, στοχάζεσθαι ἐστι· τουτέστι εἰ τὴν παρήρησιαν στοχασμὸν καλεῖς, ὡς Πλάτων, καλῶς λέγεις, καὶ ὑμεῖς ὑπαίτιοι, ἐροῦσιν οἱ ῥήτορες. εἰ δὲ λέγεις τοὺς ῥήτορας ποιεῖν, ὡς δούλους τὰ κελευόμενα, ἀντιστρόφως λαμβάνεις καὶ ποιεῖς τὸν μὲν δῆμον¹ δεσπότην, τοὺς δὲ ῥήτορας θεράποντας· καὶ ψέγων αὐτὸν δοκεῖς ψέγειν τοὺς ῥήτορας.
- 76, A. Ἄλλ' εἴ τί που] Ibid. Ἄλλ' ὅταν² τι δῶς τοῖς χορευταῖς χαρίζεσθαι, ἀλλ' οὐ καὶ τὸ μηδὲνα παῦσαι συμπᾶσα τηρῶν τῷ χαρίζεσθαι, χαρίζεται, οὔτε μὴν ὑποβάλλουσί γε.
- 79, B. Ὅτι τοίνυν αὐτὸς Πλάτων] Sch. ed. Ἐντεῦθεν ἄρχεται δεικνύειν μαχόμενον ἑαυτῷ Πλάτωνα καὶ ἐναντίῳ λέγοντα.
- 79, D. Εἰ δὲ πιστευτικῆς (sic supra πιστικῆς, quae lectio item in marg. Bar. 7.)] Schol. ed. Πιστευτικὴ μὲν ἢ λέγουσα πιθανά μόνον· διδασκαλικὴ δὲ, ἢ μετὰ τῶν ἔργων καὶ τῶν ἀποδείξεων προϋοῦσα. In marg. Sch. Τῆς δυναμένης πείθειν.
- ib. Τὸ νῦν εἶναι] In m. Sch. Τὸ εἶναι παρέλκεται (alibi παρέλκει.)
- 80, D. Ὡς τοίνυν οὐτ' ἄλογον] Sch. ed. Μέχρι τούτου τὰς αἰτίας ἀπελύσατο, τὰς παρὰ τοῦ Πλάτωνος, καὶ ἀπέδειξεν ὅτι οὐ κακὴ ἢ ῥητορικὴ· οὐ μέντοι ἠρκέσθη ταύτῃ μόνῃ τῇ ἀποδείξει, οὐ γὰρ εἴ τι οὐ κακὸν³ τοῦτο καὶ αἰρετόν. Ἐντεῦθεν δὲ μεταβαίνει ἐπὶ τὸ δεῖξαι, ὅτι καὶ χρησίμος ἢ τέχνη, καὶ ἀναγκαῖα καὶ ἥς ἐκτὸς οὐδεμία συνέστηκε καὶ ἐστὶ Δημοσθενικὴ ἢ οἰκονομία· καὶ γὰρ ἐκεῖνος κρινόμενος ὡς προδότης,⁴ ἐν τῷ περὶ στεφάνου πρῶτον ἀπελύσατο τὰς αἰτίας, εἶτα ἐνεκωμίασε⁵ ἑαυτὸν.

1) Τὸν μὲν δῆμον, Cod. μὴν — 2) Ἄλλ' ὅταν κ. τ. λ. Aristidem et Codicis vestigia si sequeris, ita leges: Ἄλλ' ὅταν τι δῶ (sc. ὁ κορυφαῖος) τ. χ. χ., ἀλλὰ καὶ τὸ μηδὲν ἀψῆσαι συμπαρατηρῶν κ. τ. λ. — 3) οὐ κακὸν, τοῦτο καὶ, Jebb. virgulam post τοῦτο posuit — 4) ὡς προδότης, ἐν τῷ κ. τ. λ., Jebb. ὡς προδότης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, πρῶτον κ. τ. λ. — 5) ἐνεκωμίαζε, Jebb. ἐνεκώμισε, quod non crediderim esse pro ἐνεκώμιοι.

Εὐρημα ποιεῖσθαι] Sch. ed. Ἐντεῦθεν δαίκνυσιν, ὅτι 81, A.
φανερὸν ἔστιν ἅπασιν, ὡς ἄρα ἡ ἑηγορική τέχνη, καὶ οὐ
τοιούτων, ὡς πολλοῦ τιος ἄξιον νομίζειν τοὺς ἑήτορας,
ἐν τις ἀποδείξῃ αὐτὴν ἑ τέχνην. Supra in Sch. κέρδος
ἡγεῖσθαι.

Ἐνέχυρον] Supra in Sch. Ἀσφάλεια. 81, D.

Εἰ μοὶ μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Schol. ed. Τὸ παραβῆναι 82, B.
εἶπε διὰ τὸ ἐκτός τῆς ὑποθέσεως περὶ τοῦ μύθου βούλε-
σθαι λέγειν καὶ ἀναπτύσσειν αὐτόν.

Ἄρει δὲ ἀνθ' Ἐρμού] Sch. ed. Ἐκ τοῦ εἰπεῖν Ἄρει ib.
ἀνθ' Ἐρμού δαίκνυσιν τὸν μῦθον τοῦτο παραδηλοῦν, ὅτι
ἡ πονηρία οὐ λόγῳ, ἀλλὰ ξίφει κολάζεται.

Αὐτή] Supra in C. Sch. Ἡ βία. 85, B.

Παρά τοὺς νόμους] Ibid. Ἐξω τῶν νόμων. In mar- 85, C.
gine Photii: Τοὺς ἰσότητα μὲν αἰρουμένους.

Οὐ τὸν Πινδάρου νόμον] In m. Schell. Ὁ νόμος, φησί, 88, D.
τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων τὸ δίκαιον τῇ ἰσχυροτάτῃ χειρὶ
ἀνέει.

Οὐδὲ ταῦτ' ἐπάδουσα] Supra in Sch. τῷ Πινδάρῳ. 88, D.

Δικαιῶν (Sch. Δικαστῶν, sup. γρ δικαιοῶν) τὸ βιωτά- 89, A.
των] Schol. ed. Δίκαιον⁵ εἶναι λέγει καὶ τὸ ὑπερεχούση
χειρὶ κατορθούμενον, κἂν ἄδικώτατος⁴ ἦ.

Ἐπεὶ ἀπριότητας⁵ κ. τ. λ.] Schol. ed. Τὰ λοιπὰ τῆς ib.

1) Αἰτὴν τέχνην, Jebb. αὐτὴν τὴν τέχνην, ubi vel ejiciendum duplicatum τὴν (ἀποδείκνυμι cum solo acc. vide apud Platon. Gorg. §. 55,) vel mutandum in εἶναι. — 2) Ἡ βία, non igitur ad ἄρχη, sed ad βιάσασθαι retulit Schol., ex quo intellexit βία, sic γεφυρὰ ex γεφυροῦν supplet Schweigh. ad Herodot. VII, 34, atque eo pacto in Sallust. Catilin. XVIII, de qua leges, quod habent nonnulli, sc. conjuratione, quando *conjuraverē* praecedit. Alcib. Prior p. 120. ed. Buttm. εἰς ἄλλων ἢ τούτων, sc. τῶν γραμματέων κ. τ. λ. ex γράμματα, καὶ καθαρίζειν καὶ παλαίειν, quae praecedunt. Cf. Wess. ad Her. 1, 67. Schweigh. ad I, 109. et Cas. ad Eq. 50. Fisch. ad Aesch. Socr. pag. 71, ed. sec. — 3) Δίκαιον, nolui emendare, cum Sch. Δικαίων legisse videatur — 4) ἄδικώτατος, est cur legas ἄδικώτατος. — 5) Ἐπεὶ ἀπριότητας κ. τ. λ. Hunc Pindari locum doctissimi quique viri tractavere, quos vide in Pindari fragm. p. 76 seq. ed. H. Meum existimavi et manum abstinere et varias in Scholia lectiones adponere. Ingeniose autem Valken., qui hoc *θρυλλοῦμενον* illustravit ad Herod. VIII, 38., sui exemplaris orae adscripsit βιωτός τὸ δικαιοῦτατος, transpositis tan-

χρήσεως ἦν οὕτως· ἐπεὶ (Cod. Schell., qui integrum hoc schol. servavit, leg. ἐπὶ) Γηρούνου βόας Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρουσθέως ἀναιρεῖται καὶ ἀπριάτας ἤλασεν (Sch. Ἔλασε.). Ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ἐπειδὴ τὰς τοῦ Γηρούνου βόας οὔτε αἰτησας, οὔτε πριήμενος ἤλασεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Εὐρουσθέως. Τὸ γὰρ Κυκλωπέων (Schell. Κυκλωπίων) ἐπὶ προθύρων Εὐρουσθέως ἀναιρεῖται (Εὐρ. ἀν. desunt in Schell.) σημαίνει τὸ Ἄργος, ἐπειδήπερ (Sch. ἐπειτέρ) οἱ Κύκλωπες ἐξ ἀρχῆς (Sch. ἐξαρχῆς) ἐτείχισαν τὸ Ἄργος οἱ καλούμενοι χειρογιάστορες¹ παρὰ τὸ ἐκ τῶν χειρῶν εἶναι. Τριά γὰρ γένη φασὶν εἶναι Κυκλώπων, τοὺς κατὰ τὸν Ὀδυσσεά,² Σικελούς ὄντας, καὶ τούτους τοὺς χειρογιάστορες, καὶ τοὺς καλουμένους οὐρανόιους.

ib. Ἐχρον δὲ ἴσως μὴδὲ τούτων] Sch. ed. Τοῦ ἀπριά-
τας, ἀρκεῖ γὰρ τὸ Τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος, πάντα
γὰρ ἐκεῖνος τὰ αὐτοῦ ἔργα ἐν χειρὶ βιαίᾳ ἔπραττεν.

90, A. Σέ δ' ἔγω (Jebb. Σέ δ' ἔγῳ)] Sch. ed. Σέ δέ, ὦ
Γηρούνη,³ ἐπαινω παρ' αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα· ὁ μὲν γὰρ
τὰ οὐκ ὄντα ἀφείλετο⁴ ἐν βιαίᾳ χειρὶ, σὺ δὲ ὡς ἀδικού-
μενος μάχην πρὸς αὐτὸν ἤρας,⁵ καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἀπό-
δεκτος. ἵνα δὲ μή τις⁶ αὐτῷ εἴπη, ὡς Διὸς βουλή τοῦτο
γέγονε, πῶς ὅν ἄντιός πρὸς Ἡρακλέα δυσχεραίνεις;⁷ ἐπά-
γει· ὁ δὲ Ζεὺς⁸ οὐκ ἀποδέχεται καὶ αὐτὸς σιγῶ.

tummodo litteris principibus. Ex suone, an aliunde, nescio; certe post βιαίως δικαιοτάτων litterae Pl. conspiciuntur. In hoc autem Scholio qualemcunque particulam fragmenti Pindari inesse, nemo non videt; haec certe: ἐπεὶ Γηρούνου βόας Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρουσθέως ἀναιρεῖται καὶ ἤλασεν, quae vel ex parte repetit, manifesto non sibi debet Scholiasta. Me iis resarciendis imparem esse, quidam ingenue profitear? Id tantum mirari subit, qua de re Schneiderus ad fragm. Pind., peritior ejus caussae aestimator, leviter hoc Scholio praetermisso, mox secuturi penitenti rationem habuerit. — 1) Χειρογιάστορες, quod paullo infra legitur, restitui pro χειρογαστέρες, ex Hesych., Etym. M. s. v. ἰγχειρ. s. v. Ἐπίχτος. — 2) Ὀδυσσεά, Jebb. Ὀθησέα. — 3) Σέ δέ, ὦ Γηρ. Schneid. p. 79. σέ δ' ὦ, atque eod. modo infra — 4) οὐκ ὄντα ἀφείλετο, Schn. inserit αὐτοῦ — 5) ἤρας, ita Schn., ante ἤρας — 6) μή τις, Jebb. μήτις, Schn. μηδεὶς — 7) post δυσχεραίνεις cum Schneid. signum interrogandi posui. — 8) Ζεὺς, Jebb. Ζεύς. — Schneiderum totum hunc locum ex conjectura credo emendasse, nulla Codd. auctoritate fretum.

Τριῶν δ' οὐσῶν τῶν δυνάμεων] In marg. Schell. 91, A.
 Μέση γίνεται ἀμφοτέρων ἡ ῥητορικὴ, οὕτως ἡ νομοθετικὴ
 προστάττει σωφρονεῖν, ἡ ῥητορικὴ ἐπιζητεῖ τοὺς ἀμαρτάνον-
 τας, ἡ δὲ δικαστικὴ κολάζει. Μέσας δὲ ταύτας αὐτὴ λαμ-
 βάνει, οὕτως τὴν νομοθετικὴν ἡ ῥητορικὴ πεποιήκε τὴν
 ἀρχὴν πείσους καταδείξασθαι, εἶτα ἡ δικαστικὴ πρὸς συμ-
 μαχίαν τῆς νομοθετικῆς ἐδεήθη καὶ αὐτὴ ῥητορικῆς· καὶ
 ὕστερον δὲ πάλιν χρεῖα ῥητορικῆς πείσαι, στέργειν τοῖς δε-
 δικασμένοις· ὥστε μέσας ἔχει ἀμφοτέρας ἡ ῥητορικὴ, καὶ
 οὕτως εὐρίσκεται καὶ συνεχομένη καὶ συνέχουσα.

Ἔπερ γὰρ ἐν] Schell. Cod. Καὶ ἔπερ ἐν (ut Mscr. 92, C.
 praestantiores, Coisl., Coll. N., Barocc. 7.) in marg. γρ
 χωρὶς τοῦ καί.

Κατὰ τὴν ἐκείνης χρεῖαν] Sch. ed. Ὅτε χρεῖα αὐτῆς 91, B.
 κατ' ἀνθρώπους ἦν.

Καθ' ὅσον] C. Sch. Καθ' ὅσον in m. γρ καθό. 93, A.

Τί οὖν, εἰ Ἀρχέλαος τὸν αὐτοῦ κ. τ. λ.] Sch. ed. ib.
 Ἀρχέλαος υἱὸς ἦν τοῦ Περδίκκου ἡ νόθος, ἀδελφὸς δὲ Περ-
 δίκκου Ἀλκέτας, ὁ κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὃν
 ἐκβάλων ὁ Περδίκκος εἶχε τὴν βασιλείαν· μετὰ οὖν θάνα-
 τον Περδίκκου μεταστελλόμενος Ἀρχέλαος Ἀλκέταν ὡς ἐπὶ
 βασιλείᾳ, καταμεθύσας ἀπέκτεινε μετὰ τοῦ παιδὸς Ἀλέξαν-
 δρου καὶ ἠφάνισε καὶ τὸν γνήσιον Περδίκκου τοῦ πατρὸς
 παῖδα ἀπὸ Κλεοπάτρας εἰς φρέαρ ἐνέβαλε, καὶ ἔφη χῆνα
 διώκοντα ἐμπεσεῖν· τοῦτον δὲ ἐπικεκλήσθαι φασιν Ἀλκέταν
 ἢ Μέροπον.³

Ἐπὶ τῆς μύλης] Sch. ed. Τοῦτο οὕτω νοητέον, ὡς 93, B.
 αὐτοῦ τοῦ Ἀρχελάου ἀπιδόντος εἰς μύλην καὶ εἰπόντος ὅτι,
 συντρίβω τοὺς ἐχθρούς μου οὕτως, ὥσπερ ὁ μύλος οὗτος
 τὰ ἐν αὐτῷ εἰσαγόμενα.

1) Περδίκκου, Sch. ed. ubivis simplici κ. — 2) διώκοντα,
 Jebb. διώκοντος. — 3) Μέροπον, ita vel Ἄεροπον legendum suspi-
 catur Wesseling. ad Diod. Sic. t. I. p. 672. Possis quoque
 Μέροπα, nam Μέροψ. inter Carani majores recensetur a Theo-
 pompo apud Diod. Sic fragm. t. II, p. 637. vide Heeren. de
 Iouibus Trogi, Comment. soc. Gott. t. XV, p. 217.

- ib. Ὡς πάντα λόγον] C. Schell. ita: Ὡς πάντα λόγον κινῶν καὶ μονοῦ μὴδὲν προσήκοντα ἐπεισόδια· οὐ γὰρ κ. τ. λ. quae desunt, in margine leguntur, γρ ὡ πάντα κ. τ. λ.
- 95, C. Προσέκοντα ἐπεισόδια] Sch. ed. Ἐπεισόδια κολουῦνται τὰ ἐκ περιττοῦ ὑπὸ τῶν τραγωδιῶν λεγόμενα. Λέγει οὖν τοῦτο, διὰ τὸ περιττῶς καὶ ἀνοικείως εἰσάγειν αὐτὸν τὰ τοῦ Ἀρχελάου. Supra in Schell. Ἐπίσκιπτα.
- ib. Ἐπὶ γοῦν τῶν βραχυτέρων] Schol. ed. Βραχυτέρους φησὶ τοὺς μικροτέρους, ἤτοι τοὺς ἰδιώτας· οἱ γὰρ δυνάσται καὶ οἱ τύραννοι μείζω τῶν νόμων φρονοῦσι καὶ τῇ τῆς εἰρήνης οὐχ ὑπέκουσι γνώμῃ.
- ib. Τοῦτο χρῶμαι (sic legerat Sch., Jebb. Τοῦτω, cum Mscr.)] Sch. ed. Τὸ τοῦτο χρῶμαι τινὲς ἀγνοοῦντες ἐνταῦθα μέγα γράφουσι· τὸ δὲ ἐστὶ τοιοῦτον, ὡσπερ γὰρ φάμεν· τί ἐμαῦτω χρῆσομαι, οὕτω καὶ τί ἐπὶ τοῦ δεῖνα χρῆσομαι.
- ib. Τοῖς ἀποδείξαι] In m. Sch. Τοῖς ἀπόδειξιν ἔχουσι κληρονομίας.
- 94, C. Ὡρα (non ὄρα, ut in Schol.) καὶ τὰ Γύγου] Sch. ed. Κανθαύλης Λυδῶν ἦν βασιλεὺς παγκάλῃν ἔχων γυναῖκα νόμου δὲ ὄντος, μὴ τινα τῶν ἔξωθεν ὄραν τὰς βασιλίδας, Κανθαύλης ἐνέκειτο βιάζων τὸν Γύγην εἰς θεῖαν τῆς γυναῖκος, ὑπέρετην ὄντα αὐτῷ. Ὁ δὲ τὴν μὲν πρώτην ἀπειτήδα, ἂ χρόνον δὲ ὑπέβη τῷ Κανθαύλῃ βιάζοντι καὶ εἶδε τὴν αὐτοῦ δέσποιναν· αὐτὴ δὲ οὖν ζουτοῖν λάθρα μεταστειλαμένη, ἢ θνήσκειν αὐτὸν ἢ κτείνειν τὸν δεσπότην ἔλεγεν· καὶ ὅς αἰρεῖται τὸ δεύτερον καὶ ταύτην γαμίσας βασιλεὺς Λυδῶν.

1) καὶ τί ἐπὶ τοῦ δ., Jebb. καὶ τὸ ἐπὶ τ. δ., unde vel καὶ τὸ τί ἐπ. τ. δ. efficies vel καὶ τί κ. τ. λ., cfr. de hoc acc. Schaeff. ad Greg. Cor. p. 691. et Kust. ad. Nub. vrs. 22. quocum facit Spanh. ibid. — 2) Ἀπειτήδα Jebb. ἀπειτήδα, unde malim ἀπειπέ vel ἀπειπάτο, Herod. in hac re ἀπεμάχετο. Ἀποπηδῶν puerile aliquid habet. 3) ὑπέβη, Jebb. ὑπέβη. — 4) εἶδε Jebb. οἶδε. — 5) αὐτοῦ, Jebb. αὐτοῦ. — 6) βασιλεὺς Λυδῶν, vel abest ἐγένετο vel ἦν post Λυδῶν excidit. Possis item ἐβασίλευσε; ἦν magis placet. Codices consulendi.

Ὁ δὲ Σαρδανάπαλος] Sch. ed. Οὗτος¹ βασιλεὺς ἦν 95, A. Ἀσσυρίων, ἐπαναστάτων δὲ αἰτιῶ τῶν ὑπηκόων ἐξῆρμεν ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ μετὰ τῶν βασιλικῶν χρημάτων, τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸν καὶ φιλόσοφον· ἐπὶ τούτου λέγουσι Ἀσσυρίους ἀπολέσαι τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας καὶ λαβεῖν αὐτὴν Μήδους. Τεχνικῶς² δὲ πάντα τὰ παραδείγματα ἐκ τῶν βαρβάρων ἤνεγκεν· οὕτω γὰρ μάλιστα δεῖκνυται τὸ ἄτοπον, ὅτι τὰ τῶν παντελῶς ἀγνοούτων αὐτὴν ἐγκλήματα εἰς αὐτὴν φέρομεν.

Ὅτι Σωκράτην] Sch. ed. Ὡστε πολὺ πιθανώτερόν 95, B. ἐστὶ λέγειν ὑπὸ³ φιλοσοφίας αὐτοῦ ταῦτ' ἀναπεισθῆναι, οὐχ ὑπὸ ἠητορικῆς.

Ἀμαρτηῆσαι] Sch. ed. Τοῦτο ἀπαξ εὐρίσκειται, παρὰ 95, C. τοῦτο τε καὶ τοῖς ἄλλοις, καὶ οὐ παντελῶς ἐστὶν ἄχρηστον.

Καὶ νομισθεῖσα] Sch. ed. Ἐπίτασις ἐστὶ τὸ νομισθεῖσα, ἐστὶ γὰρ καὶ εἶναι καὶ μὴ νομίζεσθαι, ὥσπερ τὸ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ⁴ καὶ διατελεῖ δὴ θεὸς ὢν καὶ δοκῶν ἐξ ἐκείνου.

Ἀφ' ὧν, (Jebb. ἐνός), ὕπερ] Sch. ed. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ib. τοῖς ἀσθενεστεροῖς βοηθεῖν καὶ τὸ καλεῖσθαι νόμοι ἐκτίσαντο.

Προϊόντος ἐξῆς τοῦ λόγου] In m. Schell. Προϊόντος 97, B. κατὰ τάξιν τοῦ λόγου.

Καὶ τούτων οὖσαν] Sch. ed. Τὸ τούτων ἀντὶ τοῦ 97, C. συκοφαντούντων καὶ κολακευόντων νόει· ὥσπερ γὰρ φάρμακόν ἐστὶ θανάτου ἢ ἰατρικῆ, οὕτω συκοφαντίας καὶ κολακείας ἠητορικῆ· ἢ τὸ τούτων ἀντὶ τῶν καλῶν νόει, ἐπειδὴ φαμεν καὶ ἰατρικῆς φάρμακον.

Οὐδὲ παραπολὺ] Sch. ed. Οὐ μόνον τὸ παραπολὺ 98, A. ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἔλαττον,⁵ ὡς κἄνταῦθα, τὸ γὰρ ἐκτός πολλοῦ ἐλαττόν ἐστιν.

1) Οὗτος βασιλεὺς ἦν, Jebb. ὧν. — 2) Τεχνικῶς, ed. τεχνικῆς.
3) ὑπὸ φιλοσοφίας αὐτοῦ, si αὐτοῦ ad Socr. refers, leg. ἐπὶ τῆς φιλ.; sin articulum τῆς non addi pateris, leg. αὐτὸν sc. Ἀρχέλαον.
4) Παναθηναῖοι: cf. p. 109, lin. 6. ed. pro δὴ exhibit δὲ et post ὧν omisit καὶ. — 5) Ἐπ' ἔλαττον, Jebb. ἐπιελαττον, ὡς κἄνταῦθα.

- 99, A. Κατ' ἐπωνυμίαν] Sch. ed. Ἀμφοτέρων τῶν τεχνῶν ἢ μὲν γὰρ ἰατρικὴ ἀπὸ τοῦ ἰᾶσθαι, ἢ δὲ κυβερνητικὴ ἀπὸ τοῦ κυβερνῶν γίνεται.
- 99, B. Τοῦτω διπλοῦν κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἀμαρτάνονται γὰρ τῷ κυβερνήτῃ διπλοῦν αὐτῷ παρὰ ἰ τῆς τέχνης ὄνειδος γίνεται, καὶ ὅτι αὐτῆς ἀπέτυχεν καὶ ὅτι ἤμαρτεν ἰ μὲν γὰρ ἀναμάρτητος, ὁ δὲ ὁμοῦ τε ἀπέτυχε καὶ ἤμαρτεν.
- 99, C. Χρηστὸν καὶ καλὸν] Schell. in marg. Χρηστὸν καὶ καλὸν καὶ οὐκ ἐκπεφευγὸς τὸ αὐτὸ δῆπτου, τὸ καταριθμῆσθαι δικαίως μετὰ δικαιοσύνης.
- 100, A. Πόσοι δ' ἐν γραφαῖς] Sch. ed. Τὸ πόσοι δὲ ἐάλωσαν ἀντὶ ἄνθρωποι καὶ οὐ νόμοι νόε· ὡς καὶ μετ' ὀλίγον δηλοῦται· τὸ δὲ γραφαῖς ἢ ἀντὶ τοῦ κατηγορίας ἢ ὅτι παράνομα ἔγραψαν.
- ib. Τῶν κυρίων] Supra in Schell. Παλαιῶν.
- 101, A. Ἦν δ' ἂν τότε κοινή] Sch. ed. Ὅτε ὑπὲρ ῥητορικῆς ἐλέγομεν, ὡς οὐ συκοφάντας καὶ κόλακας ποιεῖ· κοινήν δὲ λέγει τὴν ὑπὲρ ῥητορικῆς, ἰατρικῆς, κυβερνητικῆς, ὡς νομοθετικῆς· ἰ ἐπειδὴ ὑπὲρ αὐτῶν εἰπῶν, οἱ κοινὸν συμπέρασμα ἐποιήσατο αὐτῶν τε καὶ ῥητορικῆς.
- 102, D. Ναί] Sch. ed. Τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἐναντίου εἰσάγεται, ὡς περὶ λέγοντος ὅτι, εἰ καὶ ἀλόγως ἢ ῥητορικῆ ψέγεται, ἀλλ' ἀδικεῖσθαι κρείττον ἢ ἀδικεῖν.
- 105, A. Ὅρθως οἶμαι] Barocc. γ. εἶναι, unde in marg. Παρέλκεται τὸ εἶναι, cf. p. 79. D.
- 105, A. Δίηπου κωλύουσιν] Phot. Ταῦτα πιθανῶς μᾶλλον ἢ ἀναγκαιῶς λέγει Ἀριστείδης· ἢ γὰρ περὶ τοῦ μὴ ἀδικεῖσθαι καὶ τῆς ῥητορικῆς στωμυλεύεται, κρείττω δεικνύσθαι φιλοσοφίας φιλοτιμούμενος τὴν ῥητορικὴν, ταῦτα περὶ τοῦ μὴ ἀδικεῖν καὶ τῆς φιλοσοφίας ἀπαρallάκτως μεταλαβὼν τὴν φιλοσοφίαν ἀμείναι τῆς ῥητορικῆς ἐπιδείξειε τις.

1) διπλοῦν αὐτῷ παρὰ, offendit αὐτῷ, quod vel omitte, vel ita conjungas: Ἀμαρτάνονται τῷ κυβερνήτῃ (ut referatur ad τοῦτω), διπλοῦν γὰρ αὐτῷ κ. τ. λ. — 2) ὡς νομοθ., leg. vel ὡς καὶ νομοθ., vel muta in καί, quae quam faciles commutentur propter ductuum similitudinem, qui semel Codices inspexerit, negare nequit, cf. Schaeff. et reliquos VV. dd. ad Greg. Cor. passim.

Καὶ καθ' ὃν αἰσχρὸν τὸ ἀδικεῖν] Sch. ed. Οὔτε τὸ 106, B.
 ἀδικεῖν ἐστὶ ῥήτορος, αἰσχρὸν ὃν, οὔτε τὸ ἀδικεῖσθαι, εἰ
 καὶ κρεῖττον ἐστὶ τοῦτο τοῦ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ μῆτε ἀδικεῖν,
 μῆτε ἀδικεῖσθαι, ὅπερ ἐστὶ τὸ βέλτιστον ὥστε καὶ ἐν οἷς τοῖς
 δυοῖν τούτοις οὐκ ἀνέχεται, τῷ ἀδικεῖν λέγω καὶ τῷ ἀδι-
 κείσθαι, καὶ ἐν οἷς τὸ ὑπὲρ ταῦτα ἔχει, τὸ μῆτε ἀδικεῖν
 μῆτε ἀδικεῖσθαι, σεμνὴ ἢ ῥητορικὴ.

Ἄλλ' ὡσπερ ἑταιρείας] Sch. ed. Ἐταιρεία τι τῶν ἐταί- 107, A.
 ρων σύνταγμα· εἰκότως δὲ τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ καὶ ἡ ῥη-
 τορικὴ καὶ οἱ νόμοι κοινωνίαν ἄκραν πρὸς ἄλληλα ἔχουσι.

Ἵστε κωλύεις κ. τ. λ.] In marg. Schell. Ἵστε ἀνα- 108, D.
 κόπτεις, προβουλεύεις μὴ ἐπελθεῖν τοὺς πολεμίους, ἀλλὰ
 καὶ βίον ἦτοι πολίτειαν ἐν τοῖς ὅπλοις εὐρηκας.

Εἰπὲ πρὸς Διὸς τεραστίου] Sch. ed. Διὰ τοῦ εἰπεῖν 109, B.
 Διὸς τεραστείου ὡσπερ ἐνδείκνυται, ὅτι καὶ ὁ Πλάτων
 τεράστεια λέγει.

Ἵσπερ οἱ πλάσται] Sch. ed. Ἡ οἱ ῥήτορες· τὸ γὰρ 109, C.
 πολλοῖς παραδείγμασι χρῆσθαι μᾶλλον ῥητόρων ἐστὶν ἢ φι-
 λосоφῶν, διὸ φησιν ὁ τῶν λόγων καταφρονῶν, ἵνα
 δεῖξῃ ὅτι μιμούμενος τοὺς ῥήτορας διαβάλλει τὴν τέχνην.
 Πλάστας δὲ τοὺς ῥήτορας ἐκάλεσε κατὰ τὴν τοῦ Πλάτων-
 νος διαβολὴν, ἐπειδὴ λέγει αὐτοὺς πλάττεσθαι τὰς ὑποθέ-
 σεως· ἄλλοι δὲ πλάστας λέγουσι τοῖς πλάσσοντας τὰ ἀγάλ-
 ματα ἢ τὰς εἰκόνας, ἐκείνοι γὰρ τοῖς ἐπιτάξαι βουλομένοις
 πολλὰ φέρουσι παραδείγματα διάφορα, ἵνα πρὸς τὴν ἑκα-
 στοῦ προαίρεσιν ποιήσωσιν· ἄλλοι δὲ λέγουσι τὸ ὡσπερ
 οἱ πλάσται ἀντὶ τοῦ ὡσπερ οἱ τερατοποιοὶ, ἐναντία ἑαυ-
 τοῖς λέγοντες, καὶ σὺ γὰρ ἐναντία σουτῶ πράττεις, δια-
 βάλλων τοὺς ῥήτορας καὶ μιμούμενος αὐτοὺς ἐν τοῖς παρα-
 δείγμασιν.

Ἐμαρτῆσθαι] Cod. Sch. ἄμαρτῆσαι (quod est in 109, D.

1) Τοῖς δυοῖν τούτοις, duriusculum foret, si hanc sedem ob-
 tinentia ad τῷ ἀδ. λέγω κ. τ. λ. traherentur Auctor sim, ut
 transponas, ita ut legantur: ἐν οἷς ἀνέχεται, τοῖς δυοῖν τούτοις, τῷ
 ἀδικεῖν (Jeħb. ὠδικεῖν) λέγω κ. τ. λ. — 2) Ἐμαρτῆσθαι, alterum
 ἄμαρτῆσαι rarius esse confirmat schol. ed. supra.

- Coisl. et Coll. Nov., in cujus m. illud), supra διαπεσεῖν.
In m. ὃ λέγει ἐν τοῖς πρὸς Γοργίαν Πλάτων.
- ib. Τούτου ἑνός] Sch. ed. Ἡ τοῦ ὡς οὐ δεῖ δίκην λαμβάνειν, οὐδὲ ἢ μὴ ἔαν ἀδικεῖν.
- 110, A. Ἡ τὰδ' ἐκείνοις] Sch. ed. Τῶν γὰρ ἐν τοῖς νόμοις ὑπὸ σοῦ εἰρημένων καλῶς ἐχόντων, ταυτὶ μάταια, τό, τε ὡς οὐ δεῖ δίκην λαμβάνειν καὶ μὴ ἔαν ἀδικεῖν. In marg. Schell. Τὰ τοῦ Πλάτωνος· ἐκείνοις, τοῖς τῶν πολλῶν καὶ τοῦ Πλάτωνος δηλονότι.
- ib. Προσέστι] In marg. Schell. Ἦτοι συνδοκοῦν.
- ib. Τοῖς τῶν πραγμάτων λόγοις] Ibid. Ἦτοι λόγοις καὶ ῥήμασι ἐμπρακτικοῖς.
- 110, B. Καὶ ψῆφος ὀρθή] Ibid. Τῶν πλειόνων γὰρ ἢ ψῆφος (C. ψηφός) ὀρθή.
- ib. Ὡς οὗτος ἀλλαχοῦ] Sch. ed. Λέγει γὰρ ἐν τινι τῶν αὐτοῦ λόγων, ὡς τὸ πᾶσι δοκοῦν ἰσχυρότερον τοῦ μηδενί.
- 110, C. Ἴνα ἐπειδὴ τιμᾶ κ. τ. λ.] In marg. Schell. Ἴνα διὰ λόγον καὶ διὰ πράξεως δεῖξω αὐτὸν σύμψηφον ἐμοί, ἐπειδὴ τιμᾶ καὶ ἀποδέχεται, τὸ ψηφίζειν καὶ ἀποφαίνεσθαι καὶ αὐτὸν τὸν ἕνα; ποῖον ἕνα; πρὸς ὃν ἂν οἱ λόγοι καὶ αἱ ἀντιλογίαι γίνωνται.
- 111, F. Ἐφη Δημ.] Supra. Ὡς ἐφ. Δ.
- 111, D. Προεδρία] Ibid. Προτιμήσει ἐν συνεδρίῳ.
- 112, A. Κινδυνεύειν] Ibid. Ἐν ταῖς παρ' ἐκείνῳ διατριβαῖς.
- 112, C. Συνήδεις κ. τ. λ.] In marg. Schell. Καθ' ὃν διαβῆναι καιρὸν ὃ Ξέρξης καθ' Ἑλλήνων παρεσκευάζετο.
- ib. Παρéléσθαι] In marg. Schell. Ἀθροῖσαι, παραγκωνίσασθαι. In marg. Phot. ἐκκόψαι.
- 113, A. Δινίγματ' ἂν] Ibid. Σκοτεινά καὶ ἀσαφῆ καὶ ἀσυνάφτητα, ἐλεγχόμενα δὲ ὑπ' ἀλλήλων ἢ δῆλα γίνονται.

1) Οὐδὲ μὴ, malim ἢ τοῦ μὴ, κ. τ. λ. — 2) ὑπ' ἀλλήλων, malim ἐξ ἀδύλων, nec minus in ipso Aristide ita legerim, si quidem Aristidis haec sunt, quae integra margini Schell. adscripsit rec. man., quaeque in Coll. Nov. ex parte desint, itemque in Coisl. deesse videantur. Quae certe statim subduntur ex edito schol., in iis est ἐξ ἀδύλων. Sensus hic est: Sufficit in reliquis aenigmatis cum quae obscura sunt, clara facta fuerint, in hoc autem

Οἷ τὸ σαθρόν] Sch. ed. Τὰ ἄλλα, φησὶν, αἰνίγματι ib.
λύεται, ¹ ἵνα ² δῆλα ἐξ ἀδήλων γένηται μόνον, τὰ δὲ αἰνίγ-
ματα ταῦτα λυθήσονται, οὐ διὰ τὸ ἄσαφες μόνον, ἀλλ'
ἵνα καὶ γνωρίζον γένηται, τί ³ ἦν αὐτῶν ἀσθενές· τὸ γὰρ
λέγειν κρεῖττον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν ἔχει σαθρόν
ἐμφαινόμενον, τὸ οὐ δεῖ ἀμύνεσθαι· ὁ γὰρ τὸ ἀδικεῖσθαι
καλὸν ἡγούμενος οὐκ ἂν ἀμυνεῖται, μὴ ἀμυνόμενος δὲ κατα-
φρονηθήσεται.

Παντόπασιν] Id. Ἡ περὶ λόγους μόνον εἰδέναί δια- 115, B.
τρίβειν, οὐδὲν δὲ πράττειν ἐπίστασθαι, ἀλλ' ἀπράγμων
εἶναι τις παντόπασιν, ἢ λόγῳ μόνον εἰδέναί φιλεῖν, ἔργῳ
δ' οὐ δεικνύειν τὸ φίλτρον.

Ἀντάφασθαι] In marg. Schell. Ἀντιλαβέσθαι. 115, C.

Προδεδόται] Cod. Sch. γρ. πρόδοσις, rec. m. προ- 114, B.
δοῦναι.

Τῷ λόγῳ δόξαν] In m. Sch. Κατὰ τὸν (sic) πρὸς Γορ- 117, B.
ρίαν ὀντιλογίαν (sic.)
λόγον

Ἐξοίεται] Supra ἐκφεύξεται. ib.

Κακίας δόξαν] Sch. inv. ord., ut Coll. Nov. Bar. 7.)] ib.
In marg. Schell. Κατὰ τὴν πρὸς Δίωνα φιλίαν.

Διαλαβεῖν] Supra in Schell. Διακόψας τὸν λόγον εἰπεῖν. 117, C.

Ταῦθ' ἐτέρως ἔχοντα] Sch. ed. Πολλῶν φησι δια- 118, C.
βαλλόντων αὐτὸν, ὡς κέρδους χάριν ἀπῆγεν, ἐγὼ δεῖκνυμι
αὐτὸν καλῶς ποιήσαντα καὶ πλεύσαντα Δίωτος χάριν, ὑπερ
ἀπιστοῦσί τινες In marg. Schell. Ποισὶ τὸν Πλάτωνα.

Καὶ τελευτᾶν ὠραῖον ἦδη] Sch. ed. Ἐπειδὴ ἐν τῇ 121, A.
ἀπολογίᾳ Σωκράτους εἶπεν ὁ Πλάτων, ὡς παρ' αὐτοῦ Σο-
κράτους, ὅτι δεῖ μὴ ἀμύνεσθαι, διὰ τοῦτο ἐδείκνυσεν, ⁴ ὅτι
οὐκ εἰσὶν οἱ λόγοι ἐκείνοι τῆς προαιρέσεως αὐτοῦ. Ἐπειδὴ
γὰρ καλὸν, φησὶν, ἐνομίζετο ἀποθανεῖν, διὰ τοῦτο ἔλεγεν
αὐτὸ ἐνόμιζε δὲ καλὸν τὸ ἀποθανεῖν, ἐπειδὴ γέρων ἦν καὶ

illud spectandum, quo ex vitio labore. Canterus illa ἐξ ἀλλήλων
reddidit: per se invicem. . . 1) λύεται, leg. λύονται propter seqq.
2) ἵνα, Jebb. οἶα. — 3) τί ἦν Jebb. εἰ ἦν. — 4) ἐδείκνυσεν, Jebb.
δείκνυσεν.

ἀδύνατον ἡγεῖσθαι εἶναι λύσαι τὰς συναχθεῖσας αὐτῷ μέμψεις ἐκ τοῦ μακροῦ βίου· τὸ δὲ εἶπεν ἢ οὐκ εἶπεν — οὐκ εἶπε μὲν, ἐπειδὴ κατὰ ἀλήθειαν οὐκ ἀπελογήσατο Σωκράτης·¹ εἶπε δὲ, φησὶν, ἐπειδὴ ὑμεῖς ἐπλίσασθε αὐτῷ ἀπολογίαν· οὐ δεῖ οὖν τὰ τοιαῦτα ἀκούσια ῥήματα πιστότερα νομίζειν τῶν ἔργων τῶν ἐπὶ Δηλίῳ· ὅθεν οὐδὲ ἐμνημόνευσεν αὐτοῦ Θουκυδίδης.²

- 121, C. Ἐκ τούτων αὐτῷ] In marg. Schell. Τῷ Ἀλκιβιάδῃ.
- 122, B. Οἰκοθεν ὧν Πλάτων] Sch. ed. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς αὐτῆς διατριβῆς εἰσὶν ἀμφότεροι, Σωκράτους γὰρ καὶ Ξενοφῶν,³ μαθήτης.
- 123, B. Τοῖς δὲ εὐδαιμόνως] In marg. Schell. Ἐκ τῶν νόμων.
- ib. Πλάτων ὁ τοῦ ἐπιγράμματος] Sch. ed. Ἐπίγραμμα ἦν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ Ἀρίστωνος, λέγον οὕτως.⁴
³ Ὡ παῖδες κλεινοῦ, θεῖον γένος.⁵ . . .
 Τινὲς οὖν φασιν· ὅτι διὰ μόνον Πλάτωνα τὸ θεῖον εἶπε, ἵνα δηλώσῃ, ὅτι θεῖός ἐστι, ἄλλοι δὲ φασιν, ἐπειδὴ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἠρίστευσεν. In marg. Schell. Τοῦ ἐπιταφίου.
- 123, C. Ῥητορικὴ καλὸν] Sch. ed. Εἰ τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι τελείως ἐστὶν ἀγαθοῦ,⁶ τοῦτο δὲ ἡ ῥητορικὴ δύναται, τελείως ἄρα ἡ ῥητορικὴ ἀγαθόν.
- ib. Οὐκοῦν ὅτ' ἀδικεῖν] Phot. Ἐκ τοῦ λόγου συνέβαινε τῇ ῥητορικῇ μῆτ' ἀδικεῖν, μηδ' (sic) ἀδικεῖσθαι ἔαν· εἰ δὲ τοῦτο· (sic.)
- ib. Οὐκ ἐπηγάγκαζεν] Sch. ed. Λέον ἐπαναγκάζει λέγειν ὡσπερ τὸ εἶ, ἐπηγάγκαζεν,⁷ εἶπεν· ἔθος δὲ τοῦτο πᾶσι ποιεῖν· φησὶ γὰρ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις·⁸
 Καὶ δεῖνὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι, καὶ τετάρικται.
- 125, C. Σκότον sic Vulg. et Schell. Coll. Nov. et Bar. I.

1) Σωκράτης, ed. Σακράτης. — 2) Θουκυδίδης, IV, 101, cf. Wessel. ad Diod., Sic. XII, 70., ubi Socratis ad Delium virtutis mentionem facit V. D. p. 527. cf. L. Holst. ad Steph. p. 95. 3) Ξενοφῶν, Jebb. Ξενοφῶντος. — 4) λέγον οὕτως, Jebb. λέγων. 5) Ὡ παῖδες κ. τ. λ. Exstat hoc epigr. inter Brunckii Anal., cujus caput servavit Plat. de Rep. II, 10, ibiq. Ast. — 6) ἀγαθοῦ, malim ἐγαθόν propter ea, quae statim seq. — 7) Οὐκ ἐπηγάγκαζεν, Jebb. οὐκ ἐπανάγκαζεν. — 8) Ἀριστοφάνης ἐν Νεφ. vrs. 587. ed. Herm., ed. καὶ δεῖνὰ γ' εὐθύς μὲν ποιεῖ καὶ τετάρικται.

σκόπον, Schol. legerat σκοπον, quod vel σκοπόν vel σκόπον esse potest)] Schol. ed. Σκοπόν ἐνταῦθα ἢ τὴν βουλὴν νοεῖ, κακαὶ γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ νυκτεριναὶ βουλαί· ἢ τὸν κατάσκοπον (i. e. σκόπον) ἐν γὰρ τῇ νυκτὶ οἱ τῶν πολεμίων κατάσκοποι γίνονται.

Ἔχοιμι χρηστὸν εἰπεῖν] Schol. ed. Τοῦτο οὐχ ὡς 127, A. οὐδὲν ἔχον ἐπαινεῖν τὴν ῥητορικὴν λέγει, ἀλλὰ καθ' ὑπόθεσιν.

Πῶς οὖν, οὐ (Schell., Colleg. N. ἦ)] In marg. Schell. 127, B. Πῶς οὖν, ἢ ποσάκις ἠτῶνται; τρις, ἦτοι τρισάκις.

Ἀπιστηθῆναι] Supra in Schell. Φαυλισθῆναι. 129, A.

Πῶς οὖν τάναντία] Sch. ed. Ὡσπερ ἀπὸ Πλάτωνος 129, B. ἀνθυποφορὰ, ὅτι τάναντία οἱ ῥήτορες λέγουσιν, ἣν λύει δεξιῶς πᾶν, λέγων, ὡς καὶ ἕκαστος ἑαυτῶ τάναντία καὶ οἱ φιλοσοφοῦντες ἔσθ' ὅτε ἑαυτοῖς λέγουσι· ὃ καὶ αὐτὸς νῦν ὑπὲρ ῥητορικῆς λέγει ποιῆσαι.

Καὶ ταυτ' ἰσχυρότατον] Sch. ed. Ἰσχυρότατον 129, C. εἰπὼν ἵνα μὴ τις δόξη, ὡς καὶ τοῦτο καὶ ἂ Πλάτων εἶπεν εἰς τὸ ἀληθὲς ἰσχυρὰ ἐστίν, ἐπάγει τὸ ὡς ἐν ψεύδεσιν, δεικνύς ἐντεῦθεν ὅτι δοκοῦσι μὲν καὶ τοῦτο κάκεινα ἔχειν· ἐστὶ δὲ τῶ ὄντι εὐλεγκτα, καὶ μονοῦ ἀνυπόστατα, ὡσπερ τὸ ψεῦδος.

Ἐκεῖνος] In marg. Phot. ὁ Πλάτων. ib.

Ὅτι οἶμαι καὶ ἡμῖν] Sch. ed. Το ὅτι οἶμαι πρὸς ib. τὸ πῶς οὖν τάναντία δύναμιν ἔχει· τὸ δὲ ἐστὶ μὲν οὐκέτι τοῦτ' ἐν εἰρημένοις μέγρι τοῦ ὄν ἐκεῖνος εἴρηκε διὰ μέσου.

Ἀπαντῶμεν] In marg. Schell. Ἐναντιούμεθα. ib.

Ἀπὸ τοῦτο κάγω] Sch. ed. Καὶ γὰρ ὡς ὑπὲρ τέχνην ib. καὶ ὅτι τέχνην ἐστὶν ἡ ῥητορικὴ ἔδειξεν.

Ὁ μὲν δὴν κ. τ. λ.] Phot. Ὁ μὲν ἂ λόγος ὑπὲρ 150, B. ῥητορικῆς μόνον ἦν· οὗτος δὲ καὶ ὑπὲρ ῥητορικῆς καὶ ὑπὲρ ῥητόρων.

1) οὐχ ὡς, Jebb. οὐκ ὡς. — ἔσθ' ὅτε, Jebb. ἔσθ. ὅτι. —
2) Ὁ μὲν ἂ λόγος κ. τ. λ. item leguntur penes Jebb. p. 79., fortasse ex Cod. Photium certe a Jebbio nusquam, nisi in testimonio, laudatum video.

Σ Χ Ο Λ Ι Α ·

ΕΙΣ

ΤΟΝ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΛΟΓΟΝ
ΠΕΡ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡ ΤΩΝ
ΡΗΤΟΡΩΝ.

- 130, B. Ἐπει δὲ καὶ Μιλτιάδου κ. τ. λ.] Photius in excerptis: Ἐκ τῶν Ἀριστείδου πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ ῥητορικῆς. Τὸ προοίμιον τοῦ δευτέρου λόγου.
- 131, C. Ἐἶναι τὸ παράπαν] In marg. Bar. 7. γρ. εἶδέναι et super παράπαν est γρ. πρᾶγμα. Sic et Coll. Nov.
- 133, C. Δεξάμενοι δὲ τοὺς τοιοῦτους] Sch. ed. Ἄττη ἢ μετοχὴ πρὸς τὸ κρατεῖσθε καὶ κρατεῖτε ἔχει τὴν δύναμιν· εἰ καὶ τὸ ἐπειδὴ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν διὰ μέσου ἐλήφθη, καὶ συναφείας χάριν προσέτεθη¹ τὸ καὶ πρὸς τὸ οὔτε κρατεῖτε· δεόν γὰρ οὕτως εἰπεῖν, δεξάμενοι δὲ τοὺς τοιοῦτους νόμους, ἐπειδὴ οὔτε κρατεῖτε ἰκανῶς, ὁ δὲ διὰ μέσου εἶπε τὸ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν, καὶ διὰ τοῦτο πλάνην ποιεῖ τῆς συντάξεως.
- 133, D. Τυχεῖν] Sch. in m. γρ. τέμνειν.
- 136, D. Ἐλέγχω] Supra in Schell. ἀποδείξει.
- 137, A. Ὡς δὴ τούτους κ. τ. λ.] Sch. ed. Οὐκ ἔστιν αὐτὴ ἡ αἰτιατικὴ² πρὸς προηγουμένην ἄλλην αἰτιατικὴν, ἀλλὰ δεόν εἰπεῖν ὡς εἶναι τούτους ῥήτορας, ὁ δὲ πρὸς μετοχὴν ἔτρεψεν, ὄντας εἰπών. Εὐρηται δὲ τοῦτο καὶ ἐν ἄλλοις

1) Σχόλια κ. τ. λ. haec transcripsi ex Jebb'o, qui nescio unde accessiverit. Secundam vero orationem plat. h. l. initium capere, testantur praeter Photium, Mscr. Coisl., Bar. 7., Colleg. Nov., ed. Florent., Cod. Schell., qui ita πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγος δεύτερος, cf. Catal. Bibl. Mon. t. III, p. 29.
2) προσετέθη ed. προσετέθη. — 3) αἰτιατικὴ, ed. αἰτιατικὴ.

πολλοῖς τῶν λογοποιῶν, καὶ ἐν τῷ Ἀριστείδῃ, πολλοὶ τε ἄλλη καὶ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ,¹ ὡς ἐπιταῦθα, εἴπερ που τὴν δικαίαν φιλανθρωπίαν οὔσαν.

Ἦ τι τούτων] Sch. ed. Ἦ εἰ μὴ ταύτην τὴν ἀπόδει- 157, B.
ξιν² δέχη, τί³ τοῖς ῥήτοσι⁴ παραδείγμασιν ἔδει χορ-
σθαι κατὰ ῥητορικῆς, ὥστε δι' αὐτῶν ταύτην ἐλέγξαι;

Ἦν ἄρχουσι] Phot. in marg. Διὸ μὴδ' ἀδίκως αὐτό. 141, A.

Λέγω δὴ τὰ τούτων] Sch. ed. Τὸ λέγω δὴ τὰ τούτων⁵ 143, A.
ἔργα εἶπε, διότι οὐ καθαρῶς τούτους ἐπαιεῖ, ἀλλ' ἀπλῶς
τοὺς Ἀθηναίους· ἐπεὶ οὖν τὰ ἐν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι
Ἀθηναίων ἔργα, Μιλτιάδου καὶ Θεμιστοκλέους ἡγουμένων
ἐγένετο, συμπεραίνει ὁ ῥήτωρ, ὅτι τὰ Θεμιστοκλέους καὶ
Μιλτιάδου ἔργα ἐπαιεῖ, ὅταν Ἀθηναίους ἐπαιήῃ· ἢ γὰρ
τούτων καὶ εὐψυχία καὶ σύνεσις ταῦτα κατώρθωσεν.⁶

Μεταξὺ τοῦ μύθου] Sch. ed. Ταῦτα λέγει⁷ ὅτι δυσ- 147, A.
χέρες ἐστὶν εὐρεῖν ἄνδρα ἄρχοντα δίκαιον· μεταξὺ δὲ
λέγει μύθου τοῦ κατὰ τὸν Σίσυφον καὶ Τίτυον καὶ Τάν-
ταλον· Τούτους γὰρ, φησὶ,⁸ πεποίηκεν Ὀμηρος ἐν Ἄδου
κολαζομένους, ὡς δυναστὰς ποτηροὺς γενομένους.

Οὐδὲ ὡς ἐξέπεσεν] Sch. ed. Ἔστι γὰρ ὅτε ἀκολου- ib.
θία τοῦ νοήματος φερόμενοι ἐκπίπτωμεν εἰς ἃ μὴ βουλό-
μεθα· ἔθηκεν οὖν ἐν μέσῳ τοῦ μύθου τὸ κατὰ τὸν Ἀρι-
στείδην, ἵνα τῇ μεσότητι ὁ κατὰ τοῦτον λόγος κρηφθεῖη.
Εἰ δὲ εἰς μνήμην τίς ἑλθὼν Ἀριστείδου — τοῦτο γὰρ δηλοῖ
τὸ εὐρῶν — εἰς ἔλεγχον προσφέρει⁹ τῷ Πλάτῳ, λέγον·
πῶς τοὺς ῥήτορας ψέγεις; Ἀριστείδης γὰρ ῥήτωρ ὢν πολ-
λοῦ τιнос ἄξιος Ἑλλήσι γέγονε, μὴδ' αὐτὸς¹⁰ ὁ Πλάτων

1) ἐν τῷ Παναθ. pag. 108. ed. Jebb. — 2) ἀπόδειξιν, ed. ἀπόδειξιν. — 3) τί τοῖς, ed. τί τοῖς. — 4) ῥήτοροι, sic ed. Lege vel ῥητορικῆς vel ῥητόρων. — 5) τὰ τούτων, ed. τὰ τῶν τούτων. — 6) κατώρθωσεν, Jebb. κατόρθ. — 7) ταῦτα λέγει, ὅτι, Jebb. ταῦτα λέγει τὰ ὅτι, vel λέγεται, ὅτι, vel τὰ ortum ex ὅτι. — 8) φησὶ, quis dixit? Aristidesne? Is nullus de ea re. Itaque φησὶ, ad sensum refero, et intelligit vel cogitat (i. e. secum dicit) inter-pretor, vel scholion, quale habemus, ex majore quodam desur- tum, unde φησὶ, sc. enarrator. Nunc displicet φησὶ, quod olim placuit. — 9) προσφέρει, Jebb. προσφέρει. — 10) μὴδ' αὐτὸς, Jebb. μὴ δ' αὐτὸς.

δόξοι τουτονὶ παρελθεῖν, ἀλλ' ἐν αὐτῷ εἶη ἡ μετὰ τῶν ἐπαι-
νούτων αὐτόν.

- ib. Οὐδὲ φαύλως] Phot. in marg. Χωρὶς τιος προ-
φάσεως.
- 149, B. Τῶν ἀναγκαίως δικαίων] Schell. in marg. Τῶν ἀνάγκη
καὶ μάλιστα εὐρισκομένων δικαίων.
- 149, C. Ἄνδρῶν γὰρ ἂν εἶη] Sch. ed. Ψέγων ῥητορικὴν καὶ
θέλων τὸν ψόγον πιστώσασθαι ἔφη πάντας τοὺς ῥήτορας
κόλακας καὶ κακοὺς εἶναι, τοῖς διαφέρουσιν τῶν ῥητόρων,
Περικλεῖ καὶ Μιλτιάδῃ καὶ τοῖς ἄλλοις, τὴν κατηγορίαν
ταύτην προσάψας, ἵνα δι' αὐτῶν καὶ τοὺς ἄλλους συμπερι-
λάβῃ. Λέγει οὖν Ἀριστείδης, ὡς ἐπειδὴ, ὡς Πλάτων, Ἀρι-
στείδην τὸν Ἀνσιμάχου κάλλιστον ἔφησας ῥήτορα ὄντα, δει-
κνυται ἐντεῦθεν, ὡς οὐ κατηγορία ἡ ῥητορικὴς, εἴαν τις
τῶν ῥητόρων κακοὶ φανῶσιν· ὡς γὰρ ἂν εἰς κάλλιστος φαί-
νεται ὁ Ἀριστείδης, οὐ παρὰ τὴν ῥητορικὴν οἱ ῥήτορες κά-
ριστοι, ἀλλὰ παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν.
- 150, A. Ἀναγκαῖα ὑπὲρ αὐτῶν κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἐπειδὴ οὐκ
ἀναγκαῖα ἢ Θεμιστοκλέους καὶ Περικλέους καὶ τῶν ἄλλων
κατηγορία, οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης ὡς ῥήτορες ἦσαν φαῦλοι —
εἰ καὶ ὅλας ἦσαν — ἀλλὰ παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν· δηλον
δὲ, ὅτι οὐχ ὡς ῥήτορες ἦσαν τοιοῦτοι, ἐπειδὴ Ἀριστείδης
ῥήτωρ ὢν κάλλιστος ἦν· οἶκ ἄρα ἀναγκαῖα καὶ ὑπὲρ τούτων
ἀπολογία, τὸ γὰρ ὑπὲρ τῶν μὴ κατ' ἀνάγκην ψευθέντων
ἀπολογεῖσθαι οὐκ ἀναγκαῖον· πάλιν δὲ ἐξ ἡμισείας ἀνα-
καῖον, ἐπειδὴ ὑπὲρ τῶν τῆς αὐτῆς Ἀριστείδου φρατρίας
ὄντων ἀπολογησόμεθα.
- ib. Οὐκ ἔχων] Supra in Schell. Φανήσεται δηλονότι.
- 151, D. Ἀτίμως ὑπὸ] Sch. ed. Διὰ τὸ μὴ ὑπ' Ἀθηναίων τι-
μᾶσθαι φιλοσοφίαν, σχολὴν τοῦ φιλοσοφεῖν ἄγων ὁ Πλά-
των, εἰς Σικελίαν ἔπλευσε ὡς ὑπὲρ Δίανος.

1) εἶη μετὰ, Jebb. εἶη ἢ μετὰ. Ceterum totus hic locus in
ed. ex prava interpunctione laborat. — 2) κατηγορία, Jebb. κα-
τηγορίας. — 3) φαίνεται, Jebb. φαίνεται. — 4) οὐχ ὡς, Jebb.
οὐκ ὡς. — 5) ἔκλεισε, ex Jebbii conjectura pro ἔκλασε sic scri-
bentis.

- 'Εχει] Supra in Schell. ὁ κυβερνήτης. 152, A.
 Τοσοῦτόν γε] Ibid. Κατά. 152, C.
 'Όταν τὰ κράτιστα] Sch. ed. "Ἡ ὕπερ κράτιστον καὶ 153, A.
 λυσιτελοῦν δόξει τοῖς πράγμασιν. Supra in Schell. Τὰ
 ἀναγκασιότατα.
 Καὶ νικήσαντα ἀποστεῖλαι] Sch. ed. Εἰκότως εἶπε τὸ 153, C.
 νικήσαντα· ἄλλων γὰρ ἄλλα λεγόντων ἐν τῇ ἀγορᾷ, τῶν
 μὲν, ὡς δεῖ τόδε ποιῆσαι, τῶν δὲ, ὡς τόδε, ἢ τοῦ ῥήτορος
 γνώμη νικά, καὶ πάντες τῷ ῥήτορι τίθενται, ὡς τὰ βέλ-
 τιστα λέγοντι.
 Οὐδὲ τὸ σεσωκέναι τὴν ναῦν] Sch. ed. "Ὁ λέγει, τοι- ib.
 οῦτόν ἐστιν, ὅτι οὐ σκοπεῖ ὁ κυβερνήτης, εἰ τὴν ναῦν καὶ
 τοὺς ἐν αὐτῇ σέσωκεν, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ σκοπεῖν ἐξετάζει
 τὸ σχῆμα τῆς αὐτοῦ τέχνης πρὸς τὴν τῶν ῥητόρων· καὶ πο-
 λὺ ἀποδέον εὐρίσκων οὐκ ἴσον φρονεῖ τοῖς ῥήτοσι.
 'Ἄλλ' ὅτι καὶ αὐτός· ἀλλ'] In Schell. super priori ἀλλ' 154, A.
 est κἄν, sup. post. καί.
 Ἐξεπίτηδες] Supra in Schell. ἐξ ἐπιτάγματος. ib.
 Οὐδένα πω κ. τ. λ.] Schol. ed. 'Ὁ γὰρ τῆς τέχνης ib.
 ὀρισμὸν σωτηρίαν ἐπαγγέλλεται.
 Καὶ τὸ παράδειγμα λέγει] Id. Εἰσάγει γὰρ ὁ Πλά- 154, C.
 των τὸ τοῦ κυβερνήτου παράδειγμα, οὐχ ὡς σκοποῦντος
 σοῖζειν τοὺς ἀξίους σώζεσθαι, ἀλλὰ τοῦτο μόνον, ἅπαντας
 σώζειν.
 Παρὰ τὴν θάλατταν] Id. Διὰ γὰρ το ταῦτα εὐτελές 155, A.
 ἐπιτήδευμα εἶναι, οἷδὲ οὕτως σεμνύεται.
 Οὗς τινὰς ἀφέληκε] Id. Ὁφέλησε μὲν τοὺς καλοὺς, ib.
 οὐκ ἔασας αὐτοὺς καταποντισθῆναι, ἵ ἐβλαψε δὲ τοὺς κα-
 κοὺς, ὅτι μὴ βελτίους ἐποίησεν, ἀλλ' οἰοίπερ ἦσαν, τοιοῦ-
 τους ἐξήγαγεν.
 Καὶ ταῦτα λογίζεται] Id. Ταῦτα λέγει τὸ, ὅτι 155, B.
 ἄθλον οὐστίνας τῶν ἐμπλεόντων ἀφέληκε καὶ οὐστίνας
 ἔβλαιψεν.

1) Καταποντισθῆναι, Jebb. καταποντιστῆναι.

- 155, C. Οὐ κατὰ ταῦν ἔστιν Αἰγυπτίαν] Id. Αἰ νῆες τῶν Αἰγυπτίων μείζουσι· εἰσὶν τῶν ἄλλων, ὡς ἄπειρον πληθὸς χωρεῖν.
- 155, D. Καταχώσει] Id. Εἰ ἐθελήσει λέγειν, ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ τέχνης σεμνύνειν αὐτήν¹.
- ib. Ὡς Γοργία κεφαλὴ²] Sch. ed. Ἐπὶ τοῦ εἰπεῖν, ὡς πάντα καταπλήττων τοῖς λόγοις, τὸ Γοργία κεφαλὴ εἶπεν, ἐκ μεταφοῆς τῆς Γοργόνας, ἥτις καὶ Γοργὼ λέγεται.
- 156, A. Μὴ νικίσωσιν οἱ ῥήτορες] Id. Ἡ μέχρις ἂν μὴ λαβῆ³, ῥητορικὴν.
- 156, B. Καὶ παιδοτριβῆς] Id. Τοῦτο εἰ καὶ ὑπὲρ ῥητορικῆς οὐ δοκεῖ εἶναι — ὑπὲρ γὰρ ἰατρικῆς ἔστιν — ἀλλὰ τῶ ὄντι ἐξετάζων καὶ ὑπὲρ ῥητορικῆς εὐρήσεις⁴ δεικνύων⁴ γὰρ αὐτὸν, ὡς ἂ κατὰ τῆς ῥητορικῆς εἶπεν, πισιοῦται τὸν λόγον ἐκ τοῦ τὴν αὐτὴν ἀτοπίαν δεικνύειν τὸν Πλάτωνα καὶ κατὰ τῆς ἰατρικῆς ποιήσαντα.
- 156, C. Περὶ ταύτης λέγει] Sch. ed. Εἰπὼν ἄνω λέγεις πρὸς Πλάτωνα, νῦν φησι λέγει πρὸς τὸν Πλάτωνα μὲν, καὶ οὕτως ἀποτείνων τὸν λόγον, πλὴν ὡς εἰς τρίτον πρόσωπον.
- 158, C. Οὐκέτι τὰπὶ τούτοις] Id. Τὰ γὰρ ἐπὶ τούτοις ῥητὰ ἔστιν, ὅτι οὐ χροώμενος ὅτῳ⁵ τῶ λόγῳ μᾶλλον ἑαυτὸν κατῆσχυεν⁶.
- 159, A. Ὅμηρον σώζων ἔπος] Id. Τὸ Ὅπποῖόν, κ' εἰρησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
- 160, B. Ταῦτα λέγοντες] Id. Ὅτι τούτων πάντων ἐσμέν ἄξιοι.
- 160, C. Κακῆνα τούτοις ἔοικεν] Id. Τοῖς τῶν τιθῶν⁷ καὶ παιδαγωγῶν λόγοις.

1) αὐτήν, sic ed., malim αὐτὸν et in capite Ἡ pro ei. —
 2) Ὡς Γοργία κεφαλὴ, Aristidi obversabatur versiculus Hom. Iliad. V, 741. — 3) λαβῆ, ed. λάβε. — 4) δεικνύων γὰρ κ. τ. λ., si αὐτὸν retinendum censens, judicandum ex Matth. gramm. gr. §. 295, αὐτὸν sc. Πλάτωνα; possis αὐτὸς sc. Ἀριστοτέλης, pro ὡς ἂ leg. ὄσα. — 5) ὅτῳ ejiciendum puto, natum ex praeced. et subseq. — 6) κατῆσχυεν, Jebb. ἑαυτὸ καταισχύειν τὸ ὀπποῖον κ. τ. λ. ex Iliad. XX, 250 transcripsi, cum in schol. perversa et mutila prostant. Plinius laudat ipse Arist. t. II, p. 126. — 7) τιθῶν, Jebb. τιθῶν.

Τούτους τοὺς λόγους] Sic Phot., in marg. αὐτοὺς 160, C.
τοὺς ὀρισμοὺς δηλαδὴ.

Καὶ αὐτὰ ἀντικρως] In marg. Schell. Ὅμοίως τοῦ- 165, B.
τοὺς τοῦ Ὁμήρου δηλονότι.

Ἀρχιλόχος καὶ ἡ παροιμία 1] Sch. ed. Ἡ μὲν παροιμία 172, B.
φρασίη, οὐδὲ Ἡρακλεῖ πρὸς δύο· τὸ δὲ Ἀρχιλόχου ἕ-
τὸν οἶον μὲν ἐστὶ, οὐκ ἴσμεν. Ἴσως δ' ἂν εἴη τοιοῦτον.

Εἰ δ' οὖν] Sic Cod. Sch., in marg. Σημειῶσαι εἰ ib.
δὲ δὴ.

Τὴν Λαρείου στρατιάν] Sch. ed. Πεντήκοντα γὰρ 173, A.
μυριάδες ἦσαν, οὓς κατ' Ἀθηνῶν ἔπεμψε μετ' Ἀρταφέρου
καὶ Δάτιος.

Ἀφαιρῶ] Schell. ἀφαιρῶν, supra ὁ Σοφοκλῆς. (Oedip. 173, B.
Tyr. 622.) In margine haec: Διὰ τοῦ τῆς προσθήκης
ὀνόματος τοῦ μόνου δηλονότι, ἀφαιρῶν ἦτοι ἐξαιρῶν καὶ
ἐκβάλλων τὸν δίκαιον ἀπὸ τῶν λόγων· ὅτι οἱ λόγοι οὐ μόνον
τῷ χρόνῳ, ἀλλὰ καὶ παραχρῆμα, τουτέστι οὐ μόνον δια
πολλοῦ τοῦ χρόνου, ἀλλὰ καὶ εὐθύς δι' ὀλίγου πεφύκασιν,
ὥσπερ πυρῶν ἐξάπτεσθαι.

Τί πλέον] Supra in Schell. κέρδος. 176, B.

Τῆ ῥητορικῇ κριθῆσεσθαι] Sch. ed. Ὁ γὰρ κάλλος 177, A.
καὶ ῥητορικὴν ἔχων ὡς ῥήτωρ μᾶλλον λόγου ἕξωθήσεται.

Ῥητόρων φύλον] In m. Bar. 7. γῆ φαῦλον. 178, C.

Καὶ ὅσα ἐντιμότερα κ. τ. λ.] Cod. Sch. praemittit: 179, C.
Ὡσπερ γὰρ οἱ λέοντες καὶ ὅσα κ. τ. λ.

Ἰνδικὸς ὄρνις] Sch. ed. Ἰνδικὸν ὄρνιν, τὸν Φοίνικα 179, D.
λέγει, ὃς εἰς μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐγένετο. Φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν
Αἰγύπτῳ κατ' ἔνιαυτὸν εἰς πυρᾶν κατιόντα καίεσθαι, εἶτα
ἐκ τῆς ἀνθρακίᾳς αὐτοῦ σκόλλημα ἀναφύομενον καὶ κατὰ
μικρὸν ἀυξανόμενον Φοίνικα πάλιν γίνεσθαι.

Πέμματα] Bar. 7. πράγματα, in m. γῆ πέμματα. 180, B.

1) Ἀρχιλόχος καὶ ἡ παρ., de Archilocho frustra penes Gaisfordium in fragm. quaesivi, proverbium non οὐδὲ Ἡρακλεῖ πρὸς δύο, sed οὐδὲ Ἡρακλῆς κ. δ. cf. schol. plat. p. 11, Wyttenb. ad Phaedon. p. 237. Heind. ad Euthyd. p. 585. Quodsi subaudis θυρατὸν, Ἡρακλεῖ stare potest. — 2) λόγου, Jebb. λόγον.

- ιβ. Στία και κρέα] Schol. ed. Ἐπειδὴ ταῦτα εἰς σύστασιν αὐτοῦ εἰσιν, διὰ τοῦτο προτιμότερα τῶν ἄλλων πραγμάτων ἐστι.
- 80, C. Αὐτὸς ἡμῖν (Coll. N., Bar. 7. et Schell. ἡμ αὐτ.) τί φησὶν] Sch. ed. Ἡ οὐ ῥητορικῆς πολλαχοῦ τῶν αὐτοῦ¹ καὶ αὐτὸς ἀντιποιεῖται².
- 80, D. Εἰ τοίνυν τις καὶ] Sch. ed. Τοῦτο εἰ καὶ ξενοπροσώπως δοκεῖ λέγεσθαι, ἀλλ' ἔμφασιν ἔχει περὶ ἑαυτοῦ λέγειν, αὐτὸς γὰρ οὐκ ἐν θεάτροις εἰσῆει³ περὶ κοινῶν πραγμάτων διαλεγόμενος, ὥσπερ ὁ Δημοσθένης· ἵνα δὲ μὴ τις αὐτῷ εἴπῃ, ὡς οὐκ εὐφραῶς εἶχε πρὸς τοῦτο, ὅπως ἦν ἀληθὲς; ὥσπερ ἀπολογούμενος λέγει· διὰ τοῦτο ὁ τοιοῦτος ῥήτωρ οὐκ ἀμφισβητεῖ ἐτέρῳ περὶ πολιτείας, ἀλλ' ἥσυχίαν ἄγει, ὁρῶν οὐχ ὑπὸ δημοκρατίαν ὄντα τὰ πράγματα, ἀλλ' ὑπ' ἀρχήν, ἐν ἧ κινδυνεύειν ἀνάγκη τὸν τὰ δοκούντα ἑαυτῷ λέγοντα.
- 181, A. Καὶ θεὸν ἡγεμόνα] Sch. ed. Ἐπειδὴ⁴ περὶ ἑαυτοῦ εἶπε, τοῦτο λέγοντα τὸν Ἀριστείδην δεῖ θεὸν νοεῖν ἡγεμόνα τὸν Ἀσκληπίον· τοῦτον γὰρ προστάτην ἑαυτοῦ καὶ τῶν λόγων αὐτοῦ ἐποιήσατο, ὡς δηλοῖ πολλαχοῦ τῶν αὐτοῦ.
- 181, C. Μισθωτὸν καλῶ] Sch. ed. Ὁ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι, ὅτι ὁ λαμβάνων δῶρα οὐκ ἐστι τῷ ὄντι ῥήτωρ, ἀλλὰ μισθωτὸς, καὶ δίδοισιν ὁ τοιοῦτος καὶ τοῖς μὴ ῥητορικῆν μὲν μεταχειριζομένοις, ἐκ δὲ τοῦ δωροδοκεῖν σεμνυνομένοις

1) τῶν αὐτοῦ, Jebb. τῶν αὐτῶν. — 2) post ἀντιποιεῖται interrogandi signum posui. — 3) ἐν θεάτροις εἰσῆει, sic; sed. Arist. εἰς δῆμους εἰσιέναι. An ἐν θεάτροις pertinet ad διαλεγόμενος? tum legend. διαλεξόμενος. Tenendum autem cum reliquis scholiastis, tum nostro ἔχασθαι haud insolitum esse, ad Nub. 908, ubi non cum Ruhnk. Hermannus pro ἐρχόμενοι correxit ἐξόμενοι, nisi h. l. ἐπὶ τοῖς βωμοῖς alteri ἐν τ. β. praetuleris, ad Apoll. Rhod. I, 224. Sopater in Prolegom. ἀπελθὼν ἐν Περγύμῳ. Cui non in mentem veniat frequentissimi illius ζῆται εἰς in grammaticorum scriptis, cum non minus εἰς occurat, ubi ἐν expectaveris. — 4) ἐπειδὴ κ. τ. λ. Haec ita leguntur in ed. Ἐπειδὴ π. ε. εἴπομεν, τοῦτο λέγειν τὰ Ἀριστείδην, δεῖ θεὸν κ. τ. λ. Quae stare possunt, si nonnulla excideris credideris, quo pertineat illud εἴπομεν.

αμφισβητεῖν αὐτῷ περὶ δόξης καὶ ὡσπερ ἑαυτοὺς κρείττους
τούτου νομίζειν.

Ἄρα γὰρ περὶ τῶν ναυτικῶν ἔφη Θουκυδίδης (passim)] 183, A.
Sch. ed. Ὁ Θουκυδίδης περὶ τῆς ναυτικῆς λέγει, ὡς οὐ
δεῖ ταύτην ἐκ παρέργου μελετᾶν· λέγει οὖν καὶ Πλάτων
περὶ ῥητορικῆς οὐ ταῦτα μόνον, ἀλλὰ μηδὲ πάρεργον τῆς
ῥητορικῆς ἄλλο τι ποιεῖσθαι, ἀλλὰ μόνην ταύτην μελετᾶν,
εἴπερ δεῖ ταύτην κατορθωκέναι. Οὐχ εὐρηται δὲ ταῦτα ἐν
τοῖς αὐτοῦ λόγοις λεγόμενα, ἀλλὰ δι' ἐν¹ τοῦ λογογραφεῖν
πλείστον ποιεῖται λόγον· διὰ ταῦτά² φησιν Ἀριστείδης τοῦ-
τον ἄντικρος ταῦτά λέγειν.

Στρατηγία καὶ δικ.] Sch. ed. Ἡ γὰρ στρατηγικὴ εἰ- 184, B.
ρήνην τῇ πολιτείᾳ παρέχει, ³ ἢ δὲ δικαστικὴ ἀξία.

Τῷ παραδόξῳ] Sch. ed. Τῷ παραδόξῳ λέγει, ἐπει- 185, B.
δὴ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ψέγει καὶ ἐπαινεῖ τὴν ῥητορικὴν.

Οὐκοῦν οὐκ εἰς τὰς ἴσας λαβὰς] Sch. ed. Ὁ λέγει, 187, B.
τοιούτων ἐστίν, ἐπειδὴ σὺ μὲν, ὦ Πλάτων, ἔψεξας τὴν ῥη-
τορικὴν, ἐγὼ δὲ ἐπήνεσα, οὐκ εἰς ἴσην μέμψιν ἤκομεν· καὶ
γὰρ ἐγὼ μὲν αὐτὴν ἀπλήν, σὺ δὲ νομίζεις διπλήν, ὡστε
ἐγὼ μὲν ὡς ἀπλήν ἐπήνεσα, σὲ δὲ οὔτε ἐπαινεῖν καθάπαξ
αὐτὴν, ὡς διπλήν, αὐτε ψέγειν προσῆκεν, ἀλλὰ τὸ μὲν αὐ-
τῆς ἐπαινεῖν, τὸ δὲ ψέγειν, τοιγαροῦν τὸ ἐπίσης αὐτὴν καὶ
καλὴν εἶναι καὶ φαύλην, κατὰ τὸν σὸν λόγον, εἴπερ διπλῆ
κατὰ σοῦ γίνεται· σὸν γὰρ κατηγορημα τοῦτο, τὸ τὴν δι-
πλήν ὡς ἀπλήν ψέγειν. Idem legitur in Schell. Cod.

Περὶ πάσης φιλοσοφίας] Sch. ed. Εἰπὼν περὶ πά- 188, C.
σης φιλοσοφίας καὶ περὶ (In textu περιγε) τῶν τῆς
ἀρετῆς μορίων (intextu μερῶν), ἐν μὲν τοῖς μορίοις τὴν
διαίρεσιν ἐποιήσατο, ἐν δὲ τῇ φιλοσοφίᾳ οὐκ ἴσως, αἰδε-
σθεῖς τὸ τῆς φιλοσοφίας ὄνομα. Ἴσως⁴ δ' αὖ καὶ φιλοσο-
φίαν εἶπε διπλήν, εἴπερ ἠβούλετο, τὴν μὲν θείων τε καὶ
ἄνθρωπίνων πραγμάτων, τῇ δὲ τοιαύτην οἶαν⁵ ἀνατρέπειν

1) δι' ἐν, malim δι' ἕνα, sc. λόγον, in Politico. — 2) ταῦτά,
ed. ταῦτα. — 3) παρέχει, Jebb. παρέχειν. — 4) Ἴσως δ' αὖ, sic,
unde vel ἄν vel αὖ corrigere possis, si αὖ, excidit ἄν, cuius omit-
tendi larga facultas. — 5) οἶαν, sic in meo certe exemplo, leg. οἶαν.

οἷα ἐστὶν ἢ τοῦ Σέξτου ¹ καὶ Πύρρωνος, οὗτοι γὰρ καὶ τῆν ὄντως φιλοσοφίαν ἀνέτρεπον.

- 188, C. Ἐποκορίζεσθαι] Sch. ed. Τὸ ὑποκορίζεσθαι ἀντὶ τοῦ σεμνολογεῖσθαι ἐστίν, ὡς ἔχει καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας, (p. 97. ed. Schaeff.) Φιλίππου ² φιλίαν καὶ ξενίαν καὶ ἐταιρίαν καὶ τὰ τοιαῦτ' ὑποκορίζόμενοι. Φησὶ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης (Plut. 1010.)
 Καὶ, νῆ Δ', εἰ ³ λυπουμένην γ' αἰσθοιτό με,
 Νητάριον ἂν καὶ φάτιον ὑπεκορίζετο,
 ἀντὶ τοῦ εὐφήμως ἀνόμαζεν.
- 189, C. Ἐὰν ὁ λόγος φαίνεται ⁴] Sch. ed. Ἦ εἴπερ ὁ ⁵ περὶ τῶν παιδῶν ⁶ τῶν θῶν εἰρηκας, τοῦτο δοκεῖ ⁷ κἀνταῦθα τηρεῖσθαι. In marg. Sch. Cod. ἡ ἀκολουθία τοῦ λόγου.
- 190, A. Οὐκ οἶσθα, ὅτι κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἄνω περὶ φιλοσοφίας ἀγωνιζόμενος, ὅτι καλλίστη, κἀν ταύτην τινὲς προσποιούμενοι φαῦλοι δοκῶσι, τοῦτο διὰ τούτων ἀποδεικνύει. ⁸
- 191, B. Ἀλλ' εἰ τὸ γ' ἐφεξῆς] Sch. ed. Τὸ ἀλλ' εἰ τὸ γ' ἐφεξῆς ἀπὸ τοῦ Ἀριστείδου εἰσάγεται τέμνοντος τὸν λόγον καὶ μὴ περαιτέρω ⁹ προσελθεῖν ἀξιούντος, ἀλλ' ἀρκεῖν ἡγούμενον ταῦτα πρὸς ὃ βούλεται.
- 191, C. Τὸν ἔλλ.] Supra in Schell. μέν.
 ib. Διὰ πάντων τύχη] In marg. Ἦ πάντων ἐπιτυχῆς γένοιτο.
- 191, D. Πρῶτος δὲ Πλάτων] Sch. ed. Τὸ πρῶτος καὶ μέσος καὶ τελευταῖος παροιμία ἐπὶ τῶν λίαν ἰσχυρῶν λεγομένη.

1) Σέξτου, Jebb. Σέχτου. — 2) Φιλίππου, κ. τ. λ. in Jebbii ed. haec ita: Φιλίππου ξενίαν καὶ ἐταιρίαν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκορίζόμενα. — 3) Καὶ, νῆ Δ', εἰ κ. τ. λ. excerptam varias lectt. in Comici versiculo, Jebb. καὶ νῆ Δ'α γ' εἰ λυπουμένην αἰσθοιτο, νητάριον καὶ βῆτιον ἵπ. De Ἐποκορισμῷ et εἰρωνείᾳ olim latius expositorum me confido, cum plura mihi eam in rem collecta tradidisset Creuzerus V. D. — 4) Ἐὰν ὁ λόγος φαίνεται, Codd. Coll. Nov. Bar. 7. Schell. φαίνεται, ut vehementer mihi probaverit Wyttenbachius conjecturam εἰν κ. τ. λ., quae est in exempl. Valken. ex notis ad Plut. de S. N. V. — 5) εἴπερ ὁ, Jebb. εἴπερ ὁ. — 6) παιδῶν, Jebb. παίδων. — 7) τοῦτο δοκεῖ, Jebb. τοῦ δοκεῖ. — 8) ἀποδεικνύει, Jebb. ἀποδεικνύειν. — 9) περαιτέρω, Jebb. παραίτερω.

Συναγορεύειν] In marg. Schell. Ἐν οἷς τὰ πολλὰ παρ- 192, A.
 αιτούμαι. Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς ὑπὲρ τεσσάρων ἐρεῖ τὴν ἀρ-
 χήν, παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ περὶ τῶν
 αὐτῶν πολλάκις.

Καλλοπιζέται] Supra in Schell. Κωμικοῖς σχήμασι. ib.

Ἐν μέτροις] Schol. ed. Ἐπέτατε γὰρ αὐτῶ, μὴ μό- 192, C.
 τον καταλογάδην, ἀλλὰ καὶ τριάκοντα στίχους ἴ λέγειν πρὸς
 αὐτὸν ἐκάστης ἡμέρας καὶ πλείους τούτων εἰ βούλοιο, ἐλάτ-
 τους δὲ οὐδαμῶς, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς λόγοις φησίν.

1) στίχους, ed. στίχων. Sed στίχους est quoque in Sopatri prolegom. in Aristid. init., ubi haec: Ἐκελεύθη δὲ παρὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καθ' ἡμέραν τριάκοντα λέγειν στίχους, καὶ περαιτέρω μὲν ἐξεῖται τοῦτων λέγειν, ἥττονας δὲ οὐ. In sacris autem orationibus, quales nunc supersunt, narrat quidem Aristides, sibi illud ab Aesculapio impositum esse, ut in suam laudem et pedestri oratione et versu semper aliquid comminisceretur (Orat. II, p. 291 seq., III, p. 321. 330.), sed triginta ut quotidie versus componeret, hoc praecceptum nusquam per has sex orationes legere memini. Desumtane haec ex iis, quae sextae orationis intercidisse putat Canterus? Morte enim Aristidem non prohibitum esse, quo minus perficeret sextam orationem, inde colligo, quod Sopater in Proleg. tradit: ὁπτος δὲ ὁ Ἀριστείδης νέος ὢν πικροτάτην λέγεται νεοσηκῆναι νόσον· ἐπιληπτικὸν γὰρ κ. τ. λ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α'

ΕΙΣ

ΤΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΠΡΟΣ ΠΛΑΤΩΝΑ ΛΟ-
ΓΟΝ ΠΕΡ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ.
ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

- 195, A. Π[α]ραιτεῖσθαι] Arogr. Mon. Π[α]ραιτεῖσθαι μὲν ἐστὶ τὸ
συγγνώμην αἰτεῖν· οὕτω Δημοσθένης, τῷ δὲ φεύγοντι
καὶ παραιτεῖσθαι. Phot. Ἀπολογεῖσθαι.
ib. "Ὅτι δεῖ] Phot. πρὸς Πλάτωνα ἀντιλέγειν.
ib. Οὐ πρὸς ἄνδρας] Sch. ed. Δέον πρὸς ἄνδρα εἰπεῖν,
ἤτοι πρὸς τὸν Πλάτωνα³ καὶ τοὺς τὰ κείνου φρονούντας
ἢ τοὺς φιλοσόφους.
193, B. "Ὁ μὴδ' ἂν εἰς] Coll. Nov. Ὡς μὴδ' ἂν, in marg.
rec. m. γρ. ὁ μὴδ' ἂν. Arogr. Mon. Παρὰ τὸ Ὀμηρι-
κὸν⁴ εἴρηται·

Ψευδέα τ' ἀρνύοντα, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο.

1) Σχόλια εἰς τὸν κ. τ. λ. Haec ad inscriptiones effinxi, quae Panathenaico et superioribus orationibus platonice praemittuntur. Jebbiius Πρώτος (sc. λόγος) ἐπὲρ Περικλέους. Ἀπελογήσατο γὰρ κ. τ. λ. quae cum paullo infra ponenda arbitraretur, illico migrare jussi. Pro iis dedi Προοίμιον, cum manifestum sit de Pericle p. 118. lin. 7. institui orationem, ipso innuente Aristide, cumque Sopater Aram. in prolegom. ad orat. pro Quatuor. haec Π[α]ραιτεῖσθαι κ. τ. λ. nuncupasset προοίμιον, (εἰθὺς ἐν τῷ προοίμιῳ). His vero obstare, quod omnes fere Codd. statim Περικλῆς vel ἐπὲρ Περικλέους praemittant, inficias non iverim. — 2) οὕτω Δημοσθένης, contra Mid. p. 193. ed. Schaeff. Ceterum laudatur initium hujus scholii ex Cod. Mon. nro CXXIII, in Catalogo t. II. p. 64, ubi pro ἐστὶ legitur δέ. Subl. Valk. — 3) ἤτοι πρὸς τὸν Πλάτωνα, Jebb. τὸν πρὸς Πλ. Legitur item hoc schol. in Cod. Mon. CCXLIX, Catal. t. III, p. 30, ubi ἤτοι τὸν Πλάτωνα. — 4) Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν, Od. XI 365. Ar. ἀρνύοντα.

Τὸ δὲ εἰκάσειεν ἀντὶ τοῦ διακρίνειεν, ἀττικῶς. Idem confirmat glossa Schell. εἰκάσειεν, in marg. διακρίνειεν.

Σπουδαῖον καὶ καλὸν] In marg. Schell. Τὸ σχῆμα μεταληπτικόν.

Εἶ γε καὶ μηδὲν μᾶλλον] Schol. ed. Δείκνυσιν κατὰ 194, B. εὐστασιον πρῶτον Ἀριστείδης τὸν Πλάτωνα οὐκ ἀναγκαιῶς εἰς τὰς τῶν ἀνδρῶν χωρήσαντα βλασφημίας· εἶτα κατὰ ἀντιπερίστασιον¹ λέγων, ὡς εἰ καὶ δώσομεν εἶναι βλάβην τοσαύτην τῷ σῶ λόγῳ ἐκ τοῦ μὴ λοιδορῆσαι τοὺς ἄνδρας, ὅσην ἂν ὠφέλειαν εἶχεν ἐκ τοῦ λοιδορῆσαι; Τοιαῦτα γὰρ ἡμῖν ἐνοεῖν δίδως τῇ τοσαύτῃ κατ' αὐτῶν ὀρμῇ· ἐδόξεν ἂν πρὸς χάριν χρηστός,² εἰ καὶ μὴ τὰ συνοίσοντα τῷ σῶ λόγῳ ἐποίησεν. Ἐκινδύνευε δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ὥσπερ κινδυνευῶδές ἐστιν, ὅταν τίνες τισι χαριζόμενοι βλάπτωνται.³ In marg. Schell. Εἰ μὴ ἡγάκαζε τὸ πρᾶγμα, χρηστὸν νομισθῆναι ἦτοι προτιμηθῆναι, τὸ πρὸς χάριν ἦγον τὸ πρὸς ἡδονὴν τοῦ βελτίονος, δῆλον τῆς ἀληθείας.

Ἀντὶ τοῦ τὰ βέλτεστα] Apogr. Mon. Ἔστι δὲ ib. Δημοσθενικόν, ὥστε κινδυνεύει τὸ λίαν εὐτυχεῖν ἐπαχθεῖς ποιεῖν.

Ἀπειρηκός (Jebb. ἀπηρηκός) In marg. Schell. Ἀπη- ib. ηνημένον, οὐ συντιθεμένου.

Καὶ παροξύναι] Schol. ed. Ὅτι ῥήτωρ ἦν καὶ οὐκ ἂν 195, A. ἡρέσχετο ῥητῶρων διαβαλλομένων, ἢ ὅτι ἐφίλει⁴ τοὺς ἄνδρας.

Γνοίη δ' ἂν τις] Schol. ed. Τὸ γνοίη δ' ἂν τις 195, B. πρὸς τὸ τίς ἢ βλάβη τῷ λόγῳ τὴν δύναμιν ἔχει, τὰ δ' ἄλλα διὰ μέσου εἶπε, ὑπαχθεῖς τῇ τοῦ λόγου ἀκολουθία.

Ἔθεραπεύειν⁵ ὡς βελτίστους] Apogr. Mon. Ἀντὶ τοῦ ib. ἐπιμελεῖσθαι, ὡς Θουκυδίδης ἐν β',⁶ ὁ μὲν γὰρ ἤσυχά-

1) ἀντιπερίστασιον, malim ἀντιπαράστασιον, ut supra. — 2) χρηστός, sc. δ λόγος, noli mutare in χρηστόν. — 3) βλάπτωνται, f. βλάπτωσιον. Huic autem scholio in Cod. bomb. CCXLIX prorsus cum edito convenire, confirmat, credo, Hardt. Catal. Mon. t. III, p. 30. — 4) ἢ ὅτι ἐφίλει τοὺς ἄνδρας, Cod. Leid. ἢ ὅτι πόθον εἶχε πρὸς τοὺς ἄνδρας, quae in sui exemplaris margine annotavit Valken. — 5) Θεραπεύειν subl. Valken. — 6) ὡς Θουκυδ., II, 65.

ζοντάς τε καί τὸ ναυτικὸν θεραπεύοντας. Τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐπίτισις γὰρ ἢ λέξις.

- 195, C. Ἐδίων] In marg. Schell. Ἐπιθυμῶν λανθαρτότως.
 ib. Οὐδέποτε ἂν φησαιμι] Arogr. Mon. Καὶ παρὰ Ἀημοσθένη, ἄλλ' ἐμοὶ μὲν — οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς οὐδὲν εἰπεῖν.
- 196, A. Ὅσα γε³ ἐκ τῶν λόγων] Arogr. Mon. Θαυμασίως, ἵνα μὴ αὐτοῦ κατηγορήσῃ τοῦ Πλάτωνος, τὸν λόγον αὐτὸν φησι αὐτίον εἶναι. Ἀσινῶς δὲ κωμῳδία⁴ παραβάλλει τὸν λόγον τοῦ Πλάτωνος· ἔξεστι δὲ ἀντὶ τοῦ δυνατὸν εἶσι. Κατηγορήσαντος δὲ τοῦ Κλέωνος Ἀριστοφάνους ὕβρεως, ἐτέθη νόμος μηκέτι ἐξεῖναι κωμῳδεῖν ὀνομασί. Ἄλλοι⁵ δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐκωμῳδοῦν ὀνομασί τοὺς ἄνδρας μέχρις Εὐπόλιδος· περιεῖλε δὲ τοῦτο Ἀλκιβιάδης ὁ στρατηγὸς καὶ ἤτωρ· κωμῳδηθεὶς γὰρ παρὰ Εὐπόλιδος ἔρῳρεν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάττῃ ἐν Σικελίᾳ συστρατευόμενον, εἰπῶν·
 Βάπτε με ἐν θυμέλῃσιν· ἐγὼ δὲ σε κύμασι πόντου
 Βαπτίζων ὀλέσω νάμασι πικροτάτοις.
- 196, B. Ἦσαν λόγοι] In marg. Schell. Χώρα λόγων.
 196, C. Ἄνευ τοῦ μηδὲν] Schol. ed. Νόμιμόν ἐστι τοὺς ὀντιναοῦν⁶ ἐλέγγοντας αὐτὸ τοῦτο μόνον ποιεῖν, καὶ μὴ πρὸς ὕβριν ἐξάγεσθαι, ἀμβλύνοσι γὰρ ὡσπερ ἐντεῦθεν τὴν τῶν ἐλέγγων ἰσχύν. In marg. Schell. Χώρις τοῦ ἔχειν εἰπεῖν, ὅτι οὐ προσῆκε Πλάτωνα βλασφημεῖν, εἰ καὶ ταμάλιστα εἶχε ἐλέγγειν ἢτοι ἐξευτελίξειν.

1) καὶ παρὰ, Arogr. περι. — 2) Ἀημοσθένη de Coron. p. 50 ed. Harles., ubi εἰπεῖν οὐδέν. Noster facit cum August. I. — 3) Ὅσα γε ἐκ τῶν λόγων subl. Valken. — 4) κωμῳδία, Arogr. M. κωμῳδία. — 5) Ἄλλοι δὲ λέγουσιν κ. τ. λ. Quae inde ab his sequuntur, edidit Creuz. in comment. ad Plot. pag. 265., ubi explicat V. D. quid sit νάμασι πικροτάτοις. — 6) ὀντιναοῦν, ed. ὀντινοῦν.

Π Ε Ρ Ι Κ Λ Η Σ .¹

Καὶ πρῶτον μὲν κ. τ. λ.] Jebb. p. 116. Πρῶτος ὑπὲρ 196, C.
 Περικλέους² ἀπελογήσατο γὰρ ἐν τῷ ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγῳ.

[Τπερήφανον] Supra in Schell. Ὑπέρογκον. 197, A.

Ἀνελεύθερον] In marg. Schell. Μικροπρεπῆ καὶ τα-
 πεινόν. ib.

Ὡσπερ τοὺς πρεσβυτάτους³ Ἀθηναίων] Apogr. Mon. ib.

(ex quo Werf. enotavit πρεσβυτέρους) et Leid. ἵνα καὶ
 Πλάτωνα⁴ ἔγη ἐπαινετήν. ἐν γὰρ τῷ Τιμαίῳ φησὶ σώφρονας
 τοὺς πρὸ κατακλυσμοῦ Ἀθηναίους.⁵ ἢ τὰς⁶ ὅτε οἱ Ἀρεο-
 παγῆται διώκουν. Schol. ed. Ἐν τῷ Τιμαίῳ φησὶ σώφρο-
 νας τοὺς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ Ἀθηναίους εἶναι.

1) Περικλῆς, sic ex Schell., qui cum Coll. Nov. in reliquis deinceps praemittit Μιλτιάδης, Κίμων, Θ., sic schol. ed. t. II, p. 198. Λαχτός ἐμνήσθη καὶ ἐν τῷ Περικλεῖ atque ita Leid., cf. pag. 192. Cum Schell. et Coll. Nov. faciunt Leid., unde in marg. adnotavit Valken., Monac. nro CXXIII, (Catal. t. II, p. 65.) et nro CCCXXXII (t. IV, p. 337 seq.) qui omisso Pericle fol. 57. Ἀριστέιδου Κίμων, fol. 60 Ἀρ. Θεμιστοκλῆς. At vero in Cod. nro CCXLIX est ὑπὲρ Περικλέους κ. τ. λ. (t. III, p. 28. seqq.) — 2) Πρῶτος ὑπὲρ Π., ea praefixerat exordio Jebb. Sed in seqq. aliquid deesse videtur. Quid? si transposita vocula ita legeris: ἀπελογήσατο γὰρ ἐν τῷ ἁ λόγῳ ὑπὲρ ῥητορικῆς. Etenim cum priore harum oratt. platoniarum parte studuisset patrocinari arti oratoriae, nunc ipsos amplissimos viros, in his primo loco Periclem a Platonis telis protegere conatur. — 3) Ὡσπερ τοὺς πρεσβ., subl. Valken. — 4) ἵνα καὶ Πλάτωνα, Ἀρ. Πλάτων, cf. Critiam pag. 46 ed. Bip. ubi veteres Athenienses dicuntur fuisse τὸ μέσον ὑπερηφάνους καὶ ἀνελευθερίας διώκοντες, idem de Pericle confirmat Aristid. h. l. — 5) Ἀθηναίους, unde in Apogr. Mon. et Leid. ἀνθρώπους, ἄνους, quod modo in ἄλλους, in οὐρανούς, ἄθηναίους, ἀνθρώπους abiit, vide Valk. ad Herod. III, 16. IV, 18. VIII, 98. de plura. — 6) ἢ τὰς ὅτε οἱ Ἀρ., Werf. ex auctoritate Leid. ejicit τὰς et Ἀρεοπαγῆται dedit pro Ἀρεοπαγῆται, quod erat in Mon. Sed nescio, utrum ejicienda voce τὰς justam Werf. adhibuerit medicinam. Legendum praeterea fuit διώκουν.

- 197, B. Ἐναντία Θουκυδίῃ] Apogr. Mon. et Leid. Τούτου¹ δὲ τοῦ Θουκυδίδου καὶ ὁ συγγραφεὺς² μέμνηται λέγων, αἰ³ μετὰ τοῦ Θουκυδίδου καὶ Ἄγνωτος. Schol. ed. Οὐ τὸν συγγραφέα λέγει, ἀλλὰ ἄλλον τινα διάστροφον⁴ τῆς πολιτείας, ᾧ⁵ καὶ ὁ δῆμος ἅπας ἐπέειθετο. In marg. Schell. Οὐ τὸν συγγραφέα, ἄλλον δὲ τινα ἀντιπολιτευόμενον Περικλεῖ.
- ib. Ὅς γε οὐδὲ γελῶν κ. τ. λ.] Phot. sic: Περικλῆς τοίνυν τότε ἄλλα τὸν βίον ἦν ἄριστος καὶ οὐδὲ γελῶν πάποτε ὑπὸ τινος ᾠφθη⁶ καὶ τῇ μὲν τῆς πολιτείας φυλακῇ κ. τ. λ. In marg. Phot. Περικλῆς τοίνυν λέγεται, ὅς γε (sic) οὐδὲ γελῶν οὐδ' ὑφ' ἐνὸς πάποτε ᾠφθηναί⁷ ἀλλὰ τῆς μὲν κ. τ. λ.
- 197, C. Ὡς φόβῳ τῆς διαβολῆς] Schol. ed. Ἐπιστρατεύσαντες Λακεδαιμόνιοι μετ' Ἀρχιδάμου Ἀθήνησι καὶ δειδροτομήσαντες τὰς Ἀχάρναις καὶ τοὺς τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἄγρους, μόνους τοὺς τοῦ Περικλέους εἶασαν, φιλίαν τοῦ Ἀρχιδάμου πρὸς αὐτὸν ἔχοντας.
- 199, A. Πλεόν ἢ τύραννος⁴] Schol. ed. Ὁ γὰρ τύραννος ἀναγκάζει, οὗτος δὲ ἔκοντας αὐτοὺς εἰς τοῦτο παρεσκεύασεν.
- 199, B. Παντὸς Πεισίστρατου] Apogr. Mon. et Leid. Οὗτος ὁ Πεισίστρατος πρῶτος ἐτυράννευσε⁵ τῶν Ἀθηναίων⁶ καὶ φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ α⁶ διὸ καὶ πάντων τῶν τυράννων ἐνομίσθη χαλεπώτατος. Δεινῶς οὖν ὁ Ἀριστείδης πάντα τύραννον Πεισίστρατον ἐκάλεσεν,⁷ ὡς καὶ Μίδαν⁸ ὁ ῥήτωρ

1) Τούτου, Ap. M. τοῦτον. — 2) ὁ συγγραφεὺς, I, 117. — 3) αἰ μετὰ, Mon. ἢ μετὰ. — 4) διάστροφον, Valk. το δια non sublineans, eo indicat, δια in Leid. non exaratum esse (ita ἐναντία θ., quae Jebbius satis negligenter ex Arist. scholio praemisit, non subl.); unde conjecerim ἀντιστροφον τῆς πολιτείας, adversarius ejus in republica gerenda, cf. Plut. Pericl. VIII., quod Schell. interpretatur ἀντιπολιτευόμενον. — 5) ᾧ καὶ ὁ δ. τ' ἅπας ἐπ., Jebb. φ κ. ὁ δ. καὶ ἅπ. ἐπ., καὶ cum Valk. ex Leid. delevi. — 6) πλεόν ἢ κ. subl. Valk. — 7) ἐτυράννευσε, Leidensis, cujus varietatem excerpit Valk., ἐτυράννευε, Mon. ἐτυράννησε, ed. ἐτυράννευσε, ex quibus cum Werfero restitui ἐτυράννευσε. — 8) Ἡρόδοτος ἐν τῇ α, cap. 59 seq. — 9) ἐκάλεσεν, Leid. ἔλεγε. — 10) Μίδαν ὁ ῥήτωρ, Mon. Μειδίας, Leid. Μειδιαν, quod in m. testatur Valk. Quae omnia hoc modo concinnare studet Werf.: ὡς καὶ Μίδαν Μειδίας ὁ ῥήτωρ πάντα πλούσιον (sic Excerpta Leid., Valk. παντοπλούσιον) ὀνόμαζει. Vereor, ut recte. Ὁ ῥήτωρ a schol. οὗτος ἐπιπῶς ubi commemoratur, Demosthenes est, ὁ συγγραφεὺς Thucy-

πάντα πλούσιον ὀνομάζει· παντός οὖν Πεισιστράτου λέγει ἀντι παντός τυράννου. Schol. ed. Οὗτος πρώτος ἐτυράννευσεν ἐν Ἀθήναις, διὸ καὶ π. τ. τ. ἐν. χαλ. Δεινῶς οὖν ὁ ῥήτωρ παντός Πεισιστράτου φασιν, ὡσπερ ἂν εἰ παντός τυράννου προσέδηκεν.

Ἐκ μέσου] Phot. Τοῦ δημοσίου· οἷον ἴσως τὸ γὰρ 199, C. ἐκ μέσου φερόμενον ἴσον ἐπὶ πάντας, ὡσπερ ἐπὶ κύκλου φέρεται· ἢ ὅτι ἡ ἀκρόπολις μέση κείται τῆς πόλεως.

Καίτοι εἰ τὸν Ἀρχέλαον¹⁾ Apogr. Mon. Ἀρχέλαος ib. Περδίκκου παῖς· νόθος ἐκ δούλης Ἀλκίτα, ἀδελφοῦ Περδίκκου, ὃν ἐκβαλὼν ὁ Περδίκκας εἶχε τὴν βασιλείαν· Μετὰ οὖν θάνατον Περδίκκου μεταστελλόμενος Ἀρχέλαος Ἀλκίταν ὡς ἐπὶ βασιλείᾳ, καταμεθύσας ἀπέκτεινε μετὰ παιδὸς Ἀλεξάνδρου καὶ ἠφάνισε καὶ τὸν γνήσιον Περδίκκου πατρὸς παιδα ἀπὸ Κλεοπάτρας εἰς φρέαρ καὶ ἔφη χῆνα διώκοντα ἐμπεσεῖν· τοῦτον δὲ ἐπικληθῆναι φησιν Ἀλκίταν ἢ Μέροπον. Ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ τὸ ἐπιχείρημα· εἰ γὰρ, φησί, τὸν Ἀρχέλαον κακίζεις, ὅτι ἐξ ἀδικίας τὴν βασιλείαν ἐκτίησατο, ὀφείλεις θαυμάζειν τὸν Περικλέα, ὅτι παρὸν αὐτῷ τυραννεῖν, οὐχ εἴλετο. Οὗτος δὲ ὁ Ἀρχέλαος³⁾ Μακεδῶν ἦν τὸ γένος, πρόγονος δὲ Φιλίππου· μέμνηται καὶ Θουκυδίδης⁴⁾ ἐν τῇ β', ὅτι Περδίκκου ἦν υἱός· οὗτος δὲ νόθος ἂν ἀπέκτεινε τὸν ἀδελφόν, γνήσιον ὄντα, ὃ ἡ βασιλεία ὀφείλετο, καὶ οὕτως αὐτὸς ἐβασίλευσεν. Ἀθλιον⁵⁾ δὲ αὐτὸν καλεῖ ὁ Πλάτων ὡς ἀδελφοκτόνον γενόμενον, ὥστε καὶ τὸν δίκαιον καλεῖ εὐδαίμονα. Cod. bomb. Ἀρχέλαος υἱὸς γέγονε Περδίκκου νόθος, ἀδελφὸς δὲ Περδίκκου⁶⁾ ὁ Ἀλκίτας

dides, ὁ ποιητῆς Homerus, licet hinc inde a nostro ipse Aristides ὁ ῥήτωρ dicatur, in quo *Μίδα* eo sensu legere haud memini, cum alia id genus occurrant, Or. pl. p. 194. ibiq. Sch., t. I, p. 61. — 1) Καίτοι εἰ τὸν Αρχ. subl. Valk. Eadem ferme, si a paucis tantummodo discesseris, supra p. 55. prodita sunt, unde φασιν pro φησιν et ἡ Μέροπον pro ἡμερότην, quae erant in Mon., recepi. Cf. de hoc Schol. Creuz. ad Plot. p. 470. — 2) εἰ γὰρ, φησί, κ. τ. λ. Ap. M. εἰ γὰρ φησὶ τὸν Αρχέλαον, κακίζεις κ. τ. λ. — 3) Οὗτος δὲ ὁ Αρχ. κ. τ. λ. Haec ex alio Scholio adsunta videntur, id quod passim in his Scholiis accidit. — 4) καὶ Θουκ. ἐν τῇ β', cap. 100., cf. Intt. ad II, 95. — 5) Ἀθλιον, quae inde sequuntur, edidit Creuz. ad Plot. l. l. — 6) Περδίκκου, hanc

ὁ κατὰ τὸν Πέλοποννησιακὸν πόλεμον· τοῦτον τὸν Ἀλέξανδρον ἀπέκτεινεν Ἀρχέλαος, θεῖον μὲν ὄντα κατὰ πατέρα, δεσπότην δὲ κατὰ μητέρα· αὐτὴ γὰρ ἀγεννής ἦν καὶ φαῦλη ἀπέπνιξε δὲ καὶ τὸν Ἀλέξανδρου παῖδα. Εἰσάγει δὲ ταύτην τὴν ἱστορίαν Πλάτων ἐν τῷ Γοργία, διασύρων ἐντεῦθεν τὴν ῥητορικὴν οὐκ οἶδ' ὅπως. Ἰσθι δὲ ὡς μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι Ἀλέξανδρον τὴν αὐτοῦ σύζυγον Κλεοπάτραν ἔλαβε· ἀπιδὼν οὖν πρὸς μύλωνα ἀλήθοντα ἔφη, οὕτως συντρίβω τοὺς ἐχθρούς μου, ὥσπερ οἱ τοῦ μύλωνος τοῦδε μύλοι συντρίβουσιν ἃ ἀλήθουσιν.

200, A. Συμβαίνει (sic Jebb., Schell. συμβαίνοι, Bar. 3. et Coll. N. συνέβαινε, scholio praeposuit Jebb. συμβαίτων, at vero Scholiastes legit συμβαίνειν) Schol. ed. Κάτωθεν κατὰ συνεκδοχὴν τῷ ᾄμην πρὸς τὸ συμβαίνειν λάμβανε.

ib. Πάλαι γεγεννημένων] Id. Τὰ νῦν ἐστῶτα ἀποδείξωσ δέονται, οἱ δὲ πάλαι γεγεννημένοι ἄνδρες μαρτύρων τῶν καὶ αὐτοὺς γενομένων καὶ τὰ αὐτῶν ἰδόντων.

200, B. Ἰ2 τῶν μαρτύρων] Apogr. Mon. Ἐπειδὴ ὁ Πλάτων δίχα μαρτύρων ἐπειθε διὰ τῶν λόγων, τοῦτο εἶπε· λέγει δὲ ὁ Πλάτων πρὸς τὸν Πῶλον, ἐγὼ γὰρ, ὃν ἂν λέγω, ἓνα μὲν παρασχέσθαι μάρτυρα ἐπίσταμαι, πρὸς ὃν ἂν μοι ὁ λόγος ἦ, τοὺς δὲ πολλοὺς ἐῷ χαίρειν. Τάχα δὲ καὶ ἠθικῶς εἴρηται, φαίνεται γὰρ, ὡς αὐτὸς Πλάτων μαρτυρίας εἰσαγαγὼν ἐν τῇ τοῦ Σωκράτους ἀπολογία, ὅτι καὶ εὐσεβής ἦν καὶ τοῖς θεοῖς ἔδνε· κατηγορεῖται δὲ ὡς καιρότερα εἰσάγων δαιμόνια καὶ ὑποφθείρων τοὺς νέους. Schol. ed. Δι' ἀποδείξεως γὰρ πάντα δείκνυσι Πλάτων.

200, C. Μετρίως] In marg. Schell. Δικαίως, συμμέτρως.

201, A. Προγόνους] Schol. ed. Δι' ἧς ἂν περιγένωνται Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίων.

vocem ubi Cod. bom. simplici x, ut editus Schol. supra. — 1) Εἰσάγει δὲ ταύτην κ. τ. λ. Creuz. l. l: — 2) Τὰ νῦν ἐστῶτα, ed. Ταῦν ἐστῶτα. — 3) λέγει δὲ ὁ Πλ., pag. 93, ed. Heind. — 4) ἐγὼ γὰρ, ὃν ἂν, Apogr. ἐγὼ μὲν, ὡδ' ἂν — 5) παρασχέσθαι, Ἀρ. παραχέσθαι, Creuz. ad Plot. p. 471. — 6) ὡς αὐτὸς, quod cum stare possit, magis tamen arrideret ὡς αὐτως. — 7) Κατηγορεῖται, hoc verbum cum Acc. construi, ubi de personis agitur, negat

Ἐπεβίω] Id. Μεσοῦντι τῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ πολέμου ib.
Περικλῆς ἀπέθανεν.

Ἐπικτωμένους] Id. Ἡ μὴ πρώτους ἀρχομένους τοῦ ib.
πολέμου, ἢ μὴ ἀρχὴν ἑαυτοῖς καὶ ἄλλων πόλεων προσπιου-
μένους ἐκ τοῦ πολεμεῖν.

Μηδὲ τῇ πόλει κινδυνεύοντας] Id. Ἡ τὸν πρὸς Πελο- lb.
ποννησίους πόλεμον μὴ πλησίον Ἀθηῶν ποιεῖσθαι, ἀλλ'
ἐν τῇ ἐκείνων χώρα περιπλέοντας, Πελοποννησίαν Ἀθήνησι
στρατευομένων.

Ὅ ἐς Σικελίαν πλοῦς] Id. Ὅν ἀπέστειλαν μετὰ Νικίου 202, B.
καὶ τινων ἄλλων.

Τοσοῦτον τῷ Περικλεῖ] Id. Ἡ τοσαύτη περιουσία τῷ
αὐτῷ φρονήσεως καὶ ἐμπειρίας.

Καὶ συγγεγονώς¹] Id. Καλῶς προσέθηκε τὸ συγγε- 202, C.
γονῶς· ἐνδέχεται γὰρ γεγενῆσθαι μὲν τινα κατὰ τὸν αὐτὸν
χρόνον τῷ δεῖνι, διὰ δὲ τὸ μὴ συγγεγονέναι ἀγνοεῖν τὰ
ἐκείνου ὡς ἔχει. Θουκυδίδης γοῦν Περικλεῖ συνεγένετο περὶ
λόγους, συμφοριτῆται γὰρ ἦσαν ἀμφοτέρω.

Μὴ μόριον μόνον] Arogr. Mon. Ὁ Πλάτων γένος 203, B.
τὴν κολακείαν εἰπὼν μερίζει αὐτὴν τετραγῆ, εἰς μαγειρικὴν
καὶ κομματικὴν,² οἷονεὶ τὸ κοσμητικόν, τὴν καλουμένην
κουρικὴν, καὶ σοφιστικὴν καὶ ῥητορικὴν.

Τὴν ιδέαν αὐτὴν] Ar. Mon. λέγει γὰρ ὁ Πλάτων³ τῶν 203, C.
ἐπὶ γῆς ἐν οὐρανῷ εἶναι τὰ παραδείγματα, οἷονεὶ ἀρχέτυπα,
ἐξ ὧν εἰσὶ τὰ ἐπὶ γῆς, ἀσώματά τινα ὄντα, ὡς περ τοῦ
ἀνθρώπου ἢ ἀνθρωπότης, καὶ τοῦ ἵππου ἢ ἵππότης καὶ
τῶν ἄλλων ἀπάντων ὁμοίως, ἕπερ ιδέας καλεῖ. Ὁ δὲ τοῦ-
του μαθητὴς Ἀριστοτέλης πρὸς τοῦτον διαμάχεται λέγων,
μὴ εἶναι ιδέας. . . . Εἰς δ' δὲ διαιρεῖ τὴν κολακείαν ὃ
Πλάτων, εἰς σοφιστικὴν, ὀψοποιητικὴν, κομματικὴν,⁴ ῥητο-
ρικὴν· τέταρτον οὖν μέρος τῆς κολακείας ἢ ῥητορικὴν. . .

eum Steph. Spaldingius ad Midian. p. 46. 271, non item ubi
de rebus. — 1) καὶ συγγ., subl. Valk. — 2) κομματικὴν,
Arogr. κομματικὴν, ridicule; correxit Creuz. l. 1. — 3) λέγει
γὰρ ὁ Πλάτων κ. τ. λ. Vide apud Creuz. ad Plot. p. 389, qui
tantum extrema Εἰς δ' δὲ κ. τ. λ. addere neglexit: quippe p. 471
Isidaturus. — 4) κομματικὴν, Ar. κομματικὴν ut supra. —

- ib. Τῇ Θεαρίωνος καὶ ¹ M.] Sch. ed. Τούτους φασὶ συγ-
γράμματα μαγειρικὰ συγγράφαι. Idem in marg. Schell.,
pro συγγράφαι — συγγραφέναι (sic.) (cf. Heind. ad
Gorg. p. 246.)
- ib. Ἀντίστροφος] Sch. ed. Ἀντίστροφον λέγει τὸ ἴσον·
ὡσπερ γὰρ τὰ ἀντιστρέφοντά φασιν οἱ φιλόσοφοι, οἶον, εἴ
τι γελαστικόν, ἄνθρωπος, ² καὶ εἴτι ἄνθρωπος, γελαστικόν,
οὕτω καὶ τοῦτο, εἴτι Περικλῆς πρὸς τὰ πολιτικά, τοῦτο
Θεαρίων καὶ Μίδαικος· καὶ εἴτι Θεαρίων καὶ Μίδαικος,
τοῦτο Περικλῆς.
- ib. Ἄλλ' ἴσως ⁵ οἱ κόλακες] Ap. Mon. Ἀθανάσιός φησι,
ὅτι ὁ ῥήτωρ δεκνὺς ἐντεῦθεν ⁴ ἡμῖν, τὸ εἶδος τοῦ λόγου
ἀντιρρητικὸν διὰ τὸ κατὰ μέρος ἀνασκευάζειν τὰ εἰρημμένα
ὑπὸ Πλάτωνος.
- ib. Φέρε δὴ ⁵] Ap. Mon. Οὕτω καὶ Δημοσθένης· ἡμεῖς
οὐκ οἶδα ὄντινα τρόπον μοι δοκοῦμεν ἔχειν ⁶ πρὸς
ταῦτα (9, 14.)
- 204, B. Τὸ σὸν' δὴ τοῦτο] Sch. ed. Ἀεὶ ὁ Πλάτων ἐν ταῖς
ἐρωτήσεσι τὸ, ὃ ἐταίρε, τίθησιν.
- 204, C. Ἐπισηφίζεις] Ap. Mon. Καλῶς εἶπεν ἐπισηφίζεις ⁸
ὡς αὐτὸς καλεῖς· ἄλλως γὰρ οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ ὑποβάλ-
λειν αὐτὸ λέγουσιν τὸ ψηφίζεσθαι, καὶ ἄλλως οἱ φιλόσοφοι.
Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίανος· ⁹ Ταῦτ' ἐπεσηφί-
φιζεν ὁ ἐπιστάτης ἀντὶ τοῦ ἠρώτησε· καὶ Αἰσχίνης ¹⁰
εἰπὼν τοὺς προέδρους ἐπισηφίσαι· καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ α.

1) Τῇ Θεαρίωνος καὶ M., subl. Valk. — 2) Εἴ τι γελαστικόν,
ἄνθρωπος κ. τ. λ. ed. εἴ τι γελαστικὸν ἄνθρωπος, quod sensum
turbat. — 3) Ἄλλ' ἴσως, subl. Valk. — 4) δεκνὺς ἐντ. κ. τ. λ.
leg. δεκνῶσι, nisi post Πλάτωνος, nonnulla excidisse credideris;
ante τὸ excidit ὅτι, ab articulo absorptum, aut deest εἶναι, locum sic
constitue: Ἀθ. φησι, ὅτι ὁ ῥήτωρ δεκνῶσι ἐντεῦθεν ἡμῖν τὸ εἶδος τοῦ
λόγου ἀντιρρητικόν, διὰ τὸ κ. μ. κ. τ. λ. — 5) Φέρε δὴ Werf. ita ad-
ducit: Φέρε δὴ καὶ ἑαυτὸν . . . οὕτω καὶ Δ. κ. τ. λ. Dem. l. l.
ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδ' ὄντινά μοι δοκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. —
6) ἔχειν, Ap. ἔχει. — 7) Τὸ σὸν κ. τ. λ. subl. V. — 8) Ἐπι-
σηφίζεις, vide Creuz. ad Plot. p. 471 seq., differt Sch. plat. p.
112. subl. Valk. — 9) Demosth. κατ' Ἀνδρ. p. 385. — 10) Aeschines, cf. Valk. ad H. VIII, 61. Thucyd. I, 87. ubi vid. Gottl.
et prae ceteris Duk. ad VI, 13., et Vales. ad Harp. p. 74. —

ἐπεμήφιζεν αὐτὸς ἔφερος ὢν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λακεδαιμονίων· οὕτως οἱ ῥήτορες ἐπὶ ἐρωτᾶν ταῦτα τάπτουσιν. Οἱ δὲ φιλόσοφοι ἐπὶ τοῦ κυρῶσαι· λέγει οὖν ὅτι συντιθέσθαι καὶ συναινεῖς· ὡς αὐτὸς δὲ καλεῖς, ἀντὶ τοῦ, οὐχ ὡς ἡμεῖς· ἐπὶ γὰρ τοῦ δοῦναι σκέψιν τῷ δήμῳ οἱ ῥήτορες λέγουσιν οὕτως, καὶ Δημοσθένης. Sch. ed. Πολλαχοῦ γοῦρ χρῆται ταύτῃ τῇ λέξει.

Ἐν τοῖς δράμασιν] Ap. Mon. Ἔχομεν¹ παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ὅτι τινὰ τῶν ἐκτεθέντων παιδῶν ἀπὸ τῶν σημειῶν ἐν αὐτοῖς ὄντων ἀνεγνωρίζοντο. 205, A.

Ἄπο πολλοῦ] Supra in Sch. Πόρρω (add. r. m. ἀπό ib. et sic ferunt excerpta Palatina; subl. Valk.)

Τὴν δόξαν] In m. Sch. Ὀλύμπιον γὰρ αὐτὸν ἐκάλουν. 205, B.

Τὸν πόλεμον διαφέρει] Cod. Palat. Διαφέρει² τὸν πόλεμον, ἀντὶ τοῦ ἀνύει. 205, C.

Τὰ κεφάλαια τοῦ διαλόγου] In m. Sch. τα συνεκτικὰ καὶ προκείμενα· προκεῖται δὲ τὸ δεῖν καὶ ψυχῇ καὶ σώματι πρὸς τὸ βέλτιστον ὁμιλεῖν. 206, C.

Τὴν παρενθήκην³] Sch. ed. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐμπόρων, οἱ παρενθίδονται ταῖς ναυσὶ πλεῖον ἢ⁴ δύνανται φέρειν, ὅπως τῷ πλείονι φόρτῳ μείζονό σφιται τὰ κέρδη γένοιτο, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι μείζουσιν ἐπεχείρουν ἢ πολυμείν ἤδυναντο. 207, B.

Ἦ Πλάτων τε καὶ Σοκρ.] Ap. Mon. . . . τὸ δὲ ὅμοιον καὶ Δημοσθένης⁵ ἐποίησεν εἰπὼν· ὁ Κρέων Αἰσχύνης, ἐπειδήπερ οὗτος εἰς τὸ τοῦ Κρέοντος πρόσωπον ἦλθεν. ib.

Μᾶλλον δὲ εἴρηκας] Ap. Mon. Δηλονότι ἐν τῷ διαλόγῳ τῷ Ἀλκιβιάδῃ⁶ ib.

Ἀναξαγόρα] Sch. ed. Οὗτος ὁ Ἀναξαγόρας φυσικός ἱπῆρχε φιλόσοφος καὶ τὰς φύσεις τῶν ὄντων ζητῶν καὶ 207, C.

1) Ἔχομεν παρὰ, Ap. περὶ — 2) διαφέρει subl. Valk. — 3) Τὴν παρενθήκην, merito hanc explicationem laudibus effert Wessel. ad Herod. VI, 19. subl. V. — 4) πλεῖον ἢ πλείον quod exciderat, ex meis supplevi — 5) Δημοσθένης, de falsa leg. p. 91. ed. Schaef. — 6) τῷ Ἀλκιβιάδῃ, Cant. Gorgiam indicat sub finem, p. 249. ed. Heind. καὶ τοῦ ἐμοῦ ἐταίρου Ἀλκιβιάδου. —

περὶ αὐτὰ τὰ μπεύρα πιραγινόμενος, οὐ γέγονεν ἀκροατῆς
Περικλῆς καὶ Θουκυδίδης.

208, B. οἰδεῖν καὶ ὑπουλον] Ap. Mon. Ὑπόνοιαν γὰρ αὐτῇ ἔδι-
δου δυνάμει οὐκ ἀνεχούση, ὡς αὐτὸς¹ ἔλεγε Πλάτων.

208, C. Αἰγεσταίων χρήμασι] Sch. ed. Αἰγεσταῖοι² πολεμοῦ-
μενοι ὑπὸ Συρακουσίων ἦλθον δεόμενοι Ἀθηναίων, ἐπιγ-
γειλάμενοι³ τρέφειν αὐτοῖς τὸ ναυτικόν. Ἐπεμφαν οὖν Ἀθη-
ναῖοι βουλόμενοι κατασκοπεῖν τὰ χρήματα καὶ πρὸς ξενίαν⁴
τοὺς πρέσβεις καλέσαντες ἠπάτησαν τὸν παρὰ πάντων ἄργυ-
ρον ἕκαστος εἰς τὴν ξενίαν εἰσφέροντες. Ἐνίκησεν οὖν⁵
Ἀθηναῖος Ἀλκιβιάδης εἰς τὸ βοηθῆσαι αὐτοῖς. Ἡ ἱστορία
καὶ ἐν Θουκυδίδῃ.

ib. Σικελικὴν τραπέζαν⁶] Sch. ed. Παροιμία ἡ Σικελικὴ
τραπέζα, ἐπὶ τῶν τρυφόντων λεγομένη, παρείχε δὲ καὶ
Ἀθηναίους Ἀλκιβιάδης τρυφᾶν, ὡς ἀσελγῆς αὐτὸς ὢν καὶ
τῆς μέθης⁷ ἠπτόμενος. Supra in Schell. τὰς τρυφὰς καὶ
τὸν πλοῦτον.

209, A. Τὸν Εὐρυτίωνα⁸] Sch. ed. Μέννηται ἐν ὕμνοις Πίν-
δαρος, ὅτι τὸν Εὐρυτίωνα τὴν τοῦ Ἴρου τοῦ Ἀκτορος παῖ-
δα, ἕνα ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν, συνθηρέοντα ἄκων ἀπέ-
κτεινε Πηλεὺς. Φίλτατον⁹ δὲ λέγει, ἐπειδὴ συγγενῆς τού-

1) ὡς αὐτὸς ἔλεγε Πλάτων, Gorg. p. 109, alibi. — 2) Αἰγεσταῖοι
sive ut alii scr. Ἐγεσταῖοι, Ἀεαταῖοι, Σαγεσταῖοι, Σηγεσταῖοι, Holst.
ad Steph. p. 107. non a Syracusanis, ut traditur a Schol., sed a
Selinuntiiis debellati, una cum Leontinis, iisque injuriam ab Sy-
racusanis passis (inde error enarratoris) Athenienses auxilio vo-
carunt, cf. Thucyd. et quos laudat Wesseling. ad Diod. Sic. XII,
82. p. 556. Ne ausua sim quidem pro Συρακουσίων (Sch. Συρακ.,
cf. Hess. ad Plut. Timol. p. ?) refingere Σελινουντίων, quum et
Schell. et Leid. idem ferant. — 3) ἐπιγγειλάμενοι τρ., Schell. inserit
δὲ — 4) ξενίαν τοῖς, sic ex Leid., cujus var. enotavit Valken., ed.
ξενίαν αὐτοῖς, errore ex repetitis an orto. Male autem vel ita
cohaerere orationem, facile quis olfecerit; malim πρὸς ξενίαν τοὺς
πρέσβεις, οὓς καλέσ. ἦπ. — 5) Ἐνίκησεν οὖν κ. τ. λ. in Sch. desi-
derantur et Leidens.; ex Leid. solo addidi, ἡ ἱστορία C. ἱστορίῃ
κ. ἡ. Θ. — 6) Σικελικὴν τρ., alia legi in Leid., Valken. in
marg. adscripsit — 7) τῆς μέθης, ed. καὶς μέθαις. — 8) καὶ
τὸν Εὐρυτίωνα, male haec ipsi Scholio velut caput praefit Le-
gantur item in Leid., Schell. incipit cum his: τὸν τοῦ Ἴρου
κ. τ. λ. — 9) φίλτατον ex Leid. recepi, cum ed. et Sch. φίλον,
quod in suis Codd. invenerant, et ita Coll. Nov. — Schell.
φίλον δὲ διὰ τὴν συγγένειαν· πρὸ γὰρ Θέτιδος θυγατρὸς Ἀκτορος

του ην, Πηλεὺς γὰρ πρό Θείδος θυγατέρα Ἄκτορος τὴν Πολυμήλαν¹ εἶχε γυναῖκα, ὃ δὲ Ἄκτωρ πατὴρ ἦν Ἴρου, ὃς παῖδα ἔσχε τὸν Εὐρυτίωνα.

ib.

Ἀδρόστω τῷ Γοργίου²] Sch. ed. Ὁ Ἄδραστος³ οὗτος, Φρύξ τὸ γένος ὦν, τὸν ἀδελφὸν ἄκων ἐλὼν ἦλθεν εἰς τὸν Κροῖσον⁴ καθαρσίων δεόμενος, καὶ τυχὼν συνῆν τῷ βασιλεῖ· σὺς δὲ τινας λυμανομένου Μυσοῦς, συνεξέπεμπεν αὐτὸν μετὰ τοῦ υἱοῦ⁵ καὶ τῆς μὲν θήρας διήμαρτε, τὸν δὲ παῖδα βαλὼν ἀνείλεν,⁶ ὡς φησιν⁷ Ἡρόδοτος ἐν τῇ α (cap. 35 seqq.).

Εἰ δὲ ἡ γεωμετρία] Sch. ed. Ἐπεγέγραπτο— ἐμπρο- 109 B. σθεν τῆς διατριβῆς τοῦ Πλάτωνος ὅτι, ἀγεωμέτρητος οὐδεὶς εἰσίστω, ἀντὶ τοῦ ἄνισος καὶ ἄδικος· ἡ γὰρ γεωμετρία τὴν ἰσότητα καὶ τὴν δικαιοσύνην ζητεῖ.

Τῷ μὲν ἅπαντος (sic ex Coll. Nov. Bar. 3. 7. Schell. 109, C. et Progr. Jebb. παντός)] Ap. Mon. τὸ δὲ παντὸς κέρδους εἶπε διὰ τὸ εἶναι ἀδωρότατον, ὡς ἔφη ὁ συγγραφεὺς (Thucyd. I. supra laud.)

Σωφροσύνης] Ap. Mon. Καὶ Αἰσχίνης⁹ ἐν τῷ κατὰ 109, D. Τιμάρχου, καὶ ὅτι ἦσαν σώφρονες οἱ ἀρχαῖοι ῥήτορες, ὁ Περικλῆς καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστιδης (p. 51 d. R.)

Εἴ τις ἀνθρωπίνως ἐθέλοι] Sch. ed. Ἐπειδὴ τὰ μέλ- 210, A. λοντα ἔσσεσθαι προειδέναι τὸν Περικλέα¹⁰ ἔφησε, τοῦτο δὲ ἐστὶ θεῶν, καὶ τῶν αὐτοῖς κατόχων ἐπιφέρει τὸ εἶ τις ἀνθρωπίνως ἐθέλοι λογιζέσθαι, δεικνύς ὡς ὅσον

Πολυμήλαν εἶχε Πηλεὺς. — 1) τὴν Πολυμήλαν, ed. πολύμηλον, sic Leid. et Schell., Schmidt. ad Pind. fr. p. 52. ed. H. Πολυμήλην et ita Hom. II. XVI, 180. — 2) Ἀδρόστω τῷ Γοργίου, cum in Herodoti I. I. nil variant. — 3) Ὁ Ἄδρ., Scholion aliqua tantum lectionis diversitate in Ap. legi testatur Werf. — 4) ἦλθεν εἰς τὸν Κροῖσον, noli ἦλθεν εἰς τοῦ Κροῖσου. cf. Koen. ad Greg. Cor. p. 47. ed. Sch. sic ἴμμαιν εἰς τὴν πύθλαν, — 5) μετὰ τοῦ υἱοῦ, turpiter ante σὺς, quod monstrum dudum expiavit Koen. I. I., Leid. exhibet, τοῦ οἰκείου παιδός, recepi illud — 6) βαλὼν ἄν., Leid. inserit μάλλον, quippe ex βαλὼν prognatum. — 7) ὡς φησιν Ἡρόδ. κ. τ. λ. debentur et Leid. et Progr. — 8) Ἐπεγέγγρ. legiuntur item in Leid. — 9) Αἰσχίνης p. (?) subl. Valk. — 10) τὸν Περικλέα, ed.

ισχύει ἀνθρώπου φύσις γινῶναι περὶ τῶν μελλόντων, τοσοῦτον¹ καὶ Περικλῆς ἦν εἰς ταῦτα.

- 210, C. *Ἀυτόθεν κατάβαλε*²] Sch: ed. τὸ αὐτόθεν κατάβαλε παροιμία ἐπὶ τῶν νικάντων λεγομένη πρὸς οὓς νικῶσιν, ἀντὶ τοῦ τὸ πρόστιμον κατάθου τὸ περὶ τῆς νίκης. Λέγει οὖν τοῦτο Ἀριστείδης πρὸς Πλάτωνα δεικνύς αὐτὸν ἐντεῦθεν λίαν ψευδόμενον. Photius: κατάθου, πέπανσο, σίγα.
- ib. *Μήπου τις καὶ Τρωᾶς*] Schol. ed. Τοῦτο Ὀμηρικόν³ λέγει δὲ, ὅτι σκόπει μὴ πολλοὺς ἔξεις ἀντιλέγοντάς σοι.
- ib. *Καθ' ἡμῶν αὐτῶν*] Id. Ἐκ τοῦ καθ' ἡμῶν συμπαραλαμβάνει καὶ ἑαυτὸν, κουφοτέραν τὴν ἐπίπληξιν ἐργαζόμενος.
- ib. *Ἐγὼ μὲν γάρ*] Apogr. Mon. Δημοσθενικῶς εἶπεν, ὡσπερ καὶ ἐν τῷ πρὸς Ἀσπίνην· ἔχον μὲν κατὰ Πλάτωνος⁴ εἶπεῖν, παραιτούμενος δὲ διὰ τὴν τιμὴν τοῦ ἀνδρός.
- 212, A. *Διοτίμα*⁵] Schol. ed. Μείζον ἐπήγαγε παράδειγμα τοῦ ἱατροῦ τὴν Διοτίμαν· αὐτὴ γὰρ τελεστικὴ φιλόσοφος οὖσα μέλλοντος λόιμου κατασκήψαι⁶ τῇ πόλει, σοφία τινι καὶ ἐπιστήμῃ λέγεται ἀναβολὴν ποιῆσαι τῆς νόσου. In marg. Schell. Διοτίμα,⁷ κόρη Μαντινικῆ, περὶ ἧς ὁ Πλάτων ἐν τῷ Συμποσίῳ, ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐβδόμου.
- 212, B. *Σὺ δὲ Μαντινικὴν μὲν ξένην*] Apogr. Mon. Αὐτὴν πάλιν⁸ σημαίνει τὴν Διοτίμαν,⁹ ἀπὸ γὰρ Μαντινίας τῆς

τὸν Θεμιστοκλέα — 1) τοσοῦτον κ. τ. λ. vel leg. τοσοῦτος, vel omitte ἦν post Περικλῆς, subaudito ἰσχυε. — 2) Erasmi. ad. III, 5. p. 742. »Interpres indicat proverbium esse, sumptum a victoribus, qui vetant, ne victus aliquo discedat, sed inibi porriget »herbam et victorem agnoscat, ac victoriae praemium persolvat.« — 3) Ὀμηρικόν, Piad. X, 511. — 4) κατὰ Πλάτωνος, Ap. κατὰ Πλάτωνα. — 5) Διοτίμα, Jebb. praeposuit ἢ Διοτ. — αὐτὴ γὰρ τελεστικὴ φ. οὖσα, ea delevit Valk. in suo exempl., indicaturus, opinor, haec in Leid. desiderari. — 6) κατασκήψαι, sic Leid., Jebb. κατασκήψεν, erat f. in cod. κατασκήψαι — 7) Διοτίμα, κόρη Μαντινικῆ, ita Creuz. ad Plot. p. 527, ubi et reliqua haec de Diotima scholia exponuntur; in Cod. Schell. est μαντικ, unde non minus commode μαντικὴ efflexeris, quod est in marg. Photii. — 8) Αὐτὴν πάλιν — διδάσκαλον οὖσαν sunt item in editis, omissa vocula ἱστορικῆς, quam ex Leid. addit Valk. plura ibi de Diotima prodi significans. — 9) Διοτίμαν, Ap. διοτιμῶν.

Ἀρκαδίας ἦν· Μιλησίαν δὲ φησι τὴν Ἀσπασίαν· ταύτην δὲ θανατῶσει ὡς διδάσκαλον οὖσαν ῥητορικῆς· ἣ δὲ Διοτίμα ἰερεΐα γέγονε τοῦ Ἀνκαίου τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ· αὕτη δὲ μελλούσης τῆς νόσου, ἣς Θουκυδίδης μέμνηται, ἐπισκῆπτειν τοῖς Ἀθηναίοις, εὐξαμένη ἐκάλυσεν αὐτὴν ἐπελθεῖν ἐπὶ δέκα ἔτη.

Ἐπίστασαι] Arogr. M. Ἐν ἐπιταφίῳ· ἦν δ' ἐκ Καρίας. ib.
ἣ Ἀσπασία, αἰχμαλωτισθεῖσα δὲ ᾤκει ἐν Μιλήτῳ, πορνοβόσκῳ Μυρτῷ καλουμένῃ· ἐνεχθεῖσα δὲ εἰς τὴν Ἀττικὴν Ἀσπασία ἐκλήθη ἐκ τοῦ πάντας αὐτὴν ἀσπάζεσθαι· Περικλῆς δ' ἀνέστησεν αὐτήν.

Τῶν λόγων] Phot. Ἀντὶ τοῦ λέσχης γίνῃ καὶ οὐ τῆς 212, C.
τῶν πραγμάτων ἀληθείας.

Τὸ παράδοξον] Schol. ed. Ὡσπερ γὰρ παράδοξον εἶναι 213, A.
δοκεῖ τὸ λέγειν ἱκανὸν ὄντα ἐκείνον μὴ καὶ τοὺς ἄλλους εἰς τοῦτο καταστήσει, ἀλλὰ σιγὴν ἀσκοῦντας.

Καὶ τὸ τοῦ Λάχτηος] Id. Ἐν διαλόγῳ Πλάτων εἰσάγει 213, B.
τινα Λάχτηα λέγοντα τῷ Σωκράτει· ἄγαμαι σε, Σώκρατες, καὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ λόγου.

Μῆτε ποιεῖν¹⁾] Arogr. Mon. Τὸ ποιεῖν νῦν οὐκ ἐπὶ 213, C.
τοῦ πράττειν εἴρηται, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ γράφειν, οὕτω καὶ Ἰσοκράτης²⁾ ἐν τῷ κατὰ τῶν σοφιστῶν· οἱ δὲ ποιητικῷ πράγματι τεταγμένην τέχνην παράδειγμα φέρουσιν, ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀεὶ ἐν γραφαῖς ὄντες.

Ἀπὸ τοῦ πρώτου] In marg. Schell. Ἀπὸ τοῦ δοκοῦν- ib.
τος εὐθύς.

Ἔτι δ' ἄλλου μὲν τινος] Schol. ed. Βίου καὶ πολι-
τείας, οὐ γὰρ εἰς ταῦτα ἄξιοι μάρτυρες εἰσιν.

Σκῆπτεσθαι] In marg. Schell. Ὑπερίδεσθαι. 214, B.

Τῶν δὲ βεβήλων³⁾] Schol. ed. Ἐκ τοῦ εἰπεῖν βεβή- 214, C.
λων καὶ πύλας ἐπιθέσθαι τοῖς ὡς παρεικάζει τοὺς λόγους μυστηρίοις· ἔστι δὲ κήρυγμα μυστικὸν τὸ θύρας δ' ἐπιθέσθε, βέβηλοι,⁴⁾ ὥσπερ καὶ Ὁρφεὺς δηλοῖ.

Φθέρομαι, οἷς θέμις ἔστι, θύρας δ' ἐπιθέσθε, βέβηλοι.

1) Μῆτε ποιεῖν, subl. Valk. — 2) Ἰσοκράτης ἐν τῷ κ. σ. pag. 507. ed. L. ubi φέροντες — 3) τῶν δὲ βεβήλων, Valk. subl. quae statim adduntur ἐπιθέσθαι τοῖς ὡσίν. — 4) θύρας δ' ἐπιθέσθε β., sic Ap.

Ἀκολουθῶς δ' εἶπε καὶ τῶν ἱερῶν, ἤτοι τῶν λόγων τηρή-
σας τὴν τρόπην.

214, D. *Μεγίστην τὴν ἐκείνου γλώττην εἶρηκεν*] Phot. inserit
ὁ Κρατῖνος.

215, A. *Λέγων μὲν*] Schol. ed. Ἐπειδὴ διαβολὴν εἶχε τὸ λέ-
γειν γλωτταν, ὡσανεὶ λέσχην τινα καὶ φλυαρίαν, διορθοῦ-
ται λέγων, ὅτι ἀντὶ φωνῆς καὶ ἴσον τῆς φωνῆς εἶπε τὴν
γλωτταν. Πικρίαν δὲ λέγει τὸ σκωπτικόν, τοῦτο γὰρ ἴδιον
τῆς κωμωδίας. In marg. Schell. *Λέγων μὲν μεγίστην*
ἀπὸ κοινοῦ, ἴσον τι καὶ κατὰ τὴν φωνήν, λέγω τὸ πάντα
ὑπερφρονεῖν τῇ εὐγλωττία· ἀναμίξας δὲ τι καὶ χλεύης, ὅπερ
ἔστι τῆς κωμωδίας ἴδιον, τῇ ἀληθείᾳ.

ib. ἴσον τι] Schell. ἴσως τι, in marg. γρ. ἴσον τι.

215, B. *Δημηγοροῦντα*] Schol. ed. Καλῶς προσέθηκε τὸ δη-
μηγοροῦντα, ἐπειδήπερ διαβολὴ ἦν τὸ λέγειν κυκᾶν,
εἶτα ἵνα μὴ ἔμπης, ἀλλὰ ὡς πολεμοποῖον διαβάλλοι, λυεῖ
τοῦτο λέγων· πρὸς τὸ παρὸν τὴν μαρτυρίαν λάβωμεν, κα-
κῆϊνο πάλιν ὑπὲρ ἡμῶν ὀφθήσεται εἰς τοὺς ἀργούς.

215, C. ὡς ἑκκαίδεκα] Schol. ed. *Εὐπόλις ἔν τοις Δήμοις*
μεμνημένος Περικλέους τούτους φησι ἃ τοὺς ἰάμβους.

et bomb., in quo et reliqua contineri a Werfero dicuntur; ed. *ἐπιθέσθαι*, cf. Creuz. ad Plot. p. 333. Noli igitur cum Kust. ad Eccles. 420 legere *βεβήλοις*, de qua emendatione, quam plures ante Kusterum viri docti proposuerant, vide Wessel. ad calcem dissertationis Valk. de Aristobulo p. 129. — 1) *ἐν τοις Δήμοις*, ed. *ἐν τοις δήμοις*, sed *Δῆμοι* nomen fabulae — 2) *τοὺς ἰάμβους*, hos versus, ut legebantur in editis schol., ita paucis mutatis transcripsi, v. gr. *ὀπότε παρέλθοι*, ed. *ὀπότε παρέλθε*, Valk. in marg. *ὀπότε παρέλθη* (utrum ὀπότεν παρέλθη? Illud praestat). *Τοὺς ῥήτορας λέγων* transposui, ut metro satisfaceret, ed. *λέγων τ. ρ.* *Πρὸς δ' αὐτοῦ τάχει*, ed. *πρὸς δὲ αὐτοῦ τῆ τάχει.* *Πειθῶ τις*, ed. *πειθῶ τις*. Praeterea in metrum coegi, quae uno tenore perscripta erant. Nunc, ubi in eo sum, ut totum hoc fragmentum et emendatius et concinnius reddam, paullo altius totam rem repetere liceat.

Χόρος (sc. οἱ Δῆμοι).

Ὅ, τι περ κεφάλαιον τῶν κάτωθεν ἤγαγες;
Μυρωνίδης.

Κράτιστος οὗτος ἐγένετ' ἀνθρώπων λέγειν.

Ὅπότε παρέλθοι, ὡς περ ὠγαθοὶ δρομῆς,

Ἐκκαίδεκα ποδῶν ἤρει τοὺς ῥήτορας

Vrs. 5 *Λέγων,*

Κράτιστος οὗτος ἐγένετ' ἀνθρώπων λέγειν,
 Ὅποτε παρέλθοι, ὥσπερ οἱ ἀγαθοὶ δρομεῖς,
 Ἐκκαίδεκα ποδῶν ἤρει τοὺς ῥήτορας

Περικλῆς.
 Ταχὺν λέγεις με.
 Μυρωνίδης.

Πρὸς δ' αὐτοῦ τάχει

Πειθῶ τις ἐπεκάθειεν ἐπὶ τοῖς χεῖλεσιν.
 Οὕτως ἐκήλει, καὶ μόνος τῶν ῥητόρων
 Τὸ κέντρον ἐγκατέλειπε τοῖς ἀκρωμένοις

Ῥήτωρ γάρ ἐστι πῦν τις, ἂν γ' ἐστι λέγειν,
 10. Ὁ Βουζύργης, ἄριστος, ἀλιτήριος.

Περικλῆς.
 Ὁ νόθος δέ μοι ζῆ;
 Μυρωνίδης.

Καὶ πάλα γ' ἂν ἦν ἀνήρ.

Εἰ μὴ τὸ τῆς πόρτης ὑπωρῶσθαι κακόν.

Χόρος.

Καὶ μηκέτ' ὦ τὰς Μιλτιάδες καὶ Περσίλεες,
 Εἴσασι' ἄρχειν μεράκια κινούμενα,

15. Ἐν τοῖς σφυροῖς ἔλκοντα τὴν σφραττηγίαν.

Atque haec hactenus. Nunc de singulis quantum in me est reddam rationem. Vers. 1. Plutarch. vita Pericl. c. III. Ὁ δ' Εὐπολις ἐν τοῖς Λήμοις πυνθανόμενος περὶ ἐκάστου τῶν ἀναβεβηκότων ἐξ ἧδου δημαγωγῶν, ὡς ὁ Περικλῆς ἀνομάσθη τελευταῖος.

Ὁ, τι περ κεφάλαιον τῶν κάτωθεν ἤγαγες.

Finxi igitur Μυρωνίδην (quem certe hoc facere prodit Plut. Pericl. cap. XXIV; alii Πυρῶνίδην, veluti Vales. ad Harp. p. 24. sed cf. Schol. ad Eccles. 303 ibiq. Palm., ad Lys. 803. Aristid. t. I, p. 441 ed. Jebb., Thucyd.) Demis Periclis, Miltiadis, Cleonis (Valk. mavult Σόλωνος Apogr. Mon. et Leid. Γέλωνα, Cod. August. Κλέωνα) virtutes enarrantem. Ex quo cum Demi, chori partes agentes, interrogassent Ὁ, τι περ. κ. τ. λ., ille respondet κράτιστος οὗτος κ. τ. λ. Vers. 3 ὦ γαθοὶ δρομῆς, ed. οἱ ἀγαθοὶ δρομεῖς, Valk. ex Leid. δρομῆς. Vers. 4. Ἐκκαίδεκα ποδῶν ἤρει κ. τ. ρ., sic Aristoph. Nub. 430. Ran. 91. cf. Eras. ad III, 3, p. 734. Wyttenb. ad Plut. de S. N. V. p. 8. ἐκδέκα π. ἤρει λ. κ. ρ. quod probat Creuz. ad Olymp. II, p. 29. Illud ἤρει, pro quo in schol. ad Aristoph. Acharn. 529. est ἤρει, Kusterus maluit refingere in ἐπερῆς ποδὶ, omiſſa vocula τοῦς. Praeterea λέγων huic versui addiderat schol. I. I., ut editus noster. Vers. 5. Ταχὺν λέγεις με, haec Periclis esse arbitratus, Myronidem ob nimie praedicatam dicendi celeritatem interpellantis, a reliquis sejuncti, cum in schol. ad Ach. I. I. esset Ταχὺς λέγειν μὲν πρὸς δέ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει κ. τ. λ. Periclem vo-

*Λέγων· ταχὺν λέγεις με, πρὸς δ' αὐτοῦ τάχει·
Πειθῶ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χεῖλεσιν.*

ces edidisse, vides ex vrs. 11. qui desumptus est ex Plut. Pericl. XXIV. Idem faciendum in Eupolidis fragm. ex *Μαριῆ*, quod superest in Schol. ad Av. 1555.

A.

Ἄκουε τῶν Πεισανδρος ὡς ἀπόλλυται.

B.

Ὁ στρεβλός;

A.

Οὐκ ἄλλ' ὁ μέγας ὀδονοῦνδιος.

Cf. ad Lys. 491. Quod item in Platone comico facit Kust. ad Schol. in Av. 471. Ibid. *Πρὸς δ' αὐτοῦ τάχει*, schol. edit. ad Aristid. et ad Aristoph. ille *πρὸς δὲ αὐτοῦ τῷ τάχει*, hic *πρὸς δὲ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει*, (sic Hertelius in bibl. com. p. 298) quod fieri debebat, quod λέγων in hoc versu omissum esset. Vrs. 6. *Πειθῶ τις ἐπεκάθιζεν*, Diod. Sic. XII, 40. 505, qui versus 6. 7. 8. servavit, legit *ἐπεκάθισεν*, sed *ἐπεκάθιζεν* est in ipso Aristide. Ceterum Eupolideum hoc imitatus est Eunapius in Maximo pag. 66. ed. Commel. *Ἀφροδίτη* quam vocem Eunapius frequenter usurpat pro *venustate orationis*) *ἐπὶ τοῖς χεῖλεσιν ἐπεκάθιζτο*. Vrs. 7. et 8. ex Diodoro recepi. De his autem Periclis eloquentiae laudibus cf. Wyttenb. ad Plut. de S. N. V. p. 7. quem attigisse eam rem edoctus sum a Creuz. ad Procl. Diad. t. I, p. 147. Post versum 8. aliquid deesse, ex his suspicatus sum, quae ipse addidit Aristides p. 129, l. 2. a. fin. ed. Jebb. *πάντα δ' εἶναι φλυαρίων πρὸς ἐκείνων· φησὶ γοῦν οὕτως δισχεραίνων, ῥήτωρ γὰρ ἔστι κ. τ. λ.* Vrs. 9. Hunc servavit Aristid. h. l., ad quem, ut vides, schol. ed. et ὄν et ὦν legi observat. Bar. autem 3. itemque 7. habent ὄγγε. Vers. 10. ὁ *Βουζύγγης*, scholia interpretantur de Pericle; secus atque fieri debebat. Qui enim Eupolis de Pericle, quem paucis ante versibus haud mediocri laude ornasset, *δυσχεραίνων* haec dicere potuit? Immo *Δημόστρατον* vel *Δημόστρατον* in hac fabula ab Eupolide *Βουζύγγην* dictum esse prodit schol. ad Aristoph. Lys. vrs. 398, ubi *ἐν Δήμοις* leg. pro *ἐν Δήμῳ*, et quo praeterea illud schol. vitio laborat, ei sanando non est hic locus. Hunc *Δημόστρατον*, quem inter demagogos recensuit Valken. ad Euripid. fragm. p. 254., auctorem fuisse, ut Alcibiades, Nicias atque Lamachus *ἀντοκράτορες* essent καὶ τῆς παρασκευῆς καὶ τοῦ πολέμου παντὸς adversus Siciliam, vid. apud Plutarch. Alcib. XVIII. et Nic. XII. Vrs. 11. ex Plut. Pericl. cap. XXIV. de quo νόθῳ cf. Schn. ad Mem. Socr. III, 5, in. Vrs. 13. καὶ *μηκέτ' ὦ τὰς M. κ. II.*, plura ante excidisse nemo non videt. In metri leges haec redegit Valken. Diatr. p. 252., qui pag. seq. docet, quid sit *μειράκια κινούμενα*. Huc fortasse ea pertinent, quae Aristophanis esse falso dixerat Valer. Max. VII, cap. de sapienter dictis, nro. 9., in urbe leonem nutrirī non debere, ἢ δ' ἐκτραφῆ τις, τοῖς τρόποις ἐπηρετεῖν (Aristoph. Ran. 1431 seq.), cf. Kust. ad Ran. 1478. Nam Periclem Atheniensem ab inferis remissum non Aristophanes in scenam produxerat, sed Eupolis; Aristophanes non Periclem ea, sed Aeschylum *ἄκιστον* fecerat.

Ῥήτωρ γάρ ἐστι νῦν τις] Schol. ed. *Λυσχεραίων*
 Εὐπολις πρὸς τοὺς ἐφ' αὐτοῦ ῥήτορας φησιν, ὡς οἱ ἄλλοι
 τῶν ῥητόρων οὐδέν εἰσιν· ἔστι γάρ τις ῥήτωρ, ὃν ἔστιν ὀνο-
 μάξιν, ὁ Βουζύγης, ἄριστος ἀλιτήριος.² Εὐρίηται δὲ καὶ τὸ
 ὄν, μέγα, δασυνόμενον καὶ περισπώμενον ἰποδίδοται³ δὲ οὕτω,
 ῥήτωρ γάρ ἐστί τις, ὁ Βουζύγης ἀλιτήριος, ἄριστος ἐκείνων
 τῶν ῥητόρων, ὧν ἔστι λέγειν δέον δὲ εἰπεῖν οὐς πρὸς τὸ λέ-
 γειν, ὧν εἶπε πρὸς τὸ ἐκείνων.

Ὁ Βουζύγης ἄριστος] Id. Βουζύγαι.⁴ καλοῦνται οἱ τὰς
 ἱεράς βοῦς τὰς ἐν Ἐλευσίῃ ἀροτριώσας τρέφοντες· ἐκ τού-
 των δὲ ὁ Περικλῆς κατήγετο,⁵ τὸ δὲ γένος τούτων ἦν ἱερὸν
 τὸ δε σῆμα τοῦτο καλεῖται παρ' ἰππόνοιαν, εἰρηκῶς γὰρ ὁ
 Βουζύγης καὶ ἄριστος εἶπεν ἀλιτήριος, τουτέστιν
 ἰσσεβής, ἦν γὰρ μητρόθεν⁶ ἐκ τῶν τὸ Κυλώνειον ἄγος ποιη-
 σάντων. Τὸ ἄριστος πρὸς τὸ ῥήτωρ.

Λιρῶν τοὺς ῥήτορας?] Apogr. Mon. Λιρῶν τοὺς ῥή-
 τορας ἀπὸ τοῦ νικῶν· καὶ Λισχίνης, αἰρεῖ γὰρ αὐτήν
 οὐχὶ γραφὴ μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ ψήφισμα.

Potuit fieri, ut quae alter eorum praecoccupasset, alter repeteret;
 Aristophanis certe item dicit Plut. Alcib. XVI, paullo diversa
 laudans ab iis; quae leguntur in Ranis. Quodsi illa Periclem in
 Demis dixisse statuamus, ab Eupolide Alcibiadem esse tactum
 necesse est. Bene autem tenendum id, quod Valerius addit, Pe-
 riclem ista vaticinari. Per integrum vero hunc locum Aristidi
 Eupolidea ob oculos versata esse, inde patet, quod paucis inter-
 jectis addit p. 130, l. 10 ed: Jebb. τούτοις γὰρ ἐπιτεταί καὶ τὸ
 κρατεῖν οἶμαι καὶ τὰς ψυχὰς προσάγεσθαι τῶν ἀκουόντων, ea adde-
 bantur ob vrs. 7. et 8. Ὁ τοίνυν Περικλῆς — λαλεῖν μὲν ἤκιστα,
 λέγειν δὲ ἄριστος εἰκότως ἐνομίζετο, in his Aristides expressit, quae
 Eupolis de Alcibiade, Plut. c. XIV.

Λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

1) ὡς οἱ ἄλλοι κ. τ. λ. sic Aristoph. Ran. 72. de poetis, ex
 Euripidis Oeneo, quem vide in schol. ad h: l. cf. Lys. 860. —
 2) ἀλιτήριος, ed. ἀλητήριος. — 3) ἰποδίδοται ed. ἰποδίδωται. —
 4) Βουζύγαι, in Leid. plura legi, in margine significat Valken.,
 qui ἀροτριώσας enotavit pro ἀροτριώσας quod est in ed. Idem
 ex Leid. post βοῦς inseruit τὰς, quod deest in edit. — 5) Ἐκ τού-
 των δὲ ὁ Περικλῆς κατήγετο, inde Pericles genus deduxit, ut ἀνά-
 γινω et ἀγαφείων, genus referre, Schaef. ad Schol. Apoll. Rhod.
 III, 1096. — 6) ἦν γὰρ μητρόθεν ἐκ τῶν τ. κ. ἄγ. ποιησάντων, his
 deletis Valken. ex Macr. dedit, quae sequuntur, Τὸ ἄριστος πρὸς
 τὸ ῥήτωρ. — 7) Λιρῶν τοὺς ῥήτορας subl. Valken. et ex Leidensi
 cum Wyttenb. communicavit; qui edidit ad Plut. de S. N. V. p. 8.

217, B. Σκευώμεθα] Arog. Mon. Τεχνικῶς ὀρίζεται τὸ ἐγκλημα τῶν καιρῶν, ὡσπερ καὶ Ἴσοκράτης ὀρίζεται, ἔργον ῥήτορος εἶναι τὸ πρὸς τὸν καιρὸν ἀρμόζεσθαι, ἄλλοι δὲ εἰρήνης λόγοι καὶ ἄλλοι πολέμου· καὶ Θουκυδίδης ὀριζόμενος εἶπεν, αἴτιον μὲν γὰρ ἐστὶ φίλων ἁμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀδικησάντων. Λόγων δὲ ἀληθινῶν (vide Aristid. paullo infra), ὅτι ῥητορὸς ἔργον¹ τῶν καιρῶν καὶ τῶν πραγμάτων στοχάζεσθαι καὶ τῶν προσώπων σοῖζειν τὴν ποιότητα καὶ ἦθος, πρότερον γὰρ καλεῖ ἦθος τοῦ προσώπου,² τὴν ποιότητα.

Τῶν Ἀντιφῶντος ἑταίρων] Schol. ed. Τοῦτον τὸν Ἀντιφῶντος Πλάτων ἐπαινεῖ· διὸ καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν Ἀριστείδης, ὡς οὐχ ὁ τυχῶν ἐστὶ, ἀλλ' ἑταῖρος Ἀντιφῶντος, ὃν αὐτὸς ἐπαινεῖ.

217, B. Πρὸ τοῦ Ἀντιφῶντος] Id. Τοῦτον γὰρ ἐπαινῶν ἐτι μᾶλλον ἐκείνην θαυμάζει, ὡς διδάσκαλον θαυμαστήν· οὕτως ἐν Μενέξενῳ τῷ διαλόγῳ ὁ Πλάτων περὶ Ἀσπασίας φησι ἀπὸ τοῦ Σωκράτους πρὸς Μενέξενον·³ ἐμοὶ μὲν γὰρ τυγχάνει διδάσκαλος οὕσα οὐ πάνυ φαυλὸς⁴ πρὸς ῥητορικὴν, οὐκ ἄλλη τις, ἀλλ' ἦπερ πολλοὺς κἀγαθοὺς πεποίηκε ῥήτορας, ἕνα δὲ καὶ διαφέροντα τῶν Ἑλλήνων, τὸν Περικλέα τὸν Ξανθίππου· λέγει οὖν πρὸς αὐτὸν Μενέξενος, τίς αὕτη; ἢ δῆλον, ὅτι Ἀσπασίαν λέγεις.

ib. Ἀναξαγόρα] Id. Ὁ Ἀναξαγόρας εἰ καὶ τὰ μετέωρα ἤδει, ἀλλὰ καὶ ῥητορικὴν εἰς ἄκρον ἀφῆκτο.

218, A. Ἀλλὰ μήπω] Id. Τὸ μήπω πᾶν τοῦτο εἶπε διὰ τὸ συγγενόμενον Ἀναξαγόρα, ὕστερον γὰρ καὶ περὶ τούτους,⁵ εἶπε⁶.

Αἰρεῖν κατὰ πόδας lepores dicuntur venatores, quando cursu ipso capiunt, Xenoph. Cyrop. I, 6, 40. cf. Schneid. ad Mem. Socr. III, 11, 8. κατὰ πόδας autem, quod de leporum venatione obtinet penes Atticos, Socrati in deliciis fuit, Memorab. l. I., II, 6, 9. — 1) ἔργον, Arog. ἔργων. — 2) τοῦ προσώπου, τὴν ποιότητα, virgula post προσώπου deerrat in Arog. — 3) πρὸς Μενέξενον, p. 277. ed. Bip. — 4) φαυλὸς, Jebb. φαύλος. — 5) τούτου, Jebb. τούτο. — 6) εἶπε Jebb. εἶπη.

Τὸ σὸν, ὡ Πλάτων] Id. Φησὶ γάρ που, ὡς δεῖ κόσμιον 219. B.
εἶναι τινα τὸν κόσμον μιμούμενον. ¹

Καὶ τοὺς κρείττους] Excerpta Leidensia. Ἦτοι τοὺς 219. C.
θεοῦ φησι, ἢ κρείττονας εἶπε τὸν κόσμον καὶ τὸν οὐρα-
νὸν ἢ τοὺς ἐναρέτους· καλῶς δὲ ἢ προσθήκη ἀντὶ τοῦ ὅσον
δυνατὸν δι' ἀνθρώπου· ὄρος γάρ ἐστι φιλοσοφίας οὗτος,
φιλοσοφία ἐστὶν ὁμοίωσις θεῶν κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπων.

Τοῦ βάρους ²] Apogr. Mon. Ἀντὶ τοῦ κείματος (sic), 221. A.
καιρῶν δὲ, ὅτι τὴν Ἐκάβην φιλοσοφοῦσαν ³ διόπερ καὶ
διασφύεται ὁ Εὐριπίδης ⁴ ὡς ἀγνοήσας, πῶς δεῖ οικονομῆσαι
πρόσωπα, ὅτι καὶ βαρβάρῳ καὶ δυστυχῆ φιλοσοφίας ⁵ ἀνέ-
σθηκεν· ἄλλοι δὲ τῶν καιρῶν λέγουσιν, ὅτι μετὰ π' ἔτη
τῶν Τρωϊκῶν κατήχθησαν οἱ Λωριεῖς εἰς Λακεδαιμόνα, ὡς
φησὶν ὁ συγγραφεύς. ⁶ Τούτοις δὲ ὁ Λυκοῦργος νομοθε-
τεῖ γυμνάσειν τὰς γυναῖκας καὶ εἰς παλαιστρας καὶ νόμους ⁷
φοιτῶν, ἵνα τυγχάνωσι γενναιώτεραι ⁸ καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀν-
δρομάχῃ (vrs. 599.)

Γυμνοῖσι ⁹ μηροῖς καὶ πέπλοις ἀνειμένους
λέγει αὐτὰς χρῆσθαι, ὅπερ οὐκ εἶδε λέγειν Ἀνδρομάχην, οὐδὲ
γὰρ ἐπ' αὐτῆς ταῦτα ἐγεγόνει, ἀλλὰ χρόνῳ πλείονι τῶν
Τρωϊκῶν.

Μετ' ἐκεῖνον αὖ πλείν ¹⁰ (sic Bar. 7. Schell. et Apogr., ib.
Jebb. πλήν, debebat certe πλέον) ἢ σταδίῳ] Apogr. Mon.
Μετὰ τὸν Εὐριπίδην· τὸ δὲ πλείν Ἀριστοφάνειόν ἐστι ἀντὶ
πλέον. . . .

Ἔ τῶν ῥημάτων ¹¹] Apogr. Mon. Ὅμοίον ἐστὶ τοῦτο 221. B.
τῷ Θουκυδιδεῖ, ¹² καὶ γὰρ κἀκεῖνος τὸ νοῆσαι προέταξεν

1) μιμούμενον, ed. μισοῦμενον. — 2) Τοῦ βάρους, subl. Valk.
Explicat hunc Aristidis locum Spanh. ad Ran. 91. itemque 1101.
Quid sibi κείματος velit pro βάρους, gravitate, non video, neque
medela est praesto. — 3) φιλοσοφοῦσαν, sc. εἰσάγει vel ποιῆ. —
4) Εὐριπίδης, Ap. Εἰριπίδης. — 5) φιλοσοφίας f. φιλοσοφίαν. —
6) ὁ συγγραφεύς, Thucyd. I, 12. — 7) νόμους, f. δρόμους, Plut.
Lyc. XIV. Τὰ μὲν γε σῶματα τῶν παρθένων δρόμοις καὶ πάλαις
καὶ βολαῖς δίσκων καὶ ἀκοντίων διεπόνησεν. — 8) γενναιώτεραι, A.
γ-α. — 9) γυμνοῖσι, Ap. γυμνοῖς. — 10) τὸ δὲ πλείν ἴρ., Spanh.
l. l. et Koen. ad Greg. Cor. p. 140. — 11) Ἔ τῶν ῥημ., Werf.
ex Apogr. enotavit ὦ. τ. ρ. — 12) τῷ Θουκυδ., II, 60.

τοῦ ἐρμηνεύσαι, λέγων γνῶναί τε καὶ ἐρμηνεύσαι αὐτά.

222, A. Προσόμοιος ῥήτωρ] Schol. ed. Ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι τῷ Περικλεῖ¹ προσόμοιος ῥήτωρ Ὀδυσσεὺς τὴν τοῦ Περικλέους ἀξάνει γνῶμην· ὡσανεὶ² λέγων μηδεὶς ἀντέρει μοι Περικλέους ὑπερέχοντος· τσαῦτα δήλαιος κακὰ Ἡρακλέους μεμνημένος διατελεῖ· καὶ τῶν ἄλλων χρὴ λογιζέσθαι περὶ αὐτοῦ γνῶμην ἔχειν οὐ καλήν.

ib. Ὡσπερ ἂν εἴ τις³] Arog. Mon. Οὐκέτι αὐτὸν λέγει τὸν Πλάτωνα, ἀλλ' ἕτερον εἰσάγει τινὰ· τοῦτο δ' οὐκ ἄργως εἶπεν, ἀλλ' ἐπειδὴ οἶδε τὸν Σωκράτην τοὺς νεοὺς ἀεὶ τὸν Ὀδυσσεῖα θαυμάζοντα τὴν τοιαύτην πράξιν, ὡς Πολυκράτης ἐν τῷ κατ' αὐτοῦ λόγῳ φησὶ καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Πολυκράτην ὑπὲρ αὐτοῦ· ὁ μὲν συνιστῶν, ὅτι τὴν δημοκρατίαν ἐκ τούτου καταλύειν ἐπεχείρει, ἐπαινῶν τὸν Ὀδυσσεῖα, τοῖς μὲν βασιλεῦσιν ἐπαινοῦντα λόγῳ, τοὺς ἰδιώτας δὲ τύπτοντα,⁴ οὐδὲν λέγων φροντίζειν μᾶλλον αὐτοῦ τῆς τάξεως· διὰ τοῦτο οὐ καὶ αὐτὸς τίθησιν (confer Lys. fragm. p. 42. ed. R.)

ib. Εἰ καὶ τὸν Ἡρακλέα φαίης] Schol. ed. Δέον Ἡρακλέους μνησθῆναι πρότερον, ὃ δὲ τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπάγειται, ἵνα μὴ ἐκπλήξῃ τῇ ὑπερβολῇ τοὺς ἀκροατάς· οἶμαι διὰ τοῦτο προφανεῖς Ὀδυσσεὺς, Ἡρακλῆς⁵ ἀφοφός εἰσιν, ὡσπερ ἐν δρομάτι.

222, B. Τοῖς τόξοις] Arog. Mon. Οὐχ ἄπλωσ τὸ τοῖς τόξοις·⁶ λέγεται γὰρ ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῇ Δ' λέγει, ὅτι δύο τοξείων οὐσῶν, τὰς β' Ἡρακλῆς ἠπίστατο, τὴν Σκυθικὴν καὶ Κρητικὴν, καὶ δύο τόξα εἶχε.

222, C. Κατὰ γοῦν τὸν Ἰόλεων] Arog. Mon. Ἐπειδὴ⁷ ὁμοι-

1) Περικλεῖ, ed. Περικλεῖς. — 2) ὡσανεὶ λέγων κ. τ. λ. Quae sequuntur, vitiis laborant, quibus quomodo medear, non video. Hoc unum suspicor, in ipso Cod., unde describi jusserit Jebbicus, ea non tam misere luxata, detruncata aut vitiosa legi. — 3) Ὡσπερ ἂν εἴ τις subl. Valken. — 4) τύπτοντα, Ap. τύπτοντας. — 5) Ἡρακλῆς, ed. Ἡρακλεῖς, sed praeterea non ab omni parte sanus hic locus. — 6) Τοῖς τόξοις, Jebb. τξοις, subl. Valk. In ipso autem Arog. hoc schol. superiori ad ὡσπερ ἂν εἴ τις addita erat. — 7) Ἐπειδὴ κ. τ. λ. Inde ab initio usque ad ἀξήθωσαν leguntur

ον αὐτῷ εἶπε τῷ Ἡρακλεῖ, διὰ τοῦ Ἰόλεω θεραπεύει τὴν ὑπερβολὴν· τάχα δὲ καὶ ἠθικῶς εἴρηκεν, ὅτε γὰρ ὁ Ἡρακλῆς τὴν ὕδραν ἐξέτεμεν, ὁ Ἰόλεως τὰς τεμνομένας κεφαλὰς ἔκαιεν, ἵνα μὴ πάλιν ἀυξηθῶσιν. Δεύτερος δὲ ἄθλος Ἡρακλέους ἡ Λεοναία ὕδρα· εἶχε δὲ κεφαλὰς θ', ἢ ὡς πολλοὶ ἡ', ἄλλοι δὲ πολλὰς· ταύτην ὡς κατηγονίζετο Ἡρακλῆς, ἐκάλεσε σύμμαχον τὸν Ἰόλεον, ἐπειδὴ καὶ καρκίνος βοηθῶν ἔδακε τὸν πόδα αὐτοῦ· ἔκατε γοῦν τὰς κεφαλὰς τῆς ὕδρας ὁ Ἰόλεως διὰ τὸ ἀναπέμπεσθαι πλείους, ὅθεν καὶ παροιμιον ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα ποιούντων ἐξέβη, τὴν ὕδραν τέμνει. Εὐρυσθεὺς δ' οὐ κατηγοίθμει τὸν ἄθλον αὐτῷ, διὰ τὸ μετὰ ἄλλου περιγενέσθαι. Palat. Τὴν ὕδραν τέμνει· τοῦτο παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα πονούτων².

Ὀκ ἀπολλύναι] Arogr. Mon. Ἀπὸ παροιμίας εἴρηται, 223, C. χρόνου φείδου, τῷ μὴ παρελθεῖν μάτην τὸν χρόνον. Palat. Ἐτέρα παροιμία τὸ χρόνου φείδου, μὴ παρελθεῖν μάτην αὐτόν.

Δαρεῖος ὁ Ἰστιάσου³] Arogr. Mon. Δαρεῖος, Ξέρου πατήρ, πλουσιώτατος⁴ τῶν πρὸ αὐτοῦ γενόμενος, φόρους 224, C. πρῶτος ἀπαιτήσας τοὺς ὑπηκόους, διὸ καὶ κάπηλος ἐκαλεῖτο· ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ νόμισμα ἐκλήθη Δαρεικόν. Κῦρος δὲ ὁ πατήρ Καμβύσου, πρῶτος ἐκέχρητο τοῖς Πέρσαις, καὶ διὰ τοῦτο πατέρα αὐτὸν ἐκάλουν. Καμβύσης δὲ, ὁ τούτου υἱός, διότι ὀργιστερος⁵ ἐκέχρητο, δεσπότης ἐκαλεῖτο παρὰ τοῖς Πέρσαις. Ἐντὶ βασιλείᾳς μεγίστου τὸ ὄνομα τοῦτο

item in editis et Leid., in quo plura, forte eadem contineri atque in Arogr., adnotavit Valken. Ex Leid. ὁ recepi ante Ἡρ., et Ἰόλεως, de quibus monere Werf. neglexit. — 1) Εὐρυσθεὺς Arogr. Εὐρυσθῆς, unde quis facile effinxerit Εὐρυσθῆς me non improbante, modo codicum consensu fiat, quamvis ubivis Εὐρυσθεὺς viderim. Sic certe Μενεσθεῖς et Μενεσθῆς, Valk. ad Herod. V, 67. itemque Ἰηρυσθεὺς et Ἰηρυσθῆς, cf. quos laud. Baguet animadv. ad D. Chrys. p. 124. Δαρεὺς et Δαρῆς, F. Ursin. ad poet. Iyr. p. 292. — Aristides autem h. l. comici nescio cuius, forte Platonis, locum ob oculos habuisse videtur, cf. Porson. ad Eurip. Med. 140, XII, p. 409. ed. Lipsa. — 2) πονούτων, Ap. ποιούντων, illud f. rectius. — 3) Δαρεῖος ὁ Ἰστ. subl. Valken. — 4) πλουσιώτατος τῶν, Ap. πλ. τῶν. — 5) ὀργιστερος, male f. ὀργιλωτέρως vel ὀργιστικοτέρως. Cf. Creuz. Ann. Heid. 1823, p. 55.

διὰ τὸ ἐπισκοῶναι αὐτοὺς εἰς τὴν διδασκαλον αὐτοῦ Ἀσπασίαν, ψήφισμα ἔγραψεν, ὡς χρὴ πολεμεῖν Μεγαρεῦσι, τῷ μὲν δοκεῖν¹ διὰ τὴν Ὀργάδα² γῆν, ἣν Ἀθηναίων οὖσαν ἐσφετερίζοντο³ Μεγαρεῖς, τῇ δ' ἀληθείᾳ ὑπὲρ Ἀσπασίας ἀμνόμενος· καλεῖ οὖν καταχρηστικῶς τοῦτο τὸ ψήφισμα νόμος. Σκόλια δὲ κυρίως ἐστὶ τὰ ἐν συμποσίοις ἐπιπότια ἄσματα, ἃ ἦδον οἱ κηθαρισταί, οὐ τὸ κυρίως⁴ μέλος σώζοντες, ἀλλ' ἐσκιασμένως,⁵ ἵνα μὴ καὶ ἄλλοι μάθωσιν· ἐπεὶ οὖν καὶ Περικλῆς οὐ φανερῶς διὰ τὴν Ἀσπασίαν τὸ ψήφισμα ἔγραψεν, ἀλλὰ τὴν Ὀργάδα γῆν προὔτεινε, διὰ τοῦτο εἰκότως φησὶν

Ἐτίθει νόμους, ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους.

ib. Ἴδεν ὄντων μὲν ἀληθῶν] Id. Ἐνταῦθα διδάσκει ἡμᾶς τὸ ἐγκλημα ἐγκλήματι λύειν· τὸ γὰρ τῆς δειλίας ἐγκλημα διὰ τοῦ πολεμοποιοῦ λύει ἐγκλήματος, καὶ τοῦτο δὲ ὕστερον ἀναιρεῖ.

218, C. Ἡξίου μὲν αὐτοῖς ὀρηγήριον] Ap. Mon. Ὀρηγήριον ἐκάλουν τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ἔδει ὀρωμένους ἐπιτίθεσθαι τοῖς πολεμίοις· ταῦτα δὲ Θουκυδίδης προεῖπεν ἡμῖν, ἃ λέγει οὗτος. Schol. ed. Ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι τὰ κατὰ θάλατταν ἦσαν ἄριστοι καὶ τοσοῦτο⁶ τὰ κατὰ γῆν συνεβούλευεν αὐτοῖς ἀεὶ Περικλῆς,⁷ ἀεὶ αὐτῶν Πειραιῶς ὀρωμένων, διὰ τῶν τούς πολέμους ποιέσθαι, λέγων, ὡς εἰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπαντας ἀνθρώπους ἐν μέρει δύνασθε⁸ μάχεσθαι, ἀλλὰ κατὰ γῆν μὲν τοῦτο ποιοῦντες οὐκ ἀξίως τῆς ἰσχύος ὑμῶν, ἀλλ' ἐξ ἡμισείας αὐτῇ χρώμενοι πολεμήσετε, ἐν δὲ τῇ θαλάσῃ ἀξίως ὑμῶν αὐτῶν καὶ πανταχοῦ νικᾶν ἔσται.

ib. Ἀπέφαινε] Ap. Mon. Νῦν τὴν ἡγεμονίαν δημηγορᾶν γὰρ ὁ Περικλῆς ἐν τῇ β' ἔειπεν· ἐγὼ δὲ ἀποφαίνομαι β' μερῶν τῶν εἰς χρῆσιν φανερῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. . . .

1) τῷ μὲν δοκεῖν, ed. τὸ μὲν δοκεῖν. — 2) διὰ τὴν Ὀργάδα γῆν, ed. ὀργάδα, infra ὀργάδα. Recte, nam ἡ ὀργὰς γῆ vel ἡ ὀργὰς in nomen proprium abierat Vales. ad Harp. p. 314. — 3) ἐσφετερίζοντο, ed. ἐφετ. — 4) κυρίως, f. κυρίως τὸ μ. — 5) ἐσκιασμένως, erat cum conjicerem legendum ἐσχιδισμένως. — 6) τοσοῦτο, ed. τοσοῦτου. — 7) Περικλῆς, Thucyd. I, 140. quae sequuntur, ita emendaverim: ἀεὶ ἐκ τοῦ Πειραιῶς ὀρωμένους κ. τ. λ. — 8) δύνασθε, ed. δύνασθαι. — 9) ἐν τῇ β', II, 62. Arog. ita: ἐγὼ δὲ ἀποφαίνομαι β' μ. τ. εἰς χρ. φανερῶς.

Ἐπειδή γε καὶ αὐτός] In marg. Schell. Ἐπει λέγεις 119, A. κατηγορεῖν ταῦτα τοῦ ἀνδρός οὐκ ἀπὸ τῆς σαυτοῦ γνώμης, ἀλλ' ἀποῆς, ὁ Κρής δὴ τὸν πόντον ἄγνοεβ, φῆσι τις, εἴπερ αὐτὸς τὰ κοιᾶντα ἄγνοεῖς, ἔμπειροι γὰρ τὰ κατὰ θάλατταν Κρήτες ἀντάκουε καὶ τῶν τάληθῆ λεγόντων.

Ταῦτά γε ὁ Κρής 1] Schol. ed. Ὁ Κρής 2 ἄγνοεῖ 119, B. τὴν θάλατταν παροιμία ἐπὶ τῶν εἰδόντων μὲν, προσποιουμένων δ' ἄγνοεῖν, ἀντι τοῦ ὁ νησιώτης ἄγνοεῖ τὴν θάλατταν. δηλοῖ 3 δὲ ὅτι εἰδὼς Περικλῆς προσποιεῖται ἄγνοεῖν. λέγεται 4 δὲ ἡ παροιμία καὶ οὕτως, ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν 5 Σύρας 6 γὰρ τις Σικελὸς ἐμπορευόμενος καὶ ναυαγήσας 7 εἶτα ἐκπεσὼν ἐπὶ πέτραις καθεζόμενος, 8 ὡς γαληνιάζουσαν 9 εἶδε τὴν θάλασσαν, οἶδα, φησὶν, ἢ βούλει 10 καὶ θέλεις, βούλει γὰρ αὐτόν 11 με λαβοῦσα καταποντίσαι, ἐγὼ δὲ νῆσον οἰκῶν ἐκ παιδὸς οἶδα τὰ σὰ σοφίσματα. Ἀλκμάν δὲ ἰλυρικὸς μέμνηται τῆς παροιμίας. Ἡ οὕτως 12 ὥσπερ ἂν εἴ τις εἴποι Κρήτα μὴ εἰδέναι τὴν θάλασσαν, οὔτοι γὰρ ταύτης ἐν ἐμπειρίᾳ τυγχάνουσιν· εἴρηται ἐπὶ τῶν προσποιουμένων ἄγνοεῖν ἢ ἐπίστανται. Phot. Παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων τὸ ἄγνοεῖν, οἱ γὰρ Κρήτες ἐμπειροθαλάσσιοι λέγεται

1) Ταῦτά γε ὁ Κρής, Schol ad haec legitur et in Mon. et in Leid. et in mscr. Fulvii Ursini p. 303. — 2) Ὁ Κρής ἄγνοεῖ τὴν θάλασσαν sunt in ed., desiderantur in Leid. et apud Ursinum. — 3) δηλοῖ δὲ — ἄγνοεῖν desunt in Leid., pro iis leguntur ibi ἀντι τοῦ ὁ νησιώτης ἄγνοεῖ τὴν θάλατταν, quae frustra quaerimus apud Urs. Habet autem Urs. τὴν θάλατταν, ut suspicer in mscr. Ursini illa ἀντι τοῦ κ. τ. λ. non defuisse, sed properanti excidisse Ursino. — 4) λέγεται, Leid. λέγει δὲ ἡ παρ. — 5) θάλασσαν, Ap. Mon. θάλατταν. — 6) Σύρας γὰρ τις Σ. sic ed., Leid. Σ. γὰρ φησὶ τις Σικ. Urs. et Mon. φασί. — 7) ναυαγήσας, sic Mon., Leid. et Ursin., ed. ναυμαχίσας. — 8) καθεζόμενος, sic mscripti, ed. καθήμενος. — 9) γαληνιάζουσαν, sic mscripti, ed. γαληνιάσαν, atque ita Aesop. fab. 49, p. 46 ed. Heusing. — 10) ἢ βούλει καὶ θέλεις, voces καὶ θέλεις, ex Mon. et Leid. addidi. Ursin. ὁ βούλει μέμνηται τῆς παρ., iis praetermissis, quae intercedunt in ed., idem obtinet in Mon. et Leid. — 11) αὐτόν με, nunc me ipsum petis, cum navem meam devorasses. An αὐθίς με? — 12) Ἡ οὕτως ὥσπερ ἂν εἴ τις κ. τ. λ. ex Mon. edidit Creuz. in epist. ab Hermanno ad se data pag. 73, ubi sic ἡ οὕτως ὥσπερ ἂν κ. τ. λ., Valkenarius in Leidens. plura quam in editis legi, significat in margine, F. Ursinus ideo opinor non addidit, quod Alcmanis non faerent. Plus semel hunc virum ea de causa minus accuratum in edendo hoc scholiaste fuisse, observasse mihi visus sum.

δὲ καὶ ὁ νησιώτης ἀγνοεῖ τὴν Θάλασσαν καὶ Σικελὸς τὴν
Θάλασσαν. Palat. Παροιμία ἐπὶ τῶν εἰδότην μὲν, προσ-
ποιουμένων δ' ἀγνοεῖν, ὁ Κρής τὸν πόντον, ἀπὸ τοῦ
ὁ νησιώτης ἀγνοεῖ τὴν Θάλασσαν.

- 229, C. Καὶ τὸν Μελοῖσιππον] Schol. ed. Τοῦτον Λακεδαι-
μόνιοι πρὸς Ἀθήνας πρᾶσβευτήν ἐπεμψαν.
- 229, D. Τοὺς πολεμίους] Arogr. Mon. Ἐθος εἶχον οἱ Πελο-
ποννήσιοι κατὰ μέρος τὰ ἑαυτῶν στρατεύματα πέμπειν, ὡς
καὶ Θουκυδίδης περὶ αὐτῶν¹ λέγει· ἀπὸ πόλεως ἐκάστης
τὰ δύο μέρη ἐστράτευσαν.
- 230, A. Ἐξέπληξεν] Arogr. Mon. Ἐμφαίνει, ὅτι καὶ εἰς Λα-
κεδαίμονα ἤλθεν ἡ νόσος, οὐ μὲν τσαύτη, ὡς καὶ ὁ Θου-
κυδίδης φησί.²
- 231, B. Ἄλλ' ὡς περὶ ἀριθμῶν ἢ μέτρων³] Schol. ed. Ἀριθ-
μῶν, ὅτι ὁ σ' ἀριθμὸς τε καὶ ὁ ι', ἄρτια ἄρτιως·⁴ μέ-
τρων δὲ, ὅτι αἱ τρεῖς τοῦ τριγώνου γωνίαι δυοῖν ὀρθαῖς
ἴσαι εἰσίν.
- 231, D. Καὶ πλείων ἦν⁵] Arogr. Mon. Ἀπὸ τοῦ μείζων· αἱ
γὰρ οἱ παλαιοὶ τοῦτο ἐπὶ μείζονος λαμβάνουσι, ὡς καὶ
Δημοσθένης πολλάκις ἐχρήσατο.
- 235, A. Ἦμισα⁶ κινδυνεύειν] Arogr. Mon. Ἀπὸ μηδὲ⁷ ὅλος
πολεμεῖν· τὸν γὰρ πόλεμον κίνδυνον λέγουσι οἱ παλαιοὶ, παρὰ
τὸ ἐν αὐτῷ κινδυνεύειν· καὶ Ἰσοκράτης, ὃν δὲ ἀναγκα-
σθῆναι κινδυνεύσαι, ἀπὸ τοῦ πολεμῆσαι.
- ib. Ὡσπερ καὶ Λακεδαιμονίους⁸] Sch. ed. Οἶδε γὰρ ἐπαι-
νετὴν αὐτῶν ὄντα Πλάτωνα, οὗτοι δὲ συγκροοῦντες τοὺς
ἀνθρώπους πρὸς ἀλλήλους ἐκράτουν αὐτῶν· οὕτω καὶ τοὺς

1) περὶ αὐτῶν, Ap. περὶ αὐτούς. — 2) ὡς καὶ ὁ Θουκυδίδης
φησι, immo vero negat omnino Thucydides, II, 55, hunc morbum
in Peloponnesum irrepisse, idque memoria quam maxime dignum
fuisse. — 3) Ἄλλ' ὡς περὶ ἀρ., sublin. Valken. — 4) ἄρτια ἄρτιως
μέτρων, ed. ἄρτι ἢ ἄρτιος μέτρων κ. τ. λ., sed ἄρτια sunt ἄρτιος
numeranda, neque in περιτὰ detorqueri possunt, itemque perpe-
tuo terni terni anguli binos aequabunt rectos. Ita sibi et in
ratione et oratione Pericles constitit. Non legitur autem hoc schol.
in Monac., licet Valk. ex Leicid. sublineasset. — 5) Καὶ πλείων
ἦν, subl. Valken. — 6) Ἦμισα κινδυνεύειν, sublineavit Valk. —
7) μηδὲ, Ap. μή δὲ. — 8) Ὡσπερ καὶ Λακ., subl. Valk.

Ἀθηναίων ὑπηκόους ἑστέκρουσαν τοῖς δεσπόταις, ἐπαγγελομένοι αὐτοῖς ἐλευθερίαν.

Οὐκ εἰκός] Apogr. Mon. Ἄντι τοῦ οὐ δεῖ τὴν ἀκριβίαν ζητεῖν· τὸ δὲ ὅμοιον καὶ Θουκυδίδης λέγει, ὅτε αἱ ἀνάγκαι λογισμοῦ ἐλαχίστου δέονται, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐλαχίστου. 233, B.

Ἐκατέροις πεπραγμένα] Apogr. Mon. Τὰ ἐν τῷ Μηδικῷ λέγει, τότε γὰρ Θηβαῖοι προεδεδώκασι· καιρὸν δὲ καλεῖ τὸ συμφέρον· οὕτω καὶ Δημοσθένης πολλαχοῦ· ἔστι δὲ εἰπεῖν καιρὸν καὶ τὴν ἀτυχίαν. 234, A.

Συμβούλους Θηβαίοις] Apogr. Mon. Καὶ Δημοσθένης· μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι (226, 4.) ib.

Τόσων καὶ τόσων] Sch. ed. Ἰστέον ὅτι, ὅτε ἡ διπλῆ αὕτη προσθήκη τίθεται, πλῆθος δηλοῖ· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ὀλίγων καὶ εὐαριθμητῶν δεῖ νοεῖν. 234, B.

Τοὺς δ' ἀρχήστους] Apogr. Mon. . . . Ἐἶπε γὰρ ὁ Θουκυδίδης, τὴν νόσον τὰ ἄλλα τῶν διαφευγόντων ὑποτέμνειν. 235, A.

Ἠγουμένων γε Ἀθηναίων] Sch. ed. Ἐκ τοῦ εἰπεῖν ἡγουμένων Ἀθηναίων καὶ Περικλέους δίδωσιν ἔμφασιν, ὡς ἄρα ὑποδέχεται μὲν αὐτοὺς ὡς ἀνδρείους, κακίζει δὲ πως τὴν κατὰ πόλεμον ἱπείριαν αὐτῶν, ἐπιμνῆ δὲ Ἀθηναίους, ὡς καὶ εἰς τοῦτο χρησίμους. 234, D.

Πολλῶν ἡλειοσιν] Sch. ed. Ἡττηθέντες γὰρ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἐμελλον ἀνεκτῶς ἔξειν, ἀλλ' ἐμελλον αὐθις ἐπιστρατεύσεσθαι καὶ τὴν ἥταν ἀνακαλέσεσθαι, ὃ ποιήσαντες ἐδόκουν ἂν Ἀθηναίους ὥσπερ ἀμφισβητεῖν τῆς νίκης· τὸ δὲ καθ' ἅπερ Κορίνθιοι λέγει, ἐπειδὴ Ἀθηναίων 235, A.

1) Ἀθηναίων ἱπ., ed. Ἀθηναίους ἱπ. — 2) Θουκυδίδ. II, 49. Werferus hoc schol. retulerat ad τοὺς Ἕλληνας. Male. Ex Thucyd. I, 1, qui καὶ εἰ τις ἐκ τῶν μεγίστων περιγένοιο, τῶν γε ἀκρωτηρίων ἀντίληψις ἐπισήμαινε. Κατέσκηπτε γὰρ καὶ ἐς τὰ αἰδοῖα καὶ ἐς ἄκρας χεῖρας, καὶ πόδας· καὶ πολλοὶ στερισκόμενοι τούτων διέφυγον· εἰαὶ δ' οἱ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, inde igitur in nostro malim legi τὴν νόσον τὰ ἄκρα τ. δ. ὑποστ. Apogr. εἶπε γὰρ ὁ Θ. τὴν νόσον τὰ κ. τ. λ.

Αίγιαν πολιορκούντων, επέθεντο Μεγάροις Κορίνθιοι, ἵνα ἐντεῦθεν τὴν ἐν Αἰγίνῃ πολιορκίαν λύσωσι, καὶ ἠττηθέντες ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων γερόντων ἀπῆλθον εἰς Κόρινθον· κακίζόμενοι δὲ ὑπὸ τῶν οἰκείων πολιτῶν, ἤλθεν ἐν ᾧ ἠττήθησαν τόπῳ καὶ ἐπειρῶντο τρόπαιον ἀνίστην, ἀλλὰ καὶ αὐθις ὑπ' Ἀθηναίων κατεπολεμήθησαν.

255, B: Ὡστε τὴν καθμίαν ¹ (VVerf. καθμίαν ex Ap.) νίκη] Apogr. Mon. Ἄυτη ἡ παροιμία εἰώθει ² λέγεσθαι ἐπὶ τῶν βλάβῃ ³ τῇ ἑαυτῶν νικησάντων· ἐλέγχθη ⁴ δὲ ἀπὸ τῶν ταύτης ἱστορίας· Θηβαῖοι νικήσαντες τοὺς Ἀργεῖους, Πολυνεῖκου στρατεύσαντος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ἐτεοκλέους, ⁵ εἴσωσαν ἅταφα τὰ σώματα ⁶ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας κληθέντων καὶ παρῶξιναν καθ' ἑαυτῶν τοὺς Ἀθηναίους διεξελθόντες ⁷ ἐνίκησαν Θηβαίους, καὶ οὐ παρέδωσαν εἰς ταφὴν τὰ σώματα. ⁸ Ἡ ἐπειδήπερ Οιδίπους τὴν Σφίγγα ἐνίκησεν, ἐλέγχθη ⁹ ἡ καθμία νίκη· εἰ μὴ γὰρ ἐκεῖνος ¹⁰ ἐνίκησεν, οὐκ ἂν οὐδὲ τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ συνεγένετο, οὐδὲ τὰ λοιπὰ πάντα ὑφίστατο. Ἡ ὅτι οἱ Ἐπίγονοι, οἱ περὶ Διομήδην, τιμωροῦντες τοὺς πατρῴων τοῖς ἑαυτῶν τοῖς ἐν Θήβαις ἀνηρημένοις ἐπιστρατεύσαντες ¹¹ τὰς Θήβας κατέστρεψαν, ὡς φησὶν ὁ ποιητής

Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἶλομεν.

Τὴν ἱστορίαν δὲ λέγει οὗτος, ἣν εἶπεν Θουκυδίδης ¹² ἐν τῇ ἀῆπου παρὰ τῶν Ἀθηναίων γερόντων ἠττηθήσαν δεύτερον....

1) Ὡστε τὴν καθμίαν. — Pro corruptissimo ed. dedi Apographum, varietatem nunc propositurus. — 2) εἰώθει. — 3) ἐπὶ τῶν βλάβῃ. — 4) ἐλέγχθη δὲ ἀπὸ τούτων νικησάντων, ἐλέγχθη δὲ ἀπὸ τούτων οὐ· Θηβαῖοι. — 5) Ἐτεκλέως. — 6) σώματα τῶν ἐν τῇ πολέμῳ πσιόντων καὶ παρῶξιναν. — 7) οἱ ἐξελεθόντες. — 8) τὰ σώματα αὐτῶν. — 9) ἐλέγχθη. — 10) ἐκεῖνον. — Quae inde ab ἡ ὅτι οἱ Ἐπίγονοι ad finem usque in ed. desunt, legi in Leid. indicat Valkenarius, qui ad marg. Jebhii var. ex Cod. lect. enotavit eadem, quae in Ap. inveniuntur. — 11) ἐπιστρατεύσαντες, Apogr. ἐπὶ στρ. — 12) Θουκυδ. I, 105. Erasm. Ad. II, 8, p. 579. » Aristides Pericle: ὥστε κ. τ. λ. — Quo quidem loco scholion adscriptum praeter alia illud admonet ab iis, quae retuli, non nihil diversum. Thebanos caesis Argivis, qui cum Polynice pugnant, negasse sepulturam. Qua inhumanitate exasperati Athenienses, Thebanos oppugnatos devicerunt et consimilem ad modum veterunt, ne cadavera caesorum darentur sepulturae. Quae itaque in Mon. adduntur, non legebantur in Cod. Erasmi.

C. Palat. *Αὕτη ἡ παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ βλάβῃ αὐτῶν (leg. αὐτῶν) νικησάντων.*

*Ἐὶς ὑπὲρ πάντων*¹ κῦβος] Sch. ed. *Παροιμία ἐπὶ τῶν ib.*
ἀποικνωθευόντων· οἱ γὰρ κυβεύοντες ἓνα κῦβον ῥίπτουσιν
ἢ εἰς ἤτταν, ἢ εἰς νίκην. C. Palat. *Αὕτη ἡ παροιμία*
εἴρηται ἐπὶ τῶν οὐκ εἰδότεων μὲν τὸ ἐκβησόμενον, ἐπὶ δὲ τῇ
τύχῃ τολμῶντων.

Πᾶσαν τὴν πολεμίαν] Apogr. Mon. *Καὶ γὰρ ὁ Θου- 256, A.*
κυδίδης² φησὶν, ὅτι ἀκούσαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Ἀθη-
ναίους τὴν περιοικίδα αὐτῶν πορθοῦντας ἀνεχώρησαν ἐπ'
οἴκου.

Καὶ παρὰ] In m. Sch. *Καὶ παρὰ τὰ συμβεβηκότα.*

Ῥμην τὸν Μελεάγρον] Apogr. Mon. *Συγκριτικὸν*³ 257, C.
τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι μᾶλλον ὁ Μελεάγρος δειλὸς ἦν ἢ Περι-
κλῆς, θρασυτάτος γὰρ ἀνὴρ ἦν ὁ Περικλῆς. Καλῶς δὲ συν-
έκρινε τὸν Περικλέα τῷ Μελεάγρῳ· καὶ γὰρ τὰ αὐτὰ πε-
πόνθασιν, ἥτε γὰρ μήτηρ Μελεάγρου ἢ Ἀλθαία⁴ ἔδοξε
λαμπάδα τίκτειν σὺν τῷ Μελεάγρῳ, καὶ ἡ μήτηρ Περικλέους
ἢ Ἀργίστη⁵ ἔδοξε λέοντα τίκτειν, ἠνίκα ἔμελλε τὸν Περι-
κλέα τίκτειν. Ταῦτα δὲ καὶ Πλούταρχος⁶ καὶ Σαβίνος καὶ
πάντες οἱ τὸν Περικλέους γραψάντες βίον λέγουσιν. Ἐναν-
τίον δὲ λέγει διὰ τῆς ἀνδρείας, ἐναντία γὰρ δειλία· ἀξιό-
πιστον δὲ παραφέρει μάρτυρα τὸν Ἀπόλλωνα.

*Ῥσοθ*⁷ ὅρα μὴ λέοντα ξυρεῖν] Apogr. Mon. *Κυρίως 257, D.*
δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν εἰς ἀδύνατα ἐπιχειρούντων καὶ ἐπικίν-
δυνα, τίς γὰρ ἐπιχειρεῖ λέοντα ξυρεῖν; κυρίως δὲ τέθεικε
τὴν παροιμίαν, ἐπειδὴ καὶ ἡ Περικλέους μήτηρ ὄναρ ἑαυτὴν
εἶδε⁸ λέοντα τίκτουςαν. Sch. ed. *Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ*
ἐπικινδύνων ἡ παροιμία αὕτη λέγεται. Cod. Palat. Παρ-
ομία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις καὶ ἐπικινδύνοις ἐπιχειρούντων.

1) *Ἐὶς ὑπὲρ π.*, sublineavit Valk. — 2) *Θουκυδίδης II, 56.* —
3) *Συγκριτικὸν κ. τ. λ.* editus sch. incipit *Καλῶς συνέκρινε τὸν Π.*
4) *πεπόνθασιν*, ita Valk. ex Leid. et Mon., Jebb. *ἐν ἐκατέρῳι*
συνέβη. — 5) Jebb. *Ἀλθαία.* — 6) *ἢ Ἀργίστη*, sic ed. et Macr., Plut.
Pericl. III *Ἀγαρίστη.* — 7) *Ταῦτα δὲ καὶ Πλούταρχος κ. τ. λ.* De-
sunt in ed. *διὰ τῆς ἀνδρείας, Ap. ἀνδρῆς.* — 8) *εἶδε, Ap. οἶδε.*

ἡ τοῦ Περικλέους μήτηρ εἶδε ἑ κατ' ὄναρ ἑαυτὴν λέοντα
τίκτουσαν.

258, A.

Οὐ Θρασύμαχον¹⁾] Sch. ed. Λέον εἰπεῖν, οὐ τὸν τυ-
χόντα, Θρασύμαχον εἶπε, τοῦτον γὰρ ἐν ταῖς πολιτείαις (p.
19. ed. Ast. cf. p. 363. seq.) εἰσάγει Πλάτων καταγελω-
μενον ὑπὸ Σωκράτους καὶ ἐλεγγόμενον.

ib.

Ἀνδρείότεροι τοῦ δέοντος] Cod. Palat. Ἀνδρείότερος
τοῦ δέοντος ἀντὶ τοῦ θρασύς· αἱ γὰρ ὑπερβολαὶ καὶ ἐλλεί-
ψεις τῶν ἀρετῶν κακίζονται.

ib.

Καὶ δειλίας,⁵ εἰ δὲ βούλει] Arogr. Mon. Τὸ δει-
λίας⁴ ἐξ Αἴαντος τοῦ μαστιγοφόρου Σοφοκλέους, τὸ δὲ
σιωπῆς ἐκ Σιμωνίδου,⁵ καὶ Αἰσχυλος ἐν Προμηθεῖ δεσ-
μότη.⁶

Πολλοῖς γὰρ ἔστι κέρδος ἔ σιγῇ βροτοῖς.

Sch. ed. Τὸ δειλίας γέρας ἀκίνδυνον Σοφοκλῆς ἐν
Αἴαντι τῷ μαστιγοφόρῳ λέγει· Αἴας γὰρ εἰ δειλὸς ἦν καὶ
μὴ θρασύς, εἴληφεν ἀν γέρας τῆς δειλίας τὸ μὴ κινδυνεύου
αἰτοχευρίῳ. Τὸ δὲ σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας ἐκ Σιμο-
νίδου ἔστι τοῦ Κείου.⁷ Καλῶς δὲ προσετέθη τὸ ἀκίνδυ-
νον, τὰ γὰρ ἐν τοῖς ἀγῶσι διδόμενα γέρα κινδύνου μετέχει.
Λέγει γοῦν, ὡς εἰ καὶ σὺ, ὦ Πλάτων, βούλει σόφος εἶναι
καὶ τούναντίον, σίγα καὶ μὴ σκοπίτε τὸν Περικλέα.

ib.

Αἶνον λίνῳ] Sch. ed. Παιρομία ἐπὶ τῶν τοῖς προ-
τέροις ἕτερα συνειρόντων, ὅποιον καὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος, οὐ
μόνον δειλοῦς Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ φίλαργύρους πεποιημέ-
νον⁸ τὸν Περικλέα φήσαντος.⁹

1) εἶδε, Palat. οἶδε. — 2) Οἱ Θρασύμαχον, subl. Valk. — 3)
καὶ δειλίας subl. Valk. — 4) τὸ δειλίας, cf. Soph. Aj. 75.

Οὐ σιγῇ ἀνέξει, μηδὲ δεῖλαν ἀρεῖς;

Errat igitur Schol. ed. — 5) ἐκ Σιμωνίδου, cf. Gaisf. poet. min.
t. I, p. 400. — 6) Αἰσχυλος, ἐν Προμηθεῖ δεσμότη, frustra in
Prometh. quæsitivi, similia occurrunt Vrs. 328. cf. Sept. adv. Th.
437. Choeph. 580. — 7) Κείου, ed. Κίου, itemque in Aristide,
ὡς τις τῶν Κίων κ. τ. λ., cf. Bæst. comm. pal. p. 754. et adde Spanh.
ad Ran. 1010. alludit ad ἀκ. γ. Sop. δ. ζητ. p. 337, 17. — 8) πε-
ποιημένον, liceat per me, ego malim πεποιημέναι. — 9) φήσαντος,
ed. φήσαντας.

Διαδόσεις] Schol. ed. Ἔθος ἦν¹ παρὰ Ἀθηναίους 238, D.
τῶν βασιλείων, τοῖς ἐνδόξοις διαδιδόναι χρήματα, ἅπερ ἐκ-
λείπε σπορῖδες² παρὰ τοῦ διασπείρειν· τοῦτο δὲ φιλοτιμία³
ἦν. Λέγει οὖν, ὅτι οὔτε μισθούς ἐταξαῖ ἐμαυτὸν δέχεσθαι
παρὰ τῶν μαθητῶν, οὔτε εἰς⁴ διάδοσιν ἔλυθον δραμῶν.

Μεγαλοπρέπεια] Arogr. Mon. Μεγαλοπρέπεια⁵ ἐστίν, 239, R.
ὡς Ἀριστοτέλης ὀρίζειται, ἀρετὴ ἐν δαπανήμασι μεγέθους
ποιητικῆ· κυρίως δὲ εἶπε τὴν λέξιν, ἐπὶ γὰρ χρημάτων δεῖ
λέγειν μεγαλοπρέπειαν.

Ὅρῳ δὲ, ὅτι πολλὰ] Schol. ed. Συγγνωμονικῶς λυεῖ ib.
τὴν ἀντίθεσιν.

Ἐφολία⁶] In marg. Schell. Ἀναγκαῖά τινα φυσικῶς ib.
ἐπισυρόμενα· ἀπὸ τῶν ὀλκιάδων τῶν ἐπιφροσμένων κελήττι
διὰ τὰς χρεῖδας. Phot. Τὰ ἀμαρτήματα λέγει.

Καὶ γὰρ τὰ σώματα] Schol. ed. Ὡσπερ, φησὶν, ὅλα ib.
τὰ σώματα ἐκ τῶν αὐτῶν στοιχείων σύγκειται, καλεῖται δὲ
σῶμα καλόν, οὐ διὰ τὸ ἀμοιρεῖν καὶ τινος κακοῦ, ἀλλὰ διὰ
τὸ ἐπιπλεῖον ἔχειν τὸ καλόν, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ φαῦλα
σώματα· οὕτω καὶ αἱ πόλεις οὐκ ἀπαλλάττονται μὲν τῶν
ἀτόπων, τῷ δὲ πλείονα ἔχειν χρηστὰ προσαγορεύονται καλαὶ
καὶ τῷ πλείονα ἄτοπα φαῦλαι.

Ἄμα δὲ εὐλαβοῦμενοι] Schol. ed. Ἄλλο χρώμα⁷ τὸν 240, B.

1) Ἔθος ἦν κ. τ. λ., ed. Ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις τῶν βασιλείων,
τοῖς ἐνδ., Valk. ex Leid. Ἔθος ἦν παρὰ Ἀθηναίους, τοῖς ἐνδ. — 2)
σπορῖδες, sic Leid., ed. σπορῖδες — 3) φιλοτιμία, cf. Vales. ad
Harp. p. 41. — 4) εἰς διάδοσιν ἔλυθον δραμῶν, ed. εἰς διαδ. ἔδρα-
μον, Valk. ex Leid. post διάδοσιν inseruit ἔλυθον. — 5) Μεγαλοπρε-
πέια eubl. Valk. — 6) Ἐφολία, vid. Creuz. ad Plotm. p. 252. —
7) Ἄλλο χρώμα κ. τ. λ., edita religiose repetiit. Lege: ἄλλο χρώμα
τὸν φόβον ἐξῆρε, aliud argumentum timorem adauxit. Χρώμα
pro argumento Sopatro in deliciis fuit, quem vide in διαφρήσει
ζητημ. p. 305, l. 23 a fin.; ib. 10 a fin., 306, l. 28, 307, l. 28,
313, 24, 341, 19, 342, 1. 346, 13 353, 19 a fin. χρώμα ἀνω-
ληρικὸν p. 397, 7., ἀντιστατικὸν χρώμα, 358, ult. χρώμα συγγνω-
μοικὸν (sic leg. non συγγνωμικὸν, Aldin. habet συγγνωμοικὸν) p. 363,
11 379, 25 a f. χρώμα in Piræo erat aedificium προβεβλημένον
προσορμίσσεως ἔνεκα καὶ ἀγορᾶς τῶν ναυτῶν, Vales. ad Harp. p. 351.
Ἐξάγειν, tollere, amplificare, adaugere in ipsius Sopatri διαφρή-
σει ζητημάτων est pag. 329, 16. Δημοσθένης τὸν τόπον καὶ τὴν
δίον τῆς χάρας ἐξάγειντος πρὸς δυσχέρειαν, Menand. p. 631, 17 ed.
Ald. ἐξάγειν τὸ πρόσωπον τῆς γυναικὸς, laudibus tollere personam

φόβον ἐξεῦρε, μήπως ἄρα καὶ νεωτερισμὸν τινα ἐπινοήσασι πραγμάτων.

241, A. Ἄλλὰ τὴν ἀρχήν] Sch. ed. Δι' αὐτὴν γὰρ διαφόρους ἐκλέγοντες πλουτοῦσι· μεταστατικῶς δὲ ἀπολογεῖται, εἰς τὴν ἀρχὴν μεταφέρον τὸ ἔγκλημα.

ib. Ἐπεὶ ὅτι γε] Id. Πάλιν συγγνωμικῶς ἀπολογεῖται εἰς τὸ ἀναγκαῖον μεταφέρον τὸ πᾶν.

241, D. Οὐδέ γε οἱ Καρχηδόνιοι] Id. Σκυτίοις νομίμασιν³ οἱ Καρχηδόνιοι ἐπολιτεύοντο ἐκ τῆς Λιδουῆς· ἐκείνη γὰρ φυγοῦσα διὰ τὸν φόνον τοῦ ἀδελφοῦ ἐκ τῆς Τυροῦ, αἰτεῖ τὸν βασιλέα μεταδοῦναι αὐτῇ γῆς, ὅσον δέρμα βοῦς ἐπέχει τόπον, ὃ δὲ ῥαδίως κατένευσε. Κατατεμοῦσα⁵ οὖν ἐκείνη τὸ σκύτος κύκλω χωρίον τι ἀπολαμβάνει καὶ πόλιν⁴ κτίζει τὴν Καρχηδόνα· οἱ οὖν Καρχηδόνιοι τὸ συμβάν ἀεὶ τιμῶντες σκυτίοις νομίμασιν ἐπολιτεύοντο· τοῦτο δὲ λέγει, οὐχ ὅτι σκύτινα νομίματι εἶχον, ἀλλὰ βύρσας παρῆγον, ὡς πολύθηρον οἰκοῦντες χωρίον, καὶ οὕτως ὃ ἐβούλοντο, ἐδέχοντο.

242, B. Διέλθον] In marg. Schell. Διαλύοντες τὸν ἀποδασμὸν⁵ ἐδίδουν.

242, C. Ἄλλὰ καὶ τῶν νομοθετῶν] Schol. ed. Ἐνταῦθα τὸν Σόλωνα λέγει ἢ Πολιοῦχον (sic)· οὗτος γὰρ ἔταξε καὶ βουλευτικόν· αἰνιττεται δὲ καὶ εἰς Πλάτωνα, ἐποίησε γὰρ καὶ οὗτος νόμους. Μεταστατικῶς δὲ ἀπολογεῖται, μεταφέρει γὰρ τὴν αἰτίαν ἐπὶ τοὺς νομοθέτας.

243, A. Ἡ αὐτὸν ἰδεῖν] Ap. Mon. Δεινῶς ὁ Ἀριστείδης⁶ τὸν

uxoris. Aliud est φόβον ἐξαιρεῖν, *metum eximere* Eur. Phoeniss. 1005. Aristid. t. I, p. 11. ed. Jebb. ἐξέϊλε δέϊμα τῆς ψυχῆς, p. 20. p. 45. νόστον ἐξαιρεῖν. De feris excitandis (ἐκσοβεῖν, ἀνασοβεῖν) ἐξαιρεῖν dici, non ἐξαιρεῖν, contendit Valk. ad Hippol. 18. Ἐξαιρῶ non ἐξαιρω scribendum, ubi sit *eximere* vid. Heind. ad Theaet. p. 352. Sexcenties *αἰρεῖν* et *αἰρεῖν* et quae ex his nascuntur, confusa, Wyt. ad Plut. de S. N. V. p. 9 seq. Nolui itaque emendare ἄλλο χεῖμα τὸν φόβον ἐπήρς. — 1) Ἄλλὰ τὴν ἀρχήν, sublin. Valk. verba praecedentia, unde suspicor idem schol. legi in Leid. — 2) νομίμασιν οἱ ex Leid. inseruit Valken. — 3) Κατατεμοῦσα, sic Leid., ed. Κατεμοῦσα — 4) πόλιν, ed. πόλιν. — 5) ἀποδασμὸν, cod. ἀποδασμὸν. 6) ὁ Ἀριστείδης, Ap. ὁ Ἀριστοτέλης, errore ex compendiorum similitudine exorto; sic Ἀριστείδης, Ἀριστοτέλης, Ἀριστοφάνης, Ἀριστοκλῆς, Ἀριστομένης inter se confusa, similia apud Bast. comm.

ἑαυτοῦ τρόπον τῆς ἐξετάσεως δικαιότερον ἀποφαίνεται τοῦ Πλάτωνος, ἐκ τοῦ βίου τοῦ Περικλέους τὴν ἀπόδειξιν ποιούμενος.

Τὰ μὲν] In marg. Schell. Τὰ μὲν τῆ φωνῆ, τὰ δὲ 243, B. διὰ παραδείξεως.

Οὕτω καὶ] Ibid. Ἐξ ὧν δῆλον ἔλεγε διδάσκων καὶ ἐξ ἰβ. ὧν εἰργάζετο, μὴ ἐξ ὧν διεβάλλετο.

Ῥφεικότας'] Arogr. Mon. Ῥφεικότας λέγει ἀντὶ 244, C. τοῦ προτεινάντας ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μεταιτῶν, ὡς καὶ Δημοσθένης· σὺ δὲ ἐκεῖ προτείνας καὶ ὑποσχών.

Φέρε δὴ καὶ] Schol. ed. Ἐντεῦθεν τῶν ἐπιλόγων 245, A. ἄρχεται ποιούμενος ἀνακεφαλαίωσιν, ὡς εἴρηκε.

Συγκεφαλαιωσόμεθα] In marg. Schell. Ἀθρόον καὶ 245, B. ὡς ἐν ὀλίγῳ πάνθ' ὁμοῦ περιληψόμεθα (ante περιληψόμεμεθα, corr. msn. rec.)

"Ἡ γὰρ ὄναρ λέγεις ἢ γρίφον ἢ (Jebb. ᾗ) οὐκ ἔχω τί 245, C. (Jebb. τί) φῶ] Mon. et Leid. Ἀμφοτέρα² ψευδῆ, καὶ τὸ ὄναρ καὶ τὸ γρίφος· γρίφος δὲ ἔστιν, οὐχ ὡς ἐνίοι φασὶ ταυτὸν³ τῷ αἰνίγματι· διαφέρουσι γὰρ, ὅτι τὸ μὲν αἰνίγμα ὁμολογεῖ τις ἄγνοεῖν, τὸν δὲ γρίφον ἄγνοεῖν⁴ δοκῶν ἐπίσταται· οἷον αἰνίγμα μὲν ἔστι τὸ Τί δῖπον, ⁵ τί τρίπον, τί

pal. p. 798. Ἀριστέδης autem h. l. legi debere, ex ipso Aristide patet, quem lege. — 1) Ῥφεικότας subl. Valk. — 2) Verba haec, Ἀμφοτέρα ψευδῆ καὶ τὸ ὄναρ καὶ ὁ γρίφος desunt in Mon., id quod Werf. punctis indicavit. Edidit Creuz. in Melet. I, p. 86. — 3) ταῦτον, Mon. ταυτὸν, Creuz. τὸ αὐτὸ ex Leid. — 4) ἄγνοεῖν δοκῶν ἐπίσταται, secutus sum lectionem codicum, quorum alter (Mon.) hanc praeterea lectionem ferebat: ἄγνοεῖ δοκῶν ἐπίστασθαι, testante Werfero, quae lectio non nihili existimanda est: grīphum etenim aliquis et ἄγνοεῖν δοκῶν dici potest ἐπίστασθαι. Quid? quod septem γρίφων genera recensuit Clearchus (schol. ad Vesp. 20)? Cujus qui supersunt grīphi ἀνὴρ τε κοῦκ ἀνὴρ in schol. ad Plat. p. 167 ed. Ruhnck., eos in suos modulos coegit Broenst. epp. Paris. p. 132, Brunck. ad Anal. III, p. 308. Antiphanis scīrpum vide in Vales. not. ad Mauss. in Harp. p. 216, Athen. X, 452. cf. Spanh. ad Nub. 445. Lectio ἄγνοεῖ δοκῶν ἐπίστασθαι ex his praeterea defendi potest, quae statim adduntur: ἐνταῦθα δοκῆ μὲν εἶδέναι τὸ Ῥθηθῆν, ἄγνοεῖ δὲ ὅτι κ. τ. λ. — 5) Τί δῖπον κ. τ. λ. Brunck. Anal. III, p. 321.

τετράπουν; ἐνταῦθα δὲ δῆλον τὸ ἐρώτημα· γαῖφος δὲ, οἶον

Ἔκτορα τὸν Πριμίμου Διομήδης ἔκτανεν¹ ἀνὴρ.

Ἐνταῦθα δοκεῖ μὲν εἰδέναι τὸ ῥηθὲν, ἀγνοεῖ δὲ ὅτι Διομήδης ἀνὴρ ἦν Ἀχιλλεύς, ἐκείνην γὰρ ἔσχε μετὰ τὴν Βρισηίδα· ὅθεν καὶ τὸ, ὃν οὐκ ἔκτεινε Διομήδης, ἔκτεινεν ἀνὴρ Διομήδης.

246, B. Πλάτων εἶπε] Schol. ed. Ταῦτα γὰρ πάντα Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις εἴρηκε.

246, C. Ἄφ' ἐστίας ᾠξόμενος²] Id. Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς χρηστῶν ἢ φαύλων λεγομένη, ὡσπερ καὶ τὸ ἀπὸ γραμμῆς· καλῶς δὲ προσέθηκε τῆς αὐτῆς αὐτοῦ, ἵνα δείξῃ ὅτι καὶ ἐκ φύσεως τοιοῦτος ἦν.

247, A. Ἡ τίνα χρῆν] Id. Τοῦτο λέγει, ὡς εἴ τις ἐμμέμπατο Πλάτωνι, ὡς οὐ καλῶς νενομοθετηκότι, πῶς τις ἂν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν Περικλέα προὔτεινε, λέγων, ὡς ἂ Πλάτων ὕστερον ἐνομοθέτησε, ταῦτα Περικλῆς ἐπὶ τοῦ βίου πᾶσιν ἔδειξεν;³ οὐκοῦν ἐπειδὴ Περικλῆς χρηστός, καὶ Πλάτων ἀγαθὸς νομοθέτης.

247, B. Οὐδὲ βουλομένους] Id. Τὰ τέκνα γὰρ πωλοῦντες οἱ νησιῶται ἐτέλουν.

248, A. Τοὺς ἄνδρας] Arogr. Mon. Τοῦτο⁴ λέγει, ἐπειδὴ Θουκυδίδης εἶπεν, ὅτι τοῖς Λακεδαιμονίοις πρᾶσβευομένοις οὐκ ἐβούλοντο τοὺς ἄνδρας παρασχεῖν.

ib. Καὶ Πύλον] Schol. ed. Ἡ τῆς Σφρακτηρίας καὶ Πύλου πρόφθοις ἀποθανόντος Περικλέους ἐγένετο.

248, B. Τῶν ὑπαρχόντων ἀποστήναι] Arogr. Mon. Ἀποστήναι⁵ ἀντὶ τοῦ ἀποστερηθῆναι· οὕτω καὶ Δημοσθένης, τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν (816, 15.).

1) ἔκτανεν, Leid. ἔκτειν', Mon. ἔκτεινεν, illud recepi secutus Brunckiam Anal. III, p. 283. nro DCXXI. ubi pentameter additur *Ἄλις πρὸ Τρώων ἰγγεῖ μαρξόμενον.*

cf. p. 282, nro DCXX. — 2) Ἄφ' ἐστίας κ. τ. λ. scholion, quod memorat Erasmi. Chil. I, cent. VI, p. 225., idem esse videtur.

3) ἔδειξεν, post hanc vocem posui signum interrogationis, cum manifeste haec sint interrogantis. — 4) τοῦτο λέγει κ. τ. λ., Mon. sic: τοῦτο λέγει ἐπὶ δὲ Θουκυδίδης εἶπεν, ὅτι Λακ. πρᾶσβευομένοις οἱ κ. τ. λ. cf. Thucyd. IV, 16 seqq. — 5) Ἀποστήναι ἀντὶ κ. τ. λ. Werf. ex Ap. Mon. haec κοινὴν εἰρήνην transcripserat.

"*Ἡ τῆς μὲν Ἀριστείδου*] Schol. ed. *Τοῦτο λέγει, ὅτι* 249, A.
Πλάτων ἐθαύμασε τὸν Ἀριστείδην διὰ τὴν ἐπωνυμίαν.

"*Ὅτι γὰρ οὐκ ἀτιμαστέον*] Id. *Ἐπειδήπερ τὸ πλῆθος* ib.
Ὀλύμπιον τὸν Περικλέα ἐκάλεισαν· ἔστι δὲ ἡ τῶν πολλῶν
ψῆφος οὐ πολλοῦ τινοσ ἀξία, ἵνα μὴ τις ἀντιπέσῃ τῷ ῥήτορι, 250, A.
λύει τὸ ἀντιπίπτον διὰ τῆς τοῦ Πλάτωνος μαρτυρίας.

"*Ὡς ἂν ἡμεῖς*] Id. *Τὸ ἡμεῖς λέγει διὰ τοὺς ῥήτορας,*
οὔτοι γὰρ τότε μεγίστην τὴν πόλιν καλοῦσιν, ὅτε δυνατὴ
ἔστιν ἐν πολέμοις καὶ τῶν ἐχθρῶν ὑπερέχει· οἱ δὲ φιλόσοφοι,
ὅτε δικαιπραγεῖ κἄν καὶ τῶν πολεμίων ἦττων ἦ. Τὸ δὲ
οὐδέν γε τοῦτο βλάβος τῷ λόγῳ λέγει, ἐπειδὴ εἶπεν ἂν τις
αὐτῷ, ὡς εἰ καὶ δυνατὴ ἐν πολέμοις ἦν, ἀλλ' οὐκ ἐδικαιο-
πράγει, πρὸς τοῦτο οὖν ἀπολογούμενος λέγει, ὡς μὴ τοῦτο
νῦν λογισώμεθα, ἀλλ' ὅτι οἱ οὕτως ἔχοντες μέγα φρονοῦσιν.

"*Ἐπαθόν τι Ὀμηρικόν*] Sch. ed. *Ὀμηρος γὰρ τοὺς* 250, C.
προῦγοντας τῶν ἡρώων, τὸν μὲν Διὶ μήτιν ἀτάλαντον,
τὸν δὲ θεοεϊκελον, τὸν δὲ ἄλλοι τοιοῦτον.

Καὶ οὐκ οἶδ' ὅτῳ τῷ τρίτῳ] Id. *Σάραμβον τὸν κά-* 251, A.
πηλον λέγει, οὗ διὰ τὸ εὐτελές, ὥσπερ ἐκῶν ἐπιλανθάνεται·
ἔθος γὰρ τοῦτο ῥητορικόν, τὰ εὐτελῆ τῶν προσώπων δοκεῖν
ἀγνοεῖν. Hardt. ex Cod. Mon. CXXIII. hoc schol. legi
prodit: Οὐκ ἔγω γὰρ τὸ ὄνομα.

Κ Ι Μ Ω Ν .¹

- 251, A. Ἐπιπλοῦν] Sch. ed. ῥητορικῶς² τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο, ἐκ προομίου αὐξάν τὰ τοῦ Κίμωνος· ἔστι δὲ τὸ σχῆμα κατ' ἤθος.
- 251, C. Ἐβουλόμην δ' ἄν] Id. Οὐκ εἶχον εἰπεῖν περὶ Κίμωνος πλεῖστα ἐγκώμια. Δεινῶς περιστέλλει τὴν ἀπορίαν τῷ σχήματι τοῦ προομίου οὐκ ἔχων μὲν εἰπεῖν κατὰ ἀλήθειαν, τάχα δὲ παραιτούμενος διὰ τὴν αἰδῶ τὴν πρὸς Πλάτωνα.
- ib. Ἐξ οὐρίας] Cod. Leid. Εἰπὼν τὸ ἐξ οὐρίας³ ἐπήγαγε τὸ ὑφιέμην ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χαλῶντων τὰ ἰστία.
- 252, A. Μηδὲν ἀπηγῆς] Ap. Mon. Ἡ λέξις⁴ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται ἀπὸ τῶν μελῶν· δηλοῖ δὲ τὸ ὑβριστικὸν καὶ ἔξω τοῦ καλοῦ καὶ τραχύτερον εἰς ἀκοήν καὶ ὄλον τοῦ ῥυθμοῦ καὶ μέλους καὶ τοῦ τεταγμένου παρηλλαγμένου καὶ ἐκπεπτικώτος.⁵ Δείναρχος μέμνηται τῆς λέξεως ἐν τῷ πρὸς Κηφισοκλέα· ἀπηγῆς οὖν ἀντὶ τοῦ ἄμουσον καὶ ἄφθογγον. Sch. ed. Τὸ ἀπηγῆς εἴρηται ἐκ μεταφορᾶς τῶν μελῶν· ἔστι δὲ τὸ ὑβριστικόν.
- 252, B. Μέχρι πόρῳ τῆς ἡλικίας⁶] Schol. ed. Δημοσθενικῶς ἐπιχειρεῖ λέγων τὸ ἔλαττον ἀτύχημα τὴν εὐήθειαν ἵνα ἐν-

1) Κίμων — ita ex Cod. Leidensi (enot. Valken.), Schell. Coll. Nov. et C. Mon. CXXIII recepi, cum Codex. Mon. CCXLIX Ἐπιπλοῦν Κίμωνος, Cod. Aug. CCCCXXXII Ἀριστείδου Κίμων, Phot. in eclogis ἐκ τῶν περὶ Κίμωνος — Jebbii scholiis ipsis praeposuit: Τῶν ὑπὲρ Κίμωνος σχολίων, de quibus supra in praefat. — 2) ῥητορικῶς κ. τ. λ. Ita incipit schol. in Cod. Mon. CXXIII. ῥητορικῶς τὸ χωρίον κ. τ. λ., sublineavit quoque Valken. — 3) Εἰπὼν τὸ ἐξ οὐρίας, depromserat ex C. Leid. hoc scholion Valken. ad Herodot. VII, 162, ubi de ὑφιέσθαι exponit. cf. ad Aristoph. Ran. 1251. Eundem lege de ἐξ οὐρίας et similibus docentem ad reliq. Eurip. p. 233. — 4) Ἡ λέξις κ. τ. λ. sublineavit Valken. — 5) παρηλλαγμένου καὶ ἐκπεπτικώτος, magis arrideret παρηλλαγμένον καὶ ἐκπεπτικῶς. — 6) Μέχρι πόρῳ τῆς ἡλ. hoc schol. in Cod. Leid. item legitur.

τεῦθεν τὸ μείζον κρύψη, τὴν προσοῦσαν τοῖς ῥήτορσι κο-
λακίαν καὶ κομπότητα. Ἐπειδὴ γὰρ τοὺς μὲν φραγμοὺς
τῶν ἀργῶν ὑπανείργνη¹ τοῖς βουλομένοις ὀπωρίζεσθαι,²
τὴν δὲ οἰκίαν τοῖς ἀριστεύουσιν αἰρομένοις, μέχρις³ τεσσα-
ράκοντα ἐτῶν διετέλεσεν, ἐπιτροπευόμενος διὰ τὸ εὐηθές
καὶ ἀφελές τῶν τρόπων.

Ἀρχαῖον⁴ ἤγουντο] Arogr. Mon. Ἀντι ἀφελῆ. Δημο- 252, C.
σθενική δὲ ἡ λέξις, εἴρηται δὲ ἐν Φιλιππικοῖς· νῦν δὲ⁵
ἀρχαιότροπα ὑμῶν τὰ ἐπιτηδεύματα· καὶ πάλιν, οὐ-
πως ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς. (Philipp.
III, 132.)

Ἀλλὰ καὶ παρὰ⁶ Λακεδαιμονίοις] Sch. ed. Κατὰ τὸ⁷ 252, D.
ἀληθὲς ἐλακωνίζεν ὁ Κίμων, ὥστε καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ προσ-
αγορεῦσαι Λακεδαιμόνιον, ὡς Θουκυδίδης⁸ ἐν τῇ πρώτῃ,
Λακεδαιμόνιος τε ὁ Κίμωνος. Ὁ δὲ Ἀριστείδης ἐκά-
λυπεν αὐτὸ, εἰπὼν ὅτι διὰ τὴν ἀρετὴν, ἣν εἶχε, οὐ μόνον
παρὰ Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίους ἐθαυμά-
ζετο. Λακεδαιμονίοις δὲ οὐχ ἀπλῶς εἶπεν, ἀλλὰ διὰ τὸ
χαίρειν αὐτοῖς Πλάτωνα πανταχοῦ γὰρ μετὰ τὴν αὐτοῦ τὴν
Λακεδαιμονίων ἐπαινεῖ πολιτείαν.

Εἰ μὲν γὰρ ἅπαντα⁹] Sch. ed. Εἰς ἄτοπον ἐπάγει 253, A.
τὸν λόγον· οὐχ ὅτι τοῦτο ἔλεγε Πλάτων, ὅτι ταῦτα διακο-
νία, ἀλλ' ὡς τοῦτο αἰτὸ κατασκευάζοντος, τῷ λέγειν περὶ
τῶν τεσσάρων τούτων, ὅτι διόκονοι ἦσαν.

Ἀρχὴν ἐπέτειον¹⁰] Arogr. Mon. Τὴν ἐνιαύσιον· καὶ 253, B.

1) ὑπανείργνη, Jebb. non subscripsit . — 2) ὀπωρίζεσθαι, sic
Valk. ex Leid., ed. ὀπαρξ. — 3) μέχρις τεσσ., ed. μέσως τεσσ. —
4) Ἀρχαῖον, sublin. Valk. — 5) νῦν δὲ, haec ex Thucyd. I, 71.,
altera ex Dem. — 6) Ἀλλὰ καὶ παρὰ (Werf. ex Ap. male περὶ)
Λακεδ.; usque ad ὁ Κίμωνος leguntur in Ap., plura desiderari,
innuunt puncta, has voces ὁ Κίμων excipientia. — 7) κατὰ τὸ,
Ap. κατὸ τὸ — ἐλακωνίζεν, ita Ap. et Leid., ed. ἐλακωνίσειν. —
8) Θουκυδίδης I, 45., unde Λακεδαιμόνιον et Λακεδαιμόνιος recepi
pro Λακεδαιμόνα, et Λακεδαίμων, quae erant in ed. — 9) Εἰ μὲν
γὰρ ἅπαντα, scholio proxime antecedenti attexuerat Jebb; se-
paranda esse et vidit et ex Cod. Leidensi indicat Valken., qui
plura item in Leid. legisse videtur, cum in fine scholii adposu-
erit: et cett. et cett. — 10) Ἀρχὴν ἐπέτειον, subl. Valken.

Δημοσθένης, ¹ ὁ δὲ νόμος ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς εἶναι ψηφίσματα.

- 253, C. Μτ' ἄρχειν μᾶλλον] Sch. ed. Τοῦτο τὸ ἀπαρέμφατον οὐκ ἔστι πρὸς τὴν ἐπανάληψιν, ἀλλ' αὐτὴ μὲν ἔστι διὰ μέσου, τοῦτο δὲ πρὸς τὰ ὀπισθεν ² αὐτῆς ἀπαρέμφατα ἀποδίδοται.
- ib. Τὸ τοῦ κομφοδοποιοῦ] Arogr. Mon. Ὁ γὰρ ³ Κομικός σχετιάζων τοῦτο εἰσάγει, ὅτε Ἀριστοφάνης καὶ ὁ Μένανδρος.
- 254, B. Τῶν ἐναντίων πραγμάτων] Sch. ed. Τὸ πρᾶγμα-των εἶπε δι' ἄμφω ταῦτα, τὴν τε δουλείαν ⁴ καὶ τὴν ἀρχήν, τὸ δὲ πρᾶγματος, ἐπειδὴ ἐν ἕκαστον τούτων τοτὲ μὲν ἀρχή, τοτὲ δὲ δουλεία, ὡς ἔδειξεν, ἀποκαθίσταται.
- ib. Τὰναντία τοῦ πρᾶγματος] Phot. Τοῦ πρᾶγματος εἶπε, δευῶς· ἐπειδὴ ἐν καὶ ταυτὸν εἶναι τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν δουλείαν κατεσυλλογίσατο.
- 254, C. Μῆτις οἰκέται] Arogr. Ἐνταῦθα οὐ λέγει δούλους· ἀνόητον γὰρ τοῖς μεγάλοις οὕτω τάξαι τοὺς οἰκέτας, ἀλλ' ὡς Ξενοφῶν ⁵ τοὺς οἰκείους οὕτως ἐκάλεσεν.
- 255, C. Τὴν τυραννίδα συντελεῖν] Sch. ed. Τυραννίδα τὴν βασιλείαν ἐνταῦθα καταχρηστικῶς λέγει· διότι γὰρ ὁ νόμος σκληρὸς, δεῖται τυραννίδος, ⁶ εἰς τὸ ἀναγκάσαι πεισθῆναι αὐτῶ.
- 256, C. Οὐδ' ἐν Καρῶν σχήματι] Id. Πρῶτοι γὰρ παρὰ ⁷ βαρβάρους Κᾶρες ἐμισθοφόρησαν, παρὰ δὲ Ἑλλήσιν Ἀρκάδες.
- 257, B. Τῆς ἀκινδύνου ταύτης] Id. Ἀκινδύνου λέγει ἢ ὡς καλὴν, ἢ ὡς γραφεῖσαν μόνην καὶ οὐκ εἰς ἔργον ⁸ προωρήσασαν, ἢ πολιτείας λέγει τὴν τοῦ Πλάτωνος διαγωγὴν.
- 257, C. Εἰς πᾶν ἔλθειν ⁹] Arogr. Mon. Ἄντι τοῦ ¹⁰ περὶ παν-

1) Δημοσθένης p. 649, 16. — 2) ὀπισθεν, ed. ὀπισθεν. — 3) Ὁ γὰρ κ. τ. λ. subl. Valken. — 4) δουλείαν, ed. δειλίαν. — 5) Ξενοφῶν, ex. gr. Cyrop. IV, 2, 2. alibi, usurpant et reliqui scriptores, quos nunc laudare non attinet. — 6) δεῖται τυραννίδος κ. τ. λ. editus sch. ita: δεῖται τυραννίδος· εἰ τὸ κ. τ. λ. — 7) Πρῶτοι γὰρ παρὰ κ. τ. λ., legitur in Leidensi et Palatino; ex Palat. post πρῶτοι inserui γὰρ. — 8) οὐκ εἰς ἔργον, ed. οὐκ. — 9) Εἰς πᾶν ἔλθειν subl. Valk. nonnihil edidit ad Her. VII, 118. — 10) Ἄντι τοῦ, Mon. αἰτοῦ, cf. Bast. comm. pal. p. 929. De ipsa locutione εἰς πᾶν ἔλθειν, ἐν παντί εἶναι, εἰς πᾶν ἀφικνεῖσθαι, vid. Aristoph. Lys. 545. (ubi ἐπὶ πᾶν εἶναι), Heind. ad Euthyd. p. 399.

τὸς κινδυνεύσαι· λέγει δὲ βίον, λείπει δὲ κινδύνου· τὴν δὲ ἱστορίαν ἔχεις παρὰ Θουκυδίδη· ἐν τῇ α', ὅτε Ἕλλητες εἰς Ἰθάμην ἀπέστησαν.

Ἔσωσε τὴν πόλιν] Schol. ed. Τοῦτο παρ' ἱστορίαν· 258, A.
ἐλθῶν γὰρ ὑπωπτεύθη καὶ ἄπρακτος ἀπῆλθεν οἴκαδε.

Καὶ ἡμᾶ συμμάχους] Id. Συμμάχους Λακεδαιμονίους 258, B.
καλεῖ, ἐπειδὴ σὺν αὐτοῖς ἐπολέμησαν τῷ Πέρσῃ Ἀθηναῖοι.

Ἐν τῇ ὑπερορίᾳ] Id. Καλῶς² εἶπεν ἐν τῇ ὑπερορίᾳ· τὰ γὰρ Θεμιστοκλέους μεῖζονα ἦν,³ ἀλλ' ἐν τῇ Ἀττικῇ γενόμενα. ib.

Ἄλλ' ὃ⁴ ποιηταὶ κ. τ. λ.] Id. Διαφόρως κατασκευάζει 259, A.
τοῦ πολέμου τὸ δίκαιον, καὶ ὅτι ἀμνύμενος αὐτὸν⁵ ὁ Κίμων ἐπεξῆλθε⁷ καὶ ὅτι⁶ πᾶσαν τέχνην δεικνυσὶν ἐπαινοῦσαν⁸ τὸ πραχθέν. Ὅμηρος (Iliad ω, 369.)

Ἄνδρ' ἐπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερον χαλεπήνη.⁹

Σόλων·¹⁰ εἰάν τὸν ἄγοντα βία ἀδίκως τὰ σὰ εὐθ' ὑς

Aristid. t. I, p. 278. 312. 344. Sed in Aristid. I, p. 474. ἐπὶ πᾶν ἀφικνεῖσθαι est summa rerum potiri. Huc ponam, quae supra erant ponenda. F. Ursin. ad poet. Iyr. p. 220 ad Tyrtaeum: Καὶ τὰ τελευτάτα Κίμωνος εἰς Ἰθάμην ἀφύξια καὶ Τυρταίου πρὸ Κίμωνος εἰς Σπάρτην etc. Οὗτος ὁ ποιητὴς ὃς ἐλθῶν εἰς Σπάρτην ὀλίγον πρὸ Κίμωνος λαβῶν μέλη τινὰ παρῶνυτε Λακεδαιμονίους εἰς πόλεμον. Scholiastes in Aristidis Panathenaicam α. Hactenus Ursinus. Illa autem καὶ τὰ τελευτάτα κ. τ. λ. neque in Panath. neque in Cimone leguntur; videntur igitur scholiastae esse et pertinere ad ea, quae memorat Aristides Panathen. p. 157. ed. Jebb. — 1) παρὰ Θουκ. I, 101. — 2) Καλῶς εἶπεν κ. τ. λ. leguntur item in Leid. — 3) ἦν ed. ἦν. — 4) Ἄλλ' ὃ ποιηταὶ, Jebbiius praefixerat καὶ προεθυμήθησαν, corr. Valk. qui ex Cod. sublineaverat καὶ πάντες κελεύουσαι. Ex Leidensi vero multis ex partibus Valk. hoc schol. adauxit. — 5) αὐτὸν ins. Valk. et Mon. — 6) καὶ ὅτι κ. τ. λ. sic Valk. ex Leid. et Mon., ed. καὶ ὅτι πᾶσα τέχνη ἐπαινεῖ τὸ πραχθέν. Illa πᾶσα τέχνη, vel ut alibi legitur πάση τέχνῃ proverbium aspicit, cf. Aristoph. Eccles. 366. 540. Lys. 413. Thesm. 65. πάσαις τέχναις vs. 272. μιᾷ τέχνῃ 431. cf. Casaub. ad Eq. 593. sic πάση μηχανῇ, Lys. 302. Anton. Liberal. XII, p. 102. ed. Muncherns. Dem. adv. Tim. p. 136, ed. S. — 7) ἐπεξῆλθε, Mon. ἐπεξ., ed. ἀπεξ., silet Valken. — 8) ἐπαινοῦσαν, et Leid. et Mon. ἐπαινοῦσαν. — 9) Ἄνδρ' ἐπαμ., ed. ἀνδρὸς ἐπαμύνασθαι κ. τ. λ. reliqua paullo ab ed. Wolf. recedunt. — 10) Σόλων κ. τ. λ. ed. τὸν ἄγοντα βία τὰ σὰ, εὐθὺς ἀμνύμενος κτεῖναι, Leid. et Mon. consentiunt in his, quae exhibui, sed Mon. τὰμὲν, Leid. τὰ μὰ, illa ἧ ὡς πόνητα γνῶναι ex Mon. dedi, ex Leid. non enotavit Valken. Legitur haec Solonis lex apud Demosth. advers. Aristocr. p. 22. ed. Schaeef.

ἀμυνόμενος κτείνῃ, ἢ ὡς πένητα γυνῆαι. Καὶ παρ-
ομιᾶ, τὸν ξύοντα ἀντιξέειν· καὶ ὡς Δημοσθένης,
ἀμύνασθε τὸν εἰς ὑμᾶς ἄρξαντα, καὶ, ἐγὼ δὲ
οὐκ αὐτὸς ἄρχω, ἀλλ' ἀμυνόμενος.

- ib. Ἄλλ' ὡς ἂν τις] Schol. ed. Δυσὶ κεφαλαίοις χρῆται,
δικαίῳ καὶ συμφέροντι· εἰπὼν οὖν τὸ δίκαιον, εὐθέως ἐπά-
γει τὸ συμφέρον· ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ δίκαιον μὲν ἀπὸ τῶν
παροχομένων, τὸ δὲ συμφέρον ἀπὸ τῶν μελλόντων δει-
κνυται.
- 261, B. Ἐπ' αὐταῖς Πύλαις⁴] Arogr. Mon. Οὕτω καλεῖται
ὁ τόπος ὁ μεταξὺ Θετταλίας καὶ τοῦ Πηγηιοῦ· ὅθεν καὶ
παροιμία ἐπὶ τῶν κινδύνων, ἐν ταῖς Πύλαις μάχη.
- 261, C. Τῷ φόβῳ τοὺς Ἑλληνας] sic Cant. Schell. Arogr.
Mon. et Phot., Jebb. τῶν Ἑλλήνων] Arogr. Mon. Τὸ
σχῆμα ἔλλειπτικόν· ἔστι δὲ Δημοσθενικόν,⁵ φησὶ γὰρ ἐκεί-
νος, Τεθνήασι τῷ δέει τοὺς ἀποστόλους, ἀντὶ τῶν
ἀποστόλων, τῷ φόβῳ οὖν τοὺς Ἑλληνας ἀντὶ φόβῳ τῶν
Ἑλλήνων. Phot. Δημοσθενικόν τὸ ἐπιχειρήμα, ἔφη γὰρ,
Τεθνήασι (in marg. τεθάναι) τῷ δέει τοὺς ἀποστό-
λους, τῷ δὲ φόβῳ τοὺς Ἑλληνας ἀντὶ τοῦ τῷ φόβῳ τῶν

Καὶ ἰὰν φέροντα ἢ ἄγοντα βλεῖ ἀδικως, εὐθὺς ἀμυνόμενος κτείνῃ, ηη-
ποιεῖ τεθνήασι. Ex ultimis his forte illa ἢ ὡς π. γν. manarunt.
Illa τὰ μὴ vel τὰ μὴ videntur esse debere τὰ αὐ. — 1) καὶ παρ., καὶ
in ed. desideratur — itemque καὶ ὡς. — 2) ἀμύνασθε, ed. ἀμύ-
νασθαι. — 3) καὶ ἐγὼ κ. τ. λ. ex Mon. et Leid. addidi. — 4) Ἐπ'
αὐταῖς Πύλαις κ. τ. λ. Arogr. M. incipit ab ὅθεν καὶ παροιμία,
reliqua ex editis praemisi. Lacunam in Mon. puncta indicant. —
5) Δημοσθενικόν, Philipp. I, 58. ed. Schaeff. ubi hodie διὰ ab
imperita librariorum turba facile ex praeced. δέει intrusum est.
Rarius autem dicendi genus in hoc quoque Aristidis loco, quem
subl. Valk. oblitteratum est. Plat. Cratyl. p. 173. ed. H. ἀπο-
λουθῆα τοῖς πράγμασι, Theaetet. p. 400 ὁμοίως τῷ θεῷ; quem
locum et recentiores et antiqui scriptores passim expresserunt —
Phaedon. p. 177. πρόσθεσις τοῦ ἑτέρου τῷ ἑτέρῳ, cf. Heind. ad
Phaedon. p. 142. et quos laudat. De ἀπαλλαγῇ c. Genit. ad Phae-
don. p. 219. Aeschyl. Prom. 617. δεσπῆ βροτοῖσι, ibiq. intt. De
Latinis cf. Gron. et Drak. ad Liv. XXIII, 35 §. 7. Davis. et
Oudend. ad Caes. de B. G. I, 5. Hebraeorum hunc modum lo-
quendi fuisse, vide Simon. lex hebr. s. v. פֶּחַחָ p. 426. Hebrae-

ismos hinc inde redolere sermonem graecum, vid. Ernest. ad
Nub. 356.

Ἑλλήνων. Ἡ ὅτι κατέπτηξαν τοὺς Ἕλληνας οὕτως, ὡς ἐγγὺς τοῦ τεθνήσκει γενέσθαι.

Καὶ τῆς κάτω χώρας ¹⁾ Schol. ed. Τῆς παραθαλασσίας· λέγει δὲ τὴν Ἰωνίαν.

Συνεχώρησεν Λακεδ.] Id. Τὴν εἰρήνην λέγει τὴν ἐπὶ ^{621, C.} Ἄνταλκίδα ²⁾ γενομένην, ὥστε τοὺς οἰκοῦντας τὴν Ἀσίαν Ἕλληνας δούλους εἶναι τοῖς βαρβάροις· οὕτω γὰρ τότε Λακεδαιμόνιοι παρεχώρησαν.

Ἐμπειρία] Id. Ἐμπειρία ⁵ ἐστίν ⁴ ἢ μετὰ πλῆθους ⁵ ^{261, D.} χρόνου ἀπὸ τῶν πραγμάτων εἰδησις, ἕξις δὲ μόνιμος, καθ' ἣν ἔχομεν πρὸς τὰ πάθη, ἢ ⁶ εὖ ἢ κακῶς, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης.

Ἀσελγαίνοντας] Id. Ἀσελγεῖς ⁷ ἐκίλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς ^{262, B.} ἐτοιμῶς ἔχοντας πρὸς ἅπασαν ἠδονήν· Σελγοὶ γὰρ ἔθνος εἰσι σωφρονέστατον, ἀπὸ τῆς Σέλγης καλουμένης χώρας, ἐστὶ δὲ πόλις Παιμφυλίας· ἀσελγεῖς οὖν ἐντεῦθεν οἱ μὴ σωφρονεῖς· ἐστὶ δὲ ἡ λέξις καὶ ἐν τῷ κατὰ Μειδίον· ⁸ ἐπὶ δὲ ⁹ τοῦ αὐτοῦ νῦν τὴν ἀσελγειαν καὶ τὴν ὕβριν ἔλαβεν.

Καὶ ὅ φησιν Ὀμηρος] Schol. ed. Φησὶ γὰρ (Iliad. ^{262, C.} V, 530).

Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑμῖνας. ¹⁰

Τῆς τοῦ πάντος ἐπωνυμίας] Ap. M. et Leid. Θεόπομπος ¹¹ ^{263, A.}

1) τῆς κάτω χώρας, integrum hoc schol. sublin. Valken. —
 2) Ἄνταλκίδα, ed. Ἄνταλκίδει, alii Ἄνταλκίδου. — 3) Ἐμπειρία, sic ed., Ap. Mon. in quo hoc schol. continetur, ἐμπορία. — 4) ἐστίν, Mon., ed. ἐστι. — 5) πλῆθους, Mon., ed. πλείθους. — 6) ἢ εὖ ἢ κακῶς, Mon., ed. εὖ ἢ κακῶς, omissis etiam ὡς φ. Αρ., quae Monacensi debentur. — 7) Σελγοὶ γὰρ κ. τ. λ., sic auctor Etym. M. s. v. Ἀσελγεῖς, ubi expressit h. schol. Multo diversa s. v. Ἀσελγῆς, alios opinor auctores secutus aut h. l. temporum injuria male habitus. — 8) ἐν τῷ κατὰ Μειδίον, in it. — 9) ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτοῦ κ. τ. λ. ἔλαβεν sc. Aristides, qui, licet particulis οὐκ ἀσελγ., οὐδε ὕβρ. usus, juncta tamen ἀσελγειαν et ὕβριν usurpavit Demosthenem imitatus. — 10) Ἀλλήλους τ', τ', aberat ab ed. — 11) Egregium hoc Theopompi fragm. ex Leidensi Creuzerus cum Marxio, Ephorum edituro, communicavit, cf. ad fragm. Eph. p. 224. Theopompus autem ad calcem libri X de Atheniensium demagogis accurate egit, cf. Athen. IV, 161. p. 146. ed. Schw. (Valk. Diatr. p. 254), ubi item de Eubulo, cf. Vales. ad Harp. p. 80., de Callistrato Harp. s. v. Σύνταξις, de ipso Cimone, Ath. XII, 44. p. 479., de Hyperbolo, Sch. Luciani Tim. c. 30, p. 100.

ἐν τῷ ἰ' τῶν Φιλιππικῶν περὶ Κίμωνος· οὐδέπω δὲ πέντε ἐτῶν παρεληλυθότων πολέμου¹ συμβάντος πρὸς Λακεδαιμονίους ὁ δῆμος μετεπέμψατο τὸν Κίωνα, νομίζων διὰ τὴν προξενίαν ταχίστην ἂν αὐτὸν εἰρήνην ποιήσασθαι· ὁ δὲ παραγερόμενος τῇ πόλει τὸν πόλεμον κατέλυσε. Τὸ δὲ γινόμενον τῇ πόλει ἀντὶ τοῦ ἀρμόττον, ³ μέρος γὰρ τοῦ παντός αἱ Ἀθηναίαι· μέρος οὖν τοῦ κόσμου παρελάβοντο αὐταῖς ἀπορῶν τοῦ παντός δὲ, τουτέστι τοῦ κόσμου· μμητην δὲ αὐτὸν λέγει τοῦ κόσμου γενόμενον.

- ib. Νῆ Δίῃ, ἀλλ' ἐξοστράκισαν] Id. Οὐ γὰρ ἦν ἐγκλημα ἐξοστρακισμός, ὡς ἔγνωμεν ἐν τῇ πεντηκονταετία Θουκυδίδου περὶ Θεμιστοκλέους, ἀλλὰ διὰ φόβον τῆς γνώμης γενόμενος καὶ τοῦ φρονήματος ἀνδρῶν. Φησὶ δὲ ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς, καὶ διὰ κακίαν ἐξοστρακίζεσθαι· λέγει δὲ ἐν τῇ ἡ περὶ Ὑπερβόλου ἡμῖν δηγούμενος.
- 265, B. Κατ' ἀμφοτέρων] Schol. ed. Οὐ κατηγορῶν Ἀθηναίων καὶ Κίμωνος τὸν ὀστρακισμὸν ὁ Πλάτων ἔφησεν, ἀλλ' ἐπ' ὀνειδίζει μόνον τοῦ Κίμωνος. Σοφίζεται δὲ ὁ ῥήτωρ διὰ τὴν ὕστερον Ἀθηναίων μετάνοιαν, ἵνα δεῖξῃ καὶ ἀμφοτέρων κατὰ τὸν Πλάτωνα.
- 265, A. Αὐτίκα γὰρ μᾶλλον ἀρμόσει⁴] Id. Ἐν τῇ κοινῇ ἀπολογία πλατύτερον περὶ τῆς καθόδου ἔρεσι, ἢ γὰρ κοινῇ ἀπολογία λόγον ἀγῶνος ἐπέχει. Phot. Ἦγουν ἐν τῇ κοινῇ ἀπολογία.
- 265, B. Ἀντέχει τῷ λόγῳ] Id. Οὕτω Δημοσθένης φησὶ, τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὡς περ εἰμαρμένον εἶη, φανλοῦς ἀποβαίνειν ὑεῖς· ἀλλὰ καὶ παροιμία, ἀνδρῶν ἡρώων τέκνα πῆματα.
- ib. Οὐ συναγώνιζεται] Apogr. Mon. Ἀντὶ τοῦ μίχεται

ed. Bip., de Cleone, schol. l. 1., ad Aristoph. Eq. vrs. 226, unde fluxisse credo, quae sunt in schol. ad Ach. vrs. 6. de Thucydide, schol. ad Vesp. 941. — 1) ἐν τῷ ἰ' τῶν φιλ., Leid. ἐν τῇ. Non minus recte. — 2) πολέμου, sic Leid., Mon. πολεμοῦ. — 3) ἀρμόττον, Mon. ἀρμωττεν. — 4) Αὐτίκα γὰρ μ., huc cum Photio hoc scholion retuli, non cum Jebbio ad ἀφείς τὸν ἄνδρα τίς αἰτίας, quae multo supra leguntur.

λέγω δὲ τῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ· Ἄνδρῶν ἡρώων τέκνα
πήματα.

Καὶ ὀλίγου] Id. Ἄντι οὐδαμῶς· παρὰ τὸ ποιητικόν ib.

Παῦροι γὰρ τοὶ παῖδες ὅμοιοι πατρὶ πέλονται.

Τοσοῦτου κινδύνου] Schol. ed. Παραδόξως εἶπεν, 265, C.
οὐ χρημάτων, ἀλλὰ κινδύνου· κίνδυνος γὰρ οὐ μικρός, διά-
δοχόν τινα τῆς πατρῴας ἀρετῆς γεγενῆσθαι.

Ὡσπερ ἰγνῶν εἶχετο τῶν τοῦ πατρὸς] Hardt. ex Mon.
Cod. Nro. CXXIII. Ἄντι τοῦ ἀντελάβετο· τὸ χωρίον —
reliqua desunt in iis, quae edidit V. D.

Μ Ι Λ Τ Ι Α Δ Η Σ .¹

- 166, A. Ἐπαινῶν ἢ ψέγων²] Schol. ed. Ἐπερ γὰρ ἔπαινον ἔχει τὴν ἀρετὴν, διό φησι καὶ αἰσχύνομαι ἐπαινεῖσαι. Παραδόξως δὲ ἐπεγίρησεν· οὐ γὰρ ὅτι ψέγειν εἶχεν, οὕτως εἶπεν, ἀλλ' ὅτι μὴ κατ' ἀξίαν εἶχεν ἐπαινεῖν αὐτόν· ἴσον ἀποφαινον τῷ ψέγειν³ τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἐπαινεῖν, μᾶλλον δὲ πλέον.
- 166, B. Μιλτιάδην⁴ δὲ φησι, τὸν ἐν Μαραθῶνι] Schol. ed. Δεινῶς πάλιν εἶρηκε τοῦτο, ὃ γὰρ Πλάτων κατὰ ἥθος διασύρων εἶπεν, οὗτος εἰς ἔπαινον περιστρέφει· ὃ γὰρ Πλάτων οὕτως εἶπεν ἐν τῷ Γοργίῳ (p. 241), Μιλτιάδην δὲ τὸν ἐν Μαραθῶνι εἰς τὸ βάρβαρον ἐμβαλεῖν ἐψηφίσαντο.
- 166, C. Ὡσπερ οὖς Σιμωνίδης⁵] Id. Πλέων ὁ Σιμωνίδης προσέσχε τινὶ τόπῳ καὶ λειψανον εὐρὸν κοσμήσας ἔθαψεν, καὶ κοιμηθέντι παρέστη τοῦ λειψάνου τὸ εἶδωλον συμβουλεύον μὴ πλεῖν· ὃ δὲ ἀναστὰς ταῖς ναύταις ἀνεκοινοῦτο.⁶ οἱ δὲ μὴ πεισθέντες ἀνήγηστο,⁷ αὐτὸς δὲ κατέμεινεν ἐκεῖ· χειμῶνι δὲ χρησάμενοι⁸ ναυαγίῳ περιέπεσον.⁹ Καὶ ἐπὶ τούτῳ τιμᾷ Σιμωνίδης αὐτὸν ἐπιγράμματι·

1) Μιλτιάδης, sic Coll. Nov. Ἀριστείδου Μιλτιάδης, Cod. Leid., Scheil., Mon. CXXIII, Aug. CCCCXXXII. et in marg. Phot. itemque in schol. ed. t. II, p. 198., Cod. Mon. CCXLIx. Ἐπερ τοῦ Μιλτιάδου et Photius ipsis excerptis: Ἐπερ Μιλτιάδου, τὸ προοίμιον — Jebbii scholiis in Miltiadem praemisit: Ἀρχὴ τῶν ὑπερ Μιλτιάδου, dubito, utrum ex cod. — 2) Ἐπαινῶν ἢ ψέγων, huc retuli scholion, quod Jebb. statim ad Περίηκει κ. τ. λ. apposit. — 3) τῷ ψέγειν, ed. τὸ ψ. 4) Μιλτιάδην κ. τ. λ. Huc forte spectat schol., cujus initium edidit Hardt. ex Cod. nro. CXXIII, t. II, p. 64. Δεινῶς εἶπέ, scr. εἶπε. Subl. Valken. atque in mscr. plura post ἐψηφίσαντο legi monet. — 5) Ὡσπερ οὖς Σιμ., legitur hoc schol. in Leid. et vulgavit F. Ursinus p. 350, cf. Gaisf. poet. min. I, p. 354. — 6) ἀνεκοινοῦτο, sic ed., Urs. ἀνεκοινοῦντο. — 7) ἀνήγηστο, sic ed., Urs. ἀνηγάγοντο. — 8) χειμῶνι δὲ χρησάμενοι, sic Leid. et Urs., ed. χειμῶνι δὲ οἱ ναῦται χρ. — 9) περιέπεσον, Leid. et Urs., ed. περιέπεσον.

Οὗτος ὁ τοῦ ἱ Κείου Σιμωνίδου ἐστὶ σωτήης,
 "Ὅς καὶ τεθνηώς ζῶντι ἀπέδωκε χάριν.

Τὸ τῶν Πλαταίων³] Schol. ed. *Αἰνίττειται τὴν ἐν ib.*
Μαραθῶνι μάχην, τότε γὰρ μόνοι οἱ Πλαταιεῖς ἀπήντησαν
εἰς τὴν μάχην. Διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν τῶν ὑπ' αὐτοῦ τότε
κοσμηθέντων, ἐμφαίνει ὅτι οὐκ ἂν ἄλλως ἐνίκων μὴ πα-
ρόντος αὐτοῦ· λέγει δὲ νῦν τὸ περὶ Πλαταίων γεγόμενον
ἔρατήμα παρὰ Λακεδαιμονίων ἐν τρίτῳ Θουκυδίδου⁵ ἀνα-
κόλουθον· δικασταὶ ὄντες αὐτῶν, ὡς κατήγοροι ἐβούλοντο
αὐτοὺς ἀνελεῖν· ἡρώτων δὲ οἱ καθήμενοι δικασταί, τί τοὺς
Ἑλλήνας εὖ πεποιθήκασι; πρὸς ὃ οἱ Πλαταιεῖς ἔφησαν, οὐδ-
εἰς τῶν Ἑλλήνων κατηγόρηκεν ἡμῶν δι' οὐδεμίαν αἰτίαν
πώποτε, δεικνύοντες ἐντεῦθεν τὴν σφετέραν αὐτῶν ἀρετήν.
Οἰκείως δὲ ἔχει τὸ τῶν Πλαταίων παράδειγμα, ὡς γὰρ
ἐκεῖνοι ἀνέγκλητοι ὄντες ὑπὲρ ἑαυτῶν ἡγωνίζοντο, οὕτω καὶ
οὗτος. Τὸ δὲ κοσμηθέντων σημαίνει τὸ ὀπλισθέντων
ἢ στρατηγηθέντων. Καὶ Ὅμηρος.

Αὐτὰρ ἐπεὶ⁴ κόσμηθεν.

Ἐξ ἀνάγκης τρόπον τίνα] Id. Ἐπειδήπερ οὐ Μιλ- ib.
 ιάδης ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ ῥήτωρ νῦν ἀγωνίζεται, ἐστὶ δὲ
 τρόπον τινὰ ἐκείνου ἱστολογία, ἣν ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ποι-
 εῖται· ἂ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ταῦθ' ὁ ῥήτωρ ὑπὲρ
 ἐκείνου προβάλλεται, διὰ τοῦτο εἶπε τρόπον τινὰ ἀγω-
 νίζεται.

Ἐν τοῖς διακόνοις] Id. Ἐμφαίνει τὴν διαβολὴν, ὅτι 266, D.
 διάκονον ἀπλῶς ἀνόμασεν.

1) Οὗτος ὁ τοῦ κ. τ. λ. Simonidis distichon ex Gaisf. p. 378
 transtuli, editus ita ferebat: Οὗτος ὁ Κίου (mscr. Ursini Κείου)
 Σιμωνίδου ἐστὶ σωτήης, ὅς καὶ τεθνηώς ζῶντι παρέσχε χάριν, quibus-
 cum et Leidensi et mscrito Ursini convenit. — 2) Τὸ τῶν Πλα-
 ταίων, hoc schol. legitur in Leid. et Mon., sine ulla varietate,
 nisi quod, quae in fine leguntur, Τὸ δὲ κοσμηθέντων κ. τ. λ. ex
 Mon. dedī, in edito certe desunt, neque enotavit Valken. — 3)
 Θουκυδίδου, ed. Θουκυδίδης, ἀνακόλουθον referendum ad ἔρατήμα,
 Thucyd. III, 52 seq. οὕτω καὶ οὗτος, ed. οὔτοι, quod ubi de
 quatuorviris intellexeris, non repugno. — 4) Αὐτὰρ ἐπεὶ Mon.
 αὐτὰρ ἐπισομ.

- 267, A. "Ἐχειν τάς τε δίκαις] Id. Δίκη¹ ἡ περὶ ἰδιωτικῶν πραγμάτων κρίσις· γραφή δὲ ἡ περὶ δημοσίων.
- 267, D. Ποῦ χοροῦ τάξομεν] Id. Τὸ χοροῦ τάξομεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν Διονυσιακῶν χορῶν εἴρηται· ὅτε γὰρ εἰσήσαν οἱ χοροὶ πλαιγίως βαδίζοντες ἐποιούντο τοὺς ὕμνους καὶ εἶχον τοὺς θεατὰς ἐν ἀριστερᾷ αὐτῶν καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ χοροῦ ἀριστερόν ἐπέεχον.² Ἐπεὶ οὖν εἶπε ποῦ χοροῦ, ἐπίνευκε τὴν πρὸ τοῦ θεάτρου· εἶτα ἐπαιδῆ ἔν μὲν χοροεῖ· τὸ εὐώνυμον τιμιώτερον, ἐν δὲ πολέμοις τὸ δεξιόν, ἐπιφέρει πλὴν γ' ὅσον οὐκ³ ἀριστεροτάτης ἀντὶ⁴ μᾶλλον ἢ τοῦ δεξιοῦ τοῖς Ἑλλησι κέρως· ἄμφω γὰρ ἔχει ῥίτῳ χρησιῶς στρατηγὸς ἀριστος.
- ib. Τὴν πρὸ τοῦ θεάτρου⁵] Apogr. Mon. Δύο εἰσὶν ἀνδριάντες ἐν τῷ Ἀθήνησι θεάτρῳ· ὁ μὲν⁶ ἐκ δεξιῶν Θεμιστοκλέους, ὁ δ' ἐξ εὐωνύμων Μιλτιάδου· πλησίον δὲ αὐτῶν ἑκατέρου Πέρσης αἰχμάλωτος. Τινὲς μὲν οὖν φασίν,⁷ ὅτι δύο ἀνδριάντες ἦσαν ἐν τῷ θεάτρῳ, εἰς μὲν Μιλτιάδου, ἕτερος δὲ Θεμιστοκλέους, καὶ λέγουσιν, ὅτι Μιλτιάδου ἐξ ἀριστερῶν, ὁ δὲ τοῦ Θεμιστοκλέους ἐκ δεξιῶν. Ἄμεινον οὖν⁸ ἡμᾶς ἐξεργάσασθαι, ὅτι, ὅτε ὁ χορὸς εἰσῆει ἐν τῇ ὀρχήστρῳ, ἢ ἐστὶ θυμέλη, ἐξ ἀριστερῶν αὐτῆς εἰσέρχεται,⁹ ἵνα εὐρεθῆ ἐκ δεξιῶν τοῦ ἄρχοντος· τοὺς οὖν καλοὺς τῶν χορευτῶν ἔτακτον εἰσιόντες ἐν τοῖς ἑαυτῶν ἀριστεροῖς, ἵνα εὐρεθῶσι πρὸς τὸν δῆμον ὄρωντες.
- 268, B. Λέξω τοίνυν¹⁰] Apogr. Mon. Ταῦτα Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Νεφέλαις φησὶν, ὡς ἀπὸ προσώπου τοῦ δικαίου λόγου. . . . (vrs. 954. quem imitatus dicitur Plaut. Bacch. III, 3, 17 seq.)

1) Δίκη κ. τ. λ. recte scholiastes, qui eo nomine laudatur a Tib. Hemst. ad Thom. M. p. 240. Casaub. ad Eq. 440. — 2) καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ χοροῦ ἀριστερόν ἐπέεχον, ex Leid. inseruit Valken. — 3) πλὴν γ' ὅσον οὐκ, ὅσον inserui ex Aristide. — Erasim. adag. II, 2, p. 411. Interpres addit metaphoram sumtam a choris Dionysiacis — 4) ἀντὶ, ex Jebb. addidi. — 5) Τὴν πρὸ τοῦ θ., subl. Valken. — 6) ὁ μὲν, Mon. ὁ μὲν. — 7) φασίν, Mon. φησιν. — 8) Ἄμεινον οὖν κ. τ. λ. Sequitur jam ea interpretatio, quae ipsi schohiastae maxime probatur, iade fit, ut malim ἐξηγήσασθαι pro ἐξεργάσασθαι. — 9) εἰσέρχεται, Ap. εἰσέρχεται. — 10) Λέξω τοίνυν, subl. Valken.

Ὡς οὐ τὸ παναρμόνιον ¹⁾ Schol. ed. Τὸ μαλακὸν καὶ ἡδὺν ²⁾ ὡς ἐκ πολλῶν χορδῶν συγκείμενον· ἦσαν γὰρ μέλη τρία, τὸ Λύδιον, τὸ Φρύγιον, καὶ τὸ Δάριον· ³⁾ ἐκ τούτου δὲ τὸ ποικίλον ἐμφαίνει· ἐξηγεῖται δὲ αὐτὸς λέγων τὸ μὴ πρὸς ἡδονήν· ⁴⁾

Παλλάδα ⁵⁾ περσέπολιν] Sch. ed. Ταῦτα Ἀριστοφά- 268, D. ρους, ⁶⁾ ἐν αὐταῖς κείμενα ταῖς Νεφέλαις (966.) εἶδος δὲ τοῦτο ἄσματος καὶ ἀρχή· Τὸν δὲ ποιητὴν ⁷⁾ αὐτὸν Ροῦφος καὶ Διονύσιος ἱστοριογραφοῦσιν ⁸⁾ ἐν τῇ μουσικῇ ⁹⁾ Φρύνιχόν τινα, ἄλλοι δὲ φασὶ Λαμπροκλέα ἢ Στησίχορον· τὸ δὲ δεινὸν γελοῖως ἀντίκειται παρὰ τῷ κωμικῷ, ¹⁰⁾ τὸ γὰρ ἄσμου οὕτως ἔχει·

Παλλάδα ¹¹⁾ περσέπολιν κλήζω, πολεμάδοκον, ἄγνάν,
Παῖδα Διὸς μεγάλου, δαμόπωλον, αἴστον Ἀθήνην.

1) ὡς οὐ τὸ παναρμόνιον, exstat etiam in Leid. et Mon. — 2) καὶ ἡδὺν ὡς ἐκ κ. τ. λ., Leid. καὶ τὸ ἡδὺν, τὸ ἐκ π. — 3) Δάριον, sic Leid., ed. Λωρικόν. — 4) τὸ μὴ πρὸς ἡδ., Mon. τὸ μὴ πρὸς ἡδονὴν ταῦτα ἀριστοφάνους. — 5) Παλλάδα κ. τ. λ. editum schol. ex Leid. et Mon. vel emendavi vel auxi. — 6) Ταῦτα Ἀριστ. ἐν αὐτ. κείμ. κ. νεφ. ex utroque mscr. In Ursini mscr. ita legebatur (p. 307) Τινὲς φασὶ Λαμπροκλέα ἢ Στησίχορον τοῦτο ἔδειν· εἶδος γὰρ ἔστιν καὶ ἀρχή· τὸ δὲ ἄσμου οὕτως ἔχει· Παλλάδα περσέπολιν κ. τ. λ. Ex Leid. et M. post εἶδος immisi δέ. — 7) αὐτὸν, sic Mon., ed. αὐτοῦ non emendante Valken. Utrumque recte; etenim cum dixisset schol., hoc carmen ab Aristoph. in Nubes receptum esse, nunc quis ipse auctor fuerit aut quis ejus auctor enarrare conatur. Rufus et Dionysius Eratosthenem secuti sunt, vide sch. ad Aristoph. Nub. 966., ubi Phrynichus hoc ἄσμου Lamproclis esse fertur dixisse. — 8) ἱστοριογραφοῦσιν, sic Leid. et Mon., ed. ἱστοροῦσιν. — 9) ἐν τῇ μ., τῇ ex utroque mscr. — 10) παρὰ τῷ κωμικῷ, quae deerant in mscr. ex edito retinui. — 11) Παλλάδα κ. τ. λ. Ita Urs. p. 80 hunc versum constituit. Herm. ad Nub. l. l. ita in metrum redegit

Παλλάδα περσέπολιν κλήζω, πολεμάδοκον, ἄγνάν,
Παῖδα Διὸς μεγάλου, δεινὸν θεῖον, ἐγρεκίδοιμον.

Ed. Παλλάδα περσέπολιν, κλεισοπολεμοδόκον, ἄγνάν παῖδα Διὸς, μεγάλην δαμνήπολον ἄριστον πάρθενον, in quibus Valk. ἄγνάν pro ἄγνάν et αἴστον enot. pro ἄριστον. Mon. sic: Παλλάδα περσέπολιν· κλεισοπολέμη δόκον ἄγνάν παῖδα Διὸς μεγάλου δαμνηπῶλον αἴστον πάρθενον. In prioribus ad Nebulas scholiis ita:

Παλλάδα περσέπολιν κλήζω, πολεμάδοκον, ἄγνάν,
Παῖδα Διὸς μεγάλου δαμνίσκπον.

Ex nostris scholiastis refinges κλήσω, et δαμνῶλον, δαμνηπῶλον

- ib. Ἡ τηλέπορον τι βόαμα] Id. Τηλέπορον ἢ τὸ πρό-
 ῥωθεν ἀκουόμενον ἢ τὸ πρόρρωθεν ποριζόμενον, ἢ ὅτι ἐν
 ταῖς ἰ τριόδοις οἱ τῆς Ἑκάτης ἴσταντο βωμοὶ καὶ δραπετεύ-
 οντες οἱ νέοι τὰς διατριβὰς ἐνῆδρευον ἐκεῖ.
- ib. Εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιο] Id. Βωμολοχεύ-
 σαιτο ἀντὶ τοῦ κακοεργήσῃ καὶ παρὰ ἰ τὸν βωμὸν ἐνε-
 δρεύσειε ἰ παρίσταντο γὰρ τινες τοῖς βωμοῖς, καὶ εἴ γέ τι
 τοῦ θύματος ἐξέπιπτε, ἤρπαζον ἰ καὶ κατήσθιον.
- 269, A. Ἡ κάμψειε ἰ τινα] Id. Τὰ μέλη δηλοῖ τὰ κεκλασμένα
 καὶ ἐκλυτα· ἔστι δὲ ὅμοιον, ὥσπερ ἂν εἰ ἔλεγε παρὰ μέ-
 λος ἦδεν.
- 269, D. Οὐκουν Δολόπων] Id. Θαυμασίως ὁ ῥήτωρ ἐκ τοῦ
 ἐναντίου προσώπου τὸ ἐπιχείρημα ἔλαβεν· οἱ γὰρ Δόλοpes
 ὡς προδύται διαβάλλονται· ἢ ὅτι κακῶς ἰ ἦσαν ἠγγένοι·
 φησὶ γὰρ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου (p. 144.
 ed. Harl.) πρότερον — ἐν τῇ Δολόπων τάξει καὶ
 Θεσσαλῶν συγκατακτᾶσθαι.
- ib. Κύριος καὶ ἰ ἠγεμῶν Λάτις] Leid. Ἐπειδὴ τὸν Λάτιν
 οἶδε κύριον πάντων τῶν πραγμάτων, διὰ τοῦτο αὐτὸν μόνον
 ὀνομάζει.
- 270, B. Πλὴν τῶν νόμων] Ap. Mon. Καὶ Πλάτων τοῦτο ἐν
 τοῖς νόμοις λέγει, ὅτι ὁ φόβος τῶν νόμων ὠφέλησε αὐτοῦς.
- 270, C. Πολλοστῶ] Ap. Mon. ὁ δὲ Δημοσθένης ἰ ἐν
 τοῖς Φιλιππικοῖς εἶπε τὸ πολλοστὸν ἀντὶ τυχόν.
- 270, C. Τῷ καταβαλεῖν (sic Schell., Mon., Phot. et Valk. ex

non pro nihilo habebis, ubi videris *δαμάσκειον* legi in prioribus
 schol. ad Aristoph. Quod si *δαμνήπολος* civitate frueretur, ita
 mallet:

*Παλλάδα π. κλήσω, πολεμάδοκον, ἀγνάν,
 Παῦδα Λίδος μεγάλαν, δαμνήπολον, αἰσιτώσαν
 Πάρθενον.*

Nunc forte sic legendum in fine versus — *μεγάλαν, τὰν δαμνη-
 πῶλον, αἰσιτῶσαν Πάρθενον*. Haec peritioribus relinquam. Memorat
 hoc sch. Creuz. Melet. I, p. 23. — 1) ἢ ὅτι κ. τ. λ. ex Leid. et
 M. addidi, qui uterque ἢ τῆς Ἑκ. — 2) παρὰ, Valk. ex L. dedit,
 ed. *περὶ*. — 3) ἐνεδρεύσειε, ed. ἐνεδρεύσοι. — 4) ἤρπαζον, sic V.,
 ed. ἤρπαζον. — 5) ἢ κάμψειε *subl.* V. — 6) κακῶς, ed. καλῶς,
 Valk. totum h. sch. *sublin.* — 7) Κύριος καὶ ἠγ., hoc sch. edidit
 Valk. ad Herod. VI, 97. — 8) ὁ δὲ Δημ., Philipp. III, 126. —

enot., ed. τῷ σπόρῳ)] *Apogr. Mon.* Ἀντι σπόρου καὶ Μένανδρος·

Τὰ δ' ἄλλ' ἂν τις καταβάλῃ.¹

Μαθήματα] *Apogr. Mon.* Ἡ λέξις *Θουκυδίδειος*·² 271, A. κείται δὲ ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, καὶ οὐκ ἔστιν ὅπως ἀπείρογομένη τινα μαθήματος ἢ θεάματος· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ πεπεικώς³ ἦν Ἀθηναίους.

Ἐξαρκεῖν ἂν⁴] *Sch. ed.* Τούτου μέμνηται *Δημοσθέ-* 271, B. ης ἐν τῷ παραπροσβείας· ἐπιόντων γὰρ τῶν Περσῶν ἔγραψε μὴ περιμεῖναι τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ καταλεῖψαι τὴν πόλιν τῇ θεῷ, πρὸςβύτας δὲ καὶ γυναῖκας φυλάττειν τὰ τεῖχη, τὴν δὲ νεότητα πᾶσαν ἐπὶ Μαραθῶνα δραμεῖν. Εἰκόνα δὲ τῆς ψυχῆς λέγει τὸ ψήφισμα εἰκότως, αἱ γὰρ γινῶμαι καὶ οἱ λόγοι εἰκόνες καὶ σύμβολόν εἰσι τῆς ψυχῆς.

Καὶ συγγραμμάτων] *Id.* Πλαγίως⁵ πλήττει τὸν Πλάτωνα, ὡς ἐν τοῖς συγγράμμασι καὶ τοῖς λόγοις μόνον φρόνημα⁶ σώζοντα· δεινῶς⁷ δὲ οὐκ ἐπὶ μόνου τοῦ Πλάτωνος, ἀλλὰ καθόλου τῶν φιλοσόφων.

*Προγόνους*⁸] *Ap. Mon.* Προγόνους εἶπεν, ἐπειδὴ 271, C. ὁ Πλάτων ἐν τῷ διαλόγῳ⁹ τῷ *Εὐθύφρονι* περὶ ὀσίου διαλαμβάνων, ὡς δεῖ πλεῖστον ἔχειν σέβας περὶ τοὺς πατέρας· καὶ ἄλλαχού δὲ ὅτι δεῖ προγόνους τιμᾶν. . . .

*Εἰ τοίνυν καὶ Σόλων*¹⁰] *Sch. ed.* Φαίνεται πολλαίαις 272, A. ὁ Πλάτων ἐπαινέσας¹¹ καὶ Σόλωνα καὶ *Λυκοῦργον*, ὡς νόμους πρὸς ἀνδρίας νομοθετήσαντας·¹² τοῦτο οὖν ἐπήγαγε δεικνύς τὸν Πλάτωνα ἑαυτῷ μαχόμενον.

Ὡς ὑπερβαλλόμενοι] *Ap. Mon. et Leid.* Τουτέστι 273, A. τέλειοι γενόμενοι τῷ μιμήσασθαι δῆλον ὅτι τοὺς εὐρόντας·

1) τὰ δ' ἄλλ' ἂν τις κ., *Apogr.* τᾶλλα θ' ἂν τις κ. — 2) *Θουκυδίδειος*, *Ap.* *Θουκυδίδειου*, corr. *Werf. Thucyd. II, 39.* — 3) *πεπεικώς*, *Ap.* *πεπεικώς*, emend. *Werf.* — 4) Ἐξαρκεῖν ἂν κ. τ. λ. *scholion editum ad h. l. subl. Valk.* — 5) *Πλαγίως*, sic ex *L. dedit Valk.*, ed. *δεινῶς* — 6) *φρόνημα*, sic ex *Aristide*, ed. *φρόνημον.* — 7) *δεινῶς* δὲ κ. τ. λ., sic *Leid.*, ed. *οὐκ ἐπὶ μόνου δὲ τοῦ κ. τ. λ.* — 8) *Προγόνους* *subl. Valken.* — 9) *διαλόγῳ*, sic *Werf.*, *Ap.* *διαλέγει.* — 10) *Εἰ τοίνυν καὶ Σολ.* legi item in *Leid. Valken.* significavit. — 11) *ἐπαινέσας*, ed. *ἐπαινήσας.* — 12) *νομοθετήσαντας*, ed. *νομοθετήσαντας.*

Ἀρχαιότατος, ὅ ἐστιν ὁ Ὅμηρος, ὡς ἴσμεν· εἰ δέ τις εἴπῃ, καὶ μὴν πρὸ αὐτοῦ γέγονεν ὁ Ὅρως, πρὸ αὐτοῦ γέγονε· τὰ δὲ δόγματα Ὅρως Ὀνομάκριτος μετέβαλε δι' ἐπῶν, χρόνῳ ὕστερον Ὅμηρου γεγόμενος. Καὶ Αἰσχίνης³ δὲ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους φησὶ, λέξω περὶ Ὀμήρου, ὃν⁴ ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν τάττομεν. Τὸν Μιλτιάδην δὲ τῷ Ὄμῳ παραβάλλει, ἔνδοξον αὐτὸν ἀποδεικνύς καὶ ἔνδοξον παρατιθεὶς πρόσωπον· ἢ ὅτι κυρίως ποιήσις ἐστὶν ἢ μετὰ μιμήσεώς τινος καὶ μετὰ οἰκονομίας καὶ διασκευῆς καὶ μύθων ἐν ἔπεισι τάξις· ἀπερ' ἐξαίρετως Ὅμηρος ἐπετέδευσεν καὶ κατέδειξε πρῶτος· ὅσοι δὲ πραγματείας ἐτέρας ἔγραψαν, ἐποποιοὶ καλοῦνται, ἢ γὰρ περὶ ἀστρονομίας ἢ φυσικὰς τινας ἢ ἱερὰς ἔγραψαν βιβλους· ὅτι δὲ ἀρχαιότεροι, μαρτυρεῖ⁵ καὶ Ἀνδροτίων καὶ Αἰσχίνης καὶ Ἡρόδοτος.

273, B. Οὐκὼν ὅσους γε] Schol. ed. Θεμιστοκλῆς γὰρ Ἀθηναῖος ὢν ὑπερεβάλλετο τοῦτον.

Μίγτε Ὅμηρον] Id. Πλάτων ἐν ταῖς πολιτείαις⁶ λέγει, ὅτι δεῖ μυρίσαντας Ὅμηρον ἐκβαλεῖν τῆς πόλεως, μυρίσαι μὲν καὶ στέφαι ὡς ποιητὴν, ἐκβαλεῖν δὲ, ὅτι ἔβλαπτε διὰ τῶν μύθων τοὺς νέους, λέγων (Iliad. XIV, 317. Rep. III, 4. ed. Ast.)

Οὐδ' ὀπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
Καὶ πάλιν (XIV, 356.)

⁷ Ἡ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε.

Καὶ ὅσα τοιαῦτα. Θέλει οὖν εἰπεῖν; ὅτι οὐδὲν μέγα, εἰ σκάπτων Ὅμηρον διαβάλλει καὶ Κίμωνα. Aporgr. Mon. pro ὅσα τοιαῦτα ita pergit: Καὶ ἄλλως δὲ φιλοσωμάτων ἐποίησε τοὺς ἀνθρώπους λέγων, ὡς ἀπ' Ἀχιλλέως⁷ ἥρωος τηλικούτου (Odys. XI, 489. cf. Plat. Rep. III, init.)

1) καὶ μὴν πρὸ αὐτοῦ, sic Leid., Mon. αὐτὸν. — 2) χρόνῳ δὲ, δὲ a Leid. abest. — 3) Αἰσχίνης ἐν τῷ κ. Τιμ. p. 149. ed. R. — 4) ὃν deest in Leid., conjicit Creuzerus in margine excerptorum: πρεσβύτατον καὶ σοφώτατον — 5) μαρτυρεῖ, Leid., Mon. μαρτυροῖ. Laudat Creuz. Aelian. V. H. VIII. 6. et Androt. fragm. p. 117 ed Sieb. Adde Herod. II, 55. — 6) ἐν ταῖς πολιτείαις, III, 9. ed. Ast. — 7) ὡς ἀπ' Ἀχιλλέως, tanquam e persona Achillis,

βουλοίμην κ' ἐπάουρος ἐὼν θητεύμεν ἄλλω
Ἄνδρὶ παρ' ἀκλήρω.

Τίνα μὲν οὖν, ὦ Πλάτων] Schol. ed. Ἐκ τοῦ ἀντι- 275, C.
κειμένου πρώτον ἔρωτᾶ δεικνύς, ὅτι εἰ καὶ μὴ βελτί-
ους, ἀλλὰ χείρους μὴ ποιήσας, κακῶς ἀκούειν οὐκ ὄφει-
λεν· εἶτα ὅτι καὶ βελτίους ἐποίησεν ἀποδεικνύς· σοφισμὸς
δὲ ἢ ἄντερώτησις· πρώτον δὲ αὐτὴν λαμβάνει ἐπ' ἀναιρέσει
τοῦ φαύλου, ὡς καὶ τοῦτο ἐπαινοῦντος τοῦ Πλάτωνος τὸ
μηδὲν βλάψαι.

Λαμπρῶς ἂ ἀποκρινοῦμαι] Ap. Mon. Ἀντὶ τοῦ φανε- 275, D.
ρῶς· καὶ Θουκυδίδης, ἢ καὶ λελυμένων ἤδη λαμπρῶς
τῶν σπορῶν. Καὶ Δημοσθένης. . . .

Ἵς πόλιν εἰπεῖν] Schol. ed. Ἵς πόλιν εἰπεῖν 274, A.
εἶπε δεινῶς προσθεὶς τὸ ὡς· ἐπειδὴ γὰρ οὐ δυνατόν ὄφει-
λεν πόλιν ὄλην ἀκριβῶς εἰς ἀρετὴν, διὰ τοῦτο προσέθηκε
τὸ ὡς, ἀπὸ τοῦ πλείονος ὀριζόμενος· καὶ πάλιν ἐπήγαγε τὸ
ὡς δῖμον, οὐ γὰρ δυνατόν ὄλον δῆμον ὄφειλεν.

Ὡσπερ τὰς τοῦ Γηρυόνου κεφαλὰς] Id. Ὁ Ἡσιόδος 274, B.
φῆσι τὸν Γηρυόνην τρεῖς κεφαλὰς ἔσχηκεναι, λέγων
Τρικέφαλον ἢ Γηρυονῆα.

Ἀστειὺς δὲ ὁ Ἄριστείδης τῷ μύθῳ δεικνυσι τὸ παρά-
δοξον λέγων, ὅτι οὐ δεῖ ἀπαιτεῖν Ἀθηναίους ἴσους πάντας
εἶναι.

Οὐδ' ὁ ἥλιος] Ap. Mon. Ἀπὸ τοῦ μείζονος ἢ ἀπόδει- 275, A.
ξις μεσημβρίας δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ἢ μέσῳ τῆς ἡμέρας, ὑπερ-
βολικόν· καὶ καταβολῆς, τῆς ἐπισημίας καὶ τοῦ σπέρ-
ματος καὶ τοῦ νοσήματος. Καὶ Δημοσθένης, ὅτι ὡσπερ

ex doctrina Platonis, quem lege Rep. III, 6. In Leid. eadem
forte legi, indicavit Valk. — 1) παρ' ἀκλήρω, Mon. παρακλήρω. —
2) Λαμπρῶς subl. Valken. — 3) Θουκυδ., cf. schol. et Int. ad
II, 7. — 4) τρεῖς κεφαλὰς sic Valk. ex Leid., ed. τὰς κεφ. —
5) τρικέφαλον, sequutus sum Ruhnk., ed. τρικέφαλον, Hesiod.
Theog. 287. ibiq. Gaisf. — 6) ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τ. ἡμ., inde
suspicatus est Ruhnk. ad Tim. p. 154. h. l. legendum ἐν σταθερῷ
τῆς μεσημβρίας. Recte nam quod Th. M. s. v. καταβολή p. 495.
item legit ἐν καθαρῷ, quis est quem moretur? Quid? quod ex
Panathenaeico hunc locum laudat, ubi ex Miltiade dicere debe-
bat? — 7) Δημοσθένης, Philipp. III, 127. ed. Sch. sublin. Valken.

- περίοδος ἢ καταβολή πυρετοῦ· ὅταν γὰρ πλεονάζῃ
τινὶ ψύχος καὶ ἐν τῷ ἡλίῳ καθίζῃ, πλέον ῥιγοῖ.¹
- 275, B. Σῶζεται τοῖς γένεσι τοῦνομα] Id. Τοῦτο δὲ ἀπὸ
χρησμοῦ εἰληπται
- Ἴπποι² Ὀρηκίαι, Λακεδαιμονίαι δὲ γυναῖκες.
- 276, C. Καὶ μὴν καθ' ὑμῶν τοὺς σοφοὺς] Schol. ed. Ἐντεῦ-
θεν δεικνύει τοὺς φιλοσόφους σοφίζομένους καὶ οὐκ ἀλη-
θεῖς τοὺς συλλογισμοὺς ποιουμένους. Cod. Barocc. 7.
Δείκνυσι³ τὸν συλλογισμὸν λόγῳ μὲν δυνατὸν γενέσθαι,
ἔργῳ δὲ οὐδαμῶς μηδένα μηδὲν ἀμαρτάνειν.
- 276, B. Μὴ καθ' ἕκαστον⁴] Arogr. Mon. Τοῦτο εἶπεν, ὅτι
λεχθὲν κοινῶς εἶπε πάντων τῶν Ἑλλήνων· πολλή δὲ δοκι-
μασία ἐγένετο τῶν θεσμοθετῶν Ἀθήνησι, ὡς καὶ Δημό-
σθένης⁵ ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην· δις δοκιμασθέντας
ἄρχειν ἔν τε τῇ βουλῇ καὶ παρ' ὑμῖν ἐν τῷ δικα-
στηρίῳ. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι ἔξ' οἱ πάντες ὄντες θεσμο-
θεταὶ καθ' ἓνα ἐδοκιμάζοντο.
- 277, C. Νυκτομαχίᾳ⁶] Ap. Mon. Ἐν τῷ Σικελικῷ πολέμῳ
ἐβουλήθησαν προσελθεῖν τοῖς τέττασι τῶν Συρακουσίων Ἀθη-
ναῖοι· ὃ δὴ καὶ ἐποίησαν προσελθόντες ἐν νυκτὶ καὶ ἡγου-
μένον⁷ ἤρξαντο οἱ μὲν Λωριεῖς Μεθηρίων, οἱ ἐν Ναυπάκτῳ,
ἢ οἱ Κερκυραῖοι ἄλλην⁸ ἐν τῷ παιωνίζεω ἀφιέναι φωνήν,
ἐτέραν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι· ταραχθέντες δὲ ἐπὶ τοῦτω μικροῦ
δεῖν ἅπαντα ἀπώλοντο.

1) ῥιγοῖ, Mon. ῥιγῆ; malui ῥιγοῖ quam ῥιγῶ, ἑλληνικῶς quam ἀττικῶς, cf. Piers. ad Moer. sub v. et Buttm. ad Plat. Gorg. p. 527. — 2) Ἴπποι κ. τ. λ., Ap. Mon. ἔπρον γὰρ Θεσσαλὸν· λακεδαιμονίην δὲ γυναῖκα. Prostat hoc schol. apud schol. ad Theocr. XIV, 48. quod emendatius reddidit Heind. ad Plat. Hipp. maj. p. 141. — 3) Δείκνυσι τὸν συλλογισμὸν κ. τ. λ. Margini haec olim veluti interpretamentum adscripta, genuinis denique ipsius sophistae verbis expulsis, textui sunt intrusa. — 4) Μὴ καθ' ἕκαστον subl. Valken. — 5) Δημόσθένης ἐν τ. π. Λεπτ., p. 82. ed. Wolf, unde δις pro διδ, quod erat in Mon., ἐν τε τῇ β. pro καὶ ἐν τῇ β. recepi, inserens παρ' ὑμῖν post καὶ. — 6) Νυκτομαχίᾳ, subl. Valken. cf. Thucyd. VII, 44. — 7) ἡγουμένον, desideratur ducis nomen; fortasse Νικλον supplendum, (quod nomen ob νυκτὶ excidere facile potuit. An latet in κατ?), quamvis narrat Thucyd. l. l. Demosthenem cum iis, qui paucis ante diebus simul adpulerant, ejus rei auctores fuisse. — 8) ἄλλην ἐν τῷ, Mon. ὄλλ' ἐν τῷ.

Καίτοι παρῶν αὐτῶ] Schol. ed. Λύσις ἀντιπίπτον- 278, A.
τος, ἵνα μὴ εἴπη τις, ἀλλ' οὐκ ἐδύνατο.

Μετὰ Ἰππίου καὶ τῶν Πεισιστρατιδῶν] Arogr. Mon. ib.
et Leid. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ συνεπιστρατεύειν. Ὁ δὲ
Θουκυδίδης φησὶν, ὅτι ἐκπεσὼν τῆς τυραννίδος ὁ Ἰππίας
μνησικακῶν ἀνῆλθε πρὸς Δαρείον, ἔχων εἰς τὸ προδοῦναι·
καὶ ἔπεισεν αὐτὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεῦσαι. Καὶ
Ἡρόδοτος δὲ τὸ ὅμοιον¹ λέγει. Τύραννοι δὲ καὶ οἱ Πει-
σιστρατίδαι, ὡς ἴσμεν ἐκ τῶν Θουκυδίδου· ἐκβληθέντες
δὲ παρὰ τῶν² Ἀθηναίων ἐστράτευσαν κατ' αὐτῶν. Sch. ed.
Ἐκπεσὼν τῆς τυραννίδος ὁ Ἰππίας μνησικακῶν ἦλθε πρὸς
Δαρείον, καὶ ἔπεισεν αὐτὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεῦσαι.

Ἐκ Λακεδαιμόνος⁴] Schol. ed. Εἰς Δημάρατον αἰ- ib.
νίττεται τὸν Λακεδαιμόνιον, οὗτος γὰρ τὰ τῶν τυράννων
ἐφρόν:ι.

Ταῦτα (Cod. Schell. cum ed. Cant. inserit πάντα) *78, B.
ἀφεί] Arogr. Mon. et Leid. Δόλογοι⁵ καὶ Ἀψινθιοὶ ἔθνη
ἕμορα περὶ τὸν Ἑλλήσποντον· οἱ δὲ Δόλογοι κατεπολέμουν
τοὺς Ἀψινθίους· ἐρωτῶσιν οὖν τοῖς Ἀψινθίοις τὸν θεόν,
πῶς ἂν ἀπαλλαγῶσι⁶ τῶν κακῶν, ἔχρησεν αὐτοῖς, ὅτι τὸν
πρῶτον ὑποδεχόμενον ὑμᾶς Ἀθήνησιν, αὐτὸν ἐκείνον στήσατε
τύραννον· ἀκούσαντες τοῦτο οἱ Ἀψινθιοὶ ἤρξαντο περνω-
σιεῖν τὰς πόλεις καὶ τέλους ἐλθόντας αὐτοὺς εἰς Ἀθήνας
ὑπεδέξατο ὁ Μιλτιάδης· ἐκ τούτου οὖν ἔγνωσαν, ὅτι ὁ χρη-
σμός τοῦτον δηλοῖ· εἶτα διελέχθησαν αὐτῶ⁷ περὶ τούτου·
ὁ δ' οὐκ ἠβουλήθη,⁸ ἀλλὰ λέγει Ἀψινθίοις ὅτι⁹ πέμψαν-

1) στρατεῦσαι. In hac voce desinit, uti vides, schol. editum ad Μετὰ Ἰππίου. Sequitur alterum ad καὶ τῶν Πεισιστρατιδῶν] Τύραννοι καὶ οἱ Πεισιστρατίδαι· ἐκβληθέντες δὲ παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐστράτευσαν κατ' αὐτῶν. — Legitur item in Leid. In quo desunt ἄπο κοινοῦ τὸ συνεπιστρατεύειν, pergunt autem ὁ δὲ Θουκυδ. — 2) τὸ ὅμοιον, τὸ in Leid. deest. — 3) παρὰ τῶν Ἀθ., Leid. παρ' Ἀθ., cf. Thucyd. VI, 54 seq. ibiq. intt. — 4) Ἐκ Λακεδαιμόνος, Valk. sublin. proxima τῶν ταῦτα. — 5) Δόλογοι καὶ Ἀψινθιοὶ κ. τ. λ. Praeclarissimum hoc scholion edidit Valken. ad Herod. VI, 34. et clausulam inde ab: καὶ ποταμοῦ ὄντος κ. τ. λ., ad VI, 36. — 6) ἀπαλλαγῶσι, sic Valk. ex Leid., Mon. ἀπαλλαγῆσι. — 7) αὐτῶ, sic Valk., Mon. αὐτῆς. — 8) ἠβουλήθη, Mon., Leid. ἴβ. — 9) ὅτι, Valken. ὅτι (ἔτι) πέμψαντες.

τες εἰς Πυθίαν μάθετε ἀκριβέστερον, εἰ περὶ ἐμοῦ λέγει ὁ χρησμός. Περμάντων οὖν αὐτῶν λέγει ὅτι ναὶ περὶ αὐτοῦ λέγει ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ πάλιν Ἀψινθίους λέγει ὁ Μιλτιάδης, ὅτι, ἐὰν κελεύσῃ ἡ πόλις, γίνομαι· κελευσάσης οὖν τῆς πόλεως ἐγένετο τύραννος, καὶ ποταμοῦ ὄντος τοῦ διορίζοντος τοὺς Δολόγκους καὶ τοὺς Ἀψινθίους, ἐτείχισεν αὐτὸν, ὅπως ἂν μὴ βλάπτουντο οἱ Ἀψινθιοὶ παρὰ τῶν Δολόγκων.

279, A. Καὶ ὅτι οὐκ ἐδυνήθησαν] Sch. ed. Ἐπειδὴ πάντες ἐξ ἐντολῆς ὑπέκλυτον δυστυχίαν, ἠτήσαντο τὴν ἐπιστρατείαν καὶ ἕτεραν δυστυχίαν, ὅτι ἐκείνους οὐχ εἶρον· ἀμαξόβιοι γὰρ ὄντες καὶ πόλεις οὐκ ἔχοντες μετήγοντο εὐκόλως.

ib. Οἱ σοφάτατοι πάντων] Sch. ed. Σοφωτάτους λέγει τοὺς Αἰγυπτίους, ὅτι τὰ ἐν οὐρανῷ ἤδεσαν καὶ τελεστικοὶ ὑπῆρχον. Λέγει δὲ καὶ ἡ παροιμία⁴

Λεινοὶ μηχανὰς πλέκειν Αἰγύπτιοι.

Ἡὔξησε δὲ τὴν σοφίαν αὐτῶν, σοφωτάτους πάντων εἰπὼν, ἵνα ἐξάγῃ τοὺς Ἀθηναίους καταπολεμήσαντας Πέρσῃ, ὃν οὐδ' οἱ σοφάτατοι πάντων ὑπέστησαν.

279, B. Ἐκ τριγώνιας⁵ ἐδούλευον] Sch. ed. Ἄντι τοῦ ἐκ τρίτης γενεᾶς, οἰονεὶ ἀπὸ προγόνοιν· βδύλονται δὲ τινες τὴν γενεάν κἔ ἐτῶν εἶναι, τὸν δὲ⁶ τρίτον ἀριθμὸν ἐπὶ πληθεὶ ἐκδέχονται. Σημαίνει οὖν, ὅτι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐδούλευον, οἷον ἐπὶ⁷ Κύρου καὶ Καμβύσου.

1) τοὺς Δ., M. τὰς Δ. — 2) ὅπως ἂν μὴ κ. τ. λ. immo contra rem habere, ait Valken. VI, 36, cum Herodotus de Doloncis prodidisset, quae de Apsinthiis noster. Ceteroquin haud leviter in ea re variant scriptores, cf. Rutgers. v. lect. I, 9. Intt. ad Milt. Nepotis, cap. I. et Poppon. ad vit. Thucyd. Marcellineam p. 314. Aut erravit schol., aut alios scriptores est secutus. — 3) ἐπιστρατεῖαν, ed. ἐπὶ στρατεῖαν. Subl. Valk. — 4) ἡ παρ., Sch. ad Nub. 1128. Valk. ad Adon. 47. — 5) Ἐκ τριγώνιας κ. τ. λ. verba hujus schol. τὴν γενεάν κἔ ἐτῶν εἶναι rubl. Valk. et in Mscr. legi addit. — 6) Τρίτον ἀριθμὸν, sic τρίπορος, τριπλάνης, τριπόσθητος, τρισμακαρ, τρικυμῖα λόγου, πόθου, Heind. ad Euthyd. p. 371. Abresch. in addendis ad Not. in Aristaen. p. 20. seq. Sic τρίπορος, cf. Welk. ad Hippon. fr. p. 94. Nota sunt trifur et trifurcifer Plauti. — 7) ἐπὶ Κύρου, ed. ἀπὸ Κ.

Λακεδαιμόνιοι δὲ ¹⁾ Αρογρ. Mon. Ἔθος ἦν Λακεδαι- 279, C.
 μονίοις κατ' ἔτος ²⁾ κόρας τινὰς πέμπειν ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος ἱερῷ, ἵνα ὕμνον ἄσωσι τῷ θεῷ. Ταύταις περτυ-
 χόντες ἐβιάσαντο Μεσσήνιοι· μαθόντες τοῦτο Λακεδαιμό-
 νιοι πέμπουσι πρὸς αὐτοὺς δίκας βουλόμενοι λαβεῖν παρὰ
 τῶν δεδρακότων· ὡς δ' οὐκ ἐπέειθοντο, ἐπιστρατεύουσι Λα-
 κεδαιμόνιοι κατ' αὐτῶν· τοῦτο δὲ γέγονεν ἐν τῷ Μηδικῷ
 πολέμῳ· Μένοντες δὲ εἶπε τὴν πανσέληνον, ἐν γὰρ
 τῇ πανσέληνῳ στρατεύουσιν, ὡς πολλάκις ἔγραυεν.

Ἦσπερ Ὅμηρος ³⁾ Αρογρ. Mon. Ἐνδοξον πάλιν εἰσά- 281, C.
 γει πρόσωπον, οὐδὲ γὰρ, ⁴⁾ φησὶν, εἰ ἐκάλεσεν Ἀχιλλεῖα ⁵⁾
 θυμολέοντα, ἥδη λέων ἦν, οὐδ' εἶ πη τοῦ Αἰαντος πάλιν
 (II. XI, 557.)

Ἦς δ' ὅτ' ὄνος
 ἥδη ὄνος ἦν ὁ Αἴας καθάπαξ, ἀλλ' εἰς ὅσον προσῆκε πρὸς
 τὴν χρεῖαν λέγει δεχόμενος καὶ πρὸς μέρος λέοντι καὶ κά-
 προις καὶ ὄνοις ⁶⁾ ἀπεικάζων τὸ πρόσωπον· οὐ καθάπαξ,
 ἐπ' ἀμφοτέρων ⁷⁾ δὲ λέγει, τοῦ Μιλτιάδου καὶ τοῦ κυβερ-
 νήτου.

Ἦσπερ σὺ φῆς ⁸⁾ Αρογρ. Mon. Ἦθος ἔχει ὁ λόγος 282, C.
 ἔδοκει γὰρ καὶ Σωκράτης μισθὸν δέχεσθαι, καὶ εἰ μὴ χρε-
 σὸν, ἔχεν γὰρ αὐτὸν ἔλσγον δύο πίδους, ⁹⁾ τὸν μὲν σίτου,
 τὸν δὲ οἴνου, καὶ τοῖς μαθηταῖς ἐκέλευεν ἐπιβάλλειν αἰε
 τοῦτοις, ὅπως μὴ λείψωσιν.

Καὶ ἰδιώτας ¹⁰⁾ Αρογρ. Mon. et Leid. Ἰδιώτας λέγει ib.
 οὐ τῶν πολεμικῶν, ἀλλὰ νίκης . . . ἢ . . . οὐ μάχης ἀπεί-

1) Λακεδαιμόνιοι δὲ subl. Valk. — 2) κατ' ἔτος, Mon. κάτε-
 τοις. — 3) Ἦσπερ Ὅμ., sublin. Valken. — 4) οὐδὲ γὰρ, φησὶν, sic
 Ap., Werf. maluit γὰρ φησιν, male. — 5) Ἀχιλλεῖα κ. τ. λ. ea sic
 Αρογρ. Ἀχιλλεῖα, θυμολέοντα, ἢ δε λέων ἦν· οὐδ' εἶπε περὶ τοῦ Αἰ-
 αντος, in quibus Werf. ἥδη λέων ἦν, veluti versus heroici esset
 clausula. — 6) ἀπεικάζων, Ap. ἀπεικάζειν. — 7) ἀμφοτέρων, Ap.
 ἀμφοτέροις, — 8) Ἦσπερ σὺ φῆς, subl. Valk. — 9) τὸν μὲν σίτου,
 τὸν δὲ οἴνου, Ap. τοῦ μ. σ., τοῦ δ. οἴνου. — 10) Καὶ ἰδιώτας κ.
 τ. λ. Quae ab initio leguntur, Ἰδιώτας — νίκης, ex Leidensi ex-
 hibuit Valken. ad Herod. VI, 112 ita uti edenda curavi; itemque
 reliqua deinceps quae sola excerpserit Creuzerus in Selectis. Sunt
 reliqua etiam in Αρογρ. et Werferus praemisissis punctis nonnihil
 deesse significavit.

ρους, ἀλλὰ τοιαύτης Μηδικῆς νίκης· καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ σί λέγει, ὅτι τὸ πρῶτον Ἕλληνες ὑπέστησαν σχῆμα θεάσασθαι Μηδικόν.

284, C.

Ἡ τὸν ἐν Κολωνῷ κείμενον Ὀιδίπου] Apogr. Mon. Θαυμασίως ἐπήγαγε τὸ Οἰδίπου. Ὡς ἔπειθ' ἔλεγε, ὅτι νεκροὶ ὄντες τὴν γῆν φυλάττουσιν, εἰκότως ἐχρήσατο τούτῳ τῷ παραδείγματι, ὅτι καὶ ὁ Οἰδίπους νεκρὸς ἂν σώζει τὴν Ἄττικὴν· τὸν δὲ Κολωνὸν λέγουσιν οἱ μὲν τόπον εἶναι τῆς Ἄττικῆς, οἱ δὲ δῆλον. Ἄγεται ὁ Οἰδίπους μετὰ τὰς συμφορὰς ἔλθειν εἰς Ἀθήνας· οἱ δὲ θεοὶ ἐλεήσαντες αὐτὸν, δεδώκασιν αὐτῷ δόκασιν τοῦ σώζειν τὴν Ἄττικὴν. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι πολλῶν κακῶν αἰτιος γεγονώς ταῖς ὀθήβαις διὰ τε τὸν φόβον τῶν παιδῶν ἐναγῆς ἦν, ἐβάλλεται τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Θηβαίων καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν Κολωνὸν καὶ τελευτήσας ἐκεῖ θάπτεται· ἐλθόντων δὲ ποτε Θηβαίων, φαινεταὶ Ἀθηναίους κελεύων ἀντιπαρτάξασθαι, καὶ συμβαλόντες ἐνίκησαν.

ib.

Ἡ εἴ τις ἄλλοθί που ὅ] Ap. M. et Leidens. Ἡ εἴ τις ἄλλοθί που τῆς χώρας, εἰ μὲν μετὰ τοῦ ἄρθρου λέγομεν, τουτέστι τῆς χώρας, δηλοῦμεν τὸν Θησέα· ἐν τινι γὰρ καιρῷ ἐξεβλήθη παρὰ τῶν Ἀθηναίων Θησεύς καὶ ἐκβληθεὶς ἀπῆλθε πρὸς Λυκομήδην ἐν τῇ Σκύρῳ, ὡς πρὸς

1) ὅτι τὸ πρῶτον, Valken. pro τὸ conjecit τότε, merito opinor, vult enim Schol. primos Athenienses Medorum habitum videntes sustinuisse, eaque narrantem vidit Herodotum VI, 112., ut malim ex Herodoto legi Ἑλλήνων, quamvis Aristides de omnibus Graecis loquatur. — 2) Ἡ τὸν ἐν Κολωνῷ κ. τ. λ. sublin. Valk. annotans in Mscr. plura praemitti his, unde oriuntur edita, scil. Ἄγεται ὁ Οἰδίπους. Quae significavit Valken., ex Apogr. opinor, dedi. — 3) τὸ Οἰδίπου, alibi schol. τὸν Οἰδ. — 4) οἱ δὲ δῆλον, sic. f. Δήλου. — 5) ταῖς ὀθήβαις, ed. τοῖς Θηβαίοις, illud et Mon. et Leid. — 6) ὑπὸ τῶν Θηβαίων leguntur etiam in Leid., desunt in ed. — 7) ἀντιπαρτάξασθαι, sic uterque Mscr., ed. ἀντιπαρτάξαι κ. τ. λ. — 8) Ἡ εἴ τις ἄλλοθί που κ. τ. λ. Cod. Leidensem accurate a se collatum ait Valken.; leguntur item particulae aliquae in Cod. Palat., ex Leidensi nonnihil edidit Crenzerus, V. D. comment. Herodot. p. 304. seq. et Herodotea in scholiis Aristidis ed. male descripta esse, cf. Schweigh. ad Herod. I, 67. — 9) ἐν τινι καιρῷ ἐξεβλ. κ. τ. λ. inde ordiuntur excerpta Palatina, omisso γὰρ. — 10) καὶ ἐκβλ. ἀπῆλθε πρ., ed. ἀπῆλθε γούν πρ.

φιλον· ὁ δὲ Λυκομήδης φοβούμενος, μὴ ὁ Θεσπέυς ἐκβάλῃ αὐτὸν τῆς βασιλείας, φονεύσας ἐκείσε ἔθαψε. Μετὰ τοῦτο ἔλαβον Ἀθηναῖοι χρησμὸν μετενέγκαι² τὰ ὄσα τοῦ Θεσπέως· αἰκούσας τὸν χρησμὸν ἀγνοεῖν ποῦ εἴη τὰ ὄσα τοῦ Θεσπέως ἔφασαν· ὁ δὲ Θεός εἶπεν ὅτι, ἐγὼ ὑμῖν ἡγεμόνα πέμπω.³ Ἔτα ἐξελθόντες καὶ φθάσαντες περὶ τὴν Σκύρον, ἐθαύσαντο αἰτὸν καταπτάντα καὶ ὀρύσσοντα τὴν γῆν· οἱ δὲ ἔνόησαν, ὅτι ἐκεῖ εἰσι τὰ ὄσα τοῦ Θεσπέως καὶ⁴ λαβόντες ἔθαψαν ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἐάν δὲ ἐκτός τοῦ ἄρθρου λέγωμεν, Ἡ ἄλλοθί που⁶ χώρας, δηλοῖ τὸν Ὀρέστην· ποτὲ γὰρ Λακεδαιμόνιοι καὶ Τεγεάται ἐπολέμουν πρὸς ἀλλήλους καὶ ἤροντο τὸν Θεὸν Λακεδαιμόνιοι, πῶς ἂν περιγέωνται· ὁ δὲ ἔχρησεν οὕτως·

Ἀρκαδίην⁷ μ' αἰτεῖς; μέγα μ' αἰτεῖς, οὐ τοι δώσω.
 Πολλοὶ⁸ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι⁹
 Οἱ σ' ἀποκαλύσουσιν.¹⁰ ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μεγαίρω.
 Δώσω¹¹ τοι Τεγέην ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι,
 Καὶ καλὸν¹² πεδίον σχοίνῳ διαμετρησασθαι.

Ἀκούσας τὸν χρησμὸν Λακεδαιμόνιοι συνέβαλον καὶ ἤτηθ-
 έντες ἐλήφθησαν παρὰ τῶν Τεγεατῶν, οἱ καὶ πέδας¹³ αὐ-

1) Μετὰ τοῦτο κ. τ. λ., Palat. εἶτα, ed. μετὰ ταῦτα. — 2) με-
 ενέγκαι τὰ ὄσα κ. τ. λ., ed. μετενέγκαι τὰ ὄσα τοῦ Θεσπέως ἔφα-
 σαν, in quibus τὰ ὄσα τοῦ Θεσπέως, bis posita fraudi fuerunt —
 3) πέμπω. Ἔτα, illud εἶτα, quod Werferus non enotavit, ex Leid.
 recepi, cum ed. ἐξελθόντες δὲ exhibeant. — 4) Οἱ δὲ ἐνόησαν, ed.
 ἔγνωσαν γοῖν. — 5) καὶ λαβόντες κ. τ. λ., Cod. Palat. οἵτινες καὶ
 μετενεγκόντες ἔθαψαν ἐ. τ. Ἀττ. Pergit dein C. Palat. Λακεδαιμό-
 νιοι πολεμούμενοι ἐπὶ τῶν Τεγεατῶν, ἤροντο τὸν Θεὸν, πῶς ἂν περι-
 γέωνται· ὁ δὲ ἔχρησεν οὕτως· Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς· μέγα μ' αἰτεῖς·
 οὐ τοι δώσω. — 6) Ἡ ἄλλοθί που χ., ἢ delevit Valken. — 7) Ἀρ-
 καδίην κ. τ. λ., oraculum transscripsi ex ipso Herodoto, I, 66.,
 diversitatis farraginem seorsim recensiturus. Est autem haec: Ἀρ-
 καδίην μ' αἰτεῖς. — 8) Πολλοὶ ἐν Ἀρκ., κ. τ. λ., ed. πολλοὶ ποσ-
 σίκροτον ὀρχ. κ. τ. λ. reliquis om., quae exstant in utroq. Mscr. —
 9) ἔασι, Mscripti ἔασι. — 10) οἱ σ' ἀποκ., Mscripti οἱ γ' ἀποκ.
 11) Δώσω τοι, uterque Codex δώσω δέ τοι Τεγέην — Werferus
 post Τεγέην non πολλοὶ legi confirmat, ut quod ex versus 2.
 principio remansisset, reliquis, ut supra memoravi, omissis. —
 12) Καὶ καλὸν κ. τ. λ., sic quoque Codd., ed. καὶ καλὸν πεδίον
 σχοίνῳ δ. — 13) πέδας αὐτοῖς βαλόντες, sic omnes, f. εἰβ.; illud
 certe non memini legere.

τοῖς βαλόντες ἐποίησαν ἡ γεωργεῖν τὴν γῆν. Ἡττηθέντες ὁὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι πάλιν ἤτησαν δευτέρου χρησμόν· ἔστι δὲ οὗτος·

Ἔστι τις Ἀρκαδίας Τεγέῃ λευρῶ ἐνὶ χώρῳ,
 Ἐνθ' ἄνεμοι πνέουσιν δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Καὶ τύπος ἀντίτυπος καὶ πῆμα ἐπὶ πῆματι κείται.
 Ἐνθ' Ἀγαμεμνονίδην κατέχει φυσίζοος αἶα·
 Τὸν σὺ κομισσάμενος, Τεγέης ἐπιτάξροθος ἔσση.

Ἀκούσαντες τὸν χρησμόν τούτον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐσπέισαντο πρὸς Τεγεάτας· εἶτα ἐν τῇ εἰρήνῃ ἔτυχε, Λίγμιντινα, ἀγαθοεργόν, Λακεδαιμόνιον — ἀγαθοεργοὶ δὲ καλοῦνται παρὰ Λακεδαιμονίοις πάντες τῶν ἰππέων, οὔτινες ἐξήρχοντο τοῦ βαθμοῦ καὶ ἐσχόλαζον ἐπὶ γνώσει τῶν παρ' ἐτέροις νομίμων ἀγαθῶν — καθέζεσθαι ἐν χαλκίῳ τῆς Τεγέας, εἶτα θανμάζειν, πῶς ἀνέρχεται τὸ πῦρ· τὸν δὲ χαλκίῳ ἐρωτῆσαι, τί καθέζεται ἐκπληττόμενος· τὸν δ' εἰπεῖν, ὅτι θανμάζω διὰ τὸ οὕτως ἀνέρχεσθαι τὸ πῦρ· τοῦτο δὲ ἀκούσαντα τὸν χαλκίῳ εἰπεῖν, ἐὰν ἀκούσης, ὃ βούλομαι λέγειν, θανμάσαι ἔχεις· εἶδον γάρ, φησὶν, ἐν τῷ οἴκῳ σορόν τινα ἐννέα ὄργυιῶν, καὶ ἀπιστῶν, εἰ τοιοῦτός ἐστιν ὁ κείμενος ἐν τῇ σορῷ, εἶτα ἀποκαλίψας εὖρον καὶ ὅτι τὸ σῶμα

1) γεωργεῖν τὴν γῆν, sic uterq. Cod., ed. τὴν γῆν γεωργεῖν. — 2) Ἡττηθ. κ. τ. λ. sic Codd., ed. πάλιν ὁὖν ἤγοντο τὸν θεόν Λακεδαιμόνιοι καὶ ἔχρησεν αὐτοῖς οὕτως· ἔστι τις κ. τ. λ. cf. Creuz. comm. Herodoteis l. l. Ἔστι τις, ex Herod. I, 67. Ea discrepantia lectionis ex utroque Mscr. et edito: Mscrypti ἔστι τις Ἀρκαδίας γαίης λευρῶ ἐνὶ χ., ed. ἔστι τις Ἀρκαδίας γαίης, λευρῶ ἐνὶ χ. 3) Ἐνθ' ἄν., Mon. Ἐνθα ἄν. — 4) κρατερῆς ἔπ' ἄν., Mscr. κατηγορῶν ὑπ' ἄν., ed. κρατήρων ὑπὸ ἄν. — 5) πῆμα ἐπὶ π. ed. πῆμα ἐν κῆματι. — 6) φυσίζοος αἶα, Ap. φυσίωος αἶα, ed. φ. Αἶα. — 7) κομισσάμενος, ed. et Mscr. κομισάμενος. — 8) ἔσση, ed. ἔση, itemque Mscr. — 9) τὸν χρησμόν τούτον, τούτον in ed. desideratur. — 10) πρὸς Τεγ., ed. π. τοῦς Τ. — 11) ἀγαθοεργοὶ, L. et M. ἀγαθοὶ, illud in ed., inde ab ἀγαθοεργοὶ. — ἀγαθῶν a reliquis seorsum, quod facere neglexit Jebbicus. — 12) παρ' ἐτέροις, ed. π. ἐτέρων. — 13) εἶτα φ., ed. καὶ φ. — 14) τὸν δὲ χ., ed. τ. γούν χ. — 15) τοῦτο δὲ ἄκ., sic L. et ed., Mon. τὸν δὲ χαλκίῳ τοῦτο ἀκούσαντα· ὅτι τὰν ἀκούσης κ. τ. λ. — 16) ἐν τῷ οἴκῳ, ed. ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ. — 17) ἐν τῇ σορῷ, ed. σόρφ. — 18) εἶτα ἀποκ., εἶτα deest in ed., Mon. εἶτα ἀποκαλίψας καὶ εὖρων ὅτι κ. τ. λ., ed. cum Leid. εἶτα ἀποκαλίψας καὶ τὸ σῶμα τοσοῦτον.

ἐντέα ὀργυιῶν ἐστίν. Ἐωρακῶς¹ ὁ Λίγας ἤφατο συμβάλ-
 λειν τὸν χρησμὸν τὸν λέγοντα, Ἔστι τις Ἀρχαδίη καὶ
 τὰ ἐξῆς καὶ ἀναγκασθεὶς ἦσθετο, ὅτι τὸ χαλκεῖον σημαίνει
 ὁ χρησμὸς, εἶτα εἶπε τῷ χαλκεῖ, μισθωσόν μοι τὸν οἶκον
 ἐπ' ὀλίγῳ² χρόνῳ μισθωσαμένου³ οὖν τὸν οἶκον καὶ λαβόν-
 τος⁴ τὰ ὄσα τοῦ Ὀρέστου, ἐλήφθησαν οἱ Τεγεάται.

Καὶ τὸν Ἡρακλέα⁵] Sch. ed. Ὅπλα γὰρ ἦν ἀνακεί- 285, B.
 μενα ἐν τοῖς Ἡρακλείοις, ἵπερ εὐρέθη ἐξαιρῆς ἕξω θυρῶν
 κείμενα. Λειπῶς δὲ ὁ Ἀριστιδῆς τὴν βοήθειαν τῶν θεῶν
 μαρτυρίαν ποιεῖται τῆς Μιλτιάδου ἀρετῆς.⁶

Καὶ τὸν Πάνα⁷] Id. Ἀπεστάλη⁸ Φιλιππίδης τις ὀνό- ib.
 ματι ὑπὸ Ἀθηναίων, ἡμεροδρόμος ὢν, ἐν τοῖς Περσικοῖς,
 συμμαχίαν αἰτῆσαι παρὰ Λακεδαιμονίων· ἀπιὼν δὲ ἄπρακ-
 τος⁹ ἐκ τῆς τῶν Λακεδαιμονίων, ἤκουε φωνῆς τινός, ἐπι-
 βοώσης αὐτῷ· ὡς δὲ πλησίον¹⁰ ἐγένετο, ἀκούει λέγοντος τοῦ
 Πανός, εἰπεῖν Ἀθηναίους, ὡς ὀλιγοροῦσιν αὐτοῦ καὶ ταυτὰ¹¹
 φροντίζοντος· ἴνικα δὲ ἐστράτευον, εἶδον αὐτὸν ἡγούμενον
 καὶ βωμὸν ἰδρῦσαντο καὶ θυσίαις :: ἐπετέλεσαν.

Καὶ Πινδάρῳ φησὶν¹²] Id. Λέγεται, ὅτι μέλη ποιοῦν- 285, C.
 τος τοῦ Πινδάρου ποτὲ ἐν Θήβαις, τεραφεῖς ὁ Πᾶν ὠρχή-
 σατο αὐτῷ. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν,¹⁴ ὅτι ἄσμα σκεψόμενος ὁ Πίν-
 δαρος¹⁵ ἔμελλεν ἐπιδεικνυσθαι καὶ εἶδεν ὄναρ τὸν Πᾶνα λέ-
 γοντα αὐτῷ τὸ ἄσμα καὶ λαβὼν εὐθύς ἀνέθηκε τῷ θεῷ.

1) Ἐωρακῶς, M. ἔωρακῶς; edita ita ferunt: ἀκούσας ὁ Λίγας
 ἦσθετο τοῦτο σημαίνειν χρησμὸν καὶ εἶπε τῷ χαλκεῖ κ. τ. λ. — 2) ἐπ'
 ὀλίγῳ χρόνῳ, Mon. ἐπ' ὀλίγου χρόνου. — 3) μισθωσαμένου κ. τ. λ.,
 ed. μισθωσαμένου τοῦ οἴκου, illud est in Mon. — 4) καὶ λαβόντος
 κ. τ. λ., ed. καὶ λαβόντος τὰ ὄσα, τοῦ Ὀρέστου δὲ ἦσαν, ἐλήφ. οἱ
 T., non ita male. — 5) καὶ τὸν Ἡρακλέα, idem schol. legitur
 in Leid. et Mon., ex quibus γὰρ recepi, om. in ed. — 6) ἀρετῆς,
 pergit Mon. τὸ δὲ κατὰ τὸν Πάνα τοιοῦτόν ἐστιν, quae cum ad se-
 quentia pertinerent, plane omisi. — 7) Καὶ τὸν Πάνα, idem schol.
 legitur in Leid. et Mon., unde emendavi edita plerumque mss. codd.
 sequutus. — 8) Ἀπεστάλη, ed. ἀπεσταλή τις Φιλιππίδης ὀνόματι ὑπὸ
 Ἀθηναίων, ἡμεροδρόμος ὢν ἐν τ. Π. — 9) ἐκ τῆς τῶν Λ., τῆς ex
 Mascr. — 10) πλησίον ἐγένετο, ἐγένετο ex Leid. — 11) ταυτὰ φροντ.,
 ed. ταῦτα φρ. — 12) ἐπετέλεσαν, sic Leid., ed. ἀπετ., cf. Valken.
 ad Herod. VI, 105. — 13) Καὶ Πινδάρῳ, ead. leguntur in Mon.
 et Leid. — 14) λέγουσιν, deest in Leid. — 15) ὁ Πίνδαρος, ὁ deest
 in Leid.

Οἱ δὲ ἴ Τρομνηματισταὶ λέγουσιν, ὅτι ἐν τῇ κρουραγίᾳ τοῦ Πέλοπος ὠρχήσατο ὁ Πάν· ἔχομεν δὲ τοῦτο ἐν τῇ ἑκτοῦ πρώτῃ νίκῃ.

Ἀλλαχοῦ δὲ καὶ λόγον] Id. Ζητεῖται, πῶς λέγει τὸν Πᾶνα λόγον ἢ λόγου ἀδελφόν. Λέγομεν οὖν, ὅτι πάντα κατὰ λόγον συνέστη· τὰ δὲ πάντα ἐστὶν ὁ Πάν, ἀδελφὸς ἄρα ὁ Πάν τοῦ λόγου. Πάλιν δὲ ὁ Πάν λόγος, ἐπειδὴ Ἐρμού ἐστιν, ὡς φασιν, υἱὸς πᾶς λόγος ἔντεχνος. Ἡ δὲ ὅτι ὁ Πάν μουσικὸς, πᾶς δὲ λόγος εὐμουσος καὶ ἐμμελὴς σύγκεται. Leidens. Ζητεῖται κ. τ. λ. λέγομεν, ὅτι τὰ πάντα διὰ λόγον κ. τ. λ. Μᾶλλον δὲ ὁ Πάν λόγος· διὸ καὶ Ἐρμού υἱὸς ὁ λόγος ὁ ἔντεχνος καὶ παρὰ θεοῦ διδόμενος εἰς παιδευσίν ἐστιν.

286, A. Ἄρα γε ἢ πρὸς ἄ] Apogr. Mon. Ὁ λόγος σχετλιακός· πρὸς θεῶν δὲ εἶπε διὰ τὸν Πᾶνα καὶ τὸν Ἡρακλέα· φησὶν, ὅτι πρὸ τῆς Μαραθῶνος οὐκ ἤδεσαν Ἀθηναῖοι τὸν Πᾶνα θεόν, ἀλλ' ἐκ τῆς συμμαχίας θεοῦ νενομίκασι. Συνοήσαντας δὲ ἀπὸ τοῦ οὐ πρότερον ἐν νῶ λαβόντας ἰδρῦσασθαι βωμόν.

287, B. Τὴν χεῖρα ἐντετακώς] Schol. ed. Ἐπειδὴ εἶπεν εἰς ἀνὴρ καὶ τὴν ἀπόδειξιν τούτου ἐπήγαγε τὸ ὅτι καὶ μόνος ἐγράφη· ἦν γὰρ ἐν τῇ Ποικίλῃ τὸ πρῶτον γεγραμμένος

1) οἱ δὲ Τρομν. addidi ex Mon., neque dubito, quin eadem contineantur Leid., cum plura in eo legi in ora sui exempl. significasset Valken. — 2) ἐν τῇ πρώτῃ νίκῃ, i. e. in primo carmine olympico vrs. 75. H. l. monitum velim, fragmentum Pindari, quod servavit schol. Theocr. I, 1. (fragm. p. 28. ed. Heyne) ex eo mihi desumptum videri, quod scholiastes Aristid. h. l. Panem Pindaro carmen molienti praecepisse per somnum tradit. Non frustra opinor hujus carminis mentionem injecit Aristides, in quo ipsa haec victoria, Pane fautore a Miltiade reportata, Pindari ore posteris tradita sit. — 3) Ἡ δὲ, ed. ἦδε. Quae ex Leidensi, a Valk. correctae exhibui, ita edidit Creuzerus, V. D., in Meletem. I, 35., ubi excidit ἐστιν. — 4) Ἄρα γε, subl. Valk., Werf. ex Mon. ἄρα γε. — 5) τὸν Ἡρακλέα φησὶν, Mon. τὸν Ἡρακλέα φησιν. 6) συνοήσαντας, M. συνοήσαντες. — 7) ἐν τῇ Ποικίλῃ τὸ πρῶτον γεγρ., sic Leid. et Mon., ed. ἐν τῇ ποικίλῃ στοῦ, quae ultima vox enata ex τὸ ἄ. Dicitur autem et ποικίλῃ στοῦ et Ποικίλῃ. Nepos Milt. VI. Miltiadi talis honos tributus est in porticu, quae Ποικίλῃ vocatur, quum pugna depingeretur Marathonica, ut in decem praetorum numero prima ejus imago poneretur, isque hortaretur milites procliumque committeret.

ὁ Μιλτιάδης ἐκτείνων τὴν χεῖρα καὶ ὑποδεικνύς τῖς Ἕλλησι τοὺς βαρβάρους, λέγων ὁρμῶν κατ' αὐτῶν. "Όνομα δὲ ἐκκλησίας ἡ πνυξ, ὡς καὶ Αἰσχίνης μέμνηται. (p. 104. R.)

Ταυτὸν Πausania 1] Ap. Mon. Πausanias γὰρ 288, C. κρατήσας ἐν Πλαταιαῖς τῶν Μήδων ἡβουλήθη 2 ὕστερον προδρομικῶς φησι καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐν τῷ α.

Καὶ σχεδὸν τῶν γε Ἀθ.] Schol. ed. Τὸ σχεδὸν εἶπεν, ἐπειδὴ τῷ ὄντι Λακεδαιμόνιοι ἐνίκησαν.

Τῶν ἀντιπαραγμένων] Id. Τῶν τὰ Μήδων φροοῦν- 289, B. των· λέγει δὲ διὰ τοὺς Θηβαίους.

Καὶ τὰ γε τῆς τεichoμαχίας] Id. Τοῦτο οὐκέτι ἐν 3 Πλαταιαῖς ἐγένετο, ἀλλ' ἐν Θήβαις· τῶν γὰρ βαρβάρων μετὰ τὴν τροπὴν καταφυγόντων εἰς τὸ τεῖχος καὶ μὴ ἐξιόντων εἰς μάχην Ἀθηναῖοι τεichoμαχήσαντες ἐνίκησαν.

Ὅτι στρατὸν] Id. Τὸ ἐπίγραμμα μεταφέρει εἰς τὸν 289, D. Μιλτιάδην, ὅπερ ἔγραψεν 4 ἐν τῷ τρίποδι ὁ Πausanias, ὅπερ ὕστερον ἐξεκολάφηθη.

Ὡσπερ Λύσανδρον] Id. Ναύαρχος ὢν τῶν Λακεδαι- 290, A. μονίων ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς — τοῦτο 5 δὲ τὸ χωρίον ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ τῆς Θράκης — νικήσας τοὺς Ἀθηναίους, ὡς λέγει Ξενοφῶν, δεκαδαρχίας καθίστη 6 ἐν ταῖς πόλεσι, δέλων ὀλιγαρχίαν ποιῆσαι· καὶ ἐντεῦθεν στάσεις καὶ θόρυβοι ἐγένοντο ἐν ταῖς πόλεσι.

Καὶ σκόπει] Id. Φανερώς νῦν τὴν παράδεισιν ἐγύμνωσεν, ὅτι πρὸς τοὺς φίλους Πλάτωνος τὸν Μιλτιάδην συγκρίνει. 7

1) ταυτὸν Πausania, Werf. hoc sch. adscripserat ad μονοτον κρείττων. Exciderunt autem nonnulla, quantum ex punctis colligi pot. st. — 2) ἡβουλήθη ὕστερον προδρομικῶς φ. κ. τ. λ., leg. μετεβουλήθη, vel ἡβουλήθη ὕστερον προδοῦναι ὡς φησι καὶ ὁ συγγραφεὺς, (Thucyd. I, 128) vel perierunt nonnulla post ὕστερον, vel lege τὰ τῶν Μήδων ἡβ. ἔστ., dicitur enim βούλεσθαι τὰ τινας, alicujus caussa velle, alicui favere, ut φροντίζειν τὰ τινας. — 3) ἐν Πλαταιαῖς, Valk. ἐν τῇ Πλαταια. — 4) ὁ ἔγραψεν, vide hoc Simonidis epigramma in Gaisf. p. min. I, p. 372., ὅπερ Valk. delevit. 5) τοῦτο δὲ τὸ χ., in ed. continua oratione haec cum superioribus et iis quae infra sunt, leguntur. — 6) καθίστη sic Valk. ex Leid., ed. κατέστη. — 7) συγκρίνει, ed. συγκρίνει.

- 291, A. Ὡσπερ Θίμβρονα ¹] Id. Τούτον λέγουσι στρατηγὸν γενέσθαι Λακεδαιμονίων, μέθυσον καὶ ἀκόλαστον.
- ib. Τὰ τῆς δημοκρατίας ² ἐπιχώρια] Id. Τοῦτο προσέθηκεν, ἵνα μή τις εἴπῃ, ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ ἡμάρτανεν ὁ Μιλτιάδης τὰ ³ Λακωνικά, ἀλλὰ τὰ Ἀττικά φαίνειν δὲ ἔστι τὸ κακῶς ἐπιτροπεύειν, φάσις γάρ ἐστι ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ἐπιτροπευόντων κακῶς, ἐνδειξις δὲ ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ.
- ib. Δημεύειν] Ap. Mon. Εἴποι τις, ὅτι κακῶς εἶπε τὸ δημεύειν ἐπὶ τοῦ ῥήτορος· οἱ γὰρ δικασταὶ τούτου κύριοι λέγομεν οὖν ὅτι καὶ παρὰ Δημοσθένει ἔχομεν τὴν λέξιν ἐν Φιλιππικοῖς· ἐνθα ⁴ λέγουσι τὸ κρίνειν, δημεύειν δηλοῖ. Τὸ δημεύειν δηλοῖ ὅτι τῶν ῥητόρων τινές, χαριζόμενοι τῷ δήμῳ, ἔγραπον κατὰ τινων πλουσίων δημεύειν.
- 291, B. Οἶμαι δὲ κἂν ἐν θεῶν] Schol. ed. Δώδεκα γὰρ θεῶν δικασάντων, Ὁρέστη καὶ Ἐρίνυσιν, ἔξ προσετέθησαν τῷ Ὁρέστη, μεθ' ὧν ἦν ἡ Ἀθηνῶ καὶ νενίκηκεν.
- 291, D. Νομίζω] Id. Μετὰ ⁵ τὰ κατὰ Μαραθῶνα ἐπεστράτευσεν ἐπὶ τοὺς Παρίους ὁ Μιλτιάδης, ἢ ὅτι συνέπραξαν τῷ Πέρσῃ, ἢ ὅτι ἀπέστησαν τῶν Ἀθηναίων· ἔστι δὲ αὕτη ⁶ ἡ νῆσος εὐτελής. Ταύτην πολιορκούντος αὐτοῦ ἐπέμφθη βέλος ἐξ ἀφανοῦς καὶ ἔτρωσε τὸν αὐτοῦ μηρόν· ὁ δὲ νομίσας τῆς Ἀήμητρος εἶναι βέλος, ἦν γὰρ πλησίον τοῦ τείχους βωμὸς ⁷ αὐτῆς, καὶ ἱερὸν ⁸ φοβηθεὶς ἀνεχώρησε· κατηγόρησαν οὖν αὐτοῦ προδοσίαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ εἰς τὸ δεσμοτήριον ἐπέβαλον, μετὰ ⁹ τῆς ἐκτίσεως φρουροῦντες αὐτὸν τοῦ τι-

1) Θίμβρονα, ed. Βορίθωνα, illud voluit Cant., confirmant Bar. I., Coll. Nov., et Schell., qui omnes Θίμβρονα, haud quam contemnendum, vid. Wess. ad Diod. XIV, 36. XVII, 108. Vales. ad Harp. p. 93. Hess. ad Timol. Mor. ad Paneg. c. 40.
 2) Τὰ τῆς δημ., subl. Valken. — 3) τὰ Λακωνικά x. τ. λ., f. κατὰ τὰ Λ. x. τ. λ. — 4) ἐνθα λέγουσιν x. τ. λ. Erat, cum sic mallem ἐνθα λέγει τὸ κρίνειν δημεύειν· τὸ δημεύειν δηλοῖ x. τ. λ. Incipit ed. inde ab τὸ δημεύειν δηλοῖ x. τ. λ. quae item leguntur in Mon. Vide Intt. ad Hesych. s. v. ubi Demosthenes explicatur. Adde Vales. ad H. p. 17. et 343. — 5) μετὰ τὰ κατὰ ed. μετὰ δὲ κατὰ. 6) αὕτη ἡ ν., ἢ inseruit Valk. ex L. — 7) βωμὸς, ed. βωμοί. — 8) ἱερὸν φοβ., ed. καὶ φοβηθεὶς ἦν ἐχώρησε. — 9) τῆς ἐκτίσεως, ed. τῆς κτίσεως.

μήματος, κατεψησίσαντο γὰρ αὐτοῦ πενήκοντα τάλαντα. Δεινῶς¹ δὲ εἰς ἐγκώμιον αὐτοῦ τὴν αἰτίαν περιτρέψει δεικνύς, ὅτι διὰ τοῦτο ἐξημίωσαν² αὐτὸν Ἀθηναῖοι, διότι νομίζοντες αὐτὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον καὶ τοῖς πᾶσιν ἀτίτητον εἶδον ἀναχωρήσαντα αὐτὸν ἐκ Πύρου ἄπρακτον.

Οὐδὲν πλέον] Ap. Mon. Ἵσπερ καὶ Δημοσθένης ἐν 192, C. τῷ κατὰ Μειδίου εἶπε φρόνιμον τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὅτι ἀπέδοτο αὐτὸν κακὸν ὅντι ὡς ἐδείχθη ὕστερον.

1) Δεινῶς κ. τ. λ. Hic desinit Leid., indicante Valk., pergīt editus. — 2) ἐξημίωσαν, ed. ἐξημίωσαν. Hardt. in Cod. CXXIII. ultimum scholiorum in Miltiadem hoc ajit esse: Οὐκ οἶν ἄρα οὐ δῶσομεν κ. τ. λ., quae nusquam in meis leguntur.

Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Η Σ .

193, B. Λοιπὸς τοίνυν Θεμιστοκλῆς] Sch. ed. Ῥητορικῶς ὁ Ἀριστείδης ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων τὴν τάξιν τῶν μεγίστων προσώπων εἰργάσατο· προτάξας μὲν τὸν Περικλέα, τελευταῖον δὲ τηρήσας τὸν Θεμιστοκλέα.

ib. Ἐκ δευτερείων τὰ πρωτεία] Sch. ed. Μετὰ τὸ πικῆσαι⁵ τὸν βάρβαρον συνῆλθον πάντες οἱ Ἕλληνες εἰς τὸν Ἰσοθμόν τῆς Κορίνθου, ὥστε τιμῆσαι κατ' ἀξίαν τοὺς λαφύροισι τοὺς ἀριστεύσαντας, ἐνθα πάντες ἐρωτώμενοι, τίς ἐνίκησεν, ἕκαστος ἔλεγεν, ἐγὼ πρῶτος, καὶ κατ' ἐμὲ Θεμιστοκλῆς· τὸ μὲν οὖν ἐγὼ πρῶτος ἔλεγον,⁴ ἑαυτοὺς προάγειν τῶν ἄλλων βουλόμενοι, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ Θεμιστοκλῆς, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι κρύψαι τὴν ἀλήθειαν.

193, C. Ὅσα Ξέρξης Λαρεῖον] Ap. Mon. . . . Ὡσπερ καὶ Δημοσθένης⁵ ἐν τῷ κατὰ Μειδίον βουλόμενος αὐξῆσαι τὸ δεινὸν ὃ πέπονθεν, εἰσάγει τὸν Μειδιαν λέγοντα, ὅτι καὶ ἄλλοι τινὲς ἐτυπτήθησαν, ὥσπερ ὁ πρόεδρος καὶ ὁ θεσμοθέτης. εἶτα αὐξεῖ καὶ ἐκ τῶν ποιησάντων, ὅτι οἱ τύψαντες ἐμέθουν καὶ ἡγνόουν, καὶ ἐκ τῶν παθόντων, ὅτι οἱ τυπτηθέντες ἀργυρίον τι δεξάμενοι τοὺς νόμους προδεδώκασιν· οὔτε δὲ ὁ Μειδίας ἡγνόει, οὔτε ἐγὼ τοὺς νόμους προδεδωκα.

1) Θεμιστοκλῆς, sic ex Coll. Nov., Schell., Leidensi, Photio et Cod. Mon. CXXIII, ed. Τὰρ Θεμ., itemque Mon. CCXLIX, Cod. Aug. CCCXXXII Ἀριστείδου Θ. In Photio haec: Μιλτιάδης ἕπ' ἑπ' Θ., τὸ προόμιον, at in marg. Θεμιστοκλῆς. — 2) Ῥητορικῶς κ. τ. λ. sic incipere schol. in Cod. Mon. CXXIII docet Hardtius, t. II, p. 63 seq.; integrum scholion a Valken. sublineatum. Μετὰ τὸ πικῆσαι, sic Leid., ed. κινήθηαι; paullo luculentius haec de Graecorum conventu in Mscr. Leidensi legi, testatur Valken. in marg. — 4) πρῶτον ἔλεγον, ed. ἔλεγεν. — 5) Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίον, cap. XI, p. 20 seq. ed. Spald. Sublineavit item Valken.

- Τὴν Μαρ.] Phot. Λείπει ἕως τὸ ἐν. 295, D.
 Τὰ δεύτερα ἄει τῶν προτέρων] Sch. ed. Μετὰ γὰρ
 τὰ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ τὰ ἐν Σαλαμῖνι συνέβη.
 Ἐπεύθυνος ἦν] Sch. ed. Καινοπραεπῶς νῦν τὴν λέξιν, 294, D.
 οὐ γὰρ ἐπὶ ἐγκλήματι ὑπεύθυνος ἦν.
 Μαντικῆς μὲν οὖν] Sch. ed. Μαντικῆς διὰ τὸ νο- 295, A.
 ἤσαι τὸν χρησμὸν· δεινότητος διὰ τὸ δύνασθαι πείσαι
 λόγους· πραγμότητος, ὅτι καὶ τυπτόμενος παρὰ Εὐρυβιάδου
 ἔφερε καρτερίας δὲ, ὅτι ἠνέσχετο τὴν πόλιν καταλιπεῖν
 εὐαρμοστίας, ὡς ἀμόσασθαι τῇ χρεία.
 Ἀκριβῶς πολιτεία] Sch. ed. Ἡ γὰρ πολιτεία πολλῶν 295, B.
 ἔργων ἐστὶ περιεκτικῆ.
 Οὐχ ἔτιον καλέσαι τὰς Μούσας] Ap. Mon. (Hom.
 Iliad. XI, 218.)
 Ἔσπετε ἄ νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνωνος ἄντιος ἦλθεν
 Ἡ αὐτῶν Τρῶων ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων.
 Ἡτοιμάζετο δὲ κ. τ. λ.] Ap. Mon. et Leid. . . . 296, C.
 Τοῦτο ἄ δὲ παρὰ Ἡροδότου ἀφέληται· λέγει γὰρ ὅτι διὰ
 μεγαλοφροσύνην τοῦτο ὁ Ξέρξης ἐποίησεν, οὐ διὰ χρείαν.
 Αἰγύπτου δ' ἀποστίασης] Schol. ed. Μετὰ γὰρ τὰ ἐν ib.
 Μαραθῶνι καταφρονήσαντες Μήδων Αἰγύπτιοι ἀπέστησαν·
 ἐχειρώσατο δὲ αὐτοὺς ὁ Ξέρξης ῥαδίως· δεύτερον δὲ ἀπέστη
 Αἴγυπτος, πρῶτον ἐπὶ Καμβύσου καὶ δεύτερον ἐπὶ Δαρείου.
 Δεκατῷ δὲ ἔτει] Sch. ed. Ἀπὸ τῶν ἐν Μαραθῶνι ἕως ib.
 τῶν ἐν Σαλαμῖνι δέκα ἔτη τὰ ἐν ἄ μέσῳ ἐγένοντο.
 Ὡσπερ ἀρχῇ] Sch. ed. Ἐπειδὴ πάση τῇ οἰκουμένη 297, A.
 παρείκασε τὸν ἑαυτοῦ στρατὸν, λέγει ὡς ἐνθα ἐχώρει, ὥσπερ

1) τὰ δεύτερα ἄει, subl. Valken., ed. τὰ δεύτερα ἄει τῶν προ-
 τείων, debbat certe προτέρων, ut est in ipso Aristide, nisi in eo
 malis legi πρωτείων. Jehbuis hinc inde scholio præposuit lectio-
 nem Codicis, unde scholion erat excerptum. Id plus semel fac-
 tum animadverti. — 2) Ἔσπετε, Ap. Ἔσπεται κ. τ. λ. — 3) Ἡτοι-
 μάζετο, Werf. et Creuzerus ante τοῦτο δὲ π. Ἡρ. nonnulla deesse
 significant. Jam vides clausulam scholii ad Ἐπιθυμῶν μᾶλλον,
 quæ paullo infra leguntur, eandem esse; quid dubitemus, non
 quin diversa Aristidis spectent, sed eodem pertineant? Puta ad
 Ἐπιθυμῶν κ. τ. λ. — 4) τὰ ἐν μέσῳ, ex Leid. inseruit Valken.

ἄρχων πάσης τῆς οἰκουμένης ἐδόκει· ἔστι δὲ τὸ στρατο-
πέδου ἐρημνεία τοῦ πάσης γῆς.

197, B. Ἡ τοῦ ἡλίου¹⁾ Apogr. Leid. Ἐρχομένου τοῦ βασι-
λέως ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ γενομένου περὶ τὸν Ἑλλήσποντον,
ἐκλειψις ἐγένετο ἡλίου ἐξ ἀνατολῆς· εἶτα ὡς ἠρώτησεν ὁ
βασιλεὺς τοὺς μάντις, τί σημεῖον τοῦτο, ἀπώλειαν εἰπεῖν
τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων· τούναντίον δὲ ἦν· ἐσημαίετε γὰρ
αὐτῶ τὴν ἦταν, διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἐξέλιπεν ὁ ἥλιος, εἶγε
καὶ ἀπὸ ἀνατολῶν ἤρχετο ὁ Ξέρξης. Sch. ed. Ἐ. τ. β. ἐ.
τ. Ἑλ. περὶ τὸν Ἑλλ. ἐκλ. ἡλ. ἐγ., ὅπερ τοὺς μάντις αὐτοῦ
ἐρωτήσαντος τὰς τῶν Ἑλλήνων πόλεις ἔφασαν ἀφανισθῆναι·
τούναντίον δὲ συνέβη, ἐπεὶ καὶ ἡ ἐκλ. ἐκ τῆς ἀνατολῆς.

197, C. Ἐπιθυμίαν μᾶλλον ἢ χρείαν] Ap. Leid. Ἐπιθυμίαν²⁾
μᾶλλον ἢ χρείαν εἶπεν, ὅτι ἡδύνατο ταῖς τριήρεσι τὸν Ἄθω
περιπλεῦσαι καὶ οὕτως ἐλθεῖν· νῦν δὲ ὠρυξε τὸν Ἄθω κα-
θ' ἑκάστην ἐπιθυμίαν πληρῶν· τοῦτο δὲ παρὰ Ἡροδότου ὠφέ-
ληται· λέγει γὰρ, ὅτι διὰ μεγαλοφροσύνην τοῦτο ὁ Ξέρξης
ἐποίησεν, οὐ διὰ χρείαν.

ib. Ὅπως ἀριθμοίη³⁾ κατὰ μυρίους] Ap. Leid. Καινότε-
ρον, φησὶν, ἐξεῦρεν ἀριθμὸν κατὰ μυρίους οὐ⁴⁾ καθ' ἓνα
μετρῶν· λέγει δὲ διὰ τὸ μυριάκτον τεῖχος, οὐπερ ἐμνήσθη
καὶ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ (t. I, p. 224, ed. C.)

197, D. Ὡστ' ἔχουσθαι] Sch. ed. Παρόντος καὶ μέλλοντος τοῦ
βασιλέως πᾶσαι πόλεις ἡλίσκοντο.

198, A. Ὡσπερ τοῦ Ποσειδῶνος] Sch. ed. Ἐπειδὴ Ἐννοσί-
γαιος⁵⁾ ὁ Ποσειδῶν, ὡς Ὅμηρος, (Iliad. XIII, 18.)

. τρέμε δ' οὔρεα.

ib. Τὸ δὲ μαντεῖον] Sch. ed. Τοῦ Ἀπόλλωνος δηλονότι·
ἔλεγε γὰρ, οὐ μόνον Ἀθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι κατασκαφθή-
σονται⁶⁾ πόλεις.

1) Ἡ τοῦ ἡλίου ἐκλειψις, vide apud Valken. ad Herod. VII, 37. ἐξ ἀν., sic Valk., M. καὶ ἀν. — 2) Ἐπιθυμίαν μᾶλλον κ. τ. λ. Exstant penes Valken. ad VII, 24. — 3) Ὅπως ἀριθμοίη, scholion ad h. l. vide apud Valken. ad VII, 60. — 4) οὐ καθ' ἓνα, f. ἡ καθ' ἓνα μ. — 5) Ἐννοσίγαιος, ed. Ἐννοσίγαιος. — 6) κατασκαφθήσονται, ed. κατασκαφθήσονται.

Γέλων¹ καλούμενος] Sch. ed. Ὁ Γέλων οὗτος τύραν- 198, B.
νος Σικελίας ἦν, καλούμενος δὲ εἰς συμμαχίαν παρὰ τῶν
Ἑλλήνων ἔπεε συμπράττειν αὐτοῖς, εἰ παράσχοιεν αὐτῷ τὴν
τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίαν· τοῦτο φοβούμενος τὸν Πέρσῃ ἐί-
πεν, ἐπιστόμενος ὅτι οὐ μέλλουσι παρασχεῖν αὐτῷ, διὰ
γὰρ αὐτὴν ἐπολέμουν. Οἱ δὲ Ἀργεῖοι οὐκ ἠβουλήθησαν
συμμαχεῖν αὐτοῖς, ἢ ὅτι ἡσύχιοι ἦσαν ἀεὶ, ἢ ὅτι ὁ Περ-
σεύς (ἀφ' οὗ Πέρσαι) Ἀργεῖος ἦν καὶ οὐκ ἐβούλοντο τού-
τοις ἀντιτάττεσθαι· οὔτε γὰρ Ἕλλησιν ὡς ὁμοφύλοις, οὔτε
Πέρσαις ὡς συγγενέσιν ἐμάχοντο.

Σοφώτερα] Sch. ed. Σοφώτερα ἀντὶ τοῦ πανουργό- ib.
τερα· ἔπεμψαν γὰρ τριήρεις εἰρηκότες τοῖς κομίζουσιν ἐν τῷ²
Μαλέα διασύραι³ — ἀκρωτήριον δὲ τοῦτο τῆς Λακωνικῆς,
ὡς ἔγνωμεν⁴ πολλάκις — μέχρι τροπῆς ἐνός τῶν στρατευμάτων.
Μετὰ ταῦτα δὲ προσελθεῖν καὶ τοῖς νικῶσιν εἰπεῖν ὅτι, πρὸς
ὑμέτεραν συμμαχίαν ἤκομεν.

Θετταλοὶ δὲ] Sch. ed. Θετταλοὶ δὲ ὑπ' ἀνάγκης ib.
μὲν, ὅτι⁵ ἔλεγεν αὐτοῖς ἀφεῖναι τὸν Πηγεῖον ποταμόν· ἔστι
δὲ οὗτος, ἢ Θετταλία ὑπὸ πολλῶν ἔχεται⁶ ὄρων, ἐξ ἐνός
δὲ ὄρους τοῦ Πηγεῖου καὶ ποταμὸς κατήγετο, ὃς ἀοίκητον
ἐποίει τὴν χώραν· πεδιάς γὰρ οὔσα, πληρουμένη τε ὑπὸ
τοῦ ποταμοῦ ἀοίκητος ἐγένετο· σεισμοῦ δὲ συμβάντος ἐσχίσθη
τὸ ὄρος καὶ εἰς τὰ κοίλα ἑαυτοῦ ἐδέχετο τὸν ποταμόν· ἐν-
τεῦθεν ἢ μὲν πεδιάς ἐξηραίνετο,⁷ ἐτέρωσε δὲ ὁ ποταμὸς
προухώρει⁸ καὶ παρεῖχεν οἰκίσθαι τὴν γῆν. Τοῦτο οὖν
τὸ ὄρος, ὅπερ ὁ σεισμός ἐρύηξεν, ἠπέλλησε φράττειν καὶ
ἀοίκητον τὸν τόπον ἐργάσασθαι.

Δελφοὶ δὲ οὐκ εἶχον] Sch. ed. Ἠπόρου⁹ οἱ Δελφοί, 198, C.

1) Γέλων καλούμενος κ. τ. λ. insunt quoque in Apogr. Leid.
2) ἐν τῷ Μαλέα, ed. ἐν τῷ Μ. — 3) διασύραι, i. e. tempus terere,
ducere, ut Nep. Them. VII, ibiq. Intt. — 4) ὡς ἔγνωμεν, sic ed.,
Leidensis ἔγνωμεν (sic), unde Valken. confecit εἰπωμεν; ἔγνωμεν,
nostro usitatissimum, retinendum statui, eo magis quod ex ipsis
illis ductibus etiam ἔγνωμεν, dicere possis. — 5) ὅτι ἔλεγεν κ. τ. λ.
sc. Xerxes. — 6) ἔχεται, hoc ex Leid. enotavit Valk., ed. ἔχεται.
7) ἐξηραίνετο, ed. ἐξ. — 8) προухώρει, sic Valk. ex L., ed. προ-
χώρει. — 9) Ἠπόρου, edita ex prava interpunctione laborantia
sensu carebant.

- τί ποιήσουσιν; ὅτι ἐρωτῶσιν αὐτοῖς, τί δεῖ ποιῆσαι; ὁ θεὸς ἔφη, ἐμοὶ μέλησει, ἢ ὅτι εἶπεν αὐτοῖς θύειν.
- 199, A. Οὐδ' ἠῦξάτο αὐτῷ χανεῖν] Ap. Mon. "Ὅπερ ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις συμβαίνει" καὶ "Ὀμηρος"
 Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
- ib. Εὐδαιμόνισε] Ap. Mon. Παρὰ τὸ "Ὀμηρικόν" (Odys. V, 306. 307.)
 Τρισμακάρες Λαυαοὶ καὶ τετράκις, οἳ τοτ' ὄλοντο Τροίῃ ἐν εὐρείῃ.
- ib. Ἄντ' ἀγαθοῦ τοῦ δαίμονος] Ap. Mon. Δαίμονι αὐτὸν παραβάλλει¹ δεικνύς αὐτὸν ὑπὲρ ἀνθρώπων· τὸ δὲ ὑποθεεῖς ὡσπερ θεμέλιον εἶπε, καὶ ὡσπερ γὰρ οἰκειάς οἶμαι καὶ πλοίου² Δημοσθένους.
- ib. Ὀρθοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς³] Valken. in margine minio pinxit: Schol.
- 199, B. Μικροῦ δεῖν] Photius: Παρ' ὀλίγον, σκέδον, ἐγγύς ἦκεν, οὐ πόρρω ἦν, οὐ πόρρω εἶπεν, ὡς ἔπος φάναι, ὀλίγου δεῖν, ὀλίγου δέω φάναι, μονουχί.
- 300, A. Ἡ τί γράφειν βελτίον] Sch. ed. Εἰς τὸ ψήφισμα αἰνίττεται, ὃ ἔγραψε Θεμιστοκλῆς, παραδοῦναι τὴν πόλιν ἑὲς Ἀθηναίους Ἀθηναίων Μεδούση καὶ εἰς τὰς τριήρεις ἐμβῆναι.⁵
- 300, B. Εἶπε γὰρ⁶] Sch. ed. Ἐπειδὴ εἶπεν ἀποκρίνασθαι ὁ Πλάτων ὡς τεθνεώς, ὡς ἀποροῦντα αὐτὸν ποιεῖ πρὸς τὴν ἐρώτησιν καὶ προσκαλεῖται τῶν αὐτοῦ μαθητῶν τινὰ ἀποκρίνασθαι ὑπὲρ αὐτοῦ.

1) παραβάλλει, Mon. παραβάλλοι. — 2) καὶ πλοίου Δημ., lege καὶ πλοίου· Δημοσθένους omissa Demosthenica χρησεῖ. — 3) Ὀρθοῖς τοῖς ὀφθ. Huc fortasse pertinent, quae edidit Valk. ad Herod., VII, 152. Ἔδοξεν τὰς πόλεις τὰς μηδισώσας (in Leid. erat μηδισώσας) δεκατεῦσαι· ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέσχον ὑστερον καὶ Θεμιστοκλῆς. — 4) τὴν πόλιν Ἀθηναίους Ἀθηναίων Μεδούση κ. τ. λ., sc. Minervae Atheniensium curam agenti; sic Valk. ex Leid., ed. Μηδούση. Equidem ex Aristide pag. 192 lego: Ἀθηναίων μεδούση.

5) ἐμβῆναι, quod deerat in ed., ex Leid. addidit Valk. — 6) Εἶπε γὰρ κ. τ. λ., schol. ad h. l. sic legerim. Ἐπειδὴ εἶπε, ἀποκρινάσθαι, ὁ Πλάτων ὡς τεθνεώς, ἀποροῦντα κ. τ. λ. vel Ἐπειδὴ εἶπε, ἀποκρίνασθαι ὁ Πλάτων, ὡς τεθνεώτ' ἀπορ. κ. τ. λ.

Τὴν Πύκνα (ed. Πύκνα, cf. Creuz. ad Plot. p. 285.)] ib.
 Arogr. Leid. Ἡ πνύξ ὀνομά ἐστιν ἐκκλησίας παρ' Ἀθη-
 ναίους¹ ἠθικεύεται² δὲ ἐνταῦθα ὁ Ἀριστείδης δεικνύς τὴν
 σοφίαν ἐν λόγοις μόνον οὔσαν καὶ οὐκ ἐν ἔργοις. Schol. ed.
 Ἡ πνύξ ὀνομά ἐστι παρ' Ἀθηναίους· εἰρωνεύεται δὲ ἐνταῦ-
 θα ὁ Ἀριστείδης λέγων, ἔδει ἐπὶ Ξέρξου τοιαῦτα φιλο-
 σοφεῖν.

Τὸ ὄν μὲν αἰεὶ] Sch. ed. Τὸ ὄν μὲν αἰεὶ τοῦτο ὁ Πλά- 300, C.
 των ἐν τῷ Τιμαίῳ λέγει περὶ τοῦ θείου, τοῦτο γὰρ γένε-
 σιν οὐκ ἔχει.

Ἄλλ' ὅθεν ἀνδρία³] Arogr. Mon. Τὸ πρῶτον εἶπε ib.
 πάλιν, ὡς πρὸς τὰς ιδέας, ὅτι ἐκεῖθεν ἢ⁴ παρ' ἡμῶν ἀν-
 δρεία κατὰγεται· ἐστὶ δὲ αὐτῷ⁵ Κράτυλος διάλογος, ἐνθα
 περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων⁶ ὁρθότητος διαλέγεται καὶ ἐτυμο-
 λογεῖ, φιλοσόφως διδάσκων· ἑτέρα δὲ ἢ τοῦ φιλοσόφου ἀν-
 δρεία καὶ ἑτέρα ἢ τοῦ στρατιώτου.

Ὡσπερ σύνθημα⁷] Sch. ed. Πῆμά τι ἔλεγον οἱ στρα- 300, D.
 τῆροι, ἵνα⁸ εἰς συμβῆ αὐτοῖς τοῖς ἐναντίοις ἀναμιχθῆναι,
 τοὺς ἑαυτῶν φίλους γνωρίζωσι, καὶ τοῦτο ἔλεγε (f. ἔλε-
 γον) τὸ σύνθημα· ἐπειδὴ δὲ πολλάκις συνέβαινε καὶ τοὺς
 ἐναντίους⁹ μανθάνειν αὐτὸ, ἤλλασσον¹⁰ αὐτὸ εἶπου μάχη
 χρονίᾳ ἐγένετο, ἵνα μὴ γνόντες οἱ ἐναντίοι¹¹ χλευάζειν δυνή-

1) παρ' Ἀθ., sic Valk. ex L., ed. Παναθηναίους. — 2) ἠθικ-
 κεύεται, (Leid. ἠθικεύεσθαι) quae vox Lexicis ignota idem signi-
 ficare videtur, quod ἠθικῶς εἰπεῖν, i. e. cavillari, dum mores ali-
 cujus imiteris, εἰρωνεύεσθαι. — 3) Ἄλλ' ὅθεν ἀνδρία, cf. Creuz.
 ad Plot. p. 285. — 4) παρ' ἡμῶν, f. παρ' ἡμῶν, apud vos phi-
 losophos. — 5) αὐτῷ, sic M., noli αὐτοῦ, schol. ad Av. 282.
 Φιλοκλέϊ ἐστὶ δῶμα Τηρέως, Menand. Rhet. p. 596, l. 20. εἰς
 τοῖσιν καὶ τῷ Βαχυλλίδῃ ὕμνοι ἀποπεμπτικοί. — 6) ὀνομάτων, sic
 rescripti cum Creuz. pro νομάτων, confirmat idem V. D. p. 472.,
 cf. Bast. comm. pal. p. 782 seq. — 7) ὥσπερ σύνθημα, ead. le-
 guntur in Leid. et Mon. Quae sequuntur vocem δυνήσονται, ἢ
 λ. τ. π. ἐν τ. π. κ. π., ὅτι β. addidi ex Mon. — 8) ἵνα εἰς κ. τ. λ.
 sic et Macr., ed. ὥσπερ εἰ συμβαίῃ τοῖς ἐναντίοις, ἀναμιχθῆναι
 τοὺς ἑαυτῶν φίλους γνωρίζουσι, leg. ἐναντίοις ἀναμιχθῆναι, τοὺς
 κ. τ. λ. — 9) μανθάνειν αὐτὸ, ed. αὐτῷ. — 10) ἤλλασσον αὐτὸ,
 ed. ἤλλασσον αὐτῷ ὅπου κ. τ. λ., αὐτὸ ὅπου ex Leid. Valk. — 11
 χλευάζειν δυνήσονται, ed. et M. δυνήσονται, M. χλευάζειν. Post
 Θουκυδίδης in Mon. reliqua desunt, non item in Leid.

σονται, ἢ λάθωσι τοὺς πολεμίους ἐν ταῖς ταραχαῖς καὶ ποιήσωσιν, ὅ,τι βούλονται. Μέννηται καὶ Ξενοφῶν καὶ Θουκυδίδης. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν τῇ μάχῃ ὁ στρατηγὸς τρίτον βοᾷ τοῖς στρατιώταις, μηνύων τὸν καιρὸν τοῦ συμβαλεῖν¹ καὶ τοῦτο καλεῖται σύνδημα.

- 301, A. "Τοτερον τῶν πραγμάτων σοφίαν] Sch. ed. "Ἦν μετὰ τὰ πράγματα εὕρισκει τις, λέγων ὡς τοῦτο καὶ οὐκ ἐκεῖνο ποιεῖν ἔδει.
- 301, B. Ἐπερήφανον] Sch. ed. Τὸ ὑπερήφανον νῦν ἐπὶ καλοῦ, ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ θαυμαστόν.
- 301, C. Κληρονομεῖν²] Phot. "Ἡ οὕτως ἐρεῖς, οὐδὲν φασὶ λαμπρόν, οὐδ' ὑπερήφανον· πολλὰ γὰρ ἂ κατὰ μελετήν ἔδοξεν ἄριστα βεβουλευσθαι, ἐπὶ τῶν καιρῶν ἐδείχθη τῶν ἀτυχημάτων αἰτία φανέντα· ἢ καὶ οὕτω, πολλὰ γὰρ ἐν ταῖς βουλαῖς τὴν κρίσιν τοῦ νικᾶν λάβοντα, ἐπὶ τῆς χρείας τὴν αἰτίαν ἀτηνέγκατο τῆς ἀτυχίας (al. εὐτυχίας) καὶ οὐκ ὀλίγα ἄλλα τοιαῦτα· ἀλλὰ μὴ ποτε τοιαῦτα καὶ τὰ περιφανῶς οὐκ εὐπεπραγμένα οὐδὲ βεβουλευμένα τοῖς αἰτιωμένοις, οὐ πολλὴν παρέχει τὴν παρόησιν· ἢ οὕτω, τοῖς αἰτιωμένοις (al. τοῖς αἰτιωμένους) δόξειεν ἂν εἰς οὐκ εὐλόγον ποιεῖν, ἀποβλέπειν αἰτιολογίαν, ἀλλὰ γὰρ πως ὀπαντήσῃ ταῦτα τοῖς μὴ ὀρθῶς προελθοῦσιν, ὥσπερ τοῖς οὐ φαίλως· ἐν ἐκείνοις μὲν γὰρ ἐνῆν τὸ δέον, ἐξ οὗ προήγετο τὸ ἐνθύμημα· ἐν τούτοις δὲ τὸ μὴ δέον προφαινόμενον καὶ αὐτὴν ἐπέχει τὴν γένεσιν τοῦ ἐπιχειρήματος.
- ib. Ὡσπερ Ἀργεῖοι καὶ Κερκυραῖοι] Sch. ed. Οὗτοι οὔτε τοῖς Ἕλλησιν οὔτε³ τῷ Πέρσῃ συνεμάχουν, ὡς ἔγνωμεν· Κρητες δὲ μίαν ἀπέστειλαν ναῦν.
- 302, A. Οἱ Θετταλοὶ] Sch. ed. Οἱ Θετταλοὶ γένος ἄπιστον, ὡς πόλλαις ἐγνωμεν.

1) συμβαλεῖν, sic Leid., ed. συμβαλεῖν — de συνδηματι cf. Creuz. M. et Symb. I, §. 16. Valk. ad Schol. in Eurip. Phoen. 1147. — 2) Κληρονομεῖν, hic scholion apud Photium inseritur, quando explicat ea, quae praecedunt; scholion autem ipsum non omnino intellectum habeo. — 3) Οὔτε τῷ Πέρσῃ, οὔτε ex Leid. cum Valk. inserui.

Εἶναι ἰ τὴν Ἑλλάδα ἢ μὴ] Ap. Leid. Σωθῆναι ἰ 503, B.
ἀπολέσθαι.

Ἀπὸ γραμμῆς] Sch. ed. Τὸ ὑπὸ γραμμῆς παροι- ib.
μία ἀντὶ τοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ὅ ἐπειδὴ πρώτη ἢ γραμμὴ πάντων
σχημάτων — γραμμᾶς⁵ δὲ λέγουσι τὰς εὐθείας κεραιάς, ἢ
τὰς ἄλλας — ἀφ' ἧς ἀρξάμενός διαπαντός ἔλκουσι, σχῆμα
ὃ βούλονται ποιοῦντες.

Μὴ μοι λόγῳ] Sch. ed. Λέγει, ὡς οὐ δεῖ μόνον σκο- ib.
πεῖν τὴν φήμην τὴν ὑπὸ Θεμιστοκλέους, ἀλλὰ τὰς πράξεις
αὐτοῦ, εἰ ἀληθεῖς εἰσίν.

Τῆς γὰρ εἰκόνας] Sch. ed. Τῆς εἰκόνας μέμνησο ib.
τῆς σαυτοῦ ἀντὶ τοῦ ὧν εἶπες ῥημάτων· λέγει γὰρ ἐν τῷ
Γοργία⁴ (p. 134. ed. H.) Εἰ χρυσῆν ἔχων ἐτύγχανο
τὴν ψυχὴν, ὧ Καλλικλείς, οὐκ ἂν οὔει με εὐρεῖν
ἄσμενον τούτων τινὰ τῶν λίθων, ἢ βασανίζουσι
τὸν χρυσὸν, τὴν ἀρίστην.

Καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας] Sch. ed. Εἰς τοὺς μηδί- 304, A.
σαντας ἀποτείνεται, οὐδὲ γὰρ μετέσχον τῆς μάχης.

Τοὺς δὲ ἄκοντας αὐτῶν] Sch. ed. Πάλιν ἀνιτίττειται, ib.
ὅτι βουλομένους φεύγειν Λακεδαιμονίους ἐκόλυσε, τὸν βάρ-
βαρον σχήματι προδοσίας αὐτοῖς ἐπαγαγόν.

Τοιαύτας ἔδωκε τὰς ἀποκρίσεις⁵] Sch. ed. Τὴν εἰς τὸ 304, B.

1) Εἶναι τὴν Ἑλλάδα ἢ μὴ, sublineavit quidem Valken. ἐπ' αὐτοῦ ἔγραψεν κ. τ. λ., additis: 350 mscr., sed σωθῆναι ἢ ἀπ. pertinent ad Εἶναι Ἑλλ. Publicavit haec Valken. ad Herodot. VI, 11.
2) ἀπ' ἀρχῆς, ed. ἀπαρχῆς. — 3) γραμμᾶς δὲ λ. εὐθείας, κερ. (ed. εὐθείας κεραιάς, sunt autem lineae rectae, curvae vel reliquae, immo et reliq., ut legas καὶ τ. ἄλλας) ἢ τ. ἄλλας, a reliquis sejuncti velut παρένθεσιν, ut ἀφ' ἧς pertineat ad γραμμὴν, Grundlinie. Memorat scholion in hanc rem D. Erasmus adag. cent. VI, p. 217. » Is qui in hunc auctorem addidit scholia, putat hoc pro-
verbium finitimum illi, ἀφ' ἑστίας ἀρξάμενος, i. e. a lare exor-
sus. κ — 4) ἐν τῷ Γοργία, ex quo locum dedi ad edit. Heind., ipse schol. ita: εἰ χρ. ἔξ. ἔτ. σὴν ψ. ὃ Καλλικλείς, οὐκ ἂν οὔει με εὐρεῖν τούτ. τ. τ. λ. εὐρεῖ, ἢ βασ. τ. χ. τὸν ἀριστον. — 5) Τοιαύτας ἔδωκε κ. τ. λ. Jebbiius ita τοιαύτ. ἰδ. τ. ἀπ.] Τὴν εἰς τὸ φρεῖα κειμήσιον (sic) τῶν κηρύκων συλλαβεῖ (sic). Τὸν ἐρημνύσαντα] Εἰς Α. ἀπ., ὅτι ἄθ. μμ. καὶ αὐτοὶ τ. ἀγγ. ἀπέπεισαν. Ἄλλως, τὸν Ἴωνα, ἔκ. κ. τ. λ. Vel ex vestigiis Ap. Leid., quae indicavit Valken., vel ex ipso orationis Aristideae tenore, ita suo quod-
que loco reddere mihi visus sum. Ἄλλως forte exortum ex com-

φρέαρ κατάγωσιν τῶν κηρύκων σημαίνει. Εἰς Λακεδαιμονίους ἀποτείνεται, ὅτι Ἀθηναίους μιμησάμενοι καὶ αὐτοὶ τοὺς ἀγγέλους ἀπέκτειναν.

ib. Τὸν ἐρμηνεύσαντα] Sch. ed. Τὸν Ἴωνα, ἐκαλεῖτο δὲ Ἰωνκίδας ἦν δὲ τὰ γράμματα, ἃ ἐρμίνευσεν, Ἀσσυρίων φωνῆ γεγραμμένα.

305, A. Οὐδὲν τοῖς Μέλῃτος] Sch. ed. Ὁ Μέλῃς κισθαρωδὴς ἦν καὶ ἐλέγετο τὰ πρὸς ἡδονὴν ἄδειν, ὃν διαβάλλει ὁ Πλάτων καὶ ὃ τὸν Θεμιστοκλέα παραβάλλει.

ib. Ἄλλ' ἀπεναντίον μᾶλλον] Sch. ed. Καὶ τὸ καλὸν, φησὶν, ἔχει καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ καλοῦ ἡδονὴν, οὐχ ἦν οἱ κακοὶ ἄνδρες ὀρίζονται ἡδονὴν, ἀλλ' ἦν οἱ ἀγαθοὶ, τουτέστι, οὐ τὴν ἀσελιῆ, ἀλλὰ τὴν σώφρονα.

ib. Οὐδ' οἷς ἐκ.] Arogr. Mon. Τὸ ἦδον δηλονότι· ὁ Πλάτων ἐν τῷ Γοργια φησὶν, ὅτι ὁ Μέλῃς ἡδὺς μὲν ἐστίν, οὐκ ἀφελιμος δὲ (Gorg. p. 189. ed. H.)

305, B. Τῆς Τερπάνδρου¹] Arogr. Mon. Τέρπανδρος ἐγένετο Λωριεὺς μὲν τὸ γένος, ἀριστος δὲ τὴν λυρικὴν τέχνην· τοῦτον δὲ μετακαλέσαντες Λακεδαιμόνιοι στασιαζόντες καὶ ἄδοτος αὐτοῦ συνέβησαν. Οὗτοι⁵ δὲ ἕτεροις στασιαζόντων Λακεδαιμονίων καὶ ὁσημέραι διαχωρέων ἀλλήλους, ἐπέβλεψεν ὁ θεὸς μεταπέμψασθαι ἐκ τῆς Μηθύμνης — πόλις δὲ αὕτη τῆς Λέσβου, ὡς ἐγνωμεν ἐν τῷ γ' τοῦ Θουκυδίδου — ἐλθῶν οὖν ὁ Τέρπανδρος μουσικὸς ὢν καὶ τὴν παλαιὰν ἀρμονίαν εἰδὼς ἄσμά τι εἰπὼν ἔπαυσε τὴν στάσιν· φασὶ γάρ, ὅτι ἀκούοντες ἐδάκρυον καὶ ἀλλήλους περιεπτύσσοντο. Τούτῳ οὖν συγκρίναν τὸν Θεμιστοκλέα καὶ μεῖζονα δείκνυσιν.

pendio vocis ἀγγέλους. Illa εἰς Λακεδαιμονίους ἀποτείνεται κ. τ. λ. referenda ad haec Aristidis, Ἔλεσις ὑπάρχειν μαθεῖν. — 1) Ἰωνκίδας, cf. autem ad Pansthen. pag. 182. et Valken. ad Herod. IX, 5. — 2) Τῆς Τερπάνδρου, ed. sic: Οὗτος ἀριστος ἦν τὴν μουσικὴν (Valk. ex Leid. λυρικὴν) τέχνην, ὃν, στασιαζόντων τ. Λακ. καὶ ὁσ. διακρ. κ. τ. λ. Μηθύμνης· πόλις δὲ αὕτη Λέσβου· ἐλθῶν οὖν καὶ αἰτίᾳ ἄσμα εἰπὼν ἔπαυσε τ. στ. κ. τ. λ. — 3) Οἴτοι δὲ ἕτεροις. Sic ex Mon. Werferus. Quae quomodo cum reliquis cohaereant aut emendanda diat, non video.

Ἐν οἷς καὶ τῶν διαφ.] Sch. ed. Ἀριστείδην λέγει τὸν 305, C.
 δίκαιον ἀντεπολιτεύετο γὰρ αὐτῶ.

Προσβαλλόντων] Sch. ed. Ἴνα μὴ τις εἴπη, οὐκοῦν 306, C.
 ὡς δειλὸς ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπελέξατο τὴν ἐλάττανα
 μάχην τῆς μείζονος, τῇ προσθήκῃ τῆς λέξεως μείζονα
 ἔδειξε τὸν Θεμιστοκλέα, εἰρηκῶς γὰρ ἐλάττονα προσέθηκε
 καὶ ὑπερβολὴν.

Τῶν τῇ γῆ¹⁾] Ap. Mon. Ὁ μὲν γὰρ Φορμίων δημη- ib.
 γορῶν ἐν τῇ β' λέγει τοὺς τῆς θαλάσσης πλείους κινδύνους
 τῶν κατὰ γῆν.

Ἐπεψήφισεν ὁ θεὸς] Sch. ed. Θέλων²⁾ δεῖξαι ὁ Ἄρι- 306, D.
 στειδῆς τὸν Θεμιστοκλέα σοφὸν καὶ ὡσπερὶ μάντιν, λέγει
 ὅτι καὶ τοῦτο ἐπεψήφισεν ὁ Ἀπόλλων, τουτέστι τὸ ναυ-
 μαχῆσαι Ἀθηναίους ἐν Σαλαμῖνι, ὡς ἄτε δὴ τοῦ Θεμιστο-
 κλέους, καὶ πρὸ τοῦ μαντεύσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα, λέγοντος,
 ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχεῖν.

Πεφράχθαι³⁾] Ap. Leid. Ἄντι τοῦ τετειχίσθαι ῥόχος 307, A.
 δέ ἐστιν εἶδος ξύλου.

Ῥάχῃ] In m. Schell. ξυλίνῳ περιβόλῳ, ἦτοι σταυρώ- ib.
 μασιν.

Καὶ τὸν χρησμὸν] Sch. ed. Οὗτος ἦν ὁ χρησμός·
 Τεῖχος Τριτογενεῖ⁴⁾ ξύλινον διδοῖ εὐρύσπα⁵⁾ Ζεὺς ib.

—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—

Ἔ⁶⁾ θείῃ Σαλαμῖς ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν⁷⁾
 Ἡ που⁸⁾ σκιδναμένης Δημήτερος, ἢ συνιούσης.

1) Τῶν τῇ γῆ, addenda videntur editis ad προσβαλλόντων, Phormio apud Thucyd. II, 86. — 2) Θέλων δεῖξαι κ. τ. λ. leguntur item in Leidensi. — 3) Πεφράχθαι, ex Leidensi edidit Valken. ad Herod. VII, 142. cf. Wesseling. ad gloss. Herod. p. 356 ed. Schw. — 4) Τριτογενεῖ, Valk. ex Mscr., ed. Τριτογενεῖος. — 5) εὐρ. Ζ., ed. εὐρύσπα Ζεὺς. — qui intercedunt versus quatuor exciderunt in ed., non monente Jebbio. — 6) ὡ θείῃ ed. ὡ θεία. 7) γυναικῶν, ed. γυναίκων. — 8) Ἡ που σκιδν. κ. τ. λ. pro his, quae leguntur in clausula hujus Oraculi penes Herodot. VII, 141, haec in edito exhibentur

Ἡ που δυσσμένην Περσέως ἠδ' ἀνιόντος, ex Odys. I, 24. leniter accommodata.

- 307, C. Τους μὲν δὴ χρησμοφδους] Sch. ed. Ἐντεῦθεν τὸν
Θεμιστοκλέα καὶ τῶν μάντεων αὐτῶν ἀποφαίνει σοφώτερον.
ib. Διὸ δὴ καὶ θείαν αὐτήν] Sch. ed. Δεδιότες¹ οἱ μάν-
τις διὰ τὸ λέγειν τὸν χρησμόν]

. ἀπολείς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν,

ἀπηγόρευον ναυμαχεῖν· ὁ γοῦν Θεμιστοκλῆς ἔλεγεν, ὡς εἶ-
πὴν ἀπαίλειαν τῶν Ἑλλήνων ἠγίσσετο, οὐκ ἂν τὴν Σαλαμίνα
θείαν, ἀλλὰ σχητλίαν προσηγόρευεν ὁ χρησμός.

- 309, A. Τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Αἰγινήτας] Ap. Mon. et Leid.
Ἐπιδαύριοι² λιμῶ διεφθείροντο· ἔχρησεν αὐτοῖς ἡ Πυθία,
ἐκ τῶν ἐλαιῶν τῆς Ἀθηναῶν τῶν ἱερῶν ἀπὸ ἀκροπόλεως ἀγάλ-
ματα ἰδρύσασθαι³ Δίμητρος καὶ Κόρης, Ταμίας καὶ Ἀυξη-
σίας.⁴ Ἐπιδαύριοι πρὸς Ἀθηναίους ἤλθον, ἰκετηρίαν φέ-
ροντες, ἐπιδεικνύντες καὶ τὸν χρησμόν· οἱ δὲ δισσῆ γνώμη
συνείχοντο ἀτοπίαν ἐχούση, τῇ μὲν ἐκτεμεῖν τὰ ἀνιερώμενα
τῇ⁵ θεῶ δένδρα, τῇ δὲ ἰδεῖν ἀπολλυμένους⁶ Ἐπιδαυρίους·
τέλος ἐνίκησε παρασχεῖν⁷ διὰ τὸ σωθῆναι πάντας· ἐπέταξαν
οὖν κατ' ἐνιαυτὸν⁸ φέρειν τῇ θεῶ θυσίαν ὡσανεὶ τέλος,
καὶ τοῦτο ἐποίουν. Τελευταῖον Αἰγινήται πρὸς Ἐπιδαυ-
ρίους ἐπολέμησαν καὶ ἐκράτησαν αὐτῶν· ἔλαβον δὲ μετὰ
τῶν ἄλλων λαφύρων καὶ τὰ ἱερὰ ἀφιδρύματα, ἃ ἦσαν ἐκ
τῆς ἀκροπόλεως λαβόντες, καὶ οὐκέτι παρέσχον τὰ τέλη τῶν
θυσιῶν, Ἐπιδαύριοι, λέγοντες παρὰ τοῖς Αἰγινήταις⁹ εἶναι,
οὓς δεόν καὶ ὀπαιτεῖν τὰς θυσίας· μὴ βουληθέντων δὲ Αἰ-
γινήτων παρασχεῖν αἰτούντων Ἀθηναίων, πόλεμος ἐκ τού-
του συνέστη. Γενομένου τοῦ πολέμου ἐπλέονασε¹⁰ τότε
τοῖς Ἀθηναίοις τὰ μέταλλα τοῦ ἀργυρίου· ταῦτα ἐψηφί-
σαντο Ἀθηναῖοι ὀρχηδὸν μερίσασθαι, τουτέστι τοὺς ἄνδρας

1) Δεδιότες οἱ μ., subl. Valken. — 2) Ἐπιδαύριοι κ. τ. λ. usque ad Ἐπιδ. πρὸς Ἀθ. edidit Valken. ad Herod. V, 82. — 3) ἰδρύσ., Ap. M. ὑδρύσ. — 4) Αἰξήσιας, Ap. M. αἰξήσιος. — 5) πῆ μὲν, πῆ δε, erat cum malletm τῇ μὲν, τῇ δε — 6) Ἐπιδαυρίους, sic Werf., in Ap. επιδαυρίας. — 7) παρασχεῖν, Ap. παρασχών. — 8) κατ' ἐνιαυτὸν, Ap. καθ' ἐνιαυτὸν Herod. V, 82. — 9) τοῖς Αἰγινήταις, Ap. ταῖς Αἰγ. — 10) Inde ab ἐπλεόνασε usque ad τοὺς πᾶδας edidit Valken. ad Herod. VII, 114. ubi ὀρχηδὸν correxerit pro ἀρχηδόν, quod erat in Leid.

μόνον και τούς παῖδας· διεκάλυψε δὲ τοῦτο γενέσθαι Θεμιστοκλῆς λέγων, ὡς δεῖ τὰ χρήματα εἰς ναῦς ἀναλωσαί, διὰ τὸν τῶν Αἰγυπτῶν πόλεμον, τὸ δὲ ἀληθέστερον, ἥδη προσκοπῶν μέλλειν ἐπέρχεσθαι τὸν βάρβαρον, και εἰπὼν ἔπεισε.

Ἦς φησι Πίνδαρος ¹⁾] Ap. Mon. Δείκνυσι και Πίνδαρον 309, D. ἐπαινέτην ὄντα Θεμιστοκλέους· κρηπὶς δὲ ἐστὶν ἡ δόξα και ἀρχή και θέμελιος· ὁ δὲ Πίνδαρος εἶπε τὰς Ἀθῆνας ἔρεισ-
μα ²⁾ τῆς Ἑλλάδος.

Οὕτω γὰρ ³⁾ ὡς ἀληθῶς] Sch. ed. Ἐνταῦθα λοιπὸν 310, A. περὶ τῆς παραχωρήσεως τῆς ἡγεμονίας βούλεται λέγειν, ὅτι δι' ἐπιείκειαν παρεχώρησαν ⁴⁾ Ἀθηναῖοι τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐδίκουν γὰρ δι' ἰσθμῆναιαν τοῦτο ποιεῖν.

Θεῶ τινι μοίρα] Sch. ed. Ῥητορικῶς εἰσάγει τὸν Θε- ib.
μιστοκλέα παρὰ Θεοῦ τινος δωρεάν τῇ πόλει και τῇ Ἑλλάδι δοθέντα.

Ἐπερέβαλον ⁵⁾ μὲν Ἀθ.] Sch. ed. Ἐντεῦθεν ἀγνωμοσύ- 310, B.
νη κατηγορεῖ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔδω-
καν τὴν ἡγεμονίαν, μηδὲ ⁶⁾ πολὺ ναυτικὸν ἔχουσι.

Και τοῦνομα τῆς ἡγεμ.] Sch. ed. Λόγῳ γὰρ και σχή- 310, D.
ματι μόνον εἶχον τὴν ἀρχὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι, οἱ δὲ Ἀθη-
ναῖοι ἔργῳ· ὃ γὰρ ἦν ἔργον ἡγεμόνων ποιεῖν, οἱ Ἀθηναῖοι
ἐποίουν ἐν τῷ πρὸς τὸν βάρβαρον πολέμῳ.

Ἐπὲρ τῶν κοινῶν δικ.] Sch. ed. Κοινὸν δίκαιον 311, B.
λέγει τὴν ἑλευθερίαν τῆς πατρίδος.

Και ταῖς ναυσὶν] Sch. ed. Ἐνδέχεται γὰρ παρεῖναι 313, B.
μὲν ναῦς, μὴ μέντοι κεχρησθαι αὐταῖς· διὰ τοῦτό φησι,
μᾶλλον δὲ και ταῖς ναυσὶν ἐποίησε χρῆσασθαι.

1) Ἦς φησι Πίνδαρος, laudat ea Valk. ad Herod. VIII, 17, nil de scholio memorans, cum in exemplari sublineasset. — 2) de Pindari ἔρεισμα, cf. ad Panath. extr. — 3) Οὕτω γὰρ ὡς ἀληθῶς, haec male in scholii exordio repetit Jebb. — 4) παρεχώρησαν Ἀθηναῖοι, ed. παρεχώρησαν αὐτοῖς Ἀθηναῖοι, male, cum subaequatur τοῖς Λακ.; igitur delevi, ex ἄν et compendio vocis Ἀθ. ortum arbitratus. — 5) Ἐπερέβαλον, sublin. Valken. — 6) ἀγνωμοσύνην ed. ἀγνωσίην. — 6) μηδὲ, ed. μὴ δὲ.

- 315, B. *Τῶν ἀπὸ μηχανῆς*] Ap. Leidens. *Τοῦτο εἶπεν, ἵνα σημήνη τὸ ἐξαίφνης καὶ ἀπροσδόκητον. Ὅρα δὲ πάλιν τὴν ὑπερβολὴν, πῶς θεόν τινα ποιεῖ ἐπιφανέντα σωτήριον· ἀπὸ μηχανῆς δὲ εἶπεν, ὅτι ἔχομεν ἐν τοῖς δράμασι τοῖς κωμικοῖς ἀπὸ μηχανῆς ἄνωθεν χεῖρα θεοῦ πολλάκις ἐπιφανομένην. Sch. ed. Τοῦτο εἶπεν, ἵνα κ. τ. λ. ὅτι ἔχομεν ἐν τοῖς δράμασι τῶν ποιητῶν ἀπὸ μηχανῆς ἄνωθεν θεοῦς ἐπιφανομένους πολλάκις, ὥσπερ Εὐρυπιδῆς ἐποίησεν ἐν Ὀρέστη εἰσάγων τὸν Ἀπόλλωνα εἰς διαλλαγὴν Ὀρέστου καὶ Μενελάου.*
- ib. *Ἐπρίατο*] Sch. ed. *Εὐβοεῖς φοβούμενοι, μὴ πᾶς φύγῳσι οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν αὐτοῖς τριάκοντα τάλαντα, ἵνα περιμείψωσι, ὅπως ἐκθῶνται τοὺς παῖδας αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας ἀσφαλεῖα· ἀπὸ τούτων τῶν τριάκοντα δέδωκεν αὐτῷ πέντε² ὡς ἴδια ὁ Θεμιστοκλῆς.*
- ib. *Διῶκος ἀξιῶν*] Sch. ed. *Τὸ γὰρ πρίασθαι οὐκ ἐστὶ διακόνον· ἐπειδὴ δὲ εἶπεν ἄνω ὑποκοριζόμενος, ὅ ἐστι κολακείας, τοῦτο ἐπήγαγεν, ὥσπερ ἐκεῖνο ὑπολυόμενος.*
- 315, C. *Τοῦ περὶ τὰς πύλας πάθος*] Sch. ed. *Πάθος³ ἐκάλεσε τὸν θάνατον τῶν τ' οὐχ ἦταν δὲ ὀνόμασεν, ὥσπερ ὀδυρόμενος μᾶλλον ἢ μέμφομενος· ἴσμεν γὰρ ὅτι οὐχ ἠτήθησαν, ἀλλὰ προῦδόθησαν διὰ τοῦ ὄρους τῆς Θετυλίας.*
- ib. *Εἰ θέμις εἰπεῖν*] Sch. ed. *Ἐκόλασε τῇ προσθήκῃ*

1) Τοῦτο εἶπεν, κ. τ. λ. sic ex Leid. hoc sch. constituit Valken., reliqua quae inde ab ἄλλοις Εὐρυπιδῆς κ. τ. λ. leguntur, in Leid. deesse confirmans. In editis pro *Ἡλέκτρα* emendavit Creuzerus *Ὀρέστη*, quod recepi, cf. vrs. 1641. Tene autem fabulam, quae Electrae nomen fert, non minus ἀπὸ μηχανῆς dissolvi, in qua Dioscuris eadem partes datae sint Orestem inter et Agamemnonem, quae in Oreste Menelaum inter et Orestem Apollini. Utramque fabulam comico generi adnumerandam esse, cf. Argumentum graecum ad Orest. et Vict. ad El.; eodemque ex censu crediderim esse Sophoclis Philoctetem, ubi item Hercules tanquam Deus ex machina prodit *οὐρανίας ἰδρας προλοπῶν*. Ut videas recte in Leid. pro τῶν ποιητῶν legi τοῖς κωμικοῖς. — 2) αὐτῷ πέντε, ed. absurde τριάκοντα πέντε, quod Valk. emend. ex Leid. et in marg. et ad Herod. VIII, 4. Ex ipso Herod. VIII, 5. medicinam huic loco parari posse, vide Wessel. ad h. l. Valken. ad Herod. III, 115. hoc Aristidis false dictum laudans de scholio nihil addit. — 3) Πάθος ἐκάλεσε κ. τ. λ. Haec prioribus ita adposuerat Jebbicus ut unum schol. efficerent.

τὴν βλασφημίαν, μαντείαν δὲ λέγει τὸ ξύλινον τεῖχος, ἢ τὰς ναῦς· ταῦτα δὲ ὡσπερ λύσις ἐστὶ τοῦ ἀντιπίπτοντος, ἀντετίθει γὰρ Πλάτων, λέγων, ὅτι ὡς δηλοῦ² κατέφυγεν εἰς τὰς ναῦς.

Κατεχώσθησαν] Sch. ed. Τουτέστι Καταπατηθέντες 314, A. ἐτάφησαν· αἰνίττεται δὲ διὰ τοῦτο⁵ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων.

Ἄλλ' ὅτι⁴ καὶ Λακεδαιμόνιοι] Sch. ed. Σιωπᾶ τοὺς ib. προδότας, ἢ διὰ τὸ ἀδήλους εἶναι, ἢ ἵνα μὴ διαβάλλῃ αὐτούς, ὅτι Ἕλληγες ἦσαν, λέγουσι δὲ Ἐφιάλτην τινα στρατηγὸν Θεταλῶν· ἦσαν δὲ οἱ πεμφθέντες εἰς τὴν φυλακὴν τῶν Τεμπῶν Λακεδαιμόνιοι. Ἄλλ' ὡσπερ⁵ εἰδότας αὐτούς εἰσάγει τὸν θάνατον τῶν ἑ· ἴσως δὲ αἰνίττεται τὸν Μεγιστιανὸν τὸν μάντιν· λέγεται γὰρ καὶ οὗτος προειρημέναι τοὺς ἐξόντας εἰς Πύλους πάντως ἀπολείσθαι· διὰ τοῦτο οὖν ἴσως καὶ ὀλίγους φησι πεπομφέναι Λακεδαιμονίους, ὧν ἡδυνήθησαν ὡς ὀλίγων ἐνεγκεῖν τὴν στέρεσιν.

Οὕτω δὲ (Jebb. δὴ) τούτων] Sch. ed. Νῦν οὐ μόνον 314, B. τῶν Λακεδαιμονίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων καταγορεῖ.

Κατὰ κράτος ἤδη] Id. Μετὰ⁶ γὰρ τὸ νικῆσαι τοὺς ib. Ἕλληνας τὰς τοῦ βαρβάρου πρόπλους ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, ἐβουλήθησαν Πελοποννήσιοι τειχίσαι τὸν Ἰσθμὸν ἀκούσαντες, ὅτι ἄλλαι βαρβαρικαὶ τριήρεις περιπλέουσι. Τοῦτο σφόδρα εὐήθες ἦν· ἔχων γὰρ ναυτικὸν ἡδύνατο περιπλέων τὴν Πελοπόννησον κατὰ πόλιν⁷ ἕλειν.

1) Ἄντετίθει γὰρ, i. e. *objecisset enim Plato*, nam reapse in Gorgia Plato non objecit. — 2) ὡς δηλοῦ, f. ὡς δειλὸς κατ. — 3) διὰ τοῦτο τὸ πλ., τοῦτο ex meis inserui. — 4) Ἄλλ' ὅτι καὶ Λακεδ., dicit et in margine sui exempl. et ad Herodot. VIII, 22. multa meliora in mscr. legi, quam in editis; quibus inserui tantum ὄν post τοῦτο, et φησὶ post ὀλίγους, quae sola e Leid. enotaverat Valken. in marg. — 5) Ἄλλ' ὡσπερ κ. τ. λ. edita sic: Ἄλλως. ὡσπερ εἰδότας, quae coëgi in ἄλλ' ὡσπερ, cum voculae Ἄλλως, cui quae sit vis in scholiis nemo nescit, plane hic locus non esset. 6) Μετὰ γὰρ τὸ κ. τ. λ. prava interpunctio edita pauxillum disturbaverat. — 7) κατὰ πόλιν ἕλειν, sic Valken. ex Leid. pro editis καταπόλαι ἐνήν, absurdio absurdus. Koen. ad Gregor. Corinth. p. 635 ed. Sch. ex Aristide vult κατὰ πόλεις, Herodoti loco con-

- ib. Τὰ δ' ἄλλα παρεκίεσαν] Sch. ed. Τῆς γὰρ Ἑλλάδος πάσης ἡμέλου, Πελοποννήσου δὲ ἀντεποιούντο ¹ καὶ ταύτην ἐτείχιζον, νομίζοντες τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Ἑλλάδα ταῦτόν εἶναι· μέρος δέ ἐστι τῆς Ἑλλάδος.
- ib. Ἔσχατος μὲν ἀνεχώρει] Sch. ed. Ἐν ταῖς φυγαῖς τὸ τελευταῖον ἀναχωρεῖν ἐπαινον ἔχειν δοκεῖ· λεληθότως ² δὲ ἀποτείνεται πρὸς τὸν Πλάτωνα, ³ ἐπειδὴ κακείνους ἐπαινεῖ τὴν ἀπὸ Ἀηλίου Σωκράτους φυγὴν, ἣν τινα ἔγνωμεν ⁴ ἐν τῷ ὁ Θουκυδίδου. Οὐκ εἶπε δὲ, ἔσχατος ἔφυγεν, ἀλλ' ἔσχατος ἀνεχώρησε καὶ τὴν φυγὴν δευκνὺς ἐγκόμιον.
- 514, C. Τοὺς Ἴωνας] Sch. ed. Ἐνταῦθα λέγει περὶ οὗ ἐνεγραψεν ⁵ ἐν ταῖς ναυλόχοις πέτραις, Μνήσθητε Ἴωνες πατρῶου φρονήματος καὶ ὅτι κατὰ πατέρων στρατεύσθε, καὶ προσεποιήσατο φεύγειν, ἵνα ἐλθόντες ἀάγωνοιεν αὐτὸ ⁶ οἱ Ἴωνες. Progr. Mon. et Leid. Ἀντὶ τῆς φυγῆς· λέγει δὲ περὶ οὗ ἐνεγραψεν ἐν ταῖς ναυλοχ. π., Μν. Ἴων. π. φρ. καὶ προσεποιήσατο φεύγειν, ἵνα κ. τ. λ. αὐτὸ εἰ Ἴωνες.
- ib. Οὐκ ἀπὸ τοῦ βήματος] Sch. ed. Θαυμασίως τοῦτο εἶπεν ὁ γὰρ ῥήτωρ μᾶλλον ὀρώμενος παίδει, ἥπερ διὰ γραμμάτων, δυσσοπεῖ γὰρ μᾶλλον ἀναφαινόμενος· ⁷ καινὸν δὲ βῆμα δεικνυσι τὸν Θεμιστοκλέα κτησάμενον τὰς ναυλόχους πέτρας.
- ib. Ποῖος Μίνως Ὀμ.] Sch. ed. Ὡς δικαιοτάτον τὸν Μίνω παρέλαβεν, ἐπειδὴ καὶ, ὃ πρὸς τοὺς Ἴωνας ἔγραψε Θεμιστοκλῆς, δίκαιον ἦν· τὸν δὲ Λιακόν, ὡς ὑπὲρ τῆς Ἑλ-

firmans, cui adde Thucyd. I, 73. Sed Noster t. I, 176 et Wess. ad Diod. Sic. XV, 38. Est oppidatim, ut vicatim in Horat. Epod. VI, extr. — 1) Ἀντεποιούντο ed. ἀντεπονοῦντο; reliqua sic in editis: καὶ ταύτην ἐτείχιζον· μέρος ἐστὶ τῆς Ἑλλάδος· νομίζοντες τ. Π. κ. τ. Ἑλλ. τ. εἶναι. — 2) Λεληθότως, sic Valk. ex Leid., ed. λεληθότα. — 3) πρὸς τὸν Πλάτωνα, τὸν cum Valk. ex Leid. inserui. — 4) ἔγνωμεν, Valk. ex Leid. εἴπομεν, ut supra. Atqui Thucyd. IV, 90 seq. de Socrate nil narrat, ἣν τινα itaque refer ad φυγὴν tantummodo, non ad Σωκράτους φ.; aut fallitur Schol. 5) ἐνεγρ., Valk. ex Leid., ed. ἔγρ. — 6) αὐτὸ οἱ Ἴωνες, dedi ex Mon., Leid. αὐτοὶ οἱ Ἴωνες, ed. αὐτοστορες Ἀντὶ τῆς φυγῆς ex Leidensi non indicavit Valk., spectat autem ad Aristidis haec, τὸ τῆς ὁδοῦ πάρεργον, ὃ πρὸς τοὺς Ἴωνας ἐπολιτεύσατο. Apposui haec, ne opineris Ἀντὶ τῆς φυγῆς ex superioribus ἐν ταῖς φυγαῖς enata esse. — 7) Ἀναφαινόμενος, ed. ἀφαινόμενος.

λάδος εὐξάμενον· ἀύχμου γὰρ πολλοῦ γενομένου τοῖς Ἑλλησιν, Αἰακὸς εὐξάμενος τῷ Διὶ τοῦτον κατέπαυσεν.

Ἡ τρίτη πείρα] Sch. ed. Πρώτη πείρα ἢ τῶν πρό- 315, A.
πλων τῶν βαρβάρου καθαιρέσεις, δευτέρα δὲ ἢ ἐκ τῆς τῶν
εἰς Πύλας ἀπαντησάντων ἀπωλείας ἀπόδειξις, ὅτι δεῖ θα-
λάσση κεχοῆσθαι.

Εἰς τὴν Βοιωτίαν] Sch. ed. Ἐπειδὴ τῆς πεζομαχίας 315, C.
ἐπαινετῆς ἐστὶν ὁ Πλάτων, δεικνυσιν, ὡς ἐβούλοντο μὲν πε-
ζομαχεῖν Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ τοῦ Ξέρξου στρα-
τὸν, οὐδεὶς δὲ αὐτοῖς ἠκολούθει· λέγει οὖν, ὅτι καὶ τὴν
ναυμαχίαν ἀνάγκη προσίλοντο.

Τοῦ τῶν Βαβυλωνίων] Sch. ed. Τοῦτο ἰσχυρότατόν 316, A.
φησι καὶ ὁ Θεόκριτος (XVI, 100.)

..... καὶ ὅτι πλατὺ τεῖχος

Ἀσφάλτῳ δάσσα Σμίραμις ἐμβασίλευεν.

Ἔστι δὲ τῶν Θεαμάτων.

Ἐντὶ φρυκτῶν] Schol. ed. Φρυκτοὶ λαμπάδες εἰσι ib.
σημαίνουσαι πολεμίων ἔφοδον· κοινὸς ὁ οὖν φρυκτωρίας ἐν-
ταῦθα λέγει τὸν ἐμπρησμόν τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων· αὐταὶ
γὰρ, φησὶν, ἐμπρηράμεναι ἐδήλουν τὴν παρουσίαν τοῦ Πέρ-
σου. Τῶν δὲ φρυκτῶν οἱ μὲν εἰσιν εἰρηρικοί, οἱ δὲ πολε-
μικοί· τοῦτο δὲ τινες κακῶς ἐξηγοῦνται, λέγοντες οὕτως, ὅτι
ἠνίκα ἐδήλουν πόρρωθεν τοῖς συμμάχοις εἰρηρικούς, ἅπλην
ἐποίουν τὴν λαμπάδα, ὅτε δὲ ἅπολεμικούς, διπλήν. Τοῦτο
δὲ εὐήθες· καὶ γὰρ εἰ καὶ διπλήν αὐτὴν ἐποίουν, ὅμως
πόρρωθεν ὡς ἅπλην ἐφαίνετο· ἡμεῖς δὲ φαμεν, ὅτι ὅτε μὲν
ἐσημαῖνον τοῖς συμμάχοις πολεμίων ἔφοδον, ἔστρεφον ἅει
τὴν λαμπάδα, ὅτε δὲ εἰρήνην, ὀρθρὴν ἐκράτουν.

Εἰς Τροίξῃνα] Sch. ed. Τὴν Τροίξῃνα νῆσον λέγει
Ἰσοκράτης, γείτονα μὲν τῶν Ἀθηναίων, μικρόν δὲ πόρρωθεν

1) καὶ Θεόκριτος, Leid. et ed. sic: ἔθα δὲ τεῖχος et ἐμβα-
σιλέυει. Transscripti ex ed. Gaisford. — 2) κοινὸς οὖν κ. τ. λ.,
ed. sic: φρυκτωρίας οὖν ἐνταῦθα εἶπε τὸν κ. τ. λ. omisso κοινὸς,
quod ex Leid. Valkenarius enotavit, itemque reliqua. — 3) εἰρη-
ρικούς, ed. εἰρηρικός. — 4) πολεμικούς, sic Valk. ex L., ed. πο-
λέμου.

οὔσαν, ἵνα εἰ καὶ συμβῆ ἀπολέσθαι τοὺς Ἕλληνας, τελευταίων ἀπολείται τὰ γένη ἐκεῖ ὄντα.

- 316, B. Θαυμαστῆς ¹ δὲ καὶ τῶν π. ἀρ.] Arogr. Mon. Παταγοῦ συνάπτει τῷ Θεμιστοκλεῖ τὰς ἀρετὰς μετὰ τῶν Ἀθηναίων· κοινὸν δεικνύς τὸ κατόρθωμα· ὥσπερ Δημοσθένης λέγει· ἐποιεῖτε μὲν ὑμεῖς, ² ἔγραφον δ' ἐγώ.
- 316, C. Τοῖς ὁμοίοις ³ κ. τ. λ.] Sch. ed. Ὅμοίους λέγει τοὺς Ἕλληνας, ὁμοίως γὰρ πάντες ἦσαν Ἕλληνες, ἀνομοίων δὲ ἔργα λέγει, τούτεστι κἂν φύγωσι καὶ μὴ πτώσιν ⁴ εἰς τὴν μάχην· ἀνόμοια λέγει, ὅτι μὴ βουλομένου τοῦ Θεμιστοκλέους τὸν Ἴσθμὸν τειχίζειν ἐβούλαντο.
- 317, A. Νῦν γὰρ ἀνεμνήσθη] Sch. ed. Τὸ νῦν γὰρ εἶπεν, ἐπειδὴ ἐν τῷ τέλει τοῦ Περικλέους (p. 151.) ὥσπερ ἐπελάθετο λέγων, καὶ οὐκ οἶδ' ὅτῳ τῷ τρίτῳ. ⁵
- 317, B. Τοῦτο ⁶ τὸ ψήφισμα] Sch. ed. Ἐνταῦθα φανερώς συγκρίνει τὸ ψήφισμα Θεμιστοκλέους πρὸς τὰ Πλάτωνος συγγράμματι καὶ τοὺς νόμους, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἔγραφε πολιτείας καὶ νόμους.
- 317, C. Ἡ μικρὸν γοῦν τι] Sch. ed. Καλῶς προσέσθηκε τὸ μικρὸν, οὐ γὰρ πάντως οἱ στοχαζόμενοι τῆς ἐπιθυμίας τοῦ δήμου ⁷ ὅλον ἐξ ὅλου, ὃ βούλεται ὁ δῆμος, ἐννοοῦσιν.
- 317, D. Ποτνωμένων ⁸] Arogr. Mon. Κυρίως τὸ ποτνιαῖσθαι ἐστὶ τὸ μετὰ δακρύων εὐχεσθαι καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὴν Ἀθηναίων παρὰ τὸ Ὀμηρικόν· (Iliad, VI, 305).
- Ποτνί' Ἀθηναίη ξευσίπτολι, δια θεῶν . . . (sic)

1) Θαυμαστῆς, ed. sic: Π. σ. τῷ Θ. τῶν Ἀθηναίων, δεικνύς κοινὸν τὸ κατόρθωμα κ. τ. λ. — 2) ἔγραφον, ed. ἔγραφα. — 3) τοῖς ὁμοίοις, Jebbiius haec suo loco mota adscripserat ad verba Arist. ὅσ' ἂν διδῶ μιν. — 4) πτώσιν, ed. πτώειν. — 5) ὅτῳ τῷ τρίτῳ, ed. ὅσῳ τὸ τρίτον. — 6) Τοῦτο τὸ ψήφισμα, cum ter ab eisdem vocabulis τούτο τὸ ψήφισμα haec fere pagina inciperet oratio, Jebbiius longe alio transtulit, nimirum ad illa Τοῦτο τὸ ψήφισμα ἕφ' ἡλλῶ κ. τ. λ. quae huc adronenda erant et sublim. Valken. — 7) τοῦ δήμου, ed. τὸν δῆμον, cum vel ipse vocis δήμου accentus δήμου vel δῆμων p-oderet. Edidi τοῦ δήμου, sed si conferas Plat. Gorg., p. 193, praetuleris forte τῶν δῆμων, nisi statim subsequeretur ὁ δῆμος. — 8) Ποτνωμένων, subl. Valk.

"*Ἐτι δὲ ὑπολειπομένων*] Sch. ed. *Τοὺς νοσοῦντας* ib. λέγει καὶ τοὺς γεγρακότας, ἐξ ἀνάγκης μένοντας.

"*Ἦν ἐν ἀφανεί*] Sch. ed. *Τουτέστιν εἰ αὐθις ἀναλή-* 318, A. *φονται τὴν πόλιν.*

"*Ἰζουρομένων*] Sch. ed. *Τὸ ὠρέσθαι*¹ *ἐπὶ λύκων,* 318, B. *τὸ ὑλακτεῖν ἐπὶ κυνῶν.* "Ὅρα δὲ, πῶς ἐκ τούτου αὖξει τὸ πάθος· ἔστι δὲ ὅτε καὶ οἱ κύνες μιμοῦνται τὴν τῶν λύκων φωνήν, ὅταν αἰσθάνωνται λυκηρόν τι συμβαίνειν τοῖς δεσπόταις. Δεινῶς δὲ εἶπε τὸ ἀκούων, ὡς τότε ἀκοῆς² δεινότερας οὔσης τῆς θείας· παῖδας δὲ οὐ διὰ τὴν ἡλικίαν λέγει, ἀλλ' ὅτι ἐπείθοντο ἐκείνῳ ὡς πατέρι.

"*Ὡσπερ εἰς πομπήν τινα*] Sch. ed. *Πομπῆ παραβά-* 318, C. *λει τὸν κίνδυνον, τὴν ἠδονήν, ἣν εἶχον, ἐμφαίνων.*

"*Ἡ κληροῦχος*] Sch. ed. *Κληροῦχος λέγεται ὁ γεωρ-* 318, D. *γός, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ τὴν γῆν κατὰ κλήρους ἐμέριζον·* δηλοῖ δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἀκίνδυνον καὶ ἠδὺ αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ φησιν, ὅτι ὡσπερ καὶ πρότερον ἐποίουν Ἀθηναῖοι πέμποντες κατὰ χώρας ἀποίκους αὐτῶν εἰς κληρουχίαν οἰοῦσι τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ³ οὗτος ἐδόκει ποιεῖν ἀγτίως, οὐχ ὑποπίπτων τοῖς δυσχερέσιν.

"*Οἷδ' ἐπείθοντο*] Sch. ed. *Ἄπερ ἐποίουν αὐτοὶ δι'* ib. *ἀνάγκην, ταῦτα λέγει πεποιηκότας αὐτοὺς⁴ διὰ τὸν Θεμιστοκλέα·* παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας λέγει τὰ ἀναγκαῖα τῆς φύσεως.

"*Ἰεῶς ἀγκύρας τῆς ἐκ.*] Sch. ed. *Ἀπὸ παρομιλίας εἰ-* 319, A. *ρηται ἡ ἱερά ἄγκυρα·* σημαίνει δὲ τὴν εἰς τὰ ἱερά γινωμένην καταφυγὴν, ἣτις ἦν ἀσφάλεια τοῖς εἰς αὐτὰ καταφεύγουσιν· ἡ ἱεράν λέγει, ἣν ἔσχον οἱ Ἀργοναῦται παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς· φασὶ γὰρ, ὅτι αὕτη δέδωκεν αὐτοῖς ἱεράν ἀγκύραν, δι' ἧς ἐσώζοντο· ἡ εἴρηται τοῦτο ἀπὸ τῆς μεγάλης ἀγκύρας τῶν πλοίων, ἧς κρυπτομένης εἰς θάλασσαν καὶ μὴ κατεχούσης τὸ πλοῖον, οὐδενία ἐλπίς ἐστι σωτηρίας.

1) ὠρουμένων, haec verba usque ad ὄρα δὲ πῶς, subl. Valken. reliquorum nihil. — 2) ἀκοῆς, ed. ἀκρῆς. — 3) καὶ οὗτος, ed. καὶ οὗτος, sublineavit κληροῦχος in textu Valken. — 4) Αὐτοῦς, ed. αὐτοῦς.

- ib. Οὐδ' Ὀρφεύς] / Sch. ed. Ἐπειδὴ εἶπε τῆς ἐκείνου φωνῆς, ἀκόλουθον τῇ φωνῇ ἐπήγαγε καὶ τὸ τοῦ Ὀρφέως παράδειγμα, ὃς καὶ τὰ ἄψυχα θέλγειν ἐδόκει τῇ λύρᾳ.
- 319, B. Συνουσίαν, ἣν συνεγένετο Ἀριστείδῃ] Sch. ed. Ἐγνοήσας¹ ὁ Θεμιστοκλῆς ὀλιγώρως ἔχοντας πρὸς τὴν μάχην τοὺς Ἀθηναίους, ἐδήλωσε τῷ βασιλεῖ, ὡς δῆθεν εὐνοῦς, διὰ Σικίννου τοῦ τῶν παιδῶν αὐτοῦ παιδαγωγοῦ κυκλῶσαι τοὺς Ἕλληνας· ὁ δὲ πεισθεὶς ἐκύκλωσεν. Ὁ Ἀριστείδης ἔτυχε πλεῖον Ἀθήνας ἀπὸ Αἰγίνης καὶ εὐρῶν αὐτὸν κυκλῶσαντα τοὺς Ἕλληνας, μόλις ἀποφυγῶν ἀπήγγειλε Θεμιστοκλεῖ· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς εἰδὼς, ὅτι αὐτῷ λέγοντι οὐ πιστεύουσιν Ἀθηναῖοι, πεποίηκε τὸν Ἀριστείδην τὸ πᾶν αὐτῷ τοῦ πράγματος ὑποδέσθαι.
- 319, C. Ἐπερ πάντα Σωκράτην²] Sch. ed. Ἐπίοντος τοῦ βαβάρου τῇ Σαλαμῖνι Εὐρυβιάδης φεύγειν ἐβούλετο· παρακαλοῦντος αὐτὸν μένειν τοῦ Θεμιστοκλέους, ἐθρασύνθη καὶ ἔτυπτεν³ αὐτὸν Εὐρυβιάδης· ὁ δὲ πρὸς τὴν πληγὴν⁴ ἀπεκρίνατο, πάταξόν με, ἄκουσον δέ. Φησὶ οὖν ὁ Ἀριστείδης, ὅτι τὸ πάταξόν με,⁵ ἄκουσον δὲ ὑπερ πάντα Σωκράτην εἰρημένον ἐστίν, τοῦτέστιν ὑπερ πάντα φιλόσοφον. Οἷα δὲ, πῶς τοῦ Ἀριστείδου δικαιοτέρον αὐτὸν ἔδειξεν, τοῦ δὲ Σωκράτους καρτερικώτερον· λέγει δέ, ὅτι οὐδὲ Σωκράτης τυπτόμενος ἤνεγκεν ἄν.
- ib. Ἄλλ' ἐξέχεοντο ὑπὸ τοῦ δέους] Sch. ed. Φόβον αὐτῶν κατηγορεῖ, παρταγοῦ δὲ αὖξει τὰ δεινὰ, ἵνα μᾶλλον θυμαστὸν ἀποδείξῃ Θεμιστοκλέα.
- 320, A. Καὶ πρότερον δούλους] Sch. ed. Τούτοις ἐμφαίνει, ὅτι κάλλιον μαχομένους καὶ ἠττωμένους δουλεῦσαι ἢ δραπετεύοντας δουλεῦσαι· αὕτη γὰρ ἡ κακὴ δουλεία.
- 320, A. Ὡσθ' ὄγ' Ἀριστείδης] Apogr. Leid. Περιστοιχίσαν

1) Ἐγνοήσας ὁ Θεμ., haec leguntur in Leid., unde Valken. pro Σικίννου dedit Σικίνου. — 2) Ἐπερ πάντα Σ., haec item sunt in Leid. — 3) ἔτυπτεν, emendavi ἔτυπτεν cum ante esset ἔτυγεν. — 4) πρὸς τὴν πληγὴν, sic Leid., ed. πρὸς τῇ πληγῇ. — 5) πάταξόν με, sic bis Leid., ed. πάταξον μὲν.

τος¹ τοῦ βαρβάρου τοὺς Ἕλληνας, ἀπήγγειλε τοῦτο Ἀριστείδης Θεμιστοκλεῖ· ὁ δὲ αὐτὸν ἐκέλευσε μηνύειν, φάσκων ἑαυτὸν ἀπιστεῖσθαι· τὸ δὲ χρηστὸς εἶπεν, ὡς πρὸς μὴ εἰδῶτι φησὶ τὸν Θεμιστοκλέα, ὅτι περιστοιχίσθημεν ὑπὸ τοῦ βαρβάρου. Sch. ed. Περιστοιχίσαντος κ. τ. λ. τὸ δὲ χρηστὸς εἶπεν, ἵνα δείξῃ ὅτι εἰ ἦν κακὸν τὸ γινόμενον, οὐκ ἂν δηκόνησεν Ἀριστείδης καὶ ὅτι οὐκ ἦν τὸ γινόμενον προδοσία. Καὶ τὸ τρίτον εἶπεν, ὡς πρὸς τὰ ἐν² Εὐβοίᾳ β³ τρόπαια, καὶ τρίτον τοῦτο ἐν Σαλαμῖνι.

Προσέτι φεύγειν εἰπῶν] Sch. ed. Ἰστόρηται, ὡς ὅτε^{320, B.} ἐξέφυγεν ὁ Ξέρξης, δεδιὼς ὁ Θεμιστοκλῆς, μὴ ἐπίθῃται πόλεσιν Ἑλληνικαῖς κατὰ πάροδον, δηλοῖ αὐτῶ φεύγειν· καὶ γὰρ βουλευθέντας, φησὶν, τοὺς Ἕλληνας διώκειν ἐπέσχον, ἐντεῦθεν καὶ τὰς πόλεις σώζων καὶ τὸν βασιλέα χρωσώσῃν ὡς δῆθεν³ αὐτῶ καθιστάς.

Καὶ προσήδει χάριν] Sch. ed. Ὅρα τὸ παράδοξον,^{320, C.} πῶς λέγει τὸν Ξέρξην χάριν ὁμολογεῖν ἀπαντῶντι Θεμιστοκλεῖ.

Οὐκοῦν ἐν μὲν οἷς] Sch. ed. Ἐντεῦθεν λοιπὸν συνά-^{ib.} γειν τὰς τοῦ ἀνδρός ἀρετὰς, ὥσπερ ἐπὶ Περικλέους ἐποίησε· τὸ δὲ πολεμεῖν ἤρεῖτο, φησὶν, δηλῶν ὅτι εἰ⁴ προδοῦναι ἱβουλήθη, ἡδύνατο.

Διαφθεῖρειν ὑπὸ τῶν] Sch. ed. Τοῦτο εἶπε δηλῶν,^{321, B.} ὡς οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ κρείττω⁵ καὶ ὅσα πρὸς ἀρετὴν παρατρέχουσι νικώμενοι μάλιστα τοῖς σωματικοῖς.

Ἐγοῦμαι δὲ καὶ πρὸς ἄμφ.] Sch. ed. Νομίζω δὲ,^{321, C.} ὅτι δεῖ αὐτὸν πρὸς ἀμφοτέρους κρῖνεσθαι καὶ ὑπὲρ τοὺς δύο εἶναι κατ' ἀρετὴν, τὸν τε Μιλτιάδην καὶ τὸν Κίμωνα,

1) Περιστοιχίσαντος, ed. περιστοιχίσαντος, Leid. περιτειχίσαντος; ex utroque confecti περιστοιχίσαντος, quod est venatorum et idem valet, quod supra κυκλοῦν. Scis tu, Persem ita quoque jactasse, σαγηρεύειν τοῖς Ἀθηναίοις, qua de re multi sunt Intt. ad Herodotum passim. Hoc est piscátorum. — 2) Εὐβοίᾳ β³ τρ., ed. Εὐβοίᾳ β³ τρόπαια. — 3) αὐτῶ, ed. αὐτῶ. — 4) εἰ προδοῦναι, ed. ἂ προδοῦναι. — 5) κρείττω, ed. κρείττα, vel ex κρείττω vel ex κρείττω natum.

καὶ ἴσος οὖν ἐστὶν ἀμφοτέροις καὶ κρείττων αὐτῶν· τὸ γὰρ πρὸς ἀμφοτέροισι ἰσότητα δηλοῖ, τὸ δὲ παρ' ἀμφοτέροισι τὸ μείζον· καὶ Ὅμηρος (Iliad. XIII, 707.)

παρ' ἰσότητος δ' οὐκ ἐστὶν

καὶ Θουκυδίδης· παρὰ δὴ δύνανται τετόλμηται. In marg. C. Schell. Καὶ ὅμοιος ἀμφοτέρων καὶ ἀμφοτέρων ἐπέκεινα.

ib. Πρῶτός τε γὰρ] Sch. ed. Ἐνταῦθα τὸ ἴσον δηλοῖ, Μιλτιάδης γὰρ κατὰ γῆν, καὶ οὗτος κατὰ θάλατταν.

322, A. Ὡς περ Κίμων ἐπεξῆλθε] Sch. ed. Πεζομαχίαν φησι, τὴν ἐν Πλατ. αἰῶς· κακεὶ γὰρ παρῆν Θεμιστοκλῆς, ἀλλ' οὐ φανερῶς, ἐπειδὴ Πausanias ἐκεῖ ἠρίστευσε. Ναυμαχίας δὲ λέγει τὴν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ καὶ Σαλαμῖνι· δέον δὲ εἰπεῖν, ταῖς γὰρ ναυμαχίαις τὴν πεζομαχίαν προσέθηκεν, ὑστέρᾳ γὰρ τούτων ἦν, ὁ δὲ τῇ πεζομαχίᾳ τὰς ναυμαχίας προσέθηκεν, εἶπεν ἁπλῶς οὕτως ἀριθμὸν, οὐ τάξιν τηρῶν. Ἄλλως. Καὶ γὰρ ὁ Κίμων νικήσας τὴν ναυμαχίαν ἀποβάς ἐν τῇ γῇ καὶ πεζομαχήσας ἐνίκησε τοὺς βαρβάρους.

322, B. Καὶ πρῶτα καὶ τελευταῖα] Sch. ed. Εἰ γὰρ ἠτήθησαν τότε, οὐκέτι ἦν ἐλπίς σωτηρίας αὐτοῖς.

322, C. Αὐτὰς ἀφ' ἑαυτῶν] Sch. ed. Τουτέστιν ἰδίας καὶ οὐκ ἐχούσας παράδειγμα.

ib. Τριῶν ἀντάξις] Ap. Mon. . . . Τὸ δὲ τριῶν ἀντάξιός παρὰ τὸ Ὅμηρικόν (Il. XIV, 514.)

Ἰητρος γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων.

Ἄρτοποιον] Schol. apud Abresch. ad Thom. Mag. p. 114. Λέγεται² καὶ ἄρτοπόπος, ἀπὸ τοῦ πέττειν καὶ ἄρτοκόπος, ἀπὸ τοῦ κόπτειν· ἀρχαιότερον τὸ διὰ τὸ π.

322, A. Ὁρθῶ λόγῳ] Sch. ed. Ὁρθῶ λόγῳ ἀντὶ τοῦ δικαίως,³ οἶδε γὰρ, ὅτι βιάζεται, βαυλόμενος καὶ τὸ τοῦ Πausanίου τρόπιον οἰκεῖον ποιῆσαι τοῦ Θεμιστοκλέους. Οἶδε τοὺς Λακεδαιμονίους ἀρχοῦντάς ἐπὶ τοῖς γενομέτοις

1) παρ, ed. παρά. — 2) Λέγεται καὶ ἄρτοπόπος, in ipso schol. ita legitur: Λέγεται καὶ ἄρτοποιός ἀπὸ τοῦ πέττειν, unde Abresch. coniecit vel A. κ. ἄρτοπόπος, vel καὶ ἄρτοποιός καὶ ἄρτοπόπος ἀπὸ τοῦ π. — 3) δικαίως, οἶδε γὰρ, ed. δικαίω, ὡς οἶδε γὰρ κ. τ. λ.

ἐν Πλαταίᾳ, διὸ ταπεινοὶ αὐτὰ λέγων ὅτι ὁ ἐπαινωὺν τὰ
κατὰ Πλάταιαν μᾶλλον ἐκαινᾷ τὸν Θεμιστοκλέα.

Φεύγων ᾄχετο] Sch. ed. Λέγει γὰρ, ὅτι βαπτίσας ib.
τὸν στόλον ἐφυγάδασε τὸν στρατὸν περὶ ἧ.

Σύνεσι καὶ πρόνοιαν] Ap. Mon. Ἡ τὸ αὐτὸ περὶ 323, B.
τοῦ αὐτοῦ εἶπεν, ἣ πρόνοιαν λέγει τῆς μάντειαν· καὶ ὁ
Θουκυδίδης πρόνοιαν λέγει τῆς πρόγγωσιν.

Εἰ γὰρ πολλοστημόριον] Sch. ed. Οὐ μόνον μόριον ib.
εἶπεν, ἀλλὰ καὶ πολλοστὸν, ἵνα παντελῶς καθέλη καὶ
δείξῃ αὐτὸ βραχύ· τριακοσίαν γὰρ μυριάδων οὔσαν τοῦ
παντὸς πλήθους, διακοσίους ἑβδομήκοντα μεθ' ἑαυτοῦ ἔλα-
βε φεύγων, καὶ τὰς λ' ἀφῆκε μετὰ τοῦ Μαρδονίου.

Καὶ προσέτι ὑπάρχου βασιλέως] Sch. ed. Τὸν Μαρ- ib.
δόνιον λέγει· οὗτος γὰρ ἦν ὁ στρατηγὸς τοῦ Πέρσου· φοβε-
ράτατος δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ παρῶν καὶ δι' ἑαυτοῦ μαχόμενος.

Ἡπου τὸν πυρφόρον] Sch. ed. Ἔθος ἔχον οἱ Ἕλ- 323, C.
ληγες, ἱερέα τινα ἔχειν προηγουμένον τοῦ στρατοῦ ἐν ταῖς
μάχαις, τελούντα τὰ μυστήρια, πυρφόρον Διὸ ὄντα, ὃν εἰ
καὶ τὸ στρατεύμα ἠττηθῆναι συνέβη, οὐκ ἀνήρουν οἱ ἐνάν-
τιοι. Λέγεται δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ κράτος ἀπολλυ-
μένων, οὐδὲ πυρφόρος ἐσώθη. Οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι
τοῦτον τὸν πυρφόρον ἐπεμπον οἱ ἀποικίζοντες πόλιν, μετὰ
τῶν ἀποικιζομένων πῦρ ἄγοντα. Καὶ εἰ συνέβη τινὰ ἀν-
τιστῆναι τοῖς ἀποικιζομένοις καὶ ἀνελεῖν αὐτούς, τοῦτον οὐκ
ἐφόνεον.

Ἄλλ' οὐ μέρος] Sch. ed. Μέρος εἶπεν, ἵνα καθέλη ib.
τὸν Πausανίαν, ὅτι μέρος ἠγωνίσαστο οὗτος.

Καὶ τῷ περὶ τὰς Πύλας ἔργῳ] Sch. ed. Οἱ γὰρ Πέρ- ib.
σαι νικῆσαντες ἐν Πύλαις τοὺς ἀντιστάνας Λακεδαιμονίων
ἐπίδαξ εἶχον νικῆσαι τοὺς Ἕλληνας.

1) Ἔθος εἶχον, leguntur eadem in Leidensi, ex quo has pro-
talit varias lect. Valken. Ἔθ. εἶχον ἐν ταῖς μάχαις of Ἕλληγες,
ἱερέα (ed. ἱερέα) ἔχειν προηγ. τ. σσ.; τελ. τ. μ., verba πυρφ. τ.
Διὸ ὄντα, in Leidensi deesse videntur. — 2) ἀντιστῆναι, sic Valk.
ex Leid., ed. ἐποστῆναι.

- ib. Πλάτων διακονία] Sch. ed. Δείκνυσι τὸν φθόνον τοῦ Πλάτωνος, τὴν κοινὴν δόξαν ἀντιθεῖς τῇ ἐκείνου.
- 324, C. Ἐν τῇ ἀπὸ Δηλίου φυγῇ] Sch. ed. Δηλίον τόπος τῆς Βοιωτίας, ἐνθα ἠτήθησαν Ἀθηναῖοι τελείως ἐπὶ Θηβαίων καὶ ἐν Ἀμφιπόλει δὲ ὁμοίως, ἐν ἀμφοτέροις δὲ τοῖς τόποις ἐστρατεύετο Σωκράτης καὶ Λάχης καὶ ἔφυγον ἀμφοτέροι. Λέγει οὖν Πλάτων¹ ἐν τῷ Λάχῃ, ὅτι ἐν τῇ ἀπὸ Δηλίου φυγῇ θαρσύνοντως ἀπῆγει Σωκράτης καὶ καταφανῆς ἦν, ὅτι εἴ τις ἄφροιτο αὐτοῦ εὖ καὶ καλῶς ἀμυνεῖται. In marg. Schell. ad Δηλίου, τοῦ τῆς Βοιωτίας, ἐνθα ὑπὸ Θηβαίων Ἀθηναῖοι ἠτήθησαν.
- ib. Καὶ λόγων καὶ ἔργων] Sch. ed. Ἐπειδὴ καὶ ῥήτωρ καὶ στρατηγὸς ὁ Θεμιστοκλῆς.
- 324, D. Κύλλιον Λάχης] Sch. ed. Λάχης ἐμνήσθη καὶ ἐν τῷ Περικλεῖ (pag. 128, ed. Jebb.) γενναῖος δὲ ἦν στρατηγός, ὡς περ καὶ ἠγείτο ἐν τῷ Δηλίῳ. In marg. Schell. Ἐστρατεύετο καὶ οὗτος.
- 325, A. Οὐ τῆς ἀρετῆς] Sch. ed. Ἦδη² εἵπομεν ἐν τῷ Μιλτιάδῃ, ὅτι Πλάτων οὐ τὴν ὁπωσοῦν σωτηρίαν ἐπαινεῖ, ἀλλὰ τὴν μετὰ ἀρετῆς καὶ ἀνέειλεν ἐκεῖ ὁ ῥήτωρ τὸ παράδειγμα τὸ τοῦ κυβερνήτου, καὶ νῦν δείκνυσιν, ὅτι καὶ τὸ ὁπωσοῦν σῴζειν χρήσιμον. Διεπράττετο δὲ εἶπεν, ὅτι ἔγραφεν ἐν ταῖς πέτραις, μνήσθητε Ἴωνες πατρῷου φρονήματος.
- 325, B. Εἶτα λέγεις, ὡς οὐ πολλοῦ τινός] Sch. ed. Λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι, ὡς καὶ ἐπὶ παλαιῶ ἐστι σωτηρία, ἑαυτὸν³ ἀμαρτήσαντα τι ῥύσσωμαι, καὶ σωθεῖς σὺ λήσῃ τὰ ἐμά.
- 325, C. Τῶ ὄντι σωτήρες] Sch. ed. Ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἄνδρας

1) Πλάτων ἐν τῷ Λάχῃ κ. τ. λ. ea in Leid. legi testatur Valken., sed in Sympos. p. 269 ed. Bip. leguntur, ubi ex Aristide legerim ὅτι τῇ ἀπὸ Δηλίου φυγῇ, cf. Lach. p. 181, B. — 2) Ἦδη εἵπομεν ἐν τῷ Μ., quisnam dixit? Aristides an Scholiasta? scholiastae nil de hac re legitur, ut vides, nec in editis nec in mscr. — 3) ἑαυτὸν ἀμαρτήσαντα τι ῥύσσωμαι κ. τ. λ. sic ed., suspicor ita legendum: ἐὰν τὸν ἀμαρτήσαντά τι ῥύσσωμαι, καὶ σωθεῖς συλήσῃ τὰ ἐμά.

σωτήρας ἔμελλον¹ εἰπεῖν, διὰ τοῦτο τὸ φορτικὸν παραιτούμενος τὸ τῷ ὄντι προσέειπεν.

Ἐπερέτας καὶ διακόνους] Sch. ed. Συντρέχει² τῷ τῆς 525, D. διακονίας ζητήματι, ὅπερ ἐκεῖνος ἐχρήσατο ἐπὶ διαβολῇ καὶ ὕβρει, οὗτος ἐπ' ἀγαθῷ· λύει τὸ φαῦλον τῆ διαφορᾷ τοῦ τρόπου.

Οἱ τοῦ ζῆν³] Τοῦτο βαρέως ἐπήγαγεν, ὡπερ τραγω- 526, A. δοῦντος τὴν φύσιν τοῦ Πλάτωνος πάντων ἀνθρώπων καὶ τοὺς λόγους αὐτοὺς παραβάλλει τῷ Ἀριστείδῃ· ὅτι καλὸν ἢ σωτηρία, ὃ ἐστὶ τὸ ζῆν. Τοῦτο γὰρ Εὐριπίδης λέγει.

Ὡς οὐ Μιλτιάδῃ γε] Sch. ed. Καὶ τῶν γονέων κρεῖτ- 526, D. τους δεῖκνυσιν αὐτούς, ὅτι οὐ μόνον σωτήρες, ἀλλὰ καὶ ἀρετῆς διδάσκαλοι.

Εἰ μὲν συμμάχους τινάς] Sch. ed. Τὸ σχῆμα κατὰ 527, A. ζῆλον Δημοσθενικόν, ὅπερ ἐκεῖνος ἐν τῷ πρὸς Ἀσπίτην ἐχρήσατο περὶ τοῦ Χαβρίου, ἐν ᾧ περὶ ἀτελείας ἀγωνίζεται· καλεῖται δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου.

Οὓς οὐ προσῆκεν] Sch. ed. Τὸν γὰρ δεσπότην ἀνε- 527, B. λῶν ἐβασίλευεν· ὡς καὶ αὐτοῦ τοῦ τῶν Ἑλλήνων ὀνόματος κινδυνεύοντος παραπολέσθαι τῇ ἀλώσει τῶν βαρβάρων.

Ἦπου (Phot. ἦπου)] Phot. Ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς μὲν 526, B. παραλαμβάνεται τὸ ἦπου (sic), ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἀριστείδης ἀντὶ τοῦ πολλῶ πλέον ἔλαβεν. Εἰρωνικῶς δὲ τὸ πολλῶ πλέον εἶπεν, οἶον οὐδ' ὅλως⁴ καὶ πολλῶς οὕτω τῷ ἦπου (sic) ἀντὶ τοῦ πολλῶ πλέον χρῆται, μᾶλλον δὲ σχεδόν αἰεὶ.

Καὶ νῆ Δι' εἰ] Apogr. Mon. Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν. ib. (Od. I, 34.)

οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ

Σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόνον ἄλγος ἔχουσι.

Τουτέστιν ὅτι καὶ ἡμεῖς πολλῶς αἰτιοὶ κακῶν ἑαυτοῖς γινόμεθα.

1) ἔμελλεν, ed. ἔμελλον. — 2) Συντρέχει, ed. συντρέχει. — 3) Οἱ τοῦ ζῆν subl. Valken., qui illustrat hunc locum ad Herod. V, 4. de scholio nil addens. — 4) οὐδ' ὅλως, in Phot. οὐδόλως.

328, B. Ἐπὲρ Σικελιωτῶν ἀνδρῶν] Sch. ed. Καλῶς¹ τὸ ὑπὲρ Σικελιωτῶν ἀντὶ τοῦ ξένων, ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, προτιμωτέρους τοὺς ξένους τῶν πολιτῶν ἤγησάτο.²

ib. Ἀρχὴν³ τινα πράττων] Sch. ed. Μετὰ Διονύσιον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος ἤρξεν, ὃς μεταπέμπεται Πλάτωνα, ὡς ἀπολογησόμενος ὑπὲρ τῆς τοῦ⁴ πατρὸς ὑβρεως· ἐλθόντα⁵ δὲ ὁμῶς ῥαθύμως ἐδέξατο. Ἐπανελθὼν δὲ Πλάτων ἐν ταῖς Ἀθήναις ἴ ἀπὸ χρησμοῦ τινὸς ἢ ἄλλοθεν γνοὺς, συμβουλεύει Δίῳ, μὴ νῆϊ πλεῦσαι ἐπὶ Διονύσιον· ὁ δὲ ἔρχεται πεισθεὶς καὶ ἐκβάλλει Διονύσιον· οἱ δὲ οἱ δὲ Συρακούσιοι⁶ τυχόντες ἀδείας, δεισιάντες μὴ καὶ Δίῳ τυραννήσῃ, ἐκβάλλουσιν αὐτὸν· πάλιν δὲ ἐπιτίθεται τυραννίδι Διονύσιος. Πλάτων δὲ, ὡς ἀπὸ Δίῳνος αἰτήσαντος, γράφει Σικελιώταις.

ib. Ὡς ἂν δὴ Δίῳν αὐτὸς] Sch. ed. Ὁ Δίῳν οὗτος ἀδελφιδουὺς Διονυσίου, ἀλλὰ καὶ γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ· ὁ δὲ Διονύσιος ἀρχὴν, πιστευθεὶς Συρακουσίων ἐπὶ Καρχηδονίους, ἐτυράννησε καὶ πολλὰ δεινὰ αὐτοῦς τε Σικελιώταις καὶ Δίῳνα ἔδρασε· δι' ἃ καὶ Πλάτων ὡς πείσων μετεπέμφθη, σημαίνων⁸ ὅτι τὸν Διονύσιον τὸν υἱὸν τοῦ πρώτου Διονυσίου Τιμολέων πεμφθεὶς ὕστερον ὑπὸ Κορινθίων ἐξέβαλλε τυραννήσαντα. Ἄλλως. Ὁ Δίῳν συγγενὴς μὲν ἦν Διονυσίου τοῦ τυράννου, μαθητὴς δὲ Πλάτωνος· οὗτος ἠδίκητο ὑπὸ Διονυσίου. Τέλος λέγει αὐτῷ Διονύσιος, ὅτι εἰ βούλει τοῦ πάσχειν κακῶς ἀπαλλαγῆναι,⁹ μεταπέμψαι Πλάτωνα. Ὁ Δίῳν πέμπει εὐθὺς πρὸς αὐτὸν· ἐλθὼν ὁ Πλάτων εἰς Σικελίαν καὶ κακὰ παρὰ Διονυσίου παθὼν ἄπρακτος ὑποστρέφει καὶ αὐθις αὐτὸν ὁ Δίῳν μεταπέμπεται γνώμῃ Διονυσίου. Ἠλθε οὖν τὸ δεύτερον Πλάτων, ὅτε καὶ ἐπράθη· λέγουσι δὲ τοιαύτην αἰτίαν τοῦ πρᾶθῆναι αὐτόν· ἐρωτῶντος τοῦ Διονυ-

1) καλῶς, ed. καλῶν. Sublin. ὑπὲρ Σικ. Valken. — 2) ἤγησάτο, ed. sic: ὡς ἂν εἰ ἔλεγε προτιμωτ. κ. τ. λ. ἤγησάτο. — 3) Ἀρχὴν τινα subl. Valk. — 4) πατρός, ed. πατέρος. — 5) ἐλθόντα, ed. ἐλθόντι. — 6) Συρακούσιοι, ed. Συρράκουσιοι. — 7) ὁ δὲ Δίῳν. κ. τ. λ., ed. ὁ δὲ Διονύσιος ἀρχὴν πιστευθεὶς Συρράκουσιων, ἐπὶ Καρχηδονίους ἐτυράννησε. — 8) σημαίνων, locus impeditus, cui sanando codicis praesidia desunt. — 9) Post ἀπαλλαγῆναι posui comma, quod deerat in ed. Notavit autem Valken. in Leid. de eadem re scho- lion legi.

οίου τῶν Πλάτωνα, ποῖος εἴη βελτίων πάντων τῶν ἡλικίων, ἀπεκρίνατο, ὅτι ὁ ποιήσας τὰς Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνας τῶν τυραννοκτόνων ἀγανακτήσας Διονύσιος ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἐκέλευσεν αὐτὸν πρᾶθῆναι. Μετὰ τὴν τελευταίην οὖν Διονυσίου καὶ Δίωνος οἱ παῖδες τούτων ἐφιλονείκουν περὶ τῆς βασιλείας· ὁ Πλάτων ἀκούσας τοῦτο γράφει Σικελιώταις, τὸ πρόσωπον τοῦ Δίωνος ἀναλαβὼν, ὅτι δεῖ μερίσασθαι τὴν ὄρχην τοὺς ἐγγόνους τῶν διωζάντων Καρχηδονίους ἐκ Σικελίας, ἥνικα αὐτοὶ ἐπίγσαν.

Οἷας οὐδ' ἔν] Sch. ed. Τίς γὰρ αἰτεῖ βασιλείαν, οἷαν 328, D. ὁ Δίων³ δουλείαν Σικελιωτῶν;

Τῆς γ' αὐτῆς ὁδοῦ] Sch. ed. Οὕτω λέγε, καὶ σε- 329, A. σωκρίσι καὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν αὐτῆς τῆσδε τῆς πολιτείας, τουτέστιν, ὅσοι Σικελιωταὶ καὶ Ἰταλοὶ τὴν αὐτὴν τοῖς Ἕλλησι πολιτείαν μετέρχονται, ἢ Ἕλληνές εἰσιν· ἀλλ' ἔστιν ἐν αὐτοῖς⁴ καὶ ἄλλα τινὰ ἔθνη.

Οὗ τῶν ἐν Κυρήνῃ] Sch. ed. Κυρήνη⁵ πόλις ἐστὶ 329, B. Λιβύης· ἦσαν δὲ δηλονότι καὶ Λίβυες ἐν Ἀθήναις παιδευόμενοι· εἰσάγει δὲ ὁ Σωκράτης ἑρωτῶντά τινα, τίνες ἐπιδέξιμοι πρὸς γεωμετρίαν⁶ εἰσιν, Ἀθηναῖοι ἢ Κυρηναῖοι; μᾶλλον γὰρ μοι τῶν Ἀθηναίων μέλει·⁷ κἀκείνος μὲν ἐπὶ τῶν φιλοσόφων εἶπεν, οὗτος δὲ ὡς ἐπὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων εἰπόντος, ἔλαβεν αὐτό· φασὶ δὲ ὅτι συνεχῶς⁸ ἀπῆει Πλάτων εἰς Κυρήνην, διὰ τὸ εἶναι ἐκεῖ Θεόδωρον⁹ τινα φιλόσοφον, φίλον αὐτοῦ.

Ὁ κολοφῶν τοῦ λόγου] Sch. ed. Κολοφῶν ὄρος¹⁰ λέ- 329, C. γεται ὑψηλὸν τῆς Ἀσίας καὶ πόλις, ἧς¹¹ αἱ ψῆφοι προεῖχον¹² τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι· λέγεται¹³ δὲ τοῦτο παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλων.

1) ἡλικίων, ed. ἡλικῶν, possis item ἡλικεντῶν. — 2) ἀναλαβὼν, ed. ἀναλαβῶν. — 3) ὁ Δίων κ. τ. λ., ed. ὁ Δίων δουλείαν Σικελιωτῶν. — 4) ἐν αὐτοῖς, ed. ἐν αὐταῖς. — 5) Κυρήνη πόλις κ. τ. λ. sublinesavit Valken. edita. — 6) γεωμετρίαν, sic ex Leid. Valk., ed. γεωργίαν. — 7) μέλει, ed. μέλλει. — 8) συνεχῶς, sic Valk. ex Leid., ed. συνεφῶς. — 9) Θεόδωρον, ed. Θεόδορον, φιλόσοφον αὐτοῦ. — 10) ὄρος, ed. ὄρος. — 11) ἧς, ed. ἧς. — 12) προεῖχον, ed. προεῖχον. — 13) λέγεται δὲ τοῦτο παροιμία κ. τ. λ. Utrum τοῦτο παροιμιον, an τοῦτο ὡς παροιμία? Aliam explic. hu-

- ib. Ἄρ' οὖν] Sch. ed. Ἀπό τοῦ καιροῦ τὸ ἄτοπον δεικνυσι, εἶτα ἀπὸ τῶν πράξεων ἀπόδειξις.
- 350, C. Ἐπιθήσω] Sch. ed. Ὁ γὰρ Πλάτων εἶπεν, ἀφροσύνη θάνατον παρὰ δουλείαν.
- 351, A. Καὶ μὴν οὐδ' ἀνεμύνηται γε] Sch. ed. Ἐκλυτον καὶ ἀγεννή· ἔστι δὲ καὶ ἐλευθερία κακὴ, ἢ τρυφητικὴ καὶ ἢ ἐν' ἀτάκτοις ἡδοναῖς οὔσα, ἣτις πῦλιν ἔοικε δουλείᾳ, δουλεύουσαι γὰρ ταῖς ἡδοναῖς· συστέλλον δὲ τὸ ἄτοπον τῆς δουλείας φιλανθρωποὶ εἶπεν, ἐδόκουν γὰρ αὐτοὶ δεδωλωμένοι τῷ ὑπέκειν, διὸ καὶ τὴν λέξιν ἐπήγαγε τῷ εἰπεῖν εἶξεν.
- 331, B. Παρ' ἐκόντων] Sch. ed. Διὰ τούτων ἐδήλωσαν, οἳ οὐ δι' ἀρχίαν παρεχώρησαν τῆς ἡγεμονίας, ἀλλὰ διὰ φιλανθρωπίαν.
- ib. Οὐκ ἔνευ δικαιοσύνης] Sch. ed. Οὐκ ἄκαιρον τοῦτο εἶπεν, ἀλλὰ δηλώσαι βουλόμενος, ὡς οὐκ ἂν οἱ Ἕλληρες πρὸς αὐτοὺς κατέφυγον καὶ ὑπετάγησαν, εἰ ἄδικους ὄντας ἔωραν, ἀλλὰ μὴ³ θαυμάσαντες αὐτῶν τὴν φιλανθρωπίαν.
- 331, C. Οὐ τὴν ἀναιδῆ] Arogr. Mon., Ἀναιδῆ λέγει τὴν ἄνευ αἰδοῦς καὶ³ αἰσχυντίας· καὶ ὁ Δημοσθένης, τῆς δὲ πομπείας ταύτης τῆς ἀναιδοῦς γεγενημένης (pag. 229, 3. ubi ἀναιδῆν).
- 352, A. Ἀπὸ βαρβάρων] Sch. ed. Ὅτε γὰρ ἐπήρχοντο ὁ Κερκηδόνιοι τοῖς Σικελιώταις, ὁ μὲν τύραννος Διονύσιος ἐστρατήγει, ὁ δὲ Ἴππυρίνος, ὁ πατήρ Δίωνος, συνεβούλευε, πῶς δεῖ πολεμεῖν· ὁ δὲ υἱὸς Δίωνος Ἴππυρις ἐκαλεῖτο.
- 352, B. Καὶ ταῦτά γε τοῖς ἐκγόνοις] Id. Δεινῶς εἶπε τὸ ἐκγόνοις, ὡς ἂν εἰ εἴλεγε τοῖς μηδὲν εὐεργετήσασιν.

jus proverbii vide in Bandini Catal. Mscr. Medic. p. 216. ubi satis prolixè ea de re ad Gregorii Orati. — 1) ἐν ἀτάκτοις ἡδοναῖς, ed. τάκτοις. Sed eodem modo confusa στρατεία et ἀστρατεία, Hess. ad Timol. p. 18, τελῶν et ἀτελῶν, Vales. ad Harp. p. 39., παιδας et ἀπαιδας, p. 68., γεννάδας et ἀγεννάδας, Kust. ad Acharn. 1228. λαλοῖμι et ἀλαλοῖμι, Intt. ad Eccles. 536. Creuz. ad Olymp. passim. — 2) ἀλλὰ μὴ θ., sic ed., f. μὴ θ. — 3) αἰσχυντίας, Mon. ἀναισχυντίας. — 4) Ὅτε γὰρ ἐπήρχοντο. In Mscr. de ea re nonnihil prodi Valken. sublineandis vocibus ὁ δὲ Ἴππυρίνος et ὁ δὲ υἱὸς Δίωνος Ἴππυρις, et in marg. indicavit.

Καὶ μικροῦ τῆς ἐλευθερίας] Id. Ἐπειδὴ ἄνω βασι- ib.
λσιαν εἶπεν, ἵνα τὸ ἐπαχθέστερον δηλώσῃ, τὸ μικροῦ
προσέθηκεν, μέλλων ἔρεϊν ἐλευθερίαν.

Τῷ τοῦ τυράννου παιδί] Id. Τὸν αὐτὸν καὶ τυράν- 335, C.
του παῖδα καὶ πολεμίων ἄρχοντα λέγει.

Προσηγγνησθαι (Jebb. προσεγγ., illud Bar. 7. et Sch.)] 334, C.
Ap. Mon. . . . Τὸ δὲ ὅμοιον εἶπεν ἐν τῷ πρὸς Ἀσπί-
την Δημοσθένους, Οὐκοῦν ἄτοπον, εἰ μέλλοντες μὲν πίσ-
χειν ἀποδεχόμεθα τὰς τιμὰς, μετὰ δὲ τὰς χάριτας ἀχάριστοι
φανώμεν.

Καὶ μὴν οὐχ ὅμοιον] Sch. ed. Ἐπειδὴ Πλάτων τὴν 335, A.
ναυμαχίαν διέβαλε, δείκνυσαι ὁ ῥήτωρ τὸ ναυμαχεῖν μείζον
τοῦ ἀπὸ τῶν τευχῶν μάχεσθαι· τὸ μὲν γὰρ ἀσφαλές, ἡ δὲ
κατὰ θάλασσαν μάχη εἰς ἔσχατα φέρει κινδύνου.

Ἐπὶ τῷ τευχίῳ] Phot. Παροιμία· τάττεται δὲ ἐπὶ 335, B.
τῶν ἄλλα ἀντ' ἄλλων ποιούντων ἢ ἑωμέων·³ παρῆκται
δὲ ἀπὸ τοῦ τὸν Πριάμον καὶ τὴν Ἑλένην ἐκ τοῦ τείχους
θεωροῦντας τοὺς Ἕλληνας περὶ αὐτῶν διαλέγεσθαι.

Ἐθισθῆναι φεύγειν] Arogr. Mon. Φησὶ γὰρ Πλά- ib.
των ἐν τῷ δ' τῶν νόμων, ὅτι ὁ Θεμιστοκλῆς ἐμβιβάσας
εἰς τὰς ναῦς εἰδισε φεύγειν.

Κρανίαν⁴ καὶ βύρσαν κ. τ. λ.] Phot. Λεῖπει τὸ δεῖ 335, A.
νομίζειν· κρανίαν τὴν περικεφαλαίαν λέγει, βύρσαν δὲ
τὸ ὄπλον, παρὰ τὸ ἔχειν βύρσαν περὶ αὐτό· νηΐα δὲ τὰ
σχοινία, κωπέας δὲ τὰ ξύλα πρὸς κόπας ἐπιτηθήδεια.

Δεύτερα τῶν πάντων] Ap. Mon. Τοῦτο εἶπε παρ' 335, C.
Ἄομηρον λαβόν· λέγει γὰρ ὁ Ποσειδῶν παρὰ τῷ Ἄομηρῳ
πρὸς τὴν Ἴριον (XV, 187.)

Τρεῖς⁵ γὰρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοί, οὓς τέκετο Ρέα,
Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἄϊδος, ἐνέροισιν ἀνάσσειν.

Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται.

1) μέλλων, ed. μέλλον. — 2) ἐπὶ τῷ τευχίῳ, Schell. ἐπὶ. —
3) ἢ ἑωμέων, sic Hoesch. — 4) κρανίαν καὶ β. sublin. Valk. et
edidit ad Herod. V., 23 ea, quae extremo loco leguntur, κωπέας
δὲ τὰ ξύλα τὰ πρὸς τὰς κ. ἐπ., et Canterum male remos vertere
ait. — 5) Versus homericus ita in Mon. leguntur: Τρεῖς γὰρ τοι
καὶ ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοί· οὓς τέκετε Ρέα, Ζεὺς καὶ ἐγὼ· πρῶτα-

137, A Ἐστὼ τὸ γειτόνημα ἰ ἀλμυρὸν] Sch. ed. Ἀλμυρὸν ὁ
λυρικὸς τοῦτο εἶπεν,

Ἀλμυρὸν τὸ γειτόνημα,

ἀπὸ τοῦ, κακὸν ἐστὶ γείτονα ἔχειν τὴν θάλατταν· ἢ οἷ
ἢ λέξις Πλατωνικὴ ἐστὶ.

338, A. Ἀπὸ τοῦ πύργου] Sch. ed. Πεποίηκεν Ὁμηροῦ τὴν
Ἑλένην καὶ τὸν Πριάμον ἐκ τοῦ τείχους θεωροῦντας τοὺς
Ἕλληνας καὶ διαλεγομένους περὶ αὐτῶν. Phot. Παρομίαι·
ὡσπερ ὁ Πριάμος ἐκ τοῦ τείχους καὶ Ἑλένη.

338, C. Τόλμης] Coll. N. γνώμης, in m. γρ. τόλμης.

340, C. Οὐδὲ φυγῆς] Sch. ed. Τοῦτο ἐνεκάλει ὁ Πλάτων λέ-
γων, οἱ φυγῆς ἀφορμὴν εὔρον αὐτοῖς ὁ Θεμιστοκλῆς τὸ
ναυμαχεῖν.

ib. Τὸν Ἀνθηρόνιον⁵] Id. Ἀνθηρόνιον πόλις Βοιωτίας· ἐν
ταύτῃ οὖν ὁ Γλαῦκος οὔτος ἀγορεύσας ἰχθῶν μέγαν, ἣν γὰρ
ἀλιεύς, εἰς ἕδαφος ἔβριψεν, ἵνα ἀποθάνῃ· ὁ δὲ βοτάνη
τινὶ ἀειζῶφ λεγομένη πλησιάζων ἤσπαιρε⁴ καὶ οὐκ ἐτελείτα
γνοῦς οὖν ὁ Γλαῦκος ἔφαγεν⁵ ἐκ τῆς βοτάνης καὶ ἀθάνα-
τος ἐκεῖ⁶ διετέλει, ὄντινα δαίμονά τινες λέγουσι θαλάτταν.

ib. Ἡ τὸν Σάρανα] Id. Τὸν Σάρανα δαίμονά φασὶ γε-
νέσθαι ναυτικώτατον· ἐκ τούτου ἐκλήθη τὸ Σαρωνικὸν⁸
πέλαγος, ἐστὶ δὲ τῆς Παλαιστίνης, ἣ πρόσκεινται⁹ πόλεις
ἄλλαι τε πολλαὶ καὶ Ἰόππη καὶ Λύδα.

343, C. Ἦ μοχθηρὸς¹⁰ μελαγχολῆς] Id. Ἐπειθὶ τὸ, ὃ μ ο χ θ η ρ ῆ,

τος δ' αἰδῆς ἐνέρεσάν ἀνάκτων. Τρίχθα δὲ πάντα δέδυσται. — 1)
Ἐστὼ τὸ γειτόνημα ἰ α λ μ., leguntur eadem in Leid., unde Lyricus
Valk. dedit pro Lyricum, et in Schell., abest a Mon. Ex Leid. et
Schell. ἢ οἷ ἢ λ. Πλ. ἐστὶ addidi. Cf. Creuz. ad Plot. p. 464
seq. Pro κακὸν in Schell. est κακῶς, cf. Eras. I, 6. p. 211. —
2) τὴν θάλατταν, sic Leid., articulus abest ab ed. et Schell.,
qui praeterea θάλατταν. — 3) τὸν Ἀνθηρόνιον, ad haec legitur
item schol. in Leid. — 4) ἤσπαιρε, ed. ἴσπαιρε, Leid. ἥσπερ —
5) ἔφαγεν ἐκ τῆς β., sic Valk. ex Leid., ed. ἔφαγε τῆς. — 6) ἐκεῖ
διετέλει, ed. διατέλει, f. ἐκεῖθεν διετέλει. — 7) Ἡ τὸν Σάρανα,
legitur schol. in Leid. — 8) Σαρωνικὸν π., sic Valk. ex Leid.,
ed. Σαρδωνικὸν π. — 9) ἣ πρόσκεινται, sic Leid., ed. ἣ πρόσκειν-
ται ἄλλαι τε πολλαὶ πόλεις καὶ ἡ Ἰόππη καὶ Λύδα. — 10) Ἦ μ ο -
χ θ η ρ ῆς μελαγχολῆς subh. Valken.

χαμαιζελῶν ἀνθρώπων ἐστὶ καὶ οὐ προσῆκον παρ' ἀνδρῶν φιλοσόφων λέγεσθαι, τὸ δὲ δαιμόνιε θεῖον καὶ φιλοσόφοις ἀρμόζον, ἔθος δὲ καὶ τῷ Πλάτῳ ἐν τοῖς διαλόγοις τούτῳ τῷ ῥήματι χρῆσθαι, διὰ τοῦτο λέγει τὸ ἄτ ε ὦν μουσικός, τούτεστιν ὑπερφημέρος καὶ θεῖος καὶ οὐ φρονῶν ἀνθρώπινα· τοιοῦτον γὰρ τὸ μουσικῆς χρῆμα, ἐπειδὴ καὶ τὸ πᾶν τοῦτο ἐμμελῶς καὶ ἤρμοσμένως τέτακται.

Πολλάκις ἐξηπατήσθαι] Id. Πολλάκις γὰρ πλεύσας 344, A. ἐφ' ᾧ καταστήσασθαι Δίῳ καὶ τῷ ἐκείνου παιδὶ τὰ πράγματα, ἄπρακτος ἀνεχώρησεν.

Ἄλλ' ὑπάγειν] Id. Λαθραίως φέρειν, οὐ ἂν κάλλιστα 345, A. τὴν μάχην ἐμμελλον ἐργάσεσθαι.

Ἐὼ γὰρ Σκύθαις¹⁾] Ap. Mon. Παράδοξον²⁾ εὔρε πα- ib. ράδειγμα τὸ τῶν Σκυθῶν, ὅτι καὶ φεύγοντες νικῶσι, ὅ ἐστι, ³⁾ φυγὴ τρόπος νίκης. Λέγεται δὲ περὶ τῶν Σκυθῶν, ὅτι φεύγοντες ἐνίκων τοὺς πολεμίους, ἢ ὡς λέγει ἐν τῇ δ' ὁ Ἡρόδοτος, ὅτι ἐνθα εἰώρων ἐπικρατεστέρους τοὺς πολεμίους λαμβάνοντες ἐκ τῆς χώρας ὅσων ἐδέοντο, τὰ λοιπὰ ἔκαιον, ἵνα ἄχρηστα γένωνται τοῖς ἐχθροῖς. Ἐπολέμει δὲ ποτε ὁ Δαρεῖος τοῖς Σκύθαις, ἀμαξόβιοι⁴⁾ δὲ ὄντες οὗτοι καὶ καταδιωκόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὰ ἐντὸς τῆς χώρας ἔφευγον· διώκων οὖν ἐπὶ πολὺ Δαρεῖος ἄκησεν· ἦσαν δὲ οἱ Σκύθαι πέμποντες ὀπίσω αὐτοῦ ἐπὶ τῷ κατακαίειν τὸν οἶτον καὶ τὰ δίδρα. Τοῦτο ἐπὶ κικῶ καὶ καλῶ ἐγένετο Δαρείῳ· ἐπὶ

1) Ἐὼ γὰρ Σκύθαις, Valken. sublineavit totum hoc schol., post verba φεύγοντες νικῶσι nonnihil deesse significans. Desunt autem, ni fallor, eadem, quae ex Mon. edidi. — 2) Παράδοξον, sic Mon. et Valk. ex Leid., ed. παραδόξως. — 3) ὅ ἐστι φυγὴ τρόπος νίκης, desunt in editis, praetermisit Creuzerus in excerptis, quae incipiunt ab λέγεται δὲ περὶ, monito autem lectore, alia in principio hujus scholii legi, atque in editis: Post νικῶσι pergunt edita; ὁ γὰρ Δαρεῖος ἐπολέμησε ποτε Σκύθαις, Ἀμαξόβιοι δὲ ὄντες οἱτοί, καὶ καταδιωκόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὰ ἐντὸς τῆς χώρας ἔφευγον· διώκων οὖν ἐπιπολὺ Δαρεῖος ἄκησεν, οἱ δὲ Σκύθαι πέμποντες (ἦσαν post ἄκησεν excidit) ὀπίσω αὐτοῦ κατέκαιον τὸν οἶτον κ. τ. δ. Τοῦτο δὲ ἐπὶ καλῶ καὶ κικῶ τῷ Δαρείῳ· ἐπὶ κ. μ. ὅτι ἰκαμίνων τ. ἐν τ. δδ., ἀκολουθῶν (Leid. et M. ἀκολουθούτων) τ. εὔρε τ. τ. ἐνθ. ἦσαν αὐτοῦ αἱ νῆες· ἐπὶ κ. δδ, ὅτι ἀναχ. ἀπὸ τ. δ. τ. Σ., οὐχ εὐρίσκει τὰ π. τρ. ἐπιτ. — 4) Ἀμαξόβιοι, M. et Leid. ὀμαξόβιοι. Herod. IV. 120 seqq.

καλῶ μὲν, ὅτι κέκαυμένων τῶν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀκολουθῶν
τούτοις, εἶρε τὸν τόπον, ἐνθα αὐτοῦ ἦσαν αἱ τριήρεις· ἐπὶ
κακῶ δὲ, ὅτι ἀνωγαρῶν ἀπὸ τῆς διαώξεως τῶν Σκυθῶν οὐκ
εἶχε τὰ πρὸς τροφὴν ἐπιτήδεια, ἢ ποῦ¹ δεῖ αὐτὸν κατα-
λύσαι; ² πάντα γὰρ ἦσαν ἐμπρήσαντες οἱ Σκύθαι.

345, C. Τὸν ἐν³ Δελφοῖς] Ap. Mon. Ἔχομεν δὲ καὶ Ἡρόδοτον
τούτω τῷ μαντεῖω μαρτυροῦντι ἀκριβεῖαν.

346, B. Μοῦνον⁴ ἀπόρθητον] Sch. ed. Τὸ ἀπόρθητον λῦει
τὴν πλάνην, μὴ τούτου γὰρ λεχθέντος οὐκ εἶχον συμβα-
λεῖν, εἴτε κατὰ γῆν, εἴτε κατὰ θάλατταν εἶδει μάχεσθαι·
νῦν δὲ ἢ τούτου προσθήκη τὴν κατὰ θάλατταν νίκην αὐ-
τοῖς ἐπηγγέλλετο· ἤδεσαν γὰρ ἀκριβεῶς, ὡς πάντα τὰ ἐν τῇ
γῆ καθάπαξ ἀφανισθήσεται. Δέον δὲ εἰπεῖν, λέγοντος,
τοῦ χρησμοῦ δηλονότι, λέγοντων εἶπε πρὸς τὸ σημαίνω-
μενον· τί γὰρ ἄλλο ὁ χρησμὸς ἢ λόγοι θεοῖ; Ἄλλως⁵ θ'
ὅτι καὶ ἄνω εἶπε, τίς οὖν ἦν τὰ χρησθέντα;

346, D. Αὐτοῖς] C. Bar. 7. γῶ αὐτός.

347, B. Τὸν Πλάτωνα σεμνύνοντας] Sch. ed. Τοῦτο λέγει,
ἢ ὅτι καὶ Πλάτων βαθὺν πάγων⁶ εἶχεν, ἢ ἐπειδὴ ὁ Πλά-
των προστάτης ἦν τῆς φιλοσοφίας, ταύτην εἰς ὕψος ἄρας
διὰ τοῦτο ἀπὸ εἰπεῖν, τὴν φιλοσοφίαν, τὸν Πλάτωνα
εἶπεν.

348, A. Σταθήτωσαν] Sch. ed. Ἡ ἐχέτωσαν τιμὰς τὰς αὐτὰς
τῷ Ἀπόλλωνι, ἦγουν ἐκ τοῦ τοὺς βαρβάρους καταπολεμη-
σαι καὶ τῶν ἐκείνων λαβεῖν. Photius sic: Τοῦτι γὰρ ἐν μοι
τῆς ἀπορίας διαλύσαντες, ἕως ἐχέτωσαν τιμὰς τὰς αὐτὰς
Ἀπόλλωνι, σταθήτωσαν παρὰ τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελ-
φοῖς, ὃν οἱ Ἕλληνες ἕως ἐκ τοῦ τοὺς βαρβάρους κατα-
πολεμηῖσαι καὶ τὰ ἐκείνων λαβεῖν ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἀνέ-
στησαν. Τοῖνυν κ. τ. λ. Quae sequuntur, legis pag. 213.

1) ἢ ποῦ κ. τ. λ. ex utroque mscr. haec adieci, cum in edi-
tis deessent. Mon. ἦκου, Leid. ἦκου. — 2) καταλύσαι, sic Leid.,
M. καταλύσαι. — 3) τὸν ἐν Δελφοῖς sublin. Valken. — 4) Μοῦνον
ἀπόρθητον sublin. Valken. — 5) Ἄλλως θ' ὅτι, ed. ἄλλος θ' ὅτι.
6) πάγων εἶχεν, ed. πάγων εἶχεν.

Κατιόντος τοῦ πνεύματος ¹⁾] Ap. Mon. et Leidens. 349, C.
 Οὔτω, φησὶν, ἔστησαν τὰς γαῦς, ὥστ' ἔχειν βορέαν ὀπίσθεν, ἵνα πρὸς βαλὼν τοῖς Πέρσαις ὀξείως ἐπέλθοι. Τοῦτο ²⁾
 δὲ φησὶν ἀπὸ τοῦ μύθου, ὅτι ὁ Βορέας ἐραστὴς ἂν Ὠρειθίας κόρης Ἀττικῆς συνέπραξε τοῖς Ἀθηναίοις. Τοῦτου δὲ ὁ Ἡρόδοτος οὐ μέμνηται. Βούλεται δὲ ῥητορικῶς βιάζομενος καὶ τὴν νίκην Φορμίστος ἀναγαγεῖν εἰς Θεμιστοκλέα.

Καὶ ὁ μὲν Ἴακχος ⁵⁾] Sch. ed. Τοῦτον λέγουσιν υἱὸν 350, B.
 Δῆμητρος ⁴⁾ εἶναι, τὸν δὲ αὐτὸν καὶ Διόνυσον, ἄλλοι δὲ παῖδα Διονύσου. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· λέγουσιν, ὅτι καταλιπὼν τὸ τέμενος ἐπεθύμησε κοινωνῆσαι τῆς ναυμαχίας, ὅτε γὰρ ἐμαλλεν ἡ ναυμαχία γίνεσθαι, φωνή τις ἐδόθη ἀπὸ ⁵⁾ τοῦ Ἴακχου καὶ οἱ μεμνημένοι ⁶⁾ ἤκουσαν, οἱ δὲ ἀμύητοι ἤσθοντο· τῷ δὲ ⁷⁾ καὶ ἀπὸ τῆς Ἐλευσίνος ὡσπερ κοινότην ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν Σαλαμίνα ἐνομίσθη, ὅτι ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ Κόρη ἤλθοι(ν) συμμαχῆσαι τοῖς Ἕλλησιν.

Θεῶν δὲ ἐκείνης προσεῖπε] Ap. Mon. Θαυμασιῶς 550, C.
 κατασκευάζει, ὅτι ἡ ναυμαχία θεία παρὰ τοῦ ⁸⁾ Θεοῦ ἐκλήθη.

Τὸν ἐπαλεῖψαντα] Ap. Mon. Ἀπὸ ἀλεῖψαντα· τοιαῦται γὰρ ἦσαν αἱ τοῦ Ὀδυσσεύς, ὡς Ὅμηρος (Iliad. II, 637.) 351, A.

Τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυνάδεκα μιλτοπάρχοι.

Ἵδρα δὲ, πῶς διέσυρε τὸ ἔργον τοῦ Ὀδυσσεύς, σιωπίας τὸ κατόρθωμα.

Ἐδίδου τῇ Ἀθηνᾷ] Ap. Mon. Εἶπε γὰρ ὁ χρησμὸς· 351, B.

Τείχος ⁹⁾ Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύσιπα Ζεὺς.

1) Κατιόντος τοῦ πνεύματος, subl. Valk., qui edidit ad Herod. VII, 189. usque ad Βούλεται, quae cum reliquis transmisit. Excerpta ex Leid. mecum benigne communicavit Creuzerus. — 2) τοῦτο δὲ φησὶν ἀπὸ κ. τ. λ. sic Mon. et excerpta Leid., Valkenarius quidem τοῦτο δὲ φησὶν ἀπὸ, quae si ita distinguas: τοῦτο δὲ, φησὶν, ἀπὸ κ. τ. λ. en habes fragmentum enarratoris, cujus e commentario haec desumpta dicuntur. Retinui autem illud. — 3) καὶ ὁ μὲν Ἴακχος subl. Valken., itemque in Mscr. plura legi indicavit, quibus edendis ad Herod. VIII, 65. locus erat, cum memoraret hunc Aristidis locum. — 4) Δῆμητρος, ed. Δῆμητρος. 5) ἀπὸ ex Leidensis auctoritate delevit Valken. — 6) μεμνημένοι, sic Valk. ex Leid., ed. μεμνημένοι. — 7) τῷ δὲ καὶ, Valk. ex Leid. τὸ δὲ καὶ. — 8) Θεοῦ, M. Θουκυλίδου. — 9) Τείχος κ. τ. λ. Philostrat. p. 481 ibiq. Olear., Valk. ad Herod. VII, 141. Polyaeon. I, 39. Pierson. ad Herodian. p. 438.

- 352, B. Τὸ περὶ τῶν φυλῶν] Sch. ed. Ὁ Κλεισθένης ἔλαβε τὰς μαντείας, πῶς ἴδει τάξαι τὰς φυλάς.
- 352, C. Προςῆνεγκεν] Id. Ἡ ἀπόδοσις ἀπὸ κοινοῦ. ὅτι οὐ γὰρ μᾶλλον τῆς αἰτίας δεῖον ἀφεισθῆναι ἔθος δὲ τοῖς ἡγετορσι, ὅταν θυμῷ κινούμενοι χρῶνται τοῖς λόγοις, ἐλλείπειν τὴν ἀπόδοσιν, ὥστε καὶ Δημοσθένης πολλαχῶς τοιοῦτ' ἀποδοῖ καὶ ὅτε πρὸς τὸν Αἰσχίνην καταφερόμενος αὐτοῦ ἀποταίνεται.
- 352, D. Τί οὖν οὐ καὶ τοὺς Ἡρακλείδας¹⁾] Apogr. Leid. Οἱ περὶ Ἰλλῶν Ἡρακλείδαι τὸν Ἀπόλλωνα ἤροντο, πῶς ἂν κρατήσωσιν τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἔρησεν αὐτοῖς διὰ τῶν στενῶν κατελθεῖν· μὴ συνιέντες δὲ τὸν χρησμόν, διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ κατήρχοντο. Ἀπαντησάντων δὲ αὐτοῖς τῶν Πελοποννησίων, ἔδοξε μονομαχῆσαι τοὺς ἡγεμόνας τῶν δύο στρατευμάτων δόξαντος τούτου, ὁ μὲν Ἰλλῶν ὑπὸ τῶν Ἡρακλείδων, ἀπὸ δὲ τῶν Πελοποννησίων ὁ τῆς Ἀρκαδίας βασιλεὺς ἦν δὲ καὶ τοῦτο δόξαν, τοὺς ἡττηθέντας ἐπὶ ᾧ ἔτη σχεῖν ἡσυχίαν· συμβαλόντων τῶν στρατηγῶν πίπτει ὁ Ἰλλῶν. Πάλιν οἱ τῶν Ἡρακλείδων τοῦτων μετέκγονοι ἀπῆλθον ἐν Δελφοῖς περὶ τῆς καθόδου χορησόμενοι· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἀνέγγειλεν αὐτοῖς πάλιν, διὰ τῶν στενῶν κατελθεῖν· ἐκεῖνοι δὲ ἀντίειπον ἀκούσικτες, ἀλλὰ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν σοὶ πεισθέντες ἀπώλοντο· ὁ δ' εἶπεν αὐτοῖς ὅτι, ἐκεῖνοι οὐκ ἠρώτησαν διὰ ποιῶν στενῶν, πρότερον διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἢ διὰ τῶν β' ῥίων,²⁾ τοῦ τε Ἀχαικοῦ καὶ τοῦ Μολυκρινοῦ· δεῖ οὖν ὑμᾶς διὰ θαλάσσης ἀπελθεῖν. Ταυτῇ τραπομένων³⁾ αὐτῶν, νομίσαντες οἱ Πελοποννήσιοι διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ πάλιν αὐτοῖς

1) πῶς δεῖ, f. πῶς ἴδει. — 2) Edita multis partibus auxit Valken. ex præstantissimo Leidensi, quem secutus sum nunc discrepantiam exhibiturus lectionis. Convenit autem editis et Leidensi, uti videtur, ad verba usque ἡγεμόνας τῶν δύο στρατευμάτων. Jam pergit editus schol. δόξαντος μὲν τούτου, ὁ μὲν Ἰλλῶν, συμβαλόντων τῶν στρατευμάτων, πίπτει· καὶ τούτου δὲ δόξαντος, πρότερον τοὺς ἡττηθέντας, ἐπὶ ἕκαστον ἔτη σχεῖν ἡσυχίαν· πάλιν οἱ τῶν Ἡρακλείδων τοῦτων μετέκγονοι, ἀπῆλθον ἐν Δελφοῖς κ. τ. λ. Leidensem autem supra habes. — 3) τῶν β' ῥίων, ed. expresso numero. — 4) ταυτῇ τραπομένων, sic ed., Leid. πραττομένων. —

ιέναι ἐχώρησαν ἐπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος καὶ ἀπόντων¹ αὐτῶν οἱ Ἑρακλεῖδαι ἐρημον εὐρόντες κατέσχον τὴν Πελοπόννησον.² Δεινὸν δὲ τὸ παράδειγμα τῶν Ἑρακλειδῶν, τῶν προγόνων Λακεδαιμονίων, οὓς Πλάτων ἐπαινεῖ.

Ἵς ἔοικεν ἀμφοτέρωθεν] Sch. ed. Τὸ ἀμφοτέρωθεν 353, C. ἢ εἰς ἀμφοτέρα, τὸ δὲ ἀμφοτέρωθεν ἦ³ ἐκ τῶν δύο μερῶν.

Ἵτι τοίνυν οὐδὲ χεῖρους] Id. Σοφίζεται ἐνταῦθα 354, B. καὶ γὰρ ἐστράτευσαν μετ' Ἀθηναίων κατὰ τροπὴν⁴ τῶν βαρβάρων Λακεδαιμόνιοι· ἀλλὰ μετὰ τὸ γενέσθαι τροπὴν, τῶν Ἀθηναίων ἐπιδιωκόντων καὶ ἔτι ἐν τῇ Μυκάλῃ ὄντων, ὀκνησαυτες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀνεχώρησαν⁵ ἐπ' οἶκον καὶ μόνον κατέλειφθησαν Ἀθηναῖοι. Διὰ τοῦτο δὴν φησι οὕτως ἀναχωρῆσαι αὐτοὺς διὰ τὸ προέχειν ῥώμῃ τοὺς Ἀθηναίους.

Ἵπειδὴ τις⁶ εἶπεν] Ap. Mon. et Leid. Κυροῖλος 356, A. κατὰ Δημοσθένην· ὁ γὰρ Ἡρόδοτος Λυκίδην αὐτὸν καλεῖ.

Παραστήσαντες⁷] Ap. Mon. Ἐντὶ στήσαντες ἐγγύς 357, C. καὶ ὁ Δημοσθένης δὲ προλαβὼν ἐπήνεσε τοῦτο, μίαν στάσιν εἰπὼν τοῦ ἀγαλματος καὶ τῆς τιμωρίας τῶν προδοτῶν.

Τῶν Μαραθωνόθεν] Sch. ed. Τοῦτο λέγει, ἢ ὅτι⁸ ib. ἐν Μαραθῶνι ἱστάμενον ἄγαλμα Ἀθηναῖς ἔφερον εἰς ἀκρόπολιν, ἢ τὸ Μαραθωνόθεν νθεῖ τὸ ἐκ τῆς ἐν Μαραθῶνι νίκης παρ' Ἀθηναίων⁸ ἀνεγεροθὲν τῇ θεῶ.

Ἵσοι τε φρονήματι] Id. Εἰπὼν ἀμφοτέροισι τοῖς 357, A. ἔθνεσι νῦν μερίζει· εἰς τε τοὺς νομίζοντας τὴν σωτηρίαν κάλλιστον πάντων καὶ εἰς τοὺς κρίνοντας κινδυνεύειν ὑπὲρ πατρίδος κόλλιον ἢ ζῆν· οὐ γὰρ πάντες Ἕλληνες ταῦτά περὶ τούτων νομίζουσιν, ἀλλ' οἱ μὲν τοῦτο, οἱ δὲ ἐκεῖνο· εἰ δὲ

1) καὶ ἀπόντων αὐτῶν, sic Valk. ex Leid., ed. καὶ ἀπὸ τῶν ῥέων. — 2) δεινόν, sic Leid., ed. δειλόν. — 3) ἦ, ed. καὶ. Tenedum autem h. l. duplicem a scholiaste memorari lectionem, quarum altera ἀμφοτέρωθεν esset pro εἰς ἀμφοτέρα (sic Jebb. et Schell.), altera ἀμφοτέρωθεν (quae est in Coll. N.) pro ἐκ τῶν δύο μερῶν. — 4) κατὰ τροπὴν τ. β., ed. . . Ἀθηναίων, καὶ τροπὴν, τῶν βαρβάρων Δ. — 5) ἐπ' οἶκον, ed. ἀπ' οἴκου. — 6) Ἵπειδὴ τις εἶπεν subl. Valk. atque ad Herod. IX, 5 edidit. Λυκίδην est in Mon. et penes Valken. l. l., sed excerpta Leidensia habent Λυκίδαν. — 7) παραστήσαντες, subl. Valk. — 8) Ἀθηναίων ἀνεγ., ed. Ἀθηναίων ἄν.

τις εἶποι, πῶς πᾶσιν Ἑλλήσιν εἶπε, φημὲν, ὅτι οὐ πᾶσιν ἀπαξασπλῶς Ἑλλήσι λέγει, ἀλλ' ἐκείνους, ὅσοι τὴν σωτηρίαν οἰκειάτατον καὶ πρῶτον ἀπάντων νομίζουσιν.

353, C. Ἐκαστος γὰρ ἑαυτὸν] Id. Ἐπειδὴ ἕκαστος ἑαυτὸν πρῶτον ¹ τοῦ Θεμιστοκλέους ἐκύλει· ἐκάλεσε δὲ καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἑαυτὴν πρῶτον, ἀλλ' οὗτος μὲν δικαίως, ἐκείνοι δὲ ἀδίκως.

360, C. Τῶν ὀπλιτῶν ἕνεκα] Sch. ed. Ἡ διότι οὐ κατ' ἤπειρον ἔχων ὀπλίτας ἐμάχετο.

ib. Ὅν οἱ ἀντίπαλοι δοκοῦντες] Id. Ἀντιπάλους Θεμιστοκλέους, οἶμαι, λέγει τοὺς Λακεδαιμονίους, κατὰ τὴν τοῦ Πλάτωνος δόξαν· ἐκείνος γὰρ τὴν ὀπλιτικὴν σεμνύνει, εἰς ἣν πάντων προέχειν Λακεδαιμονίους φησὶν, ὅθεν καὶ ψέγει Θεμιστοκλέα, ὡς κατὰ θύλασσαν Πέροσιν βουληθέντα μαχέσασθαι· τὸ δὲ ἄκοντες λέγει, ἐπειδὴ ἤθουντο τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, ὅθεν καὶ ² παρὰ γνώμην ἐτίμων.

361, C. Τῶν ὕστερον αὐτοῦ συμφορῶν] Id. Ὅπερ ἐποίησεν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ Μιλτιάδου καὶ Κίμωνος μετὰ τὴν ἐγκώμια τὴν ἀτυχίαν αὐτῶν ἐπενεγκῶν, ³ ἐπὶ Μιλτιάδου μὲν τὴν κάθειρξιν, ἐπὶ δὲ Κίμωνος τὴν φυγὴν, τοῦτο κἀνταῦθα ποιεῖ ἀντέπιπτε γὰρ αὐτῶ ἢ πρὸς τὸν Πέροσιν φυγὴν, τεχνικῶς δὲ τὰ τοιαῦτα τίθησιν ὕστερον, ἀσθενῆ τοῖς προτέροις ποιῶν· ἔχει δὲ τὴν μίμησιν παρὰ Θουκυδίδου, κἀκείνος γὰρ εἰσφέρει τὸν Κορίνθιον (I, 41 seq.) δημηγοροῦντα ⁴ παρὰ τοῖς ⁵ Ἀθηναίοις, καὶ μετὰ τὸ καταλέξει τὰς γενομένας παρὰ Κορινθίων εἰς Ἀθηναίους εὐεργεσίας ἐπάγοντα καὶ τὰ δοκοῦντα κατὰ Κερκυραίων ἐγλήματα. Ὅρα δὲ πῶς εἶπε συμφορῶν τὴν φυγὴν, ἵνα δείξῃ τυχῆς καὶ οὐ γνώμης ὄν τοῦτο.

1) πρῶτον τοῦ Θεμ., noli πρότερον; solent ita fere scholiastae.
2) παρὰ γνώμην ἐτίμων, ed. sic: παρὰ γνώμην ἐτίμων· * ὅπερ ἐποίησεν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ Μιλτ. κ. τ. λ. Asterisco huic non opus erat. Pertinent, quae sequuntur ad τῶν ὕστερον αὐτοῦ συμφορῶν, celebrata etenim Themistoclis virtute descendit iam sophista ad casus ejus adversos; id quod in Cimone, itemque in Miltiade fecerat.
3) ἐπενεγκῶν, ed. ἐπενεγκῶν. — 4) δημηγοροῦντα, ed. δημηγοροῦντα.
5) παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. ed. παρὰ ταῖς Ἀθήναις.

συνεσκευάσθη δὲ λέγει, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι αἰσχυνόμενοι νομισθῆναι προδοταὶ διὰ τὸν Πανουσιαν, καὶ τὸν Θεμιστοκλέα συναίτιον αὐτῶ ἔλεγον.

Ἔδει στρατεύειν] Id. Ὑποσχόμενος τῷ Πέρσῃ, ἵνα 362, A. μετ' αὐτοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεύσας παραδοίῃ ταύτην αὐτῷ, μνησθεῖς, ὡς φασί, τῶν προτέρων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αὐτοῦ πράξεων καὶ ὡςπερ ὑπὲρ αὐτῶν αἰσχυνθεῖς κωνίου πῶν ἑκὼν ἐτελεύτησεν.

Σωκράτους ἢ μὲν ἑταῖρος] Ap. Mon. Ῥητορικῶς σφόδρα 363, B. καὶ τὸν διδάσκαλον ἕνα ὀρίζεται καὶ αὐτοὺς μίαν ἔχοντας ποιότητά προσώπων, φιλόσοφοι γὰρ ἄμφω. Ἔστι δὲ Ἀλκιβιάδου διάλογος τοῦ Αἰσχίνου, ἐνθα ἐπαινεῖ τὸν Θεμιστοκλέα.

Εἰδέναι] Phot. Καὶ μετὰ πολλὰ ἄλλα ἐγκώμια ἐπάγει 363, C. καὶ ταῦτα.

Καὶ μηδὲν γ' ἐμοῦ] Sch. ed. Ἐπειδὴ ἐνομίζετο ὡς 366, A. ἄθεος, ² καινὰ δαιμόνια παρεισφέρων· ³ ἐδόκει δὲ καὶ τοῦτο ἄθεον τὸ λέγειν, ὅτι αὐτὸς ἀπὸ ἰδίας συνέσεως κατώρθωσε· ⁴ καὶ οὐ συμπράττοντος αὐτῶ τοῦ δαίμονος, ταύτην ⁵ λύει τὴν περὶ αὐτοῦ ὑποψίαν.

Τόποις τῶν σοφιστῶν] In marg. Schell. Ἐπιχειρή- 367, C. μασι· τόπος γάρ ἐστιν ἀφορμὴ ἐπιχειρημάτων.

1) Σωκράτους μὲν ἑταῖρος, subl. Valken. — 2) ἄθεος, ed. ἄθλιος. — 3) παρεισφέρων, ed. παρ' εἰσφέρων. — 4) κατώρθωσε, ed. κατόρθωσε. — 5) ταύτην, ed. ταίτην.

ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

- 368, A. "Α μὲν τοίνυν"] Sch. ed. Οἱ πρὸ ταύτης τῆς κοινῆς ἀπολογίας τέσσαρες λόγοι, ὡς περ προοιμία ταύτης δοκοῦσι καὶ τῆς τῶν ἀνδρῶν ἀνατροφῆς καὶ διαίτης καὶ πολιτείας ἔπαινοι καὶ διηγήσεις· ἡ δὲ κοινὴ ἀπολογία τοῖς ἄγωνιν ἔουκεν, ἀπολογίας γὰρ ὑπὲρ αὐτῶν ἔχει καὶ λύσεις τῶν ἐπετραφέντων αὐτοῖς κατηγοριῶν· καὶ γὰρ οἱ τέσσαρες ἐκείνοι λόγοι καὶ αὕτη εἰς ἔστι λόγος, διὸ καὶ οὕτως ὀνομάζεται παρὰ τῶν παλαιῶν, ὃ ὑπὲρ τῶν τεσσάρων. Εἰ δέ⁵ τις εἴποι πῶς καὶ ἐν ἐκείνοις τοῖς λόγοις ἀπολογεῖται; φαρὲν, ὡς εἰ καὶ ἀπολογεῖται, ἀλλ' οὐκ εἰς πλάτος, ὡς περ ἐνταῦθα, βραχέως⁴ δὲ καὶ κατὰ ἀνάγκην τοῦτο συμβῶν ὑπὸ τῆς τοῦ λόγου ἀπολογίας.
- 368, C. "Ὀνειδίζειν"] Ap. Mon. Οὐκ εἶπεν ἐγκαλεῖν, ἀλλ' ὄνειδίζειν· ὄνειδος μὲν γὰρ γένοιτο τοῖς ἀπὸ τύχης συμβαίνουσιν, ὡς Ἰσοκράτης.
- 369, B. Πάντας (Cant. παντ') ἀναμαρτήτους] Sch. ed. Δημοσθενικόν⁵ τὸ ἐπιχείρημα· μετὰ γὰρ τὸ ἐνεργεῖν εἰς ἔλαττον τὸ ἀμαρτήματα σπεύδει κἀκείνο περιελθεῖν.
- 374, C. Πρωτεσίλαον] Id. Ὁ Πρωτεσίλαος⁶ δῶμα γέγρα-

1) Εἰς τὴν κοινὴν ἀπολ., leguntur Mon. CXXIII, fol. 147. et Valk. ex Leid.; Schell. in marg. et intra lineas κοινὴ ἀπολογία, itemque Mon. CCXLIX, Coll. Nov. et Bar. 7. colore rubro, Phot. ἐκ τῆς κοινῆς ἀπολογίας· τὸ προοιμίον, ed. σχόλια εἰς τὴν κοινὴν ἀπολ. — 2) "Α μὲν τοίνυν, ad eadem schol. legitur in Cod. Mon. CXXIII, cujus initium est, πληρώσας τὰ ἐγκώμια. Legitur item in Leid., ex quo Valk. pro παροιμία recte edidit προοιμία. — 3) εἰ δέ τις εἴποι, ed. εἴπει. — 4) βραχέως, ed. βραχέος. — 5) ἀναμαρτήτους, legitur idem schol. in Cod. Mon. CCXLIX, fol. 235., in quo deest τὸ post Δημοσθενικόν. — 6) Idem schol. exstat in Leid., ubi Valken. λῆ² inveniri dicit. Idem τῆς post κατὰ inseruit, et ἀφείδη dedit pro ἄφείδη.

πται τῷ Εὐροπίδῃ· λέγεται δὲ ὅτι γαμήσας καὶ μίαν ἡμέραν μόνον συγγενόμενος τῇ γυναικὶ ἤραγκάσθη μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Τροίας ἀπελθεῖν καὶ πρῶτος ἐπιβὰς τῆς Τροίας ἐτελεύτησε· καὶ φασιν, ὅτι τοὺς κάτω δαίμονας ἤτήσατο, καὶ ἀφείδη μίαν ἡμέραν, καὶ συνεγένετο τῇ ἑαυτοῦ γυναικί.

[Ἐαυτοῖς προσομοίους] Supra in Schell. Ἐφεξῆς 572, C. βελτίους.

Τέτταρας τῶν προστατῶν] Ap. Mon. Leid. et bini 374, C. praeterea Codd. Monacc. Εὐπόλις ἐποίησεν ἀναστάντα τὸν Μιλτιάδην καὶ Ἀριστείδην καὶ Κλέωνα¹ καὶ Περικλέα. Ἐν τούτοις οὖν ἔνεισι δύο, φησί, Περικλῆς καὶ Μιλτιάδης· λέγει δὲ Εὐπόλις οὕτως

Καὶ μηκέτ',² ὃ³ νὰξ Μιλτιάδες⁵ καὶ Περικλέες,

Ἐάσατ'⁴ ἄρχειν μειράκια κινούμενα,

Ἐν τοῖς σφυροῖς⁵ ἔλκοντα τὴν στρατηγίαν.

Τὸν ξύοντα⁶ δ' ἀντιξύειν] Ap. Mon. Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ 375, A. ὄνος καρτερεῖ δακνόμενος· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ὄνων ἡ⁷ παροιμία... Cod. Pal. pergit: τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ ἀντικλήθην ἀλλήλους τοῖς ὄδοῦσι· τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι εἰ καὶ τοῖς

1) Κλέωνα, Mon. et Leid. Γέλωνα, unde Valk. Diatr. p. 252. Σόλωνα. Sed Κλέωνα, quod facili errore in Γέλωνα abiit, discrete retinuerunt Cod. bomb. fol. 237. et Cod. August. chart. seculi XV, nro DXV, fol. 204., teste Werfero, qui itidem probat Κλέωνα. Cleonis mortui etiam in Μαρκῆ Eupolin memoriam injecisse (secus atque debuit, vide schol. ad Pac. 47.), prodit schol. ad Nub. 545. Ingeniose autem Valken., cujus conjecturam confirmat schol. ad Acharn. 62., qui Eupolin tradit *Pisistratum* veluti βασιλέα in hac fabula in scenam produxisse; adde, quod Platonius *περὶ διαφορᾶς χαρακτήρων* (pag. XI. ante Aristoph. ed. Kust.) post plura: τάντην (sc. φαντασίαν) ἐκεῖνος (sc. δ. Εὐπόλις) ἐν τοῖς δράμασιν ἀναγαγεῖν ἰκανὸς ὢν ἐξ ἤδου νομοθετῶν (Plut. Per. IV. δημαγωγῶν) πρόσωπα καὶ δι' αὐτῶν εἰσηγούμενος ἢ περὶ θέσεως νόμων ἢ καταλύσεως. Cf. Aristid. infra pag. 239. ed. Jebb. Codicum ego auctoritatem sequutus sum, nunc ex iis varietatem lectionis exhibiturus. Versus transscripsi ex Valk. emendatione l. l. — 2) καὶ μηκέτ' ὃ νὰξ κ. τ. λ. Ap. M. et Leid. καὶ μηκέτ' ἀναξ, bomb. μηκέτ' ἀναξ, Aug. μη κτ'. — 3) Μιλτιάδες καὶ Περικλέες, Ap. M. et Leid. Μιλτιάδου καὶ Περικλεῖ (L. Περικλεῖ), bomb. Μιλτιάδῃ, bomb. et Aug. Περικλέεις. — 4) Ἐάσατ', sic Ap. M. et Leid., bomb. et Aug. εἰσατ'. — 5) ἐν τοῖς σφυροῖς Ap. M. et Leid. ἐν τοῖσι σφυροῖσιν, bomb. τοῖν σφυροῖν, Aug. τοῖς σφυροῖν. — 6) τὸν ξύοντα κ. τ. λ. subl. Valk. — 7) ἡ παροιμία, articulum ex Palat. inserui.

ὄνοις δίδεται τοῦτο, πολλῶν πλέον τοῖς λέουσι ἀπεικίσαι.
Schol. ed. Τὸν ξύοντα ἀντιξέειν παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν
ἀμυνομένων ἢ ἀμειβομένων. Εἴληπται δὲ ἐκ τῶν ὄνων, οἱ
δακνόμενοι ὑφ' ἐτέρων ὄνων αὐτοὶ τοὺς δάκνοντας ἀντι-
δάκνουσι, κνήθοντές τε τὰ κνηθόμενοι.

375, B. Ὀμηρίδαι] Sch. ed. Ὀμηρος τοὺς θαυμαστοὺς τῶν
ἡρώων λέουσιν¹ ἀπεικίξει, ὅλον Ἀχιλλεῖα ἢ Αἴαντα· εἰκό-
τως δὲ τοῦτο περὶ Περικλέους εἶπεν· ἐγκυμονοῦσα γὰρ αὐ-
τὸν ἡ μήτηρ λέοντα τέκειν ἔδοξε, καὶ ἐπὶ τῷ ὄραματι τοῦτω
ἔτεκε Περικλεῖα, ὡς καὶ οὗτος ἐν τῷ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ Πε-
ρικλέους λόγῳ φησίν.

ib. Ἐὶ μὴδ' ἐκείνον (Jebb. ἐκείνο, illud Bar. 7. et Coll.
Nov.)] In marg. Schell. Εἰ μὴδὲ ἐκ τῶν αὐτῶν τούτων
ἐνεῖη καὶ δυνατόν γένοιτο κεκαλυφθῆναι μὴ διδάσκειν ἐκείνον·
τουτέστιν, εἰ μὴ ἐμπόδια γένοιτο αὐτὸν ταῦτα εἰς τὸ διδά-
σκειν, αἱ γὰρ δύο ἀποφάσεις τῶν μὴ μία κατάφασις γίγονται.

376, A. Δέξιόν τι νομίζειν κελύσει] Sch. ed. Κατὰ συνεκδο-
χὴν λάμβανε εἰς τὸ πῶς εἰρηκέναι γ' αὐτόν· δέον δὲ
οὕτω τὸν λόγον ποιήσασθαι, φέρε γὰρ, εἰ ἀνάστασιν εὔρατο,
ἔπειτα προστησάμενον τὸν Περικλεῖα εἰς λόγον πρὸς σὲ κα-
τέστησαν, τοιαῦτ' εἶπεν ἄν, ἡμεῖς ὦ Πλάτων καὶ τὰ
ἔξῃς, οὕτω δέον εἰπεῖν, ὃ δὲ πολλὰ θεῖς διὰ μέσου, ἐπα-
νάληψιν ἐποίησατο καὶ φησιν, ἐροῦσιν τοίνυν, ὡς ἐγὼ
νομίζω ταυτί, μᾶλλον δ' εἶπον ἄν.

ib. Ἡμεῖς, ὦ Πλάτων] Progr. Mon. Ὁ μὲν σοφιστὴς
Ἀφρόδιος (Progygn. cap. XI) εἰδωλοποιῖαν αὐτὴν καλεῖ, ὅτι
τετελευτηκότα, φησὶ, ποιεῖ διαλεγόμενον· οὐ καλῶς λέγων,
εἰδωλοποιῖαν μὲν γὰρ ἐποίησεν Ὀμηρος ἐν Ὀδυσσεΐα· εἰδωλο-
ποιῖα δὲ ἐστὶ τὸ³ ὡσπερ τὸ εἰδωλον, τουτέστι τὸ ἀφομοίω-
μα διαλέγεσθαι. Ὁ δὲ Θεῶν προσωποποιῖαν τὴν αὐτὴν
λέγει, ὅτι προσωποποιῖα ἐστὶ τὸ τοῖς ἀψύχοις περιθεῖναι
φανῖν· ἄψυχοι δὲ οἱ τετελευτηκότες, προσωποποιῖα οὖν ἐστὶν.
Ὁ δὲ Σώπατρος ἡθοποιῖαν⁴ αὐτὴν φησὶ λέγειν, ὅτι οὐχ

1) λέουσιν, ed. λέγειν. — 2) Ἡμεῖς, ὦ Πλάτων, subl. Valk. —
3) τὸ ὡσπερ, Mon. τοῦ ὡσπερ. — 4) λέγειν, f. λέγων, sequuntur
enim, uti videtur, ipsius Sopatri, quem memorat schol., verba.

ὑπέθετο αὐτοὺς λαλοῦντας ἐκ τῶν κάτω, ἀλλ' ὡς ὄντας αὐτοὺς καὶ λέγοντας· βιοῦντας γὰρ αὐτοὺς ποιεῖ τὴν πρώτην ἡμέραν· εἰ δὲ τὴν τῶν ζώντων ¹ προσωποποιῖαν ἐποίησε, λέιπεται πᾶσαν ἡθοποιῖαν ² προσωποῖαν εἰπεῖν.

Ἀρχόλως] In marg. Schell. Ἀρχόλως, κεκωλυμένως. ³ 376, C.

Ἀνθρώπους] Coll. Nov. Ἀνθρώποι et in marg. γρ. καὶ ib. ἀνθρώπους.

Εἰ δὲ βούλει ⁴ τὸν Διονυσίου] Ap. Mon. Ὅν Θουκυ- 377, B. δίδης δημηγοροῦντα συνετὸν ὑποτίθεται ἐν τῇ δ', ⁵ ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ σ', ⁶ ὡς Ἀθηναίους κατηγορίασατο. Τοῦτου ⁷ ὁ υἱὸς ὁ πρῶτος Διονύσιος· ὁ γὰρ Ἐρμοκράτους Διονύσιος Διονύσιον ἄλλον τέτοκεν.

Ἀλλὰ τῶν μὲν Σικελίαν οἰκούντων ⁸] Ap. Mon. Σι- 378, B. κελιώτης μὲν γὰρ ὁ Ἕλληνα, Σικελὸς δὲ ὁ βαρβαρος, ὡς δηλοῖ Θουκυδίδης.

Ἠκροάσατο] Bar. 7. ἐκριβώσατο ⁹ (sic), in marg. γρ. 378, C. ἡκροάσατο.

Ὡς ἔφη Σοφοκλῆς ¹⁰] Εἰσάγει ὁ Σοφοκλῆς ἐν τινι δρά- 380, C. ματί (Oedip. Colon. 258) τινα λέγοντα·

Πέπονθα μᾶλλον, ἤπερ ἔδρασα καλῶς,
ἐν οἷς ἡμῶρτανον, ἔπασχον μᾶλλον ἤπερ ἔδρων.

Μὴ ἄρ' οὐ Πολυκράτης] Sch. ed. Οὗτος ὁ Πολυ- 381, A. κράτης Σαμίαν τύραννος ἦν πάνυ εὐτυχῆς, ἡ δὲ ἱστορία παρ' Ἡροδότου ¹¹ ἔξωθεν δὲ τύχην λέγει, ἐπειδὴ ἡ μὲν ἐστὶ περὶ τὰ ἔξω, ἡ τοῦ πλούτου καὶ τῆς δόξης καὶ τῶν τοιούτων, ἡ δὲ περὶ τὰ ἔνδον, τουτέστι τὴν ψυχὴν, οἷον αἰ ἄρεταί· θέλει δὲ εἰπεῖν, ὡς οὐδὲ αὐτὸς οὕτως εὐτυχῆς ὡς Πολυκράτης ὑπῆρχες, ὡς μὴ περιπεσεῖν δυστυχία. ¹²

1) προσωποποιῖαν, Mon. προσωποποιῖαν. — 2) ἡθοποιῖαν, Mon. ἡθοποποιῖαν. — 3) κεκωλυμένως, Schell. κεκωλυόμενος. — 4) Εἰ δὲ βούλει, sublin. Valken. — 5) ἐν τῇ δ', cap. 59 seq. — 6) ἐν τῇ σ', cap. 33. seqq. — 7) τοῦτου, Mon. τοῦτον. — 8) Ἀλλὰ τῶν μὲν Σικελίαν οἰκούντων, sublin. Valk. cf. Schol. ad Thucyd. V, 5. — 9) ἐκριβώσατο, sic Jebb., f. ἡκριβώσατο. — 10) ὡς ἔφη Σοφοκλῆς, subl. Valkenarius versum in margine laudans. — 11) παρ' Ἡροδότου, III, 39. seqq. — 12) δυστυχία, ed. δυστυχία.

- ib. "Ἵσπερ σὺ φῆς ἵ τὸν Πρύτανιν] Ap. Mon. et Leid. Ἐνα λέγει τὸν Μιλτιάδην ὅτε γὰρ ἐκρίνετο ἐπὶ τῇ Πάρῳ, ἠθέλησαν αὐτὸν κατακρημνίσαι. ὁ δὲ Πρύτανις εἰσελθὼν ἐξητήσατο αὐτόν. Ἡ δὲ αἰτία τῆς Πάρου αὕτη ἦν, καταδουλοῦσθαι τὰς νήσους τοῖς Ἀθηναίοις· καὶ ἐξελθὼν εἰς Πάρον πρῶτην καὶ παρελθὼν τὸ ἱερόν⁴ μεμολυσμένους αἵματι⁵ τῶν πολεμίων, οἱ μὲν φασὶ ὡς βέλει ἐβλήθη, ἀ δ' ὡς⁶ ἀπὸ τοῦ τείχους κατηνέχθη· κατεαγῶς⁷ οὖν τὸν μηρόν ὑπέστρεψεν ἄπρακτος καὶ ἐκρίνετο. Τὸν δὲ Πρύτανιν⁸ καλεῖ Δημοσθένης καὶ Ἐπιστάτην.
- ib. Ἄνηρ Ἰταλιώτης⁹] Ap. Mon. Ἀρχύταν λέγει· τὸ δὲ ἐξητήσατο¹⁰ τουτέστιν ἔσωσε τοῦ μὴ ἐμβληθῆναι εἰς τὰς λιθοτομίας·¹¹ οὐδὲ γὰρ λέγει ὅτι ἔλαβε σε Ἀρχύτας παρὰ τοῦ Διονυσίου, ἐπάγει γὰρ μετ' ὀλίγον, καὶ παραδίδωσι δὴ σε ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ Πολλίδι, κελεύων πωλῆσαι, δηλονότι Διονύσιος, οὐδὲ γὰρ ὁ Ἀρχύτας ὁ σώσας¹² αὐτὸν ὕστερον.
- 385, A. Τῶν Λακεδαιμονίων¹³ ποτὲ ναύαρχος] Ap. Mon. Οἱ ἀρχαῖοι τοὺς μὲν Λακεδαιμονίων ἀρχοντας ναύαρχους ἐκάλουν, τοὺς δ' Ἀθηναίους ἀρχοντας στρατηγούς· δηλοῖ δὲ τοῦτο Θουκυδίδης ἐν τῇ δ' (passim). Ὁ μέντοι Ἀριστείδης ἐπὶ Ἀθηναίων καὶ ἐπὶ Λακεδαιμονίων χρῆται τῷ ὀνόματι, ὡς ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· ἐχειροτονεῖτο δὲ παρὰ Λακεδαι-

1) Ἵσπερ σὺ φῆς τὸν Πρύτανιν, subl. Valk. atque edidit praestantissimum hoc scholion ad Herod. VI, 136, unde mihi innotuit varietas lectionis. Ex Ephoro haec fluxisse neque ab omni parte sana haberi debere, existimat Marx. ad Ephor. p. 212., nil suspicatus est Heind. ad Gorg. p. 241. — 2) κατακρημνίσαι Mon. κατακρημνίσαι. — 3) ἐξητήσατο αὐτόν, sic diserte Mon., Leid. ζῆ, unde illud confecit Valk. l. l. — 4) παρελθὼν τὸ ἱερόν Mon. et Leid., Valken. mavult εἰς τὸ ἱερόν. — 5) αἵματι, Mon. ἡματι, quod emend. Werf. — 6) οἱ δ' ὡς, Mon., Leid. οἱ δὲ ὡς. — 7) κατεαγῶς κ. τ. λ., Leid. κατεαγῆς, Mon. κατεαγῆς; in Leid. a nescio quo viro mendum erat sublatum, qui item paullo infra pro ἀπρακτοὶ αἰεὶ ἐκρίνετο dedit ἀπρακτος καὶ ἐκρ., ut est in Mon. — 8) Τὸν δὲ Πρύτανιν κ. τ. λ. Omisit, opinor, Valkenarius, cum ad ipsam rem non facerent. Cf. Heindorf. l. l. — 9) Ἄνηρ Ἰταλιώτης subl. Valken. — 10) τὸ δὲ ἐξητήσατο, Mon. ἐξητήσατο. — 11) εἰ τὰς λιθοτομίας, sic ex Aristide ipso rescripsi, Mon. εἰς τὰς λιθοτομίας, accentus indicis erat. — 12) ὁ σώσας, f. ἔσωσεν, vel excidit ἦν. — 13) Τῶν Λακεδαιμονίων ποτὲ ναύαρχος, subl. Valk.

μονίων κατ' ἐνιαυτὸν ὁ ναύαρχος καὶ οὐκ ἐξόν ἦν προ τοῦ καιροῦ ἀλλαγῆναι.

Ἵσπερ κομισίας εἰς Αἴγιαν ^{1]} Ap. Mon. Κατὰ τὸν ^{384, A.} Πελοποννησιακὸν ² Αἰγινητῶν ἐκπεσόντων ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ αὐτῶν Ἀθηναίων ἀποίκους πεμφάντων ὑστερον Λακεδαιμόνιοι περιγεγόμενοι τοὺς ἐν Αἰγίνῃ Ἀθηναίους ἐξέβαλον καὶ Αἰγινήταις ³ παραδεδάκασιν, καὶ τότε Αἰγινήται ψήφισμα ἐγραψαν τὸν ἄλόντα ἐν Αἰγίνῃ Ἀθηναίων τεθνήναι. ⁴ Ὁ τοίνυν Πόλλις ἐλθὼν εἰς Αἴγιαν ἐβόα λέγων Ἀθηναίων πωλεῖν· συνελθόντες ἐκεῖνοι μετὰ τὸ ψήφισμα ἠβουλήθησαν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, παρὼν δὲ ὁ Ἀννίκερις εἶπε, τὸ μὲν ψήφισμα περὶ ἀνθρώπου λέγει, πάντα δὲ μείζων ἢ κατὰ ἄνθρωπον, καὶ οὕτως ἀνήγατο. Sch. ed. ⁵ Πελοποννησιακὸν πόλεμον εἰσιόντων τῶν Ἀθηναίων Αἰγινήται σύμμαχοι ὄντες Λακεδαιμονίους πρὸς Ἀθηναίους ἐχώρησαν, Ἀθηναῖοι δὲ εἰς Αἴγιαν ἐπεμψαν ἐποίκους ⁶ ἐξ αὐτῶν, ὥσπερ ὑποπτεῖοντες Αἰγινήτας, μὴ πρὸς Λακεδαιμονίους πάλιν χωρήσωσιν. Ἐπειτα περιγεγόμενοι Ἀθηναίων Λακεδαιμόνιοι ἤλθον εἰς Αἴγιαν καὶ πολιορκήσαντες εἶλον αὐτὴν τε καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἐποίκους, οὓς καὶ παρέδωσαν Αἰγινήταις ἀποκτενεῖν· ἐντεῦθεν αὐτοὺς μᾶλλον περιποιούμενοι, καὶ πρὸς τούτοις ἠγάκασαν αὐτοὺς ψήφισμα γράψαι, τὸν ἄλόντα ἐν Αἰγίνῃ Ἀθηναίων τεθνήναι.

Εἰς Μολοττοὺς ^{7]} Schol. ed. Μολοττοὶ ἔθνος βάρβαρον, ⁸ ἃν ἦν βασιλεὺς Ἀδμητος. Τούτου δεηθέντος ποτὲ παρ' Ἀθηναίων συμμαχίας ⁹ τυχεῖν, Θεμιστοκλῆς παρὼν ἐκώλυσεν· ὡς δ' ὑστερον διαβληθεὶς ὑπὸ Λακεδαιμονίων

1) ὡστε κομισίας εἰς Αἴγιαν. subl. Valk. — 2) κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν, Mon. κατὰ τῶν πελοποννησιακῶν, illud in edito. — 3) Αἰγινήτας, Mon. Αἰγινήτας. — 4) τεθνήναι, sic emend. Werf., Mon. τεθνήναι — 5) Schol., editus huc a me relatus est, ex auctoritate Codd., cum Jebbii ad proxime sequentia adposuisset. 6) ἐποίκους, sic ed., noli ἀποίκους. — 7) Εἰς Μολοττοὺς, his non sublineatis, Valken. ex Leid. edita correxit. — 8) βάρβαρον, sic Leid., ed. βαρβάρων. — 9) συμμαχίας, sic Valk. ex Leid., ed. συμμαχίαν.

πρὸς Ἀθηναίους μετὰ Πανσανίου ἐπὶ τῷ Μηδισμῷ, πρὸς τὸν Πέρσην ἐχθροί, πρῶτον εἰς Ἀδμητὸν παραγίνεται, οὐ μὴ εὐρεθέντος τότε κατ' οἶκον, τὸν παῖδα διδῶσιν αὐτῷ ἢ γυνή, ὅπως σὺν αὐτῷ παρὰ τὸν τῆς Ἑστίας βωμὸν¹ καθίσαι, ἐτοιμώτατον πρὸς ἔλεον παρασκευάσῃ τὸν Ἀδμητον, καὶ τοῦτο ποιήσας ἔτυχεν εὐμενοῦς τούτου, ὃς καὶ συνέπραξεν αὐτῷ πρὸς τὸν Πέρσην ἔλθεῖν. Ἐπεὶ τοίνυν καὶ Πλάτων παρὰ τοὺς τῆς πατρίδος ἐχθροὺς ἐκομίσθη, ἀτυχίαν τοῦτο καλεῖ, εὐτυχίαν δὲ πάλιν,² ὅτι παρ' ὧν³ ἤλπιζεν⁴ ἀπολέσθαι, τούτοις σέσωσται.

586, A. Τῆς Φιλοξένου] Id. Φιλόξενος γὰρ εἰς τὰς λιθοτομίας τῶν Συρακουσίων ἐνέπεσεν. Ἀντίπαλα δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ μὲν διθυραμβοποιὸς ὦν ἐθέλγῃ τοὺς ἀκούοντας καὶ πρὸς ἡδονὴν τοῖς πολλοῖς τῇ ποιήσει ἐχρητο, Πλάτων δὲ ἐφιλοσόφει καὶ οὐ τῆς τῶν πολλῶν ἡδονῆς ἐφρόντιζεν.

587, A. Ἄλλ' ἢ μὲν παροιμία καὶ Ὅμηρος] Sch. ed. Τὸ ἀλιεὺς πληγεὶς νοῦν ἴσχει παροιμία· τὸ δὲ

. . . . ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω⁵

Ὅμηρικόν (XVII, 32). Νόει οὖν τὸ ἢ μὲν παροιμία διὰ τὸ ἀλιεὺς πληγεὶς νοῦν ἴσχει. εἰ μὴ τὸ⁶

. . . . ῥεχθὲν⁷ δέ τε νήπιος ἔγνω

καὶ ὡς παροιμίαν καὶ ὡς Ὅμηρικόν· Ὅμηρου γὰρ εἰπότος τὴν ἀρχὴν ὑστερον εἰς παροιμίαν ἐλήφθη, ὥστερ καὶ τὸ φίλου κακῶς πράξαντος⁸ ἐκποδῶν φίλου Σοφοκλέους ὃν παροιμιῶδες γέγονε καὶ ἔτερα μυθία.

587, C. Μῆ δι' ἀμφοῖν ὤθει⁹] Ap. Mon. Ὁ εἶπεν Ἡρόδοτος

1) τὸν τῆς Ἑστίας βωμὸν, ed. τὸν τῆς Ἑστίας β., narrant autem reliqui scriptores Themistoclem καθίσαι, καταφυγεῖν πρὸς τὴν Ἑστίαν, cf. Intt. ad Nep. Them. VIII. — 2) εὐτυχίαν δὲ πάλιν κ. τ. λ. legerat ergo in suo cod. scholiastes ea, quae Jebbii a rec., m. in margine Bar. 7. adscripta editis adjunxit. — 3) παρ' ὧν, ed. παρ' οὗς. 4) ἤλπιζεν, ed. ἤλπιζον. — 5) ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω, ῥεχθὲν ex Hom. et ipso Aristide, (Coll. N. παθῶν) ed. παθῶν. — 6) εἰ μὴ τὸ, ed. εἰ δὲ τὸ μὴ. — 7) ῥεχθὲν ut paullo supra. — 8) φίλου κακῶς πράξαντος. Innuit hoc proverbium Aristides t. I, p. 268. ed. Jebb., quem ad locum Menandri, non Sophoclis esse contendit Canterus. Vide supra ad Panathen. — 9) Μῆ δι' ἀμφοῖν ὤθει, subll. Valken.

ὡς ἀπὸ τοῦ Δαρείου. Καμβύσης γὰρ ὁ Κύρου παῖς Μήδων ἐβασίλευσεν ἐν Ἐκβατάνοις, κατὰ δὲ τοῦ Πηλουσίου στρατεύσας καταλείπει τὴν βασιλείαν Σμέρδει τῷ ἑαυτοῦ ἀδελφῷ· ὄντι δὲ αὐτῶ ἐν Αἰγύπτῳ παρέστη ὄναρ τοιονδε, ἐδάκει αὐτῷ Σμέρδης ὁ ἀδελφός αὐτοῦ, εἰς τὸν θρόνον τὸν αὐτοῦ¹ καθέζεσθαι πτεροφόρος καὶ ἀμφοτέραις ταῖς πτέρυξι καλύπτειν τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην· ὁ δὲ συμβαλὼν τὸ ὄναρ πέμπει Πρηξάσπην τινὰ δορυφόρον αὐτοῦ κεύσας ἰακρίως κτείνει τὸν ἀδελφόν· ὁ δὲ ἀπελθὼν τὸ προσταχθὲν ἔδρασε καὶ δεοικῶς τοὺς Πέρσας μὴ ἀμύνονται² ὑπὲρ Σμέρδεως συγκρούει³ τὸ πάθος φάσκων αὐτὸν περιεῖναι. Ἔτερος δὲ τις Σμέρδης Μάγος ἀποκοπεῖς τῶν ὄτων διὰ τὸ παραδικάσαι οἰκείως ἔχων τῷ Σμέρδει τῷ τετελευτηκῷ καὶ συνεῖς τὸ γεγόμενον, χρήματα δούς τοῖς δορυφόροις πεῖθει αὐτοὺς καθίσαι αὐτὸν εἰς τὸν τοῦ Κύρου θρόνον. Πεισθέντων δὲ καὶ αὐτῶν κρατεῖ τῆς βασιλείας φάσκων αὐτὸς εἶναι Σμέρδης ὁ Κύρου, μηδὲν φαινόμενος, καὶ ἐπιστέλλει⁴ Καμβύση λέγων, ὅτι ἐγὼ εἰμι Σμερδὶς ἀδελφός σου κρατῶν⁵ τῆς βασιλείας καὶ μηκέτι Μήδων ἐπιβῆς· ὁ δὲ ἀκούσας καὶ καταπλεγίς ἠρώτα Πρηξάσπην, διὰ τί μὴ ἔδρασε τὸ ταχθὲν;⁶ ὁ δὲ ἔφη τεθνηκέναι τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ· ἠρώτησε δὲ τὸν κήρυκα, εἰ τὸν γεγραφότα⁷ τεθέεται, ὁ δὲ εἶπεν οὐ· καὶ γινούς ὁ Καμβύσης, ὅτι τὸ ὄναρ ἕτερον ἐμήνυε⁸ Σμέρδην διαρρήξας τὴν ἐσθῆτα στρατεύειν ἐπειράτο μετὰ Περσῶν. Μέλλοντα οὖν αὐτὸν ἐπιβῆναι τοῦ ἵππου τὸ ἴδιον αὐτοῦ ξίφος περιτραπὲν πλήττει αὐτὸν κατὰ τὸν μηρόν·⁹ ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν ἀρᾶται¹⁰ Πέρσαις εἰ ἀνεκδίκητον αὐτὸν καταλείπουσι, μὴ ἐνεγκεῖν αὐτοῖς μήτε γῆν καρπὸν, μήτε γυναῖκα παιδίον, καὶ οὕτως τελευτᾶ ἐπὶ τούτοις.

1) θρόνον τὸν αὐτοῦ, Mon. αὐτόν. — 2) ἀμύνονται, Mon. ἀμύνομετες. — 3) συγκρούει, Mon. συγκρούει. — 4) ἐπιστέλλει, sic Werf., Mon. ἐπιστέλλοι. — 5) κρατῶν τῆς βασιλείας, M. κρ. τὴν βασιλείαν. — 6) ταχθὲν, Mon. πραχθὲν, emend. Werf. — 7) γεγραφότα, Mon. γραφότα, emend. Werf. — 8) ἐμήνυε, Mon. καὶ μήνυε, emend. Werf. — 9) κατὰ τὸν μηρόν, Mon. κατὰ τοῦ μηροῦ. 10) ἀρᾶται, Mon. ὀρᾶται, emend. Werf.

- 388, A. Φαίνεται δὲ Φιλόξενον] Sch. ed. Φιλόξενος ὁ Κυθη-
ριος διαφυγὸν τὰς λατομίας, εἰς ἃς αὐτὸν Διονύσιος ὁ τύ-
ραννος ἐπέβαλλεν οὐκ ἐπαινοῦντα τὰς τραγωδίας αὐτοῦ, διέ-
τριβεν ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλίας· πυθόμενος δὲ ὁ Διονύσιος
ἤξιον αὐτὸν εἰς Συρακούσας παραγενέσθαι, ὃ δὲ πρὸς ταῦτα
λαβῶν χάτην καὶ κατὰ μέσον γράψας μικρὸν οὐ περὶ τοῦτο
μείζον περιεχάρατεν, ὥστε τὸ σχῆμα τοιοῦτον γενέσθαι,
⊗ καὶ πλήσας τούτων πάντα τὸν χάτην ἐπεμψεν, ἐμφαί-
νων ὅτι πολλὰκις καὶ μεγάλως ἀρνεῖται· ὅθεν ἐπὶ τῶν με-
γάλως ἀρνούμενων παροιμία τὸ Φιλοξένου οὐ. Τὴν
οὖν τοιαύτην προσαγόρευσιν Ἀριστείδης ἐμφαίνων φησιν,
ἀλλ' ὀϊμῶζειν ἐκεῖνος ἐλευθέρως γράφων αὐτῶ·
ἢ γὰρ τοιαύτη προσαγόρευσις ὁμοίος ἐστίν, ὥσπερ ἂν εἰ
οἴμωζε πρὸς αὐτὸν ἔλεγε.
- 388, B. Γράφων 1] Ap. Mon. Μετὰ γὰρ τὴν φυγὴν ἀπέστειλεν
αὐτῶ Διονύσιος, προτιρεπόμενος αὐτὸν 2 καὶ ἐπαγγελλόμενος,
ὡς τεύξοιτο τινος τῶν φιλανθρώπων· ὃ δὲ ἀντεπέστειλεν 3
αὐτῶ γράψας ἐπιστολὴν οὕτως· ἄλλοι 4 δὲ ἔχουσαν οὐδένα
δὲ πολλὰ· τοῦτο δ' ἐσίμεινε ἢ γραφῆ μόνον· οὐ μέλει 5
μοι τῶν σῶν· οὐ φροντίζω· οὐ θέλω ἔλθειν παρὰ σε· οἴμωζε,
ὀλόλυζε, γόγγυζε.
- 388, C. Ἐπερ τῆς ἐστίας] Sch. ed. Ἐστίας νόει ἀντὶ συ-
στάσεως καὶ συνοχῆς, ἐπειδὴ καὶ τὴν Ἐστίαν θεῶν 6· διὰ
τοῦτο ἐν τοῖς οἴκοις ἔγραφον, ἵνα συνίστη καὶ συνέχη αὐ-
τοὺς, ἅτε καὶ πρώτη τοὺς οἴκους δεῖξασα· ἦν δὲ τοῦ Κρό-
νου θυγάτηρ.
- 388, D. Ἐπερ τῆς πόλεως] Sch. ed. Ἐπειδὴ ὑπερ τῆς πό-
λεως εἶπεν καὶ ὑπερ τῶν Ἑλλήνων ἐπήγαγεν, αἰ-
σχυνθέντας μὲν τὰς Διὸς ἐπωνυμίας καὶ τὰς τῶν
ἄλλων θεῶν, καὶ γὰρ πολιούχους φαιμέν τοὺς θεοὺς καὶ
φιλίους, ἦν 7 ἢ μὲν τοῦ πολιούχου ἐπωνυμία πρὸς τὸ ὑπερ

1) γράφων, subl. Valken. — 2) αὐτὸν, Mon. αὐτῶ. — 3) ἀν-
τεπέστειλεν, sic Mon., f. ἀνταπέστειλεν. — 4) ἄλλοι δὲ κ. τ. λ.,
suspiror sic legi oportere: ἄλλο μὲν ἔχουσαν οὐδὲν, οὐ δὲ πολλὰ.
5) μέλει, Mon. μέλλει. — 6) θεῶν διὰ τοῦτο, ed. θεῶν· διὰ τοῦτο,

τῆς πόλεως, ἢ δὲ τοῦ φίλιου πρὸς τὸ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων.

Τί τὰ μὴ σὰ κατηγορεῖς] Id. Ἡ τὰ ἀνάξιά σου, τὸ 389, B. γὰρ κατηγορεῖν οὐ φιλοσόφων, ἢ τὰ μὴ σὰ λέγει ἀντὶ ἄπερ οὐχ ἀρμόζει σοι· ἃ γὰρ ἂν καθ' ἡμῶν¹ εἴποις, καὶ κατὰ σου λέξεις, ὥσπερ γὰρ αὐτὸς Διονυσίῳ, οὕτω καὶ ἡμεῖς τῷ δήμῳ προσεκερούσαμεν.

Καὶ ταῦτα καὶ τούτου] Id. Πλείω γὰρ ἐκ τύχης ἡμεῖς 390, B. ἠτύχησαμεν.

Τοῦ Κόδρου τοσοῦτον] Id. Ἀθηναίων καὶ Λακεδαι- 390, C. μονίων πολεμούντων, ἔχρησεν ὁ θεὸς τοὺς καταρχομένους τῆς μάχης ἠτῶσθαι· προσποιησάμενος οὖν προσελθεῖν ὁ Κόδρος ἀπῆλθε πρὸς Λακεδαιμονίους παροξύνων αὐτοὺς εἰς πόλεμον, εἶτα ἐκείνοι ἀγνοήσαντες ἀνείλον αὐτὸν καὶ οὕτως ἠττήθησαν.

Ἐτεροι καὶ εἰς ἡμῶς] Id. Τὸ ἔτεροι ἀντὶ τοῦ πο- 390, D. λέμιοι νόει, μὴ γὰρ τῶν στρατηγῶν τούτων ἀντιοιάντων τότε τῷ Πέρσῃ, ἀλλ' ἡσυχίαν ἀγόντων, ἅπαντ' ἂν εἴχοντο κατὰ πολλήν τοῦ κωλύσαντος ἐρημίαν· ἔθηκε δὲ τοῦτο διὰ μέσου, διότι ἀναγκαῖον ὄν λεχθῆναι, εἰ μὴ οὕτως ἐτέθετο, οὐκ ἂν ἀλλαγῷ γόραν ἔσχεν.

Ἐμελλον] Supra in Schell. Ἐξαμαρτεῖν μηδίσαντες ib. δῆλον. In marg. Ἐὔπερ διεχείρισαν, ἄπερ ἡμεῖς, οὐ γὰρ ὡς ἡμεῖς διεχείρισαν ἀν' διὰ μέσου τέθεικε τὸ οὐ κοῦν ἔτεροι.

Μειζόνως] In m. Sch. Ἐπὶ τὸ μείζον, ὑπέριτερα τὰ 391, A. ἀφορῶντα πρὸς εὐδοξίαν.

Ταῦτα] Ibid. Ἄ περὶ πλείονός ἐστιν αὐτοῖς. 391, B.

Παρειή] Supra in Sch. Ἐνδιδοίη. ib.

Καταλυόμεθα (Coll. N. et Bar. 7. καταλυόμεθα, Sch. 391, D. καταλυόμεθα] In m. Schell. Καταλύσαντες τὴν ἐχθρὰν συνθώμεθα.

Ἀποχρῆν] Ibid. Ἰκανῶς ἔχειν δεῖ. 392, A.

Ἀπομηφιζοίμην] Ibid. Ἀπὸ ψήφου καὶ καταδίκης τι- 392, B. θεῖν, Πλάτωνά τε καὶ ἂν Πλάτων κατηγορεῖ.

1) καθ' ἡμῶν, ed. καθ' ἡμῶς.

- 391, B. Σκευῶν] Sic Bar. 7., in marg. γῦ ζευγῶν. In marg. Schell. Τῶν τῆς ἡνιοχίας ὑγῶνων.
- 392, C. Ἄνω ποῦ] Sch. ed. Τὸ ἄνω εἶπεν, ἐπειδὴ πρώτου τοῦ Περικλέους κατηγορεῖ. In marg. Schell. Σειρωμένθα ἀπὸ τῶν εἰς τὸν Περικλέα.
- 393, B. Ἔτους ἰσχύς] In marg. Schell. Ἡ διὰ τοῦ ἔτους τῶν ὠρῶν κρῆσις.
- 394, A. Τοὺς Μολιονίδας¹⁾] Sch. ed. Τούτους ἀρίστους ἡνιόχους ἢ ποιήσις³⁾ λέγει, ἦτοι πρώτοι μὴ λιπεῖν τὰς τάξεις τοὺς παραταττομένους παρεσκεύασαν, ἐνθεν Λυκούργος τὰς ἐν τοῖς πολέμοις ἐνωμοσίας παρὰ Λακεδαιμονίους⁴⁾ κατέστησεν. Ap. Mon. Τούτους ὁ ποιητὴς ἀρίστους ἡνιόχους λέγει· οὗτοι πρώτοι μὴ λιπεῖν τὰς τάξεις ὀμνύειν τοὺς ταττομένους παρεσκεύασαν· ἐνθεν Λυκούργος τὰς ἐνωμοσίας παρὰ Λακεδαιμονίους κατέστησε.
- ib. Καὶ τῶν Διομήδους] Sch. ed. Ἴππων δηλονότι, οὓς Ἡρακλῆς παρ' Εὐρυσθέως πεμφθεὶς ἔλαβε Διομήδην ἀποκτείνας καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καὶ τοῦτο ὑγδὸν ἄθλον εἰργαστο.
- 395, C. Ὅτι βασιλευόντων τῶν φιλοσόφων] Id. Ἐπεὶ Πλάτων ἔφη, ὅταν βασιλεύωσιν οἱ φιλόσοφοι, ἢ βασιλεῖς φιλοσοφήσωσι, τότε εὐδαιμονήσῃν τὰς πόλεις· ταῦτό δὲ τοῦτο συνέβη καὶ τῶν τεσσάρων τούτων τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας προεστηκότων. Διὰ τοῦτό φησιν ὁ ἄνω, βασιλευόντων τῶν φιλοσόφων· ὃ γὰρ ἂν ὑπ' ἐκείνων ὑπῆρξε τῇ πολιτείᾳ, τοῦτο καὶ οὗτοι τοῖς πράγμασιν ἐφεστηκότες εἰργάσαντο· φιλοσοφίαν δὲ νόμι τὴν ἐκείνων μετ' ἐπιστήμης πολιτείαν.
- 396, A. Τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα (Arist. Acharn. 514.)] Sch. ed. Ἐπειδὴ τοὺς Λάκωνας ἐπαινεῖ ὁ Πλάτων, ὡς πολιτευομένους ἀριστα, ἦσαν δὲ καὶ οὗτοι οἱ τέσσαρες

1) κατηγορεῖ, ed. κατηγορεῖν, lege vel illud vel κατηγορεῖ. —
 2) Τοὺς Μολιονίδας, schol. ad haec sublin. Valk., plura fortasse in Leid. legi indicaturus. — 3) ἢ ποιήσις, immo ὁ ποιητής, quod legitur in Mon., cf. schol. ad Hom. Iliad. XI, 708. et latt. ad Hesych. II, p. 615. — 4) Λακεδαιμονίους, sic ex edito rescriptis Mon. Λακεδαιμονίων.

ὅμοιοι ἐκείνοις τὰ εἰς πολιτείαν, τοῦτου χάριν φησὶ, τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα, ἀπὸ τοῦ¹ τί οὖς ἐπαινοῦμεν ψέγομεν; Διὸ ἐπιφέρει, προσπαίξιν² γὰρ ἔξῃστι δὴ που σέ γε, παίξοντος γὰρ ἔστιν οὗτος ὁ λόγος πρὸς Πλάτωνα τὸ λέγειν αὐτῶν τούτους ψέγειν, οὖς ἐπαινεῖ.

Καίτοι³ ὁ Θησεύς] Sch. ed. Θησεύς ὑπὸ Λύκου⁴ 396, B.

Ἀθήνησιν εἰς τυραννίδι συκοφαντηθεὶς ἐξωστρακίσθη τῆς πόλεως καὶ ἦλθεν εἰς Σκύρον, ἧς Λυκομήδης ἤρχεν,⁴ ὃς Θησεῖα ζηλοτυπήσας, μὴ τῆς ἀρχῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκπέση ἀναθεὶς ἐπὶ κρημνοῦ ὥσας⁵ ἀνείλεν. Ὅτερον δὲ λοιμοῦ⁶ κατὰσχόντος Ἀθήνας ἔρχομεν ὁ Ἀπόλλων, οὐκ ἂν ἄλλως παύσασθαι τὸν λοιμὸν, εἰ μὴ Ἀθήνησι μετενέγκειαν⁷ τὰ Θησεῖως ὄσιτῶ, οὗ γενομένου ὁ λοιμὸς ἔπαυσεν.⁸ Ἐξ ἐκείνου δὲ Ἀθηναῖοι ἤγον μεγίστην καὶ δημοτελεῆ ἑορτήν, ἣν ἐκάλουσαν Θησεῖα.

Ἄλλ' οἴχεται] In marg. Sch. Ἄλλ' ὁ περὶ αὐτῶν λό- 396, C.
γος οἴχεται διὰ σε.

Ἐκόλουον] Phot. Ἐσμίκρουνον, συνέστελλον, ἐτα- 398, C.
πείνουν.

Περικλέα δὲ καὶ Μιλτιάδην] Sch. ed. Ὁ Περικλῆς 401, A.
τῆς πολιτείας ἐπιτροπεύων ἐν τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν χρημάτων λογισμοῖς⁹ πολλῶν ταλάντων ἔλλειποτάων ταῖς ψήφοις, ἔλεγεν εἰς τὸ δέον ταῦτα ἀνηλωκέναι, ταυτέστιν εἰς προσήκουσαν ὑπὲρ τῶν κοινῶν χρεῖαν, ἃ βιασθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου οἰκοθεν ἐξέτισε. Μιλτιάδης δὲ Νάξον ἢ Πάρον δυνάμενος ἐλεῖν, ἐπεὶ πρὸς τὸν μηρὸν ἐξ ἀφανοῦς ἐτρώθη ἐν πολιορκίᾳ, δεισας μὴ ἄρα ὑπὸ τῆς Δήμητρος τοῦτ' ἐπέμφθη, ἣν γὰρ πλησίον νεῶς τῆς θεοῦ, ἐκεῖθεν ἀνεχώρησεν. κατεφηφισαντο δὲ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι διὰ τὴν ἀναχώρησιν εἰς

1) ἀπὸ τοῦ τί οὖς κ. τ. λ., ed. ἀπὸ τοῦ τὸ οὖς ἐπαινοῦμεν ψέγομεν. διὸ κ. τ. λ. Illa τί ταῦτα τοὺς Α. αἰτ. subl. Valken. — 2) καίτοι ὁ Θησεύς, Valken. ex Leid. varietatem excerpit, Hemsterhus. ad Plut. p. 206 et 208 laudans. — 3) Λύκου, sic Leid., ed. Λύρου. — 4) ἤρχεν, ad hanc vocem Valken. in margine notavit, complura in mscr. Burmanni non legi. — 5) ὥσας, ed. ὄσας. — 6) λοιμοῦ, sic ex Leid. ubi cum Valken. rescripsi, cum in edito esset λιμοῦ, solita fere confusione, cf. Intt. ad Thucyd. II, 54. ne plura. — 7) μετενέγκειαν, ed. μετενέγκειαν. — 8) ἔπαυσεν, immo ἐπαύσατο. — 9) λογισμοῖς, ed. λογισμῶν.

δεσμοπήριον εισελθεῖν, ζητοῦντες¹ αὐτὸν τάλαντα ν' ἢ Κίμων μὲν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξέτισεν, αὐτὸς δὲ πρὶν ἐκεῖθεν ἐξελθεῖν ἤτηθείς³ τοῦ τραύματος ἐτελεύτησεν.

401, C. Σφακελίσαντος⁴] Arogr. Mon. Φλεγμάναντος ἀμέτρως. Ὡς σὺ φῆς, ὁ γὰρ Θουκυδίδης λέγει ὅτι λυπούμενοι διὰ τὴν δίωσιν τῆς γῆς. Schol. ed. Ἀμέτρως φλεγμάναντος,⁵ ἔστι δὲ ὁ σφάκελος πάθος περὶ τὸν ἐγκέφαλον. Cod. Schell. Εἰς σφάκελον μεταπεσόντος, ὃς σῆψις τοῦ ἐγκεφάλου ἐστὶ, ἢ διὰ σφακέλου φθείραντος.

402, B. Ἡκαγκάζοντο] Sch. ed. Ἐπὶ τῶν περιστάσεων Λακεδαιμονίων καὶ πολιορκούντων τὰ κύκλω τῆς Ἀττικῆς.

ib. Τοῖς ἄρμασι⁶ κ. τ. λ.] Ap. Mon. Παρώδησε⁷ τὴν παροιμίαν ἄρμασιν εἰπὼν καὶ οὐ τοῖς πτεροῖς· ἔπι δὲ πρὸς τὸ παράδειγμα τοῦ Πλάτωνος. Ἡ δὲ παροιμία αὕτη ἀετὸς τοξευθεὶς εἶδεν⁸ ἐπτερωμένην καὶ⁹ ἄγνω¹⁰ ὅτι τοῖς ἰδίοις πτεροῖς ἐάλωκε· κατέσχευεν οὖν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐγκλήμασιν ἐλεγχομένων. Schell. cod. Ἦγουν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τῶν ἄρμάτων.

ib. Ὁ γοῦν Νέστωρ¹¹] Ap. Mon. Ἐνδοξον τὸ παραδειγμα.

403, A. Τὸ ἄρμα] Schell. in marg. Ἦγουν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τῶν ἄρμάτων.

404, A. Ὅσα μὴ ἀπῆν] In m. Schell. Παρὰ τοσοῦτον ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ ζεύγους ἴστατο, παρόσον τὸ ἡρεμεῖν αὐτοῖς οὐκ ἐπῆν, ὅπερ ἔνεστι ζεύγει τῷ χαλκῷ.

ib. Τάγε] Supra in Schell. Κατὰ τὰ ἴδια.

1) ζητοῦντες, sic ed., f. ζημιούντες, ut infra, vel ἐξαιτούντες.
2) τάλαντα ν', ed. μ., sed πενήντα supra ad calcem Miltiadis talenta fuisse dicuntur, totidemque Miltiadem multatum refert Nepos. — 3) ἤτηθείς, ed. ἤτηθείς. — 4) Σφακελίσαντος, subl. Valken. — 5) φλεγμάναντος, ita ex Mon., ed. φλεγμάνοντος, unde noli refingere φλεγμάνοντος. De ipso σφακελισμῷ inedita nonnulla vulgavit Creuz. Melet. I, 118. — 6) Τοῖς ἄρμασι, subl. Valken. 7) Παρώδησε τὴν παροιμίαν ἄρμασιν εἰπὼν leguntur item in Phot. Refert schol. ad Av. 808 ex Aeschylō sumta haec in proverbium abiisse, cf. Abresch. l. Arist. p. 144. — 8) δὲ ex meo inserui ad orationem fulciendam. — 9) ἐπτερωμένην, f. ἐπτερωμένον, sc. τὸ βέλος, nil in schol. ad Av. l. l. — 10) ἄγνω, leg. ἔγνω vel ἀτέγνω. — 11) ὁ γοῦν Νέστωρ, haec una cum schol. praecedentibus in Mon. erant addita.

Ἐπει δ' ὅτε χιλός] Sch. ed. Ἐπειδὴ Ἀθηναίους ἵπ- 404, B.
 ποὺς παρείκασε, διὰ τοῦτο καὶ χιλός εἶπε· χιλός γὰρ κυ-
 ρίως ἢ τῶν ἵππων τροφή.

Πονήρως] Phot. Ἀντί τοῦ ἀτυχῶς. ib.

Τοῦ Περικλέους] Schell. marg. Ἡ τῆς αἰτίας ἄφρασις. 405, B.

Καὶ πρὸς γε] Ibid. Καὶ γὰρ φαίνονται ἐν τῇ τελευτῇ ib.
 τετιμηκότες αὐτόν.

Παραγράφατο ¹⁾] Bar. 7. συνεκρόψατο, in m. διεγράφατο. 405, C.

Τὸ μὲν γὰρ ἡμέρας] Schol. ed. Τὸ ἡμέρας εἶπε
 συγκρίνων τὸν τῆς συμφορᾶς καιρὸν πρὸς πάντα τὸν τῆς
 τύχης χρόνον.

Λαχόντας] Sch. ed. Τὸ λαχόντας πρὸς τὸ γραφήν ib.
 αὐτοῦ σύναπτε. Supra in Schell. Δικασίας. Phot. Τοῦ-
 το πρὸς τὸ γρ. αὐτ. σύναπτε.

Καταγνώμαι] Supra in Sch. καταψηφίζεσθαι. 406, A.

Ἔθετο] Phot. Ἐψηφίσαντο. 406, C.

Τοὺς πολλοὺς ὡς ἔοικε] Sch. ed. Τὸ πολλοὺς νόει, ib.
 ἐπειδὴ, ὡς ἔφη, οὐ πάντες Ἀθηναῖοι κατέγνωσαν αὐτοῦ, ἀλλὰ

1) Διεγράφατο erat item in Coll. Nov. margine, cum in tex-
 tu esset παρερ., Photius παρέρ., in marg. alii διερ., Schell. et
 Jebb. παρερ., ideoque retinui, tum quod Hesych. II, 85 παρα-
 γράφω, ὃ ἡμεῖς λέγομεν διαγράφω, tum quod παραγράφω pro de-
 lere, exprungere usurpari docet Vales. ad Harp. p. 149. Est
 item vox Iorensis, excipere et παραγραφή est exceptio, Vales.
 l. l. et Lang. ad Isocr. p. 647. Sopater π. δ. ζ. p. 402. penult.
 τὸ παραγράφεται ἐνταῦθα κείται ἀντὶ τοῦ ἀπιλέγειν ἢ κωλύειν et
 pag. seq. notantur nonnulli τῶν τεχνογράφων ob definitionem τῆς
 παραγραφῆς falso constitutam. Altera vox est διαγράφω, inducere,
 uti vertit Cant. h. l., de quo cf. Tim. p. 81. ibiq. Ruhnk., qui
 prae reliquis Aristidem testem advocavit, διαγράφωσθαι pro con-
 temnere, cf. schol. et Biset. ad Lys. 677., διαγράφωσθαι δικήν, δια-
 γράφωσθαι κατηγορίαν, ab instituta accusatione desistere, Ruhnk.
 l. l. Et. M. p. 224. Ernest. ad Nub. 771. et quos laudat Wolf.
 adv. Lept. in p. 367. His adde tu περιγράφω, cui item in foro
 et apud mensarios est locus, Vales. l. l. Casaub. ad Athen. II,
 13., nec minus in scriptis grammaticorum, quibus audit pro ἐκ-
 βάλλω, ἀθετεῖν, Casaub. ad IV. 204. Hanc autem vocem, non
 διαγρ. Latinis esse circumscribere, Ern. Clav. Cic. s. v., cum
 Schaefero ad scholia Harlej. in Odys. p. 72 crediderim, secus
 atque fecit Ruhnk. l. l. Διαγράφωσθαι in Aristide frequentissime
 occurrit, quod ubi Cod. firmarent (quorum in binis margini ad-
 scriptum est), non dubitarem, quin reciperem. Isocr. Archid.
 p. 210. ed. L. de ead. re συγκρόπειν, ut est in Bar. 7.

μέρος τοῦ δήμου, ὃ ἦσαν οἱ δικασταί· τὸ δὲ ὀλίγους, ἐπειδὴ καὶ ἐν τούτοις τοῖς δικασταῖς ἴσάν τινες ὑπὲρ Περικλέους.

- 406, D. Τούτων μέρος] Βέλτιστοι γὰρ ἦσαν, ὅσοι τῶν δικαστῶν αὐτῶν ἐν τοῖς ψήφοις ἐτίθεντο.
- 408, B. Ἑλικίαν] Schell. in m. γρ̄ πολιτείαν; at vero Barocc. 7. πολιτείαν et in marg. γρ̄. ἡλικίαν.
- 409, C. Εἰς τὸν ἀντιστασιαστῶν] Supra in Sch. Κλίων.
- 410, A. Δοκεῖ δέ μοι] Sch. ed. Λέγει, ὡς καὶ τὸν Πλάτωνα ἴσως μετῆλθον δια τὴν εἰς τοὺς δ' τούτους στρατηγούς κατηγορίαν.
- 410, B. Τῶν ἐταίρων τινες] Id. Ὁ Διονύσιος¹ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ κάλλιστος τῶν ὁμιληστῶν αὐτῶν Ἀριστοτέλης· καὶ τὸ μὲν Διονυσίου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς Πλάτωνα κατὰ παράληψιν λέγει, τῶ δὲ τοῦ Ἀριστοτέλους μᾶλλον συντίθεται, ὅς λέγεται καὶ εἴκοσι πρὸς τοῖς πέντε ὁμιλῆσαι αὐτῶ ἔτη. In m. Schell. Λέγει τὸν Ἀριστοτέλεα, ὅς εἰ πρὸς τοῖς π̄ ἔτη πεφοιτηκέναι παρὰ Πλάτωνα λέγεται.
- ib. Καὶ τοῖς Ἀθηναίους] Id. Τοὺς ἀμαρτόντας εἰς Περικλέα καὶ εἰς τοὺς ἄλλους.
- 410, C. Καίτοι τόγ' ἐκείων] Id. Τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν αὐτοῖς⁵ ὑπήκουον.
- 411, B. Τὸ ἐπιτείχισμα διέσπασαν] Id. Καλῶς εἶπε τὸ ἐπιτείχισμα· ὡς γὰρ οἱ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπιτειχίζοντες φρούρια εἰς καταστροφὴν αὐτῶν⁴ ταῦτα τεχνάζονται, οὕτω καὶ ἡ τοῦ Ἀριστοτέλους σχολή παρ' εὐδοκίμησιν⁵ ἂν εἰργάσατο τῆς τοῦ Πλάτωνος.
- 412, A. Καὶ τῶ τῶν σοφιστῶν] Id. Φησὶ γὰρ, ὡς οἱ σοφισταὶ τοὺς νέους διαφθείρουσιν, οὕτω καὶ οἱ στρατηγοὶ οὗτοι καὶ ὡς Ἀθηναίους ἐπαιδεύσαν.

1) αὐτῶν, f. ὑπὲρ αὐτοῦ. — 2) ὁ Διονύσιος κ. τ. λ. in edito superioribus interposito asterisco adhaerent. — 3) αὐτοῖς, ed. αὐτῆς. — 4) αὐτῶν, ed. ταῦτων. — 5) παρ' εὐδοκίμησιν, sic ed., f. παρευδοκίμησιν.

Ἐκ τοσούτων κακῶν] Id. Τῶν κατὰ τὸν Πελοποννη- 413, A.
σιακὸν πόλεμον.

Ἀλλὰ ταῦτ' ἴσως μὲν εἰκότα] Id. Πρὸς, μὲν τὴν τοῦ ib.
δήμου γνώμην εἰκότα ἦν, τοιοῦτος γὰρ ὁ δῆμος ἐκ πολλῶν
γνωμῶν συγκείμενος, πρὸς δὲ τὸ ἐκείνου μέγεθος οὐκ εἰκότως.

Καὶ ταῦθ' ὁμολογοῦντες¹⁾] Ap. Mon. Ὡσπερ ἂντι 414, C.
Πλάτωνος τῆς λέξεως ἐπιλαμβάνεται, τὸ γὰρ λέγειν, ὡς
ἤμαρτον, οὐ τῶν ἀνδρῶν ἐστὶν ἔγκλημα, ἀλλὰ τῶν δι-
καστῶν· ὡς καὶ Δημοσθένης περὶ Διοχίνου ἐν τῷ περὶ στε-
φάνου λόγῳ ὅτι τὰ Φιλίππου ἀδικήματα ἐμὰ κα-
λεῖ ἀδικήματα.

Οἷον εἶ τῆς κατηγορίας] Sch. ed. Τοῦτο καθ' ὑπό- 414, D.
θεσιν λέγει, ὡς εἴ τις τῶν στρατηγῶν τουτωῖ κατηγόρει
ὡς παρ' Ἀθηναίους εἰλωσαν, εἰθ' ὑπὲρ αὐτῶν ἀπελογεῖτο
Πλάτων ὡς ἀδίκως εἰλωσαν καὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων γνώ-
μης ἁμαρτημα τοῦτ' ἦν, πάντες ἂν ἰκανὴν ἀπολογίαν τοῦτ'
ἐνόμισαν· ἔστι τοίνυν τὸ ἐπέδειξε διὰ τὸν Πλάτωνα, εἰ
καὶ ἀσάφειαν ἔχει διὰ τὸ τοῦτο μὲν ψιλῶς ἐνεγκεῖν, προϊόntα
δὲ λέγειν, Πλάτων τοίνυν.

Εἰ δ' ἐπ' ἀμφοτέρα] Id. Τουτέστιν εἰ διλήμματι² χορη- 416, B,
σάμενος εἶποι, ⁵ ὡς εἰ μὲν δικαίως αὐτῶν κατεψηφίσαντο
Ἀθηναῖοι, σαφῶς ἦσαν οὗτοι κακοί· εἰ δὲ ἀδίκως, ⁴ οὗτοι
τῆς κατηγορίας ἦσαν αἴτιοι κακῶς αὐτοὺς παιδεύοντες· τὸ
δὲ σοφοῦ τινος εὐλημμένους εἶπε διὰ ⁶ τοῦ διλήμματος.

Τοῖς κομρωτέροις] In m. Schell. Τοῖς σοφιστικωτέροις. 416, C.

Τοῖν δυοῖν (Sch. δυεῖν) μὲν] Sch. ed. Περικλέα τε ⁶ 418, A.
καὶ Μιλτιάδην οὐχ ὁ δῆμος τὰ χροῖματα ἐζημίωσαν, ἀλλ'
οἱ καθήμενοι δικασταί, ὡς ἀνωτέρω οὗτος ⁷ εἰρήκει.

Πῶς ἂν τις κάλλιον] Id. Ἀπολογησάμενος ὑπὲρ τε 418, B.
τοῦ δήμου καὶ τῶν στρατηγῶν καὶ δείξας ὡς οὐ δεῖ ἀμφο-
τέρων ἅμα κατηγορεῖν, φησί, ὡς καὶ οἱ Πλάτωνος λόγοι τοῦτο
δεικνύουσι λέγοντες μὲν ἁμαρτεῖν τὸν δῆμον, πάλιν δὲ κατὰ

1) ὁμολογῶντος, Werf. ex Mon. ὁμολογοῦντες. — 2) διλήμματι,
ed. διλημμάτω. — 3) εἶποι, ed. εἶπη. — 4) ἀδίκως, ed. ἀδικῶς. —
5) διὰ τοῦ δ., ed. διὰ τὸ δ. — 6) τε, ed. δε. — 7) οὗτος, ed.
οἷτως.

τῶν ἀνδρῶν τούτω χρώμενοι, διὰ μὲν τοῦ ἀμαρτεῖν ἰπέρ τούτων ἀπολογούμενοι, διὰ δὲ τοῦ καταψηφισασθαι τῶν ἀνδρῶν ἀνέγκλητον καθιστῶντες τὸν δῆμον καὶ ὡς οὐχ ἡμῶν εἰς τοὺς ἀνδρας, ἀλλὰ τὰ δίκαια ἔδρασαν.

- 421, B. Ἐρμῆς ἀν κοινός ἀκούοι] Cod. bomb. Τὸ κοινὸν ἔρμαιον παροιμία ἐπὶ τῶν κοινωνούντων¹ τισιν, οἱ γὰρ εὐρίσκοιτις τι καθ' ὁδὸν κοινωνῶν τῶν εὐρισκομένων ἐποιοῦν Ἐρμῆ. Λέγει οὖν ὁ ῥήτωρ, ὡς εἰ μὲν καὶ ἡ παροιμία τὸ κοινὸν ἔρμαιον τοῦτο δηλοῖ τὸ κοινός Ἐρμῆς ὡσπερ ξυνός Ἐνυάλιος, ἢ λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν κοινωνούντων· δηλοῖ δὲ καὶ τοῦτο, μαρτυρεῖ καὶ αὐτῇ τῶ ἐμῶ λόγῳ ὡς δεῖ καὶ κοινὸν Ἐμῆν ὡσπερ ξυνόν Ἐνυάλιον λέγειν, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν κοινωνούντων οὐ μόνον² λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦτο πρέπουσά ἐστι λέγεσθαι, καλεῖται γὰρ ὁ Ἐρμῆς καὶ ἐναγώνιος, ἀγῶνων καὶ πολέμων πολλῇ κοινωνία, νίκαι γὰρ καὶ ἡτται ἐν ἑκατέροις γίνονται, ὥστε καὶ τὸ κοινός Ἐρμῆς τῶν ἀν εἶη δηλοῦν, ὅτι ὁ δόξαν ἔχων ἐν τοῖς λόγοις νικᾷ, οὐκ αἰεὶ νικᾷ, ἀλλ' ἐστὶ ὅτε καὶ νικᾷται καὶ τοῦτο
- 421, C. κατὰ τύχην³ συμβαίνει. In marg. Schell. ad ἡ παροιμία] Ἡ κοινὸν τὸ Ἐρμαιον λέγουσα, ἢ συμπαλαμβάνει τὸ τε εὐρὸν καὶ τὸ παρατυχὸν πρόσωπον.
- 422, B. Ἄρματι] Sic Schell., itemque Coll. N. et Bar. 7. in cujus margine γρ. ἔρμασι et ἔρμασι.
- 422, C. Περιλαμβάνει] Bar. 7. habet παραλαμβάνει, in m. γρ. περιλαμβάνει.
- 423, C. Ὅροντι,] Sch. ed. ⁴ Ὅρόντης ὁ Πέρσης ἐκπέσων, ἔφη, καὶ ὁ δάκτυλος, ποτὲ μὲν ἐν, ⁵ ποτὲ μύρια σημαίνει, οὕτω καὶ αὐτὸς, πρὶν ἐκπεσεῖν εὐτυχῆς ὢν, νῦν δυστυχῶ, ἄνω καὶ κάτω τῶν ἀνθρώπων δίκην πτεροῦ στρεφομένων. Phot. Ὅρόντης ὁ Πέρσης ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς καὶ ὁ δάκτυλος, ἔφη, ποτὲ μὲν ἐν, ποτὲ δὲ μύρια σημαίνει.

1) κοινωνούντων, sic expresse bomb., subl. Werf. quasi viti aliiquid latere suspicatus esset. Utrum κοινῶν ὄντων legendum? sed κοινωνούντων infra recurrit. — 2) οὐ μόνον, bomb. omis. οὐ. 3) κατὰ τ., bomb. κατατύχην. — 4) laudat hoc schol. Wytt. ad Plut. Moral. — 5) μὲν ἐν, ed. δὲ μὲν ἐν.

Καὶ τῆς ὄνθου προσέει] Sch. ed. Ὄνθον βοός¹ Ἀθηναῖ 424, B. κατὰ τὸν δρόμον ἐποίησεν εὐρεθῆναι ὑπὲρ Ὀδυσσεώς, εἰς ἣν Δίας ὀλισθήσας, Ὀδυσσεώς ἤτταται.

Τὴν δὲ περιστερὰν²] Ap. Mon. Ὁ Ἀριστείδης θῆ- 426, B. λυκῶς εἶπεν· μέμνηται δὲ τις τῶν Κομμικῶν³ ἀρσενικῶς, ὃ περιστερὸς καὶ ταύτην τὴν χρῆσιν τίθεισιν ἀττικίζων.

Τῶν πίθων] Sch. ed. 427, A.

Δοιοὶ⁴ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὐδῆι,
Δῶρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἕων.

Καὶ ἄδικεῖν γ' ἔδοξεν] In m. Sch. Ὅτι δὲ οὐχὶ δικαίως, 428, C. αὐτὸς σὺ λέγεις.

Ὅς γε καὶ σπουδαίων] Sch. ed. Τὸ σπουδαίων⁵ λέ- 429, A. γει διὰ τὸ εὐρεῖν αὐτὸν γράμματα ἰζ' καὶ τὰ τακτικά καὶ ψήφους· τῶν εἰς ψυχαγωγίαν δὲ διὰ τοὺς κύβους καὶ τὰ ἄλλα παίγνια, ἃ λιμῶντουσι τοῖς Ἀχαιοῖς οὗτος ἐξεῦρεν, ἵνα τὸν νῦν πρὸς ἐκείνους ἔχοντες ἤτιον αἰσθάνουτο τοῦ λιμοῦ. Ap. Mon. ad τῶν εἰς ψυχαγωγίαν τοὺς κύβους, οὓς ἐξεῦρε λιματόντων τῶν Ἑλλήνων· ὃ δὲ αὐτὸς οὗτος πρῶτος καὶ τὰ τακτικά καὶ τὸν ἀριθμὸν⁶ ἐξεῦρε.

Οὐδὲ τῶν βοσκημάτων] Sch. ed. Τοῦτο ἐν Αἰσχύλῳ 429, B. Προμηθεὺς⁷ λέγει περὶ τοῦ ἀνθρωπέου γένους.

Ἦς ἄρτιως ἐμνήσθη] Sch. ed. Ἄνω γὰρ εἶπεν, ὡς 431, A. θεὸς μὲν καὶ τύχη πάντα ἄγουσι, τὸ δ' ἡμέτερον πᾶν ἦν ἄρα παιδιὰ.

Τῇ τύχῃ καὶ τῷ καιρῷ] Ap. Mon. Τὴν αὐτὴν ἔχει 433, A. δύναμιν τύχῃ τῷ καιρῷ, καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ τοῦ θεοῦ δύναμιν τῷ καιρῷ προστίθεισιν.

Εἰ γὰρ τι διήμαρτον κ. τ. λ.] Bar. 7. in m. γρ. καὶ 436, A. δε' ἡμᾶς τῶν οἷς γε.

1) Ὄνθον βοός, Iliad. XXIII, 774. — 2) Τὴν δὲ περ., subl. Valken. — 3) τις τῶν κομμικῶν, Pherecrates secundum Casaub. ad Ath. p. 426, p. 459 — 4) cf. Hom. Iliad. XXIV, 527.; ed. κατάκεινται et altero versu δ' ἕων. — 5) σπουδαίων, ed. σπουδαίων, illud ex Aristide. — 6) τακτικά καὶ τὸν ἀρ., καὶ in ed. deest. — 7) ἐν Αἰσχύλῳ Προμηθεὺς, noli Αἰσχύλος ἐν Προμηθεΐ, praestaret fortasse ἐπ' Αἰσχύλου, uti alibi assolent scholiastae, cf. Prom. 443 seqq.

- 439, C. Καὶ ταῦτα] Coll. N. et Bar. 7. καὶ τὰ τοιαῦτα. In m. Coll. Nov. γρ. ταυτά
- 440, B. Κηρικεῖω] Phot. Διὰ γὰρ τῶν προδοτῶν τὰ πολλὰ Φίλιππος ἴσχυεν· ὡσπερ ἐπεισῶδιον χρηστὸν ἐπειστήγαγε καὶ τοῦ τε Περικλέους αὐτοῦς ὑπεμίμησε καὶ ἄλλων.
- 442, B. Ἐπισημαίνονται] In m. Schell. γρ. ἐπιτηρήσειεν, glossa ut vides.
- 446, C. Ἦν ἀφῆκεν] Phot. Τῆς κολακείας.
- ib. Δι' ὧν] Phot. Τοῦ ἐκπεσεῖν ὡς κόλακός.
- ib. ῥητορικῆν ὡς κολακείαν] Sch. ed. Λέγει γὰρ ὡς οὐκ ὄν ἐξέπεσον, εἰ τῆ ἀληθινῆ ῥητορικῆ χρώμενοι τὰ βέλτιστα ἔλεγον καὶ οὐ τῆ κολακευούσῃ.
- 447, A. Τὴν τοῦ Ἀμφίονος] Id. Αὐτὸν εἰσάγει τὸν Ἀμφίονα Πλάτων πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ζῆθον λέγοντα, ὅτι
 Οὐ συμφωνεῖς¹ σαυτῷ περὶ τὰς οἰκοδομὰς.
 Φανερὸς δὲ ὁ τούτων μῦθος, ὅτι τῆ λύρα τὰς Θήβας εἰε-
 χίσαν. In marg. Schell. Τοῦτον Πλάτων εἰσάγει πρὸς
 τὸν ἀδελφὸν Ζῆθον λέγοντα ὅτι,
 Οὐ συμφωνεῖς σαυτῷ,
 ὡς ἐκείνον εὐαρμοσίως εὐεργουῖντα τῆ λύρα τὰς Θήβας τει-
 χίζοντα.
- 449, A. Τελεῖ] Bar. 7. in m. γρ. λήγει, In Phot. λήγει, sed in m. λήσει et λέγει. Schell. λήγει.
- 455, A. Ἐτέρων] Sch. ed. Τοῦ ἀπολογεῖσθαι ἢ καλοὶ ἢ κακοί.
- 455, B. Δεύτερα τῷ Καλλικλεί] Id. Τὸ πρὸς ἀμφοτέρω ἀπο-
 λογεῖσθαι.
 Εἰ ὧτεο χρῆναι] Id. Ὁ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, οὐκ
 ἐχρῆν αὐτὸν βουλόμενον τοὺς μὲν ἐπαινεῖν τῶν ῥητόρων, τοὺς
 δὲ κακίζειν, χωρῆσαι κατὰ ῥητορικῆς ἐκείνους ἀφέντα, καὶ
 διπλῆν αὐτῆν εἶναι λέγειν καὶ οὐκ ἐνταῦθα μόνον στήναι,
 ἀλλ' ἐπενεγκεῖν, ὅτι φαύλη τις ἐστι μόνον, καὶ οὐ τὸ μὲν
 αὐτῆς χρηστὸν, τὸ δὲ φαῦλον.

1) οὐ συμφωνεῖς κ. τ. λ. Euripidis haec duxi esse, cum in Platone (cf. Heind. ad Gorg. p. 131) seqq. ipsis his verbis non occurrant. Sed Porsono poenas violatarum metri legum darem, erat cum mallet οὐ συμφωνεῖς σαυτῷ (inserendum δὲ vel γε vel id genus aliquid) οἰκοδομὰς περὶ. Ed. et Schell. σεαυτῷ.

Ἐπολαβών] In m. Sch. Διαδεξιόμενος ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι. 456, B.

Ἐξαρκεῖ] Supra: Πρόσμενεῖ. ib.

Μὴ γὰρ ὅτι] Id. Πρὸς το φιλονείκως ἐστὶν ἡ κα- 457, A.
τασκευὴ αὐτῆ, θέλων γὰρ Ἀριστείδης δεῖξαι τὸν Πλάτωνα
φιλονείκως πρὸς τὸν Καλλικλέα τοῦτο εἰπόντα ἐπάγει, λέ-
γει γὰρ ὁ Καλλικλῆς οὕτως ἰ τῷ ῥήματι, μὴ πρόφορές
μοι, ὡ Πλάτων τὸ οὐ πώποτε εἶδες. In m. Schell.
Σκόπει γὰρ μὴ τοῦτο, ὅτι λέγει οὕτως διὰ τοῦ ῥήματος.

Καὶ παρήλθε μὲν] Sch. ed. Τὸ παρῆλθε λέγει, 458, B.
διότι οὐ διέβαλλεν αὐτὸν ὀνομαστί, πρὸς διαβολὴν δὲ ἐμνη-
μίλευσεν, ἐπειδὴ πάντας τοὺς ἀπ' ἐκείνου διέβαλλεν· ὅτε δὲ
πόντας, καὶ οὗτος ἐντὸς ἦν.

Ἀπορρήτων] Id. Ὀλιγαρχίαν ἐπαινοῦσι καὶ ἀντικρὺς 459, B.
πρὸς τυραννίδα νεύουσι· ἢ ἀπόρρητα καὶ ἅ τις οὐκ οἶδε
κατηγοροῦντες αὐτῶν, ὅτι καὶ ὁ Νικίας ἦν τις τῶν ἐφ'
ἑαυτοῦ.

Τοῦ δευτέρου καὶ χειρόνος] Id. Δεύτερον καὶ χεῖρον 462, A.
ὁ Πλάτων ἐν τῇ διαιρέσει λέγει τὴν δικαιοσύνην τῆς νομο-
θετικῆς, ἀμφοτέρω γὰρ μέρει εἰσι τῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ πρῶ-
τον μὲν ἡ νομοθετικὴ, δεύτερον δὲ ἡ δικαιοσύνη, ἧς εἶδω-
λον τὴν ῥητορικὴν τίθησιν.

Νῦν δ' ὥσπερ ὡς ἀληθῶς] Id. Ἐπόκειται τῇ πολι- 463, A.
τικῇ ἢ νομοθετικῇ καὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ εἰσιν αὐτῆς δύο
μέρη, ὑπερχομένη δὲ αὐτὰς ἡ κολακεία τρίτον γίνεται· λέγει
δὲ ὁ ῥήτωρ, νέμειν τὸν Πλάτωνα τῇ πολιτικῇ, ὥσπερ καὶ
τέταρτον μέρος, τὸ μνημονεῦσαι ἐνός ἐν εὐφημίαι, τεττάρων
δὲ ἐπὶ φόρον· 1) παρὰ τὴν κολακείαν δὲ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ
ἐπέκεινα ταύτης ἄλλοτι εἶδος.

Καὶ οὐ μόνον ἐξ ὧν τῆς αἰτίας] Id. Ὅτε ἔλεγεν, ὡς 464, C.
οὔτε τῇ ἀληθινῇ ῥητορικῇ ἐχρῶντο, οὔτε τῇ κολακευτικῇ.

Ἀγνωμοσύνης] Id. Ἦν ἠγνωμόνησαν πρὸς Ἀθηναίους 465, A.
σωθέντες ὑπ' αὐτῶν ἐκ τῶν βαρβάρων.

Τοὺς ἐπὶ τὴν γῆν] Id. Τοὺς Λακεδαιμονίους ἐγεί- 465, B.
ραντας κατ' Ἀθηναίων 2) τοὺς Ἕλληνας.

1) ἐπὶ φόρον, ed. φόρον. — 2) Ἀθηναίων, ed. Ἀθηναίους.

- ib. Τους ἑλόοντας Id.] Ἐλόοντας λέγει τοὺς μετὰ Περικλέους Ἀθηναίους, ὅς οὐκ ὀλιγαῖς ἐνίκησεν Λακεδαιμονίους ἡγεμόνας ὄντας τότε τῶν Ἑλλήνων.
- 469, A. Μετεωρολογίας] In marg. Schell. Μαθημάτων ἀστρονομικῶν.
- ib. Ἐπὶ φύσιν] Ibid. Δύναμιν ἤτοι ἔωσθεῖς τὸν νοῦν ὑπὸ τῶν μετεώρων.
- 468, B. Ὀνειδίζειν] Coll. Nov. Ὀνομάζειν, in marg. γρ. ὄνειδίζειν.
- 470, C. Καὶ ταῦτα εἰς κ. τ. λ.] Sch. ed. Τὸ καὶ ταῦτα εἰς αὐτὸν πρὸς τὸ τάναντία τῶν ὄντων λέγειν ἔχει τὴν συνάφειαν, τὸ δὲ οὐχ ἠκίστα ἐβούλετο λέγει διὰ τὸ τὸν Πλάτωνα Περικλέα ἐπαινεῖν καὶ κοιτῆ καὶ ἰδίᾳ ἢ τὸ¹ αὐτὸν ἀντι ἑαυτὸν, ἵνα συνάπτηται πρὸς τὸ χαλεπωτέρους.
- 471, A. Ὡστ' εἰς χρήματα] Coll. Nov. et Bar. 7. ὅστις χρήματα, in m. γρ. ὅστις.
- 472, B. Κατηγορηκε] Coll. Nov. κατηγορεῖ, in m. γρ. κατηγορηκε.
- 472, D. Αἰσχίνης] In marg. Schell. ὁ Σωκρατικός.
- 473, A. Ἐκείνου] Id. Τοῦ Αἰσχίνου, ἤτοι ὡσπερ ὁ Αἰσχίνης ἐν τοῖς αὐτοῦ λόγοις ἐχρήσατο, ὡσπερ καὶ Πλάτων ἐν τοῖς ἰδίῳις.
- ib. Τὴν αὐτὴν] Supra in Schell. Τῷ Πλατωνικῷ Σωκράτει.
- 474, B. Ἐπίκειται μὲν γάρ] Phot. Ὅτι ὀνοματοποιεῖ καὶ ὅτι καὶ ἀποβεβιωκότας ὡς ἔτι παρόντας εἰσάγει τοῖς ἐπαίσοις (sic) διαλεγομένοις.
- 476, B. Ἐν γάρ τῷ συμποσίῳ] Cod. bomb. Πλάτων ἔγραψε λόγον Συμπόσιον ἢ περὶ Ἔρωτος, ἐνθα εἰσάγει μὲν καὶ ἄλλους, εἰσάγει δὲ καὶ Ἀριστοφάνην· θέλων γὰρ αὐτὸν . . .

1) τὸ αὐτὸν ed. τὸν αὐτὸν — 2) lacunam sic forte expleveris, αὐτὸν διὰ ἀδδηφαγίαν (Vales. ad H. ἀδηφ. scribere nos jubet, cf. Ink. ad Neb. init.) σκῶναι, λύζοντα ποιεῖ. Pertinent enim ad haec Aristidis p. 287. ed. Jebb. — ἀλλ' οἶμαι λύζειν αὐτὸν ἴδει, ἵνα (Schell. ἐν) εἰς ἀπληστίαν σκωφθῆ, adde schol. plat. p. 45. Ruhnk. τὸ τοῦ λυγμοῦ σίμπτωμα ἐπιγίνεται τῷ στομάχῳ διὰ πλήρωσιν ἢ κένωσιν ἢ φύξιν. Aristides pag. 350. οἷκ Ἀριστοφάνει λύγγα μὲν προσάπτει οὐδὲν πρὸς λόγον, μᾶλλον δὲ καὶ παντελῶς πρᾶγμα ἔχει καὶ ἀπᾶρον τῶν περὶ ἔρωτος λόγων.

(Cod. madore corruptus legi omnino non poterat) ἀδδη-
φαγίαν, . . . λύζοντα ποιεί. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ἀμνόμενος
αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ οἰκείου διδασκάλου Σωκράτους, καθ' οὗ
Ἀριστοφάνης τὸ τῶν Νεφελῶν ἔγραψε δράμα.

Ἐμβραχν¹] Apogr. Mon. Πλάτωνος ἡ λέξις² σημαί-
νει δὲ τὸ ἀληθές. In marg. Schell. Πλατωνική ἡ λέξις,
ὡς ἐν ὀλίγοις, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὡς ἀληθῶς. ib.

Τὸν Θεῦθον (sic Coll. Nov., Bar. 7., sed Schell. 476, C.
Θεῦτον, et Jebb. Θεῦδον, in ipso Platonis Phaedro p.
340 seq. ed. Heind. est Θεῦθ, itemque in Lactantio de
F. R. p. 20. *Theuth.*)] Ap. Mon. Οὕτως γὰρ οἱ Αἰγύ-
πτιοι καλοῦσι τὸν Ἐρμῆν λέγει δὲ, ὅτι ἐπιδημήσας τῇ Αἰγύ-
πτῳ καὶ τοῖς προφηταῖς αὐτῶν συνεγένετο.

Τοῦνομα] Supra in Schell. Τὸ ὄν. ib.

Εἰς τὴν ἐπώνυμον πόλιν] In marg. Schell. Εἰς τὴν
Ἐρμούπολιν. ib.

Οὐδέ γε τῶν Πλάτωνος συγγρ.] Ibid. Οὐδέ γε παραδε- 477, C.
ξόμεθα τὸ, ὅτι οὐδὲν ἐστὶ τῶν Πλάτωνος σύγγραμμα, οὐδὲ
ἔσται. πότεν; ἀλλὰ Σωκράτους ταῦτ' ἐστίν.

Ἀμέλει] Phot. Τὸ ἀμέλει Ἀριστείδης πολλάκις παρ- 478, A.
έλκον λαμβάνει.

Καὶ μὴν ὅτι] Ap. Mon. Ἴνα μὲν τις εἴπη, καὶ τί 479, C.
δύναται ὠφελῆσαι ναύτης πρὸς ὑγίειαν;

Ἀμηγέτη³] Ap. Mon. Μετρίως, ἡ λέξις Πλάτωνος. 480, B.

Ἐν τοῦτ' ἰσχυρὸν τῆς ἰατρικῆς⁴ καὶ τὸ τῆς Αἰσώπου
κυνὸς ἐξῆς ὑπάρξει λέγειν, ὅτι εἰ μὴ κ. τ. λ.] Ap. Mon. ib.

1) καθ' οὗ, bomb. καθοῦ. — 2) Ἐμβραχν, de ejus usu vide
Heind. ad Gorg. p. 56. et schol. ad Vesp. 1115. — 3) μετρίως,
ἡ λ. II. ex placito Longini, cf. Ruhnck. ad Tim. p. 30., Valk. de
sch. Leid. p. 119., sch. ad Ach. 608. — 4) Ἐν τοῦτ' ἰσχυρὸν κ.
τ. λ. editus sic: ἐν τ. ἰσχυρὸν ὑπάρξει λέγειν, ὅτι εἰ μὴ κ. τ. λ.
sed illa τῆς ἰατρικῆς καὶ τὸ τῆς Αἰσώπου κυνὸς ἐξῆς ἔπ. λέγειν ad-
didit ex Coll. Nov. Bar. 7. (qui ἰσχυρὸν τῆς ἰατρικῆς· καὶ τὸ τῆς
Αἰσώπου κυνὸς ἐξῆς — Schell., qui in reliquis omnibus consentit,
ἔπειτα — ὑπάρξει λέγειν, Ap. Mon., ubi sic: ἀμηγέτη· μετρίως ἡ λέξις
Πλάτωνος ἰσχυρὸν ὑπάρξει· τῇ ἰατρικῇ καὶ τὸ τῆς Αἰσώπου κυνὸς ἐξῆς·
ἐπιφ.) et bomb. Deesse nonnihil ipse Canterus, dum adderet
Medicina in notis, sensisse videtur. Innuit hoc schol. Valken.
Mem. Socr. init.

Ξενοφῶν δὲ ἐν τοῖς ἀποφθέγμασι Σωκράτους (II, 7, 13) τὸν μῦθον εἶπεν, ὅτι τὰ πρόβατα ἐνεκάλουν τῷ ποιμένι, προτιμωμένων τῶν κυνῶν, ὡς ἔρια παρέχοντα καὶ ἐρίφια· ὁ δὲ ἔφη, εἰ μὴ δὲ αὐτούς, οὐκ εἶχον ὑμᾶς ἀκέραια, δηλῶν αὐτῶν τὸ φυλακτικόν. . . . Cod. bomb. Ἄσωπος¹ ἔγραφε μῦθον, ὅτι τὰ πρόβατα ἐνεκάλουν τοῖς ποιμέσιν, ὡς προτιμῶν αὐτῶν τοὺς κύνας, λέγοντα, ὡς ἡμεῖς μὲν γάλα καὶ ἔρια ὑμῖν καὶ γεννήματα παρέχομεν, κύνες δὲ οὐδὲν ἐκφέρουσιν· οἱ δὲ ποιμένες ἔφησαν, ὡς δὲ αὐτούς καὶ ὑμεῖς σώξεσθε.² *Ἐμνήσθη οὖν τούτου τοῦ μύθου καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς ἀποφθέγμασι Σωκράτους.

482, C. Ἐν τοῖς διαγράμμασι] In marg. Schell. Ἐν ταῖς καταγραφαῖς τῶν μουσικῶν σχημάτων.

484, C. Θηρευτήν] Coll. Nov. in m. γρ. Θεραπευτήν.

485, C. Ἄλλ' ἀτιμία τῶν ἄλλων μᾶλλον] In marg. Schell. Πῶς γὰρ οὐ τοσοῦτόν ἐστι ἤτοι ἀτιμία τῶν ἄλλων καὶ αὐτοῦ Πλάτωνος, τὸ χρηστοῦ τινος ἄλλου κριθέντος ἡγεῖσθαι, μὴ δόξαι τούτῳ τῷ πλείονος ἄξιον εἶναι χρηστον τὸν κριθέντα χρηστόν; Οἷον ὁ Πλάτων πλείονος ἄξιος ὢν, εἴ τις ἄλλος κριθείη χρηστός, μὴ νομίζων⁵ τοιοῦτον εἶναι, ἀτιμίαν ἐφέλκεται· μᾶλλον δ' εἴ τις τοιοῦτον ἡγεῖτο τὸν Πλάτωνα, ἀτιμίαν αὐτοῦ καταχεῖ.

487, C. Τιμοκρέοντος⁴] Arogr. Mon. Οἱ μὲν ἓνα φασὶν αὐτὸν τῶν ἐννέα λυρικῶν γεγραφότα ἰάμβους ἔχοντας διαβολήν, οἱ δὲ ὅτι παρ' Ἀθηναίους οὗτος κατεγνωσμένος περιήει λέγων, οὐκ ἐμὲ μόνον πεποιήκασιν Ἀθηναῖοι κακῶς, καὶ⁵ Περικλέα. Schol. ed. Οἱ μὲν λυρικὸν ποιητὴν τοῦτόν φασι, γεγραφότα ἰάμβους διαβολᾶς ἔχοντας, οἱ⁶ δὲ ὅτι κακὸς ἦν καὶ καταγνωσθεὶς ὑπ' Ἀθηναίων περιήει λέγων, ὡς οὐκ ἐμὲ μόνον πεποιήκασιν κακῶς, ἀλλὰ καὶ Περικλέα.

1) Ἄσωπος, bomb. Ἰσωπος. — 2) σώξεσθε, bomb. σώξεσθαι. 3) μὴ νομίζων, Schell. μὴ νομίζε. — 4) Τιμοκρέοντος, Werf. ex Ap. male ad Αρχιλοχον adscripserat. — 5) καὶ Περικλέα, f. ἀλλὰ καὶ Π., sed debebat schol. Θεμιστοκλέα, cf. Plut. cap. XXI. Pro πεποιήκασιν, in Ap. erat περιήκασιν. — 6) οἱ δὲ, ed. ὁ δέ.

Θυρωρούς] Schol. ed. Ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν θρασεῖς, θυ- 489, B.
ρωροὺς καὶ παιδία εἶπε· τά τε γὰρ παιδία θράσους πλέα,
τούς τε θρασεῖς πρὸς ταῖς θυραῖς ἰστώμεν, ὡς ἄσφυλεις
φύλακας· ἢ τὸ παιδία λέγει διὰ τὸ εὐμετάβολον· τοιαύτη
γὰρ ἡ τῶν παιδῶν φύσις. Phot. Τοὺς γὰρ θρασεῖς πρὸς
τάς θυρας ἰστώμεν, ὡς ἀσφ. φ.

Προσθεῖναι] Phot. Ἐρχῆν γὰρ προσθεῖναι εἰς τὸ βέλ- 491, D.
τιστον διώκουσι.

Εἰ δ' οὐκ ἂν ἀηδέστερον] In marg. Schell. Εἰ δ' 493, D.
οὐκ ἂν ἀηδέστερον ἀπέφυγε τούτεστι τὸ δὲ ἀσμένως
ἀποφυγεῖν ἐκώλυεν¹ τὸ προσκροῦσαι τοῖς πολλοῖς
ἐκ τοῦ κακῶς εἰπεῖν. In ora superiore haec legun-
tur: Ἐὰν ἀπέφυγεν (sic) ἂν, ἤτοι ἐὰν ἐδύνατο ἀποφυγεῖν,
οὐκ ἀηδῶς ἐκαλύσθη, διὰ τὴν πολλοῖς προσκροῦσαι· τὸ
ἂν ἐνταῦθα δυνατικόν ἐστι.

Γράφειν] Coll. Nov. λέγειν, et in marg. γρ. γράφειν. 495, C.

Ἐγίγνετο] In marg. Schell. Ἔδει γίγνεσθαι. 496, C.

Προσελάμβανεν] Coll. Nov. in m. συνελάμβανεν, in 498, A.
marg. Schell. ἐβοήθει.

Λαβύς] In m. Schell. Ἀγῶνος ἀφορμάς. ib.

Προκέκοπται] Ibid. Ἐπίδοσον² ὁ σκόπος σοι προσεί- 498, D.
ληφεν.

Καὶ³ οὐκ ἦν ἴσον Καλλικλέα εἰπεῖν καὶ Θεμιστοκλέα] 501, D.
In m. Schell. Καὶ οὐκ ἐξ ἴσου ὁ Καλλικλῆς Θεμιστοκλέα.

Μῆ τῷ δοκεῖ (Schell. δοκεῖν)] In marg. Schell. Μῆ 504, A.
δοκεῖν ἐστὶ τινι εἰργασθαι τούτων σφόδρα οἰκείον τῆς αὐ-
τῶν⁴ ἀστειότητος. Item: γράφεται εἰργεσθαι οὐ δοκεῖν
ἐστὶ τινι καὶ ἀρεστὸν φαίνεται, εἰργεσθαι τῆς αὐτοῦ μου-
σικῆς.

Στηλίτας οὕτως πεποίηκε] Ibid. Οὕτως ἐστηλίτευσε. 504, B.

1) ἐκώλυεν, Schell. ἐκώλυαν. — 2) ἐπίδοσον, Schell. ἐπίδο-
σον. — 3) καὶ οὐκ ἦν κ. τ. λ. sic ex Schellersh., ed. καὶ οὐκ ἦν
ἴσον Καλλικλέα ταῦτ' ἀκούειν καὶ Περικλέα ἢ Θεμιστοκλέα, illa ταῦτ'
ἀκούειν καὶ Περικλέα in marg. Bar. 7. et Coll. Nov. a rec. m.
erant adscripta, in Schell. desunt. Non de Pericle ibi loquitur
Aristides. — 4) αὐτοῦ, Schell. αὐτῶν.

- 505, C. Ἀμαθῶς ¹] Supra in Schell. ἀνεξετάστως.
 ib. Οὐχ ὡς πάντως δήπου ²] Schol. ed. Βελτίως δέον
 δοτικὴν ἐπαγαγεῖν πρὸς τὴν ὀπισθὴν σύνταξιν, ὃ δὲ τὴν
 μὲν προτέραν δοτικὴν εἴασεν, ἐχρήσατο δὲ αἰτιατικῇ καὶ
 ἔστιν αὕτη σύνταξις, ἣν ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ αὐτὸς πολ-
 λαγῇ τῶν αὐτοῦ λόγων ποιεῖ· λέγει γὰρ ἐν τῷ Παναθη-
 ναϊκῷ (p. 108. ed. Jebb.), ὡς ἐνταῦθα, εἴπερ ποὺ τὴν
 δικαίαν φιλανθρώπιαν οὕσαν.
- 506, C. Ἀποθήμην (Schell. ἀποθ^ῖ.)] In marg. Sch. Ὡς ἀπό-
 θεοῖν τινα χρήματα τοῖς ἕστερον χρησιμεύοντα. In m. Coll.
 N. γρ. ὑποθ.
- 510, C. Ὀφλήσειν ἀλογίου] Sch. ed. Ἀλογίου ὄνομα δίκης,
 ὡς Διοσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος λέγει, ἀλογίου γρα-
 φὰς ³ εἶναι κατὰ τῶν ἠοξάντων καὶ μὴ δόντων λόγον ὑπὲρ
 τῆς ἀρχῆς. Coll. Nov. ἀλογίαν, in m. γρ. ἀλογίου. Schell.
 in m. ὄνομα δίκης, et eadem praeterea in marg., quae
 sunt in editis.
- 510, D. Πεποιήνται] Coll. Nov. Τίθενται, in m. γρ. πεποιή-
 νται. Phot. Τοῦτο τὸν Πλάτωνα διαβάλλον φησί.
- 511, A. Καὶ τοι τίς ἂν] Sch. ed. Ἀρχεται τῆς κατὰ τῶν φι-
 λосоφῶν πέραν τοῦ μετρίου καταδρομῆς.
- 511, B. Τραγικῆς βοῆς] Id. Ἀεῖμα ⁴ πεποιήται Εὐρυπίδου, ἐν
 ᾧ βοῦν τρίχωμον ποιεῖ εὐρεῖσθαι τισι, περὶ οὗ γέγονεν
 αὐτοῖς φιλονεικία βασιλείας· δύο δὲ μορφᾶς εἶπεν ἀντὶ
 τριῶν, ὡς ἐξισαζούσων τῶν δυὸ ταῖς τρισὶ, τὸ δὲ διά-
 φορον τῆς μορφῆς δηλοῖ τὸ ποικίλον τῆς γνώμης αὐτῶν, ὅτι
 οὐ τοιοῦτοί εἰσιν, οἷοι φαίνονται. In marg. Schell. Ἐν

1) Ἀμαθῶς, sublin. Valk. Laudat hunc locum Thom. M. p. 39. ita: Ἀμαθῶς οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ἀνοήτως, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνεξετάστως. Ἀριστοτέλης· ἀμαθῶς εἰσάπαξ — πρὸς βντί-
 ροις. — 2) Eadem observatio supra occurrit ad has orationes (p. 81. ed. Jebb.), eodem ex Panath. orat. loco laudato, adde t. II, p. 154 ὡς μὲν κ. τ. λ. ὡς autem in his desiderari non debet. — 3) γραφὰς, sic ed., Schell. γραφῆν. — 4) Eadem in Leidensi legi testatur Valken., qui ex Polyido haec desumta, et illa: περὶ οὗ γέγονεν αὐτοῖς φιλ. βασ. ab alio credit adjuncta, qui confunderit Minois vitulum cum aureo Pelopis in stabulis aricte, cf. Diatr. p. 201.

δράματι τινι Εὐριπίδου βούς τρίχρωμος εὔρηται, περὶ οὗ γέγονε τισί φιλονεικία βασιλείας· τὸ δὲ διάφορον τῆς μορφῆς δηλοῖ τὸ ποικίλον τῆς γνάμης.

Τῶν ἠτημένων οὐδὲν] Id. Τῶν ἐκ πολλῶν συνεδρῶ- ib.
μένων· καὶ γὰρ καὶ οὗτοι πολλὰς δολιότησι καὶ ποικίλαις
συνέφονται. 1

Ἐνθρυπτα καὶ στρεπτούς] Phot. Εἶδη πλακούντων ἀμ- 511, D.
φότερα.

Ἦσπερ ὁ Μενέλεως] Sch. ed. Μετὰ τὴν τῆς Τροίας 512, A.
ἄλωσιν ξίφος λαβὼν ὁ Μενέλεως, ὥστε σφάζει τὴν Ἑλένην,
ἐπεὶ προὔτεινεν αὐτῇ τὸν μαστιόν, ἰδὼν ἐθῆλύνθη καὶ ὅλος
ἐκείνης γέγονεν.

Τοὺς σατύρους τοῦ Σοφοκλέους] Id. Οὗτοι Ἀφροδι- ib.
σίους τῷ ὄντι χαιρεῖν ἐλέγοντο, δαίμονες ὄντες Διονυσιακοί.

Τῷ δὲ φθονεῖν φιλ.] Phot. Τοῦτο τὸν Πλάτωνα δια- 512, B.
βάλλων φησί.

Ἄργυριον δ' ἄξιως] In marg. Schell. Ἀξιοτιμήσεως καὶ 513, C.
ἰσοστάσεως.

Γόργονα Περσεὺς χειρώσατο] Ap. Mon. Δύο εἰσὶν ib.
αἱ γραφαί, Γόργονα Περσεὺς χειρώσω (sic), ἢ Γόρ-
γονα Περσεὺς χειρώσατο· ἐμφαίνει δὲ τὴν ἀρπαγὴν
παραβάλλει οὖν αὐτοὺς τῷ Περσεῖ, δεικνύς ὅτι ἐὰν μόνον
ἄδρῶν 2 ἢ τὸ σακκίον, οὐδὲ Γόργονα δεδοίκασιν. Sch. ed.
Βούλεται διὰ τούτου τὸ ἀρπακτικὸν τῶν φιλοσόφων ἐνδεί-
ξασθαι, οἱ πρὸ τοῦ λαβεῖν δίκην Γόργονος, φοβεροὶ καὶ
ἀπρόσοιτοι ὄντες μαλακίζονται αὐτίκα τῇ δόσει καὶ τοῦ φρο-
νήματος ἐνδιδόασιν.

Δύνηται] Coll. Nov. in m. γρ. οἴηται. 513, D.

Θεῖναι] Coll. Nov. in m. γρ. κρῖναι. 514, B.

Δυσσεβείας] In marg. Schell. Τῆς ἐμβροντησίας τοῦ ib.
κεραυνοβλήτου καὶ τετυφωμένου· κληρονομήσας τοῦ Ἀσκλη-
πιοῦ τοιαῦτα ψηφίζεται.

Τὸν ἀνθερικὸν θερίζοντες 3] Sch. ed. Παροιμίαι εἰσὶν 515, B

1) συνέφονται, sic, f. συνέφονται. — 2) ἄδρῶν τὸ σακκίον,
sic ex Arist., Ap. ἄδρῶν τὸ σακκίον. — 3) ἀνθερικὸν κ. τ. λ. haec
non subl. Valk., sed proxime praecedentia.

αὐται ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων λεγόμεναι, οὔτε γὰρ οἶόν τε σχοι-
 ρίον ἐκ ψάμμου πλέξει, οὔτε τὸν ἀνδερικόν, ὃ ἔστι τὸ τῶν
 ἀσταχυῶν ἀκρότατον, θερύσαι.

- 515, C. Ἀνταφαιροῦσι] Phot. Διὰ τῆς κακῆς αὐτῶν γνώμης.
 ib. Ἦδη δέ τις καὶ Σάτυρος¹⁾] Sch. ed. Ἐν τινι δράματι
 ὑπεκρίθη τις Σάτυρος, καταρώμενος δὲ τῷ Ἡρακλεῖ, ὡς
 εἶδεν αὐτὸν προσιόντα, ὑπέκλυψεν· ἦν δὲ τῷ ὄντι οὗτος
 Ἡρακλῆς²⁾ ἐκείσε κατὰ τύχην ἰστούμενος· πάσχουσι δὲ τοῦτο
 καὶ οἱ φιλόσοφοι, ὑβρίζοντες γὰρ τοὺς ἠήτορας πάλιν καὶ
 φρίττουσιν αὐτούς. Phot. Σάτυρος δ' ὅστις· οὐ γὰρ τὸν
 δαίμονα λέγει τοῦ Διονύσου.
- 516, B. Εἰ ὁ Φρυγῶνδας] Sch. ed. Ὁ Φρυγῶνδας καὶ ὁ Εὐ-
 ρύβατος ἐπὶ πονηρία μεγίστη διεβύλλοντο.
- 520, B. Τοὺς Κερκυραίων νεκρούς] Ap. Mon. Θουκυδίδης³⁾
 ἐν τῇ δ' (c. 48) λέγει, τὸν δῆμον νικήσαντα ἐν τῇ στάσει
 τοῦτο πεποιημέναι.⁴⁾ Cod. bomb. Ἐκ τῆς τετάρτης συγ-
 γραφῆς Θουκυδίδου τοῦτο ἔλαβεν· ἐκεῖνος γὰρ οὕτω διέξευσε
 περὶ Κερκυραίων, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἡ στάσις ἐγένετο.
- 523, B. Θαυμάζω] Coll. Nov. Τιμᾶτε, in m. γρ. Θαυμάζω.
- 524, A. Εὐφημῶν] Coll. Nov. Εὐφημίω, in m. γρ. εὐφημῶν.
 ib. Ὅτι προσήκομεν] Sch. ed. Προσήκει γὰρ τῷ Πλά-
 τῶνι, ἐπειδὴ καὶ οὗτος φιλοσοφίας, ὡς ἔφη, μετέχει.
 ib. Γινομένης αἰδοῦς] Bar. 7. in marg. Τιμωμένης αἰδοῦς.

1) Ἦδη δε τις καὶ Σ., subl. Valk. — 2) Ἡρακλῆς, ed. Ἡρα-
 κλεῖ. — 3) Θουκυδίδης, Ap. Θουκυδίδου. — 4) πεποιημένα, Ap.
 πεποίηκεν, Mon. CXXIII, penes Hardt., et supra ἐν τῇ γ' pro ἐν
 τῇ δ' — Photius in calce excerptorum ex orat. pro Quatuor.
 haec addit: ἄλλυτοπάλης, ὁ πωλῶν τὰ λεγόμενα ἰδιωτικῶς λου-
 κανικά.

ΠΛΑΤΟΝΙΚΟΣ

ΤΡΙΤΟΣ ΠΡΟΣ ΚΑΠΙΤΩΝΑ.

Σχόλια εἰς τὸν τρίτον πρὸς Καπίτωνα.

Εἰ δὲ μὴ ἐγγὺς ἐκείνον] Schol. ed. *Εἰπὼν, ὅτι νῦν μᾶλ-* 525, A.
 λον φιλεῖ αὐτὸν, ὡς οὕτως ἐρωτικῶς τοῦ Πλάτωνος ἔχοντα,
 ὃν καὶ αὐτὸς λέγει τιμῶν ἴσον τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ, ἐπιφέρει
 μεγίστην πίστιν τοῦ φίλτρου λέγων, ὡς ἐγὼ μὲν ἴσον τῇ
 ἑμαυτοῦ κεφαλῇ τιμῶ τὸν Πλάτωνα, καὶ διὰ τοῦτο καὶ σὲ
 φιλῶ, ἐραστὴν ὄντα ἐκείνου· εἰ δὲ σὺ ὡς Καπίτων, μὴ ἴσον
 ἔμοι τὸν Πλάτωνα ἔλεγες, ἀλλὰ καὶ ἐλάττονα, ὅπως εὐφρά-
 νης με — πῶς γὰρ² τις ἰκούσας παρὰ σου, ὡς κρείττων
 ἔστι τοῦ παρὰ πᾶσι θαυματούμενου, πάνυ τε αὐτὸς ἐπὶ τού-
 τῳ ἤδεται καὶ τὸν λέγοντα κατάκρας φιλεῖ — εἰ τοιαῦτα
 ἔλεγες, εὖ ἴσθι, ὡς οὐκ ἂν οὕτω λέγων εὐφρανάς με, ὥσπερ
 νῦν εὐφρανάς, δείξας ὅτι προκατελιημμένος τυγχάνεις Πλά-
 τῶνι καὶ χαίρεις αὐτῷ καθ' ὑπερβολήν. In m. Schell. Οὐκ
 ἂν δέ με εὐφρανάς οὕτως, εἰ ἔφησας ἐγγὺς ἡμῶν εἶναι, ὡς
 εὐφρανάς, δείξας ὅτι προκατελιημῆται τῇ ἐκείνου ἀγαπῇ δη-
 λονότι.

Σπουδῆ ἦν] In marg. Schell. Μετὰ σπουδῆς καὶ 526, C.
 ἀγῶτος.

Εἰ δ' οὖν τις κῆμοι] Sch. ed. Τοῦτο οὕτω ἔλεγε, εἰ 527, A.

1) Πλατωνικός κ. τ. λ., sic Jebb., Phot. Ἀριστείδου ἐκ τοῦ
 ἐπιγραφομένου λόγου πλατωνικός τρ. πρ. Καπ., plane ut in ed., Schell.
 πρὸς Καπίτωνα. Ex Codd. anglicis nil enotavit Jebb., Photius
 addidit τὸ προοίμιον. — Ex Aug. Nro CCCCXXII haec excer-
 psit Hardt. (IV, p. 337) πρὸς Καπίτωνα ἐπιμεμφομένον δῆθεν τού-
 τῳ, ὡς ἀντιλέγοντι τῷ Πλάτῳ, ἐν οἷς οἶτος πεποίηκε λόγους δύο
 ἰσὺς ἑριστικῆς, ἕστις δὲ λόγος οἶτος καὶ ὀφείλει μετ' ἐκείνους τί-
 τισθαι τρίτος (f. ἐφ' οἷς — ὥστε). — 2) πῶς γὰρ τις — φιλεῖ per
 parenth. scjuncti a reliquis.

δὲ καὶ ἐμοὶ τις τῶν θεῶν ἐπαγωγὸς ἔσται· πολλῶν δὲ πα-
ραδόξων χορηγὸς ὁ Ἀσκληπιός, ἔφη, οὐδὲν ἔσται μοι πλεόν
ἐκ τῆς βοήθειας, ὅτι οὐκ ἔδειξας ἐμοὶ τὰ ἄθλα τῆς νίκης,
ἵνα προθύμως ἀγωνίσομαι. Νοεῖται δὲ ἡ τοιαύτη ἀπόδοσις,
ἐκ τοῦ τί μοι περιέσται; ἢ ἀπὸ τοῦ ἵνα προθύμότε-
ρον ἀγωνιζοίμην νοεῖ ἔξωθεν, πῶς προθύμως ἀγω-
νίσομαι;

- ib. Καὶ μηδὲν ἐπαῖειν] In m. Schell. Καὶ μάλιστα ἀπὸ
τοῦ μηδὲ ἐπαῖειν, ὅτι ἀπέτυχον τῆς νίκης.
- 527, B. Συννευστήκοι] In m. Schell. Γνώριμος εἶη.
- ib. Καὶ σὺ δὲ] In m. Schell. suppletur: εἰδείης ἄν.
- 528, B. Ἦτε γὰρ ἡμῶν (sic Schell., Jebb. ὑμῶν) φωνή] In
marg. Schell. Εἰ τὸ φράζειν τοῦ νοῦ δηλοῖ τὸν σκόπον,
τοῦτο δὲ διὰ φωνῆς ἐνεργεῖται ὄργάνου¹ οὐσης τῶν λόγων,
ὃ τὸ φράζειν ἐρῶμένους οὐκ ἂν κωλυθεῖη φιλοσοφίας ἐπι-
στήμην καὶ δόγματα δέξασθαι.
- ib. Εἰ καὶ] Supra in Schell. Εἴπερ καί.
- 528, C. Δοκεῖ μέσος] Schol. ed. Ἡ τοσαύτην εἶχον ἐνωσιν
πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁμοιότητα, ὥστε οὐδεὶς ἂν μέσος ἡμῶν
εὐρέθη, οὐδὲ ἐμελλέ τις περὶ τοῦ ἑτέρου διεξιῶν μὴ συμ-
περιλαμβάνειν καὶ τὸν ἕτερον· τοῖς γὰρ εἰς ἄκρον τὴν ταυ-
τότητα ἔχουσι τί γενοῖ² ἂν μέσον; ϖ ω
- ib. Παρὰ τῶ ἑτέρῳ τον ἕτερον] Schell. παρὰ τὸν ἕτερον,
et in m. γρ. παρὰ τῶ ἑτέρῳ τὸν ἕτερον.
- ib. Σύμφηφον] Phot. In m. σύμφωνος.
- 529, A. Ἄθλον] In marg. Schell. Τὴν σπογγίαν.
- 532, B. Λέγοντες] Ibid. γρ. λεγόντων a rec. m.
- 533, D. Εἰ μὲν οὖν (οἶν ex Hyp. Bar. 7. et Schell. recepī)
καὶ] In m. Schell. ad οἶν legitur παραπληρωματικόν.
- 534, B. Εἶ γε οὐ] Ibid. γρ. οὐ a rec. m.
- 534, C. Κρύπτουσαν] In marg. Phot. φέρουσαν.
- 534, D. Δέχεσθαι τὴν πρόσκλησιν] Schol. ed. Ἡ ἐχρῆν ἀμφο-
τέρους προκαλεῖσθαι εἰς ἕλεγον καὶ ἀμφοτέρων παρὰ μέρος
ἀκούειν.

1) ὄργάνου, Cod. ὄργανον.

- Ἐπανόδου] In marg. Schell. Τῆς ἀνακεφαλαιώσεως. 535, C.
 Μηδὲν ἐλάττονος] Schol. ed. Τὸ ἐλάττονος οὐδέ- 536, A.
 τερόν ἐστι, κατάστασιν δὲ καλεῖ τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν
 προσήκουσαν οἰκονομίαν καὶ τὸ μηδὲν ἔξω τοῦ εἰκότος ἐκ-
 φέρεσθαι. Λέγει δὲ, ὡς οὐκ ἐξῆν τὴν ὅλην κατάστασιν
 ἐλάττω τοῦ παντός ἀγῶνος νομίσαι, ὥσπερ εἰ μέρος αὐτῆς
 τυγχάνοντος ὡς εἰπεῖν καὶ πᾶσα οἰκοδομία κεφάλαιόν ἐστιν
 εἰς πᾶν ἀγώνισμα· τὸ δὲ ὥσπερ εἰ μέρος αὐτῆς.
 Τὸ τοῦ ἀνδρός προοραόμενον] In m. Schell. ὃ προβλέ- 537, A.
 πειν ὑπὲρ ἐκείνου δεῖ.
 Ἐπανάδου] Schell. ἐπανόδου, recte, et in marg. ὡς 546, A.
 ἐν κεφαλαίῳ διηγήσεως.
 Οὐκ οἶμαί γε, ἔφη ὁ Γλαύκων¹ (Jebb. Λάκων)] Schol. 546, C.
 ed. Πρὸς τινα Γλαύκωνα ποιούμενος ὁ Σωκράτης τοὺς λό-
 γους ἀρπάζει τὴν ἐκείνου ἀπόκρισιν καὶ αὐτὸς λέγει, οὐκ
 οἶμαί γε, ἔφη ὁ Γλαύκων.
 Προφέρειν] In marg. Schell. Ἦτοι ὀνειδίζειν. 549, C.
 Κολούων (Phot. falso κολύων)] Ibid. Ἦτοι κολοβοῦν. 550, B.
 Πλέον γὰρ οἶμαι] Schol. ed. Τοῦτο τὸ οἶμαι ὡς ib.
 ἀπὸ Πλάτωνος φέρεται.
 Ἄλλ' ἐν τούτοις μόνοις] Id. Ἐν τοῖς κατὰ τοῦ Ὀμή- 551, B.
 ρου λόγοις πλείονι ἢ ἡμεῖς κατ' αὐτοῦ χρῆται τῇ κατηγορίᾳ.
 Λύγγα] In marg. Schell. Ἦτοι κλώζω. ib.

1) Jebb's male semper Λάκων, immo Γλαύκων, cf. Plat. Rep. X, 3, p. 287. ed. Ast.

Addidamenta

ad scholia in orationem pro Quatuorviris.¹

p. 193, A. Παραιτεῖσθαι] Cod. Paris. D. Το προοίμιον ὡς ἐπὶ δευτερολογίας εἴρηται· ἐπειδὴ γὰρ προεῖρηται αὐτῷ πρότερον περὶ ῥητορικῆς ἐν δυοῖ λόγοις, ὡς ἤδη προθεραπεύσας τὸ πρόσωπον Πλάτωνος, οὕτω πεποιήται τὴν ἀρχήν· εἴληπται δὲ τὸ προοίμιον ἐκ κολακείας, ἐπειδὴ ἐβάρυνεν αὐτὸ τὸ πρόσωπον Πλάτωνος, ἔνδοξον ὄν. Παραιτεῖσθαι δὲ τὸ συγγνώμην αἰτεῖν, οὗ καὶ Δημοσθένης (f. οὕτω καὶ Δ.), τῷ δὲ φεύγοντι καὶ παραιτεῖσθαι· δυνάμεθα δὲ λέγειν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι τὸ παραιτεῖσθαι.

ib. Περὶ τῶν αὐτῶν] Paris. D. Περὶ τῶν αὐτῶν ἀπελογήσατο καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ ῥητορικῆς· λέγουσι δὲ, ὅτι ἀτόπως ἐποίησεν ὧδε εἰρηκῶς πολλάκις, τοῦτο γὰρ εἶπεν, ὡς δηλονότι ἐν τοῖς ὑπὲρ ῥητορικῆς ἀπελογήσατο ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν· καὶ μὴν ἐκεῖ ὑπὲρ τῶν πραγμάτων μόνον ἀπελογήσατο, ἐνταῦθα δὲ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν. Ἀλλὰ φαμεν, ὅτι ἀνεγκη (sic) κἀκεῖ ἀπῆτει ὑπὲρ ἀνδρῶν εἶπεν τούτων τινα ῥητόρων ὄντων καὶ τοῦ πράγματος μετεχόντων, κατὰ κοινὸν δὲ παραιτεῖσθαι, ἢ ἢ οὕτω, Παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα ὅτι δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις παραιτεῖσθαι· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀντὶ τοῦ συγγνώμην αἰτεῖν ἔλαβεν, τὸ δὲ δεύτερον ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι, ἢ ἢ οὕτω τὸ ἐξῆς, οὐκ οἶδα μὲν συγγνώμην αἰτεῖν, δεῖ γὰρ πολλάκις περὶ τῶν αὐτῶν ἀπολογεῖσθαι, ἢ καὶ καθ' ἑκάτερον τοῦ κατὰ κοινού

1) Quae ad orat. de rhetorica in marginibus Paris. D. legentur scholia non tanti aestimavi, ut aciem oculorum in iis describendis obtunderem, ad scholistaе artificia explicanda plurimam partem pertinentibus. Quidquid ex iis excerpseri, ubi ipsas has orat. edam, publici juris faciam.

εἰς τὸ ἀπολογεῖσθαι μεταλαμβάνομενον, οὕτως ἂν προαίγοιτο, ἀπολογεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα, τουτέστιν, οὐ δεῖ μοι ἀπολογίας, εἰ παρὸν μοι ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ ἀνδρῶν μεγάλων, Πλάτωνι ἀντιλέγων, ὅς γάρ ἂν ἦ Πλάτων, πρεσβύτεροι οὗτοι οἱ ἄνδρες καὶ χρόνῳ καὶ ἀξιώματι.

Ἄλλωστε] Paris. D. Ἄλλη θεραπεία, ὅτι οὐδὲ πρὸς ib. αὐτὸν Πλάτωνά ἐστιν ὁ λόγος, ἀλλ' ὑπὲρ ἀνδρῶν· συνίστησι δὲ τὴν ποιότητα τῶν ῥητόρων, ἵνα δίκην δεῖξῃ τὴν ἀντιλογίαν· καλῶν δὲ καὶ ἀγαθῶν λέγει, ἵνα καὶ ἀπὸ σώματος καὶ ψυχῆς ἐπαινέσῃ τοὺς ἄνδρας (ead. a rec. manu in altero margine adscribuntur): καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους καὶ τοῦ χρόνου, τοῦτον βούλεται διὰ τοῦ οὐκ ὀλίγων οὐδὲ ἤττον παλαιῶν.

Πρεσβυτέρων] Paris D. Supra: Ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἄξιον ib. τιμῆς.

Παρέστη δέ μοι] Paris. D. Δοκεῖ τοῦτο μέρος εἶναι 193, B. προκατασκευῆς, τὴν αἰτίαν ἔχοντος τοῦ λόγου ἀπὸ τῆς Δημοσθενικῆς διαιρέσεως καὶ τοῦτο οὕτω κρίνοντες· τεχνικῶς δὲ καὶ τὰ ἄλλα διαβάλλει τοῦ Γοργίου, ἵνα πλέον διασύρῃ τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνδρῶν· ἄλλα δὲ λέγει τὰ λεχθέντα κατὰ τῆς ῥητορικῆς, ἔστι δὲ ἐντεῦθεν εἰσβολὴ εἰς τὸ ἰντεγραφικὸν κεφάλαιον.

Τὴν κατηγορίαν] Id. Κατηγορίαν καταχρηστικῶς φησι, ib. κυρίως γὰρ ἡ ἐν δικαστηρίῳ.

Μιλτιάδου κ. τ. λ.] Id. Τὰ τῶν ἀνδρῶν ὀνόματι οὐχ ib. ἱπλῶς λέγει, ἀλλὰ τῇ δόξῃ Πλάτωνος τὴν δόξαν τῶν ἀνδρῶν ἀντιτάττων.

Ἀνειμένως] Id. Ἠθικῶς ἀντὶ τοῦ κακούργως, μὴ δόξας ib. ἀπ' ἀρχῆς ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ὑπόθεσιν.

Ὁ μὲν δ' ἂν εἰς] Id. paullo corruptiora servat, quae ib. ex Ap. edidi, atque τοῦτο post Ὀμηρικὸν inseruit.

Εἰκάσειεν] Id. Ἀντὶ τοῦ κρίνειν, ἀττικῶς· τὸ δὲ νόημα ib. οὕτω, πρὶν, φησὶ, ὅλων τῶν λόγων ἀκούσειέ τις, οὐ δύναται γνῶναι, τί περιέχουσι, τοιοῦτοι γὰρ οἱ διάλογοι.

Τῆς βλασφημίας] Id. Λύσις ἐστὶν ἀντιπίπτοντος, ἀνα- 194, A. κύματος ἀπὸ τοῦ συμφέροντος τοῦ ἀντιπίπτοντος· βλασ-

- φημίαν δὲ πάνυ δεινῶς εἶπεν, ἵνα δείξῃ ψευδῆ τὴν κατηγορίαν, βαρυτέρῳ ὀνόματι πλήττων τὸν Πλάτωνα.
- ib. *Εὐθύς*] Id. Καλῶς τὸ εὐθύς, ὅτι ὕστερον τοῦτο προσέθηκεν, ἵνα κλέψῃ τὴν κακουργίαν.
- ib. *Ἐκ τοῦ πράγματος*] Supra in Paris. D. Τῆς περὶ τοῦ ἀνθρώπου ὑποθέσεως.
- 194, B. *Σπουδαῖον*] Id. Τὸ σῆμα μεταληπτικόν, ἀπὸ θηλυκοῦ εἰς οὐδέτερον πρᾶγμα.
- ib. *Ἵσως τις*] Id. Πανταχοῦ φθόνον κατασκευάζει αἰτίαν τοῦ Πλάτωνος.
- 194, C. *Εἶ γε καὶ μηδὲν*] Id. Ἐντὶ τοῦ οὐκην^{οὐν} (sic) φησιν κίνδυνον οὐδὲ φόβον, μὴ ὅτι τὸ ἥδύ νομισθῆ τοῦ βελτιονος καλλίον· ἔστι δὲ Δημοσθενικόν, ὥστε κινδυνεύει τὸ λίαν κ. τ. λ. vide, quae ed. ex Ap. Mon.
- ib. *Τὰ βέλτιστα*] Id. Εἰς τὸ ἐλέγχειν δηλονότι Καλλικλῆα, ὥστε τὰ βέλτιστα λέγειν ἄμεινον εἴη τοῦ πρὸς ἠδονήν.
- ib. *Ἄλλως τε καὶ*] Id. Δεινῶς εἶπεν, οὐ γὰρ ὅτι ὁ Καλλικλῆς ἀπειρήκει καὶ ἠττήθη, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ὁ Πλάτων περιέθηκεν αὐτῷ τὴν ἦταν τοῦ λόγου· ἀπειρηκότος δὲ εἶπεν καὶ οὐ πεισθέντος, οὐ γὰρ ἠδυνήθη, φησὶν, κατ' ἀξίαν τῆς ἐπιτοικῆς ἀγωνίσασθαι.
- 194, D. *Πέπονθα δὲ*] Id. Τῷ Σωκράτει τῷ αὐτοῦ διδασκάλῳ περιέθηκεν ὁ Πλάτων τοὺς λόγους κοσμῶν αὐτόν· πολλῶν δὲ λέγει τῶν ιδιωτῶν, ἐκεῖνοι γὰρ, ὅταν συλλογισθῶσιν, οὐδὲ δέχονται τὴν ἀπόδειξιν.
- 195, C. *Θεραπεύειν*¹] Id. consentit cum Apogr. Mon.
- ib. *Ἵσθ' ὅταν*] Id. Ἐντὶ τοῦ πάνυ· ἐπίτασις δὲ ἡ λέξις.
- 195, C. *Ἦνυστο*] Id. Ἐντὶ τοῦ συντετέθη, ἐλέχθη.
- ib. *Ἀναφορὰν*] Id. Ἀναφορὰν λέγει τὴν αἰτίαν· ὅρα δὲ, πῶς τὴν βίαν δείκνυσι τὴν Πλάτωνος, ὅτι ἐβιάζετο εἰς ἐν τὰ πάντα ἀναφέρειν· δεινῶς δὲ καὶ δύο τούτους (sic, f. διὰ τούτου) ζημίας ὀνόματι δημοσιεύει τὸν φθόνον τοῦ Πλάτωνος.

1) Quae inde a *θεραπεύειν* sequuntur, excerpta sunt ex marg. Cod. D.; superiora complent primi folii oras, in quarum inferiore legitur item epigramma in Periclis statuum.

Ἵσπερ ὠδίνων] Id. Ἐνταῦθα φανερῶς τὸν φθόρον ib. ἐκφαίνει τοῦ Πλάτωνος· ὠδίνων δὲ ἀντὶ τοῦ ὥσπερ ἐπιθυμιῶν τὴν κατ' αὐτῶν διαβολήν· ἥ δὲ λέξις εἴληπται ἀπὸ τῶν κυουσῶν γυναικῶν, ἐπεὶ κἀκεῖναι παρ' ὄλον τὸν τοῦ κύειν χρόνον ἐνεπιθυμίς εἰσίν· ἰστέον ὅτι ταύτῃ τῇ λέξει καὶ τῶ κίσειν ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμῆν· Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς εἰρήνη (497).

Ἐμείς μὲν οὖν οἱ κίτωντες¹

Τῆς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρείως.²

Ἄλλ' ὅσα γε] Id. consentit cum Ap., sed τοῦ ante 196, A. Πλάτωνος deest, κατηγορήσαντος γὰρ, γὰρ παρ' Εὐπόλιδος ἐν Σικ. συστρατεύων αὐτῷ ἔβριμεν αὐτὸν ἐν τ. θ., ἐν θυμέλεισσι, ὀλέσω deest.

Ὄνομαστί] Id. Καὶ μετὰ τοῦ σ̄ καὶ χωρὶς τοῦ σ̄. τὸ ib. δὲ ἀττικώτερον ὄνομαστί.

Π Ε Ρ Ι Κ Λ Η Σ .

Καὶ πρῶτον μὲν] Id. Ἐπίγραμμα εἰς στήλην Περικλέους· 196, C.

Ἦγασάμην ὀρόων σε, Περικλεεσ, ὅτι καὶ αὐτῷ

Χαλκῷ ἀναυδήτω δημήγορον ἦθος ἀνάπτεις,

Ἵσπερ τι Κεκροπίδῃσι θεμιστεύων πολιήταις

Ἦ μόθον ἐντύνων Πελοπήϊον, ἰστάμενος δέ.

Ἐτερον εἰς Ἀθηναίους·

Ἐλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶν

Ἐκτεῖναν Μήδων εἴκοσι μυριάδας.

Εἰ ἄρα ἄξιός] Id. Δημοσθενικῶς, ἵνα πανταχόθεν τὴν 196, D. ἀρετὴν αὐτοῦ πιστεύσῃται.

Τὴν ὀρθὴν] Id. Ἐλεγε παροιμίαν, ὄδον εὐθείαν (Cod. 197, A. εἰδέης) τὴν ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὰς ἐκκλησίας· οἰκείως οὖν τῆς παροιμίας ἐμνήσθη· δηλοῖ δὲ ἡ παροιμία καὶ τὸν δίκαιον, οὐχ ὅτι δὲ τὰς ἄλλας ὁδοὺς ἠγνόει, ἀλλ' εἰδῶς, σωφρόνως διήγεν· τὸ δὲ ὥσπερ τοὺς πρεσβυτάτους Ἀθηναίων, ἵνα καὶ Πλάτωνα αὐτὸν φῆ ἐπαινέτην ἔχων, ἐν γὰρ τῷ Τιμαίῳ φησι κ. τ. λ, vid. Progr. ad ὥσπερ τοὺς πρεσβ.,

1) Cod. κίτωντες. 2) Cod. ἀνδρείως.

in his recedit Cod. Paris., ἀνθρώπους εἶναι, τοὺς ὅτε οἱ Ἀρ., uti legendum.

- 197, B. Ἐναντία Θουκ.] Id. cons. cum ed., sed ἄλλον δέ τινα — haec adduntur: αὖξει δὲ τὸν Θουκυδίδην, ἵνα πλέον αὐξήσῃ τὸν Περικλέα, καὶ πρὸς τοῦτον γὰρ ἀντιπολιτευόμενος ἀπείχετο τῆς πρὸς τὸν δῆμον κολακείας· κολακείαν γὰρ λέγει τὴν κομψότητα, τούτου δὲ τοῦ Θουκυδίδου κ. τ. λ. vid. quae edidit ex Mon. et Leid.
- 199, B. Παντὸς Πεισ.] Id. cons. cum Ar., sed ὡς φησιν Ἡρόδοτος· διὸ καὶ πάντων τυρ., ὡς καὶ κ. τ. λ. desunt.
- 199, C. Καὶ τοι εἰ τὸν Ἀρχ.] Id. cons. cum Ar., nisi quod μετὰ γούν, ἐπικληθῆναι δὲ αὐτὸν, ἐκ τοῦ ἐναντίου — οὐχ εἴλετο desunt, recte opinor, pergit D. οὗτος δὲ ὁ Ἀρχ., ὅτι Περιδικκου ἦν υἱὸς κ. τ. λ. desunt omnia.
- 200, A. Τάξιν] Id. Δύο ἦσαν Ἀθηναῖοι πολιτεῖαι· οἱ μὲν γὰρ ἦσαν καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ, οἱ καλούμενοι ὀλιγαρχικοὶ, οἱ δὲ δημοτικοὶ· καὶ τούτων μὲν προῖστατο Κίμων πολλὰ διανεμών καὶ συγχωρῶν ἐκ τῶν χωρίων ἀφορίσασθαι τοῖς βουλομένοις καὶ ἱμάτια νέμων τοῖς πένησι, τῶν δ' ὀλιγαρχικῶν προῖστατο Περικλῆς· κατηγορηθεὶς δὲ Κίμων ὑπὸ Περικλέους ἐπὶ Ἑλληνικῇ τῇ ἀδελφῇ (Cod. τῇ Δελφικῇ) καὶ ἐπὶ — desideratur nonnihil, f. Πάρω τῇ νήσῳ, ὡς ὑπ' αὐτοῦ προδεδομένη, ἐξεβλήθη, δεδιὼς δ' ὁ Περικλῆς, μὴ ζητηθῆ ὑπὸ τῶν δημοτικῶν πρὸς τούτους ἐχώρησεν.
- 200, B. Ἱπερορῶν] In marg. Paris. A. Τὸ ὑπερορῶν ὅπως μετὰ γενικῆς συνέταξεν Ἀριστείδης, ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιστολῇ λόγῳ αἰτιατικῇ συνέταξεν, ὅδε γὰρ πως ἐκείνός φησι, τὰς πίστεις ὑπεριδῶν καὶ τοὺς ὅρκους ὑπερβάς, (Dem p. 164. ed. Sch. ὦν ἐκείνος τὰς πίστεις ὑπερβάς καὶ τοὺς ὅρκους ὑπεριδῶν).
- ib. Φωραθεὶς) Paris. D. Τοὺς εἰρωνῆς φησι· φαίνεται γὰρ καὶ αὐτὸς χρησάμενος ἐν τῇ ἀπολογία Σωκράτους.
- 201, B. Ἱδία κέρδη] Id. Ἱδία κέρδη λέγει ἢ ἰδιωτικά· αἰτίταιται δὲ τὸν Ἀλκιβιάδην ἑαυτῷ κέρδη πραγματευόμενον διὰ τὴν ἱπποτροφίαν, εἶχε γὰρ ἵππους ἢ Σικελία καλοῦς, κακῆσε τοὺς Ἀθηναίους ηγε.

Ἀκροτελεύτιον] Id. Κατεχρήσατο τῷ ἀκροτελεύτιον, 202, B.
ἀκροτελεύτιον γὰρ τὸ τέλος τοῦ ἐν μέτρῳ στίχου.

Γεγονώς] Id. Καλῶς εἶπε γεγονώς και συγγεγονώς, 202, C.
ἐνδέχεται γὰρ τὸ γεγενῆσθαι μὲν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον,
μὴ εἶδέναι δὲ τὰς πολιτείας τοῦ Περικλέους, διὰ τοῦτο εἶπε
συγγεγονώς, ἐπειδὴ συμφοιτήτης ἦν Περικλέους ὁ Θου-
κυδίδης· (f. χρόνον και τὸ εἶδέναι τὰς π.)

Μη μόριον μόνον] In D. similia leguntur, atque in Ap. 205, B.

Εἰ βούλει τὴν ιδέαν] Id. Ἄρα οὖν ἐστὶν ιδέα κολακεία; ib.
οὐδαμῶς· θέλει εἰπεῖν, ὅτι εἰ Περικλῆς ἐχρήσατο τῇ κολα-
κειᾷ, ἀγαθῇ, εἰ ἀγαθῇ, ιδέαν ἔχει· ιδέαν νῦν λέγει τὰ
δύο μέρη τῆς κολακείας, αὐτὸ τὸ γένος τῆς αἰσθητικῆς κολα-
κείας τὸ ἐνσώματον, οἶονεὶ ἀρχέτυπον τῶν ἐπὶ γῆς κ. τ. λ.
vide Apogr.

Θεαρίωνος] Id. cons. cum ed. 205, C.

Ἐν τοῖς δράμασιν] Id. Ἐύρομεν παρὰ τοῖς ποιηταῖς, 205, A.
ὅτι τινὰ τῶν κ. τ. λ. vid. Apogr.

Τὴν δόξαν] Id. Ἀπὸ τοῦ μὴ δουλεύειν ταῖς ἐπιθυμίαις 205, C.
και τοῦ μὴ χαρίζεσθαι τοῖς πολλοῖς· δόξαν δὲ λέγει τὴν
φήμην, ὅτι Ὀλύμπιος ἐκλήθη.

Παρενθήκην] Id. cons. c. ed. 207, B.

Ω Πλάτων κ. τ. λ] Id. Ἐπειδὴ και τοὺς αὐτοῦ δια- ib.
λόγους εἰς Σωκράτην και Πλάτωνα ἀνέθηκε· τὰ ὅμοια δὲ
και Δημοσθένης ἐποίησε εἰπῶν, Κρέων και Αἰσχ. κ. τ. λ.
vid. Ap.

Μᾶλλον δ' εἴρηκας] Id. paullo uberius, quam legun- ib.
tur in Ap.

Ἀναξαγόρα] Id. cons. c. ed., nisi quod καταγινόμε- 207, C.
νος — οὐ γεγόνασι ἀκροαταὶ Π. κ. Θ.

Οἰδεῖν] Id. Ἰατρικώτερον τὸ οἰδεῖν εἶπεν, εἶτα ἐνέ- 208, B.
μεινε τῇ μεταφορᾷ τῶν σαρκῶν τῶν ἀρχαίων· εἰκότως
δὲ εἶπε τοῦτο, ἐν γὰρ τῇ Σικελίᾳ τὰς ἀρχαίας σάρκας ἀπό-
λεσαν, ὃ ἐστὶ τὴν ἀρχαίαν ἀνδραγαδίαν ἥτοι παρασκευὴν·
ὑποουλον δὲ εἶπεν εἶναι τὴν πόλιν, ὑπόνοιαν γὰρ αὐτῇ

γὰρ αὐτῇ ἐδίδου δυνάμειος οὐκ ἐχούσης, leg. δυνάμειος οὐκ ἀνεχούση ex Ap. Mon.

- 208, C. *Αἰγυσταίων*] Id. cons. c. ed., nisi quod δὲ τρέφειν, τοὺς πρεσβ. ut Leid., in reliquis cum Leid. facit.
- ib. *Σικελικὴν τρ.*] Id. cons. c. ed.
- 209, A. *Τὸν Εὐρύτιονα*] Id. ut ed., sed φίλτατον ut Leid., συγγενῆς ἦν, Ἄκτορος Πολυμήλην.
- ib. *Ἀδράστῳ*] Id. ut ed., nisi quod cum Leid. μετὰ τοῦ οἰκείου υἱοῦ, τὸν δὲ παῖδα μᾶλλον ἀνεῖλεν κ.τ. λ.
- 210, B. *Αἰόλους γὰρ*] Id. Δημοσθενικῶς ἐνταῦθα ὁ Ἀριστείδης μεθώδευσε, πάσας ὁμοῦ τὰς ἀντιθέσεις εἰς μίαν συναγαγὼν, ἵνα μιᾷ λύσει σαφρῶς αὐτὰς ἀπεργάσθαι.
- 210, C. *Ἐγὼ μὲν γὰρ*] Id. Ζῆλος Δημοσθενικός.
- 211, B. *Τοὺς δὲ παρόντας*] Id. Νικίαν καὶ Κλέωνα καὶ Ἀλκιβιάδην αἰνίττεται, λαλοῦντας δὲ εἶπε καὶ οὐ λέγοντας, ἀντὶ τοῦ φλυαροῦντας.
- 212, A. *Διοτίμα*] Id. cons. c. Leid.
- 212, B. *Σὺ δὲ Μαντινικὴν*] Id. c. Leid., sed οὖσαν τῆς ῥητορικῆς· ἡ δὲ Διοτίμα ἱερεία γέγονε τοῦ Ἀγκαίου Διὸς τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἧς τῇ προσευχῇ ἐκωλύθη ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἡ λοιμὸς δέκα ἔτη.
- 212, D. *Ἵς πάντες*] Paris. A. *Οἶμαι οὕτως ὑφείλεν γραφῆσθαι* ὡς μᾶλλον πάντες ἢ Περικλῆς ἐπηρκῶς ἂν εἴη λαλεῖν αὐτούς.
- 213, B. *Καὶ τὸ τοῦ Ἀγγίτος*] Paris. cons. c. ed., quibus haec addit: *δεινῶς οὖν ἐπεχείρησεν ὁ ῥήτωρ, δεικνὺς ὅτι ὁ Πλάτων ἑαυτὸν ἐπήνεσε διὰ τοῦ προσώπου τοῦ Σωκράτους.*
- 215, C. *Μήτε ποιεῖν*] Id. facit cum Aprog.
- 215, C. *Ἵς ἐκαίδεκα*] Id. cum ed., sed ὅποτε παρέλθη et diserte legitur *Τάχυν λέγεις με*, uti est in ed.
- 215, D. *Ὁ Βουζύγης*] Id. cum ed., τὰς ἐν Ἑλ., ἀροτριώσας—εἰπὼν γὰρ ὁ B., προσέθηκεν pro εἶπεν, ἀσεβῆς· τὸ δ' ἄριστος κ.τ. λ. omissis reliquis, quae quidem intercedunt.
- 216, A. *Αἰρῶν*] Id. fac. cum Ap. Mon.
- 216, D. *Καὶ μὴν ἐν οἷς γε*] Id. Ἐκ Θουκυδίδου τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι ἐξ ἧν τοὺς ἄλλους φέγουσιν οἱ κωμικοὶ, τοῦτον ἀπο-

λύουσι τῆς μέμφεως, τῷ λέγειν αὐτὸν Βουζύγην ἀντὶ τοῦ
τιμίου ἔργου γένους (sic).

Τῶν Ἀντιφῶντος] Id. Κατ' εἰρωνείαν, ἐπειδὴ καὶ Πε- 217, B.
ρικλῆς αὐτοῦ ἦν μαθητὴς· ὥσπερ δὲ ὁ Πλάτων ἑαυτὸν σεμ-
νύνει τῷ ὀνόματι τοῦ Σωκράτους, οὕτω Ἀριστείδης τὸν
Θουκυδίδην τῷ ὀνόματι τοῦ Ἀντιφῶντος, τοῦ διδασκάλου
αὐτοῦ· εἶτα ἐπιγάγε καὶ ἅμα ὡς τὸ εἰκὸς, τοντέστιν ὡς
εὐφυῆς καὶ ἄριστος τὰ πάντα· οὐκ ἄρκαι τὸ ἐπὶ μόνοις
διδασκαλίαις σεμνύνεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐξ οἰκείας φύσεως.

Πρὸ τοῦ Ἀντιφ.] Ead. ferme in D., quae in ed. ib.

Πρὸς τοῦσχατον] Id. Τὸ κυριώτατόν φησιν, οὐκ ἀτι- 217, C.
μότερον, ἀλλ' ἰσχυρότερον.

Ἀναξυγόρα] Paris. A. Οὐχὶ τῷ φιλοσόφῳ τὰ φυσικά, 218, A.
ἀλλὰ τῷ . . . φοιτήσαντι.

Τὸ σὸν, ὦ Πλ.] Paris. D. Ἀντὶ τοῦ, ὅπερ λέγεις, ποίει· 219, B.
φησὶ γὰρ ὁ Πλάτων, ὅτι δεῖ κόσμιον εἶναι τινα, τὸν κό-
σμον μιμούμενον.

Τοῦ βάρους] Id. cum Ap., diserte autem κόμπου pro 221, A.
κείματος, quod monstrum expiare non potui, διὸ pro
διόπερ, καὶ δυστυχεῖ φιλοσοφίαν, τούτοις δὲ ὁ Λυκ.

Πλεῖν ἢ στ.] Id. c. Ap., nisi quod omissis ἀντὶ τοῦ ib.
πλέον ita pergit: τὸ δὲ ἢ σταδίῳ μέτρον τί φησιν· λέγει
οὖν, ὅτι πολὺ λάλοι ἦσαν.

Ἔ τῶν ῥήμ.] Id. c. Ap., omisso ἐστι post ὅμοιον. 221, B.

Προσόμεως] Paris. A. Ἐπὶ Ὀδυσσεύς. 222, A.

Κατὰ γοῦν τὸν Ἰόλ.] Paris. D. c. Ap. 222, C.

Οὐκ ἄπ.] Id. Ἀπὸ παροιμίας τοῦ χρ. φ. τὸ μὴ παρ. κ. τ. λ. 223, C.

Δαρεῖος ὁ ἴστ.] Id. c. Ap., sed πλουσιώτατος τῶν 224, C.
πρὸ αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ἀπαιτήσας φόρον τοὺς ὑπηκόους,
διότι ὀργίλως, quae inde ab ἀντὶ βασ. leguntur, in D.
omissa sunt.

Ἀπανταχῇ] Idem. Τὸ πρακτικὸν ἐμφαίνει τοῦ Περι- 225, C.
κλέους· ταῦτα δὲ ἔχομεν παρὰ τῷ συγγραφεῖ.

Τοὺς ἄλλους ἄπ.] Id. cum Aprog., sed Σώστρατος ib.
Ἄν., ἐκ Κεραμίων.

- ib. Οὐχ ἡσυχάζων] Id. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐχ οὗτός ἐστιν ὅρα δὲ πανταχοῦ τὸ πρακτικόν.
- 226, A. Ἔως καὶ ταύτην] Id. cons. c. Ap.
- 227, A. Ἐΐξαν αἰτῶν] Id. Θεμιστοκλέους τοῦτο παραινέσαντος, ἵνα μὴ διανοήσασιν οἱ Ἕλληνες· τοῦτο δὲ εἶπεν, ὅτι παρεχώρησε τὴν ἡγεμονίαν τῶν Ἑλλήνων τοῖς Λακεδαιμονίοις εἰς Συλαμίνα, ὡς καὶ αὐτὸς ἔφη ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ.
- 227, D. Κωμωδίας] Id. Εὐκαίρως τὸ ὄνομα τῆς κωμωδίας τέθεικε, διότι διαβολῆς χάριν κ. τ. λ.
- 228, A. Ἐτίθει νόμους] Id. ab ed. verbis tantummodo discrepat.
- 229, A. Φῆς ἐκεῖνα ἄκ.] Id. Λέγει γὰρ ὁ Πλάτων ἐν τῷ Γοργία, ἐξ ἀκοῆς εἰδέναι τὰ κατὰ τοὺς ἠγόρους.
- 229, B. Ὁ Κρηῆς] Id. varietatem Leidensis Cod. servans cum editis desinit.
- 229, D. Τοὺς πολεμίους] Id. cum Ap., sed quae in fine adduntur, ἀπὸ πόλεως κ. τ. λ. omissa sunt.
- 231, B. Ἄλλ' ὡς περὶ ἄρ.] Id. Οἶον ὅτι δις τρεῖς ἔξ, καὶ ὅτι τοῦ τετραπηγέος τὸ ἥμισυ διπηγύ ἐστι.
- 232, A. Ἀλλὰ τοῖς ἄκροις τῶν Ἑλλ.] Id. Αἰαντες καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Περικλῆς.
- 233, A. Ὡσπερ καὶ Λακ.] Id. Οὐχ ἀπλῶς εἶπε Λακεδαιμονίοις, ἀλλὰ ἠγορικῶς, οἶδε γὰρ ἐπαινέτην αὐτῶν τὸν Πλάτωνα, οὕτως γοῦν πρὸς τὴν τούτων πολιτείαν τὴν αὐτοῦ Πλάτων συνέγραψεν· οὔτοι γοῦν συγκρούοντες τοὺς ἀνθρώπους κ. τ. λ. vid. ed.
- 233, B. Οὐκ εἰκὸς] Id. c. Ap.
- 233, C. Ἐπεὶ καὶ Λακεδ.] Id. Ἀπὸ Λακεδαιμονίων τῶν φίλων τοῦ Πλάτωνος λαμβάνει τὸ παράδειγμα, λέγει δὲ, ὅτε μετὰ τὰ ἐν Λευκτροῖς Θηβαῖοι διέβησαν τὸν Εὐρώταν μετὰ τῆς μυριάδων.
- 233, D. Ποτὲ Θηβ.] Id. Καλῶς τὸ ποτὲ καὶ οὐκ ἀεὶ, τοῦτο γὰρ ἦν Λακεδαιμονίων εἰς Θηβαίους κατηγορημα· λέγει δὲ τὰ μετὰ τὰ Λευκτρικά.
- 234, A. Ἐκατέροις] Id. c. Ap., ἔστι δὲ εἰπεῖν κ. τ. λ. desunt.
- 235, A. Τοὺς δ' ἀχρηστους] Id. c. Ap.

- Κῦβος] Id. similia c. ed., sed ἀπό μεταφορῶς τῶν 235, C. ταυλιζόντων κ. τ. λ.
- Ἦμην τὸν Μελ.] Id. c. Ap., διὰ τὴν ἀνδρίαν, ἀξιο- 237, C. πιστον κ. τ. λ. desunt.
- Λέοντα ξυρεῖν] Id. c. Ap. 237, D.
- Καὶ δειλίας] Id. c. Apogr. 238, A.
- Διαδόσεις] Id. c. ed., varietatem Leid. servans, in 238, D. sine est ἔλαβον.
- Μεγαλοπρεπεία] Id. c. Ap. 239, B.
- Ἐφολκία] Id. de ἐφολκίοις nonnihil, ut supra ad Panath. ib.
- Καὶ γὰρ τὰ σώματα] Id. c. ed. ib.
- Ἄμα δὲ εὖλ.] Id. plane ut ed. 240, B.
- Ἄλλὰ τὴν ἀρχὴν] Μεταστατικῶς ἀπολογεῖται εἰς τὴν 241, A. ἀρχὴν μεταφέρων τὸ ἐγκλημα. Ἀττικῶς δὲ εἶπε, τὸν μισθὸν ἐγκαλεῖς.
- Ἐπεὶ ὅτι γε] Id. c. ed. ib.
- Οὐδέ γε οἱ Καρχ.] Id. c. ed., sed D. post ἐπολιτεύ- 241, D. οντο desinit.
- Ἄλλὰ καὶ τῶν νομ.] Id. fers ut in ed. 242, C.
- Ὡσπερ γὰρ, φησὶν, οἱ γρ.] Id. Ἐν τῷ Πρωταγόρῳ 244, B. φησι τοῦτο.
- Ζῆν] Id. Κατεχρήσατο τῇ περιβολῇ (f. παραβολῇ) ἀντὶ 244, D. τοῦ γράφειν ζῆν εἰπών.
- Ἡ γὰρ ὄναρ] Id. c. Ap., ὅθεν καὶ τὸ κ. τ. λ. desunt. 245, C.
- Ἄφ. ἐστίας] Id. c. ed.
- Οὐκοῦν] Paris. A. Ἡ σύνταξις, ὡς ἐμοὶ φαίνεται, οὐ- 246, D. τως ἔχει, ἢ τινα ἐχρῆν πρῶτον Πλάτωνος ὑπὲρ Περικλέους εἰπεῖν, ἢ εἴ τις αἰτίαν ἐπήγαγε Περικλεῖ, ὥστε καὶ Πλάτωνος χρῆ γράφειν καὶ οὐχὶ Πλάτωνα.
- Ἡ τινα χρῆν] Paris. D. c. ed. 247, A.
- Ἡ τῆς μὲν Ἄρ.] Id. c. ed. 249, A.
- Οτι γὰρ οὐκ] Id. brevius ed. continet. ib.
- Καὶ οὐκ οὐδ' ὅτω] Id. Ἀριστείδης φησὶ λέγειν καὶ Σα- 251, A. ράμβω τῷ καπύλῳ· ὁ δὲ ζῆλος Δημοσθενικός, τὰ τελευταῖα τῆ προσώπων ἀορίστως ἐκφέρειν (leg. ex ed. τὰ εὐτελῆ τῶν πρ.).

K I M Ω N.

- 251, A. Ἄλλα νῆ Δία] Paris. D. fere ut in ed.
- 251, C. Ἐβουλόμην] Id. c. ed.
- 251, D. Ἐφιέμην] Id. Ἐπείχον ἐμαντόν, εἰπὼν καὶ τὸ ἐξ οὐ-
ρίας ἐπέφερε τὸ ὑφιέμην ἐκ μεταφορῶς τῶν χαλόντων
τὰ ἰστιά.
- 252, A. Μηδὲν ἀπηχῆς] Id. c. Ap. similia fere continet.
- 252, B. Μέχρι πόρῳ] Id. c. ed. Τοῖς ἀριστεῖσθαι αἰρουμέ-
νοις· δοκεῖ ὁ Ἀριστείδης ψέγειν (Cod. ψέγων) μᾶλλον τοῦ-
τον ἢ ἐπαινεῖν (Cod. ἐπαινεῶν) προσματυρῶν τοιαῦτα· ἄλλα
Δημοσθενικὸν τὸ ἐπιχείρημα, τὸ γὰρ ἦττον ὁμολογῶν τὸ μεί-
ζον ἀπολύεται.
- 252, C. Ἀρχαῖον ἤγ.] Id. brevius, quam Ap.
- 252, D. Ἄλλα καὶ] Quae in ed. post Κίμωνος leguntur, con-
gruunt cum ed. et Leid.
- 254, B. Ἀρχὴν ἐπέτ.] Id. c. Ap.
- 254, C. Μῆτε οἰκ.] Id. c. Ap. consentit inde ab ὡς Ξενοφ.,
superioribus omissis.
- 256, A. Ἐν γὰρ αὐτοῖς οἷς] Id. Πάλιν τὴν πολιτείαν αἰνί-
τεται καὶ τοὺς νόμους, οὗς συνεγράψατο.
- 256, C. Οὐδ' ἐν Καρῶν σχ.] Id. c. ed.
- 257, D. Εἰς πᾶν ἐλθεῖν] Id. c. Ap.
- 258, B. Ἐν τῇ ὑπερορίᾳ] Id. c. ed.
- 259, A. Ἄλλ' ὃ π.] Id. c. ed., sed ἀμυνόμενος αὐτὸς ὁ Κ.,
ἐπεξῆλθε καὶ Ὅμηρός φησιν, χαλεπαίνει· παροιμία· τὸν ξ,
εἰς ἡμᾶς.
- 259, D. Ὅμως τις ὕμνησε] Id. Τὸν Σιμωνίδην εἰρωνεύεται,
ὡς τολμηρὸν τι ποιήσαντα.
- 260, C. Ἐν αὐταῖς Πύλαις] Id. c. ed. et Mon., in fine ad-
duntur haec: νοεῖται δὲ ὅτι καὶ ἐν ἀνάγκαις, ὅθεν καὶ παρ-
οιμία ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐν ταῖς Πύλαις ἢ μάχη.
- 260, D. Οὐδεν πλέον] Id. Εὐκαιρῶς λέγει, ἐπειδὴ τῶν πεζο-
μαχούτων Λακεδαιμονίων ἐπαινέτης ὁ Πλάτων.
- 261, A. Διὰ ταῦτά φησι] Id. Μιμείται τὸ σχῆμα τοῦ λόγου
τοῦ Σιμωνίδου, ὡς ἐκεῖνος ἡμῖν διαλεγόμενος.

Καὶ ὁ φησιν Ὅμ.] Id. c. ed. 162, C.

Τῆς τοῦ παντός] Id. c. Ap., sed ἀντὶ τοῦ ἀρμότιον, 163, A.
ἦτοι τοῦ κόσμου.

M I A T I A Δ Η Σ .

᾽Ωσπερ οὖς] Paris. D. c. ed., sed χειμῶνι δὲ χρ., πε- 166, C.
ριέπεσον, Epigrammate praetermisso.

Τὸ τῶν Πλαταιέων] Id. c. ed. consentit, omissis tamen ib.
plerisque et reliquis in compendium redactis.

Ἐξίωσας τιμῆσαι] Id. Παραδόξως τιμὴν ἐκύλεσε τὸ 167, B.
φανερὰ δῆθεν ποιῆσαι τὰ ἐγκλήματα, ἐπὶ γὰρ καλοῦ τὸ
τῆς τιμῆς ὄνομα λέγεται.

Ἦ ποῦ χοροῦ] Id. C. ed. et Leid., sed in ἀριστερο- 167, D.
τάτης desinit.

Τὴν πρὸ τοῦ θ.] Id. c. Ap., nisi quod ὁ μὲν, τινὲς ib.
μὲν οὖν φασί, ὁ τοῦ Θεμ., ὅτι χάρος ὅτε εἰσῆι, εἰσῆρχετο.
Additur in Cod. D. post ὀρῶντες longa eaque inepta ex-
plicatio, quomodo τὴν πρὸ τ. θ. accipi possint.

Ἀναποδίξει] Id. Ἰδική ἐστιν λέξις τοῦ Πλάτωνος· εἰ- 168, A.
ρηται δὲ ἐπὶ τοῦ ἀνακάμπειν πολλάκις τὸ αὐτὸ ἐρωτῶντα
καὶ ἀναστρέφειν.

Τοῖς ἔπεσιν] Id. Ἐπη λέγονται καὶ ἀνάπυιστοι καὶ 168, B.
ἱμβοί.

᾽Ως οὐ τὸ παν.] Id. c. ed., sed ἡδὺ καὶ τὸ ἐκ π., 168, C.
Δώριον.

Παλλάδα] Id. c. ed., nisi quod: τὸν δὲ ποιητὴν αὐ- 168, D.
τοῦ Φρύγιον τινὰ φασιν ἢ Λαμπροκλία ἢ Στησίχορον· τὸ
δὲ δεῖν ἂν γελῶιως ἀντίκειται· τὸ γὰρ ἄσμα οὕτως ἔχει,

Πάλλαδα περσέπτολιν κλεισοπολεμάδοκον
Ἄγγαν παῖδα Διὸς μεγάλου δαμνηπῶλον
Ἄυτοῦ πάφθερον.

Τηλέπορον] Id. c. ed. et Leid. ib.

Εἰ δέ τις] Id. c. ed., nisi quod κακουργήσεις καὶ τὸν ib.
βωμῶν ἐνεδρεύσεις.

Ἦ κάμψει] Id. ad ed. haec addit: ἔκλυτα καὶ ἀποίητα 169, A.

πρὸς πόλεμον· καμπὴν οὖν λέγει τὸ μέλος τὸ κεκλασμένον, οὐ μὴν δῆλον ὡς πρὸς πόλεμον ἐχρῶντο τοῖς μέλεσι· ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, εἰ δέ τις ἐν τῷ λέγειν παρὰ μέλος τι φθέρειτο.

ib. *Μαραθωνομάχους*] Id. *Μαραθωνομάχους* προμαντεύεται, οἶονεἰ ὁ Κωμικὸς τοῦ Μιλτιάδου τὴν στρατηγίαν· πρεσβύτερος γὰρ ὁ Μιλτιάδης τοῦ Κωμικοῦ.

Τοῖς Ἀθηναίοις] Id. *Τρεῖς μαθήσεις ἐμάνθανον, κισθαρίζουν, νεῖν καὶ γραμματα.*

269, B. *Οὐ γὰρ ἐνήν*] Id. *Τὸ ἐν πᾶσι δὲ τὰ πάντα κείσθαι* εἶπε καὶ Ἐμπεδοκλῆς, εἶπε δὲ καὶ Ἀναξαγόρας, πλὴν οὐ μεα (sic) τῆς γνώμης ἀμφότεροι, ἀλλ' ὁ μὲν Ἐμπεδοκλῆς περὶ τῶν τεσσάρων εἶπε στοιχείων, ὅτι οὐ μόνον διωρισμένα εἰσὶν καθ' ἑαυτὰ, ἀλλὰ καὶ ἀλλήλοις μέμικται· καὶ δῆλον ἐντευθεν, πᾶν γὰρ ζῶον τοῖς τέσσαρσι στοιχείοις ζωοῦνται (f. ζωογονεῖται)· ὁ δὲ Ἀναξαγόρας παλαιὸν εὐρὸν δόγμα, ὅτι οὐδὲν ἐκ τοῦ μηδαμῆ γ' (sic, f. γίνεται) γένεσιν μὲν ἀνήρει, διακρίσιν δὲ εἰσηγεν ἀντὶ γενέσεως, ἔλεγε γὰρ, ἀλλήλοις μὲν μεμίχθαι πάντα, διακρίνεσθαι δὲ αὐξανόμενα· καὶ γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ γονῇ καὶ τρίγας εἶναι καὶ ὄνυχας καὶ φλέβας καὶ ἄρτηριους καὶ νεῦρα καὶ ὀστέα, καὶ τυγγάνειν μὲν ἀπατῆ διὰ μικρομέρειαν, αὐξανόμενα δὲ κατὰ μικρὸν διακρίνεσθαι· πῶς γὰρ ἂν φησιν, ἐκ μὴ τριχόσ γίνεται θρόξ καὶ σάρεξ ἐκ μὴ σαρκός· οὐ μόνον δὲ τῶν σωμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμάτων ταῦτα κατηγόρει· καὶ γὰρ ἐκεῖνα τῷ λευκῷ τὸ μέλαν ἔλεγε, τὸ λευκὸν τῷ μέλανι, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ῥοπαῶν ἐτίθη, τῷ βαρεῖ τὸ κοῦφον συμμικτὸν εἶναι δοξάζων, καὶ τοῦτο αὐτίς ἐκείνω· ἢ πάντα ψευδῆ ἐστίν, πῶς γὰρ ἂν τὰ ἐναντία τοῖς ἐναντίοις συνέσονται;

269, C. *Οὐκουν Δολ.*] Id. c. ed., ἢ ὅτι κακῶς, ἡγμένοι· τοῦτο δὲ παρὰ τοῦ Δημοσθένους ἀρεῖληται· ἐν γὰρ περὶ στεφάνου εἶπεν, πότερον κ. τ. λ. vid. ed.

271, C. *Καὶ μὴν εἰ προγόνους*] Id. cons. c. Ap., cui haec addit: *κοινὸν δὲ πρόγονον λέγει τοῦτον, ὅτι πάντας ἀπὸ μεγάλων κινδύνων ἐξόύσατο.*

272. A. *Εἰ τοίνυν καὶ Σόλωνα*] Id. c. ed.

Ἄρξαντες] Id. Τὴν ἀρχὴν ὑποδείξαντες, ὡς ὁ κόραξ 173, A. τὴν ἠγορικὴν.

Ὡς ὑπερβ.] Id. c. Ap., sed desunt, quae inde ab τὸν ib. Μιλτ. sequuntur.

Μῆτε Ὀμ.] Id. c. ed., praeterquam quod ἐν τῇ πο- ib. λειτείᾳ, οὐδέποτ' et ἀλόγου in Homeri versu, καὶ πάλιν ομ., ἔμαρπτε· καὶ ἄλλους δὲ φιλοσομάτων κ. τ. λ. vid. Ap., cui haec addit: θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐδὲν μέγα ἔσκαώπων Ὀμηρον διαβάλλει καὶ Μιλτιάδην (sic).

Λαμπρῶς ἀποκρ.] Id. c. Apogr. 173, D.

Ὡς πόλιν] Id. c. Ed., pro καὶ πάλιν habet ἀμέλει 174, A. ἐπήγαγε πάλιν.

Ὡσπερ τὰς τοῦ] Id. c. ed. et Leid., τρεῖς κεφ., ἰστωίως 174, B. οὖν ὁ Ἄρ., haec adduntur: διαβάλλει δὲ τὸ τοῦ Γηροῦνου ὡς ποιητικὸν καὶ οὐκ ἀληθές.

Οὐδ' ὁ ἥλιος] Id. brevius quam Ap. 175, A.

Μὴ καθ' ἑκ.] Id. c. Ap. 176, B.

Καὶ μὴν καθ' ὑμῶν] Id. continet, quae sunt edita, 176, C. verbis nonnihil transpositis.

Νυκτομ.] Id. c. Ap. 177, C.

Μετὰ Ἰππ.] Id. c. Ap. et Leid. 178, A.

Ἐκ Λακεδ.] Id. c. ed., τὸν Λακεδαιμόνιον· δεινῶς ib. δὲ κωδωνιζόμενος καὶ Πλάτωνος ἀνόμισσε Λακεδαιμόνιους, ὧν ἦν ἐπαινήτης.

Ταῦτι ἄρεις] Id. c. Ap. Mon. et Leid., nisi quod 178, B. ἀπαλλαγῶσι τῶν κακῶν, ὅτι πέμψατε εἰς Π., αὐτῶν εἶπε ὅτι, διορίζοντος Δολόγους καὶ Ἄψ.

Οὐκ ἐδυνήθ.] Id. Ἀμαξόβιοι γὰρ ὄντες κ. τ. λ. vid. 179, A. ed. σοφωτάτους δὲ λέγει τοὺς Αἰγ. κ. τ. λ. vid. ed., a quibus nonnihil differt Cod. D.

Ἐκ τριγωνίας] Id. c. ed., ἐπὶ Κύρου. 179, B.

Οἱ Λακεδ.] Id. c. Ap., κατ' ἔτος diserte. ib.

Εἰ μὲν γὰρ] Id. Εἰς Λακεδαιμονίους αἰνίττεται τοὺς ἐν 180, C. τῇ Σφακτηρίᾳ τὰ ὄπλα παραδόντας· τοῦτο δὲ ἔπισθεν εἶπεν.

Πορθημέυς] Id. Πορθημέυς καλεῖται ὁ μικροῦς τόπους 181, A. παραπλέων ἢ κολπούς· τοῦ δὲ Πλάτωνος εἰπόντος, ἐὰν

κυβερνήτης ἐξ Αἰγίνης σῶση τινα, δύο οἶμοι ὀβόλους ἐπράξατο, ὁ Ἀριστείδης λέγει, ὅτι εἰ βούλει πορθῆναι ἀντὶ κυβερνητῶν εἰπεῖν τὸ εὐτελὲς σημαίνων.

- 281, C. Δέχεσθαι τὸ ἐκβ.] Id. Ἡ λέξις Θουκυδιδεῖα, λέγει δὲ ἢ νικῆσαι λαμπρῶς ἢ πρᾶσιν εὐκλεῶς, ἀμφοτέρω γὰρ ἔπεται τῷ καλῷ.
- 282, C. Ὡσπερ σύ φης] Id. c. Arogr., itemque ad καὶ ἰδιώτας.
- 284, C. Ἡ τὸν ἐν Κολ.] Id. Κολωνόν λέγουσιν οἱ μὲν τόπον εἶναι τῆς Ἀττικῆς, οἱ δὲ Ἀἴλον (sic)· λέγεται γὰρ Οἰδίπους κ. τ. λ. pergit D. cum Leidensi, κελεύων in fine deest,
- ib. Ἡ εἶ τις] Id. c. ed. et Leid.
- 285, A. Χαμῶζε] Id. Τὸ χαμῶζε Ὀμηρικόν ἐστιν, καὶ γὰρ Ὀμηρος, ὅτε βούλεται δεῖξει δόρου ἢ βέλους ὅτι ἄπρακτον ἐρήφθη, λέγει ὅτι χαμῶζε ἔπασεν.
- 285, B. Καὶ τὸν Ἡρακλέα] Id. c. ed., sed in D. statim junguntur, quae in ed. exponuntur de Pane.
- 285, C. Ἡ Πινδάρφ] Id. c. ed. et Leid. et Mon.
- 285, D. Ἀλλαχοῦ δὲ καὶ] Id. c. ed. et Leid., λέγομεν, ὅτι πάντα διὰ λόγου, ἐστὶν post παιδεύων deest.
- 286, A. Ἄρά γε] Id. c. Ap.
- 286, C. Ἐκφανῆς (D. ἐμφανῆς)] Id. Ἦτοι ἐπίδηλος ἐν τῇ Πλαταιῇ δὲ ἐστρατήγει μετὰ Πανσανίου Ἀριστείδης καὶ λαμπρότερος ἦν τοῦ Πανσανίου ὁ Ἀριστείδης· ἐν δὲ τῷ Μαριθῶνι ὁ αὐτὸς Ἀριστείδης ἐστρατήγει μετὰ Μιλτιάδου καὶ ἐκαλύπτετο ὑπ' αὐτοῦ.
- 287, B. Μιλτιάδης εἰς ἀνῆρ] Id. Ἐνταῦθα ἡ ἀπόδοσις τοῦ καὶ γὰρ ὁ τὴν μάχην γενέσθαι σπεύσας καὶ ὁ τότε καὶ τότε ποιήσας Μιλτιάδης εἰς ἀνῆρ ἐστιν.
- ib. Τὴν χεῖρα] Id. c. ed. et Leid. et Mon.
- 288, B. Κομμοῖτην συμμορίας] Id. Ἦδη μὲν ἔγνωμεν ἐκ τῶν Δημοσθένους, ὅτι συμμορία σύνταγμα ἐστὶν φανερῶν ἀνδρῶν ὠρισμένων εἰς λειτουργίας, ἐνθα λέγει, πρῶτον μὲν εἰσφέρειτε κατὰ συμμορίας· νῦν δὲ συμμορίας λέγει, ὅτι Πλάτων, ὡς εἶπομεν, τὰς ἀρετὰς διαιρῶν τὰς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, εἶπε ταύταις ταῖς ἀρεταῖς ὑπεσεί-

χεσθαι κακίας ἐτέρας· κομμωτικὴν δὲ λέγει τὴν κουρικὴν, τὴν ἡδύ τι καὶ εὐμορφον ἐπεισάγουσαν, ταύτη δὲ ὁμοίαν τὴν ἑπιτορικὴν· καὶ γὰρ δῆμῳ τὸ ἡδύ φησι παραιοῦσιν οἱ ῥήτορες.

Χρυσῆν] Id. Πλατωνικὸς ζῆλος· ὁ Πλάτων γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς χρυσαῖς ἔχειν λέγει ψυχᾶς. 188, C.

Καὶ τάγε] Id. ut ed. et Leid. 189, B.

"Ὅτι στρατὸν] Id. cons. c. ed. et Leid. 189, D.

"Ὡσπερ Λύσανδρος] Id. Λύσανδρος ναύαρχος ὢν κ. τ. λ. 290, A. vid. ed., ὡς φησι Ξενοφ., δεκαρχίας καθίστη, add. D. Πλάτων δὲ τὸν Μιλτιάδην συγκρίνει πρὸς τοῦτον, ὡς αὐτὸν μεγαφρονήσαντα μετὰ τὴν νίκην.

"Ὡσπερ Θίμβρανα (D. Βρίθωνα)] Id. c. ed. 291, A.

Δημεύειν] Id. c. Ap. ib.

Τὰ τῆς δημοκρ.] Id. ad ed. addit: ἄλλοι δὲ φαίνουσιν ἰβ. ὄνομα δίκης λέγουσι κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἐμπόρων τῶν μὴ ἐν τῷ Ἀττικῷ, ἀλλ' ἀλλαχόσε σιτηγούντων.

Οἶμαι δὲ κἄν] Id. c. ed., adduntur haec: ἐπειδήπερ 291, B. θνητὸς ὢν τὰ ἴσα θεοῖς ἔσχευ.

Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ο Κ Α Η Σ .

(D. Ιστον, οὗ ἐνταῦθα ἐμμήθη τὸν περὶ τοῦ στέφανου Δημοσθενικὸν λόγον.)

Ἐκ δευτέρων] Paris. D. c. ed., transpositis tantum 293, B. vocabulis.

Αἰγύπτου] Id. c. ed., omissis quae post δεύτερον 296, C. κ. τ. λ. leguntur.

Δεκάτω δὲ] Id. Ἀπὸ γὰρ τῶν ἐν Μαραθῶνι ἕως τὴν ἰβ. ἐν Σαλαμῖνι δέκα ἔτη διήλθουσιν (sic).

Ἡ τοῦ ἡλίου] Id. Οὐχ ἡ ἐξ ἔθους φησὶ γινομένη 297, B. ἐκλειψις τοῦ ἡλίου καὶ τότε συνέβη, ἀλλὰ ξένη καὶ παράλογος ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν τοξευμάτων τοῦ Περσικοῦ ἐρχομένου γὰρ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ γινομένου περὶ τὸν Ἑλλήσποντον κ. τ. λ. vid. ed.

- 297, C. Κατὰ μυρίους] Id. Διὰ τὸ μυρίασθρον τεῖχος, οὐ καὶ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ μέμνηται.
- 298, A. "Ὡσπερ τοῦ Πισ.] Id. c. ed.
- 298, C. Δεῖλοι] Id. c. ed., sed καὶ ἐρωτῶσιν αὐτοῖς, verba ἰδὲ π. desunt.
- 299, A. Οὐδ' ἠῤῥατο] Id. c. Ap.
- 300, D. "Ὡσπερ συνθ.] Id. ab ed. et Leid. nonnihl differt.
- 303, B. Ἀπὸ γραμμῆς] Id. contractius quam ed.
ib. Τῆς γὰρ εἰκόνομ] Id. c. ed.
- 304, B. Τὸν ἐρμ.] Id. de Lycida similia.
- 305, A. Οὐδ' οἷς] Id. c. Ap.
- 305, B. Τῆς Τερπιάσθρου] Id. c. Ap.
- 306, D. Ἐπεμήφειεν ὁ θ.] Id. c. ed.
- 307, A. Ῥάχῳ] Id. Τειχίσματι· ῥάχος γὰρ ἐστὶ εἶδος ξύλου.
- 307, D. Διὸ δὴ καὶ θεῖαν] Id. c. ed.
- 309, A. Τὸν πόλεμον] Id. c. Ap., sed recte ἰδρύσασθαι, τίλος ἐνίκησε παραιοχεῖν, ἐπέταξαν οὖν κατ' ἐνιαυτὸν, διεκόλυσε τοῦτο.
- 309, D. "Ὡς φησι Π.] Id. Πίνδαρός φησι τὰς Ἀθήνας κρηπίδα τῆς Ἑλλάδος.
- 313, B. Ἐπρίατο] Id. Θεμιστοκλέϊ οἱ Εὐβοεῖς δ' δεδώκασι τέλαντα ἐπὶ τῷ καταμεῖναι τὸν τῆς μετακομιδῆς τῶν ἐπίπλων καιρὸν, ἐξ ὧν παρέσχεν Εὐρυβιάδῃ. Post adduntur edita cum varietate Codicis Leid.
ib. Διάκονος] Id. c. ed.
- 313, C. Τοῦ περὶ τὰς Πύλας πάθους] Id. c. ed., sed τὸν θάνατον τὸν λ' οὐχ ἤττονας κ. τ. λ.
- 314, A. Ἄλλ' ὅτι καὶ Λακεδ.] Id. c. ed., sed διαβύλη, στρατηγὸν Θετταλῶν reliqua desunt.
ib. Λακεδαιμόνιοι] Id. "Ὡσπερ αὐτοῖς εἰδόμενος εἰσάγει κ. τ. λ. (Inde ergo emenda edita, in quibus hoc schol. et quod proxime praecedit interposito ἄλλως junguntur). Τοῦτο οὖν ἴσως ὀλίγους φ. π. Λακεδαιμονίων ἠδύνατο κ. τ. λ. satis corrumpte.
ib. Ἀφοσιούμενοι] Id. Τουτέστιν ἀπολογούμενοι ἀπὸ τοῦ τὸ ὄσιον πληθρουν καὶ τὸ δίκαιον.

Οὕτω δὲ τούτων] Id. c. ed., sed nūn λοιπὸν οὐ μόνον 314, B.
τον κ. τ. λ.

Κατὰ κράτος] Id. c. ed. "Ἐλληνας τὸν βάρβαρον ἐπ' ib.
Ἄριστ., ἰβουλήθησαν κ. τ. λ.

"Ἐσχατος] Id. c. ed., λεληθότως δὲ, πρὸς τὸν Πλ., ib.
ἀπὸ τοῦ Δηλίου, εἶπομεν ut Leid.

Τοὺς Ἴωνας] Id. c. ed., νυμμαχίας πέτραις, quae de 314, C.
levit Valk. et hic desiderantur, καὶ προσποιήσαντο, αὐ-
τὰ οἱ Ἴωνες.

Οὐκ ἀπὸ τοῦ β.] Id. c. ed., τοῦτο προσέθηκε. ib.

Εἰς τὴν Βοιωτ.] Id. Ἐπειδὴ τὴν Βοιωτιαν καταλα- 315, A.
βόντες εἶχον οἱ Πέρσαι, διὰ τοῦτο τοῖς λοιποῦς λοιπὴν
Ἐλλάδα ἐκάλειεν ὁ Ἄριστιδης.

Ἄντι φρουκῶν] Id. c. ed., καινὰς οὖν φρουκτ. εἶπεν 316, A.
ἐνταῦθα τὸν ἐμπρ. τῶν πόλεων τῶν Ἑλλ., τοῦτο δὲ γρά-
φοντες κακῶς ἐξηγ., δὲ πολεμίους, καὶ γὰρ εἰ ἐποίουν αὐτὴν
διπλῆν. Add. D. Οἱ οὖν βάρβαροι οὐ διὰ φρουκῶν ἐσή-
μαινον τὸν πόλεμον τοῖς Ἑλλήσι, ἀλλὰ σὺν ἑαυτοῖς φέ-
ρορτες τὸν βασιλεία τὴν μάχην ἐσήμαινον.

Ἦ μεγάλης] Id. Τὸ σχῆμα καλεῖται ἀνακλητικόν, αὐ- 316, B.
ξησιον δὲ ἔχει ἐν ἑαυτῷ.

Θαυμαστῆς] Id. c. ed. ib.

Τοῖς ὁμοίοις] Id. c. ed. ib.

Νῦν γάρ] Id. Τὸ νῦν προσέθηκε, ἐπειπερ ἐν τῷ τέ- 317, A.
λει τοῦ Περικλέους εἶπε, καὶ οὐκ οἶδ' ὅτω τρίτω.

Πατριωμένων] Id. c. Ap. 317, D.

"Ἐτι δὲ ὑπολ.] Id. c. ed. ib.

Ἰερῶς ἀγκύρας] Id. c. ed., ἀσφάλεια καὶ σωτηρία, ἣ 319, A.
ἱερὰν λέγει τὴν μεγάλην ἄγκυραν τῶν πλ., οὐδεμία σωτηρία
λοιπόν.

Συναυσίαν] Id. c. ed. 319, B.

Ἐπὲρ πάντα] Id. c. ed., ἠβαύλετο, οὖν αὐτὸν, καὶ 319, C.
ἐτυψεν αὐτὸν ὁ Εὐρυβ., Ἄριστιδης ὅτι τοῦτο τὸ ῥητὸν
τοῦ Θεμιστοκλέους ὑπὲρ κ. τ. λ., D. desinit in καρταρικώ-
τερον.

Πτωμάτων] Id. Ἄνω εἰπὼν καταβαλὼν τροπικῶς, ἣ 320, B.

γὰρ λέξις ὡς ἐπὶ ἀθλητῶν λέγεται, ἐπέμεινε τῇ τροπῇ καὶ εἶπε πτώμα (εἰς ἐλάττωμα δὲ ἀποτίσινται), ὃ γὰρ Πλάτων πρῶτον ἀθλητῆς ἦν. Τρίτον δὲ εἶπε, ὅτι δύο μὲν τρόπαια ἐν Εὐβοίᾳ ἔσθησε, τρίτον δὲ ἐν Σαλαμῖνι.

- 324, B. *Εἰ τὸν*] Paris. A. Γράφεται εἰ τὸν ἔργων οὕτω φιλο-
ανθρώπων εἰς τοὺς Ἕλληνας ἄρξαντα.
- 324, C. *Ἐν τῇ ἀπὸ Δηλίου φ.*] Paris. A. et D. cum ed. con-
sentiunt.
- ib. *Καὶ λόγων καὶ ἔργων*] Paris. D. c. ed., quibus Pa-
ris. A. haec addit: διὰ τοῦτο εἶπε λόγων καὶ ἔργων.
- ib. *Θεμιστοκλέα*] Paris. A. Διάκονον γὰρ καὶ κόλακα εἶπεν
αὐτόν.
- 325, A. *Οὐ τῆς ἀρετῆς*] In D. initium deest, incipit a διε-
πράττετο. Paris. A. Διεπρόττετο εἶπεν, διότι ἐπέγρα-
ψεν ἐν ταῖς πέτραις, οὐ μνησθῆτε Ἴωνες π. φρ.
- 325, B. *Εἶτα λέγεις*] Id. c. ed.
- 329, B. *Ἐκγόνους*] Paris. A. Ἐκγόνους Ἀθηναίων καλεῖ
τοὺς Σικελιάτας, ἄποικοι γὰρ αὐτῶν· τὸ δὲ ἀφείδ ἀντι-
τοῦ ἐπέτρηπε.
- 337, A. *Ἔστω τὸ γειτόνημα*] Id. c. Leid. Mon., ead. legun-
tur in Paris. A.
- 338, A. *Ἀπὸ τοῦ π.*] Id. c. ed. et Paris. A.
- 340, B. *Ἐκ πολλοῦ*] Supra in Cod. A. Τοῦ διαστήματος δη-
λονότι, vid. Coll. Nov.
- 340, C. *Οὐδὲ φυγῆς*] Paris. D. c. ed.
- ib. *Τὸν Ἀνθηδ.*] Id. c. ed., ἐκ ταύτης ἦν ὁ Γλ., ἤσπαιρε,
ἔφαγεν ἐκ τ.
- ib. *Ἡ τὸν Σάρονα*] Id. c. ed., τὸ Σαρον., καὶ Ἴοπη.
- 343, C. *Ὁ μοχθηρὸς μέλαγχ.*] Id. Τοῦτο εἰώθει λέγειν ὁ Πλά-
των πρὸς τοὺς αὐτῶ ἀντιλέγοντας.
- 350, B. *Καὶ ὁ μὲν Ἰακχος*] Id. c. ed., τὸν αὐτὸν δὲ, inde ab
ἡ δὲ ἱστορία desunt. Pergit: "Ὅτε ἔμελλεν ἡ ναυμαγία
κ. τ. λ. γενέσθαι, ὑπὸ τοῦ Ἰάκχ., τὸ δὲ καὶ, adduntur
autem haec: εἶπε δὲ νέφη εἰς τὴν ναυμαγίαν ἐγκατασκοῖ-
ψαι· ἡ Κόρη δὲ καὶ Δημήτηρ ἐπεμψαν τὰς νεφέλας ἵστερον,
ἵνα καὶ διὰ τοῦ χειμῶνος φοβῶσι τοὺς βαρβάρους.

Τὸν ἐπαλείψαντα] Id. Τὸν χρίσαντα· τοιαῦται γὰρ 351, A.
κ. τ. λ. Inde ab ὄρα quae leguntur in ed., desunt.

Τὸ περὶ τῶν φ.] Id. c. ed., Κλεισθένης ἔλαβε μαν- 362, B.
τείαν κ. τ. λ. Adduntur haec: λέγει δὲ, ὅτι γνώμη τοῦ
Ἀπόλλωνος τὰς ἑφύλας ἔταξε.

Τί οὖν οὐ] Id. c. ed. et Leid., ἠρώτων προ-ἤροντο, δό- 352, D.
ξαντος οὖν τούτου ἐξῆλθον, ὁ μὲν Ἴλλος, jam pergīt ut
Leid., ὑπὸ δὲ τῶν Ἡρακλ., quae in Leid. inde ab ἦν δὲ
καὶ usque ad ἡσυχίαν desunt, μετὰ δὲ πολὺν (Cod. πολ-
λὸν, inde in ed. πάλιν) χρόνον οἱ τῶν Ἡρακλειδῶν τού-
των ἐκγονοὶ ἀπῆλθον εἰς Δελφοὺς vid. ed., αὐτοῖς διὰ,
ἐκεῖνοι ἀντίπαρον, τῶν δύο ὀρέων (sic), Μολυκρικοῦ, οἱ
Πελ. deest, αὐτοὺς διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ, reliqua ut Leid., sed
D. in Πελοπόννησον desinit.

Τούτω τὰ πόλει] Paris. A. Ὅρα τὸ τούτω τὰ πό- 363, D.
λεε, ὁ ἀναγινώσκων.

ΚΟΙΝΗ ἈΠΟΛΟΓΙΑ.

Ἀ μὲν τοίνυν] Paris. D. Τινὲς κοινήν ἀπολογία ἀξι- 368, A.
οῦσι ταύτην καλεῖσθαι, διὰ τὸ κοινῶς ὑπὲρ τῶν τεσσάρων
ἀπολογεῖσθαι ῥητόρων· τὸ δ' ἀληθὲς ἐπειδὴ κοινῶς ὑπὲρ
τῆς τε τέχνης καὶ τῶν προσώπων τὴν ἀπολογία ποιεῖται,
τὴν προσηγορίαν οὕτως ἐδέξατο.

Πρωτεσίλαον] Id. c. ed., μόνον om., γυν. αὐτοῦ, κατὰ 374, C.
τῆς Τροίας, ἔλθειν, καὶ ἀφείδη.

Ἵσπερ τῶν κομικῶν τις] Id. c. Ap. sine var., sed
quae leguntur inde a λέγει δὲ Εὐπόλις κ. τ. λ., desunt.

Τὸν ξύοντα] Id. Ὅνος καρτερῆι δακνόμενος, ἀντικνή- 375, A.
θουσι (Cod. ἀντιανήθ.) γὰρ οἱ ὄνοι ἀλλήλους τοῖς ὀδοῦσι.

Ὅσον εἰ μηδεὶς] Id. Τσοῦτον ἔξεστι μεταδοῦναι παρ- 375, B.
ήσσιας τῷ Περικλεῖ εἰς τὸ μὴ κεκαλύσθαι αὐτὸν λέγειν,
ἐκεῖνον δὲ ἢ Περικλεῖα λέγει ἢ τὸν Πλάτωνα· τὸν Περι-
κλεῖα μὲν, ὅτι οὐδὲ τοῦτον δεῖ καλύειν τὰς συμφορὰς λέγειν,

τό γάρ μή πλεονάζει παρά τοῖς Ἀτιτικοῖς· ὑπέρ δὲ Πλάτωνος, ὅτι οὐδ' αὐτῷ δεῖ συμφορὰς ὀνειδίζειν.

- 380, B. *Λάμβανε φήμας*] Paris. A. *Οἶμαι βελτίον ἔστι γράφειν, καὶ μὴ λάμβαν' ἐφ' ἡμᾶς.*
- 381, A. *Πολυκράτης*] Paris. A. *Ζήτηι τὴν ἱστορίαν τὴν περὶ Πολυκράτους.*
- ib. *Ἄνθρ Ἰταλιώτης*] Paris. D. c. Ap., *Ἀρχύταν λέγει, ὅτι ἐξητήσατο παρὰ τοῦ Διονυσίου κ. τ. λ.*
- 383, C. *Ἀπέλαυες*] Paris. A. *Ἵσως γράφοιτο ἂν καὶ ἀπέλαβες, ὃ γρ καὶ καλῶς συντάττοιτο μετὰ αἰτιατικῆς, et altero in margine: ὄρα τὸ ἀπέλαυες αἰτιατικῇ συντατιόμενον.*
- 384, B. *Εἰς Μολοττούς*] Paris. D. c. ed., *βάρβαρον, βασιλεὺς δὲ τούτων ὁ Ἄδμ., συμμαχίας, ἐκώλυσεν· εἰτὰ ποτε ἐπὶ Μηδισμῶ φεύγων ὑπὸ τῆς ἀνάγκης καταλύει πρὸς τὸν Ἄδμητον· τούτου δὲ μὴ εὐρεθέντος εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν παῖδα δίδωσιν ἢ γυνὴ αὐτοῦ τῷ Θεμιστοκλεῖ, ὅπως σὺν αὐτῷ κ. τ. λ. ed., πρὸς τὸν ἔλσον, Ἄδμητον· ὃ δὲ ἰδὼν ἐλέησε· ἐπειδὴ τοίνυν καὶ Πλάτων παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἐκομίσθη, ἀτυχίαν αὐτὴν καλεῖ· εὐτυχίαν δὲ πάλιν αὐτὴν λέγει διὰ τὸ ἐν καιρῷ συμφορὰς εὐρεῖν, ὅπως σωθεῖη.*
- 386, A. *Τῆς Φιλοξένου*] Id. breviora, quam ed.
- 387, C. *Μὴ δι' ἀμοφοῖν*] Id. c. Ap., *τὸν θρόνον τὸν αὐτοῦ, πέμπει Πηρήξασπιν, μὴ ἀμυνῶνται, συγκρούπται, ἀποκοπείς τὰ ὅσα οικειῶς ἔχων, συνίεις τὸ γενόμενον, αὐτὸς εἶναι Σμέρδης ἐπιστέλλει Καμβ., Πηρήξασπιν ab ead. m., ἐδρασας τὸ προσταχθέν, εἰ τὸν ἀδελφὸν τεθέεται, ἕτερον ἐμήνυε Σμ., τὸ ἴδιον ξίφος, ἀρῶται, Πέρσαις αὐτὸν καταλείψουσι.*
- 388, B. *Γράφων*] Id. c. Ap., *μετὰ τὴν φ. ἐπέστειλεν Διονύσιος προτρ. ἦκειν τοῦτον, πρὸς αὐτὸν πολλὰ ἐπαγγελλόμενος· ὃ δὲ ἀντεπέστειλεν αὐτῷ, οὐ μέλει μοι τῶν σῶν, οὐ θέλω ἔλθειν παρὰ σε, οἴμωζε, ὀλόλυζε, γόγγυζε.*
- 390, B. *Τεῦκρος ἔφη τινι*] Id. *Ἀνίσταται διὰ τοῦτο τὸν Ἄγυμήμονα· ὀνειδίζομετος γάρ ὁ Τεῦκρος παρ' αὐτοῦ, ὡς νό-*

θος εἴη τὸ γένος, ἀντωνείδισε καὶ αὐτὸς, ὡς καὶ αὐτοῦ τὸ γένος τῷ πατρῶν ἔχοντος μαλακὸν ἀπὸ Πλεισθένης.

Οὐκοῦν] Paris. A. Τὸ οὐκοῦν ἕτεροι μέχρι τοῦ 392, A. ἔμελλον παρέργον κείσθαι μοι δοκεῖ τῷ γραφεῖ ἔξαμαρτηθέν· τὸ δὲ ἐξῆς τὸ ἢ ἐκείνων γε ἔνεκα ἀκόλουθον πρὸς τὴν ἄνω ἐράτησιν, ὡς μορίον ὑπάρχον αὐτῆς.

Τοὺς Μολιονίδας] Paris. D. c. ed., Τοὺς ταττομέ- 394, A. τους, ἐν πολέμοις ομ.

Καὶ τῶν Διομήδους] Id. Ἀνθρωποφάγοι γὰρ οἱ τοῦ- ib. του ἵπποι ἐλέγοντο.

Τοὺς Λάκωνας] Id. Τοὺς δ' ῥήτορας Λάκωνας κα- 396, A. λεί, ἐπεὶ τούτων ὁ Πλάτων ἐπαινέτης.

Πεισιστρατιδῶν] Id. Πεισίστρατος πρῶτος ἐτυράννησε 399, C. Ἀθηναίων καὶ οἱ ἐκ τούτου παρελύθησαν σφόδρα αὐτοῦς.

Εἰ μὴ διὰ τὸν Πρ.] Id. c. Ap., αὐτὸν κατακρημνίσαι, 401, C. καταδουλοῦσθαι usque ad καὶ ομ. pergit D. ἐξελθῶν, κα- τεαγεῖς, διὸ ἐκρίνετο.

Καὶ τοῦ Νέστορος] Id. Πρὸς τὸ Ὀμηρικόν 404, A.

Τοῦ δ' ἀπὸ γλώττης μέλιτος γλυκίων.

Κριτίου τοῦ Καλλ.] Id. Εἷς ἦν τῶν μαθητῶν Σωκρά- 407, B. τους, διαβάλλεται δὲ εἰς αἰσχρότητα.

Κακίνοι] Paris. A. Οἱ καταδικάσαντες οὐχ ὑπελογί- 414, B. σαντο τὴν ἑαυτῶν ψῆφον, ὡς δεῖ κρατεῖν, ἀλλ' ὠμολόγουν ἁμαρτεῖν περὶ αὐτὴν καὶ ἐτίμων ὡς χρηστὸν καὶ δίκαιον τὸν Περικλέα.

Εἶτ' ἐπέδειξεν] Paris. A. Ἐπέδειξεν ὁ Πλάτων, ὡς 415, A. εἶναι τὸν αὐτὸν κατήγορον καὶ ἀπολογούμενον.

Λάϊδεα θεοῖς] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ εἰ καὶ θεῶν ἴσους 415, D. (f. ἴσως) ἦσαν οἱ καταψηφισάμενοι ἀληθῶς καὶ δικαίως ὡς θεοὶ ποιῶντες τὰς δίκας, πῶς ἂν ὡς ἄνθρωπος ὁ Πλάτων ἐχρήσατο συγγνώμη πρὸς τοὺς ἀλόντας ἀνθρώπους περὶ (leg. παρά) θεοῖς κριταῖς, παρ' οἷς οὐδὲ εἷς ἔξω αἰτίας κρι- νόμενος ἄνθρωπος φανείη ποτέ.

Τιμήσαντας] Paris. A. Ὅρα τὴν σύνταξιν· ἄνωθεν 417, B.

ἐτίμησαν αὐτὸν ἔφη θανάτῳ, νυνὶ δὲ τιμήσαντες φησὶν ἐκείνους φυγῆς, ἢ χρημάτων ἢ ὅτου δήποτε ἐτίμησαν ἑκάστῳ.

- 471, B. Ἡμεροὶ] Paris. D. Ἐπειδὴ εἶπε (sc. Ὀμηρος) διακαιοτάτος Κενταύρων· τὸ ἡμεροὶ δὲ κακοτώτατον (sic) ὀνομάτων· τὸ δὲ προστίθει ὑπακουστέον τοῦ Ὀμήρου χρῆσιν.
- 475, B. Μέμνηται] Paris. A. Σημείωσαι, τὸ μέμνηται συνέταξε μετὰ αἰτιατικῆς.
- 476, A. Ἐμβραχῦ] Paris D. cons. cum Ap. Mon.
- 478, B. Τῆς τοῖς ὀλίγοις] Paris. A. Οἶμαι οὕτως ὀφείλειν δεῖν, τῆς τοῖς ὀλίγοις ἐκείνοι, ὡς ὄντος τοῦ νοήματος τοιούτου, πῶς ὅλον τε λατρικὴν τὴν ἅπασιν κοινῶς παρασκευάζουσαν τὸ ὑγαινεῖν, ὅσον τὸ ἑαυτῆς μέρος ἡτῶσθαι τῆς γυμναστικῆς τῆς παρασκευαζούσης γυμνίας καὶ ἰσχυροῦς εἶναι, ὃ δὴ ὀλίγοις τε ὑπάρχειν καὶ χωρὶς τῆς ὑγείας οὐκ ἐν λαβεῖν, ἡγρὸν τὸ γενέσθαι γυμνίας.
- 482, B. Πῶλον] Paris. D. Πῶλος ἐκαλεῖτο ὅμως ἵππος· ὡς ἵππον οὖν τὸν Πῶλον ὁ Πλάτων σοφίζεται.
- 487, B. Ἀρχιλόχον] Id. c. Ap., sed D. ad Timocreonem refert.
- 494, D. Ὁ Μέλῃς] Id. Μέλῃτα διαβάλλει ὡς κινθαρῶδὸν τοῦ ἠδέος γινόμενον, οὗ ἐμνήσθη καὶ ἐν τῷ Θεμιστοκλεῖ.
- 502, C. Τοῦ Σόλωνος νόμον] Id. Λέγεται γὰρ εἶναι κατάρας μὴ συγγράφειν ἑαυτῶν τὰ δόγματα διὸ τὸ εἶναι παράδοξα.
- 504, A. Ἀρθμιον] Id. Δημοσθένους τούτου μέμνηται ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.
- 510, C. Ἀλογίου] Id. et A. cum ed.
- 511, A. Καὶ τοι] Paris. A. Ἐντεῦθεν ἢ καταδρομὴ σφόδρα καὶ ἀκράδεντος καὶ τοιαύτη, ὅταν οὐκ οἶδ' εἰ παρὰ τινος ἄλλου εὖρη τις.
- 511, B. Τραγικῆς βοός] Paris. A. c. ed., Εὐρυπίδῃ, εὐρησθαι περὶ οὗ, quae in fine adduntur ὅτι οὐ τοιοῦτοι κ. τ. λ., in A. desunt.
- 511, D. Ἐνθρυπτα] Paris. D. Εἶδη πλακούντων, ὡς Δημοσθένους.

Ἵσπερ ὁ Μενέλαος] Paris. uterque c. ed. consentiunt, 512, A. sed uterque τὴν Ἑλένην, ὡς εἶδεν, ἔβλεπε τὸ ξ.

Σατύρους] Paris. A. et D. Οὔτοι γὰρ εἰς τὰ ἀφροδί- ib.
σια διαβάλλονται.

Ἐχειρώσατο] Paris. A. Ἐχειρώσω, γρ. καὶ ἐχειρώσατο 513, C. βούλεται δὲ διὰ τοῦτο τὸ ἀρπακτικὸν τῶν φιλοσόφων ἐν-δειξασθαι ἢ τὸ μηδὲ παραιτεῖσθαι αὐτοὺς λαμβάνειν, οὐδ' αὖ κίνδυνος τῇ λήψει προσῆ, ἴσως τῷ ἐκ (f. τῇ τῆς) Γόρ-γονος.

Οὐκ εἰ μέγιστα] Paris. A. Ὅμοιον τοῦτ' αὖ τὸ τοῦ μεγά- 514, A.
λου Γρηγορίου, καὶ ἡ σκῆψις ὡς εὐπρεπής.

Τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ] Paris. A. Τοὺς Χριστιανοὺς λέ- 514, B.
γει ὁ μεμνηνὸς οὗτος. Paris. D. Ὁ τοῦ Πλάτωνος κατηγο-
ρεῖς, αὐτὸς νῦν ἐπισκοπεῖς, τῶν ἐν Παλαιστίνῃ κατηγορῶν
εὐσεβῶν, ἔξω τυγχάνοντος τοῦ λόγου· κἀκείνῳ μὲν οὐκ μία
ἢ οὐδὲν τὸ ἁμάρτημα (sic), σοὶ δὲ τίς ἡ ὑπολογία μετὰ
Χριστὸν γενομένη καὶ μὴ τὸν πλαστὴν γνωρίζαντι, ἀλλὰ καὶ
διακωμωδοῦντι τοὺς αὐτὸν ἐγνωκότας καὶ τὴν ἀληθῆ ἑθρη-
σκείαν σεβαζομένους καὶ εἰς κύριον τοὺς λόγους ἐξαναλαί-
σαντας, καὶ ὀνειρούς ψευδεῖς ἀναπλάττοντι, οὓς καὶ ἱερούς
λόγους ἐπιγράφειν τετόλμηκας.

Διορύξαι] Paris. A. Ἵς ἐπὶ μοιχείᾳ κατηγορῶν ὁ δυσ-, 514, D.
σεβῆς οὗτος τῶν λόγων καὶ βίῳ ἡγησαμένων τὴν σαφροσύνην.

Εἰ ὁ Φρυν.] Paris. D. c. ed. 516, B.

Τοῖς τῶν ἐχθρῶν] Paris. A. Οἴμαι τοῖς τῶν θεῶν 517, A.
ὀνόμασι.

Φιλόσοφον δὲ] Paris. D. Δείκνυσι, ὅτι οἱ παλαιοὶ 517, C.
ἀδιαφόρως ἐχρῶντο τοῖς ὀνόμασι. In A. similia, sed τῷ
ὀνόματι, rectius.

Ὅν γοῦν] Paris. A. Τὸν διαλέγοντα· φησὶ γὰρ ὁ 519, C.
Πλάτων περὶ αὐτοῦ, ὅτι δημιουργὸς ἂν τῶν αἰσθητῶν σο-
φίζεται τὴν ἀλήθειαν· τὰ γὰρ αἰσθητὰ οὐκ ἔστιν ὄντα τῇ
ἀληθείᾳ.

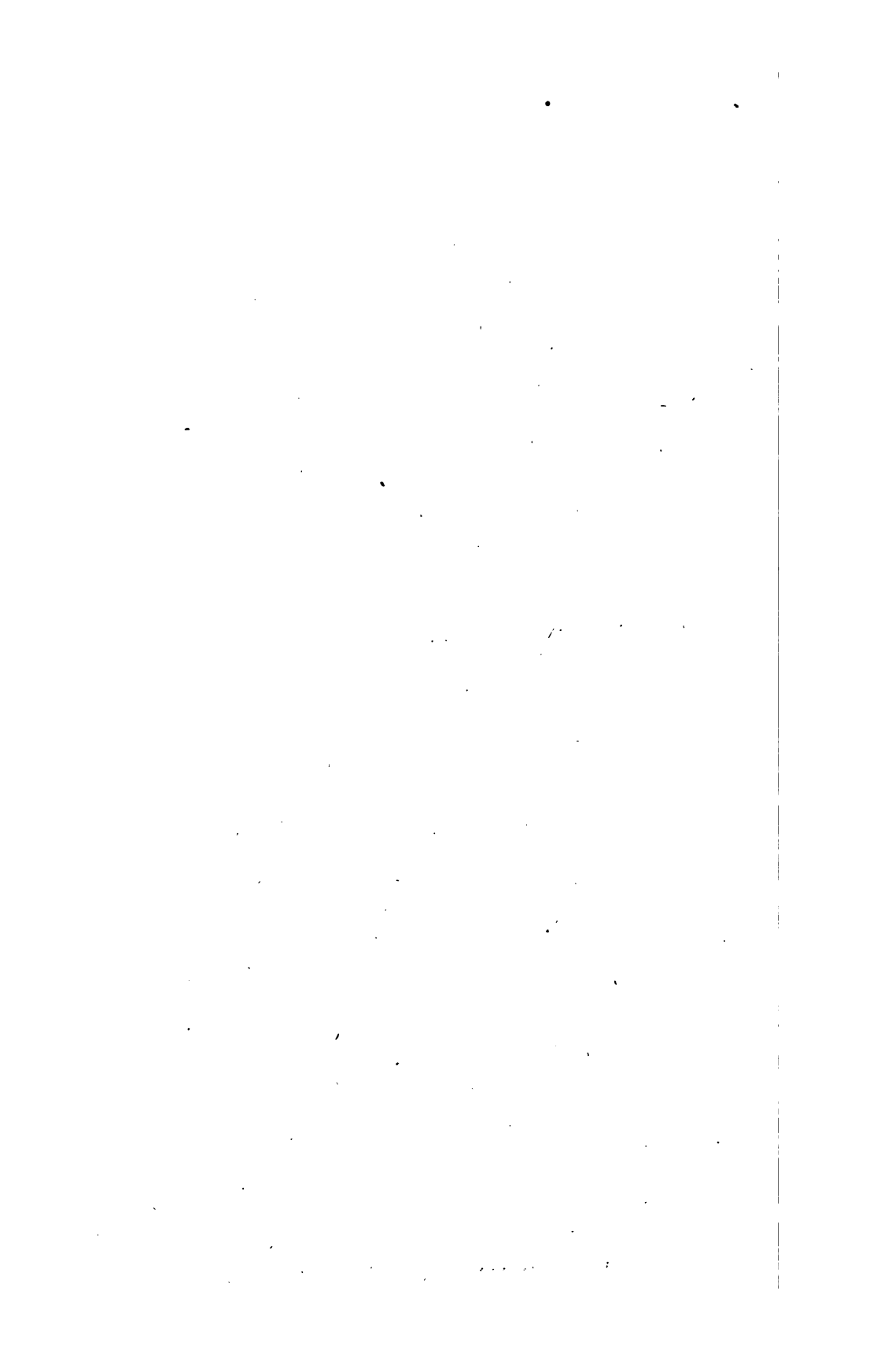
Καὶ μόνοι] Paris. A. Ἵς πρὸς τὸν ὕρον τῆς φιλο- 520, B.
σοφίας, ὅτι τέχνη τεχνῶν καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν.

- ib. *Φορμηδόν*] Paris. A. Ἐκ τῆς τρίτης συγγραφῆς Θουκυδίδου τοῦτο ἔλαβεν· ἐκεῖνος γὰρ οὕτω διέξεισι περὶ Κερκυραίων, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἡ στάσις ἐγένετο.
- 521, A. Ἡρόδοτος περὶ τῶν ὄφ.] Paris. D. Ἐν δευτέρᾳ λέγει, ὅτι, ὅτε δὴ ὄφρων ἦν μεστόν, ἴβεις κατελθούσαι κατέφυγον αὐτούς.

ADDITAMENTA PARISINA

AD

ORATIONEM PANATHEN.

Sero qui advenissent, Plautus in Trinummo aedilium arbitratu vapulasse ait. Quae cum in me quodammodo cadere videantur, diutius, quam par erat, hanc scholiorum in Aristidem editionem litterarum studiosis debentem, utique mihi causa erit meditanda. Confidentius autem me si hoc facturum praedico, noli in malam partem accipias, sed aequo paullisper ausculta animo. Parisiis enim, quam in urbem codices Aristidis, quos ibi tredecim numero et eos praestantissimos asservari sciebam, excussum profectus satis benignam ad emendanda doctissimi sophistae scripta copiam ibi et inveni et meum in usum, quod potui, converti, ex ea igitur urbe in patriam redux factus nihil aliud nisi de nomine, quod pluribus ante mensibus H. L. Broennerus meis verbis dedisset, solvendo cogitavi. Certum igitur illud erat, scholia in Codd. Paris., quos inspexi, inventa his attexere, quae jam sub prelo erant quorumque jam ad me missa erant specimina. Huic negotio rite exsequendo cum et animus a curis vacuus opus esset et otii nonnihil, neutrum mihi obtigit; etenim dolor amissi patris, quem summa pietate cultum e medio decessisse adveniens demum cognovi, munus, ut nostrae ecclesiae a sacris essem, media fere hac aestate mihi impositum, occupationes, quarum moles me absente adaucta redeunti multum negotii minitabantur, omnia haec inquam impedimento fuerunt, quin et ipse valetudine nonnihil affectus minus propere, quam vellem, promisso possem stare. Habes nunc, benevole lector, quibus me tibi excusatum volui, quando in me solum omne morae crimen est transferendum.

Ex duobus tantum Codd. Parisinis, qui nominantur A (Nro 2948) et B (2949), scholia ad Panath. exhibui, itemque nonnihil ex Cod. D (2951). In quo cum statim vidissem novi fere nihil afferri, nec magis in ceteris, quos vidi, codicibus, non operae pretium duxi, plura inde depromere, quam quae ad explenda, aut emendanda reliqua facerent. Descripsi autem ex Cod. A. primi folii margines ad unum omnes, ut tibi, quod clarissimus Dan. Wyttenbachius de ipso scholiorum auctore, uti leguntur in

Cod. Leid., tulit iudicium, ex his probari possit. Qui quidem vir doctus ita: »Stilus scholiastæ bene graecus et ante Justiniani aetatem censendus.« Quae ad orat. pro Quatuorviris scholia in Cod. D. legebantur, majori cum cura excersi, ita, ut iis, quae potiora viderentur, electis, reliqua eaque haud raro futilia plane transmitterem; inde factum, ut addidamenta ad schol. in orat. pro Quatuorv. longe contractiora existerent. Exstat praeterea in Bibliotheca regia exemplar scholiorum in Panath., ipsius Arsenii, Monembesiae episcopi, manu descriptum. Ex quo quum multo uberiora itemque reconditoris doctrinae plena me exhausturum sperarem, mox doctissimum episcopum nonnisi ex nescio cuius codicis marginibus haec scholia descripta in unum volumen, quod sibi legenti Aristidis Panath. semper ad manus esset, contulisse vidi, ut nihil ex eo libro excerpere, quam, quae ex Ap., Mon., Leid., reliquis, essent nota, repetere mallet.

Atque hac data occasione illud a me impetrare non possum, quin in popularium meorum consessu, quanta me comitate J. B. Gailius et B. Hasius, Parisiis dum essem, prosecuti sint, testatum faciam. Qui quidem doctissimi viri tot tantaque in me, a Creuzero commendatum, contulerunt beneficia, ut dictis facta exaequare non posse vehementer doleat; vehementius etiam, quod mihi non est, unde gratias, quas habeo maximas, queam referre. Uterque enim eorum, ut ipsi singulari de litteris bonis bene merendi studio feruntur, ita nihil, dummodo juvenatur ejusdem rei studiosi oneris recusant. Hanc gratissimi animi significationem Vobis, spectatissimi viri, Vestro merito debere mihi videbar, neu credatis, me Vestri eximiaeque Vestrae in me comitatis oblivionem unquam subituram.

Tu, benevole lector, vale et fave.

Νόμος ἐστὶ τοῖς Ἑλλήσιν παλαιός] Paris. A. Τὸ προοίμιον 160, B. ἀπὸ προσοχῆς κ. τ. λ. vide edita. In Parisino autem pro τοιάν δὲ σκευήν recte legitur τοιάνδε σκευήν, pro λέγομεν, ὅτι τοῦ ἀπὸ ἔθους — λέγομεν τοῦ ἀπὸ τοῦ ἔθους, pro παρ' Ἀθηναίους — περὶ Ἀθηναίους, κατήρξατο — καθήρξατο, ἀντέθηκε — ἀναθέτεικεν, ἐδήλωσε· ἐκ — ἐδήλωσεν· ἐκ. Ad idem in Paris. A alterum legitur scholion hoc: Ἐπειδὴ τινὰς τῶν νόμων ἴσμεν διὰ τὸ ληρώδες τοῦ χρόνου ἔκβαλλομένους, τούτου χάριν προσέθηκε τὸ ἐστὶ, δεικνύς ὡς καὶ τὴν ἐκ τοῦ χρόνου μαρτυρίαν ἔσχεν ὁ νόμος καὶ ἄχρι νῦν ὡς θαναμαστῶς πολιτεύεται· εἶτα καὶ τοῖς Ἑλλήσιν, ἵνα καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου δείξῃ τὸ σεμνὸν αὐτοῦ· καὶ τῶν βαρβάρων τοῖς πλείστοις εἶπε καὶ οὐχ ἴσασιν, δι' Ἰνδοῦς καὶ Μασσαγέτας, οὗτοι γὰρ οὐ θάπτονται τοὺς πατέρας κ. τ. λ. vide edita ad τῶν βαρβάρων τοῖς πλείστοις, a quibus in his fere discrepat Par. A, pro οὐκ ἐστὶ δὴ — οὐκ ἐστὶ δὲ, τοὺς ἐποίουν — τοῦτο ἐποίουν, ἐπειδὴ, κἂν — ἐπεὶ δὲ κἂν, τὸ γενόμενον — τὸ γινόμενον, τιμῆς ἐστὶ παρ' — τιμῆς παρ' αὐτοῖς, (pergit Cod. A) τούτου χάριν οὐ δεῖ νομίζειν τούτους ὑπεξελεῖν τὸν ῥήτορα, ἀλλ' ἑτέρους τινὰς ἀγρίους ὑπεξαιρεῖσθαι, μήτε θεοὺς, μήτε νόμους εἰδότας τιμῶν, διὸ καὶ τὸ οἶμαι εἶπεν· ἀμέλει καὶ ἄδεται, τοὺς Μασσαγέτας χρυσοῦντας κεφαλὰς τῶν πατέρων μετὰ θάνατον καὶ μέρη ἑτερά τινὰ τοῦ σώματος καὶ ταῦτα ποιεῖν εἰς τιμὴν τῶν ἀποικομένων, ὥστε οὐκ ἂν τὸν ῥήτορα δι' αὐτοὺς εἰπεῖν. Καλῶς τὸ οἶμαι προστίθεται διστακτικῶς ἐπὶ τῶν βαρβάρων, ἵνα μὴ δόξῃ τῶ ἐπ' ἴσης τοῖς Ἑλλήσι τιμῶν καὶ αὐτοὺς τοὺς νόμους.

1) Sic Cod., f. τῷ χρόνῳ.

160, C. Τροφεῦσι] Paris. A. Τους διδασκάλους τροφείας καλεῖ, καὶ καλῶς εἶπε τροφεῦσι καὶ οὐ γονεῦσι, οὕτω γὰρ ἂν περιληπτικώτερος ἂν εἴς ¹ ὁ λόγος, γονεῖς γὰρ μόνοι οἱ γεγεννηκότες, τροφεῖς δὲ καὶ ² ἄλλως πως θρεψάμενοι. Τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἦλθεν εἰς τὸ ἐγκώμιον, ἐν τῷ προοίμιῳ τίθησιν· ἐν γὰρ τῇ πόλει Ἀθηναίων διδασχθεῖς ἀμείβεται αὐτῇ τῆς παιδεύσεως, τροφείας αὐτοὺς καὶ πατέρας τῶν λόγων καλῶν· πεποίηκε δὲ τὸ προοίμιον ἄνωθεν, νόμον ὀνομάσας πρὸν ἐπιτάκτοντα, ὀνομάσας δὲ καὶ βαρβάρους τιμῶντας τὸν νόμον πανταχόθεν, αὐτὸ δεικνὺς κάλλιστον· οὕτω καὶ τὸν χρόνον προσέθηκεν, νόμων γὰρ ἔπαινος ὁ χρόνος· διὰ δὲ τοῦ ἔστι χρησιμώτερον αὐτὸν ἐμφαίνει, δηλῶν τὸ ὀφέλιμον τῶν νεαρῶν.

ib. Δοκῶν γε δήπως εἰς Ἑλληνας] Paris. A et D. Εἰς σοφούς· καὶ Μένανδρος·

Ἑλληνές ³ εἰσιν ἄνδρες οὐκ ἀγνώμονες, ⁴

Καὶ μετὰ λογισμοῦ πάντα πράττουσί τινος· ⁵

Τινὲς δὲ οὐκ ἐπήνεσαν τὴν σύνθεσιν, ⁶ τοῦ κάλλου διὰ τὸ ἐφεξῆς ⁷ ἔχειν τὸν σύνδεσμον, ἀγνοοῦντες ὅτι ἐπίτασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ λογιζόμενος παντελλόγημος εἶναι.

161, A. Καὶ τῆς νενομισμένης] Paris. A. Λύει τῇ προσθήκῃ τὴν ὁμωνυμίαν τῆς τροφῆς, ὅτι οὐ περὶ τῆς κοινῆς αὐτῶ ὁ λόγος, ὅλον τῆς διὰ τοῦ σίτου, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ λόγου· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν κοινήν ⁸ τοῖς Ἀθηναίοις ἀνατίθησι ἐκ περιτροπῆς τοῦτο κατασκευάζων ⁹ καὶ τὸ λεπτόγεων τῆς Ἀττικῆς περικαλύπτων· μάλιστα γὰρ εἰς τοῦτο διεβάλλοντο, ὅθεν καὶ διπλὴν μία λέξις ἐποίησε τὴν κατασκευὴν, ἐπειδὴ γὰρ καὶ ὁ λόγος καὶ ὁ σίτος τροφή καλεῖται, εἰκότως διπλῆς ἐδεξάθη τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μὲν τοῦ σίτου κατὰ παραδρομὴν λέγει, τὴν τοῦ λόγου δὲ, ὅτι αὐτὸς τούτῳ σπουδάζεται, ἐπεξέρεται πλατικώτερον (sic).

1) f. ἂν εἶη. — 2) καὶ οἱ ἄλλως π. — 3) sic D., A. Ἑλλησίν. — 4) ita diserte D., A. οὐκ ἀγνώμονες. — 5) A. πράττουσιν τινος· δὲ οὐκ, D. illud servavit, quod dedi. — 6) D. σύνθεσιν, A. σύντασιν. — 7) A. ἐφ' ἑξῆς. — 8) κοινήν, A. καινόν. — 9) A. κατασκευάζων.

Καὶ περὶ ἧς εἶχον] Paris. A. Τοῦτο πρὸς τὴν νενο- 161, B.
μισμένην ἀντέθηκε· τὸ δὲ καθαρῶς, οὐχ ὅτι ἡ τοῦ σίτου
ἐν ἀγῆς (sic) ἔθνηκεν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄλυτον τοῦ λόγου καὶ
ἀβλαβές· διὰ δὲ τῆς συνεχείας τῶν λέξεων σεμνοτέραν ἔδειξε
τὴν τοῦ λόγου τροφήν: —

Ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ λόγου] Paris. A. cum ed. con-
sentit, nisi quod post εὐσεργεσίας addidit τὸ ἀπὸ τοῦ λό-
γου, reliquis omissis.

Προσθησάμενοι] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ποιησάμενοι· καὶ 162, B.
Δημοσθένους, τὰ τῶν Ἀμφικτυόνων δόγματα κοινῇ
προσθησάμενος· ἴσως δὲ καὶ εἰς Θουκυδίδην αἰνίττεται,
ὅτι ἐπιτάφιον σχηματισάμενος ἐγκωμίον τῆς πόλεως τὸν φα-
νερόν τοῦ ἐγκωμίου ἀγῶνα δεδοικώς, διὸ ἐπήγαγεν, ὅτι ὑπέ-
στημεν, ἢ ἐκ τοῦ φανεροῦ τοσοῦτον ἀγῶνα.

Φαυλότερον] Paris. A. Ἀσθενέστερον, ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ib.
ἀπλοῦ· οὐδὲ γὰρ κακὸς ὁ λόγος, ἵνα λάβῃ καὶ τὸ σχῆμα
τούτου κ. . . κώτερον (sic)· ἐργώδη⁵ δέ φησι τὴν περὶ τὰ
κεφάλαια διαίρεσιν.

Μάλιστα μὲν γάρ] Paris. A. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι κα- ib.
κῶς ἐποίησεν ἀπὸ τοῦ μείζονος λύσας τὸ ἔλαττον, δέον ἀπὸ
τοῦ ἐλάττονος τὸ μείζον λύειν· ἡμεῖς δὲ φαμεν, ὅτι οὐκ
ἔστι τοῦτο, ἀλλὰ διὰ τοῦ φανεροῦ τὸ ἀφανὲς ἔλυσε· φανε-
ρόν γὰρ καὶ ὠμολογημένον τὸ δεῖ τιμῶν τοὺς θεοὺς καὶ
εἶναι χρεῖαν⁴ περὶ τούτων ἀπολογεῖσθαι. Εἰς τὸ αὐτὰ
διὰ τοῦ μείζονος τὸ ἐλάττον ἀπολύεται, μείζον γὰρ φησι
τὸ θεοὺς ἢ πόλιν ἐγκωμιάσαι· αἰτίας δὲ λέγει μέμψεως·
τὸ δὲ οὐ παρεῖται ἢ οὐ παραλείπεται φησι τὸ ἐγκωμιά-
ζειν θεοὺς, ἢ εἰς αὐτὸν αἰνίττεται,⁵ ἐπειδὴ ἔγραψε καὶ
ἕμνους.

Τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς] Paris. A. et D. Ἐγραψεν δ ib.
Ἀριστείδης ἕμνους⁶ εἰς τινὰς τῶν θεῶν·⁷ διὰ τοῦτο τὴν ἐπὶ
τῷ λόγῳ αἰτίαν ἀπολύεται· ἰστέον δὲ, ὅτι οὐχ ἀρόμττει

1) leg. τὸ δὲ καθαρῶς, οὐχ ὅτι ἡ τοῦ σίτου ἐναγῆς, ἔθνηκεν. —

2) Cod. ὑπέστη μὲν. — 3) ἐργώδη, Cod. ἐργώδη² ab ead. m. —

4) χρεῖαν, Cod. χρεῖα. — 5) Cod. ἐπίτεται. — 6) sic D., A.

mendose ἕμας. — 7) sic. A., D. καὶ διὰ.

τοῦτο τοῖς φαύλοις, οὐ γὰρ δεῖ τὸν κλέπτην λέγειν, ὅτι διὰ τοῦτο οὐκ ἄξιός κολασθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοίγευσεν· μόνους δὲ τοῦτο¹ τοῖς χρηστοῖς ἐπιτήδειον.

162, C. Τὰς ἐκδρομὰς] Paris. A. et D.² Λέγει τὰς ἐκφυγάς, ὅ ἐστι μερισμούς ἢ ἐκδρομὰς τὰς ἀπὸ τοῦ προκειμένου πράγματος εἰς ἕτερόν τι μεταβάσεις,³ ὡς εἰ λέγων τις ὑπόθεσιν τινα μεταξὺ λέξει⁵ διήγημά τι καὶ πάλιν εἰς τὸ προκειμένον ἐπανέλθοι.

ib. Λαμπρᾶ τῇ τύχη] Paris. A. et D. Δημοσθενικὸν τὸ ἐπιχείρημα (vide Aprog. Mon., quocum facit uterque cod. mscr., nisi quod ὑμετέρας dant pro ἡμ. Pergunt Mscr. Paris.) οὐ καὶ αὐτὸς συνεργὸν τὴν τύχην ἵστανται, ἐφ' οἷς λέγειν ἐπιχειρεῖ.

ib. Ἐφ' ὅσοις ἔθνεσι] Paris. A.⁴ Τὸ ἐξῆς· πρὸς δὲ τοῦτοις ἐφ' ὅσοις τοῖς περὶ αὐτῶν εἰρηκόσιν ἐπερχόμεθα, ὅτω φυλαξόμεθα ἢ ὅτω χρησόμεθα, οἱ ἄλλοι, φησὶν, οἱ ἐγκωμιάζοντες πρὸς ἓν τι δυσχεραίνουσι, πρὸς τὸ εὖρεῖν, τί δεῖ εἰπεῖν, ἐγὼ δὲ μείζονα τὸν ἀγῶνα ἔχω πρὸς τοῦτω τῶ ζήτητι, ἀποφυγεῖν, τί τοῖς ἄλλοις λέλεκται, ἢ τί φυλαξόμεθα ἢ ὅτω χρησόμεθα.

162, D. Ἄλλον γὰρ ἄλλα] Paris. A.⁶ Ἡρόδοτος μὲν γὰρ κ. τ. λ. vide ed., pergit A: οὐδεὶς δὲ τολμήσας φαίνεται εἰς πάντα καθεῖναι ἑαυτὸν τὰ τῆς πόλεως· ὡς τὸ εἰπεῖν τὰ Ἑλληνικὰ Ξενοφῶντος βελτίον⁷ καὶ τὰ Πελοποννησιακὰ Θουκυδίδου καὶ τὰ Μηδικὰ Ἡροδότου,⁸ κοινῇ δὲ πρὸς ἅπαντας, ἐπειδὴ ἅπαντα σποράδην εἰρήκασι, αὐτὸς δὲ συλλήβδην ἅπαντα διεξέρχεται.

163, B. Τοὺς ἄνω χρόνους] Paris. A. et D. Τεχνικὸν λίαν τὸ ἐπιχείρημα· δοκεῖ μὲν⁹ γὰρ μέμφεσθαι τοὺς προεἰρηκότας, ὅτι ἕκαστος μέρος εἰπεῖν ἐτόλμησεν, κληθῆότως δὲ αὐξεῖ καὶ¹⁰ τὰ ἐγκώμια τῆς πόλεως, τῶ καταμερισμοῦ χρη-

1) hanc voculam omittit Paris. D. — 2) similia leguntur in B. — 3) sic A., D. μεταβαίνον. — 4) D. inserit τι, quod om. post διήγημα. F. λέξει. — 5) similia in D. — 6) similia in B. et D. — 7) Cod. A. βελτίων. — 8) Cod. Ἡρόδοτος. — 9) μὲν in D. om. et post μέμφεσθαι insertum. — 10) καὶ om. in D.

σάμενος σχήματι· ἄνω δὲ χρόνους λέγει τῷ εἶναι αὐτὴν ἰσχυραίων· διὰ δὲ τὸ εἰπεῖν ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ χάριν καὶ τέρψην δηλοῖ διὰ τῶν ποιημάτων.

Ἄπο τοῦ παρείκοντος (Paris. A. παρήκοντος) Paris. A. ib. et D. Τοῦ παρατυχόντος, τουτέστι ἀπὸ παρεμβάσεως, οὐκ αὐτὸ τοῦτο ποιησάμενοι ἔργον, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐνδεχομένου, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ, κατὰ τὸ παρήκον (sic uterq. cod.) τῆς νήσου.

Πολιτεῖαν] Paris. A. ¹ Πολιτεῖαν τὴν δημοκρατίαν λέγει. 163, C.

Οἱ δὲ ἐν τοῖς ἐπιταφίοις] Paris. A. ² Θουκυδίδην αἰνέττειται.

Ἄλλ' οὖν οὕτω] Paris. B. cum Cod. bomb. consentit. 163, D.

Οἱ μὲν τὴν σοφίαν αὐτῆς] Paris. A. et D. Δοκοῦντες ἐγκωμιάζειν, φησὶν, οὐκ ἐνεκωμίαςαν· αἰνῆγμα γὰρ ἐστὶ τὸ δοκοῦν εἶναι τι μὴ ὄν.

Οἱ δὲ τὰς ἀπ.] Paris. A. cum ed. facit, habetque item ib. περὶ τῆς ἰωνικῆς ἀποικίας.

Ἄπαντες ἢ τῷ σφετέρῳ βουλ.] Paris. A. Εἰ λέγει τινὰς μὴ εἰρηκότας τὰ περὶ τῆς πόλεως ἐγκώμια, ὅτι οὐκ ἠβουλήθησαν, ἰδοὺ πάλιν δείκνυσι δυναμένους μὲν, οὐ βουλομένους δέ· φαμὲν δ', ὅτι τοῦτο εἶπε διὰ τὸ φορτικόν, ἵνα μὴ αὐτὸν ἀπίωντων δεῖξῃ σοφώτερον.

Ἄλλὰ ὡσπερ] Paris. A. uti ed. ib.

Ἰσοπερ αἰνῆγμα] Paris. A. uti ed., nisi quod Paris. A τέλους pro τελείου habet et μέρος pro μῆρος, τῷ δὲ γε μὴ pro τῷ δ' ἐκ μὴ, ἀξίως pro ἄξια. Quae autem ex Leidensi enotavit Valken., ea leguntur item in Paris. A.

Οὐ τοῦ παντὸς ἁμαρτήσεται] P. A. Μέρος, φησὶν, εἰπὼν τὸ πᾶν ἐπλήρωσεν· εἰ δὲ τοῦτο, δηλὸν ὅτι μέρος πρὸς τέλος ἀρκεῖ ἐγκώμιον.

Οὐ δὴ δίκαιον] Quae de αἰτία in ed. leguntur, inveniuntur quoque in P. A., ubi pro ἄξιον μὲν rectius est ἄξιόν με.

Νυνὶ δὲ ὡσπερ κ. τ. λ.] Paris. A. Ἄντι τοῦ ἀρκοῦ-

1) Panno uberiora leguntur in D. — 2) Pluribus enarratur in D.

σθαι μόνον τῇ παρ' ἑαυτῇ. In marg. interiori: Ἡ σύνταξις, ὡσπερ γινώσκον, ὅτι ἡγεμον καθέστηκεν ἡ Ἄττικὴ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, Ἕλλησι δηλαδὴ καὶ βερβάρους, οὕτω καὶ ὅτι τῶν λόγων καθέστηκεν ἡγεμον, γινώσκόμεν ἔστι.

165, B. Ἐκτίνομεν] Paris. A. Τὸ ἐκτείνουμεν κ. τ. λ. vide ed. In Paris. A diserte legitur διὰ διφθόγγου.

ib. Εἰρημένον δὲ ὑπὸ πολλῶν κ. τ. λ.] Paris. A et D, quibuscum in clausula facit Paris. B. Ῥητορικῶς ἐνταῦθα ὁ Ἀριστείδης κέχρηται τῷ νοήματι· ὡσπερ γὰρ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου λόγῳ, ἑαυτὸν ἀποροῦντα τῶν εἰς τὸν Διοσίγην διαβολῶν, οὕτω μηδὲν ἔχει εἰπεῖν, ἀλλὰ τῷ πολλῶν εὐπορεῖν,¹ οὕτω καὶ νῦν ὁ Ἀριστείδης ἀπορίαν λέγει ἑαυτοῦ· ποιεῖν τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν καὶ εἰσβάλλει εἰς τὰ κεφάλαια· ἔστι δὲ μερικὸν τὸ προοίμιον, ὡσπερ ἐν τοῖς δικανικοῖς λόγοις τὸ προκαταστατικόν. Ἀνζητικὸν δ' ἐστὶ σχῆμα τῶν ἐγκωμίων, δηλοῖ γὰρ καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὸ ἴσον τῶν πλεονεκτημάτων αὐτοῖς, τὸ δὲ κοινὸν νόημα, ὡσπερ ἴδιον πεποιήται. Ἄντι δὲ τοῦ εἰπεῖν εἰρημένον εἶπεν εἰρημένον, ἄττικῶς, κοινὸν γὰρ τὸ σχῆμα· Ὅμηρος μὲν γὰρ φησι,

Τί πρῶτον κ. τ. λ. vide Aporgr., usque ad μνησθῶ. Τεχνικῶς δὲ τοῦτο ποιεῖ, ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔχει λέγειν τὸν οἰκιστὴν, οὔτε γένος τοῦ κτίστου, οὔτε τὴν πατρίδα, αὐτόχθονες γὰρ Ἀθηναῖοι, ἔθος δὲ τῷ πόλιω ἐγκωμιάζοντι τὸν τε πολιιστὴν αὐτὸν καὶ τὸ γένος αὐτοῦ καταλέγειν κυρίως, ἑαυτὸν εἰσάγει ἀποροῦντα, πῶθεν ἄρξεται τῶν ἐγκωμίων τῆς πόλεως.

165, C. Τῷ πρεσβυτάτην εἶναι] Paris. A. Ὁ νοῦς· οὐ μόνον πρὸς τὸ πρεσβυτάτην εἶναι τὴν πόλιν καὶ ἀφανῆ ὑπάρχειν τὴν ἀρχαιογονίαν ὡς αὐτόχθονος οὕσης, δυσχερὲς μοι ὁ ἔπαινος τῆς Ἄττικῆς, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ἐγκωμίων ὡς ἐν κύκλῳ ὄντων ἀπορῶ, ὅτε μὴ δυνάμενος συνάξαι εἰς ἐν τὰ πάντα ἐγκώμιον· τὸ δὲ κύκλω γεωμετρικόν, ἐν γὰρ κύκλῳ ἀπάσαι αἱ ἀρχαὶ ἴσαι τυγχάνουσι· βούλεται οὖν δεῖξαι τι

1) Sic D., A. εὐπαρεῖν. — 2) ταυτῶ.

μέρη τοῦ ἔγκωμιου τῆς πόλεως Ἰσα, φησὶν οὖν, ἐξ ἄμφοτέρων ἄδηλον εἶναι τοῦ λόγου τὴν ἀρχήν.

Πλέον τοῦ φαγεροῦ] Paris. A. Τὸ πλέον τοῦ φαγεροῦ ἐστὶ τὸ ἄδηλον, ὥσπερ καὶ τὸ πλέον τοῦ προχείρου τὸ ἀνέτιμον (sic). ib.

Ἄλλα γὰρ ἄλλον] Paris. A. Ἐκιστος, φησὶ, δι' ἄλλην 165, D. αἰτίαν πρὸ τῶν ἄλλων βούλεται προτάτεσθαι· ἐστὶ δὲ ταῦτα αὐξητικὰ ἐπιχειρήματα, ὡμολογεῖ γὰρ, ὅτι τὸ γένος τῆ φύσει πρῶτον καθέστηκεν, ἀλλὰ προσποιεῖται τὴν ἀπορίαν, ἵνα αὐξήσῃ τὴν δύναμιν.

Οἶμαι δ' ἂν ὡς ὑπὲρ οἰκείας] Paris. A. consentit cum 166, A. ed. et Leid., sed in his ab utroque recedit: Σμυρναῖος ὡν μέλλει πολλακίς ὡς οἰκείον καὶ Ἀθηναῖον ἑαυτὸν καλεῖν κ. τ. λ. (uti ex ed. et Leid. hoc scholion constituetur) ἐαυτὸν καταρεθμῆ ταῖς Ἀθηναίοις, λέγων ἠριστε ὕστατον καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς καὶ νῦν φησὶν, ἣ γὰρ τῆς χώρας ἡμῖν φύσις.

Ἡ γὰρ τῆς χώρας] Paris. A. Ἀπητέτο τοῦ οἰκιστοῦ ib. τῆ τέχνη πρῶτος ἔπαινος, ἐπειδὴ ἀφανῆς ὁ τοιοῦτος τῷ ἀρχαίαν εἶναι τὴν πόλιν καὶ ὁ κατὰ τοῦτον παρεῖται ἔπαινος· ἀρχεται δὲ ἀπὸ τῆς θέσεως, ὅτι καὶ αὐτὴ μέρος ὥσπερ τοῦ γένους οὔσα τυγχάνει. Θαυμασίως δὲ τῆ φύσει τῶν ἀνδρῶν ἔξομοιοὶ καὶ τὸ σχῆμα τῆς θέσεως τῆς χώρας. Ἰστορεῖται παρὰ τοῦ Χαρίκους ἀποίκους Σαῖτῶν¹ εἶναι τοὺς Ἀθηναίους, ἐστὶ δὲ Σαῖς πόλις Αἰγύπτου, ἐρμηνεύεται δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο τῆς Ἑλληνίδος φωνῆ κ. τ. λ. ἐπέχεις προ ἔποχος — τὸν Ἐρεχθίδεω — διὰ τὸ ἐξ ἐτέρων γλωσσῶν — Αἰγυπτιακαῖς — διὰ τὸ δόξαι — γεννωμένους — καὶ ἦτε ἀνδρῶν. In altero marg. Κοινωνεῖ τῷ λόγῳ τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπειδὴ τοῦτο φθῶσας προδιωρθάσατο, οἶμαι δὲ ὥσπερ οἰκείας εἰπαῖν. Quae ex Ap. M. dedi, leguntur totidem fere verbis in Paris. D.

Συμβαίνουσα] Paris. A. et D. Ἄντι τοῦ ἀρμάζουσα ἐν 166, B. τῷ συμβεβηκότι τῆς χρείας καιροῦ· Θουκυδίδειος δὲ² ἣ λέξις.

1) Cod. ἀποίκους σαατῶν. — 2) δὲ ex D. recepi.

- ib. Ἄλλης ἀντὶ ταύτης] Paris. A. Ὅτι καὶ ἡ χώρα ἀξία τῶν ἀνδρῶν καὶ οἱ ἄνδρες τῆς χώρας, καὶ ὅτι οἱ αὐτοὶ ᾤκησαν αὐτὴν ἀεὶ.
- ib. Οἱ τε γὰρ] Paris. A. Προέταξεν τὴν φιλανθρωπίαν τῶν Ἀθηναίων, ἣν γὰρ καὶ ἀπόλουθον· διπλῆν δὲ ταύτην ἀποφαίνει· τὴν μὲν τῇ προφότητι τῶν τρόπων, τὴν δὲ ἐν τοῖς κινδύνοις γενομένην.
- 166, C. Τῷ παρασχόντι] Paris. A. Ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ ἐδέχασεν, ἐπιδείξασθαι τοὺς Ἀθηναίους τὴν ἑαυτῶν καλοκρηγυθίαν ἢτοι φιλανθρωπίαν· τοῦτο γὰρ βούλεται αὐτῷ ἢ ἐπιπέμεια σημαίνειν.
- ib. Ἐν προβόλου] Paris. A. Ἀντὶ ἄλλης πόλεως ἢ στρατιῆς ἢ τινος τοιοῦτου ἀναπληροῦσα τὴν φυλακὴν ἢ ἐν παντὶ χρόνῳ κ. τ. λ. vide, quae proxime praecedunt. In altero marg. Ἐπεὶ δὲ ἐστὶν εὐρεῖν καὶ ἄνευ ἔργων φιλανθρωπίαν, ἐξηγεῖται καὶ οὕτως τὸ πρῶτον τῶν τρόπων, ὑποτιθέμενος ἀντὶ τούτου τὴν μέχρι λόγων φιλανθρωπίαν· διττὴ δὲ ἡ δι' ἔργων φιλανθρωπία, ἢ μὲν γὰρ πρὸς τὰς ἐπιτυχίας ἐπιτηδεῖα, ἢ δὲ πρὸς τὰς ἐπικουρίας τῶν ἀτυχησάντων ἀρμοδία.
- 167, A. Πρώτη] Paris. A. Καὶ τοῦτο ἐγκώμιον τῆς πόλεως· πρώτη δὲ κ. τ. λ. vide ed.
- 167, B. Νοτιωτέρα] Paris. D. ut Ap. Mon. et παραὶ pro γὰρ. Sed Paris. A. consentit cum ed., nisi quod οὐκ ἐστὶν αὐτόπου (sic) — ἀντέπιπτε γὰρ — ἐπάγει pro ἐπέγει — θουκυδίδη — ἐνθα λέγει, χειμῶν ἣν νοτιωτέρον (sic). Καὶ Ὅμηρος κ. τ. λ. cf. Ap. Monac.
- ib. Πρώτη μὲν] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ τῶν ἄλλων προεκλιμένη cf. ed. — in clausula προτείνου ὑπέφηνην.
- ib. Παντοδαπούς] Paris. A. Ὅτι τινὲς ὄρμον καὶ λιμένα τὸν αὐτὸν ἐκ παραλλήλων τιθέουσιν, ἄλλοι δὲ ὄρμον τὸν ὀμοδομηθέντα εἰς λιμένα, μὴ ὄντα πρότερον, λέγουσι, λιμένα δὲ φασὶ τὸν αὐτοφυῆ· ἕτεροι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ἀλλ' ὄρμον ὅ μὲν, ἐνθα τὸ πλοῖον μέχρι καὶ τῆς χέρσου προσ-

1) Cod. στρατίας. — 2) Ead. ferme in D. — 3) Cod. ὄρον.

οκέλλει, λιμένα δὲ, ἐνθα μετέωρον φαίνεται ἐπὶ τῶν ὑδάτων· καλῶς δὲ ποιεῖν τὴν Ἀττικὴν ἐξ ἑαυτῆς καὶ τῆς θαλάττης τοὺς ὄρμους καὶ τοὺς λιμένας εἶησεν, οὔτε γὰρ μόνη θαλάττη οὔτε μὲν χέρσος μόνη κατασκευάζει τοὺς τοιούτους, ἀλλ' ἑτέρα συνελθοῦσα τῇ λοιπῇ καὶ οὐ παντότε, ἀλλ' ὅπου γε ὁ τόπος πρὸς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδείως ἔχει.

Ὁὐ πλέον διαλείποντας] Paris. A. Γραμμικόν¹ ἐστὶ 167, C.
τὸ σχῆμα· ὁ² δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι, οὐκ ἀπέχουσιν κ. τ. λ. vid ed., pergit Paris. A. post διεσήτασιν· τὸ πυκνὸν γὰρ καὶ συνεχὲς βουλόμενος δηλῶσαι τοῦτο εἶπεν· πορθμὸς λέγεται ἡ ἀμφίγειος θάλασσα, ὡπερ καὶ ἰσθμὸς ἡ ἀμφιδυλάσσιος γῆ.

Ἦσπερ τῆς θαλάττης ἐξεπίτηδες ἀνείσης] Paris. A. 16d, A.
Ἄντι.... τῆς πόλεως, ἐνθα ἐστὶν ἡ θάλασσα τὰς γείτονας κυκλωτ.... εἰθέλει δὲ δεῖξαι τὴν Ἀττικὴν εἰκόνα τῆς οἰκουμένης καὶ τῷ σχήματι ἔχουσαν, ὡς δηλοῖ προειπέν.

Ἦσπερ τοῖς βασιλείοις] Paris. A. Ἄντι τοῦ τάξιν ἐπέχουσιν αἱ νῆσοι πρὸς τὴν Ἀττικὴν, ἣν καὶ τὰ προπύλαια τῶν βασιλείων πρὸς τὰ βασίλεια. Τεχνικῶς δὲ τὸ μεῖζον ἀποφέρουσαι (sic) κέρδος· τὸ φέρουσαι ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ λαμβάνουσαι, μεῖζον κέρδος ἐκ τοῦ προσοικεῖν ἢ ὅσον αὐταὶ³ παρέχουσιν. ib.

Σελήνην] Paris. A. ut in ed sine variet. ib.

Ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν Paris. A.⁴ ut in ed., nisi quod ib.
διὰ τοῦτο προ διὰ τούτου, Λακεδαιμόνες pro Λακεδαιμόνιοι, τινὲς δὲ τὸ φερ. et τῷ προσοικεῖν περὶ πλείονας παρέχουσι φόρους.

Ἐπιμαρτύρατο] Paris. A. Πλὴν ὅσον αὐτούς τις ἐπαμαρτύρετο, ὡς μὴ δυνάμενος λόγῳ δεῖξαι τὸ τερπνὸν τοὺς θειασμένους μάρτυρας ἄγοι τῆς ἡθονῆς. 168, B.

Προκαθαίρεται] Paris. A. Καθαρὰ λύπης γίνεται. 168, D.

Τὸ φῶς] Paris. A. Ἦσπερ ἕτερον ἥλιον ὑπογράφει τῶν Ἀθηνῶν τὸ φῶς, ὅτι καὶ ὑψηλοτέρα ἐστὶν ἡ πόλις. ib.

1) Lege γραμμικόν in editis, non γραμματικόν, quod prope me mihi scribenti excedere passus sum. — 2) Cod. ἄ δὲ λ. — 3) Cod. αἰται. — 4) Similia brevius leguntur in B.

- ib. Ἀφαιρούσης] Paris. A. uti ed. sine variet.
- ib. Ὀνειράτος εὐφροσύνη] Paris. A. et D. Τὸ σφόδρα
τερπνὸν δηλοῖ, πολλή γάρ ἐν τοῖς όνειροῖς προσγίνεται ἡμῖν·
δοκοῦσιν ἐν τοῦτοις κεκτῆσθαι πλείστα κτημάτων, ἅπερ
μεθ' ἡμέρων οὐκ εἰσὶ, πλὴν οὐ πρὸς ἀνυπόστατον εὐφροσύ-
νην τὴν τῆς εὐφροσύνης τοῦτο ποιεῖ, ἀκολουθῶν δὲ καὶ τὸ
χορείαν ἐξελίσσειν¹ ἐπήνεγκεν.
- 169, B. Τῶς δ' ὀρωμένους] Paris. A. et D. ut ed., quibus ad-
dantur: διὸ καὶ Μέγανδρος κ. τ. λ. vid. Apogr. Mon.
- 169, C. Λυσαμένη] Paris. A. post edita addit: εἴ μὴ γὰρ ἀπε-
ζώσθη, οὐκ ἂν ὁ τόπος ζωστήρ ὠνομάσθη, et paullo supra
cum Leid. habet τούτων, pro προσγνομένης — προσγινο-
μένου.
- ib. Προνοίας] Paris. A. pro ἡ Ἀθ., ut est in ed., ha-
bet Ἀθ., pro προνοησαμένη — βουλομένη. Paris. B. cum
bomb. consentit, nisi quod ἡ Αἰγὼ ἐπέβη τῆς νήσου.
- ib. Ἀπ' ἄκρας] Paris. A. ut ed., hac variet. πλησίον εἰσὶ
τῆς Ἀττικῆς τοῦτο τέθεικε.
- ib. Εἰς Ἀἴλον καταίρει] Paris. B. Λέγουσι δὲ, ὅτι ἡ Ἀἴ-
λος ἐν βυθῷ τῆς θαλάττης οὔσα ὑπὸ Διὸς ἀναδοθεῖσα
διὰ τὴν Ἀἰγὼν ἐπάγη, ἵνα ἐκεῖ τέξῃ· ἔτεκε δὲ τὴν Ἀρτε-
μιν κ. τ. λ. vide bomb.
- 169, D. Τὸν πατρῶον Ἀπ.] Paris. A. et D. Πατρῶον³ ἐκά-
λουν Ἀθηναῖοι τὸν Ἀπόλλω, ὅτι ἠράσθη Κρεούσης τῆς
Ἐρεχθίδος θυγατρὸς καὶ τέτοκε τὸν Ἰῶνα, ἀφ' οὗ καὶ Ἴωνες
οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐμφαίνει δὲ, ὅτι διὰ τοῦτο ἐλέχθη Ἀπόλ-
λων, ἵνα πρῶτος γένηται θεός· οἱ ἄλλοι φασίν, ὅτι πρῶτοι
τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀνθρώπων εἶδον τὸν ἥλιον, ὡς αὐτό-
χθονες ὄντες, πατρῶον οὖν ἑαυτοῖς ἠγοῦντο τὸν Ἀπόλλω,
ὃ ἔστι τὸν ἥλιον.
- ib. Ἦτ' ἀπὸ τῆς Ἀσίας] Paris. A. Τὴν ἐπὶ Λαρκίου φησὶ,
διὰ τοῦτο καὶ πρώτη λέγει (cf. ed. ad Πρώτη).
- 170, A. Ἀχθεῖσα] Paris. A. Ἐμψύχως εἶπεν, αὐτοῦ τοῦ τόπου

1) A. χωρίον ἐξελίσειν. — 2) Cod. τὸ Α. — 3) A. leg. κρη-
τον. — 3) Cod. ἡ.

ἐλκύσαντος αὐτοὺς εἰς ἑαυτὸν ἵνα δίκην δοῖεν· ἦν¹ δὲ στε-
νός ὁ ἐν Σαλαμῖνι τόπος.

Πέφευγε] Paris. A. Πάλιν ἐμφύχως τὸ πέφευγε· 170, D.
ἐτέρων δὲ Ἑλλάδα τὴν Ἰωνίαν λέγει.

Παράδειγμα] Paris. A.² Αἱ γὰρ ἄλλαι διαλέκτοί εἰσι 171, B.
ἀχώριτοι· παράδειγμα δὲ πάσης Ἑλλάδος τὴν Ἀττι-
κὴν λέγει διάλεκτον, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ κ. τ. λ. vide ed. Per-
git Cod. A. Αἱ ἄλλαι, ὡς ἐστὶν ἐκ τῶν γραμματικῶν βιβλίων,
καὶ ἅμα δεικνυσιν ὁ ῥήτωρ, ὅτι καὶ πρῶτον αὐτῆ ἡ
διάλεκτος τῶν ἀπασῶν, εἴ γε εἰς παράδειγμα ταῖς ἄλλαις
καθέστηκε, τὸ γὰρ παράδειγμα πρῶτον εἶναι δοκεῖ τοῦ,
οὗ ἐστὶ παράδειγμα.

Τρίτη δὲ] Paris. A. consent. cum ed., pro λέγει τὸ ib.
ἔσχατον legitur λέγω τὸ ὑστατον.

Ἄκρου] Paris. A. Ἄκρου λέγει διὰ τὸ ὕψος, μέσον 171, C.
δὲ ἐστὶ διὰ τὸ ἐπὶ μέσου κείσθαι· τὸ δὲ διὰ πάντων
κάλλος ἀντὶ τοῦ τὸ δὲ διὰ πάντων κεκαλλοπισμένον.

Τελευταῖος ὄρος] Paris, A. et D. Ἐπειδὴ αἱ ἑσπίδες ib.
κύκλους ἔχουσι πέντε, ὡς αὐτὸς δεικνυσιν, οὕτως ἔχουσαν
καὶ τὴν Ἀττικὴν βούλεται δεῖξαι καὶ πρῶτον μὲν κύκλον
τὴν οἰκουμένην φησὶ, δεύτερον δὲ τὴν Ἑλλάδα, τρίτην τὴν
Ἀττικὴν, τετάρτην τὴν πόλιν, πέμπτην τὴν ἀκρόπολιν, ὅν
καὶ κανόνα λέγει τῆς εὐφρασίας· τοῦτο γὰρ βούλεται ἡμῖν
δηλῶσαι διὰ τοῦ λέγειν ὃ τελευταῖος ὄρος τῆς περὶ
γῆν εὐκαιρίας.

Ὡσπερ γὰρ ἐπ' ἑσπίδος] Paris. A. Κυκλοτέρης γὰρ ib.
ἡ ἑσπίς· κύκλους δὲ λέγει τὰ Ἑλληνικὰ γένη, ἐπειδήπερ
ἐκάστη πόλις κυκλοῦται ὑπὸ τῶν ἰδίων τειχῶν, ὥσπερ καὶ
αὕτη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν γενῶν.

Ἐπιστρεπτιόν] Paris. A. ab ed. in eo differt, quod 172, A.
εἰπέν om., et inde ab λέγων quae sequuntur, sic fere
habent: τὴν θέσιν ἐμνήσθη τῆς ἀκροπόλεως, tum pro καὶ
περὶ τῶν — καὶ τοὺς τῶν, pro ὅπερ ὥσπερ.

Παρελθεῖν] Paris. A. Κατὰ κοινὸν τὸ φεύγοντες. 172, B.

1) Cod. ἦ. — 2) Similia in B, uberiora in D.

- ib. "Ἵσπερ εἶ τῶ] Paris. A. Οὕτω τὸ ἐξῆς, εἶθε ὡσπερ σύμμετρος ἔστιν ὁ ἀήρ καὶ ὁ καιρὸς τῆς πόλεως, οὕτω σύμμετρος ἦν καὶ ὁ ἐγκωμιστικὸς λόγος.
- ib. Δυσχερῶν] Paris. A. et D. Δυσχερῆ τὰ λυπηρά φησι, δηλὸν ὅτι ἐκάστη χώρα ἔχει τὰ¹ τῶν τεττάρων ἴδιον, ἢ μὲν θερμάτητα, ἢ δὲ κρύος, ἄλλη ξήραν, ἑτέρα δὲ ὑγρότητα, τούτων δὲ τὰ ὑπερβάλλοντα ἀεὶ λυπηρά· τούτων δὲ τῶν ἀκρουτήτων φησὶν ἀπέχειν τὴν Ἀττικὴν, τῆς δὲ ἀρίστης συμμετρίας καὶ πλεῖστον μετέχειν, δεῖ² ἂ καὶ εὐκραῖα εἰς ἄγαν αὐτῆν δεῖκνυσι καὶ τῆς εὐκрасίας³ τεκμήρια εἶναι λέγει τὸ ὠραῖα ἢ τοὺς καρπούς, τῶ γὰρ ἐν τῇ καλλίστῃ ὠρᾷ τοῦ ἔτους γίνεσθαι οὕτω ὀνομάζονται· οὐ μόνον φησὶ γνωρίζαι κ. τ. λ. sequuntur ed., quibus haec adduntur: τοῦτο γὰρ βούλεται δηλοῦν διὰ τοῦ παρὰ τὴν ἐπωνυμίαν νικῶσι· οἱ οὖν ταῦτα καὶ μετὰ τὴν ὠραν εὐρισκομένην⁵ τὴν ἐπωνυμίαν ἦτοι τὴν τοῦ ἔτους ὠραν.
- 172, C. Ἄλλὰ καὶ τῇ ἀποστάσει] Paris. A. et D. Ἀποστάσει λέγει τὸν χωρισμὸν, ὅταν γὰρ θελήσωμεν ἰδεῖν τι διωστηκότες αὐτοὺς (sic) ὡς ἐπὶ γραφῆς⁴ ἀκριβῶς θεώμεθα· εἰς οὖν, φησι, χωρισθῆς τῆς πόλεως, γνώση τὸ διάκρονον ψύχους ἢ θερμῆς, τῇ γὰρ ἐπαναχωρήσει τιτὸς πράγματος μαθητόμεν τὴν φύσιν τοῦ πράγματος, ἐν ᾧ τέως ἦμεν, ὁποῖα⁵ τίς ἔστιν· τὴν δὲ σιάθμην εἶπε διὰ τὴν ῥοπήν.
- 172, D. Δεῦρο ἢ ἐκεῖσε] Paris. A. Πρὸς νότον ἢ πρὸς βορρᾶν ἢ ἄλλο τι τῆς οἰκουμένης.
- 173, A. "Ἵσπερ καὶ τῶν ἄλλων] Paris. A. et D. consentiunt cum Leid. et Ap. M. Uterque Paris. ὠφέλιται· ὡσπερ γὰρ καὶ, — ὁ καὶ τινες κ. τ. λ.
- 173, B. Ἄνευ τῆς προσθήκης] Paris. A.⁶ Ἄνευ τῆς προσθήκης ἢ τῆς προσθέσεως· τὸ⁷ γὰρ εἰπεῖν πρὸς ἄρκτον σημαίνει τὸ πᾶν τῆς χώρας εἶναι ἀρκτῶν, ἢ γὰρ πρόθεσις ἐπίτασιν δηλοῖ.
- ib. "Ὅσον τὸ (Paris. A. τῶ) ἄνω καὶ κάτω] Paris. A. Διὰ τούτων δεῖκνυσιν αὐτῆν τὸ μέσον ἐπέχειν τοῦ παντός, αἰ

1) f. τι. — 2) A. ἀκρασίας. — 3) A. εὐρησκομένην. — 4) A. ὡς ἐπιγραφῆς. — 5) Cod. A. ἐπίτα. — 6) Similia in B. — 7) f. τῶ γὰρ.

γὰρ ἐξ ἴσου ἀποτίσεις τὸ μέσον ἀφορίζουσι· τμήματα δὲ λέγει τὰς δ' ὄρας.

Ἐπ' αὐτήν] Paris. A. ut ed., pro ἐκάλεσε — ἐκόλασε, 173, C.
τίμιον — τὸ τίμιον, ὅτι εἰ ἦν, ἢ ἀκρ. τ. τ. ἀνάκειται — αἱ ἀκροπόλεις ἀνάκεινται.

Ἀἴξιν] Paris. A. ut ed., sed ἔσχεν pro ἔχει. ib.

Ἔργον] Paris. A. ut ed., nisi quod ἔργον λέγει τῆς ib.
συνέσεως Ἀθηναῖς γὰρ ἔργον ἢ φρόνησις· θρεμμάτων δὲ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸν Ἐριχθόνιον.

Πεδίον δὲ κάλλη] Paris. A. et D. Τοὺς ἀγροὺς φη- 174, A.
σιν, ὡς ἐν ἐγκωμίᾳ γὰρ τὸ εὐφορον οὐκ ἔχων παριστᾶν, λεπτόγεων γὰρ αὐτὴν πάντες φασί, τὰ κάλλη καὶ τὰς χάριτας παρήγαγεν· ἐπειδὴ δὲ ἐντός εἰσι τῆς πόλεως πεδία, διὰ τοῦτο ἐπανορθούμενός φησι, μᾶλλον δὲ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως.

Τῶν δὲ ἐφ' ἐκάστη] Paris. A. ut Leid., praeterquam ib.
quod ἀργυροῖτις.

Ἐν τοῖς πρώτοις] Paris. A. ¹ Πρώτη γὰρ αὕτη τὸ δω- 174, C.
ρηθὲν αὐτῇ παρὰ τῶν θεῶν ἀνταπέδωκε, ταῖς λατομίαις τοῦ ἔργου εἰς ναῶν καὶ ἀγαλμάτων ἀποχρησαμένη κατασκευάς· καὶ πρώτους φησιν Ἀθηναίους τούτων κατάρξαι ἀνθρώποις.

Ἐπιτηδειοτάτη] Paris. A. ut Leid., quocum conspirat ib.
in λευκόν.

Τὸ μῆτε ὑπτίαν εἶναι] Paris. A. ² Ἐπτιον γὰρ ἀνα- 175, A.
πεπταμένον φησι· βούλεται δὲ αὐτὴν πάλιν δεῖξαι σούζουσαν κ. τ. λ. vide ed. ad Πύσης, ubi pro τελείας noster τελείας.

Τελείας] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ τελείας, οὕτω γὰρ οἱ Ἀτ- ib.
τικοὶ φασιν.

Ἄσπορος νικῶν] Paris. A. et D. Ἄσπορον λέγει τὴν 175, C.
ἀνήροτόν τε καὶ ὄρειον· κρείττων γούν αὕτη τῆς παρ' ἐτέρους ἀροσίμου, ἐπεὶ ἀργυροῖτις.

Ἐλευθερίας] Paris. A. ³ Ἐλεύθερον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ ib.

1) Similia leguntur in B. — 2) Uberiora servantur in B. — 3) Similia in B.

τὸν μεγαλύψυχον, τὸν δὲ φειδωλὸν ἀνελεύθερον· ἐπεὶ καὶ Ἀθηναῖοι τὰ πολλὰ φιλόφρονες καὶ μεγαλόψυχοι καὶ πρὸς εὐεργεσίας ἔτοιμοι, διὰ τοῦτο εἶπεν, αὐτοὺς ἔχουσαν τῆς τοιαύτης εὐφροῦν τυχεῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν μεταλλικῶν φλεβῶν οὐκ ἰσμοίρου.

ib. Ἄλυπα ῥεύματα (Paris. A. in marg. ἀλύπω ῥεύματι) Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ἀβλαβῆ καὶ μὴ λυπούντα ἀκαίρω¹ φορεῖν χειμῶνός τε παρακειμένας χώρας, ὥσπερ τοὺς χειμῶνους ἀλλαγῶν ἢ καὶ τοὺς ποταμούς τῇ τῶν ὑετίων ὑδάτων καιαφορᾷ ἐλλιμεναζομένους καὶ ἐξοιδούοντας καὶ τοῦ οἰκείου ὑπερχομένους ἐδάφους καὶ οὐχὶ τῶν τυχόντι τῶν παρακειμένων χωρίων ἀπεργαζομένους φορᾶν ἢ τινα βλαβὴν.

ib. Ὁ πάντων ἡμερώτατος] Paris. A. Τὸν σίτον φασὶ τινες λέγειν αὐτὸν, οἷον τὸν ἄνθρωπον, ἐπεὶ καὶ ὥσπερ βοτάνην λέγουσιν ἄνω δοθῆναι αὐτὸν τῆς Ἀττικῆς καὶ αὐτόχθονες Ἀθηναῖοι.

175, D. Ἄλλὰ ταῦτα μὲν ἐστὶ] Paris. A. Ἐπειδὴ μέλλει ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον μεταβαίνειν καρπῶν μνημονεύσας, οὕτω πρὸς σύγκρισιν αὐτοῦ αὐτοχθόνος εἶπε (sic). Τραγήματα δὲ τοὺς ἄλλους καρποὺς ὀνόμαζει· παροιμία³ δὲ ἐκράτησεν αὐτῇ ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ εὐτελεῖ ἐγκωμιαζόντων.

176, A. Ἐλέφαντες] Paris. A. ad verbum cum Leid. consentit.

ib. Ἄ τούς παῖδας] Paris. A.⁴ ut in Ap. Mon., a quo in his discrepat: Ap. M. ἐπιβοῶσι Μορμᾶ — ἐπιβοῶνται τὴν Μορμῶ, φασὶ δὲ νῦν τὴν — φασὶ δὲ οὕτω τὴν, Ὀνοσκελίδα — Ὀνοσκελῆ, ταύτη Ζεὺς ἐμίγη — ταύτη ἐμίγει Ζ., λύπης αὐτῇ μὲν δυσμ. — λύπης δυσμ., παιδία αὐτῇ — αὐτῇ παιδία. Eadem leguntur in Paris. B., in quo hæc addita sunt: ἦν νῦν φαμέν ἰδιωτικῶς Στρίγλαν.

176, B. Οὐ κατὰ τοὺς] Paris. A. Ἱστορία τούτους ἐπαινεῖ, καὶ ὅτι χρυσὸν ὀρύσσουσι, καὶ ὅτι κατ' ἀλώπεκα τὸ μέγεθος τυγχάνουσιν, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ φησίν· οὐ κατὰ

1) f. γῆς. — 2) f. τῶ ἀκαίρω φ. — 3) Cod. παροιμία. —

4) Similia in B.

τούτους οὖν φησὶν ἀξιώ κἀγὼ κ. τ. λ. vide ed., ubi A. in fine δηλονότι.

Οὐ γὰρ πλάνην] Paris. A. ¹ Αἰνίττεται τοὺς Ἡρακλεί- 176, C.
δας, τοὺς προγόνους τῶν Λακεδαιμονίων· πλανώμενοι γὰρ
κ. τ. λ. vid. ed. Addit Paris. A. Σκότος δὲ λέγει τὴν
ἄγνοιαν τοῦ πῶς δεῖ οἰκίσαι. ² Paris. B. Ἴσως εἰς Ἡρακλεί-
δας αἰνίττεται, τοὺς προγόνους Λακεδαιμονίων· πλανώμενοι
γὰρ μόνις εὖρον ὁδόν, πῶς εἰσέλθωσιν εἰς Πελοπόννησον,
ἢ δι' ἄλλους τινας τοῦτο λέγει· καὶ γὰρ καὶ Θουκυδίδης ἐν
τοῖς τῆς συγγραφῆς προοιμίαις φησὶν ἄλλους ὑπ' ἄλλων
ἀναστάτους γίνεσθαι.

Δυσὶν δυστυχίαν] Paris. A. et D. ³ Τὸ ἐκβλ. vide 176, D.
ed. — ἐκβαλεῖν· καὶ Θουκυδίδης, βιαζόμενοι κ. τ. λ.
cf. Ap.

Βιασάμενοι] Paris. A. Ἵσπερ ἀπὸ κ. τ. λ. vid. ed. — ib.
ἀλλ' οἱ μὲν Χίοι, ἕτεροι δὲ Μιλήσιοι, ⁴ ἄλλοι δὲ Ἐδέσιοι
(sic)· μετεβάλλοντο γὰρ τῶν τόπων τὴν ἑπαινομένην.

Ἵσπερ τὸ ἐκ τῶν πηγῶν] Paris. A. et D. Σκοπῶν ὁ 177, A.
ρήτωρ ἄγαν ποιῶν (sic) τεχνικῶς τὸν μῦθον διὰ τὸ αἰσχροῦν
εἶναι τὸν ὅπως ἐκ τῆς τοῦ Ἡρακλείτου ὑποσπερματίσεως λη-
ρουῦται γενέσθαι τοὺς Ἀθηναίους· διὸ καὶ λέγει αὐτὸ γένος
τῶν ἀνθρώπων. ⁵ ἐξ αὐτοῦ λαβεῖν τὴν ἀρχήν.

Καθίστητο θεῖαν καταλαβόντες] Paris. A. Θεῖαν τὴν κάθ- ib.
εδραν λέγει· μισθοῦ γὰρ ἐκαθέζοντο παρ' Ἀθηναίους οἱ
ξένοι, ὡς ἔγνωμεν ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου, ἐντεῦθεν
λέγει· ἀλλ' ἐν τοῖς δυσὶν ὀβολοῖς ἐθεώρουσιν ἄν. Pa-
ris. B. Ἐν ταῖς Ἀθηναίων ἑορταῖς εἴ τις προὔλαβεν ἕτε-
ρον, ἐκάθητο ἐν τῷ θεάτρῳ ἀπὸ λίθων κατεσκευασμένῳ·
λέγει οὖν θεῖαν τὸν τόπον, ἀφ' οὗ τις καθήμενος ἐθεῖατο
τὰ γινόμενα.

Μᾶλλον δὲ αὐτοὶ πρῶτοι] Paris. A. et D. ⁶ Τοὺς 177, B.
δευτέρους ἔδειξε μείζους τῶν πρῶτων, ὅτι οἱ μὲν πρῶτοι

1) Uberius exponuntur in D. — 2) Cod. οἰκίσαι. — 3) Si-
milis in B., omisso Thucydidis testimonio. — 4) Cod. Μιλήσιοι.
5) τῶν Ἀθηναίων. — 6) Praefixum est huic scholio ἄφε, quod sae-
piusculè super scholia pictum in Cod. D. conspicitur.

βιασάμενοι και ἴσως ἀνάξιοι ὄντες τὴν πολιτείαν κατέσχον, οἱ δὲ μὴ βιασάμενοι, ἀλλ' ἄξιοι κριθέντες ταύτης ἐδημοποιήθησαν, δι' ἃ καὶ μειζόνως ἂν οἱ πρῶτοι κατακριθεῖεν τῶν δευτέρων. Παιζεις, εἶποιμ' ἂν ἐγὼ, Σώπατρε, ἵ οἱ γὰρ πρῶτοι κατασχόντες κακοί· σχολῇ γ' ἂν οἱ ἀπ' ἐκείνων λαβόντες ἀμείνους, εἰ μὴ ὅτι καὶ χεῖρους, τῶν τε συναδικεῖν αἰρήσασθαι τοῖς προηδικηκόσι καὶ τῶν ἔξω ἐτέροις προσγενέσθαι, αὐτοὶ δὲ τοῖς ἀδίκοις προσέδραμον καὶ τὴν αὐτὴν αὐτοῖς ἡσπίσαντο πολιτείαν· ἀνάγκη γὰρ κακῶν σπορέων πονηρὰν καὶ τὴν ἐπικαρτίαν γενέσθαι.

177, C. Τῶ φανέντι] Paris. A. et D. Πολλάκις ἐν ἀνάγκῃ ἀμυνητοῖων ἀποροῦντες τῶ εὐρέθεντι χροώμεθα λίθῳ ἢ ξύλῳ.

177, D. Βεβαιοῦσι τὴν ἐπωνυμίαν] Paris. A. Τὸ πρῶτον Ἀπία ἐκαλεῖτο ἢ Πελοπόννησος.

178, A. Ἐξούλης] Paris. A. Ἐξούλη ἐστὶν ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ἐκβαλλόντων τοὺς παλείους ἐπὶ νομῆς μόνης τῶν δημοσίων καὶ κατὰ τῶν μὴ ἀποδιδάντων τὰς καταδικίας· μητρὶ δὲ παραβάλλει τῶν Ἀθηναίων τὴν γῆν· τὸ δὲ οὐ μᾶλλον γε ἢ τῆς μητρὸς τινι ἀντὶ τοῦ ὥσπερ οὐδὲ δικάζεται τις οἰονεὶ περὶ ἐξελάσεως.

ib. Καὶ τοίνυν μόνοις τοῖς τῆδε γεν.] Paris. A. et D. Τοῦτο φησιν, ὅτι σύμβολον Ἀθηναῖοι τῆς ἀρχαιολογίας ἔσωζον τὸ πῦρ καὶ τοῖς αὐτῶν ἀποίκιοις ἐδίδοσαν ἐξ αὐτοῦ, οὐ παρ' ἄλλων λαβόντες. Ἀκίνητον δὲ ἐστὶαν ὥσπερ τὴν κοινήν εἶπε καὶ πρὸς τοῦτο ἀπέδωκε τὴν λέξιν, ἔχει γὰρ καὶ τὸ ἴδιον, ἔχει δὲ καὶ τὸ βέβαιον τοῦτο τὸ ἀκίνητον· λέγει δὲ, ὅτι τὸ πρυτανεῖον σύμβολόν ἐστι τῆς πόλεως, οὐδὲ γὰρ αἱ κῶμαι τοῦτο ἔχουσι· ἀκίνητον οὖν αὐτὸ ἔχουσι Ἀθῆναι, οὐ παρ' ἄλλου λαβοῦσαι, τουτέστιν οὐ δεξαμέναι παρ' ἄλλης πόλεως· πῦρ δὲ ἦν ἀσβεστον καὶ ἀδιαλείπτως κειόμενον ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς, καθ' ἱστορίαν τιαύτην κ. τ. λ. vide Ap. Mōn. Habet autem A. pro εἶτα διὰ τοῦτο μετ' ὀργῆς ἔχοντα — εἶτα δι' ὀργῆς ἔχοντα — εἶτα δι' ὀργῆς ἔχοντα, uterque et A. et

1) Rec. m. in D. Σώπατρος dedit.

D. expressis verbis νέμοντες αὐτὰ μετασχεῖν, A. in fine ταύτη ἐξίλ.

^{Ἐν συνοικίᾳ]} Paris. A. et D. ¹ consentiunt cum ed. 178, B. usque ad ξένων οἰκουμένην, ὡς Αἰσχίνης συνοικίαν εἶπεν, ἔνθα πολλοὶ διελόμενοι μένουσι (vid. Ap.)· φησὶ τοίνυν, ὅτι ὥσπερ ἐν μεγάλῃ κ. τ. λ. (vid. ed.) — ἀπὸ τοῦ οἰκήματος τούτου εἰς κ. τ. λ.

^{Καὶ μόνη πόλεων]} Paris. A. Τοῦτό φησιν, ἐπεὶ καὶ 178, C. Ἀρκάδες αὐτόχθονες· ζητειέον δὲ, πῶς ἄνω εἰπὼν, ὅτι πρῶτή αὕτη ἄνθρωπον ἤνεγκεν, ἐνταῦθα λέγει, ὅτι Ἀρκάδες αὐτόχθονες; φαιμέν, ὅτι μὲν Ἀρκάδας εἶναι αὐτόχθονας συγχωρεῖ, πρῶτους ἄλλους ἄνωθεν Ἀθηναίων γενέσθαι οὐ συγχωρεῖ (sic).

^{Ἐστὶν ἀκίνητον]} Paris. A. ab initio cum ed. facit, ib. pergit verum post πρῶτοι φανέντες καὶ πρῶτοι ἀπὸ τοῦ Γίγαντος ἐδέξαντο τὸ πῦρ· ἐνθέντοι (sic) καὶ ἔχειν αὐτὸ λέγονται, ὡς οὐ παραδεξάμενοι τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ ἀμέσως τοῦ κρείττονος καὶ τοῖς ἀποίκους αὐτῶν ἐκ τούτου παρέχοντες. Τὸ δὲ πρυτανεῖον τόπον κ. τ. λ. sequuntur jam, quae edidit Jebbiius, quorum in clausula Paris. A. exhibet τῶν σίτων pro τοῦ σίτου.

^{Πολλῶν δ' ἐπιβρέοντων]} Paris. A. et D. Μετὰ τὴν 178, B. γένεσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀκολούθως συνάπτει τὸν περὶ τῆς τροφῆς τόπον, ἔδει γὰρ γεννηθέντα δεηθῆναι τροφῆς. Ἐπεὶ γοῦν θάτερον τοῦ ἐτέρου ἐστὶ δεόμενον, ἀκολούθως διέξεισαι καὶ τὰ περὶ τῆς τροφῆς προπαρμισκευαστικῶς λέγων, αἶθρο ὕμαι τὸ τῆς φύσεως (sic) δεύτερον, ἢ γοῦν τὸ περὶ τῶν τροφῶν τὸ βεβαιοῦν τὸ πρῶτον ἠγοῦντο γενέσθαι πρῶτερον ἐν τῇ Ἀττικῇ ἄνθρωπον· ἐπεὶ γὰρ πρότερον ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ τροφαὶ δηλονότι ἐξ ὧν τρέφοιτο πρῶται παρ' Ἀθηναίους. In toto hoc schol. Codicum vestigia expressi. Lege: ἠγοῦν τὸ π. τ. τροφῶν. Τὸ βεβαιοῦν κ. τ. λ., sed reliqua procul a sano absunt.

1) Similia in B.

- 179, A. "Ἄ μητρὸς ἦν ἔργα] Paris. A. et D. Μητρὸς ἔργα τὸ μὴ μόνον γεννηῆσαι, ἀλλὰ καὶ τροφήν τῷ τόκῳ παρασχεῖν.
- ib. Καὶ γίνεται δὴ πανήγυρις] Paris. A. Πανήγυριν καλεῖ τὸν ἀγῶνα ἰερὸν ἀντὶ τοῦ θεῖον (sic), ἐπειδὴ θεοὶ ἦσαν οἱ περὶ τῶν δωρεῶν τῆς πόλεως ἀμιλλώμενοι· καλῶς δὲ εἶπεν ὑπὲρ πάσης οἴκου μένης, παρὰ γὰρ Ἀθηναίων οἱ ἄλλοι τὰς δωρεάς ἐδέξαντο καὶ μάλιστα τοῦ σίτου· ἢ καὶ τὴν τῶν θεῶν ἐκκλησίαν πανήγυριν καλεῖ.
- 179, B. Ἵδν ἐμελλεν ἡ φορὰ] Paris. A. Τοῦτό φησιν, ἐπειδὴ ἐξ ἐρίων ὁ ἄνθρωπος ἐνδύμα ποιεῖ, ἐπέτειον δὲ λέγει, ἐπειδὴ καὶ κατ' ἐναυτὸν κείρεται.
- 179, C. Τὰς μὲν πυρὶ] Paris. A. Ὡς οἱ χαλκευτικὴ δι' Ἡφαίστου (sic).
- 179, A. Καὶ μὴν τοῦτό γε ἀμήχανον] Paris. A. et D. Τὸ σχῆμα ἀντιτροφῆ (sic, D. ἀντίτροφον), ὅπερ πιστοῦται τῇ ἀλήθειαν. ὅτ' ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν συντρέχει.
- ib. Καὶ μὴν τοὺς γε θεοὺς] Paris. A. et D. Ὁ νοῦς τοιοῦτος, δυσὶν ἕνεκα ἀνάγκῃ ἦν τοὺς θεοὺς ταῖς δωρεαῖς ταύτην πληρῶσαι, πρῶτον μὲν ὅτι τοῖς ἐν αὐτῇ φύντας πρώτους ὄντας πρώτους εἶδει καὶ δεηθῆναι, δεῦτερον δὲ, ὅτι τοὺς πρώτους τεχθέντας εἶδει καὶ τῆς προσηκούσης ἀξιούσθαι τιμῆς.
- 180, B. Τοῦτο μὲν τῆς χρείας] Paris. A. Προσληπτέον τὸ ἐνεκεν ἔξωθεν, τὸ δὲ σχῆμα ἀριθμητικόν.
- 180, C. Κρύψαντες] Paris. A. B. et D. Παιρομία τοῦτο ἐπὶ τῶν φθονεῶν λεγομένη τὸ γῆ κρύψαν ἔχει (sic, forte γῆ κρύψαντ' ἔχειω, vel γῆ κρύψας ἔχεις, cf. Erasmi Adag. III, 4, p. 721.)
- ib. Ἄλλὰ τοσοῦτον ἰσπίσχον τοῦ φοβ.] Paris. A. et D. Ἀντιπίπτον λύει, ὡς τινος ἀντιλέγοντος, εἶτα οὐκ ἐφοβήθησαν, μὴ γένοιτο αὐτοῖς ἴσοι ἐν τούτῳ; φησὶν οὖν, ὅτι τῷ μεταδοῦναι τῶν ἄλλων καλλίους αὐτοὺς ἀπέδειξαν, ἃ μὲν γὰρ μὴ κατ' ἀρετὴν διαφερόντες φοβοῦνται τινος εὖ ποιεῖν, ἵνα μὴ πως ἐκεῖνοι παραπλήσιοι τούτοις φανῶσι· οἱ δὲ ταῖς ἀρεταῖς ἐνελλήμενοι (sic) τοσοῦτον εὖ ποιοῦσι τοὺς ἄλλους, ὅσων ἐκ τε τῶν ἐξίσου μετεχόντων αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν προέ-

γοντας δείκνυσθαι κατ' ἀρετήν, τότε γάρ τὸ διάφορον φαίνεται, ὅτε τῶν αὐτῶν εὐποροῦσιν ἐκάτεροι.

Οὐ μόνον τῶν] Paris. A. et D. Τοῦτο βούλεται παρ- 181, A.
 ὡσῶν, ὅτι οὐδεμίαν φιλίαν ἔσχον πρὸς ἄλλους Ἡρακλῆς
 καὶ Θησεύς, οἶαν πρὸς ἑαυτούς, οὐδὲ ἄλλοι πρὸς ἀλλήλους
 μεγάλην, οἶαν οὗτοι· αἰνίττεται δὲ εἰς Πάτροκλον καὶ Ἀχιλ-
 λέα, καὶ Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα. Τὸ δὲ ἐξῆς οὕτω,
 σημεῖον τοῦ τὸν Ἡρακλέα τὴν πόλιν ἐξηλωκέναι ἢ πρὸς Θη-
 σεά φιλία· κατακοινοῦ δὲ τὸ πάμπληθες ὑπερέσχεν In altero
 marg. Cod. A. Τὸ πάμπληθες ὑπερέχουσα κατα-
 κοινοῦ συντάξαις.

Πέμπουσι δὴ θεία πομπῇ] Paris. A. Ἡ Δημήτηρ 181, B.
 τὴν οἰκείαν θυγατέραν τὴν Περσεφόνην ἀπολέσασα ἀπήτητη-
 σεν ἀπὸ Σικελίας ταύτην ζητοῦσα μέχρι καὶ τῆς Ἀττικῆς·
 ἐκεῖσε γοῦν ὑπεδέξατο αὐτὴν ὁ Τριπτόλεμος, ἡ δὲ τῆς ξενίας
 χάριν δίδωσιν αὐτῷ τὸν σῖτον· πομπὴν δὲ λέγει τὴν πέμ-
 ψιν τὴν ἐπὶ διαδόσει τοῦ σίτου· καλῶς καθ' ἕπερ θεω-
 ρικοῦ, ἐπέπερ ἐπ' ἴσης καὶ πένησι καὶ πλουσίοις ὁ σῖτος
 ἐδίδοτο, καὶ πολίταις καὶ ξένοις· τρόφιμον δὲ τὸν Τρι-
 πτόλεμόν φησι, ὃς Κελεοῦ ἦν, οὗτος ὑπὸ Δήμητρος τραφεῖς.
 Σημειωτέον δὲ, ὅτι τρόφιμος οὐ μόνον δεσπότης, ὡς παρὰ
 Μεγάδρω λέγεται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τινος τραφεῖς, ὡς ἐν-
 ταῖθα· δύο οὖν ἡ λέξις σημαίνει καὶ τὸν θρέψαντα καὶ
 τὸν τραφέντα. Cod. Paris. D., in cuius marg. est ἀρβ.
 Ἰστίον, ὅτι οὐχ ἀπλῶς τρόφιμος ὁ δεσπότης λέγεται, ἀλλὰ
 τρόφιμον τὸν τοῦ δεσπότητος υἱὸν φασὶ οἱ προήγοντες ἡλι-
 κία τούτου δοῦλοι, οἱ, ὡς ἂν εἴποι τις, προδόκιμοι, τοῦτο
 γὰρ αἰχοῦντες οἱ γηραιότεροι τῶν δούλων τοὺς τῶν δεσποτῶν
 παῖδας καλοῦσι, οὓς ἔνιοι καὶ δεσποσύνους φασί, τοὺς ὡς ἂν
 νῦν ἢ χν (sic, f. κοινή) διάλεκτος, αὐθ' το (sic) πώλους κα-
 λέσῃ. Paris. B. c. bomb.

Τὸ ἄρμα περωτῶν] Paris. A. Τὸ μυθικὸν ἡρμῆνευσε· 181, C.
 φασὶ γὰρ δοῦναι Τριπτολέμῳ τὴν Δήμητραν περωτῶν,¹
 ἵνα ταχέως διδῶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις τὸν σῖτον. Φιλό-

1) Cod. περωτῶν.

χορος δὲ ἰστορεῖ, ναῦν εἶναι, ἐφ' ἣ ἐφέρετο Τριπτόλεμος· διὰ δὲ γὰρ τὸ πλεῖν ἐξ οὐρίας ἐπλάσθη Τριπτόλεμον πτερωτῶν ἐποχεῖσθαι ἄρματι καὶ τὴν διᾶδοσιν ποιεῖσθαι.

- ib. Πρόσαντες] Paris. B. Οὐ μόνον ἡ ἄρρησις ἐν ἀρχῇ τιθεμένη ἰσχὺν ἔχει καὶ τοῖς εἰσέπειτα, ἀλλὰ καὶ ὑστερον τιθεμένη ἰσχὺν ἔχει ἐν τῇ ἀρχῇ, ὥσπερ κἀνταῦθα· οὐ γὰρ εἶπε, καὶ οὐ πρόσαντες, οὐδ' ἄβατον ἦν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ πρόσαντες, οὐδ' ἄβατον ἦν αὐτῶν· φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος, (Pyth. VI, 47).

. ἄδικον οὐθ' ὑπερ-
οπλον ἦβαν δρέπων.

- ib. Δοκοῦσι δέ μοι] Paris. A. Οἱ γραφεῖς τὰς Χάρμιας γυμνὰς γράφουσιν, αἰνεττόμενοι, ὅτι δεῖ τὴν χάριν ἄδολον εἶναι, τὸ γὰρ γυμνὸν καὶ φανερὸν ἄδολον· ὁ δὲ ἰότηρ ἔφη, ὅτι διὰ τὸ τοὺς Ἀθηναίους τοῖς ἄλλοις τὴν εὐεργεσίαν θάπτον ἐπιφέρειν ἔδοξαν ἔργα αἱ Χάρμιτες (sic). B. consentit ad verbum cum bomb., nisi quod ταχέως αὐτὰς γ.

Αἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπαρχαί] Paris. A. Αἱ καὶ ἔτος ἀπαρχαί Ἀθήναζε παρὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων κομιδόμεναι σιτέχης ἦσαν. Paris. B. consentit cum bomb.

Αἱ τοῦ θεοῦ μαντεῖαι] Paris. A. Ποτὲ γεγοτότος ἀνείλεν Ἀπόλλων, μὴ ἂν πρῶτον στήναι τὴν τόσον, εἰ μὴ πρὸ πάντων θύσωσιν κ. τ. λ. vid. Progr. Mon. ad αἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπαρχαί.

- 182, C. Τοιοῦτοι μὲν πρὸς] Paris A. Ἐπεὶ καὶ τοὺς θεοὺς ἐτίμησαν ἀγάλμασι καὶ θυσίαις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ὡς προσηγήθησαν, καὶ ὡς οἱ θεοὶ αὐτοῖς καὶ αὐτοῖς τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐγένοντο.

- ib. Καὶ τοῦτο μὲν ἐνταυθοῖ] Paris. A. Τὸν τοῦ γένους τόπον ἐνταῦθα ἀναπαύσας, ὃν διὰ τῆς θύσεως τοῦ τόπου διηρύσατο, ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸν τῆς ἀνατροφῆς πρόεισι, πληρῆς ἔοικε καὶ τοῦτο τοῦ γένους εἶναι κοινὸν καὶ τῆς ἀνατροφῆς τὸ ἐπιφερόμενον· πλείω δὲ τμήματα λέγει, ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ μερίζεται τὰ τῆς ἀνατροφῆς· εἰσὶ δὲ αἱ πράξεις ἀκόλουθοι, ὃ διὰ τοῦ ἐφεξῆς σημαίνει.

- 182, D. Ἐν μέρει] Paris. A. Τοῦτο σαφῶς πέφρασαι· ὁ δὲ

νοῦς τοιοῦτος, ὅτι μετὰ τὰ ῥηθέντα πάλιν εἰσὶν ἀκόλουθα ἐκαίνοις εἰς τὸ λεχθῆναι, ὡς τὴν ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων ἀντίληψιν· βουλόμενοι γὰρ Ἀθηναῖοι εὐσεβεῖς ὄντες τοὺς ἄλλους εὐσεγεῖσθαι τοὺς καρποὺς διέδοσαν, ἀλλὰ καὶ βουλόμενοι πάντας σῶζεσθαι ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων ἐπολέμησαν· ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι, φησὶ, τοῦτο δῆλον, εἰ ἀρμόττει καὶ τοῖς λόγοις ταύτην σῶσαι τὴν ἀκολουθίαν· καὶ γὰρ ἀνωτέρω Ἡρακλέους μνησθέντι καὶ τῶν ἀπογόνων τῶν ἐκείνου ἤρμωσεν εἰπεῖν καὶ ὅπως αὐτοὺς Ἀθηναῖοι κατήγαγον, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ἤρμωσεν καὶ τῷ λόγῳ, παρέλιπε, ὑποκατιῶν δὲ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐμνήσθη, μνησθεῖς δὲ κῆρυθα, πότερον θέσεως καὶ χώρας, ἔμελλε καὶ περὶ τῶν οἰκοδομημάτων διεξιέναι, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς ἐπιλόγοις ἤρμωσεν τὸ κεφάλαιον, παρέλειψεν αὐτό· διὸ καὶ τᾶλλα πάντα ἕως περὶ τῶν θεῶν διεξέρεται.

Καταλαμβάνουσι] Paris. A. Ὡς ἐπὶ πολέμου εἶπε, τὸ 183, B. περιμάχητον¹ ταύτης παραστῆναι βουλόμενος· καταλαμβάνουσι δὲ εἶπεν, οἱ γὰρ θέλοντες τυραννεῖν τῆς ἀκροπόλεως, καταλαμβάνουσι, ὡς βέβαιον φυλακτήριον, ἐπειδὴ δὲ τὸ ὄνομα τῆς τυραννίδος διεβέβλητο, εἶπε τὸ ὡσπερ.

Ἐπιτρέψαντες] Paris. A. Λέγει τὰ τοῖς Ἀθηναῖοις ib. ἐπιτρέψαι τὴν κρίσιν, ἔλαβον δὲ κριτὰς τοὺς Κέκροπος παῖδας.

Ἐν τοῖς παιδικαῖς] Paris. A. ut Ap. Mon., a quo in 183, C. his fere recedit: ἔρως — ἢ ὑπὲρ τῶν ἐρωμένων — ἐπέτρεψαν.

Τοῦ τε ῥοθίου] Paris. A. Τιμῆσαι τὸν τούτου δοτῆρα ib. βουλόμενος, τοῦτο γὰρ ἔδειξεν ὁ Ποσειδῶν, θαλλὸν δὲ ἢ Ἀθηνᾶ, ὃ ἔστι κλάδον ἐλαίας. Ἄλλοι μὲν φασὶ ἐπιτρέψαι τὸν Δίῳ ἐν μέρει τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας ψηφισασθαι, καὶ ψηφισθέντων ἴσος ἦν ἐκατέρων ὁ ἀριθμὸς· ἀκηκοὺς δὲ ὁ Ζεὺς ἔφη, μὴ ἐψηφίσθαι τὸν βασιλέως οἶκον καὶ ψηφισατος δὴ καὶ τοῦτον ὑπερήλασαν τῷ ἀριθμῷ αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ἐπεὶ εὗρηται τρεῖς ἔχων θυγατέρας ἰ βε-

1) Cod. περιμάχητον.

σαλεύς, εἰς ἃν αὐτός· διακρίναι λέγεται τὸν Ζῆνα Ἀθηναίαν παραλαβεῖν τὴν πόλιν.

- 184, A. Τὴν ἐπανομιαν] Paris. A. Ἐξ Ἀθηναίων γὰρ Ἀθηναίαν πρότερον γὰρ οὐκ Ἀθηναίαν, ἀλλ' ἀκτὴν, εἴτ' Ἀττικὴ λεγομένη.
- 184, B. Ἔτι δ' ἵππων] Paris. A. Σχηματὶ καλῶς τὸ σχῆμα, οὐ γὰρ βούλεται τῇ ἱστορίᾳ μάχεσθαι, ὅτι Βελλεροφόντης ἐφεῦρε τὸν Κέακτα, παρέδρον δὲ τῆς Θεοῦ τὸν Ἐρεχθεά φησὶν, ἐπειδὴ ἐν τῇ κ. τ. λ. cf. Apogr. Mon. — ἔξευξεν σὺν τῇ Θεῶ· εἶπεν, ὡς αὐτῆς Ἀθηναίων τὴν κατασκευὴν εἶπε ἀλούσης αὐτῶ (sic).
- 184, C. Ὁ τῆσδε τῆς Θεοῦ παρέδρος] Paris. B. cum bomb. consentit.
- ib. Χορεῖαι καὶ τελεταί] Paris. A. Χορείας τοὺς ὕμνος λέγει τῶν Θεῶν, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῶν κατὰ Μεδίου, τελετὰς δὲ τὰ μυστήρια· γνωστέον δὲ, ὅτι οὐ μόνον εἰς ἀμοιβὴν τῶν Θεῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπόδειξιν ἔχει τῆς παρὰ τῶν Θεῶν εὐεργεσίας.
- ib. Πανηγύρεις] Paris. A. Πανηγύρεις λέγει τὰ Διονύσια καὶ τὰ Ἐλευσίνια, τὰ Παναθηναία.
- ib. Ἄλλαι δὲ ἄλλων] Paris. B. convenit cum bomb., B. item servat ἔφημεν.
- 184, D. Οὐ μόνον] Paris. A. Τοῦτο τὸ νόημα πρόσθεν εἰπὼν, ἐπειδὴ ἀνάγκη ἦν προσθεῖναι ἕτερον, τότε δὲ ὁ καιρὸς οὐκ ἐδίδου, ἄλλα γὰρ κατήπειγε, διὰ τοῦτο πάλιν ἐχρησάτο, ἵνα ταῦτα, ἃ νῦν λέγει, προσθήσῃ· τοῦτο δὲ πολλαχῆ τῶν αὐτοῦ λόγων ποιεῖ.
- 185, B. Καὶ λαγγάνει] Paris. A. Ἀλιζόδιος ὁ υἱὸς Ποσειδῶνος ἠρέσθη Ἀλκίππης τῆς Ἄρεος (sic) θυγατρὸς κ. τ. λ. vide Ap. Mon. et Leid Pergit Paris. A. ὁ δὲ ἀπιστῶν τῇ θυγατρὶ καὶ βουλόμενος θεατῆς γενέσθαι μετεσχηματίζει εαυτὸν εἰς τὴν θυγατέρα καὶ ἀπέρχεται ὑδρευόμενος καὶ λαβὼν αὐτὸν ἐπιχειροῦντι ἀνείλεν· ἐγκαλεῖ γοῦν Ποσειδῶν Ἄρει περὶ τοῦ παιδὸς καὶ παραγίνονται ἀμφοτέροι Ἀθηναῖζε κριθησόμενοι, καὶ γίνεται ἡ κρίσις παρὰ τῶν Ἄρειων πάγῳ δικαζόντων Θεῶν· ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ τόπος ἄρειος πάγος διὰ τὸ τὸν Ἄρεα ἐκεῖ πῆξαι τὸ δορυ· ἄλλοι δὲ τὴν ἐπανομιαν ταύτην λαβεῖν

φρασι τὸν τόπον διὰ τὸ τὸν Ἄρην ἐκείσε καθίσαι καὶ πολιορκεῖν τὴν πόλιν ἐπὶν κατ' αὐτῆς ἐστράτευσεν ἡττωμένων τῶν θυγατέρων αὐτοῦ Ἀμαζόνων ὑπὸ τῆς πόλεως· ἔτεροι δὲ τὸν Ἀλιφρόδιον οὕτω φασὶ κτανθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ποσειδῶνος· τῆς Ἀθηνᾶς ἐπεγείρει αὐτὸς κόπτειν τὴν ἐλαίαν, πλήττεται παρὰ τὸν τόπον ὑπὸ τοῦ Ἄρεος καὶ θνήσκει. Ἄριστα δὲ πάντων ἐμοίγε κριτῆ ὁ Χάραξ τῶ φησὶν, ὅτι πάρος πῦς ὑψηλὸς τόπος καλεῖται, Ἄρης δ' ὁ φόνος, ἀφ' οὗ καὶ ἔναρα τὰ ὅπλα καὶ ἔναροι οἱ πεφονευμένοι, ὡς ἂν τις μετὰβαλὼν φόνος τόπος, ὡς καὶ Χάραν (sic) ἢ τοῦ δεσμοτηρίου ἐλέγετο θύρα, ἀφ' ἧς οἱ κατάδικοι οἱ πρὸς Ἀθην βαδίζοντες ἐξήσαν. Paris. B. a bomb. in his discrepat: Ἀλκίπην — Ἄλκίπην, κατ' αὐτοῦ — κατ' αὐτῶν, θεοὶ ἐν αὐτῷ ἐκρ. — ἐν αὐτῷ θεοὶ ἐκρίθησαν, quod quae sequuntur, in Paris. B. desiderantur.

Ἐπερ τὸν Ἄρειον πάγον] Paris. B. eadem hab., quae 185, C. bomb.

Παρὰ τοῖς θεοῖς] Paris. A. Οὐ γὰρ τὸ ἀνθρώπινον 185, D. δίκαιον ἴσον θεοῖς δυνατὸν εἶναι, παρὰ δὲ τοῖς θεοῖς ὑπερβολικῶς εἶπεν, ὡς καὶ αὐτῶν συνειδότην τοῦ δικαστηρίου τὸ δίκαιον.

Συγκεχωρηκῶτι] Paris. A. Ἐντὶ τοῦ παρὰ πᾶσιν αἰ- ib. δεσίμῳ, τῷ συγκεχωρημένῳ, καταδεδεγμένῳ, μὴ ἀντιλεγόμενῳ.

Καὶ οἷς ἐξ ἐκείνου καθήκει] Paris. A. Ἐντὶ τοῦ ἀρ- 186, A. μόξει ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους τῶν θεῶν δηλονότι, οὐ μόνον ἀνεῖται δικαστήριον θεοῖς οὗτος ὁ τόπος, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀπ' ἐκείνων.

Ἐτέρα δὲ] In Paris. B. eadem leguntur, quae in 186, B. bomb.

Μικτὴ τοῖς ἀγωνισταῖς] Paris. A. Μικτὴν λέγει δί- ib. κην τὴν τοῦ Ὀρέστου καὶ τῶν Ἐριννύων, καθ' ἣν καὶ δύο ψήφους ἐξήνεγκεν Ἀθηνᾶ μίαν μὲν ὡς θήλεια, ἄλλην δὲ ὡς πάρθενος· προσοίκους λέγει τὰς Ἐρίννας, ἐπειδὴ λέγεται ἡττηθείσας τὰς δαίμονας καταδῦναι ἐν τῷ τόπῳ· ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι ἐξιλεούμενος αὐτὰς Ὀρέστης ἱερὸν αὐτοῖς ἐκεῖ ἐποίησεν, τινὲς δὲ τοῦτο ἰδρῦσασθαι αὐταῖς τοὺς Ἀθη-

ναιούς λέγουσι μετά τὴν δίκην· εὐφύμως δὲ αὐτὰς ἔφησε
σε μνάς, ὡσπερ ἕτεροι καὶ Εὐμενίδας.

- ib. [Ὡσπερ ἔφρασαν] Paris. A. Τὴν ἐξ Ἄργους φυγὴν ἔφε-
σιν ἐκάλεσε, τουτέστι ἐκκλήτον· λέγεται γὰρ, ὅτι ἐκεῖ κα-
ταδικασθεὶς εἰς τὰς Ἀθήνας μετέστη· ἔφρασις δὲ ἔστιν ἡ
ὑπὸ μικροῦ δικαστηρίου ἐπὶ τὸ μείζον μετέστασις. Paris.
B. ad verbum cum bomb. convenit, nisi quod ὅτ' ἂν τις
τὰ ἐλάττω κ. τ. λ.
- 186, C. Φιλανθρωπίαν οὖσαν] Paris. A. Ἐντὶ τοῦ τῆς δικαίας
φιλανθρωπίας οὐσης, ἀντὶ γενικῆς ἰ αἰτιατικῆν εἶπεν οὕτω
σχηματίσας· τούτω πολλάκις καὶ Αἰσχίνης ἐχρήσατο. Cod.
Paris. B. Δέον εἰπεῖν εἶναι, οὖσαν εἶπεν . . . σφρέσας
(f. ἐπιστρέφας) τὴν σύνταξιν πρὸς . . . τοχὴν (μετοχὴν), ἢ
καὶ ἀγνοοῦντές τις τὴν αἰτιατικὴν ἀντὶ γενικῆς φασίν.
- ib. Καὶ τυχῶν τῆς θεοῦ] Paris. A. Δώδεκα ὄντων τῶν
κρινόντων Ὁρέστην καὶ τὰς Ἐρινύων θεῶν, καὶ τῶν μὲν
ὅτι ταῖς Ἐρινύσι προστιθεμένων, τῶν δὲ ἔ τῶ Ὁρέστη,
τῆς Ἀθηνᾶς ἔτι μετέωρον τὴν ψήφον ἐχούσης μόλις κω-
ρεῖ τῆς παρ' αὐτῆς ψήφου ὁ Ὁρέστης καὶ οὕτως νικᾷ·
καὶ τινὲς φασὶν τυχεῖν τῆς Ἀθηνᾶς εὐμενοῦς, ἐπειδήπερ
τὸ ἐν Ἀθήναις ἠγάπησε δικαστήριον, ἕτεροι, ὅτι ἐκ Διὸς
ἦν Ὁρέστης, ἀπ' οὗ τῆς κεφαλῆς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, τινὲς δὲ,
ὅτι ἠλεήθη παρ' αὐτῆς δυστυχῶν. Ἀπορεῖται δὲ, πῶς ἐγί-
νετο κρατῆσαι τὸν Ὁρέστην τῆς δίκης, ἴσων δὴ γενομένων
τῶν ψήφων; καὶ φασιν, ἐπειδὴ ἄνθρωπος ὢν τὰς ἴσας ταῖς
δαίμοσι ψήφους ἐδέξατο, νενίκηκεν.
- ib. Περὶ μὲν δὴ γένους] Paris. A. Δόξεις τοῦτο σύμπα
εἶναι τοῦ γένους καὶ τῆς ἀνατροφῆς, ἀλλὰ τοῦ μὲν γένους
ἔστι σύμπα, οὐπω δὲ γε καὶ τῆς ἀνατροφῆς, ἐπιφέρει γὰρ
καὶ ἕτερον μέρος αὐτῆς τῆς ἀνατροφῆς, τὴν φιλανθρωπίαν·
ἰδοὺ δὲ καὶ ἐδήλωσεν, ὅτι γένος ἔστιν ἐν τῷ λόγῳ διὰ τοῦς
λέγοντας, τὴν πόλιν μὴ εἶναι γένος.
- 186, D. Ὡν μέρος ἐν γέγραπται] Paris. A. Περὶ φιλανθρω-

1) Cod. γενετικῆς.

πίας δηλονότι· τί δὲ τὸ ἐν μέρος, αὐτὸς δηλοῖ, τὴν εἰς ἅπαντας φιλανθρωπίαν, τὴν τοῦ σίτου πομπήν καὶ ὅπως εἰς τὸ κοινὸν ἐπολιτεύσαντο.

[Ὡσπερ οἱ τὰ σπέρματα] Paris. A. Ἡ Τριπτόλεμον 187, B. αἰνίττεται, ἢ τοὺς βαλλομένους τὰ σπέρματα γεωργούς ἐπὶ τῷ πλείω συγκομίσασθαι.

Κατ' ἀνδρα] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ κατὰ ἓνα· ἐπειδὴ 187, C. δὲ ἐπὶ τὸ ἥτιον ἐλθὼν ἤσθετο, οὐδὲν μέγα τὸ εἰπεῖν κατὰ ἓνα, οὐδὲ σεμνὸν εἰς ἐγκώμιον προσέσθηκε τὸ οἱ γνωριμῶτατοι, καὶ ἐπειδὴ δυσχερὲς τῶν μεταστάντων πάντων κατ' ἀνδρα μνησθῆναι, εἶπε καὶ τὸ ἁπάντων καὶ κατὰ πόλεις μνησθῆναι δυσχερὲς, οὐχ ὅπως τῶν ἰδίᾳ καὶ τῆς τούτων συμφορᾶς.

[Ὡσπερ ἄρχῃ τοῖς πολλοῖς διηγείσθαι] Paris. B. Ἴσο- ib. κράτης γὰρ ἐν τῷ Πανηγυρικῷ καὶ Δημοσοθένῃ καὶ Λυσίας ἐν ἐπιταφίοις καὶ τινες ἄλλοι ἀπὸ τῶν Ἡρακλειδῶν τὴν τῆς πόλεως ἄρχονται λέγειν φιλανθρωπίαν.

Ἡρακλέους] Paris. A. Ἀντέπιπτε γὰρ αὐτῷ, ὅτι καὶ 187, D. παρὰ τῶν ἄλλων ἐτιμήθη ὁ Ἡρακλῆς, οἷον παρ' Ἀργείων· διὰ τοῦτο φησιν, ὅτι κικαίνοι Ἀθηναίους μιμούμενοι ἐτίμων, ὥστε τῆς Ἡρακλέους τιμῆς πᾶσιν αἴτιοι Ἀθηναῖοι.

Τοῖς μυστηρίοις] Paris. B. Ἀθηναῖοι τὰ Ἐλευσίαια ib. ἄγοντες, ἃ πρὸς τὴν Δήμητραν ἐποιοῦν, ἐπειδὴ παρ' αὐτῇ τῇ ἑορτῇ Ἡρακλῆς ἐδεῖτο καὶ αὐτὸς μνησθῆναι· νόμιμον δὲ ἦν μὴ ξένον τινὰ μύειν, αἰσχυνθέντες οὖν τὴν αὐτῶν ἑορτὴν ἐποίησαν τὰ λεγόμενα μικρὰ μυστήρια πρὸς τὴν Δήμητρος Περσεφόνην, ἐν οἷς πρῶτον αὐτὸν ἐμύησαν, ὕστερον δὲ καὶ τοὺς Διοσκούρους.

Τοὺς πρεσβυτάτους] Paris. A. Τοὺς περὶ τὸν Κρό- 188, A. νον καὶ Πέαν καὶ Δία καὶ τοὺς λοιποὺς λέγει· τὸ δὲ ἤρξε τιμᾶν ἀντὶ τοῦ ἔγραψεν, ἐπηλύδας δὲ τοὺς νεωτέρους λέγει, Διώνυσον, Ἡρακλέα· ἵνα δὲ μὴ δόξῃ ἄτοπόν τι ποιεῖν καινοτομοῦσα θεοὺς, φησὶν, ὅτι ὥσπερ συμπολιτευσόμενη θεοῖς ἐγίνωσκε τούτων τὸ βούλημα, ἐκείνοι γὰρ, φησὶν, ἐδέχοντο καὶ ταύτην οὐκ ἐλάνθανον.

- 188, B. Ἄλλ' ἐξηγείτο] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ πρώτως ἐνεργείει.
- 188, C. Εὐρυσθέως] Paris. A. Ὁ Εὐρυσθέυς ἐκκληρῶν τῆς
 "Ἡρης τὸ βούλημα, οὐ μόνον ζῶντα ἐκ τόπου εἰς τόπον
 ἐδίωκεν Ἡρακλέα, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον τοὺς παῖδας αὐ-
 τοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος ἐδίωκεν. Ἀθηναῖοι δὲ τῶν ἄλ-
 λων μόνοι καταφρονήσαντες Εὐρυσθέως ἐδέξαντο τοὺς Ἡρα-
 κλείδας καὶ σὺν αὐτοῖς κατὰ Εὐρυσθέως στρατεύσαντες νε-
 νικῆσαι καὶ κατήγαγον αὐτούς· καθὼ καὶ ὁ συγγραφεὺς φησι,
 Δωριεῖς τὸ ὀγδοηκοσιῶ ἔτει σὺν Ἡρακλείδαις Πελο-
 πόννησον ἔσχον (vid. Apogr. Mon.)
- 188, D. Μόνη] Paris. A. Οὐκ ἀπανθρωπίας κατηγορεῖ τῶν
 ἄλλων Ἑλλήνων διὰ τούτων, ἀλλὰ θεός ἐμφαίνει καὶ ἀσθένειαν,
 ὡς εἰ ἔλεγε, τὸ θεός τὴν φιλανθρωπίαν ἐνίκησεν.
- 189, A. Εἰκότως] Paris. A. Ἐπικρισις τὸ σχῆμα.
- ib. Ἀφ' οὗ] Paris. A. Ἀφ' οὗ καὶ αὐτὰ τοῦτ' ἔστι ἀφ'
 οὗ ἕωρα τὰ ὅμοια αὐτῇ μεταδιώκοντα καὶ φιλανθρωπεύο-
 μενον.
- 189, B. Ἐν ἑτέρῳ] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς πράξεσιν, ὅτι
 διηγῆσται τοὺς πολέμους, νῦν γὰρ τὴν φιλανθρωπίαν θέ-
 λει εἰπεῖν· ἐπιτροπήν δὲ τὴν πρόνοιάν φησι τὴν κηδε-
 μονίαν.
- 189, C. Τέτταρας δοῦσα] In Paris. A. et B. ead. leguntur,
 quæ in bomb., praeterquam quod A. Προβάλλινθον habet.
- ib. Δημοσίμ] Paris. A. Παρὰ τοῦ δημοσίου, ὡς περὶ δὲ
 νόμον γενόμενον τοῦτο εἶπε τῇ πόλει, μετὰ ταῦτα γὰρ τῶν
 ἐν πολέμοις ἀποθανόντων δημοσίμ οἱ παῖδες ἐτρέφοντο, μά-
 λιστα δὲ ἀπὸ τῶν Περσικῶν.
- ib. Τροφεία] Paris. A. Τουτέστι τὰς ἀμοιβὰς τῶν τρο-
 φῶν, εὔρε γὰρ ἀξίους αὐτοὺς τῶν τροφῶν· σημαίνει δὲ, ὅτι
 καὶ μετὰ ταῦτα κατελθόντες μετέσχον Πελοπόννησον, ὃ δὲ
 δὲ λέγει τὴν καταφυγὴν, ταύτην δὲ πρώτην καταφυγὴν τῶν
 δυστυχησάντων ὑποτίθεται, εἶτα ἐπιλαμβανόμενος αὐτοῦ
 εἶπεν (sic), ὅτι μετὰ πολλοὺς ἄλλους τοῦτο συμβέβηκε· τοῦτο
 δὲ εἶπεν ὑπερβολικῶς, οὐδὲ γὰρ ἄλλοι πρὸ αὐτῶν ἦλθοι.

1) Similia in Paris. B. et D.

Κουήν εὐθύς] Paris. A. Τοῦτο εἶπεν, ἵνα μὴ δόξη 190, A.
ἐκ μεταβολῆς καὶ μετανοίας τοῦτο Ἀθηναίων τὸ ἐπιτήδευμα.

Ἐπὶ δυσίν] Paris. B. cum bomb. consentit. ib.

Τῇ δύνامي] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ὠφελεία, ἵνα δείξῃ 190, B.
ταύτην τῆς οἰκείας καλλίονα· ἔοικε δὲ τῷ Δημοσθενικῷ, τὸ
γὰρ πράττοντα λέγειν ὕστερον ὄν κ. τ. λ. vid. Ap. Mon.

Πάσης τῆς] Consentit Paris. D. cum Ap. Mon., B. 190, C.
cum bomb., levi quadam varietate.

Ταναγραίων] Nil discrepat Paris. D. ab Ap. Mon. ib.

Εἰζάντων] Paris. A. Περὶ τῶν Ἰώνων λέγει τῶν εἰζάν- ib.
των ἀναστάντες (sic) Ἀχαιοὺς ἢ Πελοπιδῶν ὡς ἀθανάτους¹
καὶ μετακισθέντων ἐπὶ τὴν Ἀσίαν.

Ἰωνία πάντες] Paris. D. idem cum Apogr. scholion ib.
servavit, in his fere ab Ap. recedens: Κόδρου τελευτή-
σαντος — οἱ ἀδελφοὶ ἤρρισαν περὶ βασιλείας — αὐτὴν λά-
βῃ — αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐρωτῶσιν — τὸν σίαλον τρίβῃ — τῶν
δύο σπείσει, ἐκεῖνος γὰρ ἂν λάβοι — τῆς Ἀθηναῖς ἐπὶ τὸ
σπείσαι — εἶτα ἔφησεν τὸν χρησμὸν — τρίβῃ· ὅς πρώτος
τῶν δύο σπείσῃ — εἶναι τὴν βασιλείαν — ἐλαίας κερωρι-
σμένας — τοῖς δὲ κλάδοις ἐμπεπλεγμένας — ἄλλήλας ἐκβαλ-
λούσας — ἐπέγνω τὸν χρησμὸν — ἰπιστῶν τότε ὁ Νηλεὺς
ἐκείνο εἶναι — εἶρετο τὸν Ἀπόλλω, εἰ αὐτὸ εἶη — τοῦτο
οὖν ἀκούσας — ἐρώτησε· πῶ ἄρα οἰκήσει — ἐγκατοιμῆσαι —
Ἰωνας τοὺς ἐξελεθόντας ἀπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἀπήγαγεν. —

Πρὸς τοὺς ἀπ' ἀμφοτέρων] Paris. A. Αἰγιαλοὺς ib.
λέγει τὰ τέρατα τῆς οἰκουμένης, οἷον δύσιν καὶ ἀνατολήν·
ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς ἐδέξαντο ὕστερον τοὺς Ἰωνας ἀδικουμέ-
νους ὑπὸ Περσῶν ἀπὸ δὲ τῶν δυτικῶν Μεσσηνίους καὶ
ἄλλους πολλοὺς.

Ἔνν ἐτι καὶ νῦν] Paris. A. Τῷ περιληπτικῷ ἐχρήσατο 190, D.
σχηματι, οὐ γὰρ Δρυόπων τόπος ἐν Ἀθήναις προσαγορεύε-
ται, Πελασγῶν δὲ μόνων, ὡς καὶ ὁ Θουκυδίδης. Ad Πε-
λαγοὺς ead. leguntur in Paris. B., quae in bomb.

1) f. ἀναστάντων.

- 191, B. *Μιῶς μὲν γε*] Comparatur, uti supra, Paris. D. cum Mon., B. cum bomb.
- 191, C. *Τῆς Μεσσηνίων*] Paris. B. "Ἐθός ἦν τῆ τῶν Μεσσηνίων ἑορτῇ πέμπειν Λακεδαιμονίους κόρους καὶ κόρας· τινὲς δὲ τῶν Μεσσηνίων ἐβιάσαντο τὰς κόρας· Λακεδαιμόνιοι δὲ ζητοῦντες εἰς τιμωρίαν τοὺς βιάσαντας, ἐπειδὴ οὐκ ἐξέδωκαν Μεσσηνιοὶ, κατέσκαψάν τὴν Μεσσηνίων πόλιν ἄγισθότες.
- ib. *Τοὺς λοιποὺς*] Paris. D. *Λοιποὺς τὸ λευπόμενον καὶ τὸ λευπανόν φησι· διπλῆν λέγει τὴν εὐεργεσίαν, τὸ δέξασθαι καὶ τὸ δοῦναι οἰκησίαν· λέγει δὲ τὴν Ναύπακτον, ὡς καὶ ὁ Θουκυδίδης κατ' ἔχθος τὸ Λακεδαιμονίων, λέγει δὲ τὸν Μεσσηνιακὸν πόλεμον δεκίτη γενόμενον.*
- ib. *Δεξαμένη*] Paris. A. *Διπλῆν παριστᾷ τὴν εὐεργεσίαν, τὸ τε δέξασθαι καὶ τὸ οἰκήσεως φροντίσαι.*
- ib. *Ἀύθις δὲ τοῦ περὶ B.*] Paris. A. et D. cum Aproc. faciunt, B. cum bomb.
- ib. *Ἐνευτυχῆσαι*] Paris. A. *Λέγει δὲ τὴν τελευταίαν μάχην ἐν Πλαταιαῖς τῶν Περσῶν· παρ' ἀξίαν δὲ, ὅτι πόλιν ἐνῆν ἀνενίκησαν (sic) ταύτην ἀνεῖλον ἀπροσδοκίτως, οὐ γὰρ ἠλπίζον, ὅτι ἀπὸ Περσῶν σωθεῖσα ὑπὸ Θηβαίων ἴσπευται· παρ' ἀξίαν δὲ, ὅτι ἡ τοὺς βαρβάρους νικήσασα ὑπὸ Ἑλλήνων κατέσκαπται. Paris. B. Ἐνευτυχῆσαι λέγει, ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ Πανσανίας μετὰ τῶν Ἑλλήνων τὸ τῶν Περσῶν πεζὸν διώλεσε.*
- 191, D. *Ἀλλὰ τὸ μὲν*] Paris. A. *Ἄντι τοῦ ὅσον ἐπὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι ἀπώλετο· τοῦτο δηλοῦ τὸ ἐξήκει τὸ τῶν Πλαταιέων γένος· σχῆμα λέγει τὸ ἀξίωμα, ὅτι Ἀθηναίους αὐτοὺς ἐνέγραψεν.*
- 192, A. *Τὴν δυστυχίαν*] Paris. A. *Ἄμεινον δὲ εἰπεῖν, ὅτι πρὸς τοὺς ἐπισταμένους ἔφη τοῦτο καιροῦς· ῥωμαῖκοὶ γὰρ τότε ἦσαν.*
- ib. *Φυλάξασα*] Paris. A. *Τόπον λέγει τὴν πόλιν, μνημεῖον δὲ τοὺς ἄνδρας, ἐφύλαξεν οὖν τὸ Πλάταια τοὺς Πλαταιεῖς (sic).*
- ib. *Τῶν ἐκεῖ φανερωῶν*] Paris. A. *Ἄντι τοῦ ἐνδόξων φί-*

λων καὶ ἐπισήμων· μόνοι γὰρ ἐν Μακεδονίᾳ συνεμάχοντο Ἀθηναίους· διὸ καὶ τῶν ἁμοιβῶν, ἥνικα κακῶς ἐπραττον, ἔτυχον.

Πάλιν τοίνυν] Paris. A. Φίλιππος πόλεμον ἔχων πρὸς ἰb.
Ὀλυνθίους ἔπεμψε πρὸς Λακεδαιμονίους νικήσαντας τὸν Πελοποννήσιακὸν πόλεμον, αὐτῶν βοήθειαν· οἱ δὲ μετὰ τῆς βοήθειας καὶ Φοιβίδαν ἄρχοντα ἔπεμψαν· ὃ δὲ παριῶν τὰς Θήβας ὡς ἐπὶ Μακεδονίαν εἰλε τὴν ἀκρόπολιν τῶν Θηβαίων καὶ φρουρὰν ἐγκατέστησαν. Ἀθηναίων δὲ συμβουλευσάντων, Θηβαίους ἐγχειρίδια διαλαβεῖν καὶ ἐν σχήματι γυναικῶν καταλθεῖν εἰς τὰς Θήβας, οὕτως ἐποίησαν, καὶ τοὺς μὲν ἐχθροὺς ἀνείλον, τῆς δὲ πόλεως κρατοῦσιν. B. a bomb. in his recedit: Διὰ τοῦ ἀδ. — Ἰσμηρίας δὴ καὶ — διὰ Θηβαίων — ἀπαιτησάντων — τὴν μετὰ τούτων μίξιν — τὰς γυναικας — γενομένης ἐσπέρας — ἀποδυσθέντες — πρὸς τούτοις — συνέβη ἀναιρεθῆναι — τῶν γενομένων.

Ἐπὶ θύτερα] Paris. A. Ἐπὶ τοῦ πρὸς τὰναντία, πρὸς 192, D.
εὐτυχίαν· εἰ γὰρ δηλοῖ τὸ ἐπὶ θύτερα τὰναντία, ὡς ἐπὶ καλοῦ τὰ φαῦλα, οὕτως ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ φαύλου τὰ κρείττα.

Οὐ γὰρ ἐπποδῶν] Paris. A. Ἄνδρος κακῶς πρᾶσσον- ἰb.
τος ἐπποδῶν φίλοι. Paris. B. consentit cum bomb., omissio tamen senario.

Οὐδ' εὖ μὲν] Paris. A. Τουτέστιν οὐ πρὸς τὴν τύχην 193, A.
ὑπομιζομένη τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ πρεσβυτάτη] Paris. A. Νῦν θέλει δεῖξαι τὴν 193, B.
πόλιν πρεσβυτάτην τῶν ἄλλων πόλεων οὔσαν, οὐ τῶ πρώτον μόνον γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ τῶ σώζειν δεχομένην τοὺς δυστυχοῦντας.

Πατρῶον] Paris. A. Πατρῶος ὁ Ἀπόλλων Ἀθηναίους, 194, A.
ἀπὸ γὰρ Κροεούσης καὶ Ἀπόλλωνος Ἴων, ἐξ οὗ οἱ Ἴωνες.

Προσθήκη] Paris. A. Προσθήκη καλεῖ τὴν αὔξη- ἰb.
σιν· ἀκολουθεῖ δὲ τῇ αὔξει καὶ φυλακῇ, ἥτις ἐστὶν ἡ ἄσφάλεια, ὅπου γὰρ πλήθος ἐκεῖ καὶ ἄσφάλεια.

Ὡσπερ λήμην] Paris. A. Καλεῖ, ὅτι τρόπον ἐξήλω- 194, B.
σαν βάρβαρον καὶ τῇ πράξει τὸ γένος ἠρνήσαντο· ἐξήτηται

δὲ πῶς Μίνω ἐκβαλόντος¹ τοὺς ληστρεύοντας Κῦρας αὐτὸς τοὺς Ἀθηναίους λέγει; φαμέν οὖν, ὅτι μὲν πρῶτον αὐτοὺς Κῦρας ἐξήλασεν, ὕστερον δὲ τῶν Καρῶν ἤττον Κρητῶν λήστευόντων, Ἀθηναῖοι τοὺς Κρητας ἐξήλασαν. Paris. D. Καὶ πρῶτον μὲν τὴν ἐπικειμένην ἐκάθηρε θάλατταν] ἢ σύνταξις οὕτως· πρῶτον μὲν τὴν ἐπικειμένην ἐκάθηρε θάλατταν, καὶ τὴν Ἑλλάδα ὡσπερ λήμην ἀφείλετο. Λήμην δὲ καλεῖ τὴν ἀκαθαρσίαν· ὡσπερ γὰρ ἡ λήμη ἐμποδίζει τῶν ὀφθαλμῶν ὄρον,² οὕτω καὶ τὸ ληστικὸν τὰς ἀποικίας. Ἀριστοφάνης, λημμαῖς κολοκνήτας (certe leg. Λήμαις κολοκύντας); ἐπικειμένην δὲ λέγει τὴν γείτονα, τὸ Αἰγαῖον πέλαγος καὶ τὰς ἐν αὐτῇ νήσους, ὡς αὐτῆς ὄν· οὗ καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ.

194, C. Ἔστιν οὗ] Paris. A. Ἔστιν ὅπου, οὗ γὰρ ἐπὶ πᾶσων νήσων τοῦτο ἔστι.

ib. Τοὺς Ἑσπερίους τόπους] Paris. A. Οἰκουμένην Σικελίαν λέγει καὶ Ἰταλίαν, ἐπικειμένας δὲ νήσους τῇ Πελοποννήσῳ, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν καὶ Κερκύραν λέγει.

195, A. Συναίπτουσα] Paris. A. Τοῦτο καλῶς, ἐπειδὴ εἰς Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην ταύτην μερίζουσι.

ib. Ἀσίας ἀντίπρωρον] Paris. A. Τὸ γὰρ παραθαλάσσιον μέρος τῆς Ἀσίας ἔκτισεν· ἀντίπρωρον δὲ τὸ ἀντιπρόσωπον λέγει, κατέναντι γὰρ Ἰωνία τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος· καλῶς δὲ εἶπε εἰ οἶόν τε, ἐπειδὴ ἐπὶ νεῶς λέγεται ἀντίπρωρον.

195, B. Οὐ μόνον τῶ πλήθει] Paris. A. Τοῦτο φησιν, ὅτι οὐ μόνον τῶ πλήθει τῶν ἀποικιῶν, οὐδὲ τῶ εὐκαίρῳ καὶ εὐθέτῳ τοῦ τόπου, (τοιοῦτο γὰρ ὁ περὶ Ἰωνίαν κάλλιστον περιέθηκε κόσμον) ἀλλὰ καὶ τῶ δεῖξαι, ὅτι ἁμονοοῦντο τότε οἱ Ἕλληνες, διὰ γὰρ τὴν ὁμόνοιαν ἀπόκισεν (sic, forte ἀπενίκισεν), ἐπεὶ οὐκ ἠδύνατο ἡσυχολημένη εἰς τὸ πολεῖν (sic) τοὺς Ἕλλησι· πῶς οὖν ὁ συγγραφεὺς λέγει, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔσαισιάζετο; λέγομεν, ὅτι ἐκεῖνος ὡς ἱστορίαν συγγράφων τὸ ἄληθές εἶπεν, οὗτος δὲ ὡς ἐγκωμιμίζων πρὸς τὸ συμφέρον ψεύδεται.

1) Cod. ἐκβαλόντας. — 2) f. τὸν τῶν ὀφθ.

Μέτρον] Paris. A. *Μέτρον λέγει τὴν γῆν, ἣν ὤκι- 195, C.*
ζον, ὡσπερ οὖσαν καὶ αὐτὴν τῆς Ἑλλάδος, οὐ γὰρ ἅπας
τόπος δέχεται ἀποικίαν. Καλῶς πάνυ τὸ δεχόμενον, τινὰ
γὰρ καὶ διὰ ψυχρότητα ἢ ἄκραν θερμότητα μένει ἀοίκητα.

Ῥυμετέρων παιδῶν] Paris. B. *Ῥυμετέρων παιδῶν λέγει 195, D.*
τῶν τε ἐν τῇ Μασσαλία κατοικοισθέντων καὶ τῶν ἐν ταῖς
νήσοις, ὧν τινὲς μὲν τῶν ἐν νήσοις Μιλησίων — τὸ λέγει
καὶ ἄλλων τινῶν, εἰς Μασσαλίαν ὑπόκισαν, κακεῖθεν αὐ-
θις ἐξετάθη τούτων ἡ ἀποικία μέχρι Γαδείρων· ἐκ δὲ τῶν
ἐν τῇ Ἀσίᾳ τινὲς ἀποικίαν ἐποιήσαντο εἰς τε τὸν Τανάϊν
καὶ τὴν Μαιωτίν λίμνην· μεμερισμένοι δὲ εἶπεν, ἢ δι'
ἀμφοτέρους, τοὺς τε ἐν τῇ Μασσαλίᾳ λέγει καὶ τῇ Μαιω-
τίδι ἢ διὰ τοὺς ἐν τῇ Μαιωτίδι καὶ τῷ Τανάϊδι μόνον,
ὡς μὴ ὁμοῦ ἐγκατοικοισθέντες, ἀλλὰ διηρημένως.

Μασσαλίας] Paris. A. *Ἡ Μασσαλία πόλις τῆς Ἀφρι- ib.*
κῆς· μέμνηται δὲ καὶ Θουκυδίδης, ἐν οἷς φησι, Φωκαεῖς
τε Μασσαλίαν οἰκίζοντες· κεῖται δὲ περὶ τὸν εἰσπλοῦν
τοῦ πορθμοῦ τοῦ ἀπάγοντος ἐπὶ τὰς Ἡρακλέους στήλας.
Paris. B. ad verbum cum bomb. facit.

Τανάϊδι] Paris. A. *Ὁ Τανάϊς ποταμὸς Σκυθίας, Ἀσίαν 196, A.*
καὶ Εὐρώπην μερίζων, καθὼς καὶ ὁ Διονύσιος φησιν ὁ πε-
ριηγητῆς· οὗτος δὲ καὶ τὴν Μαιωτίδα ποιεῖ.

Τῶν νῦν πόλεων] Paris. A. *Εἰς τοὺς Ῥωμαίους αἰ- ib.*
νίττεται πεφερομένως (sic).

Διὰ βραχέων] Paris. A. *Δηλοῖ δὲ καὶ τοῦτο διὰ βρα- 196, B.*
χέων, βραχέια γὰρ ἐστὶν ἡ ἀνακφυλαίωσις· ἐπεὶ δὲ ἐστὶν
εὐεργετῆσαι, διαλιπεῖν δὲ χρόνον καὶ πάλιν εὐεργετῆσαι, διὰ
τοῦτο τὴν συνέχειαν εἰπὼν βούλεται δεῖξαι, ὅτι οὐδέ-
ποτε Ἀθηναῖοι διέλιπον εὐεργετοῦντες.

Πρόσρημα βελτίον] Paris. A. *Τοῦτό φησιν, ὅτι ἡ ib.*
πόλις ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἐπολιτεύσατο τῆς Ἑλλάδος· ποῖον
δὲ ὅτι ὄνομά φησιν ἔχειν τὸν ἔπαινον ἢ πολιτεία (sic).
τοῦτο δὲ γενικόν ἐστι καὶ Δημοσθένει· πολλῶν γὰρ κ. τ. λ.
plane ut Arogr. Πρόσρημα τὴν φιλανθρωπίαν λέγει· καὶ
γὰρ εὐεργετῆν τοὺς Ἡρακλείδας ἐδέξατο· θέλει δὲ δεῖξαι,
ὅτι πολιτείαν Ἀθηναῖοι τὴν φιλανθρωπίαν εἶχον.

- 196, C. Ἐπει δὲ ἔδει] Paris. A. Ἦδε σαφῶς εἶπεν, ὅτι ὄπισθεν ὑπὸ τῶν εἰζάντων μὲν ἀναστάντες· μετὰ θεοῦ δὲ εἶπεν, δίδοται γὰρ αὐτοῖς χρησιμὸς μετὰ Λωρῶν κατελθεῖν.
- ib. Τῶν προτέρων] Paris. A. Τῶν Ἡρακλειδῶν.
- 196, D. Ἔτεροι δ' αὐ] Paris. A. Ἐντὶ Πελοποννησίων οἱ Ἴωνες.
- 197, A. Τῷ πλεονεκτήματι] Paris. A. Τὰς ἀποικίας λέγει, πλεονεκτήματα δὲ ἐντὶ φιλοτιμήματα.
- 197, B. Ὅμοιος τῇ τε] Paris. A. Μίαν φησὶν εὐνοίαν φυλάττουσα καὶ ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς· ὁμοίως γὰρ, φησὶ, καὶ ἐν ταῖς ἀποικίαις ὑποδέχεται αὐτοὺς διὰ τὸ παρέχειν τόπους, ἐνθα οἰκήσουσι.
- 197, C. Λεῶν] Paris. A. Τοῦτο εἶπεν, ἵνα μὴ δόξη διὰ τῆς ἀποικίας ἀτιμοῦν αὐτοὺς, διὸ καὶ Ἀθηναίους, φησὶν, ἀνδρᾶς συνεξέπεμπεν αὐτοῖς.
- 197, D. Βουλήματι] Paris. A. Οὐκ ἐξ ἀνδράπων φησὶ τοῦτο ἐποίησεν, ἀλλὰ προαρέσεως ἢ ἐπειδὴ τὸ τῆς πράξεως τῶν Ἡρακλειδῶν μερικόν τί ἐστι, καὶ τὸ διὰ τῆς βουλήσεως, τὸ αἰεὶ βουλευέσθαι μεῖζόν ἐστιν.
- ib. Τοὺς προτέρους] Paris. A. Οὐ πάντων προτέρους, ἀλλ' ἂν μέλλει αὐτὸς ἐπιφέρειν, τῶν Ἴωνων· εἶπε γὰρ ἀνωτέρω, ὅτι ἐπὶ πολλοῖς τοῖς πρὸ κακῆνος (sic) κατέφυγον.
- 198, A. Καὶ προῖούσα] Paris. A. Πρῶτον γὰρ τὸ δέξασθαι, τελευταῖον τὸ ἀποικίσει.
- ib. Πολιτεία] Paris. A. Τὴν συνέχειαν τῶν εὐεργετημάτων πολιτείαν καλεῖ, ὥσπερ γὰρ ἡ πολιτεία ἐκ πολλῶν μερῶν σωτηρίαν ἐργάζεται ταῖς πόλεσιν, οὕτως ἡ πρόνοια τῶν Ἀθηναίων διὰ πολλῶν ὑφορμῶν σώζει τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων.
- ib. Καὶ μὴν τὸ μὲν] Paris. A. Θέλει δεῖξαι κοινὸν τῶν Ἑλλήνων εὐεργέτημα τὸ δέχεσθαι τοὺς δυστυχοῦντας, καὶ φησιν, ἀλλὰ λέγει τις, οὐκ ἔστι κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, μόνους γὰρ τοὺς δυστυχοῦντας εὐεργέτησεν· ἐπάγει οὖν, ὅτι τὸ τῆς ἀποικίας κοινόν ἐστι καὶ οὐκ ἔχει ἀντίρρησην, προσθήκην γὰρ ἔχει, καὶ ὅπισθεν εἶπε περὶ τῶν ἀποικίων, ὅτι καὶ προσθήκην καὶ ἀσφάλειαν ἐποίησεν ἢ πόλιν τῷ γένει.

Προσβύτατοι] Paris. A. Διὰ τὸ ἀρχαίους εἶναι, νέοι 198, D.
δὲ διὰ τὰς ἀποικίας.

Καθ' ἕνα τὸν Διόνυσον] Paris. A. Τοῦτον γὰρ καὶ ib.
νέον γράφουσι καὶ παλαιόν, διὰ τὸν οἶνον, ὃς καὶ παλαιός
ἐστὶ καὶ νέος· οὕτως οὖν τῶν Ἀθηναίων οἱ μὲν νεώτεροι
εἰσὶν, ὡς περ οἱ γέροντες, οἱ δὲ ὄξεις, ὡς περ οἱ νέοι καὶ
πρὸς πᾶν πρόθυμοι.

Τὸ προσῆκον ἐξῆς] Paris. A. Τουτέστι τὸ ἀναγκαῖον· 199, A.
ἀνάγκη γὰρ τοὺς ἀρχαιοτέρους πολλοὺς ἔχειν καὶ ἀπογόνους.

Hinc sequuntur nonnisi excerpta ex scholiis codicis Pa-
risini A, quae integra describere propter et ingentem mo-
lem et minimum, qui ex ea re capi posset, usum, a me
impetrare non potui. Quanta autem sit moles, inde con-
jeceris, quod ea, quae huc usque descripsi, primi tan-
tum folii margines complent: quam minimus sit usus, res
ipsa docet.

Ἐκδέχεται δ' ἡ πάλαι] Paris. A. ¹ Εἰς δ' ἄ, τινές 199, C.
φασὶ, μέρη διεῖλε τὸν λόγον, ἐπειδὴ καὶ δ' ἡμέρας κατεῖχεν
ἢ πανήγυρις, ἕως οὖν τῶν ἐνταῦθα τὸ πρῶτον μέρος λέγουσι
καὶ ἐντεῦθεν ἄρχεσθαι αὐτὸν ² τοῦ μεγάλου κεφαλαίου τῶν
πράξεων, διὸ καὶ οἰκείως τὸ προσδοκωμένη προσέθηκεν·
ἢ δὲ ἐκ πρόθεσις ἀντὶ τῆς διὰ· οὕτω γὰρ λέγεται τὸ ἐκδέ-
χεται ἀντὶ τοῦ διαδέχεται.

Ἄκου δέησαν] Paris. A. Ἀττικὴ ἢ σύνταξις, ἀντὶ 200, C.
τοῦ ἄκου δέησαντος.

Παρ' ἀξίαν] Paris. A. Ἡρακλέους γὰρ ἦν ἡ βασιλεία 201, B.
τῶν Πελοποννησίων.

Ἰβρισε] Paris. A. Φησὶ ³ γὰρ, ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ ἔθα- ib.
ψαν, ὥστε καταπατεῖσθαι παρὰ τῶν παριόντων.

Ἀπορῆθηδέν] Paris. A. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἀπορῆθηδέουτος. 201, C.

Ὅπως μὴ] Paris. A. ⁴ Αἱ δύο ἀρνήσεις μίαν συγκα- ib.
τάθισιν ποιούσιν.

Βοιωτία] Paris. A. Περὶ τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις. 201, D.

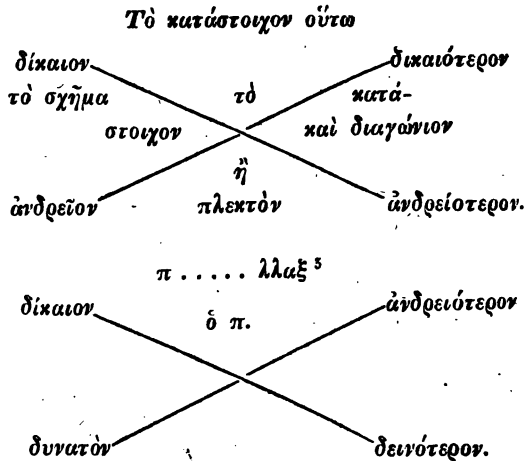
Ἀργείων] Paris. A. Καὶ τοὶ οὐ πάντες ἦσαν Ἀργεῖοι, 202, A.

1) Similia leguntur in Paris. B. — 2) Cod. αὐτῶν. — 3)
f. φασὶ γὰρ. — 4) Ead. in Paris. D.

ἄλλ' ἐκ διαφορῶν πόλεων· φαμέν οὖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἡγου-
μένου τῆς στρατείας Ἀδράστου οὕτως ὀνομάζεται.

202, C. [Ὡσπερ ἐκ δυοῖν ποδοῖν] Paris. A. ¹ Παρομία ἐπὶ τά-
χους ² λεγομένη ἀντὶ τοῦ προθύμως καὶ ἀσφαλῶς καὶ ἀνε-
δοιάστως· ἦτοι γὰρ ἀπὸ τοῦ σπεύδοντος ἐπείγεσθαι ἀμφο-
τέροις τοῖς ποσίν, ἢ ὑπὸ τῶν πλεόντων μεταφορικῶς τῶν
ἀπὸ δύο πηδαλίων, ἵνα ὅμοιον τῷ ἐπιώδῃ ὄρμαϊον ἐδοξεν
(sic, forte ἐπὶ δυοῖν ὄρμαϊν.)

203, B. [Ὡστ' ἄμφω τῶ γένη] Paris. A. ad scholion, quod in
Photio legitur, hoc schema addit:

203, C. Ἀμαζῖσι μὲν γὰρ] Paris. A. ⁴ Ἡρακλῆς ὑπὸ Εὐφρο-
σθέως πεμφθεὶς τὸν ζωστήρα Ἰππολύτης τῆς Ἀμαζόνος
ἐκόμισε· ἀγαπηκτεσάσαι δὲ αἱ Ἀμαζόνες κατὰ τῆς Ἑλλάδος
στρατεύονται καὶ πολλὰς κατεστρέψαντο πόλεις· ἐλθούσας
δὲ αὐτὰς πρὸ τῆς Ἀττικῆς ὁ Θησεὺς βασιλεὺς ὢν συμβα-
λῶν ἐνίκησε καὶ λαβὼν Ἰππολύτην συνεγένετο αὐτῇ, ἀφ'

1) Quae servantur in Paris. B., ab his nonnihil differunt. —
2) Cod. τέχους. — 3) Similia in Paris. B. conspiciuntur. — 4)
Eadem ferme in Paris. B., nisi quod, quae post Ἰππόλυτον le-
guntur, ea desiderantur. Videntur autem ex nescio quo alio
schol. adsuta.

ἤς ἐγέννησε τὸν Ἰππόλυτον. Οἰκοῦσι τὴν Σκυθίαν Ἀμαζόνες παρὰ τὸν Θερμόδοτον· ἐπειδὴ οὐ μέγα δοκεῖ, γυναῖκας οὐσας Ἀμαζόνους εἰ ἐνίκησαν, εἶπε νικῶσας τὴν φύσιν· πλέον δὲ αὖξων ἔφη, οὐδεὶς αὐταῖς ἀντάραι τετόλμηκεν· εἰς τοῦτο δὲ, φησὶν, ἠττήθησαν, ᾧ ἐθάρῶν τῇ ἵππομαχίᾳ.¹

Κοινῇ φύσει] Paris. A. Ὡς καὶ ἐπὶ τῶν Ἀργείων·^{204, B.}
τῇ κοινῇ δὲ φύσει λέγει βεβοηθημένα, διὰ τὸ μὴ ὑπὸ γυναικῶν ἄνδρας ὄντας ἠττηθῆναι.

Οὐδὲ Θραῦκας] Paris. A. Καὶ οὗτοι γὰρ ὡσπερ αἱ ib.
Ἀμαζόνες ἠττήθησαν, συμφορὰν γὰρ καλεῖ τὴν ἦταν· ἔστι δὲ διπλῆ ἡ γραφή, αὐταῖς καὶ αὐτοῖς, ὁμοίως καὶ ἡ ἐξήγησις, ἢ γὰρ αὐτοῖς οὐκ ἐμέμψαντο, ὡς οὐκ ἀξίως ἠττηθεῖσιν, ἢ αὐταῖς ταῖς Ἀμαζόσι, ὡς καὶ αὐτοὶ ἠττηθέντες ὑπ' Ἀθηναίων, ὃ γὰρ τὰ αὐτὰ πάσχων ἐτέρῳ ἐγκαλεῖν οὐ δύναται· ἢ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Θραῦκες ἐστράτευσαν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν οἱ ζ' ἐπὶ Θήβας, ὡς δηλοῖ ἐν Φοινίσσαις πρὸς Κρέοντα λέγων (deest Tiresiae nomen).

Κἀκεῖ γὰρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου δορός.

Σὺν Εὐμόλπῳ] Paris. A. Δείκνυσι τὴν ἱστορίαν κ. τ. λ. ib.
vide. Apogr. Mon. ad superiora. Differt autem Paris. A. in his fere: πρότερον τῶν Ἀμαζόνων εἶναι — ὀργισθεῖς ἐπειδὴ ἠττήτο — κατὰ τῆς Ἀττικῆς ὡς πατρώου, μηχανομένου δὲ κ. τ. λ. reliqua sine varietate.

Χρήσασθαι] Paris. A. Ὡς ἐπὶ ἀπολαύσεως τὸ χρή-^{204, C.}
σασθαι εἶπε· πολλοὶ γὰρ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐπιδεδάκυσιν ἐαυτούς.

Λέγεται γὰρ Ἐρ.] Paris. B. eadem servat, quae bomb. ^{205, A.}

Προσαγαγεῖν] Paris. A. Κοινῇ τὸ λέγεται, ἢ ἢ ^{205, B.}
οὕτως, προσαγαγεῖν αὐτὴν ἢ μήτηρ λέγεται κοσμήσασα, ὡσπερ εἰς θεωρίαν καὶ πανηγυριν· ἐν ταύταις γὰρ ἔθος κοσμεῖσθαι τὰ γύναια· ἀπὸ δὲ τοῦ προσώπου τῆς μητρὸς αὖξει τὴν εὐδοξίαν.

1) Cod. ἵππομαχίᾳ. — 2) f. ἀνδρῶν vel ἀνδρείων.

- ib. *Και οὕτως ἐν] Paris. A. Λοιμοῦ ποτε κ. τ. λ. vide Ap. Mon. a quo in his recedit: καύσεσθαι — Λεῶς δὲ οὕτως ὀνομαζομένην (sic) ἔχον τρεῖς θ. — Εὐβουλίδην, Φρασθέαν — Quae leguntur in bombyc., ead. in Paris. B.*
- ib. *Κόδρος δὲ] Paris. B. Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων πολεμούντων ἔχρησεν ὁ θεὸς τοὺς καταρχομένους τῆς μάχης ἠττάσθαι· προσποιησάμενος οὖν ὁ Κόδρος ἀπῆλθε πρὸς Λακεδαιμονίους, παροξύνων αὐτοὺς εἰς πόλεμον· εἶτα, ἐκεῖνοι ἀγνοήσαντες ἀνείλον καὶ οὕτως ἠττήθησαν.*
- ib. *Ἔσπερ καὶ οἷς ὑπάρχει] Paris. A. Ἐπειδὴ καὶ Μενουκίους ἐπέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ Θηβαίων, ἵνα μὴ τοῦτο τὸ τῆς Ἀθηναίων πόλεως ἀγαθὸν τῇ κοινότητι τῆς πράξεως τοῦ ἐξαίρετου ἀποστεροῖτο, λύει τοῦτο, πάντων εἰπῶν τῶν τοιούτων ἀρχηγὸν καὶ διδάσκαλον τὴν Ἀθηναίων πόλιν ὑπάρξαι καὶ πάντας τῆς τῶν καλοῦν εἰσηγήσεως αὐτῇ ὑπεξίστασθαι καὶ παραχωρεῖν.*
- 206, A. *Κόδρω μὲν] Paris. A. cum Apogr. consentit.*
- 206, B. *Ἀλλήλοις] Paris. B. Τὰ πάντα σχεδὸν τῶν βιβλίων ἀλλήλους ἔχουσι, ὅπερ ἐστὶ σόλοιον κατὰ σύνταξιν, καὶ μοι δοκεῖ σφάλμα εἶναι τῶν ἀντιγράφων· εὐρῆται γὰρ ἐν τινι βιβλίῳ παλαιῷ καὶ τοῖς πᾶσιν εὖ ἔχοντι, ἄλλήλοις ὠμίλου, καὶ ἐστὶ τοῦτο τάληθές· λέγει δὲ καὶ αὐτὸ δειγμάτων ὑπάρχουσι ταῦτα τῶν ἐν αὐτῇ προϋχόντων καὶ ἐλατόνων, πῶς ἀλλήλοις ὠμίλου, ἥτοι διετέθεντο καὶ διεκείντο, οἳ τε προϋχοντες τοῖς ἐλάττοσι καὶ οἳ ἐλάττους τοῖς προϋχοσι.*
- 207, B. *Τριῶν γὰρ ἐθνῶν] Paris. A. Κορινθίων, Εὐβοέων καὶ Θηβαίων λέγει, οἳ τινες ἵ τῇ πόλει σὺν τῷ Κλεισθένει ἐπέθεντο, ἐκβληθέντος αὐτοῦ τῆς πόλεως ὑπὸ Κλεομέρους· παρ' Ἡροδότου δὲ ἡ ἱστορία ἰστορεῖται. Paris. B. consentit cum schol. ex bombyc., cujus post finem haec addit: διὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τριῶν ἐθνῶν αὐξεῖ τὸν πόλεμον.*
- ib. *Φυγῆς αὐτὸ τιμῆσαν] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ δίκην ἐπιβάλλειν, οὕτω γὰρ οἱ ἐήτορες τὴν κατακρίσιν τὴν ζημίαν.*

1) Initium hujus scholii servavit item B. — 2) Cod. ἔχοντα. — 3) Cod. εἰ τινες, sed corr.

Paris. B. *Τίμημα καὶ κατὰκρισιν καὶ τιμωρίαν ἐπιβαλὼν, λέγω δὲ τὸ φυγεῖν, ἐπεὶ ὅλως κατὰ τῆς πόλεως ἐνεθυμήθη στρατεῦσαι.*

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας] Paris. A. *Καὶ τοῦτο τοῦ Ἡρο-* 207, C.
δότου· μετὰ τὸ διηγῆσασθαι τὰ κατὰ τὸν Κλεισθένην καὶ ὕπως ὑπὸ Κλεομένους ἐξηλάθη, ἐπιφέρει, ὅπως ἀντιπαραταξαμένων τῶν Ἀθηναίων Δωριεῖς μὲν ἀνεχώρησαν, οὐ δίκαια γνόντες ποιεῖν, Ἀθηναῖοι δὲ Βοιωτοῖς ἐπελθόντες καὶ νικήσαντες δίκην ἀπήτησαν· ἀνέθεσαν δὲ τὰς πέδας ἐν ἀκροπόλει, αἷς τοὺς αἰχμαλώτους ἔδησαν, καὶ χαλκοῦν τέθριππον ἀπότισιν τῶν λύτρων, οὕτως Ἄγρων ἐν ἐπιγράμματι ἐπὶ τῷ τεθρίππῳ.

Αἰτιάσασθαι] Paris. A. *Ἄντι τοῦ αἵτιαν νομίσαι, οὐ* 208, A.
γὰρ μέμψασθαι· ἄσεβες γὰρ.

Φθειρομένους] Paris. A. *Περὶ Ἰώνων φησὶν, ὅτι ἐξεβλήθησαν ὑπ' Ἀχαιῶν Πελοποννήσου, Δωριέων κατελθόντων.*

Σάρδεις] Paris. A. *Μητρόπολις τῆς Λυδίας· τότε* 209, A.
γὰρ μετ' Ἀθηναίων ἐστράτευσεν ἐπὶ τὰς Σάρδεις· ἐπειδὴ δὲ ὕβριν ἐποιεῖ τοῖς Ἀθηναίοις τὸ Ἐρετριέας συνάψαι αὐτοῖς, παρενθήκην ἐκάλεσεν αὐτοὺς, ὅ ἐστι προσθήκη.

Τέως δὲ ἐν Βαβ.] Ead. ferme in Paris. A. ib.

Πρόσχημα] Paris. A. *Ποτὲ μὲν τὴν πρόφασιν σημαίνει καὶ τὴν αἰτίαν, ποτὲ δὲ τὸ καλλώπισμα καὶ καύχημα· ἀλλὰ νῦν τὸ πρῶτον σημαίνει βούλεται.* 209, B.

Τῷ δ' ἔρμην.] Paris. A. c. *Apogr. consentit.* 211, B.

Οὗ τὸ διαλάττον] Paris. B. *cum bomb., nisi quod disertè φαντασίαν — Περσικὴν ἀγομένην ναῦν — ἀφηρήθη — σιδαρείαις — εἴστηκεν — κοῦκ ἐθέλει — Paris. B. habet item ἔφημεν.*

Τὸν μέγιστον ὄρον] Paris. A. et B. *Οἱ μὲν γὰρ φασὶ* 212, B.
τρῆκοντα μυριάδας, ἄλλοι δὲ ο, ¹ διὸ οὗτος αὐτὸς Ἀριστείδης ἐν ἑτέρῳ ἐπιταφίῳ αὐτῶν φησὶ ᾗ εἶναι μυριάδας· λέγει γὰρ, οἱ μυρία ἐλάττους ὄντες σύμπαντες ἐναντία πεντήκοντα ἔταξαν τῷ Μαραθῶνι, τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν

1) B. habet $\bar{\mu}$ et $\bar{\nu}$.

ὁ πρῶτος στόλος, ὃν¹ ἔπεμψε Δαρεῖος· διαλάττων δὲ λέγει τὸ ἀμφιβαλλόμενον, ἀφηγουμένους δὲ λέγει τοὺς ἱστορικούς, οἱ μὲν γὰρ μα φασὶ μυριάδας, οἱ δὲ μοσι· μέγιστον δὲ ὄρον στόλου ἀντὶ τοῦ ἱκανὸν μέτρον στρατεύματος.

- ib. Φῦλον κομίζειν] Paris. A. Ἴωνες γὰρ καὶ αὐτοὶ καὶ Χῆται μόνου νησιῶται· αἱ γὰρ καὶ ἄλλαι πόλεις αἱ τὴν παράλιόι εἰσιν, Ἐφεσός, Κολοφών, Πριήνη, Μυοῦς, Μίλητος, Φωκία, Κλαζομένη, Τέως Λέβεδος, Ἐρυθραῖ· ἢ γὰρ Σμύρνη προστέθη τῇ Ἰωνίᾳ, κατασχόντων αὐτὴν Κολοφωνίων.
- 213, A. Σαγίρην] Paris. A. Τὰς χεῖρας συμπλέξαντες καὶ δεσμήσαντες μηροειδῶς περιέβαλον, ὅπως μηδεὶς φυγῇ.
- 213, B. Ὡς ἄρα] Paris. B. Τὸ ὡς ἄρα αἰτία ἐστὶ τοῦ οὐκ ἐνέχοντα ι.
- ib. Τὰ φεύγοντα διώκ.] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ὑπόδικοί εἰσιν· οὐκ εἰδότες φησὶν, ὅτι ὑπόδικοί εἰσι τῇ παρομιμῇ· ἐστὶ δὲ ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν λεγομένη, τὰ φεύγοντα διώκουσι.
- ib. Ἐκ τοῦ πελάγους] Paris. A. Ἱστορικῶς τοῦτο ἐξηγοῦνται ἐπὶ τοῦ κήτους,³ τοῦ κατὰ τὴν Τροίαν ἀφεθέντος ἐκ θαλάττης, ἢ διὰ τὸν λοιμὸν, ὃν φησι Θουκυδίδης διὰ τοῦ πελάγους πρῶτον ἐμπεσεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἢ καὶ ὡς κατακλυσμῶ τοῦτῶν τὸν στόλον ἀπεικάζων, ἢ σεισμῶ ἢ θυέλλῃ, ὅπερ ἐκ θαλάττης ἐπέρχεται. Paris. B. Ἐπέρχεται γὰρ ἀνθρώποις ἐκ θαλάττης κακὰ, κατακλίσεις καὶ σεισμοὶ καὶ κήτη φρικώδη.
- 213, B. Πόμπην ἀγούση] Paris. A. Ἔθος ἐν ταῖς πανηγύρεσι ἕκαστον τῶν στρατιωτῶν τὸ ἴδιον σῆμα φοροῦντα πομπεῖν. Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς, οἱ λοιποὶ τὰς πομπὰς πομπεύουσι μετὰ τῶν ἱεροποιῶν.
- 213, D. Ἀνέργε] Paris. A. Ἔθος ἐν ταῖς ἀφόδοις κλείειν τὰ ἱερά· νῦν οὖν ὡς μὴ ἔχουσα πόλεμον οὐκ ἔκλεισε.
- ib. Τὸν ἀρχαῖον τρόπον] Paris. A. Τὸ ἀρχαῖον ὡς ἐν

1) ὃν in Cod. deerat. — 2) Cod. τοῦ οὐκ ἂν εἴχοντο. — 3) Cod. ἀπὸ τοῦ κήτους.

εἰρήνη εὐχομένη καὶ θύουσα, εἶχε πολέμῳ ταραττομένη καὶ οὐ συγχύσεως πληρουμένη.

Ἦσκητο] Paris. A. Ἐτεθεράπευτο, εἰτείμητο. 214, A.

Ἀπέκρουσαν] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλόντος (sic). ib.
τοῦτο δὲ ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν στεφανιτῶν ἀγῶνων εἶπε.

Ἐπερήφανα] Paris. A. cum Ap. consentit, nisi quod 214, C.
in clausula haec addit: ὁ δὲ ῥήτωρ νῦν ἐπὶ ἀλαζονείας ἔλαβεν.

Παιῶνος] Paris. A. Παιῶν ἐστὶν ἄσμα πολεμικόν, 215, C.
φιλούμενον μὲν τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις, οὐ μόνοις δὲ
Ἀθηναίοις: Paris. B. prorsus cum bomb. facit.

Οὐκ ἔδοκον ἰδεῖν] Paris. A. Ὀμηρικόν τοῦτο τὸ 216, A.

Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέρουσι μίγντα.

τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτον· ἔπασχον οἱ βάρβαροι οὐκ εἰ-
δότες, τὴν ὀξύτητα δηλῶν τῶν Ἀθηναίων. Huc igitur re-
fer quaeso scholion; quod ad Θεόντες ex Ap. Mon. bre-
vitate scholii deceptus, adscripseram.

Νῆες εἴλκοντο] Paris. B. cum bomb. consentit. ib.

Καὶ τρόπαια] Paris. A. Φρονήματι Πέρσαι κρατού- 216, B.
μενοι ἐνόμιζον μὴ δέεσθαι πολέμου καὶ μάχης· διὸ καὶ ἐπὶ
τῶν τριήρων εἶχον ἔτοιμα. Σώπατρος δὲ φησι τὸν λίδον,
ὃν ἤγον οἱ Πέρσαι, ἵνα στήσωσι τρόπαια, Ἀθηναῖοι λαβόν-
τες Νεμέσεως ἐποίησαν ἄγαλμα καὶ ἔστησαν ἐν Μαραθῶνι.
Paris. B. cum bomb. consentit.

Οὔτε γὰρ τὸ ἔλος] Paris. A. Ἐλος ἦν ἐν Μαραθῶνι ib.
μικρὸν παρακείμενον, ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου μέρους ἢ θάλασσα,
ὡς εἶναι τὸ μέσον χωρίον τῆς μάχης στένον, ὅπερ ἡ Μα-
ραθῶν.

Μέγιστον ἐναντίωμα] Paris. A. Ἀσπαῖς τὸ χωρίον 216, C.
τοιοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ διὰ τούτων: τὸ πλεῖον τοῦ στρατεύμα-
τος ἀπάλοντο, ᾧ καὶ μόνῳ τῷ ἀπολλυμένῳ χαλεπὸν ἦν...
ἢ οὕτως καὶ τοῖς πλείοσιν ἢ ὅσοις ἐξαρχῆς ἐθάρρῆσαν ἀν-
τιστῆναι ἤτιους ἐγένοντο· οὕτω τὸ καταπίδας τῆς συντά-
ξεως, ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· ἀπάλοντά φησι πλείους στρα-
τιᾶς οὐ μόνον ἐξαρκούσης εἰς πόλεμον ἀλλὰ καὶ δειλίαν

τοῖς ἀντισταμένοις ἐμποιοῦσης τοσούτω πλήθει ὑποληφθέντες τῷ Περσῶν ἐγένοντο.

- 217, D. Νεανικώτερον] Paris. A. Ἀντι τοῦ τολμηρότερον· ἐπεὶ δὲ δοκεῖ τὸ ὄνομα μητροπόλεως κουφότερον εἶναι, ἀφορμὴν δὲ αὐτὴν καὶ κρηπίδα εἶναι εἶπεν, οἷονεὶ ἀρχὴν καὶ ῥίζαν κ. τ. λ. vide Ap. Mon. ad ἀντι κρηπίδος.
- 218, C. Οἶμαι μὲν οὖν] Paris. A. cum Ap., B. cum bomb. facit.
- 219, B. Οὐ μὲν ἔωσί γε] Paris. A. Τὸ σχῆμα ὑπέρβατον, εἴρηται γὰρ πρὸς τὸ ἄνω, το εἶχεν ἂν πέρας ἀρχοῦν ὁ λογος (p. 218, C.), εἰ καὶ μόνον εἶπον τὰ εἰρημμένα, ἀλλ' οὐκ ἔωσι, φησὶν, ἀπελθεῖν αἱ πράξεις.
- 219, D. Τολμήματος] Paris. B. Εἰκότως εἶπε τὸ τολμήματος, δεκνὺς τὸ τῆς μάχης ἄνισον καὶ παραδοξόν· τοῦ γὰρ ἴσον, ὀλίγους κομιδῇ πρὸς ἀριθμῶ κρείττους ἀγωνίσασθαι, ἢ τίς ἂν ἤλπισε τοῦτο; ἢ τὸ τολμήματος μὴ περὶ τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ περὶ τῶν βαρβάρων ἐκληπτόν, ἵνα λέγη ἐντεῦθεν, ὡς ἀτόπου πράγματος ἐπεθύμησαν Πέρσαι, Ἀθηναίους καταστρέψασθαι, τοὺς ὑπερφυεῖς ἀγωνιστάς ἐν πολέμοις· αἰτίους δὲ διαβάσεως λέγει τὸν Ἰππίαν καὶ τοὺς Ἀλευάδας, οἱ μὲν γὰρ Θετταλίας τυραννοῦντες ὑπ' Ἀθηναίων ἐξέπεσον, Ἰππίας δὲ ἠβούλετο τυραννῆσαι· οὗτος τοίνυν μετ' Ἀλευάδων εἰς Λαρεῖον ἐλθὼν πέπεικε κατ' Ἀθηναίους καταστρατεῦσαι· σαφέστερον οὖν λέγει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν τεσσάρων εἰς τὸν Μιλτιάδην.
- 220, C. Διοσημείας] Paris. B. cum bomb. facit, pro ἦν μετὰ recte servans κυμάτων, et παρὰ Διὸς γίνονται.
- ib. Ὅτι αὐτοῦ] Paris. A. c. Ap. Mon.
- ib. Ἀήθεις δὲ δστέρας] Paris. A. c. Arogr., B. cum bomb.
- 221, A. Ἐστῶσι τοῖς ὤσιν] Paris. B. Παροιμίαι τὸ οὐχ ἐστῶσι τοῖς ὤσιν ἀκούειν ἐπὶ τῶν δυσχερῶν καὶ βαρυντάτων ἀκουσμάτων λεγομένη· εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς ἐπὶ τῶν θηρίων, ἃ ὅταν κτύπου αἰσθῶνται, χαλῶσι τὰ ὦτα, ἵνα μὴ ἔτι ἀκούωσι.
- 221, B. Ἀγνωμοσύνης] Paris. B. Ἀγνωμοσύνην ἐπιαῦδα καλεῖ τὴν θρασύτητα· ἔστι δὲ καὶ ἡ ἀχαριστία καὶ ἡ μοῖρα.

Ἰππόκροτον] Paris. A. Ἰπποῖς ἐπίβατον ὁμοίως στα- 121, C.
δίῳ, καὶ τὴν παντελῆ δηλαῖ τῆς πόλεως ἔκλειψιν.

Ἰερά τε συμφλέξαι] Paris. A. Ἐπειὶ τοῦτο κατὰ τὸ ἀλη- ib.
θὲς ἐποίησε· συμφλέξας καὶ ἐμπρήσας τὰς Ἀθήνας αὐτοῖς
ἱεροῖς, ἀμυνόμενος Ἀθηναίους τοὺς ἐν Σάρδεσι τὸ ἱερὸν τῆς
Ρέας πυρπολήσαντας, οὐ κατὰ πρόνοιαν ὑπ' αὐτῶν γενο-
μένου τούτου, ἀλλὰ τῆς πόλεως ἐμπρησθείσης συγκατεφλέ-
χθη καὶ τὸ ἱερὸν, ὅπερ ὕβριον ἰδίαν ὁ Ξέρξης ἐνόμισεν· θή-
κας δὲ ἀναβρέξῃ τὸν τοῦν προγόνων τάφους ἀνοῖξαι
καὶ διαφθεῖραι.

Ἀτλαντικοῦ πελάγους] Paris. A. Περὶ τοῦ Ὠκεα- ib.
νοῦ τοῦτο τὸ πέλαγος· ἠπειλεῖ οὖν καὶ τοῦτο, αὐτοὺς γε-
ωργῆσαι, δηλονότι ἀντλοῦντας ἢ προχοῦντας αὐτό· διὸ
καὶ ἐπιφέρει, ὕδωρ μὲν ἀντλοῦντας, πέτρας δὲ
ὀρύττοντας· κληρουχίας δὲ τὰς γεωργίας καλεῖ, ὡς ἔχο-
μεν καὶ παρὰ Δημοσθένει κληρουχοὺς τοὺς γεωργοὺς λεγο-
μένους.

Καὶ γῆς ποίησιν ἔξω] Paris. A. Οὐ λέγει χωρὶς, ἀλλ' 221, D.
ἀντὶ τοῦ ἄλλην γῆν ποιήσιν δίχα τῆς οὐσης, τὸ γὰρ ἔξω
ἀντὶ τοῦ δίχα κεῖται· προχοῦν δὲ ἀντὶ τοῦ προχοῦντας
εἰς τὸ πέλαγος· καὶ φαμεν, ὅτι οὐδὲν τὸ προχοῦσι καὶ λύει
ὡσπερ τῇ φωνῇ, οὕτω καὶ τῷ δηλουμένῳ ῥήματι εἶναι· καὶ
οὐδὲν βιάζεται ἢ σύνταξις ἀντὶ μετοχῆς τὰ ῥήματα ὑπονο-
εῖν, ἐπ' εὐθείας γὰρ οὕτω προβαίνει, ἠπειλεῖ κληρουχίας
αἰμίους, ἠπειλεῖ γῆς ποίησιν, ἢ ἠπειλεῖ ἀναγκάζειν προ-
χοῦν εἰς τὸ πέλαγος· τὸ δὲ τοσαῦτ' ἔχοντας τοῦ σώ-
ματος, ὅ ἀντὶ τοῦ χεῖρας καὶ πόδας, οἷς ἐργάζονται, τὰ λοι-
πὰ δ' ἀποκόψειν.

Ραχίαν] Paris. A. Ραχία λέγεται πᾶς ὁ πετρώδης 222, B.
τόπος, μάλιστα δὲ οἱ θαλάσσης ἐχόμενοι· καὶ τοὺς μὲν τοι-
αύτην οὖν οἰκοῦντας ῥαχίαν εἰς πόλεμον ἤγαγε καὶ τοὺς
τὴν Κασπίαν θάλατταν, τοῦτο γὰρ βούλεται αὐτῷ σημαι-
νεῖν ὁ ἄνω Περσικὸς κόλπος· τὸ δὲ ἀσὺμβολον ἀντὶ τοῦ

1) Similia inveniuntur in Paris. B. — 2) Similia in Paris.
B., non addito Demosthenis testimonio. — 3) Cod. τὸ δὲ τοσοῦ-
τον ἔχοντα τοῦ σώματος.

ἀνεράτιστον, ἄσυντελεῆ, ἀσύλλογον, συμβολή γὰρ ὁ ἕρπαιος ὁ συντετελεσμένος λέγεται.

- 113, B. Κάμηλοι] In Paris. A. eadem, quae in marg. Schellersh.
- 113, C. Δένδρον ἦν αὐτῶ] Paris. Τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος φησιν, παρέσχεν αὐτῶ τοῦτο Πυθίας ὁ Ἀυδός.
- ib. Πολλοῖς δ' ἦν ἀφανής] Paris. A. . . . Καὶ οὐχὲ ἀφανῆς γραπτέον, ἀλλ' ἀφανές, ἕν' ἣ οὕτω, πολλοῖς δ' ὡς ἦγεν ἦν ἀφανές, οὗ γῆς εἶη τὸ πλῆθος δηλονότι· τῶ γὰρ πόλιν τύπτον (sic) ἐπέχειν τὸ στρατόπεδον καὶ μηδένα χωρον οὕτω μέγαν εἶναι, ὡς ὑπερβάλλειν καὶ μὴ ἀποκρύπτεσθαι ὑπὸ τούτου, καὶ ἡ ἄγνοια αὐτοῖς εἶπετο, οὗ γῆς εἶησαν, καὶ ὅτι τοῦτο καὶ αὐτὸς ἐπιφέρει, οὐδὲν ἦν ἔθνος τῶν κατὰ τὴν πορείαν μείζον ἢ κρύπτεσθαι, ἀπὸ τοῦ οὐκ οὕτω μέγα τὸ ἔθνος ἐτύγγανεν, ὡς μὴ τῶ πλήθει τῶν ἐπομένων καλύπτεσθαι· ἔθνος δὲ οὐ νῦν τὸ πλῆθος τῶν ἀποθροῶπων, ἀλλὰ τὸν κατοικοῦμενον τόπον ἀκουστέον.
- 115, A. Αὐτῇ σκευῇ] Paris. A. Ἀττικῇ ἢ σύνταξις, οὗτοι γὰρ φασὶ ἀπὸ τῆς συν προθέσεως τὸ αὐτῇ συντιθέντες ἢ αὐτοῖς ἢ αὐτῶ· ἀπὸ γὰρ τοῦ εἰπεῖν συν τοῖς ἀνδράσι ἐάλω αὐτοῖς ἀνδράσι λέγει (f. λέγουσι)· καλεῖ δὲ σκευὴν τὴν ἐσθῆτα τῶν βαρβάρων καὶ ἐπειδὴ ποικίλη ἴν, εἶπε καὶ ποικίλμασι.
- 115, B. Πάντα χρήματα μίγνυται] Paris. A. Δημοκρίτου τοῦτου τοῦ φυσικοῦ φιλοσόφου, ὃς πάντα ἐν πᾶσιν ἄξων εἶναι τὰ τῶν ὑλικῶν αἰτίων ἔφασκεν ὁμοῦ πάντα χρήματα· ἐκ τούτου ἐξέπεσεν, ὥστε παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν συγκεχυμένων πραγμάτων τοῦτο λέγεσθαι, ὃ καὶ νῦν οὗ φησὶν, ὅτι σύγχυσις τῶν πραγμάτων ἔσεσθαι διηγέλλετο, τοὺς τελευταίους δὲ κερδανεῖν τῶν Ἑλλήνων φησὶν οὐ τῶ σώζεσθαι, ἀλλὰ τῶ τελευταίους πεσεῖν.
- 116, C. Τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Ἑλένης] Paris. B. cum homō. consentit.
- 118, A. Κατ' αὐτὸ ψηφιοζόμενον] Paris. A. Ἀπὸ τοῦ κατὰ τοῦτο¹ ψηφιοζόμενον· σοφῶν δὲ λέγει ἀπὸ τοῦ φρονίμου, δεύτερον δὲ τοῦτο κατόρθωμα εὐβουλίδης² δείκνυσι, τὰ δ'

1) f. κατὰ τὸ αἰτὸ ψ. — 2) sic Cod., f. εὐβουλίας.

ἄλλα μάταια· αἰτίττεται δ' εἰς Πλάτωνα, ὅτι ἐκείνος διέβαλε καὶ τοὺς¹⁾ περὶ Θεμιστοκλέα ὡς δειλοῦς,²⁾ ἐπειδὴ τὸ πεζομαχεῖν ἀφεθέντες πρὸς τὸ ναυμαχεῖν ἐτρέπησαν· ὃ τῶν Πλάτων εἰς ἀνανδρίαν τῆς πόλεως διέβαλε, τοῦτο Ἀριστέιδης εἰς ἐγκώμιον τίθησι καὶ Θεμιστοκλέους καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων.

Οἱ μὲν γὰρ εἰς Πύλας] Paris. A. cum Ap. consentit, 228, B. B. cum bomb., nisi quod in B. est ἐφθάρησαν pro διεφθάρησαν, quod est in bomb.

Χειμάρρους] Paris. A. Σιμωνίδης.

229, A.

Εἰ τὸ καλῶς κ. τ. λ.

differt in eo, quod σπεύδοντες — περιθεῖναι — verba ἄλλο τοῦ αὐτοῦ Σ. desunt — Παῖδας — ἐξελάσαντες. Paris. B. cum bomb. facit. Praeterea haec ex B. descripsi: Εἰπὼν πρῶτον περὶ τῆς εὐβουλίας ἐσκιασμένως, εἶτα καὶ περὶ τῶν τριήρων πλατύτερον, βούλεται νῦν περὶ τῆς τῆς πόλεως ἀπολείψεως διεξελθεῖν. Οὕτω δὲ καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ ἐπιταφίῳ ποιεῖ, σεμνύων, (sic in iis leg., quae ex bomb. dedi, non σεμνύων, quod mihi scribenti exciderat) κ. τ. λ. sequuntur autem, quae in bomb. leguntur. Idem fere obtinet in Paris. A., ubi sic: Πληρώσας τὴν εὐβουλίαν καὶ τὰς τριήρεις μεταβαίνει ἐπὶ τὸ τρίτον τὴν κατάλειψιν τῆς πόλεως, ὅπερ ἐστὶ τολμηρόν. Οὕτως δὲ ποιεῖ καὶ Θουκυδίδης, βουλόμενος δεῖξαι κ. τ. λ. vid. Ap. Mon.

Τῶν πλήθει τῶν τρ.] Ead. in Paris. A. leguntur, quae 229, C. in marg. Schell.

Ἄλλ' ἀπέραντα ποιεῖ καὶ τοῖς ἐν Ἄιδου καταδ. ὄμ.] 231, A. Paris. A. nonnisi ea continet, quae ex Ap. usque ad πληρῶσαι dedi, reliquis omissis. Paris. D. integrum hoc scholion, et uberius etiam servavit: Ὑπεκφυγόν — post πληρῶσαι haec adduntur, ταῦτα δὲ Τάνταλος μὲν κατεκρίθη ὑπὲρ τοῦ τὰ ἐκ τῆς τῶν θεῶν συνεσιώσεως μυστήρια ἔκφορα τοῖς ἄλλοις ποιεῖν· αἱ δὲ (sc. Δαναΐδες) ὅτι τοὺς ἄνδρας φονευσάσαι δίκην ταύτην ἔτινον τοῦ φόρου·

1) Cod. τοῦ. — 2) Cod. δόλους.

αἰνίττεται δὲ οἶμαι *Ταντάλου* κ. τ. λ. pergit Paris. D. cum Ap. M., a quo quid differat, adronam: ἐν ὄσῳ γάρ τε — ἢ λήθη τοῦτον ὑποτρ. — τὸ ἄγος καὶ μηδαμῶθεν ταύτην — Quae in Ap. M. post καταδίκην ἰδεῖν adduntur, ea in D. desunt. A. bomb. Parisinus B. tantum in eo differt, quod ὑπὲρ κεφαλῆ habet.

234, C. Ὅτι εἰ μὲν δέχεσθε] Paris. A. cum Ap. facit, pro εἰ δέ κε μὴ δώσωσι exhibens εἰ δέ κε μὴ δίδωσι.

234, D. Ἡμῖν δ' ἕτερος] Paris. B. Λέον οὕτως εἰπεῖν, ἡμῖν ἕτερος δώσει, ἡμῖν δὲ εἶπεν ἀπικῶ ἔθει, καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἀποδόσει οὕτως εἰώθασιν οὗτοι ποιεῖν, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Σοφοκλέους· εἰπὼν γὰρ ὡσπερ γὰρ ἵππος, ὡσαύτως δὲ σὺ εἶπεν ἐν τῇ ἀποδόσει.

235, A. Μὴ γὰρ ὅτι λειπομένης] Paris. B. Σημειῶσαι τὴν σύνταξιν· δέον γὰρ οὕτως εἰπεῖν, μὴ γὰρ ὅτι λειπομένης μὲν τῆς θαλάττης, αὐτοὺς δὲ ὄντας τοιοῦτους . . . καταστῆναι ἡγεμόνας τῶν ἄλλων, ὃ δὲ οὐχ οὕτω τὴν ἀπόδοσιν ἐποιήσατο, ἀλλὰ τὰς μὲν αἰτιατικὰς ταύτας ἀναποδοίτους εἶσεν εἰς τὸ φανερόν, ἔδωκε δὲ ἡμῖν ἐλλειπτικῶς ἐνοεῖν τὴν ἀπόδοσιν, ἐκ τοῦ ἔδει δὲ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σκεψαμένους τοὺς ἡγησομένους καταστήσαι.

235, C. Οἱ δὲ ναύαρχοι] Paris. A. Λέγει δὲ τοὺς στρατηγούς· οὕτω γὰρ κ. τ. λ. vid. Ap. M.

235, D. Ταῖς ψήφοις] Paris. A. Ἐνταῦθα ἢ ἀπόδοσις διὰ μακρῶν· ταῖς ψήφοις δὲ τῆς νίκης λέγει· ἐπιστήμην δὲ τὴν ναυτικὴν καλεῖ τέγγην καὶ τοῦτο δὲ ἄλλο δικαίωμα.

236, C. Καὶ μὴν εἰ μὲν] Paris. B. Τὸ σχῆμα διλήμματον· τὸ δὲ ἀμφοῖν χερσῶν παροιμία ἔστι ἐπὶ τῶν σφοδρῶς καὶ ἐκ περιουσίας πραττομένων λεγομένη· ὃ γὰρ ἀμφοτέραις χερσὶ πράττων μετὰ ἐπιτάσεως πράττει· ἔστι δὲ ἴμοιον καὶ τὸ ἐκ δυοῖν ποδοῖν.

237, B. Ὅπως χοῆ προσίεναι (πρ. deest in Paris. B., Barocc. 7. et Coll., in Schell. add. a rec. m.)

ib. Τοῖς βαρβάροις] Paris. A. Προστυπακουστῆτον τὸ πολεμεῖν, μᾶλλον δὲ ἀπὸ κοινοῦ τῶ ἰσχυρότερω ληπτέον, ὅτε ἔλεγεν ἐν ᾧ στασιάζειν καὶ πολεμεῖν.

Βάσανον καρτερίας] Paris. A. Ἀντί τοῦ δοκιμιασίου, 257, C. πείραν ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς βασιάνου λίθου, ἢ τὸν χρυσὸν βασανίζει.

Εἰ δ' οὐδένων τὸ ἐλ. sic Paris., et B.] In marg. Paris. B. Ἀντί τοῦ ἐν οὐδέτι θεόν τι γνωριζομένων. ib.

Συνετάξαντο] Paris. B. Τὸ συνετάξαντο ἀντί τοῦ εἰσέφερον, σύνταξις γὰρ ἢ φορά. ib.

Ἀριστεία] Paris. A. Ἀριστεία λέγει τὰ ἐξαιρετὰ τῶν 259, A. λαφύρων ἐν Κορίνθῳ γὰρ συλλεγόντες ταῦτα τῇ Ἀθηναίων πόλει ἀπένειμαν μέμνηται κ. τ. λ. cf. Ap. Mon. Paris. B. ἀκινάκην habet, cum bombicinus ἀκινόκιν.

Σύλλογος] Paris. A. Κυρίως ἐστίν, ὅταν εἰς πόλιν 259, C. συνάγονται τινες ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως· σύνοδος δὲ, ὅταν ἐκ πολλῶν ἐν μιᾷ συναγόνται.

Μικρολογουμένου] Paris. B. Ἐπειδὴ μικρολόγος ἐστίν 241, A. ὁ περὶ τὰ μικρὰ διατρέβων, νῦν ἕτερον τρόπον ἀντι φειδωλίας τῇ μικρολογίᾳ ἐχρήσατο· μικρολογουμένου εἶναι λέγων, τουτέστι φειδωλοῦ, τὸ περὶ μεγάλων ἐγχειρήσαντα λέγειν τὰ πλεῖστα τούτων παραλεπεῖν.

Συμβάντος γὰρ τοῦ] Paris. A. Πάθους εἶπεν, ἐπειδὴ οὐχ ἠτήθησαν, ἀλλ' ἐδυστύχησαν ὑπὸ Θεεταλοῦ προδόντες· καλῶς δὲ Πυλῶν μνημονεύσας τὸ εἰσεχέοντο εἶπε· λαμπρῶς δὲ λέγει ἀντί τοῦ μεγάλως, σφαλερῶς δὲ ἀντί τοῦ ἐπικινδύνως, μετὰ γὰρ τὸ μῆκος ἔτι καλύσαι τούτους τὴν εἰσοδοαυτῶν εἰσήσαν οἱ βάρβαροι. ib.

Μεγαλοψυχία] Paris. A. Κυρίως μὲν ἐπὶ χρημάτων 242, A. λέγεται δαπάνης, ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς τὴν τῆς πόλεως ἔφη καταφρόνησιν· τὰ δὲ ἐξῆς οὕτως, ἀλλὰ καὶ τῇ μεγαλοψυχίᾳ οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐκείνοισι ὅμοιος, τὸ γὰρ τίς καὶ ἀντί τοῦ οὐδεὶς λαμβάνεται, ὅτε ἀπορητικῶς αὐτῶ χρησόμεθα, ὡς τὸ τίς οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἀποθανεῖται; λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ σπανίου, εὐ-

1) Brevioribus absolvit Paris. B.

ρισκόμενον ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας, ὡς τὸ τίς ὁ φρόνιμος ὁ ταῦτα καταπραξόμενος.

- 242, B. Ἀλλὰ μὴν τό τε γνῶναι] Paris. A. Διττὴ τοῦτου ἡ γραφή, ἡ μὲν πρὸς εὐθείαν, ἡ δὲ πρὸς δοτικὴν, ἔν' ἣ οὕτως, ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ γνῶναι τὸ μόνον συνοῦσιν¹ τοὺς πᾶποτε ἐνίκησαν τῷ δόγματι, ἡ δὲ πρὸς εὐθείαν οὕτως ὑπὸ παλαιότερου ἔτυχεν ἐξηγήσεως, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ γνῶναι τίς ὁμοιος ἐκείνοις; πρὸς τὸ πρῶτον γὰρ ἀποδοτέον, ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· ἀλλὰ μὴν τίς ὁμοιος ἐκείνοις εἰς σοφίαν, δι' ἣν σοφίαν, καὶ τῷ δόγματι τῆς εὐπειθείας τῆς τιμωμένης ὑπὸ τῶν ἀρχόντων νενικήκασι πάντας· ἐνίκησαν τοιγαροῦν τῷ ἡγεμονεῦσθαι· δόγματι δὲ λέγει ἢ ἀπλῶς τῇ τοιαύτῃ γνώμῃ ἢ ὅτι καὶ ψηφίσματι παρεχώρησαν, ὡς καὶ ὀπισθεὶν εἶπεν.
- 242, C. Πρὸς τὴν Σαλαμίνα] Paris. A. Ἀρτεμίσιον χωρίον πρὸ τῆς Εὐβοίας, ἐνθα πρὸ τῆς Σαλαμίνας ἐναυμάχησαν πρὸς τὰς πρόπλους τριήρεις τῶν βαρβάρων.
- 243, B. Διεκώλυσαν] Paris. A. cum Ap. M. consentit, pro οἰκίου exhibens οἰκίννου, B. cum bomb. pro Σύνκνον servans Δίκνον, et ἐπιθῆς σφίσι.
- 244, A. Ἀλλὰ πρῶτοι μὲν κ. τ. λ.] Paris. B. Σόφιλος τις κ. τ. λ. vide bomb.
- 244, B. Ὡστε ἐν τοῖς πολ.] Paris. A. et B. sine ulla varietate cum Ap. et bomb. consentiunt.
- ib. Ἐφ' ἡλίῳ] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ἡλίου μαρτυροῦντος, παρὰ τὸ Ὀμηρικόν·
Ἡελίος θ' ὄς κ. τ. λ.
ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ πᾶν ἐξεργάσαντο.
- 244, C. Οἵπερ ἦσαν] Paris. A. Φοίνικες λέγει· οὗτοι γὰρ ἦσαν οἱ ναυτικώτεροι τῶν βαρβάρων.
- ib. Παντοδαποῖς τῶν ἔργων εἶδеси] In Paris. A. inde a πολλοῖς — τουτέστι, ne hac quidem vocula retenta, non leguntur: praeterea, διλήπλοις pro διέκπλοις.

1) f. διασώζειν.

Οἱ πορθμοὶ] Paris. B. Πορθμοὺς λέγει τὰ μεταξὺ 245, B.
τῶν παρακειμένων τῇ Ἀττικῇ νήσῳ.

Τὴν πρὸ τῆς Σαλαμῖνος ν.] Paris. A. et B., non me- 245, C.
morabili varietate, cum Ap. et bomb. consentiunt.

Ἀνταίρειν] Paris. B. c. bomb. 246, A.

Παλινοφθίαν] Paris. B. c. bomb. 246, D.

Τὴν σχεδίαν] Paris. B. Τὸ τοῦ Ἑλλησπόντου ζυῖγμα· 247, A.
ἐφοβεῖτο γὰρ, μὴ φθάσαντες οἱ Ἕλληνες αὐτὸν κωλύσωσι
καὶ ταύτην διαφθείρωσι.

Ταῖς τοῦ Θεοῦ μ.] Paris. B. a bomb. in his differt: 247, B.
ὁ μὲν γὰρ ἔλεγε deest — Τριτογενή.

Τῶς ἀπ' Ἑλ.] Paris. A. τὸ μέλλειν — γέγονε omit- 248, A.
tit, itemque ἦσαν δὲ καὶ et quae ad finem usque addun-
tur. B. cum bomb. facit, κοινορτὸς πέσοι et ἀφανῶς λεχθ.
servans.

Καὶ πολεμίαν] Paris. A. Προσυπακουστέον κρῖσει· 248, B.
οἱ γὰρ Πέρσαι ἐνόμιζον μὴ πρότερον νικήσειν, πρὶν ἂν λά-
βοιεν πρῶτους Ἀθηναίους, ὅθεν ἔμπαλιν ἠττώμενοι αὐτοὶ
οὔτοι τὰ ἀριστέια ἔδωσαν τῇ πόλει τῶν Ἀθηναίων.

Θανατῶν] Paris. A. Καὶ γὰρ αὐτὸς ἀνέπεισε Ξέρξην ib.
κατὰ τῶν Ἑλλήνων, στρατεῦσαι μετὰ Ἀλευαδῶν καὶ Πει-
σιστρατιδῶν· μονῆς δὲ ἀντὶ τοῦ παραμόνης Θουκυδίδης·
ὁμοιοι δὲ τὸ ἔγνω τε καὶ τόλμησις τῷ Ὀμηρικῷ·

. . . . ῥέξας τι μέγα ἔργον.

Τῆς στρατείας αἴτιος] Paris. B. Οὐ μόνον φαμέν, ib.
αἴτιός εἰμι τῷδε τοῦδε, ἀλλὰ καὶ αἴτιός εἰμι τῷδε (sic),
ὥσπερ κἀνταῦθα.

Οὐ μὴν οὐδὲ] Paris. A. Σοφίζεται ἐνταῦθα· οὐδὲ γὰρ 248, C.
Ἀθηναίων, ἀλλὰ Λακεδαιμονίων τὸ ἔργον, Πausanίου τῶν
Ἑλλήνων ἐν Πλαταιαῖς ἡγουμένου· μᾶλλον οὖν δεῖ νοῆσαι,
ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον εἴλοντο οἱ Ἕλληνες ἡγεμόνας Ἀθη-
ναίους· ἐτέρων δὲ εἶπεν ἐδέησε, τῇ γὰρ τῶν συμμαχῶν,
οὐκ ἄλλων τινι μαρτυρία τοῦτο ἐπράχθη· βούλεται διὰ
τοῦ ἐτέρων καὶ τοῦτο ὑπαινίττεσθαι, ἦσαν γὰρ οἱ Ἕλλη-
νες καὶ πρὸς Γέλωνα πέμψαντες περὶ συμμαχίας εἰς Σικε-
λίαν· ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς συμμαχεῖν, εἰ λάβοι τὴν ἡγεμονίαν,

ἢ σοφῶς ἀντέκρουσαν οἱ Ἕλληνες συμμάχων οὐχ ἡγεμόνων δεῖσθαι.

249, D. Τῶν ἐκ Δελφ.] Paris. A. Σοφίζεται — Τροφωνίου οἰμ. — πῶς ἂν λάβοι — χρησμός καριστί — πάντως τῶν ἄλλων —

250, B. Ἀλέξανδρος] Paris. B. Ἀλέξανδρος οὗτος βασιλεὺς Μακεδονίας ἦν, παππος Φιλίππου, τοῦ Ἀλεξάνδρου πατρός· διὰ γοῦν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀγαπήν αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐκαλεῖτο φιλέλλην· σκόπει δὲ, ὅπως ἠύξησε τὴν πρεσβειαν εἰπὼν βασιλεὺς Μακεδονίας. Paris. A. Ἡύξησε δὲ τὴν πρεσβειαν διὰ τὸ βασιλέα εἰπεῖν· οὐκ ἦν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ φιλέλλην ἀπὸ τοῦ ἔργου ὀνομασθεῖς.

ib. Θαυμάσαι] Paris. A. Τὸ θαυμάσαι οὐκ ἐπὶ τὸ ἐκπλαγῆναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ καταδέξασθαι, ὡς καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις (1150).

χρῆ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.¹

ἀντὶ τοῦ δωρεῖσθαι· τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως, οἱ δὲ τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ καταδέξασθαι τὸν λόγον, ὡς καὶ τὸν νομίσαι ἄξια ἑαυτῶν εἶναι, εἰ καὶ σύμπαντα (sic), ἃ ἐκέκτητο· Δημόσιος ἦν φίλος τῶν Ἀθηναίων, τοῦτο γὰρ βούλεται ὁ πρόξενος.

250, C. Διδόντα] Paris. B. Τὸ διδόντα διπλοῦν λάμβανε πρὸ τῆν σύνταξιν οὕτω, ἢ καὶ τὸ νομίσαι ἐκεῖνον εἶναι· διδόντα ἄξια σφῶν, διδόντα σύμπαντα, ἃ κέκτηται· λέγει δὲ, ὅτι εἰ καὶ πάντα, ἃ εἶχεν, ἐδίδου αὐτοῖς, οὐδαμῶς ὑπήχθησαν. Προξενίαν δὲ λέγει ἐνταῦθα τὴν φιλίαν, ἢ διότι φίλος αὐτοῖς ἦν παλαιὸς ὁ Ἀλέξανδρος, ἢ πάντας, ὡς ἔφημεν, ἐφίλει τοὺς Ἕλληνας· ἔστι δὲ καὶ προξενία ἢ ξενοδοχία καὶ προξενῶ τὸ ξενοδόχος τινός εἰμι, γενικῆ συντασσόμενον· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Δημοσθένης λέγων, παρὰ σοι κατέλυον, Αἰσχίνης, καὶ σὺ προὔξενεις αὐτῶν.

ib. Ἀπέστειλαν] Paris. A. Τὴν αὐτὴν δὲ τιμωρίαν καὶ Θουκυδίδης εἶπε περὶ τοῦ Μελησιάνδρου· ἀγωγούς δὲ Θου-

1) Cod. χρῆ γὰρ τι θαυμάζειν τὸν διδάσκαλον.

κυδίδης τοὺς προπομπούς. (Inde et emenda et supple, quae ex Ar. ad τοῦ λοιποῦ πρ. dedi).

Πρὸ ἡλίου δύναντος (rec. m. δύναντος) Paris. B. Τοῦτο ib.
δοκεῖ ἀναπόδοτος, ἔχει δὲ οὕτως· εἰπὼν γὰρ οὐ μὴν ἀδεῦ
καθ'άπαξ ἀπέστειλαν, καὶ δεῖν οὕτως ἐπαγαγεῖν, ἀλλὰ
ἀπέστειλαν, ὡς οὐκ ἄνευ θανάτου τὰ τοιαῦτα πρὸςβού-
σοντα, εἰ μὴ πρὸ ἡλίου δύναντος ἐκτός ὄρων εἶη, προει-
πόντες καὶ τοῦ λοιποῦ ἄλλο τι τοῖς Ἀθηναίοις μᾶλλον προ-
ξεεῖν, ἢ τι τοιοῦτον, ὃ δὲ ὕστερον ἔθηκεν, ὡς οὐκ ἄνευ
θανάτου, διὰ τὸ δύνασθαι πρὸς ἄμφω ἀποδίδοσθαι, κρὸς
τε τὸ εἰ μὴ πρὸ ἡλίου δύναντος ἢ τὸ ἄλλο τι προ-
ξεεῖν.

Μεγαλοψυχίαν] Paris. A. Κατεχρήσατο μεγαλοψυ- 252, A.
χίαν ὡς ἐπὶ ὄργῃς εἰπὼν, καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τῆς κατα-
φρονησεως τῶν χρημάτων.

Μαρδόνιος τοὺς Λακεδ.] Paris. B. Ἐπειδὴ Λακε- 254, A.
δαμόνιοι παρεχώρησαν Ἀθηναίοις, πρώτους ἀπαντῆσαι πρὸς
τὴν μάχην, μαθὼν ὁ Μαρδόνιος ἀπήκε μὲν Ἀθηναίοις συμ-
βαλεῖν, πρὸς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ὤρμησαν πρώτους,
εἰδὼς, ὅτι γενναίως μὲν πολεμοῦσιν, ἀπὸ τῆς ἐν Πύλαις
μάχης, ἤττωνται δέ, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ πολεμοῦσι γενναίως
καὶ ἀήττητοι διαμένουσιν, ὥστε ἢ πρὸς Λακεδαιμονίους μάχη
ἐλυσιτέλει μᾶλλον αὐτῶ.

Παραδειγμάτων] Paris. B. Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐν Πύ- ib.
λαις ἠττήθησαν, Ἀθηναῖοι δὲ ἐν Σαλαμῖνι ἐνίκησαν.

Οἱ πυκταὶ] Paris. B. Ὅτι πυκταὶ περὶ τοῦ τύπου 254, B.
φιλονεικοῦσιν ὑψηλότεροι στήναι τῶν ἀντιπάλων καὶ πρὸς
τούτοις φροκτίζουσι, μὴ ἀντικρὺς ἔχειν τὸν ἥλιον· ἔπα-
σχον δὲ τοῦτο καὶ Πέρσαι καὶ Ἕλληνες, οἱ μὲν πρώτοις
τοῖς Λακεδαιμονίοις συμβαλεῖν θέλοντες, Ἕλληνες δὲ προ-
ϊάττοντες Ἀθηναίους.

Καὶ δέησαν] Paris. B. Ἐπειδήπερ ἐν Πλαταιαῖσιν οἱ 254, C.
Πέρσαι ἠττήθησαν, οἱ προὔχοντες αὐτῶν κατέφυγον εἰς
τὴν Θήβαν· ὑποδεξαμένων αὐτοὺς Θηβαίων Ἀθηναῖοι νῦν

1) Similia his leguntur in Paris. A.

περιστάτες τειχομαχῶν, οἱ ἄλλοι δὲ τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἤδεσαν τειχομαχεῖν· διὰ τοῦτο οὖν λέγει, ὅσον αἰσχυνθεῖη τις ἢν εἰπεῖν, οἱ ἄλλοι πρὸς αὐτοὺς ἦσαν, ἢ ἤδεσαν μὲν, ἀλλ' οὐ τοσοῦτον, ὅσον ἐκείνοι.

- 255, B. Τοσοῦτον γὰρ ἐπεξῆλθον] Paris. A. et B. Τοῖς πράγμασιν λέγει ἀντὶ τοῦ τῷ πολέμῳ· βούλεται εἰπεῖν, ἃ Κίμων ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐποίησεν· ὕστερον γὰρ ἐπεστράτευσαν Ἀθηναῖοι εἰς τὴν Ἀσίαν, τῆς ἐπιβουλῆς αὐτοὺς ἀμυνόμενοι.
- ib. Ὅρῳ μὲν οὖν] Paris. A. ¹ Εἰς τρία μέρη διαιροῦσιν ὡς καὶ τῆς πανηγύρεως τῶν Ἀθηναίων οὐ διὰ μιᾶς ἡμέρας πληρουμένης· τὸ μὲν οὖν πρῶτον μέρος ἕως ᾧδε πληροῦται, ἔχεται δὲ τοῦ δευτέρου· διὸ καὶ προοιμιάζεται πάλιν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν ἐντεῦθεν τὸ τρίτον μέρος, εἰς δὲ διαιροῦντες, ἐπὶ κατ' αὐτοὺς καὶ ἡ πανηγύρις διὰ τεσσάρων ἡμερῶν ἠνύετο.
- 255, D. Συμβόλου] Paris. A. Σύμβολον λέγει τὸ αἴτιον, ὅτι ἡ πανηγυρίς αἴτιον τοῦ οὕτω λεχθῆναι τὸν λόγον.
- 256, A. Τό πλήθος] Paris. A. Ἐπὶ τρεῖς γὰρ ἡμέρας ἤγοντο τὰ Παναθήναια.
- 256, B. Τὸν ὅλον γε δὴ που] Paris. A. Ἐμφαίνει καὶ τὸ τρίτον μέρος τοῦ λόγου· λέγει δ' ὅτι κἂν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ οὐκ ἔχω καιρὸν διηγῆσασθαι τὰ λοιπὰ, ἀλλ' οὖν ἔχω καιρὸν διηγῆσασθαι τὸν τῆς αὔριον. Ἱερομηνίαν λέγει τὴν μίαν ἡμέραν τοῦ μηνός· Ἱερομηνία οὖν ἡ ἱερά ἡμέρα τοῦ μηνός, ἣ ἄγουσιν ἑορτὴν τῶν ἄλλων ἡμερῶν σεμνοτέρα.
- 257, A. Οὐχ ἑώλοισ] Paris. A. ² Ἐωλόον ἔστι τὸ χθρσιωνὸν ὄμιον· μεταφορικῶς δὲ εἶπεν, ἵνα μὴ δοκῇ ταῦτά λέγειν καὶ αὐτίς.
- 257, B. Πρόσοδοι] Paris. B. Πρόσοδος οὐ μόνον ἡ ἀπὸ τῶν κτημάτων καὶ τινῶν ἄλλων εἰσφορὰ πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ ἡ πανηγυρίς, πρὸς ἣν ἅπαντες ὀδεύουσι καὶ συνέρχονται· ἔστιν οὖν ἐνταῦθα τὸ πανηγύρεις καὶ πρόσοδοι ἐκ παραλλήλου.
- 257, C. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τύπου] Paris. A. ab Ap. M. in paucissimis differt, B. cum bomb. consentit, sed εἶπε post τις deest, itemque ἦν post δίκαιον.

1) Similia servavit Paris. B. — 2) Similia continet B.

Ἐπιγράμμασιν] Paris. B. cum bomb. facit, omissis ib. tamen eis θεοῦς Paris. A. brevioribus eadem narrat.

Ἄντ' ἀναθήματος κ. τ. λ.] Paris. A. scholion, quod 258, B. dedi ex Ap. Mon. et Leid., contractum servat.

Παρῆλθε] Paris. A. ἰ Τὰ μέτρα λέγει τοῦ τείχους, 258, C. ἐπειδὴ ἐξέτεινον αὐτὰ καὶ πεποιήμασι μείζονα τοῦ τείχους τὸν περίβολον, ὡς ἔνθον περιβαλεῖν ἔρημα πολλά τῆς πόλεως· καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ πεντηκονταετία, νῦν γὰρ ὁ περίβολος ἐξήχθη τῆς πόλεως.

Τοῦ κύκλου] Paris. B. Ὅπηνίκα τὴν πόλιν ἀφέντες ib. Ἀθηναῖοι εἰς τὰς ναῦς ἔβησαν, μέρη τινὰ τοῦ περιβόλου κατέβαλον, ἐλθὼν δὲ ὁ Ξέρξης τὰ λοιπὰ προσκατέβαλε· μετὰ γοῦν τὴν νίκην ἀνοικοδόμησαν αὐτὴν, μείζω τὴν περίβολον τοῦ πρόσθεν ποιησάμενοι, ὡς καὶ τὰ πρόσθεν ἔκτος ὄντα τῆς πόλεως ἰοίκητα τότε περιλαβεῖν ἐντός.

Καλλίων καὶ μ.] Paris. A. multa breviora servavit, 258, D. quae leguntur in Ap. M.

Ἐξαρκεῖν] Paris. A. Ἄντι τοῦ ἡσυχάζοντων ἐπὶ τῇ 259, C. νίκη· ἀπὸ κοινῷ δὲ τὸ ἦρκεσεν.

Ἵπὲρ σφῶν αὐτῶν] Paris. B. Τὸ ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν 261, C. κατὰ συνεκδοχὴν λάμβανε οὕτως, οὐδ' εἰ μηδὲν μήτε αὐτὴ ἢ πόλις πράττει ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων· πρὸς αὐτῶν (ita Bar. 7. et ed. Flor., Schell., Paris. A. et B., Jebb. δι' αὐτῶν) ἦτοι παρὰ τῆς συνεργίας καὶ συστάσεως αὐτῶν μετὰ τῆς πόλεως, οὔτε αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν.

Ἀρίστην καὶ καθαρὰν] Paris. A. ἰ Ἐπειδὴ ἐστὶ καὶ ib. ἐκ ῥαθυμίας ἡσυχάσαι, εἶπεν καθαρὰν· ἐμφαίνει δὲ, ὅτι ὁ πολεμικὸς ἀπολαύει καὶ ἡσυχίας τῷ εἶναι φοβερός· μετέβαλε δὲ τὸ Θουκυδίδειον, τὸ γὰρ ἄπραγμον οὐ σώζεται, μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου τεταγμένον (II, 63). σῆδον δὲ εἶπε, ἐπειδὴ οἱ ἔχοντες καθαρὰν ἡσυχίαν οἱ φιλόσοφοι εἰσιν, οἱ μετὰ τὸ ἀδικεῖσθαι μὴ ὀντιαδικούντες.

Ἐν Μυκάλῃ] Paris. A. cum Ap. Mon. facit, pro 262, A.

1) Similia servavit Paris. B. — 2) Similia in B.

Ἀθηναῖοι sermans μαθηταί. Paris. B. ad bomb. haec addit: *συμβαλὼν ὁ Κίμων ἐνταῦθα τοῖς Πέρσαις κατὰ κράτος ἐνίκησε καὶ πάντα ταῦτα ἃ νῦν καταλέγει, ἐποίησε· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν οὐκ ἐν ὀλίγῳ τὸ μέσῳ αὖξει τὴν νίκην δεικνύς τὸ τοῦ πολέμου μέγεθος καὶ ὅτι οὐκ ἐν ὀλίγῳ τῷ χρόνῳ γέγονεν.*

ib. *Ἀπὸ Σηστοῦ]* Paris. A. *Ἦν καὶ Θουκυδίδης λέγει, (I, 89) ὑπομείναντες Σηστὸν ἐπιόρκουν καὶ ἐπιχειμάσαντες εἶλον, Μήδων ἐχόντων.*

262, D. *Χορσίαν]* Paris. A. *Τὴν καλουμένην Πυρόβιχην, οὕτω γὰρ καλεῖται ἡ ἐνόπλιος ὄρχησις.*

263, B. *Ἀπίρατον]* Paris. A. *Τοῦτο διὰ τὸν Ἄθων φησί. Κάλλιον (p. 264) δὲ ὡς καλοῦ τούτου ὄντος ἀντὶ τοῦ ἐνδόξου· τὸ δὲ καλλίστοις ἀπάντων ἐφοδίοις (ibid.) ἀντὶ τοῦ οικείους πλεονεκτήμασι· κατεχρήσατο τὸ ἐφοδίοις ἐπ' ἀνδρείας εἰπών, κυρία γὰρ ἐπὶ τῶν ἐνοδίων ἀναλωμάτων τάττεται.*

263, C. *Δύο τρόπαια]* Paris. A. ad Ap. M. haec addit: *τὸ δὲ δευτέρον μέρος τοῦ λόγου εἰς αὐτὸ τοῦτο πληροῦται, ἀρχὴν δὲ τοῦ τρίτου μέρους ποιεῖται τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον. Paris. B. in his fere a bomb. differt in epigrammate Simonidis: ἐπὶ χθονίων — εἶδε γὰρ ἐν γαίῃ — μέγα δ' ἔσθεθεν — πληγεῖς ἄμφ. —*

264, A. *Λινόδεσμος]* Paris. A. *Τὸ ἐν Ἀβύδῳ ζεύγμα λέγει· λινόδεσμον δὲ τὸ ἀπὸ λίνου σχοινίον ἦτοι κανάβινόν φησι.*

264, C. *Κατὰ νοῦν]* Paris. B. *Ἦιτησαν Αἰγύπτιοι τὸν βασιλέα τινὰ αὐτοῖς· ὁ δὲ συνέθετο κατὰ γνώμην αὐτοῖς τελέσαι. Αὖξει δὲ ἐντεῦθεν Ἀθηναίους, ὅτι καὶ εὐεργετούμενοι παρὰ βασιλέως Αἰγύπτιοι τοῦτον ἀφέντες προσεχώρουν Ἀθηναίους.*

ib. *Αἰγύπτου μοῖραν]* Paris. A. *Καὶ τοῦτό φησι Θουκυδίδης, Ἀμυρταίου τοῦ ἐν τοῖς ἔλεσι βασιλέως (I, 112).¹*

1) Cod. πλὴν Ἀμ. τ. ἐ. τ. ἔλ. βασιλεύοντος.

Ἰσοτ' ἐκινήθησαν] Paris. A. cum Ap. consentit, nisi ib.
quod Ἰνώρωσ — Ψαμμητείγου B. cum bomb.

Πρότερον δ' ἦρκει] Paris. A. Δις γὰρ ἀποστάντας 264, D.
Αἰγυπτίους Πέρσαι κατεδουλώσαντο, ἅπαξ ἐπὶ Καμβύσου,
καὶ πάλιν ἐπὶ Ξέρξου.

Σὺν κακία] Paris. A. Εἶπε κακίαν, τὴν ἀσθένειαν 265, A.
λέγων.

Φυλάκων] Paris. A. Ἐἶδη διάφορα· οἱ μὲν γὰρ εἰσι ib.
φύλακες τόπου τινος ὠρισμένου, οἱ δὲ περίπολοι πανταχοῦ
περιερχόμενοι.

Καὶ τὴν χώραν] Quae in marg. Schell. leguntur, ea- 265, D.
dem in Paris. A. et B.

Πρύμναν κρ.] Paris. B. sine varietate cum bomb. fa- 266, B.
cit, sed quae in A. nonnihil ab Apogr. recedunt.

Μυριάδας σταδίων] Paris. A. verba οὕτω καὶ Δημ. — ib.
βασιλείῃ omittit, et pro μὴ εἰσιέναι βασιλείᾳ habet καὶ Χε-
λιδονέων.

Οὐδὲ τοῦθ' ἡ πόλις] Paris. A. Ἐν ὑπερθέσει εἴρη- ib.
ται, τὸ γὰρ ἐξῆς οὕτως· οὐδὲ τοῦτο ἡ πόλις ἠρέσχετο, διότι
πλείονος ἀξίαν ἐποίησαντο· τὸ γὰρ καὶ δὴ ἀντὶ τοῦ διότι,
λαμβάνεται γὰρ ὁ καὶ συνδεσμός καὶ αἰτιολογικόν.

Πηγείου] Paris. A. Πηγεῖον μὲν τὴν ἔξω τῆς Θετ- 266, C.
ταλίας λέγει Πύλην, ἣν καὶ Τέμπη φασί· τὸ δὲ ἀφείλον
ἀντὶ τοῦ παρεχώρησα κεῖται· Θαυμαστόν δὲ εἶπε τὸν
Πηγεῖον. B. brevius narrat, quae ex bomb. dedi.

Τὸν ὄμφαλον τῆς γῆς] Paris. A. in fine scholii ex 266, D.
Ap. M. descripti pro ἑαυτοῖς servavit ἀλλήλοις, et post
Δελφούς haec addit: ἀλλ' εἰ θεὸς ἦν Ἕλληνα, μωρε, ἦδει
ἢ καὶ πρὸ τῆς πείρας. B. cum bomb.

Χελιδονέας] Paris. A. Αἱ Χελιδονεαὶ πέτραι εἰσὶν ἐν 267, A.
τῇ θαλάσῃ, τῇ μεταξὺ Λυκίας καὶ Παμφυλίας, καθὸ καὶ
ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος ἀποτελεῖται. μᾶλλον τ' ἀρχεται τὴν Ἀσίαν
ἅπασαν ἀναξωννύς καὶ πρὸς τὴν Ἰνδικὴν ἀναπάντων· Κυα-

1) Similia leguntur in B. — 2) f. ἀλλ' εἰ θεὸς ἦν, Ἕλληνα
μωρε, ἦδει κ. τ. λ. a nescio quo christiano adscripta. Plura id
genus in Codd. Parisinis inveni.

νέαι δὲ αἱ πέτραι πρὸς τῷ Βυζαντίου ἱερῷ στόματι· αἱ δὲ αὐταὶ καὶ συμπλαγέντες (sic, leg. Συμπληγάδες) λέγονται παρὰ τοῦ ἐμπίπτειν ἀλλήλαις.

- 267, C. [Ὁ κατέκλεισε] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ βεβαιῶσαι ἢ ἐπισφραγίσαι καὶ περιλαβεῖν· Δημοσθένης φιλ. ν. κατ. vid. Ap. Mon.
- 267, D. Ἐναντιώμασι] Paris. A. et. B. Καλῶς εἶπεν ἐναντιώμασι, ἐπεὶ καὶ ἐν (B. ἐπειδὴ ἐν) ἐνὶ καιρῷ ἐπολέμου καὶ (deest in B.) ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι. Τεχνικῶς δὲ (quae inde sequuntur, desunt in B.) πάλιν κλύπτει τὸ πλεονεκτικὸν τῶν Ἀθηναίων· ἐπολέμου γὰρ εἰς τοὺς Ἕλληνας βουλόμενοι πολλοὺς αὐτῶν χειρώσασθαι· τὰς δὲ τῶν Ἑλλήνων ἀποστάσεις Θουκυδίδης σαφῶς ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ λέγει· τὸ δὲ ἀνθελκόντων ἀντὶ τοῦ ἐπισπωμένων καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὸ ἀφροστηκόντων ἀντὶ τοῦ μὴ ὁμοροοῦντων.
- 268, A. Αἰγινήτων] Paris. A. cum Ap. Mon. et Leid., sed ποιῆσαι Ταμ. — δαιμόνων τινων, τουτέστι Δήμητρος καὶ τῆς Δήμητρος ἀπὸ ξ. — ἢ ἱερῶς τῶν ἐν ἀκρ. desunt — εἰς Ἀθηναίους ἐδ. — ἔφισαν, μὴ — καὶ οὕτως ἀναγκασθέντας Ἀθηναίους πρὸς Αἰγινήτας ἄρασθαι πόλεμον, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. B. cum bomb., nisi quod οἱ εἰσι θεαί. —
- ib. Τὰ ναυτικά πρώτους] Paris. A. cum Ap.
- ib. Κορινθίων] Paris. A. Κορινθίων γὰρ πρὸς Μεγαρέων πολεμοῦντων, Ἀθηναῖοι Μεγαρεῦσιν ἐβοήθησαν. — Νάξιοι καὶ Θάσιοι καὶ Καρύστιοι ἀπέστησαν πρώτοι, ὡς Θουκυδίδης φησὶν ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ.
- 268, B. Καλούντων δὲ κ. τ. λ.] Paris. A. Καλούντων δηλονότι πρὸς συμμαχίαν, Φωκέων μὲν διὰ τὸ ἱερὸν, ὡς φησὶ ὁ συγγρ. vide Ap. usque ad ἀφελόμενοι Φωκέων. Pergit Paris. A. Λακεδαιμόνιοι δὲ διὰ τὴν μάχην πρὸς τοὺς Ἕλωτας γενομένην, ὅτι ἐν τῷ σεισμῷ ἀπέστησαν, ὅθεν ἀρχὴ τῆς ἐχθρᾶς αὐτοῖς γέγονε καὶ Θουκυδίδης.
- 268, C. Ἡ καὶ] Paris. A. Τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ καθὸ ἢ ἀντὶ τοῦ διὸ ἐστίν. Paris. B. Εἰπὼν ἢ, ἵνα μὴ τις νοήσῃ διὰ τὴν ἀφήγησιν, προσέθηκεν τῇ πόλει· ἢ τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ

ᾠπου· εὐρηται γὰρ καὶ ἠ καὶ ὕ καὶ ἰ· τὸ ἠ ἀντὶ τοῦ ᾠπου.

Ἐπὶ Κεκρυφαλλία] Paris. A. Ἐνίκαν δ' Αἰγινήτας πρὸς 169, B. Αἰγινή και Πελοποννησίους.

Αἰγινήτας] Paris. A. Ἡ μὲν Αἶγινα νῆσος ἐπικευμένη 169, C. τῇ Πελοποννήσῳ κατὰ τὸ πρὸς Κερχίας (sic) πλεῦρον αὐτῆς· ἐνίκησαν δὲ Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους και ἔλαβον αὐτὴν πᾶσαν, Λεωκράτους στρατηγούντος Ἀθηναίων.

Ἡ μὲν κατὰ τὴν τῶν Αἰγυπτίων] Paris. A. et B. 170, A. Ἀποστάσης τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ βασιλέως ἐπεμψαν αὐτοῖς Ἀθηναῖοι βοήθειαν, και πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐτέραν κατ' Αἰγινήτων· οἱ γὰρ Κορινθιοὶ βοήθειαν Αἰγινήταις βουλόμενοι παρασχεῖν καταλαμβάνουσι τὰ Μέγαρα ὑπὸ Ἀθηναίους ὄντα, νομίζοντες Ἀθηναίους ἐρεῖναι (sic) μὲν Αἰγινήτας, βοηθεῖν δὲ μᾶλλον Μεγαρεῦσιν· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοὺς τε γέροντας και τοὺς νέους πέμψαντες (B. addit: μετὰ Μυρωνίδου) ἐνίκησαν και τρόπαιον ἔστησαν· οἱ γὰρ φυγόντες Κορινθίων ὑπὸ τῶν πολιτῶν καιζόμενοι τῶν οικείων ἐξελθόντες αὐθις, και αὐτοὶ τρόπαιον ἐπειρῶντο ἰστιάται· ἐπιθέμενοι δὲ ἐκ δευτέρου Ἀθηναῖοι τὸ τε τρόπαιον κατέβαλον και Κορινθίους διέφθειραν· Καὶ ταύτην οὖν τὴν μάχην λέγει νῦν.

Προσανιμήκεσαν] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ προσεξηγητλή- 170, C. κασι και πεπόνθασιν.

Ἦσπερ ἐν δράματι] Paris. A. Κοσμικοῖς pro κομ- 170, D. κοῖς, quod legitur in Ap., et δράμασι, pro γράμμασι. B. cum bomb. facit, nisi quod και Ὁρέστην και Μεν.

Περιέπλευσαν] Paris. A. Περιέπλευσαν γὰρ, ὡς και 171, B. Θουκυδίδης ἐν τῇ πεντηκονταετία, και τὸ νεώριον τότε τῶν Λακεδαιμονίων ἐνέπρησαν, Τολμίδου στρατηγούντος· ἐπειδὴ δὲ οὐκ αἰεὶ οἱ περίπλοι πολέμοιοι εἰσιν, ἀντιδιαστέλλων εἶπεν οὐχ ἄπλῶς. Paris. B. Ἐπειδὴ οἱ περίπλοι οὐχ ἑκα- στὸτε εἰσὶ πολέμοιοι, ἀλλ' ἔστιν ὅτε και διὰ τινα χρείαν γίνονται, διὰ τοῦτο ἀντιδιαστέλλων φησὶν, ἀλλ' ὥστε κρα- τεῖν μὲν τῶν ἐπικαίρων τῆς χάρας· (Jebb. ἀποκαίρων, sed illud lege ex Paris. A. B. et Schell.)· ἐπόρθησαν γὰρ τὴν

Χαλκίδα και Σκιωνίδα, αἵ' εἰσιον ἐπικαιρότατα τῆς Πελοποννήσου χωρία· ἐπεὶ δὲ ἐν τόπῳ τῆς Πελοποννήσου καλουμένην φαύλω (sic) ἀντίστησάν τινας αὐτοῖς Πελοποννήσιοι καὶ τοὺς ἐνίκησαν, ὃ γὰρ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς συμβαλὼν τῷ Πελοποννήσιῳ στρατηγῷ καὶ νικήσας ἐποίησε τὴν τροπήν.

- 271, B. Ἀντιστάντας ἐν φαύλω] Paris. A. Ἔλαβον γὰρ τὴν Χαλκίδα καὶ Σκιωναίων ἐκράτησαν μάχῃ· τὸ δὲ εἰπεῖν ἐν φαύλω ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς· στρατηγὸς δὲ ἐπὶ στρατηγῷ φησιν, ἵνα δείξῃ τὴν συνέχειαν τοῦ πολέμου, ἀντὶ γὰρ τοῦ ἄλλου ἐπ' ἄλλῳ· ἀντιπέραν δὲ ἤπειρον τὴν Ἀκαρνανίαν λέγει, ἣτις ἐστὶ κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ πρὸς ταῖς Ἐχινῶσι νήσοις.
- 271, D. Κρῖσαῖος κόλπος] Paris. A. ¹ Ὁ μεταξὺ τῆς ἠπείρου τῆς Φωκίδος καὶ τῆς Πελοποννήσου, οὗ μυχοῦς ὁ Ἰσθμὸς.
- 272, A. Ἐν Τανάργῳ] Paris. A. cum Ap. consentit, haec addens: Βιάζεται δὲ ὁ Ἀριστείδης τὴν νίκην τῶν Λακεδαιμονίων ἦταν ἀποφαινεσθαι. B. ad bomb. haec addit: Βιάζεται δὲ Ἀριστείδης Ἀθηναίων δείξει τὴν νίκην, itemque ἐνίκησαν in fine scholii habet pro ἐνικήθησαν.
- 272, C. Κατὰ πόδας] Paris. A. Μετὰ γὰρ ἀναχωρῆσαι Λακεδαιμονίους ἐστράτευσαν κατ' αὐτῶν καὶ ἐνίκησαν.
- 272, D. Οἰνοφύτοις] Paris. A. Οἰνόφυτα τόπος τῆς Βοιωτίας· τὸ δὲ ὑπέκνυσαν ἀντὶ τοῦ ἐδούλευσαν.
- 273, A. Λοκροὶ] Paris. A. Λοκροὶ φυγίδες ὄντες συνέπρατον Βοιωτοῖς καὶ ἠττήθησαν· καὶ αἰθῆς συναχθέντες ἐνίκησαν Ἀθηναίους· τοῦτο δὲ σιωπᾷ, ὡς μὴ ἀρόμττον ἐγκωμίῳ· ψεύδεται δὲ λέγων διὰ τὸ βάρβαρον αὐτοὺς προλαβέσθαι διὰ τοῦτο ἐστρατεῦσαι κατ' αὐτῶν Ἀθηναίους· οὐ διὰ τοῦτο γὰρ, ἀλλὰ βουλόμενοι Βοιωτίαν κτήσασθαι· σιωπᾷ οὖν τὸ τῆς πλεονεξίας, ἑτέραν δὲ λέγει αἰτίαν τὸν μηδισμόν.
- 273, B. Σεισμοῦ] Paris. B. post narrationem de auxiliis ab Atheniensibus Cimone duce missis haec addit: Περιοίκους δὲ καλεῖ τοὺς περὶ τὴν Λακεδαίμονα οἰκοῦντας καὶ αὐτῇ ὑποτεταγμένους.

1) Similia in B.

Μιλησίων] Paris. B. Μιλήσιοι ὑπὸ Λακεδαιμονίων 273, D. αταπολεμούμενοι καὶ Σάμιοι ἐδεήθησαν Ἀθηναίων βοηθῆσαι, ἅτε σύμμαχοι ὄντες· καὶ Ἀθηναῖοι ναυσὶ πολλαῖς παραενόμενοι τοὺς Λακεδαιμονίους ἐν Σάμῳ κατεναυμάχησαν· Ἐύβοεῖς δὲ σύμμαχοι ὄντες Ἀθηναίοις ἀπόστασιν ἐβουλεύοντο, καὶ Ἀθηναῖοι τοῦτο μαθόντες ἐπλευσαν κατ' αὐτῶν καὶ βλίμναι αὐτοὺς εἰς φόβον πολὺν ἤγαγον.

Ἐφελίαν] Paris. A. Πλάτων καὶ πάντες οἱ παλαιοὶ 274, D. ἔφελίαν γράφουσι διὰ τοῦ ῑ καὶ παροξύνουσι.

Μέχρι μὲν τινος] Paris. B. cum bomb. consentit, nisi 275, C. quod in fine ἀπαντήσῃ pro ἀπαντήσῃ.

Κινουμένους] Paris. B. Ἡνίκῃ στασιάξῃ πρὸς Ἀθηναίους ἤρχοντο Ἕλληνας ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀναγκασθέντες, ἰκνούσας Ἀθηναῖοι πρέσβεις πρὸς τοὺς Ἕλληνας πεπόμεναι λέγοντας, ὡς μίτην διαβύλλουσι Λακεδαιμόνιοι, κἀνεῦθεν εἰς ὁμόνοιαν ἄγοντας· μαθόντες δὲ τοῦτο Ἕλληνας πρὸς ὀλίγον ἠσύχασαν.

Ἐνίκησε] Paris. B. Τὴν τῆς Σφακτηρίας καὶ Πύλου πόρθησιν λέγει, ὅτε Ἀθηναῖοι πολλοὺς Λακεδαιμονίων ἐνεῦθεν αἰχμαλώτους ἤγαγον καὶ εἰς δεσμοτήριον ἐνήσαν καὶ τινα καιρὸν μείναντες ἐξήγαγον. ib.

Ἐν Ναυπιάτῳ] Paris. A. ad scholion ex Ap. Mon. 276, B. desumptum haec addit: διὸ καὶ μὲν οὖσαν αὐτὸς πολλὰς αὐ... ὀνομάξει, αὐξῆσαι βουλόμενος· ἐπὶ μὲν τῇ προτέρῃ ἢ ναὺς πρὸς μζ, ἐν δὲ τῇ ὑστερᾷ ἕξ ναὺς ταῖς αὐταῖς ἢ ἐνίκησαν. Paris. B. cum bomb. consentit, praeterquam quod ναυσὶν ἐνίκησαν.

Παρὰ μικρὸν] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ κατὰ μικρὸν, ὥστε κόναν διῶξαι αὐτούς· Κέρκυραν ἐξείλοντο κινδυνεύουσαν ὑπὸ Κρόθῆων ἀλωῖναι· Νίκας δὲ ἐτέρως, ὅτε Σιτάλης μετὰ Πεοδίκου κατὰ Ἀθηναίων ἐστρατεύσατο· τὰ δὲ κατὰ Ἀμβρακίαν, ὅτε Ἀμβρακίαις ἐμαχέσαντο κατὰ Ἀμφιλόρων στρατευσαμένους· τὰ δὲ μέγιστα ἔργα, Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ λέγει, ὅτι ὁ δῆμος τοῖς λοαρχικοῖς (sic) ἐπέθετο καὶ τὰς συμφορὰς ἐκείνας εἰργάσατο· τὰ δὲ πρὸς Σιτάλην ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης ἐν τῇ δΨ λέγει τὰ πρὸς Βρασιδαν γενό-

μενα ἀρετῇ οὐ χρεία φησὶν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάγκη, ἀλλ' ἀρετῇ.

ib. Κέρκυραν] Paris. B. Κέρκυραν ὑπὸ Κορινθίων πολιορκουμένην καὶ κινδυνεύουσαν ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἔμαθον, τάχως ἐπελθόντες ἐβόρυσαντο.

ib. Ἀμβρακίαν] Paris. B. Ἀμβρακιώτας κατ' Ἀμφιλόχων στρατευσαμένους, Ἀθηναῖοι αὐτοῖς ἀντιστρατεύσαντες ἐξέλιοντο μὲν Ἀμφιλόχους τοῦ κινδύνου, Ἀμβρακιώτας δὲ κατὰ μέρος ἐνίκησαν· ἐποίησαν δὲ τοῦτο οὐχ ὑπ' ἀνάγκης, ἀλλ' ὑπὸ μόνης φιλανθρωπίας.

276, C. Πύλον] Paris. B. Πύλος καὶ Σφακτηρία πόλεις πλησίον Λακεδαιμόνος, συμμαχίδες αὐτοῖς· ἐλθόντες οὖν Ἀθηναῖοι κατ' αὐτῶν, Κλέωνος στρατηγούντος, τοσοῦτον χρόνον ἐπολιόρκουν, ὡς τοὺς μὲν ἐντὸς ὄντας αὐτῶν Πυλίου καὶ Σφακτηριώτας καὶ Λακεδαιμονίους τοὺς πλείους ὑπὸ λιμοῦ τεθνάναι, ὕστερον δὲ καὶ τὰς πόλεις αὐτὰς παρεστήσαντο· καὶ τοῦτο μὴν πρόην ἐπράχθη, ὕστερον δὲ οἱ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι Δημοσθένους αὐτῶν στρατηγούντος καὶ περὶ καὶ ναυσὶ κατ' αὐτῆς ἐχώρησαν· ναυμαχίας δὲ ἀπὸ γῆς λέγει διὰ τὸ μετὰ νεῶν μὲν πλεῦσαι, ἐξελθεῖν δὲ αὐτῶν καὶ περὶ διὰ τῆς νήσου χωρῆσαι κατὰ τῆς Πύλου, εἰς βάρδος γὰρ τῆς νήσου ἢ Πύλος.

ib. Ἐκ Κυθήρων] Paris. B. Κύθηρα νῆσος ἐπικειμένη ἐν Πέλοποννήσῳ· ταύτην ὑπὸ Λακεδαιμονίων φυλαττομένην Ἀθηναῖοι τοὺς Λακεδαιμονίους αἰχμαλώτους ἔλαβον παρεστησάμενοι.

277, B. Ἐκ τῆς ὑπερορίας] Paris. B. Λακεδαιμόνιοι κακῶς ὑπὸ τινων προσοικούντων αὐτοῖς πάσχοντες μετεκαλέσαστο Ἀθηναίους ὄντας ἐν Σικελίᾳ· λέγει οὖν τὸ ἐξ ὑπερορίας διὰ τὸ ἐκ Σικελίας ἐλθεῖν αὐτοὺς καὶ πολεμίους καταστήναι τοῖς ἐνοχλοῦσι τοὺς Λακεδαιμονίους· τὸ εἰς ὑπερορίαν δὲ, ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι εἰς Σικελίαν ἐπλευσαν, βῆθηθαι ἐθέλοντες τοῖς ἐκείνῃ Ἕλλησιν ὑπὸ Συρακουσίων κακῶς πάσχουσι, Λεοντίνους, Λιγεσταίους, καὶ ὅτι κατὰ Καρχηδονίαν ἐπλευσαν· εἰπὼν δὲ ἀορίστως τοὺς μὲν, τοὺς δὲ καὶ δοκοῦν

καὶ διὰ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας λέγεσθαι, ἐπέφερε τοῦτο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους μόνους, μόνου γὰρ οὗτοι τὰδ' ἔδρασαν.

Ἐκ Λακεδαιμῶν] Paris. A. Ἡ Κώμη αὐτῆ Ἀθήνησιν, ἦν 278, C. τεύξασατες Λακεδαιμόνιοι εἰσηγήσει Ἀλκιβιάδου πολλὰ πράγματα παρέσχον Ἀθηναίους· φασὶ γὰρ αὐτομολῆσαι οἰκέτας ἕξ Ἀθηνῶν Λακεδαιμονίοις ὡσεὶ μυριάδας β'. τὸ δὲ περὶ τῶν οἰκετῶν καὶ Ἀριστοφάνης δηλοῖ ἐν Νεφέλαις (vers. 6.)

Ἀπόλοιο δῆτ' ὃ πόλεμος² πολλῶν οὐνεκα,

Ἵτι δ' οὐδὲ κολάσαι ἔξοστί μοι τοὺς οἰκέτας.

Μεγάλου πάθους] Paris. B. post plura, quae cum 279, A. minoris sint, non descripsi: σημείωσαι δὲ τὴν σύνταξιν· γενικὴν γὰρ πρόσθεν εἰπῶν ἐπειδὴ ἀνύληψιν ἐποίησεν, ἔτρεψε τὸν λόγον πρὸς αἰτιατικὴν· εἰώθαμεν δὲ τὰς τοιαύτας ἐναλλαγὰς ποιεῖν ἐν ταῖς ἐπαναλήψεσιν.

Τὴν μὲν τῶν τρόπων κ. τ. λ.] Paris. A. Λέγει τὸ ib. εὐχερῶς ἐνεγκεῖν τὴν συμφορὰν, ἐν ἑτέροις δὲ τὸ τοῦ εὐκολίαν διαβολὴν ἔχει· δοκεῖ γὰρ, φησὶν, τὸν τρόπον εὐχερῆς καὶ εὐμετάβλητος· λέγει δὲ καὶ Θουκυδίδης, ὅτι μετὰ τὴν ἦταν κ. τ. λ. vid. Apogr.

Ἐπελθόντων δὲ τῶν ἐκ Σικελίας] Paris. A. Μετὰ γὰρ 279, C. τὴν νίκην ἤλθον οἱ Σικελιώται ἐν τῇ Λακεδαίμονι βοηθοῦντες αὐτοῖς ὡσπερ συνεμάχησαν· ἠπεῖρου δὲ λέγει τῆς Ἰωνίας, καὶ οὗτοι γὰρ ἄποικοι τῶν Ἀθηναίων ὄντες συναπέστησαν, Ἀλκιβιάδης πρὸς Λακεδαιμονίους, ὅτε Ἀλκιβιάδης περὶ ἔρμων ἐκρίνετο (sic).

Ἵτι καὶ τῆς πολιτείας κιν.] Paris. A. cum Ap. M. 280, B. consentit, pro ἡττωντο exhibens ἡττήθησαν. Cod. B. cum bombyc. facit, si ab ἑσασίασαν discesseris.

Ὡς ἑτέρω περ.] Paris. A. cum Ap., omissis quae post 280, D. ἦ εἰς Πλ. adduntur. B. cum bomb., pro ταῦτα εἶπεν exhibens ταῦτ' εἶρηκεν.

Ἐκποδός] Paris. B. Τὸ ἐκποδὸς εἶπεν, ἐπειδὴ ἀπὸ 281, B. τῶν νεῶν ἐξελθόντες τοῖς οἰκείοις ποσὶν ἐποιούντο τὴν μά-

1) Similia servantur in Paris. B., omissis tamen Aristophanis testimonio. — 2) Cod. ἀπόλοιο δ' ἦτ' ὃ πόλεμος, et altero versu: κολάσαι ἔξοστί μοι.

χην· τὸ δὲ ἵππομαχήσαντες, ἐπειδὴ πρὸς οὓς ἐμάχοντο, ἵππεις ἦσαν· καὶ Φαρνάβζος ἰδὼν Λακεδαιμονίους καταναυμαγήθοντας, προὔκαλέσατο Ἀθηναίους εἰς ἵππομαχίαν· οἱ δὲ αὐτίκα τῶν νηῶν ἐξελθόντες καὶ τούτου περιεγέγοντο.

- 281, C. Ὀρμώμενοι] Paris. B. Μετὰ τὴν ἐν Κυζικῶν ναυμαχίαν, ἣν ὑπ' Ἀθηναίων καταναυμαγήθησαν, Λακεδαιμόνιοι ἤτηθέντες καὶ αὐτίς ὑπὸ τῶν αὐτῶν τούτων ἐν Ἀργινοῦσαις, πρέσβεις Ἀθήναζε πετόμασι περὶ εἰρήνης.
- ib. Ἄσι μὲν οὖν ἔγωγς] Paris. A. et B. Ἐντεῦθεν τὸ κεφάλαιον ἢ σύγκρισις· ἔστι γὰρ ἐν τῶν κεφαλαίων τοῦ ἔγκωμιου (B. ἔστι γὰρ ἐν καὶ τοῦτο τοῦ ἔγκωμιου), αὐξήσῃ δὲ ἐργάζεται τὸ κεφάλαιον (malim κεφαλαίου) ἀεὶ· ποιεῖται δὲ τὴν σύγκρισιν πρὸς Λακεδαιμονίους, οἵτινες μείζους ἐνομίζοντο εἶναι τῶν Ἑλλήνων (B. addit πάντων)· δεινῶς δὲ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐξῆς τὴν πόλιν, ἐπιτιμῶν μὲν τοῖς συγκρίνουσιν αὐτούς μετὰ Λακεδαιμονίων (B. αὐτὴν τοῖς Λακεδαιμονίοις), διότι πρὸς ἥττους ἢ σύγκρισις· διὰ δὲ τὸν νόμον τῆς τέχνης χροώμενος καὶ αὐτὸς τῇ συγκρίσει· καὶ ἔστι Θουκυδίδους (B. Θουκυδίδου) ἢ μεταγέτρισις, κικεῖνος γὰρ ἐν τῷ προοίμιῳ τοῦ ἐπιταφίου καταμέμφεται τὸν νομοθέτην τοῦ κλεύσαντος (B. καὶ λέγοντας, sic) τὸν ἐπιτάφιον λέγεσθαι, εἶτα ὕστερον καὶ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ. (Quae inde ex Paris. A. addam, in B. desiderantur). Ἀλλὰ καὶ Πλάτων τοῦτο ποιεῖ ἐν τῷ ἐπιταφίῳ τῷ καλουμένῳ Μενεξένη καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς οὕτω ποιεῖ, εἰς οὓς καὶ οὗτος νῦν ἀποτείνεται.
- 283, A. Ἐν Μιτυλήνῃ] Paris. A. Εἰς γὰρ τὴν Μιτυλήνην συνηλάθη καὶ κατεκλείσθη μετὰ Λέοντος καὶ Ἐρ. συστρατήγων κ. τ. λ. vide Ap. — ναυσί· Ξενοφῶν ταῦτα ἐν ᾧ Ἑλληνικῶν. Reliqua desunt. Paris. B. cum bomb. facit, post κατὰ θάλατταν ἐνικήθη haec inserens: καὶ καταφυγῶν εἰς Μιτυλήνην ἐπολιορκήθη· μαθόντες οὖν κ. τ. λ.
- 283, B. Ἐν δὲ τῷ Καρῖ] Paris. A. ¹ Τοῦτο εἶπεν, ἵνα δεῖξῃ

1) Ex his emenda, quae ex Ap. M. edidi, in quibus praeterea verba: οὐκ ἐν τοῖς αὐτῶν σώμασι typis distractis erant excudenda.

αυτοὺς καταφρονοῦντας τῶν τριηρῶν· τὸ δὲ ἐν τῷ Καρὶ καὶ οὐκ ἐν τοῖς αὐτῶν σώμασι παροιμία ἐστίν· ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον, τουτέστιν ἐν ἄλλοτριῶσι σώμασι, λέγεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφειδῶς εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα πολεμουμένων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Καρῶν, ἐπεὶ, ὡς τινὲς φασί, πρωτοὶ ἔμισθοφόρησαν· ἄλλοι δὲ Ἀρκάδας φασίν· ἐπεὶ οὖν οἱ Ἀρκάδες ἔμισθοφόρουσιν, προέταττον αὐτοὺς τῶν πολεμίων, ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία ἀληθέστερον εἰπεῖν· εἰρηται ἐπὶ τῶν ἐν ἑτέροις καὶ οὐκ ἐφ' ἑαυτοῖς τὰς πολεμικὰς πρωτοπείρας ὑφισταμένων· εἰσάγονται δὲ Κῆρες ὡς εὐτελεῖς διὰ τὴν μεταφορᾶν, ἀφ' οὗ καὶ Ὅμηρος

..... Τιῷ δέ μιν (Cod. μὴν) ἐν Καρὸς αἴση
εἰρήκει Paris. B. cum bomb. facit.

Οὐ χειμῶνος] Paris. A. ¹ Ἡ ἱστορία φησίν, ὅτι τοιοῦτος 283, C.
χειμῶν γέγονεν, ὥστε τοὺς στρατηγούς μὴ δύνασθαι ἀναλαβεῖν τῶν πεπτωκότων τὰ σώματα· διὸ καὶ κατηγορησάντος αὐτῶν Καλλιξένου καὶ νενικηκότες τεθιγήκασιν ἄκριτως· ὕστερον μέντοι γνόντες Ἀθηναῖοι καὶ τοῦτον ἀπειλον καὶ νόμον ἔθεντο ἄνευ κρίσεως μὴ κτείνεω τινά· ἔφυγε δὲ καὶ ὁ Καλλιξένος καὶ ὕστερον ἐπελθὼν διεφθάρη λιμῶ.

Ἄνδρα ῥύονται] Paris. A. ² cum marg. Schell. consen- 284, A.
tit, nisi quod post κατὰ τῆς Ἀσίας στρατεύονται ita exhibet: Εὐαγόρου συμμαχοῦντος βασιλεῖ καὶ Κόνων κ. τ. λ., sine ulla varietate.

Ἡ τις ἢ οὐδεὶς] Paris. B. cum bomb. 285, B.

Ἀπηξίωσαν] Paris. B. Ἀπηξίωσαν Λακεδαιμόνιοι 286, A.
πρὸς Θηβαίους εἰρήνην ποιήσασθαι διὰ τοῦτο· ἐλθόντες εἰς Θηβαίους εἰρήνης ἐδέοντο, εἰπόντων δὲ τῶν Θηβαίων, ὡς οὐ πρότερον εἰρήνην ποιήσονται, πρὶν ἂν Μεσσηνίους καὶ τοὺς ἄλλους αὐτονομίους ποιήσουσι, ἐπεὶ ταῦτα Λακεδαιμονίοις οὐκ ἤρρεσκον, εἰρήνη οὐ γέγονεν.

Καθάπαξ] Paris. B. Νενικηκότες δεύτερον Λακεδαι- 286, B.
μόνους Θηβαῖοι ἐζήτουν καὶ τὴν χώραν αὐτῶν κατασκήψαι, καὶ Ἀθηναῖοι μαθόντες οὐκ εἴασαν.

1) Similia in B. — 2) Similia in B.

- ib. Κλαπέσα] Paris. B. Τὸ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς λέγει, ὅτε ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς Κόνων ἄρεις τὰς ναῦς μετὰ νίκην ἐν τῇ θαλάττῃ ἐξῆλθε μετὰ τῶν ἐν αὐταῖς εἰς τὴν χερσὸν διὰ τινὰ χρεῖαν· ἐλθῶν δὲ Λύσανδρος ὁ τοῦ ναυτικοῦ τῶν Λακεδαιμονίων ἄρχων καὶ τὰς ναῦς εὐρῶν ὀλίγους τινὰς ἐχούσας ἐντός, ἐπιθήμενος ἀφείλετο· λέγει οὖν τῇ τοιαύτῃ νίκῃ κλοπὴν. Ὁ δὲ Αἰγὸς ποταμὸς τόπος ἐστὶ πλησίον Σηστοῦ κατ' ἀντικρὺ Λαμψάκου· ἐλθῶν δὲ ὁ Λύσανδρος ἐν τῷ Πειραιεῖ καὶ αἶτον οὐκ ἔων εἰς τὴν πόλιν παραγενέσθαι, λιμαγχονήσας Ἀθηναίους ἠνάγκασεν αὐτοὺς ταῖς οἰκείαις χερσὶ καθελεῖν τὰ τείχη· τότε καὶ τριάκοντα τύραννοι Λακεδαιμόνιοι μετὰ Κριτίου τοῦ σοφιστοῦ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ἐπέστησαν· τότε καὶ τινες τῶν Ἀθηναίων οὐκ ὀλίγα στασιάσαντες προσετέθησαν τοῖς τυράννοις.
- 287, A. Ἐσφογητὶ] Paris. A. cum Ap. M. consentit, pro ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων servans ἀπόντων Ἀθηναίων, ante ἀκούσας inserens καί.
- 288, B. Ὀλίγω πλείους] Paris. A. et B. Ὑστερον γὰρ πολλοὶ παρεγένοντο· τὸ οὖν πλῆθος ἦν καὶ τὴν νίκην ἐργασάμενων· καὶ Πausanίας δὲ ὁ νεώτερος πεμφθεὶς μετὰ χρημάτων ὑπὸ Λακεδαιμονίων βοηθῆσαι τοῖς τριάκοντα προδεδωκεν· σιωπῶ δὲ τοῦτο, ἵνα Ἀθηναίων μόνων δόξῃ τὸ κατορθωμα.
- 288, D. Ἄνεκτῆσαντο] Paris. B. Οἰκείως κείται τὸ ἀνεκτῆσαντο, τουτέστιν ἀνέλαβον τὴν πόλιν, τὸ γὰρ ἀνακτᾶσθαι ἐπὶ νόσου φαιμέν, καὶ ἡ πόλις νοσήσασα τῇ στάσει, ὥσπερ καὶ οὗτος ἄνωθεν ἔφη, ὑπὸ τῶν αὐτῆς πολιτῶν καταβαλόντων τὴν στάσιν ἀνεκτῆσατο ἑαυτήν.
- 289, B. Λακεδαιμονίων] Paris. B. Ὅτε οἱ τριάκοντα Ἀθηνησὶν ἔμελλον τυραννήσειν, ἐδανείσαντο παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων χρήματα, ἵνα διὰ τούτων δύναμιν ἑαυτοῖς περιπονήσονται· καταλυθέντων δὲ τούτων καὶ τῶν Λακεδαιμονίων οὐκ ἐθελόντων ζημιωθήσεσθαι τὰ χρήματα, οἱ Ἀθηναῖοι πάντες ἀπέτισαν, ὁμοῦ τε μεγαλοψυχίαν ἐπιδεικνύμενοι καὶ τὰς συνθήκας βεβαιοῦντες δι' ἔργου· τοῦτο δὲ ἐποίησαν, ἐπειδήπερ οἱ πλείους τῶν τυράννων ἐξ Ἀθηναίων ἦσαν αὐτοὶ τε καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς ὑπηρέται.

Ἐπὶ τὸν δῆμον] Quae in Ap., ead. in Paris. A., nisi ib.
quod τούτω καὶ Δημοσθένης ἐχρήσατο.

Ὅπως ὠμίλου] Paris. B. Οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐκ εἶον ib.
ξένον κἂν τοῖς βουλευτηρίοις κἂν ταῖς ἐκκλησίαις φοιτῶν ταῖς
αὐτῶν, ἡγούμενοι μεγίστην ἀφέλειάν σφισιν αὐτοῖς εἶναι, εἰ
μὴ φωραθεῖεν τοῖς ἔξωθεν, τί πράττειν βούλονται· καὶ ὅλος
νόμος αὐτοῖς ἦν, ἄγνωστα τὰ αὐτῶν εἶναι τοῖς ἄλλοις, ὅθεν
καὶ οὐδείς ἠπίστατο, εἰ φιλανθρωπῶς ἀλλήλοις ἐχρῶντο ἢ μὴ.

Τὸ γοῦν Ἀργείων] Paris. A. Οἱ προστάται τοῦ τῶν 289, C.
Ἀργείων δῆμον τοὺς πλουσίους συναναγκάσαντας ἐπάγεσθαι
Λακεδαιμονίους ὑπέκτειναν.

Πλὴν τῶν εἰς τ. π.] Paris. A. cum Apogr., sed καὶ 290, B.
Δημοσθένης κ. τ. λ. desunt.

Οὐ ταῦτα μόνα] Paris. B. ad verbum cum bomb. consen- ib.
tit, cui haec addit: διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν τῆς πολέως οὐ πλέον
τοῖς ἄλλοις ἢ ταύτη νικώσης δείκνυσιν αὐτὴν καὶ κατὰ
τοὺς πολέμους κρείττονα Λακεδαιμονίων καὶ κατὰ τὰ ἄλλα
πολλὰ ὑπερέχουσαν· ἔστι δὲ τὸ τὸ πρὸς τὸ προνοουμένους, οὐ
κατὰ σύνταξιν, ἀλλὰ κατὰ ἀπαρίθμῃσιν, ὥσπερ ὅταν λέγω-
μεν τὸ Ἀίας, τὸ Ἀγαμέμνων· εἶπε δὲ νῦν αἰτιατικῆν, ἐπειδὴ
οὕτως ἀπῆται ἢ σύνταξις· μὴ θαυμάσης δὲ, εἰ λέγει, ὡς
ἀνισότης ταῦτα δεικνύει καὶ οὐ ταῦτα τὴν ἀνισότητα· εἶωθε
γὰρ οὕτως ἀεὶ καινοπρεπεῖς ἐπάγειν τοὺς λόγους, ἐπεὶ καὶ
τοῦτο κάκεινο ταῦτόν ἐστι.

Φρουρᾶν ἐπὶ Θηβαίους] Paris. A. Φοιβίδας ὁ στρα- 291, A.
τηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων παριὼν τὴν Βοιωτίαν, ἵνα δῆ-
θεν βοηθήσῃ Ἀμύντα, τὴν ἀκρόπολιν κατέλαβε καὶ ἐφρου-
ρει τάκεῖ. Paris. B. cum his consentit, praeterquam quod
in fine: κατέλαβε καὶ φρουρὰς ἐγκατέλιπε, οἱ τοῖς Θη-
βαίοις τυραννικῶς καὶ οὐ φιλανθρωπῶς ἐχρῶντο· καταφυ-
γόντες οὖν Θηβαῖοι Ἀθήναζε ἐδεήθησαν Ἀθηναίων ὑπαλ-
λάξαι αὐτοὺς τῆς φρουρᾶς καὶ ἐλθόντες κατέλυσαν τε ταύ-
την καὶ Λακεδαιμονίους ἐπολέμησαν ἐν Ἀλιάρτῳ καὶ κατα-
κράτος ἐνίκησαν· ἤγειτο δὲ τῶν Λακεδαιμονίων Λύσανδρος
ὁ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς Ἀθηναίους νενικηκῶς κἂντεῦθεν μεγα-
λόφρων, καὶ Πανσανίας ὁ νεώτερος.

- 291, B. Ἐφήσθη] Paris. A. Ὅτε γὰρ ἐνίκησαν Λακεδαιμόνιοι, ψῆφον ἐτίθεισαν τοῖς αὐτῶν συμμάχοις, τί δεῖ ποιῆσαι τὴν Ἀττικὴν, καὶ εἶπον Θηβαῖοι, μηλόβοτον.
- 291, C. Ἐξελθόντες] Paris. A. Δύο γὰρ ἠγωνίσαντο μάχης Θηβαῖοι, μίαν μὲν ἐν Ἀλιάρτῳ μετ' Ἀθηναίων, ἑτέραν δὲ ἐν Λεύκτροις καθ' ἑαυτοὺς, ὅτε ἐνίκων.
- 292, A. Ἑλληνικῆ] Paris. A. Ἐναντὶ τοῦ φιλόανδρουπος· μετὰ γὰρ Θηβαίων καὶ Κορινθίων ἐχώρησαν Λακεδαιμόνιοι, ὡς καὶ ὁ Δημοσθένης φησὶν, αἱ πάλιν οὐ πολὺ αἰς ἡμέραις ὕστερον εἰς Κόρινθον· τὸ δὲ Ἑλληνικῆ ἕως τὸ σωφρονίσαι πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν βερβύρων, οἱ καὶ πολεμοῦσιν.
- 292, C. Τὸν Ἀροκόρινθον] Paris. B. a bomb. non discrepat.
- 292, D. Περσῶν βασιλέα] Paris. A. cum Ap., sed multo accuratius — Κύρου δὲ ἀδελφόν· Ἀριαξέρεξος δὲ οὗτος (Cod. οὕτως) ἦν, οὐ ἐν ταῖς Ἑλλην. μεμν. Ξενοφ., τὸ δὲ γένος οὕτως ἔχει — Ἑλλάδος στρατευόμενος — εἶτα Ἀριαξέρεξος — κατέφυγον· καὶ τοῦτο οὐχ ἵνα συμμαχήσῃ αὐτοῖς, ἀλλ' ἵνα πείσῃ Ἀθηναίους αὐτοῖς πείσασθαι (sic, f. σπεισασθαι).
- ib. Θρουλλουμένην] Paris. A. et B. Ἐπὶ ἀδοξία· ἠτιθέμενοι γὰρ ἐν τῇ Ἑλλάδι παρεχώρησαν τοὺς Ἴωνας τῷ Πέρσῳ ὅπως ἢ ποιήσῃ αὐτοὺς μετ' Ἀθηναίων σπεισασθαι, ἢ κατακρατῆσαι αὐτῶν (B. τῶν Ἀθηναίων).
- 294, A. Δρόμος] Paris. A. Ἐξ ἡμέρας καταχρηστικῶς εἰρηται· κυρίως γὰρ λέγεται δρόμος ἐπὶ τοῦ πεζοῦ, νῦν γὰρ πλείονες ἐδίωκον.
- 296, A. Τύχης] Paris. A. cum Ap. Mon.
- ib. Ἐξ ἴσου τ. π.] Paris. A. cum Ap. Mon.
- 296, C. Οὐδ' ὅτιον γάρ] Paris. A. Ἴνα λέγῃ τῶν Περσῶν βασιλέα, ἵνα μὴ λέγῃ τις, ὅτι κέκλοφεν ἢ ἀπεστέρησεν αὐτῶν τὰ χρήματα· λέγεται γὰρ, ὅτι ἠνίκα Λακεδαιμονίους ἐδίωκεν ἐν τῷ περιείναι (sic), δέδωκε τοῖς Ἀθηναίοις χρήματα

περσικά· ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς συνελάβητο αὐτοῦ· ὁ δὲ
δυνηθεὶς ἔφυγε πάλιν καὶ πρὸς Ἐδαγόραν κομίζεται. Vide
quae ex marg. Schell. ad ἀνήρ εἰς edidi.

Οὐδ' εἰς τρεῖς] Paris. B. cum bomb. 297, B.

Παραβυλιῖν] Paris. B. cum bomb. 298, C.

Ἐν Λεγαίῳ] Paris. B. cum bomb., sed Λέγαιον λιμὴν 299, B.

ἔστι — πρὸς δυσμῶς —.

Διέφθειραν] Paris. A. Περὶ τῆς κατακοπέσεως λέγει ib.
μοίρας ὑπὸ Ἰφικράτους περὶ τὸ Λέγαιον· καὶ καταλέγει δὲ
ἑξῆς ἢ Ἰφικράτης ἐποίησεν, μετὰ γὰρ κατακόψαι τὴν κόραν
(sic, leg. μοίραν) εὐθύς καὶ τὰ ἐπὶ ὄραοντα (sic) καὶ ἐπὶ
Κρομμυῶν καὶ ἐπὶ Οἰνοῦντι πάντα εἶλεν φρουρία.

Τοὺς ἐν Φλιοῦντι] Consentit B. cum bomb., nisi quod: 299, C.

Τὰ μὲν τὰ Κορ.

Σικωνίων] Paris. A. Ὅτε ἐν Κορίνθῳ πελτασταὶ τῶν ib.
Ἀθηναίων ἐνίκων, στρατηγούντος Χαβρίου.

Ἀρμοστῶν] Paris. B. Εἰς κρατουμένας τῶν πόλεων ib.
Λακεδαιμόνιοι ἄρχοντας ἔπεμπον, οὓς ἐκάλουν ἄρμοστὰς διὰ
τὸ μεταρμόζειν τὴν πολιτείαν ἐκ δημοκρατίας εἰς ὀλιγαρ-
χίαν, οὓς Ἀθηναῖοι ἀντιστάνας σφίσι ἐκράτησαν καὶ πρὸς
τούτους, ἃς ἐν Μεθύμῃ καὶ ἐν Ἀβύδῳ φρουρὰς ἔστησαν
Λακεδαιμόνιοι.

Τοὺς Θρακῶν βασιλεῖς] Paris. B. Ἀβδηρίταις ἐβοή- ib.
θησε Χαβρίας ἐν Θράκη πολεμουμένοις ὑπὸ Μαρωνιτῶν καὶ
Τριβαλῶν, ὧν ἦρχε Χάλας, καὶ διαλλάξας τοὺς αὐτῶν βα-
σιλεῖς ἀλλήλοις καὶ φίλους καὶ συμμάχους ἀμφοτέροισι Ἀθη-
ναίων ἐποίησε.

Κατέγνωσαν] Paris. B. consentit cum bomb. 300, C.

Φυγῆν] Paris. A. cum excerptis Cod. Palat. facit. ib.

Παροξυνθέντων] Paris. B. cum bomb. 302, A.

Τῶν αὐτῶν χρόνων] Paris. A. Ἐντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν αὐ- 302, B.
τῶν χρόνων γενομένων· καὶ γὰρ καὶ ὁ Θουκυδίδης, ὅτε δια-
γεῖται πρᾶγματι συχνα, λέγει ἢ τοῦ αὐτοῦ θέρους ἢ τοῦ

1) Similia leguntur in B.

αὐτοῦ χεμῶνος· συγγραφῆς δέ ἐστιν ἔργον ἢ τῶν πυκνῶν
πραγματίων διήγησις.

- ib. Τῆς ἐν Νάξῳ] Paris. B. Σὺν ναυσὶ πολιορκῶν Νά-
ξον Χαβρίας Λακεδαιμονίων οὖσαν σύμμαχον, ἐπειδὴ οἱ Λα-
κεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι μετὰ πλήθους νεῶν παρεγένοντο, συμ-
βαλὼν αὐτοῖς μεταξὺ Νάξου καὶ Πιάρου κατέλυσε μὲν τίσ-
σαρας πρὸς ταῖς εἴκοσι ναῦς, τὰς δὲ λοιπὰς εἰς φυγὴν ἔτρεψε·
δύο δὲ αὐτῶν θρους (sic) λαβῶν ἀγαγὼν Ἀθήνας τοὺς ἐν
αὐταῖς πέπρακεν.
- 302, C. Ἐπὶ Θράκης] Paris. B. Ὅτε Μαρωνίτας καὶ Ἀβδη-
ρίτας πολεμοῦντας ἀλλήλοις διήλλαξεν Χαβρίας.
- ib. Θηβαῖοι Λακεδαιμονίους] Paris. B. Θηβαῖοι Λακε-
δαιμονίους ἐν Λεύκτροις τῆς Βοιωτίας νενικηκότας οὕτως
ἐδίωξαν, ὡς καὶ μέχρι τῆς Λακωνικῆς αὐτοὺς ἀφιγμένους
φόβον τοῖς Λακεδαιμονίοις οὐ μικρὸν παρασχέιν.
- 303, A. Κῆροξ παρὰ τῶν Θηβ.] Paris. A. Ἦλθεν ὁ κῆροξ
εὐαγγελιζόμενος νίκην, ἐπειδήπερ καὶ σύμμαχοι αὐτοῖς Ἀθη-
ναίους ἐν τοῖς προτέροις τρόποις (sic), ἐν Ἀλιάρτῳ καὶ Κο-
ρωνεῖα.
- ib. Κελεύουσα] Paris. A. Κελεύουσα ἀντὶ παρακαλοῦσα,
Ἀττικῶν ἢ χῆροις· ἐπ' ἀναιρέσει ἀντὶ τοῦ ἐπὶ καταστροφῇ
τῆς Σπάρτης, ἡγεῖσθαι δὲ λέγει ἀντὶ τοῦ προστάτας ποι-
εῖσθαι.
- 303, D. Ἰσοθέντας] Paris. B. cum bomb.
- 304, B. Σπονδαίων] Addit Paris. B. ad ea, quae ex bomb.
edidi: Ἀπολογεῖται οὖν Ἀριστείδης πρὸς τοὺς ἐγκλήματα
ταῦτα τῆς πόλεως φάσκοντας.
- 305, A. Προσκεισθῶ] Paris. A. Οὐχ ἀπλῶς τοῦτο εἶπεν τὸ
προσκεισθῶ, πολλάκις γὰρ σημαίνει μικρὰ μὲν, πολλὰ
δὲ, ὅταν δὲ ἢ καὶ πολλὰ καὶ ἐνδοξα τὰ ἀπόλουθα.
- 305, B. Οὐκ ἐρῶ πῶς] Paris. B. Κατηγόρηται τις ὡς προδό-
της· εἰ οὖν καὶ ἑτέρους δείξει εἰς ταύτην τὴν κακίαν πεσεῖν,
οὐκ ἔστι τοῦτο ἀπολογία ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς διὰ τοῦτο ἔξω
μέμψεως εἶναι, ἀλλ' ἐντεῦθεν θηρᾶται παρὰ τῶν κατηγο-
ρουμένων συγγνώμην καὶ ἔλεον, εἴπερ οὐ μόνος ἕαλω τούτῳ

τῷ κακῷ, ἀλλὰ καὶ ἑτέροισι ὁμολογοῦντας καὶ συμφωνοῦντας ἔχει διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως.

Ἄλλὰ μοι δοκοῦσιν] Paris. A. Μεταστατικῶς ἀπολογεῖται, μεταφέρων τὴν αἰτίαν κ. τ. λ. reliqua cum bomb. et Paris. B. consentiunt. 305, D.

Ἀνάγκη] Paris. B. cum bomb. 307, C.

Ὡς Ἀθηναίους γε] Paris. A. Ἐσχημάτιται· ἃ γὰρ περὶ Μιτυληναίων, μέμνηται τούτων Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ, κατεψηφίσατο γὰρ ἡ λέξις, ἀντὶ τοῦ Ἀθηναίων πεφυκότων αὐτῶν θάνατον ὕστερον δὲ μετέγνωσαν Διοδότῳ πεισθέντες τῷ σώξειν (sic). 308, B.

Μιτυληναίων] Paris. B. cum bomb. facit, post μετέγνωσαν haec inserens, quae desiderari Werferus indicavit: Λέγει οὖν τὸ μὲν πρόσθεν βούλημα ὑπὸ τῆς κρίσεως εἶναι, τοὺς γὰρ κρινέντας καὶ ἀποφρανθέντας κακοὺς, τί ἄλλο ἢ ἀπολωλέναι πᾶς τις ἂν εἴποι; τὸ δὲ μεταγῶναι τῆς ἐμφύτου φιλανθρωπίας εἶναι τῆς πόλεως· τὸ δὲ ἡ τριήρης τὴν τριήρη κατειλήφει κ. τ. λ. pergit B. cum bomb. ib.

Οἴους] Paris. A. Ὅτε Θηβαῖοι νικήσαντες ἐν Λεύκτροις ἐπῆλθον Λακεδαιμονίοις (ε. Λακεδαιμονίους) ἀνελεῖν βουλόμενοι, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτοὺς ἔσωσαν. 309, C.

Τεῖχη] Paris. A. Τεῖχη λέγει ἢ τὰ μακρὰ τὰ ἐπὶ τὸ Λέγειον ἢ φρούριά τινα ἢ τὸν Ἀκροκόρινθον. ib.

Μαντίνειαν] Paris. B. Μαντίνεια πόλις ἐστὶ τῆς Ἀργαδίας, ἐν ἣ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν ὑπὲρ Λακεδαιμονίων, ὅτε Θηβαῖοι μετὰ τὰ Λευκτρικὰ ἐζήτουν αὐτοὺς ἀνελεῖν. 309, D.

Διονυσίου] Paris. A. cum Ap. M., sed — τῷ σχήματι Λακεδαιμονίοις συμμαχεῖσαι, τῇ δὲ ἄλ. βουλ. τ. Ἑλλ. συμμετρίσαι τῷ Πέρσῃ B. c. bomb., sed ὡς ante Ἐφοροσ om., et quae post ἱστορεῖ adduntur. 310, A.

Ὅψ γὰρ πρότερον] Paris. A. Μετὰ γὰρ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ τὴν εἰρήνην οἱ Ἀθηναῖοι παρεδέξαντο, ὅτε καὶ τὸν τοῦ Φιλίππου υἱὸν Ἀλέξανδρον πολίτην ἐποίησαντο· ὁ δὲ Φίλιππος εἰς Πελοπόννησον ἐξώρμησεν καὶ καταπραξάμενος τὰ ἐν Πελοποννήσῳ ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων ἡγεμῶν ἤρεσθη (Cod. ἤρεθη) καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Paris. B. Καταπολεμη- 311, B.

σαντος Ἀθηναίους ἐν Καιρωνείᾳ Φιλίππου, πρέσβεις παρ' αὐτοῦ Ἀθήναζε ἦλθον περὶ εἰρήνης· ὥστε γὰρ τότε ἀναγκασθῆσθαι Ἀθηναίους καὶ δεῖξασθαι τὴν εἰρήνην, εἰ καὶ μὴ πρόσθεν· ὅθεν ἡ πόλις ἐδέξατο καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀλέξανδρον εἰς πολίτας ἐνέγραψεν· ὁ δὲ Φίλιππος εἰς Πελ. κ. τ. λ. vid. Paris. A.

- 312, B. *Εὐβοέας*] Paris. B. Πάντες οὗτοι ὑπὸ Φιλίππου βιαζόμενοι καὶ κινδυνεύοντες ἐσωθήσαν ὑπὸ τῆς πόλεως· Χαλκιδέας δὲ λέγει τοὺς Ὀλυνθίους, ἡ γὰρ Ὀλυνθος μέρος τῶν Χαλκιδέων· εἶπε δὲ τὸ καθ' αὐτήν, ἐπειδήπερ ἐπεμψαν αὐτοῖς Χάρητα τὸν στρατηγὸν εἰς βοήθειαν· τοῦ δὲ ὑπερήσαντος ἐπὶ ὀρθῆσε Φίλιππος Ὀλυνθον, ὑπὲρ τῆς Δημοσθένους, ὅπως σωθείη, τοὺς πολλοὺς καὶ καλοὺς ἀνήλωσε λόγους.
- ib. *Καὶ τὴν χώραν*] Paris. A. in his ab Ap. M. discrepat, quod τὴν Ὠρεὸν pro τὴν Ὠρωπὸν, καὶ Θεμισίων στρατηγὸν pro καὶ Θεμισῶν τύραννοι ὄντες ἦτοι στρατηγὸι κ. τ. λ.
- 313, A. *Γενομένων γὰρ αὐτοῖς συνθηκῶν*] Paris. B. Ἐπὶ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου συνέθεντο Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι, εἰάν νικήσωσι τὸν πόλεμον, δεκατεῦσαι τοὺς μηδίσαντας, ὅ ἐστι τὸ δέκατον μέρος ἀνελεῖν. Ἐβούλοντο οὖν μετὰ τῆς νίκης οἱ Λακεδαιμόνιοι πληρῶσαι τὰ δόξαντα καὶ Ἀθηναῖοι διεκόλυσαν· τινὲς δὲ λέγουσιν, ὡς μόνος ὁ Θεμιστοκλῆς.
- 314, B. *Ἦν Διὸς π.*] Paris. A. cum Ap., sed: — φιλόλογός τε παρόθενος νικόμεθ' ἡμῶν — εὐμενῆς ἔποιτ' αἰεί, et initio παρὰ τῶ κωμικῶ.
- 314, C. *Λιβύης κολωνοῖς*] Paris. A. Κολωνοὺς Λιβύης λέγει τὰ σελήνια ὄρη, ἀπ' ὧν αἱ πηγαὶ τοῦ Νείλου· δυτικώτερα δὲ ταῦτα Λιβύης.
- 314, D. *Βουσπόρῳ*] Paris. B. Δύο βόσποροί εἰσιν, ὁ Κιμμερικὸς, ὁ ἐν Σκυθίᾳ, δι' οὗ μίγνεται ἡ Μαυαῖτις λίμνη τῷ Πόντῳ· καὶ ἕτερος, ὁ ἐν Ἑλλησπόντῳ.
- ib. *Ζῆλος*] Paris. A. Ζῆλον νῦν τὸν ἔρωτα λέγει.
- 315, A. *Ἠνιόχους*] Paris. A. Ἔθνος Σκυθικὸν οἱ Ἠνιόχοι· τὸ ἐπιχείρημα δὲ ἀπ' ἐλάττονος.

Πρὸς ἅπαντας] Paris. A. Τὸς Λωρικούς καὶ Αἰο- 315, D.
λικούς καὶ κοινούς καὶ Ἴωνας.

Δι' ἴσου] Paris. A. cum marg. Schell. consentit. 316, C.

Ἀποίκου πόλεως] Paris. B. cum bomb. sine ulla variet. 317, A.

Ξεῖαν] B. cum bomb., nisi quod αὐτοὺς εἰς pro ἔαυ- 317, B.
τοὺς εἰς.

Εἰςφορῶν] Paris A. Ἐκφορῶν (sic) λέγει τῶν φανε- 318, A.
ρῶν ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν Ἐλευσινίων· ἐκεῖνα γὰρ ἀπόβ-
ῆτα καὶ κρυπτά, εἰς τὸ μέσον δὲ ἔκφορα λέγει τοὺς λόγους
κατὰ τινάς· καλῶς δὲ καὶ τὸ πρεπούσαις ἐπωδαῖς,
εἰσὶ γὰρ καὶ γοητευτικαὶ ἐπωδαί·.

Ἰύγγι] Paris. A. cum Ap. ib.

Αἰδοῦ] Paris. A. cum Ap., B. cum bomb., sed B. 319, A.
εἰς τὰς Ἀθήνας — καὶ εἰς Πέλοπ. ἦλθεν.

Σιωπῶ] Paris. A. c. Ap. nisi quod in fine scholii ὡς ib.
ἄρει φησὶν ἐν Ἀναβ. —

Ἦτε νῦν ἀρχή] Paris. A. ad Ap. M. haec addit: καὶ ib.
οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πεφιλοσόφημεν Ἀθήνησι καὶ ἐνέ-
γνωκε· διὸ καὶ ἐν διδασκάλων φησὶν καὶ ἐν τροφῶν
μέρει κοσμεῖν.

Μὴ οὐκ ἐν διδ.] Paris. B. cum bomb., praeterquam 319, B.
quod ἐφ' οὗ — ἦν πλεῖστα Ἀθ. —

Προσόδων] Paris. A. Ἐλέγτο γὰρ Ἀδριανὸς οὐκ ἔπαι- 319, C.
τεῖν φοροὺς αὐτῆν, ὥστε ἐκεῖθεν ἔχειν προσόδους καὶ κέρδη
συνέβαινεν αὐτοῖς.

Ἦν δὲ μόνων] Paris. B. Τὸς Λακεδαιμονίους λέγει, ib.
οὗτοι γὰρ ὕστερον τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχὴν ἔσχον καὶ πλέον
ἔδοξαν ἔχειν τῆς πόλεως.

Τετίμηται] Paris. B. Λάμβανε τὸ τετίμηται καὶ 320, A.
πρὸς τὸ ἐξ ὅσου καὶ πρὸς τὸ ὅσῳ, ὥσπερ καὶ τὸ ἡλατ-
τώθη· ἢ συντάξις· ἦδε ἢ πόλις οὐκ ἡλαττώθη τοσοῦτον
τότε, ὅσον τετίμηται μέχρι τοῦδε τοῦ κακοῦ οὐ μόνον πρὸς
τῶν Λακεδαιμονίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τετίμηται.

Ἀλλὰ μὴν πέντε] Paris. A. et D. Πέντε μὲν μνήμα· 320, C.

1) Paulo uberius eadem tractantur in B. — 2) Quae inde
a καλῶς δὲ leguntur, horum similia servantur in B.

(sic) βασιλειῶν τὴν $\bar{\alpha}$ μὲν, ἣ Ἀσσυρίων κατασχοῦσα ἀπὸ Νίνου τοῦ πρώτου μέχρι Σαρδαναπίλου τοῦ ὑστατον βασιλεύσαντος ἔτη $\bar{\alpha}\nu\bar{\nu}$. δευτέραν δέ, ἣ τῶν Μήδων ἀπὸ τοῦ $\bar{\alpha}$ Ἀρβάκου μέχρι Ἀστυάγουσ τοῦ ὑστερον βασιλεύσαντος, ἔτη κατέσχε $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{\nu}$ καὶ $\bar{\sigma}$, ὃ Ἡρόδοτος δέ φησιν ἑκατὸν καὶ ἧ (D. $\bar{\rho}\eta\eta$). τρίτην δέ, μέχρι Ἀραξέρξου τοῦ Λαρείου διαδέχεται (haec vox deest in D.) ἔτη $\bar{\sigma}\iota\bar{\epsilon}$ καὶ μέχρι μὲν τούτου Κτησίας τοὺς χρόνους ἀναγράφει, ἐφ' οὗ καὶ $\bar{\pi}$ καὶ $\bar{\gamma}$ (D. diserte ἢ εἰκοστὴ τρίτη) τῶν Περσικῶν Ἀραξέρξην δέ ὁ παῖς αὐτοῦ Λαρείος διαδέχεται, ὃν κατέλυσεν ὁ Ἀλέξανδρος ἔξ ὡς φησιν (D. φασιν) ἔτη κρατήσαντος (sic), μεθ' ὃν εἰς Μακεδόνας ἡ ἀρχὴ μετῆλθε καὶ ἐκράτησαν μετ' (sic D., A. μὲν) Ἀλέξανδρον οἱ ἐπικληθέντες διώδοχοι, καὶ μετ' αὐτοῖς ὑστάτη ἡ Λαγιδέων Κλεόπατρα ἡ Πτολεμαίου, κρατήσανσα ἐν Αἰγύπτῳ, ἣτις κατελύθη ὑπὸ Ἀνγώστου Καίσαρος καὶ μετῆλθεν πάλιν εἰς Ῥωμαίους ἢ πᾶσα δύναμις.

ib. Αἱ πρώται] Paris. A. Τὸ περὶ τὴν ἐπιδημίαν Δήμητρος διδούσης τοὺς καρπούς, τὸ δικάσασθαι Πουσειδῶνα καὶ Ἀθηναίων περὶ τῆς γῆς καὶ ἔτι Ἄρεα περὶ Ἀλιζόροθίου τοῦ υἱοῦ. Paris. B. cum bomb. in his discrepat: τοὺς σὺν Πολυνείκῃ — τὸ ἐρίσαι τὸν Πουσε. — Praeterea haec addit: καὶ ὅσα τοιαῦτα· καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς πρώτης, ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας τῆς τῶν Μήδων Λαρείον ἐνίκησεν, ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης τὸν Ξέρξην, ἐπὶ δὲ τῆς τετάρτης Μακεδόνας, ἐπὶ δὲ τῆς πεμπτῆς Ἀδριανοῦ ἐπὶ τῇ ἀρχῇ δηλονότι, ὡς οὐδεμία τῶν ἄλλων τετίμηται πύλων, ὥσπερ καὶ προλαβὼν εἴρηκεν.

ib. Ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας] Paris. A. Τινὲς λέγουσιν ἐπὶ Λαρείου τὰ ἐν Μαραθῶνι ἄμεινον δὲ λέγειν ἐπὶ τῶν Μήδων ἐπὶ τῆς τρίτης τὰ ἐπὶ Ξέρξου, ἐπὶ τῆς τετάρτης τῆς τῶν Μακεδόνων μόνῃ ἀντισχοῦσα καὶ μὴ τέλειον δεδουλεμένη πρὸς τοσαύτην δύναμιν· ἐπὶ τῆς $\bar{\epsilon}$ τῆς Ἀδριανοῦ τῶν Ῥωμαίων δηλονότι, ἢ προλαβὼν εἴρηκεν.

522, C. Ἡ δὲ τοὺς τοῦ Δ.] Paris. A. cum Ap. facit, nisi quod εὐεργετεῖν φασί — δηλοῖ καὶ ὁ des. — λέγοντες διὰ τοῦτο κληθῆναι Δ. — ὡς ἐκ Διδός, quibus quae continuo adduntur in Ap., ea desunt in A. Paris. B. c. bomb.

Τὰς δ' ἀβήτους] Paris. B. sine ulla variet. c. bomb.
 Τῆς τοίνυν σοφίας] Paris. A. cum Ap., nisi quod
 incipit a: τοῦτο δὲ καὶ Δ., et his subjungit: Λέγει δὲ τοὺς
 Ῥωμαίους κ. τ. λ.

Κατορθώματα] Paris. A. ab Ap. M. nil differt. 325, C.

Ὁξύτατοι] Paris. A. Ὁξύτατοι δι' Ἀλκιβιάδην, 325, A.
 ἀσφαλέστατοι διὰ Χαβρίαν, δικαιοτάτοι δι' Ἀριστί-
 δην· ἄλλοι δὲ ὀξύτατοι ἔφασαν διὰ Θεμιστοκλέα λέγειν,
 ἢ Νικίαν, ἀσφαλέστατοι δὲ κοινόν ἐστιν ἀμφοτέρων
 ἐγκώμιον.

Δεδόσθω πάντα] Paris. B. Λέον εἰπῶν ἐκάστης 325, C.
 πρὸς τὸ πόλεων, ἐκάστη εἶπε, πρὸς τὸ δεδόσθω τὴν
 σύνταξιν τρέφας.

Ὡσπερ ἐν ἄρμασιν] Paris. A. Καὶ γὰρ πρῶτον ἀνε- 325, D.
 κηρύττοντο, ὅτι ὅδε πρῶτον ἐνίκησε, δεύτερον ὁ δεῖνα, τρί-
 τον ὁ δεῖνα, μετὰ δὲ ὁ τέταρτος· μετὰ δὲ τὸν τέταρτον
 ἀριθμὸν οὐκ ἐξῆν τινα ἀναγορευθῆναι, ὡς τῶν Ἑλλήνων
 ἠττηθέντων· εἰ δὴ καὶ ἄρμα γε τοῦτο εἶπεν, ὡς τινων λέ-
 γόντων, ὅτι οἱ Σικελιώται ἐξεῦρον τὸ ἄρμα· οἱ γὰρ περὶ
 Βακχυλίδην καὶ Πίνδαρον κ. τ. λ. vid. Apogr. Mon. et
 Leid. Paris. B. cum bomb.

Οὐρανοῦ] Paris. B. Ἐπειδὴ πρὸς τὴν θέσιν τοῦ οὐ- 326, D.
 ρανοῦ καὶ ἡ τοῦ ἀέρος κρᾶσις ἐστὶ διὰ τοῦτο καὶ οὗτος
 ἀντὶ τοῦ εἰπῶν ἀέρος, οὐρανοῦ εἶπεν, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ
 τοῦ λόγου πεποίηκε τοῦτο τὸ νόημα εἰπῶν.

Ἀγάλματα] Paris. A. Τρία ἦσαν ἀγάλματα ἐν τῇ 327, B.
 ἀκροπόλει, ἐν μὲν διώκετες τῆς Ἀθηνᾶς, ἕτερον τ. χ. κ. τ. λ.
 vide ad ἄνευ τῶν οὐρανίων, quibus enarratis haec addun-
 tur: Τὸ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ διώκετες τὸ Παλλάδιον ἦν, φασὶ
 τὸ ἀπὸ Τροίας· ὁ γὰρ Δημοφῶν παρὰ Διομήδου ἀρπάσας
 εἰς Ἀθῆνας ἤγαγεν ὡς Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Σ. πρ. Πολ.
 λέγει, reliquis quae in Ap. sequuntur, omissis.

Ἄνευ τῶν οὐρανίων] Paris. B. cum bomb., sed ἐποί- ib.
 ησεν pro ἔστησαν, χαλκοῦν pro χαλκοῦ.

Οἱ κατὰ τὴν Ἑλλ.] Paris. B. cum b 329, B.

Ὁ τῶν Παναθ.] Paris. A. cum Ap. M. et Leid. 329, C.

- ib. **Σαμόθρακες**] Paris. A. transpositis tantum verbis eadem narrat, quae in Ap. traduntur, itemque B. consentit cum bomb., nisi quod in fine *ἐναυμάχου* pro *ἐναύχου*, quod diserte legitur in Paris. A.
- 329, D. **Τὴν εἰς Δ.**] Paris. B. cum bomb. facit, sed *ληστρῶν* pro *ληστικόν*.
- 330, A. **Ἐπιβάλλειν**] Paris. A. cum Ap., nisi quod A.: *Διόχνης* δὲ ἔφη. B. sine var. cum bomb.
- 330, B. **Ἄ γὰρ τοῖς ἄλλοις**] Paris. A. *Διὰ τὸν ἐν Ἐφέσῳ καὶ τὸν ἐν Καλοφῶνι κατασκευῆ λουτρῶν διὰ τὸν ἐν Ἐφέσῳ σεβαστὸν καλούμενον λουτρεῶνα.* Paris. B. *Διὰ τὸν Ἡρακλέα λέγει, οὗ τοῖς ἀγάλμασιν ἕτεροι φιλοτιμοῦνται, ἡ πόλις δὲ τῶ πρώτῃ τῶν Ἑλλήνων νεῶν αὐτῶ ἰδρῦσαι καὶ πανηγύρεις αὐτῶ καθ' ἕναστον ἔτος καὶ θέατρα τελεῖ.*
- ib. **Κρατεῖ τὸ παρ' ὑμῖν**] Paris. A. *Ἀντὶ τοῦ ἀκροπόλεως αὕτη γὰρ καὶ πόλις ἐκαλεῖτο· λέγει δὲ τὸ τῆς Ἀθηναίων, ὅπερ ἐποίησε Φειδίας ἐξ ἀργύρου καὶ ἐλέφαντος· τὸ οὐκ φησὶν, ἐν τῇ ἀκροπόλει κάλλιστόν ἐστι μετὰ καὶ τοῦ πᾶ ἄλλα ἀγάλματα τρόπον τινὰ τῆς πόλεως προσήκειν οἰκεία εἶναι καὶ ἴδια ἵπερ ἔχουσιν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, ὡς παρ' αὐτῶν διαδεχθέντας ποιεῖν.*
- 330, C. **Ἀγαματοποιούς**] Paris. A. *Περὶ τοῦ λευκοῦ φησι λίθου τοῦ ἀπὸ τῆς Πεντέλης, ὃ ἐστὶν ὄρος τῆς Ἀττικῆς, ἀφ' οὗ ἄλλα πολλὰ κατασκευάσθη ἀγάλματα, μάλιστα δὲ τὸ ἐν Κνίδῳ τῆς Ἀφροδίτης.*
- 331, A. **Ἀκούρωγ**] Paris. A. cum Ap., omissis tamen prioribus duobus versibus, et *μαντεύσομαι* servans pro *μαντεύομαι* — *ἀνδρῶν* δὲ π. — *σοφώτερος*. Paris. B. cum bomb., sed *Δίξω, ἢ σε θ.* — *ἢ ἐ βροτογες.*
et infra *τίς εἴη μάλιστα ὅπ. σοφώτατος.*
- 331, B. **Συχνού**] Supra in Paris. B. *Δεῖται.*
- 331, D. **Ἀδυνάτους**] Paris. A. *Ἀδυνάτους λέγει πάντας τοὺς μὴ δυναμένους χρῆσθαι τῶ σώματι πρὸς τὴν οἰκείαν ἀνταρκειαν, ἥτοι τοὺς ἀσθενεῖς· κατεργήσατο δὲ τῇ λέξει, κυρίως γὰρ ἀδύνατοι οἱ πένητες λέγονται· δυνατοὺς λέγει τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντας, ὧν καὶ οἱ ἐτήσιοι ἐπι-*

τάριοι, ἀδυνάτους δὲ τοὺς τούτοις προσήκοντας, οὓς τρέφουσι τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν ἐλεοῦντες.

Ἀριθμίον] Paris. B. "Ὅτε κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐστρά- 332, A.
τευσε Ξέρξης θέλων χρυσίον πέμπαι πρὸς Λακεδαιμονίους, ἵνα δι' αὐτοῦ παραχθέντες συμπράττωσι κατ' Ἀθηναίων αὐτῷ, ἄκοιτα ἠνάγκασεν Ἀριθμίον ἀγαγεῖν· ὁ δ' ἐν Ἀθήναις ᾤκει, καὶ κατὰ τύχην εἴλω τότε ὑπὸ Περσῶν. Ἐκ δὲ τοῦ εἰπεῖν, καίτοι μόνου τούτου πανθ' ὁμοῦ τὰ τῶν ἀπολείπεται, δείκνυσιν Ἀθηναίους οὕτω σωφρονοῦντας ἐπ' ἑαυτοῖς, ὥς καὶ εἴ τις ἀκῶν ὑπερέτησε τῷ Πέρσῃ, τοῦτον εὐδύνει.

Ἀτίμους] Paris. A. Ἀτίμους ἀντὶ τοῦ ἀτιμωρήτους, ib.
ὥστε τὸν φονεύοντα αὐτοὺς μὴ τιμωρεῖσθαι ἢ τινα τοῦ γένους αὐτοῦ.

Ἵως ἀρχαῖα] Paris. B. Ἵσπερ τὰ Σαμοθράκια ἢ τὰ 333, B.
Λυκομήδαν.

Γεωπεῖναι] Paris. A. Οἱ γῆς ἐνδεῶς ἔχοντες ἀροσίμης· 334, C.
πάντες οὖν οἱ μὴ ἔχοντες ζῆν διετος (sic) τῶν ἐχόντων ἑαυτοὺς δεικνύουσιν. Paris. B. Γεωπεῖναι οἱ γεωργοὶ οἱ μὴ ἔχοντες οἰκίαν γῆν ἀροῦν, ἀλλ' ἐπὶ ξένης τοῦτο ποιῶντες, προστάτην ἔχοντες καὶ δε' ἐκείνου φαινόμενοι.

Αὐτῷ λέγει] Supra in Paris. B. Ὀμήρω. 335, A.

Συνέταξε] Paris. A. c. Ap. M., sed παρὰ τῶν Κρη- 336, A.
τῶν — τοῦ Ἀπόλλωνος ὅτι οὕτω ἐθάβδησε παραδοῦναι τοὺς νόμους Λακεδαιμονίους. Paris. B. cum bomb. nisi quod παρὰ τῶν κριτῶν — κατὰ μαντ. τ. Ἀπ. desunt.

Ὁ δὲ γε αὐτός] Paris. A. in his ab Ap. dissentit, ib.
quod περὶ τοῖς Ἀθ. Κλεισθένης ὁ Ἄλκμ. — προσποιοῦνται ἑαυτὴν — τὴν ἄλλην καὶ — εἰς τὴν Πυθίαν — μέλλει deest — λαβὼν οὖν τοὺς χρησμούς — κτίζει δέκα φ. — ἵνα μὴ ῥαδίως ἢ τυρανῆσαι, μελετῶσα πείθειν τὰς λοιπὰς ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Μακεδόνων — ἐτέρας δύο φυλάς, ἵνα ἐὰν καὶ βούληται μία τῶν τυρανῆσαι, μὴ ῥαδίως τοῦτο ποιῶ· ἐκάλεσε δὲ τὴν μὲν τῶν ὑστέρων δύο φυλῶν Ἀντιγονίδα, τὴν δὲ ἐτέραν Δημητριάδα — τῶν βασιλέων.

- ib. Τὰς ἐκ.] Paris. B. c. bomb.
- 337, C. Τὴν κοινότητα] Paris. B. Περὶ Θεσεώς ἴσως ἀν λέγοι, ὃς συνήγαγεν Ἀθηναίους εἰς μίαν πόλιν, ὅθεν καὶ συνοικία θύουσιν.
- 338, A. Ὡσπερ γὰρ ὁ πᾶς οὔτοσι κ.] Paris. A. Ἐπειδὴ τὸ ἐπιχείρημα φιλόσοφον δοκεῖ καὶ ἀλλότριον τοῦ ῥήτορος, ἐθεράπευσεν αὐτὸ εἰρηκᾶς ὁ παλαιὸς λόγος, τουτέστι ὁ φιλόσοφος· οἰκειὸν δὲ τῷ προκειμένῳ νοήματι εὔρε παρὰδειγμα· τὸ δὲ νόημα τοιοῦτο· τέσσαρα ἔστι τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν πᾶν σῶμα συνίσταται, ὑγρὸν, ξηρὸν, ψυχρὸν, θερμὸν· ἀλλ' οὐ τοῦτό ἐστι τὸ ζητούμενον, πρόδηλον γὰρ τοῦτο τοῖς ἅπασιν. ἀλλ' ὅτι ἕκαστον τῶν τεσσάρων τουτων στοιχείων ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὰ ἕτερα τρία· Πλάτωνος δὲ τοῦτο τὸ θεώρημα, ὅτι οὐδὲν τούτων ἀπλοῦν ἔτι καθ' αὐτὸ, οὐ γὰρ ἂν συνέστη, ἀλλ' ἐφθείρετο τῇ ὑπερβολῇ· ἕκαστον οὖν, φησὶν, ἔχον ἐν ἑαυτῷ καὶ τὰ ἄλλα στοιχεῖα ἐκ τῶν πλεονάζοντων ἔσχε τὴν προσηγορίαν, ὧντως οὖν καὶ αἱ πολιτεῖαι, εἰ καὶ ἰδίᾳ κερχωρισμένοι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων μετέχουσι.
- 339, B. Ἄλλ' ὅσον] Paris. B. cum bomb., sed κατὰ Σοφοκλήν δια τὸ ἔχειν ἡ πόλις.
- 339, C. Τὰ τῇ φύσει] Paris. A. cum bomb., sed χρήματα λέγει, Πλ. δ. τὸ δόγμα — πρῶτον μὲν τὴν ψ. — τρίτον δὲ τὰ ἐκτὸς ἦτοι τὰ τοῦ σώματος, ἅπερ ἔστι χρήματα, ἀρχαὶ φίλοι καὶ τὰ τοιαῦτα. Reliquia desunt. Consentit item B. cum bomb., sed λέγει δὲ ἐκεῖνος — μὲν τῆς ψυχῆς — add. ἦτις ἔστι τῆς ψυχῆς.
- 339, D. Βουλῆμασι] Paris. B. Βούλεται εἰπεῖν, ὡς οἱ ἄλλοι Ἕλληρες δημοκρατίαν ἔχοντες τῇ μὲν θρασυτέτῃ τῆς γνώμης καὶ τῷ ἐπιθυμῆν τῶν ὑπὲρ αὐτοὺς καὶ μὴ ἐπιεικέως εἶναι αὐ συμφώνουσι τῷ τῆς δημοκρατίας ὀνόματι, ἀλλ' εἴσι τούτου θρασύτεροι· ἐν δὲ τῷ γνώμῃ ἔχειν γενναίως καὶ μεγαλόψυχον εἰς ἅπαντα τὰ πράγματα, ὃ δὴ τοὺς δημοκρατουμένους εἰκὸς ἔχειν, πόρρω τούτων εἴσι· οἱ δὲ λαβάνοντες ἔξωθεν τὸ ὅμοιον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς πόλεως;

θέλοντες σύνταξιν τὴν δοτικὴν, οὐδὲν λέγουσιν, ἀλλὰ τὸ γεγεννημένοι ποιῶσι τὴν δοτικὴν· δεόν γὰρ εἰπεῖν, οὐ συμφωνήσαντες ἐπειδὴ ὁ συμφωνῶν ὑπάρχων τινὲ αὐτῶν κατὰ τὸ συμφωνεῖν διὰ τοῦτο γεγεννημένοι εἶπεν (sic).

"Ἐνα τῶν] Paris. A. Ἐν τῷ Ἀριστοτέλει λέγει τὸν Ἀνα- 340, B. σμάχου· οὕτω γὰρ ἦν πένης, ὥστε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον ἐκδοθῆναι ἀπὸ αὐτῆς ὑπὸ τῆς πόλεως· τοῦτον οὖν ἔταξαν τοὺς φόρους ἐκθεῖναι τοῖς Ἕλλησιν ἕκρινε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐχειροτόνησεν.

Ἀπὸ τῶν μεγίστων τιμ.] Paris. B. cum bomb., nisi 341, A. quod λέγει τὴν περιουσίαν —.

Εἰ δέ ποιν.] Paris. A. Τοῦτο αἰνίσσεται εἰς τὴν τυ- 341, B. ρανίδα τῶν Γ, ὅτι ἅμα εἰς χεῖρας ἦλθον καὶ σπονδὰς ἐποιήσαντο, ὡς αὐτὸς φησι. B. Εἰς τὴν μετάστασιν τῶν τετρακοσίων αἰνίσσεται, ὅτι ἅμα εἰς χεῖρας ἦλθον καὶ σπονδὰς ἐποιούντο.

Πένταθλος] Paris. A. cum Ap., omissis tamen omni- ib. bus usque ad νικῶντες, pergīt A. οὐχ ὅτι κ. τ. λ. In Paris. B. legitur initium scholii, quod integrum servavit Phot. usque ad πάλην, δρόμον κ. τ. λ. quae rectius in B. omit- tuntur.

Ἰξύτερος] Paris. B. Ἐκ τοῦ εἰπεῖν πρότερος δεῖ- 341, D. κνυσιν, ὡς ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος πάνθ' ὅσα πράττει, μετὰ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ μηδένα λυπεῖν πράττει, ἰστίον, ὅτι δυσκόλως ἐν ταυτῶ ἰξύτερος καὶ πρότερος εὐρίσκειται· ὁ μὲν γὰρ ἰξὺς καὶ θρασύς, ὁ δὲ πρότος καὶ βραδύς, ὡς καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ φησίν.

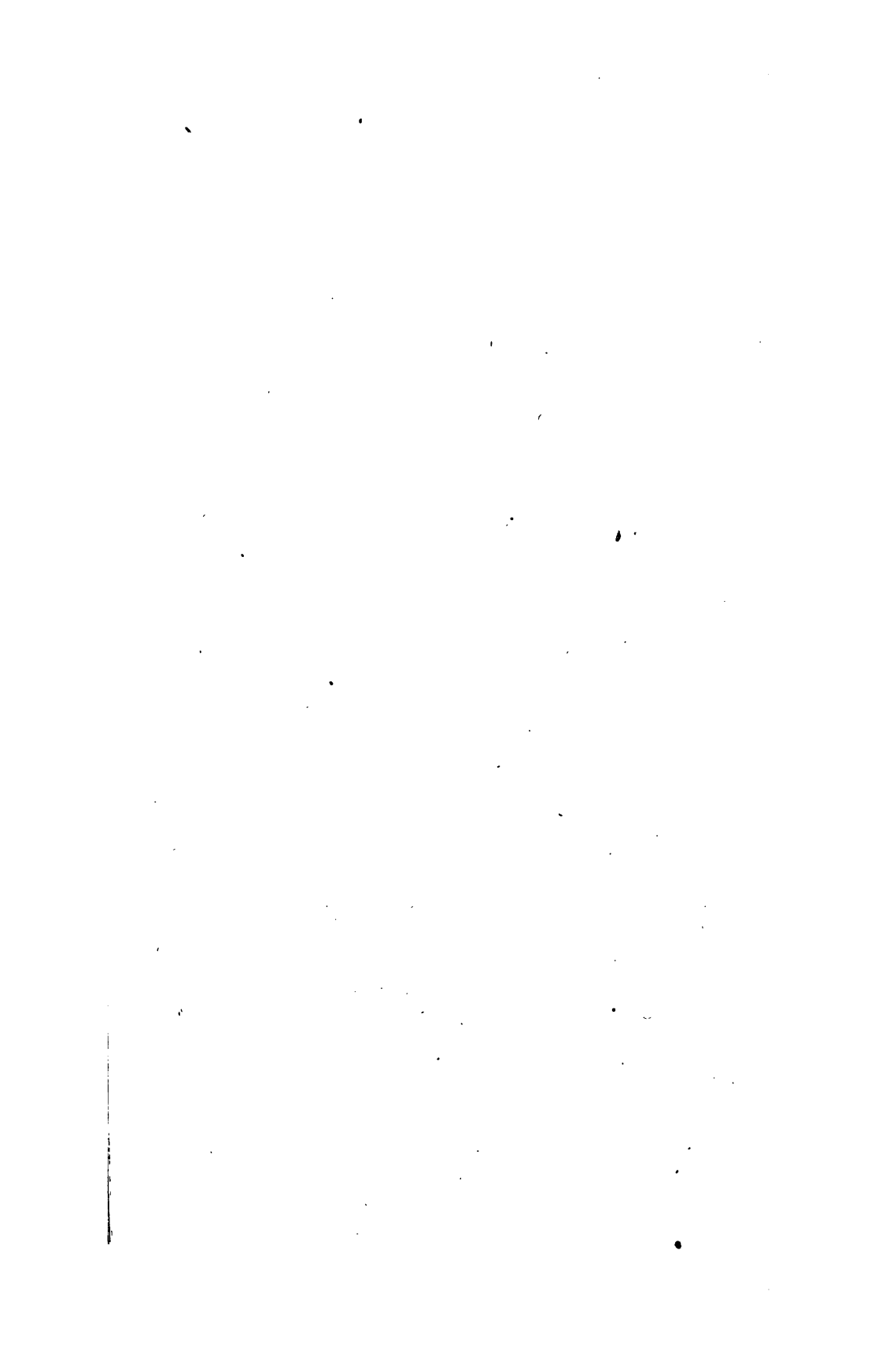
Τῆς λοιπῆς σ.] Paris. B. c. bomb., praeterquam ib. quod καὶ γὰρ ὁ Ὅμηρος τῶν λόγων τῶ σοφίας ὀνόματι χρ.

Γένη] Paris. A. Γένη τὰς ἀναιρέσεις τῶν φιλοσόφων 342, A. λέγει, οὐ τέθνηκε τῶ σώζεσθαι τὰ βιβλία. Paris. B. Ἐπειδήπερ ἡ πόλις εὐτυχῆς ἐστὶ κατὰ πάντα καὶ ἡ φιλοσοφία ἐντεῦθεν ἐξέλαμψε διὰ Πλάτωνα καὶ ἑτέρους καὶ πρὸς πᾶσαν γῆν ἐρρῶνκε, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ ὅ ὃ τέθνηκεν.

1) Initium legitur quoque in B.

- 342, C. *Προηγουσίαν*] Paris. A. cum Ap. consentit, transpositis majoribus enarrationis partibus, incipit enim ab ἡ δὲ ἱστορία — τουτέστι πρὸ τ. ἀφ. κ. τ. λ.
- 342, B. *Βασιλεῖς*] Paris. A. et B. *Ἐς Ἀδριανὸν ἀποταίνει τὸν λόγον, οὗτος γὰρ τοῖς ἔθνεσιν ἐδήλωσεν, ὅτι ὁ τιμῶν τὰς Ἀθήνας ἐμὲ τιμᾷ.*
- 342, C. *Ἄετόν ἐν νεφ.*] Paris. A. c. Ap., in quo post ὁρνεῶν haec inserit: ὡςπερ γὰρ οὖν, φησὶν, ὁ ἀετός προέχει τῶν ἄλλων, οὕτω καὶ vid. Ap. — *πολισμάτων*· ἐστὶ δὲ τοῦτο ἀπὸ χρημοῦ — ὦν deest — ἀγγελίης — ἀετός —. B. sine ulla discrepantia c. bomb.
- 343, A. *Τὸ τῆς σ.*] Paris. A. cum Ap., sed in clausula scholii: καὶ ἄλλοι καὶ ἔρεισμα Ἀθανᾶς, reliquis omissis. B. cum bomb., sed μετὰ τὰ ἐν Αἰγός π. — καὶ ἐρωμένοις —.
- ib. *Εἶσω πίπτειν*] Paris. A. Ἀντι τοῦ νῦν δέ μοι δοκεῖ πάντα ταῦτα μικρὰ εἶναι καὶ οὐκ ἔχουσαι τοῦ ἀληθοῦς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥιπτούντων τοὺς κύβους καὶ ἔξω τῶν φημῶν ῥιπτούντων. Consentit cum his B. usque ad ἀληθοῦς· εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν, ὅταν ἐντις τοῦ σκοποῦ πέμπωσι τὰ βέλη.
- 344, A. *Πέπλου*] Paris. A. cum Ap., sed Πέπλον λέγει κ. τ. λ. — ἰσμενον — ἐν ᾧ ἦν γεγραμμένη ἡ — τοῦτο ὅτι — παρθέων εἰργ. πέπλους ἀνατιθεῖσαι τούτους τῇ Ἀθ. ἐν ταύτῃ πανηγύρει. Paris. B. cum bomb., nisi quod medio in scholio ἐπείουον οὖν τοῦτο —.
- ib. *Θεωρίᾳ*] Paris. A. Τῇ πανηγύρει ἢ τῇ θυσίᾳ ἢ τῷ ἀγῶνι.

ADDITAMENTA LEIDENSIA.

Transmissis jam ad Broennerum, spectatae comitatis et facilitatis virum additamentis, quae supra ex Codd. Pariss. dedi, en subito laetissimus a Creuzero, V. D. allatus est nuntius, fore, ut proxime Jacobus Geelius, professor Leidensis, quae ipse ex Codice praestantissimo, cujus passim injeci mentionem, descripserat, ad me mitteret. Dederat autem J. Geelius, nullo omnino mihi beneficio devinctus, litteras ad Creuzerum VII Cal. Nov. MDCCCXXIV, quibus se apographum ex Cod. Leidensi confectum ita mihi concessurum significavit, quasi, re integra, ne manum quidem unquam huic operi admovisset. Qua in re dubius profecto haereo, utrum magis admirer eximiam in describendis his scholiis accurationem, an liberales et ingenuos praeclarissimi Geelii mores verecundius suspiciam. Rarissime enim fit, ut doctus aliquis laboris, cujus ipsum minime oportuit poenitere, qui quam molestus sit in describendis, immo haud raro divinandis litterularum evanidarum vestigiis, praeclare, qui huic rei accuratius aliquando operam navarunt, sciunt, ejus laboris usum ut ignoto, sola viri alicujus primarii auctoritate permotus usum ultro permittat. Tibi igitur, tibi inquam, Clarissime Geeli, ut unice liberalem in hac re te praebuisti, quidquid ex his additamentis Leidensibus huic scholiorum in Aristidem editioni decoris accessit, refero acceptum.

Quodsi vero cui haec additamenta minus copiosa videantur, is haec secum cogitet: me ad unam omnes enarrationes sive ex Codd. mscr. Monacensibus, Schellersh.

Palat. Pariss. sive ex editis supra propositas, ubi item in Leidensi legerentur, nonnisi excerpta lectionis varietate, leviter tantum significasse, rectius me et otio et commodo legentium, si novas in superioribus neglectas enarrationes attulissem consulturum arbitratus; sin minus novas, at eas quidem, quae nonnihil a superioribus recederent.

Quae scholiis subjectae sunt notulae, eas Geelii V. D. credas velim, plura profecto addituri, si scholia edendi, quod ceperat, consilium explicuisset; meas autem ipsius paucas ad modum, ubi visum est, inserui. Utrasque fac ut benigno animo excipias, lector, et vale.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΝ

ΣΧΟΛΙΑ.

Τροφεῦσι] Τροφείας τοὺς διδασκάλους καλεῖ· περὶ τροφείων P. 160, C. δὲ διαλεγόμενος καλῶς προέταξε τοῦ νόμου, ¹ δεικνύς ὅτι μεγίστη τιμωρία ὑπόκειται τῇ τοῦ νόμου κολάσει οἱ μὴ σπεύδοντες τοὺς γονεῖς θεραπεύειν· εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν ἐν τῷ προοίμιῳ προστίθῃσι λέγων, δι' ἣν ἦλθεν ἐπὶ τὸ ἐγκώμιον τῆς πόλεως· ἐν γὰρ Ἀθήναις διδασκτεῖς ἀμείβεται τὴν πόλιν τῆς παιδεύσεως τροφέα αὐτὴν καὶ πατέρα καλῶν, ² πεποίηκε δὲ τὸ προοίμιον ἀναγκαῖον, νόμον ὀνομάσας τὸν ἐπιτάττοντα ³. ὠνόμασε δὲ καὶ βαρβάρους τιμῶντας τὸν νόμον, πανταχόθεν αὐτὸν δεικνύς κάλλιστον· εἶτα καὶ τὸν χρόνον προσείρηκεν (f. προσείρηκεν) εἰπὼν παλαιός, νόμων γὰρ ἔπαινος ὁ χρόνος· διὰ δὲ τοῦ ἐστὶ χρησιμότερον αὐτὸν ἐμφαίνει δηλῶν τὸ ὠφέλιμον τῶν νεωρῶν (sic quoque Paris. A.)

"Οση δυνατῇ] "Οσα ὁ μαθητῆς δύναται, κἂν μὴ πρὸς ib.
ἄξίαν ἰσχύσῃ· οὐ γὰρ τις δύναται διδασκάλους κατ' ἄξίαν ἀμείψασθαι, εἰ τῇ ⁴ ψυχῇ προὐπῆρχεν εὐεργετούμενος.

Δοκῶν γε δήπως εἰς Ἑλλ.] Σοφοὺς καὶ Μένανδρους· ib.

"Ελληνές εἰσιν ἄνδρες οὐκ ἀγνώμονες
καὶ

Μετὰ λογισμοῦ πάντα πράττουσί τινας.

1) Scr. τὸ νόμος vel τὸν νόμον. Mox legendum videtur τοῖς μὴ σπεύδουσι. — 2) Referuntur haec ad pag. 161, B. — 3) Aut exciderunt quaedam, aut subaud. ἐγκωμιάζειν vel χάριν ἐκτίθειν τῇ πόλει. — 4) Cod. Εἰ τε ψυχῇ.

Τινὲς δὲ οὐκ ἐπήνεσαν τὴν σύνθεσιν τοῦ κώλου, διὰ ἐφεξῆς ἔχειν τὸν σύνδεσμον, ἀγνοοῦντες ὅτι ἐπίτασιν δηλοῖ, ἀντὶ τοῦ λογιζόμενοι παντελλόγημος εἶναι.¹

161, A. Μάλιστα μὲν γὰρ] Vid. ed. ad Χάριν ἐκτίνειν, a quibus in his fere recedit Cod. Leid. ἐπειδὴ γὰρ τροφεῦσι χάριν εἶπεν ἐκτίνειν, τροφή δὲ κ. τ. λ. — καὶ ταύτη Ἀθηναίως — διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν μάλιστα μὲν γὰρ — διβύλλοντο — αὐτὸς τοῦτο² — αὕτη ἢ πόλις ἐφεῦρε παρὰ τῶν θεῶν δεξαμένη. Διπλῆν δὲ τὴν κατασκευὴν μία λέξις πεποιήκεν· ἐπειδὴ γὰρ καὶ ἡ τοῦ σίτου καὶ ἡ τῶν λόγων τροφή καλεῖται, εἰκότως διπλῆς ἐμνήσθη κατασκευῆς, καὶ τὸ μὲν τοῦ σίτου κατὰ παραδρομὴν λέγει· τὸ δὲ τῶν λόγων ἐπεξεργάζεται· τοῦτο γὰρ αὐτῶ τὸ δοξαζόμενον.

ib. Οὗς ἂν ἡ τύχη³] Τύχη γὰρ ἡ ἀπάρους ἢ εὐπάρους δίδουσι πατέρας, ὁ δὲ⁴ χρόνος, ἀφ' οὗ γέγονε καὶ οὐχ ἑτέρου τινος εἶναι· κοινῆς (Cod. κοινῶς) δὲ, διὰ τοῦ σίτου λέγει, κοινὴ γὰρ τροφή vid. ed., a quibus in his discrepat Leid. C. πρώτους αὐτούς — δε' Ἄδου καὶ Κελεροῦ καὶ Τριπτολέμου τοῖς ἄλλοις μεταδοῦναι.

ib. Ἐπωνόμους] Ὅμηρος τὸν σίτον Δημήτερος ἀκτῆν (Il. XIII, 322) λέγει καὶ ἡ Ἀττικῆ δὴ τοπρῶσθεν ἀκτῆ ἐκαλεῖτο.

161, B. Ἦρκει⁵] Κἄν παραλείπω τὴν τῶν λόγων τροφήν, ἢ τοῦ σίτου ἰκανὴ ἦν, πάντας ὑμῖν εὐνοῦς παρασκευάσαι.

ib. Τῆς ὡς ἀληθῶς καθαῶς] Τοῦτο πρὸς τὸ νενομισμένης⁶ ἀντέθηκε· τὸ δὲ καθαῶς εἶπεν, οὐχ ὅτι ἡ τοῦ σίτου τροφή ἀκάθαρτος καὶ ἐναγής, ἀλλὰ καθαῶν καλεῖ τὴν ἄλυπον καὶ ἀβλαβῆ τροφήν· διὰ δὲ τῆς συνεχείας τῶν λέξεων τὴν τοῦ λόγου τροφήν σεμνοτέρων ἀποδείκνυσαι⁷.

1) Vox παντελλόγημος, nisi corrupta sit, accedat lexicis. Totā autem haec Aristidis defensio subobscura est, nec mihi liquet, qualis designetur σύνδεσμος τοῦ κώλου. — 2) Leg. cum schol. ed. αὐτὸ τοῦτο. Vult autem schol. hoc ipsum retorsis adversariorum argumentis, affirmat. — 3) Cod. κἄν εἰ τύχη. — 4) Cod. ἴτε χρ. — 5) Hoc sch. Canteri manu adscriptum est, aliunde desumptum: hinc corrigatur sch. ed. — 6) Cod. νενομισμένον, sed vid. supra. — 7) Significat schol. periodi membra, sine copula sibi succedentia. Itaque in Aristide pro καὶ διαφ. videtur legitime τῆς διαφερόντως. Quod fortasse in rhetore scribendum est.

Τῆς ἐν μαθήμασι] Μαθήματα τινές φασι τὸ μαθεῖν 161, C.
ἔργον τι, οἰονεὶ τεκτονικόν, λόγους δὲ τὸ λέγειν· ἄλλοι
δὲ φασι μαθήματα μὲν τὴν φιλοσοφίαν, λόγους δὲ τὸ
λέγειν· ἄλλοι δὲ φασι μαθήματα μὲν τὴν φιλοσοφίαν,
λόγους δὲ τοὺς πολιτικούς, οἰονεὶ τοὺς ἑτορικούς.

Ὡς τὰς μὲν ἄλλας χαρίτας] Ἄντι λόγων φησὶν ὅπλοισ'
χρησασθαι ἢ ἄλλου τινὸς φιλοτιμίᾳ· δικαίως δὲ, ὅτι δεῖ
τοὺς εὐεργέτας ἀμείβεσθαι.

Ἄλλὰ καὶ τὴν αὐτὸ τ. λ.] Ἔχει γὰρ καὶ τὸ δίκαιον τ. 162, A.
ἀμ. κ. τ. ὅμ. τ. εὐεργ. (vid. ed.) τὸ ἀπὸ τοῦ λόγου,
γὰρ ἢ (f. κυρίως γὰρ ἢ) διὰ τοῦ λόγου πρὸς λόγους ἀμοιβῆ
καλεῖται εὐλογος.

Μηδεὶς δὲ ὑμῶν] Ὡσπερ εἶ ἔλεγεν, ἂν (l. ὦ ex Arist.) ib.
καὶ νῦν ἀμφοταὶ τῶν λόγων καὶ λόγοις συνέσοντες²; ἔοικε
δὲ τι αὐτὸ * συνήσεν τισὶ τὸν λόγον· προστησά-
μενοι ἀντὶ τοῦ ποιησάμενοι καὶ Δημοσθένης, τὰ τῶν
Ἀμφικτυόνων δόγματα κοινῇ προστησάμενοι· ἴσως
δὲ καὶ εἰς Θουκυδίδην αἰνίττεται, ὅτι ἐπιτάφιον σχηματι-
σάμενος ἐγκώμιον εἶπε, λοιπὸν³ ἐπὶ τῆς πόλεως, τὸν φα-
νερόν τοῦ ἐγκωμίου ἀγῶνα δεδοικώς· διὸ ἐπήγαγεν ὅτι ὑπέ-
στημεν (Cod. ὑπέστημεν) ἐκ τοῦ φανεροῦ τοσοῦτον ἀγῶνα.

Φαυλότερον] Ἄντι τοῦ ἀσθενέστερον· ἔστι δὲ συγκρι- ib.
τικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ. οὐδὲ γὰρ κακός ἐστιν ὁ λόγος, ἵνα⁴
ληβῆς καὶ τὸ σχῆμα κακότερον· ἐργώδη δὲ φησι τὴν περὶ
τὰ κεφάλαια διάθεσιν· ὥστε μὴ ἐκ τοῦ προφανοῦς δοκεῖν
αὐτὸ τοῦτο βούλεσθαι τὴν πόλιν ἐγκωμιάζειν, ἀλλ' ἐν σχή-

1) Forte leg. ἀντὶ λ. φ. λόγοις χαρίσασθαι καὶ μὴ et cet.
2) Sic scripsi pro συνέσοντες. Quae sequitur lacuna, hanc aliis
supplendam relinquo. Verba Δημοσθένης — δόγματα e marg.
substituī pro monstruosis δὴ μηδὲν τὰ τῶν . . πράγματα. Habuit
illa, ut videtur, Caeterus ex alio cod. Demosthenis locus est de
Face p. 62. ed. R., cuius tamen verba schol. perperam in partes
vocavit. In Demosthene προστησάμενοι est praetendentes, apud
Arist. *πραε me ferens, proponens*, quod vidit Steph. Thes. L.
Gr. t. I. p. 1787. hunc ipsum locum citans. Illud κοινῇ vel in
Dem., legit schol. vel addidit, ob proxime praecedens κοινὸν ἐφ'
ἡμᾶς ἀγάωσι τὸν πόλεμον. — 3) λοιπὸν κ. τ. λ. Verbis ἐπὶ τῆς
πολέως τὸν φανερόν e marg. desumptis lacunam supplēvi. Pro
λοιπὸν lege λόγον. — 4) Num ὅταν?

- ματι τοῦ λόγου τιμὴ μικροτέρῳ τοῦτο ποιεῖν, ὡς περ Θουκυ-
 διδης καὶ Δημοσθένης ἐν ἐπιταφίοις καὶ ἄλλοις (f. ἄλλοι).
- 162, B. *Μάλιστα μὲν γὰρ*] Τὸ σχῆμα τοῦτο καλεῖται π.¹ Τι-
 νές δὲ λέγουσιν, ὅτι κακῶς ἐποίησεν, ἀπὸ τοῦ μείζονος λύ-
 σασ τὸ ἕλαττον, vid. add. Paris. ex Cod. A., a quo in
 his differt Leid. ὅτι δεῖ τιμῆσαι θεοὺς καὶ οὐ χρεῖν² περὶ
 τούτων ἀπολογεῖσθαι, ὅ ἔστι περὶ τῶν μεγίστων· πολὺ πλέον
 μείζον⁵ γὰρ ἔστι τὸ θεοὺς ἐγκωμιάσαι ἢ πόλιν. αἰτίας δὲ
 λέγει μέμψεως· τὸ δὲ οὐ παρεῖται ἢ παραλείπεται, φη-
 σὶν, τὸ ἐγκωμιάζειν θεοὺς, ἢ εἰς ἑαυτὸν αἰνίττεται, ἐπειδὴ
 ἔγραψε καὶ ὕμνους.
- ib. *Ἡμῖν γε παρ.*] Vid. additam. ex Cod. Paris. A. et
 D. Leid. — ὕμνους — αἰτίαν ἐπιλύεται — ὡς οὐκ ἀσμ. —
 οὐ γὰρ αἰεὶ τὸν κλ.⁴ λέγει — οὐκ ἄξιον — ἐπειδὴ οὐκ ἐπι-
 — τοῦτο ut in D. om. — ἐπιτήδειος.
- 162, C. *Χαλεπὸς διεν.*] Ἡ δὲ ἄλλου⁵ ἐνεργεῖν ἢ ἀντὶ τοῦ βα-
 στασαι ἢ Θουκυδιδεῖος εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀνύσσειν, ὡς ἐκεί-
 νος εἶπε· διέφερον τὸν πόλεμον ἀντὶ τοῦ ἡννοῦν· ἐκ-
 δρομάς δὲ λέγει⁶ τὰς ἐκφυγὰς, ὅ ἔστι μερισμούς· ἢ ἐκ-
 δρομάς τὸ ἀπὸ τοῦ προκειμένου πράγματος εἰς ἕτερόν τι με-
 ταβαῖνον, οἷον εἰ λέγον τις ὑπόθεσιν τινα μεταξὺ λέγου-
 τι διήγημα καὶ πάλιν εἰς τὸ προκειμένον ἐπανέλθοι.
- ib. *Μὴ οὐδὲν μὲν.*] Leid. c. Pariss. facit, sed οὐτω
 καὶ αὐτὸς κ. τ. λ.⁷.
- ib. *Πρὸς δὲ τούτοις*] Vid. Pariss. sed τὸ δὲ ἐξῆς — ἐπερ-

1) Videtur leg. *περιτροπή*, cujus figurae meminit supra ad verba
μάλιστα μὲν γὰρ p. 161, A. Vid. Ern. in Lex. techn. voce *περιτρο-
 πῆ* et *λύσις*. Hinc autem corrigatur sch. ed. in quo pro *μικρόν*
λέγειν leg. τ. μ. *λύειν*. — 2) Alia exempla hujus usus vocis *χρεῖα*
 non succurrunt. Legitur tamen quoque in schol. ed. — 3) Al-
 terutra vocum *πλέον μείζον* abundat et delenda est. — 4) Leg.
δεῖ τὸν κλέπτην λέγειν. — 5) Corrupta, f. leg. *τὸ δὲ χαλεπὸς*
διενεργεῖν. Sequens *εἶπεν* scripsi pro *εἶπεν*. Thucydidem sig-
 nificat I, 11. cujus schol. cum Aristidis schol. convenit, et sua
 habet ex Suid. s. v. *διέφερον*. 6) Sic scripsi pro *λόγος*; mox re-
 fixi corr. *μερισμένους* et τὸ pro *τάς*. — 7) Cave ex his verbis
 aliquid mutēs in Demosth. Olynth. I, in., ubi legitur *ὑμετέρας*, po-
 stulante sententia, adeo ut schol. nullum in loco Demosth. prae-
 sidium habeat.

ῥόμεθα εὔρειν, ἢ τίνι χρησόμεθα ἀπὸ τούτων τῶν εἰρημέ-
ων, ἢ τίνα παραλείπομεν, μείζον ἔχοντες ἔργον ἐπὶ τὸ σκο-
τεῖν, τί παραλείπω τῶν ἐκείνοις εἰρημένων, ἢ εὔρειν, τίνι
ζηήσομαι· ἔθνη δὲ καλεῖ τοὺς ἄητορας, τοὺς γραμματι-
κοὺς καὶ τοὺς τοιούτους· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν εἰ-
ρηκότων καὶ τῶν ἐγκωμισσθέντων (ἢ ἐγκωμισσάντων) τὴν
εὐκλειαν.

Ἔστι φυλαξόμεθα] Vid. add. Pariss. ad superiora inde 162, D.
ab οἱ ἄλλοι, φησὶν, οἱ ἐγκωμιάζοντες κ. τ. λ., sed Leid.
ἔγω δὲ καὶ τοῦτο ἔχω καὶ μείζω τούτου ἄγωνα, τὸ ζη-
τεῖν τὸ ἀποφυγεῖν κ. τ. λ. φυλαξόμεθα τούτων.

Ἄλλον γὰρ ἄλλα] Ἐκαστος, φησὶν, μέρος ἐπήνεσεν, ὅ
οὐ τολμήσας εἰς ἅπαντα καθεῖναι ἑαυτὸν καὶ ὅτι περὶ πάν-
των τὸ ὅλον πεπλήρωτο, ἄπερ γὰρ ἄλλος παρήκεν, ἄλλος
ἐπλήρωσεν, Ἡρόδοτος μὲν γὰρ κ. τ. λ. vide. ed.] ib.

Καὶ χωρὶς] Οἷον τὸ εἰπεῖν τὰ Ἑλληνικὰ Ξενοφῶντος 163, A.
βελτίον, καὶ τὰ Μηδικὰ Ἡροδότου· κοινῇ δὲ πρὸς ἅπαν-
τας, ἐπειδὴ πάντες σποράδην εἰρήκασιν, αὐτὸς συλλήβδην
ἅπαντα διεξέρχεται.

Τοὺς ἄνω χρ.] Leid. maximam partem cum Paris. D. 163, B.
facit, nisi quod λεληθότα — τῷ καταμερισμῷ σχ. χρησά-
μενος, ἄνω χρόνους λέγει ἢ τὸ (ἢ τῷ) εἶναι αὐτὴν τὴν
ἀρχαίαν, διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐν τ. π. κ. γ. κ. τ. ποιεῖ διὰ τ. π.

Τὰ πρὸς τοὺς θ.] Ἄντι τοῦ, τὴν ἀναστροφὴν μετὰ θεῶν ib.
κοινῶς κατώρθωσαν· κοινωσίαν γὰρ θεῶν πρὸς αὐτοὺς ἢ δηλοῖ.

Ἀπὸ τοῦ παρείνοντος ἢ] Vid. Paris. A., sed Leid. in ib.
Thucydidis verbis παρεῖκον servavit.

Οἱ δὲ τοὺς ἐπὶ τῶν καιρῶν] Ὡς μὴ δυνάμενοι τοὺς ib.

1) Haec mutila sunt et, quoquo velis modo, ex ipso Aristide integranda. Sequens τίνα scripsi pro τίνι. — 2) Leg. τούτων, sc. ἄγωνα. Mox videtur leg. τὸ ζητεῖν ἀποφυγεῖν, ὅτι et cet. ὄγω scripsi pro οὐτω. — 3) Sic dedi pro ἐπαίνεσεν et mox παρά pro περι. — 4) Inser. διὰ et sequens τὴν delectandam, ortum ex fine vocis αὐτὴν. — 5) Num Ἀθηναίους? — 6) Vulg. Aristidis παρείνοντος. Utrunque defendi potest. Locus Thucydidis est IV, 36. ubi similis est lectionis varietas, cf. ibi Duk. et Gottlieb. in notis, et Steph. Thes. L. Gr. in voce περιέκω.

κατὰ καιρὸν Ἑλληνικοὺς πολέμους διηγήσασθαι μέρος αὐτοῦ εἰρήκασι.

- 163, C. Τὴν πολιτείαν] Τὴν δημοκρατίαν λέγει· αὐτὸς δὲ ἐν τῷ τέλει, ¹ τοῦ λόγου δείκνυσιν, ὅτι τὰ πλεονεκτήματα τῶν ἄλλων πολιτειῶν εἶχεν ἐν ἑαυτῇ.
- ib. Οἱ δὲ ἐν τοῖς ἐπιταφίῳ] Εἰς Θουκυδίδην αἰνίττειται, ἐπειδὴ τὸ ἀπὸ προγόνων ἐγειρομένων ² παρέλιπε· παρῆκε δ' αὐτὸ, ἵνα μὴ ἐπαινῶν τοὺς προγόνους αὐτὸ σεμνότερον δέξῃ τὸ κακόν.
- 164, A. Καὶ μὴν οἱ μὲν] Οἱ μὲν τὴν σοφίαν αὐτῆς ⁵ δοκοῦντες ἐγκωμιάζειν, φησὶν, οὐκ ἐνεγκωμίαςαν· αἴνγμα γὰρ ἔστι τὸ δοκεῖ εἶναι τι μὴ ὄν. Vid. add. Paris.
- ib. Οἱ δὲ τὰς ἀπ.] Εἰς ἕτερον ⁴ ἀποτείνεται, ὅς vid. ed.
- ib. Τὴν κοινότητα] Ἐντὶ τοῦ μετριότητι· Φιλανθρωπίαν δὲ, ὅτι σύνηδες τοῖς Ἀθηναίοις φιλοφρονεῖσθαι τοὺς ξένους.
- ib. Οἱ μὲν τοῖς συγγράμμασι] Ἐντὶ τοῦ κατὰ πάρεργον τὸν ἔπαινον πεποιήνται, οὐχὶ δὲ προηγουμένως, ὃ καὶ καθαιρετικὸν τοῦ ἐγκωμίου.
- ib. Ἄπαντες ἢ τῷ βουλήματι] Ὡς φασιν ⁵, εἰ λέγει τις μὴ εἰρηκότας τὰ πάντα τῆς πόλεως ἐγκώμια, ὅτι οὐκ ἦβ. κ. τ. λ. vid. add. Pariss., verum δείκνυσιν ὡς δυν. — φασὶν ὅτι — μὴ ἑαυτὸν —.
- 164, B. Ἄλλὰ ὡςπερ πελάγους] Τῶν παραβολῶν αἱ μὲν εἰσι ἀποδιδόμεναι, οἷον ὡςπερ πέλαγος μέγα ἐν ⁶ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς οὐ παρέχον τέλος εὔρειν, τῷ θεωροῦντι ἄπειρον δείκνυται ⁷, οὕτω καὶ τὰ τῆς πόλεως ἐγκώμια πολλὰ ὄντα ἀπορεῖν ποιεῖ τὸν ἐγκωμιάζοντα· αἱ δὲ ἀναπόδοτοι, ὡςπερ νῦν ὁ Ἀριστείδης· ἔστι δὲ ὅτε καὶ ταῖς ἀποδιδόμεναις κίχρηται παραβολαῖς, καὶ οὐκ ἀεὶ ταῖς ἀναποδότοις· δύναται δὲ εἶναι αὕτη ἢ παραβολὴ ἀποδιδόμενη, ἐὰν ποιήσῃ τῆ

Respicit p. 341. — 2) Scr. ἐγκώμιον, Cant. Mox. pro αὐτοῦ dedi αὐτό. — 3) Cod. αὐτοῦ. — 4) Scr. Ἐφορον, quod habet etiam sch. ed. Forte autem hujus scriptum de Jonum colonia pertinet ad ejus historiarum libros, qui XXX numero fuisse feruntur. — 5) Scilicet alii Aristidis interpretes. — 6) Scr. ὄν. 7) δείκνυται rarius pro φαίνεται. Huc faciunt, quae annot. Wytt. ad Phaedon, p. 160.

σύνταξιν αὐτοῖς, καὶ ὅσον ἕκαστος καθορᾷ, τοῦτο θαυμάζει, ὡσπερ πελάγους ἀπειρου καὶ ὀφθαλμοῖς οὐκ ὀρίζοιτος, ἀπὲρ τοῦ οὐ παρέχοιτος ὄρον, οὐ διδόντος τέλος διὰ τὸ ἀπειρον καὶ πολὺ μῆκος αὐτοῦ· καὶ ὡσπερ τὸ μέτρον, φησὶ, τοῦ πελάγους οὐ δύναται τις ὀρίσαι τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τὸ τέλος ἰδεῖν, οὕτως οὐδὲ τὸ τέλος τοῦ ἐγκωμιάσαι τὴν Ἀττικὴν δύναται ἰδεῖν, καὶ ἐπαινέσαι τὴν πόλιν ἄχρι τέλους.

Ἔσπερ αἶνγμα] Ὡς πρὸς ἑαυτὸν κ. τ. λ. vid. ed., 164, C. nisi quod τοῦτο· λέγων γὰρ — κατὰ μέρος, φησὶ τοῦ π. — τελείου τὰ ἐγκωμιαστικά· λόγου. Τί δέ ἐστιν αἶνγμα, αὐτὸς ἐξηγεῖται, τὸ ὄν καὶ μὴ ὄν, ὄιον λίθος καὶ οὐ λίθος, κίσσηρις,¹ ἀνὴρ καὶ οὐκ ἀνὴρ, εἰνούχος, καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ ἡ πόλις τοιγαροῦν ἐγκωμιάσται μὲν τῷ μέρος αὐτῆς τιτὰ ἐγκωμιάσαι· οὐκ ἐγκωμιάσται δὲ τῷ μὴ πάντα ἀκούσαι.²

Οὐ τοῦ πατὸς ἀμαρτήσεται] Μέρος, φησὶν, εἰπὼν τὸ ib. πῦν ἐπλήρωσεν· εἰ δὲ τοῦτο, δῆλον ὅτι τὸ μέρος πρὸς τέλειον ἀρκεῖ ἐγκώμιον.

Αἰτίαν] Αἰτία λέγεται καὶ κ. τ. λ. vid. ed. ad Οὐ ib. δὴ δίκαιον, recedit Leid. in his: γενέσθαι ἐκείνης τῆς αἰτίας τῆς ἐχούσης τὸ φαῦλον ὄνομα, διότι κ. τ. λ. Αἰτίαν ἥτις ἦν τὸ βούλεσθαι περὶ τούτων αὐτὸν εἰπεῖν διὰ τὸ μηδένα ἕτερον τοῦτο πεποιηκέναι· πείρα, τόλμη.

Νυνὶ δὲ ὡσπερ] Ἡ σύνταξις οὕτως· ὡς τῶν ἄλλων 165, A. ἡγεμῶν ἐγένετο, οὕτω γνώριμόν ἐστι. ὅτι καὶ τῶν λόγων πρῶτον ἡγεμῶν ἐγένετο, ἢ οὕτως· ὡσπερ δῆλόν ἐστι, ὅτι τροφός καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν βαρβάρων ὑπάρχει ἡ Ἀττικὴ, οὕτω γνώριμόν ἐστι, ὅτι καὶ τῶν λόγων ἀρχηγός· καθίσταται· διὸ οὐκ ἀλλοτριόις τῆς πόλεως ἐγκωμίοις χρώμεθα, ἀλλ' αὐτὴν τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας ἐγκωμιάζοντες οὐ μετρίως ἐπαινοῦμεν κατὰ τὸ δυνατόν, ἢ οὕτως· εἰ μὴ ἦν, φησὶ, ἐν καὶ τοῦτο τὸ τῶν λόγων ἀγαθὸν τῆς πό-

1) Haec melius, quam ed., qui τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ. — 2) De lapide κίσσηρις, vid. Steph. Thes. t. IV, p. 1225. — 3) F. ἐγκωμιάσαι.

λιως σὺν τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς, οὐκ ἂν ἴσως ἦν με δίκαιον τοιοῦτον ἀγῶνα ὑποστῆναι¹.

ib. Οὐδ' ἐτέρωσε φέρουσιν] Ἀντὶ τοῦ Ξένην ὁδόν, τουτέστιν ἐπὶ ἄλλην πόλιν, οἷον οὐκ ἐθύβαι σεμνήνονται,² ἀλλὰ τοὺς λόγους, δι' ὧν Ἀθηναῖοι κηρύττονται.

165, B. Εἰρημένοι] Ἐνταῦθα ὁ Ἀριστείδης κέχρηται τῷ νοήματι ὡςπερ γὰρ ὁ Δημοσοθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου λέγει τῷ,³ εἰς τὸν Διοσχίνην διαβολῶν, οὕτω, μηδὲν εἰπεῖν, ἀλλὰ τῷ πολλῶν εὐπορεῖν, (leg. λέγει ὑποροῦντα τῶν — et statim οὐ τῷ μηδὲν ἔχειν εἰπεῖν, ἀλλὰ τῷ πολλῶν εὐπορεῖν) οὕτω καὶ Ἀριστείδης νῦν ἀπορίαν ἑαυτῷ ποιεῖν τὸ πλήθος τῶν ἀρετῶν, καὶ εἰσβάλλει εἰς κεφάλαια· ἔστι μερικὸν κροοῖμιον, ὡςπερ ἐν τοῖς δικανικοῖς λόγοις τὸ προκαταστατικόν· ἀξητικὸν δέ ἐστι σχῆμα τῶν ἐγκωμίων, δηλοῖ γὰρ καὶ τὸ πλήθος καὶ τὸ ἴσον τῶν πλεονεκτημάτων αὐτῆς· τὸ δὲ κοινὸν νόημα ὡςπερ ἴδιον πεποιήται· ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν εἰρημέτου εἶπεν εἰρημένον, ἀττικῶς. Κοινὸν δὲ τὸ σχῆμα οὕτως Ὀμηρος⁴ μὲν γὰρ φησι

Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
καὶ Δημοσοθένης· οὐκ ἀπορῶν δ' ὃ τι χρῆ περὶ σοῦ
καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν, ἀπορῶ τοῦ πρῶτον μνησθῶ.
Τεχνικῶς δὲ τοῦτο ποιεῖ· ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔχει λέγειν τὴν οἰκιστὴν, οὔτε τὸ γένος τοῦ κτίστου, οὔτε τὴν πατρίδα, (αὐτόχθονες γὰρ Ἀθηναῖοι) ἔθος δὲ τῷ ἐγκωμιάζοντι πόλιν, τὸν οἰκιστὴν ἐπαινεῖν καὶ τὴν πατρίδα αὐτοῦ, κυρίως ἐν-

1) Postrema hujus sch. verba Aristidis sententiam paullo abstrusiorē praeclare aperient; quod ideo moneo, quia latinus interpres totam hanc periodum perperam reddidit. — 2) Leg. οὐκ αἰ θῆβαι σεμνήνονται, non Thebae a nobis laudantur. Post sequens λόγους excidit fortasse λέγω. — 3) Forte περὶ τῶν. Mox pro οὕτω leg. οὐ τῷ, quod Cant. jam in marg. adscripsit. Locus Dem. est p. 270. ed. R. Quod autem dicit schol. κέχρηται τῷ νοήματι, videtur significare: hic Ar. transitione utitur, absolute exordio ad ipsam orationis argumentum accedit. De hac potestate vocis νόημα vid. Ern. s. v. Ad sequentia pertinent, quae habet Sopater διαμ. p. 310, καλὸν ἐν τούτοις τῶν ζητημάτων προκαταστατικοῖς χρῆσασθαι νοήμασι καὶ μὴ ἀπλῶς εἰσβάλλειν εἰς τὴν κατάστασιν. De προκαταστάσει fuse agit Hermog. de Inv. II, 1. — 4) Hom. Od. IX, 14.

τὸν εἰσήγαγεν ἀποροῦντα, πόθεν ἄρξεται τῶν ἐγκωμιῶν τῆς πόλεως. Vid. add. Pariss.

Εἰς τὸ πλεόν τοῦ φανεροῦ] Ἀντί τοῦ ἄδηλον, τὸ γὰρ 165, C. πλεόν τοῦ φανεροῦ ἀφανές καὶ ἄδηλόν ἐστι, καὶ τὸ πλεόν τοῦ προχείρου οὐκ ἀνέτοιμον· τὸ δὲ ἐν κύκλῳ δοκεῖ γεωμετρικόν, ἐν γὰρ τῷ κύκλῳ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ ἴσαι τυγχάνουσιν· βούλεται οὖν δεῖξαι πάντα τὰ μέρη τῆς πόλεως τῶν ἐγκωμιῶν ἴσα· φησὶν οὖν ἐξ ἀμφοτέρων ἄδηλον εἶναι τὴν ἀρχήν. Τοῦ φανεροῦ· ὁ νοῦς οὕτως, οὐ μόνον πρὸς τὸ πρεσβυτάτην τὴν πόλιν καὶ ἀφανῆ ὑπάρχειν τὴν ἀρχαιογονίαν αὐτῆς, ἕτερον δὲ αὐτόχθονος οὐσης, δυσχερές μοι ἐπαινεῖσαι τὴν Ἀττικὴν, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ἐγκωμιῶν ἐν καλῷ ὄντων ἀπορῶ οὐ μόνον ὁ μὴ δυνάμενος εἰς ὃν ἵ συντάξαι τὰ πάντα ἐγκώμια, ἀλλὰ καὶ δυσχερές ἐστι κρῖναι, ποῖον δεῖ πρῶτον τάξαι ἐγκώμιον.

Ἄλλα γὰρ ἄλλων Vid. add. Paris., sed Leid. ἕκαστα, φησὶν, πρῶτην, ἢ τῶν ἄλλων— ἀμολόγηται γὰρ, ὅτι τὸ γένος⁵— καθέστηκεν τῶν ἐγκωμιστικῶν κεφαλαίων — ἵνα ἀνξήσῃ τὴν ὑπόθεσιν· ἐστὶ δὲ ἡ σύνταξις οὕτως, ἄλλα γὰρ ἄλλων ἔνεκα δόξαν παρίστησιν ἁριστεύειν πρῶτα λεχθῆναι, ὥσπερ ἐκ τοῦ προφαινομένου.

Πάρεστι] Ἡ ὁρῶντας ἤδη ἀπ' αὐτοῦ τοῦ λόγου, τίνα 166, A. γνώμην εἶχον καὶ ὅπως διανοήθηεν περὶ τούτου, ἢ αὐτοῦς λέγοντας τὸ δοκοῦν.

Οἶμαι δὲ] Varietatem ex Cod. Leid. enotaverat Cl. Valcken. Vide ad edita.

Ἡ γὰρ τῆς χάριτος] Κοινωνεῖ τῷ λόγῳ τοῖς Ἀθηναίοις, ἡμῖν φάσκων, ἐπειδὴ προδιωρθώσατο τοῦτο· ἀπῆται δὲ ἡ τέχνη ἐπαινον πρῶτον τοῦ οἰκιστοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἄδηλος

1) Cant. recte ἐν, sed prius ὁ expunge. — 2) πρῶτην ejiciendum credo, forte ex duplici lectione natum, ut aliud scholion habuerit πρῶτη τῶν ἄλλων βούλεται τάττεσθαι. — 3) In omni laudatione, inquit, genus primo loco commemorandum est: hic locus a multis tractatur, et rhetorum princeps Hermog. de Part. sect. 5. p. 23. diserte de singulorum hominum laudationis capitibus: ἐστὶ δὲ ταῦτα γένος, ἀγωγή, καίδουσις et cet. cf. Menander Rh. p. 610.

ἴσται, διὰ τὸ ἀρχαίαν εἶναι τὴν πόλιν, ἀνάγκη τοῦτο παρῆκε, καὶ ἀπὸ τῆς θείας ἄρχεται, καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ μέρος ὡσπερ τοῦ γένους τυγχάνει, ὅλον πῶς γέγονε καὶ ποίαν ἔχει τὴν φύσιν· θαυμασίως δὲ τῇ φύσει τῶν ἀνδρῶν παραβάλλει τὴν φύσιν ἂ τῆς γῆς, μίαν γὰρ λέγει τῆς χώρας καὶ τῶν Ἀθηναίων τὴν φύσιν· αὐξεί δὲ σφόδρα, τὸ γὰρ φιλάνθρωπον αὐτῆς τῷ σχήματι δείκνυσι· δεῖ δὲ γυνῶναι, ὅτι ὁ Χάραξ ἱστορεῖ, τοὺς Ἀθηναίους ἀποίκους εἶναι τῶν Σαΐτων· ἐστὶ δὲ Σαῖς πόλις Αἰγυπτίων καὶ οἰκιστῆρα ἔσχεν Ἐρεχθίδει, διὸ καὶ διφυῶ προσαγορεύεσθαι φησιν ὄντι διγλωσσον κ. τ. λ. Reliqua ex ipso Leid. unā cum Monac. Ap. edidi, in quibus Cant. pro μάττυρα vult. μαρτυρίαν.

- 166, B. Ἄμφω δέ] Ὅτι καὶ ἡ χώρα ἄξια τῶν ἀνδρῶν καὶ οἱ ἄνδρες τῆς χώρας καὶ ὅτι αὐτοὶ ᾤκησαν αὐτὴν ἀσὶ.
ib. Οἱ τε γὰρ] Vidd. add. Pariss. sed πράξει⁵ τῶν τρώ-

1) Leg. θείως, ut in edito. In quo cum legatur μέρος ὡσπερ μίαν, patet scribendum esse ὡσπερ μέρος τοῦ γένους οὐσα τυγχάνει. Quamvis part. οὐσα omitti possit, quod saepius hic schol. fecit, et vel a scriptoribus atticis factum testatur Th. Mag. p. 860. Vide omnino Lobeck. ad Phryn. p. 277. — 2) Sic dedi pro τῇ φύσει. — 3) De Charace historico, scriptore περὶ τῶν ἀπίστων, vid. Fabr. B. Gr. I, p. 144. Ejus Ἑλληνικά laudantur ab Anonymo de Incred. c. 15. p. 92. ed. Gal. In hoc libro de Atheniensium origine egerit; sed jam a veteribus ipse in ἀπίστων numero habebatur, qui θεραπειούσι μύθους πρὸς ἱστορίαν, vid. Eust. laud. a Fabr. l. I. Saepius ejus χρονικά citantur a Steph. Byz. Ex ejus ἀπίστοις fortasse hausit, quae profert de Agamete et Trophonio schol. ad Arist. Nub. 508. Cf. porro de eo Voss de H. Gr. III, p. 341. Eadem, quae de Urbe Saïs et de Erectheo habet noster schol., ex eodem Charace refert Tz. ad Lycophr. vrs. 111. — 4) Sic scripsi pro ᾧ. — 5) Ser. τάξει (Paris. A. πραότητι). Eodem plane sensu Theophr. char. proem. p. I. συμβεβηκον ἡμῖν οὐ τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν τρώπων ἔχειν, quod Fisch. in ind. liberius vertit: ejusdemmodi mores. Dicitur similiter ἡ τάξις τοῦ βίου, vid. Arist., I, ep. 12. p. 57., ubi, nec quidem sententia, non opus erat, ut cum Clariss. Boissonadio pro τάξιος legamus πράξιος, quamvis saepius hae voces invicem permutantur, docente eod. Boisson. et ante eum Hemst. ad Pl. p. 9. et Scalig. ad Manil. p. 126. cf. Gronov. ad Plaut. Cure. II, 3, 12. cum his autem conferendum illud Demosth. de symm. p. 176. ed. R. ἀσχερόν λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν, ἢ τῶν οἱ πρόγονοι παρέδωκαν, et confirmatur Aristaeleti lectio vocisque τάξις usus illis, quae habet Hes. in ἄχωρος, ὁ μήτε τάξιν βίος, μήτε κατὰστάσιν οἰκίας ἔχων et Schol. ad Theocr. id. I, 87. οὐδέ τις γῆς θνατοῦ τάξιος διετίθης.

ποιῶν, τὴν δὲ ἐν τοῖς κινδύνοις γιγνομένην πρόβολον· ἐπειδὴ δὲ ἔστι καὶ ἄνευ ἔργων φιλανθρωπίαν τινὰ ἐξηγεῖται τὸ οὕτω ἡσυχίας ἐπιτήδειον, τὸ δὲ πρὸς ἐπικουρίαν τῶν ἀτωχημάτων ἀρμόδιον¹.

¹ Ἐν παντὶ τῷ παρασχόντι] Vid. add. Pariss., Leid. 166, C. ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ.

² Ἐν προβόλου μοίρα] Ἀντ' ἄλλου γὰρ πρόκειται, ὡς ib, πρὸς τὸ πρόβλημα τοῦτο ἐπήνεγκεν, ὅτι καὶ τὸ σχῆμα τῆς Ἀττικῆς ἔοικε προβόλω· οἰκεία δὲ ἢ λέξις (sc. πρόκειται) ὡς ἐπὶ προβόλου καὶ τείχους, οἷον προβεβλήται, προηγείται, ὡς περ ἡγεμονεύουσα τῆς Ἑλλάδος· εἶπε δὲ τοῦτο πρὸς τὴν θεοῖν, καταντικρὺ γὰρ τῆς Ἀσίας τυγχάνει· φυλακτικῶν δὲ αὐτῆς φησι, δηλονότι τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοὺς Ῥωμαίους, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον³ δι' αὐτοὺς τοῦτο λέγει ἄει· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν τὴν γιγνομένην τάξιν ἐσήμηνε τὴν ἡγεμονίαν ὡς ὀφειλομένην τῇ πόλει, ἵνα δείξῃ καὶ τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς ἄνδρας τῶν ἄλλων ἀνδρῶν προέχοντας, τὸ δὲ ἔχουσα ἀντὶ τοῦ ἐπέχουσα.

Πρώτη πρὸς ἥλιον] Καὶ νῦν τὸ⁵ ἐγκώμιον, πρώτη δὲ 167, A. κ. τ. λ. vid. ed.

⁴ Ἐπὶ τῶν κρείττωνων] Τοῦτο πρὸς τοὺς κρείττους οἰκιστάς ἐμφαίνει τῆς πόλεως· τοῦ γένους δὲ ἡγεῖσθαι (Cod. διην.) τῆς Ἑλλάδος δηλονότι, τοῦτο δὲ ἄει διὰ τοὺς Ῥωμαίους λέγει· ἔτι, δὲ ἀκτὰς (vide paullo infra), τοῦτο πρὸς τὸ κάλλος ἀρμόζει, ὅτι πρὸς ἀναψυχὴν πεποιήται καὶ τέρψιν.

Προβαίνει γὰρ] Ἐμψύχως εἶπεν, οἰοεὶ βυθίζει, ὃ δὲ κατὰ φύσιν ὑπάρχει τῷ τόπῳ⁴ τοῦτο τῇ χώρα ἐπέθηκε· ib, τὸ δὲ ἡπειρος ἐν νήσοις τουτέστι κοινοῦσα ταῖς νήσοις, ὡς περ φιλίαν ἀσπαζομένην⁵ αὐτάς· ἔοικε δὲ νήσῳ ἢ Ἀττικῇ,

1) Perquam corrupta. Lenissime sic corrigas: Ἐπειδὴ ἔστι καὶ ἄνευ ἰ. φ. τ. ἐπιδειξασθαι, τὸ μὲν τῆς ἡσ. κ. τ. λ. Verbum ἐξηγεῖται frequentissimum in sch. facile pro ἐπιδειξασθαι scribi potuit. — 2) Sic pro ἐπὶ τοῖς πλαστον. — 3) L. τουτο pro νῦν τό (sic Paris. diserte). — 4) Vox τόπω forte reliquiae sunt vocis ἀνθρωπῶ, nisi malis legere ζῶω; alterutrum requiritur. — 5) Σπασομένη πρὸς, Cant., quae lectio si recipienda est, certe pro φιλίαν leg. φιλίαν, sed de vocis οἰκῶ auctoritate adhuc dubitatur, vid. Budaeus, et qui hunc laudat Steph. Thes. t. III, p. 924. sed malim ὡς πρὸς φιλίαν ἀσπασομένη αὐτάς, similiter ut, quae

παρ' ὀλίγον γάρ ἐπικλύζεται ὡς νῆσος. Δοκεῖ δὲ νοτιώ-
τερον (Arist. νοτιωτέρα) διαβολὴν ἔχειν τοῦ κείσθαι¹ ἐν
νοτίῳ μέρει· οὐκ ἔστιν οὖν κ. τ. λ. vide ed., Leid. ἀντίπιπι
γάρ — φησὶν οὖν — καὶ παρὰ² Θουκυδίδου τὸ νόημα ἐπὶ
τῆς διύγρου, ἐνθα λέγει χειμῶν εἶη νοτερός³ καὶ Ὅμηρος,
κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς.

167, B. Νοτιωτέρα] Vid. ed. Πρώτη μὲν, Leid: καί, ὡς ἂν
εἶποι τις, σώζοντα τ. θ. — βούλεται pro ἀπέφηνεν.

ib. Παντοδαπούς⁴] Vide quae edidi ex Ar. Mon., Leid.
Τινὲς δὲ λέγουσιν — τῶ τέλει τῆς θαλάττης· λέγει γούτ,
ὅτι ἡ Ἀττικὴ ποιεῖ λιμένας ἐκ θ' ἑαυτῆς καὶ τῆς θαλά-
ττης, ὅπου γάρ μόνη κ. τ. λ. reliqua sine var. Ad ea, quae
in editis leguntur, haec addit Leid. τὸ γὰρ πυκνὸν καὶ
συνεχὲς βουλόμενος δηλώσαι, τοῦτο εἶπε, πορθμὸς δὲ ἐστὶ
θάλασσα ἀμφίγειος, ὥσπερ ὁ ἰσθμὸς ἀμφιθάλασσος sc. γῆ,
quod addit Paris. A. Praeterea in Cod. erat. διαλιπότης
— νῆσοι ἑαυταῖς — et γραμματικὸν pro γραμμικόν, uti
legendum in nostris.

167, C. Παραπλεῖν] Καὶ ἤπειρον αὐτὴν δείκνυσι καὶ νῆσον καὶ
παραθαλαττίαν, τὸ γὰρ παραπλεῖν ἐπὶ παραθαλαττίῳ
λέγεται, τὸ δὲ περιπλεῖν ἐπὶ νήσου, τὸ δὲ πεζεύειν, ὡς
ἐπὶ ἠπείρου.

167, D. Ὡσπερ ἐν πομπῇ] ex ipso Leidensi edidi, ubi Doctiss.
Geel Βάχου non de Baccho, sed de bacchante acceptum
vult. Praeterea in Cod. erat ἐπιλεγομένη⁵.

occurunt, ὑπουργεῖν πρὸς χάριν, ὀμιλεῖν πρὸς ὀργήν, et alia. Vo-
luit autem, ut videtur schol. verbo ἀσκαζομένη exprimeret illa
Aristidis ὥσπερ εἰς χεῖρα προτείνουσα εἰς ὑποδοχὴν. — 1) Sic corr.
τῶ καίται. — 2) Cod. γὰρ. In seqq. notanda est varietas scholii
ed. sc. θ' ἐπὶ θ. τὸ νότιον ἀπὸ τοῦ διύγρου, ut nescias, quae-
nam lectio praeferenda sit, νόημα enim in his rebus Graeculis
frequentatur. — 3) Sic Thucyd. III, 21. Cod. χειμῶνος ἦν νοτιώ-
τερον. Homeri locus est Iliad. XI, 811. — 4) Unde haec habet,
nescio, nisi significat Thucyd. I, 95. λιμένας ἔχον τρεῖς αἰτρωπεῖς,
ubi item schol. ἦγουν οὐ χειροποιήτους. Sed hujus discriminis
vanitatem arguit vel unus locus Arriani VIII, p. 300 de exp.
Al., qui ex Aristobulo refert, λέγεται ὅτι πρὸς Βαβυλῶνα ἔκαστος
συνκτόν, ὅσον χιλιάς ναυστὶ μακρῶς ὄρμον εἶναι. Unde Menander
Rh. p. 605. docet, quomodo potius laudandi sint sive αἰτρωπεῖς
sive χειροποιήτοι. — 5) Leg. ἐπιλεγόμενος, eligent ad spectandum.

Κυκλάδες] Κυκλάδες μὲν ἵππῳσι ἰδιόμεναι, Σποράδες δὲ 168, A
 Κρήτη, Κύπρος, Ρόδος· οὐδὲ γὰρ αὐταὶ περιλαμβάνουσι ἵππῳ-
 σον ὡσπερ αἱ Κυκλάδες τὴν Δήλον, δι' ἣν καὶ Κυκλάδες λέγονται.

[Ὡσπερ τῆς θαλάττης] Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν τρόπον τῆς ib.
 πόλεως, ἔνθα ἐστὶ ἡ θάλασσα τὰς γείτονας τὰς Κυκλά-
 δας· ἀνείσης, θέλει δὲ δεῖξαι τὴν Ἀττικὴν εἰκόνα τῆς
 αἰκουμένης σώζουσαν καὶ πᾶν σχῆμα αὐτῆς ἔχουσαν, ὡς δη-
 λοὶ προΐων. Vid. add. Paris., quae ex Leid. supplenda.

Δύνανται γὰρ, ὅπερ] Καθαίρουντος τὴν δόξαν τῆς ib.
 Ἀττικῆς τοῦ λέγειν, ταῖς νήσοις αὐτὴν καλλύνεσθαι, ἐπι-
 φέρει τὸ ἄτοπον περιβολῆ ἵππῳ διορθούμενος καὶ φησιν, ὅτι
 ὡσπερ βασιλείοις τὸ κάλλος τῶν προπυλαίων κάλλος γίνεται,
 οὕτως αἱ νῆσοι κάλλος γίνονται τῆς Ἀττικῆς· καὶ οὐ δήπου
 διὰ τοῦτο ἀτιμότερα τῶν προπύλων (s. προπυλαίων, uti su-
 pra) τὰ βασιλεία.

Σελήνη] Σελήνη παρεικάζει τὴν Ἀττικὴν καὶ τὸς νή- ib.
 σους ἀστράς· ἐπειδὴ δὲ ποιητικόν ἐστὶ τὸ ἐπιχειρήμα, ποι-
 ητῆ αὐτὸ περιάπτει· ἐστὶ δὲ παρεμβολὴ τὸ νῦν ἀναπόδο-
 τος, ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ὃν τρόπον οἱ ἀστῆρες τὴν σελήνην
 περιέχουσιν, ὡς ποιητῆς ἂν εἶποι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ αἱ
 νῆσοι τὴν πόλιν· ἀπεσιώπησε δὲ καὶ ἀναπόδοτον ἔφηκε τῶ
 αἰων ἵππῳ σχήματι χρώμενος· τεχνικῶς δὲ ἐπήγαγε τὸ μετ-

Sequentia verba inde ab οὐχ ὁ θέλει, non expedit. Quodsi in tan-
 tillā re hariolari licet, putaverim, illa verba esse proxime praee-
 cedentis scholii glossema, seu potius correctionem verborum ὁ
 θέλει τις ὄρα. Itaque distinguendum erat post θέλει et περιέχεται
 significat abundat. — 1) αἱ πᾶσιν Cant., quod necesse non vide-
 tur. — 2) Cod. οὐδέν. — 3) L. περιλαμβάνουσι. — 4) An ἔχει?
 5) Etsi περιβολῆ hic locus cedi possit, quippe pertinenti ad ora-
 tionis ornatum, quo sensu illo usus est Philostr. vit. Soph. p. 511.
 τὸ δικανικὸν σοφιστικὴν τινὲ περιβολῆ ἐκόσμησε, ibiq. orian., mēlim
 tamen legere παραβολῆ ut referatur ad comparisonem institutam
 ab. Ar. inter Urbem et lunam. Et fatale fuit librario, ut in hac
 voce offenderit, nam procul dubio paullo post παρεμβολῆ eod.
 modo corrig. Παραμβολῆ sane cum definiatur a sophistis, injecta
 sententia, qua subditā cetera maneant salva, in Aristidis verbis
 locum non habet. Saepius peccatum est in conf. vocc. παραβολῆ,
 περιβ. παρεμβ. De parabola ἀναπόδοτω jam egit schol. supra
 p. 164. — 6) Corrupta αἰων τῶ nimis prope ducunt ad χρισμῶ
 vel χριστῶ, quam ut aliud quid reponi possit; etsi non video,
 quid illa figura hic faciat, infra magis explanata. Vid. omnino
 Ern. L. tech. p. 381.

ζον κέρδος φέρουσαν. (l. φέρουσαι, ut infra) ἤτοι ἀ-
τιλαμβάνουσαι ἢ ὅσον παρέχουσι, κοσμοῦνται γὰρ, φησί,
παρὰ τῆς πόλεως ἤπερ κοσμοῦσι, τῷ² προσοικεῖν· ἕτεροι
δέ φασιν τῷ φέρειν τὸν φόρον αὐτῆς.

168, B. Ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν] Καλῶς τοῦτο, ὃ γὰρ λόγος ἐπὶ
τῶν P. vid. ed.

ib. Δί' ἢ δὴ] Ἀπὸ τῆς θέσεως ιδιοποιεῖ τὴν ἀρχὴν κ. τ. λ.
vid. ed., Leid. Τινὲς δὲ τὸ — τὸ³ προσοικεῖν — πλεί-
ονας παρέχουσι φ., corrupta, ut in ed.

169, D. Ἐπιμαρτύραται] Vid. add. Paris.

ib. Προκαθαίρεται] Καθαρὰ λύπης καὶ φροντίδος γίνεται.

169, A. Ὅσπερ ἐν ἱεροῖς προτελουμένη] Ἀπὸ τοῦ μουμένου
(l. μουμένη) κ. τ. λ. vid. Ap. Mon. Ad. ἱερὰ quod in h.
sch. occurrit, vide infra quae notavit doctiss. Geel.⁴

ib. Ἐπίδηλον δὲ] Ὅσπερ ἕτερον ἥλιον ὑπογράφει τῶν Ἀθη-
νῶν τὸ φῶς, ὅτι ὑψηλοτέρα ἐστὶν ἢ πέλις. Vid. add. Paris.

ib. Καὶ καθ' Ὀμηρον] Οὐκ αὐτοῦ, ἀλλ' Ὀμήρου τὸ μν-
θολόγημα· ὡς ἐφόρου δὲ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηναῖς οὕτως
αὐτὴν ὠνόμασε τὴν Ἀττικὴν χώραν τῆς Ἀθηναῖς εἶναι χώραν⁵.

ib. Ὀνειράτος] Τὸ σφόδρα τερπνὸν δηλοῦ· πολλὴ γὰρ παρὰ
τοῖς ὄνειροις ἠδονὴ καὶ χαρὰ προσγίνεται τῆς προσήκουσας,⁶
καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὄνειροις ἕκαστος μέγαρα νομίζει κερδαίνειν, ὃ μὲν
ἔχειν χρυσὸν οἰόμενος, ὃ δὲ κτήματα, ἕτερός ἀρχὴν, ἢ μεθ' ἡμέ-

1) Post φησί excidisse videtur μάλλον. — 2) Cod. τό. —
3) Leg. τῷ vel τοῦ, ut vulg. lect. in Arist. Pro sequenti πλεί-
ονας sententia requirit, ut scribas πλείον ἢ. — 4) Cant. in marg.
pro ἱερὰ legit πτερά, quod potius pro sequente τινα substitutum.
Πτερά eadem fuerunt, quae αἰετοὶ vel αἰετώματα, de quibus vid.
Grammatici et imprimis Anecd. Bekk. p. 348, αἰετός — τὸ ἐπὶ τῷ
προπυλαίῳ, ὃ νῦν αἰετώμα λεγόνσιν· ἢ γὰρ ἐπὶ τοῖς προπυλαίοις
κατασκευὴ αἰετοῦ μμεῖται σχῆμα, ἀπογετακότος τὰ πτερά. Huius-
modi alarum in templo Serapidis meminit etiam Olympiodorus
in comm. mscr. laud. a Bullialdo ad Ptolem. de jud. fac. p. 203.
qui accurate de his aedificiis seu cellulis egit. Quod autem de
mystico illorum usu commentatur scholiastes, nescio unde habeat.
(Haec αἰετώματα latine fastigia dicebantur, cf. Graev. ad Phil. II,
43. p. 620 ed. Wensd. Fr.) — 5) Corrupta supt h. l. Aristidis
verba, quibus mederi conatus est Jebb; sed quo referenda
sint scholiastae verba nescio, nisi in Aristide legerit ἐπὶ τὴν χῶ-
ραν αὐτῆς προσαγόντων vel simile. — 6) Pro τῆς προσήκουσας
forte leg. αὐτῆ προσήκουσα. In seqq. cod. ἢ μὲν ἔχειν.

ραν οὐ πρόσσεστιν· οὐ πρὸς τὸ ἀνυπόστατον δὲ τὴν εὐφρο-
νύνην τῆς πόλεως παραβάλλων εἶπεν οὕτως, τοιοῦτον γάρ
τε οἱ ὄνειροι, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὑπερβάλλον τῆς εὐφροσύνης.
ἰκολούθως δὲ καὶ τὸ χορεία¹ τὸ ἐξελλίττειν ἐπήνεγκε.

Τοῖς δ' ὁρομένοις] Vid. ed. Doctiss. Geel laudat Me-
landr. rhet. p. 618.

Ἀητώ τε γάρ] Νῦν περὶ τῆς θέσεως διηγούμενος μικρὸν ^{169, B.}
ἴσον καὶ περὶ τῶν θεῶν διηγῆσεται· θεῖα δὲ καλεῖ τὰ ^{169, C.}
περὶ θεῶν λεγόμενα τοῖς Ἀθηναίοις.

Λυσαμένη] Cf. ed. ad quae ex Valck. exemplari va-
rietatem Leidensem enotavi, nisi quod Geel πρόληψιν pro
τροσόληψιν mavult. ^{ib.}

Τῆς προνοίας Ἀ.] Καλῶς τὸ τῆς προσθήκης πρὸς τὸ
τροκέιμενον εἶπε· διὰ τοῦτο γὰρ ἐκλήθη πρόνοια Ἀθηναῖα, ^{ib.}
ἴτι προνοήθη (l. προῦνοήθη) τοῦ τόκου τῆς Αἰητοῦς· καλῶς
νῦν Ἀθηναῖα προηγείται πρὸς τὸν τόκον συμβαλλομένη τῇ
Αἰητῷ καὶ τὸ Σούνιον τὴν ἄκραν ἐπιτίθησι² καὶ πρὸς τὴν
Ἀἴηλον χειραγωγεῖ τὴν θεόν. Τοῦτο καὶ Ἰπερίδης κ. τ. λ.
Vide Apogr. Mon.

Ἐπιβάσα] Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἡ νῆσος εὐτυχῆς καὶ τόκον
τῶν θεῶν εὐτυχῆσασα,³ φασὶ δὲ τὴν Αἴηλον πλανωμένην ^{169, D.}
γέως, ἀπὸ τοῦ τόκου Αἰητοῦς ῥιζωθεῖσαν στήναι, διὸ καὶ
Ἀἴηλος ἐκλήθη, ὡς ἐξ ἀδήλου εἰς δῆλον βάσιν καταστῆσα.
Εἰς ταύτην δὲ καὶ οὐκ ἄλλην ἤλθεν ἡ Αἰητὴ νῆσον· ἠυλα-
βεῖτο γὰρ ὑπὸ Λιδός (l. Ἡρας) διακομένη εἰς τόπον ἐστῶτα
καταφυγεῖν, ἵνα μὴ ῥαδίως ἰλῶ· νῦν δὲ εἰς πλανωμένην

1) Videtur legendum τῷ χορείαν. — 2) Ἐπιδείκνισι Cant. Hy-
peridis fragm., quod sciam, apud nullum alium Grammat. inveni-
tur. Etsi locus orationis, in quo haec verba occurrere debue-
runt, prolatus est a Joanne Sicil. comm. mscr. in Herm., vid.
Ruhnk. H. Cr. Or. p. LXX. Idem ex Hyperidis Deliaco fragm.
sed cum magna lectionis varietate refert Anonym. ad Hermog.
p. 389, f. Itaque ex hoc quidem l. nondum patet ad Aristidis
schol. lectum esse; nam quae inde profert verba, jam in Joann.
Sic. ita leguntur: ἔπειτα εἰς Αἴηλον διαβάσαν διδύμους τεταίν, Ἀρ-
τεμῖν τε καὶ Ἀράλλωνα, τοὺς θεοὺς. De regione ζωστήρη vide Steph.
s. v. et Spanh. ad Call. H. in Del. vrs. 209. — 3) Cod. ἀτυχ.
Μοκ φησί pro φασί.

καταφεύγει, ἵνα εἰ πάλιν Ἡρα ἐπέλθοι, τῆδε κάκῃσι πλατωμένης τῆς νῆσου, ἔχοι πρὸς ἄλλην εὐκόλως μεταβαίνειν.

ib. Τὸν πατρῶον] Πατρῶον ἐκάλουν Ἀθηναῖοι cf. add. Paris. — και τέτοκεν Ἴωνα — pro ἐτέχθη in Cod. erat ἐπίθῃ ὁ Ἄπ. — ἵνα πατρῶος γ. — ἄλλοι — πατέρα οὖν ἐαυτῶν — τὸν Ἀπόλλωνα, ἤγουν τ. ἦλ.

170, A. Πρὸς τὸ δοῦναι] Ἀρταφέρνην φησὶ και Λάτιν, οὓς ἐπεμψε Ἰαρεῖος· ἐνδείκνυσι δὲ διὰ τούτων, ὅτι πλησίον αἰ νῆσοι τῆς Ἀττικῆς δύο· ἐμψύχως δὲ εἶπεν, ὡς αὐτοῦ τοῦ τοῦ ἐκλύσαντος αὐτούς, cf. add. Paris., ἦν γὰρ ὁ ἐν Σαλαμῖνι τῆ μὲν θάλαττα ἦν, ἄλλοθεν ὅλος μικρὸν και τόπος λιμνοδης.

ib. Οὕτω δ' ἐν ἀρχῇ] Ἀρχὴν μὲν πρὸς τὴν Πελοπόννησον τὴν παλαιὰν Ἑλλάδα, μέσην δὲ πρὸς τὴν Ἰωνίαν· ἕτερον δὲ τοῦτο σχῆμα τῆς Ἀττικῆς διηγεῖται, βουλούμενος αὐτὴν δεῖξαι ἀρχὴν και μέσην, ἴν' ὡς ἀρχὴ και τέλος οὓσα τιμηθῇ παρὰ πᾶσιν· ἡ δὲ³ γεωμετρικῶς ἐρέθη, ὅτι ἐστὶν ἡ γῶμα ἐν ἀρχῇ τῆς Ἑλλάδος και μέση· ἐν ἀρχῇ μὲν ἐπειδὴ ὡς και αὐτὸς⁴ κεῖται πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, μέση δὲ, ὅτι τῆς Ἑλλάδος μέσης οὓσης τοῦ παντός, αὕτη μέση ὅτι⁵ τῆς Ἑλλάδος.

Και ὡσπερ πόλιν ἡ οἰκεία χώρα προσοικεῖ] Ἀντὶ τοῦ περιοικεῖ, ὑπὸ γὰρ πάντων Ἑλλήνων περιέχεται· προσοικεῖν δὲ φησι τὴν οἰκείαν, τοὺς ἀγροὺς και πᾶσαν κτησιν τὴν μέγιστων ὄρων ἐκάστης πόλεως οὓσαν.

170, B. Ὅσον γὰρ τῇ φύσει] Και τοῖς ἤθεσι δῆλον, ὅτι και τῷ τόπῳ ἀφέστηκεν. (f. δηλονότι και τῷ τρόπῳ ἀφ.).

ib. Οὔτε γὰρ ποταμοῦ] Οὐ γὰρ vid. Ap. Mon. Leid. item δ' Ἀσίης⁶ κ. τ. λ., addit Leid. ἰστέον δὲ ὡς τὸ διορίζον και συνάπτει και πανταχόθεν κύκλοι (f. κυκλοῖ).

1) Cod. ἐμπεψε. — 2) Videtur designare Salaminem et Aegnam, sed duo suspectum est. Post sequens εἶπεν certe addendum est ἀχθεῖσα, quo illud scholion pertinet. Infra lege ἔλος pro ὄλος. — 3) Scribe και. — 4) Supple φησὶ, id enim significat Aristides. — 5) ἐστὶ Cant. sed ne sic quidem satis intelligo haec verba et verendum est, ut Aristidem schol. intellexerit. Nota quidem est opinio veterum, Graeciam in media terra jacere, sed illam h. l. non urget Aristides. — 6) Dionys. Perieg. in Cod. ita leg. Ἐ. τῆς Ἀσίας Ἰωνίαις διὰ μέσον ὁρίζει et alia cum var. infra ad p. 195.

Πρὸς ἀσπίδος ἐπίσημον] Ὡς ἐπὶ ἀσπίδος εἶπε τὴν λέ- 170, C.
ξιν, κυκλοτέρης γὰρ ἢ ἀσπίς, vid. add. Paris., Leid. ἐπειδὴ
γὰρ ἑκάστη πόλιν x. τ. λ.

Τοσοῦτον δὲ] Πάλιν ἐμφύχως εἶπε τὸ τοσοῦτον δὲ 170, D.
πέφευγεν, ὥσπερ οὐκ ἀνεχομένης τῆς Ἀττικῆς πλησίον
εἶναι τῶν ἄλλων βαρβάρων· ἐτέραν δὲ Ἑλλάδα τὴν νῦν
Ἰωνίαν λέγει.

Πλείστον βαρβάρων] Πολύ, φησὶ, ἀφέστηκε τῆς βαρ- 171, A.
βάρου γῆς τῷ κάτω εἶναι παρὰ θάλατταν, ὑπερβολῇ δὲ
ἐχρήσατο.

Εἰλικρινῆ δὲ¹⁾] Ἀγάριστοι δὲ ἄλλαι διαλέκτοι εἰσιν, ὡς ib.
ἢ Δωρὶς εἰς ᾧ τὸ ἠ ἀμείβουσα, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀμέρα. Πα-
ράδειγμα δὲ πάσης τῆς Ἑλληνικῆς ὀμιλίας εἶπεν,
εὐρίσκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ τινὰ καὶ τῶν ἄλλων δια-
λέκτων ὅσον Ἰωνικὰ καὶ Δωρικὰ τῷ πάντως πρῶτον
ταύτην εἶναι καὶ ἀπὸ ταύτης ἐκείνας ταῦτα λαβεῖν· καὶ
τοῦτο σαφὲς ἐκ τῶν γραμματικῶν τεχνῶν· δεῖ γὰρ τὸ παρά-
δειγμα τοῦ, οὗ παράδειγμα (sc. ἐστὶ) προϋπῶσιν.

Ἡ δ' αὐτὴ θέσις] Ὡσπερ τὴν θέσιν τῆς χώρας, οὕτω 171, B.
καὶ τῆς πόλεως ἐπαινεῖσαι²⁾ καὶ φησιν, ὅτι ὥσπερ ἡ χώρα
ἐν τῷ μέσῳ κεῖται τῆς Ἑλλάδος, οὕτω καὶ ἡ πόλις ἐν τῷ
μέσῳ τῆς χώρας· Διὰ τὸ τοσοῦτον ἐπὶ³⁾ θάλατταν
ἐπικλίνουσα τοῦτο βούλεται παριστᾶν, ὡς οὔτε παρα-
θαλάττιος αὐτῆ, οὔτε ἠπειρωτικῆ⁴⁾. Δεῖ δὲ τὸν ῥήτορα
πρὸς τὴν χρεῖαν ἀρμόττεσθαι, καὶ εἰ μὲν παραθαλάττιος ἢ
πόλις, ἐπαινεῖν καὶ λέγειν, ὅτι ἐπιστάται τὴν θάλατταν, εἰ
δὲ μεσόγειος, πάλιν ἐν τῷ ἐπαινω λέγειν, ὅτι πέφευγεν
αὐτῷ⁵⁾ οὕσαν ταραχάδην.

Τρίτη δὲ] Αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἀπόδοσις, ὅσον τρίτη δὲ ib.
ἀκόλουθος τούτων ἀνέχει, ἢ ἀκρόπολις· ἀνιίττεται δὲ

1) Si bene se habent haec verba ad finem usque scholii, illud
tamen γὰρ delendum est et pro πόλιν scrib. πόλις. — 2) Cod.
εἰλικρινῆ καὶ καθ' ὅλου, pro quo scrib. καθ' ἁρᾶν ex Arist. pro seq.
δὲ malim γὰρ. — 3) Scr. ἐπαινεῖ. — 4) Aristid. habet πρὸς, quod
aeque commodum. — 5) Cod. εἰ πρῶτικῆ. — 6) Scr. αὐτὴν sc.
θάλατταν. In his autem schol. ante oculos habuit Menandrum,
cujus caput, πῶς χρὴ χώραν ἐπαινεῖν, invenitur pag. 600. ed. Ald.

εις Θουκυδίδην κ. τ. λ. vid. Ap. Mon., in quibus Cant. manvult μόνην πόλιν κ. τ. λ. His addit Leid. Ἀκόλουθον δὲ τὴν τρίτην εἶπε τὴν ἀκρόπολιν, διότι προενεγκμίαςος τὴν χώραν τὴν Ἀττικὴν, εἶτα τὰς καὶ τρίτην τὴν ἀκρόπολιν, ἣτις τύπον ἔχει κορυφῆς ἀντὶ τοῦ ἐξέχει, ὑψηλή ἐστι· καὶ ὡσπερ αὕτη³ πρὸς πᾶν σῶμα μέση ἐστὶ, οὕτω καὶ ἡ ἀκρόπολις· ἀλλὰ καὶ ὑψηλή ἐστίν, ὡς αὕτη καὶ μέση τῆς πόλεως· ἐπειδὴ δὲ πᾶν ἄκρον ἔσχατόν ἐστι (f. προδιωρθόσατο, ut passim), ὅτι οὐ λέγω (f. λέγει) τὸ ὑστατον, ἀλλὰ τὸ ὑψηλόν· περὶ δὲ τῶν ἀέρων αὐτῆς θέλων ἱστορῆσαι, οὕτω φησὶν· ἴσμεν, ὅτι ὁ ἀήρ ὁ διήκων μέχρι τοῦ οὐρανοῦ⁴ λεπτομερῆς ἐστὶ καὶ εὐκρατος, ὁ δὲ ἐπὶ γῆς παχύτερος, βουλομένος οὖν τὸν ἀέρα ἐπαινεῖσαι αὐτῆς, φησὶν, ὅτι ἐπὶ τῇ ἀκρόπολιν ἀήρ ἔσχατός ἐστιν, ὡς πρὸς τὰ ἄνω, ἀπὸ δὲ γῆς ὡς πρὸς ἡμᾶς, λεπτομερέστατος καὶ εὐκρατος ὡς ὑψηλότερος, ὁ γὰρ εἰς ὕψος ἀήρ τοιοῦτος.

171, C. Ἄκρου καὶ μέσου] Ἄκρου λέγει διὰ τοῦ ὕψους, μέσου δὲ διὰ τὸ ἐπὶ μέσου κεῖσθαι· τὸ δὲ διὰ πάντων κάλλος ἀντὶ τοῦ διὰ πάντων κεκαλλωπισμένον.

ib. Ὡσπερ γὰρ⁵] Vid. add. Pariss., Leid. καὶ αὐτὸς ἔχουσιν καὶ τὴν Ἀττικὴν βούλεται δεῖξαι⁶ — τὴν γῆν φησὶ — τρίτον τὴν χώραν — τέταρτον — πεμπτόν — διὰ τοῦ τελευταῖος ὄρος τῆς εὐκαρίας.

172, A. Ἐπιστροπέιον] Vid. ed., sed Leid. οικιστὴν μεμηῶσαι — τεχνικόν ἐστι· λέγων δὲ τὴν θέσιν ἐμνήσθη τῆς ἀκρόπολεως· ἔμενε (l. ἐμελλε) δὲ διεξιέναι — εἶποι. —

1) Sic corr. Cant. Non necessarium. Sed ipse schol. fallitur. Thucydides enim II, 15. non de regione circum arcem loquitur, sed τὸ δὲ πρὸς τοῦτον, inquit, ἡ ἀκρόπολις ἢ νῦν οὐσα, πόλις ἔστι. In seqq. post γενόμενος excidit βασιλεὺς. Thucyd. ib. ἐπειδὴ θεσεὺς ἐβασίλευσε. Porro leg. οὕτω συνωκίσθη. Est Thucydidicum συνώκισε πάντας. — 2) Cod. χάριν, quod Cant. in marg. corr. — 3) Suspicio in his schol. verbis latere lectionem Aristidis a vulg. diversam: verborum constructio in rhetore hic est impeditiore, quae hic habet, ὡς περὶ αὐτὴν πᾶν τὸ λοιπὸν σῶμα τῆς πόλεως, in his ex praecedentibus subaudiendum videtur εἶναι. — 4) Cod. οὐκουν οὐ. — 5) Cod. καὶ ὅτε. — 6) Haec corrupta. Leg. τῇ αὐτῇ ἐχούσαν γὰρ κ. τ. Α. β. δείξει.

Καὶ τὰ πρεσβεῖα] Πρεσβεῖα νῦν τὰ προτεῖα, ἀλλαγοῦ δὲ καὶ τὰ τίμια.

Παρελθεῖν] Κατὰ κοινοῦ τὸ φεύγοντες, οἱ καὶ ἰ) τὸ μῆκος φεύγοντες, φεύγοντες δὲ καὶ τὸ παρελθεῖν ἂ μὴ ἰ) εἰπεῖν κακὸν νομίζεται, ἀπὸ τοῦ φεύγοντες καὶ τὸ σιωπᾶν, ὅσα δίκαιον εἰπεῖν· οὐ γὰρ εἰσιωπήσαμεν ταῦτα, φησὶ, ἀλλ' ἠμνήσαμεν.

Ἄ μὴ χεῖρον] Ἀπὸ τοῦ μὴ ἢ κακόν· οὐ γὰρ συγκριτικῶς νῦν εἶπε τὸ χεῖρον.

Ἄλλὰ μὴν] Μέρος βούλεται τῆς θέσεως εἶναι τὸ εὐκρατον τοῦ ἀέρος· πρὸς γὰρ τὴν θέσιν τοῦ κόσμου δεῖ καὶ τῶν ἀέρων εἶναι τὴν θέσιν. Καλῶς δὲ εἶπε τὸ ὑπὲρ κεφαλῆς, ὅτι πᾶς ἀὴρ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν εἰλέεται· τοῦτο δὲ ὀνομάζει ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τὸ λεπτομερὲς βουλόμενος δεῖξαι.

ἴστε εἰ τῷ λόγῳ] Vid. add. Paris., Leid. ἔστι καὶ ὁ Geel. V. D. mavult εἶη.

Δυσχερῶν] Vid. add. Pariss., Leid. Τὰ δυσχερῆ — 172, B. δῆλον γὰρ ὅτι — τῶν διὰ ἰ) ἴδιον — ξηρότητα — ἐτέρω δὲ ὑγρότητα — αἰεὶ λυπηρά· λέγει οὖν, ὅτι μετέχει τῶν ἀγαθῶν ἢ Ἀττικῆ ἀπεχομένους τοῦ πλήρους ἰ) ἐκάστου λυπηροῦ· τὸ γὰρ ἄκρα τοῦ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ, ὑγροῦ καὶ ξηροῦ λυπηρά.

Τεκμαίρεσθαι] Τὸ τῆς χώρας, φησὶν, εὐκρατον οὐ μόνον τοῖς ὥραις, φησὶν, ἰ) ἔξεστι τεκμαίρεσθαι, τουτέστι ταῖς ὁπώρας· αὗται γὰρ ὥρατα καλοῦνται, παρὰ τὸ ἐν τῇ καλλίστῃ τοῦ ἔτους ὥρα γίνεσθαι· οὐ μόνον οὖν, φησὶ, τοῦτοις τοῖς ὥραις τὸ εὐκαιρόν ἐστι τῆς χώρας σκοπεῖσαι, πολὺ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις ἐχόντων ἰ) τὸ διάφορον, ἀλλ' ὅτι καὶ διὰ χρόνου παραμένουσιν ἰ) ἀσινεῖς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ παντὶ; ὡς-

1) L. οἶον καὶ. Significat enim illud φεύγοντες ad utramque periodi partem pertinere. — 2) Cod. ἂ μὴ τὸ. — 3) L. ἔχει δύναμιν ἴδιον, vel simile. Δύναμις usurpatur hoc sensu ab Aristide (Immo lege: ἔχει τι τῶν γερτάρων (τῶν δὲ) ἴδιον). — 4) Scr. ἀπεχομένη τοῦ ἐκ τοῦ πλήθους. — 5) Hoc φησὶν delendum, etsi scholiastae hoc verbum vehementer amant. — 6) Scr. ἔχουσι. — 7) L. διαμένουσιν, vid. edd. Paulo post χώραις pro ὥραις, jubente et sensu et schol. ed.

περ ἐν ταῖς ἄλλαις ὥραις κατὰ τὸν ἴδιον καὶ οἰκτεῖον τῆς
 δ' ὡρας καιρὸν, τοῦτο γὰρ βούλεται δηλοῦν διὰ τοῦ παρὰ
 τῆς ἐπωνυμίας· νικῶσιν οὖν καὶ ταῦτα μετὰ τῆς ὥρας
 εὐρισκόμενα τῆς ἐπωνυμίας, ἤτοι τῆς τοῦ ἔτους ὥρας. Vid.
 add. Pariss.

- 172, C. Ἀλλὰ καὶ τῆ ἀποστάσει] Ἀπόστασιν λέγει κ. τ. λ.
 vid. add. Pariss., Leid. ἰδεῖν τι τὸ δισιτηκότες αὐτοῦ
 ὡς ἐπὶ γραφῆς — αἰσθήσῃ τὸ δ. — ἢ θέρους — reliqua
 sine var.
- 172, D. Λεῦρο ἢ ἐκείσε] Πρὸς τὸ βόρειον ἢ νότιον, ἤτοι πρὸς
 Θράκην ἢ Αἴγυπτον· ψυχρότατοι γὰρ οἱ κατὰ Θράκην τό-
 ποι, θερμότατος δὲ ὁ κατ' Αἴγυπτον.
- 173, A. Ὡστε ἐν τοῦτω] Παραδόξως ἐπεχείρησε· δεικνύει γὰρ
 ἦτιαν⁵ τῆς νίκης ἀμείνω· Αἴγυπτος μὲν γὰρ θερμῇ νικᾷ, ψύχει
 δὲ Θράκη, καὶ τῆς μὲν τὸ θερμόν, τῆς δὲ τὸ ψυχρόν λυπᾷ.
- ib. Ὡστε καὶ τῶν ἄλλων] Vid. quae ex Mon. et ipso
 Leid. edidi. Ἀφ' Ἡροδότου ἀφέληται⁴.
- 173, B. Οὐδ' αὖ τὰ λοιπὰ δύο] Ἀνατολὰς καὶ δύσεις· ἐμφαι-
 νει δὲ μίαν οὖσαν κρᾶσιν, ἐνθα γὰρ μία κρᾶσις οὐκ εἶσι,
 λέγομεν ὅτι⁵ τὰ ἐνθεν λέγει τὰ ἔξω τῆς Ἀττικῆς· αὐτῇ
 γὰρ ἢ Ἀττικῇ μίαν ἔχει κρᾶσιν.
- ib. Προσθήκης] Τὴν πρὸς⁶ λέγει πρόθεσιν· τὸ γὰρ εἰ-
 πέν κ. τ. λ. vid. add. Pariss.
- ib. Ὅσον τὸ ἄνω] Vid. add. Pariss., in quorum clausula
 Leid. diserte τὰς δ' ὥρας.
- ib. Ἐπ' αὐτῆν] Καλῶς αὐτῶ ἐκάλεσε⁷ διὰ τοῦ ὡς εἰπῆς

1) τὸ del. — 2) Cod. αἰσθῆς. — 3) Cod. ἢ τῆν, illud sea-
 sus postulat. — 4) Scr. ἀφέληται. Herod. II, p. 70 quem ante oculos
 habuisse Aristidem rectissime animadvertit sch., sed quae in fine
 scholii posuit, ni fallor, hoc significant: unde quidam eum lei-
 tatis accusaverunt; itaque si vel maxime scribas διὸ — κούρου
 ἡγιάσαντο, novo tamen more dixit. — 5) Post ὅτι, cum seqq.
 non cohaerens, quaedam videntur excidisse, forte tamen legendum
 οὕτως pro ὅτι. — 6) Cod. τῆς. — 7) Sch. ed. habet αὐτὸς ἐκά-
 λεσε. In promptu igitur esset corrigere αὐτῆν sc. ἀνατολὴν ἐκά-
 λεσε. Sed sequentia illa in Cod. Leid., quaeque ab ed. absunt,
 rem expediunt. Κούρου γὰρ τὸ εἰπεῖν, inquit, ἐν οὐρανῷ κ. τ. λ.
 Vult igitur sch., Aristidem additis verbis ὡς εἰπεῖν comparatio-
 nis suae temeritatem castigasse; satis inficeta observatio, sed us-

ι. τ. λ. vid. edd. — τὸ τίμιον νομίζεται — αὐτὴν¹ παρέβαλε καὶ λ. — ταύτη ἂν ἦν ὁμοία· κούφου γὰρ τὸ εἰπεῖν ἢ οὐρανοῦ ἀκροπόλιν ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ κάλλιστον μέρος τοῦ οὐρανοῦ βούλεται διὰ τούτων παριστᾶν, τούτων² γὰρ αἱ ἀκροπόλεις καὶ ἐπειδὴ αἱ ἀκροπόλεις τοῖς κινδύνοις³ ἀνάκειται, διὰ τοῦτο προσέθηκε Διὸς ἀρχῆν.

"Εργων τε] Εργων λέγει τῆς συνέσεως, Ἀθηναῖς γὰρ 173, C. ἰ φρόνησις· Θρεμμάτων δὲ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸν Ἐριχτόνιον· τῶν δὲ περὶ γῆν ἀέρων ἀφαστῶναι τὴν Ἀττικὴν γῆσι· βούλεται γὰρ διὰ τούτων εἰπεῖν, ὅτι αἰθέρος ἐστὶ μεμεξὺ καὶ τῶν περὶ γῆν ἀέρων, ὅπερ οὐδέν ἐστιν ἕτερον ἢ τοεῖν, ὅτι μόνου τοῦ αἰθέρος διὰ τὴν⁴ ὑπὲρ κεφαλῆς ἀποκαύει· οὐ γὰρ ἐστιν⁵, ἐπειδὴ δὲ παραδόξον τοῦτο ἐδόκει, ὡσπερ διορθούμενος τοῦτό φησιν, οὐδ' αἰθέρι μᾶλλον εἰκασται· καὶ λίαν καλῶς· εἰ γὰρ αἰθήρ τὸ τοῦ αἰθέρος⁶ λεπτομερέστατον, τοιοῦτος δὲ ὁ τῆς Ἀττικῆς ἀήρ, ἰκότως καὶ οὗτος αἰθέρι τοῦτον ἀπείκασέ τε καὶ κέκληκε, συγκρίσει τοῦ λοιποῦ κατὰ γῆν ἀέρος.

Οἷς ταῦτα] Τοῖς δῆθεν θεοῖς φησι· αὐτοὺς γὰρ καλεῖ 173, D. ἧς χάρας δημιουργοῦς.

Πεδίων] Vid. add. Paris., Leid. δὲ τὸ εὐφορον — 174, A. ἐπιτόγῳ γὰρ αὐτῶν πάντα φασὶ, τὰ κάλλη καὶ τὴν χάραν παρήγαγεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐντός — φασὶ —.

le pateat pro αὐτῶ ἐκάλεισε scribendum esse ἐαντόν ἐκόλασε (ἐκόλασε Paris. A.). Verbum κολάζειν reprimendi significatione verbis quoque frequentatum fuit, unde saepius κολάζειν τὰς ἐπιθυμίας apud Platonem et Xenophontem. Synesius in Dion. p. 41, 2. οἱ τε γὰρ ὀρθοί τοῦ λόγου κεκολασμένοι, castigati numeri. Iheronymus hujus verbi potestatem apud veteres vid. Ern. lex. rhet. gr. p. 185. Eandem huic verbo vim tribuit schol. infra id. p. 216. τὸ ἀποκον τοῦ λόγου τῇ προσθήκῃ ἐκόλασε vid. ad pag. 261. — 1) Cod. αὐτός. — 2) Scr. τοῦτο sc. μέρος. — 3) Scr. cum sch. ed. τυράννοις. — 4) Verba διὰ τὴν nullum sensum praebent. Forte scrib. διαπνοῆς vel simile aut tale verbum post ἀραλῆς inserendum. Potest et ἐκπύροσς scribi, vid. Dio Chrysost. or. XII, p. 202, B. — 5) Procul dubio haec sunt Aristidis verba, unde correxi. Cod. οὐκ ἐστὶ δὲ καὶ ἀέρος. — 6) Scr. ἀέρος. Nam veteres aethere pro aeris parte habebant, vid. praee ceteris Plat. Tim. p. 238, C. Κατὰ ταῦτα δὲ ἀέρος τὸ μὲν εὐαγίστατον, ἐκίλην αἰθήρ καλούμενος.

- ib. *Τῶν δὲ ἐφ' ἐκάστη] 'Εκίαστη' φησὶ τῆς θαλάσσης, ὡς πανταγοθέν κ. τ. λ. vid. ad edd. De Laurii metallis laud. doct. Geel. VVess. ad Herod. VII, p. 569. et Gottl. ad Thucyd. II, 55., cujus montis situm describit Pausan. I. in.*
- ib. *Ἐφορμώντων] Οἰκείως τῇ λέξει ἐχρήσαστο, ὡς ἐπὶ πλοίων τῷ υἱγιαλῷ ἐφορμῶν τὰ πέδια, λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπικειμένων.*
- 174, B. *Καὶ μὴν] Οὐ μόνον τὸ φαιδρὸν ἐπαινεῖ, ἄλλὰ καὶ τὸ ἀφέλιμον· ἐμφαίνει δὲ τὸν λευκὸν ὃ λίθον, ἀφ' οὗ φησὶ καὶ τῶν ναῶν καὶ τῶν ἀγαλμάτων τὴν κατασκευὴν γεγονέναι.*
- 174, C. *Ἐν τοῖς πρώτοις] Πρώτη τε αὕτη cf. add. Paris., Leid. ἀνταπέδου, pro quo Geel mavult ἀνταπέδω, vicissim repperdit — κατασκευὴν —.*
- 174, D. *Τὸ μῆτε ὑπίαν] Σύζυγα ταῦτα· ὑπίον δὲ τὸ ἀπεπυκνωμένον φησὶ· βούλεται δὲ αὐτὴν πάλιν δεῖξαι τῆς πάσης οἰκουμένης γῆς σώζουσαν σχῆμα· εἰ γὰρ μῆτε ὑπίαν μῆτε ὄρειος, πῶς οὐκ ἔν, φησὶν, εἴποι τις εἶναι τελείας καὶ τῆς πάσης οἰκουμένης σώζουσαν μίμημα.*
- 175, B. *Ἐξεστὶ δὲ ὄρα] "Οτι ἀργυρίτις γῆ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ὁ ῥήτωρ (i. e. Demosthenes) δεδήλωκε πανταχοῦ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἰδιωτικοῖς (i. e. actionibus privatis)· δημοσίαι δὲ ἦσαν τῆς πόλεως κτήματα καὶ πολλοὶ ἦσαν οἱ καὶ μέρος αὐτῶν μισθούμενοι, φλέβας δὲ εἶπε τροπικῶς ἀπὸ τοῦ ἡμέτερου σώματος, λέγει δὲ αὐτὰς Τὰς νοτίδας τουτέστιν ὑδατώδεις πανταχοῦ διατρεχούσας εἶπε, γὰρ διηκούσας.*
- ib. *Ἄσπορος] Τὴν ἀνήροτον ὃ λέγει, ὡς ὄρειον· φησὶν οὐ,*

1) Scr. ex sch. ed. ἐφ' ἐκάστῳ μέρει τ. 3. — 2) Cod. ἐκκενεν. — 3) Recte igitur Jebb. editi scholii λακὸν correxit; eius alterum quod proponit λακωνικὸν rejiciendum est. — 4) Ex huius editique sch. concentu liquet in Ar. pro τελείας non legendum esse τελείαν, quod Jebbiius vult. Non enim voluit rhetor, Atticam esse τελείαν, sed τελείας οἰκουμένης imaginem; hanc regionem omnia continere, quae in toto et quasi perfecto terrarum orbe conjuncta inveniuntur, nisi forte pro εἶναι τελείας legi praestet ἐντελεῖ, cum corruptela nata sit ex vocis εἶναι compendio, ἐντελεῖ sane omnium aptissime cum μίμημα conveniret, essetque id quod alibi dicitur ἄκρα μίμησις. Eod. plene sensu Lucianus l. III, p. 332. πηλὸς γὰρ ἐστὶ ἀπλαστός ἦν καὶ οὐδέπω ἐντελεῖς ἀγαλλομα καὶ μὴν ἐδεσμιούρητο. — 5) Cod. ἀνείροτον et mox ὄρειον.

οὐκ ἰμείνων αὐτῆ τῆς ἐτέρας τῆς σπειρομένης, κρείττων γὰρ ἢ ἀργυρῖτις.

Ἐλευθερίας] Ἐλευθέριον ἐκάλουσαν vid. add. Pariss., ib. Leid. μικρόλογον pro φειδωλόν — ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι εὐσεβεῖς καὶ πρὸς εὐεργεσίας ἔτοιμοι, διὰ τοῦτο εἶπεν, ὅτι ἐχρῆν αὐτοὺς καὶ γῆν εὐφορωτάτην ἔχειν καὶ μέταλλα τοιαῦτα.

Ῥεύματα ἄλυπα] Vid. add. Pariss., Leid. ἀκαίρω φορᾶ 175, C. χειμῶνος τὰς παρακειμένας κ. τ. λ. — ὑετίων — καὶ οὐχ ὁ τῶ τυχόντι φθορᾶν, τῶν δὲ παρακειμένων καὶ γειτονούντων ἀπεργαζομένους χωρίων¹.

Ὡν ὁ πάντων] Τὸν σίτον φησί· οἱ δὲ τὸν ἄνθρωπον, ib. ἐπειδὴ ὡσπερ βοτάνην φασὶν αὐτὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ² διὸ καὶ αὐτόχθονες οἱ Ἀθηναῖοι.

Ἀλλὰ ταῦτα] Vid. add. Pariss., Leid. σύγκρισιν τοῦ 175, D αὐτόχθονος εἶπε· τοιοῦτο δὲ τὸ λεγόμενον, ὅτι ὡσπερ ὁ τὸ ἄριστον θανυμάζων ἀπὸ τῶν τραγημάτων οὐδὲν ἐπιδείκνυται γενναῖον, θέον ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐπαιεῖν, οὕτω καὶ ἡμεῖς νῦν· παροιμία δὲ ἐστὶν θπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἡττόνων τὰ μεῖζω θανυμάζοντων τὰ ἐνδοξα.

Ἐλέφαντες κ. λ.] Vid. ad edd. 176, A.

Ἄ τούς παῖδας³] Vid. ad edd., L. Λαμίας — ad ib. Μορμολύκεια haec annotavit doctiss. Geel. » Platonis locos et quae porro de his terriculamentis scitu digna sunt, apud Ruhnck. ad Tim. s. v. et Gesn. ad Luc. III, p. 31. Spanh. ad Call. h. in Dian. vrs. 67. « — δάκνει με⁴. —

Κατὰ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς μ.] Vid. quae edidi ex Mon. Ap., 176, B. in quibus post μέγεθος haec inserenda: καὶ ὅτι χρυσὸν

1) Legendum, ni fallor, καὶ οὐχ ὄτω ἐνύχωσι φθειρόντας, τ. δ. π. κ. γ. ἀπειρομένους χωρίων. — 2) Supple ex schol. ed. ἀναδοθῆναι. — 3) Cod. ἄ δὲ τοὺς παῖδας φοβεῖ καὶ ἐκπλήττει. Aristidis itaque verba negligenter, ut videtur, citavit schol. Monui, ne quis lectionis varietatem subesse putaret, quamvis φοβεῖν et ἐκπλήττειν, saepissime jungantur. In seqq. nugatur schol., sed quae habet de Mormo, muliere Corinthia, ni fallor, addenda sunt eis, quae de illa fabula circumferuntur. — 4) Scr. δάκνει vel δάκνει ἴππος, ut est ap. Theocr. Adon. vrs. 40. Fons traditionis de Samia invenitur apud Diod. Sic. XX, 41. ibiq. Wess. et Casaub. ad Strab. I, 19, C.

- ὀρύσσουσι καὶ ὅτι καὶ ἀλώπεκα τὸ μέγεθος τυγγάνουφι
 κ. τ. λ. Addit Leid. Οὐ κατὰ τούτους οὖν, φησὶν, ἀξιώ
 καγὼ ἦδε ἰ κάλλιστον τῆς ἡμετέρας χώρας σεμνύνειν, ἥτοι
 τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ κρείττονως δηλονότι.
- 176, C. Οὐ γὰρ πλάτην] Vid. add. Paris., Leid. ὁδόν, πῶς
 εἰσελθῶσιν εἰς Π.
- 176, D. Λυοῖν δυοστ.] Cf. Add. Pariss. Annotat autem haec
 doctiss. Geel: vid. Thucyd. I, 2. in. cujus vulg. lect. hoc
 schol. probatur.
- ib. Βιυσάμενοι] Vid. ad edd. Leid. ὡσπερ ἂ ἀπὸ τῶν Ἰθ.
 177, A. Ἄλλ' ὡσπερ] Ὡς ἐπὶ γαστροῦς εἶπε κ' ὀλπων, τουτέστιν
 ἄνευ σπέρματος (Haec pertinebant ad Αἰτὸ ἐξ αὐτοῦ, ubi
 vid. Addit Leid. Διὸ εὐφήμως ἐπήνεγκεν, αὐτὸ ἐξ αὐτοῦ
 λαβὼν τὴν ἀρχήν· γένος δὲ καλεῖ τὸν ἄνθρωπον.
- ib. Θείαν] Vid. add. Pariss., Leid. φησὶν — Demosthe-
 nis locus est p. 234. ed. R.
- ib. Οὐ τῷ μᾶλλον] Ἐντὶ τοῦ, οὐχ ὅτι αὐτόχθονές εἰσι,
 τοὺς ἄλλους ξένους νομίζουσιν, ἀλλ' ὅτι προὔλαβον καὶ
 κατέσχον τὴν χώραν ἄλλοθεν ἴκοντες· οὕτω δὲ φησι Ταῦτα
 κρίνουσι, οἰοεὶ ἀφορίζουσι· φθάσαντες γὰρ τοὺς ἄλλους
 ἐνοικῆσαι, τοὺς δευτέρους ἐλθόντας ξένους ἀφορίζουσι καὶ
 νομίζουσι.
- 177, B. Μᾶλλον δὲ] Τοὺς δευτέρους ἔδειξε κρείττους τῶν πρῶ-
 των τὸ κατὰ κρίσιν γενέσθαι πολίτας, οὓς καὶ δημοποιοῦ-
 τους³ καλεῖ, περὶ δὲ τούτων λέγει τῶν διὰ ψηφισμάτων
 γινομένων πολιτῶν.
- ib. Διαφέρουσιν] Δηλονότι ἐπὶ κακία, ἐπειδὴ οἱ μὲν ψη-
 φισθέντες ἐγένοντο πολῖται, οἱ δὲ ψηφισάμενοι βία τὴν ἄλλο-
 τριαν κατέσχον καὶ αὐτῶν ἐποίησαντο πατρίδα.
- 177, C. Τῷ φανέντι] Vid. add. Paris., Leid. εὐποροῦντες, quod
 corr. doctiss. Geel. Notandum praeterea, voces λίθοι
 καὶ ξύλα, ubi junctae inveniuntur, proverbii speciem

1) Scr. ἦδη τὸ. E' seqq. corrigatur sch. ed., ubi male legi-
 tur ἀλλὰ κρείττον, ὡς δῆλον. — 2) Immo οἱ, quod habet sch. ed.
 Mox pro Αἰδέσσοι recte, ut puto, Burmannus correxit Ἐφέσσοι.
 3) Sic scripsi pro δοκοποιήτους.

gerere et de rebus nullius pretii usurpari, ductas ex Hom. Iliad. ἀπὸ δρύος, οὐδ' ἀπὸ πέτρης, cf. Plat. Apol. Socr. 23. Alcib. I, p. 126. ed. Ast. Phaedon. p. 29. Wvtt. Gorg. p. 52. 107. ed. H. Hipp. Maj. p. 156. Parmen. p. 197. Euthyd. p. 396. Theaet. p. 332. Thucyd. IV, 3 Xenoph. Hellen. III, 1, 7. 3, 6. Cyrop. II, 1, 27. Mem. Socr. I, 1. 14. ubi τὰ τυχόντα ex margine irrepsit. Herodotus jam, ut ὁμηρικάτατος scriptor, IV, 72. 180. VIII, 71. IX, 97. Ex recentioribus tantum laudo Dion. Chrys. or. XXX, p. 301. ed. Mor. Nolo nunc plura, nisi quod vel in ipso Jeremia propheta II, 27.

Εὐγένειάν τε] Ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ τίθεται· πο- ib.
λιτεία ν δὲ λέγει τὸ πολίτας εἶναι.

Καὶ δυοῖν] Δύο ὀνομάτων¹ οἷον ξένοι [καὶ] πολίται, ib.
ἐπήλυδες καὶ αὐτόχθονες.

Ἐξούλης] Vid. add. Pariss., Leid. ἐκβαλλόντων τοὺς 178, A.
πολεμίους νόμους μόνης τοῦ δημοσίου² καὶ κατὰ — μητρὶ —
δικάζεται τῆς³ περὶ ἐξούλης μητρὸς πρὸς τινα, οἰονεὶ ἐξε-
λάσεως.

Οἱ πλεῖστοι] Οἱ πλεῖστοι καὶ οὐ πάντες εἶπεν, ἐπειδὴ 178, B.
καὶ Ἀρκάδες αὐτόχθονες λέγονται⁴.

Ἵσπερ ἐν συνοικίᾳ] Vid. add. Paris.⁵ ib.

Οἱ τελευταῖοι] Οἱ ἐκβαλόντες τὴν πρώτην⁶ οἰκοῦντας, ib.
τὸ δὲ παρατιθησάμενος ἀντὶ τοῦ ἐξιλεωσάμενος⁷: θερα-

1) Scr. καὶ δυοῖν ὄνομασιν. — 2) Haec non expeditio: οἱ πολέμοι huc non pertinent, nec, quid τοῦ δημοσίου mentio velit, scio. De ἐξούλης δίκη vid. Lexicogr. vett., ex quibus Harp. οἱ δὲ ἀλόντες ἐξούλης — τῷ δημοσίῳ κατετίθεσαν τὰ τιμηθέντα. Itaque quaedam ex hoc schol. excidisse putem. Schol. quoque ed. h. l. corruptum, ubi pro τῷ ἐπιβάλλον αὐτῷ forte legend. ὑπὸ τοῦ ἐκβάλλοντος αὐτόν. Desideratur enim verb. ἐκβάλλειν ad explicandam potestatem vocis ἐξούλης. Quod derivandum ab ἐξίλλειν, Hemst. ad Tim. p. 52. et Piers. ad Moer. p. 145. — 3) Scr. τις. — 4) Plut. Quaest. Rom. p. 286, A. πρώτοι ἀνθρώπων γεγενῆσθαι δοκοῦσιν ἐκ γῆς, ὥσπερ ἡ δρὺς τῶν φυτῶν. — 5) Significatur Aesch. c. Tim. p. 137. ὅπου μὲν γὰρ κολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν. — Cf. Jung. ad Poll. IX, 39. Illud autem μένουσι pro ἔχουσι sibi servat schol. 6) L. Τοὺς πρώτον. — 7) Cod. ἐξελεωσάμενος.

πεύει γὰρ ὡς ἐπιφθονον· στρατόπεδον δὲ καλεῖ τὰς πόλεις ὡς ἐπὶ σκηνῶν.

178, C. Μόνοις δὲ τοῖς] Τοῦτό φησιν, ὅτι σύμβολον Ἀθηναῖοι τῆς ἀρχαιογονίας ἔσω δὲ ἵ πῦρ καὶ τοῖς αὐτῶν ἀποίκους ἐδίδοσαν, οὐ παρ' ἄλλον λαβόντες. Ἀκίνητον δὲ ἐστὶν ὡς πρὸς τὴν σκητὴν εἶπε καὶ πρὸς τοῦτο ἀπέδωκε τὴν λέξιν· ἔχει γὰρ καὶ τὸ ἴδιον, ἔχει δὲ καὶ τὸ βέβαιον τοῦτο τὸ ἀκίνητον· λέγει δὲ, ὅτι τὸ πρυτανεῖον σύμβολόν ἐστι τῆς πόλεως, οὐδὲ γὰρ αἱ κῶμαι τοῦτο ἔχουσιν· ἀκίνητον οὐν αὐτὸ ἔχουσιν Ἀθηναί, οὐ παρ' ἄλλου λαβοῦσαι, τούτέστιν οὐ δεξιόμενοι παρ' ἄλλης πόλεως· πῦρ δὲ ἦν ἄσβεστον κ. τ. λ. cf. quae edidi ex Ap. M. Annotat doctiss. Geelius haecce ad τῆς Ἀθηναίας: Minervae Poliadis. Significat schol. lampadem, quae in eo templo Deae accensa erat, vid. Paus. I, p. 63 ibiq. Kuhn. Casaub. ad Strab. IX, p. 396 A. et Reim. ad Dion. Cass. libri XXXIV, p. 51. — Leid. τέμοντες αὐτό³.

ib. Ἡ κομιδήγε] Τοῦτό φησιν, ἐπεὶ καὶ Ἀρκάδες αὐτόχθονες· φασὲν οὖν ὅτι καὶ Ἀρκάδες τὸ μὲν αὐτόχθονες εἶναι συγχαρεῖ, πρώτους γε μὴν ἀνθρώπους ἀλλαχοῦ γενεῶν οὐ συγχαρεῖ.

ib. Ἐστὶν ἀκίνητον] Ἐγνωμεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ὡς τὴν ἀρχὴν οὐκ ἦν πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς, εἰ μὴ ὁ Προμηθεὺς ὑποκλέψας τοὺς κρείττους μετέδωκε τοῖς ἐπὶ γῆς ἐν τῷ νόθῳ ἡμιοῖ νῦν Ἀθηναῖοι, ἅτε δὴ ὄντες αὐτόχθονες, παρέσχον (f. μετέσχον) πρῶτον τοῦ πυρός, διὸ καὶ λέγει ἀκίνητον, ὅτι παρ' οὐδενὸς λαβόντες, ἀλλ' ἢ παρ' αὐτῶν τῶν κρείττόων εἶχον· ὁ δὲ νοῦς οὗτος, πάντες οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι οἰκοῦσι τὴν πόλιν δίκην σκητῆς, ἀπορία πατρίδος τῇ παρατυχοῦσῃ χρησάμενοι, τοῖς δὲ ταύτης τῆς χώρας, ὅ ἐστι τῆς Ἀττικῆς ἀποίκων³ ἢ πόλις ἐστὶ κυρίως (f. κυρία) πατρίς· κυρίως (f. κυρία) δὲ, ἐπειδὴ οὐκ ἀποικοὶ τιμῶν, ἀλλ' αὐτόχθονες Ἀθηναῖοι.

1) Scr. cum Cant. ἔσωζον δὲ. Μοκ καὶ τοῖς scripsi pro καίτοι. — 2) Cod. λαβοῦσα. — 3) Num νομίζοντες οὕτω? hoc pacto Deum quodammodo Deae compotem fieri. — 4) Scr. Ἀρκάσιον. — 5) Ferri non potest. Explicat Aristidis ἐγγόνοις. Itaque restituendum videtur ἐνοίκοις.

Πρυτανείου] Τὸ πρυτανεῖον ἦν τόπος [ιερός] τῆς *ib.*
 Ἀθηρᾶς, ἢ οὕτως, ὅτι ἐφύλαττε τὸ πῦρ ἐξ οὗ καὶ ἄποικοι
 μετελάμβανον· τὸ πρυτανεῖον διπλῆν ἔχει σημασίαν, ἢ
 γὰρ τὸ τοῦ πυρός ταμεῖον, ἢ τὸ τῶν πυρῶν, ὃ ἔστι τοῦ
 σίτου, ταμεῖον.

Πολλῶν] Πολλὰ γὰρ τὴν ἀρχαιότητα τῆς χώρας παρι- *ib.*
 σῶντος, ¹ τὸ εὐκρατον καὶ τὸ εὐήλιον, τὸ τῶν λόγων εὐ-
 φορόν τε καὶ πάμπορον· ἐν αὐτῇ γὰρ πᾶσα παιδεία καὶ πα-
 σῶν πόλεων διαφέρουσι ²· μετὰ δὲ τὴν γένεσιν τοῦ ἀνθρώ-
 που ἀκολούθως κ. τ. λ. vid. add. Pariss., Leid. περὶ τρο-
 φῆς — γεννηθέντα τὸν ἀνθρώπον δεηθῆναι τροφῆς· δεικνυσὶν
 οὖν ³ ἐτέρου δεόμενόν ἔστι, καὶ ὁ ἀνθρώπος τῆς τροφῆς
 καὶ ἡ τροφή τοῦ ἀνθρώπου· διὸ καὶ ἐπάγει πάντων αὐτὸ
 ἕκαστον εἰπεῖν ἐπειγόντων ἀντὶ τοῦ ἑκάστου τῶν πάν-
 των τοῦτο εἰπεῖν ἐπείγοντος, τουτέστι ὅτι καὶ πρώτη ἀν-
 θρωπον ἤνεγκεν Ἀττικῇ, καὶ πρώτη τροφήν κατὰλληλον ἐξεῦ-
 ρεν, τὸν οὐτόν φημι.

Αἰροῦμαι τὸ τῇ φύσει δεύτερον ⁴] Τουτέστι τὴν τροφήν. 178, D.

Τὸ πρῶτον βεβαιοῦν ⁵] Ὅ ἐστι τὸ γενέσθαι ἐν αὐτῇ *ib.*
 πρῶτον ἀνθρώπων· εἰ γὰρ καὶ τροφήν πρώτην ἐξεῦρε ⁶ καὶ
 ἀνθρώπων ἤνεγκε ⁷ δὲ τὸν βίον τὴν τροφήν.

Καὶ γίνεται δὴ παν.] Vid. add. Pariss. Leid. ἀγῶνα, 179, A.
 ἰερόν δὲ ἀντὶ — ἀμιλλώμενοι, ἀντὶ τοῦ, ἀγῶν ἦν θεῖος
 ἄλλ' οὐ ⁷ Καλῶς δὲ εἶπεν pergit Leid. cum Paris. A.

Θεοὶ δὲ συμφέροντες] Vid. quae ex Mon. et Leid. edidit. 179, B.

Πρώτους τε γὰρ φύντας] Ἐπενόησεν εἰς ἐγκώμιον ἀνε- 180, A.
 νεγκεῖν τὸ γινόμενον, πανταχόθεν αὐξῶν τὸν ἔπαινον· καὶ
 μὴν τοῦτό γε τὸ σχῆμα ἀντίστροφον, ὅπερ πιστοῦται τὴν ἀλή-
 θειαν, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν συντρέχει (Cod. συντρέχη).

1) Leg. παριστῶντα vel παριστᾶ, οἶον. — 2) Sententia probabilis. Quaedam tamen excidisse videntur. — 3) Supple ὅτι ἕτερον. Cant. Sequentis autem scholii auctor vim verborum αὐτὸ ἕκαστον non intellexit. — 4) Sic scripsi pro corrupto αἰροῦμαι διὰ τῶν δευτέρου τῇ φύσει. Nisi qui credere velit, scholiasten in Aristide legisse αἰροῦμαι δὴ τὸ δεύτερον τῇ φύσει. — 5) Arist. τὸ πρὸ αὐτοῦ β. — 6) Supple πρώτη δὴ Cant. Sequens lacuna explenda voce λέγει. — 7) Supple θνητός. In seqq. scholiastes in Ar. non videtur legisse γῆς, quae quidem vox desiderari potest.

- ib. *Καὶ μὴν τούς γε*] Vid. add. Pariss., Leid. ἔνεκεν ἀναγκαιῶν — καὶ πρῶτον μὲν — τούς ἐν αὐτῇ φ. — ὄντας, ἔδη καὶ δ. — ἐναρέτους¹ δὲ αὐτούς καλεῖ, τῷ πρώτους εἶναι ἀνωτέρω γὰρ εἶπα.
- 180, B. *Τοῦτο δὲ τῆς τιμῆς*] προσυπακουστέον ἕνεκα, τὸ δὲ σχῆμα ἀριθμητέον.
- ib. *Ὡς γε² αὐτοὶ*] Τὴν μετάδοσιν αἰνίττεται τοῦ σίτου καὶ τῶν ἄλλων, ὡσανεὶ ἔλεγεν, οὗτος οἶδεν εὐεργεσία πρὸς κρείττονας ἄγειν τὴν μίμησιν.
- 180, C. *Ἀλλὰ τοσοῦτον*] Vid. add. Pariss., Leid. ἐκφοβοῦτο — αὐτοὶ — τὸ μεταδοῦναι — ἑαυτοὺς καλλίους ἀπέδειξαν — ἐνείλημμένοι — ὅσον εἰκὸς τῶν ἐξ ἴσου. —
- ib. *Δοκεῖ δέ μοι*] Καλῶς τὸ δοκεῖ, ὅτι θεὸν εἶπεν ἀθρώπους μιμησάμενον.
- ib. *Ἡ μετὰ τῶν θεῶν αὐτὸν* (Cod. αὐτῶν) κατ.] Δι' ἣν γέγονεν ἀθάνατος· λέγει δὲ τὴν διάνοιαν, αἰνιτιτόμετος ὡσπερ καὶ τὴν πόλιν οὔσαν καὶ ἐσομένην ἀθάνατον· σημεῖον δὲ φησι τοῦ μιμησασθαι Ἡρακλέα τὴν πόλιν. Διὸ δὲ τοῦ οὐ μόνον τῶν ἐκείνοις πρὸς τοὺς ἄλλους τοῦτο βούλεται παριστᾶν, ὅτι, vid. add. Pariss., Leid. ἄλλους τινὲς ὁ Ἡρ. καὶ ὁ Θ. — ἀλλήλους οὕτω μεγάλῃ³ καὶ τοιαύτην ἐκτήσαντο φιλίαν· αἰνίττεται δὲ εἰς Πάτροκλον — σημεῖον τοῦ τὸν Ἡρ. — ἢ πρὸς Θησεία φιλία, ἥτις οὐ μόνον τὰς πρὸς ἄλλους ἐκείνοις γενομένης φιλίας παμπληθὲς ὑπερέσχεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις πρὸς ἄλλους· κατὰ κοινὸν δὲ τὸ παμπληθὲς ὑπερέσχεν.
- 181, A. *Ἀνθ' ὧν αὐτὴ καὶ πρώτη πόλις*] Πρῶτοι γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι Ἡρακλέα ἢ διὸς⁴ ἴδρυσαν καὶ τὰ Ἐλευσίνια μνησθῆναι ἐποίησαν.
- 181, B. *Καὶ τοὺς παῖδας δ.*] Ἀντὶ τοῦ ὑπεδέξατο· καὶ ἐπειδὴ μνησθεῖς⁵ Ἡρακλέους καὶ τῶν ἀπογόνων ἐκείνου ἔμελλε λέγειν, ὅπως αὐτούς εἰς Πελοπόννησον κατήγαγον⁶ ἰδιῶτον δὲ

1) Notanda est haec lectio, ἐναρέτους, refertur enim hoc sch. ad Aristidis verba ἢ τοῖς ἀρίστοις ὠφειλετο. — 2) Notanda varia lectio pro ὡστε. — 3) Sic scripsi sensu postulante pro πρὸς ἄλλα μεγάλη. — 4) Num ἐν θεοῖς? — 5) Scr. ἐμνήσθη.

ἔστι κεφάλαιον τὸ περὶ τῆς καθόδου τῶν Ἡρακλειδῶν, καὶ βούλεται αὐτὸ ὕστερον εἰπεῖν, διὰ τοῦτο νῦν αὐτὸ παρέλιπεν.

Πέμπουσι δὴ ¹⁾] Ἡ Δημήτηρ δέδωκε τὸν σίτον τοῖς ^{ib.} Ἀθηναίοις οὕτως· ὅτι ²⁾ ὁ Πλούτων ἤρπασεν ἀπὸ Σικελίας τὴν Κόρην, τὴν θυγατέρα Δημητρός καὶ Διὸς, περιετόστισε Δημήτηρ ζητοῦσα αὐτήν, καὶ δὴ ἐν Ἀττικῇ ἤλθεν, καὶ ὑπεδέξατο αὐτήν ὁ Κελεός καὶ μισθὸν τῆς ξενίας δίδωσιν αὐτῇ τὸν σίτον. πομπήν δὲ λέγει τὴν πέμψιν vid. add. Pariss., Leid. καλῶς δὲ καθάπερ θεωρητικὸν εἶπε, ἐπεὶ καὶ αὐτὸ πᾶσι πένησι διέδοτο καὶ πλουσίοις, καὶ πολίταις καὶ ξένοις. Τροφίμων δὲ τὸν Τριπτόλεμον vid. Ap. Mon., Leid. Τραφεῖς — καὶ τὸν θρέψαντα καὶ τὸν τραφέντα· θρέψαντα τὸν δεσπότην, ὡς παρὰ M.

Τροφίμων ἓνα] Vid. add. Pariss. ex Cod. D. Leid. ἡλι- ^{ib., C.} κία omittit — εἴποι τις, παιδοκόμοι — οἱ γεγραίτεροι — νῦν ἢ χυδία διύλεκτος αὐθεντοπάλους κ.

Τὸ ἄρμα πτερωτῶν] Τὸ μυθικὸν ἡρμῆνευσε, τὸ τάχος ^{ib.} ἄρματι πτερωτῶ παραβαλόν· λέγεται γάρ, ὅτι Δημήτηρ τῷ υἱῷ τοῦ Κελεοῦ τῷ Τριπτολέμῳ παρέσχεν ἄρμα ἐξ ὀφείων πτερωτῶν, ἵνα ἐπὶ τούτου ὀχούμενος διδῶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις τὸν σίτον καὶ ταχέως πληρώσῃ (Cod. πληρῶσαι) τοῦ σίτου τὴν γῆν, καὶ ὕμνος Ἀριστείδης οὕτως ἔδοξεν εἶναι πτερωτῶν τὸ ἄρμα, ὅτι ταχέως ἦν τε καὶ κάτω ἀπήρχετο. Φιλόχορος δὲ κ. τ. λ. Vide quae ex Leid. et Mon. edidit.

Διὰ ψιλῶ τοῦ ἄερος] Ἀντὶ τοῦ διὰ γυμνοῦ, οὐ ὄκ (l. ^{ib.} ὄν οὐκ) ὄρος ἐκάλυεν οὐ ποταμὸς, ψιλὸς γὰρ καὶ ὁ ἀἴρ εἴρηται, ὡς μηδὲν τούτων ἔχων.

Τὰς Χάριτας] Vid. add. Pariss., Leid. ὁ διὰ — τὰς ^{ib., D.} εὐεργεσίας — ἐπιφέρειν, ταχέως ἀπέδειξαν ἔργῳ τὰς Χάριτας.

Ἄι παρὰ τῶν Ἑλλ.] Ἀπαρχὰς οἱ Ἕλληρες εἰς τὴν Ἀ- ^{ib., C.} τικὴν ἔπεμπον στάχτας ἀπὸ (ἐπὶ Cant.) τῶν Ἑλληνικῶν· καὶ τοῦτο σημεῖον καὶ δεῖγμα τοῦ λόγου αὐτοῦ ποιεῖται καὶ τὰς τοῦ Θεοῦ μαρτείας τοῦ αὐτοῦ ἀπόδειξιν λαμβάνει· λοι-

1) Cod. δέ. — 2) Sic scripsi pro οὕτως ὅτι.

μου [γὰρ] εὐσκήφαντος vid. quae edidi ex Ap. Mon., Leid.
item ἄλλοις.

182, B. *Τίθησι*] Καὶ τοῦτο εἰς ἀπόδειξιν ἔλαβε τοῦ λόγου.
ἀγὼν γὰρ ἐτελεῖτο Ἐλευσίνιοις, ἐν ᾧ ὁ νικῶν ἀστάχνας
ἀπέφερετο ἄθλον· Ἔδειξε δὲ διὰ τῶν λέξεων, ὅτι πρὸς
ἀπόδειξιν ἔλαβε τὸν ἀγῶνα, τὸ γὰρ πιστουμένη ἀπὸ
τοῦ ἀποδείκνυσαι ἔθηκεν· οὕτω δ' ἐπὶ (sic Cod. f. οὕτω
δ' αὖ), καὶ τοὺς θεοὺς ἐτίμησαν ἀγάλμασι καὶ θυσίαις,
καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσηνήχθησαν, καὶ ὡς θεὸς
(f. θεοί) αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐγέ-
νοντο — καὶ τοῦτο μὲν (Ita Geelius, V. D. distinguunt
et ἐγένοντο pro varia in Arist. lectione haberi et facile ex
hoc scholio inseri posse putat. Quid? si ita legas: τοῖς
ἄλλοις ἀνθρώποις ἐγένοντο. Καὶ τοῦτο μὲν] vid. add. P.
τὸν τοῦ γένους τόπον ἐνταῦθα ἀναπαύσας, ὃν διὰ τῆς θεί-
σεως τοῦ τόπου διηρύσατο, ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸν τῆς ἀνατρο-
φῆς πρόεσι, πλὴν ἔοικε καὶ τοῦτο τὸ γένος εἶναι κοινὸν τὸ
ἐπιφερόμενον καὶ τῆς ἀνατροφῆς· πλείω δὲ τμήματα λέ-
γει, ἐπειδὴ (inserere καὶ Cant.) αὐτὰ ἐπιμερίζεται τὰ τῆς
ἀνατροφῆς (Cod. ἀναστροφῆς)· εἰσὶ δὲ αἱ πράξεις ἀκολού-
θως, ὃ διὰ τοῦ ἐφεξῆς ἐσήμανε, μετὰ γὰρ τὸ γένος ἡ ἀνα-
τροφὴ ἦτοι αἱ πράξεις.

182, D. Ἐν μέρει δὲ] Τοῦτο σαφῶς πέφρασαι, ὃ δὲ νοῦς τοι-
οῦτος, ὅτι μετὰ τὰ ῥηθέντα πολλά ἐστιν ἀκόλουθα ἐκεί-
νοις εἰς τὸ λεχθῆναι, οἷον ἀκόλουθόν ἐστιν εἰπεῖν κατὰ
(μετὰ, Cant.) τὴν καρπῶν διάδοσιν, τὴν ὑπὲρ τῶν κινδυ-
νευόντων ἀντίληψιν· βουλόμενοι γὰρ Ἀθηναῖοι εὐσεβεῖς ὄν-
τες τοὺς ἄλλοις εὐεργετῆσαι, τοὺς καρποὺς διέδοσαν· ἀλλὰ
καὶ βουλόμενοι πάντας σώζεσθαι, ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων
ἐπολέμησαν, (Cod. σώζεσθαι ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων, ἐπ.)
ὃ σημείον καὶ τοῦτο (f. αὐτὸ) τῆς εὐσεβείας· ἀλλ' οὐκ ἐστὶ
μοι, φησὶ, καὶ τοῦτο δῆλον, εἰ ἀρμόττει καὶ τοῖς λόγοις
ταύτην σώσαι τὴν ἀκολουθίαν· καὶ γὰρ ἀνωτέρω Ἡρακλέους
μνησθέντι καὶ τῶν ἀπογόνων ἐκείνου ἤρμωσεν εἰπεῖν καὶ ὅπως
αὐτοὺς Ἀθηναῖοι κατήγαγον, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ἤρμωσεν τῷ λό-
γῳ, διὰ τοῦτο αὐτὸ παρέλειπεν· ὑποκατιῶν δὲ τῶν Ἡρακλει-

δῶν ἐμνήσθη, μησθεῖς δὲ τοίνυν κἀνταῦθα πόλεως θέσεώς τε καὶ χώρας ἐμελλε καὶ περὶ τῶν οἰκοδομημάτων διεξιέναι· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς ἐπιλόγοις ἤμοττε τὸ κεφάλαιον, παρέλιπεν αὐτό, διὸ καὶ τάλλα πάντα ἐύσας περὶ τῶν θεῶν διεξέρχεται.

Περὶ τῶν θεῶν] Οἷον ὅτι πολλὰ ἐποίησαν οἱ θεοὶ εἰς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἢ τὰ παρὰ τῶν θεῶν λεγόμενα ἢ τὰ 183, A. παρ' αὐτῶν διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις· ἔτι δὲ ὧν, ἔτι δὲ ὧν μᾶλλον οἱ θεοὶ κατορθώσαν· ἐν κοινωνίαις δὲ εἰργάσαντο εἶπεν ἢ μετὰ θεῶν, ὡς ἐπὶ τῆς Ξέρξου ναυμαχίας ἢ μετὰ ξυμμάχων (sic): τῶν γὰρ πολέμων τοὺς μὲν κατ' ἴδιον, τοὺς δὲ μετ' ἄλλων κοινῇ πεποιθήκασι· καθ' ἐκάστους δὲ φησι χρόνους ἐπειδὴ οὐκ ἦσαν ἀεὶ οἱ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ διάφοροι κατὰ χρόνους καὶ διὰ τοῦτο ἐκαστῇ τῶν πράξεων τηρεῖ τὸν ἔπαινον.

Καταλαμβάνουσι (Cod. Leid. rectius ad ἦρσαν adscriptis)] Vid. add. Paris. Leid. diserte περιμάχτην — διαβέβληται —.

Σχεδόν, ὡς εἶπεν] Σχεδόν οἱ πρῶτοι· καὶ ἐπαινεῖ διὰ 183, B τοῦ πρώτου τὴν Ἀττικὴν καὶ ἀνεπαχθῆ Αἰὶ τὸν λόγον καὶ Ἡρα ποιεῖ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ σχεδόν.

Δευτέραν] Δευτέραν λέγει τιμὴν, τὸ αὐτοῖς (f. αὐ- ib. τοὺς Paris. A. τοῖς) Ἀθηναίοις ἐπέτρψε (Paris. A. ἐπιτρέψαι) τὴν κρίσιν.

Χάριεν καὶ κοῦφον] Ἀντὶ τοῦ κουφιστικόν· ἔστι δὲ ἐκ ib. παραλλήλου τὸ αὐτὸ οἷον χάριεν καὶ κοῦφον· ἐχρήσατο (Cod. Leid. et Mon. ἐχρήσαντο) δὲ κ. Θ. τ. λ.

Ἐν τοῖς παιδικαῖς κρ.] Vid. quae ex Mon. et Leid. 185, (edidi Cant. corr. ἐρις Cod. περιώνη ἔρωσ.

Τοῦτε ῥοθίου] Vid. quae ed., pro ὅτι ἐλαίας Geel ib. mavult ἦτοι, mox Cod. ἀπετρ.

Οὐ μὴν κατέλυσε] Καταλύσει ὡς ἠττωμένων τὸν ἔρωτα, ib. οὐδὲ μετὰ ταῦτα ἐπαύσατο τὸ ἐρᾶν (Cod. ὄρᾶν).

Τοὺς ἀνταγωνιστάς] Vid. ed., addit Leid. οὗ χάριν ib. Ἀριστείδους καθ' Ἡροδότου ἔγραψεν· ἄλλοι δὲ ἀνταγωνιστάς τοὺς Λακεδαιμονίους, πεζόμαχοι γὰρ, ἢ Κορινθίους καὶ Κερκυραίους, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ ἐμελέτησαν τὰ ναυτικά·

εἶτα καθ' ὑπερβολὴν εἶπερ, ὅτι ἄλλα καὶ εἴ τις ἐνίκησε ναυτικά οὗτος ὑπ' Ἀθηναίων ἠτήθη· τοὺς τῶν αὐτῶν δὲ μετασχόντας φησὶν, οἷονεὶ τοὺς συννευροθέντας τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ὠφελίμους τὸ ναυμαχεῖν παρ' αὐτῶν καὶ τούτους ὑπεραίρειν ὁ Ποσειδῶν ἐχαρίσατο τῇ πόλει τῶν Ἀθηναίων.

184, A. Καὶ κατασκευάσατο] ὡςπερ πιστουμένη τῇ ἐπωνυμίᾳ τὸ κτήμα· διαρκῆ δὲ ἀντὶ τοῦ διαρκοῦσαν καὶ (ins. οὐ) πρὸς πόλεμον μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰρήνην.

ib. Ἄφ' ἅν] Ἀπὸ τῶν λόγων· πρὸς τοῦτο γὰρ ἀποδέδωκε Βίων δὲ παραδείγματα] Ἡ τρόπους πολιτείας καὶ ἡδὴ χρησιτὰ ἢ τέχνας καὶ ἐπιτηδεύματα, οἷον βίου παραδείγματα γραμματικοῦ, φιλοσόφου, ῥητορικοῦ ἢ στρατιωτικοῦ καὶ γεωργικοῦ.

Ἔτι δ' ἔππων (Leid. retulit ad ἐκείνην)] Καλῶς τὴ στήματι (sic doctiss. Geel, Cod. τῶ στήματι) οὐ γὰρ βούλεται vid. add. Pariss., Leid. μαχέσασθαι — ἐφένε τὸν μέλλοντα, πάρεδρον δὲ τῆς θεοῦ ὁ Ἐρεχθεὺς γέγραπται ἄρμα ἐλαύνων· πρῶτος γὰρ κ. τ. λ. σὺν τῇ θεῷ δὲ εἶπει, ὅτι αὐτῆς Ἀθηναῖς τὴν κατασκευὴν ὑποβαλοῦσης αὐτῆ.

184, C. Χορεῖαι] Vid. add. Pariss., Leid. ἀμοιβὴν τῶν θεῶν ταῦτά φησι.

Καὶ πανηγύρεις] Vid. add. Pariss.

ib. Ἄλλαι δὲ ἄλλων] Διαφόρους γὰρ βούλεται δεῖξαι τὰς δωρεάς καὶ ἐκ διαφορῶν δεδομένας καὶ ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν ἀκολουθεῖν τὰ δῶρα, ὅτι ὕσον φησὶν εὐσεβέστερον Ἀθηναίωι διέκειντο, ἐγάλαμισι τιμῶντες πρὸ θεῶν, τοσούτω πλέον εὐεργετήθησαν παρ' αὐτῶν· αἰτία δὲ τοῦτο τοῦ πῶς ἐγένοντο αἱ πανηγύρεις· εἰς δύο δὲ ἐστι νοούμενον τὸ ἦν τόν· ἢ γὰρ ὅτι τὰ δῶρα τῶν θεῶν ἠκολούθει τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ ὡς καλῶν ἄλλοις μετεδίδοσαν, ὡςπερ αὐτοῖς οἱ θεοὶ, ἃ καὶ (ἢ ὅτι Cant.) λαμβάνοντες Ἀθηναῖοι παρὰ τῶν θεῶν καὶ αὐτοὶ ἠμείβοντο αὐτοῦ δι' αὐτοῖ, ἐκ γὰρ τῶν εὐεργετημάτων καὶ τὴν ἀμοιβὴν ἐποιοῦντο· ἐτήχανε γοῦν ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις ἀγῶσιν ἄσταχυς τὸ ἄθλον.

184, D. Ἐπιβάλλοντα] Λέγει τὰ ὄφειλόμενα, ὡς καὶ τῶν θεῶν ὄφειλόντων δέχεσθαι παρ' αὐτῶν· ἐδίδαξαν δὲ, ἔφη, τοῖς

Ἀθηναίους οἱ θεοὶ ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τῷ παρ' αὐτοῖς
δικάζειν· ἐγύμνωσε γὰρ τῶν τὸ θεώρημα διὰ εἰπεῖν, ὅτι
καὶ ὧν ἤρισαν πρὸς ἀλλήλους, τοὺς διδασκάλειν ἔχειν
Ἀθηναίους τοὺς θεοὺς· προσακουστέον δὲ τῷ ὧν ἤρισαν
πρὸς ἀλλήλους, τοὺς διδασκάλους ἔχειν Ἀθηναίους τοὺς
θεοὺς· προσακουστέον δὲ τῷ ὧν ἤρισαν πρὸς ἀλλήλους
τὸ πραγμάτων, τὸ δὲ ἐπιστῶντες πάντας ἀνθρώ-
πους πρὸς τὴν πόλιν ἀντὶ τοῦ ἀποβλέπειν καὶ ἐλπίζειν·
οὕτω γοῦν καὶ τὸν Ὀρέστην εἰσάγει παρ' Ἀργείοις ἀποτυχόντα
τῶν δικαίων καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἐλθόντα καὶ ἀπολαύσαντα.

Καθ' ἕπερ οἱ τοὺς παῖδας προδιδάσκοντες] Διὰ σημείων 185, A.
δηλονότι καὶ στιγμῆν (Geel. corr. στιγμῶν)· τῶν ἄκρων
δὲ λέγει τῶν ἐξεχόντων διδασκάλων.

Τέλειοι τὴν] Ἀντὶ τοῦ ἡθικῆν, ἣ καὶ διδακτὴ καὶ ib.
ἔθει καὶ ἀγωγῆ βελτίστη τὸ κράτος λαμβάνουσι (f. ἀγωγῆ,
βελτίστη τοῖς κρ. λ.)

Οἷς ἐχρῆν. (ed. χρῆν) ἐπόμενοι] Τοῖς θεοῖς δηλονότι ib.
καὶ ταῖς ἐκ τούτων διδασκαλίαις· τούτοις γὰρ ἦν δίκαιον καὶ
ἴσιον πείθεσθαι.

Καὶ λαγχάνει II.] Vid. ed., Leid. ὑδρομένην αὐτήν, 185, B
ἐπεχ. — ὑδρυσασθαι αὐτὸς· ὑπάρ (i. e. ὑπάρξ, ὑπάρχων)
κατ. — ὑπ' αὐτοῦ — σιδήρω ἀποτελεῖται, pro quo male
in ed. ἀπολεῖται expressum — Χαρμόνιον — οἱ πρὸς Χάρ-
μωνα. —

Ἄλλ' ὥσπερ τὰ] Ὡσπερ τὸ ἐν Δελφοῖς ὕδωρ τὰς μαν- 185, C.
τείαις ἀνεδίδου. ἐν ᾧ ἐκαθέζετο ἡ ἱέρεια.

Ἄσα μαντικά] Ἀντὶ τοῦ ποιῶντα μαντεύεσθαι· διὰ ib.
δὲ τὴν κασταλικὴν τοῦτο εἶπε τῆς Βοιωτίας· πνεύματα
δὲ εἶπε τοὺς θεωρουμένους (f. θεοφορουμένους, οὓς ἄλλα-
χοῦ θεομάντις καλεῖ.

Ὡς δυνατόν] Ἐπεὶ ὅσον δήποτε μιμήσεται τις θεὸν ib.
(Cod. Θεῶν), οὐ δύναται δὲ γενέσθαι ὅμοιος (Cod. ὅμοιος)
αὐτῷ, διὰ τοῦτο εἶπεν, ὅσον δυνατόν (Ag. ὡς δ.), ἥτοι
ὅσον ἂν ἰσχύοι τις ἀνθρώπος ὧν· καλῶς δὲ τὸ ἐγγυτάτοι,
οὐ γὰρ τὸ ἀνθρώπινον δίκαιον εἶναι δύναται τοῖς θεοῖς
παραπλήσιον.

- 185, D. "Ωσθ' οἱ μὲν] Οἰκείως (Cod. οικείου) εἶπεν, εἶγε ὡσπερ ὁ νικήσας καρτερεῖ τῇ νίκῃ, οὕτω καὶ ὁ ἡττηθεὶς στέργει τὴν ἡτταν· ἴσως δὲ διὰ τοῦτο ἔστεργον, ὅτι δώδεκα ἦσαν οἱ θεοὶ καὶ περιττὴ οὐχ εὐρίσκειται ψῆφος· διὰ τοῦτο καὶ οἱ Ἀρσοπαγῖται ἔξ, διὰ τὸ τέλειον εἶναι τὸν ἀριθμὸν κατὰ μίμησιν τοῦ τῶν θεῶν μέτρου.
- 186, A. Συνέδρια] Βουλευτήρια· ἐπιφέρει δὲ τὸ μέγιστον, τὸν δῆμον ἐκκλησιάζοντα.
- ib. Μεταβολή] Μεταβολὴ οὐκ ἐγένετο τῶν Ἀρσοπαγῖται, οὐδὲ ἐπὶ τῶν ἀπάντων (ἀ' πάντων Cant.) δικαστηρίων κατακαυσθέντων.
- ib. Καὶ οἷς ἔξ ἐκείνου] Οἶον ἀπὸ τοῦ τῶν θεῶν, τουτέστι καὶ ἐκείνοις δικαστήριον ἀνεδόθη, οἷς ἀρμόξει δι' ἐκείνου τοῦ γένους, δηλονότι τῶν θεῶν.
- 186, B. Πρὸς τὰς νῦν] Ἐπεὶ λέγεται ἡττηθεὶσας τὰς δαίμονας καταδῦναι ἐν τῷ τόπῳ· τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ἀφοσιούμενος Ὁρέστης ἱερὸν αὐτὸς ἐκεῖ ἐποίησεν· τόπῳ δὲ λέγει τῷ Ἀρειῷ πάγῳ, φασὶ γὰρ μετὰ τὴν δίκην τοὺς Ἀθηναίους οἰκοδομῆσαι ἐκεῖ τῶν θεῶν ἱερὸν πρὸς εὐμένειαν αὐτῶν· τὸ δὲ σημεῖον (Geelius mavult σεμνάς) εὐφύμως εἶπεν, ἀλλὰ γοῦ γὰρ Εὐμενίδας αὐτὰς καλεῖ.
- ib. "Ωσπερ ἔφασιν] Τὴν ἔξ Ἄργους αὐτοῦ φυγὴν ἔφασιν ἐκάλεισε τουτέστιν ἐκκλητον· λέγεται δὲ, ὅτι καταδικασθεὶς εἰς Ἀθήνας μετέστη· ἔφασιν δὲ ἔστιν ἡ ἀπὸ μικροῦ δικαστηρίου ἐπὶ τὸ μείζον μετῴστασις.
- ib. Καὶ τυχῶν τῆς Θεοῦ] Ἀθηναῖς· φασὶ δὲ ὅτι τῶν ἔξ (Cod. ἔξ) θεῶν προστεθέντων ταῖς Ἑρίννυσι καὶ τῶν (Cod. τῶ) ε' τῷ Ὁρέστῃ, μετέωρον ἔχουσαν τὴν ψῆφον Ἀθηναῖς ὑστερον προστεθεῖσαν νικήσαι αὐτὸν πεποίηκεν εἰκότως· ὑπὲρ οὐ γὰρ (haec non ἀνακολούθως dicta existimo, ut post ὅτι subjungeretur accus. c. inf. Mea quidem sententia ita corrigendum est: ὅτι — μετέωρον ἔχουσα τὴν ψῆφον Ἀθηναῖς ὑστερον προστεθεῖσα νικήσαι αὐτὸν πεποίηκεν· εἰκότως· ὑπὲρ οὐ γὰρ) τῷ ἐκείσε κρίσιν (leg. τὴν ἐκ. κρ.) ἠγάπησεν, ἀντὶ χάριτος χάριον αὐτῷ εἰσηγήνοισεν. Εἰ δὲ τις εἶποι, πῶς τὸ ἱερὸν ἔχον τὸν θεὸν νενίκημεν (sic Cod.); ἔρει:

ὅτι ἐπειδὴ θνητὸς ὢν τὰς ἴσας τῶν θεῶν ψήφους ἐδέξατο, διὰ τοῦτο νενίκημεν· ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι διὰ τοῦτο Ἀθηναῖα αὐτῷ προσετέθη, ἐπειδὴ ἐλέησεν αὐτὸν ἀτυχοῦντα, τινὲς δὲ ἐπειδὴ ὀπὸ πατρὸς μόνον ἐδόκει τοῦ Διὸς γεγενῆσθαι καὶ οὐκ ἀπὸ μητρός· εἰκότως οὖν προσετέθη αὐτῷ τῷ ἐπαμύναντι τῷ πατρὶ καὶ διὰ τὸν πατέρα κινδυνεύοντι.

Περὶ μὲν δὴ] Δόξεις τοῦτο συμπέρασμα εἶναι τοῦ γένους καὶ τῆς ἀνατροφῆς· ἕτερον μέρος τὴν φιλανθρωπίαν, λέγει γὰρ, ὢν μέρος ἐν γέγραπται (Cod. ὢν μέρος ἐγκέκρται), μέρος ἀνατροφῆς καλέσας τὰ εἰρημένα· ἰδὸν δὲ καὶ αὐτὸς ἐδήλωσας (leg. ex Paris. A. ἰδοῦ δὲ καὶ αὐτὸς ἐδήλωσεν), ὅτι πόλις οὐκ ἐστὶ γένος· ἄρχεται δὲ ἐντεῦθεν τῶν πράξεων καὶ λέγει πρῶτον μὲν τοὺς καταφεύγοντας, ὕστερον δὲ τοὺς ἀποκισθέντας. 186, C.

Τῇ περιούσια] Ἐπειδὴ δὲ περὶ τοῦ σίτου καὶ ἄνω εἰ- 187, A.
πεν, ὅπως διένειμαν πάντων (f. πάντως v. παναχοῦ) οἱ Ἀθηναῖοι, τοῦτο δὲ φιλανθρωπίας.

Ἄνεμι δὲ] Καὶ γὰρ τὸ περὶ θεῶν εἴρηται ἤδη, διὸ ib.
εἶπεν ἄνεμι μικρόν.

Τοῖς ἀνθρώποις ἔκριναν] Ἀντὶ τοῦ, οὐχ ἠγήσαντο ἔτι ib.
μικρὸν εὐεργετήσαντες ἀρκούντως ἔχουν τὴν παρ' αὐτῶν χάριν.

Ἀύξοντες] Μεριζοῖ τὴν φιλανθρωπίαν ταύτην εἰς δύο, εἰς τε τὴν ὑποδοχὴν τῶν καταφευγόντων, καὶ εἰς τὴν ὑποκίαν, ἣν ὕστερον αὐτοῖς πεποιήνται.

Ἰσκιον οἱ τὰ σπέρματα] Οἶον οἱ βάλλοντες ἐν γῇ κόκκον καὶ ποιοῦντες ἐξ αὐτοῦ δέκα.

Ἐπὶ καιρῶν Εὐφήμως εἶπε τὴν δυστυχίαν (Cod. δυτυ- 187, B.
χίαν), ὅτι ἐν ταῖς συμφοραῖς (Cod. διαμφοραῖς) εὖρον οἰκοῦντας Ἀθῆνας (sic Cod., f. οικίζοντας αὐτοὺς Ἀθηναίους). Καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, καιροῦ μὲν δὴ κ. τ. λ. vid. ex Ap. Mon., Leid. παρέστι.

Κατ' ἄνδρα (Cod. κατ' ἄνδρας)] Vid. add. Paris., Leid. 187, C.
ἐπὶ τὸ ἥττον δὲ ἤλθε, ἀπὸ πόλεως εἰς ἓνα ἐλθῶν· εἶτα ἐπεὶ οὐδὲ μέγα τὸ εἰπεῖν — τὸ οἱ γνωριμότατοι, ἐμφαίνει δὲ τὸν Ὀρέστην, τὸν Οἰδίπουν.

- ib. *Μή ὅτι τῶν] Ἀντί τοῦ τοσοῦτον δυσχερές ἐστι τῶν μεταστάντων κατ' ἄνδρα μνησθῆναι, ὅτι κατὰ πόλεως εἰπεῖν πάντας ἅμα οὐκ εὐχερές.*
- ib. *Ἵσπερ ἀρχή τοῖς πολλοῖς] Οἱ πολλοὶ ἀπὸ Ἡρακλέους ἤρχοντο, ὡς καὶ ὁ Ἴσοκράτης Ἀθηναῖος· λείπει δὲ τὸ, μετὰ ταῦτα ἐρῶ, ἢ ἡ, ἃ δὲ ἐστὶ τῶν παλαιῶν ἐντιμώτατα καὶ ὡσπερ ἀρχή τοῖς πολλοῖς διηγείσθαι, ταῦτα ἐρῶ· καὶ ἐστὶν ἔλλειψις τὸ σχῆμα.*
- 187, D. *Ἡρακλέους ἀπελθόντος] Διὰ τὴν, φησὶ, (non Aristides, sed enarrator ejus sophistae, unde, quae in Leid. continentur, decerpta sunt) περὶ τῶν Ἡρακλειδῶν βουλευθῆς εἰπεῖν μὴ ἀπ' αὐτῶν κατήρξατο, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους λέγομεν, ὅτι ἡ ἀναχώρησις αὐτοῦ ἢ ἀπὸ τοῦ βίου αἰτία ἐγένετο τοῦ διωγμοῦ τῶν παιδῶν αὐτοῦ· εὐφύμῳ δὲ εἶπεν ὡς ἐπὶ θανάτου· ἐκέρασε γάρ τὸν λόγον καὶ τῶν μὲν λεγόντων, ὅτι ἀπέθανε, τῶν δὲ λεγόντων, ὅτι ἀπηθανατίσθη, οὔτε παντελῶς ἐπίστασεν (f. ἐπίστευσεν), οὔτε ἀντίπε τῆ ἱστορίας, ἀλλὰ μέσον ἐχώρησεν.*
- 188, A. *Τοῖς μυστηρίοις] Ἐπεὶ δοκεῖ κοινὸν εἶναι τὸ τιμῆ θεοῦ καὶ τῶν ἄλλων πόλεων, τῇ διαφορᾷ τὴν ὑπερβολὴν ἐδήλωσε· μυστηρίοις δὲ λέγει τοῖς Ἐλευσινίοις· οὐκ ἐξῆ δὲ παρὰ Ἀθηναίους τὰ μυστήρια ξένους μυεῖν, ἐπιδημήσαντος δὲ ἐν τῷ καιρῷ τῶν μυστηρίων Ἡρακλέους, αἰσχυνθέντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐμύησαν αὐτόν· οὕτω καὶ πρώτη ἔστιται αὐτῷ ἀγάλματα καὶ τιμῆς.*
- ib. *Θεὸς ὧν καὶ δοκῶν] Ἐχρῆν εἰπεῖν δοκῶν καὶ ὧν ἀνέστρεψε δὲ τὴν λέξιν· καλῶς δὲ εἶπεν, πολλοὶ γὰρ εἰσι μὲν, οὐ μέντοι δοκοῦσιν, ἄλλως δὲ τὸ δοκῶν μᾶλλον δεῖν αὐτοῖς ἔδειξε (sic)· τὰ μὲν γὰρ κρυπτά τοῖς ἀνθρώποις, δοξαζόμενον μόνον περὶ αὐτῶν, ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς ἐπιστάμεθα.*
- ib. *Ἐξ ἐκείνου] Τουτέστι χρόνου, ἀφ' οὗ τετίμηται Ἀθηναίοις.*
- ib. *Τοὺς πρεσβυτάτους] Vid. add. Pariss., Leid. Ποσειδάωνα καὶ Ἀθηναῖον καὶ ἄλλους· ἤρξε τιμῶν — τὸ δὲ ἐπιλάυδας ἀντί τοῦ νεωτέρους, Ἡρακλέα δὲ λέγει καὶ Διόνυσον — ποιεῖν καὶ τοτομεῖν, (l. καὶ καινοτομεῖν Paris. A.*

καινοτομοῦσα) — φησὶν, ἴτι πολιτευόμενοι μετὰ τῶν θεῶν ἐρίγωνσκε τούτων — ἐδέχονται. —

Τοὺς τε Θηβαίους] Θηβαῖος γὰρ ἦν Ἡρακλῆς διὰ τὴν 188, B.
μητέρα τὴν Ἀλκμήνην· Ἀργεῖος δὲ διὰ τὸν Ἀμφικτῦονα· διὸ εἶπε (auctorne scholii, undesua deprompsit excerptor Leid., an inserendum τοὺς ἄλλους, quae sunt Aristidis?), τουτέστι τοὺς Ἀργεῖους· Τυνταδίλης (l. Τανταλίδης) γὰρ ἦ μᾶλλον Περσίδης.

Αὐτῷ μὲν δὴ] Βούλεται λοιπὸν καὶ τὴν καταφυγὴν ib.
εἰπεῖν τῶν Ἡρακλειδῶν καὶ ὑποδοχὴν τῶν Ἀθηναίων.

• Παρὰ τῶν ἄλλων] Ὡσπερ πάλιν ἀντέπιπτεν αὐτῷ, ἀλλὰ 188, C.
καὶ παρὰ τῶν ἄλλων, φησὶν, Ἡρακλῆς τιμήται· ἀλλὰ ταύτην μᾶλλον ἐτιμήσατο (sic Cod., leg. ἐμμήσαντο ex Aristide).

Εὐρουσθέως] Πληρῶν γὰρ ὁ Εὐρουσθεὺς τῆς Ἡρας τὸ ib.
βούλημα, οὐ μόνον περιὸν καὶ (sic Cod., utrum leg. περιὸν καὶ, an περιόντι?) ἐπέταττεν Ἡρακλεῖ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν ὤφθη τοῖς παῖσι δυσμενέστερος· ὅθεν οὐ μόνον ἐκ Πελοποννήσου τούτους ἐδίωκεν, ἀλλὰ καὶ ἐκ πάσης Ἑλληνικῆς πόλεως· ἕως οὗ Ἀθηναῖοι τῆς Εὐρουσθέως μανίας καταφρονήσαντες ἔδῄξαντο αὐτούς, καὶ συμβαλλόντες μετ' αὐτῶν Εὐρουσθεῖ νενικήκασιν καὶ κατήγαγον αὐτούς, καὶ ὁ συγγραφεὺς φησὶν, Δωριεῖς τῷ Τ ἔτει ζὺν Ἡρακλειδαῖς Πελοπόννησον ἔσχον.

Ἐτέραν ἀγνωμοσύνην] Ἀγνώμων καλεῖται ὁ μὴ ἀπο- ib.
δοῦν χάριν τοῖς εὐεργέταις· Τί οὖν Εὐρουσθεὺς εὐεργετήθη ὑφ' Ἡρακλέους πρότον, ὅτι ἀγνωμοσύνην ἐκάλεσε τὸ ὑπ' αὐτοῦ γιγνόμενον; λέγομεν οὖν, ὅτι, οὐχ ὅτι αὐτὸς ἀγνώμων (Cod. ἀγώμων) ἦν, οὕτως (Cod. οὕτων) εἶπεν, ἀλλ' ὅτι ἀγνωμόνας καθίστη τοὺς Ἕλληνας, οὐκ ἕων αὐτούς ὑποδέξασθαι (Cod. ἀποδ.) παῖδας Ἡρακλέους, τουτέστιν οὐδὲ χάριν ἀποδοῦναι ὧν εὐπαθόντες ἦσαν παρὰ (Cod. περί) τοῦ πατρός· τοσοῦτον οὐ πρὸς τοὺς Ἕλληνας εἶπεν, οὐδὲ γὰρ ἀλλοῦ ἀδικήσαντες ἦσαν, ἀλλ' ὡς (sic pro ἄλλως doctiss.

1) Hinc liquet, non temere rejiciendam esse Jebbii conjecturam, pro μισήσασα in Aristide legentis μυσήσασα.

- Geelius) πρὸς τὴν Εὐρουσθέως ποιηρίαν, ὅτι οὐκ ἔρκεισθη τῆς χάριτος ἀπελάσαι τοὺς ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις ἠπειλήσε (sic Geelius pro ἀπόλεσε, quod erat in Cod.) πόλει.
- 188, D. Οἱ μὲν ἄλλοι] Οὐκ ἀπανθρωπίαν κατηγορεῖ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἀλλὰ δέος ἐμφαίνειαν (haec ex Paris. A. ita supple: δέος ἐμφαίνει . . . καὶ ἀσθένηε . . . αν), τὸ δέος τῆς φιλανθρωπίαν ἐνίκησε καὶ φόβος ἄλογος δικαιοσύνης ἐγένετο καλύμμα· ὅθεν ἢ ἠυπόρουν, τὴν χάριν εἰσήνεγκαν, (Cod. εἰσήνεγκεν) ἀντὶ τοῦ ὅπλων ἐκείνων τὰ δάκρυα καὶ τοῖς θρήνοις ἐτίμων τοὺς ἀτυχήσαντας (sic Cod.).
- 189, A. Ὡσπερ τινα] Ἀντὶ σωτηρίας καταβολὴν· εἰκότως δὲ ἐμνήσθη τῆς λέξεως, ἐπεὶ ἐκινδύνευον οἱ Ἡρακλειῖδαι.
- ib. Κοινωνὸν ἦγεν] Ἀντὶ τοῦ ἐκονώνησε· βεβαίως δὲ τὴν χάριν, ἵνα δείξῃ κοινὰ ἔργα καὶ τῆς πόλεως, ἀσφαλῶς δὲ ἔστι τῶν πλείστων· οὐ γὰρ τῶν φοβερῶν ἐκονώνησεν αὐτῶν, καλῶς δὲ καὶ τὸ διὰ Θεσέως (Cod. διὰ τὸ Θεσέως)· οὐ γὰρ ἢ πόλις αὐτῶν κοινωνεῖν συνέπραξεν, ἀλλὰ Θεσεὺς οἶον εἰς τὰ κατ' Ἀμάζονας, εἰς τὸν ἐν Τροίᾳ πόλεμον, τὸν κατὰ Λαομέδοντα.
- ib. Καὶ ἃ μὲν κατειργάσατο] Τὸν πρὸς Εὐρουσθέα σημαίνει πόλεμον, τότε καὶ ὑπὲρ αὐτῶν καὶ μετ' αὐτῶν ἐμαχέσαντο κοινωνοῦντες τῆς τύχης ὥσπερ καὶ τῆς πράξεως.
- 189, B. Ἐν ἑτέρῳ δὴ τῶν λόγων] Ὅτε διηγοῦμαι τοὺς πολέμους· νῦν γὰρ τὴν ἀνθρωπίαν (sic Cod., ex Par. leg. φιλανθρωπίαν) μόνον θέλει εἰπεῖν.
- ib. Τὴν δ' οὖν ἐπιτροπήν] Πρόνοιαν, προστασίαν, μηδεμονίαν· (ex Paris. leg. κηδεμονίαν) οἰκειῶς γὰρ ἐπὶ τῶν ὀρφανῶν ἢ λέξις εἴρηται.
- ib. Οὐ γὰρ τὴν ὀρφανίαν] Οὐκ ἐπόησε συμφορῶν ὀρφανείας πειρασθῆναι ἀντὶ πατρὸς αὐτοῖς γιγνομένην, καὶ τῷ τρόπῳ τὴν φύσιν ἐνίκησε.
- 189, C. Τέτταρας μὲν] Τὴν καλουμένην τετράπολιν, Μαραθῶν, Προβάλιθον, Τριχορίστον, Οἰνόνην (sic Cod.)· τὸ δὲ οἰκου-

1) 19. Εἰ δέ τοι μηδεμίᾳ σωτηρίας ἔστιν ἐλπὶς ἀνοσιβασίλειως.

μένην εἶπεν, ἵνα τὴν εὐεργεσίαν βελτίστην, ὅτι λαμπρὰς αὐτοῖς ἐγαρίσατο πόλεις· πόλεις δὲ αὐτὰς ἐκάλεισε, ὅτι πρὸς τῆς τοῦ Θεσοῦς συνοικίσεως αἱ γῶμαι πόλεις ἐκαλοῦντο, ὡς γῆσιν ὁ συγγραφεύς.

Δημοσίαι] Περὶ τοῦ δημοσίου· ὡς περὶ δὲ νόμον τοῦτο ib.
κ. τ. λ. vid. add. Pariss., Leid. τῶν ἐν πολέμοις.

Τροφεῖα] Vid. add. Paris. αὐτοὺς ἀξιόους τῆς ἀνατροφῆς· ib.
ἡ δὲ ὁδὸν δὲ λέγει κ. τ. λ. — αὐτοῦ εἶπεν, quod praestat — πολλοὺς συμβέβηκεν· ὑπερβολικῶς δὲ εἶπεν· οὐδὲν γὰρ ἄλλοι πρὸς αὐτῶν ἦλθον.

Ἐπὶ πολλοῖς τοῖς πρ.] Πρεσβύτερος γὰρ τῶν Ἡρακλείδων ὁ Ἄδραστας. 189. D.

Κοινήν εὐθύς] Vid. add. Pariss., Leid. τοῦτο τῶν 190. A.
Ἀθηναίων τὸ ἐπιτήδευμα.

Ἐπὶ δυοῖν (sic Cod.)] Ἄντι τοῦ ἐπὶ δύο ἀγκυρῶν ib.
τοῦτο δὲ λέγει (f. λέγεται) ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς ὀρμουμένων πλοίων· λέγει δὲ δύο πατρίδας, τὴν τε αὐτῶν καὶ τὰς Ἀθηνας, ὡς περὶ τὰ ἀσφαλῶς ὀρμουμένα πλοῖα δύο ἀγκύρας χυλῶσι διὰ τὰ κύματα.

Τῇ δυνάμει] Τῇ δυνάμει λέγει τῇ ὠφελείᾳ, ἵνα δεῖξῃ ib.
vid. add. Pariss. et in Demosthenis loco laudando Leid.
cum Apogr. Mon. consentit.

Ἀνάλωτον] Ἀήτητον, ἀπόρθητον· τὸ δὲ ἱερὰν πάλιν 190. 2B
κ. τ. λ. vide, quae ex Ap. Mon. et ipso Leid. edidi. In
Leid. quoque est οὐδεμίας, pro quo leg. arbitratus sum
οὐδεμία, quod confirmatur gemino Xenophontis loco, qui
quidem Anab. II. 1, 19. *Εἰ δέ τοι μηδεμία σωτηρία εἶστιν ἐλπίς ἄκοτος βασιλείας.* ib.

Πάσης τῆς Β.] Ὡς ὁ Οἰδίπους ἐκπεσὼν ὑπὸ Κλέωνος· πλῆθυντικῶς δὲ εἶπεν αὐξῆσαι θεῶν τὰ ἐγκώμια· ὁ δὲ Σόπαιρος ταύτην λέγει τὴν ἱστορίαν, ὅτι Ὀρχομένιοι κ. τ. λ. vid. Ap. Mon. Leid. item μὴ βουλόμενοι in quo forte lapsus est ipse schol., non qui eum descripserunt. 190. C.

Ταναγραίων οἱ μετ.] Vid. quae edidi ex Mon. et Leid., in quo Geelius V. D. diserte legit *Γεφυραίους*. — Μηδικῶν· ἔτι δὲ οἱ λέγει (sic Cod., monente Geelio) δὲ

τῶν Ἀχαιοῶν Δωριέων κρατησάντων τῆς Πελοποννήσου· εἶτα τῶν Δωριέων κατελθόντων καὶ ἐξελαυνόντων ἐκ τῶν αὐτοῦ διαφερότων τόπων τοὺς Ἀχαιοὺς, πάλιν οἱ Ἀχαιοὶ τοὺς Ἀχαιοὺς, πάλιν οἱ Ἀχαιοὶ τοὺς Ἀθηναίους ἐπικαλούμενοι ἀποίκους, Ἰῶνας ἐξήλασαν, καὶ ἔσχον τὰς πόλεις, καὶ οἱ Ἰῶνες πάλιν ἤλθον Ἀθήναζε καὶ ὕστερον ἐπέμφθησαν εἰς τὴν Ἀσίαν. τοῦτο ἐστὶν οὖν ὑπὸ τῶν ἐιζάντων ἀναστάντες, οἳ ὑπὸ Ἀχαιοῶν ἐξελαθέντων ὑπὸ Δωριέων οἱ Ἰῶνες ἀνέστησαν.

ib. Οὔτοι δ' ἦσαν Ἰωνία π.] Vide quae (di. i ex Ap. Mon., Leid. τῶν δύο σπέιση τῶν Μέδοντι — εἰρημέγαι — ἀλήλας, uti ex Ap. Mon. erat edendum — ἐπένοι, ut Mon. pro quo Cant. corr. ἐπινόει, volebat forte ἐπενόει — εἰ αὐτὸν — φράζειν — ἐδίμων — ἐγκατοικῆσαι. —

ib. Ἀπ' ἀμφοτέρων] Vid. add. Pariss., Leid. ἀνατολῆς — ἀπὸ μὲν ἀνατολῶν. —

190, D. Ἰκκεχωρηκότα] Ἀντὶ τοῦ ἐκπεσόντα ἢ ἀφανισθέντα βούλεται δὲ δεῖξαι, ὅτι καὶ βαρβάρους ἢ πόλεις ἐδέξατο. Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν Δρυόπων ἱστορίαν λέγειν οὐκ ἔχομεν κ. τ. λ. vid. ed. ex Mon. et Leid.

ib. Ἦν ἔτι καὶ νῦν] Τῷ περιληπτικῷ σχήματι ἐχρήσατο οὐ γὰρ κ. τ. λ. vid. Apogr. Mon. et add. Pariss.

191, C. Τῆς Μεσσηνίων] Vid. Ap. Mon., Leid. item χρησάμενους — ἀπαντήσαντα — φάγωσιν — ὁ κατήρχοντο, f. ὅτι κ., Ap. et bomb. ὡς — ἀπήνησαν — ἡμίονος — γνῶντες — Ἥλιδος, recte — τῆς Ἡρακλείδαις quod corr. Geelius V. D.

ib. Διαφθοραίσης] Vide, quae ex bomb. edidi pag. 34. post Ἄλλως· ἔθος ἦν κ. τ. λ., Leid. item ἐζήτουν — καὶ ὀργισθέντες κατέσκαψαν τὴν Μεσσηνίην Λυκεδαίμονιοι, reliquis omissis.

ib. Τοὺς λοιποὺς] Οἷον τὸ λειπόμενον καὶ τὸ λείψανον διπλῆν γὰρ λέγει τὴν εὐεργεσίαν, τὸ δέξασθαι καὶ τὸ δοῦναι οἰκισιν· λέγει δὲ τὴν Ναυπακτον. Vid. addit. ex Cod. Paris. D.

ib. Αὐθις δὲ] Vid. ex Ap. Mon., addit Leid. τὸ δὲ αὐθις εἶπε διὰ τὸν Οἰδίπουν.

ib. Ἐντυχηῆσαι] Τουτέστιν ἐν ταύτῃ εὐτυχεῖσθαι· λέγει δὲ τὴν τελευταίαν μάχην τὴν γενομένην ἐν Πλαταιῶν τῶν Περ-

σῶν· παρ' ὀξίαν δὲ, ὅτι πόλιν, ἐν ἧ' (inde emenda add. Pariss.) νενικήκασι, ταύτην ὄνειλον· ἢ προσδοκῆτως δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ οὐκ ἤλπιζον, ὅτι ἀπὸ Περσῶν σωθεῖσαι ὑπὲρ Θηβαίων ἀπολείται, καὶ τὸ παρ' ὀξίαν δὲ, ὅτι κ. τ. λ. vid. add. Pariss.

Ἐξήκει] Ἀντὶ τοῦ ἀπώλετο. λέγει δὲ οὐ μόνον Ἑλλά- 191, D.
δος, ἀλλὰ καὶ τοῦ βίου παντός· εὐφῆμως δὲ εἶπε τὸ ἐξή-
κει ἀντὶ τοῦ διεφθάρη καὶ ἀπώλετο· τὸ γὰρ παρεληλυθὸς
δοκεῖ οἴχεσθαι καὶ κειμένειν ἔστι (sic Cod. f. οὐ μένειν ἔτι).

Μετὰ καλοῦ τοῦ σχήματος] Σχῆμα λέγει τὸ ἀξίωμα, 192, A.
ὅτι Ἀθηναῖοι αὐτοὺς ἀνέγραψαν.

Πάλιν τοίνυν Θηβαίων] Vid. Ap. Mon., in Leid. παρ' ib.
Ἀθηναίων deest — Leid. φοιδίμου. plane ut Ap. — πα-
λαιάς — ἐν αὐτῷ τοὺς τυρ. — ὃ νῆσας, leg. ὧν ἦσαν —
ὅστις μενῶν ἐλθόντος Φιλίδα ἐν τῇ Ἀττικῇ τῶν τυρ. — εἶπα,
φησι, leg. εἶτα, φησι, scilicet enarrator Aristidis — μετὰ
οἴτου. —

Δεύτερον ἐξοικισθέντας] Δεύτερόν φησιν ἡτυχημέναι 192, D.
τοὺς Πλαταιέας, τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ
Θηβαίων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ· τὸ δὲ δεύτερον ὑπὸ Θη-
βαίων μετὰ τὴν ἐπὶ Ἀνταλκίδου (om. εἰρήνην vel. σπονδῆν).
ἢ γὰρ ταῖς σπονδαῖς ταύταις ἦν δοχεῖον (sic) τοῦ μὲν βα-
σιλέως, ἔχειν ὑπ' αὐτὸν πᾶσαν τὴν Ἀσίαν καὶ Ἀμαζύνας,
καὶ τῶν νήσων τὴν Κύπρον, τὰς δὲ λοιπὰς καὶ μικρὰς καὶ
μεγάλαις αὐτονομίους εἶναι· τότε οὖν οἱ Θηβαῖοι μὴ βουλό-
μενοι μετέχειν τοὺς Πλαταιέας τοῦ συνεδρίου κατέσκαψαν
αὐτούς.

Τοὺς ἐκ Κορίνθου] Vid. Ap. M., Leid. ἐν ταῖς πρὸς ib.
1. — Θησίους — Βυζαντίους — Addit Leid. Θᾶσος δὲ
ἦσος τῆς Θρακίας· ταύτην Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὸν Πελα-
ποννησιακὸν ἤκλειώσαντο, πάσης τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσσης
ἔρξαντες· Θάσιοι δὲ τὴν βίαν αὐτῶν μὴ φέροντες δι' Ἐκ-
κράτου τοῦ ἰδίου στρατηγῶν αὐτῶν πρὸς Θρασύβουλον τὸν
ἄν Ἀθηναίων στρατηγὸν ἐπηρεβεύσαντο περὶ τὴν Θρακίαν
ὅτε ὄντα· ὃ δὲ εἰσελθὼν τῶν Λακεδαιμονίων ἐξέβαλε φρου-
ραν, ἣν κατέστησεν (leg. κατέστησαν) ἐκεῖσε.

- ib. **Τους ἐκ τῶν νήσων]** Οὐ λέγει τῶν Κυκλάδων, ἀλλὰ πασῶν· εἰ δέ τις εἶποι, τί οὖν; ἡ Ἔλσος οὐκ ἔστι νῆσος; λέγομεν, ὅτι ἄνω μιᾶς μόνης μνησθεῖς ἐνταῦθα περὶ πασῶν βούλεται εἰπεῖν.
- 192, D. **Ἐπὶ θάτερα]** Ἐπὶ τὰ ἐναντία, ἀντὶ τοῦ εἰς εὐτυγίαν· εἰ δὲ τὸ ἐπὶ θάτερα (sic recte Cod., supra θάτερον) δηλοῖ τὰναντία τῶν καλοῦ, ὅ ἐστι φαῦλα, ἐνταῦθα τὴν λέξιν ἐπὶ καλοῦ εἴληφεν.
- 193, A. **Καὶ τῶν προσθέρ]** Πρὸ γὰρ τῶν Θηβαίων κατασκαφῆς Ὀλυμπον ὁ Φίλιππος εἶλεν· οὕτω καὶ Δημοσθένης, Ὀλυμπον μὲν καὶ Μεθώνην καὶ δύο καὶ τριάκοντα πόλεις.
- ib. **Τῇ τύχῃ]** Ἀντὶ τοῦ πρὸς τὴν τύχην, οὐ θυθμιζομένου τῶν ἄλλων· εὐφώνως δὲ πάλιν τύχην τὴν συμφορὰν.
- ib. **Τὸς πολλοῖς]** Αἰνίττεται εἰς τοὺς Ἡρακλείδας, ἅ τεσσαρες αὐτοῖς δέδωκε πόλεις.
- 195, B. **Οὐδ' ἔλπις ἦν]** Οὐκ ἠλπίζον γὰρ τῆς τῶν Ἀθηναίων μετέχειν πολιτείας.
- 193, C. **Ἀλλὰ καὶ τῷ]** Νῦν θέλει δεῖξαι τὴν πόλιν πρεσβυτάτην οὖσαν τῶν ἄλλων πόλεων, οὐ μόνον τῷ πρώτῃ γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ δέχεσθαι καὶ αἰεῖν τοὺς δυστυχοῦντας. Vid. add. Pariss.
- 195, D. **Ἐν μὲν οὖν]** Τὴν ὑποδοχὴν λέγει· μεταβαίνει δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὴν ἀποικίαν ἀκολουθῶς, ἔδει γὰρ πρῶτον ὑποδέξασθαι, εἶτα ὡς μὴ χωρούσης τῆς Ἀττικῆς ἀποικίσαι.
- 194, A. **Τὸν κοινὸν τῶν Ἑλλ.]** Βούλεται εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἄνευ μαντείας οὐδὲ γνώμης τοῦ Ἀπόλλωνος τὰς ἀποικίας ἐποιεῖτο· ἐξηγητὴν δὲ καλεῖ τὸν διδάσκαλον.
- ib. **Πατρῶον]** Πατρῶος ὁ Ἀπόλλων κ. τ. λ. vid. add. Pariss.
- ib. **Προσθήκη]** Προσθήκην καλεῖ κ. τ. λ. vid. add. Pariss.
- ib. **Καὶ πρῶτον μὲν]** Τὸν Αἰγαῖον λέγει καὶ τὰς νήσους τὰς ἐν αὐτῷ· ἐπιεικῆ μὲν δὲ λέγει τὴν γείτονα· γεννιάζει γὰρ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ὡς αὐτῆς ἦν· ἐκάθῃ δὲ τοῦ ληστρικοῦ, ὅ ἐστιν ἡμέρωσε, καὶ ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ εἰσηκῶς δὲ τὸ ἔοικα, οὐ τὸ πρῶτον, ὡς περ ἐλάβετο ἰαντοῦ· ἀλλ' ἔρει τις, ὅτι καλῶς εἶπε πρὸ τῆς ἀποικίας τὴν κά-

θαρωσι, πρῶτον γάρ τις καθίρει, εἶτα ἀποικίζει· λέγομεν οὖν, ὅτι χρόνος ἐστὶν ἀντὶ χρόνων, ἢ ἡ· ἔοικα δὲ οὐ τὸ πρῶτον εἰρηκέναι (Cod. εἰρημέναι), ἐπεὶ ἐναντίον εὐρίσκειται· πρὶν γὰρ εἰπεῖν τὸ, ὅτι ἐκάθηρε τὴν ἐπικειμένην Θάλατταν, εἶπε, προσλαβοῦσα γὰρ τὸν Ἀπόλλωνα ἐξήγαγε πανταγῆ γῆς, ὅπερ ἐστὶ τῇ τάξει δεύτερον· πρῶτον γὰρ ἐκάθηρεν, εἶτα καὶ ἀπώκισεν· ἡ δὲ σύνταξις οὕτως, πρῶτον μὲν γὰρ τὴν ἐπικειμένην ἐκάθηρε Θάλατταν καὶ τῆς Ἑλλάδος ὡσπερ λήμην ἀφείλετο· λήμην δὲ λέγει τὴν ἀκαθαροσίαν, ὡσπερ ἡ λήμη ἐμποδίζει τῷ ὀφθαλμῷ (Cod. τῷ ὀφθαλμῷ) ὄραν, οὕτω καὶ τὸ ληστικὸν ταῖς ἀποικίαις.

Τὸ ληστικὸν (sic Cod.)] Ἑλληνας Κρήτις καλεῖν οὐκ 194, B. ἀνέχεται, ὅτι τρόπον ἐξήλωσαν βάρβαρον καὶ τῇ πράξει τὸ γένος ἠρηήσαντο. Vid. add. Pariss.

Καὶ καταναγκάσασα] Ἐξήτηται (Cod. ἐξήτηται) πῶς ib. τοῦ Μίνως ἐκβαλόντος τοὺς ληστὰς, αὐτὸς Ἀθηναίους λέγει; φαιρὲν, ὅτι πρῶτον ὁ Μίνως τοὺς Κάρας ἐξήλασεν· ἕστερον δὲ τῶν Κρητῶν οὐδὲν ἤττον ληστευόντων Ἀθηναῖοι τούτους ἐξέβαλον.

Ἔστιν οὖ] Γέγραπται ἔστι ἡ (l. ἔστιν ἡ)· ὡσπερ, φησὶ, 194, C. ἡ ἴσος ἔχουσα τρεῖς πόλεις ἐν ἑαυτῇ, οὕτως οὖν ἀκινδύνως καὶ ἀφόβως ἠμείβειν καὶ ἐναλλάττει τρεῖς πόλεις παριόντα καὶ πλείοντα (sic)· τὸ δὲ ἔστιν ἡ (sic) οὐ κατὰ τὰς πόλεις εἴηται, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἡμέρωσ (sic ex Arist. corr. Geelius, Cod. ἡμετέρως) πλεῖν· εἶπε δὲ ἔστιν οὖ (sic), οὐ γὰρ ἐπὶ πασῶν τῶν νήσων τοῦτο γίνεται· ἐπειδὴ δὲ τῶν ληστῶν ἐν τῇ γῇ ὄντων τῶν νήσων καὶ τοὺς πλείοντας ἐπιτηρούντων καὶ ληστευόντων οὐκ ἦν οὔτε βραχὺ πλεῦσαι ἀσφαλῶς· θελεῖ εἰπεῖν, ὅτι τῶν Ἀθηναίων τοὺς ληστὰς ἐκβεβληκότων, οὕτως ἦν λοιπὸν ἀδεῶς πλεῖν, ὥστε καὶ δύο καὶ τρεῖς πόλεις θαυμάζοντως ὑπερβαίνειν πλείοντα καὶ μὴ καταίρειν (sic Cant. pro καθάιρειν, ὃν τρόπον πόρρω τις) (sic Geel. V. D. pro πόρρω τις) ἂν τῆς θαλάττης καὶ βουλόμενος πλεῦσαι, τέσσαρας καὶ πέντε πόλεις ἔρχεται περὶ ἐπὶ τῷ φθάσαι εἰς τὴν παραθαλασσίαν· τινὲς δὲ ἄλλως ἐξηγήσαντο, ὅτι εἰρήνης οὐσίας, ὡσπερ ἦν πλείους πόλεις διοθεύεσθαι ἐν ἡπείρῳ,

οὕτως ἦν καὶ μίαν νῆσον ἔχουσαν ἐν αὐτῇ τρεῖς πόλεις πλείσθαι τότε· τότε γὰρ παυσαμένης τῆς ληστείας καὶ πλησίου ἀλλήλων τὰς πόλεις ἔκτισον, οὐ γὰρ ὑπῆρχον, ὡς περὶ πρῆν ἐπαναστάσεις.

- ib. Πρὸς δὲ] Ἐκ τε τῶν δυτικῶν καὶ ἀνατολικῶν μερῶν, ἢ ἐκ τῆς ἀποικίας καὶ τῆς καθάρσεως.
- ib. Τοὺς Ἑσπερίους] Ἑσπερίους τόπους καλεῖ τὴν Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν, τὰς περὶ τὴν Πελοπόννησον νήσους· ταῦτα γὰρ Ἑσπερία ἐπὶ Κεφαλληνία καὶ Ζάκυνθος.
- 194, D. Διχόθεν] Ὡς πρὸς τὸ Αἰγαῖον καὶ τὰς Ἑσπερίους νήσους, ὃ ἔστι ἐξ ἐκατέρας τῆς θαλάσσης ἀπὸ τῶν Κυκλάδων Κεφαλληνίας (sic).
- ib. Λιμίσι] Εἰσὶ γὰρ λιμένες κλειόμενοι περὶ τὰ στόματα.
- 195, A. Καὶ διεβίβαζεν] Καὶ τὴν Ἰωνίαν ἀνιίττεται.
- ib. Τὰς πολλὰς καὶ μ.] Δώδεκα πόλεις ἀποίκισαν· καλῶς δὲ εἶπεν, ὡς μίαν οὕσαν τῇ φύσει, ἐπειδὴ μερίζουσα τὴν γῆν εἰς Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην.
- ib. Οὐ κεχωρισμένα (sic Geelius, Cod. οὐκ ἔχω)] Κατὰ κοινῶν τὸ ὡς περ (ed. ὡς), ἢ ἢ ὡς περ οὐ κεχωρισμένα.
- ib. Κατεσκευάσαε] Τὸ γὰρ παραθυλάσιον μέρος τῆς Ἀσίας ἔκτισεν· ἀντίπρωρον δὲ ἀντιπρόσωπον, κατανατικῶν γὰρ ἔστι τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος· καλῶς δὲ εἶπε τὸ εἰ οἶόν τ', ἐπειδὴ ἐπὶ νεῶν λέγεται ἀντίπρωρον.
- 195, B. Κάλλιστον δὲ] Τῇ Ἀσίᾳ λέγει καὶ τῇ Εὐρώπῃ· κόσμον δὲ τὸ κάλλος, κόσμος γὰρ τῆς γῆς, ὡς περ εἶπεν, ὁ ἄνθρωπος· καίριον δὲ λέγει τὴν (Cod. τῶ) θέσιν τὴν κελὴν καὶ τὸ εἰς εὐαίρους τόπους ἀποικῆσαι.
- ib. Τὴν ὁμόνοιαν] Τὴν εὐνοίαν· λέγει δὲ, ὅτι ἡ ὁμόνοια αὐτῶν πολλῶν γέγονεν αἰτία καλῶν τοῖς (sic G. pro τῆς) Ἕλλησι, διὰ γὰρ τὸ ὁμονοεῖν (Cod. μονοεῖν) ἀποίκισεν, ἐπεὶ οὐκ ἠδύνατο ἠσυχολημένη εἰς τὸ πολεμεῖν τοῖς Ἕλλησι. Πῶς οὖν κ. τ. λ. vid. add. Pariss. ad οὐ μόνον τῶν πλῆθους, Leid. ἀληθῆς —
- ib. Ὡς περ κρηπίδος] Ἀρμόζει δὲ τοῦτο καὶ πρὸς Λακταϊμονίους καὶ τοὺς ἄλλους ἀποικισατίας· Καὶ Ἰσοκράτης κ. τ. λ. vid. ed., Leid. ἀπώκισαν. —

Ἰσπερ ἄλλο τι μέτρον] Vid. add. Pariss., quae inde 195, C
a καλῶς sequuntur; desunt in Leid.

Ἄπαν τό] Ἀντί τοῦ τό οἰκείσθαι δυνάμενον, τινά γάρ ib.
ἤδη διὰ ψυχρότητα ἢ θερμότητα ἦν αἰκίητα· εἶπε δὲ ἐπ'
ἀμφοτέροις τοῖς πέρασιν τῆς γῆς ἡμετέρων παῖ-
δες παίδων οἰκοῦσι, ἐπὶ γὰρ τῷ Ἰστροῦ ποταμῷ ἄποι-
κοὶ ἦσαν τῶν Μιλησίων, οἱ δὲ Μιλήσιοι τῶν Ἀθηναίων.

Ἀπὸ Μασσαλίας] Vid. ed. cum add. Pariss. 195, D.

Τῷ Ταναΐδι] Τανάϊς ποταμὸς Σκυθίας· λίμνην δὲ 196, A.
λέγει τὴν Μαιῶτιν καὶ αὐτὴν οὔσαν τῆς Σκυθίας καὶ γενο-
μένου ἐξ αὐτῆς τοῦ ποταμοῦ (f. καὶ γενομένην ἐξ αὐτοῦ
τοῦ ποταμοῦ· ἔστι δὲ μεθόριον κ. τ. λ. vid. ed.

Μεμερισμένοι] Ἐν τῷ μέρει τῆς Εὐρώπης περὶ τὰς ib.
Ἰσπανίας καλουμένας.

Τοῦτο δὴ] Ἀνακεφαλαίωσις· πολλάκις δὲ κέχρηται τῇ 196, B.
ἀνακεφαλαίωσι· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ διὰ βραχέων βραχεῖα
γὰρ ἔστιν ἡ ἀνακεφαλαίωσις.

Καὶ δεῖξαι τὴν συνέχειαν] Ἀντί τοῦ κατὰ πολὺ, συνέ- ib.
χειαν γὰρ τὴν συνεχῆ εὐεργεσίαν· αὔξει δὲ καὶ ποιότητι
καὶ ποσότητι· λέγει δὲ ὅτι ἡ πόλις ὑπὲρ τοῦ κοῖνου τῆς
Ἑλλάδος ἐπδλιτεύσατο· ποῖον δὲ τοῦτο; ὅτι ὄνομα ἔχει τοῦ
ἔπαινον ἢ πολιτεία· τοῦτο δὲ γενικόν ἐστι, καὶ A. vid. ed.
ad πολιτείας, quibus in Leid. adduntur, quae in add. Pariss.
adscripta sunt ad διὰ βραχέων inde ab ἐπειδὴ δέ ἐστι κ. τ. λ.,
Leid. εὐεργετησάι, βούλεται δεῖξαι ὅτι. —

Ὅτε μὲν γὰρ] Τὸ γὰρ λέγει, ὅτι τοὺς Ἡρακλείδας ἐδέ- ib.
ξάτο κ. τ. λ. vid. add. Pariss.

Ἐπεὶ δὲ ἔδει] Vid. add. Pariss. 196, C.

Ἐν ᾧ] Ἡ χρόνον ἢ πράγματι· προτέρων δὲ ἰκετῶν ib.
τῶν Ἡρακλειδῶν.

Πολλὰς συμπεφ.] Τὸ τῆς ἀποικίας λέγει, λέγει δὲ τῷ 197, A.
φιλοτιμῆται· ἔξω δὲ πόλεων τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἀποικισθείσων.

Φιλανθρωπότερον] Διὰ τὸ δέχεσθαι τοὺς καταφεύ- ib.
γοντας.

Ἡ πρώτον] Σημαίνει πάλιν τὴν ὑποδοχὴν, εἴτι τὴν 197, B.
ἀποικίαν.

- ib. Ὅμοιος τῇ τε] *Μίαν*, φησί, εὐνοίαν φυλάττουσα καὶ ἐπὶ τῆς οἰκείας καὶ ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς· ὁμοίως γὰρ, φησί, καὶ ἐν ταῖς ἀποικίαις ὑπεδέχτο αὐτούς (Cod. αὐτός) διὰ τὸ παρῆγειν τόπους, ἔνθα οἰκήσουσιν.
- 197, C. Ἡγεμόνας τε] Τὸς ἀρχηγούς τῆς ἀποικίας τὸν πόλεμον τὸν κόραρον (sic).
- ib. Καὶ λεῶν] Ἴνα μὴ δόξη (Cod. δέξης) διὰ τῆς ἀποικίας αὐτοὺς ἀτιμοῦν, καὶ Ἀθηναίους ἄνδρας συνεξέπεμπε αὐτοῖς· λεῶν δὲ ἀττικῶς τὸν λαόν.
- 197, D. Βουλήματι] Vid. add. Pariss., Leid. Οὐκ ἐξ ἀνάγκης — ἀλλὰ προαιρέσει — πράξεως τῶν Ἀθ. — ἐστὶ, τὸ δὲ περὶ τῆς βουλῆσεως — βουλευέσθαι τοῦτο ποιεῖν, μείζων ἐστὶ· τὸ δὲ προτέρους οὐ πάντων· ἄνω γὰρ εἶπεν, ὅτι ἐπὶ πολλοῖς τοῖς πρότερον κἀκεῖνοι κατέφυγον, ἀλλ' ὡν μὲν αὐτὸς ἐπιφέρειν, τουτέστι τῶν Ἰώνων.
- 198, A. Καὶ προιοῦσι] Vid. add. Pariss.
- ib. Πολιτεία] Vid. add. Pariss.
- ib. Σώζεται] Εἰ μὴ ἔξω καθέστηκεν τούτων, ἢ δείγμα φιλικθραπίας.
- ib. Καὶ μὴν τὸ μὲν τοῦς] Vid. add. Pariss., Leid. λέγουσιν (ed. εἶποι γ' ἄν τις). —
- 198, C. Πρὸς τὴν παρὰ] Ὅ ἐστι χάριν ὀφείλειεν τῇ πόλει τοῖς Ἕλληνας.
- 198, D. Οἱ γὰρ αὐτοὶ] Ἀλλὰ καὶ τῶν προσοικούντων αὐτῶν ἀπελθοῦσι, πρᾶσβύτατοι μὲν διὰ τὸ εἶναι ἀρχαῖοι, νέοι δὲ διὰ τὰς ἀποικίας.
- ib. Καθάπερ τὸν Διόνυσον γρ.] Vid. ed.
- 199, A. Τὸ προσῆγον] Vid. add. Pariss., quibus addit Leid. πρᾶσβυτάτων δὲ τῶν αὐτοχθόνων.
- 199, B. Καὶ μὴν τόγε (ed. τῷ γε)] Ἄμφω γὰρ φιλικθραπίας τεκμήρια.
- ib. Πῶς οὐκ εἰς] Ἀντὶ τοῦ ὁμοιον καὶ ἴσον· ὡςπερ γὰρ ἐκεῖνο κοινὸν εὐεργέτημα πεποιήται πᾶσι μεταδοῦναι τοῦ σίτου οὕτω καὶ τὸ ἀποικίας παραπλησίον.
- ib. Σμήνη] Σμήνην εἶπεν, ἐπειδὴ παρόεικε τούτῳ καὶ τῷ

τῆς ἀποικίας πλήθην· σμήνος γὰρ κυρίως καλεῖται τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν.

Ἀφορμῶν ἕνεκα (ed. εἵνεκα) Ἀφορμὰς καλεῖ τὰ (sic ib. Geelius V. D., Cod. καλεῖται) σπέρματα· τὰ τοῦ βίου δὲ τὴν τροφήν καὶ τὴν ζωὴν.

Ἐκδέχεται δ' ἡ πάλαι τοῦ λόγου] Ὡς ἐπιθυμοῦντων 199, C. τῶν ἀκροατῶν ἀκοῦσαι τὰς πράξεις, ἢ ἵνα δεῖξῃ (Cod. δεῖξει), ὅτι καὶ ἐκ προοιμίων ἐζήτουν ἀκοῦσαι τῶν πολεμικῶν· τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι εἰς δ' ἄ μέρη διείλε κ. τ. λ. vid. add. Pariss., Leid. μέρος λέγει — ἐρχεσθαι — οὕτω γὰρ λέγων διαδέχεται· μετὰ κινδύνων δὲ εἶπεν, ὅτι καὶ τὰ προειρημένα πράξεις ἦσαν, οὐ μέτροι μετὰ πολέμου, πολέμου γὰρ καλοῦσι τοὺς κινδύνους (immo vero τοὺς πολέμους γὰρ κ. κινδύνους)· ἐπιλαμβάνεται δὲ αὐτοῦ μετ' ὀλίγον καὶ τὰς πρώην πράξεις μετὰ κινδύνων δεικνυσιν· ἀνάγκη γὰρ καὶ τοὺς ἀποικίζοντας μέχεσθαι, ὅπως ἂν τῆς χώρας κρατήσωσιν, ἐκώλυον γὰρ οἱ βάρβαροι.

Ἐὶ μετὰ τῶν κινδ.] Παραμφαίνει καὶ τὸ πλήθος τῶν ib. πράξεων καὶ τὸ ἀνδρεῖον τῶν Ἀθηναίων· ἐγὼ γὰρ, φησί, μᾶλλον ἔχω κίνδυνον ὁ λέγων, ἢ τότε Ἀθηναῖοι, ὅτε ἐποιοῦν αὐτάς (sc. πράξεις).

Οὐ μὴν ἀλλ' Ὡς δίκαιον καὶ τοῦτο προτιθήσι. ib.

Καὶ τὰς ἐπὶ τῶν] Τῇ (f. τὰς) περὶ τοῦ μέχεσθαι τοὺς 199, D. ἀνυχοῦντας.

Μείζους δὲ] Ἐπὶ (sic) γὰρ πλείους μὲν, οὐ μείζω δὲ 200, A. εἶναι· ἐνταῦθα δὲ ἄμφω.

Ὅτου δεήσαντος] Vid. add. Pariss. 200, C.

Ἀφ' ὧν] Πάλιν βούλεται εἰπεῖν τὸν περὶ τῶν Ἡρακλιδῶν πόλεμον· τὸ γὰρ αὐτὸ ἐπιχείρημα καὶ εἰς τὴν ἀνατροφήν ἐδέξατο, καὶ νῦν εἰς τὰς πράξεις· πολλάκις γὰρ ἔχμεν τὰ αὐτὰ ἐπιχειρήματα ἀμφόζοντα ἡμῖν εἰς διάφορα κεφάλαια.

Ἐπὶ τῶν Ἡρακλειδῶν] Τὸ αὐτὸ παράδειγμα ἔλαβε 201, A. καὶ νῦν τὸ τῶν Ἡρακλειδῶν, ἀλλ' ἐκεῖ μὲν τὴν φιλανθρωπίαν δεικνύς διὰ τῆς ὑποδοχῆς, ἐνταῦθα δὲ τὴν ἀνδρείαν διὰ τοῦ πολέμου· καλῶς δὲ τὸ τὰς ἐνν. Εὐχουσθεῖ, οἷός τε γὰρ πάντες αὐτῇ συνέπραττον· τὸ δὲ μεθ' ὅσων θαν-

- μαστικόν τὸ ὄνομα (f. τόημα, quae confundi docet Creuzerus V. D. ad Plot. p. 285. Bast. cōmm. palaeogr. p. 784.)
- ib. Καὶ τὸ πρᾶγμα] Τουτέστι τὸ δεινόν· αὐξεὶ δὲ αὐτὸ, ἵνα τὸ τῶν Ἀθηναίων ὑψώση κατορθώματα, ἐπεὶ (f. ἐπὶ) τυράννου καὶ δημοκρατίας τοῦτο λαμβάνει (f. λαμβάνεται).
- 201, B. Ὡστ' αὐτὸν οἴκοι] Ἐν γὰρ τῇ ὁδῷ τέθραπται, ἵνα ὑπὸ τῶν παριόντων καταπατητῆται· ἐλεινόν δὲ διὰ τοῦτου τῷ θάνατον αὐτοῦ δείκνυσι.
- ib. Καὶ τῆς ἐξουσίας] Τῆς βασιλικῆς, τοῦ γὰρ Ἡρακλέους ἦν ἡ βασιλεία τῶν Πελοποννησίων.
- ib. Εὖρε κατ' ἀξίαν] Ἀντὶ τοῦ ἐν καλῷ καὶ συμφέροντι οὐχ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τῶν ἀδικουμένων.
- ib. Τοῖς γὰρ ὑπάρχουσι] Τῷ πλούτῳ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ.
- 201, C. Τοσοῦτω χεῖρον] Ὡσπερ ἀντέπεσεν αὐτῶ, τί γὰρ ἔπασχευ Πελοποννήσιοι; φησὶν οὖν, ὅτι δυσχερέστερον οὕτω τῶν Ἡρακλειδῶν ἠτύχουν· ἐδούλευον γὰρ τῷ Εὐρυσθεῖ.
- ib. Ἀπορρήθ' ἐν] Πάλιν ἀπικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἀπορρήθ' ἐντος καὶ ἀπειληθ' ἐντος.
- ib. Ὅπως μῆ] Vid. add. Pariss.
- 202, A. Καὶ τῷ σχήματι] Τῷ εἶδει· πάλιν δὲ καὶ ἐνταῦθα δείκνυσι διπλοῦν (sic corr. Geelius pro πλοῦν) ἐν ἐνὶ τῷ εὐεργέτημα.
- ib. Ὑβριν] Ἀντὶ τοῦ τὴν ἀμότητα· καλῶς δὲ εἶπε δυστυχίσαντας, ἵνα διαβύλη τὴν τῶν Θηβαίων νίκην, ὅτι τὴν καὶ οὐκ ἀνδρείᾳ νενικήκασιν.
- 202, B. Τῷ συνειδίῳ] Leid. consentit omnino cum Ap. Mon.
- ib. Τοῖς δὲ τὴν τιμωρίαν] Οὐδεὶς (f. οὐδαμῶς) ἀπλῶς τὰ γενόμενα ἤτοι κατορθώματα λέγειν καὶ διηγείσθαι χρεῖ, ἀλλ' ἀναφέρειν τὸ πραχθὲν εἰς τι μέρος τῆς ἀρετῆς, ὡσπερ ἐταυθῆτα ἁμοῦ καὶ ἀνδρείας καὶ δικαιοσύνης ἐχόμενον δείκνυσι τὸ γενόμενον.
- 202, C. Ὡσπερ ἐκ δυοῖν] Ἀντὶ τοῦ ταχέως καὶ ἀσφαλῶς, ἐκ μεταφορῆς τῶν πλοίων· ἢ ἀντὶ τοῦ προδύμωσ καὶ ἀνεπιεικείας παρὰ (f. inserend. τὸ) τοῦς σπειδόμενος ἀμφοτέρους (Cod. ἀμφοτέρους) ἐπείρασθαι τοῖς ποσὶν (Cod. πασὶν), ἢ ἀπὶ

τοῦ δύο πηδαλίοις, ἵνα ἢ ὅμοιον τῶ ἐπὶ δυοῖν ὀρμεῖν ἔδο-
ξαν· παροιμία δέ ἐστιν ἐπὶ τάχους λεγομένη.

Καὶ στήλης ἁμεινον] Ἐπειδὴ εἰάθασι τὰ μικρὰ, τὴν *ib.*
ὑπερβολὴν ἐμφαίνει τῶν πράξεων.

Οὐχ ὅσον λανθάνειν] Ὡς ἐπὶ παραδείγματος τοῦτο *ih.*
εἶπε· ὡσπερ γὰρ, φησὶν, ἕάν τις ἐλλογιμώτερός ἐστιν ἐν
μικρῷ, οὐκ ἐστὶν ἐπιφανής, ὁ δὲ πολὺ προέχων ἐν τῇ σοφίᾳ
λήθην ποιεῖ τοῦ εἶναι τὸν ἕτερον ἐλλόγιμον (Cod. τοῦ ἐτέ-
ρου ἐλλόγιμος), οὕτω καὶ ἡ πόλις προέχουσα τῶν λοιπῶν
πόλεων μεγάλως εὐτελεῖς ἐκείνους ἀποδίδκνυσιν.

Εἰ δὲ βούλει] Τὸ σχῆμα διορθωτικόν· φησὶ δὲ δικαιο- *102, D*
σύνην ἀντὶ τῆς φιλανθρωπίας, τὸ γένος ἀντὶ τοῦ μέρους
δηλῶν· τῆς γὰρ δικαιοσύνης μέρος ἡ φιλανθρωπία.

Ὡσπερ γὰρ κήρυκες] Μεταφορικῶς εἶπεν αὐτοὺς κή- *ib.*
ρυκας, ὀνομάσας τοὺς καταφεύγοντας· καὶ πάλιν οἰκείως
τούτω (Cod. τοῦτο) ἐπήνεγκεν τὴν ἀνάβρῃσιν τουτέστι
τὴν ἀναγόρευσιν, ὅπερ κύριόν ἐστι κήρυκος· τὸ δὲ ἀπ' αὐ-
τῶν τῶν ἔργων καὶ οὐ διὰ τῆς φωνῆς κηρύττοντες.

Μῆτε ἁμείνους] Τὸ ἁμείνους ἐνταῦθα (f. inserend. *103, A*
ἀντὶ) ἀνδρειότερους ἔλαβε, ἵνα δείξῃ πάλιν τὸ δίκαιον, καὶ
τὸ ἰσθρεῖον τῶν Ἀθηναίων.

Ἀριθμὸν πληρούσας] Τουτέστι μόνον ὄνομα ἐχούσας. *ib.*

Ὡστ' ἅμφω τὰ γένη] Τὸ σχῆμα τοῦτο χριστὸν ἐκλήθη, *103, B*
διότι δύο προτάσεων οὐσῶν τοῦτε δικαίου καὶ τοῦ δυνα-
τοῦ, ὃ μὲν ἔδει τῷ δικαίῳ ἀποδοῦναι, τοῦτο ἀπένευμε τῷ
δυνατῷ, ὃ δὲ τῷ δυνατῷ, τῷ δικαίῳ πάλιν ἀντέθηκεν (leg.
ἀνέθηκεν)· ἐναλλάξ (leg. ἐναλλάξας) τὰς ἐνοίας· καλεῖται
δὲ σχῆμα τοῦτο καὶ προκειμένου κακοῦ ἀναίρεσις, λέγεται
δὲ οὕτω, ἐπειδὴ παράκειται κ. τ. λ., vid. ed., Leid. ἀεὶλε
δὲ τὴν — συγκριτικὸν τοῦ ὀνόματος (f. νοήματος), δοκεῖ καὶ
συγκριτικόν, ἀλλ' οὐκ ἐστίν· ἡ γὰρ ἀν' ὠφειλῶν εἶπεν δικαιο-
τέραν, ἀλλ', ὡς εἴρηται, παρακειμένου κακοῦ μεθ' οὐδενὶ ἀναί-
ρεσίν· τί οὖν θέλει τὸ νόημα, ἐπειδὴ παράκειται ὡς δικαίους
τὸ πάσχειν, ὡς δὲ ἰσθρεῖους τὸ ἀδικεῖν; ἀνεῖλεν, ὡς εἶπο-
μεν, τὴν ἐκατέρου κακίαν, ἀντὶ τοῦ δικαία (ins. οὔσα) καὶ
οὐ πάσχουσα, καὶ ἀνδρεῖα οὔσα, καὶ ἀδικούσα· ἄλλοι δὲ

λέγουσι τοῦτο τὸ σχῆμα διέλληλον, ἄλλοι δὲ ἐταγμένοι, παρὰ τὸ ἀγῶνα δοκεῖν ἔχειν τῇ ἐπαγωγῇ τῶν νοημάτων ἕτεροι δὲ στρογγύλοισι, παρὰ τῶν ἀντιστροφῶν λίον (leg. ex Photio: παρὰ τὸ ἐκ τῶν ἀντιστροφῶν λύνειν) τὰ λεγόμενα γένη καλεῖ τὰ συστήματα, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς δεικνύουσιν.

- 203, C. Ἐξαιρεγμένα] Ἴνα δεῖξῃ, ὅτι πολλῶν ὄντων τὰ τίμια εἶπε.
 ib. Ἀμαζόσι] Ἐπειδὴ οὐδὲν ἰδοῦκε μέγα εἶναι τὸ τῆς γῆς, εἰ γυναικας ἐνίκησε, λέγει τὰς τὴν οἰκίαν φύσιν παραδρομύσας, αὖξων αὐτῶν τὴν δύναμιν, γυναικας γὰρ οὐσαι τοῖς ἐργοῖς τοὺς ἀνδρας ἐνίκησαν· πλέον δὲ αὖξων εἶπερ, οὐδεὶς αὐταῖς ἀντάραι τετόλμηκε· λέγει δὲ ἀπαρηλθὼν τοῖς ἐργοῖς τὴν φύσιν, γυναικας γὰρ ὑπερέβαινε τὸ ταῦτα εἶπερ.
 ib. Πυρολεθροῖς] Vid. add. Pariss. ad Ἀμαζόσι μεν γὰρ Leid. Ἰππολύτιος — νενίκηκε — παρὰ Θερωμόδοντα ποταμῶν reliquis, quae inde sequuntur, omissis.
 ib. Ὡσπερ ἀπὸ] Τοῦτο κατὰ γεωμετρίαν εἶπε· πάντος γὰρ κύκλου αἱ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἐκφερόμεναι (Cod. ἐμφ.) εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἐξισωκεσθαι τοῦτέστιν ἴσως ἦσαν νενικηκυῖαι.
 204, A. Παρατείνουσαι] Ἐν σκῆτῃ, ἵνα δεῖξῃ τὸν δρόμον, ὅτι ἐσκήθουρον μᾶλλον ἢ ἐμείροτο.
 ib. Ὡσπερ κύλου] Γράφεται καὶ κύλω ἀττικῶς, ἀπὸ εὐθεῖας τῆς ὁ κύλω· τὸ δὲ ῥα γένετος ἐμφαίνει τοῦ δρόμου τὸν τόνον· σχοίνω γὰρ τὸν δρόμον παρέβαλε τεινομένω καὶ τελευταῖον ῥαγέντι.
 ib. Κανταῦθα] Τῇ φύσει λέγει αὐτῆς (l. αὐτῆν) βεβοηθηκέναι, διὰ τὸ ὑπὸ γυναικῶν ἀνδρας ἠττάσθαι· τὸ δὲ κανταῦθα ὡς ἐπὶ τῶν Ἀργείων.
 204, B. Οἶμαι δ' οὐδέ] Καὶ οὗτοι γὰρ ὡσπερ αἱ Ἀμαζόνες ἠττηθήσαν· συμφορὰν γὰρ καλεῖ τὴν ἠτίαν· ἔστι δὲ διπλῆ ἢ γραφῆ αὐτοῖς καὶ αὐταῖς καὶ διπλῆ ἢ ἐξήγησις· ἢ γὰρ αὐτοῖς οὐκ ἐμέμψαντο, ὡς ἀναξίως ἠττηθῆσαν (l. ἠττηθεῖσιν, Paris. ἠττηθῆσαν), ἢ αὐταῖς ἀτεμέμψαντο (sic) ὡς καὶ αὐτὸν ἠττηθέντες ὑπ' αὐτῶν· ὁ γὰρ τὰ αὐτὰ πάσχωιν ἑτέρω ἐγκαλεῖν οὐ δύναται (sic Geelius V. D. pro di-

τατον). Κατά τὸν αἰτὸν δὲ χρόνον κ. τ. λ. vid. ed. ad 204,
B. Οἶμαι δ' οὐδὲ Θράκας.

Ἐπὶ τῷ τάφῳ] Ἐπειδὴ ἀρμόζει τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα 204, C.
ἐπιταφίῳ, μέμφεται τοῖς ἐν τῷ ἐπιταφίῳ παραλιμπάνουσι
τὸ λεγόμενον.

Βουλόμενοι τιτες] Πολλοὶ γὰρ ὑπὲρ τῆς πόλεως δεδού- ib.
κασιν ἑαυτοὺς εἰς σφαγῆς· τὸ δὲ χρῆσασθαι εἶπεν ὡς ὑπο-
λαύσεσθαι.

Ἦν γὰρ ἑώρων] Παράδειγμα τῆς εὐφυχίας ἐποιούντο 204, D.
τὴν πόλιν.

Καὶ ἐκ τῶν κοιτῶν] Κοιτῶν λέγει ὧν ἐποίησεν ἡ πό- 205, A.
λις, ἰδίῳν δὲ, ὧν ἕκαστος ἑαυτὸν ἐπεδέδωκε· διὸ καὶ δι-
πλὴν εὐδοξίαν ἔχει ἡ πόλις.

Τὴν θυγατέρα] Vid. ed. ib.

Λέγεται γὰρ Ἔρ.] Vid. ed. ib.

Κόδρος δὲ] Τοῦτον τὸν Κόδρον εἶπεν ἄτω ξένον καὶ 205, C.
ἐπιδιδάσκοντι πρὸς σφαγὴν (Cod. φυγῆν)· λέγεται δὲ κατὰ
χρησὸν τοιοῦτον· Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων πολεμοῦν-
των ἔρχησεν ὁ θεὸς, τοὺς καταρχομένους (Cod. κατὰ ἄρχ.)
ἠτιᾶσθαι· προσποιησάμενος οὖν προσαιτεῖν ἀπήλθε πρὸς
Λακεδαιμονίους παροξύνων αὐτοὺς εἰς πόλεμον· εἶτα ἐκεί-
νοι ἀγνοήσαντες ἀνείλον αὐτὸν καὶ οὕτως ἠτιτήθησαν.

Καὶ οὗτος] Vid. ed. ib.

Ἵσπερ καὶ οἷς ὑπ.] Ἀντέπιπτεν αὐτῷ, ἀλλὰ Κρέων ib.
ἐν Θήβαις Μενοικέα τὸν υἱὸν ἐπιδίδωκεν εἰς σφαγὴν ὑπὲρ
τῆς πόλεως· λυεῖ οὖν τοῦτο λέγων, ἀλλ' ἀρχηγὸς ἡ πόλις
γένετο τούτου· ἠρίστευσε δὲ Κρέων τὴν Ἀθηναίων πόλιν
ἔχων διδύσκαιον, οἷον κἂν ἔχωσιν εἰπεῖν Ἀργείους καὶ Θηβαί-
ους ὅτι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθνήσκειν ἠρήσαντο, τούτων τῶν
παρ' ἡμῶν μείζων οὐ γεγένηται παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἀρχηγὸς,
φησι, τούτων ἐγένετο ἡ πόλις, ὥστε κατὰ μίμησιν ἐκείνου
ἐπέδωκεν ἑαυτοὺς· οὐ πρὸς τὸ ξένον δὲ ἀπήνησεν, ἀλλὰ
προσέταξε πρῶτον τοὺς πολίτας, ὕστερον δὲ λέγει περὶ τῶν
ξένων, ἐνθα λέγει τὸν Κόδρον· ἐπανεῖ δὲ πάλιν τὸ ἄνδρειον.

Οὐδὲ καθ' ἐν] Βούλεται δεῖξαι καὶ τὴν πόλιν τῆς ib.
προσθυμίας αὐτοῦ ἀμειψαμένη· οὐ γὰρ μόνον τῶν πολεμίων

ἐκράτες, ἀλλ' οὐδὲ τῶν εὐ ποιησάντων ἠτήθη· οὐκ ἐφάνη, φησὶν, ἄγνώμων (Cod. ἀγώμων) ἢ πόλις πρὸς αὐτοὺς ἄλλῃ χάριτας ἀποδέδωκεν.

106, A. Κόρυφ μὲν] Vid. ed., Leid. δωρέαν. — Cant. post Ἰώνων insertum vult ἀποικίας, ut est in bomb.

ib. Πάρεδρον] Ἀντί τοῦ ἱερέα· δευτέρως δὲ εἶπε πάρεδρον οἰοῦντι συγκαθήμενον.

ib. Καὶ ταῦτα μὲν] Τὸν λόγον τὸν περὶ τῶν πράξεων διέλεν ἔς τε τοὺς ἀγῶνας τοὺς ὑπὲρ τῶν καταπεφευγόντων (Cod. καταπεφευγόντων) εἰς αὐτήν, καὶ εἰς τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς· ἔνθα καὶ μέμνηται τῶν ἰδίῃ προθυμηθέντων ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθανεῖν, πολιτῶν τε καὶ ξένων· πάλιν δὲ τῶν Ἀθηναίων πόλεμον διαιρεῖ εἰς τε τὰς μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πράξεις καὶ εἰς ἃ αὐτοὶ μόνοι ἐπεδείχοντο· ἐπιλογίζεται δὲ ἐνταῦθα, εἶτα εὐθείας προομιάζεται (Cod. παρομι.) περὶ τῶν νῦν πολέμων.

106, B. Καὶ αὐτῶν] Ἴνα μὴ ἀπλῶς δείξῃ εὐτελεῖς τοὺς ἐπιδόντας ἑαυτοὺς, εἶπε τὸ ἐπιφανῶν τουτέστι δυνατῶν.

106, C. Καὶ μὴ πολὺ] Ἀντί τοῦ μὴ τὰ πρῶτα ὕστερον λέγειν καὶ τὰ ὕστερα πρῶτον διηγείσθαι.

ib. Ἐξέσσι] Ἴνα μὴ μὲν τὸν λόγον, ἐν τῇ τῶν ἀκρατῶν (sic Geelius pro ἀκρατῶν) κρίσει καταλιμπάνει τὸ πρῶτον· ὅτε, φησὶ, λέγω τὰ Περσικῶν, ὑπονοεῖτε εἶναι κοινόν, ὅταν παρὰ (Geelius mavult δὲ περὶ) Θηβαίων ἢ ἄλλων, μερικόν.

ib. Εἰ μὲν οὖν περὶ] Τεχνικὸν τὸ προομιάζεσθαι, μὴ μόνον κεφαλαίων ἀρχομένων τεχνικῶς, ἀλλὰ καὶ πράξεων, ὅπερ κἀνταῦθα ὁ ῥήτωρ πεποίηκεν· αὐξήσῃ γὰρ τινα καὶ μέγεθος βούλεται παραδειναι (i. περιθεῖναι) τοῖς πράγμασιν· μίλλον γὰρ ὑπτεσθαι τῶν Περσικῶν παραιτεῖται συγγνώμῃ αἰτιῶν, εἰ μὴ περὶ τῶν ἀρχαιοτέρων δύναται μνησθῆναι· πρὸ μέντοι τῶν ἐν Μαραθῶν μίαν διέξεισι πρῶτον, τὴν περὶ τῶν τριῶν ἔθνων, περὶ ὧν ἐξῆς φησὶ.

ib. Ἄς νῦν δεῖσει] Τὸ σχῆμα ἐγκωμιαστικόν· σοφίζεται δὲ, οὐδὲ γὰρ παραλιμπάνει, ἀλλὰ ὑποκρίνεται, βουλιμένος δεῖξαι τὸ πλῆθος τῶν ἐγκωμίων.

Ταύτης ἀπάντων] Τί διαφέρει τοῦτο τῶν ἄνω; (Cod. 207, A. τὸ διαφέρειν τοῦτο τῶν ἄνω· λέγω μὲν) λέγομεν, ὅτι ἐπειδὴ ἐν τῷ προειρημένῳ ἤνιξατο, ὡς καὶ ἄλλων ἐπαινεθείσων πόλεων σὺν αὐτῇ, ἐνταῦθα πλέον τῶν πασῶν αὐτὴν ἐπαινεθείσαν ἀποδειξάι προήρηται (Cod. προείρηται).

Ἄλλ' ἀνάγκη] Οὐκ εἶπε τὰ μικρὰ, ἀλλὰ τὰ πλείστα, ὡς 207, B. καὶ ὄντων αὐτῶν μεγάλων.

Τριῶν γὰρ ἔθνων] Vid. ed., Leid. Κύκλων — ἀνα- ib.
γῶν — Κλησθένης.

Ἐπιθεμένον] Vid. ed., Leid. post Λυβόντες τοίνυν ib.
τὸν χρησμόν Λικ. pergit ita: ἐπεψυαν κατὰ τῶν Πεισιστρατιδῶν Ἀγγυμόλιον μετὰ στρατιᾶς, ὅς ἐτελεύτησεν ἐν τῷ πολέμῳ· ὀργισθέντες ἐπὶ τούτῳ Λικεδαίμονιοι ἀπέστειλαν κατὰ τῶν κ. τ. λ., quae omnia exciderunt propter duplex Λικεδαίμονιοι, Leid. κατεκαλέσατο. —

Τὸ μὲν αὐτῷ] Vid. ed. Leid. καλεῖ. ib.

Βοιωτοὶ δέ] Vid. ed. 207, C.

Τῆς πόλεως] Τῇ φιλοτιμίᾳ· οὐ γὰρ τῇ φιλοτιμίᾳ τῶν ib.
χορημάτων τῶν τὰ μεγάλα λέγειν ἀντὶ μικρῶν (sic).

Ὅτε γὰρ τοῖς Ἕλλησι] Ἐν τῷ θέλει ἄρχεται (noli ἐν 207, D.
τῷ θέλει ἄρχεται, sed ἐνταῦθα θέλει ἄρχεσθαι) τῶν Μηδικῶν· καὶ πρῶτον λέγει τὰ κατὰ Μαροθῶνα, ὅτι καὶ πρῶτα ἐπράχθη· ἐκρίνετο δὲ οἰονεὶ ἐδοκιμάζετο, διακρίσις γὰρ ἦν τότε Ἑλληνικῆς καὶ βαρβαρικῆς φύσεως.

Πρὸς πολὺ] Ὡσπερ πρὸς ἅπασαν τὴν Ἀσίαν μικρὸν ib.
ἔστι μέρος τὸ τῆς Ἑλλάδος.

Καλλίον εὐχῆς] Ἄντι τοῦ ὑπὲρ ὅσον εὐχεται τινι κἄν 208, A.
(εὐχεται τις νικᾶν), ἐδέεχθησαν νικήσαντες· ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, παρήλθον τὰς ἐλπίδας ταῖς πράξεσιν.

Τὸ δὲ πλέον] Τὸ βαρβαρικόν· λέγει δὲ ὑπὲρ ὃ ἦν ib.
χεῖρον ἐφ᾽ ὅση τῇ κακίᾳ (sic).

Ἐξῆστι μὲν οὖν] Ὡς πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν εἶπε τοῦ ib.
κρείττονος, ἀντὶ τοῦ συνηγωνίσασατο αὐτῇ τῇ ἐπιθυμίᾳ· ὥσπερ, φησὶ, μαντευομένη τὸν παρόντα λόγον οὐκ ἐνόησε, δι' οὗ ἐγκωμιάζεται· τὸ δὲ αἰτιάσασθαι ἀντὶ τοῦ αἵτιον ὀνομάσαι· οὐ γὰρ λέγει μέμψασθαι.

- 208, B. *Καθάπερ τοὺς εἰωθότους*] *Ὅσον τὰ Ὀλύμπια, τὰ Ἰσθμια, τὰ Νέμεα καὶ τὰ Πύθια καὶ τὰ κατὰ μέρος.*
- ib. *Συμβάλετο*] *Τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ δαίμονος, ὅσον τῆς μελλούσης νίκης τοῦ πολέμου· εὐλογον (ἢ νίκης· τοῦ πολέμου εὐλογον) ἔσχε πρόφασιν καὶ ἄξίαν τοῦ (ἢ τὸ) ὑπὲρ Ἰῶνων παίδων ὄντων ἀγωνίσασθαι.*
- ib. *Καὶ μετ' ἀξίου*] *Μετὰ καλλίστης προφάσεως εἶναι (ἢ καὶ) ἄξιας τῆς μελλούσης εὐτυχίας· συμβάλετο οὐκ ἐλάττωστον μέρος ἢ πόλις· πρόφασιν δὲ λέγει τὸ ἀμύνεσθαι· ὑπὲρ Ἰῶνων.*
- 208, C. *Οὕτως ἐφεικύνετο*] *Ἐναντὶ τοῦ, οὐκ ἀπὸ τῶν πολέμων ἀρξαιμένη καὶ τὴν αἰτίαν παρασχοῦσα, ἀλλ' ἀμυνομένη καὶ ὑπὲρ τῶν Ἰῶνων ἐστρατεῖσαντο κατὰ τῆς Ἀσίας.*
- ib. *Οἱ ὕστερον*] *Vid. ed.*
- 209, A. *Στρατιᾷ κοινῇ*] *Τότε γὰρ μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἐστράτευον εἰς τὰς Σάρδεις· ἐπεὶ δὲ ὕβριν ἐποίει τοῖς Ἀθηναίοις τὸ Ἐρετριέως συνάψαι αὐτοῖς, παρενθήκην αὐτοὺς ἐκαλεσεν· εἶπε δὲ, ὅτι πορθήσαντες, μὴ νομισθῆ διὰ δουλείας ἐπέργεσθαι, ἀλλὰ πολέμων.*
- ib. *Τέως δὲ ἐν Βαβ.*] *Τέως λέγει ἀντὶ τοῦ ἕως τότε καὶ πρῶτην· λέγει δὲ Βαβυλωνῶνος τῆς Περσίδος· λέγεται γὰρ ἰσχυρότατα τείχη ἔχειν Βαβυλῶν.*
- ib. *Καὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς*] *Λεῖπει τὸ θανμάτων· ἴσως δὲ διὰ τοὺς ἐλέφαντας λέγει τοῦτο· ἵνα δὲ μὴ τομίσῃ τις, πόλις εὐτελῆ τὰς Σάρδεις εἶναι, λέγει Σάρδεις ἐθαυμάζοντο.*
- 209, B. *Παρενθήκην γὰρ τοὺς Ἐρετριέως*] *Καὶ αὐτοὶ γὰρ μετὰ Ἀθηναίων ἐστράτευσαν ἐπὶ τὰς Σάρδεις.*
- ib. *Ἄνο δ' ὡς ἀληθῶς*] *Ἀληθῶς τὸ τῆς ὀργῆς· λέγει δὲ μὴ εἶναι τοῦτο.*
- 209, C. *Ἄλλα καὶ πάσης*] *Ἐναντὶ τοῦ μὴ μόνης τῆς Ἀσίας.*
- ib. *Ἀνέλπιστον ἦν αὐτῶ*] *Τοῦτο εἶπεν, μὴ δόξῃ ἀδυνάτων εἶναι.*
- ib. *Καὶ ψιλῇ πορείᾳ*] *Ὅσον διοδοῦσαι τὰς δεδουλωμένας αὐτῶ διὰ πολέμου καὶ στρατιᾶς.*
- 209, D. *Μέσην*] *Ἀμφοτέρων ἐγένετο καὶ τοῦ φόβου καὶ τῆς ἐπιθυμίας.*

Καὶ τοῦ μετ' ἐκεῖνον] Ἰπ' ἐκεῖνου μὲν, τοῦ Δαρείου· 210, A.
μετ' ἐκεῖνου (sic) δὲ, Ξέρξου.

Περὶ τῆς γῆς] Ἦτοι βουλόμενος γῆν καὶ θάλατταν ib.
αὐτῷ ἀποδοθῆναι.

Ἐν τε ταῖς ἐπιστολαῖς] Τὰς πρὸς τοὺς Ἕλληνας λέγει 210, B.
γραφείσας, ἐν αἷς ἔλεγεν, ἔκδοτέ μοι τοὺς Ἀθηναίους.

Τοῖς ὑπάρχοις] Διὰ τὸ ψήφισμα τῆς ἀναίρεσεως τῶν ib.
κηρύκων· ὑπάρχοις δὲ λέγει τοῖς σατράπαις, ὑπάρχοις δὲ
τῷ Ἑλληνικῷ ὀνόματι.

Καὶ μὴν ὅσα] Τούτοις τοῖς Ἕλλησι, τοῖς κέρυξι ἢ τοῖς ib.
πράγμασιν, καὶ τοῖς διὰ τῶν κηρύκων ἐπιτάγμασι.

Ταῖς ὑποκρίσεσι] Αὐτὸς προῖων λέγει τὴν ἀπόκρισιν, 210, D.
ὅτι τὴν αἰαίρεσιν ἀπόκρισιν δηλοῖ τῶν ἀγγέλων.

Ὅτι Ἀθηναίων καὶ Περσῶν] Τῶν πραγμάτων λέγει, ib.
τοῦ τε τὸν βάρβαρον ἀπειλεῖν καὶ τοῦ τοῖς Ἀθηναίους ἀντι-
τετάχθαι.

Ἔργα λόγων] Λόγους λέγει τὸ ψήφισμα τῶν Ἀθη- 211, A.
ναίων περὶ τῶν ἀγγέλων, ἔργα δὲ αὐτῶν τὴν ἀναίρεσιν αὐ-
τῶν· μᾶλλον δὲ οὕτως· ἔργα λέγει τὰ ἐν τοῖς ἄλλοις χρόνοις
γενόμενα τοῖς Ἕλλησι ἠτιτησθαι τῶν τότε λόγων τῶν Ἀθη-
ναίων.

Τῶ Διαφθεῖραι τοὺς ἀγγ.] Ἐμβalόντες γὰρ αὐτοὺς ib.
εἰς φρέατα κατέχωσαν, ἀμφοτέρω αὐτοῖς παρέχοντες, καὶ ὕδωρ
καὶ γῆν.

Διὰ χειροτονίαν] Διάσκεψιν, ἵνα μὴ ἄκριτος ἀποθάη. 211, B.

Καὶ τὸ ἰσχυρόν] Ἀπὸ τοῦ ἐν καὶ τὸ ἐναντίον αὐτῷ ib.
περιέστη (sic Geelius pro περιέστιν).

Ἐρμηρέα] Vid. ed. ad Τῷ δ' ἔρμηρεύσαντι. 211, C.

Ὅτι τὸ διαλλάττον] Οἱ μὲν γὰρ τριάκοιτα μυριάδας 212, A.
ἔειπον (Cod. εἶδον) αὐτοῦ· διὸ Ἀριστείδης φησὶν ἐν ἑτέρῳ
λόγῳ ἐπιτα φιλῶαυτοῦ (f. αὐτῶν vel αὐτοῦς) πεντήκοντα μυ-
ριάδας εἶναι· λέγει γὰρ αὐτὸς, οἱ μὲν ἐλάττους ὄντες
καὶ ὑμῶν πάντες ἐναντία σὶ μυριάδας ἐτάξαντο ἐν Μα-
ραθῶνι, τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν πρῶτος στολος, ὃν κατέπεμψε
Δαρεῖτος· διαλλάττον λέγει κ. τ. λ. vid. add. Pariss., Leid.
ζαηγουμένοις — μ̄ pro μᾶ — οἱ δὲ μ̄σι τότε οὖν, φησὶ,

τὸ διαλλαττόμενον καὶ (f. st.) μυριάδες ἐποίουν μέγιστον ὄρον στόλου, ἀντὶ μέτρον (Cod. μέτροι) στρατεύματος ἱκανόν.

- 212, B. Ἔ. δὴ προειρήκειν] Τὰς Περσικὰς ἀπειλὰς μίμειται ἀδύνατον γὰρ θνητὸν καταποντίσαι τὰς Ἀθήνας.
- 212, C. Ἐπερηχοῦντες] Ἀντὶ τοῦ πλέον ἤχουντες τοῦ Αἰγαίου πελάγους.
- ib. Ἀποστεροῦντες] Τῷ φόβῳ δηλονότι, ὡς μηδένα τολμᾷ ἰδεῖν τὴν ἔφοδον αὐτῶν ἢ τῷ τάχει, ὡς μὴ συγχωροῦντες (sic) ἰδεῖν, ὡς καὶ Ὅμηρος· παρήξαν δέ με ἵπποι.
- 212, D. Ὡσπερ τι] Προοίμιον καλεῖ τὴν Ἐρετριάν, πόλεμον δὲ τὸν τῶν Ἀθηναίων, καὶ δόξα ἂν ἀντὶ τοῦ δόξαντος ἔστι δὲ Ἀττικόν.
- 213, A. Σαγήνην] Τὰς χεῖρας αὐτῶν συνδεσμεύοντες καὶ μηροῖσιν περιλαβόντες, ὅπως μηδεὶς φύγη· ἰστέον δέ, ὡς τὸ συγγραφεῦσαι κυρίως εἶρηκε καὶ οὐ μεταφορικῶς.
- 213, B. Τῷ λόγῳ] Τῷ λέγοντι δηλονότι τῇ παροιμίᾳ· ἔστι δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων (V. D. Geelius manu^l ἀσθενῶς, vid. add. Pariss.) ὅτι τὰ φεύγοντα διώκουσιν.
- ib. Ἐκ τοῦ πελάγους] Τινὲς ἱστορικῶς τοῦτο ἐξηγοῦνται κ. τ. λ. vid. add. Pariss., Leid. κήτους — κατὰ Τροίας — ἐκπεσεῖν — Πειραῖα, ἢ ἄλλως σημαίνει κατακλυσμὸν ἢ σεισμὸν ἢ θυέλλαν ἢ λοιμὸν καθ' ὃν (f. καθό) ἡ τῆς σος ἢ τῶν Ἀθηναίων πρῶτον ἤψατο τοῦ Πειραιοῦς.
- 213, C. Τὸ μέλλον] Ἀντὶ τοῦ τὴν ἀπάλειαν μόνην λογιζόμενοι· τὸ δὲ ἐκάθηντο κατὰ ἀποκοπὴν ἔστι· παροξυτόνος δὲ ἀναγνωστός.
- ib. Ἡ δὲ πόλις] Ἔθος κ. τ. λ. Vid. add. Pariss., in Leid. Demosthenis testimonium desideratur.
- 213, D. Κεκοσμημένη (ed. κοσμουμένη)] Ἀντὶ τοῦ καλλωπισθῆναι ὡς ἐπὶ πομπῆς δὲ εἶπε τὴν λέξιν.
- ib. Ἰερὰ τε γὰρ] Vid. add. Pariss., Leid. ἐφόδοις. —
- ib. Διεπρεσβεύετο] Πάλιν ὡς ἐπὶ πομπῆς τοῦτο εἶπεν, ὡσπερ ὀπλίτας, φησὶ, τούτους ὀπλιζοῦσα· λέγει δὲ Κήρυκας καὶ Εὐμολπίδας· τὰς δὲ εὐχὰς πρεσβείαν ἐκάλεσεν, ὡς πρὸς ὁμοίους.

"*Ἡσκητο*] Ἄντι τοῦ, ὅτε ἐθεραπεύετο (l. ἐτεθ.) καὶ τε- 214, A.
τίμητο.

Τοὺς ἐν τοῖς] Τοὺς μεγάλους λέγει ἀγῶνας, ἐν οἷς ἐδί- ib.
δοτο στέφανοι· τὸ δὲ ἀπέκρυψαν ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλοντο.

"*Ἐπειτα κρείττους*] Τοῦτο εἶπεν κ. τ. λ. Vid. ed. 214, B.

Καὶ τῶν ἄλλων ἐφ.] Vid. ed. ib.

Χρείας] Vid. ed. 214, C.

"*ὑπερβάλλοντες* (ed. ὑπερβαλόντες)] Vid. ed. ib.

"*ὑπερηφανία*] Vid. ed. cum add. Pariss. ib.

"*Ἀκονιτὶ*] Εἰκότως ὡς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐπήνεγκε τὸ 214, D.
ἀκονιτί.

Δημοτελής] Ἄντι τοῦ κοινῆ ἀπὸ δήμου τελεσθεῖσα, ἀπὸ 214, A.
μεταφορᾶς τοῦ παντός πλήθους· ὥσπερ γὰρ ὁ πᾶς δῆμος
ἅπας ἐν παιηγύρει συνάγεται, οὕτω συνάπαντες ἄνθρωποι·
εἰ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς Τρωϊκῆς κρίσις ἐγένετο, ἀλλὰ (f. ἀλλ' οὐ)
πάντων ἀνθρώπων· πρώτη δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ ἐν Σαλα-
μῖνι δημοτελῆς κρίσις ἐγένετο.

Οὐ γὰρ εἰς φόβον] Ὡς τοῦ μὲν πλήθους τοῦ βαρβα- ib.
ρισμοῦ (f. βαρβαρικοῦ) φόβον ἀπειλοῦντας, τῶν δὲ Ἀθη-
ναίων εἰς προθυμίαν μεταβαλόντων τὴν θεάν.

Τὴν ἀήθειαν] Εἶπε τὸ ξέρον, ἅπερ ἄνω ἐκάλεσε φύσματα. 215, B.

"*Ὡσπερ χρήμασιν* (Cod. χρήμα)] Ἀπολαύσει χρημάτων 215, C.
παραβάλλει τῶν βαρβάρων τὸν φόβον.

Καὶ νῆες] Νῆες εἶπεν, αἷς προσομοῖσι τῶν βαρβάρων ib.
(sic) τῶ Μαραθῶν· στρεπτοὶ (Cod. στρεπτόν) δὲ τὰ μα-
ριάκια.

Τῆς τύχης] Τὸ Δημοσθενικόν, φύσει δὲ ὑπάρχει ib.
τὰ (Cod. τὴν) τῶν ἀπόντων.

Ταῦτα καὶ] Δέκα ἦσαν οἱ στρατῶν, καθ' ἐκάστην 215, D.
δὲ ἡμέραν ἀλλήλους διεδέχοντο καὶ ὁ ἄρχων κύριος (Cod.
κύριον) ἐγένετο τοῦ τὴν ἡμέραν στρατεύσαντος (f. στρατεῦ-
σαι)· κατ' ἐκείνην οὖν τὴν ἡμέραν, ὅτε οἱ Πέρσαι ἐπέβησαν
τῶ Μαραθῶνι, Μιλτιάδης ἦν ὁ κύριος.

Παιῶνος (ed. παιῶνος)] Παιῶν ἐστὶν ἄσμα πολεμικόν· ib.
φίλου δὲ λέγει, οὐ πᾶσιν ἀνθρώποις, ἀλλὰ μόνοις Ἀθη-

ἀπολομένῳ χαλεπὸν ἦν ζῶντι πολεμεῖν· τὸ πλῆθος δὲ τῶν πεπιτωκότων δεῖξαι βουλόμενος τοῦτο εἶπεν.

Ἦρχουν ἐν νοτιῳ] Vid. ed., Leid. item ἰλατώδει. ib.

Τῆς νίκης] Ἐντὶ τοῦ τὸ μέγεθος τῆς νίκης· καινοπρα- 216, D.
πῶς δὲ εἶπεν οὐκ ἀνίσταται (vide supra), ἢ ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἢ ὅτι εἰς ἀνδρείαν κινεῖται.

Τῶν κατὰ τὴν] Ἐπειδὴ πρώτη ἐκινδύνευσεν Ἑρετρία, 217, A.
διὰ τοῦτο εἶπε τὸ κατὰ τὴν ἡπειρον, νῆσος γὰρ ἢ Ἑρετρία. (Cod. bis Ἑρέτρια).

Καὶ τοῦτο] Φησὶ πρῶτον τὴν διάδοσιν σίτου, εἶτα 217, C.
τὴν ὑποδοχὴν τῶν φευγόντων, εἶτα τὴν ἀποικίαν.

Τοῖς πρὸ τοῦ (vulg. προτοῦ)] Τοῖς ῥηθείοις περὶ τοῦ ib.
σίτου καὶ τῶν ἄλλων.

Συγκληρωθῆναι] Τουτέστι κατὰ κληρονομίαν καὶ εἰ- 217, D.
μαρμένην· ἐκεῖθεν γὰρ εἶπε τὴν λέξιν, ἀντὶ τοῦ εἴμαρτο ἄρα δὲ (f. εἴμαρτο· ἄρα δὲ) εἴμαρμένης τινός ὁ πόλεμος ὁ κατὰ Μαραθῶνα γενόμενος· τῇ τύχῃ οὖν κατὰ γένεσιν καὶ εἴμαρμένην.

Εἰ καὶ νεανικώτερον] Ἐντὶ τοῦ μειρακιῶδες ἢ τυλμη- ib.
ρότερον, ἐπειδὴ δοκεῖ τοῦνομα τῆς μητροπόλεως κουφότερον εἶναι· ἀφορμὴ δὲ οἶον ἀρχὴ καὶ πρόφασις.

Ἐντὶ κρηπίδος] Vid. ed., Leid. Περισίδι pro πατρίδι. 218, A.

Οὕτω διήγεγκεν] Vid. ed., Leid. ἦνθησε, addit autem: ib.
τὸ δὲ ἅπαντ' ἂν ἔρῳει ἀντὶ τοῦ ἐφθείροντο.

Ὅσας μυριάδας] Ἀποδείκνυσιν, ὅτι οὐ μόνον τοὺς βαρ- 218, B.
βάρους νενικήκασιν, ἀλλὰ πάντας ἀνθρώπους, συλλογιστικῶς.

Παραιτησάμενον] Τοῦτο δὲ ἐπήγαγεν διὰ τοῦ εἰπεῖν ib.
πάντας ἐνίκησε.

Τοῖς ὑπάρχουσι] Τοῖς οὖσιν αὐτοῖς πλεονεκτήμασι· λο- 218, C.
γίζεται δὲ, δι' ὧν κατασκευάζει, ὅτι πάντων κρείττους εἰσὶ.

Ὀἴμαι μὲν οὖν] Vid. ed., add. Leid. ὅπερ καὶ οὗτος ib.
ἐνταῦθα ποιεῖται, τὴν ἀντικεφαλαίωσιν· ἐν τῷ ἐξῆς δὲ σε-
λιδίῳ ἐστὶν ἡ ἀπόδοσις πρὸς τὸ οὐ μὴν ἐῶσιν αἱ πρά-
ξεις (219, B), ἵνα ἢ οὕτως· οἴμαι μὲν οὖν, εἰ καὶ μόνα
ταῦτα εἶπον, ἔχειν ἂν πέρας τὸν λόγον, οὐ μὴν ἐῶσιν ἀπελ-
θεῖν αἱ πράξεις.

- 218, D. [Ἰγεῖσαν] Ἀναδοῦσαν, σημαίνει τοὺς Ἀθηναίους αὐτόχθους.
- 219, A. Ἄλλα καὶ πάντας] Καὶ τὴν ὑποδοχὴν σημαίνει τῶν εἰς αὐτὴν καταφευγόντων.
- ib. Πρώτην τε] Εἰ γὰρ ὁ μὴ ἔχων, φησὶ, τὰ ἴσα ἐλάττω ἐστὶ τοῦ ἔχοντος, πάντως ἄρα νενικήκασι, τῷ ἔχειν (Cod. τῷ ἔχον) τὰ πλείονα.
- ib. Τῶν ἐν τῇ ὑπ.] Vid. ed. ex Cod. Schell., Leid. post Ἰώνων addit λέγει.
- ib. Τῆς ἀρχαίας Ἑλλ.] Vid. ed. ex Cod. Schell., add. Leid. λέγει δὲ τὸν ἐν Μαραθῶνι πόλεμον· τὸ δὲ οὐ διὰ παντὸς πῶς φησὶ; οὐ διὰ τοῦ ὅλου εἶποι τις εὐεργετήματος τὴν πόλιν ἐλθεῖν τοῖς Ἑλλήσιν.
- 219, B. Τὸ γινόμενον] Τουτέστι τὸ ὀφειλόμενον τέλος πεπληρωκίται (f. πεπληρωκῶς) δηλοῦσι τέλος τοῦ δρόμου, ὡς ἐπὶ ἀγῶνα (leg. ἀγῶνος) δὲ εἶπε τῆς λέξιν, ἐπειδὴ καὶ δυνάμεων ἐμνημόνευσε.
- ib. Ἐτέρους] Τὸ ἕτερον εἰς Λακεδαιμονίους αἰνίττειται.
- ib. Οὐ μὴν ἐῶσι γε] Vid. add. Pariss.
- 219, C. Ἐξήτασται] Ἡ ἐαυτῷ λέγει ἐξήτασται, ἐπεὶ δοκεῖ φιλοτιμότερον εἰρηκέναι τὸν Λακείου πόλεμον, ἢ τῇ πόλει ἐξήτασται.
- ib. Τοῖς ἐφεξῆς] Τὰ εἰρημένα ἐδήλωσεν· ἐφεξῆς γὰρ τοῦ Μαραθῶνος τὰ κατὰ Ξέρξην συμβέβηκε· τοῖς ἐφεξῆς οὐ λέγει τοῖς κατὰ Ξέρξην.
- ib. Ὅσον περ] Μόνη γὰρ αὕτη τὰ κατὰ Μαραθῶνι ἐπραξέ.
- 219, D. Τολμημάτος] Ἀστειῶς εἶπεν· οὐ γὰρ εἶπεν κατορθώματος, ὅτι ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἀντιτάξαντο.
- ib. Ὡσπερ κοριοροῦ] Ἡ διὰ τὸ ἐλαφρὸν ἢ διὰ τὸ ἀπὸδύ.
- 220, A. Ὑποπεπτάκει] Τεταπεινώτο πρὸς τὴν πόλιν· αἰτίους δὲ εἶπε διὰ τὸν Ἰππίαν (sic Cant., Cod. τὴν αἰτίαν)· οὗτος γὰρ ἐκπεσὼν ἐκ τῶν (Cod. τοῦ) Ἀθηνῶν ὡς τύραννος ἔπεισε τὸν Πέρσην κατ' Ἀθηναίων στρατεύεσθαι καὶ τοὺς Ἀλεωνίδας, καὶ αὐτοὶ γὰρ ἐκπεσόντες τῆς Θετυλικῆς τυραννίδος ἔπεισαν αὐτόν· σαφέστερον δὲ τοῦτο λέγει ἐν τῷ Μιλτιάδῃ.

Καταλειπὼν] Οὐδὲν κατέλειπεν ἵτοπον νομισθῆναι πα- ib.
ράδοξον τῷ πάντα δεκνύειν (f. νομισθῆναι· παράδοξον τὸ π.)

Ξέρεξης] Ἐμφατικῶς τὸ ἀπὸ (del.) τοῦ πατρὸς· ἀτο- 220, B.
πότερος (Cod. ἀτοπότερον) ὁ νικήσας τῇ προηγήμῳ τὸν φύσαντα.

Τῇ περιβολῇ (vulg. ὑπερβολῇ)] Τῇ προσθήκῃ καὶ τῇ 220, C.
δυνάμει.

Ὡσπερὶ παιδιάν] Τὴν τοῦ πατρὸς· ἦλθε γὰρ, φησί, ib.
χιλίας ἔχων τριήρεις, ὅπερ Ξέρεξης εὐτελὲς ἠγήσατο (Cod.
ἠγήσατο)· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀμιλλήσασθαι· τὰ δὲ ἐξ
οὐρανοῦ δεινὰ καλοῦσι διοσημείας, οἷον βροντὰς καὶ
κεραυνούς, ἃ δὲ καὶ οὐράνια βέλη καλεῖ.

Ὅτι αὐτοῦ] Vid. ed. ib.

Ἀήθεις ἀστέρων] Vid. ed. ib.

Ἐστῶσι] Ἀτὶ τοῦ θαυροῦσιν, ὅ ἐστι (f. ins. οὐ) κάμ- 221, A.
πτεσθαι ὑπὸ τοῦ φόβου, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων,
ἵπερ ὅτε θορυβούνται καὶ ὡτα κλίνουσι συνεχῶς καὶ οὐκ
ἐώσιν ὀρθά.

Τῆς δ' ἀγνωμοσύνης] Ἀγνωμοσύνης λέγει ἐνταῦθα 221, B.
τῆς ἀδικίας· ἀδικίαν γὰρ ὁ βάρβαρος ἐκάλει τὸ τολμῆσαι
τὴν πόλιν ἐπὶ τοῦ Μαραθῶνος ἀντιπαρτάξασθαι· ἐστὶ
γὰρ ἡ ἀγνωμοσύνη ἐν ἄλλοις χωρίοις ὀχαριστία.

Καὶ μετὰ τῶν] Ὡς ἤδη πάσης τῆς ἄλλης γῆς δου- ib.
λευούσης.

Μετὰ τῶν προπατόρων] Ἀλαζονείαν ἐμφαίνει βαρβαρι- ib.
κῆν· τοὺς γὰρ θεοὺς ἐκάλει αὐτοὺς προπάτορας ὄντας.

Καὶ Ξέρεξιν] Τὸ Ἀθηναίους γνωρίσαι δεσπότην τὸν ib.
Ξέρεξιν.

Ἰππόκοτον] Στάδιον ἵππων κροτούμενον τοῖς τῶν ἵπ- 221, C.
πων ποσί· δηλοῖ δὲ διὰ τούτου ἐρημῶσαι αὐτήν, ὡς εἶναι
πρὸς ἵπποδρομίαν ἐπιτηδείαν.

Καὶ θήκας] Βαρβαρικὴν τὸ φρόνημα, ὅτι καὶ θεοῖς ib.
καὶ νεκροῖς ἠπέλειε (sic em. Geelius V. D., Cod. ἔπειλε).

Ἰερὰ τε] Vid. ed., Leid. εἰς τὸ αὐτὸ, quasi alterum ib.
scholion excidisset. Geelius amplius de iis pronuntiandum
statuit.

- ib. [Ἀτλαντικοῦ] Τὴν μεταβολὴν σημαίνει τῶν στοιχείων· περὶ δὲ τὸν ὠκεανὸν εἶναι λέγεται τοῦτο τὸ πέλαγος· ἠπέι-
λει οὖν καὶ τοῦτο γεωργῆσαι τὸ πέλαγος, δηλονότι ἀπαν-
τλοῦντας, πέτρας δὲ ὀρύττοντας. Κληρουχίας δὲ
καλεῖ (sic Geel. pro κατὰ) τὰς γεωργίας, ὥσπερ ἔχομεν καὶ
παρὰ Δημοσθένει, κληρούχους γὰρ γεωρούς.
- ib. Κληρουχίας ἀτίμους] Ἄντι τοῦ δυστυχεῖς, οὐδὲ γὰρ
ἔστι γεωργία ἀτίμος· τοῦτο οὖν λέγει κληρουχίαν ἀτι-
μον· ἠκρωτηριασμένους λέγει προχοῦντας εἶναι, ἢ ἡ
σύνταξις οὕτως ἦ, ἠπέιλει γὰρ ποιῆσειν αὐτοὺς προχοῦντας·
εἰς τὸ πέλαγος καὶ οὐχ εὐρίσκειται ἀντὶ μετοχῆς ῥῆμα κεί-
μενον· τὸ προχοῦν ἔστιν ἀντὶ τοῦ προχοῦντας· ἐπ' εὐθείας
γὰρ οὕτω προβαίνει, ἠπέιλει κληρουχίας γῆς ἀτίμους ποιῆ-
σειν, ἦν (f. ἦν) γῆν προχοῦν ἀναγκάζειν εἰς τὸ πέλαγος
ἠπέιλει (Cod. ἀπ.) καὶ τὰ ἐξῆς.
- 222, A. Τσαυτ' ἔχοντας] Χεῖρας καὶ πόδας, δι' ὧν εἰργάζοτο.
- ib. Καὶ οὐκ ἠπέιλει (Cod. ἐπειδή) μὲν] Ὡσπερ ἀντιπί-
πτον λυεῖ, ἴνα μὴ τις εἶπῃ (Cod. εἵποι), καὶ τί μέγα πε-
ποίηκε (sic Geel. V. D., Cod. μεταπ.) μόνον ἀπειλῶν;
ὁ δὲ λέγει, ὅτι τοῖς ἔργοις ἐπέκρουπε τὰς ἀπειλάς.
- ib. Χρησασθαι] Πάντα, φησὶν, ἐποίει, πλὴν τοῦ τὴν πό-
λιν τιμωρήσασθαι· ῥαχία δὲ καλεῖται ὁ πετροῦδος τόπος
καὶ τοὺς τὴν ῥαχίαν οἰκοῦντας ἐπὶ τὸν πόλεμον ἤγαγεν.
- 222, B. Ἀπὸ τῆς ἔξω] Τουτέστι τῆς πλατείας, ἐξ ἧς οἱ κώ-
ποι γίνονται. Φῶσις δὲ ποταμὸς Σκυθίας· ἄνω δὲ περ-
σικὸν λέγει τὴν καλουμένην Κασπίαν θάλατταν.
- ib. Οὐχ Ἰρκανίαν] Τὸ (Cod. τὸν) μὲν πρῶτον σχῆμα κατ'
ἀπόφασιν, τοῦτο δὲ κατὰ ἐρώτησιν.
- 222, C. Ἡ Δῆτις] Τοῦτον τὸν Δῆτιν ἔπεμψε Δαρειὸς ἀθ'
ἑαυτοῦ στρατηγὸν, ὃς ἐπιβὰς Ἑρετρίας (Cod. Ἑρετρείας),
ὡς καὶ ὀπισθεν εἶπεν, καὶ πᾶσαν καταστρεψάμενος τὸ λοι-
πὸν τῶν ἀνδρῶν εἰς Ἀσίαν ἔπεμψε· ἐσαχτιαῖς δὲ τοῖς
τελευταίοις τόποις.
- ib. Οὐχ οἱ πορθμοὶ] Ταῦτόν πόθος ἔπασχον καὶ πορθ-
μοὶ καὶ ποταμοὶ ξηραίνόμενοι, οἱ μὲν πινόμενοι (Cod. πώ-
μενοι) οἱ δὲ ξηραίνόμενοι, ὡς πατούμενοι.

Διαφέρειν] Ἴσμεν, ὅτι οἱ πορθμοὶ (sic Geel. pro πολ- 222, D
λοῖ, sensu id postulante) στενοὶ ὄντες φοβεροὶ εἰσι τοῖς
διαπλέουσι, τῶν πελαγῶν εἰς αὐτοὺς προσρηγνυμένων· οἱ
δὲ ποταμοὶ εὐχερεῖς· βούλεται οὖν εἰπεῖν, ὅτι τῷ μὴ πίνειν
μόνον διέφερον τῷ βασιλεῖ τῶν ποταμῶν· ἄλλοι δὲ φασιν,
ἐπειδὴ οἱ πορθμοὶ πολλοῦ ὕδατος οὐκ εὐπυροῦσι (l. ἀπ.)
τοῦτο εἶπεν ἀντὶ τοῦ πάντα ἐνόμιζε τοὺς πορθμοὺς ἔχειν
τῶν ποταμῶν ὅμοια, πλὴν τοῦ μὴ ἔχειν ἀφθονον ὕδωρ.

Καὶ νῦν] Ὅτι (f. ὅτε) διώρυξε τὸν Ἰθῶ· ἐγκωμιάζων 225, B.
δὲ τὸν Πέροσιν μεταβολὴν αὐτὸν στοιχείων λέγει πεποιημέ-
ναι· λέγει δὲ, ὅτι νέα θάλαττα φαίνεται, ἀφ' οὗ διέβη
ἕως νῦν.

Καμήλοι] Ὡσπερ χιλίας διακοσίας εἶχε τριήρεις, οὕτω ib.
καὶ τσοαύτας καμήλους.

Κατέλαμπον] Οὐχ ἀπλῶς κατέλαμπον· βούλεται 223, C.
γὰρ δεῖξαι αὐτὸν οὐ μόνον θάλατταν μεταβεβληκῆτα, ἀλλὰ
νύκτα καὶ ἡμέραν.

Ὅσον μήκιστον] Ὅσον, φησὶν (Cod. φασὶν), ἔστιν ἀνύ- ib.
σαι (Cod. ἀνώσαι) τῷ βαδίζοντι· διὰ δὲ τούτου τὸ πλη-
θος ἐμφαίνει τῶν καμήλων· οὐχ ἀπλῶς δὲ, ἀλλ' ὅτι χρεῖαν
ἐπλήθρον· οὐ πρὸς τὰ δύο δὲ παραδείγματι ἢ αἰτία, πρὸς
τὴν σκίαν καὶ τοὺς καμήλους, ἀλλὰ πρὸς τὴν μεταβολὴν
καὶ τὴν κίνησιν.

Δείδρον] Vid. ed. ib.

Πολλοῖς δ' ἦν] Ἐπειδὴ εἶπεν, ὅτι πᾶσαν τὴν οἰκου- ib.
μένην εἶχε στρατόπεδον, ἀναγκαιῶς τὸ πλῆθος ἐπόμενον
ἠγγόει· ποῦ ἄρα ὁ προηγούμενος ἐτύγχανε τοῦ στρατεύματος.

Οὐδὲν δ' ἦν] Τυχὸς ἢ ἑκατὸν σταδίων ἦν Θρακὴ (f. 225, D.
Τεῖχος — vide infra — ὃ ἑκατὸν σταδίων ἦν· Θράκη) ἐκρύ-
πτετο ὑπὸ τοῦ στρατεύματος καὶ οὐδὲν ἔθνος οὕτω μέγι-
στον ἦν καὶ ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένον, ὥστε δύνασθαι μὴ κα-
λύπτεσθαι ὑπὸ τοῦ πλήθους· ἢ οὕτως, ἀντὶ τοῦ οὐχ οὕτω
μέγα τὸ (f. τε) ἔθνος ἐτύγχανε, ὡς μὴ τῷ πλήθει τῷ ἐπο-
μένῳ καλύπτεσθαι.

Γενέσθαι] Ὡς ἀδυνάτου ὄντος τοῦ ἀριθμῆσαι το- 224, A.
σοῦτους.

- ib. Καὶ μέτρον] Ἐμέτρει μὲν διὰ τὸ πολλοὺς εἶναι, ἡριθμει (Cod. ἄριθμεῖν) δὲ διὰ τὸ πολλὰς εἶναι τὰς μυριάδας· τῆν δὲ διαφέρει τὸ μέτρον τοῦ ἀριθμοῦ, αὐτὸς ἐν τοῖς προομίοις εἶπεν.
- 224, B. Καὶ πάντα] Οὐ μόνον, φησὶ, τὰ βάρβαρα, ἀλλὰ καὶ τὰ Ἑλληνικά· διὰ τί δὲ οὐκ εἶπε κατὰ Ἀσίαν; λέγομεν οὖν, ὅτι, ἐπειδὴ νῦν κατὰ τῆς Εὐρώπης εἰρηεῖ, ὅλως δὲ (f. δη) τῷ εἰπεῖν τὰ ἐπὶ γῆς πάντα (legerat igitur sch. τὰ ἐπὶ γῆς πάντα) περιέλαβε καὶ τὴν Ἀσίαν.
- ib. Ὡσπερ τὰ κοῦφα] Οἰοεὶ τὰ φύλλα ὑπὸ τοῦ ἀέμου φερόμενα.
- ib. Τῆς ὑπερφανίας] Ἄτι τοῦ μεγέθους· οὐ γὰρ ἐπὶ ἀλαζονείας τῶν κείται.
- ib. Ἡ Θορύβου] Ὡς ἄνωθεν ὑπὸ οὐρανοῦ πνεύματός τινα κατιόντος.
- 224, C. Τοῖς περὶ τὰς ἐπ.] Ἐντεῦθεν ἄρχεται λέγειν τὰ πρὸ τοῦ πράγματος· εἰς τρία γὰρ διαιρεῖ καὶ λέγει τὰ πρὸ τοῦ πράγματος, τὰ ἐν τῷ πράγματι, τὰ μετὰ τὸ πρᾶγμα· ἡ δὲ λέξις ἢ τοῖς ἀκροβολισμοῖς εἴρηται ὑπὸ τοῦ πόρρωθεν βάλλειν κατὰ κράτος ἀλλήλους βούλονται πολεμεῖν (sic, forte εἰ κατ. ἀλλήλοις)· λέγει οὖν ὅτι τοῖς ἀκροβολισμοῖς τοῖς διὰ τῶν ἐπιστολῶν, διάπειραν γὰρ ἐποίει διὰ τῶν ἐπιστολῶν ὁ βάρβαρος τῶν Ἀθηναίων· αὐτὸς δὲ εἰρηκὸς καὶ πείραις ἐξηγήσατο, τί ἐστὶν ἀκροβολισμός· ἀκροβολίζειν γὰρ ἐστὶ τὸ ἀποπειροῦσθαι, εἰ θέλουσιν οἱ ἐνάντιοι πολεμεῖν.
- 225, A. Αὐτῆ σκευῆ] Σκευὴν καλεῖ τὴν ποικίλην ἐσθήτην τοιαύτην γὰρ ἢ Περσική.
- ib. Καὶ τοῖς εὖ φρ.] Εἰς Λυκεδαιμονίους ἀνίττεται, καὶ αὐτοὶ γὰρ ἀπέκτειναν τοὺς ἐλθόντας παρ' αὐτοῦ ἀγγέλους.
- 225, B. Κερδαινοῦσιν] Οὐ τῷ (sic Geel. V. D. pro αὐτῷ) σώζεσθαι, ἀλλὰ τῷ (sic G. pro τοῦ) τελευταῖοι πεσεῖν· οὐδὲν μᾶλλον ὑφεῖτο, οὐχ ὑπεχώρησεν, οὐχ ὑπήρξεν.
- 225, C. Οὐδὲ ἐμέμηνατο] Ἀπόκρισιν λέγει τὴν σφαγὴν τῶν ἀγγέλων.
- ib. Μόνη φανῆται] Ἴνα μή τις εἶπη, ὅτι ἀσθετῆς οὐσα καὶ δεομένη τῆς συμμαχίας αὐτῶν συνήγαγεν αὐτούς.

Ἐπιήροεν ἀμφοῖν] Ἀμφοτέρων, τοῦτο (f. τῶ, quodsi 226, A. sequeretur καὶ, mallet τοῦ. τε) μὴ ἔχειν ἐν ἄλλοις ἐλπίζειν τοὺς Ἕλληνας· ἤλπιζον γὰρ, ὅτι ὡς πάρτας ἐν Μαραθῶνι ἐνίκησαν Ἀθηναῖοι τοὺς Πέρσας, οὕτω καὶ ἐν Σαλαμῖνι μέλλουσι νικᾶν.

Μετοικίζεται] Ἐπειδὴ οὐ μέγα ἦν τὸ μετοικίσασθαι, ib. προσέθηκε τὸ γῆς μὲν οὐδαμοῦ· ἐνταῦθα δὲ ἠντέλισεν, ἄπερ πρὸ ὀλίγου ἠὔξησε· διὰ τοῦτο ἠντέλισε, διὰ τὸ συγκρίειν αὐτὰ ὡς παρὰ τῶν Ἀθηναίων γερούμενα.

Τὸν Ἀλέξανδρον] Vid. ed., Leid. ἐκφερήθη. 226, C.

Πλήν γε δὴ] Ἄντι τοῦ ὅμως δέ· ἐπειδὴ δὲ τὸ μὴ εὐ- ib. ρεῖν φυγῆς ἐστὶ τεκμήριον, ἐθεράπευσεν αὐτὸς εἰπὼν, ὅτι καλῶς εὔρεν ἐπὶ τῆς Σαλαμῖνος.

Ἵσπερ τινὸς] Ἄντι τοῦ ὡσπερ μυθευομένης Γοργόνος. 226, D.

Περὶ τῶν λοιπῶν] Ἄντι τοῦ περὶ τῆς βασιλείας. ib.

Ἀθήνης] Τοῦ δεδιέναι τὸ Ἑλληνικόν. 227, Α

Φανεῖται] Ἀκόλουθα τῆς συντάξεως, φανεῖται πάντα 227, B. κατεργασμένη καὶ ἐξῆς.

Μὴ πρῶτη] Τὸ πρῶτον ἔχει δεύτερον καὶ τὸ μάλιστα ib. συγκριτικόν ἐστὶ, ὡς καὶ ἄλλου πολεμήσαντος· θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὔτε μάλιστα τῆς ἐλευθερίας αἰτία γέγονεν, ἀλλὰ δῆλον ὅτι μόνη.

Πρῶτον μὲν] Ἐντεῦθεν κατασκευάζει, πῶς μόνη τὸν 227, C. πόλεμον κατειργάσατο λέγουσα, παρέσχε γὰρ τὸν καλῶς βουλευσάμενον, δηλῶν (l. δῆλον vel δηλονότι) Θεμιστοκλέα· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἐγκώμιον, ὅταν τὰ τοῦ ἐνὸς κατορθώματα πάσης εἶναι τις εἶπη (Cod. εἴποι) τῆς πόλεως.

Καὶ ὡς ἀληθῶς] Ἴδιον γὰρ Ἑλλήνων τὸ φρόνιμον, ib. βουρβύρων δὲ ἀνόητον.

Ἐπερόχοντα] Τὰ γὰρ τῆς γῆς ἐπαναστήματα εἰώθαμεν 227, D. (Cod. εἰώθημεν) τοῖς ποσὶν ὠθεῖν ἐπὶ τῶ ἐξισοθῆναι (Cod. ἐξισωθέναι) τὸ ὄλον.

Κατ' αὐτοῦ (ed. κατ' αὐτό)] Ἄντι τοῦ κατὰ τοῦτο ψη- 228, A. φισαμένων· σοφῶν δὲ λέγει φρονίμων· ἴσως δὲ εἰς Πλάτωνα αἰνίττεται κ. τ. λ. vid. add. Pariss., in quibus quae

quae post ὁ τῶν Πλάτων κ. τ. λ. adduntur, in Leid. desiderantur.

- ib. "Α σώσειν, (ed. σώζειν)] Δεύτερον τοῦτο κατόρθωμα εὐβουλίας δείκνυσι, τὰ δὲ ἄλλα μάταια· τοῦτο δὲ ὁ Πλάτων εἰς ἀνανδρίαν τῆς πόλεως διέβαλε καὶ Θεμιστοκλέους λέγων, ὅτι καταλιπὼν τὴν πόλιν εἰς τὴν Θάλατταν αὐτοῦς μετήγαγεν· ὁ νῦν Ἀριστείδης ἐγκώμιον αὐτῷ (l. αὐτῶν vel. αὐθις) Θεμιστοκλέους καὶ τῶν Ἀθηναίων.
- 128, B. Οὐδείς γὰρ] Οὐκ ἔστι τὸ αὐτὸ· σκαιὸς γὰρ ὁ πάντα ὑγρῶν καὶ ὁ ἀμαθής· ἐναντία δὲ τοῖς οὕσι φροῶν ὁ ἐπιστάμενος μὲν, κακουργῶν δὲ περὶ τὴν ἀλήθειαν.
- ib. Οἱ μὲν γὰρ εἰς Πύλας] Vid. ed.
- 129, A. Χειμάβρους] Vid. ed., Leid. Ἡ μὲν ἐν πᾶν τῶν.
- 129, C. Πρὸς γε τὸν] Ἀντὶ τοῦ σύγκρισιν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ναυτικοῦ.
- 129, D. Ἔστιν εἴ τις] Καθ' ὑπόθεσιν· πανταχοῦ δὲ τὸ σχῆμα ἀγωνιστικὸν καὶ ἀποδεικτικόν· ἐκ Θεοῦ δὲ τὴν ἐρώτησιν εἶπα, ἵνα πιστώσῃται τὸν λόγον.
- ib. Μηδ' ἐξείη] Μετὰ δὲ (f. μήτε) δυνατὸν εἶη, ἵνα δεῖξῃ ἀναγκαίαν τὴν αἴρεσιν.
- 130, A. Εἰς τὸ κοινόν] Ἦσαν γὰρ αἱ μὲν τῶν ἄλλων (rectius, quam ὄλων, quod — diversis item numeris — est in marg. Schell. ad Τῷ πλήθει τῶν τρ. p. 229, C.) Ἑλλήνων· ἐκατόν, αἱ δὲ τῆς πόλεως διακόσμιαι.
- 130, B. Ἀλλὰ μὴν] Πληρώσας τὴν εὐβουλίαν κ. τ. λ. vid. add. Pariss.
- ib. Ἐπεὶ τοῦ μῆ] Ὅπερ ἐκ τῆς τύχης συνέβη, εἰς τὴν τῶν Ἀθηναίων ἀναφέρει προαίρεσιν.
- 130, C. Ἐξωκίσθησαν] Τὸ (f. τῷ) ἐκβληθῆναι καὶ φυγαδεύθῆναι.
- ib. Ταῦτ' εἰς ἀρετὴν] Ἀντὶ τοῦ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως ὅπως νικήσωσιν.
- 130, D. Τὸ καθ' αὐτοὺς] Ζητήσεον ἂν τις, διὰτι εἶπε τοῦς (l. τὸ) καθ' αὐτοὺς, δηλοῦ γὰρ, ὅσον ἦκεν, εἰς αὐτοὺς τουτέστιν ἠθέλησαν μὲν (sic); λεγόμεν, ὅτι καθ' αὐτοὺς εἶπεν ἀντὶ τοῦ μόνοι, ἄνευ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.

Ἄλλ' ἀπέρανται] Vid. ed., adde, quod habet Leid. 231, A. 231, A.
 τεῖ pro ποιεῖ, quod praefero.

Ἐξετάζοντι] Πάλιν τὰ δοκοῦντα ὑπαίτια (sic Geel., ib.
 Cod. ὑπαι) τῶν Ἀθηναίων προσποιήται (leg. vel. προσποι-
 εῖται vel προσπεποιήται) ἐγκώμιον.

Ἀφορμὴν] Τοῦς Ἕλληνας λέγει πάντας· πάλιν δὲ ἐκ 251, B.
 τοῦ ἀποβάντος κατεσκεύασεν, ἐπειδὴ τῇ νίκῃ τοῦτο ἐπισυμ-
 βέβηκε.

Πρὸ τῶν κινδύνων] Πρὸ τῆς μάχης· οὕτω γὰρ ἤρξαντο ib.
 τοῦ πολέμου.

Οὕτως ἄλογος] Ἐντὶ τοῦ παραδόξου εἶπε, μᾶλλον δὲ εὐ- ib.
 λογος, τὸ γὰρ ἄλογον καὶ ἐπὶ τῆς ἀνοίας (Cant. in marg.
 τοῦ ἀνοήτου, quam correctionem Geelius non necessariam
 existimat) λέγεται.

Παρ' αὐτὸν] Ἐντὶ τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ. ib.

Βούλομαι δέ] Ἐνταῦθα ὁ Ἀριστείδης βούλεται εἰπεῖν ib.
 περὶ τῆς ἐπιεικείας καὶ σοφίας τῶν Ἀθηναίων, ὅτι τοσαῦτα
 παρασχόμενοι εἰς τὸν πόλεμον ὑπέϊκον τοῖς Λακεδαιμονίοις·
 βούλεται δὲ, ὡς καὶ αὐτὸς φησι, περὶ τῆς ἡγεμονίας εἰπεῖν,
 ἐπειδὴ καὶ τῇ τάξει πρὸ τῆς μάχης τοῦτο πρῶτον ἐτύγγανε·
 Θουμασιῶς δὲ ὁ Ἀριστείδης, ὅπερ (Cod. ὅσπερ) ἐδόκει τοῖς
 Ἀθηναίοις ἀσθενείας ὑπαίτιον, τὸ παραχωρῆσαι στρατηγίας
 Λακεδαιμονίοις, εἰς ἔπαινον μεταφέρει.

Εἰς μέσον] Ἐπειδὴ, ὡς εἶπομεν, αἰσχύνῃν ἔφραγεν ἡ 252, A.
 παραχώρησις τῆς ἡγεμονίας, Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἡγοῦντο καὶ
 ἐκείνον τὸν χρόνον· λέγει οὖν, ὅτι μείζον ἐστὶ τοῦτο τὸ τῆς
 πόλεως ἐγκώμιον, εἶγε ἐκεῖνοι μὲν ἡγοῦντο, οὗτοι δὲ κα-
 τώρθον.

Τὰς Ἀθήνας] Ἐπειδὴ τότε ἐν τῇ θαλάττῃ ἦσαν. 252, B.

Τῇ δ' ἐπιεικείᾳ] Τῇ φιλανθρωπίᾳ, ὡς καὶ δι' αὐτὴν
 παραχωρήσαντες τῆς στρατηγίας.

Τοσαύτην] Προθυμίαν μὲν λέγει τὴν κατάληψιν τῆς ib.
 πόλεως, εἰσφορὰς δὲ τὰς τρηφείς.

Ὁμοιῶντων] Τροπικῶς εἶπεν ὡς ἐπὶ λιμένος. 252, D.

Ἐξάρων] Ἰδε τὸ ὑπέρβατον πρὸς τὸ εἰρημένον ἄνω ib.
 τὸ γὰρ τοσαύτην προθυμίαν παρεχομένου.

- 233, A. Τὴν ἐπὶ σχήματιος] Οὐκ εἶπεν ἔργων, ἀλλὰ σχήματος δηλῶν Ἀθηναίων τὸ μεγαλόφυχον.
- ib. Οἱ ῥωθρότατοι (sic Geelius pro σίναθροι)] Οἱ δυσκίνητοι καὶ βραδεῖς καὶ ῥάθυμοι.
- ib. Μηθ' ὄλως] Ἐπειδὴ εἶπε φωνὴν ἀριέται, ὅπερ ἦν βλάσφημον, ἐπήνεγκε τὸ τούτων ἕτεκα, ὅπερ ἦν τῆς ἡγεμονίας· ἐνταυθα δὲ διὰ μακροῦ ἢ ἀπόδοσις.
- ib. Οὐ πῶσαν] Ἦν εἶπεν ἄνω ἐπιείκειαν καὶ πραότητα ἐνταυθα σοφίαν καλεῖ, ὅ ἐστι σύνεσις, καὶ ἐρμηνεύει λόγων οὕτως· εἰ ἦσαν, φησὶ, φιλονεικήσαντες, ἀπώλετο ἅντ' ἀπράγματα, τῶν δὲ ὑπὸ φιλοσοφίας ἡσύχασαν.
- 233, B. Κατὰ ἔθνη] κατὰ συστήματα ἢ φυλάς· κατεχορῆσάτο γὰρ ἐπὶ μιᾷς πρότερον εἰρηκῶς ἔθνη.
- ib. Ἦ τίς τῶν] Καθ' ὑπέρβατον· ὁ δὲ τοῦς τοιοῦτος, ἢ τίς, φησὶν, ὑπῆρξαι (i. υπήρξεν) ἂν εἰς τὸ δέον τοῦς Ἑλλησι, τῶν εἴτε πλείους, εἴτε ἥττους ναῦς παρασχομένους· ἐπειδὴ κατὰ μέρος οἱ ἄλλοι Ἑλληνες εἰσῆνεγκαν τὰς τριήρεις.
- 234, A. Ἐκλείπεται τὰ κοινὰ] Τὸ χωρισθῆναι πατρίδος καὶ γυναικῶν καὶ παιδῶν.
- 234, B. Οὗτοι δὲ] Δέκα γὰρ ναῦς ἔδωκαν οἱ Λακεδαιμόνιοι.
- 234, C. Ὅτι εἰ μὲν δέχεσθε] Vid. ed.
- 235, A. Ἦ ταῖς παρούσαις] Δηλοῦ, ὅτι καὶ ἡ παροῦσα ἀνάγκη μεγάλη ἦν, ὥστε μὴ παριδεῖν τοῦς λόγους αὐτῶν· ἐν γὰρ ταῖς μικραῖς ἀνάγκαις παρορῶμεν πολλάκις τὸ δίκαιον· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἐνεχῶρει (praestare hoc, judicat Geelius vulg. ἀνεχ.) παριδεῖν.
- ib. Εἶπον ἂν] Ἐντὶ τοῦ ἐνταυθα ἔλεγον· ὁ τοῦς δὲ τοιοῦτος, οὐ λέγω, φησὶν, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τόδε καὶ τὸδε ὀφείλον τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν, ἀλλ' εἰ καὶ κοινὰ μὲν ἅπαντα ὑπῆρχε καὶ ἐξίσως τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν τριήρων ἢ εἰσφορᾶ ἢ, καὶ τῶν (Cod. τὴν) μὲν κατὰ φύσιν, τῶν δὲ κατὰ τὸ πλῆθος λειπόντων, δέοι (f. δεόν) δὲ ἦν σκοπεῖσαι, τίς ὄφειλε τῶν Ἑλλήνων ἡγήσασθαι, πῶς οὐκ ἂν ἡ Ἀθηναίων ἐξέλαμνε πόλις κἀνταυθα;
- ib. Αἰεπομείης] Οὔτε γὰρ πόλις, οὔτε οἰκίας εἶχοι.

Ἀγωνιστάς] Οἶον ἀθλητής· πρᾶγμα δὲ λέγει τὴν σω- 235, B.
τηρίαν.

Προβεβληκότας] Ὡς ἐπὶ προβολῇ τὴν λέξιν τέθεικε ib.
(Ad haec annotat D. V. Geelius: post τέθεικε quaedam
exciderunt; refertur autem sequens scholion ad Aristidis
verba, ἀλλὰ καὶ πατέρων· Hactenus Geelius. Vereor ut
ex re.), ὃ ἔστι μείζον τοῦ ἡγεμόνος, ὁ γὰρ πατήρ φιλο-
στοργότερος.

Ναύαρχοι] Vid. ed. 235, C.

Ἐρανος] Ἄντι τοῦ ἐξίσου συνετέλουν, τοῦτο γὰρ λέγει ib.
ἔρανον.

Ἔδει δ' ἐκ] Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων λέγει πλεονεκτιμάτων. ib.

Πῶς οὐκ ἐκείνοι] Ὡς δὲ ἡ ἀπόδοσις διὰ μακροῦ. ib.

Κατὰ τὴν ἐπιστήμην] Ἄντι τοῦ διὰ τὴν ἐπιστήμην· 235, D.
δὲ καλεῖ τὴν ναυτικὴν τέχνην· καὶ τοῦτο δὲ ἄλλο δικαίως
(sic) μὴ προβάλλεται.

Οἷς γὰρ] Τὸ νόημα τοιοῦτόν ἐστι, τοῦ παρόντος πολέ- 236, B.
μου κοινῷ ὄντος, αὐτοὶ διὰ (Cod. δὲ) τῶν ἰδίων πάντας
ὑπερεβάλλοντο· διὸ, φησὶν, δίκαιοι ἦσαν τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν·
ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος δὲ τὸ ἐπιχείρημα.

Τῶν δὲ πάντων (vulg. παρόντων] Καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις 236, C.
γὰρ ἀπανταχοῦ Ἑλληνικαῖς τριήρεσιν εἰς Ἀθηναῖος ναύαρχος
διὰ τὴν ἐπιστήμην.

Καὶ μὴν εἰ] Τὸ σχῆμα διλήμματος, ἐξ ἀμφοτέρων γὰρ ib.
τῶν προτάσεων συλλογίζεται· τὸ γὰρ ἀμφοῖν χερσῶν ἐπι-
τατικῶς ὡς τὸ ἐκ δυοῖν (Cod. ἐκ δύοιν) ποδῶν.

Τὸ πρόσθεν] Τουτέστι τὸν ἴδιον χρησάμεν· λέγει δὲ τὴν ib.
ἡγεμονίαν διὰ τὴν δόξαν ἢ διὰ τοὺς φόρους.

Ἐπεὶ τὴν φύσιν] Εἶπε γὰρ, ὅτι καὶ τὰ κοινὰ τῆς φύ- 236, D.
σεως ἐξέλιπε.

Πρὸς ἄγνην] Ἄντι τοῦ ὑπὸ ὀργῆς· εἰ πρὸς ὀργὴν γὰρ ib.
ἐχώρησαν οἱ Ἀθηναῖοι, οὐδὲ ἔνομα ἂν ὑπελείπετο τῆς Ἑλ-
λάδος τῆς καὶ πικρὰ τοῖς βαρβάροις θαυμαζομένης, ἀπὸ
τοῦ προδεδώκεσαν καὶ εἴσαν μόνους· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ
ἐγκατέλιπον.

- 237, A. Τὸ θαυμάζεσθαι] Ἀντι τοῦ ὑπὸ βαρβάρων θαυμαζομένης.
 ib. Κατηράγκαστο] Ἀντι τοῦ ἐξ ἀνάγκης ἐγίνετο.
- 237, B. Καταλειφθέντας] Προδοθέντας καὶ μονωθέντας.
 ib. Ἡ δίχα] Μερισθῆναι πρὸς Ἀθηναίους καὶ Λυκεδαιμονίους.
 ib. Οὐκ ἔχοντας] Διὰ τὴν στάσιν φησὶν οὐ δυναμένους πολεμεῖν· ἀπὸ γὰρ κοινοῦ τὸ πολεμεῖν.
- 237, C. Ἐσχάτην βίασανον] Ἀντι τῆς μεγίστης· βίασανον δὲ λέγει τὴν δοκιμασίαν ὑπὸ μεταφορᾶς τοῦ λίθου τῆς βασάνου.
 ib. Συνετάξαντο] Ἀντι τοῦ ἔταξαν ἑαυτούς.
 237, D. Τοὺς δὲ ἐκόντας] Τῶν γὰρ Ἑλλήνων οἱ μὲν ὑπέειπα τῶ βασιλεῖ, ὡς Θηβαῖοι, οἱ δὲ ἄκοντες, ὡς Θετταλοί· ἢ ἐκόντας μὲν τοὺς παρόντας, ἄκοντας δὲ τοὺς μηδισαύτας.
- 238, A. Τῆς ἡγεμονίας] Τὸ μείζον πάλιν εἶπε τῆς ἡγεμονίας.
 238, B. Κατεργάσασθαι] Ἀντι τοῦ καθορμηῆσαι (Cod. κατορμη) καὶ ἀνῶσαι.
 ib. Λυκεδαιμονίους] Καὶ γὰρ τὰ παιδία εἰώθημεν φιλοφρονεῖσθαι καὶ προτρέπεσθαι αὐτούς τῇ τιμῇ, μᾶλλον πρὸς (sic, f. προστάξει aut id genus aliquid) ἢ ἐπιπλήξει.
- 238, C. Μιμεῖσθαι] Μιμητῶν καθιστῶν αὐτούς ἐν τοῖς ψηφίσμασι.
 ib. Καὶ τοῖς ψηφίσμασι] Οὐ γὰρ λόγῳ μόνον παρεχώρησαν, ἀλλὰ καὶ ἐγγράφως ψηφίσμα ποιήσαντες.
- 239, A. Ἄρχοντος] Ἀντι τοῦ ἐνδοξότερον ἡγεμόνων γὰρ, φησὶ ἡγεμόνες ἐτύγγανον· ἄρχοντος δὲ τοῦ Εὐρυβιᾶδου αὐτοῦ κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ ἦρχεν.
 ib. Ἐν ἀριστεῖα] Vid. ed.
 ib. Καὶ ἑωρακότων] Καλῶς τὸ ἑωρακότων, ἔστι γὰρ καὶ ἀκοῆς μαρτυρίας, ἣτις καλεῖται ἐκμαρτυρία.
- 239, B. Καὶ μὴν] Προαναφανεῖ· οὕτω γὰρ εἶχε πάντα.
 ib. Προεστήσαντο] Προστάτην ἐποιήσαντο, vid. Schell.
 ib. Οἱ σύλλογοι] Σύλλογός ἐστι κυρίως, ὅταν εἰς πόλιν συνάγονται τινες ἀπὸ μίως μέντοι πόλεως, σύννοδος δὲ, ὅταν ἐκ πόλεων πολλῶν εἰς μίαν συνάγονται· πρὸς Ἀθηναίους δὲ ἐστὶ τὸ (Cod. τῶ) ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηναίων

ἔρχεσθαι συμβουλευομένους, παρ' Ἀθηναίοις δὲ, ὅτι κἄν μὴ ὧσιν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀλλ' οὖν παρ' ἀνδράσιν Ἀττικοῖς συμβουλευόνται περὶ οὓς (f. περὶ ὧν) θελήσωσι· τοῦτο δὲ ἡγεμονίας σημεῖον.

Καὶ κατέστη] Τεκμήριον ἐκ τούτου εἶναι αὐτοὺς ἡγεμόνας· παρὰ τὸ τοῖς προὔχουσι γίνονται αἱ ἐκκλησίαι· ἐπλήρωσε δὲ τὸ μέρος τῆς παραχωρήσεως τῆς ἡγεμονίας· ὁμολογεῖ δὲ καὶ αὐτοὺς τῆς μνήμης τὸ περίεργον, διὸ θεραπεύει λέγων παρήνεγκε περαιτέρω, ὃ ἐστὶ παρέσυρε· οὐκ εἶπε δὲ ἔξω τοῦ προκειμένου παρήνεγκεν, ἵνα μὴ δόξη περιττὸν εἰρηκέναι τι, ἀλλὰ περαιτέρω.

Ἐπ' ἐξεργασμένοις] Τοῦτο εἶπεν, ἵνα μὴ τις εἴπῃ, καὶ 240, A. διότι ἂν εἶπες (Cod. εἶπε) πάλιν ἐρεῖς; θεραπεύει δὲ πάλιν ἐπειδὴ ἐδόκει περιττὸν εἶναι τὸ μνησθῆναι τῆς παραχωρήσεως· μέμφονται δὲ τινες αὐτῶ, ὡς ταῦτα λέγοντι, καὶ τῶν Μηδικῶν γὰρ πανταχοῦ μὲμνηται καὶ τῶν Ἡρακλειδῶν· διότι οὖν ἀντέπιπτεν αὐτῶ, τί οὖν εἶτα εἰρημένα πάλιν λέγεις; τὸ γὰρ ἐπ' ἐξεργασμένοις τοῦτο σημαίνει· σκοπεῖτω οὖν τις, φησὶ, τὴν αἰτίαν δι' ἧς εἴρηται, ὡς οὐκ ἀργῶς ἀλλ' ἀναγκαίως.

Καὶ τῆς (ed. τὴν) ἐκάστου] Διὰ τούτου δείκνυσιν, ἵτι οὐκ ἀργῶς ἀλλ' ἀναγκαίως ἐμνήσθη τῆς παραχωρήσεως τῆς ἡγεμονίας.

Ποῖ φέρει] Ὅπου ἀρμόζει· δηλοῖ δὲ πραγμότητα τῶν Ἀθηναίων, ἀλλ' οὐκ ἀσθένειαν.

Ἐφάμιλλα] Τί οὖν, εἰ μικρὰ τυγχάνει τὰ εἰρημένα; ἀνάγκη, φησὶν, εἶπεν. (leg. vel ἀνάγκη, φησὶν, εἶπεν vel ἀνάγκη, φησὶν, εἶπεῖν, quod praestat), ἵνα μὴ τῇ σιωπῇ ἀτιμώσωμεν.

Τῇ τάξει] Ἀκόλουθον γὰρ ἦν εἰπεῖν πρὸ τῆς μάχης τὴν παραχώρησιν, ἐπειδὴ καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐφιλοεικόησαν περὶ ταύτης.

Περὶ μηδεὶός] Τοῦτο εἶπεν (Cod. εἶπον), ἵνα μὴ τις εἴπῃ (Cod. εἶποι), ἀλλὰ περὶ σμικρῶν.

- 240, C. Ἐκ γειτόνων] Ἡ καθόλου λέγει, ὡς οὐκ ὄντων ἄλλο-
χοῦ τοιούτων, ἢ εἰς Λακεδαιμονίους ἀποτείνεται· ἢ γὰρ
πρὸς ἐκείνους ζήλοτυπία ἐστὶ (sic).
- ib. Μικρολογεῖσθαι] Τουτέστι περὶ μικρῶν λέγει, κυρίως
δὲ μικρολόγος ἐστὶν ὁ φειδωλός.
- ib. Ἐπ' ἐκπλήξεως] Ἐπὶ γὰρ τῶν μεγάλων καταπλήττεται
τις, οὐκ ἐξισχύων τὸ πᾶν εἰπεῖν.
- ib. Περὶ τούτων] Ἐπέρβατόν ἐστιν πρὸς τὸ ἀγωνιζόμεθα,
νῦν δὲ ὑπὲρ ὧν πάντες ἤιτηται.
- 241, A. Οὐδ' ἀνεξέταστον] Τοῦτο εἶπε τὸ ἐνθύμημα καὶ ἀρχο-
μενος τῶν πράξεων ὀπίσθεν.
- ib. Συμβάντος γάρ] Ἀρχεται τῆς ναυμαχίας· καλῶς δὲ εἶπε
πάθους, οὐδὲ γὰρ ἠτήθησαν, ἀλλ' ἐδυστύχησαν προδο-
θέντες ὑπὸ Θετταλῶν· καὶ Ἰσοκράτης φησὶν ἐν τ. π. κ. τ. λ.
vid. ed.
- 241, B. Λαμπρῶς] Λέγει μεγάλως, ἀσφαλῶς (Geelius ex ipso
Aristide emendat σφαλερῶς) δὲ ἐπικινδύνως· μετὰ γὰρ τὸ
μηκέτι κωλύσαι τούτων (leg ex Par. τούτους) τὴν εἰσοδοί-
αυτῶν, ἐσήεσαν οἱ βάρβαροι.
- ib. Ὡσπερ πύλας] Ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας εἶπε τὸν τόπον
καλεῖται δὲ τὸ τοιοῦτον παρονομασία.
- ib. Ἀνοῖν μερίδοιν] Ἡ καὶ κατὰ γῆν καὶ θάλατταν, ἢ ὑπερ
ἐπιφέρει, ἐκόντων καὶ ἀκόντων.
- ib. Οἱ μὲν γάρ] Οὐ τὰ γένη λέγει Ἕλληνας καὶ βαρβάρους,
ἀλλ' ὅτι τῶν μὲν Ἑλλήνων οἱ μὲν ἔκοντες προσετέθησαν τῇ
Πέρσῃ, οἱ δὲ ἄκοντες· ἔκοντες μὲν Θηβαῖοι καὶ Θετταλοὶ,
ἄκοντες δὲ Φωκεῖς. Τινὲς μὴ νοοῦντες ἀσύντακτον εἶναι
τὸν λόγον ὑπέλαβον· ἐστὶ δὲ ἐνταῦθα τὸ οἱ δὲ δεικτικόν,
ἵνα νοήσωμεν οὕτως, τῶν ἄλλων φευγόντων μόνοι οὗτοι οἱ
Ἀθηναῖοι τότε (Cod. τὸ δὲ) διέπραξαν.
- 241, C. Ἐπώνυμοι] Ὡς πολλάκις θεοῦ προσηγορίαν εἰληφότες.
- ib. Τῇ τῆς θεοῦ] Ἀεληθύτως ἀπολογεῖται ὑπὲρ οὗ κατα-
λέγει τὴν πόλιν.
- ib. Ψήφισμα π.] Θεμιστοκλῆς μὲν ὁ γράψας, κοινὸν δ'
αὐτῷ (ε. αὐτῷ) φησι, πρὸς τὴν χρεῖαν ἀρμοστέμενος.

Διὰ τὴν πίστιν] Ὅτι ἐπίστευσεν τῇ Ἀθηνᾷ· ἐξηγῆται 242, A.
δὲ τὰ εἰρημένα.

Ἀπεξευραμένους] Χωριζόμενοι, διὸ καὶ καρτερίας εἶπεν. ib.
Φέροντες τῷ] Τουτέστι προαιρέσει καὶ οὐκ ἀναγκαζόμενοι.

Ἐπὲρ τῆς τῶν] Σοφίζεται ἀπὸ τοῦ ἀποβάντος, ὑπὲρ ib.
γὰρ αὐτῶν ἐποίησαν.

Μεγαλοφυχία] Κυρίως κ. τ. λ. vid. add. Pariss. initio, ib.
quae inde ab τὰ δὲ ἐξῆς κ. τ. λ. sequuntur, om. in Leid.

Ἀλλὰ μὴν] Ἡ εἰς πρόθεσις, ἀλλὰ μὲν εἰς τόγε γνῶ- ib.
ναι· καὶ ἀπὸ κοινοῦ δεῖ λαβεῖν, τίς ἀνθρώπων ἐκείνοις ὅμοιος·
τὸ δὲ γνῶναι ἀντὶ τοῦ καταγνῶναι· τίς ὅμοιος ἐκείνοις εἰς
σοφίαν καὶ τῷ δόγματι τῆς εὐπειθείας τιμωμένη (f. τιμώ-
μενος) ὑπὸ τῶν ἀρχόντων· βούλεται γὰρ τοὺς ὑπερόκτους τῷ
εὐπειθεῖς εἶναι αὐτοὺς νενικηκότας ἅπαντας· τοῦτο δὲ φησι,
ἐπειδὴ εὐπειθεῖς ἦσαν τοῖς ἀρχουσι.

Τὴν σοφίαν] Ἀντὶ τοῦ τὴν φρόνησιν, ἀπὸ κοινοῦ δὲ 242, B.
τὸ παρέσχοντο· δεῖ δὲ καὶ τοῦτο ἀπὸ κοινοῦ λαβεῖν τὸ
ψηφισμα ἐποίησαν, καὶ πάλιν ἀπὸ κοινοῦ τὸ παρασχό-
μενοι σύμβολα, ἢ ἡ ὁ τοῦς οὕτως, καὶ ψηφισμα ποιοῦν-
ται παρασχόμενοι σύμβολα τῆς αὐτῶν σοφίας, δι' ἧς σοφίας
καὶ τῆς τιμωμένης ἐν τοῖς λόγοις θαυμαζομένης εὐπειθείας,
τῷ δόγματι τοὺς πάντας ἐνίκησαν· λέγει δὲ τῷ δόγματι
τῷ ἑαυτῶν· ποῖον δὲ δόγμα; ὅπερ ἔδοξεν ἑαυτοῖς, λέγει δὲ
τὸ εὐπειθεῖς εἶναι τοῖς ἀρχουσι καὶ ἀνασχέσθαι ἡγεμνεύε-
σθαι· ἢ οὕτως, ἔστι δὲ καὶ φρονήσεως σύμβολα παρέσχοντο,
(sic, f. ἔστι δ' ἢ καὶ φρ. σ. π. vel. ἔστι δὲ καὶ φ. σύμ-
βολα, ἂ π.) διὰ τὸ γνῶναι τὸ μέλλον σώζειν τὰ πράγματα·
τί δ' ἔστι τοῦτο; ἡ σοφία, τὴν αὐτὴν γὰρ φρόνησιν καλεῖ
καὶ σοφίαν, δι' ἣν σοφίαν (C. σοφία) καὶ τῷ (Cod. τὸ)
δόγματι τῆς εὐπειθείας τῆς γινομένης τοῖς ἀρχουσι καὶ τῆς
τιμωμένης ἐν τοῖς λόγοις πάντας ἀνθρώπους ἐνίκησαν.

Τιμωμένης] Ἀντὶ τοῦ ἐπαινουμένης (Cod. ἐπαινουμέ- ib.
νοισ)· ἔστι δὲ ἀντίπτωσις, ἀντὶ ὁρθῆς γὰρ εἶπε γενικῆν.

Ἀπεσκευασμένους] Ἀποτευχθέντες παίδων καὶ γυναικῶν, 242, C.
ἢ τὰ περιττὰ ἀποθήμενοι ἢ θαλάττιοι γερόμενοι.

- ib. Κατεΐχον] Ἐωρακότες γὰρ τὸ πλῆθος τῶν τεῶν φεύγειν ἐσκόπησαν.
- ib. Ὅμοῦ καὶ βαρβάρους] Πάλιν ἢ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἢ καὶ ἕκοντας καὶ ἄκοντας.
- 242, D. Ἐνταῦθα δὴ (Cod. δέ)] Ἄντι τοῦ τῶ καιρῶ, οὐ γὰρ τὸν τόπον λέγει.,
- 245, A. Αἱ δὲ γυναῖκες] Ἐν γὰρ Τροίῳ οὐσαι καὶ ἀκούσασαι τοῦ Κυρσίλου τὸν θάνατον, τοὺς ἑαυτῶν ἐμιμήσαντο ἄδρας εἰς τὴν ἐκείνου γυναῖκα.
- 245, B. Τῆς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ] Vid. add. Pariss., Leid. Χαορίον τῆς Εὐβ.
- ib. Διεκάλυσαν] Ἠνάγκασαν αὐτοὺς πολεμεῖν τῶ καλύσαι καὶ φυγεῖν· καὶ γὰρ vid. ed., Leid. ἐλθόντας pro ἐθέλοντας — item οἰκίου — ὑπετέθη — ἐδυνήθησαν. —
- 245, C. Ἐκδεχομένους (Cod. ἐνδ.)] Ἄντι τοῦ δεχομένους, δηλονοῦν δὲ διὰ τὸν φόβον.
- ib. Περιθέντες] Κακουργήσαντες καὶ μηχανησάμενοι· αἰνιτται δὲ εἰς τὴν τοῦ Θεμιστοκλέους μηχανήν.
- 245, D. Πυρόσον αἱ τριήρεις] Τὸν ἕξω λέγει τῆς Σαλαμῖνος τὸν καὶ πλατῶν (Cod. πλατῆν).
- 244, A. Ἄλλὰ πρῶτοι (Cod. πρῶτον)] Vid. ed., Leid. κρηθέντων pro νικηθέντων.
- 244, B. Ἵσως (Cod. ὄσι') ἐν τοῖς π.] Vid. ed., Leid. om. ὄσιτες — μνήσθητε — Περσῶν pro πατέρων. —
- ib. Τῶν ὑφ' ἡλίου] Vid. add. Pariss.
- 244, C. Ὅπερ ἦσαν] Vid. add. Pariss., Leid. ναυτικάτατοι.
- ib. Παντοδαποῖς τῶν ἔργων] Vid. ed.
- ib. Δοκοῦσι] Μόνοι γὰρ ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῶ Μαραθῶνι· βοίλεται οὖν εἰπεῖν, ὅτι καὶ παρόντες ἴσοι ἦσαν τῶ ἀπόντων ὡσπερ καὶ ἐν Μαραθῶνι.
- 245, A. Ἀπέλυσαν] Ἄντι τοῦ οὐκ ἐπολέμησαν, ἀλλ' ἀπέλυσαν μόνον τῶν λαφύρων.
- ib. Ἐστέρησαν] Ἐν τῶ Μαραθῶνι, φησὶν, ἀπάντων ὑπέστησαν τῆς συμβολῆς, τοῦτο γὰρ ἐστὶ τῆς τροπῆς· οἱ συντελεῖς δὲ οἱ συμπολεμοῦντες, ἀντι τοῦ ὑπερέβαλον (sic), τοῦτο γὰρ μείζον τοῦ πρώτου τὸ παρόντας ὑστερεῖν.

Φιλοτιμίας] Ὁ ἐστὶ τῆς νίκης· λέγει δὲ, ὅτι ἔδοξεν 245, B.
νικῶν μὴ καμόντες.

Ἐμπέπληστο (vulg. ἐκπ.)] Ἐπεπλήρωτο ἐκ τῶν βαρ- ib.
βαρικῶν ἢ τῶν ἐκπιπτότων σκευῶν τῶν τριηρικῶν.

Πρὸς τὴν ἠπειρον) Ἐκεῖ γὰρ ἐκαθέζετο ἐπὶ θρόνου ib.
θεωρῶν τὴν μάχην· ἀπάδοντα λέγει ἀντὶ τοῦ ἀπαρέωντα
(1. ἀπαρέσκοντα)· περὶ οἴας δὲ λέγει τῆς περιττῆς ἐννοίας·
περιττὰ γοῦν ἐνενοεῖ τῶ πᾶσαν αὐτοῖς θέλειν ἐπιθεῖναι συμ-
φορᾶν· τρυφῆς δὲ, ἐπειδὴ ταῖς ἐλπίσιν ἐτρώφα, νικᾶσθαι
νομίσας τοὺς Ἀθηναίους.

Τῆς ἐπιθήκης] Αὐτὸς δὲ ἐπιφέρει, τί ἐστὶν ἡ προθήκη· 245, C.
πάρεργον καλεῖ τὴν Ψυτταλίαν, ἔργον δὲ τὴν Σαλαμίνα.

Τὴν πρὸ τῆς Σαλ.] Vid. ed. ib.

Ἄνταιρειν] Vid. ed. 246, A.

Τοὺς ἐκπίπτοντας] Ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν ἐκπιπτότων· ib.
ἔστι γὰρ ἀντίπτωσις.

Τὴν νῆσον] Τουτέστι τὴν Σαλαμίνα, ὡς ὁμολογουμέ- ib.
νης τῆς ἐν Σαλαμῖνι νίκης.

Καὶ περιέστραπτο] Εἰς τὸναντίον περιέστη ἡ τόλμα. ib.

Ἄλλον τινὰ] Γυμνικόν, ἀλλ' οὐ πολεμικόν. 246, B.

Παλινοφθίαν ἤδε] Vid. ed. 246, D.

Ὁὐ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἀξιώματος.¹⁾ Φυγᾶς γὰρ ἐγένετο 247, A.
ἀντὶ τοῦ βασιλέως.

Ἐν ἤδη τοῦτ'] Τὸ ζεύγμυ τοῦ Ἑλλησπόντου, ἵνα μὴ ib.
λυθῆ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

Τῶν λοιπῶν (ed. τῶ λοιπῶ)μέρει] Τοῖς περὶ τὴν δύσιν ib.
λέγει.

Τίσι δὲ λέγω] Τὸ σχῆμα ἔοικεν ἀνακεφαλαιώσει· ἀνα- ib.
κεφαλαιούνται δὲ ὅσων (f. ἀνακεφαλιούται δὲ δι' ὅσων)
Ἀθηναῖοι (Cod. Ἀθηναίων) νενικήκασιν.

1) Ed. σχήματος, quod eodem reedit. Nisi autem vulgo Scho-
liastae negligenter agerent in auctorum verbis describendis, ex hac
aliisque diversae lectionis indiciis adduceret ad suspicandum, ho-
rum scholiorum auctorem alia Aristidis editione usum esse, quam
quae hodie vulgatur.

- 247, B. *Τοὺς σύμματας (sic Cod., leg. ex Ar. συστάνας)]*
Τοὺς συμπολεμήσαντας Ἑλληνας.
- ib. *Ταῖς τοῦ Θεοῦ μ.]* Vid. ed.
- 247, C. *Μόνη φέρεται] Ὅτι αὐτῆς μὴ παροίσης ἐν Πύλαις*
ἀπώλοντο· τὴν τοῦ παντὸς δὲ κρίσιν τὸ τέλος τοῦ πο-
λέμου.
- 247, D. *Τῷ τοὺς Ἑλληνας] Εἰς τὸ μὴ φυγεῖν· μετὰ γὰρ τῷ κί-*
νησον (sic, f. μετὰ γὰρ τὸ κινήσαι) ἐπ' Ἀρτεμισίᾳ δραπέ-
τεύειν ἠβούλοντο, καὶ διεκώλυσεν ὁ Θεμιστοκλῆς.
- 248, A. *Τῷ πλεϊστόν] Μελλούσης τῆς ναυμ. vid. add. Paris.*
ad Τοῖς ἀπ' Ἑλ. φ.
- ib. *Τοῖς ἀπ' Ἑλ.] Ἄκατος καὶ Δημάρατος ¹ κ. τ. λ. vid.*
ed. Addit Leid: Τοῖς παραδόξοις θεάμασι (vid. Schell.)
σημαίνει δὲ τὴν συμμαχίαν Κόρης καὶ Δήμητρος, quae ex
alio in hunc locum scholio desumpta videntur ².
- ib. *Τοῖς παρὰ ³ τῶν ἐχθρῶν] Οἱ γὰρ Πέρσαι ἐνόμιζον, μὴ*
πρότερον κρατήσειν τῶν Ἑλλήνων, εἰ μὴ λάβοιεν πρότερος
Ἀθηναίους.
- Μαρδόνιος δὲ] Αὐτὸς γὰρ στρατηγὸς ἦν τοῦ πελοπόννη-
 ξου, Ἐέρξης δὲ τοῦ ναυτικοῦ.*
- ib. *Συνειδῶς] Μεταβαίνει λοιπὸν ἐπὶ τὴν ἐν Πλαταιῶν πε-*
λοπονησιακὴν ἀπὸ τῆς ναυμαχίας.
- ib. *Αἰτίος γεγωνῶς] Καὶ γὰρ αὐτὸς ἀνέπεισεν αὐτὸν στρα-*
τεῦσαι κατὰ τῶν Ἑλλήνων μετὰ Ἀλευάδων καὶ Πεισιστρατιδῶν.
- 248, C. *Οὐ μὴν οὐδὲ πρὸς] Τῶν Ἑλλήνων οἱ μὲν ἦσαν ψηφί-*
σάμενοι τὴν ἡγεμονίαν τῶν Ἀθηναίων, οἱ δὲ ὄν· (Geel. vel

1) Scr. *Δικαίος καὶ Δημάρατος*, ut correxit in marg. Cantarus. Vid. Herod. VIII, 65. ibiq. Valcken. partem hujus scholii profuerentem Herodotum negligenter inspexit scholiastes. Ille enim narrat, Dicaeum haec non regi, sed Demarato praedixisse. Quin hunc Dicaeo suasisse, ut sileret, ne regem sibi iratum redderet. — 2) Valck. in hoc sch. post *τεκμήριον* addit *ἢ* et distinguit post *βασιλεία*, ut *γέγονε τούτος* significet: *itaque evenit*. Nihil mutare malim, nisi *τό* in *τοῦ*. Vide praeterea Herod. VIII, 65. *τὴν δὲ ὄργην κ. τ. λ.* Hanc autem Herodoti narrationem saepius respexit Aristides, quem vide omnino t. I, p. 451. — 3) Cod. *τῆς περὶ*, quod nihili est, quamvis concisa Aristidis oratio h. l. subobscura sit, nec mihi Jebbii conjectura expediri videatur.

delend. vel in οὖν mutandum existimat, sed leg. οὐ).
 Καὶ διὰ τὸ μὴ στάσειν γενέσθαι παρεχώρησαν οἱ Ἀθηναῖοι
 τῆς ἡγεμονίας· ἦσαν δὲ καὶ οἱ Ἕλληνας πέμψαντες πρὸς
 Γέλωνα ἐπὶ τῷ συμμαχῆσαι αὐτοῖς· ὁ δὲ φήμη (leg. ὁ δ'
 ἔφη μὴ) πρότερον συμμαχεῖν, εἰ μὴ λάβοι τὴν ἡγεμονίαν·
 μᾶλλον δὲ νοῆσαι (f. δεῖ ν.), ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον εἴλοντο
 Ἀθηναίους ἡγεμόνας οἱ Ἕλληνας.

Καὶ τοῦτο προσεξεργάσατο] Σοφίζεται ἐνταῦθα· μᾶλλον ib.
 γὰρ τῶν Λακεδαιμονίων ἦν τὸ ἔργον, Πινυανίου στρα-
 τηγούντος, ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι συνέπραξαν, σοφίζεται.

Τοὺς στεφάνους] Εἰς τὸ πένταθλον αἰνίττεται τὸ ἔχον ib.
 τὰ ἀγωνίσματα.

Ἅσοι δὴ καὶ παρ.] Οὐ γὰρ πάντες οἱ Ἕλληνας παρῆ- 248, D.
 σαν, τινὲς γὰρ αὐτῶν ἦσαν μετὰ τοῦ Πέρσου.

Ἦς ἀληθῶς] Τὴν καταφρόνησιν λέγει τῶν χρημάτων, 249, A.
 ὃν ἐπηγγέλλετο ὁ Πέρσης αὐτῇ· τοῦτο γὰρ ἴδιον αὐτῆς
 πλεονέκτημα· καὶ παρὰ Δημοσθένει τοῦτο συνεχῶς.

Ὁ καὶ φρόνιμον] Φρόνιμον, εἰ πρὸς τέλος ἦκεν, εὐη- 249, B.
 θὲς, εἰ διαφθεῖραι ἤλπισε χρήμασιν Ἀθηναίους· αὐτὸς δὲ
 ἐξηγεῖται, πῶς καὶ φρόνιμον καὶ εὐήθες.

Τὸ πάντων] Ἀδύνατον γὰρ ἦν τὸ Ἀθηναίους διαφθεῖ- ib.
 ραι χρήμασιν.

Τῶν ἐκ Λελαφῶν λ.] Vid. edd. ex Mon., quibuscum 249, C.
 ad verbum usque consentit Leid.

Ἄντι γὰρ ὧν ἦται] Τότε γὰρ ἦται βῶλον γῆς καὶ ὀλί- 250, A.
 γου (f. ὀλίγον) ὕδατος, νῦν δὲ ἐδωρεῖτο πῶσαν γῆν Ἑλλη-
 νικὴν καὶ θάλασσαν.

Οὐκ ἀπὸ ἴσου] Ἄντι τοῦ οὐκ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις. ib.

Ἀλέξανδρος] Οὗτος ἦν ἐπὶ Ξέρξου, ὁ καὶ φιλέλλην κα- 250, B.
 λούμενος, πάνν γὰρ ἐδόκει φιλεῖν τοὺς Ἕλληνας· ἠνέχεσε
 δὲ τῷ ὀνόματι τοῦ βασιλέως τὴν πρεσβείαν.

Ἄξια σφῶν] Ἦς ἐπὶ ἀγορασίας καὶ ὠνῆς εἶπεν ἄξια 250, C.
 αὐτῶν.

Τοῦ λοιποῦ πρ.] Vid. ed., Leid. λέγει τὴν μυρίαν. ib.

Ἦς οὐκ ἄνευ] Ἡ σύνταξις οὕτως, ἀπέστειλαν οὐκ ἄνευ 250, D.
 θανάτου τοιαῦτα πρεσβεύοντα τοῦ λοιποῦ.

- 251, A. *Εἰς μὲν γὰρ*] Συγκρίτει τὴν μάχην τὴν (1. τῆ) ἀποκρίσει.
- 251, B. *Οἱ καὶ χρυσῶ]* Ὅτι κατεφρόνησαν χρημάτων, σιδηρῶ δὲ, ὅτι οὐκ ἔδεισαν τὸν πόλεμον.
- 251, C. *Ἐκρύπτετο]* Ταῦτα γὰρ μέταλλά εἰσι τῆς γῆς, ὁ χρυσός καὶ ἃ εἶπεν· ἐν ὅσῳ δὲ ὑπὸ γῆν εἰσιν, οὐ δύναται ἀφελεῖν τοὺς ἀνθρώπους.
- 251, D. *Εἰ προσεῖη]* Ἠπόρουν γὰρ τότε Ἀθηναῖοι καταλείψαντες (Cod. καταλήψαντες) τὴν πόλιν.
- ib. *Ἀκοῦσαι]* Ὡστε ἀνέχεσθαι πολλάκις λεγόντων, ἵπαις γὰρ ἀκούσαντες ἀπεδοκίμασαν, ὡσανεὶ ἔλεγεν, εἰ μὴ ὅσον ἦν ἐπὶ μόνου λόγου ἀκοῦσαι καὶ οὐκ ἠνείχοντο.
- 252, A. *Συνέγνωσαν]* Ὡς ἐπὶ ἀμαρτήματος εἶπε τὴν λέξιν.
- ib. *Καὶ τὴν μεγαλοψυχίαν]* Κατεχρήσατο εἰπὼν τὴν μεγαλοψυχίαν καὶ ἐπὶ ὀργῆς, καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τῆς καταφρονήσεως τῶν χρημάτων.
- 252, B. *Τοὺς δόντας]* Τοὺς πιστεύσαντας ἑαυτοὺς Ἀθηναίους.
- 252, C. *Καὶ τηλικούτον]* Ὡς κατόφθωμα εἶπε τὰ δῶρα τῆ νικῆσαι καὶ Λακεδαιμονίους.
- ib. *Μέσον]* Καλῶς εἶπε τὸ μέσον, ἐν μέσῳ γὰρ δύο κατορθωμάτων μεγάλων τύγχανον οὐκ ἐκαλύφθη· διὸ εἶπε ἐξέλαμψεν.
- 252, D. *Τοῖς Ἀθηναίοις]* Ἀντὶ τοῦ τὴν ψῆφον αὐτοῖς παρέχοντες ἐπὶ ταῖς ὑποσχέσεσι.
- 253, A. *Οὕτω δ' ἐλπίζαντες]* Ὅτι ἐπρεσβεύσαντο πρὸς αὐτοὺς· εἰ μὴ γὰρ ἤλπιζον εἰς αὐτοὺς, οὐκ ἂν ἤσαν πρὸς αὐτοὺς πρεσβευόμενοι.
- 253, B. *Τῶν (vulg. τὸν) μὲν γὰρ οὐκ ἀνέχοντο]* Τῶν τοῦ Πέρσου ὑποσχέσεων.
- ib. *Τοὺς δὲ (Cod. δ') ἀπὸ πολλοῦ]* Λέγει τοὺς Ἕλληνας.
- ib. *Τοῦ κρείττονος]* Ἐκ τοῦ παρέχοντος· λέγει δε τοὺς Λακεδαιμονίους.
- 253, C. *Ἀκολουθεῖν]* Ἀντὶ τοῦ συμμαχεῖν· εἶπε δὲ δυναμέτους, ὅτι πρὸ τῆς ναυμαχίας ἐφοβούντο· ἀκολουθεῖν οὖν δυναμέτους ἀντὶ τοῦ προθυμοτέρους, πρότερον γὰρ ἐδαδίσαν ἄπειροι ὄντες τῶν Ἀθηναίων.

Διατριβή] Ἄντι τοῦ βραδύτης· βράδιον γὰρ ἀπαιτεῖ ὁ
 λόγος, οὐ περιγενομένης τῆς σπουδῆς.

Ἐξέστησαν] Παραχώρησαν, ἄστε λοιπὸν εἶναι καταπι- 253, D.
 κρὺ τῶν Περσῶν.

Ἀνθυπηγε Μαρόντιος] Ὁ νοῦς οὗτος· τοῖς Λακεδαι- 254, A.
 μονίοις πολεμεῖν μᾶλλον ἤρεϊτο, εἰδὼς ὅτι γενναίως μὲν πο-
 λεμοῦσιν, ἡττῶνται δὲ ὡσπερ ἐν Πύλαις, τοὺς δὲ Ἀθηναίους
 υπέφευγες λυσιτελεῖν, ἡγούμενος μὴ πολεμεῖν πρὸς ἄνδρας
 εἰδότες καὶ καλεῖ νικῶν ὡσπερ καὶ ἐν Σαλαμῖνι.

Ταῦτα γὰρ] Ἐκ τῶν φθασάντων τὰ παρόντα πιστούμενος. ib.

Οἱ πυκταὶ] Περί τοῦ τόπου· φιλονεικοῦσι γὰρ ὑψη- 254, B.
 λότεροι στῆναι καὶ μὴ καταπικρὺ ἔχειν τὸν ἥλιον.

Καὶ δέησαν] Ἄντι τοῦ εἰ δεήσαντος (f. καὶ δ.), ἀτι- 254, C.
 κῶς· οἱ γὰρ Πέρσαι ἡττηθέντες ἐν Πλαταιαῖς κατέφυγον εἰς
 τὰς Θήβας· ὑποδεξαμένων αὐτοὺς τῶν Θηβαίων οἱ Ἀθη-
 ναῖοι περισταῖντες ἐτειχομάχουν· οἱ ἄλλοι δὲ, φησὶν, οὐκ
 ἤδεσαν τειχομαχεῖν· λέγει οὖν, ὅτι αἰσχρὴ ἐστὶ λέγειν, τί
 ἦσαν πρὸς αὐτοὺς, οἷον οὐκ ἤδεσαν (Cod. εἰδῆσαν) τειχο-
 μαχεῖν.

Ἔως τῶν] Τὰς Θήβας λέγει· Ἐπὶ γὰρ τῆς ἡττης ὅλην ib.
 εἶχον τὴν Βοιωτίαν· νῦν δὲ, φησὶ, κείμενοι εἶχον αὐτήν.

Ἀσύντακτοι] Γυμνοὶ ἄνευ τάξεως· νύκτα δὲ ἡμέρας ib.
 λέγει τὸ σκότος· οἱ γὰρ φεύγοντες ἀγαπῶσι τὸ σκότος, ἵνα
 λάθωσι φεύγοντες.

Καὶ πολλοὶ] Ὡς εἶναι καὶ τοὺς φεύγοντας πολλούς· 254, D.
 πῶς οὖν εἶπεν ὀλίγοι; φημὲν ὡς πρὸς τὸ ὅλον στρατόπεδον.

Τῆς ὑπερηφάνου] Ὡς καλῶς ἀπαγγείλας τὰ πρότερον ib.
 εἰρημμένα μέρη ἀθλητῆ (Cod. ἀθλητῆ) εὐδοκμήσαντι παρα-
 βάλλει ἑαυτόν.

Τούτων] Ὡσπερ ἐπίλογός ἐστι τῶν Μηδικῶν. ib.

Πολλοῦ τινος] Ὁ νοῦς οὗτος, πολὺ ἀπέιχον τοῦ δοκεῖν 255, A.
 τι ποιῆσαι ἄξιον τῆς πόλεως.

Ἐν τοῖς πράγμασι] Ἄντι τοῦ ἐν τῷ πολέμῳ, βούλεται 255, B.
 γὰρ κ. τ. λ. vid. add. Pariss. ad Τοσοῦτον γὰρ ἐπ.

Ὁρῶ μὲν οὖν] Τὸν λόγον εἰς τρία μέρη τιτὲς διαιροῦ- ib.
 σιν, ὡς κ. τ. λ. vid. add. Pariss., Leid. οὔσης post Ἀθη-

- ραίων, εἰς δύο (pro δ', errore ex compendio nato) μέρη
 διαιροῦντες τὸν λόγον καὶ τὴν πανήγυριν εἰς ἡμέρας δ'.
- 255, D. Καθυφείς] Νῦν ἐπὶ τοῦ σιωπῆσαι καὶ ἡσυχάσαι εἶπε
 (f. εἶπε) τὸ καθυφείς.
- ib. Συμβόλου] Σύμβολον κ. τ. λ. vid. add. Pariss.
- 256, A. Τὸν ὕλον] Vid. add. Pariss., Leid. ἀλλ' οὖν οὐκ ἔγω
 καιρὸν τὸν τῆς αὔριον· ἱερομηνίαν λέγει τοῦ μηνὸς ἡμέ-
 ραν· ἱερομηνία οὖν καλεῖται διὰ τὸ ἱεράν εἶναι ἡμέραν τοῦ
 μηνός. ἁμείων (Cod. ἄμειον) γὰρ δοκεῖ τῶν ἄλλων ἐν ἡ
 πανηγυρίζομεν.
- ib. Χρήσασθαι] Ἐντὶ τοῦ ἀπολαύειν τοῦ χρότου τῆς πα-
 νηγύρεως.
- 256, D. Συγκληρομένων] Τουτέστι προπόντων τῇ πανηγύρει·
 οὐδὲ γὰρ τῆς πανηγύρεως ὁ λόγος ἐστὶν ἐγκώμιον· ἐωλότι
 ἐστὶ τὸ χθεσινὸν ὄψον (Cod. ὄψιν), μεταφορικῶς οὖν εἶπε
 τοῦτο δὲ εἶπεν, ἵνα μὴ δοκῇ ταυτὰ λέγειν οἷς εἶρηκεν.
- 257, A. Ἄλλ' ἵνα] Ἐμφαίνει ὡς καὶ αὐτῶν μεγάλων ὄντων τῶν
 μελλόντων ῥηθήσεσθαι· ἤσθετο δὲ ἐκτείνας τὸ προοίμιον
 διὸ θεραπεύει· τὸ δὲ παραιτούμενος παραιτήσιν ποιού-
 μενος καὶ συγγάμην αἰσίων.
- ib. Πρὸς τοὺς ἐφεξῆς] Πάλιν ἐπιλογικὰ τυγχάνει τοῦ πρώ-
 του μέρους· μετὰ γὰρ τῆς νίκης, φησὶν, ἤγετο πανήγυρις·
 τὸ δὲ εἰς τῆς ἐγένετο ἄντι τοῦ ὕγιανεν· ὡς ἐπὶ νοσή-
 ματος δὲ εἶπεν, ὡσανεὶ ἔλεγεν, ὅτι ἐκ τοῦ κινδύνου ἐφυγει.
- 257, B. Οἷας οὔτε] Ὡσπερ τὰ Ὀλύμπια καὶ τὰς ἄλλας ἐαυτάς.
- ib. Τακτῇ] Ἐντὶ τοῦ οὐκ ἔθος ἦν· οὐ γὰρ τοσαύτην ἔην
 τὸ ἡδονὴν τὸ ὠρισμένον, ὅσον τὰ διὰ τὰ κατορθώματα γι-
 νόμενα, τακτῇ δὲ ὠρισμένη.
- 257, C. Ἐνθυμείσθαι (ed. εὐθύμ.)] Ἐντὶ τοῦ εὐθύμως ἔχειν
 παθητικῶς δὲ εἶπεν ἰσχυρῶς ἐνθυμείν ενεργητικῶς.
- ib. Ἐπ' αὐτοῦ τ. τ.] Vid. ed.
- 257, D. Ἐπιγραμμῶσιν] Ἐπέγραψαν (Cod. ἐπέγραψε) γὰρ εἰς τὰ
 λάφυρα καὶ τὰς ἀσπίδας ὅτι ἀπὸ Μῆδων λαβόντες ἀνέθεσαν.
- 258, A. Εἰς τοὺς κρείττους] Ἡ τοὺς Ἕλληνας δηλοῖ, ὅτι κρείτ-
 τους ἦσαν κατὰ δῖναμιν τῶν Περσῶν, ἢ τοὺς θεοὺς δηλοῖ,
 ὅτι βαρβάρων (sic) εἰς τὰ ἰσχυράματα ἐμερίσθη.

Ἄντ' ἀναθήματος] Vid. ed., ubi quod ex selectis Leidd. 258, B. dedi αὐτῇ, id falsum, Leid. cum Mon. αὐτῆ. Idem obtinet in ὄσαι, quod cum Mon. servat Leid., non ὄσον, uti utraque haec Wyttenb. aut Creuz. correxerat.

Ἐν τῇ ὑπ.] Vid. ed., Leid. τῷ Ἀπόλλωνι, τῷ καλ. ib.

Καὶ τῆρ τοῦ κύκλου] Τὰ μέτρα λέγει τοῦ τείχους, ἐπει- 258, C. δὴ ἐξέτειναν αὐτὰ καὶ πεποιήκασιν τὸν περίβολον τοῦ προτέρου μείζονα καὶ ἔνδον περιλαβεῖν ἔρημα πολλὰ τῆς πόλεως.

Καλλίων καὶ (ed. δέ)] Vid. ed., Leid. οὖν πρό - ἔγραψε 258, D. τοῦτο Ἄδρ.

Ἄκων] Ἄντι τοῦ οὐχ ἔκων τοῦτο ἐποίησα καὶ παραράπτῃν ib. (sic) τοῦ λόγου, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀκολουθίαν.

Ἐπιδείξει] Τὸ πανηγυρίζειν καὶ τινὲς τοὺς θεοὺς (sic) 259, A. τοῦτο λέγει καὶ συμφέρον καὶ ἠδονὴν ἔχον.

Τοὺς τε γὰρ] Ἄντι τοῦ ἐπ' ἴσης καὶ ὁμοίως τοῖς θεοῖς 259, B. τιμῆσαι· ὡςπερ γὰρ αἰτίους τοὺς θεοὺς ἠγούμεθα τῶν ἀγαθῶν, οὕτω καὶ τὴν πόλιν ταῖς τότε νίκαις (ἢ τῆς τότε νίκης) νομίζομεν.

Τὰ γὰρ σύμβολα] Σύμβολα λέγει τῆς εὐσεβείας ib. τὸ ποιῆσθαι (ἢ ποιῆσθαι vel πεποιῆσθαι) ἄγαλμα τῆς Ἀθηναῖς· τοῦτο οὖν καὶ τεκμήριον ἦν κάλλους, ὡς δι' αὐτοῦ καλλωπιζομένης τῆς πόλεως.

Ταῦτα τοῦ] Ἐνταῦθα ἢ ἀπόδοσις· ἀπὸ τοῦ πρώτου 259, C. μὲν πανηγύρεις καὶ πρόσοδοι, ἀλλαγῶ γὰρ οὐδαμοῦ ἀποδέδωκεν· εἰσβολὴ δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὰ ἐν Ἀσίᾳ γενόμενα καὶ τὰ ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ στάδια.

Οὐδ' ἐπὶ τοῖς] Ἄντι τοῦ μὴ ἠσυχάζειν ἐπὶ τῇ νίκῃ· ib. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἐξαρχεῖν.

Ἄλλ ὡςπερ ἐπίβασιν] Ὡςπερ ἐπὶ κλίμακος τοῦτο εἰρη- ib. κεν, ὡςπερ γὰρ ἐνὶ τῆς διαδέχονται αἱ κλίμακες, οὕτω καὶ αἱ πράξεις κατὰ τάξιν ἀλλήλοις διαδέχονται (ἢ ἀλλήλας διαδέχονται)· ἰδίως δὲ εἶπε τὴν λέξιν ἀντὶ τοῦ ἀρχῆν καὶ προσοίμιον καὶ θεμέλιον.

Τὰ δευτέρα] Ἐξηγῆται αὐτὰ· ἐπάγει γὰρ, ὅτι ἐποιεῖτο 259, D. τὰ δευτέρα· σημεῖον δὲ τὸ ἀμύνεσθαι.

- 260, A. *Λυοῖν γὰρ ὄντων*] Τρεῖς διαφορὰς βούλεται εἰπεῖν πολέμου· ἓνα μὲν, ὅταν τις τινι ἐπέρχεται ἀδίκως, δεύτερον δέ, ὃν ποιοῦνται διὰ τῆς ἀμύνης οἱ ἀδικοῦμενοι, τρίτον, οὐ (1. ὄν) ποιοῦνται οἱ ἀδικηθέντες κατὰ τῶν ἐπελθόντων· τούτων πρότερον μὲν τὸν ἀδικὸν τοῖς βυρβύροις περιήψε, τοὺς δὲ δύο δικαίους τοῖς Ἀθηναίοις.
- ib. *Ἐὰν ἀρχῇ*] Ὁ μὲν ἀρχόμενος πολέμου ὡς ἀνδρείος ὢν τοῦτο ποιεῖ, ὁ δὲ ἀμυνόμενος ἔχει μὲν τὸ δίκαιον, οὐ μέντοι τὴν ἀνδρείαν· οἱ οὖν Ἀθηναῖοι τὴν ἀρχὴν μὲν εἶχον τοῦ ἀμυνομένου, τούτεστι τὸ δίκαιον, ὕστερον δὲ διὰ τοῦ ἐπεξελεθεῖν ἐν Μυκάλῃ (Cod. Ἀμυκάλαις) ἔδειξαν τὴν ἀνδρείαν.
- 260, B. *Τῆς ἀνάγκης*] Δηλοῖ τοῦ ἀρχαιοτάτου πολέμου.
- ib. *Διὰ τὸ φύσει*] Τουτέστιν οὐ γίνεται ὁ ἀμυνόμενος· τὸ δὲ ἐκ περιουσίας ἐξ ὑπερβολῆς καὶ προαιρέσεως.
- 260, C. *Ὅ δὴ τρίτον*] Δύο εἰδῶν ὅταν τοῦ πολέμου τρίτον λέγει τοὺς Ἀθηναίους ἐξευρόντας, ἐν γὰρ τὸ κατάρξασθαι, ἕτερον δὲ τὸ ἀμύνεσθαι, τρίτον δὲ τὸ ἐπεξελεθεῖν, ὅπερ καὶ ποιήσασιν Ἀθηναῖοι.
- ib. *Ἐλευθερία*] Ἐντὶ τοῦ τῷ εἶναι καθαρὸν καὶ ἐλευθέρῳ τοῦ ἀρχεσθαι τοῦ πολέμου· αἱ δὲ οἱ κατάρχοντες τοῦ πολέμου ἀδικοῦσιν· οἱ οὖν Ἀθηναῖοι ἀρχόμενοι τοῦ ἐν Μυκάλῃ πολέμου, οὐκ ἠδίκουν, προηδικημένοι γὰρ ἦσαν ἐν τῇ Ἑλλάδι.
- 260, D. *Τῇ τῶν ἀμυνομένων*] Ἐντὶ τοῦ καταρχομένου, ὅτι ἀδικηθέντες ἠμύναντο· τύχην καλεῖ τὸν πόλεμον, τύχης γὰρ ἔργον.
- 261, E. *Ἀληθινῆς*] Καλῶς προσέθηκε τὸ ἀληθινῆς· τὸ γὰρ κατάρξασθαι πολέμου τοῦτο οὐκ ἀληθῶς ἐστὶν ἀνδρείως ἀλλὰ πολλὰκις καὶ φάρσους.
- ib. *Οὐχ ἦττον*] Ἐκόλασεν αὐτοῦ (sic, f. ἐαυτὸν, ἀν ἐκόλασεν αὐτούς)· οὐ γὰρ εἶπε μείζονα, ἀλλὰ οὐκ ἐλάττωνα· πρὸς δὲ τούτῳ, ἵνα μὴ μόνον ἀνδρείαν δεῖξῃ τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ σύρσειν.
- 261, C. *Καὶ καθαρὰν*] Ἡ φανερίαν ἢ μεγάλην καὶ λαμπρὰν ἐμφαίνει (Cod. ἐφ.) δὲ, ὅτι ὁ πολεμικὸς ἀπολαύει καὶ ἡσυχίας τὸ εἶναι φοβερός (leg. τῷ ex add. Pariss.) παρὰ τὸ Θουκυδίδειον· τὸ γὰρ κ. τ. λ. vid. add. Pariss., Leid. δραστηρίου, in fine ἀδικούντες.

Διανοηθέντες] Δοκεῖ σόλοικον εἶναι τὸ σχῆμα, ἔοικε 262, A.
δὲ ὑπερβατόν· τὸ δὲ τί χρῆ ἐν μέσῳ ἔστι, ἵνα οἱ διανοη-
θέντες ἐνίκων.

Ἐν Μυκιάλῃ] Vid. ed., Leid. *ιδιώζει* — praeterea haec ib.
addit: οὐ μὴν ἐν ὀλίγῳ (vid. Aristid.) τῷ διαφόρῳ καὶ ὑπερ-
βάλλοντι· λέγει δὲ, ὅτι οὐκ ἐνίκων οὖν, ὥστε τροπήν ποιῆ-
σαι μόνον, ἀλλ' ὥστε καὶ ἐξελάσαι αὐτούς ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

Τῶν κατ' ἐμπορίαν] Ἐμμήσαντο, φησὶν, ἐμπόρους· 262, B.
ὡσπερ γὰρ ἐκεῖνοι πανταχοῦ προσορμούσιν ἐμπορίας χάριν,
οὕτως Ἀθηναῖοι πανταχοῦ περιέπλεον.

Ἐπ' ἀγκυρῶν] Οὐδέτι πρὸς τοὺς ἐμπόρους νοητέον, ἀλλ' ib.
ὡς πρὸς Ἀθηναίους, ἐπ' ἀγκυρῶν γὰρ ὄρμον μὴ δυνάμενοι
πέισμασι χρῆσασθαι, τῶν πολεμίων διακοπτόντων αὐτά·
ὡσπερ, φησὶν, οἱ ἔμποροι πανταχοῦ διὰ τὴν ἐμπορίαν προς-
πλέουσιν, οὕτω καὶ Ἀθηναῖοι πανταχοῦ προσωρμίσαν τοτούς
ἐμπόρους μιμούμενοι.

Ἐν ᾧ παρήκην] Ἐκεῖνος γὰρ παρήκε τὸ κολάσαι καὶ ib.
τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικήσαντας· διὰ γὰρ τὴν διάδοσιν ἀπήγει
τοῦ σίτου, καὶ οὐχ ἵνα κολάσῃ τοὺς ἀδικούντας.

Ἐὖ ποιῶν] Ἄντι τοῦ ὡς ἔτυχε καὶ κακούς καὶ ἀγαθούς ib.
εὖ ποιῶν· τῆς φύσεως δὲ εἶπεν, ἐπειδήπερ οὐκ ἤλπισαν
ὡς ἄνθρωποι ἠτιτηθῆναι ποτε ἀλλ' αἰεὶ νικῆν.

Διὰ τῶν δεχομένων] Τῶν ἐπιδεχομένων, οὐδὲ γὰρ πάν- 262, C.
τες οἱ ποταμοὶ ναυτικά.

Χορείαν] Vid. add. Pariss. 262, D.

Ἐπειτ' ὑπήραν] Vid. ed., Leid. Ἐπέστρεψάν φησι· 263, A.
καὶ Θ.

Τῷ Αἰγυπτίῳ] Ὡς φοβερόν τοῦτο λέγει τὸ πέλαγος· 263, C.
λέγεται γὰρ μέγα εἶναι.

Τὴν (ed. τῶν) Περσῶν] Τὸ πρῶγμα εἶπεν ἀντι προ- ib.
σώπου· ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν τοὺς ἀρχομένους.

Δύο τρόπαια] Vid. ed., addit Leid. quae leguntur ib.
in add. Pariss.

Περιεγένετο] Παραδόξως τὸ περιεγένετο εἶπεν ἀντι 263, D.
τοῦ ἐκάρθανε· κέρδος δὲ εἶπε τὸ ἐπίσημον αὐτοῦ γενέσθαι
τὴν χώραν τοῖς τροπαιοῖς.

- 264, A. Οὐ λινοδέσμων] Τὸ ἀπὸ λίνου σχοινίον λινόδεσμον καλεῖται, ὃ λέγομεν καινάβινον.
- 264, B. Ἐφοδίους] Ἀντὶ τοῦ ἰδίοις καὶ οἰκείοις (Cod. οἰκίους) πλεονεκτήμασι· τὸ δὲ ἐφοδίους καταχρηστικῶς ἐπ' ἀνδρείας εἶπε· κυρίως γὰρ τὰ ἐν τῇ ὕδρῳ ἀναλύματα ἐφόδια καλοῦνται.
- ib. Εἰ δὲ βούλει] Τὸ σχῆμα διορθωτικόν, ὡς τὸ μᾶλλον καὶ ταῦτα οὖν, φησὶν, ἀνδρείας ἐστὶ δῶρα, οὐ τίχης.
- ib. Καὶ τοῖς χείροσιν] Ὁ ἀνδρείος γὰρ τοῦ ἀσθεροῦς (fort. τὰ τοῦ ἀ.) λαμβάνει.
- ib. Ἐπεικῶς] Ἀντὶ τοῦ γνησίως καὶ βεβαίως.
- 264, C. Ἰστ' ἐκνήθησαν] Vid. ed., Leid. γὰρ καὶ Θ. — ἀπίστη ἀπὸ β.
- 264, D. Δίς ἤδη] Δεύτερον ἀποστάντας Αἰγυπτίους Πέρσαις κατεδουλώσαντο, ἅπαξ ἐπὶ Καμβύσου καὶ ἅπαξ ἐπὶ Ξέρξου (sed vid. add. Pariss.)
- ib. Τῶν ἐξ οὐρανοῦ] Οὐράνιου καλεῖ βέλη, ἃς εἶπεν ὀπισθεν διοσημείας, κεραυνούς, βροντὰς καὶ τὰ τοιαῦτα.
- 265, A. Τῶν εἰς κοινόν] Ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἢ τοῦ κοινῆν ἔχόντων φροντίδα.
- ib. Τὴν μὲν οἰκίαν] Διὰ τὸ καταφρονῆσαι αὐτῆς· κατὰ νῦν λέγει τῇ ἀσθενείᾳ· λέγει δὲ, ὅτι τὴν τῶν ἀσθετῶν πόλιν ἀλλοτριαν αὐτῶν ἐνόμισαν, ὡς ἀναξίων αὐτῶν ἔχειν (Cod. ἔχει) τὴν πόλιν.
- ib. Φυλόκων (Cod. Φυλάκην)] Vid. add. Pariss.
- ib. Διὰ πάσης] Ἀντὶ τοῦ ἀπανταχοῦ Ἑλληνικοῦ· πανταχοῦ γὰρ ἦσαν οἱ ἄποικοι Ἑλλήνων.
- 265, B. Ἀλλὰ τοὺς πλεῖστα] Οὐκ εἶπε τοὺς πλεῖστα δυναμένους δρᾶν, ὑβρίζει γὰρ Ἀθηναίους, ἀλλ' εἶπε πᾶσχοντας, ἵνα δεῖξῃ αὐτοὺς ἰσχυροὺς, λέγει δὲ τοὺς Πέρσας· ἐγκόμιον δὲ καὶ τοῦτο Ἀθηναίων τὸ πρὸς ἰσχυροὺς ἔχειν.
- ib. Ἀνθ' ὧν] Τὸ ἀντιπίπτον λύει, ἀλλ' οὐδ' ἐνίκησαν· οὐδὲν γὰρ ἔβλαψαν· ἀλλ' ἦσον, φησὶν, ἤκεν εἰς αὐτούς, ἠδίκησαν· τῆς οὖν γνώμης καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως δίκαιον ἐνόμιζον ἀμύνασθαι αὐτούς.

"Γλην ἐπηρομέτος] "Γλην, φησί, βασιτάζων ἠγωνίζετο κα- 265, C.
τάπερ ὄπλω τῆ ὕλη χρώμενος ἵνα θάττον ἤτηθη.

Ἄλλ' ἀνηλίσκετο] Πρὸς τὸ παράδειγμα εἶπε τοῦτο· ὡσπερ ib.
γάρ, φησί, καὶ ἡ ὕλη αἰτία τοῦ καίεσθαι γίνεται.

Καὶ τὴν χώραν] Χώραν λέγει τὴν Ἀσίαν· ἤσθετο οὖν, 265, D.
φησί, τὴν χώραν τὴν ἑαυτοῦ ὀρητήριον οὔσαν κατ' αὐτοῦ,
ὅτι δι' αὐτῆς οἱ Ἀθηναῖοι ὀρμώμενοι ἔβλαπτον αὐτόν.

Ἐκ γῆς καὶ θαλάττης] Vid. ed. 266, B.

Οὐδ' ὡς] Vid. ed. ib.

Πρόμναν] Παρομία ἐπὶ τῶν πρὸ ὀλίγου (f. πρὸς ὀλί- ib.
γον) ὑποχωρούντων· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ὑποχωρούντων ἐν
ταῖς ναυμαχίαις.

Μυριάς στ.] Vid. ed. ib.

Καὶ ἀρχῆς] Εἶπεν ἄνω μυριάδας σταδίων παρα- 266, C.
κεχωρηκέναι αὐτοῦ· εἰκότως οὖν οἱ βάρβαροι τουτέστιν οἱ
οἰκοῦντες τὴν χώραν ἦσαν ἐλεύθεροι· Πηγεῖδς ποταμὸς Θετ-
ταλίαις ἔξω τῶν τῆς Ἑλλάδος πυλῶν.

"Ομφαλον] Vid. ed., ad quae laudat Geelius V. D. 266, D.
Schol. et Heyn. ad Pind. Pyth. IV, 6.

Ἄντ' ἄλλου τινὸς] Ὡς ἐπὶ στεφάνου εἶπε, σημαίνων 267, B.
δόξαν καὶ νίκην.

Κατέκλεισε] Vid. ed., Leid. κατακλείσετε — add. Leid. 267, C.

Καλῶς εἶπεν ἐναντιώμασι vid. add. Pariss. ad h. v.,
Leid. καθ' ὑπὲρ pro καλύπτει — βουλομένη — quae in
add. sequuntur inde a: τὰς δὲ τῶν Ἑλλ., desunt in Leid.

Ἀνθελκόντων] Ἄντι τοῦ ἐπισπωμένων καθ' ἑαυτῶν. 267, D.

Αἰγνητῶν] Vid. ed. 268, A.

Τὰ ναυτικά πρώτους] Vid. ed. ib.

Κορινθίων] Vid. ed. ib.

Καὶ Θασίων] Vid. ed. 268, B.

Καλούντων δὲ] Πάλιν πρὸς συμμαχίαν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπο- ib.
στῆναι θελώντων καὶ μηκέτι εἶναι ὑπηκόων δηλονότι εἰς συμ-
μετρίαν καὶ διὰ τὸ ἱερόν, ὡς φησιν ὁ σ. κ. τ. λ. vid. ed.,
Leid. Ἐλλωτος. —

Ἦε καὶ δ.] Τὸ ἢ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ διό ἐστι· σοφίζε- 268, C.
ται δὲ πάλιν, τὴν γὰρ ἀδικίαν αὐτῆς περιστέλλει, ὅτι, φη-

- σιν, ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὑπὲρ αὐτῶν πολεμοῦσα οὐκ ὠργίσθη καὶ ἀπέστη πολεμουμένη ὑπ' αὐτῶν.
- ib. Μεγαλομυχίας] Νῦν λέγει τὴν καταφρόνησιν, ὅτι οὐκ ἐλυπήθη ἐπὶ τοῖς Ἕλλησι.
- 269, A. Χωρὶς τοῦ] Ἐπέρβατόν ἐστι· τοῦτο γὰρ πρὸς τὸ χωρὶς ἀποδέδωκεν, ἵνα χωρὶς τοῦ ὑπάρχειν τινὰ γνώμην θανατώσῃ· τοῦτο ταῦτα δὲ (Cant. em. τοῦ τσαῦτα δὲ, sed f. τοῦ πρὸς τσαῦτα ex ipso Aristide) τοῦ πολεμεῖν καὶ μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ μετὰ τῶν βαρβάρων· τὸ δὲ χωρὶς ἀπὸ κοινοῦ.
- ib. Τῆς δὲ παρασκευῆς] Ἐπέρβατόν ἐστι· χωρὶς τοῦ παρεῖναι θανατώσῃ τῆς παρασκευῆς τὴν ὑπερβολὴν καὶ τῆς γνώμης τὴν ἀνδρείαν.
- 269, B. Οὕτω διωκήσατο] Περιεγένετο, φησὶν, τῶν δύο, ὡς περὶ ἓνα μόνον ἔχουσα πόλεμον ἢ Ἑλληνικὸν βαρβαρικόν (f. ἢ βαρβ.).
- ib. Τοῖς ἐνοχλοῦσι] Ἡ γὰρ λέξις τὴν ἀσθένειαν τῶν ἐνοχουμένων ἐδήλωσεν· οὐ γὰρ ἔβλαπτον, ἀλλ' ἠνάγχλουν· ὡς περὶ φησὶν, οἱ ἀριθμοί, ἢ ἐπὶ μὲν ὀνόματι κέχρηται, πολλὰ δὲ περιέχουσιν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων.
- 269, C. Ἐνίκων δ' Αἰγινήτας] Ἐνίκων γὰρ τότε καὶ ἔλαβον τῶν Αἰγινήτων ναῦς ἢ, Λεωκράτους τοῦ Στρούβου στρατηγοῦντος. Αἴγινα δὲ ἐστὶ νῆσος ἐπικειμένη τῇ Πελοποννήσῳ.
- ib. Ἐνίκων δὲ Κορινθίους] Vid. add. Pariss. ad Αἰγύπτωσιν. Leid. Ἀποστάσης Αἰγ. — κατ' Αἰγίνης· οἱ Κορ. βοηθεῖν Αἰγινήταις — βουλόμενοι καταλαμβ. — οἱ φυγόντες δὲ Κορ. — τρόπαιον κατέλαβον — ταύτην sine καὶ — ἡ ἱστορία δὲ κ. τ. λ. vid. ed. — Leid. Μυρακίδου.
- 270, A. Ἀπῆσαν] Τῇ ἀπουσίᾳ τῇ πρὸς τὸν βάρβαρον.
- ib. Αἰγυπτίων χρεῖαν] Ἦγουν συμμαχίαν, ἀφελείαν καὶ τὰ δεύτερα (sic)· ἐκίλεσε τὴν ἀποτυχίαν τοῦ νομίσει σχολασμοῦ τοὺς Ἀθηναίους ἐλθεῖν κατ' αὐτῶν καὶ διὰ τοῦτο μὴ λαβεῖν τὰ Μέγαρα.

1) Aristidis lectio h. l. incerta. Nam Scholiastem legimus οἱ ἀριθμοῦντες ipsum Scholion declarat.

Βοηθοῦσαν] Ἐξέρχονται· βοήθ...αν γὰρ καλεῖ τὴν ἔξοδον. 270, C.

Ἀκμῆς] Vid. ed., Leid. ὑπερίζων. ib.

Προσαναμῆκεσαν] Ἄντι τοῦ προσητιλήμασιν ἑαυτοῖς ib.
τουτέστι πεπόνθασιν.

Συσκευασθῆναι τοῦτο τὸ δεύτερον] Τὸ δεύτερον 270, D.
λέγει, ὅτι καὶ δεύτερον ἐπεστράτευσαν οἱ Κορίνθιοι.

Ὡσπερ ἐν δράματι] Vid. ed., Leid. item ἐν γράμμασι. ib.

Ἀντιλαβῆ] Οἶονεὶ ἀντιλογία καὶ καταφυγή, ἡδύνατο 271, A.
γὰρ ἀμφισβητεῖν τῆς νίκης· ἡ δὲ δευτέρα μύχη τὴν δευτέ-
ραν (sic) ἐβεβύλωσε.

Καὶ τοὶ τοὺς ἀγωνιστὰς] Ὅτι Ἴσθμια ἄγουσιν οἱ Κο- 271, B.
ρίνθιοι τῶ Ποσειδῶνι τοὺς ἀθλητὰς ἀναγκάζοντες, φησὶ,
παλαιῶν· καὶ τῶ (ε. τὸ) τρίτον νικῶν ψηφιζόμενοι αὐτοὶ
τρίτης πειρασθῆναι συμβολῆς οὐκ ἐθέλησαν· ἔστι δὲ χαριεν-
τισμὸς τὸ κῶλον· τρίτον δὲ ἠγωνίζοντο διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ
δόξη τύχης εἶναι καὶ προτέρα νίκης (ε. νίκη), δευτέρα (ε.
δευτέραν ἐπάλαιον· τὸ δὲ τρίτον πρὸς τέρπον ἐγίνετο.

Περίπλοισ] Ἐπειδὴ οὐκ ἄε οἱ περίπλοὶ πολέμιοι εἰσιν, 271, C.
ἀντιδιαστέλλων εἶπε.

Κρατεῖν] Ἐλαβον μὲν γὰρ τὴν Χαλκίδα, καὶ Σικωνίων ib.
ἐκράτησαν.

Στρατηγὸς ἐπὶ στρ.] Ἄντι τοῦ ἄλλος ἐπ' ἄλλω, ἵνα ib.
δείξῃ τὴν συνέχειαν τοῦ παρατυγχάνοντος.

Ἐκέκλειστο] Ἄπ' αὐτῶν Ἀθηναίων, ὅτε ἐν Τανάγρα ib.
(Cod. Τανάγραις) συνέβαλον Λακεδαιμονίοις· βιάζεται δὲ
τὴν νίκην τῶν Λακεδαιμονίων περιτρέψαι.

Κρισαῖος] Καλεῖται κόλπος ὁ μεταξὺ τῆς ἠπείρου καὶ 271, D.
τοῦ Ἴσθμοῦ.

Ὅτι σ.] Vid. ed. 272, A.

Ἐν Τανάγρα] Vid. ed. cum add. Pariss. ib.

Τοῦ τολμήματος] Ἴσην μύχην εἶπε γενέσθαι καὶ Ἀθη- ib.
ναίοις χαριζόμενος καὶ τὴν ἀλήθειαν αἰσχυρόμενος.

Ἐδοξαν] Καὶ τοὶ ἔσχον τῇ ἀλήθειᾳ τὸ πλέον· ἀλλὰ ib.
βιάζεται ὡς ἔφαμεν, τὴν νίκην αὐτῶν ἦτταν δεῖξαι.

Καὶ κινδυνεύει] Ἐζήτῃται (Cod. ἐξήρηται) διατι μὴ 272, B.
μᾶλλον τοῦτο ἐσιώπησεν ὡς φεῦλον καὶ ἔφυγεν, εἴγε Ἀθη-

ναῖοι ἠτετήθησαν, ὡσπερ καὶ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ συμφορᾶς πεποίθεται; καὶ λέγομεν, ὅτι ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα συμβάντων σοφίζεται, Λακεδαιμονίων γὰρ τὴν ἀναχώρησιν λέγει φυγὴν, οὔτε γὰρ νικήσαντες παρέμειναν· τὴν δ' Ἀθηναίων νίκην ἐκ τοῦ ἐπεξελθεῖν Βοιωτοῖς πιστοῦται.

- 272, C. Βοιωτοὶ] Μετὰ γὰρ τὸ ἀναχωρῆσαι Λακεδαιμόνιοι ἐστράτευσαν κατ' αὐτῶν καὶ νενικήκισιν αὐτούς.
- ib. Καὶ Λοκροὶ] Vid. add. Pariss., Leid. ὡς μὴ ἀρμότον ἐγκωμίον (l. ἐγκωμίω).
- 273, A. Ἄιθ' ὦν τῶ] Ψεύδεται· οὐ γὰρ τούτου χάριν ἐστράτευσαν, ἀλλὰ βουλόμενοι τὴν Βοιωτίαν κτήσασθαι. σιωπῶν οὖν τὸ τῆς πλεονεξίας. ἑτέραν δὲ λέγει αἰτίαν τὸν μηδισμόν.
- ib. Ἐταρον δ' ἔργον] Τὸ φιλόανθρωπον βούλεται εἰπεῖν ὃ καὶ ἴδιον καλεῖ τῶν Ἀθηναίων.
- ib. Καὶ δηλοῦν] Ἄνευ γὰρ, φησί, τῆς προσηγορίας δηλοῦν τὸ ἔργον τοὺς δράσαντας.
- 273, B. Τῶν περιοίκων [Τῶν περιοικούντων τὴν Σπάρτην τὴν μητρόπολιν.
- ib. Οὐκ ἔφθησαν] Ἐν τούτῳ ἐπεκαλέσαντο τοὺς Ἀθηναίους διὰ τὴν τειχομαχίαν τῶν εἰλωτῶν ἀποστάντων· ἀπῆλθον δὲ Κίμωνος ἀντὶ τοῦ στρατηγούντος (sic, f. αὐτῶν στρατ.)
- 275, C. Ὁ καὶ τοὺς παρ.] Ψεύδεται· μεταξὺ γὰρ ἀπέπεμψαν αὐτούς, ὑποπεύσαντες αὐτῶν τὸ νεωτεροποιόν.
- ib. Καὶ δίκην λαβεῖν] Τοὺς Λακεδαιμονίους περὶ Μεσσηνίων, ὃ ἐστὶ τῶν Εἰλωτῶν. Ἡθὸς λέγει τὴν αἰτίαν· ὅτι ὑπὲρ τὴν τροπαιὰ τὴν αἰτίαν δεῖ θανατῶσαι, ὅτι κινδυνεύουσιν ἐβροθήθουν.
- ib. Ἐξεστί] Ἀντὶ τοῦ δυνατόν δὲ ἐκ (f. δεῖ ἐκ) τοῦτου σημαίνεσθαι (sic Geelius V. D. rescripsit pro σημαίνεσθαι, interpretans colligere, conjiçere) τὸ πλήθος.
- 274, A. Εἰρήνην π.] Vid. ed.
- 274, B. Οὐ γὰρ ἦν] Ζητεῖται, πῶς τὴν Εὐβοίαν λαβόντων Ἀθηναίων ἦν φησὶν, ὅτι οὐδεν ἀνταπέλαβον; λέγομεν, ὅτι τὴν Εὐβοίαν οὐ παρὰ Λακεδαιμονίων ἔλαβεν, ἀλλ' αὐτὴν παρεστήσατο (f. ἔλαβον — παρεστήσαντο)· τοῦτο δὲ σημεῖον

ποιείται τοῦ νενικημένοι, ὅτι μὴ δυναμένων λαβεῖν ἐκείνων τὰ ἑαυτῶν, αὕτη ἀπέδωκεν.

Ἀμφοτέρων] Περσῶν καὶ Πελοποννησίων· καὶ Περσῶν 274, C.
μὲν ὁμοῦ μὲν ἐν Σαλαμῖνι, χωρὶς δὲ ἐν Μαραθῶνι. Πελο-
ποννησίων δὲ χωρὶς τῶν συμμάχων, ὅτε ἐσέβαλον ἐν τῇ Πελο-
ποννήσῳ· ὁμοῦ δὲ μετὰ τὴν συμμαχίαν ἐν Αἰγίνῃ.

Μόνη δ' ἐκ τῶν] Τοῦτο λέγει νίκη, ὅτι εἰσὶν (sic) 274, D.
ἡγεμονίαν ἔλαβε παρὰ τῶν Ἑλλήνων· ἀντὶ (sic) γὰρ ὁρῶν-
τες αὐτὴν τοιαύτην προεβάλλοντο ἡγεμόνα αὐτὴν ἑαυτῶν.

Οὐ γὰρ ἐξ ὧν] Οἱ γὰρ δεσπόζοντες ἀεὶ δεσποῦσιν 275, A.
τῶν ἡττωμένων.

Τοὺς αὐτοὺς χρόνους] Ἀντὶ τοῦ εἰς καιροῦς τοῖς μὲν ib.
Ἑλλήσοι ἤνεγκε τὴν ἐλευθερίαν, τοῖς δὲ Ἀθηναίοις τὴν ἡγε-
μονίαν.

Αἰρετός] Χειροτόνητος ἀπὸ δοκιμασίας. 275, B.

Οὕτω δὲ τούτων] Vid. ed. 275, C.

Μέχρι τινός] Vid. ed. ib.

Τῆς δὲ κοινῆς] Ἐρτεῦθεν ἄρχεται τοῦ Πελοποννησια-
κοῦ πολέμου τῶν χρόνων· ῥητορικῶς δὲ ἐπὶ τὴν τύχην ἀνά-
γει τὴν αἰτίαν, ἵνα μὴ ἀπὸ Λακεδαιμονίων αὐτὴν εἴπη προ-
σελθοῦσαν· αὐτοὶ γὰρ δεδιότες τοὺς Ἀθηναίους ἐνίκησαν
τὴν μάχην· κοινὴν δὲ τὴν τύχην εἶπεν, ὅτι κοινῇ πάντες
ἄνθρωποι σχεδὸν πρὸς ἀλλήλους ἐπολέμησαν, ἢ ὅτι κοινόν
ἔστι τοῦτο τὸ ἔργον τῆς τύχης κατὰ πάντων ἀνθρώπων, τὸ
μὴ εἶναι ἐπὶ τῶν αὐτῶν τὰ πράγματα, ἀλλὰ κινεῖν· εἰ δὲ τις
εἴποι, τί οὖν ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ οὐκ ἐνεωτέρωσαν; πῶς
οὖν ὡς μέγα τι τὸ νῦν λέγει; ἐροῦμεν, ὅτι ἐκεῖ ὀλίγοι πρὸς
ὀλίγους τινὰς ἐμάχοντο, ὅπερ οὐκ ἦν μέγα, ἐνταῦθα δὲ κοι-
νὰς τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρχεν ὁ πόλεμος.

Οὐχ ὧν εὖ ἔπ.] Vid. ed. ib.

Κατασχεῖν] Vid. ed., Leid. item ἐδεῖτο — δίκη. — 276, A.

Ἵστε ἐνίκησαν] Καὶ μὴν Λακεδαιμόνιοι περιεγένοντο, ἀλλ' ib.
οὐ τὸ τέλος τοῦ πολέμου λέγει, ἀλλὰ καὶ τὸ μέσον, ὅτι
τοῖς αὐτῶν ἔλαβον Ἀθηναῖοι ἀπὸ (f. ἐπὶ) τῆς Σφρακτιῆς.

Καὶ μὴδὲν] Ἀντὶ τοῦ ὡς ἔχαιρε λαβοῦσα καὶ ἀποδι-
δοῦσα ὁμοίως. ib.

- 276, B. Τὰς ἐν Ναυπάκτῳ] Vid. ed., quibus addit Leid.: δύο
 δε οὐσῶν αὐτὸς πολλὰς αὐτὰς ὀνομάζει ἀδῆσαι θέλων.
- ib. Ἄς οὔτε παρὰ] Ἀντὶ τοῦ οὐ κατὰ μικρὸν, ὥσπερ μόνον
 διῶξαι αὐτούς. (Vid. add. P.)
- ib. Οὔτε ὀλίγω] Ἐν μὲν γὰρ τῇ πρότερον (l. προτέρα)
 εἴκοσι ναυσὶ μὲν καὶ ἐν τῇ ὑστέρῳ ἑξ ταῖς αὐταῖς ἐνίκησον
 (vid. add. Pariss.).
- ib. Κέρκυραν] Κινδυνεύουσαν ὑπὸ Κορινθίων ἐξήρσαντο.
- ib. Κατ' Ἀμβρακίαν] Ὅτε Ἀμβρακιῶται ἐμαχέσαντο κατὰ
 Ἀμφιλόχων στρατευόμενοι (add. Pariss. στρατευομένοις).
- 276, C. Κατ' αὐτὴν δὴ τὴν Πύλον] Τὸν καιρὸν αὐτόν· σημαί-
 νει δὲ τὴν πατήγουρον τῶν Ἀθηναίων.
- 277, A. Πενταετ.] Vid. ed.
- ib. Οὐκ ἂν διὰ π.] Ἄπαντα τὰ προχθέντα αὐτοῖς εἶπαμεν.
- 277, B. Ἄλλ' ἐὰν μηδὲν] Τουτέστιν οὐ πᾶσαν πράξιν φιλο-
 θροπίαν σημαίνουσας, ἀλλ' ἐν πράγμα χαρακτηριζὸν φιλο-
 θροπίαν.
- ib. Ὡς δὲ ἐδόκει] Ὁ εἶπεν ἔμπροσθεν τύχην, ἣν (sic. G.
 pro ψ) δαίμονα ἐκάλεσε· βούλεται δὲ ἐπὶ τὰ Σικελίᾳ
 μετελθεῖν, ἔνθα ἠτύχησαν Ἀθηναῖοι.
- ib. Κλυσοθῆναι] Ἀντὶ τοῦ κατακλυσοθῆναι ταῖς συμφοραῖς.
- ib. Ἐκ τῆς ὑπερορίας] Ἀπὸ Σικελίας, ὥστε βοηθεῖν Λακε-
 δαιμονίους Ἀθηναίους· εἰς τὴν ὑπερορίαν δὲ, εἰς αὐτὴν
 τὴν Σικελίαν.
- ib. Κατὰ συμφορὰς] Οὐ λέγει, ὅτι ἀπῆλθον ἐπὶ τὸ παθεῖν,
 ἀλλὰ διὰ τὰς συμφορὰς, ἃς ὑπέμειναν ἐν Σικελίᾳ Ἕλληνας
 ὑπὸ Συρακουσίων.
- 277, C. Ἐπὲρ τῶν Αἰγυπτίων] Σοφίζεται ὁ ῥήτωρ· οὐ γὰρ (sic
 Geelius pro τί, qui idem mox ἐστράτευσαν pro ἐστράτευσεν)
 ὑπὲρ Αἰγυπτίων συγγενῶν ὄντων ἀδικουμένων ὑπὸ Συρακου-
 σίων δῆθεν ἐστράτευσαν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἐπιθυμοῦντες Σικ-
 ελίαν κηραιοῦσαι καὶ τῇ τῶν Αἰγυπτίων ἐπαγγελίᾳ δελεα-
 σθέντες· οἱ δὲ Αἰγυπτιῶται σύμμαχοι μὲν Ἀθηναίους, βίβ-
 βαροι δὲ τὸ γένος ἐν Σικελίᾳ οἰκοῦντες.
- 277, D. Τοὺς ἐν Σικελίᾳ] Ἴνα πάλιν τοὺτους καταδουλώσωσι-
 ται· οὐδὲ γὰρ, ὡς λέγει, διὰ τοὺς ἐν Σικελίᾳ Ἕλληνας,

ὅτι ἦσαν ἀδικηθέτερες ὑπ' αὐτῶν· παραλογίζεται οὖν· πρὸς δὲ τῶν Μηδικῶν ἐπῆλθον Καρχηδόνοι τοῖς Σικελιώταις, καὶ μετὰ τὴν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ὑστερον ἐπὶ Διονυσίου τοῦ τυράννου.

Ἵσπερ ἀπὸ πάσης] Τοῦτο δηλοῖ τὸ πλήθος· βουλή-
 θείς γὰρ σημαίνει οὕτως εἶπε. ib.

Ἄντέπεσε] Ἄντι τοῦ ὡς ἠναντιώθη τὰ τῆς τύχης· θέλει 278, A.
 δὲ καὶ τὴν δυστυχίαν αὐτοῦ ἐν ἐγκωμίῳ τάξει λαβεῖν· ἐξή-
 τηται δὲ περὶ τῆς τέχνης παρακελευομένης ἐν τοῖς ἐγκω-
 μίοις σιωπᾶν καὶ φεύγειν τὰ φαῦλα· ὁ ῥήτωρ ὁμολογεῖ τῶν
 Ἀθηναίων τὴν ἥτταν; λέγομεν, ὅτι οὐδὲν ἄτοπον ὁμολογεῖ,
 ὅτε ἐκ τοῦ νομιζομένου κακοῦ ἔχομέν τι ἀγαθὸν δεῖξαι γενό-
 μενον καὶ ἀρετῆς ἐχόμενον.

Ἄλλ' ἀπόντων] Vid. ed. ib.

Βελῶν] Τῶν πρὸς πολιορκίαν ὀργάνων. 278, B.

Μεθεστηκυίας] Ἄντι τοῦ ἀπολογουμένης· δύναται δὲ ib.
 καὶ ἐπὶ μετοικήσεως ἢ λέξις νοεῖσθαι, οὕτω γὰρ ἐπιφέρει,
 ὅτι τοσαύτην ἐκεῖ ἀπέστειλαν παρασκευὴν, ὡς μᾶλλον κτί-
 σαι Σικελίαν.

Λακεδαιμονίων κ. Β.] Οὐ τῶν ἐν Σικελίᾳ, ἀλλὰ τῶν ib.
 ἐν Ἑλλάδι.

Ἐκ Δεκελείας] Vid. ed. ex marg. Schell., sed Leid. 278, C.
 Λακεδαιμόνιοι κώμην, οὐσαν τ. —

Καὶ τῶν οἰκετῶν] Τῶν αὐτομολησάντων· λέγει δὲ δύο ib.
 μυριάδας αὐτομολῆσαι (Quis dixit? Thucydidesne, an Ari-
 stides, an enarrator, unde excerpta in Leid servantur?)

Τοῖς βουλομένοις] Ἐπειδὴ οἱ λοιποὶ ἐώρων τοὺς αὐτο- ib.
 μολοῦντας οὐ τιμωρομένους.

Περουσιᾶν καρτερίας] Καρτερικοὶ προσφέρειν τὴς το- 278, D.
 σαύτας.

Ἵσθ' ἕτερον] Ἐπὶ τῆς πρώτης δυνάμεως ib.
 ἐν τῇ Σικελίᾳ καὶ γράψαντος Νικίου, ὡς δεῖται στρατοῦ,
 ἀπέστειλαν ἄλλο στρατεύμα καὶ αὐτὸ ἠττήθη.

Καὶ στρατηγούς ἐφ' ἑμῶν] Vid. ed., Leid. item Νικίᾳ,
 leg. Νικίου — τερφίτιν —

- 279, A. *Ποία ταῦτ' ἔνεστι.] Ἡ σύνταξις οὕτως· τὸ δὲ μὴδὲ ὡς ἀντέπεισε τὰ πράγματα ἐφεξῆς, μὴδὲ τοσαύτην περιορισίαν καρτερίας ἐνδείξασθαι, ποία ταῦτ' ἔνεστι ψυχῇ παραβαλεῖν ἀνθρώπινη.*
- ib. *Καί τινος οὐκ εὐτ.] Τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι εἰ μῆτε εἴη εὐτίχει (sic), οὐ δύναται ἀξίως θάνατάσαι.*
- ib. *Οὐ γὰρ οὖν σιωπήσομαι.] Ἐνταῦθα φανερώς ὁμιλεῖ τῇ συμφορᾷ τῶν Ἀθηναίων ἐν Σικελίᾳ· παραδόξως δὲ ἐπιγερεῖ τὸ ἀτύχημα τῶν Ἀθηναίων εἰς ἐγκωμίον μεθοδεύων· ἐπειδὴ δὲ ἤσθετο ἄτοπον ποιῶν ἐν ἐγκωμίῳ μεμημένος συμφορῶν ἐπάγει οὐ γὰρ οὖν σιωπήσομαι· τοῦνο γὰρ δεικνύει τὴν ἀνδρίαν τῆς κόλεως, ὅτι μετὰ τὴν ἤτταν οὐκ ἐπαύσατο τοῦ πολεμεῖν, οὐδὲ ὑπέβη (f. ὑπέβη) τῇ τύχῃ.*
- ib. *Ἔτι μείζω.] Πρὸς τοῦ (f. τοὺς) φάσκοντας μὴ δεῖν ὁμολογεῖν ἀτυχίαν ἐν ἐγκωμίῳ ἀποιείνεται.*
- ib. *Τοῖς ὑπολοίποις.] Ἀντὶ τοῦ τῷ μετὰ ταῦτα πολέμῳ πράγματα γὰρ εἶπε τὸν πόλεμον.*
- 279, B. *Τίγν μὲν τῶν τρόπων.] Vid. add. Pariss., Leid. τὸ τοῦ εὐκόλου — ἔχειν δοκεῖ γὰρ π. ὁ τοῦ τρόπου — δὲ ὁ θ. — οὐκ ἔτι — addit Leid. ὑπὲρ τοῦ μὴδὲν ποιῆσαι, τουτέστι παραχωρῆσαι τοῖς Λάκωσι, vid. ed. ad ὑπὲρ τοῦ μὴδὲν κ. τ. λ.*
- ib. *Καὶ τάξιν.] Ἐπὲρ τοῦ μὴ εἶξαι Λακεδαιμονίοις στείλαι τὴν δίαίταν.*
- 279, C. *Ἐπαρχόντων.] Διὰ τί λέγει τῶν ὑπαρχόντων; καίτοι εἶχον πολεμίους· ἀλλ' ὑπάρχοντες καλεῖ τοὺς Λακεδαιμονίους μετὰ τῶν ἄλλων Ἀλκιβιάδου ἀποστάντος, ὅπερ περὶ τῶν ἡρώων ἐκρίνετο (Quae emenda ex add. Pariss.) Ἦπειρον δὲ λέγει τὴν Ἰωνίαν· καὶ γὰρ οὗτοι συναπέστησαν Ἀλκιβιάδῃ πρὸς Λακεδαιμονίους.*
- ib. *Ἔτι δ' ἀγνωμοσύνης.] Ἀχαριστίας (Cod. εὐχ.), ὅτι τὸ Πέρσῃν ἤγαγον κατ' αὐτῶν, παρ' οὐ ἔσωσαν αὐτοὺς ἢ πόλιν.*
- 279, D. *Μάλα ἀσμένως.] Ἀσμένως (Cod. ἀσμένως) ἐπήκουσε τοῖς Λακεδαιμονίοις ὁ Πέρσης, ἐπειδὴ ἐμνησικάκει Ἀθηναίους, ὅτι ἤττησαν τὸν Ξέρξῃν τῶν πρόγονον αὐτοῦ.*
- 280, A. *Καὶ ναυσί.] Τὸ ἔχειν πλήθος ἀνδρῶν, ἐν μὲν γὰρ τῇ γῇ πεζῶν, ἐν δὲ τῇ θαλάτῃ ναυτικῶν· μετὰ γὰρ τὴν νίκη*

λθον οἱ Σικελιώται ἐν Λακεδαιμονίᾳ βοηθοῦντες αὐτοῖς,
ὡσπερ ἀμειβόμενοι, ἀνθ' ὧν αὐτοὶ συνεμάχασαν ἐν Σικελίᾳ.

Ἦν μὲν οὐδεὶς] Ἡ ἀπόδοσις ᾧδε, περιστάντων δὲ αὐτοῦς ib.
καὶ τὰ ἐξῆς, εἶτα ἀποδέδωκεν εἰπὼν, ἦν μὲν οὐδεὶς, ὅστις
οὐκ ἂν ἤλπισεν.

Ἵτι καὶ τῆς πολ.] Vid. ed. — Leid. αὐτὸ ἄρξαι — 280, B.
ἀλλὰ καὶ κατ. — in fine addit τότε.

Ἄλλοτριωθέντων] Vid. ed., Leid. γενομένων. Addit ib.
Leid. ἐκάλεσε δὲ αὐτὸ, ἐπειδὴ ἐξῆν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Πει-
ραιῶς ἐλθεῖν εἰς τὴν πόλιν.

Πλὴν Σάμου] Βιάζεται πόλεμον ἕτερον δεῖξαι Μηδικόν· ib.
τότε γὰρ, φησὶ, μόνην εἶχον τὴν Σάμον.

Κατεστήσαντο] Ἡ ἀπόδοσις ᾧδε, καὶ τῆς πολιτείας 280, C.
κινήσεως κατεστήσαντο μὲν τὰ οἴκοι.

Ἐκράτησαν] Ἀντὶ τοῦ ἔπαυσαν τὴν τυραννίδα τῶν ib.
τετρακοσίων.

Διέλαβον] Ἀντὶ τοῦ ἐμερίσαντο· λέγει τὴν Κύζικον. ib.

Ὡς ἐτέρῳ προειρ.] Vid. ed., Leid. κἀκείνος τὸ ἐνθύ- 280, D.
μημα ἐν τῷ προ. — ποιούμενος — ἐν ἧ —

Συμπεσόντες] Ὁ γὰρ Ἀλκιβιάδης αὐτοῦς κατεναυμάχησε. 281, A.

Ἰεὶ μὲν οὖν ἔγωγε] Vid. add. Pariss., Leid. αὐτὴν ib.
τοῖς Λακεδαιμονίοις — Θουκυδίδου ἢ — τὸν κελύσαντα.

Παρ' ὅσας] Ἀντὶ τοῦ χωρὶς ὧν διέφθειραν. ib.

Ἐπεισάγοντες (ed. ἐπεισάγοντες)] Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ib.
τριήρων ἰστάμενοι.

Οἱ δ' ἀπὸ τῶν] Οἱ δ' Ἀθηναῖοι· λέγει δὲ ἀπὸ τοῦ 281, B.
οὔτοι δέ· ὁ γὰρ Ἀλκιβιάδης αὐτοῦς κατεναυμάχησε.

Χορηγίαν] Ἀντὶ τοῦ ἀφορητὴν οὐκ ἔχων οὐδὲ χορηγίαν, ib.
πάντα γὰρ αὐτοῖς διέφθαρτο.

Ἵσπερ ἐκ ναυγίας] Οἱ γὰρ ναυγίῳ περιπίπτοντες, ib.
οὔτε ἦν φοροῦσιν ἔσθητα, (Cod. αἰσθητα) δύνανται σῶσαι.

Οἱ δ' ἀπὸ τοσοῦτων] Οἱ Λακεδαιμόνιοι· πλεονεκτι- 281, C.
μάτων δὲ λέγει τῶν διαφόρων συμμαχιῶν εἶχον γὰρ βασιλεία
καὶ Συρακουσίους.

- ib. Κατέφυγον] Μετὰ γὰρ τὴν ἐν Κυζίκῳ ναυμαχίαν ἐπ' Ἀργινοῦσσαις (Cod. Ἀργεννοῦσσαις) οἱ Λακεδαιμόνιοι ἠττηθέντες περὶ εἰρήνης ἐπρεσβεύοντο· παραδόξως δὲ ἀπὸ τῶν συμφορῶν συγκρίνειν ἐπεχείρησε τοῦτο εἰς ἀπόδειξιν ἀνδρείαν (f. ἀνδρείας), δεχόμενος τὸ δύνασθαι φέρειν τὰς συμφοράς.
- 281, D. Ἐκείνους (ed. ἐκείνους) μὲν γὰρ] Ἄντι τοῦ ἐκείνους ἀποῦσι· λέγει δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους· βλασφημίαν καλεῖ τὸ ἀνόμιον τῆς συγκρίσεως.
- 282, A. Κρίνονται] Τὸ γὰρ συγκρίνειν οὐκ εἴρηται.
- 282, D. Πῶς τις] Τουτέστιν ὅταν πῶς καὶ ὁ μὴ μαχεσάμενος χωρήσῃ τῆς νίκης τῷ κρείττονι τῶν Ἀθηναίων.
- 283, A. Τιθεῖσα (ed. διαθείσα)] Ἐν Σικυῶνι μετὰ Σικελίας νικήσασι.
- ib. Εἷ τις εἰρήνην] Μετὰ (sic, fort. inser. τὰ) ἐν Σικελίᾳ ἐνίκησε τοὺς Λακεδαιμονίους ἢ πόλις ὡς εἰπεῖν· ἐν Κυζίκῳ οὖν ἐνίκησεν, ὥστε Λακεδαιμονίους ἐπιθυμῆσαι ἰδεῖν τινα παρακαλέσαι τὴν πόλιν, ὥστε ἄγειν εἰρήνην.
- ib. Ἐν Μιτυλήνῃ] Vid. ed.
- 283, B. Ἀλλὰ πλεύσαντες] Ὅτε οἱ δέκα στρατηγοὶ νικήσαντες οὐκ ἀνείλυντο τὰ σώματα διὰ τὸν χειμῶνα καὶ θανάτῳ ἐξημιώθησαν· ἡ ἱστορία δὲ φησὶ, ὅτι τοσοῦτος χειμῶν γέγονεν, ὥστε τοὺς στρατηγοὺς μηδαμῶς λαβεῖν τῶν πεπτακότων· διὸ κατηγορήσαντος αὐτῶν Καλλιξένου καὶ νενικηκότος, τεθνήκασιν ἀκρίτως· ὕστερον δὲ μεταγρόντες Ἀθηναῖοι καὶ τοῦτον ἀνείλον καὶ νόμον ἔθεντο, ἀνευ κρίσεως μὴ κτεῖναι τινα.
- ib. Ὅσαις οὐδ' ἂν] Οὐ διὰ τὸν ἀριθμὸν ἀλλὰ διὰ τὰς συμφοράς τὰς ἐν Σικελίᾳ συμβάσας· ἐλάτιτσι δὲ, ἐκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα εἶχον ἐκεῖνοι, Ἀθηναῖοι δὲ ῥση.
- ib. Ἐν δὲ τῷ Καρῖ] Vid. ed.
- ib. Οὔτε τῆς Καλλικῆ.] Στρατηγὸς γὰρ οὗτος ἑνδοξὸς Λακεδαιμονίων ὁ Καλλικρατῆθης.
- ib. Ἀλλ' ὥσπερ ἔξαρκούν'] Εἰς νίκην, τὸ μόνον εἰς τὴν θάλατταν αὐτίους ἰδεῖν.

1) Hoc ἔξαρκούν amplexendum est pro vulg. εἰς ἔξαρκούν. Significat igitur ἔξαρκούν cum sufficeret, nota sermonis elegantia.

Ἄνω] Ὅμοῦ τῷ σκηπτῷ] Ὅν εἶπε χειμῶνα, νῦν σκηπτὸν 285, D.
ἐκάλυψε· ἰστέον δὲ, ὅτι ἔφυγε δεθεῖς ὁ Καλλιξενος καὶ ἕτε-
ρον ἐπανελθῶν λιμῷ διεφθάρη.

Ἄνω] Ὅτι τὸν ἄνδρα ῥ.] Εἷς γὰρ ὢν (vid. ed. ex marg. 284, A.
Schell.) τῶν δώδεκα στρατηγῶν ὁ Κόνων ἔφυγεν αισθόμε-
τος κ. τ. λ. — Εὐαγόρα συμμαχοῦντος βασιλεῦ — addit
praeterea Leid. κατέλυσε δὲ τὴν δυναστείαν Λακεδαιμονίαν
ἐν Κνίδῳ· τὴν δὲ ἱστορίαν Ἰσοκράτης λέγει ἐν τῷ Εὐαγόρα·
παρόντας λέγει ἐν τῇ μάχῃ, ἀπόντας δὲ καὶ τοὺς
μὴ ὄντας ἐν τῇ μάχῃ, ἀλλ' ἀκηκούτας τὴν ἤτιαν καὶ εἰρη-
νης ἐπιθυμήσαντας.

Ἄνω] Ὅτι νικῶσα] Οὐ τῷ (sic G. pro οὕτω) πλείονα ἀτυχή- 284, B.
σαι λέγει αὐτὴν νενικηκέναι, ἀλλὰ τῷ (sic G. pro τῷ) φέ-
ρειν τὰς συμφορὰς καὶ μὴ ταπεινοῦσθαι.

Ἄνω] Τοῦ μὲν οὖν] Τοῦ νικῶν φησι τοὺς Λακεδαιμονίους ἐν 284, C.
τῷ κατορθοῦν· χωρὶς ἔστιν ὢν κατὰ αὐτῶν ἔπραξεν Λακε-
δαιμονίαν, δύο ταῦτα ἄλλα τεκμήρια· καλῶς δὲ τὸ ἐν οἷς
κατώρθωσε ἢ προσθήκη· βούλεται γὰρ αὐτὴν, καὶ ἐν
οἷς ἠτιήθη, νικῶν.

Ἄνω] Τοὺς ἀντιπολιτευσαμένους] Ἄντι τοῦ τοὺς ἀντισεμνυ- ih.
τομένους, ἵνα λέγη Λακεδαιμονίους· λέγει δὲ, ὅτι χωρὶς ὢν
ἐνίκησαν αὐτοὺς Λακεδαιμονίους ἕτερον διττὰ σημεῖα νίκης
ἔλλατα αὐτῇ ὑπάρχει, ἕτερον μόνον νενικήκος (sic f. μόνον νενι-
κηκία) ἐν Μυραθῶνι καὶ ἄ κοινῇ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν
Σαλαμῖνι· ἐν ἐκάστῳ γὰρ, φησὶν, ὑπερεβάλλετο πάντας.

Ἄνω] Οὐχ ὅσον] Ἄντι τοῦ οὐ μικρῶς· ἢ γὰρ μικρὰ ὑπερβολὴ 284, D.
πολλῶν λανθάνει.

Ἄνω] Ὅμοῦ πάντες] Ἄντι τοῦ πάντες μικροὶ εἰσιν εἰς τὸ συγ- ib.
κρίεσθαι τῇ πόλει· ἐσχημάτισται γὰρ ἡ λέξις· κρείττων δὲ
γέγονε τῶν νενικηκῶν τῷ φέρειν τὰ δυσχερῆ.

Ἄνω] Ἐθῶν ἴμα] Ἡσυστημάτων λέγει ἢ πολλῶν ὁμοῦ γενῶν. 285, A.

Sed hujus sch. verba me permovent, ut apud Arist. voces εἰς ἐξ.
transponenda esse censeam, uti ibi legatur, ὥσπερ ἐξαρκούν τις
τὴν θάλασσαν, ἰδεῖν, quasi vero sufficeret, si oculos in mare conjice-
rent. Similis plane locus est Arist. p. 295, ὥσπερ ἀρκούν ἀρετῇ
νενικηκέναι.

- ib. "Ὅστις ου μετὰ] Vid. ed., Leid. συμβάλλοντες.
- 185, B. "Ἡ τις ἢ οὐδεις] Vid. ed.
- ib. "Ἴσα καὶ ἀήττ.] "Ἡ ὁμοίως (sic) καὶ σχεδὸν ἀήττητός ἐστιν, ἢ παρέλκει ἀττικῶς τὸ Ἴσα (sic).
- 185, C. Οὐδεις γάρ] Βούλεται καὶ ἐν τῇ προαιρέσει τὴν νίκην εἶναι· οἷς ἡττηθεῖσα οὐκ ἐταπεινώσεν ἑαυτήν.
- ib. Δεδούλωται] Κατεδουλώσατο τῷ φεύγειν αὐτὴν τοὺς πάντας.
- ib. Οὐχ ἦττον] Πλέον τοὺς ἀκούοντας τῶν πεπονθότων τῷ ἐπιθυμῆσαι εἰρήνην.
- 185, D. "Ἡ τοὺς ἐν ταῖς] Ἐπὲρ τοὺς παρόντας οὕτως (igitur forte, ὡσερ τοὺς π., οὕτω) καὶ τοὺς ἀπόντας ἐνίκησαν.
- ib. Τὸ τῶν πόλεων] Τὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Λακεδαιμονίων.
- 186, A. Οὐκ ἀήνεγκαν] Ἐντὶ τοῦ οὐκ ἀνέλαβον, οὐκ ἀνεσώθησαν· ἀπὸ μεταφορῆς τῶν ναυαγίων τῶν μὴ ἀναφερομένων.
- ib. Ἄλλ' ὡσερ] Ταῖς γὰρ πόλεσι παρέπεται ποτὲ γε ἀκμάζειν, ποτὲ δὲ ὑσθενεῖν· ἄνθρωπος δὲ ἐπάν (Geelius V. D. manult ὅταν) ἀποθάνη, οὐ δύναται ἀναζῆσαι.
- ib. Εἰρήνην μὲν γάρ] Ψεύδεται· οὐ γὰρ ἀπηξίωσαν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἢ τοὺς (Geelius emendat ἦττον) αὐτοὺς ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ τοὺς ἰδίους συμμάχους τοὺς Μεσσηνίους αὐτοτόμους εἴωσαν, διὰ τοῦτο οὐκ ἐβουλήθησαν.
- ib. Ἀναμιχθέντες] Ὅ ἐστι κοινῇ πολεμήσαντες μετὰ Πελοποννησίων Θηβαίους.
- 186, B. Τὸ μέγιστον] Ἐντὶ τοῦ μέγα αὐτοῖς ἐβοήθησαν, ὅτε οἱ Θηβαῖοι νίκησαντες ἐν Λεύκτροις ἐζήτησαν αὐτοὺς κατασκάψαι καὶ οὐκ εἴωσαν ἢ πόλεις.
- ib. Καταιγίς (ed. καταιγίδος)] Ἔστιν ἀνέμων συστροφή· μιμῆται δὲ τὸν στρόβιλον, ὅ ἐστι σημεῖον σκοταῶδες.
- ib. Ἡ δὲ πυλῖς] Τὰ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς λέγει· κλοπὴν δὲ εἶπε τὴν νίκην, ἐπειδὴ ἀπόντος τοῦ Κόρωνος μετὰ τὴν νίκην ἐπὶ λαχανισμόν καὶ φρυγανισμόν (sic) Λύσανδρος ὁ στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων εὐρῶν ἐρῆμας τὰς τριήρεις ἐπιθέμενος λαθῶν πως ἀφείλετο.

Τῶν νηῶν (ed. νεῶν)] Νικήσαντες γὰρ Λακεδαιμόνιοι 286, C.
 ἐλθόντες ἠνάγκασαν τοὺς Ἀθηναίους ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ κα-
 τασκάψαι τὰ ἑαυτῶν τεῖχη.

Δί' ἐνός] Τοὺς Λακεδαιμονίους λέγει διὰ τοῦ Κόνωνος ib.
 ἐν τῇ Κνίδῳ.

Αὕτη δ' ἐπέστη] Ἦρξε καὶ ἡγεμόνευσεν· Ἑλληνικὰ ib.
 δὲ λέγει τὴν ἡγεμονίαν.

Ἦ τὰς εὐπρ.] Βαρὺ γὰρ καὶ χαλεπὸν φέρει εὐτυχίας. 286, D.

Διέθετο] Ἀντὶ τοῦ διέλυσε· λέγει δὲ τὴν τῶν λ' καὶ ib.
 τὴν τῶν υ'.

Ὅρον] Ἀντὶ τοῦ κἀνονα τῆς εὐβουλίας· τοῦτο γὰρ εἶπε ib.
 σωφροσύνην, εὐβουλίαν, διότι ἅμα ἐστασίασε καὶ διηλλάγη
 πρὸς ἑαυτήν.

Ἀμοφρητὶ] Vid. ed., Leid. Ἀθηναῖοι ἐπ. — 287, A.

Μηδέν τι] Ἀντὶ τοῦ μηδαμῶς πρὸς πλείονας ἀγωνισά- ib.
 μενοι· τριάκοντα γὰρ, φησὶν, ὄντων τῶν τυραννούντων καὶ
 οἱ δημοκρατούμενοι ἀντιμαχησόμενοι ἑαυτοῖς λ' ἦσαν.

Σωφροσύνης] Ὅτι καλῶς παρεσκευάσαντο· τόλμης δὲ, ib.
 ὅτι ὀλίγοι ὄντες πρὸς τοσοῦτους ἀντήσαν.

Ὀλίγω μὲν] Vid. add. Pariss., Leid. ἦν καὶ τὸ τὴν 287, B.
 — εἰργασμένον — τὰ κατορθώματα.

Πρὸς τε τὴν Λακ.] Οὐχ ὅτι συνεμάχουν τοῖς λ', ἀλλ' ib.
 ὅτι ἐδάτισαν αὐτοῖς χορήματα.

Καὶ πρὸς τοὺς] Πάλιν τὴν ἀπὸ χορημάτων συμμαχίαν ib.
 αἰνίττεται.

Τῶν ἐν τοῖς δεινοῖς] Vid. ed. 287, C.

Εἰς λόγους] Εἰς σποιδάς· ταύτην ἐν τοῖς ἄνω εὐβου- 287, D.
 λίαν εἶπε, διὰ τὸ μὴ ἐκμεῖναι (sic f. ἐμμεῖναι) τῇ στάσει.

Μὴ εἶναι διελέσθαι] Ἀντὶ τοῦ μὴ δύνασθαι διακρῖναι, ib.
 ποτέρα ἢ στάσις πατάρα ἐστὶν ἐχθρῶν ἢ φίλων εὐχὴ.

Αυθεῖσαν] Τὸ τάχος λέγει τῆς διαλύσεως καὶ τὰς σποιδάς. 288, A.

Ἐπὲρ τῶν ἀνδρῶν] Τῶν Δημοσθερικῶν, τῶν ἐπὶ τῶν λ'. ib.

Καὶ τοὺς Μαρ.] Αὕξων αὐτοὺς τοῖς προγόνοις, ἐν τοῖς 288, B.
 (f. τοῦτοις) συνέκρινεν αὐτούς.

Ἐν πλήθει συντάγματος] Πλήθει, οὐχ ὡς πρὸς τοὺς ib.
 βαρβάρους, ἀλλ' ὡς πρὸς τοὺς ἐν φιλίᾳ μαχσαμένους.

- ib. Οὐδ' ὀλίγη] Πάλιν αἰνίττεται εἰς τοὺς πενήκοντα.
- ib. Εὐθηνούσης] Καλῶς πρακτιούσης, εὐτυχούσης.
- 188, C. Ἐτέρως] Εὐφήμεως ἀντι τοῦ ἀτυχῶς (Cod. εὐτ.)
- ib. Καὶ τῷ μετὰ τὰς] Τῷ σπείσασθαι κατὰ (f. μετὰ) τὴν μάχην.
- 188, D. Ἀνεκτήσαντο] Ἀνέλαβον· ὡς ἐπὶ νόσου δὲ εἶπεν.
- 189, A. Οὕτως ἀκολούθως] Ἀντι τοῦ καὶ τοῖς πρώτοις καὶ τοῖς ὕστερον (sic) ἐκάλυψαν τὴν ἐκ τῆς στάσεως συμφορὰν.
- 189, B. Ἄξιον εἰπεῖν] Κατὰ παράλειψιν, ἀντι τοῦ οὐ βούλομαι (f. βούλομαι) εἰπεῖν.
- ib. Ἐπὶ τὸν δ.] Vid. ed.
- ib. Τὰς συνθήκας] Τὰς σπονδὰς· ὤμοσαν γὰρ μὴ μησι-κακεῖν τοῖς λ'.
- ib. Ὅπως ὠμίλου] Ἀντι πῶς ἀμοιόουν ἀλλήλοις.
- 189, C. Ἡ δὲ πόλις] Ἐμφαίνει τὴν ξηνηλασίαν.
- ib. Οὕτω θέσθαι] Ἀντι τοῦ καλῶς καὶ φιλικῶς τὴν κατά-λυσιν τῶν τυράννων· μαρτυρίας (ed. μαρτύρων) δὲ εἶπει, ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν Λακεδαιμονίων τῶν ξηνηλατούντων.
- ib. Προπέμψασα (ed. πέμψασα) γὰρ] Οἱ προστάται κ.τ.λ. vid. add. Par. ss. ad τὸ γοῦν Ἄργ. πλ., Leid. ὑπονοήσαντες pro συναναγκ.
- 190, A. Πρὸς τὰς] Πρὸς τὰς στάσεις τὰς ἐν αὐτῇ γινομένας.
- ib. Οὐ δὴ] Ἀντι τοῦ οὐδαμῶς δὴ· ἔστι δὲ τὸ νόημα συλλογιστικόν· ἤκοντας δὲ λέγει Λακεδαιμονίους, ὅτι τὸ παλαιὸν Λακωνεῖς ἦσαν καὶ ἐκ τῆς Βοιωτίας κατῆλθον εἰς Πελοπόννησον· ἐργάζεται δὲ ἐνταῦθα συγκρίσεις· ἄλλοθεν δὲ λέγει ἤκοντας ἐκ τῆς Λακωνίδος.
- 190, B. Καταδειξ.] Vid. ed.
- ib. Πλήν τῶν εἰς τ. π.] Vid. ed.
- ib. Ἡ ταύτη νικώσης] Ἀποδείξει βούλεται τὴν Ἀττικὴν τὴν πολέμῳ ἀρίστην· ἀλλὰ τὸ κῶλον τὸ ἐναντίον δηλοῦ· ἔστιν οὖν ὑπερβιβασμὸς τὸ σχῆμα καὶ δεῖ ἀναγνοῖναι, τῆς πύλεως πλέον (f. πλέον) ταύτη νικώσης, τριτέστιν ἐν τῷ μέρει τῶν πολεμικῶν, ἢ τοῖς ἄλλοις, ἀντι τοῦ ἤπερ ἐν τοῖς ἄλλοις.
- ib. Οὐ ταῦτα μόνον (ed. μόνα),] διὰ μακροῦ ἢ ἀπόδοσι· ἔστι γὰρ πρὸς τὸ οὐ δεῖ τοὺς ἄλλοθεν.

Ἄλλὰ καὶ τὸ] *Εἰς αὐτὴν τὴν κάθοδον προεδηθέντας*, ib.
οὐδὲ τὸ εὐπαθόντας πρὸς εὐ ποιήσαντας ἀμιλλᾶσθαι, οὐδὲ
τὸ τοὺς νόμους ἐτέρωθεν λαβόντας τῆς πόλεως.

Πάσχω δ' ἔγωγε] *Πληρώσας* (Cod. *πληρῶσαι*) ἐνταῦθα 290, C.
τάς συγκρίσεις ἐπιφέρει τὰς λοιπὰς πράξεις, ἀρξάμενος ἀπὸ
τῶν μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.

Κάλλιστον φαίνεται] *Τοῦτο γὰρ ἴδιον τῶν ἐρώντων* ib.
(sic Cant. pro ἀρετῶν)· πᾶν γὰρ μέρος τοῦ σώματος ἡγούντο
καλὸν εἶναι.

Θεῶν τις ἂν] *Μὴ ὡς αὐτὸς δυνάμενος κρῖναι τὸ κά-* 290, D.
λιον μέρος τῆς πόλεως.

Ἐξ ὧν ἕμα] Vid. ed. ib.

Ἄτοπον] *Ἄτοπον λέγει ἀντὶ τοῦ παροξόξου, ὅτι ὑπὲρ* 291, A.
ἐχθρῶν τῶν Θηβαίων ἐπολέμησαν πρὸς Λακεδαιμονίους.

ὑπὲρ Θηβαίων] *Ἐνίκησαν γὰρ Ἀθηναίους, καὶ ἄρξει* ib.
τῆς Ἑλλάδος βουλευθέντας (i. βουλευθέντες) κατὰ τῶν ἰδίων
ἐχώρησαν συμμάχων.

Ἐπειδὴ γὰρ] *Ὅτε τὰ τεύχη αὐτῶν κατεσκάφη καὶ οἱ* ib.
ἄ' κατέστησαν τύραννοι.

Φρουρὰν ἐπὶ Θ.] Vid. add. Pariss., Leid. *παριῶν τὴν* ib.
— *δειθέν βοθηήσοι Καδμείαν τὴν ἀκρόπολιν κατέλαβε καὶ*
ἐφρούρει τὰ ἐκεῖ.

Ἀμφότερα] *Ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀμφότερα εἰς θαῦμα ἤγαγε* ib.
καὶ ἐπαινέσαι παρέσχον (Cod. *παρέσχων*).

Οὐκ ἐφήσθη] Vid. add. Pariss. 291, B.

Μῆτε τεῖχος] Vid. ed. ex marg. Schell., Leid. *ἀνέστησε.* 291, C.

Τοὺς ἀπαντῶντας] Vid. ed. ex marg. Schell., Leid. ib.
καὶ ἄμ.

Ἐπονημίαια] *Τὴν ἤτταν λέγει, ἣν ἔσχον ὑπὸ Θηβαίων* ib.
καὶ μᾶλλον ἵνα δείξῃ τὸ φιλόφρωντον τῆς πόλεως, ὡσανεὶ
δὲ ἔλεγεν, οὐπω τῶν συμφορῶν τῶν οἰκείων ἐπιλαθόμενοι.

Ἐξεληθόντες] Vid. add. Pariss., Leid. *ὅτε καὶ τελείως* ib.
ἐνίκησαν· ὁ Λύσανδρος δὲ ἐπειδὴ δῆθεν αὐτοὺς ἐνίκησεν ἐν
Αἰγὸς ποταμοῖς, μέγα ἐφρόνει· δύο δὲ ἦσαν οἱ στρατηγοί,
ἀλλ' ὁ Πανσανίας οὐ παρήλθεν ἐν τῇ μάχῃ· ἔστι δ' οὗτος
ὁ Πανσανίας ἀπύργος τοῦ μεγάλου, τοῦ προδότου.

- 191, D. Ὡνειροπόλησε] Ἀντί τοῦ ἐφάντασθη νικῆσαι, οὐ μέν-
τοι γε ἦν νικήσας τῇ ἀληθείᾳ.
- ib. Ἡ μὲν γὰρ εὐθύς] Ἡ ἢ πόλις τῶν Λακεδαιμονίων ἦν
ἐν συμφοραῖς, ἢ ἢ πόλις τῶν Ἀθηναίων ἀποβεβλήκει· τότε
γὰρ ἤρξαν τῶν Ἑλλήνων μετὰ τὴν νίκην.
- 192, A. Ἑλληνική] Ἀντί τοῦ φιλόανθρωπος· μετὰ γὰρ Θηβαίους
καὶ κατὰ Κορινθίων ἐχώρησαν Λακεδαιμόνιοι· τὸ δὲ Ἑλ-
ληνικὸν ἀντί τοῦ ἕως τοῦ σωφρονίσαι πρὸς ἀντιδιαστολήν
τῶν βαρβάρων ἢ καὶ πολεμοῦσι.
- ib. Καταφεύγουσι] Vid. ed.
- ib. Ὅτιοῦν δρῶσαν] Εἶτι δὴ τότε, φησὶν, ἔδρασαν Ἀθηναῖοι
εἰς Κορινθίους, ἀξίαν δίκην οὐκ ἐλάμβανον παρ' αὐτῶν,
ὅτι καὶ τοῦ πολέμου αἴτιοι αὐτοὶ ἐγένοντο καὶ ἄλλων κακῶν
τοῖς Ἀθηναίοις.
- 192, B. Πᾶς τις ἂν εἴκασεν] Ἀντί τοῦ ἐξ ὧν ἐποίησαν εἰς αὐ-
τούς· ἢ δὲ σύνταξις οὕτως· ἦν πᾶς τις ἂν εἴκασεν οὐκ ἔν
ποτε τὴν ἰκανὴν δίκην ἔχειν νομίσαι· ὅτι οὖν τῶσα (sic)
κακὸν αὐτούς· ἢ γὰρ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ὑπόδειξις ἐστὶ τοῦ
νομιζεσθαι· λέγει τὴν πόλιν κακῶς πᾶν Κορινθίους τοίησα.
- 192, C. Τὸν Ἀκροκόρ.] Ἡ ἀκρόπολις Κορινθίων ὁ (Cod. ἢ)
Ἀκροκόρινθος ἐκαλεῖτο, ὥσπερ ἢ τῶν Θηβαίων Καδμεία.
- 192, D. Τῶν Περσῶν βασ.] Menda Ap. Mon. religiose ser-
vat Leid.
- ib. Θουλλομένην] Vid. add. Pariss., Leid. ὅπως ἂν —
σπείσασθαι ἢ ποιήσῃ αὐτοὺς κατακρ. αὐτῶν.
- ib. Περὶ ὧν οὐδὲν] Κατὰ ἦθος λέγει· δεῖ γὰρ κατηγορεῖν
τῶν τοῦτο ποιησάντων· ἀλλὰ δεινῶς ἀπολογεῖται ὑπὲρ αὐτῶν
δεικνύς τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν, δι' ἣν εἰς τοῦτο ἦλθοι, οὐχ
ἵνα συμμαχήσωσιν αὐτοὺς μετ' Ἀθηναίων σπείσασθαι (me-
liora et pleniora his leguntur in add. Pariss. ad τῶν Περ-
σῶν βασιλεία).
- 193, A. Πότερον ἐκόντες] Διλήμματον τὸ σχῆμα.
- ib. Εἰ δ' ἄκοντες] Ἐξ ἀμφωτέρων φαυλίζει τοὺς Λάκωνας.
- 193, B. Ἐἴτ' ἐξέπιτηδες] Τὸ μὲν εἶτα παρελκεται ἀτικῶς·
ἔστι δὲ ἢ σύνταξις οὕτως· οὐ γὰρ ἂν ἐξέπιτηδες ταιαυτήν
αἰσχύνην ὑπέστησαν, εἴγε εἶχον ὅτι χρήσονται.

- Ἐπει δὲ τῆς] Συγκρίνει εἰρήνην πρὸς εἰρήνην. ib.
 Τοσοῦτον] Οὕτως ἀσθενεῖς ἦσαν ἐκεῖνοι. 193, C.
 Εἰ καθ' αὐτήν] Ἀντὶ μόνῃ, δίχα συμμαχῶν. ib.
 Τοῖς τρισὶ καιροῖς] Οὐ τοῖς τρισὶ χρόνοις τῶ προελ- 193, D.
 θόντι καὶ τῶ ἐνεστῶτι καὶ τῶ μέλλοντι, ἀλλὰ πρὸς τὸ προ-
 κείμενον εἶπε τὸν πρὸ τοῦ πολέμου, τὸν ἐν τῶ πολέμῳ,
 τὸν μετὰ τὸν πόλεμον.
 Δρόμος] Vid. add. Pariss., Leid. Κατ., δρόμος γὰρ λεγ. 194, A.
 Ἀλλὰ μὴν τῆς γε] Ἀύτη γὰρ ἔμεινε διαώκουσα μόνῃ τὸν ib.
 Πέλοπον καὶ ἐπιστρατεύσε κατ' αὐτοῦ μέχρι τῆς Παιμφυλίας
 Κίμωνος τοῦ στρατηγοῦ.
 Ἄλλ' αὐτῆς] Ὡς παρὰ τῆς πόλεως ὁ λόγος πρὸς τὸν 194, B.
 βασιλέα· τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς πρὸς τὸν ἵππου δρόμον ἡμέρας
 μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν.
 Καὶ τοῖς ἄλλοις] Τοῖς (Cod. τοὺς) ἐν Εὐρώπῃ· οἱ 194, C.
 γράψαντες ὥστε βασιλέα συμμαχεῖν τοῖς δεχομένοις τὴν εἰρή-
 νην κατὰ τῶν ἐναντιουμένων καὶ μὴ θελώντων αὐτονομίους
 εἶσαι τοὺς Ἕλληνας.
 Ἀρετῇ] Ἀντὶ τοῦ ἀνδρείου· τὸ δὲ ἀρκοῦν ἀντὶ τοῦ 195, A.
 ἀρκοῦντος.
 Εὐφρεπὲς] Ἀντὶ τοῦ εὐφημον· τοῦτο δὲ εἶπεν, ὅτι οὐ ib.
 πάντων Λακεδαιμονίων κατηγορεῖ, ἀλλὰ τινὰς εἶπε, δηλῶν
 οὐ πάντας, ἀλλὰ τὸν Λύσανδρον· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν καὶ
 οὐδὲν προστίθῃμι Λακεδαιμονίους δείκνυσι αἰτίους, οὐκ
 ἀκριβοῦς αὐτῶν (ε. αὐτῶ).
 Ἄλλ' ὅμως] Ὅτι τοιαῦτα παρὰ τῶν Ἀθηναίων οὐ πε- 195, B.
 πόνθασιν νικηθέντες, ἀλλὰ φιλανθρωπίας ἔτυχον.
 Ἀποχρῶν] Ἀντὶ τοῦ ἀποχρῶντος· ἔστι δὲ ἀττικόν. ib.
 Κατὰ τοὺς ἄνω χρόνους] Τοῦ Πελοποννησιακοῦ λέγει· 195, C.
 σημαίνει δὲ τὰς τριακοντούτεας σπονδίας.
 Περαιτέρω] Ἀντὶ τοῦ πλέον οὐδὲν ἐζήτησε. ib.
 Καὶ ταῦτ' ἀπέδωκεν] Ὅτι τὰς τριακοντούτεας ἐποίησεν ib.
 σπονδίας.
 Δοκεῖ δ' ἔμοιγε] Λεῖπει τὸ κατόρθωμα· λέγει δὲ τὸ ib.
 ἀποδοῦναι τοὺς αἰχμαλώτους, τοῦτο γὰρ ἔστι φιλανθρωπίας·

αυτὸς δὲ κατασκευάζει αὐτὸ οὐ μόνον φιλανθρωπίας, ἀλλὰ καὶ ἀνδρίας.

- ib. "Ὀλως, τὸ τοιοῦτον (ed. τοιοῦτο)] Τὸ μὴ ἀναφέρειν εἰς πάντας τὸ πταῖσμα, καὶ λέγει Λακεδαιμόνιοι· πάντες ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς· νόσοις μὲν γὰρ· δεινότερον (Superiora corruptissima; pro νόσοις μὲν γὰρ ex ipso Aristide lege ὅσοι; μὲν γὰρ] Δεινότερον) ἐμφαίνει τῇ ἀποσιωπῆσει· σημαίνει δὲ, ὅτι ἐκόλασεν αὐτούς· τὰ γὰρ ἄκρα αὐτῶν ἀπέτεμε.
- 296, A. Τύχης] Vid. ed.
- ib. Ἐξ ἴσου τοῖς] Vid. ed.
- 296, B. Καὶ Λακεδαιμονίους] Vid. add. Pariss. ad οὐδ' ὀτιοῦ, Leid. Ἴνα λέγη τὸν Πέρσην, ἵνα μὴ τις εἴποι, ὅτι κ. — πάλιν πρὸς —.
- ib. Κτησάμενοι] Ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς· τότε γὰρ ἔλαβον Λακεδαιμόνιοι τὴν ἡγεμονίαν.
- ib. Διείλον] Διέκριναν καὶ διώκησαν· διοίκησαντα (297, A.) δὲ λέγει τὸν τοὺς φόρους τάξαντα, ἵνα λέγη τὸν Ἀριστείδην.
- 297, A. Ἀπὸ τούτου] Καλῶς προσέθηκε τὸ ἀπὸ τούτου, ἵνα μὴ τις εἴπῃ, ὅτι δι' ἄλλην αἰτίαν δίκαιος Ἀριστείδης ἐκλήθη.
- ib. Ἦν δι' ἐκείνου] Ἦντινα, φησὶ, δόξαν διὰ τοῦ Ἀριστείδου ἐκτήσατο· λέγει δὲ τὴν τῆς δικαιοσύνης.
- ib. Τοὺς παραδόντας] Τοὺς πιστεύσαντας καὶ ὑπακούσαντας.
- ib. Ὡστε κάλλιστ' ἀνθρ.] Vid. ed., Leid. ἄλλος ἢν οὐν — μετριάζωμεν· δεινῶς δ' ἐνταῦθα ἀπολογία καλεῖ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀδικημάτων, ὧν ἐνίκησαν Ἀθηναῖοι· ἔστι οὖν καινοπρεπὴς τόπος οὗτος ἀπολογίας, τὴν γὰρ ὑπερβολὴν τῆς Λακεδαιμονίων ἀδικίας ἀπολογία ἐκάλεσε.
- ib. Τῶν κατὰ τοὺς καιροῦς] Σημαίνει τὰ περὶ Ἠλείων (leg. Μηλίων) καὶ Σικυωνίων, ἐφ' ὃ (f. α) μετὰ μικρὸν ἔρχεται.
- 297, B. Αἴτιον δ' οὐκ] Ἀπολογεῖται ὑπὲρ Λακεδαιμονίων, ὅτι οὐδὲ ἀμότῃτα ἠδίκησαν, ἵνα πλέον ἀνξίση τὴν Ἀθηναίων φύσιν, ὅτι μὴ ἔχοντες τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς φύσιν ἡμάρασαν· τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ μὴ ἐξικνεῖσθαι τὰς φύσεις ἄχρως τοῦ ἴσου.
- 297, C. Οὐδ' εἰς τρεῖς] Vid. ed., Leid. μετρίως ἤρχον — ἀποβλέπων —.

Ἴσως μὲν οὖν] Ὡσπερ ἀντιπίπτον θεραπεύει τὸ ἐναν- ib.
τιόν δοκῶν ποιεῖν.

Καὶ δὲ αὐτὰ γε] Τουτέστιν αὐτὰ τὰ πλεονεκτήματα ib.
φαίνομαι εἰρηκῶς τὰ τῶν Ἀθηναίων δὲ ἃ λέγω, μὴ δίκαιον
εἶναι συγκρίνειν αὐτοὺς τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Ἵσθ' εἴ τις ἀξιοῦ] Ἀντὶ τοῦ, εἴ τις ἀξιοῦ μηδὲ ἐμοὶ 298, A.
ταῦτα ἐλέγχεσθαι· λέγει δὲ τὸ συγκεκριμέναι ἠγείσθω (sic)
ὅτι οὐκ ἐξεπίτηδες αὐτὰ εἶπον.

Ἵσθ' ἐξ ὧν ἔφευγον] Ἐφευγον παραβάλλειν, ἵνα μὴ τὸ ib.
παραβάλλειν ἐλαττώσῃ τὴν πόλιν· ἀνάγκη οὖν παρατιθέναι
καὶ δεικνύειν αὐτῶν τὰ πλεονεκτήματα, διὰ τὸ παριστῶν
(Cod. παρῆστων) ἐκ τούτων, ὡς οὐκ ἔστι δίκαιον τὴν κατὰ
ποσοῦτου (sic) προέχουσαν ἑτέραν.

Καὶ δὲ ἐκείνου] Ἀντὶ τοῦ ἐνδοξος γίνεται καὶ ἐπίσημος 298, B.

Παραβάλλεσθαι] Vid. ed. 298, C.

Ἄ μὲν διείλοντο] Τὰ Μηδικὰ λέγει τὰ ἐν Πύλαις, ὅπου ib.
οἱ τριακόσιοι αὐτῶν ἀπέθανον· διείλοντο δὲ τουτέστι διε-
μερίσαντο.

Οὐ μὴν ἄλλ'] Συνεπέρανε τὴν κρίσιν· εἰς ἄλλα δὲ κα- 298, D.
ταβαίνει κατὰ Λακεδαιμονίων γενόμενα.

Δρόμου] Vid. ed., Leid. Ἀλικαρνασσεὺς — 299, A.

Ἐν Λεχαιῶ] Vid. ed., Leid. Λέχαιον λιμὴν ἔστι Κορίν- 299, B.
θου· ἢ δὲ ἴστ. — ἐπ. κατὰ Κορ. — συνεστρατεύοντο —
νῦν δὲ ἄδ. — ἐν τῷ Λεχαιῶ τῷ λιμένι νενικήκασιν, reliquis
omissis.

Καὶ διέφθειραν] Vid. add. Pariss., Leid. καὶ ἃ ἐφ. ib.
ἐπ. — μετὰ τὸ κόψαι τὴν μοῖραν — τὰ ἐν Ὀρδοῦντι καὶ
ἐν Κρομμύωνι καὶ Οἰνόῃ π. εἶλε τὰ φρ.

Τὰ ἐν τῇ (in vulg. deest) Κορίνθῳ] Ταῦτα ἔστι τα' ib.
Κορινθιακά (sic Geelius pro Κορίνθια καὶ) φυλακτήρια
τὰ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Κορινθίων.

Καὶ τὰ τείχη] Ἄ ἦσαν περιβαλόντες αὐτοῖς οἱ Λακεδαι- ib.
μόνιοι τοῦ (Cod. τοὺς) πολιορκῆσαι αὐτούς.

Τοὺς ἐν Φλιοῦντι] Vid. ed., Leid. Φλιοῦσα δὲ — quae 299, C.
post διέφθειραν adduntur in bomb., desiderantur in Leid.

- ib. *Μαρτινίων*] Vid. ed., Leid. ἢ *Σικυωνίων* δὲ — οὗτοι καὶ *Λακ.* —
- ib. *Καὶ ταῦτα τῶν* (ed. πάντα τῶν)] *Ταῦτα* διὰ *Θρασυβούλου* τοῦ *Πειραιῶς* ἐπρόδη (sic, f. ἐπράχθη).
- ib. *Τοὺς ἐπιλοίπους*] *Καὶ γὰρ* *Θηρίμαχον* τὸν ἄριστον ἀπέκτεινεν *Θρασύβουλος* καὶ τὴν *Λέσβον* προσεκτίματο· ἐγνωμεν δὲ πολλάκις, ὅτι οἱ ἄρχοντες, οὓς κατέστησαν οἱ *Λακεδαιμόνιοι* ἐν τῷ τέλει τοῦ *Πελοποννησιακοῦ* ἄριστοι ἐκαλοῦντο, διὰ τοῦ μεταρμόζειν τὴν δημοκρατίαν εἰς ὀλιγαρχίαν.
- 299, D. *Τοῦ περὶ τὴν Καδμείαν*] Ὅτε παριῶν ὁ *Φοιβίδας* κατέσχε τὴν *Καδμείαν* καὶ τὴν φρουρὰν κατέστησεν.
- 300, A. *Αἰσχρῶς*] *Αἰσχρῶς* μὲν λέγει διὰ τὸν Ἀνταλκίδην, ὅτι τοὺς *Ἰῶνας* παρέχωρησε δι' ἐκείνου τῷ *Πέρσῃ* (f. παρέχωρησαν, vel servato numero sing. δι' ἐκείνης)· *δικαίαν* δὲ διὰ τὸ αὐτονόμους εἶναι τοὺς Ἕλληνας, ἢ ἄλλους (f. ἄλλως) *δίκαιον* λέγει τὸ ἐμμένειν τὰς συνθήκας ὕστερον συνθεμένους (sic, f. ταῖς συνθήκαις)· τὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων καλὰ φησὶ τὴν *ἐλευθερίαν*.
- ib. Ὡν ἀμφοτέρων] Ὅτε κατὰ (f. μετὰ) τὴν κατάληψιν τῆς *Καδμείας* οἱ περὶ *Χαβρίαν* Ἀθηναῖοι πρὸς *Κλεόμβροτον* ἐπολέμησαν τὸν *Λάκωνα*· αὐτὸς δὲ ἐπιφέρει· ἔστι δὲ ταῦτα τὸ τελευταίους συνθέσθαι, καὶ τὸ *Λακεδαιμονίους* ἐπεξελθεῖν ἀδικοῦσι τοὺς Ἕλληνας· πρῶτον δὲ αὐτοὺς ὑπεδέξαντο, εἶτα ὕστερον ἐστράτευσαν μετὰ τῶν ὀπλων καὶ ἐβοήθησαν αὐτοῖς.
- ib. *Καὶ οὐ πρότερον*] *Ἀπολογεῖται* ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων, ὅτι ἠρέσχοντο τοιαύτης εἰρήνης, ἐν ἣ ἐξεδόθησαν οἱ ἄποικοι αὐτῶν τῷ *Πέρσῃ*.
- 300, B. *Καὶ Διονυσίῳ*] *Τῷ Σικελίῳ* τυράννῳ· λέγει οὖν, ὅτι εἰ μὴ ἐδέξαντο τὴν εἰρήνην, ἀνάγκη ἦν αὐτοῖς τούτοις πᾶσι πολεμῆσαι.
- ib. Ὑπῆρχον παρεσκευασμένοι] *Τὸ ἀντιπίπτον* λυεῖ, οὐκ ἔδει οὖν καὶ τοῖτοις πολεμεῖν ἔνεκα τῶν Ἰῶνων· λέγει οὖν, ὅτι καὶ τούτοις ἐβουλεύοντο πολεμεῖν· τούτο δὲ καθ' ἑαυτοῦ (ἑαυτοῦς), ἐπεὶ (Cod. ἐπὶ), φησὶ, παρεσκευάσαντο

πολεμῆν, ὥστε μὴ συγχωρῆσαι μὴ τοὺς συμμάχους εἶχον ἀντιπράττοντας.

Καὶ οὐδ' οὕτως] Τοῦτο καθ' αὐτόν, διὰ μέσου γὰρ ib.
 ἐστὶ, καὶ τὸ τοῖς συμμάχοις μέλλοντες πολεμῆν.

Ἀλλὰ τῶν γε] Εἰς Ἰπικράτην (l. *Ἐπικράτην*) αἰνίττεται· ib.
 κατέγνωσαν δὲ λέγει τὸν θάνατον δηλονότι.

Παρά ταύτην] Τὴν ἐπὶ Ἀνταλκίδου· ἐπανέροχεται γὰρ 300, C.
 εἰς ὅπερ ἔλεγεν· ἐπειδὴ οὖν, φησὶ, καὶ κακὴν συνθέμενοι
 εἰρήνην ὅμως οὐκ ἐφύλαξαν, ἀλλὰ πρῶτοι παρέβησαν κατὰ
 τῶν Ἑλλήνων στρατεύσαντες.

Φεύγω λέγειν τοῦνομα] Τουτέστιν, εἰς τὴν Καδμείαν, ib.
 ὅπερ καὶ ὀπισθεν εἶπε, τὸ Λακεδαιμόνιον (l. *Λακεδαιμο-
 νίων*, sc. ὄνομα) δηλονότι· τοῦτο δὲ εἶπεν, ἵνα μὴ δόξῃ
 αὐτοὺς διαβάλλειν παρεισφέρων.

Οὐχ ἐν εἶδος] Ἐκ καταθέσεως καὶ ἀναιρέσεως τὸ ἐπι- 300, D.
 χεῖρημα.

Τὴν φυγὴν] Vid. ed. ex Ap. Mon. et marg. Sch. ib.
 Ἐντὶ προσώπου τὴν φυγὴν τὸ πρῶγμα εἶπεν· ἔδει γὰρ
 εἰπεῖν τοὺς φυγόντας· καταλαβόντων γὰρ τὴν Καδμείαν
 τῶν Λακεδαιμονίων κατέφυγον Θηβαῖοι πρὸς Ἀθηναίους·
 συνθέντες δὲ λέγει, ἄντι τοῦ κακουργήσαντες· λέγει δὲ,
 ὅτι ἐδίδαξαν αὐτοὺς κ. τ. λ. vid. Ap. Mon. ad πρῶξιν,
 Leid. item δῶθάσιν.

Ὡσπερ δρᾶμα] Καὶ γὰρ ἐν τοῖς δράμασι σκοπῶσι καὶ 301, A.
 προμελετῶσι, πῶς καὶ τίνα εἰσελθεῖν δεῖ· πρῶξιν δὲ λέγει,
 ὅτι γυναικίῳ σχήματι εἶπον αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἄρμοστὰς
 εἰσελθεῖν.

Καὶ Βυζ.] Vid. ed. ib.

Καὶ τῆς διὰ τῶν] Μετὰ γὰρ τὸ ἀνελεῖν (sic emend. ib.
 Geelins pro ἀνελθεῖν) τοὺς ἄρμοστὰς μετεπέμψατο τοὺς
 Ἀθηναίους Θηβαῖοι καὶ οὕτως ἔσχον τὴν πόλιν.

Τὴν προτέραν αὐτῶν ἔξοδον] Ἦν ὑπὲρ αὐτῶν Θηβαῖοι 301, B.
 ἦσαν ποιησάμενοι, ὅτε ἐξέβαλον τὴν φρουρὰν αὐτῶν· τότε
 γὰρ ὀλίγους ἐπέμψαν μετ' αὐτῶν, νῦν δὲ τελείαν δύναμιν·
 προτέραν οὖν ἔξοδον λέγει τὴν ἐν Ἀλιάρτῳ γενομένην,

ὅτε Λύσανδρος καὶ Πανσανίας ἡγοῦντο Λακεδαιμονίων ἐν Ἀλιάρτῳ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐξόδῳ.

ib. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις] Ἡ προτέρα ἐξοδος τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο, ὅτε ἐν Ἀλιάρτῳ συνεμάχησαν Θηβαίους μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Καδμείας καὶ τὴν ἀναίρεσιν τῆς Λακεδαιμονίων φρουρᾶς τῆς διὰ Φοιβίδαν καταστάσης, ἐνθα σωθέντες Θηβαῖοι στήλας ἔστησαν περὶ συμμαχίας· εἴτ' ἀποστάντες πρὸς Λακεδαιμονίους κατέβαλον τὰς στήλας· ἀλλ' ὅμως Ἀθηναῖοι πολεμουμένοις αὐτοῖς ὑπὸ Λακεδαιμονίας συνεμάχησαν ἐν Κορανείᾳ.

ib. Καὶ τῶν στηλῶν] Σωθέντες γὰρ ἐν Ἀλιάρτῳ ἐν στήλας τὴν συμμαχίαν ἀνέγραψαν, ὕστερον δὲ πάλιν καθείλον ὡς ἀχάριστοι, ἐγράφοντο γὰρ καὶ συμμαχίαι ἐν στήλαις, ὡσπερ καὶ δωρεαί· λέγει οὖν, ὅτι οἱ Θηβαῖοι τὰς στήλας τῆς συμμαχίας τῶν Ἀθηναίων καθείλον, ἃὶ δὲ Ἀθηναῖοι τὴν ἐννοίαν (f. ἄν.) οὐχ ὑπελογίσαντο· τῇ λέξει δὲ θεραπεύει αὐτῶν τὴν ἄνοιαν.

301, C. Τοῖς δικαίως] Διὰ τὸ καθελεῖν αὐτῶν τὰς στήλας εἶπεν αὐτοὺς δικαίως κινδυνεύοντας.

ib. Ἡ τοῖς ἀδίκως] Τοὺς Λακεδαιμονίους λέγει, ὅτι καταδεξώσασθαι (sic, f. καταδουλώσασθαι) αὐτοὺς ἠβούλοιο.

302, A. Στρατηγούς τε φοβ.] Vid. ed.

302, B. Τῆς ἐν Νάξῳ] Τὴν Χαβρίου φησὶν, ὅτε σὺν ναυσὶ πλορηκῶν Νάξου πρὸς αὐτοὺς ἐναντιώθησε μετὰ Πάρον καὶ Νάξου καὶ κατέδυσσε μὲν καὶ (in marg. Schell. κδ) ναῦς, δύο δὲ αὐτάνδρους ἔλαβεν, ἄγων καὶ τοὺς αἰχμαλώτους εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπώλησεν ἐπὶ τοῦ πώλητηρίου.

ib. Περὶ Κέρκυραν] Vid. ed., Leid. παρ' αὐτῆς — ἠκούσας βοηθεῖν. —

302, C. Ἐπειδὴ] Ἦλθον γὰρ εἰς τὴν Λακωνικὴν αὐτὴν Θηβαίων μετὰ (sic Cant. pro καὶ) τὴν ἐν Λεύκτροις νίκην.

302, D. Τὰ πράγματα] Τὰ πράγματα, φησὶ, τῶν Λακεδαιμονίων οὕτως ἦν, ὥστε δεῖσθαι ἢ τινα τῶν θεῶν συμμαχῆσαι αὐτοῖς ἢ τοὺς Ἀθηναίους κοινωνῆσαι τῶν κινδύνων· αὐξων δὲ τὸ δεινὸν ἐπαινεῖ τὴν Ἀθηναίων ῥοπήν.

Καίτοι ἀφίκτο] Τοῦτο μέσον ἐστὶ, παρεκβολή· κάτω 3ο3, A. γὰρ ἐπιφέρει τὴν ἀπόδοσιν.

Κήρουξ παρὰ τ. Θ.] Vid. add. Pariss., Leid. ἦλθεν αὐτοῖς ib.
 δ κ. εὐαγγ. νίκη — αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἐγένοντο ἐν τοῖς πρ. πολέμοις, ἐν Ἀλιάρτῳ καὶ Κορωνείᾳ· ἐστὶ δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν, τῶν προσόντων ἀγαθῶν ἢ προσώπων ἢ πράγματι τὰ μὲν ἐστὶν ὁμολογούμενα, τὰ δὲ ἀμφισβητούμενα· ἢ οὖν παρελευσόμεθα, ὅταν πάνυ ἀδύλον τοῖς ἀκούουσι τὴν δόξαν ἀμφίβολον ἔχη, ἢ λύσομεν φανερωθέντες (f. φανερώς θέντες) περὶ αὐτῶν ἀντίθεν, ὅταν ὁ ἀκροατῆς (sic Geelius V. D. pro ἀκρατῆς) δι' ὑπόληψιν ἐναντίαν ἐνίσταται πρὸς τὰ ἐπαινούμενα.

Κελεύουσα] Ἀντὶ τοῦ παρακαλοῦσα, ἐστὶ δὲ ἀττικῆν· ib.
 ἐπ' ἀναίρεσει δὲ λέγει ἐπὶ κατασκαφῇ τῆς Σπάρτης (inde lacuna in marg. Sch. κατασκαφῇ suppl., non καταίρεσει).

Εἰ δὲ μή] Ἀντὶ τοῦ εἶπερ περιῦδειν (sic)· ἐστὶ δὲ ὁ ib.
 σύνδεσμός συγκριτικός.

Δόξης] Δόξαν λέγει νῦν τὴν ἐλπίδα καὶ προσδοκίαν· 3ο3, B. ἠλπίζον γὰρ οἱ Θηβαῖοι τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τῇ θέμῃ τοῦ κήρυκος ἠδεσθαι.

Μνημονεύσαντες] Ἀντὶ τοῦ μνησικακήσαντες· ἢ σύνταξις 3ο3, C. οὕτως, ἀλλὰ νομίσαντες αὐτοῦ εἶναι καλῦσαι ἢ πείσονται Λακεδαιμόνιοι.

Περιοφθέντες] Τοῦτέστιν παραθέντες. ib.

Ἀκολουθοῦντας] Ἀντὶ τοῦ ὑπακούοντας, ἐν ὑπήκῳ ib.
 τάξει· οὐχ ἀπλῶς δὲ λέγει ἀλλ' ἐπὶ (f. ἐπεὶ δόξαν) ἦν ἢ (sic, fort. μή) στρατηγεῖν ἐν πολέμῳ, δυνάμενοι οὖν αὐτοῖ, φησὶν, τὴν στρατηγίαν ἔχειν, ἅτε παρακαλούμενοι βοηθεῖν αὐτοῖς, ἐπὶ τῇ ἴσῃ τιμῇ ἐδέξαντο, ὅ ἐστιν ἴσον ἀξίωμα ἔχειν συμμαχίας.

Ἰσοθέντας] Vid. ed., Leid. κακῶς, pro quo irrepit 3ο3, D. καλῶς, —

Καὶ τὰ λοιπὰ] Λεῖπει ἢ εἰς, ἵνα ἦ, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ 3ο4, A. τῆς Πελοποννήσου, πῶσαν γὰρ ἐξήτουν λαβεῖν· ἢ τὰ λοιπὰ λέγει τοὺς συμμαχοῦντας Θηβαίους Λακεδαιμονίους· εἶχον γὰρ ἀπὸ τῆς Λακωνικῆς συμπράττοντας ἑαυτοῖς μετὰ Θηβαίων τινάς.

ib. Συνέδριον] Τουτέστι βουλευτήριον· σημαίνει δὲ τὴν ἡγεμονίαν, ἴδιον γὰρ τῶν ἀρχόντων πόλεως τὸ συνέδριον εἶναι παρὰ τοῖς τῶν (sic) ἀρχομένων.

504, B Θαναμάζω τοίνυν] Διαβάλλουσί τινες τὸν Ἀριστείδην διὰ ταύτην τὴν ἀντίθεσιν· οὐ γὰρ ἔδει, φησὶν (f. φασίν), ἐν ἐγκωμίῳ μεμνησθαι συμφορῶν καὶ ἐγκλημάτων, ἐγκώμιον δὲ ἐστὶν αὐξήσις τῶν προσόντων ἀγαθῶν· πρὸ τούτου οἶν διπλοῦν ἔστι τὸ τῆς λύσεως θεώρημα· τινὲς γὰρ τῶν τεχνικῶν παντοίως ἀναιροῦσι τὸ μεμνησθαι τοιούτου πρὸς ἐν ἐγκωμίῳ· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι δεῖ μὲν τιθέναι τὰ λυπηρὰ, ἵνα μὴ τῇ σιωπῇ βεβαιώσωμεν τὰ ἐγκλήματα· ἐκάτερον δὲ θεωρημάτων ἰσχυρόν· ἡμεῖς δὲ φάμεν, ὅτι ἐὰν ἰδιώτου ἐνός ἐγκώμιον ποιῶμεθα, δεῖ σιωπᾶν τὰ λυπηρὰ, οὐδὲν γὰρ θαναμυστόν, ἕνα ἄνδρα εὐρεῖν ἠναμάρτητον· ὅταν οὖν πόλις ἐγκωμιάσωμεν, καὶ ἀνάγκη διὰ τὸ πλῆθος τῶν πραγμάτων εἶναι λυπηρὰ· θετέον τὰ τοιαῦτα καὶ λυτέον, καὶ οὐκ ἴδιον ἑαυτοῦ ἡμῶν τοῦτο λέγομεν (sic, f. αὐτῶν ἡμῶν, an vero αὐτοῦ ἡμεῖς?), αὐτοὶ γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ἐν τοῖς λόγοις αὐτῶν τοῦτο ἡμᾶς διδάσκουσιν· ἰδοὺ γοῦν καὶ αὐτὸς Ἀριστείδης διδάσκει ἡμᾶς τὸ θεώρημα, ἄλλωστε εἰ μὴ δὲ ἰδιώτου ποιῆ τὴν κρίσιν, ἀλλὰ πόλεως καὶ ταύτης πρεσβυτάτης τῶν Ἑλληνίδων· εἰ δὲ τις εἴποι, πῶς οὖν ἐν τῷ Βουσίριδι εὐρίσκομεν ἀντίθεσιν καὶ ταῦτα ἐνός ὄντος καὶ οὐ πόλεως ὄντος τοῦ ἐγκωμιαζομένου; λέγομεν, ὅτι βασιλικὸν ἦν τὸ πρόσωπον καὶ μέγα, διὸ ἠναγκάσθη ὁ Ἰσοκράτης κακεῖ θεῖναι ἰστίθεσιν, ἵνα τὸ ἄδηλον ποιῆσῃ ὁμολογούμενον, ἄδηλον γὰρ ἦν, ἐὰν (f. εἰ, vid. proll. Sop.) ὁ Βουσίρις αἴτιος ἐγένετο τῶν τοιούτων ἀγαθῶν Αἰγυπτίοις· καὶ διὰ τῆς λύσεως ἀποδείκνυσιν, ὅτι οὐδεὶς τούτων ἄλλος αἴτιός ἐστιν, εἰ μὴ ὁ θεῶν παῖς ὃν ὁ Βουσίρις. (Hoc demum scholion innuere videtur Sopater in proleg.)

ib. Μηλίων καὶ Σκ.] Vid. ed., Leid. ἐν τῷ δΨ. —

ih. Ταῦτα κατηγοροῦσι] Ἀντὶ τοῦ ἐγκαλεῖν καὶ θνεδίξειν οὐχ ἀπλῶς δὲ ταῦτα λέγει, ἀλλ' ἵνα δείξῃ, ὅτι οἱ ταῦτα λέγοντες ἄγνωσι τῆς πόλεως τὰ ἐν γῆ καὶ θαλάττῃ πλεονεκτήματα.

Οὐδὲν ὡς ἔοικε] Συλλογιστικῶς νῦν ἀγωνίζεται· δοκεῖ 304, C.
δὲ τὸ αὐτὸ λέγειν· λέγομεν, πόλιν μὲν λέγει πάντα τὰ
πεπραγμένα αὐτῆς, συμβάντα δὲ τὰ περὶ Μηλίων καὶ
Σκιωναίων.

Γνωρίζεται] Ἀντὶ τοῦ ἀγροῦσιν μῦθης τὰ ἴδια, ἀφ' ὧν 304, D.
γνωρίζεται.

Εἰ δὲ τὰ συμβάντα] Οὐχ ὅτι, φησὶν, ἀδικόν ἐστι τὸ ib.
συμβάν, διὰ τοῦτο μέφορται, ἀλλ' ὅτι ἀνάξιον ἐγένετο τῆς
φιλανθρωπίας τῆς πόλεως.

Προσκείσθω γάρ] Vid. add. Pariss., Leid. συμβαίνει pro 305, A.
σημαίνει — ἀλλ' ὅταν καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα, τότε ἐγκλημα.

Εἰ μὴδὲ ἰδιώτου (Cod. μὴ δι' ἰδ.)] Ἀντὶ τοῦ ἐνὸς ἀν- ib.
δρος, ἰδοῦ δὲ καὶ αὐτὸς δηλοῖ, εἰ ἐστὶν εἰς ἀνὴρ ὁ ἐγκω-
μιαζόμενος, δεῖ παραλιπεῖν ἢ ἔσχεν ἐλάττωμα.

Οὐκ ἐρῶ πῶς] Vid. ed., Leid. δύξας — τὰ περὶ — 305, B.

Εἰ τοῦτο] Τῆς ἀρχῆς δηλονότι· μεταστατικῶς δὲ ἀπο- 306, A:
λογεῖται τῆς ἀρχῆς τὴν αἰτίαν, ἄγων ἐπὶ φύσιν τοῦ πράγματος.

Τὸν τῆς ἰσότητος] Καὶ ἔξω τῆς ἰσότητος νόμου, ἃ ἐστὶν ib.
αὐτός (sic).

Τοῖς οὐδὲν δεομένοις] Εἰσὶ γὰρ πολλάκις ἄνθρωποι μὴ 306, B.
δεόμενοι νόμων· ἢ τῷ οἴκοθεν νοεῖν τὸ δίκαιον ἢ τῷ ὅμοιον
εἶναι τὸν τρόπον.

Ἄ γὰρ περὶ Μιτυλ.] Ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς ἂν οὐπω, πρὸς 308, B.
ὄν ἐξ ἀρχῆς ἐβουλεύσατο, μετέγνω, ἃ, φησὶ, περὶ Μιτυλη-
ναίων μετέγνωσαν καίτοι ἡδίκηκότων καὶ ἀξίων δοῦναι δίκην·
τίς οὕτως ἀπ' ἀρχῆς καὶ αὐτῶν ἡδίκηκόσιν, ἀλλὰ φιλίως
ἔχουσι προσηνέχθη (sic), τουτέστιν ἃ περὶ (f. παρὰ) τῶν φί-
λων τοῖς φίλοις ἐστὶν ὀφειλόμενα, ταῦτα καὶ μετὰ τὴν ἐχ-
θραν καὶ τιμωρίαν οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς Μιτυληναίοις μετα-
γνόντες ἐβουλεύσαντο.

Ἄ μὲν τῇ πρ.] Vid. ed., Leid. τούτου — addit Leid. 308, C.
ὡσπερ δὲ ἀντιπίπτον λύοι, ἵνα μὴ τις εὔπη, καίτοι θάνατον
αὐτῶν κατέγνωσαν.

Ἐκώλυσεν] Ὅτε Λακεδαιμόνιοι ἐστράτευσαν κατ' αὐτῶν, 309, C.
Φοιβίδου καταλαβόντος Θήβας, μετὰ δὲ Πελοποννησιακῶ,
ἠνίκα ἐξελεθόντες ἐν Ἀλιάρτῳ πεισώκασιν αὐτούς.

- ib. *Οἷα Κορ.] Ἐν τοῖς Κορινθιακοῖς· τείχη δὲ λέγει κ. τ. λ.; vid. add. Pariss.*
- ib. *Καὶ τὰς μετ' ἐκ.] Ὅταν (τ. Ὅτε) Θηβαῖοι νικήσαντες κ. τ. λ. vid. add. Paris. ad Οἴους, Leid. ἀνελθεῖν προ ἀνελθεῖν. —*
- 309, D. *Μαντίνεια] Πόλις ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας, ἐν ᾗ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν ὑπὲρ Λακεδαιμονίων, ὅτε Θηβαῖοι μετὰ τὰ Λευκτρικὰ ἐξήτουν αὐτοὺς ἀνελθεῖν· οὐχ ἀπλῶς δὲ εἶπεν ἰππομαχίαν, ἀλλ' ὅτι ἰππικώτατοι ἐδόκουν εἶναι μόνοι Θηβαῖοι, καὶ αὕτη ἦν περὶ τοὺς πολέμους αὐτῶν ἡ δόξα· λέγει οὖν, ὅτι ἐν ᾧ προέχειν ἐνόμιζον, ἐν τούτῳ ἠττήθησαν· ἡ δὲ σύνταξις οὕτω, τῇ περὶ Μαντίνειαν ἰππομαχία.*
- 310, A. *Κεφάλαιον] Ἐνταῦθα ἐπλήρωσε τὴν δοκοῦσαν ἀντίθεσιν.*
- ib. *Διονυσίου] Vid. ed.*
- ib. *Ἐπάροχτος] Καλῶς ἡ ἐπὶ πρόθεσις, πρὸς γὰρ τῷ ἄρχειν τῆς Σικελίας καὶ ἄλλων πόλεων ἤρχε.*
- 310, B. *Τοὺς προσοίκους] Vid. ed., Leid. λέγει. —*
- ib. *Ἀπὸ Σικελίας] Ὁ Χαβρίας ἦτο Τιμόθεος. — Καταταυμαθθέντων γὰρ τῶν Λακεδαιμονίων ὑπ' Ἰφικράτους ἔδοξε τῇ εἰρήνῃ θῦσαι.*
- 310, C. *Οὐ τύραννον] Τοῦτο εἶπεν, ὡς τῶν Λακεδαιμονίων διὰ τοῦτο ἐπαγομένων Διονύσιον.*
- 310, D. *Καὶ γὰρ τοι πάντες] Μεταβαίνει ἐπὶ τὰ Φιλιππικὰ ἀκολουθεῖ ταῦτα τοῖς χρόνοις.*
- ib. *Τοὺς μὲν ὑπερεῖδε] Λαμβάνει τὸν μὲν καὶ ἄλλων, τὸ δὲ καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους μᾶλλον· τότε γὰρ ὡς ἀσθενῶν κατεφρόνει τῶν Λακεδαιμονίων Φίλιππος.*
- 311, A. *Ὡσπερ ὄρον τινα] Ἀντὶ τοῦ ὡσπερ κανόνα τινα, ὅσους λέγει τὸ ζητοῦντα δουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα Ἀθηναίοις πολεμεῖν.*
- ib. *Τοῖς δ' ἐν πατρίδος] Χαλκιδεῦσι καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ μετὰ Χαιρώνειαν Εὐβοέων τισί.*
- ib. *Τὸ σύμβολον] Ὅσον τὸ πρόσρημα τὸ Ἑλληνικόν, τὸ καλεῖσθαι Ἕλληνας, ἢ τὴν ἐλευθερίαν, ἐπειδὴ φαίνονται Ἕλληνας ὑπὲρ αὐτῆς οἱ μάλιστα πρὸς πάντας ἀγωνισάμενοι.*

Ἐκλίναν] Ἀντὶ τοῦ ἔπεσον, ὡς ἐπὶ τείχους εἶπε, τετ- 511, B.
χος ἦν τῶν Ἑλλήνων τῶν Ἀθηναίων ἢ πόλις· οὐκ εἶπε
δὲ ἀπέκλινεν ἢ τύχη πρὸς Φίλιππον, ἀλλὰ καὶ πράγματα
ἐκλίναν, ἵνα ὑψωσι τὸν Φίλιππον.

Οὐ γὰρ πρότερον] Μετὰ γὰρ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ τὴν ib.
εἰρήνην Ἀθηναῖοι παρεδέξαντο κ. τ. λ. vid. add. Pariss.,
Leid. πολίτην παρεδέξαντο. —

Γένει πολέμου] Ἀντὶ τοῦ γενικούς· λέγει δὲ οὐχ ἀπλῶς 511, D.
γενικούς, ἀλλ' ὅτι ἕκαστος ἔχει ἐν ἑαυτῷ πολλοὺς ἰδίους.

Θηβαίους] Ἀπὸ κοινοῦ ἔσωσεν, ὅτε κατέλαβον τὴν 512, B.
Καδμείαν.

Εὐβοέας] Vid. ed. ib.

Ἀπὸ Θηβαίων] Vid. ed. ib.

Καὶ τὴν χώραν] Vid. ed. ib.

Ἀυθις Εὐβοέας] Vid. ed. 512, C.

Χαλκιδέας] Λέγει τοὺς Ὀλυνθίους· εἶπε δὲ τὸ κατ' ib.
αὐτὴν, ἐπειδήπερ ἔπεμψαν Χάριτα τὸν στρατηγὸν αὐτοῖς
πρὸς βοήθειαν· ὁ δὲ ὑστερήσας ἀπώλεσε τὴν Ὀλυνθον.

Ἵσπερ ἄγαλμα] Τὸ ἄγαλμα μείζον τῆς εἰκότος· οὕτως ib.
οὖν, φησὶν, εἶδει τιμᾶσθαι τὴν πόλιν.

Τὸ πρυτανεῖον] Τόπος σιτήσεως καὶ εὐεργεσίας· ὅπερ 512, D.
οὖν, φησὶν, τὸ πρυτανεῖον τῇ πόλει, τοῦτο ἢ πόλις τῇ
Ἑλλάδι.

Τῶν τροπαίων] Τρόπιον μὲν καὶ ἐπίγραμμα καὶ ib.
νίκην μόνον σημαίνει· ἢ δὲ ὑπόθεσις καὶ αἰτία τοῦ πολέμου
τὴν γνώμην δηλοῖ, μεθ' ἧστινος χωρεῖ, εἴ τις δίκαιος ἢ
ἀδίκος ἢ καλὴ ἢ αἰσχροῦ.

Καλλίους ἀεὶ] Ἀντὶ τοῦ καλλίους τῶν τροπαίων τὰς ib.
αἰτίας τῆς μάχης παρέχουσα, οἷον τὸ ὑπὲρ ἐχθρῶν ἀγωνί-
ζεσθαι (Cod. τὰ ὑπὲρ ἐχθρῶν ἀγωνίζεται)· ταῦτα δὲ πάντα
τὴν φιλανθρωπίαν αὐτῆς (Cod. αὐτοῦ) δείκνυσιν.

Ἐν μὲν τοῖς ἄνω] Ἐπὶ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου συνέ- 513, A.
θεντο Λακεδαιμόνιοι πληρῶσαι τὰ δόξαντα μετὰ τῶν Ἀθη-
ναίων· ἢ δὲ δόξα ἦν, εἰν νικήσωσι τὸν πόλεμον, δεκατεῦ-
σαι τοὺς Μηδισαντας, ὅ ἐστιν δέκατον μέρος ἀνελεῖν· ἐβού-
λοντο οὖν μετὰ τὴν νίκην οἱ Λακεδαιμόνιοι πληρῶσαι τὰ

δόξαντα, καὶ Ἀθηναῖοι κακωλύκασι· τινὲς δὲ λεγουσιν, ὅτι Θεμιστοκλῆς ἐκώλυσεν (Vid. add. Pariss. ad συνθηκῶν).

- 313, C. Ἦν δ' οὐδέ τις] Ἐνταῦθα παραδόξως βούλεται καὶ αὐτῶν τῶν λόγων τῶν Ἀττικῶν εὐρετάς αὐτοὺς γεγονέναι, καὶ εἰς τὸ τῶν λόγων ἐγκώμιον ἐλθεῖν· καὶ γὰρ ὡς περ θεμιτὸν μοι φαίνεται λόγοις τὰς πράξεις (Cod. ταῖς πράξεσι) κοσμηῆσαι, οὕτω καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους ἐν μέρει μὴ παρελθεῖν τῇ μνήμῃ· κυρίως εἶπε τοῦτο τὸ τρόπαιον ἡναιμακτον τὸ ἄνευ αἵματος καὶ σφαγῆς· λέγει δὲ τὸ πάντα νικῆσαι καὶ ὑπερβαλέσθαι τοῖς λόγοις τοὺς τῶν ἄλλων λόγους.
- 314, A. Ὁμοφίλων] Ἐνταῦθα καλεῖ πᾶν τὸ ἀνδρῶπινον γένος Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων.
- 314, B. Ἀμφισβητήσιμον] Ἐντὶ τοῦ ἀμφίβολον· προεῖται (sic) δὲ τοῦτο ἦδη, ὅπου Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν καὶ ἐνίκησαν τῇ ἀληθείᾳ Λακεδαιμόνιοι· ἐβιάσατο δὲ ὁ Ἀρισταίδης τοῦτο τὸ τρόπαιον δεῖξαι φυγῆν τῶν Λακεδαιμονίων.
- ib. Τὴν ἐν Μαραθῶνι] Εἶπε τὴν ἐν Μαραθῶνι καὶ οὐ τὴν ἐν Σαλαμῖνι, ἐπεὶ ἐκεῖ μὲν κοινῇ νενίκηκασιν, ἐνταῦθα δὲ μόνοι.
- ib. Ἦν Λιὸς π.] Vid. ed., Leid. φιλογενὸς τε. —
- 314, C. Λαίταν καὶ φωνήν] Φωνὴν λέγει τὴν Ἀττικὴν, ἀπέκλινε δὲ ἐντὶ τοῦ ἔρεψεν (ε. ἔτρεψεν), οἷον εἰ πᾶσαι αἱ πόλεις τὸ τὰ (sic) τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἀττικῆς ἠράσθη φωνῆς· δύναμιν λέγει τῆς πόλεως τὴν ἀρχήν· τοῦτο δὲ εἶπεν ἐπεὶ ἔθος εἶχον οἱ ἄρχοντες φοβούμενοι περὶ ἀποστάσεώς τιος· πόλεως δύναμιν ἐγκαθιστάναι, ὅπως μὴ ἀποστῆ ἀλλὰ πρός ἀνάγκην ὑπακούσῃ.
- ib. Καὶ οὕτε Ἡρακλέους] Δείκνυσι τὸν Ἀττικὸν ἔρωτα τῶν λόγων καὶ ὑπὲρ τὴν οἰκουμένην τυγχάνοντα, μᾶλλον δὲ οὐ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης σημάται βούλεται, ἀλλὰ τοὺς δυσχερεῖς τόπους.
- ib. Λιβύης κολωνοῖς] Εἶπεν ἐντὶ τοῦ τὴν Λιβύην, ἔστι δὲ περιφραστικόν· τὸ δὲ ὀρίζεται ἐντὶ τοῦ περατοῦται καὶ τέλος ἔχει, τουτέστιν, οὐδὲ μέχρι Λιβύης πέρας ἔχει.

Βοσπόρω ὑποτέρω β.] Vid. add. Pariss., Leid. τῷ ib.
πόντω, καὶ Θράκιος ὁ ἐν Ἑλλησπόντῳ, ἐνθα ὁ Λεύκων.

Καὶ τοὺς νομέας] Τὸ ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἐλάττυνος. 315, A.

Τῶν παρ' ὑμῶν πρώτων (ed. ὑμῖν)] Τοῦτο εἶπεν, ἐπειδὴ 315, B.
οἱ πρωτεύοντες ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἀθή-
νας παραγίγονται λόγων ἕνεκα.

Τὰ ἐπὶ Θράκης] Τοῦτο εἶπεν, ἐπειδὴ πολλοὶ αὐτῶν 315, D.
ἤρξαν, ὡς περ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι καὶ Φίλιππος.

Παρ' ὑμῶν παραβάλλειν] Καλῶς τοῦτο, πρὸς Ἀθη- 316, B.
ναίους γὰρ παραβαλλόμενοι δοκοῦσιν ἀπαίδευτοι, πρὸς ἐτέ-
ρους δὲ οὐ.

Καιροῖς καὶ τόποις] Δικαστηρίοις καὶ ἐκκλησίαις καὶ ib.
Φυλάμοις καὶ τάφοις.

Καὶ δι' ἴσου] Πρὸς πόλεμον καὶ πρὸς εἰρήνην ἰσότης 316, C.
ἔστι· τὸ δὲ δι' ἴσου πρέπει ἀντὶ τοῦ ὁμοίως ἀρμόζει,
ἐπειδὴ οὐ δυνάμεθα λέγειν, ὅτι ἐν τῷδε μὲν πρωταίει, ἐν
ἄλλῳ δὲ ἡττῖται.

Διὰ πάντων ἀγῶνος] Vid. ed. ex marg. Schell., Leid. ib.
ὡς πέφυκε δι' ὅλου τὸν ἀγωνιστικῶς ἔχοντα τὰ ὑπ. — τὸν
τόνον καὶ δρόμον καὶ τὸ κράτος· (ταῦτα γὰρ σχήματά
ἔστι τοῦ λόγου τοῦ ἀγωνιστικοῦ καὶ ὁ τόνος καὶ ὁ δρόμος·
τόνον δὲ λέγει τὴν σφοδρότητα, παρὸ καὶ σύντονα· δρό-
μον δὲ τὸ εὐτροχον καὶ στρ. τ. λ., διὰ πάντων τῶν ἀγω-
νιστικῶν ἔφη; τουτέστι δὲ ὅλου τοῦ δικανικοῦ (Cod. τὸ
δικανικόν) πρὸς ἀντιδιαστολήν — ἐν τούτῳ προ ἐπὶ τούτοις. —

Κράτος] Τουτέστι τῆς δυνάμεως· σημαίνει δὲ τῶν ἐπι- ib.
χειρημάτων.

Μετέχει] Τοῦτο εἶπεν, ὅτι ἀντέπιπτεν αὐτῷ, ἀλλ' οὐκ 317, A.
ἔχει τὴν Ὀμηρικὴν ποίησιν, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ, φησὶν, Ἀττικὴ
(Cod. Ἀττικὴν) πάλιν (f. ἔμπαλον) τυγχάνει.

Τῆς ἀποίκου πόλεως] Τῆς Χίου λέγει ἢ Κολοφῶνος ib.
ὅθεν Ὀμηρος εἶναι νομίζεται, ἀποίκος δὲ αὐτῆ Ἀθηναίων.

Καὶ οὓς οἱ παρ'] Καλῶς τοῦτο προσέθηκεν· ἐπειδὴ ib.
γὰρ εἶδεν, ὅτι οὐ μόνον οἱ Ἀθηναῖοι ἔχουσι τοὺς λόγους,
ἀλλὰ καὶ ἄλλοι, λέγει δὲ, ὅτι παρὰ τῶν Ἀθηναίων πάντες
εἰδέξαντο.

- 317, B. Διαφέρει (ed. ἀναφέρει)] Ἀντὶ τοῦ ἀναφέρει ἔχει.
 ib. Ξενία] Vid. ed.
- 317, C. Καὶ τοῦτ' ἔχει (ed. ἔχοι)] Ἀντὶ τοῦ κἄν ἄλλος ἐπι-
 θυμῆ λόγων ἔχειν (f. μετέχειν), καὶ τούτους ὡσπερ τὰ ἄλλα
 χαρίζεται.
 ib. Πρώτερον μὲν] Παραβάλλει τοὺς λόγους ἐνταῦθα τῆ
 τελετῇ τῶν μυστηρίων.
- 318, A. Εἰσφορῶν] Vid. add. Pariss., Leid. ὡς καὶ συγκρ. —
 ἐκφορα τοὺς λόγους κατὰ τινας· καλῶς δὲ τὸ πρereπούσαις
 εἰσι γὰρ κ. τ. λ.
 ib. Ἰγῦγι] Vid. ed. 1
- 318, C. Ἄξιον τοίνυν] Ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι· λέγει δὲ τὸ τῆς
 αἰδοῦς τῆς (Cod. τῶ) τιμῆς παρὰ πάντων τυγχάνειν.
 ib. Τῆδε τῆ πόλει] Τουτέστι καὶ ἐν ταῖς εὐτυχίαις.
 ib. Τῆ περὶ Χαιρωνείαν] Ἀμφοτέρους γὰρ ὁμοῦ ἐν τῇ
 Χαιρωνείᾳ νενίκηκεν· ἐστὶ δὲ τόπος οὗτος τῆς Βοιωτίας, ἐνθα
 συνέβαλε· φρουρὰν λέγει τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν, ὡστε
 πρὸς ἀνάγκην δουλεύειν.
- 319, A. Κατὰ χώραν] Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἡσυχίας· οὐκ εἶπε δὲ φόβῳ,
 ἀλλὰ αἰδοῖ.
 ib. Αἰδοῖ] Vid. ed., Leid. θαύματα — ἀσύμβουλον. —
 ib. Καὶ σιωπῶ] Vid. ed., Leid. ἔπεμψαν — συνέγραφε —
 in fine addit φησίν.
- ib. Ἦτε νῦν ἀρχῆ] Vid. ed., Leid. τοῦ ante βασ. om. —
 βασιλεύς· καὶ γὰρ ἐπ' Ἀντ. —
- ib. Οὐκ ἀναίνεται] Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἵσπαρνεῖται, οὐκ αἰσχύνεται.
- 319, B. Μῆ οὐκ ἐν δ.] Vid. ed.
 ib. Οὐ πραγματεύεται· τὰ δὲ τῆς ἄλλης εὐδαιμονίας] Ἀντὶ
 τοῦ οὐκ ἔχει κινδύνους καὶ πολέμους, ἀλλ' ἄνευ κινδύνων
 εὐτυχεῖ.
- 319, C. Προσόδων] Vid. add. Pariss., Leid. γὰρ, φησίν, Ἄδρ.
 — αὐτοῦ — ἐκεῖθεν πρόσσοδοι καὶ κέρδη συνέβαινον αὐτῶ.

1) De voce Ἰγῦξ vid. Intt. ad Hes. s. v. Hoc autem sch.
 convenit cum Nicephoro in Synes. p. 362, C. nisi quod ibi: ἄλλοι
 δὲ κισθάραν ἐμμελεσάτην φασὶ τὴν Ἰγῦγα. Anecd. Bekk. p. 265.
 Ἰγῦξ — ὠδή καὶ κειθῶ, unde liquet lynga et citharam et chordam
 et cantilenam significasse. Locus Theocriti est Idyll. II, 47.

Ἡ δ' οὐ τοσοῦτον] Οὐ τοσοῦτον, φησὶν, ἠτύχησεν, ὅσον 320, A.
 ἠτύχησε (l. ἠτύχησε) καὶ τετίμηται, ὡς εἶναι πλείονα χρόνον
 τὸν τῆς εὐτυχίας τοῦ τῆς δυστυχίας· διὸ λέγει, ἐξ ὅσου
 τουτέστιν ἀφ' ὅσου, καὶ ὅσω δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφ' ὅσον, δηλῶν
 καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ πλήθος τοῦ χρόνου.

Δῆλον δὲ] Τοῦτο δύναμιν ἔχει επικρίσεως, ἀντὶ τοῦ ib.
 εἰκότως καὶ δικαίως.

Αἰγαῖς] Αἰγαὶ πόλις Λακεδαιμονίας· ἐντεῦθεν δὲ λέγε- ib.
 ται εἶναι Ὀλυμπίας, ἣ γυνὴ Φιλίππου.

Ἰδιωτῶν] Οὐ λέγει τῶν ἰδιωτευόντων, ἀλλὰ τῶν ἰδία 320, B.
 καὶ καθ' ἓνα σημαίων τὸν Ἀδριανόν.

Οἰκισθεῖσα] Οἶον Εὐβοεῖς αἱ ἐν Θράκη, Χαλκίδι καὶ ib.
 πόλιν ἢ Ἰῶνες (sic).

Δύναμιν] Τὴν εὐτυχίαν νῦν λέγει δύναμιν. ib.

Ζητοῦσαι] Πανταχόθεν, φησὶ, περιέρχονται ζητοῦσαι ib.
 εἰς ὑμᾶς ἀναφέρειν τὸ γένος καὶ ἐπιδεικνύναι, ὡς Ἀθηναῖοί
 εἰσι τὸ γένος.

Πέντε] Ἀντὶ τοῦ πέντε γέγονασι βασιλεῖς ἐνδοξοί. 320, C.

Προσβυτάτης] Αὐτή γάρ ἐστιν ἡ πρώτη ἢ τῶν Ἀσσυρίων. ib.

Ἄσα τῶν θεῶν] Ἡ τὰ περὶ τῶν θεῶν αὐτοῖς δεδομένα. ib.

Εἰς τοῦτον ἐμπ.] Τὸ ἐπιδημῆσαι καὶ δοῦναι τοὺς καρ- ib.
 πούς τὸ δικάσασθαι περὶ τῆς γῆς.

Τῇ τετάρτῃ] Τῇ τῶν Μακεδόνων. ib.

Πάντα ἀρίστης] Τῆς ἐπὶ Ἀδριανοῦ, τουτέστι τῶν Ρω- 320, D.
 μαίων.

Εἰ τὰ ὑπάρχοντα] Τὸ μὲν σχῆμα καὶ μέρος τοῦ λόγου 321, A.
 εἶκοι ἀνακεφαλαίωσις εἶναι τῶν εἰρημένων· ἐξῆυρε δὲ σχῆμα
 καινοπρεπές, ἣ (sic) γὰρ ἀναμνησκει τῶν εἰρημένων καὶ
 ξενίζει τῷ σχήματι.

Καὶ δοίη τις] Κατὰ κοινοῦ τὸ φιλοτιμοῖτο, ἀντὶ τοῦ 321, C.
 εἰ λάβοι τις ἕτερα (Cod. ἕτερας) πόλιν ὁτιοῦν τῶν ὑπαρ-
 χόντων τῇ Ἀθηναίων πόλει καὶ τοῦτο (f. τούτω) φιλοτιμοῖτο.

Ὡσπερ τοῖς ἅπασιν] Εἶκοι καὶ τοῦτο τὸ μέρος ἄλλο εἶναι 321, D.
 πάλιν μέρος ἀνακεφαλαίωσης, ἕτερα δὲ σχήματι εἰσάγει·
 λέγει δὲ, ὅτι ὡσπερ τοῖς πᾶσιν, οὕτω καὶ τὰ κατὰ μέρος
 σεμνύεται, τῷ μὲν τοῖς πᾶσι δηλῶν τὸ γενικὸν καὶ τῷ

λέγειν τοῖς καθ' ἕναστον· σαφέστερον δὲ αὐτὸς αὐτὸ ποιῆ διατῆς ἐπαγωγῆς.

- 322, A. Δύο μὲν] Ταῦτα τὰ δύο καθολικὰ λέγει καὶ γενικὰ, τὸ (Cod. τῶ) τοὺς Ἀθηναίους φιληθῆναι παρὰ (Cod. περὶ) θεῶν καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους θεοὺς (sic, volebat dicere schol. καὶ αὐτοὺς — f. καὶ αὐ τοὺς — θεοὺς παρὰ τῶν Ἀθηναίων).
- 322, B. Τοὺς ἐν τέλει] Vid. ed.
- ib. Δίμητρος] Ἡ μὲν γὰρ ἀμφὶ Κελεὼν (Cod. Κλέον), Διόνυσος δὲ ἀμφὶ τὸν Ἴκαρον.
- ib. Ἡ δὲ τοὺς (ed. inserit τοῦ) Διονύσου] Vid. ed.
- ib. Καὶ τῶν ἄλλων] Τῶν ἀκροδρόων· λέγεται γὰρ ταῦτα πάντα Διονύσου κατὰ (sic f. μετὰ) τῆς ἀμπέλου χαρίσματα.
- ib. Τὴν τῆς Ἀθηνᾶς] Τὴν ἐλαίαν καὶ τὴν σοφίαν· ἢ τὴν μὲν ἐλαίαν, διπλῆν δὲ, ὅτι εἰς βρωσιν καὶ ἐς ὑγίειαν ἐπιτηδεία ἐστίν, ἢ αὐτοῦ (sic) τὴν ἐλαίαν καὶ τὸ ἐλαιον, ἢ τὴν ἐλαίαν καὶ τὴν παιδευσιν.
- 323, B. Πρῶτον μὲν γς] Εἰς ἄλλο πάλιν μέρος ἀνικεφαλαιώσεως μεταβαίνει.
- ib. Ἡ τῶν τελετῶν] Πάλιν τὴν Ἐλευσινίαν λέγει.
- ib. Τῆς τοίνυν σοφίας] Vid. ed.
- 323, C. Κατορθώματα] Vid. ed.
- 324, A. Συρῆει] Ἐπειδὴ εἶπε πηγῆν, ἐνέμεινε τῇ τροπῇ εἰπὼν τὸ συρῆει.
- ib. Τῇ χρειᾷ] Τὰς ἐνεργεσίας ὡσπερ πηγῆν τινα εἶναι λέγει καὶ γενικόν τι, ὃ μερίζει πάλιν εἰς πολλὰ μέρη.
- 324, B. Ὅροι] Ἀντὶ τοῦ κακόνες καὶ ἀποδείξεις.
- 324, C. Μαντιεῖα] Ταύτην προεῖπεν ἔμπροσθεν ἐν τοῖς (f. τῇ) δοκούσῃ ἀντιθέσει, ὅτι ἔσωσεν ἵππομαχίαν Λακεδαιμονίους, (sic, leg. ὅτε ἔσωσαν ἵππομαχίαν Λακεδαιμονίους, vid. ad 309, D.)
- 324, D. Οὕτω καὶ δια] Ἀντὶ τοῦ καὶ διὰ τοῦ γενικοῦ, ὅπερ καὶ πρὸ μικροῦ εἶπε.
- 325, A. Καὶ στρατηγῶν] Δι' Ἀλκιβιάδην λέγει, διὰ Χαβρίαν, δι' Ἀρισταίδην, διὰ Θεμιστοκλέα, διὰ Νικίαν.
- 325, B. Κοινὸν ἀμφοῖν] Λέγει τὴν τροφήν· καὶ γὰρ ἐν τῷ καιρῷ πολέμου καὶ εἰρήνης δεῖται (Cod. δέεται) τῆς τροφῆς.

τὸν τῆς εἰρήνης δὲ καιρὸν λέγει τὴν τῆς παιδείας, ἐν γὰρ τῷ πολέμῳ πῶς δύναται τις λόγοις παιδεύεσθαι;

Τούτων τοίνυν] Τουτέστι περὶ ὧν κεκτήμεθα· λέγει 325, C. δὲ τροφῆς, παιδείας· ἢ δὲ σύνταξις οὕτω, τὸ δὲ ἀμύνησθαι περὶ τῶν ὑπαρχόντων δυνατοῦς εἶναι ποιεῖ ἐντὶ ἄλλακτι γάρ.

Καθ' ἣν ἂν τις] Ἄντι οἶω δήποτε (sic) αὐτὴ ψηφίσηται. ib.

Ταῖς χώραις] Οἶονεὶ τοῖς τόποις καὶ τοῖς ἐπιχειρήμασι 325, D. τοῖς ἐγκωμισατικοῖς, ἢ ταῖς τάξεσιν οἷον τῆ παιδεία, τοῖς ἀναγκαιοῖς, τῇ κάτασκευῇ τῶν πολέμων.

Ὅτι χρηὴ καὶ πρώτην] Φησὶν, ὅτι ἡ πόλις οὐ μόνον ib. τὰ πρώτα καὶ κρείττονα νικᾷ, ἀλλὰ καὶ τὰ πάντα· εἰς γὰρ τεσσάρων ἀνεκηρύττοντο, ὅτι ὅδε πρώτος ἐνίκησε κ. τ. λ. vid. add. Pariss. ad ὡσπερ ἐν ἄρμασιν — Leid. τρίτος ὁ δεῖνα, τέταρτος μετὰ τόνδε, μετὰ δὲ τὸν τέταρτον κ. τ. λ. — ἀνακηρυχθῆναι, τῶν ἄλλων ἡττηθέντων.

Οὐκ ἀπὸ τῆς Σικ.] Vid. ed.

326, A.

Τὸ δ' αὖ τοῦ μεγέθους] Δοκεῖ τὸ ὅμοιον ποιεῖν, οὗ ib. ἐποίησεν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου· ὡσπερ γὰρ ἐκεῖ ἐκφράζει τὴν πόλιν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα· ἀλλὰ ἐκεῖ μὲν τὴν θέσιν εἶπεν, πῶς ἔχει ἐν γῆ καὶ θαλάττῃ, ἐνταῦθα δὲ τὰ κατὰ μέρος, οἷον λουτρα, οἰκοδομήματα καὶ τὰ τοιαῦτα· διδάσκει οὖν ἡμᾶς ὁ ῥήτωρ, πῶς δεῖ ἐγκωμιάζειν· πρώτον μὲν τὰ προοίμια, τοῦ οἰκιστῆν (f. τὸν οἰκ.) εἰὰν ἔχωμεν (Cod. ἔχομεν), εἰ καὶ ἐνταῦθα παραλέλοιπε (Cod. παραλέλοιπε) διὰ τὸ μὴ ἔχειν, εἶτα τὴν θέσιν τῆς χώρας, ὅπερ ἐστὶ τοῦ γένους, εἶτα τροφήν καὶ πράξεις καὶ σύγκρισιν, εἶτα ἀνακεφαλαιώσει χρήσεται, εἶτα λοιπῶν μερῶν αὐτῆς τῆς πόλεως τὰ κάλλη· ὅπερ πεποίηκε νῦν ὁ ῥήτωρ, καὶ οἱ ἐπίλογοι.

Αὐτὸν τὸν κύκλον] Τὸν περίβολον, τουτέστιν αὐτὸ τὸ ib. τεῖχος.

Ἀντιστρόφους] Ἄντι τοῦ ἴσους· σημεῖον δὲ ὅτι τοῦ 326, B. Πειραιῶς τὸ τεῖχος, ἴσον δ' ἐστὶ τοῦ τεῖχους τῆς ἄνω πόλεως.

Ἐξαίρετος] Γράφεται καὶ δε' ἐνός ἐστὶ (sic), τουτέστι 326, C. τῆς περιεχούσης σφαιρας τοῦ κοινοῦ (sic f. κόσμου).

- ib. Ἔτι δ' αὖ¹⁾ Διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ἐν ὕψει καὶ ὄρει, ὡς προεῖπε, κεφαλῇ (Cod. κεφαλῆ) παραπλησίως. αὖρας δὲ ἀντὶ τοῦ ἡδέως προῆς τινος προσερχομένης.
- 526, D. Ὅπως] Ὅπως ἔχουσι τῆς θέσεως τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ κρᾶσις συμβαίνει· πᾶσα οὖν, φησὶ, πόλις κἂν ἔχη ἄριστον αἴερα, ἀλλ' ἦττον ὅμως ἔχει τὰ ἐκτὸς καὶ τοῦ τῆς χώρας αἴερος· ἐνταῦθα δὲ ὁ τῆς πόλεως ἀμείνων τοῦ ἐν ἀγροῖς.
- 327, A. Ἄριστος] Πανταχοῦ, φησὶν, ἡ χώρα τῆς πόλεως λεπτότερον αἴερα ἔχει, ἐνταῦθα δὲ ἡ πόλις τῆς χώρας, καὶ τοσοῦτον, ὥσπερ (f. ὥστε) πόρρωθεν ἂν ἴδοις, ὅπου κεῖται ἡ πόλις, τὸν περὶ αὐτὴν αἴερα λαμπρότερον ὄρων, διὰ λεπτότητα, καθάπερ αὐγὴν.
- 327, B. Ἀγάλματα] Vid. ed.
- ib. Ἄνευ τῶν οὐρανίων] Vid. ed.
- 328, B. Οὐδένα κοινωνόν] Ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ἰδίοις πλεονεκτημασιν οὐδένα ἔχει παραπλήσιον· τὸ δὲ διὰ τέλους ἀντὶ τοῦ μέχρι τέλους, ὃ ἐστὶν ἐκ μέρους κεκοινωνήσασιν.
- 328, C. Ὄλον Ἀργεῖοι] Vid. ed.
- ib. Οὐχ ὅμοια τὰ τῶν Ἀργ.] Vid. ed.
- 329, A. Τῶν διὰ Θεσείας] Τοῦτο ἤδη προεῖπεν, ὅτι νικήσαντες ἐν Λεύκτροις Θηβαῖοι ἐζήτουν κατασκάψαι τὴν Σπάρτην αὐτὴν καὶ ἐκόλυσαν Ἀθηναῖοι ὑπὲρ Λακεδαιμονίων πολεμήσαντες, ὅτε ἐν Λεύκτροις ἐνίκησαν συμμαχούντων αὐτοῖς Ἀθηναίων ἐν Ἀλιάρτῳ καὶ ἐν Κορωνείᾳ.
- 529, B. Οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγῶνες] Vid. ed.
- 529, C. Ὁ τῶν Παναθηναίων] Vid. ed.
- ib. Σαμόθρακες] Vid. ed.
- ib. Τὴν εἰς Δελφούς ὁδόν] Vid. ed.
- 530, A. Ἐπιβάλλειν] Vid. ed., Leid. omittit ἄλλων.
- 530, B. Τὸ παρ' ὑμῖν ἐν τῇ πόλει] Vid. add. Pariss.

1) Hanc lectionem praetulerim illis, quae apud Ar. sunt: ἔτι δ' αὐτῆς τῆς ἀρε. Non video enim, quae vis sit in αὐτῆς, aut cur a rhetore arx ceteris opponatur. Frequentatur autem Aristidi adv. αὖ, et ni fallor sequenti quoque pag. 527. legend. τῶν δ' αὖ τῆς τέχνης, ubi pronomine αὐτῆς nihil opus est. Cf. Koen. et Schaeef. Greg. Cor. p. 14 et p. 257.

- Ἀκουόρω τε τῷ Α. κ. Σ.] Vid. ed. 330, D.
 Ἀδυνάτους] Vid. add. Par., Leid. οἰκείαν — ἐλευῶντες. 331, D.
 Ψηφίσματα] Σημαίνει, ὅτι οὐκ ἐξῆν πολεμεῖν ἄνευ 332, A.
 ψηφίσματος· ἐμφαίνει δὲ ὅτι τὰ προσηρημένα περιέχει τὰ
 πολλὰ ψηφίσματα.
 Ἀτίμους] Vid. add. Pariss., Leid. αὐτὸν — ἢ τινα — 332, B.
 Εἰ μὲν ὅλοις ὁμολογεῖται] Ἐπειδήπερ ἡ πρὸς βία δεή- ib.
 σιῶς ἐστι σημεῖον, τοῦτο διορθοῦται, λέγων, εἰ φανερόν
 ἐστι· διεπέμψατο, φησὶν, οὐκ αὐτῇ δεομένους, ἀλλ' ὑπὲρ
 τῶν δεομένων πρὸς αὐτοὺς δεομένους πρὸς βίουσα· τοῦτο
 δὲ τὸ νόημα σαφέστερον ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς δηλοῖ λέγων, ὅτι
 ἀγαπητόν ἐστιν οἱ (l. ἑμῶν) δεόμενοι καὶ πρὸς
 σβενόμενοι δυνηθῶμεν σώζειν τοὺς κινδυνεύον-
 τας· τρία δὲ ἐν περιέλαβε τῶν Ἀθηναίων ἐγκώμια, εὐσε-
 βειαν, ἀνδρίαν, πρωτότητα.
 Κορινθίαν] Vid. ed., Leid. λέγει καὶ Α. — τὴν τῶν Ἀθ. 333, A.
 Κορίνθιοι] Δήλον ὅτι δεδοικότες τοὺς τῶν Ἀθηναίων ib.
 στρατηγούς.
 Ὡς ἀρχαία] Vid. ed., Leid. ἀλλ' ὡς τὰ — Ἰσοθμῶ. — 333, B.
 Πολυάνθρωπία] Τουτέστιν, ὅτι αἰ τοῦ παρελθόντος 333, C.
 ἔτους πλείων (Cod. πλείον) συνάγεται δῆμος.
 Πεντητηρίδος] Ἐπειδὴ διὰ πέντε ἐτῶν αἱ μεγάλαι πα- ib.
 νηγύρεις συνάγονται· τοῦτο δὲ εἶπεν οὐκ ἀπλῶς, ἀλλ' ὅτι
 ἢ διὰ χρόνου ἀγομένη πατήγυρις, ἅτε ποθεινότερα τυχεύ-
 νουσα, ἀνάγκη καὶ πολυάνθρωπος γίγνεται (Cod. ἀνάγκη —
 γίγνεσθαι)· λέγει οὖν, ὅτι καὶ ἐνιαυτὸν ἡμεῖς ἄγομεν πα-
 νήγυριν, οὐκ ἐλάττονα τῆς διὰ πέντε ἐτῶν ἀγομένης.
 Τοῦ πρώτου τέλους] Τέλους λέγει νῦν τοῦ δαπανή- 334, A.
 ματος· τοῦτο γὰρ ἀγῶνος ἐγκώμιον τὸ πολυδαπανὸν καὶ
 μεγαλόψυχον.
 Οἱ μηδὲν ἔχοντες φ.] Vid. ed. 334, B.
 Οὐδὲ (ed. οὐδὲν) κοιὸν] Ἐντὶ τοῦ οὐδὲν κοιὸν πόλεως ib.,
 κατόρθωμα.
 Γεωπεῖναι] Οἱ πένητες, οἱ μὴ ἔχοντες γῆν, οἱ γῆς ἐν- 334, C.
 δεῶς κ. τ. λ. vid. add. Pariss., Leid. δ' ἐνός — δεικνῦ-
 ντες ὡς εἰσὶ τινες.

- ib. Τοῦ ἡδύσματος] Οὐκ εἶπε φιλοτιμήματος, ἀλλὰ ἡδύσματος, εὐτελέζων.
- 336, A. Τῶν ἱπποτύμων] Λέγει ἀπ' ὧν αἱ φυλαὶ ὀνομάζονται· καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ἐν αὐταῖς γενομένων ἀρίστων ἡρώων εἶχον τὰ ὀνόματα· λέγει οὖν τὴν Διαντίδα φυλὴν ἀπὸ τοῦ Αἴαντος.
- ib. Συνέταξε] Vid. ed., Leid. καὶ τοῦ Μίνωος — ὅτι ἐθάύρησε —
- ib. Ὁ δέ γε αὐτός οὗτος θεός] Vid. ed.
- 336, B. Βούλομαι δὲ] Πρὸ τούτου (Cod. τοῦτο), φησὶ, τέσσαρες ἦσαν φυλαὶ, ὕστερον δὲ γνώμη τοῦ Ἀπόλλωνος διὰ αὐτὰς ἐποίησαμεν· ἐντεῦθεν δὲ διαφόρος ἐπαινεῖ τὴν πολιτείαν τῶν Ἀθηναίων· φησὶ γὰρ, ὅτι (Cod. ὄσοι) τριῶν οὐσῶν τῶν γενικῶν πολιτειῶν, ἀριστοκρατίας, δημοκρατίας, βασιλείας, αὕτη ἐξεῦρε ταῦτα τὰ τρία εἶδη καὶ πᾶσιν ἐχρησασατο καὶ δοκεῖ ἀληθεύειν· ἀπ' ἀρχῆς γὰρ ἐβασιλεύοντο, εἴτα ὀλιγαρχούντων (ε. ὀλιγαρχοῦντο) διὰ τῆς βουλῆς τοῦ Ἀρείου πάγου, οὗτοι γὰρ ἐξ ὄντας διώκουν τὴν πῦσαν πολιτείαν, ὕστερον δὲ δικαστήριον ἔμεινεν ἔχουσα τὸ πρότερον ὄνομα, λέγω δὲ βουλὴν· ὕστερον δὲ δημοκρατίαν ἐποίησαντο καὶ τερφθέντες ἔμειναν ἐν αὐτῇ.
- 336, C. Ἐνὸν] Λέγει τὸ ἀκριβές τῆς παρ' αὐτοῖς (Cod. αὐτῆς) πολιτείας οὐδεὶς ἠρευνήσατο· βούλεται γὰρ ἐκάστην τῶν τριῶν πολιτειῶν μὴ εἶναι ἀπλήν, ὡς ἐπιφέρει, ἀλλὰ πρῶτην μὲν ἀπλήν, ἔπειτα δὲ ἐκάστην μικτὴν ἐκ τῶν τριῶν συγκατεμένων· λέγει γὰρ, ἐγὼ δὲ ἀπλοῦν τε καὶ οὐκ ἀπλοῦν λέγω, βουλόμενος δεῖξαι καὶ τὸ ἀπλοῦν ἐκάστης πολιτείας.
- ib. Ἀπλοῦν μὲν] Vid. ed. ex marg. Schell., Leid. τρεῖς πολιτείας, τυραννίδα, ὀλιγαρχίαν, δημοκρατίαν· ἐκάστης γὰρ τὸ μὲν χρησίμον ἐκτίσατο, τὸ δὲ φαῦλον ἀπέφυγεν.
- 336, D. Ἀλλὰ καὶ τῶν ὕστερον] Vid. ed., addit Leid. τοῦτο οὖν φησὶν ὁ Ἀριστείδης, ὅτι βασιλείας χωρμίτη φαίνεται, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν Ἑρεχθιδῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὕστερον ἀξιωθέντων τῆς βασιλείας· εἰ μὲν γὰρ ἄξιος ἦν ὁ Μέλαθρος τῆς ἀρχῆς, οὐκ ἂν ἐδέχτο παρὰ Θυμοίτου ταύτην.
- 337, A. Ἀριστοκρατίας εἰκόνα] Οὐκ εἶπεν ὀλιγαρχίας· διαφέρει

γὰρ τῷ τὴν ἀριστοκρατίαν μὲν ἀπὸ ἀρίστον ἀνδρῶν συγκεί-
σθαι, ὀλιγαρχίαν δὲ ἀπὸ ὀλίγων πλουσίων.

Ὁ δὲ ἐστὶ μείζον] Ἐντεῦθεν βούλεται δεῖξαι τὸ μικτὸν ib.
καὶ τὴν μίξιν τῶν πολιτειῶν.

Τὴν κοινότητα] Λέγοι ἂν περὶ Θησέως, καὶ (f. inser. 337, C.
γὰρ) συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς μίαν πόλιν, ὅθεν καὶ συνοίκια
θύουσιν.

Καὶ μάλιστα] Τουτέστι τὴν φιλανθρωπίαν, ἥπερ ἐστὶ ib.
δημοκρατίας ἴδιον· δείκνυσιν οὖν ἐν τῇ βασιλείᾳ τὴν δημο-
κρατίαν οὖσαν διὰ τὸ φιλάνθρωπον· τοὺς πολλοὺς δὲ
λέγει τὸν δῆμον, ἥπερ ἐστὶ δημοκρατίαν.

Ὁ, τε δῆμος] Πάλιν δείκνυσι τὴν δημοκρατίαν ἔχουσαν ib.
ἐν ἑαυτῇ τὴν τε μοναρχίαν καὶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ἵνα δείξῃ
ἐν ἐκάστῃ τὰς τρεῖς.

Καὶ ἡ βουλὴ] Δείκνυσι πάλιν καὶ τὴν βουλὴν ἢ τὴν 337, D.
ὀλιγαρχίαν ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ τὴν δημοκρατίαν.

Ὡστ' εἰκότως] Τουτέστιν οὐ μόνον ἐκάστην πολιτείαν 338, A.
ἐστὶν ἐν αὐτῇ θεώσασθαι, ἀλλὰ καὶ κρίνοντα ἰδεῖν ἀρίστας
ἅπασῶν τίς ἐν αὐτῇ μόνῃ, τῷ καὶ δι' ἀλλήλων κρᾶσιν αὐτὴν
λαμβάνειν.

Ὡςπερ γὰρ ὁ πᾶς] Vid. add. Pariss., in Leid. καὶ ib.
ἄλλοτριον τοῦ ῥήτορος desunt — παράδειγμα τὸ νόημα·
τέσσαρα στοιχεῖά εἰσιν ἐξ ὧν — ἀλλ' ὅτε — τὰ ἄλλα τρία·
Πλάτωνος δὲ κ. τ. λ. vid. ed.

Βουλὴν] Λέγει τὸν Ἄρειον πάγον, νῦν μὲν ὄντα δικα- 338, B.
στήριον, τότε δὲ βουλευτήριον· διὸ καὶ συνέδριον ἐκά-
λεσε διὰ τὸ ἄρχειν τῆς πολιτείας.

Ἐπερ τῆς δημοκρατίας] Ἐπειδὴ τὸ τῆς ὀλιγαρχίας ὄνομα 338, D.
οὐκ ἦν καλὸν περιβάλλειν τῇ Ἀττικῇ, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀλι-
γαρχίας βουλευτήριον εἶπεν, εὐφημοτέρῳ ὀνόματι χρη-
σάμενος.

Τοῖς μὲν βουλευμασιν] Ἐπειδὴ λοιπὸν αὐτὴ τελευταία ib.
ἐκράτησε.

Καὶ μὴν ἐκεῖνό γε] Οἶον τὸ πῦρ, εἰ καὶ ἔχει δύναμιν 339, A.
τινα τοῦ ψυχροῦ ἢ τοῦ γεώδους, ἀλλ' οὖν θερμὸν καλεῖται.

Τὰ τῇ φύσει τρίτα] Vid. add. Pariss. 339, D.

- 320, A. *Τιμημάτων*] *Τιμημα* καλεῖ τὸν πλοῦτον, *Πλατωνικῶς*· *τιμήματα* (Cod. πλοῦτον· *Πλατωνικῶς τιμήματα*) ἐκάλουν τὰς οὐσίας· ἀποτετιμηγτο γὰρ ἐκάστων κ. τ. λ. vid. ed. ex Cod. bomb.
- ib. *Τῶν Ἑλληνικῶν οἰκων*] *Οἰκων* ἀντὶ τοῦ γενῶν· ἄλλοι δὲ τῶν περιουσιῶν, οὐ γὰρ εἰς ἣν οἰκοῦμεν, οἶκον δὲ τὴν οὐσίαν αὐτὴν· περὶ Ἀριστείδου δὲ λέγει τοῦ *Λυσιμάχου*· οὗτος (add. Par. οὕτω) γὰρ, φησὶν (Enarratorne an Ar.?), ἦν πένης, ὥστε κ. τ. λ. vid. add. Pariss. ad *Ἐνα τῶν*, in quibus quae inde ab τοῦτον οὖν sequuntur, in Leid. desiderantur.
- 340, B. *Προστασίαν*] Ἀντὶ τοῦ ἀρχῆν· λέγει τὸν Ἀριστείδην, ὃν ἔταξαν καὶ ἐχειροτόνησαν, τοὺς φόρους κατατάξαι τοῖς Ἕλλησι.
- ib. *Ἐκρινεν*] Ἀντὶ τοῦ ἐχειροτόνησε· λέγει δὲ τὸν Ἀριστείδην.
- ib. *Προκατείληπται*] Ἀντὶ τοῦ προεῖρηται· λέγει δὲ περὶ τῶν ἐγκωμιαζόντων.
- ib. *Κατ' ἐξουσίαν*]· Τὸ εἶσαι καὶ τιμηθῆναι κατ' ἀξίαν· ἐν δὲ τοῖς (Cod. τοῦ) ἐξῆς ἐρμηνεύει τοῦτο· τῷ βελτίστῳ μὲν ἐπάγει τὸ τιμᾶσθαι τοὺς ἀρίστους, τῷ δὲ κατ' ἐξουσίαν τὸ τὴν διαίτην ἀνεῖσθαι κοινοτάτην πᾶσιν.
- 340, D. *Ἐν ἣ ζῆν*] Vid. ed., addit Leid. ὅτι ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κατ' ἐξουσίαν ἐστὶν αἰρεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι κατ' ἀξίαν φαινέντα τινα βέλτιστον ἄνδρα· λέγει δὲ, ὅτι τὸ καλὸν τῆς πολιτείας καὶ τὸ ζῆν κατ' ἐξουσίαν συνέδραμον.
- 341, B. *Ἐὶ δέ που*] Vid. add. Pariss.
- ib. *Πένταθλοι*] Vid. ed., Leid. γ' τρεῖς ἔ' παρὰ νίκην — πᾶλλη — ἄκμα —.
- 341, C. *Ἡ ποιοῖς ἀεὶ* (ed. ἄν) *λόγοις*] Οἶονεὶ βούλεται τις διὰ λόγων παροξύναι στρατιώτας εἰς μάχην, οὐχ εὐρίσκει λόγους κρεῖττους τῶν ἀεὶ παρ' Ἀθηναίων (sic Cant. pro Παναθηναίων) λεχθέντων ἐκ τῶν πολέμοις (forte ἐν τοῖς πολέμοις), οἷα ἐδημηγόρησαν (Cod. ἐδημηγόρησεν) ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ.
- 341, D. *Ἄλλ' ἐν τῇ τῶν λόγων*] Καλῶς διεῖλεν· ἄλλο γὰρ λο-

γική κατασκευή κατὰ δύναμιν προφορικὴν, καὶ ἄλλο ψυχικὴ
παιδεύσεις ἐκ φιλοσοφίας.

Γένη τῶν φιλ.] Τῷ (Cod. τὸ) σοῖζεσθαι τὰ βιβλία· 342, A.
λέγει δὲ γένη τοὺς Στωϊκοὺς καὶ τοὺς ἄλλους.

Ἐν κατόπτρῳ] Ὁ γὰρ ἀναγιγνωσκῶν λόγους Ἀθηναίων ib.
μέμνηται· ἐξ Ἀθηναίων γὰρ οἱ λόγοι.

Καὶ τὸ αὐτὸ] Ὅτι οὐκ ἀνθρώπινον, εἰ μὴ θεῖον εἶποις. 342, B.
Βασιλεῖς] Vid. add. Pariss. ib.

Προηροσίαν] Vid. ed. 342, D.

Ἄετὸν ἐν νηφ.] Vid. ed., Leid. πτολίετρον Ἀθηναίους ib.
ἀδολίαν — νεφέλαις — .

Δύο τὰναντία] Ταῦτα λέγει δύο τὰναντία, ὅτι καὶ 342, D.
πάντες τὴν πόλιν εὐεγκωμίαςαν (sic), καὶ οὐδεὶς κατ' ἀξίαν
αὐτῆς (Cod. αὐτοῖς) εἶρηκεν, ἀλλὰ παρὰ πάντων ἐγκωμια-
σθεῖσα πασῶν ἐλάττονα τῶν πόλεων ἤκουσεν (Cod. ἤκουσαν).

Τὸ τῆς σοφίας πρυτ.] Vid. ed., in Leid. εἰς deest. — 343, A.
τῆς περὶ τῆς ἐστίας τῆς Ἑλλ. — δαιμόνων —

Εἴσω πίπτειν] Περιέχεσθαι· πᾶν δὲ περιεχόμενον μι- ib.
κρόν ἐστι· ὃ οὖν λέγει, τοιοῦτον, νῦν δέ μοι δοκεῖ ταῦτα
πάντα μικρὰ εἶναι καὶ οὐκ ἔχεσθαι τοῦ ἀκριβοῦς, ἀντὶ τοῦ
ἐξεληλυθέναι ἐπὶ τὸ ἔχεσθαι τῆς ἀληθείας· ἀπὸ μεταφορᾶς
κ. τ. λ. vid. add. Pariss.

Οἶμαι δὲ οὐδ' αὐτοῖς] Ἀθηναίους· ἐπεὶ δὲ εἶπε τοῖς 343, C.
Ἑλλησιν, ὅτι οὐ δεῖ ὑμᾶς ὑποχωροῦντας τῇ πόλει ἐρυθριαῶν,
παρεμυθῆσατο τοὺς Ἑλληνας καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων
λαβὼν τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι οὐδὲ τοὺς Ἀθηναίους λυπεῖ τὸ
(Cod. τῷ) τὴν ἀκρόπολιν τιμιωτέραν τῆς πόσης Ἀττικῆς
λέγεσθαι, οὐδὲ τοῦτο αἰσχύνην αὐτοῖς φέρει· κορυφὴν δὲ
οἶονεὶ κεφαλὴν, ὃ ἐστι τοῦ ὅλου σώματος τιμιώτερον.

Ἄντι τοῦ π.] Vid. ed. 344, A.

Ἦσπερ καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ π.] Τοῦτο εἶπεν, ἢ ὅτι πάν- ib.
τες οἱ λόγοι καθόλως εἰς τὴν Ἀθηναίων ἀναφέρονται πόλιν,
ἢ οὗτος ὁ λόγος τῆς Ἀθηναῖς ἐστιν, ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς Πανα-
θηναίοις εἴρηται.

I N D E X

in scholia et notulas, in quo conficiendo paginas, quae inde
a pag. 193 — 196 duplices occurrunt, apposito * insignivi.

A.

- Accus. partic. pro infin. 150. 280., *Ἀνάθημα* et *ἄγαλμα* inter se differunt, 69.
 pro genit. 338. 373. 442.
Ἀκροτελεύτιον, 291. *Ἀνακπᾶσθαι* de aegrotantibus, 376.
Ἀδελφοῖς et *ἐν Δελφοῖς* confusa, 45. *Ἀναποδίζειν*, 297.
Ἀδριανοπολίτης, *Ἀδριανουπολίτης*, 8. Anaxagoras, 169. 298.
Ἀδύνατοι, 386. Androtion, 89. 206.
Ἄστοι, *ἀετώματα*, fastigia, 408. *Ἀνέωγε*, *ἀνήωγε*, 49.
Ἄγαλμα et *εἰκὼν* inter se differunt, Anniceris, 261.
 505. Anthedon, 248.
Ἄγνώμων, 354. 431. 455. *Ἀνθρώπινα* et *οὐράνια* conf. 103.
Ἄγραυλος, *Ἄγραυλή*, *Ἄγλαυρος*, 41. Antiochus, 103.
Ἀγεσταῖοι, *Ἐγεσταῖοι*, *Ἀκεσταῖοι*, *Ἀτίστροφος*, 168.
Σαγεσταῖοι, *Σεγεσταῖοι*, 170. *Ἀκατούρια*, 42.
Ἀρξίν pro *νικᾶν*, 177. *Ἀπηχῆς*, 196.
 Aeschines Socraticus, 255. *Ἀφροδίτη*, uti *venus* de oratione, 176.
 Aeschines orator, 20. 107. 168. 171. Aphthonius, 258.
 177. 206. 217. 273. 280. 419. *Ἀπό*, ex persona alicujus, 125.
 Aeschylus, 190. 273. *Ἀπογίγνεσθαι*, *ἀπέρχεσθαι*, 35.
 Aesopus, 277. *Ἀπολλο* cur *πατρῷος*, 14.
 Alcman, 131. 185. 248. *Ἀπόντες*, defuncti, 77.
Ἄλλοι, *ἄνθρωποι*, *Ἀθηναῖοι*, *οὐρανοὶ* conf. 163. *Ἀρσινθῖι* 209.
Ἀλογίου, 280. Archelaus, 137. 165.
Ἀμαρτήσθαι, 139. Archilochus, 135.
Ἀμίλει, 177. Aristides sophista, 93. 97. 139. 151.
Ἀμυγέπη, 277. 159. 222. 236. 258. 260. 294. 302.
 303. 317. 354. 449. 513.

- Ἀρισταίδης, Ἀριστοφάνης, Ἀριστοτέλης, et cett. conf.* 192.
Aristophanes, 85. 123. 144. 158. 179. 184. 194*. 202. 203. 277. 289. 344. 362. 373.
Aristoteles, 167. 197.
Aristoteles nescio quis junior, 105.
Ἀριθμητὸς et ἀριθμητικὸς conf. 129.
Ἄρμενον, ἄρμενον, 115.
Arrhianus, 98.
Ἄρτοποιός, ἀρτοποιός, ἀρτοκόπος, 240.
Ἄσβεστον πῦρ, 420.
Ἄσελγής, 197.
Aspasia, 173.
Ἄτακτος et τακτός, καίς et ἄκαις et similia conf. 246.
Δί' Ἀθηναίων et διὰ Θηβαίων, μετ' Ἀθηναίων et μετὰ Θ. et cett. conf. 36.
Athanasius, 76. 168. 182.
Ἄτιμος, 387.
Auxesia 73.
- B.
- Bacchum cur juvenem eundem et senem pinxerint veteres*, 39. *cur vitem dederit Athen.* 26. *unde ejus nomen*, 100.
Bacchylides, 102.
Bacides, 123.
Bosporus duplex, 382.
Βουζύγης, 177.
βωμολοχεύεσθαι, 206.
- C, H et X.
- καί duplex*, 50. *adde Divum Paul. ad Rom. I*, 13.
καίρὸς pro συμφορᾷ, 187.
Candaules, 139.
Canobi alae, 12.
- κατὰ πόδας*, 178.
καταβάλλειν de serendo, 204. *de athletis*, 304.
καταβολή, 207.
κατηγορεῖν, 166. *κατηγορία*, 287.
κατόρθωμα, 101.
Cecrops cur biformis, 9.
Κελεύειν attice pro παρακαλεῖν, 91. 380.
Ceres cur Atheniensibus fruges dederit, 22. *ei gratias referunt Athenienses*, 26. *auxilio venit Atheniensibus*, 66. 251. *Δημήτηρ Λιβύσση*, 105.
Charax 9. 27. 404.
χάριν ἐπίνειν et ἐπτείνειν, 7.
χαρώνιον, 27.
χειρογαστρος et χειρογαστερες, 136.
χελιδονεῖαι, 367.
χι χιαστόν, 39. 443.
χιασμός, 104. 407.
χιλός, 269.
χορεία Πανός, 50 seq.
χρηῖ et χρᾶται, 62.
χρένα, 398.
χρόνοι, anni, 76.
χρώμα, 191.
κίθαρις et κίθαριστης inter se diff. 117.
κίνδυνος pro πόλεμος, 186.
κίσσηρις, 401.
κληροῦχος, 237. 355.
Clisthenes, 44. 110.
κολάζειν, 414.
κολοφων, 245.
Comicus 96. 298.
Conon, 80. 81. 86.
Constructio verbi χρῆσθαι, 138.
Cratinus, 24. 74.
οἱ Κρείττονες, 179.
Ctesias, 384.

Κυανία, 368.
Cyclopes, 136.
Cylon, 44. 45.
Cynaegirus, 50.
Cyrillus, 62.

D.

Damostratus, 176.
Dansidae, 59.
Darii exercitus, 47.
Dat. pro genit. 225.
Δὲ in ἀποδόσει 358.
Delium, 242.
Democritus, 356.
Demosthenes, 1. 4. 26. 29. 30. 37.
 38. 40. 41. 44. 52. 53. 61 bis.
 72. 73. 83. 87. 90. 95 bis. 96.
 97. 101. 108. 112. 134. 158. 160.
 161. 162. 164. 168 bis. 169. 172.
 183 bis. 186. 187 bis. 193. 194.
 193*. 194*. 196* bis. 197. 198.
 204 bis. 205. 207 bis. 208. 218.
 219. 220. 224. 238. 243. 246. 247.
 252. 253. 256. 260. 271. 286. 290.
 292. 295. 300. 308 bis. 317. 329.
 339. 352. 355. 362. 378. 382. 397.
 398. 416. 436. 451. 471.
Δημῶν, 218.
Δημήτηρ et *Δήμητρα*, 22.
Δημοφῶν et *Δημόφιλος* conf. 102.
Διὰ διφθόγγων γράφειν, διφθόγγο-
γράφειν, 7.
Διάγραμμα, 278.
Διαγράφειν, 269.
Διαδόσεις, 191.
Διαφέρειν pro ἀνύειν, 52. 169.
Διαφείρειν, 44.
Dicaeus et *Demaratus*, 66.
Digitus in numerando, 272.
Dii in Athenienses munera confe-
 runt, 21.

Δικαστήρια Atheniensium, 28. 111.
Δίκη et *γραφὴ* diff. 202.
Dinarchus, 196.
Dion, 244.
In Dionysiis quid sit factum, 11.
Dionysius ὁ περιηγ., 14. 58.
Dionysius de musica, 203.
Diotima, 172. .
Dolonci, 209.
Dolopes, 204.
Dorismus Simonideus in Aristide
edendo ubivis fere a viris doctis
neglectus, 58.
Δρόμος, 88. 378.
Dryopes, 32.

E.

ἼΗ, 368.
Εἰκάζειν attice pro κρίνειν 61. 287.
Εἰλωτες et *Εἰλώται*, 75.
Εἶναι παρέλκει, 154. 140.
Ἐκβολή, 4.
Ἐκ μαρτυρία, 464.
Ἐκ ποδός, 79.
Ἐλευθερος, 327.
Ἴλιος quo signo indicetur, 14.
αἱ Ἑλληνικαὶ sc. ἱστορίαι et τὰ Ἑλ-
ληνικά, 79.
Ἴλος Aegypti tractus, 71.
Ἐμβραχυν, 277.
Ἐμπειρία, 197.
Empedocles, 298.
Ἐμπονδα, 19.
Ἐναρα, 27.
Ἐν τῇ ἀντιδόσει, παρακρεσβεία, 41.
Ἐωλα, 364.
Ἐπάγειν, ἐπάγεσθαι, ἐπειδάγειν, 2.
Ἐπεισόδια, 138.
Ἐπη, 297.
Ἐφεις, 28.
Ἐπόλκια, 49.

Ephorus, 5. 94. 400.
 Ἐφορος de deo deave, 13.
 ἐπι, ἰστορεῖται ἐπὶ c. gen. de scri-
 ptore, qui memoriae aliquid pro-
 dit, 9. pro κατὰ, 44.
 Ἐπιβάλλειν, 107.
 Epigrammata, 48. 52. 58. 59. 144. 289.
 Ἐπισηφίζειν, 168.
 Ἐπιστάτης pro Πρύτανης, 260.
 Ἐπιτήδεσις et ἐπιτήδευμα diff. 121.
 οἱ Ἐπώνυμοι, 109.
 Ἴκον, 243.
 Erechtheus, 25. 42.
 Ἐρωσ dicitur ἐμπίπτειν, παρεμκ. et
 προσκ., 24.
 Ἐρχεσθαι ἐν pro εἰς, 156. εἰς τινα
 pro πρὸς τινα, 171.
 Ἐστία, 264.
 εὐ et ἄ, εὐτυχία et ἀτυχία et cett.
 conf. 86.
 Eumolpus, 40.
 Εὐκατερεία, non εὐκατεῖρα, 96.
 Eupolis, 162. 174. 177. 257.
 Euripides, 28. 40. 75. 131. 179.
 232. 243. 257. 280.
 Eurytion, 170 seq.
 εὐς et ἦς in clausulis nominum
 propr. 181.
 Ἐξ ουρίας, 196.
 Ἐξαίρειν et ἐξαιρεῖν φόβον, 191.
 Ἐξήμαιν, 35.
 Ἐξήτρον et ἐξήτρον conf., 34.
 Ἐξούλης δικάεσθαι, 20. 330. 419.

F.

Formicae indicae, 18. 46.
 Fructus, unde ὠραία, 16.

G.

Gelon, 223.
 Γεωπειναι, 109.

Γοργία κεφαλή, 154.
 Gratiae, cur nudaes sint pictae, 23.
 Gregorius Magnus, 309.
 Γρίφος, 193.

H.

Halirrhodius, 26.
 Helena, Trojam non pervenit, 56.
 Hellanicus, 84.
 Heraclidae, 18. 35. 39. 252.
 Herodotus, 5. 17. 19. 25. 31. 33.
 45. 46. 56. 61. 74. 164. 171. 180.
 206. 209. 212. 221. 222. 249. 256.
 251. 253 bis. 259. 262. 310. 350.
 351. 384.
 Hersa, Herse, 40.
 Hesiodus, 23. 207.
 Homerus, 7. 11. 12. 48. 50. 56. 60.
 64. 72. 78. 80. 88. 109. 113. 160.
 172. 188. 195. 195*. 197. 201.
 206 ter. 211. 221. 222. 224. bis.
 236. 240 bis. 243. 245. 247. 251.
 258. 262. 273. 300. 307. 361. 396.
 Hyperides, 13. 409.

I.

Ἰερὸς pro μέγας, 30.
 Inarus, 71.
 Indi, 2.
 Insulani liberos vendunt, 194.
 Ἰστογραφεῖν, 7.
 Isocrates, 29. 38. 48. 54. 62. 65 bis.
 75. 81. 83. 84. 93. 101. 173. 178.
 186. 235. 256.
 Ἰὺγξ, 98. 508.

L.

Λαμβάνεσθαι cum gen. ἐπὶ κατα-
 γνώσεως, 93.
 Λαμία, 18.
 Lamprocles, 203.
 Launii metalla, 416.

- Leges, quatenam earum genera, 1.**
Leos, 43.
Ἀηστικόν et ληστρικόν, 38.
Libanius, 16. 71.
Λιβυκῆς, Ἀγυστιακῆς, Λιβυστικῆς
conf. 38.
λίθοι καὶ ξύλα, 418.
λιμὴν et θεμος diff. 11. 406.
λιμὸς et λοιμὸς conf. 267.
Longinus, 102.
Lycidas, 228.
Lysias, 103. 180. 339.
- M.**
- Massagetae, 2.**
ἀπὸ μηχανῆς, 75. 232.
Medon et Neleus, 32. 43.
Μεγαλοπρέπεια, 191.
Μεγαλοφυχία, 359. 365.
Melanipps, non Menalipps, 151.
Meles, 228. 308.
Μήλιοι et Μηλιεῖς, diff. 192.
Μεμνησθαι cum acc. 308.
Menander comicus, 3. 22. 132. 194*.
 205.
Menander, Aristidis enarrator, 13. 84.
Μήποτε, fortasse, 60.
Μέροπος et Αἰροπος conf. 137.
Μικροῦ δεῖν, 224.
Minerva crocodilo inequitans 9. cur
πρόνοια, 13.
Molionidae, 266.
Μορμῶ, 18. Μορμολυκία, 18. 417.
Μυκάλη, 70.
Μῦς, 47.
- N.**
- Νάναρχοι apud Lacedaemonios, 260.**
Negans verbum ad enuntiationem
 affirm. pertinens, 51. Negatio sim-
 plex pro duplici, 334. Duplex
 negatio pro affirm. 347.
- Neleus et Medon fratres de princi-**
pato inter se contendunt, 32. 43.
Νέμειν et νομίζειν confusa, 21.
Νόημα, 442.
Νότιος, 52.
- O.**
- Ὀδίνω, 289.*
Oedipus, 212.
Οἰκίται, 194.*
Olynthiaca Demosthenis orationes,
 29.
Ὄν, οὐδα, ὄν apud τυγχάνω om. 404.
Ὄνειδος, 256.
Onomacritus, 206.
Ὄνομαστὶ, 289.
Ὄνοσκελὶς, 19.
Ὄψελια, 371.
ὄπου, ὅπως pro ποῦ, πῶς, 130.
Oracula, 32. 65. 108. 114. 208. 213.
 214. 229. 230. 251.
Ὀργᾶς, ἦ, 184.
Orestae ossa, 43. cum Furiis judi-
cium, 28. 218.
Ὄρμος et λιμὴν differunt, 11. ὄρμη-
τήριον, 184.
Orpheus, laud. 173.
Ὄρυσθαι, 237.
Ὅτι, omissa voce σημειῶσαι, ση-
μιωτέον, κ. τ. λ. 39.
Oxylus, 34.
- P.**
- Παιῶν et παιῶν, 50.**
Παιδας et πέδας conf. 46.
Παιδικά, 24.
de καλλαδίω Diophontis, 102 seq.
Pan, 215, seq. Πάν et πᾶν conf. 51.
εἰς πᾶν ἐλθεῖν, 194.
Παναθήναια μικρὰ et μέγαλα, 106.
Pandrosa, 41.
Pantelii epigramma, 48.

- Παντελλόγιμος*, 396.
Παρά in comparando, 88.
Παραβολών, genera, 400 et 407.
Παρατεῖσθαι, 286.
Παρακρίνειν et id genus plura, 88.
Παραγράφειν, 269.
Παραπολῶ, 139.
Παρενθήκη, 169.
Παρήκειν, *παρείκειν*, 5. 399.
Πᾶς Πεισίστρατος, 164. *πᾶς Σωκράτης*, 238.
Πάση τέχῃ, π. μηχανῇ, 195.
Πελασγί, 32.
Πηγεῖοι δύο, 72.
Πένταθλοι, 112.
Πέπλος, 115.
Περιγράφειν, 269.
Περίουκοι, 76.
ἰ περισσότερός et *ἡ περισσότερά*, 273.
Περιτροπή, 398.
Ράσις, 218.
Ρασιδία, 43.
Ῥeracydes, laudatur 100. 103.
Ῥιλιππίδης et *φειδιππίδης* conf. 51.
Ῥιλιππικαί et *φιλιππικὰ*, 79.
Ῥilochorus, laud. 23.
Ῥilostratus, 18.
Ῥiloxenus, 262. 284.
Ῥoebidas, 36.
Ῥυκροί, 235.
Ῥrynichus, 203.
Ῥσνιξ, 155.
Ῥυγή pro *φυγάδες*, 89.
Ῥylarchus, 103.
Ῥindarus, laud. 5. 102. 115. 132. 170. 215. 231. 302. 334.
Ῥisistatidae, 209.
Ῥλασταί, 141.
Ῥλαταιῶσι et *Πλαταίῶσι*, 68.
Ῥlato, laud. 5. 18. 79. 111. 112 bis. 114. 120. 124. 125 bis. 126. 127. 128. 130. 131. 142. 143 bis. 144. 153. 163. 165. 166 bis. 167 bis. 168. 169. 172. 173. 178 bis. 182. 194. 200. 205. 206. 224. 225. 227. 228. 242. 244. 246. 247. 248. 249. 253. 266 bis. 274. 276. 277. 290. 294. 295. 301. 309. 357. 388. 389.
κλέην pro *πλέον*, 129.
κλείων pro *μείζων*, 186.
Plutarchus, 121. 189.
πνῦξ, 225.
ὁ ποιητής est Homerus, 80.
ποιεῖν pro *γράφειν*, 173.
ποιικὴ et *π. στοά*, 218.
Polemon, laudatur 105 bis.
κολλοστόν, 204. 241.
κατὰ κόλεις, 233.
Polycrates, laud. 180.
Polycrates tyrannus, 259.
Polymela, *Polymele*, 171.
πορθμύς, 299.
ποτυῖσθαι, 236.
προηροσία, 23. 113.
προκῆσθαι, 405.
Ῥρόνοια, *Minerva*, 13.
πρός, vi comparandi, 84.
προσεῖναι, 183.
Ῥροσκῆσθαι, 380.
πρόσοδος, 364.
προστήσασθαι, 397.
πρόσχημα, 351.
Proverbia: *Ἐπί δεῖν ὀρεῖν*, 30.
ἱερὰ ἄγκυρα, *ibid. καλινωδιαν ἄδειν*, 65. *πρύμναν κρούσασθαι*, 72. *ἐν Καρὶ κίνδυνος*, 80. *ἐν Καρὸς μοῖρα*, 81. *εἰς οὐδεις*, 82. *ἐπὶ κεφαλὴν ὠσθῆναι*, 91. *τριήρης τὴν τριήρη*, 94. *κάσι τοῖς κριταῖς νικᾶν*, 101. *τὰ πλείστου ἄξια*, 130. *οὐδὲ Ἁρακλεῖ* *πρὸς δύο*, 155. *πρῶτος καὶ μέσος καὶ τελευταῖος*, 158. *Σικελικὴ τρα-*

- πίεα, 170. *αὐτόθεν καταβάλε*, 172. *Sardanapalus*, 159.
τὴν ὕδραν τέμνειν 181. *χρόνον φεί-*
δουσαι, *ibid.* *ὁ οἶκος Θησαυρός*, 182. *Σχῆμα στρατάλκτον, διάλληλον, ἐκ-*
ὁ Κρής τὸν κόπτον, 180. *ὁ Σικελός* *γώνιον, διαγώνιον, χῆ χασιόν,*
τὴν θάλασσαν, *ibid.* *Καδμεία νῆσ,* *πλεκτόν και λυτόν, προκειμῆτον*
 188. *εἰς κύβος*, 189. *μη λόντα ἐν-* *κακοῦ ἀναίρεσις*, 59.
ρεῖν, *ibid.* *λίθων λίνω*, 190. *ἀφ' ἐστίας* *Sexti et Pyrrhonia philosophia*, 158.
ἀρξάμενος, 194. *ἐν ταῖς Πύλαις* *Σικελοι et Σικελιώται*, 95.
μάχη, 196*. *ἀνδρῶν ἡρώων τέκνα* *Simonidea*, *laud.* 58. 59. 70. 190. 200.
πήματα, 198. *δεινοὶ μηχαναῖς πλέ-* *σκόλια*, 184.
κων Αἰγύπτιοι, 210. *ἀπὸ γραμμῆς,* *σμιχολόγος*, 466.
 227. *οὐδὲ πυρφόρος ἐσώθη*, 241. *Σωκλῆς et Σωδικλῆς, idem nomen,*
Κολοφών, 243. *ὑπὸ τῷ τειχίῳ*, 247. 63. *uti Ναυσίστρατα et Ναύστρατα.*
τὸν ξύοντα ἀντιέειν, 257. *ἄλιεύς* *Σωπάτηρ et Σωσικιάτηρ*, *Beald.*
πληγεις νοῦν ἔχει, 260. *τὸ Φιλοξέ-* *ad Terent. Phorm. V, 2, 18.*
νον οὐ, 264. *τοῖς αὐτοῦ πτεροῖς,* *Solon*, 195*.
 268. *Ἐρμῆς κοινός, ξυγός Ἐννάλιος,* *Sopater*, 30. 258. 330. 353.
 272. *ὡσπερ ἐκ δυοῖν κοδοῖν*, 348. *Sophocles*, *laud.* 37. 93. 111. 116.
 442. *τὸ ἀνθερικόν θερίζειν*, 281. 155. 190. (*ad quem l. v. Jen. L. Z.*
 442. *ὁδὸς εὐθεία*, 289. *ἀπὸ τραγημάτων,* *Erg.* 1825. *Nro.* 14. *p.* 109) 259.
 328. *γῆ κρύψας ἔχειν*, 332. *ἐστῶσι* 358.
τοῖς ὠσί, 354. *ὁμοῦ πάντα χρήματα,* *σοφός*, 113. *Σοφοὶ de Graecis, i.*
 356. *ἀμφοῖν χεροῖν*, 358. *λίθοι και* *Cfr. ep. D. Pauli ad Rom. I, 11.*
ξύλα, 418. *σπάζω*, 405.
προξενία, 362. *Stesichorus*, 56. 65. 203.
Prytaneum, 21. *στρατηγός apud Athen.*, 260.
Psytallia, 64. *Substantiva ex verbis suppleada,*
γεγύρα ex γεγυροῦν, 135. *cum*
casu verbi, unde originem tra-
xerunt, 196*.
Συκινός, 62.
σύλλογος και σύνοδος differunt in-
ter se, 61.
συμβαίνειν pro ἀρμόζειν, 321.
οἱ σὺν ut οἱ ἀμφοῖ, 90. *σὺν atūce*
apud pron. αὐτὸς om. 556.
σύνθημα, 225.
συνοικία, 20.
- Q.
- Quadringenti Athenis principatum
 affectant, 82.
- R.
- Ῥαχία*, 55.
Ῥάχος, 229.
Res pro persona, φυγή pro φυγά-
δες 89, *οἱ πένταθλοι pro οἱ τοὺς*
πεντάθλους νικῶντες, 113.
Rufus, 203.
- S.
- Sabinus*, 189.
Samothraces, 106.
- T.
- Tamia*, 75.
Tantalus, 69.

αἴξιν, 404.
έχνη μιᾶς πάσης, 195*.
έλεος attice pro τέλειος, 327.
empora inter se mutantur, 144.
expandere, 228.
πιδάτερα, 436.
καυμάζειν, 362.
έβα pro κάθεδρα, 529.
Thēbae a Lacedaemoniis captae,
Phoebida duce, 35 seq. 89.
Theocritus, laud. 18. 98. 235.
Theon, 258.
Theopompus, 197.
Thesum Athenis, 69. *Thesci ossa*,
 212 seq. 267.
Thessali, 226.
Theuth, 277.
Thimbron, 218.
Θυμοίτης et Θυμίλης, 42.
Thucydides, laudat. 4. 5. 10. 15.
 18. 24. 29. 30. 33. 35. 38 ter. 39.
 48. 49. 50. 52 bis. 59. 67. 70. 71.
 74 ter. 75. 76 quater. 78 ter.
 79 bis. 81 bis. 82. 83. 86 ter. 92
 bis. 94. 95. 101. 112. 129. 144.
 157. 161. 164. 165. 168. 170. 171.
 173. 178. 179. 183 bis. 184 bis.
 186. 187 bis. 189. 194. 193*. 195*.
 198. 201. 205. 207. 209. 217. 226.
 228. 234. 241. 259 bis. 260. 268.
 282. 292. 293. 300. 310. 317. 321.

329. 342. 344. 361. 365 bis. 366
 bis. 368. 369. 371 bis. 379. 382.
τιμήματα, 112.
Timocreon, 278.
τό, 377. *τίς*, 359.
τρεις in compositione, 210.
τρόπαιον, 505.
τρόφιμος, 22. 333.

X.

Ξενία, 97.
Xenophon, laudatur 78. 80. 90. 194.
 217. 226. 278. 374.

Y.

Υλακτείν, 257.
ύπερηφανία, 49. 226.
ύπεροργάν, 290.
ύπυθυνος, 221.
ύποκορίζεσθαι, 158. 232.
οι Υπομηματισται, Pindari enar-
 ratores, 216.
ύποτιθέναι de aedificio, navigio, 224.
ύφεικώς, 193.
ύφισθαι, 196. 296.

Z.

Ζήλος pro έρωσ, 382.
ζητείν εις, 156.
ζωστήρ, 409.

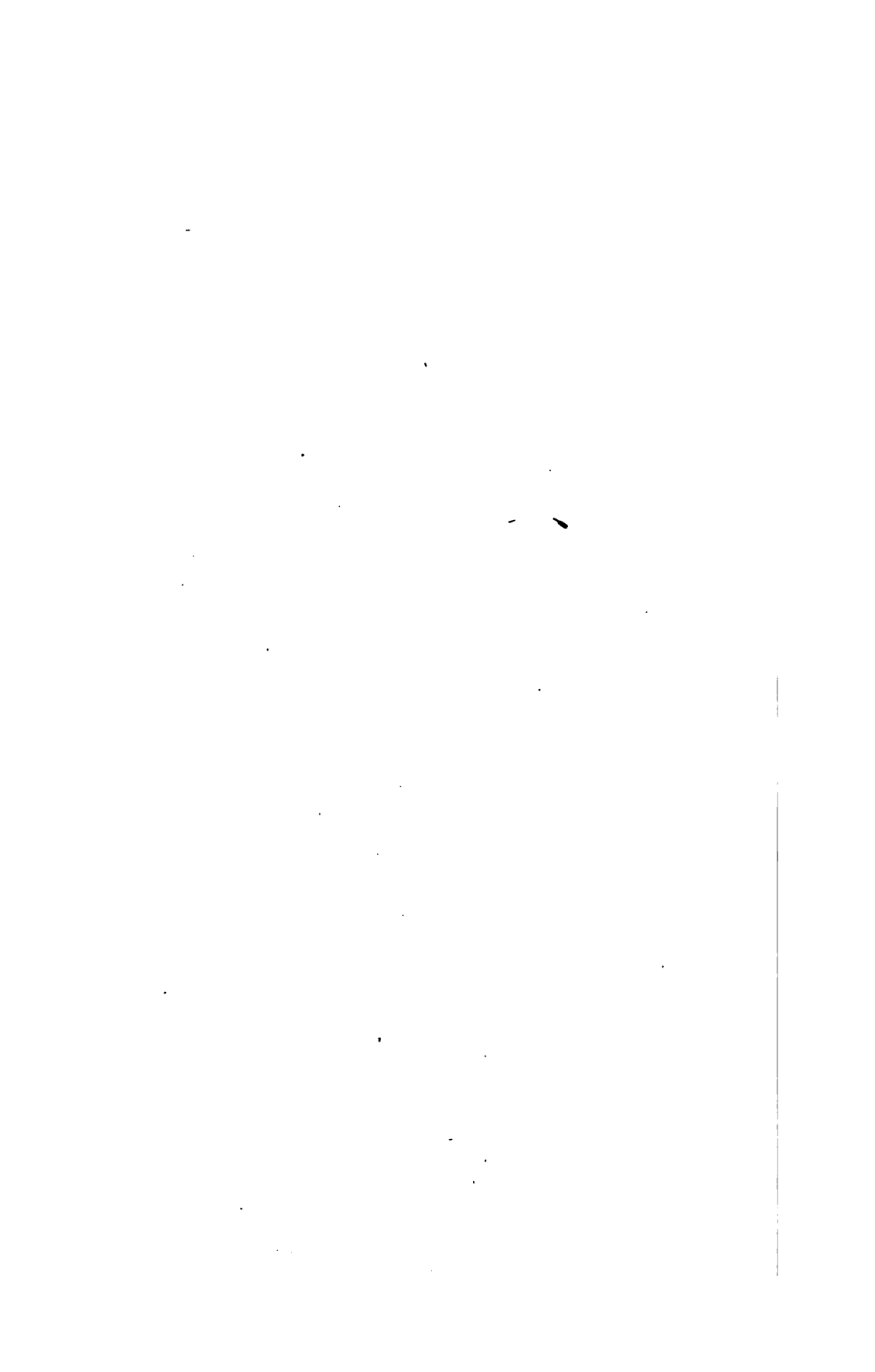
E M E N D A N D A .

Prae reliquis omnibus lectorem id monitum volumus, ne ea, quae inde a prima plagula ad octavam fere, ubi numeri sunt adpositi ad notulas spectantes, distractis typis sunt excusa, pro ipsis scriptoris alicujus verbis habeat, quae ita insignire erat propositum. Error autem inde exortus, quod in mscr. ad juvandos typothetae oculos verba, quibus notulae responderent, sublineata erant, id quod auctor plagulas corrigendas sibi remissum iri arbitratu operis indicare neglexit. Noli igitur hoc in malam partem accipere, benevole lector, et pro Valk. ubique scribere Valck., ad ipsius summi viri, non ad multorum ceteroquin doctissimorum virorum exemplum. Reliqua vel mæo ex oculis liberantis vel operarum errore acciderunt.

Pag. 1, lin. 10. leg. φορεῖν. l. 11. leg. λέγει; λέγομεν. l. 13. διότι; φαμέν. l. 14. ἐλέγγο, δημ. l. 2 f. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Δημ. — p. 2, l. 3. τροφίας. l. 11. τιμῆς ἐστὶ κατ' αὐτοῖς. l. 14. Διὸ εἶπε τὸ οἶμαι; l. 19. εἶπε τροφείῃ. — p. 3, l. 3. γὰρ τὸ λεπτ. l. 15. καὶ διὰ Κέλκου l. 16. Τροφίαν] Sch. ed. l. 21. Διαφερόντως] Sch. ed. — p. 4, l. 1. κυρίως. l. 7. Ἐρεῖ τις, ὄτι. l. 14. Ἡ Θουκ. — p. 6. l. 14. εἶπεν αὐν. l. 2 f. οἶον λ. — p. 7, l. 3. Ἡ γὰρ τοσ. l. 9. οὐκ ἔστι. l. 15. αὐξομεν 2) quibus respondent infra lin. ult: ed. Ald. 2) αὐξομεν. l. 18. εἰρημύ-νον. — p. 8, l. 8. leg. φανεροῦ] Προφαινόμενον. l. 18. κάν. l. 6. f. sic habere: l. 4. f. in his vocula forte latet μέλλει et mox leg. corrig. καταριθμεῖν. — p. 9. l. 11. ἰστόρηται. l. 14. fin. ἰστόρηται ἀπό. — p. 10. l. 3. ἐποχεῖσθαι. l. 19. οὐκ ἔστιν. — p. 11. l. 7. γραμμικὸς ἐστὶ τὸ σχῆμα· ὃ δὲ λέγει. l. 16. ὄρμος, et mox τὸ. l. 17. μετέωρος. — p. 12. l. 14. τοῦτο ἐπὶ τῶν. l. 15. fin. feruntur, ob oc. — p. 14, l. 17. f. οὐ γὰρ, ὡς T. l. 8. f. desunt. — p. 15, l. 1. οὐτω. l. 4. μέσση. l. 11. ἤστινός. l. 10. f. p. 172, B. — p. 16, l. 17. εἶπεν, μεμνήσθαι τῆς θέσεως. l. 18. * ἐμέλλε διεξ. et refer sodes hoc ad lin. 6 fin. ubi leg. * ἐμέλλε διεξ. l. 5. f. praeterea. — p. 17, l. 12. διὰ τοῦ ὡς εἶπεν. p. 18. l. 2. τέμνεσθαι. l. 13. ὡς. l. 15. ἡ Ἰταλία διαφ. l. 2 f. αὐτῆς. — p. 19, l. 17. ἐπαινεῖ κατὰ μέγεθος καὶ ὅτι χρυσὸν οὐρύθουσι καὶ ὅτι κατ' ἀλώπεκα τὸ μέγεθος τυγχάνουσιν, ὡς Ἡρόδ. κ. τ. λ. — p. 20, l. 5. οἱ δὲ Μιλήσιοι· μετεβάλλοντο κ. τ. λ. l. 17. Ἐνέχονται] Supra. l. 19. κατέχεσθαι τῷ ἐπιβάλλον αὐτῷ. — p. 21. l. 10. πρώτοι. l. 14. διττῶν. l. 19. πυρός, διό. l. 22. Ἡ τὸ γεν. l. 11. f. νομίζοντες. — p. 22, l. 1. ὡς ἡ. l. 15. f. καὶ τὸν θρέψαντα, τὸν δ. — p. 24, l. 12. p. 185, D. l. 19. Τοῦ τε] — p. 25. l. 5. Ψηφισαμένου τοῦ οἴκου αὐτοῦ. l. 8. τοῖ τε. l. 10. Τοῦς ἀναγκωιστάς 5)] l. 17. Ὁ τῆς δε τῆς θεοῦ πάροδρος] ib. de Erechtheo. l. 21. ἀκροπόλει ὀπίσω. l. 26. in quibus, quae — edidi, des. l. 8. f. passim pro subinde. — p. 26. l. 19. ἐπιχειροῦντα ἀνέτε. — p. 27. l. 17. f. cum nesciret. l. 7. f. χαρώνιφ. l. 4. f. quae- doquidem hic s. — p. 29. l. 1. ἀφικνεῖται. l. 9. f. παρέστη. — p. 30. l. 7. credidiisset. — p. 32. l. 15. f. Πυθίαν. l. 14. f. desunt. — p. 33. l. 1. δὲ, ὄτι. l. 8. f. sic Leid. — p. 34, l. 17. ὑπήνησαν. l. 9. f. ὃ

τω πολέμῳ εἰς. l. 3. f. Apogr. ἀναπολήσαντας. — p. 56. l. 17. ἐλευθεραὶ εἰσι. l. 18. Φιλίδας. l. 16. f. pro penultima leg. statim. l. 7. f. ἀπλυσίμου. — p. 38, l. 1. κεφαλαίων (sic) ποιῆσαι. l. 19. Ἐπιανελάων] p. 39, l. 11. χι χιαστόν, στροπετόν. — p. 40, l. 18. Ἰστορίαν ταύτην. l. 2. f. Δημοσθένους. — p. 42, l. 12. ὁ Θυμοίτης. l. 21. εἰρημύνον. l. 5. f. Mon. ἔδωκε. — p. 43. l. 13. ὠκοδομήθη. — p. 44. l. 8. f. διό. l. 7. f. ea quid sibi. — p. 45. l. 8. f. adduntur, praetermissa a Valck., innuit. — p. 46, l. 3. f. ed. L. — p. 47, l. 10. ἀπακρίθησαν. — p. 49. l. 14. f. δέον. l. 6. Ern Porpo. — p. 50, l. 4. ἀδομενος. l. 3. f. ἔφαμεν. — p. 51, l. 2. ὁ Πάν. l. 8. Λακεδαιμόνιοι μὲν οὖν οὐκ. l. 11. νοητέον, non νοητέον. l. 11. f. sequitur — Atheniensibus “ — p. 53, l. 14. συμπεπληρωκώς. l. 9. f. Διός. l. 4. f. superarat. — p. 54, l. 3. f. εἰς. — p. 55. l. 4. πρὸς. — p. 56, l. 4. non pertinerent. — p. 57, l. 14. f. ἤρησαντο. — p. 58. l. 9. ἐξολέσαντες. l. 5. f. ἡμῖν. — p. 59, l. 1. σεμνῶν. — p. 60, l. 13. f. δέ κε. — p. 62. l. 18. ἐδογματίσαν. l. 26. ἐκεῖθη. — p. 64. l. 7. μετ’ αὐτῶν τό. l. 13. Ἡλιώς θ’ ὄς. l. 21. διαφθερίωνται. ult. Valck. p. 246, A. — p. 65. l. 10. f. παρατάξιον. — p. 66. l. 5. quam cum nubem. ib. delapsam. — p. 68. l. 3. δψ. l. 15. ὡς. l. 12. f. εἰς θεούς, εἰς. p. 69, l. 20. καὶ οὐ θησεύς ὠκοδόμησεν. l. 2. f. τοῦ. — p. 72, l. 10. κρούσασθαι. l. 20. καὶ κατὰ θάλα. l. 9. f. ἀνθρώπινον. — p. 74, ult. Eandem historiam de Cor. p. 76. l. 1. Βουωτίας. — p. 77. l. 9. οὔτε ὀλίγω πλείονας — p. 78. l. 1. Νικίας. l. 15. τετρακόσιοι. — p. 79, l. 3. f. φιλικούς. — p. 80, l. 21. τὸ δὲ οὐκ ἐν τοῖς αὐτῶν σώμασι. l. 3. f. quae ad q) leguntur, inducenda sunt — p. 81, l. 9. in marg. adscribe: p. 283, C. — p. 82, l. 3. παρεσκευάσαντο. — p. 84, l. 1. Ἑλλάνικος. l. 6. ὄρε. l. 8. ὡς ἔφαμεν, τὴν δὲ. — p. 85, l. 16. f. de eo sanando. — p. 87, l. 12. κατεπολεμήθησαν. l. 13. f. παρεργον, οἶον. — p. 88, l. 20. καλούμενος, ἦν. — p. 91, l. 15. f. ἕκως παθόντας. — p. 92, l. 7. κατεδικάφη et lin. 20. l. 25. θρακική. — p. 93, l. 12. τοὺς ἀντιθέοντας, νῦν. — p. 96, l. 3. ἐζήτησε. — p. 98, l. 14. ἐκφαίνει· φησί. l. 19. κατὰ χάρο αν. — p. 99. l. 7. f. τὸ εἰσαῖ Ποδοιδῶ. — p. 100, l. 2. ἐπιδήλους. l. 4. Διονύσου. — p. 101, l. 21. ad Ὅσοι] refer numerum 324, B. qui cum altero 325, C. loco motus paullo infra in marginem migravit. — p. 103, l. 12. Δίπλετών. l. 14. καὶ ὄπερ. — p. 104, l. 5. λέγει τὰ δ. l. 10. δῦπετες. — p. 105, l. 3. f. Ἀστέριον vocari. — p. 107, l. 10. f. τῆς θυνίας· τοῦτο. — p. 108, l. 2. f. subl. — p. 112, l. 6. f. praetermisit. — p. 113, l. 8. Ἀργοναυτῶν, τοῦτον. — p. 116, l. 2. ἐκ τινος. p. 117. l. 11. f. ὁ μὲν. l. 6. f. ὑστέρω. l. 3. ex Apogr., neque ex bomb. — p. 118, l. 5. p. 4, B. Τοὺς δὲ τῶν ἀστ.] Sch. ed. l. 10. ἔνοπλοι. — p. 119, l. 3. συνθήκαι 1) lin. 5. διὰ μέσον 2) lin. 11. οὕτως τε καὶ 3) lin. 13. ἤρισαν 4) l. 19. βαίξ 5) lin. 19. Βαίξ, lin. 20. αὐται 6) l. 8. f. διενεγκεῖν 7) — p. 120, l. 12. τὴν συνοσίαν. — p. 121, l. 14. οἶον. — p. 125, l. 4. ἐν Γοργία. — p. 127, l. 8. f. λόγον τὸ μῆ. — p. 129, l. 5. aliquid. — p. 130, l. 16. ὥσπερ. — p. 132, l. 6. ὄλου. 2. fin. Meinek. — p. 133, l. 14. τὸ δια. — p. 136, l. 11. Τρία. l. 21. βουλῆ. — p. 137, l. 5. f. Μέρων. — p. 139, l. 1. κἀναυθα. — p. 140, l. 3. κυβερταν. — p. 144, l. 16. φασίν, ὄτι. — p. 145. Inde ab hac pag. ad p. 193 usque, per ipsas tres plagulas numeri sunt confusi, ut pro 149 legendum sit 145 et ita reliqua deinceps. — p. 151, l. 16. δυσχερές ἐστιν. — l. 24. τις. — p. 153, l. 9. pro τίζονται forte leg. κείθονται. — p. 154, l. 1. Αἰγυπτίαν. — p. 156, l. 4. et 7. in marg. leg. 180, C. l. 10. f. ἐρχεσθαι ἐν hand. — p. 157, l. 5. τῆν. — p. 160, ult. Ap. θ’ ἀρῦνοντα. — p. 169, l. 1. ἐπεψήφισεν αὐτὸς, Ἐφορος ὧν, εἰς τὴν ἐκπλησίαν Λακεδαιμονίων. l. 4. f. πλείον ἢ, πλείον,

quod. — p. 170, l. 5. f. *πραξία*. Leguntur. — p. 171, l. 6. f. *εἰς τὴν Πυθίαν*. — ult. 9) *Σωφροσύνης* subl. Valck. — p. 172, l. 3. *Αὐτόθεν*. l. 15. f. *porrigat*. — p. 175, l. 9. ad. (i. e. adagiōrum). — p. 176, l. 2. *ἐπὶ τοῖς*. l. 17. *Ἀφροδίτη* (quam — p. 177, l. 1. in marg. add. 215, D., l. 9. adde in marg. *ibid.*, et l. 16, 216, A. — p. 178, l. 11. *ἐταίρων*. — p. 185, l. 1. *ἐξοικίσαντες Ἰστιαίας αὐτοὶ τὴν γῆν ἔσχοον*. — p. 184, l. 7. *ἦθον*. — p. 185, l. 5. f. quod ad Alcmanis fragm. non facerent. — p. 187, l. 12. *ἦταν*. — p. 188, l. 9. *τῶν ἐπὶ βλάβῃ*. — p. 189, l. 5. *ἦταν*. l. 17. *κακόνθασιν* 4) l. 19. *Ἀργίστη* 5. l. 21. *Πλούταρχος* 7) l. 29. *εἶδε* 8) — p. 194, ult. haec ad ποιήν. — p. 202, l. 7. *ποῦ χοροῦ*. l. 8. *χοροῖς*. l. 11. *ἄμφω γὰρ ἔστι, ὁἷτῳ χρηστὸς, στρ. ἄρ.* — p. 203, l. 22. f. *ἄσμα*. — p. 205, l. 15. *καὶ συγγραμμάτων*] *Id.*, et in marg. leg. *ibid.* — p. 206, l. 2. *Ὄρφους*. — p. 212, l. 16. f. *Ἀθηναῖοι* pro *Ἕλληνας*. — p. 217, l. 11. in marg. adscribe: *ibid.* — p. 222, l. 15. 297, C. — p. 224. 1. *καὶ* pro *ὅτι*. — p. 232, l. 19. *πάθους* — p. 233, l. 14. f. *ἔλεν*, id. l. 3. *fin.* — p. 235, l. 2. in marg. lege: *ibidem* pro 315, C. — p. 239, ult. *κραιῖτω*. — p. 242, l. 11. f. *ὡς*. — p. 243, l. 5. *Ἰππυρίας*. l. 7. *Οἱ τοῦ ζῆν*] *Apogr. Mon. Tourn.* — p. 244, l. 10. alterutrum *οἱ δὲ* delendum. — p. 245, l. 2. *Ἀρμοδίον*. — p. 247, l. 8. *Οὐκοῦν κ. τ. λ.* distractis typis erant excudenda. — p. 248, l. 1. in marg. lege: 337, A. l. 4. *κακόν ἔστι* — p. 250, l. 7. *μαρτυροῦντα*. — p. 252, l. 21. *στανών*. — p. 259, l. 18. *Ὡς ἔφη Σοφοκλῆς*] *Apogr. Mon. ib. ἐν τινι*. — p. 264, l. 2. *διαφρυγὼν τὰς*. l. 13. *ὁμοίως ἔστιν*. — p. 271, l. 12. *Ὀίον αἰ*. — p. 276, l. 17. *ὥστε* pro *ὅστις*. — p. 290, l. 14. *Περδικίου*. — p. 292, l. 1. *γὰρ αὐτῆ* del. — p. 293, l. 9. *διδασκάλους*. — p. 328, l. 1. *μεγάλουφυχον*. l. 19. *ὀνομάζει*. — p. 331, l. 9. *ζητητέον*. — p. 338, l. 16. *τὰς Ἐρινύς*. — p. 343, l. 20. *Ἐκκοδών*. — 352, l. 1. *διαλαττων*. — p. 379, l. 11. τ. *μόραν*. — p. 452, l. 2. f. *οἱ δὲ τοι κ. τ. λ.* deleantur, quae Φ seq. pag. 10. f. irrepserint. — p. 454, l. 3. *πάνιν οἱ Ἀχαιοὶ τοὺς Ἀχαιοὺς* deleantur. — p. 456, l. 15. *τέσσαρας*. — p. 437, l. 5. f. pro *καθαίρειν*) *ὄν τρόπον πόρρω τις* (sic et cet. — p. 439, l. 12. *τοῦ ποταμοῦ*) *ἔστι δὲ*. — p. 441, l. 9. f. *Ἡρακλειδῶν*. — p. 444, l. 4. *ἀντιστρόφων*. — p. 445, l. 21. *κόλεμον*. — p. 447, l. 21. *τῷ τέλει*. l. 9. f. *ἰδειχθησαν*. — p. 448, l. 9. *αἰύνασθαι ὑπὲρ*. — p. 457, l. 6. *εὐποροῦσι*. — p. 486, l. 10. *μεμνημένος*. — p. 502, l. 2. f. *αἰγνοοῦσι*. — p. 511, l. 11. f. *Cod. παρακείμελοια*.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy verification of the data.

In the second section, the author outlines the various methods used to collect and analyze the data. This includes both primary and secondary data collection techniques. The analysis focuses on identifying trends and patterns over time, which is crucial for making informed decisions.

The third section provides a detailed breakdown of the results. It shows that there has been a significant increase in sales volume, particularly in the online channel. This is attributed to the implementation of the new marketing strategy and the improved user experience on the website.

Finally, the document concludes with a set of recommendations for future actions. It suggests continuing to invest in digital marketing and exploring new product lines to further drive growth. Regular monitoring and reporting will be essential to track the success of these initiatives.

